

Տոբթ. Յակոբ Այնթապլեան  
պրոֆ. Արտեմ Սարգսեան

Ա Ր Դ Ի

Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն Ի

Հ Ա Մ Ա Պ Ա Ր Փ Ա Կ Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն

Հ. Բ

## ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹՅՆՆԵՐ

ախտաբ. – ախտաբանական  
ած. – ածական  
ածբ. – աստուածաբանական  
անեգ. – անեգական  
աշխարհ. – աշխարհագրական  
ասաց. – ասացուած  
աստղաբ. – աստղաբաշխական  
արգ. – արգելական  
արհամ. – արհամարհական  
բ. – բայ  
բժշկ. – բժշկական  
բն. գիտ. – բնական գիտություն  
բուս. – բուսաբանական  
գ. – գոյական  
գիտ. – գիտական  
դ. – դէմք  
դեր. – դերանուն  
դերբ. – դերբայ  
դից. – դիցաբանական  
դիւ. – դիւանագիտական  
եգ. – եզակի  
եկեղ. – եկեղեցական  
երած. – երածշտական  
երկրաբ. – երկրաբանական  
թ. – թուական  
իգ – իգական  
իրաբ. – իրաւաբանական  
ծածկ. – ծածկաբանություն  
կազմախ. – կազմախօսական  
կենդ. – կենդանաբանական  
կմ – կամ  
կոչ. – կոչական  
կրկն. – կրկնական  
կրօն – կրօնական  
հանք. – հանքաբանական  
հաշուսպ. – հաշուսպահական

հեգն. – հեգնական  
հաւաք. – հաւաքական  
հկր. – հակառակը  
հմնտ. – համեմատել  
հոգեբ. – հոգեբանական  
հրմ. – հրամայական  
ձայնարկ. – ձայնարկություն  
ճարտրպ. – ճարտարապետական  
մաթ. – մաթեմատիկական  
մարդակ. – մարդակազմական  
միջ. – միջարկություն  
մկ. – մակբայ  
յոզն. – յոզնակի  
նախդր. – նախադրություն  
ներկ. – ներկայ  
նման. – նմանութեամբ  
նշ. – նշանակություն  
նուագ. – նուագական  
շղկ. – շղկապ  
չ. – չեզոք  
ռազմ. – ռազմագիտական  
սաստկ. – սաստկական  
սնոտ. – սնոտիապաշտական  
վերաց. – վերացական  
վիրաբ. – վիրաբուժական  
տոմար. – տոմարական  
տիեզեր. – տիեզերագիտական  
տնտեսգ. – տնտեսագիտական  
տրամ. – տրամաբանական  
ցուց. – ցուցական  
փաղաքշ. – փաղաքշական  
փիլիս. – փիլիսոփայական  
փխկ. – փոխանակ  
փոխ. – փոխաբերաբար  
քաղ. – քաղաքական  
օր. – օրինակ

Ա Ր Դ Ի  
Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն Ի  
Հ Ա Մ Ա Պ Ա Ր Փ Ա Կ Բ Ա Ռ Ա Ր Ա Ն  
Հ.Բ  
*Խ, Խ*

**Խ, Խ, ԽԷ, Գ.** Հայերեն այբուբենի տասներեքերորդ տառը եւ ութերորդ բաղաձայնը: Քառասուն, քառասուներորդ: Թուարկության 40-ի համապատասխան:

**ԽԱԲ,** Գ. Խաբէութիւն, պատրանք:

**ԽԱԲԱՆ,** Գ. Խաբող, խաբեբայ:

**ԽԱԲԱՆՔ,** Գ. (Ախտաբ.) Խաբէութիւն, պատրանք:

**ԽԱԲԵԲԱՅ,** ան. Խաբէական խօսք ատող, խաբող:

**ԽԱԲԵԲԱՅԱԿԱՆ,** ան. Խաբեբային յատուկ:

**ԽԱԲԵԲԱՅՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Խաբեբայ լինելը: 2. Խաբեբայի գործ:

**ԽԱԲԵԲԱՅՈՒՆՉԻ,** Գ. Կին խաբեբայ:

**ԽԱԲԵԼ,** նբ. Խօսքով կմ գործով ուրիշին մոլորության մէջ ձգել:

**\* ԽԱԲԵՊԱՏԻՐ,** ան. Խաբէական եւ պատրող, կեղծապատիր:

**ԽԱԲԷԱԿԱՆ,** ան. Ինչ որ գործ դրուում է խաբելու համար:

**ԽԱԲԷՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Խաբելը խօսքով կմ գործով:

**+ ԽԱԲԽԲԵԼ,** նբ. Սուտ ու մուտ խօսքերով խաբել:

**ԽԱԲԿԱՆՔ,** Գ. Խաբէութիւն:

**\* ԽԱԲՈՂՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Խաբող լինելը:

**ԽԱԲՈՒՄԻԿ,** ան. Խաբող, խաբէական: 2. Թուացող, ոչ իրական:

**ԽԱԲՈՒՄԻԿՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Խաբուսիկ լինելը:

**+ ԽԱԲՍ ՏԱԼ,** Տ. Խաբ տալ:

**ԽԱԲԻԿ** (տուագ.), Գ. Փոքրիկ խաբար լուր:

**1. ԽԱԶ,** Գ. Գիծ: Երաժշտական ձայնանիշ:

**2. ԽԱԶ,** Գ. Կերակրի, մասնատրապէս մսի մի կտոր:

**ԽԱԶԱԳԵՏ,** Գ. ան. Հայկական երաժշտական խաղերի մասնագետ:

**ԽԱԶԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Գիտութիւն հայկական ձայնանիշների մասին:

**\* ԽԱԶԳԻՐՔ,** Գ. Ձայնանիշների զիրք:

**ԽԱԶԵԼ,** նբ. Խազ՝ զիծ քաշել:

**ԽԱԶԵՐԳԵԼ,** նբ. Երգել՝ երաժշտական խաղերի՝ նօտաների անուններն արտասանելով:

**ԽԱԶԵՐԳՈՒԹԻՒՆ,** Գ. Խաղերգելը:

**ԽԱԶԷԶ,** Գ. (Բուս.) Սոխաւոր բոյս:

**+ ԽԱԶԷԽԱԶ,** ան. Գիծ-գիծ:

**ԽԱԶԻՉ,** ան. Գ. Խազ քաշող:

**ԽԱԶ-ԽԱԿ,** ան. մկ. Խակ, խակ-խակ:

**ԽԱԶՍԶԵԼ,** Անկարգ՝ խառնիխուռն խաղեր քաշել:

**ԽԱԶՍ,** Գ. Աղմուկ, խռովութիւն: 2. Կոիւ, պատերազմ:

**ԽԱԶՍԱԿԱՆ,** ան. Աղմկող:

**ԽԱԶՍԱՐԱՐ,** ան. Խազմ՝ աղմուկ յարուցանող:

<p><b>*ԽԱԶՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Աղմուկ յարուցանելը:</p> <p><b>ԽԱԶՄԶԱԶՍՓ</b>, գ. Գործիք: Ալկոհոլի եւ շաքարի չափիչ:</p> <p><b>ԽԱԶՄՐԱՍՄԱՆ</b>, գ. Մեծ քուղայ, որի մէջ կաթ են ածում:</p> <p><b>ԽԱԹԱՐԵԼ</b>, նբ. Քակել: Եղծանել:</p> <p><b>ԽԱԹՈՒՆ</b>, Ազնուական տիկին, գ. 1. Թագուհու պատուանուն: 2. Բշխանուհի:</p> <p><b>ԽԱԹՈՒՆԻԿ</b> (փաղաքշ.), գ. Փոքր՝ դեռահաս խայթուն:</p> <p>1. <b>ԽԱԺ</b>, ած. Կապտատուն կլ կանաչին տոտղ:</p> <p>2. <b>ԽԱԺ</b>, գ. Աչքի վրայ իջած փառ, լուսն:</p> <p>3. <b>ԽԱԺ</b>, գ. Անորոշ տեսակի գեղեցիկ եւ անուշահոտ ծաղիկ:</p> <p><b>*ԽԱԺԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. Կոպտաբար խօսել:</p> <p><b>ԽԱԺԱԳՈՅՆ</b>, ած. Խած գոյնով:</p> <p><b>ԽԱԺԱՂՈՒԹ</b>, փխկ. Խուժարուժ:</p> <p><b>ԽԱԺԱԾԻՆ</b>, գ. (Քիմ.) Խիստ թունաւոր՝ վառուող գազ:</p> <p><b>ԽԱԺԱԿՆ</b>, ած. Խած աչքեր ունեցող:</p> <p><b>ԽԱԺԱԿՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաժակն լինելը:</p> <p><b>ԽԱԺԱՍՈՒԹ</b>, ած. Կոպիտ, հասարակ:</p> <p><b>ԽԱԺԱԶԲ</b>, S. Խաժակն:</p> <p><b>ԽԱԺԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Պղնձախառն բաղադրեալ հանք:</p> <p>+ <b>ԽԱԼ</b>, գ. Մարմնի մորթի վրայ որոշ սահմանափակ տեղում հատիկի նման գունաւորում: 2. Նշան: 3. Բիծ:</p> <p><b>ԽԱԼԱՃԱՆՃ</b>, գ. (Կենդ.) Կիսայթել միջատ:</p> <p>+ <b>ԽԱԼԱԻՈՐ</b>, ած. Խալ ունեցող:</p> <p><b>ԽԱԼԴ</b>, գ. (եզակի հագուադէպ) Մէր նախնի ժողովրդի անունը:</p> <p><b>ԽԱԼԴԱԿԱՆ</b>, ած. Խալդերին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ԽԱԼԴԵՐ</b>, գ. Ընդհանուր անուն այն ժողովուրդների, որոնք բնակուում էին Հին Հայաստանում:</p> <p><b>ԽԱԼԴԵՐԷՆ</b>, ած. մկ. Խալդերի լեզուն:</p>	<p><b>ԽԱԼԴԻ</b>, գ. Խալդերի գլխաւոր աստուածութիւնը:</p> <p><b>ԽԱԼԴԻԱԿԱՆ</b>, ած. Խալդիի պաշտամունքին նուիրում:</p> <p>* 1. <b>ԽԱԼԻ</b>, գ. Մի անորոշ ծաղիկ:</p> <p>+ 2. <b>ԽԱԼԻ</b>, S. Գորգ:</p> <p><b>ԽԱԼԻ(Ն)Ճ</b>, գ. Անորոշ տեսակի գեղեցիկ եւ անուշահոտ ծաղիկ:</p> <p><b>ԽԱԼԻՉԱՅ</b>, գ. Փոքր խալի, փոքր գորգ:</p> <p><b>ԽԱԼԻՖԱՅ</b>, գ. 1. Արաբների ամիրապետի տիտղոսը: 2. Մուսուլմանների գերագոյն գլխի տիտղոսը:</p> <p><b>ԽԱԼԻՖԱՅԱԿԱՆ</b>, ած. Խալիֆային յատուկ:</p> <p><b>ԽԱԼԻՖԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խալիֆայ լինելը:</p> <p><b>ԽԱԼԽ</b>, գ. Ժողովուրդ:</p> <p><b>ԽԱԼ-ԽԱԼ</b>, գ. Խալեր ունեցող:</p> <p>+ <b>ԽԱԼԿՕՈՒԿ</b>, գ. Ջուր կրելու աման:</p> <p>+ <b>ԽԱԼՎԱՐ</b>, գ. Ծանրութեան չափ:</p> <p>+ <b>ԽԱԽԱԼ</b>, գ. Բարակ փոկից գործած խոշոր ծակերով մաղ:</p> <p>+ <b>ԽԱԽԱԼԵԼ</b>, նբ. Խախալով մաղել:</p> <p>* <b>ԽԱԽԱՆՔ</b>, գ. Քրքիջ, բարձր ծիծաղ:</p> <p><b>ԽԱԽԱՅ</b>, գ. Պանրի մակարդ:</p> <p><b>ԽԱԽՈՒՏ</b>, ած. 1. Տնցումից կլ հնութիւնից խարխուլ դարձած: 2. Փոխ. Ո՛չ հիմնաւոր, անհաստատ:</p> <p><b>ԽԱԽՏԵԼ</b>, նբ. 1. Խախուտ դարձնել: 2. Աւերել: 2. Չանց առնել:</p> <p><b>ԽԱԽՏՈՒՄ</b>, գ. Խախտելը:</p> <p><b>ԽԱՄ</b>, եգ. 3-րդ դէմք եւ հրմ. Խածանել ՚ի խածեց:</p> <p>* <b>ԽԱՄԱՐԵԼ</b>, նբ. Փճացնել:</p> <p>+ <b>ԽԱՄԱՆ</b>, ած. գ. Խածնելու սովոր:</p> <p><b>ԽԱՄԱՆԵԼ</b>, S. Խած(ն)ել:</p> <p><b>ԽԱՄՍԵԼ</b>, նբ. Շատ անգամ կլ զանազան տեղերից խածանել:</p> <p><b>ԽԱՄԻ</b>, գ. Մի անորոշ գեղի ծառի անուն:</p> <p><b>ԽԱՄԻՉ</b>, գ. Գործիքի սուր բանը, որով խածանում՝ բռնում է առարկան:</p> <p><b>ԽԱՄՆԵԼ</b>, նբ. Ատամներով վիրաւորել: 2. Փոխ. Խօսքով խայթել:</p>
--	--

<p>+ <b>ԽԱԾՈՒԿ</b>, ան. <i>Խածուած:</i>  <b>ԽԱԾՎՐՏԵԼ</b>, <i>Տ. Խածիւծել:</i>  <b>ԽԱԿ</b>, ան. <i>Չհասած, տհաս:</i> 2. <i>Պակաս:</i>          3. <i>Անփորձ:</i>  <b>ԽԱԿԱԲԱՐՈՅ</b>, ան. 1. <i>Տմարդի:</i> 2. <i>Ան-          խիղճ:</i>  <b>ԽԱԿԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. <i>Խակ'ի, Աւելի          խակ:</i>  <b>ԽԱԿԱԿԻԹ</b>, ան. <i>Խակ-խակ կթած՝          քաղած:</i>  <b>ԽԱԿԱԿԻՐԹ</b>, ան. գ. <i>Թերակիրթ:</i>  <b>ԽԱԿԱԿՈՒԹ</b>, ան. գ. <i>Խակ-խակ քաղ-          ուած:</i>  <b>ԽԱԿԱՄԻՏ</b>, ան. <i>Միտքը խակ:</i>  <b>ԽԱԿԱՍՏԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Խակամիտին          յատուկ:</i>  <b>ԽԱԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Խակամիտ լի-          նելը:</i>  <b>ԽԱԿԱՎԱՐԺ</b>, ան. <i>Թերի վարժուած:</i>  <b>ԽԱԿԻ</b>, ան. <i>Հողի գոյնի, բաց դեղին:</i>  <b>ԽԱԿՎՈՏՈՐ</b>, ան. <i>Խակ-խակ կո-          տորուած, ջահել հասակում մեծած:</i>  <b>ԽԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Խակ՝ տհաս լինելը:</i>  <b>ԽԱՀ</b>, գ. <i>Եփած կերակուր, ուտելիք, հա-          մաղամ:</i>  <b>ԽԱՀԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. <i>Կերակուր պատ-          րաստել:</i>  <b>ԽԱՂ</b>, գ. 1. <i>Ջանազան տեսակ շարժում-          ներ, վազք, թռիչք:</i> 2. <i>Ջրուանք՝ ժամանց:</i>          3. <i>Աշխարհիկ բովանդակութեամբ երգ:</i>          4. <i>Յօդ:</i>  <b>ԽԱՂԱԲԱՆԵԼ</b>, ն. չբ. <i>Կատակ անել:</i>  <b>ԽԱՂԱԳԻՐՔ</b>, գ. <i>Խաղերի միջոցով ու-          սուցանող գիրք:</i>  <b>ԽԱՂԱԳՆՂԱԿ</b>, գ. <i>Խաղալու գնդակ:</i>  <b>ԽԱՂԱԳՈՅՔ</b>, գ. <i>Խաղերի համար նա-          խատեսուած գոյք:</i>  <b>ԽԱՂԱԳՐԱԻ</b>, գ. <i>Խաղի մէջ դրուած          գրաւական:</i>  <b>ԽԱՂԱԴՐՈՅՔ</b>, գ. <i>Խաղի համար դրուած          գումար:</i>  <b>ԽԱՂԱԹՈՒՂԹ</b>, գ. <i>Խաղալու թուղթ:</i></p>	<p><b>ԽԱՂԱԺԱՄԱՆԱԿ</b>, գ. <i>Ֆուտբոլիստի՝          խումբի կազմում խաղացած ժամա-          նակը:</i>  <b>ԽԱՂԱԼ</b>, չբ. 1. <i>Թէթեակի շարժուել:</i>          2. <i>Փոխ. Կատակ անել:</i> 3. <i>Ծաղրել, ձեռք          առնել մէկին:</i> 3. <i>Թատրոնում որեւէ դեր          կատարել:</i>  <b>ԽԱՂԱԼԱՑԱԻ</b>, գ. <i>Խաղալու՝ պար խա-          ղալու ցաւ:</i>  <b>ԽԱՂԱԼԻ</b>, <i>Տ. Խաղալիք:</i>  <b>ԽԱՂԱԼԻԿ</b>, ան. գ. <i>Պար խաղացող:</i>  <b>ԽԱՂԱԼԻՔ</b>, գ. <i>Խաղալիկ:</i>  <b>ԽԱՂԱԼԻՔԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. <i>Խաղալիք-          ներ ծախող:</i>  <b>ԽԱՂԱԽՆԴՈՒՄ</b>, գ. <i>Խաղ ու խնդում,          ուրախութիւն:</i>  <b>ԽԱՂԱԽՈՐԴ</b>, գ. <i>Արհեստաւոր, որ          մորթը մշակելով կաշի է ստանում:</i>  <b>ԽԱՂԱԽՈՐԴԱՆՈՑ</b> } գ. <i>Արհեստանոց,          ԽԱՂԱԽՈՐԴԱՐԱՆ }  <i>որտեղ խաղախորդը բանում է:</i>  <b>ԽԱՂԱԽՈՐԴԵԼ</b>, գ. <i>Խաղախորդութիւն          անել:</i>  <b>ԽԱՂԱԽՈՐԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Խաղախորդի          արհեստը:</i>  <b>ԽԱՂԱԿԱՆՋ</b>, ան. մկ. <i>Ականջը խաղաղ,          հանգիստ: Խաղալով կանչել:</i>  <b>* ԽԱՂԱԿԱՏԱԿ</b>, ան. <i>Խաղի ու կատակի          առարկայ, խեղկատակ:</i>  <b>ԽԱՂԱԿԵՐՊ</b>, գ. (թատր.) <i>Խաղառճ,          խաղաձեւ:</i>  <b>ԽԱՂԱԿԻՑ</b>, ան. <i>Խաղընկեր:</i>  <b>* ԽԱՂԱՀԱՆ</b>, ան. <i>Խաղից հանած:</i>  <b>ԽԱՂԱՀՐԱՊԱՐԱԿ</b>, գ. <i>Խաղաղաշտ:</i>  <b>ԽԱՂԱՁԵԻ</b>, գ. <i>Խաղակերպ:</i>  <b>ԽԱՂԱՂ</b>, ան. մկ. <i>Որտեղ լռութիւն է          տիրում: 2, Որտեղ տիրում է հաշտու-          թիւն: Անորոր: Հկր. Անհանգիստ:</i>  <b>ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Խաղաղ կերպով:</i>  <b>ԽԱՂԱՂԱԲԱՐՈՅ</b>, ան. <i>Խաղաղ բնաւո-          րութեամբ:</i>  <b>* ԽԱՂԱՂԱԲՆԱԿ</b>, ան. <i>Խաղաղութեան</i></i></p>
--	--

մէջ ապրող:

\* **ԽԱՂԱՂԱԳՈՐԾԵԼ**, չբ. Խաղաղություն գործել:

\* **ԽԱՂԱՂԱԾԱԻԱԼ**, ած. Խաղաղ ծաւալուած:

**ԽԱՂԱՂԱԿԱՆ**, ած. Որտեղ խաղաղություն է տիրում:

\* **ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱՊԷՍ**, մկ. Խաղաղ կերպով:

**ԽԱՂԱՂԱԿԵԱՅ**, ած. Խաղաղ ապրող:

\* **ԽԱՂԱՂԱԿՐՕՆ**, ած. Խաղաղ սովորություններ ունեցող:

\* **ԽԱՂԱՂԱՍԲՈՒՍ**, ած. Խաղաղությունը վրդովող, խռովիչ:

**ԽԱՂԱՂԱՍԻՏ**, ած. Խաղաղ տրամադրուած, խաղասէր:

**ԽԱՂԱՂԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղաղամիտ լինելը:

**ԽԱՂԱՂԱՇԱՐԺ**, ած. մկ. Խաղաղ շարժում ունեցող:

**ԽԱՂԱՂԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ**, Գործունէություն, որն իրականացուում է հակամարտութեան աւարտից յետոյ:

\* **ԽԱՂԱՂԱՊԱՀ**, ած. Խաղաղություն պահպանող:

**ԽԱՂԱՂԱՊԱՀԱԿԱՆ**, ած. Խաղաղութեան պահպանմանն ուղղուած:

**ԽԱՂԱՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղաղութեան պահպանում:

\* **ԽԱՂԱՂԱՊԱՐԳԵԻ**, ած. Խաղաղություն պարզեւող:

**ԽԱՂԱՂԱՍԷՐ**, ած. Խաղաղություն սիրող:

**ԽԱՂԱՂԱՍԻՐԱԲԱՐ**, մկ. Խաղաղասէրի կերպով:

**ԽԱՂԱՂԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Խաղաղասէրին յատուկ:

\* **ԽԱՂԱՂԱՍԻՐԵԼ**, չբ. Խաղաղասէր լինել:

**ԽԱՂԱՂԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղաղասէր լինելը:

**ԽԱՂԱՂԱՏՈՒ**, ած. Խաղաղություն

տրուող:

**ԽԱՂԱՂԱՐԱՐ**, ած. Խաղաղություն առաջ բերող:

**ԽԱՂԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղաղարար լինելը:

**ԽԱՂԱՂԱՑՆԵԼ**, անց. ձեւ, Խաղաղանալի:

**ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՑԻՉ**, ած. Խաղաղացնող, հանդարտեցնող:

**ԽԱՂԱՂԱԻԷՏ**, ած. Լիովին՝ բոլորովին խաղաղ:

**ԽԱՂԱՂԵԼ**, Տ. Խաղաղուել:

**ԽԱՂԱՂԻԿ**, մկ. Խաղաղ կերպով:

**ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Չայնէրի՝ աղմուկի բացակայություն: 2. Հոգու անդորրություն, հանգստություն:

**ԽԱՂԱՂՈՒՄ**, գ. Խաղաղելը:

**ԽԱՂԱՂՈՒԵԼ**, չբ. Լռություն տիրել, աղմուկը դադարել:

**ԽԱՂԱՂՈՎԿԻԱՆՈՍԵԱՆ**, ած. Խաղաղովկիանոսի:

**ԽԱՂԱՂՐԷՆ**, մկ. Խաղաղաբար:

+ **ԽԱՂԱՍԷՁ**, գ. Մէջտեղը:

**ԽԱՂԱՍԻՋՈՅ**, գ. Թատրոններում՝ երկու գործողությունների միջեւ հանգստի ժամ, ընդմիջում:

**ԽԱՂԱՍՈՒ**, ած. Խաղ՝ թոթախաղ չափազանց սիրող:

**ԽԱՂԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղամոլ լինելը:

**ԽԱՂԱՆԵՆԳ**, ած. գ. Նա որ խաղանենգ է, խաղանենգություն է անում. շուլեր:

**ԽԱՂԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաղի ժամանակ վաստակի նպատակով խաբէբայություն:

**ԽԱՂԱՇԱՊԻԿ**, գ. Մարգաշապիկ:

**ԽԱՂԱՈՃ**, գ. Դերասանի խաղի ոճը:

**ԽԱՂԱՊԱՅՔԱՐ**, գ. Խաղի ժամանակ պայքարելը:

**ԽԱՂԱՊԱՐԳԵԻ**, գ. Խաղի դիմաց տրուած պարգելը:

**ԽԱՂԱՊԵՏ**, գ. Խաղի պետ:

<p><b>ԽԱՂԱՍԵՂԱՆ</b>, գ. Խաղերի համար դրուած սեղան:</p> <p><b>ԽԱՂԱՍԵՆԵԱԿ</b>, գ. Խաղերի համար յատկացուած սենեակ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՍԵՐ</b>, ած. Որեւէ տեսակի խաղ սիրող:</p> <p><b>ԽԱՂԱԻԱՐՏ</b>, գ. Խաղի աւարտը:</p> <p><b>ԽԱՂԱՏԵՂ</b>, գ. Խաղի՝ խաղալու տեղ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՏԵՍԱԿ</b>, ած. Խաղի տեսակ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՏՈՍՄ</b>, գ. Խաղալու իրաւունք տուող տուն:</p> <p><b>ԽԱՂԱՏՈՒՆ</b>, գ. Որեւէ խաղ խաղալու տեղ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՐԿՈՒ</b>, ած. Բախտախաղի՝ վիճակախաղի մասնակցող:</p> <p><b>ԽԱՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Վիճակախաղ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՑ</b>, ած. Շարժուն:</p> <p><b>ԽԱՂԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Խաղալ՝ի: 1. Տեղիցը շարժել: 2. Ստիպել խաղալ:</p> <p><b>ԽԱՂԱՑՈՒԿ</b>, ած. գ. Խաղացող:</p> <p><b>ԽԱՂԱՔԱՅԼ</b>, գ. Խաղացողներից իւրաքանչիւրի կատարած մէկ քայլը:</p> <p><b>ԽԱՂԱՔԱՐ</b>, գ. Խաղերի քարերից իւրաքանչիւրը:</p> <p><b>ԽԱՂԱՔԱՐՏ</b>, S. Խաղաթուղթ:</p> <p><b>ԽԱՂԲԱԿ</b>, գ. (Կենդ.) Կտցարների ցեղին պատկանող թռչուն:</p> <p><b>ԽԱՂԸԿԵՐ</b>, գ. Խաղի ընկեր:</p> <p><b>ԽԱՂԸԿԵՐՈՒՂԻ</b>, գ. Խաղի կին ընկերուհի:</p> <p><b>ԽԱՂԽԱՂ</b>, գ. Յցուած ժայթեր ջրերի տակ կմ վեր:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂ</b>, գ. Որթատունկի կմ խաղողենու պտուղը:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԱԲԵՐ</b>, ած. Խաղող բերող:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՈՂԱԳՈՂ</b>, գ. Խաղողի գող:</p> <p>* <b>ԽԱՂՈՂԱՐԱՌՆ</b>, ած. Դառն խաղող:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԱԼԻՑ</b>, ած. Խաղողով լիքը:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԱԽՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Խոտ ղլփնակի ցեղից:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՈՂԱԾԱՌ</b>, գ. Խաղողի ծառ:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԱՀԱՏ</b>, գ. Խաղողի հատիկ:</p>	<p><b>ԽԱՂՈՂԱՏԵՐ</b>, գ. Խաղողի տեր:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԱՏՕՆ</b>, գ. Խաղողի սուն:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՈՂԱՔԱՂ</b>, գ. Խաղող քաղելու ժամանակը:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԵՆԻ</b>, գ. Խաղողի թուփ:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԵՓԵԱՅ</b>, գ. (Կենդ.) Կարճաթել միջատների ցեղից պատենաթել միջատ:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂԾԱՌ</b>, գ. (Բուս.) Բլենիների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p><b>ԽԱՂՈՂՈՒՑ</b>, գ. Որտեղ շատ խաղող է աճում:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՈՂՕՐՀՆԷՔ</b>, գ. Խաղող օրհնելու եկեղեցական ծէար:</p> <p>* <b>ԽԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. S. Խաղթութիւն:</p> <p>* <b>ԽԱՂՏ, Ի ԽԱՂՏ</b>, մկ. Փշուր-փշուր:</p> <p><b>ԽԱՂՏԵՏՐ</b>, գ. Տետր, որ պարունակում է խաղեր՝ երգեր:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՏՈՒՆ</b>, գ. Նորափեսայի տունը:</p> <p><b>ԽԱՂՏՈՒՏԻԿ</b> } գ. (Կենդ.) Փոքր թռչուն  <b>ԽԱՂՏՏԻԿ</b> }</p> <p>Ճնճղուկների ցեղից:</p> <p><b>ԽԱՂՅՆԵԼ</b>, S. Խաղացնել:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՔ</b>, ած. Խայտառակ:</p> <p>+ <b>ԽԱՂՔՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խայտառակութիւն:</p> <p><b>ԽԱՃԱՐ</b>, գ. (Բուս.) Վայրի արմա:</p> <p><b>ԽԱՃԻՆ</b>, գ. Փափուկ խոտ:</p> <p><b>ԽԱՍՄԱԼՕՆ</b>, գ. (Բուս.) Քամելէոն բոյսը:</p> <p>+ <b>ԽԱՍՄԱՀԱՆՈՒԿ</b>, ած. Նոր վարժեցրած (ձի, եզ):</p> <p>+ <b>ԽԱՍՄԱՀԱՏ</b>, գ. Անմշակ, խոպան հողը առաջին անգամ խոփով կտրելը:</p> <p>+ <b>ԽԱՍՄԱՀԱՏԵԼ</b>, նբ. Անմշակ հողն առաջին անգամ վարել:</p> <p><b>ԽԱՍՄԱՃԻԿ</b>, գ. Տիկնիկ, երեխաների խաղալիկ: 2. Մարդու փոքրիկ պաճուճապատանք:</p> <p><b>ԽԱՍՄԱՃԻԿԱՆԱԼ</b>, բ. (ղիպվ.): Խամաճիկի վերածուել:</p> <p><b>ԽԱՍՄԱՃԻԿԱՆԱՂ</b>, գ. Խամաճիկ խաղացնելը:</p>
--	---

<p>+ <b>ԽԱՍԱՐԱՅ</b>, գ. Հերիսայի աման:          + <b>ԽԱՍԲ-ԽՆԴՄՆՂԱՆ</b>, ան. Խնդմնդագող:  <b>ԽԱՍՇԵՐԿ</b>, ան. Արտ, որ հերկած ու մնացած է առանց ցանելու:          + <b>ԽԱՍՇՈՂ</b>, ան. Անհաս, խոպան հողի վրայ ցանուած ու չջրուած:  <b>ԽԱՍՈՂ</b>, գ. Արտի առաջին ջուրը:  <b>ԽԱՍՈՒԹ</b>, գ. Կաշի, որով ձիերը լծուում են կառքի դեկին:  <b>ԽԱՂՈՂԱՏՕՆ</b>, գ. Խաղողի սուն:  <b>ԽԱՍՐԱՓԱՅԼ</b>, բ. Փայլը կորցրած:  <b>ԽԱՍՐԵԼ</b>, չբ. Թառամել, թօշնել:          ԽԱՍՐՈՒԹԻՒՆ } գ. Թառամելը:          ԽԱՍՐՈՒՄ }  <b>ԽԱՅԹ</b>, գ. Տ. Խայթող:  <b>ԽԱՅԹԱՀԱՐ</b>, ան. Խայթող:  <b>ԽԱՅԹԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Խայթահար անել:  <b>ԽԱՅԹԵԼ</b>, նբ. Խայթոցով ծակել: 2. Փոխ. Հոգեկան ցաւ՝ վիրատրանք պատճանել:          ԽԱՅԹԻԶ } ան. Խայթող, խայթելու ընդունակ:          ԽԱՅԹՈՂԱԿԱՆ }          + <b>ԽԱՅԹՈՒԿ</b>, ան. Խայթուած:  <b>ԽԱՅԹՈՑ</b>, գ. Խայթելու գործիք:          ԽԱՅԹՈՒՄՍ } գ. Խայթումն: 2. Խայթը-          ԽԱՅԹՈՒՄՏԵ } նուած տեղը՝ վերքը:  <b>ԽԱՅՑ</b>, գ. 1. Պիսակ, բիծ: 2. Կեր, որ անց են կացնում կարթի ծայրին՝ ձուկ որսալու համար: 3. Փոխ. Հրապոյր:  <b>ԽԱՅՑԱԿՈՒԼ</b>, ան. Խայծ կուլ տուող:  <b>ԽԱՅՑԱՀԱԻ</b>, (փխբ.) Սաղրիչ, որին յանձնարարուում է վստահութիւն ձեռք բերել եւ այդպիսով կարելոր տեղեկոյթ կորզել:          + <b>ԽԱՅՑՈՂԻԿ</b>, գ. Մի միջատի անուն:  <b>ԽԱՅՑՈՑ</b>, ան. Խայծեր ունեցող:          * <b>ԽԱՅՑՈՑԵԼ</b>, չբ. Խայծոտ լինել, պիսակներով ծածկուել. Փոխ. արատաւորուել:  <b>ԽԱՅՑ</b>, ան. Բիծ ունեցող, պիսակաւոր:</p>	<p><b>ԽԱՅՏԱԲՂԵՏ</b>, ան. Գոյնզգոյնքներ ունեցող: Խատուտիկ:  <b>ԽԱՅՏԱԲՂԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խայտաբղէտ լինելը:  <b>ԽԱՅՏԱԼ</b>, չբ. Ուրախութիւնից թռչկոտել:  <b>ԽԱՅՏԱԼԻՑ</b>, ան. Շատ խայտալով, ցրնծայից:          * <b>ԽԱՅՏԱԽԱՐԻ</b>, ան. Մեւ ու սպիտակ խաւն:          * <b>ԽԱՅՏԱԽՆԴՄՆԹԻՒՆ</b>, գ. Խայտալ ու խնդալը:  <b>ԽԱՅՏԱՀԱՍՈՒԿ</b>, ան. Աչքի ընկնող վատ գոյներով: Խայտաբղէտ:  <b>ԽԱՅՏԱՆԿԱՐ</b>, ան. Գոյնզգոյն՝ խատուտիկ նկարուած:  <b>ԽԱՅՏԱՆՔ</b>, գ. Խայտալը, խնդութիւն, բերկրանք:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿ</b>, ան. մկ. Մերկ, ամօթոյքը բաց: 2. Տգեղ, վատ: 3. Ամօթայի գործեր կատարող:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԱԲԵՐ</b>, մկ. Խայտառակ՝ ամօթայի կերպով:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԱԳՈՑՆ</b>, բաղդ. աստ. Խայտառակի, Աւելի խայտառակ:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԱՄԱՀ</b>, ան. մկ. Խայտառակ մահով մեռած:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼ</b>, նբ. Մերկացնել, ամօթոյքը բանալ: 2. Մէկի վատ արարմունքը մերկացնել: 3. Ամաչեցնել:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԵԼԻ</b>, ան. Խայտառակ:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿԻԶ</b>, ան. Նա որ խայտառակում է:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնի ամօթայի մերկութիւն: 2. Ամօթայի գործերի մերկացում: 3. Ամօթ:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿՈՒՄ</b>, գ. Խայտառակելը:  <b>ԽԱՅՏԱՌԱԿՕՐԵՆ</b>, մկ. Խայտառակ կերպով:  <b>ԽԱՅՏԵԼ</b>, նբ. Խատուտիկ գոյներով նկարել:  <b>ԽԱՅՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խայտ՝ պիսակաւոր լինելը:</p>
--	---



**ԽԱՅՏՈՒՑ**, գ. Պուտ-պուտ բժեր մարմնի վրայ:  
**ԽԱՅՐԻ**, գ. Պուտուղ, բերք:  
**1. ԽԱՆ**, գ. Իջեւան, օթեւան:  
**2. ԽԱՆ**, գ. Թաթարների եւ մոնղոլների իշխանապետների տիտղոսը:  
**ԽԱՆԱԿԱՆ**, ան. Խանին յատուկ:  
**ԽԱՆԳԱՐԵԼ**, նբ. Արգելել, չթողնել:  
**2. Աղաւաղել:** 3. Փշագնել:  
**ԽԱՆԳԱՐԻՉ**, ան. գ. Նա որ խանգարում՝ խառնակում է:  
**ԽԱՆԳԱՐՄՈՒՆՔ**, գ. Որեւէ սարքի ան-սարքութիւնը:  
**ԽԱՆԳԱՐՈՒՄ**, գ. Խանգարելը:  
**ԽԱՆԳԱՐՈՒՄԱՂԻՉ**, Արհեստագիտական սարք (միջոց), որը խանգարումներ է առաջաբերում հակառակորդի էլեկտրոնային միջոցների համար:  
**ԽԱՆԳԱՐՈՒՄԱԿԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Էլեկտրոնային սարքի յատկութիւն:  
**ԽԱՆԴ**, գ. Մրտի բորբոք, եռանդ, աշխտյծ: 2. Գորով, սէր: 3. Կրքերի բորբոք, յուզում:  
**\* ԽԱՆԴԱԳՈՐՈՎ ԼԻՆԵԼ**, S. Խանդազատել:  
**ԽԱՆԴԱԼԻՑ**, ան. Խանդով լի:  
**ԽԱՆԴԱԿ**, գ. Փոս կմ խրամ:  
**ԽԱՆԴԱԿԱԹ**, ան. Խանդով լի: Միրալիը:  
**ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԳԻՆ**, ան. մկ. Շատ խանդաղատանքով, գորովագին:  
**ԽԱՆԴԱՂԱՏԱԿԱՆ**, ան. Գորովական:  
**ԽԱՆԴԱՂԱՏԱՆՔ**, գ. Գորով, սէր:  
**ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼ**, չբ. Գորովը՝ գուրջ շարժել:  
**ԽԱՆԴԱՂԱՏԵԼԻ**, ան. Գորովական:  
**\* ԽԱՆԴԱՂԷՏ**, ան. Նախանձող, նախանձորը:  
**ԽԱՆԴԱԿԱԹ**, ան. մկ. Միրալիը, ջերմ:  
**\* ԽԱՆԴԱՆՔ**, գ. Խանդ, նախանձ:  
**ԽԱՆԴԱՎԱՌ**, ան. Խանդով վառուած՝ բորբոքում:

**ԽԱՆԴԱՎԱՌԵԼ**, նբ. Խանդով վառել, բորբոքել: Ոգեւորել:  
**ԽԱՆԴԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խանդավառ լինելը:  
**ԽԱՆԴՈՏ**, ան. Նա որ սիրում է մէկին եւ կասկածում է, թէ իր սիրած անձը ուրիշին է սիրում կմ ուրիշին գերադասում է իրանից:  
**ԽԱՆԴՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խանդոտ լինելը:  
**ԽԱՆԹԱՐ**, գ. Ծանրութեան չափ:  
**ԽԱՆԾԻԼ ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ**, գ. (Բուս.) Մխտորահամ յարգի բոյս:  
**ԽԱՆԿԱԼ**, գ. Երեսի քող:  
**ԽԱՆՁ**, գ. 1. Կայծ: 2. Կրակ: 3. Կայան, լուցկի: 4. Հոտ, որ արձակում է խանձուող կտորը:  
**ԽԱՆՁԱՀԱՍ**, S. Խանձրահամ:  
**+ ԽԱՆՁԱՀՈՏ**, գ. Խանձուող կտորի արձակած հոտ:  
**ԽԱՆՁԱՍԵԼ**, նբ. Մաստիկ խանձել:  
**ԽԱՆՁԱՐՈՒՐ**,  
**ԽԱՆՁԱՐՈՒՐՔ**, գ. Շորի կտոր, որի մէջ փաթաթում են փոքրիկ երեխային:  
**2. Փոխ. Բուն մանկութիւն, տղայութեան շրջան:** 3. Տեղ, որտեղ սկիզբ է առնում մի բան:  
**ԽԱՆՁԱՐՈՒՐԱՊԱՏ**, ան. Խանձարուրով պատած:  
**ԽԱՆՁԱՐՈՒՐԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Խանձարուրով փաթաթելը:  
**ԽԱՆՁԵԼ**, նբ. Առարկայի մակերէտը թէթեւ կերպով այրել: Խոզի ձայն հանել:  
**ԽԱՆՁԻԼ**, գ. Խանձած շորի կմ կտաւի կտոր:  
**ԽԱՆՁԻՐ**, գ. Ծուխ, մուր:  
**ԽԱՆՁՈՂ**, գ. Այրած փայտի կտոր:  
**ԽԱՆՁՈՂԱԿՈԹ**, գ. Կէս այրած փայտի կտոր:  
**\* ԽԱՆՁՈՂԱՆԱԼ**, չբ. Խանձող դառնալ, խանձուել: Այրիլ:  
**ԽԱՆՁՈՒՄ**, գ. Այրուած, խոզի ձայն հանելը:

<p><b>ԽԱՆՁՐԱՀԱՍՄ</b>, գ. Խանձիրի համ:</p> <p><b>ԽԱՆՁՐԱՀԱՍԵԼ</b>, չբ. Խանձրահամ՝ մուրի համ ստանալ:</p> <p><b>ԽԱՆՁՐԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խանձրահամ լինելը:</p> <p>+ <b>ԽԱՆՁՐՈՒԿ</b>, գ. Չորացած բոյս:</p> <p><b>ԽԱՆՈՒԹ</b>, գ. Արհեստանոց: 2. Մանրածախս առևտրի տեղ:</p> <p>ԽԱՆՈՒԹԱՊԱՆ } գ. Խանութի տերը:          ԽԱՆՈՒԹԱՏԷՐ }</p> <p><b>ԽԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խանի իշխանությունը:</p> <p>+ <b>ԽԱՆՈՒԹՉԷՔ</b>, գ. Վարձ, որ խանութը նոր վարձողը տալիս է նախկին վարձակալին:</p> <p><b>ԽԱՆՈՒԹԱՊԱՆ</b>, Տ. Խանութպան:</p> <p><b>ԽԱՆՉԵԼ</b>, չբ. Կանչել, ձայն արձակել: 2. Վիրաւորել:</p> <p><b>ԽԱՆՉԻՒՆ</b>, գ. Խանչելը, կանչելը:</p> <p><b>ԽԱՆՏԱԽՈՒՇ</b>, գ. (Բուս.) Մի անորոշ բոյսի անուն:</p> <p>1. <b>ԽԱՇ</b>, գ. (Բուս.) Վայրի դաղձի մի տեսակ:</p> <p>2. <b>ԽԱՇ</b>, գ. Խաշուած լինելը:</p> <p>3. <b>ԽԱՇ</b>, գ. Թթու խմոր:</p> <p>4. <b>ԽԱՇ</b>, գ. Ժողովրդական կերակուր:</p> <p>+ <b>ԽԱՇԱՍ</b>, գ. Ծառերից թափած աշնան տերեւ:</p> <p>+ <b>ԽԱՇԱՍԱՆ</b>, գ. Խաշը՝ թթխմորը պահելու աման:</p> <p>+ 1. <b>ԽԱՇԱՐ</b>, ան. Նօսր: Հկր. Խիտ:</p> <p>+ 2. <b>ԽԱՇԱՐ</b>, գ. Բարակ ձող:</p> <p><b>ԽԱՇԵԼ</b>, նբ. Խարչել: 2. Եռացրած ջրով այրել:</p> <p>+ <b>ԽԱՇԻԼ</b>, գ. Կերակուր, որ պատրաստում են փոխինդից:</p> <p><b>ԽԱՇԻՆՔ</b>, գ. Ոչխարներ, ոչխարների հօտ:</p> <p>+ <b>ԽԱՇԼԱՍՍԱՑ</b>, գ. Խաշած՝ եփած միս:</p> <p><b>ԽԱՇԽԱՇ</b>, գ. (Բուս.) Մեկոնիոնների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԽԱՇՄ</b>, գ. Մի անորոշ տեսակի վայրի բանջար:</p>	<p>+ <b>ԽԱՇՄԱՅՐ</b>, գ. Մի տեսակ կերակուր:</p> <p><b>ԽԱՇՆ</b>, գ. Ոչխարների կմ այծերի հօտ:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱԲՈՑԾ</b>, ան. գ. Նա որ խաշինք է պահում:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, ան. գ. Խաշնաբոյծ լինելը:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՄԱՀ</b>, գ. Որեւէ վարակիչ հիւանդություն, որ կոտորած է անում ոչխարների մէջ:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՄԷՐ</b>, ան. Ոչխարներ պահել սիրող:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաշինք սիրելը:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՏԷՐ</b>, գ. Ոչխարների տեր:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՐԱՍ</b>, ան. գ. Խաշինք արածացնող:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաշնարած լինելը:</p> <p><b>ԽԱՇՆԱՅԱԻ</b>, գ. Մորթի հիւանդություն:</p> <p><b>ԽԱՇՆԴԵՂ</b>, գ. (Բուս.) Խարծիլի արմատը:</p> <p>* <b>ԽԱՇՈՑ(Ք)</b>, գ. Լուացքը վերջին անգամ եփ ջրի մէջ դնելը:</p> <p><b>ԽԱՇՈՒ</b>, գ. Արգանակ:</p> <p><b>ԽԱՉ</b>, գ. Հռումեացիներու մահապատիժ՝ չարչարելու փայտէ սարք, քրիստոնեաներու նշան: 2. Այն խաչը, որի վրայ Քրիստոսը խաչուեց:</p> <p><b>ԽԱՉԱԲԱՐՉ</b>, ան. (Եկեղ.) Քրիստոսի խաչը իր վրայ վերցնող:</p> <p><b>ԽԱՉԱԳԻԾ</b>, գ. Խաչերից կմ խաչուող գծերից բաղկացած գիծ:</p> <p>* <b>ԽԱՉԱԳԻԾՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Քրիստոսի խաչի գիւտը, գիւտխաչ:</p> <p><b>ԽԱՉԱԳԼՈՒԽ</b>, ան. Գլխին խաչ ունեցող:</p> <p><b>ԽԱՉԱԳՈՂ</b>, գ. Խաչ գողացող. ճարպիկ խաբերայ:</p> <p><b>ԽԱՉԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաչագող լինելը: 2. Փոխ. ճարպիկ խարդախություն:</p> <p><b>ԽԱՉԱՐԱՇՏ</b>, գ. (հնգտ.) Խաչարի հիմնական մակերեսը:</p>
--	---

**ԽԱՉԱԴՐՈՇՄ**, ան. *Խաչի դրոշմ կրող:*  
**ԽԱՉԱԶԱՐԴ**, գ. *Խաչով զարդարում:*  
**ԽԱՉԱԹԵԻ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչի թելը:*  
**ԽԱՉԱԹՈՌ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչի աթոռ:*  
**ԽԱՉԱԼՈՒԱՅ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչը լուալը, ջուրը օրհնելը:*  
**ԽԱՉԱԿԱԼ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչի պատուանդան:*  
**ԽԱՉԱԿԱՆ**, ան. *Խաչին յատուկ:*  
**ԽԱՉԱԿԱՊ**, ան. *Խաչաձեռ կապում:*  
**ԽԱՉԱԿԵՐՊ**, ան. *S. Խաչաձեռ:*  
**ԽԱՉԱԿԻՐ**, ան. *Վրան խաչ կրող: 2. Խաչակիրներ: 3. ան. (Եկեղ.) Փոխ. Ճգնողական, առաքինական:*  
**ԽԱՉԱԿԻՑ**, ան. (Կրօն.) *(Քրիստոսի հետ) միասին խաչում:*  
**ԽԱՉԱԿՆԻՔ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչի կնիքը կրող:*  
**ԽԱՉԱԿՆՔԵԼ**, նբ. (Եկեղ.) *Խաչով կնքել: Երեսին խաչ հանել:*  
**ԽԱՉԱԿՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խաչակիր լինելը:*  
**ԽԱՉԱՀԱՄԲՈՅՐ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչը համբուրելու դրամական նուէր:*  
**ԽԱՉԱՀԱՆԳԻՍ**,  
 + **ԽԱՉԱՀԱՆԵԼ**, չբ. (Եկեղ.) *Երեսին խաչ հանել:*  
**ԽԱՉԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խաչ հանելը:*  
**ԽԱՉԱԶԵԻ**, ան. մկ. *Խաչի ձեռ ունեցող:*  
**ԽԱՉԱԶԵԻԵԼ**, նբ. *Խաչի ձեռով կտրել:*  
**ԽԱՉԱԶԵԻՈՒՄ**, գ. *Երկու ճանապարհի իրար կտրելը:*  
**ԽԱՉԱԶԵԻՕՐԷԼ**, մկ. *Խաչի ձեռով:*  
**ԽԱՉԱԶՈՂ**, գ. *Խաչի ներքեի մասը, որը հենուում է խաչակալի վրայ:*  
**ԽԱՉԱՍԱՀ**, ան. մկ. *Խաչի վրայ մահացած:*  
**ԽԱՉԱՍԱՐՏ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչի պաշտամունքի դէմ կռուող:*  
**ԽԱՉԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Կռիւ խաչի պաշտամունքի դէմ:*  
**ԽԱՉԱՆԻՇ**, ան. մկ. *Խաչի նշան կրող:*  
**ԽԱՉԱՆՍԱՆ**, ան. մկ. *Խաչի նման, խա-*

*չի ձեռ ունեցող:*  
**ԽԱՉԱՉԱՐՉԱՐ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչի վրայ չարչարում: Փխբ. Շատ տառապած:*  
**ԽԱՉԱՊԱՀ**, գ. ան. (Եկեղ.) *Խաչը պահող:*  
**ԽԱՉԱՊԱՅԾԱՌ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչով պայծառացած:*  
**ԽԱՉԱՊԱՆ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչի պահապան:*  
**ԽԱՉԱՊԱՇՏ**, ան. գ. (Եկեղ.) *Խաչին պաշտոն մատուցող:*  
**ԽԱՉԱՊԱՇՏԱԿԱՆ**, ան. *Խաչապաշտութեանը վերաբերող:*  
**ԽԱՉԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչապաշտ լինելը:*  
**ԽԱՉԱՊԱՍԿ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչով պսակում:*  
**ԽԱՉԱՎԵՐԱՅ**, *S. Խաչվերաց: Խաչի վերացման տուն:*  
**ԽԱՉԱՏԱՐԱԾ**, ան. *Խաչի ձեռով տարածում:*  
**ԽԱՉԱՏՈՒՐ**, ան. *Խաչի տում:*  
 \* **ԽԱՉԱՐՄԱՏ**, ան. *Որի արմատը խաչ է:*  
**ԽԱՉԱՒԱՐՏ**, ան. (Եկեղ.) *Խաչով աւարտում:*  
**ԽԱՉԱՒՈՐՈՒՄ**, գ. 1. (Կենդ.) *Կենդանիների զուգադրում կմ բոյսերի փոշոտում՝ նոր տեսակ ստանալու համար: 2. (Լեզուբ.) Մէկից աւելի լեզուների փոխադրեցութիւն, որի հետեւանքով որեւէ մէկը վերանում է:*  
**ԽԱՉԱՓՈՅԼ**, ան. (Եկեղ.) *Որտեղ խաչը փայլում է:*  
**ԽԱՉԱՓՈՅՑ**, գ. *Փայտից շինած խաչ: 2. (Կրօն.) Յատկապէս այն խաչը, որի վրայ խաչեցին Քրիստոսին:*  
**ԽԱՉԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) *Տպագիոնի շատ նման քար:*  
 + **ԽԱՉՂՈՒՌ**, գ. (Եկեղ.) *Խաչ կրող դուռ:*  
**ԽԱՉԵԼ**, նբ. (Եկեղ.) *Խաչը հանել:*  
**ԽԱՉԵԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) 1. *Խաչը ելնելը: 2. Փոխ. Չարչարանքներ կրելը:*

**+ԽԱՉԵՂԲԱՅՐ**, գ. (Եկեղ.) Երիտասարդ, որ պսակի ժամանակ խաչն է բռնում հարսի ու փեսայի գլխին:

**ԽԱՉԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խաչեղբայր լինելը:

**ԽԱՉԵՆԻՎ**, գ. (Բուս.) Տորոնագգիների կարգին պատկանող տարեկան կմ երկարակեաց բոյս:

**+ ԽԱՉԵՐԿԱԹ**, գ. Խաչածեւ երկաթ, որ վառուող թոնրի վրայ են դնում եւ նրա վրայ կերակուրի պուտուկները դնում:

**ԽԱՉՍԱՂԻՎ ՏՆԿԵՐ**, գ. (Բուս.) Բոյսերի կարգ, որին պատկանող տունկերն ունեն ծաղկապսակ՝ բաղկացած ծաղկատերեւներից:

**+ ԽԱՉԿԱԼ**, գ. (Եկեղ.) Խաչը պահող:

**ԽԱՉԿԱՊ**, ած. Խաչմերուկ: 2. գ. Դէմ առ դէմ:

**ԽԱՉ-ԿՆՔԱՆԱՅՐ**, գ. (Եկեղ.) Երկու տղամարդ, որոնք փոխադարձաբար իրար խաչը բռնել են պսակի ժամանակ:

**ԽԱՉՏՈՒՑ**, գ. (Կենդ.) Թռչուն կրնակտուց ճնճողուկների կարգից:

**+ ԽԱՉՆԱԼԷՔ**, գ. (Եկեղ.) Ջրօրհնէքի ժամանակ խաչը ջրից հանելու նուէրը:

**ԽԱՉՈՒՂԻ**, գ. Միսեանց խաչուող ճանապարհներից իւրաքանչիւրը:

**ԽԱՉՈՒՆԱՎ**, ած. (Եկեղ.) Իր վրայ խաչ ունեցող:

**ԽԱՉՎԱՌ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական դրօշակ:

**ԽԱՉՎԵՐԱՑ**, գ. Եկեղեցական տօն՝ խաչի վերացման:

**ԽԱՉՓՈՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Մի արարողութիւն, որ կատարուում էր պսակի խորհրդի ժամանակ:

**ԽԱՉՔԱՐ**, գ. (Եկեղ.) Երկայն ու բարակ սալաքար, որի վրայ քանդակուած է զարդարուն խաչ:

**ԽԱՉՔԱՐԱՆՈՒՄԲ**, գ. (հնգտ.) Խաչքարերի խումբ:

**ԽԱՉՔԱՐԱՎԵՐՏՈՒՄ**, գ. (հնգտ.) Խաչ-

քար կերտելը:

**ԽԱՉՔԱՐԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (հնգտ.) Խաչքար շինելը:

**+ ԽԱՉՕՐՀՆԵԱԼ**, գ. (Եկեղ.) Ննջեցեալի համար հոգեհանգիստ ու պատարագ:

**+ ԽԱՉՕՐՀՆԷՔ**, գ. (Եկեղ.) Նոր խաչի օրհնութեան կարգ:

**+ ԽԱՌ ՏԱԼ**, չբ. Սազել, պատշաճել:

**ԽԱՌԱՆ**, գ. Վզի կապ՝ շուն կապելու, չունան, թոկ: 2. Փայտի կտոր:

**ԽԱՌԱՆԵԼ**, նբ. Խառանով՝ չուանով կապել:

**ԽԱՌԱՆՉ**, գ. Խառանչելու ձայնը:

**+ ԽԱՌԱՆՉԵԼ**, չբ. Ջռալ:

**\* ԽԱՌԱՏՈՒՄ**, գ. Խառատելը:

**ԽԱՌԹՈՒԹ**, գ. Մեւ թթի մի տեսակ:

**ԽԱՌՆ**, ած. Ոչ պարզ, տարբեր նիւթերից: 2, Ոչ մաքուր: 3, Սահմանակից: 4, Փոփոխական:

**\* ԽԱՌՆԱԲԱՆՁԱՐ**, ած. Բանջարի խառնուրդ կազմող:

**ԽԱՌՆԱԲՆԱԲՆԴՈՐ**, S. Խառնափնթոր:

**ԽԱՌՆԱԳԻԾ**, ած. (Երկրայ.) Ձեւ, որ բաղկացած է ուղիղ եւ կոր գծերից:

**ԽԱՌՆԱԳԻՄԱՎ**, ած. Խճճուած մազեր ունեցող:

**ԽԱՌՆԱԳՆԱՑ**, ած. Խառն կեանք վարող, ցոփ, անառակ:

**ԽԱՌՆԱԳՈՅՆ**, ած. Խառն գոյներ ունեցող:

**ԽԱՌՆԱԳՈՐԾ**, գ. ած. Չարագործ:

**\* ԽԱՌՆԱԴԵՂ**, գ. Դեղ, ստամոքսը մաքրող:

**ԽԱՌՆԱԽԱԹԻՇ**, ած. Խառնաշփոթ:

**\* ԽԱՌՆԱԽՈՒԺ**, ած. Օտար, անծանօթ:

**ԽԱՌՆԱԽՕՍ**, ած. Որտեղ խառն խօսակցութիւններ (լեզուներ) են լսուում:

**ԽԱՌՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խառնախօս լինելը:

**ԽԱՌՆԱԺԽՈՐ**, ած. Խիստ աղմկալից:

**ԽԱՌՆԱԺՈՂՈՎ**, գ. Խառնամբոյսի հաւաք:

**ԽԱՌՆԱԼԵԶՈՒ**, գ. *Տարբեր լեզուներով խճողուած խօսք:*  
**ԽԱՌՆԱԾԻՆ**, ած. գ. *Խառն ամուսնութիւնից ծնած:*  
**ԽԱՌՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառնածին լինելը:*  
**ԽԱՌՆԱԿ**, ած. *Իրար հետ խառնած, խառն:* 2. *Անբարոյական:*  
**ԽԱՌՆԱԿԵԱՅ**, ած. *Ուրիշների հետ խառն մի բնակարանում ապրող:*  
**ԽԱՌՆԱԿԵԼ**, նբ. *Իրար հետ խառնել:* 2. *Աղաւաղել:*  
**ԽԱՌՆԱԿԵՐ**, ած. *Խառն՝ անխտիր ուտող:*  
**ԽԱՌՆԱԿԵՑԻԿ**, ած. *Խառն՝ անկարգ՝ անարժան կեանք վարող:*  
**ԽԱՌՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառնակեցիկ ըլլալը:* 2. *Քուռ, խօսք տանող բերող:*  
**ԽԱՌՆԱԿԻՉ**, գ. *Խռովարար:*  
**ԽԱՌՆԱԿՈՅ**, ած. *Խառնիխուռն կուտակուած:*  
**ԽԱՌՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառնակ լինելը:*  
**ԽԱՌՆԱԿՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառնակիչ լինելը:*  
**\* ԽԱՌՆԱԿՐՕՆ**, ած. (Կրօն.) *Այլակրօն, հեթանոս:*  
**\* ԽԱՌՆԱԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) *Խառնակրօն լինելը:*  
**ԽԱՌՆԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառն ձայն հանելը:*  
**ԽԱՌՆԱՃԱՐԱԿ**, գ. *Չանազան ընդդէմներից խառնուրդ:*  
**ԽԱՌՆԱՍԲՈՒՄ**, ած. մկ. *Խառն բազմութեամբ:*  
**ԽԱՌՆԱՍԽԵԼ**, S. *Խառնամուխ լինել:*  
**ԽԱՌՆԱՍՈՒՄ**, ած. Մի քանի մէջ խառնուող՝ մխտող:  
**\* ԽԱՌՆԱՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ուրիշ ազգի եւ կրօնի անձի հետ ամուսնութիւն:*  
**ԽԱՌՆԱՇՓՈԹ**, ած. *Անկարգ վիճակում գտնուող:*

**ԽԱՌՆԱՇՓՈԹԵԼ**, նբ. *Անկարգ կերպով իրար խառնել:* 2. *Խճել:*  
**ԽԱՌՆԱՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառնուրդ եւ շփոթութիւն:* 2. *Խճուածք:*  
**\* ԽԱՌՆԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. *Խառն պատմող:*  
**ԽԱՌՆԱՊՈՒՐ**, գ. *Ջրիկ հասարակ ճաշ:*  
**ԽԱՌՆԱՍԷՐ**, ած. *Խառնակ կեանք սիրող, ցանկատել:*  
**ԽԱՌՆԱՐԱՆ**, գ. *Անօթ, աման, որի մէջ հեղուկներ են խառնում իրար:* 2. *Հրաբուխի բերանը:*  
**ԽԱՌՆԱՓՆԴՈՐ** } ած. *Խառն ի խուռն,*  
**ԽԱՌՆԱՓՆԹՈՐ** } *խառնաշփոթ:*  
**ԽԱՌՆԵԼ**, նբ. *Մի քանի նիւթ իրար հետ մէկտեղել:* 2. *Ջուր-ջուր խմբերը միացնել:* 3. (Կրօն.) *Միատրել:* 4. *Գումարել:* 5. *Խճել:* 6. *Շփոթել:* 7. *Սեռական յարաբերութիւն ունենալ:*  
**ԽԱՌՆԵՐՈՒՄ**, գ. *Տարբեր երամների խառնուրդը:*  
**ԽԱՌՆԵՑՆՈՂ**, Փխկ. *Խառնող:*  
**ԽԱՌՆԸՆԹԱՅ**, S. *Խուռնընթաց:*  
**ԽԱՌՆԻՄՈՒՐՆ**, (կրկն. *Խառնի*), ած. մկ. *Անկարգ կերպով խռնուած:*  
**ԽԱՌՆԻՃ**, գ. (Կենդ.) *Մորեխի նման մանր միջատ:*  
**ԽԱՌՆԻՃԱՂԱՆՃ** } ած. գ. *Խառն՝ ան-*  
**ԽԱՌՆԻՃԱՂԱՆՁ** } *կարգ (բազմութիւն), գրեհիկ (ամբոխ):*  
**ԽԱՌՆՈՒԱՇ**, գ. *Խառնուելը:* 2. *Խառնուրդ:*  
**ԽԱՌՆՈՒԱՇՈՅ**, ած. *Բնջ որ կազմուած է զանազան նիւթերի խառնուրդից:*  
**ԽԱՌՆՈՒԱՇՁ**, գ. *Խառնելու եղանակը:*  
**ԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խառն լինելը:*  
**ԽԱՌՆՈՒՄ**, գ. *Խառնելը:*  
**ԽԱՌՆՈՒՐ**, գ. *Որեւէ նիւթ, որ ստացուում է մի քանի նիւթեր իրար խառնելուց:*  
**\* ԽԱՌՈՒԿ**, ած. *Խորշակահար եղած, չորացած:*

**ԽԱԻԻԱՐԱՅԻՆ**, ան. (փխբ.) *Խաւիարով կաշառուած:*  
**ԽԱՏԱՏ**, գ. *Անորոշ տեսակի մի բոյսի անուն:*  
 +ԽԱՏՈՒՏ } ան. *Խայտեր ունեցող,*  
 +ԽԱՏՈՒՏԻԿ } *պիսակ:*  
**1. ԽԱՐ**, գ. *Անասունների կեր:*  
**2. ԽԱՐ**, գ. *Մի տեսակ որդ:*  
**\* ԽԱՐԱԳՈՒԼ**, գ. *Մի տեսակ մանր մորեխ:*  
**ԽԱՐԱԶԱՆ**, գ. *Մտրակ: 2. Տաւար, եզ կլ գոմէշ քշելու համար: 3. Գութանը լծին միացնող շղթան:*  
**\* ԽԱՐԱԶԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խարազանով ծեծելը:*  
**ԽԱՐԱԶԱՆԱՀԱԱՄՍ**, ան. *Խարազանով հայածուած:*  
**ԽԱՐԱԶԱՆԵԼ**, նբ. *Խարազանով ծեծել:*  
 + **ԽԱՐԱԺԻԼ**, գ. (Բուս.) *Մի տեսակ խոտ:*  
 + **1. ԽԱՐԱԿ**, գ. *Արտի մէջ առանց վարելու մնացած հողի մաս:*  
**\* 2. ԽԱՐԱԿ**, գ. *Ապառաժ, կարծր քար:*  
**ԽԱՐԱԿԵԼ**, նբ. *Խարել, դաղել:*  
**\* ԽԱՐԱԿԻՉ**, ան. *Խարակող:*  
**ԽԱՐԱԿԻՐԻ**, գ. *Ճապոնական եղանակ անձնասպանութեան:*  
**ԽԱՐԱՀԱՐ**, գ. *Մի անորոշ խոտ:*  
**ԽԱՐԱՃ**, գ. *Գլխահարկ:*  
**ԽԱՐԱՄ**, գ. *Մետաղահանքանիւթի մէջ գտնուող կողմնակի նիւթերի ամբողջութիւնը:*  
 ԽԱՐԱՄԱԶ } գ. *Լեռնային թռչուն:*  
 ԽԱՐԱՄԱԶԱՆ }  
**ԽԱՐԱՆ**, գ. *Շիկացած երկաթ, որով խարում են մարմինը:*  
**ԽԱՐԱՆԱԴԵՂ**, գ. *Որեւէ դեղ, որ դրոտում է մարմնի վրայ մորթը գրգռելու եւ փամփշտաձեւ բշտեցնելու համար:*  
**ԽԱՐԱՆԱԾԱԾԿ**, ան. *Խարանով ծածկուած պատուած:*  
**ԽԱՐԱՆԱՃԱՆՃ**, գ. (Կենդ.) *Ճանճի մի տեսակ:*

**ԽԱՐԱՆԱՔԱՐ**, գ. *Այրող կալի:*  
**ԽԱՐԱՆԻՉ**, ան. գ. *Նա որ խարանում է:*  
**ԽԱՐԱՆՈՒՄ**, գ. *Խարանելը:*  
**ԽԱՐԱՏ**, գ. *Մի անորոշ բոյսի սերմ:*  
**ԽԱՐԲ**, ան. *Ագահ, անկուշտ, անյագ:*  
**2. Լիբբ, անառակ:  
**ԽԱՐԲԱԼ**, գ. *Մեծ մաղ:*  
**ԽԱՐԴԱՆ**, ան. *Իր խօսքը դրժող, անհաւատարիմ: Խարեբայ:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. *Խարդախի՛ի, Աւելի խարդախ:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱԴԵՄ**, ան. *Խարդախութիւն արտայայտող դէմքով:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱՆՈՅԺ**, ան. *Խարդախաբար խուժող:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱԿԱՆ**, ան. *Խարդախին յատուկ:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱԿԵՐՈՒ**, մկբ. *Խարդախ կերպով:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱՄԻՏ**, ան. *Խարդախ միտք ունեցող:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱՆԱԼ**, Տ. *Խարդախել:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱՆՔ**, Տ. *Խարդախութիւն:*  
**ԽԱՐԴԱՆԱՏԻՈՒ**, ան. *Խարդախ:*  
**ԽԱՐԴԱՆԵԼ**, նբ. *Խարել: 2. Ուխտադրուժ գտնուել:*  
**ԽԱՐԴԱՆԻՉ**, ան. գ. *Նա որ խարդախում է:*  
**ԽԱՐԴԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խարդախ լինելը:*  
**ԽԱՐԴԱՆՈՒՄ**, գ. *Խարդախելը:*  
**\* ԽԱՐԴԱԻԱՆ**, ան. գ. *Դաւաղիք:*  
**ԽԱՐԴԱԻԱՆԱԿԱՆ**, ան. *Խարդաւանքով եղած, դաւաճանական:*  
**ԽԱՐԴԱԻԱՆԵԼ**, նբ. *Որոգայթի մէջ ձրգել: 2. Դաւով սպաննել:*  
**ԽԱՐԴԱԻԱՆՔ**, գ. *Խարդաւանելը:*  
**1. ԽԱՐԵԼ**, նբ. *Շիկացած երկաթը կլ ածուխը մարմնի վրայ դնելով այրել, դաղել:*  
**2. ԽԱՐԵԼ**, նբ. *Խարել, մորթեցնել:*  
**ԽԱՐԻՉ**, ան. գ. *Նա որ խարում է, ինչով որ խարում են:***

**ԽԱՐԻՍԽ**, գ. Կարծր եւ պինդ առարկայ, որ ծառայում է իբրեւ պատուանդան: 2. (Երկրաչ.) Եռանկյունու՝ բուրգի այն կողմը, որ հակադիր է գագաթին: **ԽԱՐ(Ի)ՍԽԱԶԵԻ**, ած. Խարիսխի ձեւ ունեցող: **ԽԱՐԽԱԼԵԼ**, նբ. Խարխուլ դարձնել: **ԽԱՐԽԱՓ**, Տ. Խարխափանք: **ԽԱՐԽԱՓԱՆՔ**, գ. Խարխափելը, կոյրի նման: Շօշափելով քաշել: **ԽԱՐԽԱՓԱՔԱՅԼ**, ած. մկ. Խարխափուն քայլերով: **ԽԱՐԽԱՓԵԼ**, չբ. Աչքի կուրության կմ մթության պատճառով՝ զգուշութեամբ շարժուել: **ԽԱՐԽԱՓՈՒՄ**, գ. Խարխափելը: **ԽԱՐԽԻԱՐ**, գ. (Բուս.) Վայրի խիար. Վարունգ, իշավարունգ: **ԽԱՐԽԱՄ**, ած. Խարխուլ դարձած, քայքայուած: **ԽԱՐԽԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խարխլած՝ խարխուլ լինելը: **ԽԱՐԽԵԼ**, գ. Քանդել: Աւերել: **ԽԱՐԽՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խարխուլ՝ խախտ լինելը: **ԽԱՐԽՈՒԼ**, ած. Հաստատութիւնը կմ պնդութիւնը կորցրած: 2. Ոչ պինդ: **ԽԱՐԿԵԼ**, նբ. Բոհրել: Բովել: **\* ԽԱՐԶՈՒՏ**, գ. Եղեգնուտ: **\* ԽԱՐՃԻ**, գ. Անորոշ բոյս: **ԽԱՐՇԱՓԻՒՆ**, գ. Սօսափիւն: **ԽԱՐՇԵԼ**, Տ. Խաշել: **ԽԱՐՈՅՎ**, գ. Բաց տեղում գետնի վրայ կուտակուած փայտ, ցախ, ծղօտ եւն, վառելու համար: **\* ԽԱՐՈՅՎԵԼ**, նբ. Խարոյկի վրայ բարձրացնել: **\* ԽԱՐՈՒԱՆՔ**, գ. Խեղճութիւն, թշուառութիւն: **ԽԱՐՍԽԱԶԱՐ**, գ. Խարսխապատկերով զարդարում: **ԽԱՐՍԽԱԹՈՎ**, գ. Խարսխիւն կապ-

ուած թոկ: **ԽԱՐՍԽԱԿԱԼ**, գ. Խարսխը պահող: **ԽԱՐՍԽԱԿԱՅԱՆ**, գ. Նաւը կանգնեցնելու կայան: **ԽԱՐՍԽԱԻՈՐ**, ած. Խարսխ ունեցող: **ԽԱՐՍԽԱՐԿԷՔ**, գ. Խարսխ ձգելը: **ԽԱՐՍԽԵԼ**, նբ. Խարսխ ձգելով նաւը ապահով կանգնեցնել: **1. ԽԱՐՏ**, արմ. Խարտել՝ ի. գ. Խարտոց: **2. ԽԱՐՏ**, գ. Խայթոց: **ԽԱՐՏԱԾՈՑ**, ած. Խարտելով շինած, խարտած: **\* ԽԱՐՏԱՓԻԼԱԿ**, գ. (Եկեղ.) Հոգեւորական, որ կրօնաւորի ձեռնադրութեան ժամանակ, զգեստաւորուած, հանդիսանում է իբրեւ ձեռնադրուողի հաւատարմատար: **ԽԱՐՏԱՓԻԼԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Խարտափիլակի պաշտօնը: **ԽԱՐՏԵԱՇ**, ած. Գոյն՝ ոսկեգոյն դեղինի եւ բաց շագանակագոյնի միջեւ: **ԽԱՐՏԵԼ**, նբ. Խարտոց քսելով բարակացնել՝ յղկել փայտը: **2. ԽԱՐՏԵԼ**, նբ. Անյայտ նշ. բառ: **ԽԱՐՏԵՇԱԳԵՂ**, Տ. Խարտիշագեղ: **ԽԱՐՏԻՇԱԳԵՂ**, ած. Խարտեաշ գոյնով, գեղեցիկ: **ԽԱՐՏԻՇԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Խարտեաշ՝ ի. Աւելի խարտեաշ: **ԽԱՐՏԻՇԱՍՕՐՈՒՄ**, ած. Խարտեաշ մօրուքով: **ԽԱՐՏԻՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խարտեաշ լինելը: **ԽԱՐՏԻՇՈՒՇԻ**, ած. գ. Խարտեաշ կին: **ԽԱՐՏԻՉ**, ած. գ. Նա որ խարտում է, խարտող: **ԽԱՐՏՈՑ**, գ. Պողպատէ՝ տաշող գործիք: **ԽԱՐՏՈՑԱՑՈՒՑԱԿ**, գ. (Կենսբ.) Չկան տեսակ, տափակաձուկ: **ԽԱՐՏՈՑԵԼ**, Տ. Խարտել: **ԽԱՐՏՈՒԱԾՔ**, գ. Խարտելը: **ԽԱՐՏՈՒՄ**, գ. Խարտելը:

<p><b>ԽԱՐՏՈՒՔ</b>, գ. Խարտեղուց թափուած թէփ:</p> <p>* <b>ԽԱՅՓՑԻ</b>, գ. Հաստ՝ կոպիտ կտորից հագուստ:</p> <p>1. <b>ԽԱԻ</b>, գ. Բարակ աղուամազ գործընտանքների երեսի վրայ: 2. Պտուղների վրայի աղուամազը: 3. Բարակ շերտ:</p> <p>+ 2. <b>ԽԱԻ</b>, գ. Շերամի (որդի) ամէն մի քունը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՂԱՍԵԼ</b>, նբ. Խաւ-խաւ դասել:</p> <p><b>ԽԱԻԱԻՈՐ</b>, ան. Խաւեր ունեցող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐ</b>, գ. 1. Լոյսի բացակայութիւն, բացարձակ մթութիւն: 2. Փոխ. Մտքի կուրութիւն:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԲԵՐ</b>, ան. Խաւար բերող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԲԱԿ</b>, գ. ան. Մութի մէջ ապրող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԲԱԿԵԱԼ</b>, ան. Խաւարում բնակուող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԳԱՍՅ</b>, ան. Խաւար ճանապարհ գնացող:</p> <p>ԽԱԻԱՐԱԶԳԱԾ } ան. Խաւար հագած, ԽԱԻԱՐԱԶԳԵԱՅ } Խաւարով պատած:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԽԱՆ</b>, ան. Որի մէջ խաւար է խառնուած:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԾԻՐ</b>, գ. (Աստղաբ.) Երկնային մեծ շրջան:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԱԿԵՆՅԱՂ</b>, գ. (Կրօն.) Խաւարային կենցաղ: Խաւարի մէջ ապրող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԿԵՐՊ</b>, ան. Խաւարի նման:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԱԿՈՅՐ</b>, ան. Խաւարով կուրացած:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱԿՈՒԼ</b>, ան. Խաւարը կլանող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՀԱԼԱԾ</b>, ան. Խաւարը հալածող՝ փարատող:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԱՀՐԱԻԷՐ</b>, ան. Դէպի խաւարը հրաւիրող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԱԾ</b>, ան. Խաւարով պատած:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԵՐԶ</b>, ան. Խաւարին մօտիկ եղող:</p>	<p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԻՏ</b>, ան. գ. Միտքը խաւարեցնող: Հկր. Լուսաւորեալ:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍՈՒՏ</b>, ան. Խաւարի մէջ մըտնող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաւարամիտ լինելը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍՈԼ</b>, ան. Ծայրայեղ խաւարամիտ:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԱՅԵՂՅ</b>, ան. Խաւարով լի:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Խաւարին յատուկ:</p> <p>2. Չար, մոլոր:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՆԱԼ</b>, Տ. Խաւարել:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՇՋՈՂ</b>, ան. Խաւարում շըրջող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՊԱՇՏ</b>, ան. Խաւարը՝ տգիտութիւն պաշտող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաւարապաշտ լինելը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՊԱՍ</b>, ան. Խաւարով պատած:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԷՐ</b>, ան. Խաւարը՝ մթութիւնը սիրող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաւարասեր լինելը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍՈՅՁ</b>, ան. Խաւարի մէջ սուգում:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍՈՎՈՐ</b>, ան. Խաւարի սովոր:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԱՆՁ</b>, ան. Խաւարից տանջում:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԱՍԻՊ</b>, ան. Խաւարանման:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐԵԱԼ</b>, Տ. Խաւարամիտ:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԵՑՈՒՑԻԶ</b>, Տ. Խաւարեցնող:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐՄԻ</b>, ան. Խաւտ, աղուամազով ծածկուած:</p> <p>+ <b>ԽԱԻԱՐԶ</b>, գ. (Ախտաբ.) Կաշու մի տեսակ հիւանդութիւն:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խաւարը լինելը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐՈՒՄ</b>, գ. Խաւարելը:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐՈՒՏ</b>, ան. Խաւարային:</p> <p>* <b>ԽԱԻԱՐԶՏԻ</b>, ան. Խաւար, մութ:</p> <p><b>ԽԱԻԱՐՏ</b>, ան. Աղուամազոտ, խաւտ, թաւտ:</p>
--	---



**\* ԽԱԻԱՐՏԱՎԱՃԱՌ**, *Տ. Բանջարավաճառ:*  
**ԽԱԻԱՔԱՐ**, *գ. Խաւերից Բաղկացած քար:*  
**ԽԱԻԱՔԱՐՏ**, *գ. Հաստ եւ կոպիտ թուղթ:*  
**ԽԱԻԱՔԱՐՏԵԱՅ**, *ած. Խաւաքարտից շինած:*  
**ԽԱԻԵՂ**, *ած. Խաւ-խաւ պատրաստած:*  
**+ ԽԱԻԻԱՐ**, *Տ. (Պրսկ.) Չկնկիթ:*  
**ԽԱԻԻԱՐԱՅԻՆ**, *ած. (փխբ.) Խաւիարով կաշառուած:*  
**ԽԱԻ Ի ԽԱԻ**, *ած. մկ. Խաւ-խաւ, խաւերով:*  
**ԽԱԻԻԾ**, *գ. Կերակուր, որ պատրաստում են եռացրած իւղի մէջ:*  
**ԽԱԻԾԱՐԱՐ**, *ած. գ. Խաւիծ պատրաստող խոհարար:*  
**ԽԱԻՈՏ**, *ած. Խաւ ունեցող:*  
**ԽԱԻՐԵԼ**, *Տ. Ուղարկել:*  
**ԽԱՓ**, *գ. Որոգայթ, ծուղակ:*  
**\* ԽԱՓԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ**, *չբ. Բարախել:*  
**ԽԱՓԱՆ**, *գ. Խափանում, խափանելը:*  
**ԽԱՓԱՆԱԾ**, *գ. Խափանում:*  
**\* ԽԱՓԱՆԱԿԱՆ**, *ած. Խափանարար:*  
**ԽԱՓԱՆԱՐԱՐ**, *ած. գ. Նա որ խափանում է:*  
**ԽԱՓԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, *գ. 1. Որեւէ բանի խանգարելը: 2. Խաթարելը:*  
**ԽԱՓԱՆԵԼ**, *նբ. Արգելք յարուցանել: 2. Խանգարել: 3. Ոչնչացնել: 4. Արգելել:*  
**ԽԱՓԱՆԻՉ**, *ած. գ. Նա որ խափանում է:*  
**ԽԱՓԱՆՈՂԱԿԱՆ**, *ած. Խափանելու յատուկ:*  
**ԽԱՓԱՆՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Խափան մնալը:*  
**ԽԱՓԱՆՈՒՄ**, *գ. Խափանելը:*  
**ԽԱՓԱՆՔ**, *գ. Որոգայթ՝ կենդանիներ որսալու:*  
**ԽԱՓԱՆՔ**, *գ. (Աստղաբ.) Կշիռ՝ համաստեղութիւնը:*  
**+ ԽԱՓՇԱԿ**, *գ. Ոսկերիչի գործիք:*  
**ԽԱՓՇԻԿ**, *ած. գ. Եթովպացի հարէշ:*

**ԽԱՓՇԻԿՈՒՇԻ**, *ած. գ. Խափշիկ իգական սեռի:*  
**ԽԱՓՔ**, *յոգն. գ. Բորբոքում յանկարծահաս կրքերից կմ գայրոյթից:*  
**ԽԱՔԱՆ**, *գ. Թագաւոր, միապետ:*  
**ԽԵՂ**, *Տ. Խէթ:*  
**ԽԵԹ**, *Տ. Խէթ:*  
**ԽԵԹԱԳԻՏԱԿԱՆ**, *ած. Խեթագիտութեանը վերաբերող:*  
**ԽԵԹԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Խեթերի պատմութեանը, մշակոյթին վերաբերող գիտութիւնը:*  
**\* ԽԵԹԱՂԷՄ**, *ած. մկ. Ծուռ նայումքով:*  
**ԽԵԹԱԼ**, *չբ. Ծուռ նայել: Նախանձիլ:*  
**ԽԵԹԱԿ**, *գ. Երկաթածայր գաւազան:*  
**\* ԽԵԹԱՄԻՐՏ**, *ած. Սրտում իւէթ՝ կասկած պահող, միտքը ծուռ:*  
**ԽԵԹԵԼ**, *նբ. Խեթել: Նախշել: Հպել, խոթել:*  
**ԽԵԹԻ } մկ. Ծուռ, աչքի տակով:**  
**ԽԵԹԻԻ }**  
**+ ԽԵԹՈՒԽՈՒՄ**, *ած. գ. Խտով, գծտուած:*  
**ԽԵԾ**, *Տ. Խէժ:*  
**ԽԵԼ ՍԸ**, *ած. Բաւական շատ:*  
**ԽԵԼԱԲԵՐԵԼ**, *նբ. Խելքը զլուխը բերել:*  
**ԽԵԼԱԳԱՐ**, *(հիւանդութիւն, հմմտ. ցաւագար), ած. Խելքով հիւանդ, խելքը կորցրած. գիժ:*  
**ԽԵԼԱԳԱՐԱԿԱՆ**, *ած. Խելագարին յատուկ:*  
**ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ**, *Տ. Խելագարուել:*  
**ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Խելագար լինելը:*  
**ԽԵԼԱԳԱՐՈՒՆԵԼ**, *չբ. Խելագար դառնալ:*  
**ԽԵԼԱԶՈՒՐԿ**, *ած. Խելքից զուրկ:*  
**ԽԵԼԱԿՈՐՈՅՄ**, *ած. Խելքը կորցրած:*  
**ԽԵԼԱՀԱՍ**, *ած. Որի խելքը հասնում է մի բանի:*  
**ԽԵԼԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Խելահաս լինելը:*  
**ԽԵԼԱՍՈՒՏ**, *ած. Խելքով բանի խորքը մտնող: Խելացի:*

<p><b>ԽԵԼԱՍՏԵԼ</b>, չբ. Խելամուտ լինել:  <b>ԽԵԼԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խելամուտ լինելը:  <b>* ԽԵԼԱՅԵՂ</b>, ած. Խելքը շուտ եկած, խելքը կորցրած:  <b>ԽԵԼԱՊԱՏԱԿ</b>, գ. Խելքը՝ ուղեղը պատող թաղանթը:  <b>ԽԵԼԱՌ</b>, ած. Խելագար, խելացնոր, խենթ:  <b>ԽԵԼԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խելառ լինելը:  <b>ԽԵԼԱՏԱՐ</b> } Տ. Խելառ:  <b>ԽԵԼԱՅԻ</b>, ած. Խելք ունեցող: Հկր. Անխելք:  <b>ԽԵԼԱՅՆՈՐ</b>, ած. Խելքը ցնորուած, ցրնդած:  <b>ԽԵԼԱՅՆՈՐԵԼ</b>, չբ. Խելացնորուել:  <b>ԽԵԼԱՅՆՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խելացնոր լինելը: Ցնդածութիւն:  <b>ԽԵԼԱՅՆՈՐՈՒԹԵԼ</b>, չբ. Ցնորուել, խելքը թոցնել:  <b>ԽԵԼԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խելացի լինելը: Խելացիութիւն:  <b>ԽԵԼՈՏՈՒԿ</b>, ած. Մի քիչ խելառ, խենթուկ:  <b>ԽԵԼՔ</b>, գ. Գլխի ուղեղ: 2. Հնարագիտութիւն: 3. Ճարտարութեամբ:  <b>+ ԽԵԼՔԱԳՆԱՅ</b>, ած. Ում խելքը գնացել է, ուշաթափ:  <b>+ ԽԵԼՔԱՀԱՆ</b>, ած. Խելքը հանած:  <b>+ ԽԵԼՔԱՄԱՂ</b>, ած. Ուշաթափ, ուշազընաց:  <b>+ ԽԵԼՔԱՊԱԿԱՍ</b>, ած. Խելքը պակաս, պակասամիտ:  <b>ԽԵԼՔՈՎ</b>, ած. մկ. Խելացի:  <b>ԽԵԼՕՔԱՆԱԼ</b>, չբ. Խելօք՝ խելացի դառնալ:  <b>+ ԽԵԼՕՔԱՌՈՒՆ</b>, ած. Բաւական խելացի:  <b>+ ԽԵԼՕՔԻԿ</b> (Փաղաքշ.), ած. մկ. Հանդարտիկ, խելօք:  <b>ԽԵԼՕՔՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Խելացիութիւն:  <b>ԽԵՂ</b>, ած. Որեւէ անդամը վնասուած:</p>	<p><b>ԽԵՂԱԲԱՐՈՑ</b>, ած. Վատ վարքի տէր:  <b>ԽԵՂԱԲԱՐ(ՈՅ)ՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խեղաբարոյ լինելը:  <b>ԽԵՂԱԹԻՒՐ</b>, ած. Խեղուած եւ ծռուած:  <b>ԽԵՂԱԹԻՒՐԵԼ</b>, նբ. Խեղել, ծռել:  <b>ԽԵՂԱԹԻՒՐՈՒՄ</b>, գ. Խեղաթիրելը, խեղաթիրուելը: Չարափոխում, եղծում:  <b>ԽԵՂԱՆԴԱՍ</b>, Տ. Հաշմանդամ:  <b>* ԽԵՂԱՆՔ</b>, գ. Խեղելը:  <b>ԽԵՂԴ</b>, գ. Խեղդելը, խեղդուելը:  <b>ԽԵՂԴԱՄԱՀ</b>, գ. Մահ՝ խեղդելու կմ խեղդուելու միջոցով:  <b>* ԽԵՂԴԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խեղդամահ լինելը:  <b>ԽԵՂԴԱՆՈՑ</b>, գ. Որտեղ կարելի է խեղդուել:  <b>ԽԵՂԴԱՐԱՆ</b>, գ. Այն տեղը, որտեղ մահապարտներին խեղդում են:  <b>ԽԵՂԴԵԼ</b>, նբ. Շնչափողը սեղմելով շընչառութիւնը դադարեցնել: Բռնադատել:  <b>ԽԵՂԴԻՉ</b>, ած. գ. Ինչ որ խեղդում է, խեղդող:  <b>ԽԵՂԴԿԱՊ</b>, գ. Կապ կմ հանգոյց՝ որ անց են կացնում մահապարտների վիզը եւ խեղդում:  <b>ԽԵՂԴՈՒԿ</b>, ած. Խեղդող, շնչառութիւնը դժուարացնող:  <b>ԽԵՂԴՈՒՄ</b>, գ. Խեղդելը:  <b>ԽԵՂԵԼ</b>, նբ. Խեղ դարձնել, որեւէ անդամը վնասել:  <b>1. ԽԵՂԵՓ</b>, գ. Ծեծած ընկոյց:  <b>2. ԽԵՂԵՓ</b>, ած. Շփացած, լրբացած:  <b>+ ԽԵՂԵՓՆԱԼ</b>, չբ. Շփանալ:  <b>ԽԵՂԿԱՏԱԿ</b>, գ. Ծաղրածու, փխբ. Անկայուն:  <b>ԽԵՂԿԱՏԱԿԱՅԻՆ</b>, ած. Խեղկատակին յատուկ:  <b>ԽԵՂԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խեղկատակ լինելը:  <b>ԽԵՂՃ</b>, ած. Գուրջ շարժող, կարեկցութեան արժանի: 2. Անօգնական: 3. Աղքատ:</p>
---	---

**ԽԵՂՃԱՆԱԼ**, չբ. Խեղճ՝ անզօր դառնալ:  
**ԽԵՂՃԱՑՆԵԼ**, անց. ձեռ. Խեղճանալ ՚ի:  
**ԽԵՂՃՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խղճահարություն  
 առաջացնող վիճակ, չքառորություն:  
**ԽԵՂՃՈՒՎ**, Տ. Խղճուկ:  
**ԽԵՂՃ ՈՒ ԿՐԱՎ**, անծ. Շատ խեղճ, ո-  
 դորմելի:  
**ԽԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խեղ լինելը:  
**ԽԵՂՈՒՄ**, անծ. Խեղելը:  
**ԽԵՆԴ**, Տ. Խենթ:  
**ԽԵՆԵՇԱԲԱՐ**, մկ. Խենեշի նման:  
**ԽԵՆԵՇԱՆԱԼ**, չբ. Խենեշ դառնալ:  
**ԽԵՆԷՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խենեշ լինելը:  
**ԽԵՆԷՇ**, անծ. 1. Մեղի, թուլամորթ, անա-  
 րի: 2. Ցուփ:  
**ԽԵՆԹ**, Տ. Խելառ:  
**ԽԵՆԹԱՆԱԼ**, Տ. Խելառել:  
**ԽԵՆԹԵՆԱԼ**, Տ. Խենթանալ:  
 + **ԽԵՆԹՈՒԼԻՎ**, Տ. Խենթուկ:  
**ԽԵՆԹՈՒԽԵԼԱՌ**, անծ. մկ. Յիմար:  
 + **ԽԵՆԹՈՒՎ**, անծ. Մի քիչ խենթ:  
**ԽԵՆԹՈՒՄԵՆԹ**, անծ. մկ. Խենթուխե-  
 լառ, յիմար:  
**ԽԵ Շ**, միջ. Բուսականություն արտայայ-  
 տելու բացազանչություն:  
 \* **ԽԵՇԱՎ**, գ. Ազնիւ ձի կմ քուռակ:  
**ԽԵՉ**, **ԽԻՉ**, գ. Խաղողի չորացած կուտ:  
 + **ԽԵՉԱՎ**, գ. Մի ծայրը երկճղուած եր-  
 կայն կմ կարճ փայտ:  
**ԽԵՉԱՎԵԼ**, նբ. Խեչակ դնել:  
**ԽԵՉԱՓԱՌ}**  
**ԽԵՉԱՓԱՐ}** գ. (Կենդ.) Խեցեմորթների  
 դասին պատկանող երկկենցաղ:  
**ԽԵՉԵԼ**, նբ. Ձեռները կուրծքի վրայ խա-  
 չաձեռն ծալել:  
 1. **ԽԵՌ**, անծ. Անաստ, ըմբոստ, անհնա-  
 զանդ:  
 +2. **ԽԵՌ**, գ. Ոխ, քեն:  
 +3. **ԽԵՌ**, գ. Չափահաս մարդու առնան-  
 դամբ:  
**ԽԵՌԱԲԱՐՈՑ**, անծ. Խեռ բարքով, ան-  
 սաստ:

**ԽԵՌԱԼ**, չբ. Չարանալ, նեղանալ:  
**ԽԵՌԱԿԱՆ**, անծ. Խեռին յատուկ, ան-  
 սաստ:  
**ԽԵՌԵԼ**, չբ. Խեռություն անել:  
**ԽԵՌ**, անծ. Նախանձոտ:  
**ԽԵՌՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Քինախնդրություն,  
 նախանձություն:  
**ԽԵՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խեռ լինելը:  
 \* **ԽԵՌՈՒԼ**, գ. Մի անորոշ տեսակի բոյս:  
 + **ԽԵՐԸՋՄՈՒՎ**, անծ. Երեք տարեկան  
 արջառ, ձագ եւն:  
**ԽԵՐՄԻ**, գ. Տախտակ քաշելու եւ փայտ  
 կտրելու ատամնաւոր գործիք:  
**ԽԵՐՄՈՒՑՔ**, գ. Փայտի թեփ:  
 1. **ԽԵՑ**, Տ. Խեցի:  
 2. **ԽԵՑ**, անծ. Խայծ ընկած, հասնելու մօտ,  
 ջրակալած:  
**ԽԵՑԱԳՈՐԾ**, Տ. Բրուտ:  
**ԽԵՑԱԿԻՐ**, գ. (Հանք.) Կրաքարի մի տե-  
 սակ:  
 \* **ԽԵՑԱԿՈՑՑ**, անծ. Խեցիներ՝ աղիւսներ  
 իրար վրայ կուտակելով շինած, աղի-  
 սաշէն:  
**ԽԵՑԱՊԱՏԵԱՆ**, Տ. Ողորկապատեան:  
**ԽԵՑԱՍ**, գ. Խեցիի կտոր:  
**ԽԵՑԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) Կցկտուր, բեկ-  
 բեկուած:  
**ԽԵՑԲԵՎԱԳՈՑՆ**, բաղդ. աստ. Խեց-  
 բեկ ՚ի, Աւելի խեցբեկ:  
 \* **ԽԵՑԲԵՎԵԼ**, նբ. Կտորտել:  
**ԽԵՑԳԵՏԻ(Ն)**, գ. (Կենդ.) Խեցեմորթնե-  
 րի մի տեսակ:  
**ԽԵՑԳԵՏՆԱՅԻՆ**, անծ. Խեցգետնին յա-  
 տուկ, խեցգետնանման:  
**ԽԵՑԵԳՈՐԾ**, Տ. Խեցագործ, բրուտ:  
**ԽԵՑԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Բրուտություն:  
**ԽԵՑԵՂԷՆ**, անծ. գ. Խեցիից թրծած կաւից  
 շինած:  
**ԽԵՑԵՆՄԱՆ**, անծ. Խեցու ձեռ ունեցող:  
**ԽԵՑԻ**, գ. Կրակի մէջ թրծած կաւ:  
**ԽԵԻ**, անծ. գ. Ի բնէ պակասամիտ. խենթ,  
 յիմար:

<p>+ <b>ԽԵՒԱՆԴ</b>, ան. Փորած, փորփրած:  <b>ԽԵՒՆԱԼ</b>, չբ. Խենթենալ:  + <b>ԽԵՒՈՒԿ</b>, ան. Խել, խենթ, խելքը պակաս:  <b>ԽԵՓՈՐ</b>, գ. Խեցեմորթի պատեան:  + 1. <b>ԽՋԱԿՈԹ</b>, Տ. Վզակոթ:  + 2. <b>ԽՋԱԿՈԹ</b>, գ. Հրացանի կոթ:  + <b>ԽՋԱՆ</b>, ան. Չունետր:  <b>ԽՋԱՐ</b>, գ. Խզելու գործիք:  <b>ԽՋԱՐԵԼ</b>, նբ. Խզարով կտրել:  + <b>ԽՋԱՐՈՒՔ</b>, գ. Խզարելու ժամանակ թափած թելիք:  <b>ԽՋԲՁՈՑ</b>, գ. Խզբզելը:  <b>ԽՋԵԼ</b>, նբ. Ուժով ձգելով՝ քաշելով կապը կտրել:  <b>ԽՋԱՑՆԵԼ</b>, չբ. Կոկորդից խուլ ձայներ հանել:  <b>ԽՋՁՈՑ</b>, գ. Խզզացնելու ձայնը:  <b>ԽՋԽՋԱԼ</b>, <b>ԽՋԽՋՈՑ</b>, Տ. Խզզալ:  + <b>ԽՋՈՋ</b>, Տ. Գզուզ մազեր:  + <b>ԽՋՈՏ</b>, գ. Կեղտոտ տեղ:  <b>ԽՋՈՒՄ</b>, գ. Խզելը, խզուելը:  <b>ԽՋՏԵԼ</b>, նբ. Կոնծել: Պատառել, ձղել:  <b>ԽԷ</b>, գ. Խ տառի անունը:  <b>ԽԷԹ</b>, 1. գ. Խղճի խայթ: 2. ան. Ծուռ:  + <b>ԽԷԹՈՒՄԷԹ</b>, ան. Խոժոռ:  <b>ԽԷԺ</b>, գ. Մածուցիկ նիւթ:  <b>ԽԷԺՈՏԵԼ</b>, նբ. Խէժ քսել:  <b>ԽԷՇԽԷՇ</b>, գ. Անորոշ տեսակի ծովային մեծ թռչուն:  <b>ԽԷՆ</b>, գ. Կաթի մէջ եղած սննդարար (պինդ) նիւթերը:  <b>ԽԷՉ</b>, գ. Տ. Խեչակ:  <b>ԽԸ ԸԹ</b>, մկ. Մէկ անգամից:  <b>ԽԹԱՆ</b>, գ. Խթելու սուր գործիք:  <b>ԽԹԱՆԱԿԻՐ</b>, ան. Խթանաւոր, խթան կրող:  <b>ԽԹԱՆԱԻՈՐ</b>, ան. Խթան ունեցող:  <b>ԽԹԱՆԵԼ</b>, նբ. Խթանով հարուածել:  <b>ԽԹԵԼ</b>, նբ. Խթանով կմ նման բանով թեթեւակի խփել, մշտել:  * <b>ԽԹՈՏ</b>, ան. Խութեր ունեցող:</p>	<p><b>ԽԹՈՒՄ</b>, գ. (Կրօն.) Խթուելը, պասը լուծելը:  <b>ԽԹՈՒՄ</b>, գ. Մի անորոշ բոյս:  <b>ԽԺԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խուժի խօսուածք:  <b>ԽԺԱԲԱՐ</b>, մկ. Խուժի նման: Վայրենաբար:  + <b>ԽԺԱԼ</b>, չբ. Խզալ, խզզալ, խզզոցի ձայն հանել:  <b>ԽԺԱԿԱՆ</b>, ան. Խուժին՝ խուժանի յատուկ, բարբարոսական:  <b>ԽԺԱՅԻՆ</b>, ան. Խէժի յատկութիւն ունեցող:  + <b>ԽԺԱՆ</b>, ան. Թոքերից խզոց հանող:  <b>ԽԺԲԺԱԼ</b>, չբ. Աչքերը շարուել:  <b>ԽԺԴԺԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Խժդուժի, Աւելի խժդուժ:  <b>ԽԺԴԺԱԼՈՒՐ</b>, ան. Խժական հնչիւն ունեցող:  <b>ԽԺԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բարբարոսութիւն:  <b>ԽԺՆԻ</b>, գ. Խէժ կմ խիժ բերող ծառ:  + <b>ԽԺԻ ԲԺԻ ԱՆԵԼ</b>, չբ. Բարկացած ձեւանալ:  <b>ԽԺԻԿ</b>, գ. Կոկորդի կմ թոքերի տկարութիւն:  + <b>ԽԺԼՏՈՒՔ</b>, գ. Խանակ ձայներ:  + <b>ԽԺՈՒՆ</b>, ան. Նա որ խժռում է:  + <b>ԽԺՈՒՆՔ</b>, գ. Մանրուք:  + <b>ԽԺՈՒԵԼ</b>, նբ. Ազահաբար՝ արագ-արագ ուտել:  <b>ԽԻՋԱԽ</b>, ան. Յանձնապատան, ինքնավստահ, յանդուգն:  <b>ԽԻՋԱԽԱԲԱՐ</b>, մկ. Խիզախ կերպով:  <b>ԽԻՋԱԽԵԼ</b>, չբ. Համարձակութիւն՝ վրստահութիւն զգալ: Անվստահանալ:  <b>ԽԻՋԱԽՈՒՄ</b>, գ. Խիզախելը: Անվեհեր:  <b>ԽԻՋԱԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խիզախ լինելը:  <b>ԽԻՋԱԽՕՐԷՆ</b>, մկ. Խիզախաբար:  <b>ԽԻՋԱՆ</b>, գ. Պանդուխտ, ընտանիք:  + <b>ԽԻՋՏԻ-ԲԻՋՏԻ ԱՆԵԼ</b>, Խազմզել:  <b>ԽԻԹ</b>, գ. Ծակոց, ցաւ:  <b>ԽԻԹՔ</b>, գ. Խիթ, յատկապէս փորի սաս-</p>
---	--

<p>տիկ ցաւեր:</p> <p><b>ԽԻԿԱՐ</b>, ան. Խելօք, իմաստուն:</p> <p><b>ԽԻԿԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խելօքութիւն:</p> <p><b>ԽԻՂՃ</b>, գ. Ներքին զգացում: 2. Ինքնամեղադրութիւն:</p> <p><b>ԽԻՂՃԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Խղճմտութիւն,</p> <p><b>ԽԻՂ</b>, գ. Խոշոր աւազ:</p> <p><b>ԽԻՆՂ</b>, գ. Խնդրութիւն: Ուրախութիւն:</p> <p><b>ԽԻՆՂԱՍԾԻՄԱՆ</b>, ան. մկ. Խինդ ու ծիծաղ արտայայտող:</p> <p><b>ԽԻՆՂԱՎԱՌ</b>, ան. մկ. Խինդով բռնկընուած:</p> <p>+ 1. <b>ԽԻՊ</b>, գ. Անօթ, պատկառանք:</p> <p>+ 2. <b>ԽԻՊ</b>, գ. Բրդի թելի մեծ կարծ:</p> <p>+ <b>ԽԻՊԱՐ</b>, գ. Մանր քար:</p> <p><b>ԽԻՍՏ</b>, ան. Կարծր, պինդ: Բուռն, պահանջկոտ:</p> <p><b>ԽԻՏ</b>, ան. Սեղմ: 2. Թանձր, հաստ:</p> <p><b>ԽԻՅ</b>, Տ. Խցան:</p> <p><b>ԽԻԻՄ</b>, գ. Շատ ջրալի:</p> <p><b>ԽԻԻՄԱԻՈՐ</b>, ան. Խիւս պարունակող:</p> <p><b>ԽԼԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Խուլի:</p> <p><b>ԽԼԱՍԱՂԻԿ</b>, Տ. Կոտրանջար:</p> <p><b>ԽԼԱՅԱԻ</b>, գ. Անտառի խոշոր թռչուն:</p> <p><b>ԽԼԱՉԱՅՆ</b>, գ. Գործիք, որ խուլերին հնարաւորութիւն է տալիս լսելու:</p> <p><b>ԽԼԱՆԱԼ</b>, չբ. Խուլ դատնայ: Չլսել:</p> <p>* <b>ԽԼԱՏԵՌ</b>, գ. Իբրեւ խիլայ տրուած տեղքօղ. բարակ ազնիւ քօղ:</p> <p><b>ԽԼԱՐԱՐ</b>, ան. գ. Խուլ դարձնող (գործիք):</p> <p><b>ԽԼԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ան. Այն որ խլացնում է:</p> <p><b>ԽԼԵԱԿ</b>, գ. 1. Կործանուած նաւի մնացորդ: 2. Ջարդուած ազգի մնացորդ: 3. Հիւծուած, քայքայուած մարդ:</p> <p><b>ԽԼԵԼ</b>, նբ. 1. Ուժով քաշելով պոկել: 2. Մէկի ձեռքից պոկել: 3. Խորամանկութեամբ մէկի ունեցածը գրաւել:</p> <p><b>ԽԼԵՓ</b>, <b>ԽԼԵՏ</b>, գ. (Բուս.) Անուշահոտ ուտենի:</p> <p><b>ԽԼԷՉ</b>, Տ. Մոդէս:</p> <p>* <b>ԽԼԷՉԱԳԻ</b>, գ. Անորոշ տեսակի խտ:</p>	<p>+ <b>ԽԼԹԻԿ</b>, գ. Կանանց ճակատի ոսկեղէն զարդ:</p> <p>+ <b>ԽԼԻԽՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի խտ:</p> <p>+ 1. <b>ԽԼԻՆՔ</b>, գ. Մսի միջի խիլեր:</p> <p>2. <b>ԽԼԻՆՔ</b>, գ. 1. Թանձր մածուցիկ հեղանիւթ, որ արտադրուում է քթածակերով:</p> <p><b>ԽԼԻՆՔՈՏ</b>, <b>ԽԼԸՆՔՈՏ</b>, Տ. Խլնտ:</p> <p><b>ԽԼԻՉ</b>, գ. Նա որ խլում է:</p> <p>ԽԼԻՐԴ } (Ախտաբ.) Այտոյց, որ ԽԼԻՐԴՆ } երեւան է գալիս մարմնի արտաքին մասերի եւ ներքին մասերի վրայ: Քաղցկէղ:</p> <p><b>ԽԼԽԼԱԿԱՆ</b>, Տ. Խարխուլ, խլխլած:</p> <p><b>ԽԼԽԼԵԼ</b>, նբ. Իրար ձեռքից խլել:</p> <p><b>ԽԼԽԼԻԼ</b>, նբ. Խուլ ձեւանալ, անտեսել:</p> <p><b>ԽԼՆԱՅԻՆ</b>, ան. Խլինքի վերաբերեալ, յատուկ:</p> <p><b>ԽԼՆԱՅԱԻ</b>, գ. (Ախտաբ.) Չիերի եւ էշերի ծանր հիւանդութիւն:</p> <p><b>ԽԼՆՈՏ</b>, ան. Որի քթից շարունակ խլինք է վազում:</p> <p><b>ԽԼՆՈՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խլնտ լինելը:</p> <p><b>ԽԼՆՔՈՏ</b>, ան. Վրան խլինք քսում:</p> <p><b>ԽԼՆՔՈՏԵԼ</b>, նբ. Խլինք քսել:</p> <p>ԽԼՇԱՑՆԵԼ } Տ. Խլըջացնել: Յափշտակել: ԽԼՇԵԼ }</p> <p>+ <b>ԽԼՈՂՈՒՉ</b>, գ. (Բուս.) Մի անորոշ վայրի ծաղիկ:</p> <p>+ <b>ԽԼՈՑ</b>, գ. Անպաշտպան խլելու ենթակայ իր:</p> <p><b>ԽԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խուլ լինելը:</p> <p><b>ԽԼՈՒՄ</b>, գ. Խլելը, խլուելը:</p> <p><b>ԽԼՈՒՐԴ</b>, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն կենդանի միջատակերների տոհմից:</p> <p>+ <b>ԽԼՎԼԱՆ</b>, ան. Անդադար շարժուող:</p> <p><b>ԽԼՐԱՍՂԻՐԴ</b>, գ. (Կենդ.) Ուղղաթելերի կարգին պատկանող միջատ:</p> <p><b>ԽԼՐԱՅԻՆ</b>,</p>
--	---

**ԽԼՈՒՐԴԱՅԻՆ**, ան. Խլուրդին յատուկ, վերաբերեալ:

**ԽԼՐԴԵՆԻ**, ան. Խլուրդի նմանութիւն ունեցող, խլրդային:

**ԽԼՐՏԱԼ**, Տ. Խլրտել: Մեղմօրէն տեղին շարժիլ:

**ԽԼՐՏԵԼ**, չբ. Մեղմով շարժուել, խլրթ-խրթալ, ջղաձգութեամբ շարժուել:

**ԽԼՐՏԻՒՆ** } գ. Թեթեւ շարժում, խթխր-  
**ԽԼՐՏՈՅ** } թոց:

**ԽԼՐՏՈՒՆ**, ան. գ. Խլրտացող:

+ **ԽԼՐՏՈՒՔ**, գ. Խլրտոց:

**ԽՆԱՀԱՆԻՎ**, ան. Խուխր հանող՝ դուրս բերող. խորխաբեր:

+ **1. ԽՆԵԼ**, նբ. Խուխ թքնել:

+ **2. ԽՆԵԼ**, չբ. Ասեղի ծակոցի նման սուր ցաւ զգալ:

**ԽՆՄԵԼ**, նբ. Ջրել, ոռոգել:

**ԽՆԱԶԱԶԵԻ**, ան. Խխունջի նման:

**ԽՆԱԶԵԼ**, նբ. Ձիու ձայն հանել,

+ **ԽՆՈՒՄ**, ան. Խխանած: Թրջած:

**ԽՆՈՒՆՁ**, Տ. Խղունջ: Կակղամարմին դանդաղաշարժ խեցիապատ կենդանի:

**ԽՕԲԻՕ**, գ. Մեղաղբութիւն: 2. Կասկած:

**ԽՕԲՕԱՆՔ**, գ. Խծբծելը:

**ԽՕԲՕԱՍԵԼ**, ան. Նա որ սիրում է խրծբծել:

**ԽՕԲՕԵԼ**, նբ. Մանրակրկիտ քննել՝ խուզարկել՝ մի պակասութիւն գտնելու նպատակով: Մեղաղբել:

**ԽՕԻՊ**, գ. Կարելու այն ձեւը, երբ կտորի եզրը ներս է դարձուում ու վրայից կարուում:

**ԽՕՕԱՀԱՆ**, գ. Խծուծը հանող:

**ԽՕՈՒՕ**, գ. Գզելու ժամանակ վուշի կանեփի սանտրուք: Թելերի մնացորդ: 2. Վերքի մէջ մտցուած շղարշ, թարախը ծծելու կմ արիւնահոսութիւնը կասեցնելու (տամպոն):

**ԽՕՈՒՕԱԿԵՐՊ**, ան. Խծուծի նման:

**ԽՕՈՒՎ**, գ. Խցան:

**ԽՕՊԵԼ**, նբ. Խծիպ անել:

**ԽՂԱՐԴԱՏ**, ան. Իր խղճից դատուած՝ դատապարտուած:

**ԽՂԱԶՈՒՐՎ**, ան. Խղճից զուրկ, խիղճ չունեցող:

**ԽՂԱՄ**, չբ. Տ. Խղճել: 2. Գուրթ՝ կարեկցութիւն զգալ:

**ԽՂԱՄԻ**, ան. Խղճալու արժանի, խեղճ:

**ԽՂԱՄԻՕՐԷՆ**, մկ. Խղճալի կերպով:

\* **ԽՂԱՄԱՈՒՆ**, ան. մկ. Մասամբ խղճահարուելով:

**ԽՂԱՀԱՐ**, ան. Խղճից զարկուած:

**ԽՂԱՀԱՐԱԿԱՆ**, ան. Խղճահարութեանը վերաբերող:

**ԽՂԱՀԱՐԱՆՔ**, գ. Նոյնն է՝ Խղճահարութիւն: Ձղջում, խղճի խայթ:

**ԽՂԱՀԱՐԵԼ**, գ. Խղճահար դարձնել:

**ԽՂԱՀԱՐՅՅ**, ան. Խղճի խայթ արթնացնող:

**ԽՂԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խղճից զարկուելը: Ձղջալը:

**ԽՂԱՀԱՐՈՒԵԼ**, չբ. Խղճից զարնուել:

**ԽՂԱՄԻՏ**, ան. Ուղղամիտ, պարտաճանաչ:

**ԽՂԱՄՍԱԲԱՐ**, մկ. Խղճմտօրէն:

**ԽՂԱՄՏՕՐԷՆ**, մկ. Խղճամիտ:

\* **ԽՂԱՄՍԱԿԱՆ**, ան. Խղճմտանքով եղած:

**ԽՂԱՄՍԱՆՔ**, գ. Գիտակցութիւն կատարած լաւ կմ վատ բանի: 2. Գուրթ, կարեկցութիւն:

**ԽՂԱՄՏԵԼ**, չբ. Խղճմտանքը զարնել:

**ԽՂՃՈՂ**, ան. Խղճից տազնապող:

**ԽՂՃՈՒՎ**, ան. Խեղճ, խղճալի:

**ԽՂՈՒՆՁ**, գ. (Կենդ.) Լորտնուկների ցեղին պատկանող փափկամորթ:

**ԽՃԱԼԻՑ**, ան. Որի մէջ խիճ է լցուած:

**ԽՃԱԼԻՒՐ**, գ. (Հանք.) Յորենի ալիւրի նման հողեղէն սպիտակ մանր փոշի:

**ԽՃԱԼՑՈՒՄ**, գ. Խիճով լցնելը:

**ԽՃԱՄԱՈՒՆ**, ան. Որի մէջ խիճ է խառնած:

<p><b>ԽՃԱՀՈՂ</b>, գ. Խճաշատ հող:  <b>ԽՃԱՆԿԱՐԶՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խիճով նկարելու արուեստը:  <b>ԽՃԱՐԿԵԼ</b>, նբ. Խիճ վիճել:  <b>ԽՃԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. Խճարկելը:  <b>ԽՃԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Խիճ, կոպիճ, մանրախիճ:  <b>ԽՃԵԱՅ</b>, ած. Խճից կազմուած՝ բաղկացած:  <b>ԽՃԵԼ</b>, նբ. Խճով ծածկել, խճարկել:  <b>ԽՃՐՊ</b>, գ. Կեղև:  <b>+ ԽՃՐՃԵԼ</b>, նբ. Իրար խառնել, խառնակել:  <b>*ԽՃՈՂԱԿ</b>, գ. Կերակուր, որ պատրաստուում է ծեծած միսը լցնելով վազի տերեւի՝ կաղամբի եւն մէջ:  <b>ԽՃՈՂԵԼ</b>, նբ. Կոխոււն՝ խիտ՝ հոծ լցնել, կոխել, խցկել: Դիզել, խառնել:  <b>* ԽՃՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ստամոքսը լցնելը:  <b>ԽՃՈՂՈՒՄ</b>, գ. Խճողելը:  <b>ԽՃՈՂՐԻ</b>, գ. Խիճով ծածկուած կանոնատր ճանապարհ:  <b>ԽՃՈՒՃ</b>, Տ. Խուճուճ: Խառնուկ:  <b>ԽՄԱԾ</b>, 1.անց. դերբ. Խմել՝ի. 2. ած. Նա որ գինի կմ օղի շատ է խմել:  <b>ԽՄԱՃԻԿ</b>, <b>ԽՄԱՃՈՒԿ</b>, Տ. Պուպրիկ:  <b>ԽՄԱՆ</b>, գ. Արբեցող:  <b>ԽՄԲԱԳԻՐ</b>, գ. Նա որ զանազան տեղերից՝ աղբիւրներից գրական նիւթեր է խմբում, կարգի դնում, ձեւակերպում, խմբագրում:  <b>ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ած. Խմբագրին եւ խմբագրութեան յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ԽՄԲԱԳՐԱԿԻՑ</b>, գ. Միասին խմբագրող (անձ):  <b>ԽՄԲԱԳՐԱՊԵՏ</b>, գ. Գլխատր կմ աւագ խմբագիր:  <b>ԽՄԲԱԳՐԱՍԵՆԵԱԿ</b>, գ. Խմբագրի սենեակ:  <b>ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ</b>, գ. Շինութիւն, որտեղ գործում է խմբագրութիւնը:  <b>ԽՄԲԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Հաղորդուելիք նիւթեր</p>	<p>մշակել:  <b>ԽՄԲԱԳՐԻՉ</b>, ած. Նա որ խմբագրում է:  <b>ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խմբագրելը:  2. Շինութիւնը, որտեղ լրագիրը խմբագրուում է, խմբագրատուն:  <b>ԽՄԲԱԿ</b>, գ. Փոքր խումբ:  <b>ԽՄԲԱԿԱՆ</b>, ած. Ինչ որ խմբով է կատարում:  <b>ԽՄԲԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Միեւնոյն խմբին պատկանող:  <b>ԽՄԲԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Խմբակից դառնալ:  <b>ԽՄԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խմբակից լինելը:  <b>ԽՄԲԱՆԿԱՐ</b>, գ. Լուսանկար, որի մէջ մի քանի մարդ միասին են հանուած:  <b>ԽՄԲԱՊԱՐ</b>, գ. Խմբով պար, պար:  <b>ԽՄԲԱՊԵՏ</b>, գ. Խմբի պետ՝ առաջնորդ:  <b>ԽՄԲԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. Խմբապետին յատուկ:  <b>ԽՄԲԱՊԵՏՈՒՉԻ</b>, գ. Կին խմբապետ:  <b>ԽՄԲԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խմբապետ լինելը:  <b>ԽՄԲԱՎԱՅՐ</b>, գ. Խմբուելու՝ հաւաքուելու տեղ:  <b>ԽՄԲԱՎԱՐ</b>, գ. Խումբը կառավարող, ղեկավար:  <b>ԽՄԲԱՐՁԱՆ</b>, Տ. Արձանախումբ:  <b>ԽՄԲԱԻՈՐԵԼ</b>, նբ. Խմբել, նոյն նպատակի համար մէկտեղել:  <b>ԽՄԲԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խմբաւորում:  <b>ԽՄԲԱԻՈՐՈՒՄ</b>, գ. Խումբերու կազմում, խմբում:  <b>ԽՄԲԱՔԱՆԴԱԿ</b>, գ. Քանդակագործական պատկեր: Քանդակների խմբաւորում:  <b>ԽՄԲԵԼ</b>, նբ. Խումբ ձեւացնել, մի տեղ ժողովել:  <b>ԽՄԲԵՐԳ</b>, գ. Խմբական երգեցողութիւն, խմբով երգելը:  <b>* ԽՄԲԵՐԳԱԲԱՐ</b>, մկ. Խմբովին երգելով:  <b>ԽՄԲԵՐԳԱԿԱՆ</b>, ած. Խմբերգին յատուկ:  <b>ԽՄԲԵՐԳԱՅԻՆ</b>, ած. Խմբերգին վերա-</p>
---	--

բերող:  
**ԽՄԲԵՐԳԱՇԱՐ**, գ. Խմբերգերի շարք:  
**ԽՄԲԵՐԳՈՒ**, գ. Խմբի մէջ երգող, խումբերգին մասնակից:  
**\* ԽՄԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խմբով երգեցողութիւն:  
**ԽՄԲԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ**, Քաղաքական վարչակարգ, որի ժամանակ իշխանութիւնը կենտրոնանում է քաղաքացիների համեմատաբար փոքրաթիւ խումբի ձեռքում:  
**ԽՄԲՈՎԻՆ**, մկ. Խմբով, միասին:  
**ԽՄԲՈՒՄ**, գ. Խմբելը:  
**ԽՄԲՐԱՌՈՏ**, գ. (Բուս.) *Thalictrum minus*, կոչուում է նաեւ սանամաքի բանջար:  
**ԽՄԵՆ**, նբ. Հեղուկը կուլ տալ, ըմպել:  
**ԽՄԵՆԻՔ**, S. Խմիչք, ըմպելիք:  
**+ ԽՄԻ**, գ. (Բուս.) Հովանոցատրների կարգին պատկանող բոյս:  
**ԽՄԻՉՔ**, գ. Ընպելիք, ոգելից ըմպելիք:  
**ԽՄԻՉՔԱՆՕԹ**, գ. Խմիչքի տարողութիւն, աման:  
**+ ԽՄԻՉՔԵՂԷՆ**, գ. Չանագան խմիչքներ:  
**ԽՄՈՐ**, գ. (Քիմ.) Գործարանատր կլանգործարանատր նիւթ: 2. Թխելու պատրաստ հայս: 3. ած. Կակուղ: Շաղուած ալիւր:  
**\* ԽՄՈՐԱԹԱՂ**, ած. գ. Խմորով գուշակութիւն անող կախարդ:  
**+ ԽՄՈՐԱԿԵՐ**, ած. Փոքրահասակ մատղաշ (երեխայ):  
**ԽՄՈՐԱՀԱՐ**, ած. Խմոր հարող:  
**ԽՄՈՐԱՆԻԹ**, գ. Նիւթ, որ կարող է խմորել:  
**ԽՄՈՐԱՉԱՓ**, գ. (Ֆիզ.) Գործիք որով չափում են խմորում զանգուածի ջերմութեան աստիճանը:  
**ԽՄՈՐԱՏԻՊ**, ած. գ. Ձեռագիր գրումաձքը բազմապատկելու եղանակ:  
**ԽՄՈՐԵԱԼ**, ած. Խմորում:  
**ԽՄՈՐԵՆ**, նբ. Խմոր դարձնել, խմորուն

անել:  
**ԽՄՈՐԵՂԷՆ**, ած. գ. Խմորից պատրաստում: Անուշեղէն:  
**ԽՄՈՐԻՉ**, ած. Խմորող:  
**ԽՄՈՐՈՏ**, ած. Խմոր վրան կպած:  
**ԽՄՈՐՈՏԵՆ**, նբ. Խմորի մէջ թաթախել:  
**ԽՄՈՐՈՒՄ**, գ. (Քիմ.) Գործարանատր բարդ մարմինների փոխակերպումը աւելի պարզ մարմինների:  
**ԽՄՈՐՈՒՆ**, ած. Խմորում:  
**+ ԽՄՈՒԿ**, ած. Խմած, հարբած:  
**ԽՄՈՒԵՆԻՔ**, ած. Խմելու յարմար:  
**ԽՄՐԵՆ**, չբ. Թմրել, ընդարմանալ:  
**ԽՄՏՆԵՆ**, **ԽՄԱՏՆԵՆ**, **ԽՄԵՏՆԵՆ**, անց. ձեւ Խմելի:  
**+ ԽՆԱՄԱՇՈՒ**, գ. Կերակրին համ տուող նիւթ:  
**ԽՆԱՄԱԲԱՐ**, մկ. Խնամքով խնամելով:  
**ԽՆԱՄԱԳՈՒԹ**, ած. Խնամք տանող եւ կարեկցող:  
**ԽՆԱՄԱԶՐԿԵՆ**, բ. Խնամքից զրկել:  
**+ ԽՆԱՄԱԹՈՐ**, գ. Աթոռ, որի վրայ նստում է խնամախօսը:  
**ԽՆԱՄԱԼԻՑ**, ած. Խնամքով լի:  
**+ ԽՆԱՄԱՌՕՍ**, գ. Այն մարդը (սովորաբար կին), որին ուղարկում են մէկի տունը նրանց աղջիկը կին խնդրելու համար:  
**ԽՆԱՄԱՌՕՍԱԿԱՆ**, ած. Խնամախօսին եւ խնամախօսութեան յատուկ:  
**ԽՆԱՄԱՌՕՍԵՆ**, չբ. Խնամախօսութիւն անել:  
**ԽՆԱՄԱՌՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խնամախօս լինելը:  
**ԽՆԱՄԱՍ** } ած. Խնամածու:  
**ԽՆԱՄԱՍԱԿԱՆ** }  
**ԽՆԱՄԱՍՈՒ**, ած. Խնամք տանող:  
**ԽՆԱՄԱԿԱՆ**, ած. գ. Խնամք տանող, հոգատար:  
**ԽՆԱՄԱԿԱՆԱԿԱՆ**, ած. Խնամակալութիւնը՝ խնամակալին վերաբերող:  
**ԽՆԱՄԱԿԱՆԵՆ**, չբ. Խնամակալ լինել:



**ԽՆԱՍՄԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնամակալ լինելը:*  
**ԽՆԱՍՄԱԿԱԼՈՒՉԻ**, գ. *Խնամակալ իզական սեռի:*  
**+ ԽՆԱՍՄԱԿԱՆՉ**, գ. *Խնամուն կանչելը:*  
**+ ԽՆԱՍՄԱՀԱՐՍ**, գ. *Անաչկոտ, լռակեաց՝ ինչպէս հարսը խնամիների առաջ:*  
**ԽՆԱՍՍԱՐ**, ած. գ. *Խնամք տանող, խնամակալ:*  
**ԽՆԱՍՍԱՏԱՐՈՒՉԻ**, գ. *Խնամատար կին:*  
**ԽՆԱՍՍԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնամատար լինելը:*  
**ԽՆԱՍՍԱՏՈՒՆ**, գ. *Խնամքի տուն, հիմնարկ:*  
**\* ԽՆԱՍԱՐԱՐ**, S. *Խնամածու:*  
**ԽՆԱՍԱՐԿԵԱԼ**, Այլ *անձից երկարատեւ կամ մշտական նիւթական կամ դրամական օժանդակութիւն ստացող մարդ, որի եկամուտի հիմնական մասը այդ օգնութիւնն է:*  
**+ ԽՆԱՍԱՔԱՐ**, գ. *Խնամախօսի քար:*  
**ԽՆԱՍԵԼ**, նբ. *Խնամքով պահել, յանձանձել:*  
**ԽՆԱՍԻ**, ած. գ. *Ամուսնացած զոյգից իւրաքանչիւրի ամէն մի ազգականը միւս ազգականի վերաբերմամբ:*  
**ԽՆԱՍԻԱՐԱՐ**, մկ. *Իբրեւ խնամի, խնամու պէս:*  
**ԽՆԱՍԻԱԿԱՆ**, ած. *Խնամուն եւ խնամութեան վերաբերեալ:*  
**ԽՆԱՍԻՈՒԹԻՒՆ**, S. *Խնամութիւն:*  
**ԽՆԱՍՈՂԱԿԱՆ**, ած. *Խնամողին եւ խնամելու վերաբերեալ:*  
**ԽՆԱՍՈՑ**, ած. *Խնամք տանող:*  
**ԽՆԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնամի լինելը:*  
**ԽՆԱՍՔ**, գ. *Ուշադրութիւն՝ հոգատարութիւն մի բան անելու համար:*  
**ԽՆԱՍՔՈՑ**, ած. *Հոգատար:*  
**ԽՆԱՅԱԲԱՐ**, մկ. *Խնայողութեամբ, խնայելով:*  
**ԽՆԱՅԱԿԱՆ**, S. *Խնայողական:*  
**ԽՆԱՅԱՍԷՐ**, ած. *Նա որ սիրում է խնա-*

*յել:*

**ԽՆԱՅԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. *Խնայասէրին յատուկ:*  
**ԽՆԱՅԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնայասէր լինելը:*  
**ԽՆԱՅԵԼ**, նբ. *Գործածել չափաւորութեամբ: Խղճալ:*  
**ԽՆԱՅՈՂԱԲԱՐ**, մկ. *Խնայողութեամբ:*  
**ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ**, ած. *Խնայելու վերաբերեալ:*  
**ԽՆԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. S. *Խնայութիւն:*  
**ԽՆԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնայելը:*  
**ԽՆԱՅՕՐԷՆ**, մկ. *Խնայաբար:*  
**ԽՆԴԱԲԱՐՈՑ**, ած. *Ուրախ-զուարթ բնատրութեամբ:*  
**ԽՆԴԱԲԵՐ**, ած. *Խինդ՝ ուրախութիւն բերող:*  
**ԽՆԴԱԳԻՆ**, ած. մկ. *Խնդրութեամբ, ուրախ-զուարթ:*  
**ԽՆԴԱԿ**, չբ. *Ուրախ լինել, ուրախանալ:*  
**ԽՆԴԱԿԻ**, ած. *Ինչի վրայ որ կարելի է խնդալ:*  
**ԽՆԴԱԿԻՐ**,  
**ԽՆԴԱԿԻՑ**, ած. մկ. *Խնդրութեամբ:*  
**ԽՆԴԱԿԻՔ**, գ. *Ծաղրի առարկայ:*  
**ԽՆԴԱԿԻՑ**, ած. *Խնդրութեանը մասնակից:*  
**ԽՆԴԱԿՑԱԿԱՆ**, ած. *Խնդակցին եւ խնդակցութեան վերաբերեալ:*  
**ԽՆԴԱԿՑԵԼ**, չբ. *Ուրիշի խնդրութեան մասնակցել:*  
**ԽՆԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնդակցելը:*  
**ԽՆԴԱՍԻՑ**, ած. մկ. *Ուրախամիտ:*  
**ԽՆԴԱՍՏԱԲԱՐ**, մկ. *Խնդամիտ կերպով:*  
**ԽՆԴԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խնդամիտ լինելը:*  
**ԽՆԴԱՆՔ**, գ. *Խնդրութիւն, ուրախութիւն:*  
**ԽՆԴԱՍԻՐՑ**, ած. մկ. *Միտքը խնդրութեամբ լի:*  
**ԽՆԴԱՓՍՅԵԼ**, ած. *Ուրախ՝ խնդուն ու փայլող:*  
**ԽՆԴԵՐԵՍ**, ած. *Ժպտաղէմ:*

**ԽՆԴԻՐ**, գ. 1. *Խոյզ, խուզարկություն:*  
 2. *Հարցում, հարցուփորձ:* 3. *Կէտ:* 4. *Տարակոյս:* 5. (Կրօն.) *Աղօթք, խնդրուածք:*  
 6. (Մաթեմ.) *Հարց, որ լուծուելու է գիտական միջոցներով:*  
 + **ԽՆԴԽՆԱԼ**, կրկն. ձև *Խնդալ'ի, չք. Խնդալ:*  
**ԽՆԴՄՆԴԱԼ**, կրկն. ձև *Խնդալ'ի, չք. Թեթեւ ծիծաղել, ժպտալ:*  
**ԽՆԴՄՆԴԱՆ**, ած. *Խնդմնդացող:*  
**ԽՆԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ուրախություն:*  
 + **ԽՆԴՈՒՎ**, ած. *Շատ խնդացող:*  
**ԽՆԴՈՒՄ**, գ. *Խնդություն:* 2. ած. *Ուրախ, գուարթ:*  
**ԽՆԴՈՒՄԵՐԵՄ**, ած. *Ուրախ դէմք ունեցող:*  
**ԽՆԴՈՒՆ**, ած. *Խնդացող:*  
**ԽՆԴՐԱԳԻՐ**, գ. *Թուղթ, որի մէջ խնդրանք է գրուած:*  
**ԽՆԴՐԱԴՐՈՒՄ**, *Խնդրի պայմանների ճշգրիտ ձեւակերպում:*  
**ԽՆԴՐԱԿԱՆ**, ած. *Ինչ որ խնդրելի՝ քրննելի՝ վիճելի է:*  
**ԽՆԴՐԱՀԱՐՈՅՑ**, ած. *Խնդիրներ յարուցող:*  
**ԽՆԴՐԱՄԱՏՈՅՑ**, S. *Խնդրատու:*  
**ԽՆԴՐԱՆՔ**, գ. *Խնդիրք, մի բան խնդրելը:*  
**ԽՆԴՐԱՌԱԿԱՆ**, ած. *Խնդրատուրեան վերաբերող:*  
**ԽՆԴՐԱՌՈՒ**, ած. (Քրկն.) *Այն բառը, որ խնդիր է առնում:*  
**ԽՆԴՐԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Քրկն.) *Բառերի խնդիրներ առնելու յատկությունը:*  
**ԽՆԴՐԱՏՈՒ**, ած. գ. *Խնդիր խնդրագիր տուող:*  
**ԽՆԴՐԱՐԿՈՒ**, ած. գ. *Խնդիր առաջարկող:*  
**ԽՆԴՐԵԼ**, նբ. 1. *Հետազօտել:* 2. *Ցանկալ:* 3. *Պահանջել:*  
**ԽՆԴՐԵԼԻ**, ած. *Խնդրածը. ինչ որ խընդրում է մէկը:*  
**ԽՆԴՐՈՂԱԲԱՐ**, բ. *Խնդրանք արտա-*

*յայտող:*  
**ԽՆԴՐՈՂԱԿԱՆ**, ած. *Խնդրող:*  
**ԽՆՏԱՂԵՂ**, գ. (Բուս.) *Արգանդախտի մի տեսակը:*  
**ԽՆԿԱԲԵՐ**, ած. *Խունկ բերող:*  
**ԽՆԿԱԲՈՅՐ**, ած. *Խունկ բուրող:*  
**ԽՆԿԱԲՈՒԽ**, ած. *Խունկ բխող:*  
**ԽՆԿԱԳՈՅՆ**, ած. *Խնկի գոյն ունեցող:*  
**ԽՆԿԱԶԱՐԴ**, ած. (Կրօն.) *Խնկով զարդարող: Խնկազգի ընտանիքին պատկանող (ծառ):*  
**ԽՆԿԱԶՈՒՐԿ**, ած. *Առանց խունկի:*  
 ԽՆԿԱԼԻ } ած. *Խնկով լի:*  
 ԽՆԿԱԼԻՐ }  
**ԽՆԿԱԼԻՑ**, ած. *Խնկով լցուած:*  
**ԽՆԿԱՏԱՂԻՎ**, S. *Խնկողկուզիկ:*  
**ԽՆԿԱՏՈՒԽ**, գ. *Խնկի ծուխ:*  
**ԽՆԿԱԿԱԼ**, ած. գ. *Խունկը իր վրայ պահող:*  
**ԽՆԿԱՀՈՑ**, գ. *Խնկի հոտ:*  
**ԽՆԿԱՂԱՅ**, գ. *Աման, որի մէջ աղում կմ մանրում են խունկը:*  
**ԽՆԿԱՄԱՆ**, գ. *Խունկ պահելու աման:*  
**ԽՆԿԱՄԱՏՈՅՑ**, ած. *Խունկ մատուցանող:*  
**ԽՆԿԱՅԻՆ**, ած. *Խնկի յատկություն ունեցող:*  
**ԽՆԿԱՆՄԱՆ**, ած. *Խնկի նման:*  
**ԽՆԿԱՆՈՅ**, գ. *Խունկ դնելու տեղ:*  
**ԽՆԿԱՆՈՒԷՐ**, ած. *Իբրեւ խունկ նուիրում:*  
**ԽՆԿԱՐԱՆ**, գ. *Խունկ պահելու տեղ:*  
**ԽՆԿԱՐԿԵԼ**, չք. (Եկեղ.) *Բուրվատով խունկ ծխել:*  
**ԽՆԿԱՐԿՈՒ**, ած. գ. *Նա որ խնկարկում է:*  
**ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Խունկ ծխելը:*  
**ԽՆԿԱՐԿՈՒՄ**, գ. *Խնկարկելը:*  
**ԽՆԿԱԻԷՏ**, ած. *Որտեղ խունկը առատ է:*  
**ԽՆԿԵԼ**, նբ. *Խնկով՝ անոյշ իւղերով*

<p>պատելի: 2. (Կրօն.) Չոռ մատուցանել:</p> <p><b>ԽՆԿԵԼԻ</b>, ան. Խնկելու արժանի:</p> <p><b>ԽՆԿԵՂԷՆ</b>, ան. Խնկի նիւթեր:</p> <p><b>ԽՆԿԵՆԻ</b>, գ. Խունկ բերող ծառ:</p> <p><b>ԽՆԿՈՒՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող թուփ:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐ</b>, գ. Խնձորենու պտուղը: 2. Խընձորի ծառը:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԱԲԵՐ</b>, ան. Խնձոր բերող:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԱԶԳԻ</b>, գ. Պտղատու ծառերի ընտանիք, որին պատկանում են խնձորենին, սերկելիք, տանձենին:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԱԽՈՏ</b>, գ. Խնձորխոտ:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԱԿ</b>, գ. Ազդրոսկրի կլոր գլուխը:</p> <p>+ <b>ԽՆՁՈՐԱՉԻՐ</b>, գ. Խնձորի չիր:</p> <p>+ <b>ԽՆՁՈՐԵՆ</b>, նբ. Խնձորի ձեւ տալ, փընջել:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Մրգատրների կարգից միջահասակ ծառ:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐԻ</b>, Տ. Խնձորենի:</p> <p>+ <b>ԽՆՁՈՐ ԾՄԱՐԻ</b>, գ. (Բուս.) Մի տեսակ առույտ:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Առույտի մի տեսակը:</p> <p><b>ԽՆՁՈՐՕՂԻ</b>, գ. Խնձորի խնորում ինքնից պատրաստում ռգելից ըմպելիք:</p> <p>+ <b>ԽՆՃԻԿ</b>, ան. Քթատ:</p> <p><b>ԽՆՃՈՅՔ</b>, գ. 1. Խրախճանք, կերուխում: 2. Հանդիսական ժողով:</p> <p><b>ԽՆՃՈՅԱԿԱՆ</b>, ան. Խնճոյքին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p>+ <b>ԽՆՃՈՅԱԲԱՆ</b>, գ. Խնճու վերաբերեալ բան՝ գործ:</p> <p><b>ԽՆՃՈՅՏՈՒՆ</b>, գ. Տուն, որտեղ խնճի են հարում:</p> <p><b>ԽՆՃՅԵՆ</b>, նբ. Խնճին հարել:</p> <p><b>ԽՆՃՅԵՂԱՐ</b>, ան. Խնճին հարող:</p> <p><b>ԽՆՃԻ</b>, գ. Որի մէջ սերուցք կմ մածունը ածում է ուժգին հարում են՝ կարագ ստանալու համար:</p> <p>+ <b>ԽՆՃԻԿ</b>, գ. Ձեռքի փոքր խնճի:</p> <p><b>ԽՆՉԵՆ</b>, չբ. Խանչել: Քիթը մաքրել: 2. Քի-</p>	<p>թը ծռել, քիթ անել:</p> <p><b>ԽՆՉԻՒՆ</b>, գ. Խնչելը:</p> <p><b>ԽՆՉԿՈՒ</b>, ան. Քիթը ծռու:</p> <p><b>ԽՆՉԻԿ</b>, <b>ԽՆՉԻԿ-ՄՆՉԻԿ</b>, Տ. Խունջիկ,...</p> <p><b>ԽՆՉՈՅՔ</b>, գ. Խրախճանք:</p> <p>+ <b>ԽՇԱԼ</b>, չբ. Խը շո ձայն հանել:</p> <p>+ <b>ԽՇԹԱՅ</b>, գ. Ոսկերիչների երկաթէ գործիք:</p> <p>+ <b>ԽՇԹԻԿ</b>, գ. Էջ քշելու սրածայր փայտ, խշտիկ:</p> <p>+ <b>ԽՇԻԿ</b>, գ. Ցաւ:</p> <p><b>ԽՇԽՇԱԼԷՆ</b>, ան. մկ. Խշխշացող:</p> <p>+ <b>ԽՇԽՇԱՆ</b>, ան. Խշխշացող:</p> <p>+ <b>ԽՇԽՇՈՅ</b>, գ. Խշխշալու ձայնը:</p> <p>+ <b>ԽՇԽՇՈՒԿ</b> } գ. Խշխշոց:</p> <p>+ <b>ԽՇՄԵՆ</b>, նբ. Բարկութեամբ պատուհասել:</p> <p>+ <b>ԽՇՄԱԿ</b>, գ. Քառակուսի կտոր, որ կարում են կանանց թելաւոր շապիկների կրնատակում:</p> <p><b>ԽՇՏԻՔ</b>, գ. Պատկելու անարգ տեղ:</p> <p><b>ԽՈՁ</b>, գ. (Կենդ.) Չորքոտանի կաթնատուն, կճղակաւոր եւ կնճիթաւոր:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲԱՐ</b>, մկ. Խոզի նման, անյագ:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲԱՐՈՅ</b>, ան. Խոզի բարբով:</p> <p>* <b>ԽՈՁԱԲԱՐՔ</b>, գ. Խոզի բարբ:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲՈՅԾ</b>, ան. Նա որ պարապում է խոզաբուծութեամբ:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոզ պահելը:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲՈՒՆ</b>, գ. Խոզերի բոյնը:</p> <p><b>ԽՈՁԱԲՏՈՒՄ</b>, գ. Խոզեր բտելը՝ կերցնելը:</p> <p><b>ԽՈՁԱԿԱՆ</b>, ան. Խոզին յատուկ:</p> <p><b>ԽՈՁԱԿԱՇԻ</b>, ան. գ. Խոզի կաշի:</p> <p><b>ԽՈՁԱԿԵՐ</b>, ան. Խոզ խոզի միս ուտող:</p> <p><b>ԽՈՁԱԿԵՐՊ</b>, ան. մկ. Խոզի կերպարանքով:</p> <p><b>ԽՈՁԱՉԵՐ</b>, ան. Խոզի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՁԱՃԱՐՊ</b>, գ. Խոզի ճարպ:</p> <p>+ <b>ԽՈՁԱՄԱՉ</b>, ան. Խոզի մազի նման:</p> <p><b>ԽՈՁԱՄԻՏ</b>, ան. Խոզի բնատրութեան:</p>
---	---

**ԽՈԶԱՆ**, գ. Հացահատիկների գետնի գցուած ծղօտները:  
**ԽՈԶԱՆԱԼ**, չբ. Խոզ դառնալ:  
**\*ԽՈԶԱՆԱՄՄՄՎ**, ած. Խոզանով ծածկը-  
 նուած:  
**ԽՈԶԱՆԱԿԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Խոզանակ շինող արհեստաւոր:  
**ԽՈԶԱՆԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոզա-  
 նակ շինելու արհեստը:  
**ԽՈԶԱՆԱԿԵԼ**, նբ. Խոզանակով սրբել:  
**+ ԽՈԶԱՆԱՏԵՂ**, գ. Խոզան մնացած արտ:  
**ԽՈԶԱՆՄԱՆ**, ած. Խոզի նման:  
**ԽՈԶԱՆՈՑ**, գ. 1. Խոզ պահելու տեղ:  
 2. Անմարուր:  
**ԽՈԶԱՊԱՆ**, գ. Խոզի պահապան:  
**ԽՈԶԱՊԱՐԿՈՒԿ**, գ. մկ. Ընթշամարտ-  
 ութեան ձէ:  
**ԽՈԶԱՊՈՉ**, գ. Խոզի պոչը:  
**ԽՈԶԱՊՈՒԽՏ**, գ. Խոզի ապխտած ազդր  
 կմ ուս:  
**ԽՈԶԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոզ սպան-  
 նելը:  
**ԽՈԶԱՍԱՆՁ**, գ. Խոզի տանձ. վայրի  
 տանձենու պտուղ:  
**ԽՈԶԱՏԵՐ**, գ. Խոզի տէր:  
**ԽՈԶԱՐԱՄ**, ած. գ. Խոզ արածող:  
**ԽՈԶԱՅՈՒԿ**, գ. Խոզի ցուկ: Խոզի  
 քիթ:  
**ԽՈԶԱԻՏ**, ած. Խոզ շատ ունեցող:  
**\* ԽՈԶԻ ԲԱԿԼԱՅ**, (Բուս.) Տ. Բանգ:  
**ԽՈԶԻ ՄԱՁ**, (Բուս.), Տ. Չարախոտ:  
**ԽՈԶԻ ՓՈՒՇ**, գ. (Բուս.) Ընդաբեր բոյս:  
**1. ԽՈԶԻՏ**, գ. Անորոշ տեսակի փշոտ  
 խոտ:  
**2. ԽՈԶԻՏ**, 1. Խոզի աղբ: 2. ած. Կեղտոտ,  
 գարշելի:  
**ԽՈԶԿԱՂՆԻ**, գ. (Բուս.) Բաժակաբերնե-  
 րի կարգին պատկանող ծառ:  
**ԽՈԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոզի բարք, բնութիւն:  
**ԽՈԶՆՈՑ**, գ. Խոզանոց:  
**ԽՈԶՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն կեն-

դանի կրծողների կարգից:  
**ԽՈԶՊԱՆԿՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Թունաւոր  
 բոյս:  
**ԽՈԹ**, գ. (Կենդ.) Աղկիռնի ցեղից գեղե-  
 ցիկ ջրային թռչուն:  
**ԽՈԹԵԼ**, նբ. (արեւմտ.) Ներս կոխել,  
 խցկել, ճխտել: Խորը, մխրճել:  
**ԽՈԹՈՒԱՄՔ**, գ. Խոթելու եղանակը:  
**ԽՈԹՈՒ**, ած. մկ. Խոլոր-մոլոր, խստա-  
 դէմ:  
**ԽՈԹՈՒԱԴԵՄ**, ած. Խոժոռ կերպարան-  
 քով, ձառադէմ:  
**ԽՈԹՈՒԱՀԱՅԵԱՅ**, ած. Խոժոռ խելթ՝  
 դաժան նայուածք ունեցող:  
**ԽՈԹՈՒԵԼ**, չբ. Խոժոռ՝ դաժան երես  
 ցոյց տալ:  
**\* ԽՈԹՈՒԵՐԵՄ**, Տ. Խոժոռադէմ:  
**ԽՈԹՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոժոռ՝ դաժան՝  
 դժնեայ լինելը:  
**ԽՈՒ**, ած. մկ. Կատաղի, մոլեգին:  
**ԽՈՒԱԳՈՉ**, ած. մկ. Մոլեգին գոչելով:  
**ԽՈՒԱԹԱՓ**, մկ. Կատաղի թափուել:  
**ԽՈՒԱԿԱՆ**, ած. Կատաղի:  
**ԽՈՒԱԿԵՐՊ**, ած. Անձէ:  
**ԽՈՒԱՊԱՐ**, գ. Կատաղի թափով պար:  
**ԽՈՒԱՐՇԱԻ**, մկ. ած. Փարթամ փթթած:  
**ԽՈՒԵՐԱՅ**, մկ. (Յուն.) Աղիքների վա-  
 րակիչ մաղձահոսութիւն: Փորհարութե-  
 ամբ հիւանդութիւն:  
**ԽՈՒԵՐԱՅԻՆ**, ած. (Յուն.) Խոլերային  
 յատուկ:  
**+ ԽՈՒՈՁ**, գ. Աղօրիքի երկանքի տակի  
 քարի մէջ  
 տեղում ցցուած փայտը կմ սեպը:  
**+ ԽՈՒՈՐ**, ած. Խոժոռ:  
**ԽՈՒՈՐ-ՄՈՒՈՐ**, մկ. Խոժոռ կերպով,  
 խեթիւ:  
**ԽՈՒՈՐԵԼ**, նբ. Խոժոռել խոժոռ:  
**ԽՈՒՄԱԼ**, չբ. Մէկի դէմ ռիս պահել:  
**+ ԽՈՒՄԱՅ**, գ. Երէխայ:  
**+ ԽՈՒՄԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երէխայութիւն:  
**+ ԽՈՒՄԵՆԻ**, գ. Դեղձի ծառ:

\* **ԽՈՒՆՈՋ**, ան. մկ. *Խրոխտ*:  
 + **ԽՈՒՆՈՃԻՎ**, գ. *Ծառի բնի վրայ գոյացած փոս, փչակ*:  
**ԽՈՒՆՈՋ**, գ. *Հոսող ջրի ուժեղ ձայն*:  
**ԽՈՒՆՈՋԻՒՆ**, գ. *Խոխոջ*:  
**ԽՈՒՆՈՋՈՒՆ**, ան. *Խոխոջող*:  
**ԽՈՎ**, գ. *Խոկում, մտածութիւն*:  
**ԽՈՎԱՆ**, նբ. *Մտածել, խորհել*:  
**ԽՈՎՈՒՄ**, գ. *Խոկալը*:  
**ԽՈՎՈՒՆ**, ան. *Խոկացող*:  
 1. **ԽՈՂ**, գ. *Խոկումն, մտածումն*բ: *Միտք*:  
 \* 2. **ԽՈՂ**, գ. *Խահ, կերակուր*:  
**ԽՈՂԱՎԱՆ**, ան. *Խորհելու՝ դատելու ընդունակ*:  
**ԽՈՂԱՄԻՏ**, գ. *Իմաստուն միտք*:  
**ԽՈՂԱՎԱՆԱԲԱՐ**, մկ. *Իբրեւ խոհական*:  
**ԽՈՂԱՎԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խոհական լինելը*:  
**ԽՈՂԱՆՈՑ**, գ. *Կերակուր պատրաստելու տեղ*:  
**ԽՈՂԱՆՈՑԱՅԻՆ**, ան. *Խոհանոցի վերաբերեալ*:  
**ԽՈՂԱՆՔ**, գ. *Մտածում, խոհ*:  
**ԽՈՂԱՇԽԱՐՀ**, գ. *Խոհերի ամբողջութիւն*:  
**ԽՈՂԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. *Կերակուրներ եփող ու վաճառող*:  
**ԽՈՂԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խոհավաճարի արհեստը*:  
**ԽՈՂԱՐԱՐ**, գ. *Կերակուր եփող*:  
**ԽՈՂԱՐԱՐԱՎԱՆ**, ան. *Խոհարարին եւ խոհարարութեան յատուկ*:  
 \* **ԽՈՂԵԱՎ**, գ. *Խոհանոցում աշխատող, խոհարարի օգնական*:  
**ԽՈՂԵՄ**, ան. *Խոհական, մտածելով գործող*:  
**ԽՈՂԵՄԱԲԱՐ**, մկ. *Խոհեմ կերպով*:  
**ԽՈՂԵՄԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. *Խոհեմ՝ի, Աւելի խոհեմ*:  
**ԽՈՂԵՄԱՎԱՆ**, ան. *Խոհեմին յատուկ*:  
**ԽՈՂԵՄԱՄԻՏ**, ան. *Խելացի*:  
**ԽՈՂԵՄԱՆԱՆ**, չբ. *Խոհեմ դառնալ*:

**ԽՈՂԵՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խոհեմ լինելը*:  
 \* **ԽՈՂԸՆՏԻՐ**, ան. *Խոհականութեամբ ընտրում*:  
**ԽՈՂՈՒՆ**, ան. *Մտածող, խոհական, լուրջ*:  
**ԽՈՂՈՒՆԱՎ**, ան. *Խոհելու ունակ*:  
**ԽՈՂՈՒՆԱՎՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Խոհունակ լինելը*:  
**ԽՈՂԽՈՂԵՆ**, նբ. *Սրով սպաննել, կտրրտել*:  
**ԽՈՂԽՈՂԻՉ**, ան. *Խողխողող*:  
**ԽՈՂԽՈՂՈՒՄ**, գ. *Խողխողելը, չարաչար սպաննելը*:  
**ԽՈՂՈՎԱՎ**, գ. *Երկար ու բարակ՝ գլանաձեւ ու սնամէջ իր*:  
**ԽՈՂՈՎԱՎԱՉԵՒ**, ան. *Խողովակի ձեւ ունեցող*:  
**ԽՈՂՈՎԱՎԱՒՈՐ**, ան. *Խողովակ ունեցող*:  
**ԽՈՂԿՈՐ**, գ. *Խոզի ձագ*:  
**ԽՈՂԿՈՐԻՎ**, գ. (Բուս.) *Բարդաձաղիկների ընտանիքին պատկանող բոյս*:  
 + **ԽՈՍ**, մկ. *Արդեօք, խօ, հօ*:  
**ԽՈՑ**, գ. *Ոչխարի արուն*:  
 + **ԽՈՅԱՆ**, չբ. *Ոչխարի մերձենալը խոյին*:  
**ԽՈՅԱՎ**, գ. (Ճարտար.) *Բուն սիւնի գլխի քարը*:  
**ԽՈՅԱՎԱՉԵՒ**, ան. *Խոյակի ձեւ ունեցող*:  
**ԽՈՅԱՎԱՒՈՐ**, ան. *Խոյակ ունեցող*:  
**ԽՈՅԱՆԱՐԵՆ**, նբ. *Խոյի նման ճակատ առ ճակատ հարուածել հակառակորդին*:  
**ԽՈՅԱՆԱՆ**, չբ. *Խոյի նման թափով վրայ արշաւել, սլանալ*:  
**ԽՈՅԱՆՔ**, գ. *Խոյանալը, սլանալը*:  
**ԽՈՅԱՑՈՒ**, ան. *Որ մեծացուում է խոյ դարձնելու համար*:  
**ԽՈՅԱՑՈՒՄ**, գ. *Խոյանալը*:  
 \* **ԽՈՅԱՔԻԹ**, ան. *Խոյի քթի նման*:  
**ԽՈՅԵԱՆ**, Տ. *Նապաստակ*:

**ԽՈՅԵՑԻ**, ան. Խոյ քաղաքի եւ գաւառի բնակիչ:

**ԽՈՅՁ**, գ. Որոնում, փնտռտուք:

**ԽՈՅԸՆԹԱՑ**, ան. մկ. Խոյանալով:

**ԽՈՅՍ ՏԱԼ**, չբ. Տեղի տալ:

**ԽՈՅԸ**, գ. Արքայի կամ եպիսկոպոսի գլխարկ, թագ:

**ԽՈՅԸԱԿԵՐՊ**, ան. Խոյրի նման:

**ԽՈՆԱՐՀ**, ան. 1. Ներքելը՝ ցածը գտնւող: 2. Նուաստ, անշուք: Հեզ:

\* **ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՆՔ**, գ. Խոնարի խօսքեր:

**ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՐ**, մկ. Խոնարի կերպով:

**ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՐՈՑ**, ան. Խոնարի՝ հեզ բարքի տէր:

**ԽՈՆԱՐՀԱԶԱՐԴ**, ան. Խոնարհութեամբ զարդարուած:

\* **ԽՈՆԱՐՀԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հասարակ լեզուով խօսուածք:

**ԽՈՆԱՐՀԱԿԱՆ**, ան. Խոնարհին յատուկ:

\* **ԽՈՆԱՐՀԱԶԻԳ**, ան. Դէպի խոնարհութիւն ձգող:

**ԽՈՆԱՐՀԱՍԻՏ**, ան. Մտքով՝ մտածողութեամբ խոնարհ:

**ԽՈՆԱՐՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոնարհավիտ լինելը:

**ԽՈՆԱՐՀԱՆԱԼ**, չբ. Խոնարի դառնալ:

**ԽՈՆԱՐՀԱՊԷՍ**, մկ. Խոնարի կերպով:

**ԽՈՆԱՐՀԱՍԻՐՏ**, ան. Խոնարի սիրտ ունեցող:

1. **ԽՈՆԱՐՀԵԼ**, նբ. Խոնարհեցնել:

2. (Քերկն.) Բայի ձեւը փոփոխել ըստ եղանակի:

2. **ԽՈՆԱՐՀԵԼ**, չբ. Ներքել թեքուել, կռանալ: 2. Մեղմանալ:

**ԽՈՆԱՐՀԵԼԻ**, ան. Ինչ որ կարելի է խոնարհել:

**ԽՈՆԱՐՀԵՑՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ խոնարհեցնում է:

**ԽՈՆԱՐՀՍՏՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Խոնարհամրտութիւն:

**ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոնարի լինելը:

2. Չիջանելը:

**ԽՈՆԱՐՀՈՒՍ**, գ. Բարձր տեղից՝ դիրքից ցած տեղ՝ դիրքի իջնելը: 2. (Քրկն.) Բայերի ձեւերի փոփոխութիւնն ըստ եղանակի:

**ԽՈՆԱԻ**, ան. Ջրալի, ջրջրիկ:

**ԽՈՆԱԻԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Խոնաւի, Աւելի խոնաւ:

**ԽՈՆԱԻԱԶՈՒՐԿ**, ան. Խոնաւութիւնից զրկուած, չորացած:

**ԽՈՆԱԻԱԼԻՑ**, ան. Խոնաւութեամբ լի:

**ԽՈՆԱԻԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոնաւալոյծ լինելը:

**ԽՈՆԱԻԱՄՈՒԾ**, ան. Խոնաւութիւնը ծծող:

**ԽՈՆԱԻԱՄԵՐԾ**, ան. Խոնաւութիւնը մերժող:

**ԽՈՆԱԻԱՆԱԼ**, չբ. Խոնաւ դառնալ:

**ԽՈՆԱԻԱԶՍՓ**, ան. գ. Որեւէ իր, որով որոշում են օղի խոնաւութեան աստիճանը:

**ԽՈՆԱԻԱԶՍՓԱԿԱՆ**, ան. Խոնաւաչափի կմ խոնաւաչափութեան վերաբերեալ:

**ԽՈՆԱԻԱԶՍՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Բնագիտութեան մի մասը:

**ԽՈՆԱԻԱՍԷՐ**, ան. գ. Խոնաւութիւն սիրող:

\* **ԽՈՆԱԻԱՐԱՐ**, ան. Խոնաւացնող:

**ԽՈՆԱԻԱՑՈՅՑ**, գ. Գործիք, որ մօտաւորապէս ցոյց է տալիս խոնաւութեան աստիճանը օղի մէջ:

**ԽՈՆԱԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոնաւ լինելը:

**ԽՈՆԱԻՈՒՆ**, ան. Փոքր ինչ խոնաւ, թացոտ:

**ԽՈՆՃ**, **ԽՈՆՃԱՆ**, **ԽՈՆՃԵԼ**, Տ. Խոնջ, Խոնջան, Խոնջել: Յոգնութիւն:

**ԽՈՆՁ**, ան. Խոնջացած:

**ԽՈՆՁԱԾ**, ան. Յոգնած:

**ԽՈՆՁԱՆ**, գ. Վարտիքի կապ:

+ **ԽՈՆՁԱՆԱԳՈՐԾԻ**, գ. Խոնջան գործելու սարք:

<p><b>ԽՈՆՋԱՆՔ</b>, գ. Յոզնածուխին:</p> <p><b>ԽՈՆՋԵԼ</b>, չբ. Շատ յոզնել:</p> <p><b>ԽՈՆՋԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Ինչ որ խոնջեցնում է:</p> <p><b>ԽՈՆՋՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յոզնած լինելը:</p> <p><b>+ ԽՈՇԻ ԽՈՇԻ ԽԱՂԱԼ</b>, Հանգանակութեամբ խնջոյքներ անել:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐ</b>, ած. մկ. Անողորկ, խորտուրորտ, մեծ: Հկո. Ողորկ: 2. Թանձր, կոպիտ, թաւ:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԲԻԲ</b>, ած. Խոշոր բիբեր ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԲԻՒՐԵՂ</b>, ած. Խոշոր բիւրեղներ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԲՋԻՋ</b>, ած. Խոշոր բջիջներ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԳԵՂ</b>, ած. Խոշոր եւ գեղեցիկ:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԳԻՐ</b>, ած. Խոշոր գրուած:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Խոշոր ՚ի:</p> <p><b>* ԽՈՇՈՐԱԳՈՐԾ</b>, ած. Պարզ, խիստ:</p> <p><b>* ԽՈՇՈՐԱԾ</b>, ած. Կոպիտ ՚ խիստ՝ անգարդ երեւացող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԾՄԻԱԼ</b>, ած. Խոշոր՝ մեծ ծաւալ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱԿԱԶՄ</b>, գ. Խոշոր կազմուածք ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՄԱՐՄԻՆ</b>, ած. Մարմնեղ:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Խոշոր դառնալ:</p> <p><b>* ԽՈՇՈՐԱՊԷՍ</b>, մկ. Խոշոր կերպով:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՑՆԵԼ</b>, բ. Խոշոր դարձնել:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՅՈՅՑ</b>, ած. գ. (Ֆիզ.) Երկու կողմից ուռուցիկ (երկկորնթարդ) ապակի: Մեծ ցոյց տուող:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՅՈՒՄ</b>, գ. Խոշորանալը, խոշորացնելը:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐԱՔԻԹ</b>, ած. Խոշոր՝ մեծ քիթ ունեցող:</p> <p><b>+ ԽՈՇՈՐԿԵԿ</b>, ած. Մի քիչ խոշոր (մեծ), աւելի խոշոր:</p> <p><b>ԽՈՇՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոշոր լինելը:</p> <p><b>* ԽՈՇՏԱՆԳ</b>, գ. Տ. Խոշտանգանք:</p> <p><b>ԽՈՇՏԱՆԳԱՀԱՐ</b>, ած. Խոշտանգում:</p>	<p><b>ԽՈՇՏԱՆԳԱՆՔ</b>, գ. Խիստ՝ չարաչար տանջանք:</p> <p><b>ԽՈՇՏԱՆԳԵԼ</b>, նբ. Մաստիկ տանջել:</p> <p><b>ԽՈՇՏԱՆԳԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ խոշտանգում է:</p> <p><b>ԽՈՇՏԱՆԳՈՒՄ</b>, գ. Խոշտանգելը: Տանջում:</p> <p><b>+ ԽՈՇՐՈՒՔ</b>, գ. Մաղուած նիւթի խոշոր մասերը:</p> <p><b>ԽՈՉ</b>, գ. Մրածայր փայտ, քար եւն, որ խրոտում է ոտքը, աչքը:</p> <p><b>ԽՈՉԱՌ</b>, ած. Խոչ առած, խոչ խրուած:</p> <p><b>ԽՈՉԱՌԵԼ</b>, չբ. Ոտքը մեխի գալ, մեխը ոտքը խրուել:</p> <p><b>ԽՈՉՐՆԴՈՏ</b>, գ. Ոտքի արգելք:</p> <p><b>ԽՈՊԱՆ</b>, ած. գ. Չմշակում:</p> <p><b>ԽՈՊԱՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Խոպան՝ անմշակ դառնալ:</p> <p><b>ԽՈՊԱՆԱՅՈՒՄ</b>, գ. Խոպանանալը:</p> <p><b>ԽՈՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոպան լինելը:</p> <p><b>ԽՈՊԱՆՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Խոպան տեղէրում բուսող փշոտ թուփ:</p> <p><b>ԽՈՊՈՊԵԼ</b>, նբ. Խուճուճ դնել:</p> <p><b>ԽՈՊՈՊԻՔ</b>, գ. Հիսուած մագեր:</p> <p><b>ԽՈՌ</b>, գ. Ծակ, ծերպ, փոս:</p> <p><b>+ ԽՈՌԱԲԵՐԱՆ</b>, ած. Բերանը ծուռ:</p> <p><b>ԽՈՌ-ԽՈՌ</b>, մկ. Կարգ-կարգ, կարգով:</p> <p><b>ԽՈՌԽՈՌ</b>, գ. Ծխախոտ ծխելու սարք:</p> <p><b>ԽՈՌՆ</b>, գ. (Բուս.) Վայրի ծոթրին, ուրց:</p> <p><b>ԽՈՌՈՍ</b>, գ. Հնձած խոտի որոշ քանակ:</p> <p><b>ԽՈՌՈՉԱԿ</b>, գ. Փոքր խոռոչ: Փոսիկ:</p> <p><b>ԽՈՌՈՉԱՆԱԼ</b>, չբ. Խոռոչ դառնալ:</p> <p><b>ԽՈՌՈՉԱՇԱՏ</b>, ած. Շատ խոռոչներ՝ փոսեր ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՌՈՉԱՒՈՐ</b>, ած. Խոռոչ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈՍՏ</b>, գ. արմ. Խոստանալ ՚ի:</p> <p><b>ԽՈՍՏԱՆԱԼ</b>, նբ. Պարտաւորութիւն յանձն առնել:</p> <p><b>+ ԽՈՍՏԵԼ</b>, չբ. Ցաւել ծակոցով, կսկծալ:</p> <p><b>ԽՈՍՏՄՆԱԳԻՐ</b>, գ. Գրաւոր խոստում, խոստում պարունակող գրութիւն:</p> <p><b>ԽՈՍՏՄՆԱԴՐՈՒԺ</b>, ած. Խոստումը դրր-</p>
--	---

ժողովներ՝ չպահել:

**ԽՈՍՏՄՆԱԼԻՑ**, ան. Խոստումներով լի:

**ԽՈՍՏՄՆԱՊԱՀ**, ան. Խոստում պահող:

\* **ԽՈՍՏՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոստըմնապահ լինելը:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԲԱՐ**, մկ. Խոստովանելով:

\* **ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԴՈՒՍՏ**, գ. Խոստովանող կին կմ աղջիկ:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԴՐԱՄ**, գ. (Եկեղ.) Խոստովանութեան համար վճարուող դրամ:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԱԿԻՑ**, ան. Միասին խոստովանող:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԱՀԱՅՐ**, գ. (Եկեղ.) Քահանան, որի մօտ խոստովանում են:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԱՐԱՆ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցու տեղ, որտեղ խոստովանում են:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼ**, նբ. 1. Ճանաչել, ընդունել: 2. (Եկեղ.) Ձեռքով իր մեղքերը քահանային, դատաւորին յայտնել:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆԵԼԻ**, ան. Ինչ որ պետք է խոստովանել:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂԱԿԻՑ**, ան. Միեւնոյն բանը ուրիշի հետ միասին խոստովանող դասանող, դասանակից:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոստովանելը, յանձն առնելը:

+ **ԽՈՍՏՈՎԱՆՔ**, գ. (Եկեղ.) Խոստովանութիւն:

**ԽՈՍՏՈՎԱՆՕՐԷՆ**, Տ. Խոստովանաբար:

1. **ԽՈՍՏՈՒԿ**, գ. Խոստելը: Մաստիկ ցաւ:

\* 2. **ԽՈՍՏՈՒԿ**, ան. Խոստովանող:

**ԽՈՍՏՈՒՄ**, գ. Խոստանալը:

**ԽՈՍՏՈՒՄՆԱԶԱՆՑ**, ան. Խոստումը դրժած:

**ԽՈՏ**, գ. Բոյս անփայտ եւ փափուկ:

**ԽՈՏԱԲԵՐ**, ան. Առատ խոտ բերող:

**ԽՈՏԱԲՈՅՄ**, գ. Խոտեղէն բոյս, խոտ:

**ԽՈՏԱԳԷՏ**, ան. գ. Խոտերը ճանաչող,

խոտերի մասնագետ:

**ԽՈՏԱԶԳԻՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Ընդարձակ կարգ բոյսերի:

**ԽՈՏԱԶՈՒԴԿ**, ան. Խոտից գուրկ:

**ԽՈՏԱԼԻ**,

**ԽՈՏԱԼԻՑ**, ան. Խոտով լի:

**ԽՈՏԱԽՈՒԲՁ**, գ. Խոտի խուրձ:

**ԽՈՏԱԿԱԼԵԼ**, չբ. Խոտով ծածկուել:

**ԽՈՏԱԿԵՐ**, ան. Խոտ ուտող:

**ԽՈՏԱՀԱՄԲԱՐ**, գ. Խոտի պահուստ:

**ԽՈՏԱՀԱՐ**, ան. Խոտ հարող:

**ԽՈՏԱՀԱՐ(Ք)**, Տ. Խոտհարք:

**ԽՈՏԱՀԱՐԿ**, գ. Խոտի հարկ:

\* **ԽՈՏԱՃԱՇԱԿ**, ան. Խոտ ճաշակող:

**ԽՈՏԱՃԱՐԱԿ**, ան. Խոտակեր:

**ԽՈՏԱՃԱՐԱԿԱԿԱՆ**, ան. Խոտաճարակին յատուկ:

**ԽՈՏԱՃԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոտաճարակ լինելը:

**ԽՈՏԱՆ**, ան. Անպէտք, անպիտան, վատորակ:

**ԽՈՏԱՆԵԼ**, նբ. Խոտան՝ անպէտք ճանաչել:

**ԽՈՏԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Խոտ վաճառող:

**ԽՈՏԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոտավաճառ լինելը:

\* **ԽՈՏԱՎԱՅԵԼ**, ան. Խոտին վայել:

**ԽՈՏԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոտեր ցանելը:

**ԽՈՏԱՏԵՂ**, գ. Խոտ քաղելու տեղ:

**ԽՈՏԱԻԷՏ**, ան. Որտեղ խոտը առատ է բուսնում:

**ԽՈՏԵՂԷԳ**, գ. (Բուս.) Կեռոնների կարգին պատկանող ճահճային բոյս:

**ԽՈՏԵՂԷՆ**, ան. Խոտից պատրաստած, խոտեայ:

+ **ԽՈՏԻՄՈՒԿ**, գ. Մկան մի տեսակ:

**ԽՈՏԿԱԼ**, գ. Խոտը պահող:

+ **ԽՈՏՀՈՒՆՁ**, գ. Խոտ հնձելու ժամանակը:

+ **ԽՈՏՆՈՑ**, գ. Խոտ պահելու համբարանոց, մարագ:

**ԽՈՏՈՐ**, ան. մկ. Ոչ ուղիղ: 2. Փոխ. Ու-



դիդ ճանապարհից շեղուած, սխալ:  
**ԽՈՏՈՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Խոտոր՝ի,  
 Աւելի խոտոր՝ ծուռ, սխալ:  
 \* **ԽՈՏՈՐԱԿԻ**, մկ. Խոտոր՝ ծուռ կերպով:  
**ԽՈՏՈՐԱՉԱՓ**, գ. Ֆիզիկական գործիք:  
**ԽՈՏՈՐԵԼ**, չբ. Ուղիղ ուղղութիւնից  
 շեղուել:  
 \* **ԽՈՏՈՐՆԱԳՈՅՆ**, ած. Թիւր:  
**ԽՈՏՈՐՆԱԿ**, ած. մկ. Շեղուած, թեք-  
 ուած դէպի մի կողմ:  
 \* **ԽՈՏՈՐՆԱԿԵԼ**, չբ. Այս եւ այն կողմը  
 շուռ գալ, շրջել:  
**ԽՈՏՈՐՆԱԿԻ**, ած. մկ. Խոտորնակ,  
 շեղուած:  
**ԽՈՏՈՐՆԱՇԱԻԻՂ**, ած. Խոտոր ճանա-  
 պարհով գնացող:  
**ԽՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոտոր լինելը:  
**ԽՈՏՈՐՈՒՄ**, գ. 1. Խոտորուելը: 2. Մը-  
 խալ ընթացք բռնելը: 3. (Ֆիզ.) Լոյսի ճա-  
 ռագայթի ուղղութիւնը փոխելը: 4. (Աստ-  
 դաբ.) Որեւէ աստղի շեղուելը:  
 + **ԽՈՏՈՑ**, գ. Չկան կտոր՝ դանակով  
 կտրած:  
**ԽՈՏՈՅԵԼ**, նբ. Ձուկը դանակով կտոր-  
 կտոր անել:  
 \* **ԽՈՏՉԷՔ**, գ. Խոտի վրայ դրուած հարկ:  
**ԽՈՏՔԱՂ**, գ. Խոտը հնձելը:  
**ԽՈՐ**, ած. Որի յատակը բերանից կմ  
 արհից շատ է հեռացած: Խորունկ:  
 2. Փոխ. Սաստիկ, ուժգին: 3. Դժուար  
 հասկանալի:  
 \* **ԽՈՐԱԲԱՆ**, ած. Խորթին:  
**ԽՈՐԱԳԷՏ**, ած. Խորը գիտցող:  
**ԽՈՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորագետ լի-  
 նելը:  
**ԽՈՐԱԳԻՐ**, գ. Դրամների՝ շքադրամ-  
 ների վրայի գիր: 2. Գրքի վերնագիր:  
**ԽՈՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Խոր՝ի, Աւելի  
 խոր:  
**ԽՈՐԱԳՐԵԼ**, նբ. Մակագրել:  
**ԽՈՐԱԶԳԱՅ**, ած. Խորապէս զգացող:  
**ԽՈՐԱԶԻՈՒ**, ած. Խորապէս ազդող:

**ԽՈՐԱԶՆԻՆ**, ած. Խորը գննող: Մանրա-  
 գնին:  
**ԽՈՐԱԶՆՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորագնին լի-  
 նելը:  
**ԽՈՐԱԹԱՅ**, գ. (Թրք.) Խօսք, խօսակցու-  
 թիւն:  
**ԽՈՐԱԹԱՓԱՆՑ**, ած. Խորը թափանցող:  
 + **ԽՈՐԱԹԵԼ**, չբ. Խօսակցել:  
 \* **ԽՈՐԱԹՈՒՉ**, ած. Դէպի խորը կմ խոր  
 տեղից՝ հեռուից թոչոչ:  
**ԽՈՐԱԽԱՐԴԱՄ**, ած. Արտակարգ՝ չա-  
 փազանց խարդախ:  
**ԽՈՐԱԽԱՐԴԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորա-  
 խարդախ լինելը:  
**ԽՈՐԱԽՈՐ**, ած. Շատ խոր:  
 ԽՈՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ } ած. Խորը մտա-  
 ծող, խորագետ, խորամիտ:  
**ԽՈՐԱՇ**, ած. Ինչ որ խորել էն:  
**ԽՈՐԱՇԱՇՈՒԿ**, ած. Մեծապէս շատ  
 ծածուկ:  
**ԽՈՐԱԿ**, կերակուր, գ. Ալիւրով պատ-  
 րաստուած ուտելիք:  
**ԽՈՐԱԿՐԿԻՏ**, ած. Մանրակրկիտ:  
**ԽՈՐԱՀԻՄ**, ած. Խոր հիւք ունեցող:  
**ԽՈՐԱՀՄՈՒՏ**, ած. Խորապէս հմուտ:  
**ԽՈՐԱՄԱՆԿ**, ած. Ճարտար, հնարա-  
 գետ, վարպետ:  
**ԽՈՐԱՄԱՆԿԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ.  
 Խորամանկ՝ի, Աւելի խորամանկ:  
**ԽՈՐԱՄԱՆԿԵԼ**, նբ. Խորամանկութիւն  
 անել:  
**ԽՈՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորամանկ  
 լինելը:  
 \* **ԽՈՐԱՄԹԻՒՆ**, ած. Խոր եւ մութ տե-  
 դում ապրող:  
**ԽՈՐԱՄԽԵԼ**, չբ. Խորամուխ լինել:  
**ԽՈՐԱՄՈՒՄ**, ած. Խորը մխտող:  
**ԽՈՐԱՄՈՒՏ**, ած. Խորը մտնող:  
**ԽՈՐԱՆ**, գ. Վրան (բոլորակ կմ քառա-  
 կուսի ձևով): 2. Կամարածէլ շինուած  
 դահլիճ: 3. (Եկեղ.) Եկեղեցու սեղան:

**ԽՈՐԱՆԱԲՆԱԿ**, ած. Խորանում՝ վրանում բնակուող:

\* **ԽՈՐԱՆԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.)

Երկնային խորաններում դասուելը:

**ԽՈՐԱՆԱԼ**, չբ. Խոր դառնալ՝ լինել:

**ԽՈՐԱՆԱՁԵՒ**, ած. Խորանի ձեռնուկեցող, կամարածե:

**ԽՈՐԱՆԱՅԱՐԿ**, ած. Խորանաձեռն յարկ ունեցող:

**ԽՈՐԱՆԱՆՄԱՆ**, ած. Խորանի նման:

**ԽՈՐԱՆԱՇԱՏ**, ած. (Եկեղ.) Շատ խորաններ ունեցող:

**ԽՈՐԱՆԱՇԷՆ**, ած. Խորանի ձեռով շինուած:

**ԽՈՐԱՆԱՊԱՀ**, ած. Խորանները պահպանող:

**ԽՈՐԱՆԱՐԴ**, ած. (Երկրաչ.) Հաստատուն կանոնաւոր մարմին: 2. (Մաթեմ.) Թիւ:

**ԽՈՐԱՆԱՐԿԱԿ**, գ. Խորանարդ ծաւալ:

**ԽՈՐԱՆԱՐԿՈՒՄ**, գ. Խորանարդելը:

\* **ԽՈՐԱՆԱԲՈՐ**, ած. Խորան ունեցող:

**ԽՈՐԱՆԱՓԵՂԿ**, գ. Կրանի փեղկը:

+ **ԽՈՐԱՆԱԴՈՒՌ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցու դուռը:

**ԽՈՐԱՆԵՆԳ**, ած. Խոր նենգաւոր:

**ԽՈՐԱՆԻՍՏ**, ած. Խոր նստած:

**ԽՈՐԱՆՅԱՐԿ**, Տ. Խորանայարկ:

**ԽՈՐԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում են ջրի խորութիւնը:

**ԽՈՐԱՉԱՓԱԿԱՆ**, ած. Խորաչափութեան վերաբերեալ:

**ԽՈՐԱՉԱՓԵԼ**, բ. Խորութիւն չափել:

**ԽՈՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծովերի եւ գետերի խորութիւնը չափելը:

**ԽՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Խոր կերպով:

**ԽՈՐԱՉՈՒՐ**, ած. Որի ջուրը խոր է:

**ԽՈՐԱՍՈՅՁ**, ած. Խորը սուզուող, խորը սուզող:

**ԽՈՐԱՍՈՒՉԵԼ**, նբ. Սուզել խորը, ընկղմել:

**ԽՈՐԱՍՈՒՉՈՒՄ**, գ. Խորասուզելը:

**ԽՈՐԱՐՄԱՏ**, ած. Որի արմատը խորն է գնում:

**ԽՈՐԱՑՈՒՄ**, գ. Խորացնելը:

**ԽՈՐԱՓՈՐ**, ած. Խորունկ փորուած:

**ԽՈՐԱՔԱՆԴԱԿ**, գ. Քանդակ: 2. ած. Փորագրուած:

**ԽՈՐԳ**, գ. Մագեղէն կոպիտ կտորից ըզզեստ, քուրձ:

**ԽՈՐԳԵՂԷՆ**, ած. Մագեղէն կտոր:

**ԽՈՐԴ**, գ. Կռունկ:

**ԽՈՐԴԱԼ**, չբ. Քնած ժամանակ կոկորդից եւ քթից խը՛ն-խը՛ն ձայներ հանել:

**ԽՈՐԴԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Բազմատեսակ եւ բազմագոյն շքեղ ծաղիկ:

**ԽՈՐԴԻՆ**, գ. Խորդալու ձայնը:

**ԽՈՐԴ-ԽՈՐԴ**, միջ. Առատ-առատ: Անհարթ մակերես:

**ԽՈՐԴՈՒԲՈՐԴ**, Տ. Խորտուբորտ:

**ԽՈՐԵԼ**, նբ. Խորացնել, խորունկ դարձնել:

**ԽՈՐԹ**, ած. Ոչ հարազատ: 2. Փոխ. Անսովոր:

**ԽՈՐԹԱՆԱԼ**, չբ. Խորթ՝ օտար դառնալ:

**ԽՈՐԹՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորթ ոչ հարազատ լինելը:

**ԽՈՐԻՆ**, ած. Ներքին, ներսի:

**ԽՈՐԻՄԱՍՏ** } ած. Իմաստը խոր:

**ԽՈՐԻՄԱՑ** }  
**ԽՈՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Քաջատեղեակ լինելը:

**ԽՈՐԻՆ**, ած. Խոր՝ փոխ. նշանակութիւններով:

+ **ԽՈՐԻՆՔ**, ած. Խորունկ մտածող:

**ԽՈՐԻՍԽ**, գ. Մեղրամուխ բջիջներ:

**ԽՈՐԻՍ**, գ. Լորձնային արտադրութիւն:

+ **ԽՈՐԻՍԱՀԱՆ**, ած. Խորիսը հանող:

**ԽՈՐԻՍՅԻՆ**, ած. Խորիս՝ պատիճ ունեցող:

**ԽՈՐԻՆԵԼ**, չբ. Հազալով խորիս հանել թոքերից:

\* **ԽՈՐԽՈՐԱՍԱԼԻՐ**, ած. Որ լիքն է խոր-խորասներով: Խորխորատ անդունդ:

\* **ԽՈՐԽՈՐԻՆ**, ան. Շատ խոր, խորագոյն:  
 + **ԽՈՐՏՕՆՕ**, գ. (Բուս.) Մի անորոշ տեսակի վայրի բոյս:  
**ԽՈՐՀ**, (արմ. Խորհելի), գ. Խորհուրդ, մտածողութիւն, միտք, կարծիք:  
**ԽՈՐՀԵԼ**, նբ. Մտքում գաղափարներ ստեղծել:  
**ԽՈՐՀԵԼԱԿԵՐՊ**, գ. Մտածելակերպ,  
**ԽՈՐՀԵԼԻՔ**, գ. Խորհելու՝ մտածելու նիւթը:  
**ԽՈՐՀՈՒՐ**, գ. Գաղափար, որ ստեղծւում է մտքում: 2. Միտք, կարծիք:  
 3. Գաղտնիք: 4. Մարդկանց ժողով:  
 5. Ընտրուած մարդկանց ժողով:  
**ԽՈՐՀՐԱԲԱՐ**, մկ. Դիտմամբ, որոշ խորհրդով:  
**ԽՈՐՀՐԱԲԵՐ**, ան. Խորհուրդ բերող:  
**ԽՈՐՀՐԱԳԷՏ**, ան. Խորհուրդներ կամ խորհուրդները գիտցող:  
**ԽՈՐՀՐԱՄԺՈՂՈՎ**, գ. Զանազան պետութիւններից ընտրուած պատուիրակների (դեսպանների կամ այլ բարձր պաշտօնեաների) ժողով:  
**ԽՈՐՀՐԱՄԻՅ**, ան. Շատ խորհրդաւոր:  
**ԽՈՐՀՐԱՄՏԵԼ**, նբ. Խորը մտածել մի բանի մասին:  
**ԽՈՐՀՐԱՄՏՈՒ**, ան. Նա որ խորհրդածում է, մտածող:  
**ԽՈՐՀՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոր մտածելը, մանրամասն իր մտքում քննելը:  
 \* **ԽՈՐՀՐԱԿԱՆ**, ան. Նոյն խորհուրդն ունեցող, խորհրդակից:  
**ԽՈՐՀՐԱԿԱՆ**, ան. գ. Խորհրդակից, խորհուրդ տուող:  
**ԽՈՐՀՐԱԿԱՆԱՊԷՍ**, մկ. Իբրեւ խորհուրդ:  
**ԽՈՐՀՐԱԿԱՍԱՐ**, ան. Խորհուած՝ մրտածուած բանը կատարող:  
**ԽՈՐՀՐԱԿԻՐ**, ան. Իր մէջ խորհուրդ՝ միտք կրող:

**ԽՈՐՀՐԱԿԻՅ**, ան. գ. Խորհրդին մասնակից, միասին խորհող:  
**ԽՈՐՀՐԱԿՑԱԿԱՆ**, ան. Մտքերու փոխանակութեամբ:  
**ԽՈՐՀՐԱԿՑԵԼ**, նբ. Իբրեւ խորհրդակից խորհուրդ տալ:  
**ԽՈՐՀՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորհրդակցելը:  
**ԽՈՐՀՐԱՍԵՐԺ**, ան. գ. (Ածբ.) Նա որ մերժում է պատարագի կամ հաղորդութեան խորհուրդը, այսինքն չի ընդունում:  
**ԽՈՐՀՐԱՅԻՆ**, ան. Խորհուրդներով կառավարուող:  
**ԽՈՐՀՐԱՅՆԱՑՈՒՄ**, գ. Մի երկրում խորհրդային հասարակարգ մտնելը:  
**ԽՈՐՀՐԱՆԻՇ** } գ. Որեւէ նշան՝  
**ԽՈՐՀՐԱՆԿԱՐ** } նկար,  
 որեւէ առարկայ, որ մի խորհուրդ ունի:  
**ԽՈՐՀՐԱՆՇԱՅՆԱՅՆԵԼ**, բ. Խորհրդանշային դարձնել:  
**ԽՈՐՀՐԱՆՇԱՅՆԱՑՈՒՄ**, գ. Խորհրդանշային դատնալը՝ դարձնելը:  
**ԽՈՐՀՐԱՆՈՑ**, գ. Տ. Խորհրդարան:  
**ԽՈՐՀՐԱՇԱՍ**, ան. Շատ խորհրդաւոր:  
**ԽՈՐՀՐԱՊԱՀ**, ան. Խորհուրդ գաղտնիք պահող:  
**ԽՈՐՀՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորհրդապահ լինելը:  
**ԽՈՐՀՐԱՊԱՏԿԵՐ**, գ. Խորհրդանիշ:  
**ԽՈՐՀՐԱՍՈՅՁ**, ան. Խորհուրդների մէջ սուգում:  
 \* **ԽՈՐՀՐԱՍՏԵՂԾ**, ան. (Կրօն.) (Աստուածային երեք անձերի) խորհրդով ստեղծուած. (մարդու մասին):  
**ԽՈՐՀՐԱՏԵՏՐ**, գ. (Եկեղ.) Գիրք կամ տետր, որ պարունակում է պատարագի խորհրդի աղօթքները:  
**ԽՈՐՀՐԱՏՈՒ**, ան. Խորհուրդ տուող:  
**ԽՈՐՀՐԱՏՈՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցում

սեղանի մօտ պահարան, խորհրդանոց:  
**ԽՈՐՀՐԴԱՏՕՆՔ**, գ. Հեթանոսական սօ-  
 ներ ի պատիւ աստուածների:  
**ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆ**, գ. Խորհուրդ անելու՝  
 խորհրդակցելու սենեակ: 2. Պետու-  
 թեան պատգամաւորների ժողովարան  
 եւ ժողով:  
**ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԱԿԱՆ**, ան. Խորհրդա-  
 րանին յատուկ:  
**ԽՈՐՀՐԴԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորհուրդ  
 գործադրելը:  
**ԽՈՐՀՐԴԱԻՈՐ**, ան. Խորհուրդ՝ խելք  
 պարունակող: **ԽՈՐՀՐԴԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**,  
 գ. Խորհրդաւոր լինելը:  
 \* **ԽՈՐՀՐԴԱՓՈՒՆ**, ան. Խորհուրդը փո-  
 փոխող:  
 \* **ԽՈՐՀՐԴԵՆ**, չբ. Խորհուրդ անել, խոր-  
 հրդակցել:  
**ԽՈՐԸ**, գ. Ընդհանրապէս՝ խոր ընկած:  
 1. Ծակ, ճեղք, փայտար: 2. Պատի մէջ  
 փոս թողնուած տեղ: 3. Գրաշարանոցի  
 ամէն մի բաժանմունքը: 3. Ջրային տա-  
 րածութիւն: 4.(Բուս.) Պտուղների եւ  
 պատիճաւոր բոյսերի մէջ առանձին  
 բջիջ մաշկով շրջափակուած:  
 \* **ԽՈՐԸ-ԽՈՐԸ**, փխկ. Խոշոր-խոշոր:  
**ԽՈՐԸԱԹԱՂԱՆԹ**, գ. (Բուս.) Բարակ  
 թաղանթ, որով կազմուում են բոյսերի  
 խորշերը:  
**ԽՈՐԸԱԿ**, գ. 1. Սաստիկ տաք քամի: 2.  
 Փոխ. Երաշտ:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՐԵՐ**, ան. Խորշակ բերող:  
**ԽՈՐԸԱԿԱԳԱՆՑ**, ան. Որտեղով խոր-  
 շակն անցնում է:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՇԱՐ**, ան. մկ. Խորշակից  
 զարկուած:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՇԵՂՁ**, ան. Խորշակից՝ շատ  
 շոգից խեղդում:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՅԻՆ**, ան. Խորշակին յատուկ:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՉՈՐ**, ան. Խորշակից չորա-  
 ցած:  
**ԽՈՐԸԱԿԱՌ**, ան. Խորշակից զարկ-

ուած:  
**ԽՈՐԸԱԿՈՐԻՉ**, գ. (Բուս.) Բոյսերի  
 խորշը կմ բջիջը կազմող խիտ:  
**ԽՈՐԸԱՁԵՒ**, ան. Խորշի ձեւ ունեցող:  
**ԽՈՐԸԱՆԻԹ**, գ. (Բուս.) Հաստատուն,  
 սպիտակ եւ դիմահար նիւթ:  
**ԽՈՐԸԱՆՔ**, գ. Խորշելը:  
**ԽՈՐԸԱԻՈՐ**, ան. Խորշեր ունեցող:  
**ԽՈՐԸԵՆ**, չբ. Մի կողմ քաշուել, մեկու-  
 սանալ:  
**ԽՈՐԸԵՑՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ խորշեց-  
 նում է, խորշեցնող:  
**ԽՈՐԸԿԷՆ**, ան. Խորշեր ունեցող:  
**ԽՈՐԸՈՍ**, գ. Խորշ-խորշ եղած: Կնճիռ:  
**ԽՈՐԸՈՍԵՆ**, չբ. Խորշում գոյանալ, կա-  
 շին երեսի վրայ փոթ-փոթ դառնալ:  
**ԽՈՐԸՈՍԵՐԵՍ**, ան. Որի երեսի վրայ  
 խորշումներ կան, խորշումած՝ կնճռոտ  
 երես ունեցող:  
**ԽՈՐԸՈՒՍ**, գ. Խորշելը, յետ կենալը:  
**ԽՈՐՈՍ**, գ. Քաղում ու չորացած խո-  
 տի փաթաթում, կլորացում փոքրիկ  
 դէգ:  
**ԽՈՐՈՍԵՆ**, նբ. Խորում շինել:  
**ԽՈՐՈՎԱԾ**, ան. Անմիջապէս կրակի  
 վրայ եփած:  
**ԽՈՐՈՎԱԾԱՇԵՐ**, գ. Խորոված պատ-  
 րաստելու շիշ՝ շամփուր:  
 + **ԽՈՐՈՎԱԾԱՑՈՒ**, ան. գ. Խորոված  
 անելու յարմար:  
**ԽՈՐՈՎԱՐԱՆ**, գ. Խորովելու տեղ:  
**ԽՈՐՈՎԵՆ**, նբ. Անմիջապէս կրակի  
 վրայ եփել:  
**ԽՈՐՈՎՈՒՆԵՆ**, կր. չբ. Եփուել:  
 + **ԽՈՐՈՎ-ԽՈՐՈՎ ԳԱՆ**, Խորովուել,  
 ցաւից՝ կակիծից շատ նեղուել:  
 \* **ԽՈՐՈՊ**, գ. Կուսութեան կնիք: Արգան-  
 դի մաշկ:  
 + **ԽՈՐՈՏ**, ան. Սիրուն, գեղեցիկ, դուրե-  
 կան:  
 + **ԽՈՐՈՏԱՏԵՍ**, ան. Խորոտ տեսքով:  
**ԽՈՐՈՏԻԿ**, ան. Խորոտ, գեղեցիկ, սի-

րուն:

**ԽՈՐՈՏ-ՄՈՐՈՏ**, Տ. Խորոտիկ-մորոտիկ:

**ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոր լինելը:

+ **ԽՈՐՈՒՆԿ**, ած. մկ. Խոր: Խորունկ ծով:

**ԽՈՐՎՈՒ**, գ. (Եկեղ.) Ս. Աստուածածնի վերափոխման սոնը:

\* **ԽՈՐՏԱԿ**, ած. Խորտակում, ջարդու-բուրդ եղած:

**ԽՈՐՏԱԿԵԱԼ**, ած. Խորտակում:

**ԽՈՐՏԱԿԵԼ**, նբ. Ուժեղ հարուածով կոտրել:

**ԽՈՐՏԱԿԻՉ**, ած. Նա որ խորտակում է, խորտակող:

**ԽՈՐՏԱԿՈՒՄ**, գ. Խորտակելը:

**ԽՈՐՏԻԿ**, գ. Կերակուր, համադամ:

**ԽՈՐՏԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորտիկ ուտելը, կերուխում:

\* **ԽՈՐՏԿԱՏՈՒՆ**, գ. Հիմնարկ, որտեղ կարելի է ճաշել:

**ԽՈՐՏԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորտկա-րար լինելը:

**ԽՈՐՏԿԱՅՈՒՑԱԿ**, գ. Հիւրանոցներում կմ հանդիսատր ճաշերի ժամանակ սեղանի վրայ դրում ջուջակ:

**ԽՈՐՏՈՒԲՈՐՏ**, ած. Անհարթ:

**ԽՈՐՏՈՒԲՈՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորտու-բորտ լինելը:

**ԽՈՐՔ**, գ. Փորում տեղի ամենացած կողմը:

**ԽՈՐՔԱՅՆՕՐԷՆ**, բ. Խորքային ձեւով:

**ԽՈՅԱԼԻՑ**, ած. Խոցերով լցում:

**ԽՈՅԱՀԱՐ**, ած. Չարկում եւ խոցում:

**ԽՈՅԵԼ**, նբ. Սրածայր կմ սրաբերան առարկայով մարմինը ծակել:

**ԽՈՅԵԼԻ**, ած. Ինչ որ կարող է խոցուել:

**ԽՈՅՈՏ**, ած. Խոցեր ունեցող:

**ԽՈՅՈՏԵԼ**, նբ. Շատ անգամ կմ շատ տեղերից խոցել:

**ԽՈՅՈՏԻՉ**, ած. Նա որ խոցոտում է, խոցոտող:

**ԽՈՅՈՏՈՒՄ**, գ. Խոցոտելը, խոցոտուելը:

**ԽՈՅՈՒԱՄ**, գ. Խոցում տեղ:

**ԽՈՅՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խոցելու կա-րողություն:

**ԽՈՒՉԱԿ**, ած. Խուզարկող:

\* **ԽՈՒՉԱՄԻ**, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկ-ների կարգին պատկանող անուշահոտ բոյս:

**ԽՈՒՉԱՐԿ**, Տ. Խուզարկու:

**ԽՈՒՉԱՐԿԵԼ**, նբ. Մէկի վրան-գլուխը կմ իրերը զննել:

**ԽՈՒՉԱՐԿՈՒ**, ած. Խուզարկող:

**ԽՈՒՉԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խուզարկելը:

**ԽՈՒՉԱՐԿՈՒՄ**, գ. Խուզարկելու

գործը:

**ԽՈՒՉԵԼ**, նբ. Մազերը մկրատով կտրել:

2. Ոչխարի բուրդը կտրել:

**ԽՈՒՉՈՒՄ**, գ. Խուզելը, մկրատով կրտ-րել-կարճացնելը:

**ԽՈՒԹ**, գ. Խոչ, որեւէ քար: Խոչընդոտ:

2. Փոխ. Անհարթ կոշտ լեզու կմ շարա-դրություն: Օովի մէջ ցցում քարակոյտ.

Խարակ:

**ԽՈՒԹԱՇԱՏ**, ած. Շատ խութեր՝ խոչըն-դոտներ ունեցող:

**ԽՈՒԺ**, (Խուժաստան նահանգի անու-նից), ած. գ. Խուժաստանի:

**ԽՈՒԺԱՂՈՒԺ**, ած. Խուժ եւ դուժ:

\* **ԽՈՒԺԱԽՈՒՄԲ**, ած. Խուժերից՝ խու-ժադուժ ցեղերից խմբում:

**ԽՈՒԺԱԿԱՆ**, ած. Խուժերին յատուկ:

**ԽՈՒԺԱՆ**, գ. Անկարգ՝ խաժամուժ ամ-բոյս:

**ԽՈՒԺԱՆԱՊԵՏ**, գ. Խուժանի պետ: Վայ-րագ, օտար:

**ԽՈՒԺԴՈՒԺ**, Տ. Այլազգի, օտար:

**ԽՈՒԺԵԼ**, չբ. Խուժի նման թափով ար-

շաւել:

**ԽՈՒԺՈՒՄ**, գ. Խուժելը, թափով արշա-ւելը:

1. **ԽՈՒԼ**, ած. Լսողութեան զգայարան-քից բոլորովին գուրկ: 2. Փոխ. Անզգայ, անուշադիր, անտարբեր: 3. Առանց աղ-

մուկի: 4. Անխօս: 5. Յետ ընկած:

<p>2. <b>ԽՈՒԼ</b>, գ. (Ախտաբ.) Փոքրիկ ձուածեւ պալար:</p> <p>+ 3. <b>ԽՈՒԼ</b>, ան. Անհարթ, դարուփոս:</p> <p><b>ԽՈՒԼԱՍՏԱՂԻԿ</b>, գ. (Բուս.) Կնճթակերպ-ների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>+ <b>ԽՈՒԼԱՆՁ</b>, գ. Թաղիքէ զգեստ եա-փունջայի նման:</p> <p><b>ԽՈՒԼԻԳԱՆ</b>, գ. Փողոցային սրիկայ:</p> <p><b>ԽՈՒԼԻԳԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Խուլիզանին յատուկ:</p> <p><b>ԽՈՒԼԻԳԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խուլիզան լի-նելը:</p> <p>+ <b>ԽՈՒԼԻԿ-ՍՈՒՆՁԻԿ</b>, ան. Խուլիկ ու մունջ, լուռ ու մունջ:</p> <p>+ <b>ԽՈՒԼՈՒՍՈՒՆՁ</b>, ան. մկ. Խուլիկ-մունջիկ:</p> <p><b>ԽՈՒՆ</b>, գ. Թաշկինակը ծնօտի տակ կա-պելու ձեւը: Թանձր թուք:</p> <p><b>ԽՈՒՂ</b>, գ. Խրճիթ, փոքր անշուք տնակ:</p> <p><b>ԽՈՒՂԱԿ</b>, գ. Խողովակ:</p> <p><b>ԽՈՒՃԱՊ</b>, գ. Երկիւղի տազնապ:</p> <p><b>ԽՈՒՃԱՊԱԿԱՆ</b>, ան. Որտեղ կայ խու-ճապ:</p> <p><b>ԽՈՒՃԱՊԵԼ</b>, նբ. Խուճապեցուցանել:</p> <p><b>ԽՈՒՃՈՒՃ</b>, ան. գ. Գանգուր: Ծալծալ:</p> <p><b>ԽՈՒՄ</b>, գ. Խմելը:</p> <p><b>ԽՈՒՄԱՐ</b>, ան. Գինով, շլմոր:</p> <p>*<b>ԽՈՒՄԱՐԵԼ</b>, չբ. Հարբեցութիւնից թըմ-րել:</p> <p><b>ԽՈՒՄԲ</b>, գ. Բազմութիւն մարդկանց:</p> <p>2. Զինուած մարդկանց բազմութիւն:</p> <p><b>ԽՈՒՄՐԱՅ</b>, գ. Մի տեսակ հիւանդու-թիւն:</p> <p><b>ԽՈՒՆ</b>, ան. Քիչ, փոքր ինչ: Չնչին:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՆԻ</b>, ան. Խունացող:</p> <p><b>ԽՈՒՆԿ</b>, գ. Ռեւանային անուշահոտ հիւթ:</p> <p><b>ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ</b>, գ. (Բուս.) Թրածաղիկ-ների կարգին պատկանող հոտաւետ եւ համեմային բոյս:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՆԿԻ</b>, գ. Խաղողի մի տեսակ:</p> <p><b>ԽՈՒՆՃ</b>, գ. Պչրանք, նազանք:</p>	<p>+ <b>ԽՈՒՆՉԱԿ</b>, գ. Խրտուիլակ:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՆՁԻԿ</b>, գ. Նազ, նազանք, պչրանք:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՆՁԻԿ-ՍՈՒՆՁԻԿ</b>, ան. Նազ անող, նազկտող:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՇՈՒՐՏԱՆՔ</b>, յոգն. գ. Լաւաշ հացի չորացած ու կոտրտուած կտորները:</p> <p><b>ԽՈՒՉԿՈՒՐՈՒՐԻԿ</b>, Տ. Նուրին:</p> <p><b>ԽՈՒՌՆ</b>, գ. Խառնուած՝ խոնուած՝ խիտ՝ կուտակուած բազմութիւն:</p> <p><b>ԽՈՒՌՆԱՍԲՈՒՄ</b>, ան. Խուռն ամբոխով:</p> <p><b>ԽՈՒՌՆԱՊԱՀՈՒՄ</b>, գ. Խուռն ամբոխով պահելը:</p> <p>* <b>ԽՈՒՌՆԱՍԱՂԱՐԹ</b>, ան. Սաղարթա-խիտ:</p> <p><b>ԽՈՒՌՆԵՐԱՄ</b>, ան. մկ. Խուռն երամով. խուռն բազմութեամբ:</p> <p><b>ԽՈՒՌՆԸՆԹԱՅ</b>, ան. մկ. Խուռն՝ խիտ բազմութեամբ ընթանալով:</p> <p><b>ԽՈՒՍԱՓԱՆՔ</b>, գ. Խուսափելը, փա-խուստ:</p> <p><b>ԽՈՒՍԱՓԵԼ</b>, չբ. Խոյս տալ, մի կողմ քաշուել:</p> <p><b>ԽՈՒՍԱՓ(ՈՂ)ԱԿԱՆ</b>, ան. Որ լինում է՝ խուսափելու նպատակով:</p> <p><b>ԽՈՒՍԱՓՈՒԿ</b>, ան. Խուսափող:</p> <p><b>ԽՈՒՍԱՓՈՒՄ</b>, գ. Խուսափելը:</p> <p>* <b>ԽՈՒՍՏ</b>, գ. (Բուս.) Բժշկութեան մէջ գործածուող հնդկական մի բոյս:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՏՈՒՏ</b>, գ. Ձղային գրգռում եւ ակամայ ծիծաղ, խտղանք, խտիկ:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՏՈՒՏԿԱՆ</b>, ան. Նա որ դիրա-զգաց է խուտուտի:</p> <p><b>ԽՈՒՏՈՒՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խուտուտ-կան լինելը:</p> <p><b>ԽՈՒՐԴԱՅ</b>, գ. (Պրսկ.) Մանրուք, մանր փող:</p> <p><b>ԽՈՒՐԴԵԼ</b>, նբ. Խոշոր դրամը մանրել:</p> <p><b>ԽՈՒՐԵՆԻ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Իլենիների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԽՈՒՐՁ</b>, գ. Խոտի մի փոքր քանակ, որ կապում են ջովով, կենով: 2. Նման.</p>
---	---

<p>Ճառագայթների խումբ:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՐՁԻՆ</b>, գ. Բրդէ թելից գործած երկու աչքանի փոքր պայուսակ:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՐՏՈՒԽՈՒՇԿԻ</b>, ած. Ջարդուփրատոր:</p> <p><b>ԽՈՒՑ</b>, գ. Փոքր, անշուք սենեակ:</p> <p><b>ԽՈՒՓ</b>,</p> <p><b>ԽՈՒՓՍ</b>, գ. Կափարիչ: 2. Ծնկան ոսկորը: 3. Հկո. Բաց: 5. Փոխ. Աշխարհ չտեսած:</p> <p><b>ԽՈՓ</b>, գ. Գուրանի կմ արօրի սրածայր երկայթը:</p> <p>+ <b>ԽՉՍԱՐԵԼ</b>, նբ. Խաղողի տաշտակի տակ խչմար (խեչակ) դնել:</p> <p><b>ԽՊԻՊ</b> (արաբ. gabab), գ. Կզակի տակ կախուած միս կմ ուռեցք:</p> <p>+ <b>ԽՊԼԻԿ</b>, գ. Թիթենիկ: 2. Նման. Պուլարիկ, խամաճիկ: 3. Փոխ. Փոփոխամիտ:</p> <p>+ <b>ԽՊԼԻԿԱՆ</b>, չբ. Խպլիկ դառնալ:</p> <p><b>ԽՊՆԵԼ</b>, չբ. Ամաչել, ամօթսածուրթին զգալ:</p> <p>+ <b>ԽՊՆՈՏ</b>, S. Ամաչկոտ:</p> <p><b>ԽՈԱ(Յ)</b>, ած. Վտիտ, նիհար:</p> <p><b>ԽՈԱՆԱԼ</b>, չբ. Նիհարել, վտիտանալ:</p> <p>* <b>ԽՈՋԸՆՍ ԼԻՆԵԼ</b>, Շնչասպառ լինել, երիտասարդ հասակում մեռնել:</p> <p>+ <b>ԽՈԹՈՒԹԱԼ</b>, չբ. Խը յոթ-խը յոթ ձայն լսուել</p> <p><b>ԽՈԹՈՒԹԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ. Խոթխոթալի:</p> <p><b>ԽՈԹՎՈՒԵԼ</b>, չբ. Վրայ պրծնել:</p> <p>1. <b>ԽՈԻԿ</b>, գ. Հնացած կօշիկ:</p> <p>2. <b>ԽՈԻԿ</b>, գ. (Կազմախ.) Ձկների եւ խեցզետնակերպերի շնչառութեան գործարանը ականջում:</p> <p><b>ԽՈԻԿԱՎՈՐ</b>, ած. Խոիկ ունեցող:</p> <p><b>ԽՈԻԻ</b>, գ. Չորացած փայտի կտորտանք, ցախ:</p> <p><b>ԽՈԼԼԳԱԼ</b>, չբ. Խոխալ (հոզեվարքի ժամանակ):</p> <p><b>ԽՈԼՏԱԼ</b>, չբ. Խոր լ-խոր լ ձայներ հանել քնած ժամանակ, խոնփալ:</p>	<p>+ <b>ԽՈՒՆՈՒԱԼ</b>, չբ. Խորդալ, քնած ժամանակ խը յո-խը յո ձայն հանել:</p> <p><b>ԽՈՒԿԱԲԵՐԱԼ</b>, գ. (Կենդ.) Մանր ձկների կարգ:</p> <p><b>ԽՈՒԿԱԼ</b>, չբ. Խոնփալ, խորդալ:</p> <p><b>ԽՈՒԿԱՅԻՆ</b>, ած. Խոիկների յատուկ:</p> <p><b>ԽՈՒԿԵԼ</b>, նբ. Քշել, վարել, վանել:</p> <p>+ <b>ԽՈՒԿՈՑ</b>, գ. Խոկալու ձայնը:</p> <p>+ <b>ԽՈՒՃԵՊ</b>, գ. Կճեպ, կեղեւ:</p> <p><b>ԽՈՍՓԱԼ</b>,</p> <p><b>ԽՈՍՓԱՑՆԵԼ</b>, չբ. Խոալ, խորդալ:</p> <p>+ <b>ԽՈՍՓՈՑ</b>, գ. Խոնփալու ձայնը:</p> <p><b>ԽՈՍՓՈՑԱՅԻՆ</b>, ած. Խոնփոցին վերաբերող:</p> <p><b>ԽՈՆՆԱՍ</b>, գ. (Բուս.) Կնճթակերպների կարգին պատկանող երկու տարեկան բոյս:</p> <p><b>ԽՈՆՆԱՍ</b>, գ. (Բուս.) Հազ ամբողջ դեղանիւթ:</p> <p><b>ԽՈՆՆԵԼ</b>, նբ. Խուռն բազմութեամբ կեղրոնանալ մի տեղ: Խճողել:</p> <p>* <b>ԽՈՆՈՒԹԻՆ</b>, գ. Խոնուելը: Խճողում:</p> <p>+ <b>ԽՈՆՉԱԼ</b>, չբ. Խոնչել: Քթէն ձայն հանել:</p> <p><b>ԽՈՆՋԱՅԼ</b>, գ. Խխունջ:</p> <p>+ <b>ԽՈՆՇՆԻ</b>, գ. Մալորի մի տեսակ:</p> <p><b>ԽՈՆՎ</b>, գ. Խոռվութիւն:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱԲԱՐ</b>, մկ. Խոռվուած:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱԲԵՐ</b>, ած. Խոռվութիւն բերող:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱԳԻՆ</b>, մկբ. Խոռվայոյգ:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱԼԻՑ</b>, ած. Խոռվութեամբ՝ աղմուկով լի:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՄ</b>, ած. Նա որ խոռվել է մէկից, մէկից նեղացած:</p> <p>* <b>ԽՈՆՎԱԿԱՄ</b>, ած. Խոռվութիւն կամեցող, խոռվասեր:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՀԱՐ</b>, գ. Խոռվութենէ տարուած:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՄԻՑ</b>, ած. Միտքը խոռված:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՅՈՅՁ</b>, ած. Խոռվիչ:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՅՈՒՋՈՒԵԼ</b>, չբ. Խոռվքի՝ յուզմունքի մէջ ընկնել:</p> <p><b>ԽՈՆՎԱՄԷՐ</b>, ած. Նա որ սիրում է խոռ-</p>
---	---

<p>վորթին:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՆՔ</b>, գ. Խոռվք:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՍԻՐՐԱԿԱՆ</b>, ան. Խոռվասիրու- թեանը վերաբերող:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոռվասեր լի- նէլը:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՍՏԵՍՔ</b>, ան. Խոռվայոյզ տեսք ու- նէցող:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՐԱՆ</b>, գ. Խոռվութեան կմ խոռ- վելու տեղ:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՐԱՐ</b>, ան. Խոռվութիւն առաջ բերող:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Խոռվութիւն բարձրացնող:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոռվարար լինելը, խոռվութիւն ձգելը:</p> <p><b>ԽՌՈՎԱՐԿՈՒ</b>, ան. Խառնակիչ, բան- սարկու:</p> <p><b>ԽՌՈՎԵԼ</b>, նբ. Վրդովել, աղմկել:</p> <p><b>ԽՌՈՎԻՉ</b>, ան. Խոռվութիւն ձգող:</p> <p>ԽՌՈՎԿԱՆ } ան. Շուտ խոռվող: ԽՌՈՎԿՈՏ }</p> <p>+ <b>ԽՌՈՎԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոռվկան լինելը:</p> <p><b>ԽՌՈՎՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Աղմուկ, շփոթու- թիւն, վրդովմունք: Հկր. Խաղաղութիւն: 2. Անհանգիստ վիճակ:</p> <p><b>ԽՌՈՑ</b>, գ. Խոռալու ձայն:</p> <p><b>ԽՌՈՒԿ</b>, գ. Կոկորդի մանկական հի- ւանդութիւն:</p> <p><b>ԽՌՉԱԿ</b>, գ. (Կազմախ.) Շնչափողի վերի մասը, հագագ:</p> <p><b>ԽՌՉԱԿԲԵՐԱՆ</b>, գ. (Կազմախ.) Խոչակի կմ խոչափողի վերի մասը:</p> <p><b>ԽՌՉԱՓՈՂ</b>, S. Խոչակ:</p> <p>+ <b>ԽՌՊՈՏ</b>, ան. Չայնը կտրած:</p> <p>+ <b>ԽՌՊՈՏԵԼ</b>, չբ. Խոպոտ դառնալ:</p> <p><b>ԽՌՊՈՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոպոտ լինելը:</p> <p><b>ԽՌՈՒԱԼ</b>, չբ. Խոնկիւլ, խորդալ:</p> <p><b>ԽՌՈՒԱՆԱԼ</b>, չբ. Խոյու դառնալ:</p> <p><b>ԽՌՈՒԿԲԱՆՁԱՐ</b>, գ. (Բուս.) Խաչածաղ- կաւորների ընտանքից բանջար:</p>	<p><b>ԽՌՈՒԿ ՍՊԻՏԱԿ</b>, գ. (Բուս.) Խաչա- ծաղկաւորների ընտանքից:</p> <p><b>ԽՌՓԱԼ</b>, S. Խոնկիւլ, խոկալ:</p> <p>+ <b>ԽՌՓՈՑ</b>, ան. Հասակն առած, զառա- մած, խոֆած:</p> <p>2. <b>ԽՌՓՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Վարսակ:</p> <p>+ <b>ԽՌՕ</b>, ան. Բիրտ, կոպիտ:</p> <p>+ <b>ԽՌՖԵԼ</b>, չբ. Չափազանց ձերանալ, զառամել:</p> <p><b>ԽՄԻՐ</b>, գ. Փսիաթ:</p> <p><b>ԽՄԻՐԱՀԻՄ</b>, ան. Խսիրով հիւսուած:</p> <p>* <b>ԽՄՏԱԲԱՍ</b>, ան. Խստիւ խիստ բախող՝ հարուածող:</p> <p>* <b>ԽՄՏԱԲԱՆ</b>, ան. Խիստ խօտող:</p> <p><b>ԽՄՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Խիստ կերպով:</p> <p><b>ԽՄՏԱԲԱՐՈՑ</b>, ան. Խիստ բնաւորու- թեան տէր:</p> <p><b>ԽՄՏԱԲԱՐՈՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խստաբարոյ լինելը:</p> <p>* <b>ԽՄՏԱԲՈՒՏ</b>, ան. Ուտելը դժուար:</p> <p><b>ԽՄՏԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Խիստ ՚ի, Աւե- լի խիստ:</p> <p><b>ԽՄՏԱՂԱԺԱՆ</b>, ան. Խիստ եւ դաժան:</p> <p><b>ԽՄՏԱՂԵՄ</b>, ան. Խիստ դէմք՝ կերպա- րանք ունէցող:</p> <p><b>ԽՄՏԱԽՈՂՆՈՒՐՂ</b>, ան. Խիստ խորհուրդ ունէցող:</p> <p><b>ԽՄՏԱԿԵԱՑ</b>, ան. Չարքաչ, ձգնողական կեանք վարող:</p> <p><b>ԽՄՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խստակեաց լինելը:</p> <p><b>ԽՄՏԱՁԱՅՆ</b>, ան. Խիստ ձայն ունէցող:</p> <p>* <b>ԽՄՏԱՄԱՂՁՈՑ</b>, ան. Սաստիկ մաղձ ունէցող:</p> <p><b>ԽՄՏԱՄԱՐՄԻՆ</b>, ան. Հաստ մարմին ունէցող:</p> <p><b>ԽՄՏԱՆԱԼ</b>, չբ. Պնդանալ, խիստ վար- ուիլ:</p> <p><b>ԽՄՏԱՇՈՒՆՉ</b>, ան. Խիստ փչող:</p> <p><b>ԽՄՏԱՊԱՀԱՆՁ</b>, ան. Խստիւ պահան- ջող:</p> <p><b>ԽՄՏԱՊԱՀԱՆՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խստապա-</p>
--	--



հանջ լինելը:

**ԽՍՏԱՊԱՐԱՆՈՑ**, ած. Անաստ:

**ԽՍՏԱՊԷՍ**, մկ. Խստութեամբ:

\* **ԽՍՏԱՊԻՆԴ**, ած. Խիստ եւ պինդ:

**ԽՍՏԱՍԷՐ**, ած. Խստութիւն սիրող:

**ԽՍՏԱՍԻՐՏ**, ած. Կարծրասիրտ:

**ԽՍՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խստասիրտ լինելը:

\* **ԽՍՏԱՎԱՐ**, ած. Խիստ վարուող:

**ԽՍՏԱՏԵՐԵՒ**, ած. գ.(Բուս.) Նա որ խիստ խորտուրտ տերեւներ ունի:

**ԽՍՏԱՅՈՒՑԻՉ**, ած. Նա որ խստացնում է, խստացնող:

**ԽՍՏԵՆԻ**, գ. (Կազմախ.) Կարծր եւ թանձրը թաղանթ:

**ԽՍՏԵՐԱԽ**, ած. Երախը՝ բերանը խիստ:

**ԽՍՏԵՐԱԳ**, ած. Ընդգծուած երանգ ունեցող:

**ԽՍՏԵՐԱՄԱՆ**, ած. Դժուար սանձահարուող:

**ԽՍՏԻՒ**, մկ. Խիստ կերպով:

**ԽՍՏՈՐԱՊՐԱՍ**, գ. (Բուս.) Մխտորի մի տեսակ:

**ԽՍՏՈՐՈՇ**, ած. Խիստ կերպով որոշուող:

**1. ԽՍՏՈՐՈՒԿ**, գ. (Ախտաբ.) Մաստիկ բորի մի տեսակ: Մուրունքներու մորթը փիղի մորթի տեսք առնելով:

**2. ԽՍՏՈՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Խստորուկ հիւանդութեան դէմ իբրեւ դեղ գործածուող մի բոյս:

**ԽՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խիստ լինելը:

**ԽՍՏՐԷՆ**, մկ. Խստիւ, խստութեամբ:

**ԽՍՐԱԳՈՐԾ**, ած. Խսիր գործող:

**ԽՍՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խսիր գործելը:

**ԽՍՐԱՎԱՃԱՌ**, ած. Խսիր վաճառող:

**ԽՍԱԲԱՐ**, մկ. Խիտ կերպով:

**ԽՍԱԲԱԿ**, ած. Խիտ բնակչութիւն ունեցող:

**ԽՍԱՄԱՌ**, ած. Խիտ բուսած ծառերով:

**ԽՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Խտանալու ընդունակութիւն:

**ԽՏԱՄԱՉ**, ած. Խիտ մազեր ունեցող:

**ԽՏԱՆԱԼ**, չբ. Խիտ առ խիտ դառնալ:

**ԽՏԱՆԱԼԻ**, ած. Ինչ որ կարող է խտանալ:

**ԽՏԱՇԱՐ**, գ. (տպգր.) Խիտ շարուածք:

**ԽՏԱՉԱՓ**, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով չափում են հեղուկների խտութիւնը:

**ԽՏԱՊՆԱԿ**, գ. Չայնը, պատկերը ձայնագրելու եւ վերարտադրելու համար նախատեսուած սկաւառակ:

**ԽՏԱՄԱԼԻԿ**, գ. Համակարգչային սկաւառակ, որուն վրայ կարելի է արձանագրել, ջնջել լուսանկարներ եւ գրութիւններ, լսելու կամ դիտելու համար: Տեսահոլովակ, խտասալիկ:

**ԽՏԱՄԿԱՒԱՌԱԿ**, գ. տե՛ս **ԽՏԱՊՆԱԿ**-ի օրինակը:

**ԽՏԱՄԱՂԱՐԹ**, ած. Սաղարթախիտ:

**ԽՏԱՅՈՒՑԻՉ**, ած. Նա որ խտացնում է, խտացնող: 2. գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որ ծառայում է որեւէ նիւթ կամ ոյժ խտացնելու: + **ԽՏԻՏ**, գ. Գիրկ:

**ԽՏԻՐ**, գ. Չանագանութիւն:

**ԽՏՈՐ ԸՆԿՆԵԼ**, չբ. Կողքի վրայ պատկել:

**ԽՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խիտ լինելը: 2. (Ֆիզ.)

Որեւէ մարմնի որոշ ծաւալի քաշի յարաբերութիւնը նոյն ծաւալով ջրի քաշի հետ:

**1. ԽՏՈՒՏ**, Տ. Խուտուտ:

**2. ԽՏՈՒՏ**, գ. (Բուս.) Չամբիղաւորների կարգին պատկանող բոյս:

+ **3. ԽՏՈՒՏ**, գ. (Կենդան.) Անձրուկի (խամսայի) նման փոքրիկ ձկնիկ:

**ԽՏՐԱԿԱՆ**, ած. Ծիսական խտրութիւն անող:

**ԽՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծիսական խտրութիւն դնելը: Կողմնակցութիւն:

**ԽՏՐԵԼ**, նբ. Տարբերութիւն դնել, զանագանել:

**ԽՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Խտրութիւն:

**ԽՏՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Տարբերութիւն, զանա-

<p>զանութիւն:</p> <p><b>ԽՐԱՆ</b>, գ. <i>Ս. Ուրախութիւն:</i></p> <p>* <b>ԽՐԱՆԱՍՏԵԼ</b>, չբ. <i>Ուրախամիտ լինել:</i></p> <p>* <b>ԽՐԱՆԱՏՈՒ</b>, ած. <i>Ուրախութիւն տու- նող:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱԼԻՐ</b> } ած. <i>Խրախճանով լիքը:</i>  <b>ԽՐԱԽՃԱԼԻՅ</b> }</p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱՆ(Ք)</b>, գ. <i>Կերոյիտում:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Կերոյիտում անել:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱՆԱԿԻՑ</b>, ած. <i>Խրախճանքին մասնակից:</i></p> <p>* <b>ԽՐԱԽՃԱՆԱՍԵՐ</b>, ած. <i>Խրախճանքներ կերոյիտում սիրող:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>Ս. Խրախճանք:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՃԱՆՔ</b>, գ. <i>Ուրախութիւն: 2. Ու- րախ ժամանց:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՅՍ</b>, գ. <i>Քաջալերութիւն, սիրտ տալը:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Խրախուսիչ:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>Ս. Ուրախութիւն:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Խրախոյս պա- րունակող: Քաջալերական:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԱՆՔ</b>, գ. <i>Խրախուսելը:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԵԼ</b>, նբ. <i>Քաջալերել, սիրտ տալ:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԵԼԻ</b>, ած. <i>Ինչ որ պէտք է խրախուսել:</i></p> <p><b>ԽՐԱԽՈՒՍԻՉ</b>, ած. <i>Նա որ խրախուսում է:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄ</b>, գ. <i>Պատի կմ պարսպի մէջ պա- տառուածք: 2. (Ռազմ.) Փոս:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱԹՈՒՄԲ</b>, գ. <i>Խրամատի առջեւ գոյացած թումբ:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՀԱՍ</b>, ած. գ. <i>Խրամ փորող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՁԵԻ</b>, ած. <i>Խրամի ձեւ ունեցող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՊԱՏ</b>, ած. <i>Խրամներով շրջա- փակուած:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՏ</b>, գ. <i>Խրամ: 2. (Ռազմ.) Փոս- ցրած տեղ:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՏԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Խրամատի:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՏԱՇԱՐ</b>, գ. <i>Խրամատների շարք:</i></p>	<p><b>ԽՐԱՄԱՏԱՓՈՐ</b>, ած. գ. <i>Խրամատ փո- րող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՄԱՏԵԼ</b>, նբ. <i>Խրամատ՝ պատըռ- ուածք բանալ:</i></p> <p>+ <b>ԽՐԱՄՈՒԼԻԿ</b>, ած. <i>Հիւանդոտ:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏ</b>, գ. <i>Խորհուրդ, յորդոր:</i></p> <p>* <b>ԽՐԱՏԱԲԱՆ</b>, ած. <i>Խրատական խօսք ասող, խրատատու:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱԲԱՆԵԼ</b>, նբ. <i>Խրատ տալ:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Իբրեւ խրատ:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱԼԻ(Ց)</b>, ած. <i>Խրատներով լի:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Խրատ պարունակող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱՏԵԱՑ</b>, ած. <i>Խրատներն ատող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԱՏՈՒ</b>, ած. գ. <i>Խրատ տուող:</i></p> <p>* <b>ԽՐԱՏԱՏԱՐ</b>, ած. <i>Խրատ մատուցանող:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԵԼ</b>, նբ. <i>Խորհուրդ տալ, յորդորել: 2. Ուսուցանել:</i></p> <p><b>ԽՐԱՏԻՉ</b>, ած. <i>Նա որ խրատում է:</i></p> <p><b>ԽՐԲՈՒԿ</b>, գ. (Քուս.) <i>Խոտագգիների կարգից հատիկատր բոյս:</i></p> <p><b>ԽՐԹԻՆ</b>, ած. մկ. <i>Մուր: 2. Անգարդ: 3. Ա- նորոշ: Բարդ, կնճռոտ:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱԲԱՆ</b>, ած. <i>Խրթին լեզուով խօ- սող կմ գրող:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. <i>Խրթին գրել կմ խօ- սել:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Խրթնաբան՝ բարդ լինելը:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱԽՕՍ</b>, <i>Ս. Խրթնաբան:</i></p> <p>* <b>ԽՐԹՆԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ած. <i>Տխրադէմ:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱՊԱՏՈՒՄ</b>, գ. <i>Դժուարհասկա- նալի խրթին ասոյթ:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ <i>Դժուարհասկա- նալի դարձնել:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆԻՄԱՍՏ</b>, ած. <i>Մուր՝ դժուարհաս- կանալի նշանակութիւն ունեցող:</i></p> <p><b>ԽՐԹՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Խրթին լինելը:</i></p> <p>+ <b>ԽՐԻՒ</b>, գ. <i>Ոչխարի մորթից կարուած մուշտակ:</i></p> <p><b>ԽՐԻՒՋ</b>, գ. <i>Ձիու արձակած ձայնը, խրինջին:</i></p> <p><b>ԽՐԻՆՁԱԼ</b>,</p>
---	---

<p><b>ԽՐԽԼՁԵԼ</b>, չբ. Չիու ձայն արձակելը:</p> <p><b>ԽՐԽԼՁՈՑ</b>, գ. Խրխինջ:</p> <p>+ <b>ԽՐԽՈՒՐ</b>, ած. Փուխր, փխրուն:</p> <p>+ <b>ԽՐՄԻՔ</b>, գ. Կողովով լիքը գաթայ եւ այլ ուտելիքներ, որ հարսի մայրը հարսանիքի վերջին գիշերն ուղարկում էր նորափեսային ընծայ:</p> <p><b>ԽՐՁԱՁԵՒ</b>, ած. Խուրձի ձեւ ունեցող, իրձի նման:</p> <p>* <b>ԽՐՁԱՆԱԼ</b>, չբ. Խրձի նման դառնալ:</p> <p><b>ԽՐՁԱՄՈՐ</b>,  <b>ԽՐՁԱՄՈՐ</b>, ած. Խուրձ կապող:</p> <p><b>ԽՐՃԻԹ</b>, գ. Սովորական՝ հասարակ՝ փոքրիկ տնակ:</p> <p><b>ԽՐՃԻԹԱՏԵՐ</b>, գ. Խրճիթի տէր:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑ</b>, ած. Յանդուգն, համարձակ, յոխորտ: Հպարտ:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱԲԱՐ</b>, մկ. Խրոխտ կերպով:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի իրոխտ:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱԼ</b>, չբ. Յոխորտալ, սպառնալ:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱԼԻ(Ր)</b>, ած. Խրոխտանքով լի, շատ իրոխտ:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱԿԱՆ</b>, ած. Խրոխտին յատուկ, իրոխտանք պարունակող:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱՁԱՅՆ</b>, ած. մկ. Խրոխտ ձայնով խօսող:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱՆԱԼ</b>, Տ. Խրոխտալ:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱՆՔ</b>, գ. Խրոխտալը:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑԱՊԱՆՄ</b>, ած. Խրոխտալով պանծացող:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խրոխտ լինելը:</p> <p>* <b>ԽՐՈՒՄԱՆ</b>, գ. Հին շորերի կարկաստան:</p> <p>* <b>ԽՐՈՒՄԱՆԴԵԼ</b>, նբ. Հին շորեր կարկաստել:</p> <p><b>ԽՐՈՒՑ</b>, ած. գ. Խոր աւագ կմ ցելի:</p> <p><b>ԽՐՏՆԵԼ</b>, չբ. Յանկարծական վախից ցնցուել: 2. Փոխ. Անսովոր բանից խորշել:</p> <p><b>ԽՐՏՆՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խրտնելը:</p> <p><b>ԽՐՏՈՒԻԼԱԿ</b>, գ. Մարդու կմ թռչունի կերպարանքով շինած պաճուճապա-</p>	<p>տանք:</p> <p>+ <b>ԽՐՏՈՒԿ</b>, ած. Խրտնող:</p> <p><b>ԽՐՏՉԱՆ</b>, ած. Խրտչող, խրտնող:</p> <p><b>ԽՐՏՉԵԼ</b>, Տ. Խրտնել:</p> <p><b>ԽՐՏՉԱԿ</b>, գ. (Բուս.) Միգայինների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԽՅԱԿԱԼԵԼ</b>, բ. (Շին.) Ճեղքերը (անցքերը) շաղախով փակել:</p> <p>* <b>ԽՅԱԿԱՆ</b>, ած. գ. Խցող, փակող:</p> <p><b>ԽՅԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Նոյն խցում գտնուողներից իրաքանչիւրը:</p> <p><b>ԽՅԱՀԱՆ</b>, Տ. Խցանահան:</p> <p><b>ԽՅԱՆ</b>, գ. Որով խցում փակում են շրջերի սրուակների բերանները:</p> <p><b>ԽՅԱՆԱԿԱԼԵԼ</b>, բ. Խցանով փակել:</p> <p><b>ԽՅԱՆԱՀԱՆ</b>, գ. Պտուտակաձեւ երկաթէ գործիք:</p> <p><b>ԽՅԱՆԵԼ</b>, նբ. Շշի բերանը խցանով փակել:</p> <p><b>ԽՅԱՆՈՒՄ</b>, գ. Խցանելը:</p> <p><b>ԽՅԱՆՔ</b>, գ. Ինչով որ կարելի է շշի բերանը կմ մի ծակ խցել, գոցել:</p> <p><b>ԽՅԱՐԳԵԼ</b>, ած. Խցում արգելում:</p> <p><b>ԽՅԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խցարգել լինելը:</p> <p><b>ԽՅԱՓԱԿԻՉ</b>, գ. ած. Խցանիչով փակելու գործիք:</p> <p><b>ԽՅԱՓԱԿՈՒՄ</b>, գ. Խողովակը յատուկ խցանիչով փակելը:</p> <p><b>ԽՅԵԼ</b>, նբ. Մի ծակ՝ մի բացուածք փակել:</p> <p><b>ԽՅԻԿ</b>, գ. Փոքր խուց:</p> <p><b>ԽՅԻՉ</b>, ած. Նա որ խցում է:</p> <p><b>ԽՅԿԱՆ</b>, գ. Խցան:</p> <p><b>ԽՅԿԵԼ</b>, նբ. Գոցել, փակել:</p> <p><b>ԽՅՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Խցող, խցելու յատկութիւն ունեցող:</p> <p><b>ԽՅՈՒՄ</b>, գ. Խցելը:</p> <p>1. <b>ԽՓԵԼ</b>, նբ. Խուփ:</p> <p>+ 2. <b>ԽՓԵԼ</b>, նբ. Հարուածել, զարնել:</p> <p><b>ԽՕԶ</b>, գ. (Բուս.) Լոռերի կմ ջրիմուռի առանձին տեսակներ:</p> <p><b>ԽՕԹ</b>, ած. Հիւանդ, հիւանդորտ:</p>
--	---

<p>* <b>ԽՕԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, S. Ախտաբանություն:</p> <p>* <b>ԽՕԹԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Տկարամտություն:</p> <p>* <b>ԽՕԹԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօթասիրտ լինելը:</p> <p><b>ԽՕԼԱԿԱՆ</b>, ան. Յիմարական, խենթ:</p> <p><b>ԽՕԼԱՀԱԻ</b>, գ. (Կենդ.) Մաշկոտն թըռչուն:</p> <p><b>ԽՕԼԱՌԱՍ</b>, ան. Որտեղ առատ է խենթությունը:</p> <p><b>ԽՕԼԸՆՁԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Համեմայինների ճեղին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԽՕԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիմարություն:</p> <p><b>ԽՕԽ</b>, գ. Մեռած կենդանու գանգ:</p> <p><b>ԽՕՇԻՒՆ</b>, S. Խշխշոց:</p> <p><b>ԽՕՋԱ</b>, <b>ԽՕՋԱՅ</b> ան. (Պարսկ. Տաճկ.) Մեծ ուսուցիչ, տարիքն առած:</p> <p><b>ԽՕՋԱՅԱԿԱՆ</b>, ան. Խօջային յատուկ:</p> <p><b>ԽՕՋԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօջաների դասը:</p> <p><b>ԽՕՍԱԿԻՑ</b>, ան. Խօսակցութեան ընկեր:</p> <p><b>ԽՕՍԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Մէկի հետ խօսել:</p> <p><b>ԽՕՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօսակից լինելը:</p> <p>2. Զրոյց, ասուլիս:</p> <p><b>ԽՕՍԱՍԵՐ</b>, ան. Խօսել սիրող:</p> <p><b>ԽՕՍԱՐԱՆ</b>, գ. Խօսելու գործարան:</p> <p><b>ԽՕՍԵԼ</b>, նբ. Միտք արտայայտել բառերով: 2. Հնչել: 3. Զրոյց անել: 4. Բանակցել, որեւէ հարցի մասին պայմանաւորուել: 5. Նշանադրել:</p>	<p><b>ԽՕՍԵԼԱՑԱԻ</b>, գ. Շատ խօսելու ախտ:</p> <p><b>ԽՕՍԵԼԻՔ</b>, գ. Խօսելու բան:</p> <p><b>ԽՕՍՍՈՒՆՔ</b>, գ. Խօսակցութիւն:</p> <p><b>ԽՕՍՆԱԿ</b>, գ. Լաւ խօսող:</p> <p>* <b>ԽՕՍՆԱԿԻՑ</b>, ան. գ. Բանբեր, պատգամատր:</p> <p><b>ԽՕՍՆԱՅՐ</b>, գ. Նշանուած տղամարդ:</p> <p><b>ԽՕՍՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Խօսելու յարմար:</p> <p><b>ԽՕՍՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօսելու ընդունակութիւն:</p> <p><b>ԽՕՍՈՒԱՏՔ</b>, գ. Խօսելու ձեւ:</p> <p><b>ԽՕՍՈՒՄ</b>, գ. Խօսելը:</p> <p><b>ԽՕՍՈՒՆ</b>, ան. Չայն արձակող:</p> <p><b>ԽՕՍՔ</b>, գ. 1. Խօսելու բնական կարողութիւն: 2. Բառը՝ հակադրուած գործի: 3. Ասուլիս:</p> <p><b>ԽՕՍՔԱԶԱՐԴ</b>, ան. Խօսքերով զարդարուած:</p> <p><b>ԽՕՍՔԱԿԵՐՏԻՉ</b>, ան. Խօսք կերտող:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԱԿՈՒՄԵԼ</b>, S. Լեզուակոխ անել:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԱՆ</b>, ան. Խօսող:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԱՇԱՀ</b>, ան. Խօսքերով սիրտ շահող:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԱՇԵՆ</b>, ան. Խօսքով շէն, շէնքով շնորհքով խօսող:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԱՌՈՒՄ</b>, գ. Խօսք առնելը:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԸՆԿԵՐ</b>, գ. Խօսելու ընկեր:</p> <p>+ <b>ԽՕՍՔԿԱՊ</b>, գ. Նշանադրութեան ձեւ:</p> <p><b>ԽՕՐՕՏ</b>, S. Խորոտ: Միրունիկ ու աղուորիկ:</p>
---	--

# Ծ, ծ

**Ծ, ծ.** ծայ կմ ծա, գ. Հայերեն այբուբենի տասնևչորսերորդ տառը եւ իններորդ բաղաձայնը: Թուականության 50-ի համապատասխան: Յիսուն, յիսուներորդ:

**1. ԾԱԳ,** արմ. Ծագելի:

**2. ԾԱԳ,** գ. Առարկայի ծայրը:

**\* ԾԱԳԱԿԱՆ,** ան. Ծագելու վերաբերեալ:

**ԾԱԳԵԼ,** չբ. Ծայր տալ, սկսել երեւալ:

**ԾԱԳՈՂԱԿԱՆ,** ան. Ծագելու վերաբերեալ. ծագող:

**ԾԱԳՈՒՄ,** գ. Ծագել, ծայր տալը: 2. Գոյացում, յղացում:

**ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆ,** ան. գ. Ծագումնաբանության մասնագետ:

**ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆՈՐԵՆ,** մկ. Ըստ ծագումնաբանության:

**ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ,** գ. Տեսակների ծագման, կազմաւորման պատմութիւնը:

**ԾԱԹԵԼ,** չբ. Լոյսը բացուել:

**ԾԱԹՐԻՆ,** Տ. Ծոթրին:

**ԾԱԼ,** գ. Տ. Ծալք:

**ԾԱԼԱԲԱԶՈՒԿ,** մկ. ան. Ձեռքերը կրծքին ծալած:

**ԾԱԼԱԲԱԺԻՆ,** գ. Հագուստի եզրի ծալուող մասը:

**ԾԱԼԱԳԻՐՔ,** գ. Գրքի եւ այլն չափսը (ֆորմատ):

**ԾԱԼԱԶԱՐ,** ան. Չարդածալեր ունեցող:

**ԾԱԼԱԹՈՈ,** ան. Ծալուիլի աթոռ:

**+ ԾԱԼԱՊԱԿԱՍ,** ան. Մի քիչ խելքը պակաս, խենթուկ:

**+ ԾԱԼԱՊԱՏԻԿ,** ան. մկ. Ոտները տակը ծալած:

**ԾԱԼԵԼ,** նբ. Մի բարակ բանի (թերթի կտորի եւն) մի մասը դարձնել միւս մասի վրայ: Փաթթել, պլլել:

**ԾԱԼԵԼԻՔ,** ան. գ. Ինչ որ կարող է ծալուել:

**ԾԱԼԷ ԾԱԼ,** ան. մկ. Շատ ծալքեր ունեցող:

**ԾԱԼԻՉ,** գ. Բուրբերանով դանակ:

**ԾԱԼՈՎԻ,** մկ. Ծալուած դրույթեամբ:

**ԾԱԼՈՒԱԾՔ,** գ. Ծալելու կմ ծալուելու ձեւը:

**+ ԾԱԼՈՒԷԾԱԼ,** ան. մկ. Իրար վրայ ծալուած, ծալէ ծալ:

**+ ԾԱԼՈՒԿ,** ան. Ծալուած:

**ԾԱԼՈՒՄ,** գ. Ծալելը:

**+ ԾԱԼՊԱԿԱՍ,** Տ. Ծալապակաս:

**ԾԱԼՔ,** գ. Ծալերը, բարակ նիւթի (թերթի, կտորի եւն) մի մասը միւս մասի վրայ դարձնելով հուպ տալ-պառկեցնելը:

**ԾԱԼՔԱՒՈՐ,** ան. Ծալքեր ունեցող:

**ԾԱԽ,** գ. Տ. Ծախս, Ծախք:

**\* ԾԱԽԱԿԱՆ,** ան. Ծախուող:

**ԾԱԽԵԼ,** նբ. (Փող կմ մի այլ բան սպառել մի նպատակի համար, մաշել: Վաճառել:

**ԾԱԽԻՉ,** ան. Ինչ որ ծախում՝ սպառում է. սպառող:

**ԾԱԽԾԵԼ,** (կրկն. ձեւեր Ծախելի), նբ. Այս եւ այնտեղ ծախել:

**ԾԱԽՈՂԱԿԱՆ,** ան. Ծախող:

**+ ԾԱԽՈՒ,** ան. Վաճառելի:

**ԾԱԽՈՒՄ,** գ. Ծախելը: Վաճառում:

<p><b>ԾԱԽՍ</b>, գ. Սպառում որևէ նիւթի: 2. Դրամարկղից բաց թողնուած գումար: <b>ԾԱԽՍԱՐԱՐ</b>, ած. գ. Նա որ կատարում է որևէ հիմնարկութեան ծախսերը: <b>ԾԱԽՍԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Ծախսարարին եւ ծախսարարութեան յատուկ: <b>ԾԱԽՍԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծախսարար լինելը: <b>ԾԱԽՍԱՔԱՐՏ</b>, գ. Վճարման քարտ: <b>ԾԱԽՍԵԼ</b>, նբ. Որևէ նիւթ սպառել որևէ նպատակով: <b>ԾԱԽՍՈՒՄ</b>, գ. Ծախսելը: Ճօճում, ծըփում: <b>ԾԱԽՔ</b>, Տ. Ծախս բոլոր նշ.: <b>ԾԱՄԱՆ</b>, գ. (Կենդ.) Ձկան տեսակ: <b>ԾԱՄԱՆԵԼ</b>, նբ. Կանոնաւոր շարժումով բարձր ու ցածր անել: Ծփալ, ճոճել: <b>ԾԱՄԱՆԻԿ</b>, գ. Փոքր ծածան: <b>ԾԱՄԱՆՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Ծածանելու եւ ծածանուելու յատկութիւն ունեցող: <b>ԾԱՄԱՆՈՒՄ</b>, գ. Ծածանելը: <b>ԾԱՄԿ</b>, գ. Շինութեան վրան ծածկող մասը: <b>ԾԱՄԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծածուկ խօսելու ձև: <b>ԾԱՄԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Ծածուկ՝ գաղտնի կերպով: * <b>ԾԱՄԿԱԲԱՐԲԱՈ</b>, Տ. Ծածկաբանութիւն: <b>ԾԱՄԿԱԲԱՑ</b>, ած. Տանիքը՝ ծածկը բաց: <b>ԾԱՄԿԱԳԷՏ</b>, ած. Ծածուկ բաները գիտցող: <b>ԾԱՄԿԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծածակագէտ լինելը: <b>ԾԱՄԿԱԳԻՐ</b>, ած. Ծածկագրութեամբ գրուած: <b>ԾԱՄԿԱԳԼՈՒԽ</b>, ած. մկ. Գլուխը ծածկած: <b>ԾԱՄԿԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Ծածկագրութեամբ գրել: <b>ԾԱՄԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծածուկ գրութիւն:</p>	<p><b>ԾԱՄԿԱԹԱՓՔ</b>, գ. Փոխադրամիջոցի վերելի ծածկոց: <b>ԾԱՄԿԱԹԱՔՈՅՑ</b>, ած. Ծածկած ու թաքցրած: <b>ԾԱՄԿԱԽՕՍ</b>, ած. Ծածուկ խօսող: <b>ԾԱՄԿԱԽՕՍԵԼ</b>, ն. չբ. Ծածուկ խօսել: <b>ԾԱՄԿԱՄԻՏ</b>, ած. Իր միտքը՝ խորհուրդները ծածուկ պահող: <b>ԾԱՄԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծածկամիտ լինելը: <b>ԾԱՄԿԱՆՈՒՆ</b>, Տ. Կեղծանուն: <b>ԾԱՄԿԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակառակորդի յարձակումը կասեցնելու համար նպաստաւոր պայմանների ստեղծում: * <b>ԾԱՄԿԱՊԱՏԵԼ</b>, նբ. Ծածուկ պատել: <b>ԾԱՄԿԱՊԷՍ</b>, մկ. Ծածուկ կերպով: <b>ԾԱՄԿԱՍԵՐ</b>, Տ. Գաղտնաբեղում: <b>ԾԱՄԿԱՍԵՐՄ</b>, ած. (Բուս.) Բոյսեր, որոնց սերմերը ծածկուած են կճեպով: * <b>ԾԱՄԿԱՍԷՐ</b>, ած. Ծածուկ բան սիրող: <b>ԾԱՄԿԱՏԵՍ</b>, ած. Ծածուկը գաղտնիքը տեսնող: <b>ԾԱՄԿԱՐԱՆ</b>, գ. Ծածկոյթ, ծածկոց: <b>ԾԱՄԿԵԼ</b>, նբ. Մի բան տարածել կմ դնել ուրիշ բանի վրայ: 2. Անտեսանելի դարձնել: 3. Պատել: 4. Փոխ. Հովանաւորել, պաշտպանել: + <b>ԾԱՄԿԵՐԵՍ</b>, ած. մկ. Երեսը ծածկած: <b>ԾԱՄԿԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ ծածկում է ծածկող: <b>ԾԱՄԿՈՅԹ</b>, գ. Ծածկութիւն, ծածկելը: <b>ԾԱՄԿՈՑ</b>, գ. Բնչով որ ծածկուում են, մարմինը ծածկելու իր: <b>ԾԱՄԿՈՒՄ</b>, գ. Ծածկելը: <b>ԾԱՄԿՈՒՆԵԼԻՔ</b>, ած. գ. Բնչով որ մարդ ծածկուում է: <b>ԾԱՄՈՒԿ</b>, ած. մկ. Ծածկում: <b>ԾԱԿ</b>, գ. Փոքրիկ բացուածք կմ փորուածք: <b>ԾԱԿԱՄՈՒՏ</b>, ած. Ծակերը մտնող: + <b>ԾԱԿԱՆ</b>, ած. Ծակելու յատկութիւն</p>
---	---

ունեցող, ծակող:

- + **ԾԱԿԱՉՔ**, ած. Աչքը ծակ, անկուշտ:  
**ԾԱԿԱՉՔՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծակաչք լինելը:  
**ԾԱԿԱՍՈՑՁ**, ած. Ծակի մէջ սուզուող:  
**ԾԱԿԵԼ**, չբ. Փորելով ծակ բանալ: 2. Սուր զէնքով վիրատրել: 3. Փոխ. Տանջել: 4. (Դիմազ.) Սուր ցաւ զգացուել:  
+ **ԾԱԿԵՐԿԱԹ**, գ. (Օսծկ.) Հրացան:  
**ԾԱԿԻՉ**, գ. Ինչով որ ծակում են: Ծակող:  
**ԾԱԿԾԿԵԼ**, նբ. Շատ տեղերից ծակել:  
+ **ԾԱԿԾԿՈՏ**, ած. Շատ ծակեր ունեցող:  
**ԾԱԿԾԿՈՏԵԼ**, Տ. Ծակծկել:  
+ **ԾԱԿՈՍԿՈՐ**, ած. Հիւանդութիւնից ապաքինուելիս ախորժակը բացուած, շատ ուտող:  
**ԾԱԿՈՏ**, ած. Ծակեր ունեցող, ծակ-ծակ:  
**ԾԱԿՈՏԵԼ**, Տ. Ծակծկել:  
**ԾԱԿՈՏԿԷԼ**, գ. Մի տեսակ հալուէ կլմ կնդրուկ: Ծակծակ:  
**ԾԱԿՈՏԿԷԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Ծակոտ-կէն լինելը:  
\* **ԾԱԿՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծակոտ՝ ծակ-ծակ լինելը:  
**ԾԱԿՈՑ**, գ. Սուր՝ սլաքտող ցաւ մարմնի մէջ:  
**ԾԱԿՏԻՔ**, գ. Փոքր ծակ:  
**ԾԱԾԿՈՑԱՏԻՊ**, ած. Ծածկոցի նմանուող:  
**ԾԱԾՈՒԿՈՒԹԻՒՆ**, 1. Կողմնակի մարդկանց համար աննկատելիութիւն՝ անտեսանելիութիւն: 2. Կողմնակի մարդկանցից թաքուն՝ գաղտնի լինելը: Գաղտնի, թաքուն:  
+ **ԾԱԿ ՈՒ ԾՈՒԿ**, սեռ. Ծակ ու ծուկի, գ. Որքան որ ծակ կայ, բոլոր թաքուստի կլմ թաքնուելու տեղերը:  
\* **ԾԱԿՈՒԿ**, գ. Փոքր ծակ:  
+ **ԾԱԿՈՒՌ**, գ. Փոքր ծակ:  
\* 1. **ԾԱՂ**, գ. 1. Գաթայ կլմ փախլաւայ:  
2. **ԾԱՂ**, գ. Փեսային խոնչայով բերուած ընծայ (ուտելէդէն):  
\* **ԾԱՂԱՐԱՐ**, ած. գ. Ծաղ պատրաստող,

խմորեղէն խորտիկ պատրաստող:

- \* **ԾԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղարար լինելը:  
**ԾԱՂԻԿ**, գ. (Բուս.) Բոյսի այն մասը, որ պարունակում է բազմանալու (սեռական) գործարանները, որտեղ գոյանում է սերմը եւ որ սովորաբար լինում է երփներանգ:  
\* **ԾԱՂԿԱԲԱՐ**, մկ. Ծաղկի նման:  
**ԾԱՂԿԱԲԵՐ**, ած. Ծաղիկ բերող:  
**ԾԱՂԿԱԲՈՑԾ**, ած. գ. Նա որ մշակում է ծաղիկներ:  
**ԾԱՂԿԱԲՈՑՍ**, գ. Ծաղիկ տոտող բոյս:  
**ԾԱՂԿԱԲՈՑՐ**, ած. Ծաղկի նման բուրբոյ:  
**ԾԱՂԿԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղկաբոյծի արհեստը:  
\* **ԾԱՂԿԱԲՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղիկներ բուսնելը:  
**ԾԱՂԿԱԳԵՂ**, ած. Ծաղկի նման գեղեցիկ:  
**ԾԱՂԿԱԳԻՐ**, ած. գ. Զարդագիր՝ ծաղիկների ձեւով:  
**ԾԱՂԿԱԳՈՐԾ**, ած. Արհեստական ծաղիկներ շինող:  
**ԾԱՂԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղկագրելու արուեստը:  
\* **ԾԱՂԿԱՂԵՍ**, ած. Դէմքը, երեսը ծաղիկ հիւանդութեամբ վնասուած:  
**ԾԱՂԿԱԶԱՐ**, ած. Ծաղիկներով զարդարուած: Յիսուսի Երուսաղէմ մուտքի յիշատակման տօն:  
**ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ**, նբ. Ծաղիկներով զարդարել:  
**ԾԱՂԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղկազարդելը:  
**ԾԱՂԿԱԶԳԵՍ**, ած. Ծաղիկներ հագած:  
**ԾԱՂԿԱԹԱՐՇԱՍ**, ած. Ծաղիկները թառամեցնող:  
**ԾԱՂԿԱԹԱՓ**, գ. Ծաղիկները թափելը:  
**ԾԱՂԿԱԹԵՐԹ**, գ. Ծաղկի գոյնզգոյն թերթ:

**ԾԱՂԿԱԹԷՅ**, գ. Թեյի համար նախատեսված ծաղիկներ:

**ԾԱՂԿԱԾՈՂՈՎ**, գ. Ժողովուրդի ծաղիկներ:

**ԾԱՂԿԱԼԻ** } ած. Ծաղիկներով լիքը:

**ԾԱՂԿԱԼԻՅ** }  
**ԾԱՂԿԱՆԻՏ**, ած. Որտեղ խիտ-խիտ ծաղիկներ են բուսած:

**ԾԱՂԿԱՆՏ**, գ. Ծաղիկի հիւանդությունը:

**ԾԱՂԿԱՍԻՄԵԼ**, ած. Որտեղ ծառայում են ծաղիկներ, ծաղկալից:

**ԾԱՂԿԱՍԻՆ**, ած. Ծաղիկ ծնող:

**ԾԱՂԿԱՎԱԼ**, ած. գ. Ծաղիկը պահող, կրող, աման:

**ԾԱՂԿԱՎԱՐԱՍԲ**, S. Ընդակաղամբ:

**ԾԱՂԿԱՎԵՐՊ**, S. Ծաղկաձեռ:

**ԾԱՂԿԱՎՈՂՈՂ**, ած. Ծաղիկների մեջ Կոլոլում, կոլոլում:

**ԾԱՂԿԱՎՈՒ**, ած. Ծաղիկներ կոխտող:

**ԾԱՂԿԱՂԱՍ**, ած. Ծաղիկի համ ունեցող:

**ԾԱՂԿԱՂԱՍԱԿ**, ած. Ծաղիկ հասակում եղող, դեռ շատ երիտասարդ: Դեռատի:

**ԾԱՂԿԱՂԱՍԱԿ**, գ. (Բուս.) Ծաղկման մի ձև:

\* **ԾԱՂԿԱՂԱՍ**, ած. գ. Ծաղիկը պատուաստող:

\* **ԾԱՂԿԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղիկ կրտրելը:

**ԾԱՂԿԱՂԻՍ**, ած. Ծաղիկներից հիսունում:

**ԾԱՂԿԱՂՈՏ**, ած. Ծաղիկի հոտ ունեցող:

**ԾԱՂԿԱՂԵՒ**, ած. Ծաղիկի ձեռ ունեցող:

**ԾԱՂԿԱՂՈՐ**, գ. Ծաղիկների ձոր:

**ԾԱՂԿԱՍԱՅՐ**, գ. Խաչաձեռ կապած ծաղիկի փունջ:

**ԾԱՂԿԱՍԱՆ**, գ. Աման ջրով, որի մեջ դնում են ծաղիկը:

**ԾԱՂԿԱՍԱՐՏ**, գ. Ծաղիկներով կրի:

**ԾԱՂԿԱՍԵՐԸ**, գ. Ծաղիկի նեկտարից պատրաստված իսկական մեղր:

**ԾԱՂԿԱՍՇԱԿ**, S. Ծաղկաբոյձ:

**ԾԱՂԿԱՍՏՐՅՈՒՄ**, գ. Ծաղիկների սրբություն:

**ԾԱՂԿԱՅԻՆ**, ած. Ծաղիկն յատուկ:

**ԾԱՂԿԱՆԵՐԿ**, ած. Ծաղկով ներկող, գոյնզգոյն ներկող:

**ԾԱՂԿԱՆԿԱՐ**, ած. Ծաղիկներով նրկարում:

**ԾԱՂԿԱՆԿԱՐԵԼ**, նր. Ծաղկանկարով զարդարել:

**ԾԱՂԿԱՆՈՅ**, գ. Որտեղ ծաղիկ են մշակում:

**ԾԱՂԿԱՆՕԹ**, S. Ծաղկաման:

**ԾԱՂԿԱՇԱՏ**, ած. Շատ ծաղիկ ունեցող:

**ԾԱՂԿԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծաղկաշատ լինելը:

**ԾԱՂԿԱՇԱՐՔ**, գ. (Բուս.) Մի հասարակաց ծաղիկ կոթունի վրայ ծաղիկների բազմաթիվ գումարում:

**ԾԱՂԿԱՇՂԹԱՅ**, գ. Ծաղիկներից երկայն հիսկէն շղթայի նման:

**ԾԱՂԿԱՊԱՃՈՅՃ**, ած. Ծաղիկներով

Պաճուճում՝ զարդարում:

**ԾԱՂԿԱՊԱՍ**, ած. Ծաղիկներով պատած՝ ծածկում:

**ԾԱՂԿԱՊԱՍԵԱՆ**, գ. (Բուս.) Պակասաւոր կմ պարզ կոշում ծաղիկների ծածկոյթը:

\* **ԾԱՂԿԱՊԷՍ**, մկ. Ծաղիկի նման:

**ԾԱՂԿԱՊԱՎԱԿ**, գ. Ծաղիկների տեսականի:

**ԾԱՂԿԱՊԱՎԱԿ**, գ. (Բուս.) Ծաղիկի մանր՝ երփներանգ թերթիկները: Ծաղկեփունջ:

**ԾԱՂԿԱՍԱՅԼ**, գ. Ծաղիկներով զարդարում սայլ:

**ԾԱՂԿԱՍԷՐ**, ած. Ծաղիկներ սիրող:

**ԾԱՂԿԱՍՏԱՆ**, գ. Ծաղիկների պարտէզ, ծաղկանոց:

**ԾԱՂԿԱՍՓԻՌ**, ած. Ծաղիկներ սրվոտող տարածող:

**ԾԱՂԿԱՎԱՃԱՆ**, ած. Ծաղիկ վաճառող:



<p>* <b>ԾԱՂԿԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ</b>, գ. Ծաղիկ վաճառելու տեղ, խանութ:</p> <p>* <b>ԾԱՂԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ</b>, ած. Ծաղկի նման վայելուչ՝ գեղեցիկ:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՏԱՐ</b>, ած. Ծաղիկ հիւանդութիւնից երեսի վրայ սպիներ ունեցող, չէջոտ:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՏԵՍԱԿ</b>, ած. Ծաղկի նման:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՏԻ</b>, ած. Ծաղկահասակ:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՏՕՆ</b>, գ. Ծաղկազարդի տօնը:</p> <p>+ <b>ԾԱՂԿԱԻԵԼ</b>, գ. Ծաղկող բոյսից շինուած մի տեսակ աւել:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱԻԵՏԵԼ</b>, նբ. Ծաղկաւէտ դարձնել:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱԻԷՏ</b>, ած. Ծաղիկներով առատ լի, ծաղկալից:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղկաւէտ լինելը:</p> <p>+ <b>ԾԱՂԿԱԻՈՐ</b>, ած. Վրան ծաղիկներ կրող:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՓՍՅԸ</b>, ած. Ծաղիկներով փայլող:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՓԹԻԹ</b>, ած. մկ. Նոր փթթող ծաղիկներով:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՔԱՂ</b>, ած. Ծաղիկ քաղող՝ հաւաքող: 2. Ծաղիկները քաղած: 3. Փոխ. Ծաղկի նման ընտրովի քաղած՝ ջոկած:</p> <p><b>ԾԱՂԿԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Տ. Ծաղկաքաղ:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵԱԼ</b>, ած. Ծաղկած:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵԿՈՂՈՎ</b>, գ. Ծաղկի կողով:</p> <p>* <b>ԾԱՂԿԵՂԷՆ</b>, ած. Ծաղիկներից շինած:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵԼ</b>, նբ. Ծաղկեցնել: 2. Ձեռագիրը զարդարել: 3. Փոխ. Բարգասաձել:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա որ ծաղկեցնում է, ծաղկեցնող:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵՓՈՇԻ</b>, գ. (Բուս.) Ծաղկի բաժակի մէջ գոյացող բարակ փոշի:</p> <p><b>ԾԱՂԿԵՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Ոսպալի մի տեսակ:</p> <p><b>ԾԱՂԿԻՎ</b>, գ. (Նուագ.) Փոքր ծաղիկ:</p> <p><b>ԾԱՂԿՈՂ</b>, գ. Նա որ ծաղկում է:</p>	<p><b>ԾԱՂԿՈՏ</b>, ած. Ծաղկատար:</p> <p><b>ԾԱՂԿՈՑ</b>, գ. Ծաղկանոց: 2. Մանկապարտէզ: Բուրաստան:</p> <p><b>ԾԱՂԿՈՒՄ</b>, գ. Ծաղկելը:</p> <p>+ <b>ԾԱՂԿՈՒՆ</b>, ած. Ծաղկած:</p> <p><b>ԾԱՂԿՈՒՏ</b>, ած. Ծաղկոտ:</p> <p><b>ԾԱՂԸ</b>, գ. Ծիծաղ: Ծաղր անել մէկին:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԲԱՆ</b>, Տ. Ձուարձարան:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Ծաղրելով:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԶԳԵՍՏ</b>, գ. Զգեստ, որ ծիծաղ է շարժում:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԹԵՐԹ</b>, գ. Երգիծարանական թերթ:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԼԻՑ</b>, ած. Ծիծաղով՝ ուրախութեամբ լի:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՄԱՌՆ</b>, ած. մկ. Կիտով չափ ծաղրական:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԾՈՒ</b>, ած. գ. Ծաղր բերող, ծիծաղեցնող:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղրածու լինելը:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԿԱՆ</b>, ած. Ծաղր շարժող:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղրական լինելը:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՆԿԱՐ</b>, գ. Ծաղրի նկար:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՆԿԱՐԻՉ</b>, գ. Ծաղրանկարներ նկարող:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղրաձեւ նմանութիւն:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՇԱՐԺ</b>, ած. Ծաղր շարժող:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՊԱՏԿԵՐ</b>, Տ. Ծաղրանկար:</p> <p><b>ԾԱՂՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղրասէր լինելը:</p> <p>* <b>ԾԱՂՐԱՐԶԱԿ</b>, ած. Ծաղր արձակող:</p> <p><b>ԾԱՂՐԵԼ</b>, նբ. Կատակ անել մէկի հետ: 2. Արհամարհանքի մատնել: 3. Կծու ծաղրի ենթարկել:</p> <p><b>ԾԱՂՐԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ արժանի է ծաղրելու, ծաղրաշարժ:</p> <p>* <b>ԾԱՂՐԵՐԳՈՒ</b>, գ. Ծաղրերգութիւն կատարող դերասան:</p> <p>* <b>ԾԱՂՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծաղրական</p>
---	--

թատերերգություն:

**ԾԱՂՐ ՈՒ ԾԱՆԱԿԱԾ**, մկ. Ծաղրի՝ ծանակի ենթարկուած:

**ԾԱՂՐՕՐԷՆ**, մկ. Ծաղրելով:

**ԾԱՄ**, գ. Հիսուսի մագ զլի:

**ԾԱՄԱԾՈՒՌ**, ած. Ծուռ ու մուռ:

**ԾԱՄԱԾՈՒԵԼ**, նբ. Ծամել:

**ԾԱՄԱԾՈՒՌԹԻՒՆ**, գ. Ծամածռել:

**ԾԱՄԱԿԱԼ**, Տ. Ծամկալ: Մազերը պահող:

+ **ԾԱՄԱԿՏՈՒՐ**, ած. Ծամը կտրած, փոխ. անզգամ:

+ **ԾԱՄԱԻՌ**, ած. Ծամեր ունեցող:

**ԾԱՄԵԼ**, նբ. Ատամներով կերակուրը մանրել ու տրորել: 2. Ուտել:

**ԾԱՄԵԼԻ**, գ. Ծամող գործարան:

**ԾԱՄԵԼԻՔ**, ած. Ծամելու՝ ուտելու բան:

+ **ԾԱՄԼ(Ա)ՍՈՐԵԼ**, Տ. Ծամծմել:

**ԾԱՄՍՍԵԼ**, (կրկն. Ծամելի), նբ. Երկար ծամել: 2. Նման. Խօսքը կիսատ-պռատ ասել:

+ **ԾԱՄՍՍՈՐԵԼ**, Տ. Ծամծմել:

+ **ԾԱՄԿԱԼ**, գ. Ծամերը պահող:

+ **ԾԱՄՈՆ**, գ. Ծամելու ձութ:

+ **ԾԱՄՈՑ**, գ. Մի ծամելու չափ ծամուն:

**ԾԱՄՈՒՆ**, Տ. Ծամուն:

+ **ԾԱՄԱՍՐ ԿԱԽ**, ած. Անհամարձակ:

**ԾԱՄՔԱՂ**, գ. Ծամերը պահելու թանկագին զարդ:

**ԾԱՅ**, գ. Ծ գրի անունը:

**ԾԱՅՐ**, գ. Կէտը, որտեղ իրը սկսուում է կմ վերջանում:

\* **ԾԱՅՐԱԲԱՐ**, մկ. Ծայրայեղ կերպով:

\* **ԾԱՅՐԱԳԱԳԱԹ**, գ. Լերան ծայրը՝ գագաթը:

**ԾԱՅՐԱԳԱԻԱՌ**, գ. Պետության ծայրին գտնուած գաւառ:

**ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ**, (Եկեղ.), Նա որ առանձին եկեղեցական արարողութեամբ ստացել է վարդապետութեան բարձրագոյն աստիճանը՝ ամենուրեք քարոզելու:

\* **ԾԱՅՐԱԴԻՐ**, ած. Ծայրին դրուած:

\* **ԾԱՅՐԱԶՆԻՆ**, ած. Մաստիկ զննող:

**ԾԱՅՐԱԼԻՐ** } ած. Ծայրէ ծայր լիքը:  
**ԾԱՅՐԱԼԻՑ** }

\* **ԾԱՅՐԱԽՈՒՉ**, ած. Ծայրերը խզող:

**ԾԱՅՐԱԾԱԻԱԼ**, ած. Ծայրէ ծայր ծաւալուած:

**ԾԱՅՐԱԿԷՏ**, գ. Ծայրի՝ վերջին կէտ:

**ԾԱՅՐԱԿՈՏՈՐ** } ած. Ծայրերը՝ ծայրի  
**ԾԱՅՐԱԿՏՈՐ** }

անդամները կոտորուած:

**ԾԱՅՐԱԿՑԵԼ**, նբ. Ծայրը ծայրին կցել:

**ԾԱՅՐԱՄԱՍ**, գ. Տ. Ծայրագաւառ:

**ԾԱՅՐԱՅԱՆՔ**, գ. Քնարական բանաստեղծութեան մէջ ոտանաւորի այն բառը կմ տողը, որ կրկնուում է ամէն մի տան վերջին:

**ԾԱՅՐԱՅԵՂ**, ած. Մինչեւ ծայր հասած:

**ԾԱՅՐԱՅԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծայրայեղ

լինելը:

**ԾԱՅՐԱՅԵՂՕՐԷՆ**, մկ. Ծայրայեղ չափով:

**ԾԱՅՐԱՆԴԱՍ**, գ. Մարմնի ծայրը կազմող անդամ:

**ԾԱՅՐԱՆՈՒՆ**, գ. Ոտանաւորի առաջին

գրերով կազմուած անուն:

**ԾԱՅՐԱՍՏԻՃԱՆ**, ած. Ծայրայեղութեան հասած:

**ԾԱՅՐԱՏ**, ած. Ծայրը կտրած:

**ԾԱՅՐԱՏԱՇ**, ած. Ծայրը՝ զուկը տաշած:

\* **ԾԱՅՐԱՏԵԼ**, նբ. Ծայրերը կտրել:

**ԾԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծայրատ լինելը:

**ԾԱՅՐԱՂԱԿ**, ած. Ծայրերն արձակ:

\* **ԾԱՅՐԱՂԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծայրարձակ լինելը:

\* **ԾԱՅՐԱՓԱՅԼ**, ած. Գերափայլ:

+ **ԾԱՅՐՔ**, գ. Մանտերքի ատամների վրայից երկու կողմից քաղուած երկայն թելերով ամենալաւ բուրդը:

**ԾԱՆԱԿ**, ած. Խաղը եւ խայտառակ: 2. գ.

Խաղըութիւն: Ծաղրի առարկայ:

\* **ԾԱՆԱԿԱՆԱԼ**, չբ. Ծանակ դառնալ:

**ԾԱՆԱԿԵԼ**, նբ. Խայտառակել:

<p>* <b>ԾԱՆԱԿՈՒՄ</b>, գ. Ծանակելը, խաղը անելը:</p> <p><b>ԾԱՆԴԻԼ</b>, գ. Խաշած ցորեն:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂ</b>, ան. մկ. Քիչ խոր, խորութիւնը պակաս: Մակերեսային:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂԱՄԻՏ</b>, ան. Միտքը ծանծաղ, խելքից թեթել:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանծաղաւիտ լինելը:</p> <p>* <b>ԾԱՆՏԱՂԱՄԻՐՏ</b>, ան. Միտքը ծանծաղ. փոխ. նեղսիրտ, վախկոտ:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանծաղ լինելը:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂՈՒՏ</b>, ան. Ծանծաղ:</p> <p><b>ԾԱՆՏԱՂՈՒՏԱՅԻՆ</b>, ան. Ծանծաղուտում ապրող:</p> <p><b>ԾԱՆՈՒՑԱԳԻՐ</b>, գ. Գրութիւն, որով մէկին ծանուցանում՝ տեղեկութիւն են հաղորդում այս կլմ այն բանի մասին:</p> <p><b>ԾԱՆՈՒՑԱՄԽՏԱԿ</b>, գ. Ծանուցումների, յայտարարութիւնների տախտակ:</p> <p><b>ԾԱՆՈՒՑԱՆԵԼ</b>, Ծանօթութիւն տալ:</p> <p><b>ԾԱՆՈՒՑԻՉ</b>, ան. Նա որ ծանուցանում է, ծանուցանող:</p> <p><b>ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ</b>, գ. Ծանուցանելը:</p> <p><b>ԾԱՆԸ</b>, ան. մկ. (Ֆիզ.) Որի տեսակարար կշիռն աւելի է:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԱՆ</b>, ան. Ծանր՝ խիստ լեզու գործածող, խիստ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԱՐԲԱՈ</b>, S. Ծանրախօս:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԱՐՈՑ</b>, ան. Ծանր էւ հանդարտ բնատրոյթեամբ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԱՐՈՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրաբարոյ լինելը:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՆ</b>, ան. Ծանր բեռով բարձուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՆՆԵԼ</b>, նբ. Ծանր բեռնել:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՆՆԻՉ</b>, ան. Ծանրաբեռնող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՆՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանր բեռ բարձուած լինելը:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՆՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրաբեռնելը:</p>	<p>* <b>ԾԱՆՐԱԲԵՐՉ</b>, ան. Ծանր բեռ բարձած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԳԻՆ</b>, ան. մկ. Գինը ծանր, թանկ արժեցող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԳԼՈՒԽ</b>, ան. Լուրջ, ծանրաբարոյ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԳՆԱՑ</b>, ան. Ծանր գնացող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԳՆԻ</b>, S. Ծանրագին:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԳՈՑ</b>, բաղդ. աստ. Ծանր՝, Աւելի ծանր:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԴԻՐ</b>, ան. Ծանր դրուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԴԵԱԼ</b>, ան. Ծանր դրուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԶԲԱՂ</b>, ան. Շատ զբաղուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԶԷՆ</b>, ան. Ծանր զէնքով սպանազինուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԹԱՄԻԾ</b>, ան. Շատ թախծած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԼԻՐ</b> } ան. Ծանր կերպով լըցուած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԼԻՑ</b> }</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԼՈՒՐ</b>, ան. Ծանր լսող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԽՕՍ</b>, ան. Լեզուն ծանր, ծանր խօսող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրախօս լինելը:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՄԱՆԸ</b>, ան. Շատ ծանր:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՄՐԱՐ</b>, ան. Շատ ծանր ծրար:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԿԱՑ</b>, ան. Ծանր կեցող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԿԻՐ</b>, ան. Կրելու համար ծանր, դժուարակիր:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԿՇԻՌ</b>, ան. Ծանր կշռող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԿՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրակշիռ լինելը:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՀԱՍ</b>, ան. Համը ծանրացած:</p> <p>* <b>ԾԱՆՐԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ան. Տեսողութիւնը թոյլ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՀԱՐԿ</b>, ան. Ծանր հարկեր դնող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՀՈՑ</b>, ան. Հոտը ծանրացած:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՀՈՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրահոտ լինելը:</p> <p>+ <b>ԾԱՆՐԱՁԵՆ</b>, ան. Ձեռքը ծանր:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՍԱՐՄԻՆ</b>, ան. Ծանր մարմին ունեցող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՄԻՏ</b>, ան. Թանձրամիտ, բթա-</p>
--	--

<p>միտ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Ընդհանրապես՝ ծանր դառնալ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՆԴԱՍ</b>, ած. Դանդաղաշարժ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՇԱՐԺ</b>, ած. Ծանր շարժուող, դանդաղ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանրաշարժ լինելը: Դանդաղաշարժություն:</p> <p>* <b>ԾԱՆՐԱՇՈՒՆ</b>, ած. Շնչարգելություն ունեցող:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՉՈՒՓ</b>, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որ ցոյց է տալիս օդի ծանրությունը (ձնշումը):</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՉՈՒՓԱԿԱՆ</b>, ած. Ծանրաչափին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՊԷՍ</b>, մկ. Ծանր կերպով:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՍԻՐՏ</b>, ած. Խստասիրտ, յամառ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՏԱՐ</b>, ած. Տանելու համար ծանր, ծանրակիր:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՏՈՒՄ</b>, ած. Ծանր՝ մեծ տոկոսով:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՏՈՒՄ</b>, գ. Ծանրանալը, ծանրացնելը:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՏՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա կմ ինչ որ ծանրացնում է:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՔԱՅԼ</b>, ած. մկ. Ծանր՝ դանդաղ քայլերով:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՔԱՇ</b>, ած. Որի քաշը (կշիռը) ծանր է:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱՔՈՒՆ</b>, ած. Խոր քնի մեջ ընկըղմած:</p> <p><b>ԾԱՆՐ-ԲՈՂՈՐ</b>, մկ. Ծանր ու մեծ:</p> <p><b>ԾԱՆՐԱԲԵՐԵԼԻ</b>, ած. Դժուար տանելի:</p> <p>+ <b>ԾԱՆՐԿԵԿ</b>, ած. Մի քիչ ծանր:</p> <p>+ <b>ԾԱՆՐՈՏՔ</b>, ած. Ոտքը ծանր, յղի:</p> <p><b>ԾԱՆՐՈՐՈՒՅԻ</b>, գ. Կին ծանրորդ:</p> <p><b>ԾԱՆՐՈՑ</b>, գ. Բեռ: 2. Մանր իրերի կապոց:</p> <p><b>ԾԱՆՐՈՐԷՆ</b>, մկ. Տ. Ծանրապէս:</p> <p><b>ԾԱՆՈԹ</b>, ած. գ. Ճանաչում, յայտնի:</p> <p>* <b>ԾԱՆՈԹԱԲԱՆ</b>, ած. գ. Ծանօթաբանություններ գրող:</p>	<p><b>ԾԱՆՈԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանօթաբանելը:</p> <p><b>ԾԱՆՈԹԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրև ծանօթ:</p> <p><b>ԾԱՆՈԹԱՆԱԼ</b>, չբ. Տեղեկություն հաւաքել, մի բան ճանաչել:</p> <p><b>ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանօթ լինելը մի բանի:</p> <p><b>ԾԱՆՈԹՈՒՅԻ</b>, գ. Ծանօթ անձ իզական սեռի:</p> <p><b>ԾԱՊԱՆ</b>, ած. Նիհար, ճղճիմ:</p> <p><b>ԾԱՌ</b>, գ. Փայտեղէն բոյս:</p> <p><b>ԾԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բուսաբանութեան մասը:</p> <p><b>ԾԱՌԱԲԱՆԿ</b>, ած. գ. Ծառերի վրայ բնակուող:</p> <p><b>ԾԱՌԱԲՈՒՆ</b>, գ. Ծառի բուն:</p> <p><b>ԾԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծառերի նկարագրություն:</p> <p><b>ԾԱՌԱԶԱՐ</b>, ած. Ծառերով զարդարում:</p> <p><b>ԾԱՌԱԶԵՐՄԵԼ</b>, նբ. Ծառագուրկ դարձնել:</p> <p><b>ԾԱՌԱԶՈՒՐԿ</b>, ած. Ծառերից զրկում:</p> <p><b>ԾԱՌԱՄԻՏ</b>, ած. Որտեղ խիտ ծառեր են բուսած:</p> <p><b>ԾԱՌԱՄՈՒՄԲ</b>, գ. Ծառերի առանձին խումբ:</p> <p><b>ԾԱՌԱԿԵՐՊ</b>, ած. գ. Ծառի նմանուող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՄԱՆ</b>, գ. Աման ծառի համար:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅ</b>, գ. Ստորադրում դասակարգի անձ: Սպասաւոր:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱԲԱՐ</b>, մկ. Ինչպէս ծառայ:</p> <p>* <b>ԾԱՌԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b> գ. Ծառայական գործ կատարելը:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱԿԱՆ</b>, ած. Ծառային յատուկ:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱԿԵՐՊ</b>, ած. Ծառայի կերպարանք ունեցող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Ծառայութեան ընկեր:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱԿՑԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրև ծառայակից:</p>
--	---

<p><b>ԾԱՌԱՅԱՄԵԾԱՐ</b>, ան. Ծառային մեծա- րոտ:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱՄԻՏ</b>, ան. Ծառայի նման մտածող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծառայամիտ՝ ստրկամիտ լինելը:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱՆԱԼ</b>, չբ. Ծառայ դառնալ:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԱՎԱՅԵԼ</b>, ան. Ծառային վայել:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅԵԼ</b>, չբ. Իբրև ստրուկ: 2. Վարձով տանու գործեր կատարել: 3. Պիտանի լինել: 4. նբ. (Կրօն.) Սպասարկել:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅՈՂ</b>, ան. Ներկայ դերք. Ծառայե- լի:</p> <p><b>ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծառայ լինելը: 2. Պաշտօն:</p> <p><b>ԾԱՌԱՆԱԼ</b>, չբ. Ծառ դառնալ: 2. Փոխ. Ամբողջ դժուարությամբ ցցուել կանգ- նել մեկի առաջ:</p> <p><b>ԾԱՌԱՆՄԱՆ</b>, ան. Ծառի նմանութիւն ունեցող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՇԱՏ</b>, ան. Որտեղ ծառ շատ կայ: ԾԱՌԱՇԱՐ } գ. Ծառերի շարք: ԾԱՌԱՇԱՐՔ }</p> <p><b>ԾԱՌԱՉՍՓ</b>, ան. Ծառի չափ խոշորա- ցած:</p> <p><b>ԾԱՌԱՊԱՏ</b>, ան. Ծառերով պատուած:</p> <p><b>ԾԱՌԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. Ծառի պտուղ:</p> <p><b>ԾԱՌԱՍԵՐ</b>, ան. Ծառ սիրող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՍՏԱՆ</b>, գ. Որտեղ համատարած ծառեր են բուսում:</p> <p><b>ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ</b>, գ. Ծառ տնկելը:</p> <p><b>ԾԱՌԱՓՎԱԿՈՑ</b>, Կտրուած ծառերից կառուցուած պատնէշ:</p> <p><b>*ԾԱՌԱՓՈՒԹ</b>, ան. Փթթած ծառեր ունե- ցող:</p> <p><b>ԾԱՌԱՔՈՍ</b>, գ. (Բուս.) Ծառի վրայ բուս- նող քոս:</p> <p><b>ԾԱՌԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծառի փառեր- գութիւն:</p> <p>+ <b>ԾԱՌՁԱՐԴԱՐ</b>, գ. Տները ծառերով զարդարելու սով:</p> <p><b>ԾԱՌԿՈՏՈՏ</b>, գ. Փայտփորիկ:</p>	<p>+ <b>ԾԱՌԵՆՈՑ</b>, գ. Ծառեր տնկելու տեղ:</p> <p><b>ԾԱՌՈՒՂԻ</b>, գ. Ծառածածկ ուղի՝ փողոց՝ ձեւելիք:</p> <p><b>ԾԱՌՈՒՏ</b>, ան. Ծառոտ:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻԱԲԵՐ</b>, ան. Ծարաւ բերող:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻԱՄԱՀ</b>, ան. Ծարաւից մահա- ցած՝ մեռած:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻԱՏԱՆՁ</b>, ան. Ծարաւից տանջ- ուած:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻԵԼ</b>, չբ. Ծարաւ զգալ:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻԻ</b>, ան. Նա որ ծարաւ է զգում:</p> <p><b>ԾԱՐԱԻՈՒՏ</b>, ան. Անջողի:</p> <p><b>ԾԱՐԲ</b>, գ. (Կենդ.) Մի տեսակ օձ:</p> <p><b>ԾԱՐԻՐ</b>, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին, սպիտակ գոյնով:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼ</b>, գ. S. Ծաւալում:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼԱԿԱՆ</b>, ան. Ծաւալուող:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ֆիզ.) Մար- մինների յատկութիւնը՝ ըստ որում նրանք ծաւալուում, տարածուում, լայ- նանում են:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼԱՅԻՆ</b>, ան. Ծաւալին յատուկ:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼԱՉՍՓ</b>, գ. (Ֆիզ.) Գործիք կմ սարած, որով չափում են պլոհողի աստիճանը:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼԵԼ</b>, նբ. Սփռել:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼՈՒՄ</b>, գ. Սփռելը:</p> <p><b>ԾԱԻԱԼՈՒՆ</b>, ան. Ծաւալուող:</p> <p><b>ԾԱԻԻ</b>, ան. Ծովագոյն կապոյտ:</p> <p><b>ԾԱՓ</b>, գ. Ափերու իրար զարնելը:</p> <p><b>ԾԱՓԱՀԱՐ</b>, ան. գ. Ծափահարող:</p> <p><b>ԾԱՓԱՀԱՐԵԼ</b>, չբ. Ձեռքի ափով միւս ձեռքի ափին խփել: 2. Գոհունակութիւն յայտնել:</p> <p><b>ԾԱՓԱՀԱՐԵԼԻ</b>, ան. Ինչ բան որ հար- կաւոր է ծափահարել:</p> <p><b>ԾԱՓԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծափահարելը:</p> <p><b>ԾԱՓԱՉԱՅՆ</b>, գ. Ծափի ձայն:</p> <p><b>ԾԱՓԻՆ</b>, գ. (Մանկ.) Ծափ, ծափ զարնել:</p> <p><b>ԾԱՓՔՈՍ</b>, գ. (Բուս.) Ծառալոռի մի տե- սակ:</p> <p><b>ԾԵԾ</b>, գ. արմ. Ծեծելի: Ֆանահարու-</p>
--	--

թիւն, տիոց:	<b>ՄԵՐՊԱՆՑՔ</b> , գ. Ծերպ, ճեղք:
<b>ՄԵՍԱՍ</b> , ած. Հարուածած: Հարուածնէրով մանրած:	<b>ՄԵՓ</b> , գ. Շաղախ, նիւթ:
<b>ՄԵՍԱՆՔ</b> , գ. Նախատինք:	<b>ՄԵՓԱԳՈՐԾ</b> , գ. ած. Ծեփ անող արհեստատր:
<b>ՄԵՍԵԼ</b> , նբ. Հարուածներ տալ ձեռքով կ'որէւէ գործիքով: Ֆանահարել:	<b>ՄԵՓԱԳՈՐԾԱԿԱՆ</b> , ած. Ծեփագործութեան վերաբերող:
<b>ՄԵՍԿԵԼ</b> , նբ. Շատ ծեծել:	<b>ՄԵՓԱԳՈՅՆ</b> , ած. Ծեփի գոյն ստացած:
<b>ՄԵՍԿՈՒԵԼ</b> , չբ. Մէկը միւսին ծեծել:	<b>ՄԵՓԱԹԱՓ</b> , ած. Ծեփը թափում:
+ <b>ՄԵՍՔԱՐ</b> , գ. Տափակ քար:	<b>ՄԵՓԱՍՈՅ</b> , ած. Ծեփում:
<b>ՄԵՂ</b> , գ. Շիւղ:	<b>ՄԵՓԵԼ</b> , ած. Որէւէ մածուցիկ նիւթ՝ շաղախ քսել մի բանի վրայ եւ նրանով ծածկել:
<b>ՄԵՏՈՒԿ</b> , գ. (Կենդ.) 1. Կանաչափայլ ճանճի մի տեսակ: 2. Ոջի ձու:	<b>ՄԵՓԻԿ</b> , գ. (Բուս.) Մրտավարդերի կարգին պատկանող թուփ:
<b>ՄԵՐ</b> , ած. գ. Տարիքն առած, պլեոր:	<b>ՄԵՓԻՉ</b> , գ. Ծեփելու գործիք:
<b>ՄԵՐԱԲԱՐ</b> , մկ. Ծերի պէս:	<b>ՄԵՔԱՍՈՒՌ</b> , ած. Օտու ու մուռ:
<b>ՄԵՐԱԽԱՍ</b> , ած. Ծերերին ապաստան տուն, խնամող:	* <b>ՄԵՔԱԿԱՆ</b> , ած. Ծեքում:
* <b>ՄԵՐԱՍԻՆ</b> , ած. Ծերացած ծնողներից ծնում:	<b>ՄԵՔԵԼ</b> , նբ. Հնչիւնը ծովել: Օռել:
<b>ՄԵՐԱԿԻՑ</b> , ած. Ծերութեան ընկեր:	<b>ՄԵՔՏԵՔԱՆՔ</b> , գ. Ծեքծեքելը, կոտորտընելը:
<b>ՄԵՐԱԿՈՅՑ</b> , ած. Որտեղ կուտակում ժողովում են ձերեր: Ընտրում խորհրդարանային մարմին:	<b>ՄԵՔՏԵՔԵԼ</b> , չբ. Օտմուռել:
<b>ՄԵՐԱԿՈՒՏԱԿԱՆ</b> , ած. Ծերակոյտին յատուկ, վերաբերել:	<b>ՄԵՔՏԵՔՈՒՄ</b> , գ. Կոտորտը (ծեսերու): Բեկբեկում, պչրանք:
<b>ՄԵՐԱՆԱԼ</b> , չբ. Ծեր դառնալ:	<b>ՄԵՔ</b> , գ. Արեւի ծագումը:
<b>ՄԵՐԱՆՈՑ</b> , գ. Ապաստանարան ձերերի համար:	+ <b>ՄԻԳԱԲԱՑ</b> , գ. Լուսաբաց:
<b>ՄԵՐԱՏԱՍԵԼ</b> , նբ. Ծերունիներին խնամել:	<b>ՄԵՍ</b> , գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական արարողութիւնները կատարելու սահմանում կարգը:
<b>ՄԵՐԱՏԵԼ</b> , բ. Օայրը կտրել:	+ <b>ՄԷՐ</b> , Տ. Օայր:
<b>ՄԵՐԱՏԵՄԻԼ</b> , ած. Ծերի տեսքով:	<b>ՄԸ՛</b> , միջ. Չայնարկութիւն՝ «ոչ» նշանակութեամբ:
<b>ՄԵՐԿԵԿ</b> , ած. Ծերի նման, մի քիչ ձեր:	<b>ՄԹՈՍ</b> , ած. Փոխ. Հին գաղափարների տեր:
<b>ՄԵՐՈՒԹԻԻԼ</b> , գ. Ծեր լինելը:	<b>ՄԹՈՒԼ</b> , նբ. Մզուրի, փչանալու չափ հիննալ, կծու համ տալ:
<b>ՄԵՐՈՒԿ</b> , գ. Ծեր մարդ:	<b>ՄԻԱՍԱՆ</b> , գ. Օղերետը՝ գոյնզոյն կամարի ձեւով:
<b>ՄԵՐՈՒՆԱԲԱՐ</b> , մկ. Իբրեւ ձերունի:	<b>ՄԻԱՍԱՆԱՅԻՆ</b> , ած. Օրածանին յատուկ:
<b>ՄԵՐՈՒՆԱԿԱՆ</b> , ած. Ծերունուն յատուկ:	<b>ՄԻԱՍԱՆԱՓԱՅԼ</b> , ած. Օրածանի նման փայլ ունեցող:
<b>ՄԵՐՈՒՆԱՉԱՐՂ</b> , ած. Ծերութեամբ զարդարում:	<b>ՄԻԱՍԱՆԵԼ</b> , չբ. (Ֆիզ.) Օրածանի նման
<b>ՄԵՐՈՒՆԻ</b> , ած. Ծերացած:	
<b>ՄԵՐՕՆ</b> , գ. Շատ ձեր:	
<b>ՄԵՐՊ</b> , գ. Ըեղք, ձեղքում տեղ:	

գոյնզգոյն շողայ:

**ՄԻՌԱՅ**, գ. (Բուս.) Զանգակածաղիկների կարգին պատկանող բոյսերի առանձին սեռ:

**1. ՄԻԼ**, գ. (Բուս.) Սերմի կմ հատիկի մեջ եղած սաղմը:

+ **2. ՄԻԼ**, գ. Շաքարակալած քաղցրեղեն:

+ **ՄԻԼՔԱՂ**, գ. Այգիների վնասակար զանազան միջատներ:

**ՄԻՓ**, գ. Կանանց եւ կաթնաբոյծ կենդանիների էգերի կրծքի վրայի գեղձային ուռուցիկ գործարան:

**ՄԻՄԱՂԱՐՁԱԿ**, ած. Օրծաղ արձակող:

+ **ՄԻՄԱԿ**, Տ. Դարապղպեղ:

**ՄԻՄԱՂ**, գ. Ձայնի արագ-արագ բեկբեկում: **2. Ձուարթ տրամադրություն:** Խընդուք:

**ՄԻՄԱՂԱՂԷՄ**, ած. մկ. Օրծաղող դեմքով: Խնդումբերես:

**ՄԻՄԱՂԱՄԻՏ**, ած. Շատ ծիծաղկոտ, զուարթ տեսք ունեցող:

**ՄԻՄԱՂԱԿԱՆ**, ած. Օրծաղելու յատկություն ունեցող:

**ՄԻՄԱՂԱՀՈՍ**, ած. Ձուարթ՝ ուրախ հոսանք ունեցող:

**ՄԻՄԱՂԱՇԱՐԺ**, ած. Օրծաղ շարժող՝ բերող:

**ՄԻՄԱՂԱՍԷՐ**, ած. Նա որ սիրում է ծիծաղել: Ձուարձալի:

+ **ՄԻՄԱՂԱՍԵՂ**, գ. Օտարի առարկայ:

**ՄԻՄԱՂԵԼ**, չբ. Քրքջալ: Խնդալ:

**ՄԻՄԱՂԵԼԻ**, ած. Ինչ բանի վրայ որ արժան է ծիծաղել:

**ՄԻՄԱՂԵՐԵՄ**, ած. մկ. Օրծաղկոտ երեսով:

**ՄԻՄԱՂԿՈՏ**, ած. Շատ ծիծաղող:

**ՄԻՄԱՂԿՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Օրծաղկոտ լինելը:

**ՄԻՄԵՆ**, Տ. Օրծեռնակ:

**ՄԻՄԵՆԱԿ**, գ. (Կենդ.) Ճնճողուկների ցեղին պատկանող զարնանային փոքր թռչուն:

**ՄԻՄԻ**, գ. (Մանկ. փաղաքշ.) Փոքր ծիծ:

**ՄԻԿ**, գ. Նարդիի զարի այն կողմը, որ կրում է մի աչք միառոր:

**ՄԻԿՈՒ**, (հեգն.), ած. Շատ նիհար:

**ՄԻՇՂՈՒՆ**, ած. Օրծաղկուն:

**ՄԻՆ**, գ. Օնունդ, ծնելը:

+ **ՄԻՂԼԻ**, գ. Ճպոտ, դալար ճիւղից զաւազան:

**ՄԻՄԱՆՈՍՄՊԵԼԱԿԱՆ**, ած. Օրսական առասպելին վերաբերող:

**ՄԻՄԱԲԱՆ**, ած. գ. Օ՛ւտերի մասնագէտ:

**ՄԻՄԱՌՈՂՇՐԴԱՆՇԱԿԱՆ**, ած. Օ՛ւտի խորհրդանիշ եղող:

**ՄԻՄԱՌՈՒՄԲ**, գ. Օ՛ւտին մասնակցողների խումբ:

**ՄԻՄԱԿԱՆ**, ած. Օ՛ւտին յատուկ:

**ՄԻՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Օրսական կարգ, ծէս:

**ՄԻՄԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Օ՛ւտերը կատարելը:

**ՄԻՄԱՀԱՒՍԱԼԻՔԱՅԻՆ**, ած. Օրսական եւ հաւատալիքներին վերաբերող:

**ՄԻՄԱՅՆԱՅՈՒԵԼ**, բ. Օ՛ւտի վերածուել:

**ՄԻՄԱՊԱՇՏԱՍՈՒՆՔԱՅԻՆ**, ած. Օ՛ւտին եւ պաշտամունքին վերաբերող:

**ՄԻՄԱՎԱՅՐ**, գ. Օրսականարությունների համար նախատեսուած շինություն:

**ՄԻՄԱՏՕՆԱԿԱՆ**, ած. Օրսային եւ տունական:

**ՄԻՄԱՐԱՆ**, գ. Գիրք, որտեղ աւանդուում են եկեղեցական ծէսերը:

**ՄԻՄԱՐԱՐ**, ած. գ. Օ՛ւտ կատարող (անձ):

**ՄԻՄԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Օրսական արարողություն:

**ՄԻՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Օրսարար լինելը:

**ՄԻՄԱՐԱՐՔ**, գ. Օրսական արարք:

**ՄԻՄԵՐԳ**, գ. Օրսական արարողությունների ժամանակ կատարուող ծիսական երգ:

+ **ՄԻՏ**, գ. 1. Տ. Ճնճողուկ: 2. Տ. Թռչուն:

<p>+ <b>ՄՏԻԿ</b>, գ. (Մանկ.) Փոքր ծիտ:</p> <p><b>ՄՏԻԿ-ՄՏԻԿ</b>, Տ. Պուտ-պուտ, պուտ-պուտիկ:</p> <p><b>ՄԻԳ</b>, գ. Շրջագիծ, շրջան:</p> <p><b>ՄԻՐԱՅԻՆ</b>, ան. Օիրով կատարուող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆ</b>, գ. Օիրանենու պտուղը:</p> <p>* <b>ՄԻՐԱՆԱԲԵՐ</b>, ան. Օիրանի գոյն արտադրող: Օիրան բերող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԲՈՅՐ</b>, գ. Օիրանի բոյր ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԳՈՅՆ</b>, ան. Բաց դեղնագոյն:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԴԵՄ</b>, ան. Շատ դեղին դեմք ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԶԱՐԴ</b>, ան. Օիրանիով զարդարուած:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԶԳԵՍ</b>, ան. Օիրանագոյն զգեստ հագած:</p> <p>* <b>ՄԻՐԱՆԱԹՈՅՐ</b>, ան. Օիրանի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՄԻՆ</b>, ան. Օիրանագգեստից ծնուած:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԿԻՐ</b>, ան. Օիրանագգեստ:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՆԵՐԿ</b>, ան. Օիրանի գոյնով ներկող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԿԻՐ</b>, գ. Օիրանի ճիւղ:</p> <p>+ <b>ՄԻՐԱՆԱՉԻՐ</b>, գ. Օիրանի չիր:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. Օիրանի ներկած կտորներ կմ ծիրանի ներկ վաճառող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԴՈՐ</b>, ան. Օիրանի զգեստ հագած:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱԴՈՒՆ</b>, ան. Օիրանի տուող, թէթեւ ծիրանի գոյնի:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՏՕՆ</b>, գ. Օիրանին նուիրուած տօն:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՓՈՅՆ</b>, ան. Օիրանի գոյնով փայլող:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՓԱՌ</b>, ան. Օիրանի զգեստով փառաւորուած:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԱՔԱՐ</b>, Տ. (Հնք.) Օիրանի գոյնի քար: Պոքիփիւր:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների կարգին պատկանող ծառ:</p>	<p><b>ՄԻՐԱՆԵՎԱՃԱՌ</b>, Տ. Օիրանավաճառ:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԵՓՈՅՆ</b>, գ. Օիրանի ծառի փայտ:</p> <p><b>ՄԻՐԱՆԻ</b>, ան. Ընդհանրապէս պայծառ՝ զեղեցիկ՝ դուրեկան (գոյն):</p> <p><b>ՄԻՐԱՆՕՐՀՆԷՔ</b>, գ. Օիրանն օրհնելու արարողութիւն:</p> <p><b>ՄԻՐՏ</b>, գ. Թռչունների աղբ:</p> <p><b>ՄԻԻ</b>, գ. Օնուէն, կտոր:</p> <p>1. <b>ՄԻԻ-ՄԻԻ</b>, մկ. Օնուիկ-ծուիկ, կտոր-կտոր:</p> <p>+ 2. <b>ՄԻԻ-ՄԻԻ</b>, գ. Փոքր թռչունների, մանաւանդ ճնճղուկների ընդհատ-ընդհատ ձայնը:</p> <p><b>ՄԻԻՐԱՍ</b>, Տ. Թոքախտ:</p> <p><b>ՄԻԻՐԱԿԱՆ</b>, ան. Օիրող:</p> <p><b>ՄԻԻՐԱՆՔ</b>, գ. (Ախտաբ.), Մարմնի մաշուելը՝ նիհարելը:</p> <p><b>ՄԻԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ախտաբ.), Օերութիւնից կմ հիւանդութիւնից նիհարելը:</p> <p><b>ՄԻԻՐՈՒՄ</b>, գ. (Ախտաբ.) Հաղումաշ լինելը:</p> <p><b>ՄԼԱՐՁԱԿ</b>, ան. Օիլ, արձակած:</p> <p><b>ՄԼԱՐՁԱԿԵԼ</b>, բ. Օիլ արձակել:</p> <p><b>ՄԼԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Օիլ արձակելը:</p> <p><b>ՄԼԻԿ</b>, գ. (Կազմախ.) Կանանց եւ կաթնաբոյծ էգ կենդանիների սեռական գործարանում բոլորչի փոքրիկ գործարան:</p> <p><b>ՄԼԱՇԱՐՈՒԿ</b>, մկ. Մէկ-մէկ իրար հետեւից շարուած:</p> <p><b>ՄԼԿԵԼ</b>, Տ. Օլել:</p> <p>+ <b>ՄԼԿՈՒԵԼ</b>, չբ. Յանկարծ՝ աննկատելի կերպով անյայտանալ, փախչել:</p> <p><b>ՄԼՆԳԱԼ</b>, չբ. (Մետաղի զարկուելուց) բարակ ձայն հանել:</p> <p>+ <b>ՄԼՈՒԼ</b>, գ. Քթից կախուած ջրալի խլիխք:</p> <p><b>ՄԼՈՒՄ</b>, գ. Օլելը:</p> <p><b>ՄԼՈՒՆԱԿ</b>, ան. Օիլ արձակելու ունակ:</p> <p><b>ՄԼՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մերմի ծլելու ունակութիւն:</p> <p><b>ՄԼՎԱԼ</b>, չբ. Օիլ-ծիլ, ճրվ-ճրվ ձայներ հանել:</p>
---	--



<p><b>ՄԼՎԱՆ</b>, ան. Մլվլացող:</p> <p><b>ՄԼՎԼՈՑ</b>, գ. Մլվլալու ձայն:</p> <p><b>ՄԽԱԲԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Հովու- նուկուրի ծուխը քահանաների մէջ բաժա- նելը:</p> <p><b>ՄԽԱԲՈՅԸ</b>, ան. Մխի բուրմունք ունե- ցող:</p> <p><b>ՄԽԱԲՈՒՐՄՈՒՆՔ</b>, գ. Մխի բուրմունք:</p> <p><b>ՄԽԱԳԼԱՆԻԿ</b>, Ս. Գրանակ,</p> <p><b>ՄԽԱԳՈՐՇ</b>, ան. Մխագոյն գորշ:</p> <p><b>ՄԽԱԹԱԹԱԽ</b>, ան. Մխի մէջ թաթախ- ուած:</p> <p><b>ՄԽԱԼ</b>, չբ. Օռնի արձակել:</p> <p><b>ՄԽԱԼԻՑ</b>, ան. Մխով լցուած:</p> <p><b>ՄԽԱՆԱՌՆ</b>, ան. Որի հետ ծուխ է խառ- նուած:</p> <p><b>ՄԽԱՆԵՂԴ</b>, ան. Մխից կմ ծխով խեղդ- ուած:</p> <p><b>ՄԽԱՆՈՏ</b>, գ. (Բու.) Մորմագգիների կարգին պատկանող միամեայ բոյս:</p> <p><b>ՄԽԱՆՈՏԱԳՈՅՆ</b>, գ. Մխախտի բոյսը մշակող:</p> <p><b>ՄԽԱՆՈՏԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Մխախտ վաճառող:</p> <p><b>ՄԽԱՆՈՏԱՓՈՒՆՁ</b>, գ. Մխախտի փունջ:</p> <p><b>ՄԽԱԿԱՆ</b>, ան. գ. (Եկեղ.) Նա որ իբրև մի քահանայի ծուխ գրուած է մի եկեղե- ցու վրայ:</p> <p><b>ՄԽԱԿԵՂՊ</b>, ան. Մխի նմանող:</p> <p>* <b>ՄԽԱԿԻՐ</b>, ան. Օռնի կրող:</p> <p><b>ՄԽԱԿՈՅԸ</b>, ան. Մխից կուրացած:</p> <p><b>ՄԽԱՀԱՍ</b>, ան. Մխի համ ունեցող:</p> <p><b>ՄԽԱՀԱՍԱՐ</b>, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական ծուխերի անդամների հաշիւը:</p> <p><b>ՄԽԱՀԱՆ</b>, ան. Օռնիսը հանող:</p> <p>+ <b>ՄԽԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Աջբերը ծխից վնա- սել:</p> <p><b>ՄԽԱՀԱՐԿ</b>, գ. Հարկ, որ վճարում էին ամէն մի ծխից (տանից):</p> <p><b>ՄԽԱՍԱՍ</b>, ան. Որտեղ ծուխը պատել է:</p> <p>+ <b>ՄԽԱՍԱՆ</b>, գ. Խունկ ծխելու աման:</p>	<p><b>ՄԽԱՍՈՒ</b>, ան. Չափից դուրս ծխող:</p> <p><b>ՄԽԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մխամուլ լինելը:</p> <p><b>ՄԽԱՍՈՐՃ</b>, գ. Մխելու յարմարանք:</p> <p><b>ՄԽԱՆ</b>, Ս. Մխահան:</p> <p><b>ՄԽԱՆՄԱՆ</b>, ան. Մխի նմանող:</p> <p><b>ՄԽԱՇԱՍ</b>, ան. Շատ ծուխ ունեցող:</p> <p><b>ՄԽԱՊԱՍ</b>, ան. Մխով պատուած:</p> <p><b>ՄԽԱՊԱՍԿԱՆ</b>, ան. Մխին պատկանող:</p> <p>* <b>ՄԽԱՊԱՐԱՐ</b>, ան. Մխով պարարուած:</p> <p><b>ՄԽԱՊՈՒԽՏ</b>, գ. Մխով պատրաստուած սպուխտ:</p> <p><b>ՄԽԱՌԱՍ</b>, ան. Մխաշատ:</p> <p>* <b>ՄԽԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մխախտ վաճառելը:</p> <p><b>ՄԽԱՏԱՐ</b>, ան. գ. Մխամուղ, ծխնելոյց:</p> <p><b>ՄԽԱՏԵՍԱԿ</b>, ան. Մխի տեսակ:</p> <p><b>ՄԽԱՏՈՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Տուն, որ մի քա- հանայի ծուխն է կազմում:</p> <p><b>ՄԽԱՏՈՒՓ</b>, գ. Տուփ, որի մէջ ծխախտ են դնում:</p> <p><b>ՄԽԱՐԱՆ</b>, գ. Մխելու տեղ:</p> <p><b>ՄԽԵԼ</b>, նբ. Մի նիւթ այրել:</p> <p><b>ՄԽԵԼԱՂԱՂԱՐ</b>, գ. Մխելու ընդմիջում:</p> <p><b>ՄԽԵՓ</b>, ան. Մխահարուած, որոշ ժամա- նակ ծխի մէջ պահուած:</p> <p><b>ՄԽԻԿ</b>, գ. Փոքր ծուխ:</p> <p><b>ՄԽԼԵԼՈՅՁ</b>, գ. Խողովակը, որի միջով վառարանի ծուխը դուրս է գալիս:</p> <p><b>ՄԽՈՂ</b>, ան. գ. Նա որ ծխախտ է ծխում:</p> <p><b>ՄԽՈՏ</b>, ան. Մխտած:</p> <p><b>ՄԽՈՏԵԼ</b>, նբ. Մխի մէջ թաթախել:</p> <p><b>ՄԽՈՑ</b>, գ. Օռնի տալու, գործողութիւնը:</p> <p><b>ՄԽՈՒՆ</b>, ան. Մխացող:</p> <p><b>ՄԽՉՈՐ</b>, ան. Մխի մէջ չորացրած՝ ա- պրիտած:</p> <p><b>ՄՄԱԳԻՆ</b>, գ. Դրամական վարձատրու- թիւն, որ աղջիկ ուզելու ժամանակ տրը- նում է աղջկայ ծնողներին. կաթի գին, գլխազին:</p> <p><b>ՄՄԱԿ</b>, Ս. Նշագեղձ:</p> <p><b>ՄՄԱՏՈՒ</b>, ան. Միծ տուող:</p> <p><b>ՄՄԵԼ</b>, նբ. Հեղուկ կմ այլ կակուղ նիւթ</p>
---	---

բերանը քաշել՝ բերանում դատարկութիւն ստեղծելով:

**ԾՍԵԼԻ**, ած. *Ինչ որ պէտք է ձծել:*

**ԾՍԵՑՆԵԼ**, անց. ձեւ *Ծծել'ի:*

**ԾՍԻԿ**, գ. (Մանկ.) *Փոքր ծիծ. ծիծիկ:*

**ԾՍԻՉ**, ած. *Նա որ ձծում է, ձծող:*

+ **ԾՍԿԱՆ**, ած. *Ծիծ ուտող:*

**ԾՍԿԵՐ**, ած. *Ծիծ ուտող:*

+ **ԾՍՄԱՅՐ**, գ. *Ստնտու կին:*

**ԾՍՄԱԲԵՐ**, ած. *Ծծումբ բերող:*

**ԾՍՄԱԹԹՈՒ**, Տ. *Ծծմբական թթու:*

**ԾՍՄԱՍԱՌՆ**, ած. *Որի մէջ խառնըրած է ձծումբ:*

**ԾՍՄԱՍԻՃ**, գ. (Հանք.) *Հանք, որի բաղադրութեան մէջ առատութեամբ կան ոչ-մետաղային նիւթեր:*

**ԾՍՄԱՍԱՐԻԿ**, գ. (Քիմ.) *Ծծումբի գոլորշի:*

**ԾՍՄԱՀԱՍ**, ած. *Ծծումբի համ ունեցող:*

**ԾՍՄԱՀԱՆՔ**, գ. *Հանք, որտեղից ձրծումբ է ստացուում:*

**ԾՍՄԱՀՈՏ**, ած. *Ծծումբի հոտ ունեցող:*

**ԾՍՄԱՅԻՆ**, ած. *Ծծումբից բաղկացած, ձծումբ պարունակող:*

**ԾՍՄԱՊԻՆՉ**, Տ. *Պղնձափայլով:*

**ԾՍՄԱՋՈՒՐ**, գ. *Հանքային ջուր:*

**ԾՍՄԱՍ**, գ. (Քիմ.) *Աղ:*

**ԾՍՄԱՓՈՇԻ**, գ. *Ծծումբի փոշի:*

**ԾՍՄԱՔԱՐ**, գ. *Ծծումբից բաղկացած, քարացած ձծումբ:*

**ԾՍՄԲԵՑ**, ած. *Ծծմբէ:*

**ԾՍՄԲԵԼ**, նբ. *Ծծմբափոշի ցանել:*

**ԾՍՄԲՈՏ**, ած. *Վրան ձծումբ կպած:*

**ԾՍՄԲՈՒԿ**, գ. (Քիմ.) *Ընդհանուր անուն աղերի:*

+ **ԾՍՄԵՌ**, ած. 1. *Մայրական կաթով չսնուած՝ նիհար հիւծուած (երեխայի մասին):* 2. *Ծիծ ուտելու հասակում մեռած:*

**ԾՍՄՈՐ**, գ. (Բուս) *Խոտատերեւների կարգին պատկանող բոյս. եզնալեզու:*

**ԾՏՈՂԱԿԱՆ**, ած. *Ծծելու վերաբերեալ:*

**ԾՏՈՒՄԲ**, գ. (Քիմ.) *Հաստատուն պարզ մարմին:*

**ԾՏՈՒՄ**, գ. *Ծծելը:*

**ԾՏՈՒՆ**, ած. *Ծծող, ձծան:*

+ **ԾՏՈՒԱՆՔ**, գ. *Յետին մնացորդ, կեղտոտ տականք:*

**ԾՏՑՆԵԼ**, անց. ձեւ *Ծծել տալ:*

**ԾՏՕՆ**, գ. *Փոքր ապակէ անօթ:*

\* **ԾՏՕՆԱՍՈՒՆ**, ած. *Նա որ սնուել է ձծումբ:*

+ **ԾԿԱԿԵԼ**, չբ. *Ծարաւից տանջուել:*

+ **ԾԿԸԼ-ԾԿԸԼ**, մկ. *Օկլտալով, աչքը յառած:*

+ 1. **ԾԿԹԵԼ**, չբ. *Օակելով դուրս գալ:*

+ 2. **ԾԿԹԵԼ**, նբ. *Մի հարուածով կտրել,*

*թոցնել:*

+ **ԾԿՆԱԿԻՍԱԼ**, չբ. (Հեղուկի) *ուժով դուրս հոսել:*

**ԾԿՆԹԱԼ**, Տ. *Շորտալ:*

**ԾԿՆՏԱԼ**, գ. *Թաքուն տեղէն դիտել, սուր հայեացք յառել:*

**ԾՂԻ**, գ. *Թեւ, բազուկ:*

**ԾՂԻԿ**, գ. (Կազմ.) *Ամբողջ թեւ:*

**ԾՂԽԻ**, գ. *Երկու մետաղի կտոր, մէկը բոլորակ երկայն (արու), միւսը օղակա-*

*ձեւ (էզ), որ հազցուում է առաջինի՝ իբրեւ առանցքի վրայ:*

**ԾՂՆԻ**, Տ. *Ալկիոն:*

+ **ԾՂՆՕՏ**, գ. *Յորենի՝ գարու ցօղունը, հասկից, ներքեւ:*

+ **ԾՂՆՕՏԱՏԵՂ**, գ. *Օղնօտի տեղը:*

**ԾՂՈՍԿՐ**, գ. (Կազմախ.) *Օղիի ոսկորը՝ ուսից մինչեւ արմուկը:*

+ **ԾՂՈՒՆԳ**, գ. *Եղունգի այս կմ այն կողմի շրթունքի պատռուածք՝ վերք:*

+ **ԾՂՐԱԼ**, չբ. *Ճպուտի՝ ծղրիղի ձայն հանելը*

**ԾՂՐԻՂ**, **ԾՂՐԻԹ**, **ԾՂՐԻՏ**, գ. (Կենդ.)

*Փոքր՝ ուտոտող միջատ:*

**ԾՂՐՏԱԼԻՑ**, ած. *Բարակ ձայնով ճրղ-ճրղալու՝ գոռգոռալու, ծղրտոց:*

<p>+ <b>ԾՂՐՏԱՆ</b>, ան. Ծղրտացոդ:</p> <p>+ <b>ԾՂՐՏՈՑ</b>, գ. Ճիչ աղաղակ, ծղրտալու ձայն:</p> <p><b>ԾՂՕՏ</b>, Տ. Ծղնօտ: Կոթ:</p> <p><b>ԾՄԱԼ</b>, չբ. Գիշերը անհանդարտ քնի մէջ տնքալ:</p> <p><b>ԾՄԱԿ</b>, ան. Արեւ չտեսնող: 2. Ընդհանրապէս՝ անտառ:</p> <p><b>ԾՄԱԿԱՅԻՆ</b>, ան. Ծմակի յատկութիւն ունեցող:</p> <p><b>ԾՄԱԿԱՆԻՍ</b>, ան. Ծմակի դիրք ունեցող:</p> <p><b>ԾՄԱԿԱՆԱԼ</b>, չբ. Ծմակ դառնալ:</p> <p><b>ԾՄԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծմակ՝ արեւազուրկ լինելը:</p> <p>+ <b>ԾՄԱՅ</b>, գ. Մանկական հիւանդութիւն:</p> <p><b>ԾՄԵԼ</b>, գ. (Բուս.) (Թրք.) Սպանախ, Շոմին:</p> <p>+ <b>ԾՄՍՄԱՆ</b>, ան. Կաթկթող:</p> <p><b>ԾՄՍՄԱՑՆԵԼ</b>, նբ. Ախորժելի հոտից գրգռուելով շրթունքները ծծել:</p> <p>+ <b>1. ԾՄՐՈՒԿ</b>, գ. Մի տեսակ խխունջ:</p> <p>+ <b>2. ԾՄՐՈՒԿ</b>, գ. Մանր փշանման վերքեր կմ կոծիծներ:</p> <p>+ <b>ԾԱՆ</b>, ան. Շատ ծնող:</p> <p><b>ԾԱՆԱՆ</b>, գ. 1. Կանանց ծննդաբերելու սենեակը: 2. Գոմի այն մասը, ուր ծնում են կենդանիները:</p> <p>+ <b>ԾԱԳԱԼ</b>, չբ. (Մետաղի) մեղմ ու հնչուն ձայն հանել:</p> <p>+ <b>ԾԱԳՏԱԳԱԼ</b>, Մի քանի անգամ կմ շարունակ ծնգալ:</p> <p><b>ԾԱԳՏԱԳՈՑ</b>, գ. Կրկնուող կմ շարունակ ծնգոց:</p> <p><b>ԾՆԵՔԱԿ</b>,</p> <p><b>ԾՆԵՔԵԿ</b>, գ. (Բուս.) Ծներեկազգիների կարգին պատկանող երկարամեայ բոյս:</p> <p><b>ԾՆԵԼ</b>, նբ. Իր մարմնից կենդանի արարած արտադրել, զուակ ունենալ:</p> <p><b>ԾՆԵԼԱՏԵՂ</b>, Տ. Ծննդավայր: Ծնարան:</p> <p><b>ԾՆԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծնելը:</p> <p><b>ԾՆԵՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Ծնել՝ի. Ծնել տալ:</p>	<p>2. Փոխ. Առաջ բերել:</p> <p><b>ԾՆԷՔԵԿ</b>, Տ. Ծներեկ: Ուտելու բանջարեղէն:</p> <p><b>ԾՆԷԼ</b>, գ. Ծառի դալար ճիւղ:</p> <p><b>ԾՆԾՂԱՀԱՐ</b>, գ. Ծնծղայ գարնող:</p> <p><b>ԾՆԾՂԱՅ</b>, գ. Երածշտական գործիք:</p> <p><b>ԾՆՏՆՈՑ</b>, ան. Ծին ունեցող:</p> <p><b>ԾՆԿԱԾԱԼ</b>, գ. Ծունկի ետեւի ծայ:</p> <p><b>ԾՆԿԱԾԱԼԻԿ</b>, ան. մկ. Ծնկերը ծալած, պպգած:</p> <p><b>ԾՆԿԱԾԱՂԻԿ</b>, Տ. Քարբեկ:</p> <p><b>ԾՆԿԱԶՈՔ</b>, ան. մկ. Ծունկ չոգած, ծնկի վրայ կանգնած:</p> <p>* <b>ԾՆԿԱՍԷՐ</b>, ան. Նա որ սիրում է ծնկան վրայ նստել:</p> <p><b>ԾՆԿԵԼ</b>, նբ. Ծունկ չոգեցնել, տապալել:</p> <p>+ <b>ԾՆԿԵԿ</b>, ան. Ծնկներն անդամալոյծ:</p> <p>+ <b>ԾՆԿԻԿ</b>, գ. Փոքր ծունկ:</p> <p>+ <b>ԾՆԿՆԱԿՈՏՈՐ</b>, ան. մկ. Ծնկները կոտրածի նման, ծնկները թոյլ:</p> <p>+ <b>ԾՆԿՆԱՀԱՆ</b>, ան. մկ. Մինչեւ ծնկները բարձրացող:</p> <p>+ <b>ԾՆԿՆԱՇՈՐ</b>, գ. Կնոջ վարտիք:</p> <p>+ <b>ԾՆԿՆՈՑ</b>, գ. Կաշի, որ կապում են ծնկներին հունձ անելու ժամանակ:</p> <p><b>ԾՆԿՈՍԿԻ</b>, գ. (Կազմախ.) Ծնկի վրայ դրուած շարժուն կլոր եւ տափակ ոսկր:</p> <p>* <b>ԾՆԿԱԲԱՆ</b>, ան. գ. Նա որ պարապում է ծննդաբանութեամբ:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Ծննդաբանութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գրուածք՝ ուսումնասիրութիւն մի անձի կմ մի ազգի ծագման մասին:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԵՐԱԿԱՆ</b>, ան. Ծննդաբերութեան յատուկ:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԵՐԵԼ</b>, նբ. Ծնել, ծնունդ արտադրել:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծնելը:</p> <p><b>ԾՆԿԱԲԵՐՔ</b>, Տ. Ծննդաբերութիւն:</p> <p><b>ԾՆԿԱԳՈՐԾ</b>, ան. Ծնող, յղացող:</p> <p><b>ԾՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծնելու գոր-</p>
---	---

ծողություն:

\* **ՄՆԱԳՐԵԼ**, նբ. Ծնունդը գրել:

**ՄՆԱԽՏ**, գ. Ծննդկանին բնորոշ հիւանդություն:

**ՄՆԱԿԱՆ**, ած. Ծնունդին կմ ծնելուն յատուկ: 2. Ծնունդու ժամանակը հաստատող փաստաթուղթ:

**ՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծնունդը ընդունակություն:

**ՄՆԱԿԱՐԳ**, գ. Ծնունդների կարգը:

**ՄՆԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծննդակեր լինելը:

**ՄՆԱԿԻՑ**, ած. Միասին կմ միաժամանակ ծնուած:

**ՄՆԱՆՈՑ**, գ. Ծննդական գործարան: 2. Հիմնարկ, որտեղ ծննդական կանայք ընդունուում են ծնելու եւ բժշկական օգտություն են գտնում:

**ՄՆԱԿԱՅՐ**, գ. Ծննդեան վայրը:

**ՄՆԱՍՈՒՆ**, գ. Ծննդաբերական հիւանդանոց:

\* **ՄՆԱՐԱՐ**, ած. Ծնեցնող:

**ՄՆԱՐԳԵԼԻՉ**, ած. Ջուակ ունենալն արգելող (դեղորայք):

**ՄՆԱՔԱՂԱՔ**, գ. Ծննդեան քաղաքը:

**ՄՈՂ**, ներկ. դերբայ Ծնելի, նա որ ծնում է:

**ՄՈՂԱԲԱՐ**, մկ. Ծնողի պէս:

**ՄՈՂԱԳՈՒԹ**, ած. Ծնողական գուր ունեցող:

**ՄՈՂԱՐԱԲ**, ած. Ծնողին դատող:

**ՄՈՂԱՐԱԲՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծնողադատ լինելը:

**ՄՈՂԱԶՈՒՐԿ**, ած. Որբ, ծնողներից զրկուած:

**ՄՈՂԱԿԱՆ**, ած. Ծնողին յատուկ:

\* **ՄՈՂԱԿԻՑ**, ած. Միեւնոյն ծնողներն ունեցող:

**ՄՈՂԱՆՄԱՆ**, ած. Ծնողի նման:

**ՄՈՂԱՄԵՐ**, ած. Ծնողին կմ ծնողներին սիրող:

**ՄՈՂԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծնողասէր

լինելը:

**ՄՈՑ**, ած. Ծին ունեցող:

\* **ՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծնունդ:

+ 1. **ՄՈՒԿ**, գ. Մատղաշ վարունգ:

+ 2. **ՄՈՒԿ**, ած. Ծնուած:

**ՄՈՒՆԴ**, գ. Ծնելը, զուակ բերելը:

**ՄՐԱՂԻՐ**, ած. մկ. Ծունը դնող:

**ՄՐԱՂԱԿԱՆ**, ած. Ծնրադրութեան յատուկ:

**ՄՐԱՂԵԼ**, չբ. Ծունը դնել, ծունը չոքել:

**ՄՐԱԿԱՊ**, գ. Ժապաւէնի կտոր, որով կանայք կապում են բարձր գուլպաները վերեւից, որպէսզի կախ չընկնեն:

**ՄՍՕՏ**, գ. (Կազմախ.) Պայտաձեւ ոսկոր բերանում: Կզակի ոսկոր:

**ՄՍՍԱԿԱՊ**, գ. Գլխարկի կապ, որ անցնում է ծնօտի տակով:

**ՄՍՍԱՄՕՐՈՒՔ**, գ. Ծնօտների երկու կողմից, ականջների տակով, թողնուած մօրուք:

\* **ՄՍՍԱՔԱ ԱՌՆԵԼ**, Բերանը պատառել:

+ **ՄՈՒ**, գ. Միայն մի աչքով հեռուն նայելը:

**ՄՈՒՐԻՆ**, **ՄՈՒՐՈՒՆ**, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:

+ **ՄՈՒՄԱՔ**, գ. Կերակրի աւելցուկ, ամանի տակը մնացած մասը:

**ՄՈՍՐԱԿ**,

**ՄՈՍՐ**,

**ՄՈՍՐԱԿ**, գ. (Կազմախ.) Պարանոցի յետեւի կողմը, գլխի սկաւառակի ներքեւ:

**ՄՈՍ**, գ. Խիստ՝ բարեպաշտական պահեցողություն կերակրի մէջ: 2. Անսուտ լինելը, կերակուր կերած չլինելը:

**ՄՈՍԱԿԱՆ**, ած. Ծովին յատուկ:

**ՄՈՍԱՊԱՆ**, ած. Գ. Ծով պահող (անձ):

**ՄՈՍԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծով պահելը:

+ **ՄՈՍԱՊԱՍ**, գ. Ծով պատուայ կերա-

<p>կուրներով:  <b>+ ԾՈՍԲԱՑ</b>, գ. Ծովը բանալը:  <b>ԾՈՅԼ</b>, ած. Աշխատանքն ատող: 2. Անգործունեայ:  <b>ԾՈՆԴ</b>, գ. Տախտակի կողերի վրայ երկայնությամբ փորուածք:  <b>ԾՈՊ</b>, գ. Գործուածք, որի ծայրից կախուած են ոսկեայ, արծաթեայ, մետաքսեայ եւն թելեր:  <b>ԾՈՊԱԶԱՐԴԵԼ</b>, բ. Ծոպերով զարդարել:  <b>ԾՈՊԱՁԵԻ</b>, ած. Ծոպի ձեւով:  <b>ԾՈՊԱԽՈՐ</b>, ած. Ծոպ ունեցող:  <b>ԾՈՊԱՐԱՐ</b>, ած. գ. Ծոպեր շինող:  <b>ԾՈՊԻՎ</b>, գ. Փոքրիկ ծոպ:  <b>ԾՈՌ</b> } գ. Թռռան որդին կմ որդու  <b>ԾՈՌՆ</b> } թռռը:  <b>ԾՈՎ</b>, գ. Աղի ջրի ընդարձակ տարածութիւն:  <b>ԾՈՎԱԲԱՐ</b>, գ. (Կենդ.) Ծովային բաղ:  <b>* ԾՈՎԱԲԱԺԻՆ ԼԻՆԵԼ</b>, Ծովը բաժանել, ծովը կտրել-անցնել:  <b>ԾՈՎԱԲԵՐԱՆ</b>, գ. Ծովը մտնելու տեղ:  <b>ԾՈՎԱԲՈՂՎ</b>, գ. Բոյսի տեսակ, կծուիչ:  <b>ԾՈՎԱԲՆԱՎ</b>, ած. Ծովում ապրող (ծովային կենդանիների մասին):  <b>ԾՈՎԱԳԱՅԼ</b>, գ. (Կենդ.) Լերկամորթ ձուկ:  <b>ԾՈՎԱԳԷՏ</b>, գ. Ծովագիտութեան մասնագէտ:  <b>ԾՈՎԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտութիւն ծովերի մասին:  <b>ԾՈՎԱԳԻՐ</b>, ած. գ. Նա որ պարապում է ծովագրութեամբ:  <b>ԾՈՎԱԳԼԱՆ</b>, գ. (Կենդ.) Փշամորթների մի դասը կազմող կենդանիներ:  <b>ԾՈՎԱԳՆԱՑ</b>, ած. գ. Ծովով գնացող-եկող: Ճամբորդ:  <b>ԾՈՎԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծովագնաց լինելը:  <b>ԾՈՎԱԳՈՅՆ</b>, ած. Ծովի գոյն ունեցող:  <b>ԾՈՎԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ած. Ծովագրութեան վերաբերեալ:</p>	<p><b>ԾՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծովերի տեղագրութիւն, ուսումնասիրութիւն:  <b>ԾՈՎԱԼԻՃ</b>, գ. Ծովի ափին գետաբերանում կազմուած լիճ:  <b>ԾՈՎԱՆԱՌՆ</b>, ած. Ծովին խառնուած:  <b>ԾՈՎԱՆԱՌՆԻՃ</b>, գ. (Կենդ.) Ծովի խեցգետինների մի տեսակ:  <b>ԾՈՎԱՆՈՋ</b>, գ. (Կենդ.) Կաթնաբոյծ ծովային կենդանի կէտերի ցեղից:  <b>ԾՈՎԱՆՈՃԿՈՐ</b>, գ. (Կենդ.) Կրծող կենդանի:  <b>ԾՈՎԱՆՈՑ</b>, ած. Ծովի մէջ աճող խոտ:  <b>ԾՈՎԱՆՈՐ</b>, ած. Ծովի նման խոր:  <b>ԾՈՎԱՆՈՐՇ</b>, գ. Փոքր ծովածոց:  <b>ԾՈՎԱՆՍ</b>, գ. Ծովի հիւանդութիւն:  <b>ԾՈՎԱՍՏՈՒՎ</b>, ած. Ծովի տակ ծածկընուած:  <b>ԾՈՎԱՍՏԱԻԱԼ</b>, ած. Ծովի նման ծաւալունաւ:  <b>ԾՈՎԱՍԻՆ</b>, ած. Ծովից ծնուած՝ ծնունդ:  <b>ԾՈՎԱՍՈՑ</b>, գ. Ծովի ծոց:  <b>ԾՈՎԱՍՈՒՓ</b>, ած. մկ. Ծովի մէջ ծփացող:  <b>ԾՈՎԱՎ</b>, գ. Փոքր ծով. լիճ:  <b>ԾՈՎԱՎԱԼ</b>, ած. Նա որ ծովը գրաւել է իշխում է ծովի վրայ:  <b>ԾՈՎԱՎԱԼԱՎԱՆ</b>, ած. Ծովակալին յատուկ:  <b>ԾՈՎԱՎԱԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծովակալ լինելը:  <b>ԾՈՎԱՎԱԼԵԼ</b>, նբ. Ծովը իրեն ենթարկելը:  <b>ԾՈՎԱՎԱՆ</b>, Տ. Ծովային:  <b>ԾՈՎԱՎԱՆՋ</b>, գ. (Կենդ.) Խղունջների կարգին պատկանող կենդանի:  <b>ԾՈՎԱՎԵՂԵԻ</b>, գ. (Կենդ.) Մամռածէ որդերի ընդհանուր անուն:  <b>ԾՈՎԱՎԵՆՅԱՂ</b>, ած. Ծովում ապրող, ծովային:  <b>ԾՈՎԱՎ</b>, գ. (Հանք.) Բիւրեղների տեսակը:  <b>ԾՈՎԱՎՈՍ</b>, ած. Ծովակրծութեան են-</p>
--	---

թարկուած:

**ԾՈՎԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ**, *Տ. Ալեկոծութիւն:*

**ԾՈՎԱԿՈՂՄ**, *ած. գ. Դէպի ծովը դարձած:*

**ԾՈՎԱԿՈՎԵՐ**, *գ. (Կենդ.) Կէտազգիների կարգին պատկանող ջրային կենդանիների ցեղ:*

**ԾՈՎԱԿՈՒԼ**, *ած. Ծովից կլանուած, ծովին կուլ գնացած:*

**ԾՈՎԱԿՈՒՐ**, *ած. Ծովին զոհ դարձած:*

**ԾՈՎԱԿՐԻԱՆԵՐ**, *գ. (Կենդ.) Կրիաների ցեղը:*

**ԾՈՎԱՀԱՅԵԱՑ**, *ած. Դէպի ծովը նայող:*

**ԾՈՎԱՀԱՆԴԵՍ**, *գ. Ծովի հանդէս:*

**ԾՈՎԱՀԱՐ**, *ած. Ծովից զարկուած:*

**ԾՈՎԱՀԱՐՄ**, *գ. Ջրահարս, ծովալք:*

**ԾՈՎԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Ծովահար լինելը:*

**ԾՈՎԱՀԵՂՁ**, *ած. Ծովում խեղդուած:*

**\* ԾՈՎԱՀԵՂՁՈՂ**, *ած. Ծովի մէջ խեղդող:*

**ԾՈՎԱՀԷՆ**, *գ. Ծովի հէն՝ աւազակ:*

**ԾՈՎԱՀԻՆՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Ծովահէն լինելը:*

**ԾՈՎԱԶԻ**, *գ. (Կենդ.) Ոսկրոտ ձկների կարգին պատկանող ձուկ:*

**ԾՈՎԱՃԱՑ**, *գ. Ծովային թռչուն:*

**ԾՈՎԱՄՍՍՈՒՌ**, *Տ. Ջրիմուռ:*

**ԾՈՎԱՄՍՅՐ**, *գ. (Կենդ.) Ծովային կենդանաբոյս:*

**ԾՈՎԱՄԱՐՏ**, *Տ. Նաւամարտ:*

**ԾՈՎԱՄԵՐՁ**, *ած. Ծովին մօտիկ:*

**ԾՈՎԱՄԷՁ**,

**ԾՈՎԱՄԷՁՔ**, *գ. Ծովի մէջտեղերը:*

**ԾՈՎԱՄՈՂԵՍ**, *գ. (Հանք.) Քարացած բրածոյ զէռուն:*

**ԾՈՎԱՄՈՅՆ**, *ած. Ծովի մէջ խեղդած:*

**ԾՈՎԱՄՈՒԽ**, *ած. Ծովի մէջ մխած:*

**ԾՈՎԱՅԻՆ**, *ած. Ծովին յատուկ, վերաբերեալ:*

**ԾՈՎԱՅՈՅՁ**, *ած. Ծովը յուզող՝ փոթորկող:*

**ԾՈՎԱՆԱԼ**, *չբ. Ծով դառնալ:*

**ԾՈՎԱՆԻՍՏ**, *ած. Ծովի մօտ նստած:*

**\* ԾՈՎԱՆԵՐԿ**, *ած. Ծովի գոյնով ներկուած:*

**ԾՈՎԱՆԿԱՐ**, *գ. Նկար, որ պատկերացնում է ծով:*

**ԾՈՎԱՆԿԱՐԻՉ**, *ած. գ. Ծովանկարներ նկարող:*

**ԾՈՎԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Նկարչութեան ճիւղ:*

**ԾՈՎԱՆՄԱՆ**, *ած. Ծովի նման:*

**ԾՈՎԱՆՑԻԿ**, *ած. Ծովով անցնող:*

**ԾՈՎԱՇԱՐԺ**, *ած. Ծովը շարժող:*

**ԾՈՎԱՇՈՒՆ**, *Տ. Փոկ:*

**\* ԾՈՎԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Ծովը չափելը, ծովագրութիւն:*

**ԾՈՎԱՊԱՏ**, *ած. Ծովով պատած:*

**ԾՈՎԱՊԱՏԻԺ**, *ած. Ծովով պատժող:*

**ԾՈՎԱՊԵՏ**, *Տ. Ծովակալ:*

**ԾՈՎԱԶՈՒՐ**, *գ. Ծովի ջուր:*

**ԾՈՎԱՌԻՄ**, *գ. (Կենդ.) Փոկերի մի տեսակ:*

**\* ԾՈՎԱՌՈՒՄԲ**, *գ. Ծովի մէջ պայթող ռումբ:*

**ԾՈՎԱՍԱՐԴ**, *գ. (Կենդ.) Կարճագիների ցեղին պատկանող ջրային կենդանի:*

**ԾՈՎԱՍԷՁ**, *(Բուս.) Տ. Փամիշտուկ:*

**ԾՈՎԱՍՈՅՁ**, *ած. Ծովի մէջ սուզուած՝ ընկղմուած:*

**ԾՈՎԱՍՈՒՁԱԿ**, *գ. (Կենդ.) Խորասոյգների ցեղին պատկանող ջրային թռչուն:*

**ԾՈՎԱՍՊԱՑ**, *գ. Ձինտորական նաւատորմի սպայ:*

**ԾՈՎԱՍՏՂԵՐ**, *գ. (Կենդ.) Ստորին կենդանիների մի առանձին դաս:*

**ԾՈՎԱՎԱՐ**, *ած. Նա որ ծովի վրայ*

*կեանք է վարում՝ ապրում:*

**ԾՈՎԱՍԱՐ**, *ած. Ծովից տարուած:*

**ԾՈՎԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ**, *գ. Ծովին տիրելը:*

**\* ԾՈՎԱՐԳԵԼ**, *ած. Ծովով արգելուած:*

**ԾՈՎԱՐՄԻ**, *(Կենդ.) Տ. Գետարծուի, կլմբազէի մի տեսակ գիշատիչ թռչուն:*

**ԾՈՎԱՐՇԱԻ**, ան. մկ. Ծովով արշաւող:  
**ԾՈՎԱՐՋ**, գ. (Կենդ.) Փոկերի ցեղից մեծ փոկ:

**ԾՈՎԱՑՈՒԼ**, գ. Երեւակայական էակ:

**ԾՈՎԱՓ**, գ. Ծովի ափ:

**ԾՈՎԱՓՈՂ**, գ. (Կենդ.) Փոկերի ցեղին պատկանող խոշոր փոկ:

**ԾՈՎԱՓՆԵԱՅ**, ան. Ծովի ափին գտնուող:

**ԾՈՎԱՓՐՓՈՒՐ**, գ. (Հանք.) Կայծաքա-րատների կարգին պատկանող հանք:

**ԾՈՎԱՔԱՐԲ**, գ. (Կենդ.) Օձաձկների կարգից մի տեսակ համեղ ձուկ:

**ԾՈՎԵՁԵՐԵԱՅ**, ան. Ծովեզերքում եղող:

**ԾՈՎԵՁԵՐ**,

**ԾՈՎԵՁՐ**, գ. Ծովի եզերքը եղող ցամաքի շերտը:

**ԾՈՎԵՁՐԱԲՆԱԿ**, S. Ծովեզերցի:

**ԾՈՎԵՁՐՅԵՒ**, ան. գ. Ծովեզերքում բնակուող:

**ԾՈՎԻԿ**, գ. Փոքր ծով, ծովակ:

**ԾՈՎՈՋԱԻ**, գ. (Կենդ.) Մտորին կենդանիների առանձին դաս:

\***ԾՈՎՕՐԷՆ**, մկ. Ծովի նման:

+ **1. ԾՈՐ**, գ. Նիւթ, որ թելի նման ձգուած երկարացած է: **2. Ծերամի**՝ բերանից մետաքսի թել հանելը: **3. Բառերի վերջին վանկն** երկար արտասանելը:

**2. ԾՈՐ**, գ. Ծորենու պտուղ:

**ԾՈՐԱԼ**, չբ. Բարակ թելի նման՝ ծոր-ծոր վազել: Հոսիլ:

**ԾՈՐԱԿ**, գ. Որտեղից ծորում է հեղուկը:

**ԾՈՐԱԿԱԻՈՐ**, ան. Ծորակ ունեցող:

**ԾՈՐԱՆ**, ան. գ. Խողովակ, փողրակ՝ որտեղով ծորում է հեղուկը:

**ԾՈՐԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Ծորենազգիների կարգին պատկանող թուփ:

**ԾՈՐԾՈՐ**, գ. Լեռների մէջ անձրեւաջրի փորած փոսը:

**ԾՈՐԾՈՐԱԿ**, գ. Փոքր ծործոր, փոքր ձորակ կամ հեղեղատ:

+ **ԾՈՐԾՈՐՈՏ**, ան. Ծործորներ ունեցող:

**ԾՈՐՈՒՄ**, գ. Ծորելը:

**ԾՈՐՈՒՆ**, S. Ծորուտ:

**ԾՈՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծորուն լինելը:

**ԾՈՐՈՒՏ**, ան. Ծորող:

**1. ԾՈՑ**, գ. Խորշ կամ թաքուստ տեղ:

**2. Կուրծք**, լանջ: **3. Արգանջ**:

**2. ԾՈՑ**, գ. Շարականի երաժշտական խազերից մէկը:

+ **ԾՈՑԱԲԱՅ**, ան. մկ. Կուրծքը բաց:

**ԾՈՑԱԲԵՐԱՆ**, գ. Ծովածոցի նեղ ելք ղէպի ծովը:

**ԾՈՑԱԳԻՐ**, գ. Հայերէն հին ձեւի տպագրական շրիֆտի մէջ ներքնաձիգ տառ:

+ **ԾՈՑԱԳՐՊԱՆ**, գ. Գրպան ծոցի մէջ:

**ԾՈՑԱԾԻՆ**, ան. (Կրօն.) Ծոցից կամ ծոցում ծնուած:

**ԾՈՑԱԿ**, գ. Փոքր ծոց:

**ԾՈՑԱԿԻՑ**, գ. (Եռանկ.) Լրացուցիչ աղէղի կամ անկիւնի ծոցը:

**ԾՈՑԱՏԵՏՐ**, գ. Նկատողութիւնների կամ յիշողութեան փոքր տեսք:

**ԾՈՑԱԻՈՐ**, ան. Ծովածոցեր ունեցող:

**ԾՈՑԵՁՐ**, գ. Ծոցի եզրը:

+ **ԾՈՑՈՒՈՐ**, ան. Յղի:

+ **ԾՈՑՈՒՈՐԵԼ**, չբ. Յղանալ:

+ **ԾՈՑՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յղութիւն:

**ԾՈՒԱԼ**, չբ. Մուր ձիչ արձակել:

**ԾՈՒԱՂԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների կարգին պատկանող թուփ:

+ **ԾՈՒԱՆ**, գ. Ծուալու ձայն:

+ **ԾՈՒԱՆԳ-ԾՈՒԱՆԳ**, ան. մկ. Ծուէն-ծուէն, բզիկ-բզիկ:

+ **ԾՈՒԱՆԳԸ ԿՏՐՈՒԵԼ**, Ձայնը կրտրուել, նուաղել:

**ԾՈՒԱՆԳԵԼ**, չբ. Մահամերձ հիւանդի ձայնը իսպառ կտրուել:

+ **ԾՈՒԱՏ**, ան. Ազահ, որկրամոլ:

+ **ԾՈՒԱՐ**, գ. Ձկների հաւաքուելու տեղ՝ բոյն:

+ **ԾՈՒԱՐԵԼ**, չբ. Մի տեղ հաւաքուել ու մնալ իսկով ամփոփուել:

**ԾՈՒԷՆՈՒԵԼ**, բ. Ծուէնների վերածուել,

մասնատուելի:  
**+ ԾՈՒՐԸ**, ած. Պնդերես, թեթևադիակ:  
**ԾՈՒԻԿ-ԾՈՒԻԿ**, ած. մկ. Ծուեն-ծուեն, պատառ-պատառ, բզիկ-բզիկ:  
**+ ԾՈՒԻՉ**, գ. Փայտե ափսե:  
**ԾՈՒԱՏԵԼ**, նբ. Պատառ պատառ անել:  
**ԾՈՒԷՆ**, գ. Պատառուած ճղուած մաս:  
**+ ԾՈՒԷԼ**, գ. Ծլնգալը:  
**ԾՈՒԷԻ ԳՅԵԼ ԿՄ ՔՅԵԼ**, Մի բան վեր ձգել:  
**ԾՈՒԷԱԲԱՐ**, մկ. Ծոյլի պէս:  
**ԾՈՒԷԱՍԻՏ**, ած. Մտքով ծոյլ:  
**\* ԾՈՒԷԱՍՏԵԼ**, չբ. Ծուլամիտ լինել:  
**ԾՈՒԷԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծուլամիտ լինելը:  
**ԾՈՒԷԱՆԱԼ**, չբ. Ծոյլ գտնուել:  
**ԾՈՒԷԱՊԷՍ**, մկ. Ծոյլի պէս:  
**ԾՈՒԷԱՐԱՆ**, գ. Ծոյլերի բնականութեան յատկացրած անկելանոց:  
**ԾՈՒԷԱՅՈՒՑԻՉ**, ած. Նա որ ծուլացնում է, ծուլացնող:  
**ԾՈՒԷԸԹԱՅ**, ած. Դանդաղ, միապաղաղ ընթացող, ծուլագնայ:  
**ԾՈՒԷՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծոյլ լինելը:  
**ԾՈՒԷՍ**, գ. Գագերի, ջրի գոլորշու եւ բարակ նիթերի խառնուրդ: 2. Ծխախտտի ծուխ: 3. (Ծածկ.) Ծխախտտ: 4. Տուն, յարկ, ընտանիք:  
**1. ԾՈՒԾ**, գ. Ծծելը, ծծելով ներս քաշելը:  
**+ 2. ԾՈՒԾ**, գ. Ճարպային նիւթ: 2. Տ. Ուղեղ: 3. Փոխ. Բուն էութիւնը, իսկութիւնը:  
**3. ԾՈՒԾ**, գ. Մի տեսակ հարկ:  
**+ ԾՈՒԾՐ**, գ. Փոքրիկ միջատ:  
**+ ԾՈՒԿԻ**, գ. Մանկական խաղ:  
**ԾՈՒՂԱԿ**, գ. Լարերից հիւսած վարմ, ցանց: 2. Փոխ. Մարքած դաւ:  
**+ ԾՈՒՂՈՒՂՈՒ**, Տ. Կուկուլիկու:  
**ԾՈՒՆԿ**,  
**ԾՈՒՆԿՆ**, յոգն. Ծունգք, գ. 1.(Կազմախ.) Մարմնի յողը ոտքի բարձի եւ ոլոքի միջեւ: 2. (Բուս.) Յողունի վրայ այն

տեղը, որտեղ ուռած մանեակ է ձեւացել:  
**ԾՈՒՊ**, Ծոպ: Ծփանք:  
**+ ԾՈՒՆԿ ԲԱՐԵԻ**, մկ. Պարապ ու անգործ դրույթեամբ:  
**ԾՈՒՆԸ**, գ. Ծունկի եզակին:  
**+ ԾՈՒՊՈՒԿ**, գ. Մէկի կինը, կին-ամուսին:  
**ԾՈՒՌ**, ած. մկ. Ուղղութիւնը անդադար փոփոխող: Հկո. Ուղիղ, շիտակ: 2. Ոչ ուղղահայեաց: 3. Ոչ հարկաւոր ուղղութեամբ գնացող: 4. Ոչ անկեղծ: 5. Տրոփանքով նայել: Շեղ, շիլ, թեք, սշալ:  
**ԾՈՒՌԱՉՈՒԻ**  
**ԾՈՒՌԱՉՔԱՆԻ** ած. Աչքերը ծուռ, շիլ, շլտիկ:  
**+ ԾՈՒՌԲԵՐԱՆ**, ած. Բերանը ծուռ:  
**+ ԾՈՒՌԻԿ**, ած. մկ. Բաւական ծուռ:  
**ԾՈՒՌԻԿ-ՍՈՒՌԻԿ**, Տ. Ծուռ ու մուռ:  
**+ ԾՈՒՌՃԻՏ**, ած. Վիզը ծռուած:  
**+ ԾՈՒՌՏՔԱՆԻ**, ած. Միտքը ծուռ:  
**+ ԾՈՒՌՆԻ**, մկ. Ծուռ կերպով:  
**+ ԾՈՒՌՆԻ-ՍՈՒՌՆԻ**, մկ. Ծուռ ու մուռ կերպով:  
**ԾՈՒՌ ՈՒ ՍՈՒՌ**, ած. Շատ տեղ ծրոնած:  
**+ ԾՈՒՌՏԻԿ**, ած. Ծուռ, ծռուած:  
**ԾՈՒՌՏԻԿ-ՍՈՒՌՏԻԿ**, Ծուռ ու մուռ:  
**ԾՈՒՌ-ՔԹԱՆԻ}**  
**ԾՈՒՌ-ՔԻԹ}** ած. Քիթը ծուռ:  
**ԾՈՓ**, գ. Լայն ու խոր կաւէ աման, կարաս:  
**ԾՈՓՈՐ**, գ. (Ճարտար.) Տ. Ֆրիգ: Զարդաքանդակ, ծոպագարդ:  
**ԾՊԵՂ**, գ. Տանիքի գերան:  
**ԾՊԵՂԱԿԱԼ**, գ. Ծպեղը պահող սիւն:  
**ԾՊԵՂԵԼ**, նբ. Ծպեղները՝ գերանները ձգել, ծպեղներով տանիքը ծածկել:  
**ԾՊԻՆԻ**, գ. Անտառային ծառ:  
**+ ԾՊԾՊԱՑՆԵԼ**, նբ. Շրթունքները ծծելով ձայն հանել:  
**+ ԾՊԾՊՈՑ**, գ. Ծպծպացնելու ձայնը:  
**ԾՊՈՒՏ**, Տ. Ծպտուն: Փոքր ճիչ:



<p>+<b>ԾՊՊԵԼ</b>, նբ. Վարպետութեամբ՝ ճարպկորէն գողանալ, թոցնել:  <b>+ ԾՊՏԱԼ</b>, չբ. Փոքրիկ ձայն՝ ծպուտ հանել:  <b>ԾՊՏԱՆՔ</b>, գ. Ծպտելը:  <b>ԾՊՏԵԼ</b>, չբ. Կերպարանքը փոխել:  <b>+ ԾՊՏԻ</b>, մկ. Ծպտուած կերպով:  <b>ԾՊՏՈՒՄ</b>, Տ. Ծպտանք:  <b>+ ԾՊՏՈՒՆ</b>, գ. Փոքրիկ՝ նուագ ձայն, ճիչ: Ծպտուած:  <b>+ ԾՈՒԱԶԱՏԻԿ</b>, գ. (Եկեղ.) Ծոերի գատիկ, խելառների գատիկ: 2. Փոխ. Մի անորոշ ժամանակ:  <b>+ ԾՈՒԱՆԱԿ</b>, մկ. Ծոի պէս, խենթի պէս:  <b>+ ԾՈՒԱՆՑ</b>, մկ. Թեք կերպով:  <b>ԾՈՒԱՈՏ</b>, ած. Ուտքը ծուռ:  <b>ԾՈՒԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ած. Յիմարութիւն եւ խեղաթիրանք պարունակող պատում:  <b>ԾՈՒՎԻԶ</b>, ած. Վիզը ծուռ:  <b>+ ԾՈՒՏՕԼ</b>, գ. Ծոերի սօն:  <b>1. ԾՈՒԵԼ</b>, նբ. Ծուռ դարձնել: 2. Թեքել:  <b>3. Խեղել:</b> 4. Փոփոխել:  <b>+ ԾՈՒԹԱՊԱՆԻ</b>, ած. Թեթեւստիկ:  <b>ԾՈՒԹԻԿ-ԲՈՒԹԻԿ</b>, ած. մկ. Քիչ, քչիկ-քչիկ:  <b>+ ԾՈՒԱՆԳ</b>, գ. Թոռան թոռը:  <b>+ ԾՈՒԾՈՒՑՆԵԼ</b>, նբ. Ծանր ու դանդաղ անել:  <b>+ ԾՈՒԾՈՒԿ</b>, գ. Փոքր թոչուն:  <b>+ ԾՈՒՄԱՂ</b>, գ. Գոմի երկու ծայրերին՝ տարածութիւնը պատից մինչեւ առաջին սիւնը:  <b>ԾՈՒՄՈՒՍԵԼ</b> } նբ. Շատ տեղերից կմ  <b>ԾՈՒՄՈՒ(Կ)ԵԼ</b> }  <b>շատ անգամ ծռել:</b>  <b>ԾՈՒՄՈՆՑ</b>, գ. Ծումելը:  <b>+ ԾՈՒՆԵՐԵՄ</b>, ած. Երեսը՝ դեմքը ծուռ:  <b>ԾՈՒՈՏԵԼ</b>, չբ. Խռովել, քէն պահել:  <b>ԾՈՒՌԹԻՆ</b>, գ. Ծուռ կոր լինելը:  <b>ԾՈՒՌՄ</b>, գ. Ծռելը:  <b>ԾՈՒՌՄՈՒԹԻՆ</b>, գ. Ծռուած լինելը:</p>	<p><b>ԾՈՒՎԻԶ</b>, ած. Վիզը ծուռ:  <b>+ ԾՈՏԻԿ</b>, ած. Յիզիկական արատ ունեցող:  <b>+ ԾՎԾՎԱՆ</b>, ած. Շարունակ ծվծվացող:  <b>+ ԾՎՈՂ</b>, ած. Ճռնչող:  <b>+ ԾՎՈՑ</b>, գ. Ծվալու ձայն:  <b>ԾՎՎՈՑ</b>, Տ. Ծվոց:  <b>ԾՏԱԲԱԼԻ</b>, գ. (Բուս.) Անտառային կենաս:  <b>+ ԾՏԱԽՆՁՈՐԻ</b>, գ. Մի անորոշ տեսակի բոյս:  <b>+ ԾՏԱՃԻՆՃԻ</b>, գ. (Բուս.) Այգիների համար վնասակար պատատուկ բոյս:  <b>ԾՏԱՅԻՆ</b>, ած. Ծոի նման, յատուկ:  <b>+ ԾՏԱՆՔ</b>, գ. Շատ մանր՝ հողախառն կուտ:  <b>ԾՏԻ ՓԼԱԻ</b>, գ. (Բուս.) Selene՝ի մի տեսակ:  <b>ԾՐԱԲՁԷԶ</b>, գ. (Կենդ.) Ջրային բզէզ:  <b>ԾՐԱԳԻԾ</b>, գ. Ուղի, ծիր:  <b>ԾՐԱԳԻՐ</b>, գ. Նախագիծ գործունէութեան՝ աշխատանքի: 2. Համառօտ ամփոփում այն առարկայի դասընթացի, որ ասանդում է դպրոցում:  <b>ԾՐԱԳՐԱԿԱՆ</b> } ած. Ծրագրին յատուկ:  <b>ԾՐԱԳՐԱՅԻՆ</b> }  <b>ԾՐԱԳՐԱՎԱՃԱՆ</b>, գ. Ծրագիր վաճառող անձ:  <b>ԾՐԱԳՐԱՒՈՐՈՂ</b>, գ. Համակարգչային ծրագրեր ստեղծող:  <b>ԾՐԱԳՐԱՑԱՆԿ</b>, գ. Երգելիք ստեղծագործութիւնների ցանկը:  <b>ԾՐԱԳՐԱՑԱՆԿԱՅԻՆ</b>, ած. Ծրագրացանկով նախատեսուած:  <b>ԾՐԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Գրչով կմ մատիտով պարզ կերպով գծագրել: 2. Նախատեսել:  <b>ԾՐԱԳՐԷԶ</b>, ած. Նա որ ծրագրում է, ծրագրող:  <b>ԾՐԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. Ծրագրելը:  <b>ԾՐԱՐ</b>, գ. Իրերի քանակ, որ ամփոփուած ու փաթաթուած է մի բանի մէջ:</p>
---	---

**ԾՐԱՐԵԼ**, նբ. Անփոփելի միասին ու մի բանի մէջ փաթաթել կապել:  
**ԾՐԱՐԻՎ**, գ. Փոքր ծրար:  
**ԾՐԱՐՈՒՆ**, ած. Ծրարուած:  
**ԾՐԴԵԼ**, չբ. Կեղտի մէջ ապականուել:  
**1. ԾՐԵԼ**, նբ. Գծագրել, գծել, ծրագրել:  
**2. ԾՐԵԼ**, նբ. Հեղուկը անց կացնել:  
**ԾՐՆՔԱԼ**, Տ. Ջրնգալ:  
**ԾՐՏԱՀԱՍ**, ած. Ծրտի համ ունեցող:  
**+ ԾՐՏԱՀԱՍԵԼ**, չբ. Ծրտի համ առնել:  
**+ ԾՐՏԱՀՈՏ**, գ. Ծրտի հոտ:  
**+ ԾՐՏՈՏԵԼ**, նբ. Ծրտով ապականել:  
**\* ԾՐՕՆ**, գ. Հայկական հին տոմարով ամսի քսան եւ հինգերորդ օրը:  
**ԾՓԱԼ**, չբ. Ծփանքի մէջ լինել: Ջուրի երեսը մնալ՝ տատանիլ:  
**ԾՓԱԼԻ** } ած. Ծփանքներով լի:  
**ԾՓԱԼԻՑ** }  
**ԾՓԱՆՔ**, գ. Ծփալը:  
**ԾՓԱՆՈՒՏ**, ած. Այեծածան, շատ ծփուն:  
**ԾՓԵԼ**, նբ. Տատանել: 2. Փոխ. Խռովել:  
**ԾՓԻ**, գ. (Բուս.) Թեղու մի տեսակը:  
**ԾՓԻՆ**, ած. Ծփացող: Տատանող:

**ԾՓՓՓԱԼ**, չբ. Ծուփ-ծուփ տատանուել:  
**ԾՐՏԱՈՌԱԾ** } ած. Ոռը ծրտոտ՝ ծըր-  
**ԾՐՏԱՈՌԻՎ** } տոտած:  
**+ ԾՐՏԱՅՆԵԼ**, նբ. Մի քիչ հեղուկ կաթեցնել, ծրտել տալ:  
**ԾՐՏԵԼ**, նբ. Թոշունների աղբելը:  
**ԾՐՏԻ-ՊՐՏԻ**, Տ. Ծոտի-պոտի:  
**ԾՐՏՈՏ**, ած. Ծրտով կեղտոտուած:  
**ԾՓԱՆՈՒՏ**, ած. Ալեշարժ:  
**ԾՓՓՓԱՅՆԵԼ**, գ. Ծըփ-ծըփ ձայն հանել:  
**ԾՓՓՓՈՒՆ**, ած. Միշտ ծփծփացող:  
**ԾՓՈՒՄ**, գ. Ծփալը:  
**ԾՓՈՏ**, գ. Ծփիների պուրակ:  
**ԾՕ՝** միջ. Կոչական ձայն, որով կանչում են մանչ տղաներին:  
**\* ԾՕԹԻԱԿՈՍ**, Տ. Ջողիակոս:  
**+ ԾՕՍԵԼ**, նբ. Թաղել:  
**ԾՕՓ**, գ. (Կենդ.) Չուող թոշուն:  
**+ ԾՅԵԼ**, նբ. Խմորեղէնի խորիզը կլ լիցքը դնելուց եւ ծալելուց յետոյ ափերը ոլորել կլ սեղմելով կպցնել:

## Վ, Կ

**Վ, Կ. կեն**, գ. Հայերէնի տասնեւհինգերորդ տառը եւ տասներորդ բաղաձայնը:  
**2. Թուարկութեան մէջ՝ վաթսուն, վաթսուներորդ:**  
**ՎԱ**, Կա լ, բռնի յ, վէ յ առ: 2. գ. Ձեռքի մատները չռած մէկի երեսին դէմ անելը իբրեւ անարգանք, իբրեւ մերժում:  
**ՎԱԳ**, գ. Կռիւ, վէճ:  
**ՎԱԳԱՍԵՐ**, ած. Վէճ սիրող:

**ՎԱԳԵԼ**, չբ. Կռուել, աղմուկ յարուցանել:  
**\* ՎԱԳՈՎՈՅՏ**, գ. Անորոշ տեսակի խոտ:  
**\* ՎԱԴԵՄ**, ած. (եբր. gades), Սուրբ:  
**ՎԱԴՄԻՈՆ**, գ. (Քիւմ.) Մետաղական պարզ մարմին:  
**\* ՎԱԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կազից գործընածքներ գործելը:  
**ՎԱԶԱԿ**, Տ. Ղազախ:

**ԿԱԶՂՈՒՐԱԿԱՆ**, Տ. Կազդուրիչ:  
**ԿԱԶՂՈՒՐԵԼ**, նբ. Հաստատել, զորացր-  
 նել:  
**ԿԱԶՂՈՒՐԻՉ**, ած. Կազդուրող:  
**ԿԱԶՂՈՒՐՈՒԹԻՒՆ** } Գ. Կազդուրելը:  
**ԿԱԶՂՈՒՐՈՒՄ** }  
**1. ԿԱԶՄ**, ած. Կազմում, պատրաստ:  
**2. ԿԱԶՄ**, գ. Միեւնոյն գործով իրար  
 հետ կապում անձերի ամբողջութիւն:  
**ԿԱԶՄԱԲԱՆ**, գ. (Գիտ.) Կազմաբանու-  
 թեան մասնագէտ:  
**ԿԱԶՄԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Կազմախօսու-  
 թեանը վերաբերեալ:  
**ԿԱԶՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտութիւն  
 կազմախօսութեան մասին:  
 \* **ԿԱԶՄԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կահ կա-  
 րասի շինելը:  
**ԿԱԶՄԱԼՈՒԾԱԿԱՆ**, ած. Կազմալու-  
 ծութեան վերաբերեալ:  
**ԿԱԶՄԱԼՈՒԾԵԼ**, նբ. Կազմակերպու-  
 թիւնը քայքայել:  
**ԿԱԶՄԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կազմա-  
 լուծուելը:  
**ԿԱԶՄԱԼՈՒԾՈՒՄ**, գ. Կազմալուծելը:  
**ԿԱԶՄԱԽՕՍ**, գ. Մասնագէտ կազմա-  
 խօսութեան:  
**ԿԱԶՄԱԽՕՍԱԿԱՆ**, ած. Կազմախօ-  
 սութեան յատուկ:  
**ԿԱԶՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտութիւն:  
**ԿԱԶՄԱՄ**, գ. Կազմութիւն:  
 \* **ԿԱԶՄԱԿԱՆ**, ած. Կազմին յատուկ:  
 \* **ԿԱԶՄԱԿԵՐՊ**, ած. Կազմակերպում,  
 կազմում:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԱՀԱՍՏԻՔԱՅԻՆ ՑՈՒ-**  
**ՑԱԿ**, գ. Պաշտօնական փաստաթուղթ,  
 որով սահմանում են անձնակազմի  
 թուաքանակն ու կազմը:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ**, նբ. Առանձին ան-  
 հատներ միացնել: 2. Կազմել:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԻՉ**, ած. Նա որ կազմա-  
 կերպում է:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾՔ**,

**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Եղանակը  
 ձեւը, որով կազմակերպում է:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՉԱԿԱՆ**, ած. Կազմա-  
 կերպիչին յատուկ:  
**ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կազ-  
 մակերպում լինելը:  
**ԿԱԶՄԱՆԿԱՐ**, գ. Կազմի վրայի նկարը:  
**ԿԱԶՄԱՏՈՒՆ** } Գ. Գործարան կլմ ար-  
**ԿԱԶՄԱՐԱՆ** } գ. Գործարան կլմ ար-  
 հեստանոց, որտեղ գրքեր են կազմում:  
**ԿԱԶՄԱՐԱՐ**, գ. Գիրք կազմող:  
**ԿԱԶՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կազմարար  
 լինելը:  
**ԿԱԶՄԱՓՈՒՈՒՄ**, գ. (Գիտ.) Կազմա-  
 փոխելը:  
**ԿԱԶՄԱՔԱՆԴԵԼ**, բ. Կառուցումաձևի  
 ամբողջութիւնը մասնատել:  
**ԿԱԶՄԱՔԱՆԴՈՒԵԼ**, բ. Կազմալուծուել,  
 դադարել գոյութիւն ունենալուց:  
**ԿԱԶՄԵԼ**, նբ. Առանձին մասերն իրար  
 մօտ բերելով մի ամբողջութիւն ձեւաց-  
 նել: 2. Հաւաքել, խմբել միասին: 3. Շա-  
 րադրել: 4. Ձեւացնել: 5. Յօրինել:  
 6. (Քրկն.) Բառերը նպատակայարմար  
 կերպով դասաւորելով կանոնաւոր  
 իմաստ ստեղծել:  
**ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կառուցումաձև:  
**ԿԱԶՈՒԱՐ**, գ. (Կենդ.) Ջայլամների ցե-  
 դից թռչուն:  
**1. ԿԱԹ**, գ. Կաթիլ: 2. Նման. Փոքր ինչ,  
 չնչին չափով:  
**2. ԿԱԹ**, գ. Սպիտակ՝ ախորժախաւ հե-  
 դուկ: Մտինքէն ստածում ասպիտակ  
 հեղուկ:  
**ԿԱԹԱՐՈՍ**, ած. Մակդիր նովատեան  
 աղանդաւորների:  
 + **ԿԱԹԲԱՋԱՐ**, գ. Անորոշ տեսակի  
 թաւոտ կանաչ խոտ:  
**ԿԱԹԵՂ**, գ. (Երկրաչ.) Ուղղանկիւն  
 եռանկիւնու երկու կողմերից իւրաքան-  
 չիրը, որոնք կազմում են ուղիղ անկիւն:  
 \* **1. ԿԱԹԵԼ**, գ. Կարթել: Խայծով ձուկ

որսալ:

**2. ԿԱԹԵԼ**, չբ. Կաթիլ-կաթիլ վեր ընկնել: 2. Լոյսի ճառագայթ ընկնել:

**ԿԱԹԻԼ**, գ. Հեղուկի փոքրիկ մաս: 2. Հեղուկ դեղ:

+ **ԿԱԹԻԼՔ**, գ. Հասած պտուղ:

+ **ԿԱԹԻԼՔԱՉՈՒՐ**, գ. Կաթիլներից գոյացած ջուր:

**1. ԿԱԹԻԿ**, գ. Փոքր կաթիլ:

**2. ԿԱԹԻԿ**, գ. (Փաղաքշ.), Խմելու կաթ:

**3. ԿԱԹԻԿ**, գ. Փորախտ, լերդացալ:

**4. ԿԱԹԻԿ**, գ. (Բուս.) Թիթեռնագգիններից խոտ:

ԿԱԹԿԱԹԵԼ } չբ. Կաթիլ-կաթիլ հոսել:  
 ԿԱԹԿԹԵԼ }

**ԿԱԹԿԹՈՑ**, գ. Կաթկթելը:

**ԿԱԹԿՈՒԹ**, գ. Կաթ եւ ինչ որ նման է կաթի:

**ԿԱԹՆԱԲԵՐ**, ած. Կաթ բերող:

**ԿԱԹՆԱԲՈՅՐ**, ած. գ. Կաթի բուրմունք ունեցող:

**ԿԱԹՆԱԲՈՒԽ**, ած. Կաթ բխող:

**ԿԱԹՆԱԳԵՂՁ**, գ. Կաթ արտադրող գեղձ, ծիծ:

**ԿԱԹՆԱԳԵՏ**, գ. Կաթի մասնագետ:

**ԿԱԹՆԱԳՈՅՆ**, ած. Կաթի գոյն ունեցող:

**ԿԱԹՆԱԶՈՒՐԿ**, ած. Կաթից գուրկ:

**ԿԱԹՆԱԲՈՅՐ**, ած. Կաթի պէս սպիտակ:

**ԿԱԹՆԱԼԻ**, ած. Կաթով լի:

**ԿԱԹՆԱԼԻՐ**, գ. Կաթից ու ալիւրից բաղադրուած փոշի:

**ԿԱԹՆԱԽՈՏ**, գ. (Բսբ.) Կաթնախտազգիների դասին պատկանող բոյսերի ցեղ:

**ԿԱԹՆԱՍՏԱՌ**, գ. (Բուս.) Հացապտղիների կարգին պատկանող ծառ:

**ԿԱԹՆԱՍԻՐ**, գ. Նոյնն է Ծիրկաթին:

**ԿԱԹՆԱԿԵՐ**, ած. Կաթ ուտող:

**ԿԱԹՆԱՀԱՍ**, ած. Կաթի համ ունեցող:

\* **ԿԱԹՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կաթից կըտրելը:

**ԿԱԹՆԱՀՈՏ**, ած. Կաթի հոտ ունեցող:

+ **ԿԱԹՆԱՀՈՒՆՑ**, ած. գ. Գաթայի նման խմորեղէն:

\* **ԿԱԹՆԱՁԻՐ**, ած. Կաթ շնորհող:

**ԿԱԹՆԱՉՈՒ**, գ. Ուտելիք, որ պատրաստուում է կաթով:

**ԿԱԹՆԱՉՈՒԱՅԻՆ**, ած. Ձուից ու կաթից կազմուած:

**ԿԱԹՆԱՂԲՆԻՐ**, գ. Կաթի աղբիւր:

**ԿԱԹՆԱՄԱՆ**, գ. Արծաթէ կմ յախճապակէ աման:

\* **ԿԱԹՆԱՄԱՏՈՅՑ**, ած. Կաթ մատուցանող:

**ԿԱԹՆԱՅԻՆ**, ած. Կաթին յատուկ:

**ԿԱԹՆԱՆԱԼ**, չբ. Կաթ դառնալ:

**ԿԱԹՆԱՆՈՅՇ**, ած. Կաթի նման քաղցր:

**ԿԱԹՆԱՆՈԹ**, գ. (Բուս.) Բոյսերի անօթ:

**ԿԱԹՆԱՇԱՔԱՐ**, գ. Կաթի բաղադրութեան մէջ գտնուող շաքար:

**ԿԱԹՆԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում են կաթի որակը:

**ԿԱԹՆԱՊԱՀԵՍՏ**, գ. Կաթնային տնտեսութեան այն վայրը, ուր պահում են կաթը:

+ **ԿԱԹՆԱՊՈՒՐ**, գ. Ապուր, որ պատրաստում են կաթով:

**ԿԱԹՆԱՌԱՏ**, ած. Առատ կաթ ունեցող:

\* **ԿԱԹՆԱՄՆՈՅՑ**, ած. Կաթով սնուցանող:

**ԿԱԹՆԱՍՈՒՆ**, ած. Նա որ սնուում է կաթով:

**ԿԱԹՆԱՎԱՃԱՌ**, ած. Կաթ վաճառող:

**ԿԱԹՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կաթ վաճառելը:

**ԿԱԹՆԱՎԱՃԱՌՈՒՀԻ**, ած. գ. Կաթնավաճառ կին:

**ԿԱԹՆԱՏԱՍ**, գ. Երէխայի առաջին անգամ բուսնող ատամներ:

**ԿԱԹՆԱՏԱՐ**, ած. Կաթ տանող:

**ԿԱԹՆԱՏՆԵՍ**, գ. Մասնագէտ կաթնատրնտեսութեան:

**ԿԱԹՆԱՏՆԵՍԱԿԱՆ**, ած. Կաթնատրնտեսութեան վերաբերեալ:

<p><b>ԿԱԹՆԱՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանոնաւոր արդիւնաբերութիւն կաթի եւ կաթնային սթերիլիզացիոն, իւղի:</p> <p><b>ԿԱԹՆԱՏՈՒ</b>, ած. Կաթ տուող: <b>ԿԱԹՆԱՏՈՒՆ</b> } գ. Այն շինութիւնը, <b>ԿԱԹՆԱՐԱՆ</b> } գ. Այն շինութիւնը, որտեղ կաթը մշակում են:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆԱԻԵՐ</b>, ած. Վատ կաթ կերած:</p> <p>* <b>ԿԱԹՆԱԻԷՏ</b>, ած. Կաթնատատ:</p> <p><b>ԿԱԹՆԱՓԱՌ</b>, գ. Եռացրած կաթի վրայ առաջացող շերտը:</p> <p><b>ԿԱԹՆԱՓՈՇԻ</b>, գ. Չորացրած կաթի փոշի:</p> <p><b>ԿԱԹՆԱՓՐՓՈՒՐ</b>, գ. Կաթի փրփուր:</p> <p><b>ԿԱԹՆԱՓՈՒՇ</b>, գ. Փշոտ մոլախտ:</p> <p><b>ԿԱԹՆԲԵՎ</b>, գ. (Բուս.) Բազմամեայ վտանգատր մոլախտ:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆԵՐԲԱՅՐ</b>, գ. Նա որ մի ուրիշ արհիւնով օտար մարդու եղբայրացել է:</p> <p><b>ԿԱԹՆԵՂԷՆ</b>, ած. գ. Կաթ եւ ինչ որ կաթից պատրաստուած է:</p> <p><b>ԿԱԹՆԵՆԻ</b> } գ. Կաթի երես, սեր: <b>ԿԱԹՆԵՐԵՍ</b> }</p> <p><b>ԿԱԹՆԽՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Տորոնազգիների կարգին պատկանող երկարակեաց խոտ:</p> <p><b>ԿԱԹՆՎԵՐ</b>, S. Կաթնակեր:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆՈՎ</b>, ած. Կաթոտ, կաթը առատ:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆՈՏ</b>, <b>ԿԱԹՆՈՒՏ</b>, ած. Կաթը շատ:</p> <p><b>1. ԿԱԹՆՈՒՎ</b>, գ. Մի տեսակ քաղցր խնձոր:</p> <p>+ <b>2. ԿԱԹՆՈՒՎ</b>, գ. (Ախտաբ.) Մանր սպիտակ բշտիկներ:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆՏԵՐԵԻ(Ր)</b>, գ. (Բուս.) Թղկիների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՆՏԻՎ</b>, գ. Կաթի տիկ:</p> <p><b>ԿԱԹՆՏՈՒ</b>, S. Կաթնատու: Կաթնտու կով:</p> <p><b>ԿԱԹՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաթնտու լինելը:</p> <p><b>ԿԱԹՈՎԻՆ</b>, ած. մկ. Շատ կարօտով, խանդակաթ սիրով:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂ</b>, գ. (Ֆիզ.) Ելեկտրական մարտ-</p>	<p>կոցի բացասական բեւերը:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎ</b>, ած. (Կրօն.) Հռոմէական եկեղեցուն պատկանող:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎԱԿԱՆ</b>, ած. Կաթողիկին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎԱՆԱԼ</b>, չբ. (Եկեղ.) Կաթողիկ կաթողիկէ դառնալ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Կաթողիկ դարձնել:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Հռոմէական եկեղեցու դաւանութիւն:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎԵԱՅ</b>, ած. Կաթողիկէ:</p> <p>* <b>ԿԱԹՈՂԻՎԵՅԻ</b>, ած. (Եկեղ.) Կաթողիկէ կմ մայր եկեղեցու միաբան:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎԷ</b>, ած. (Յուն.) (Կրօն.) Ընդհանրական, տիեզերական: 2. (Եկեղ.) Մի որոշ ազգի մայր եկեղեցի: 3. (Կազմախ.) Լեարդի ստորին մեծ երակը: 4. Եկեղեցիի գմբէթը:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍ</b>, գ. (Կրօն.) Ընդհանրական պետ եկեղեցու, ծայրագոյն պատրիարք:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍԱԿԱՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Կաթողիկոսին յատուկ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍԱՆԱԼ</b>, չբ. Կաթողիկոս դառնալ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍԱՐԱՆ</b>, գ. Կաթողիկոսի բնակարան, վեհարան:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Կաթողիկոսանալ՝ի կաթողիկոս դարձնել:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍԱՅՈՒ</b>, ած. Կաթողիկոստութեան յարմար:</p> <p><b>ԿԱԹՈՂԻՎՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաթողիկոս լինելը:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՈՎՆԱԼ</b>, չբ. Կաթը շատանալ՝ առատանալ:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՈՏ</b>, ած. Կաթնտոտ, առատ կաթ ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿԱԹՈՏԵԼ</b>, չբ. Կաթովնալ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՏ</b>, ած. Միրատենչ:</p> <p><b>ԿԱԹՈՒԱՄՕ</b>, գ. (Ախտաբ.) Ուղեղի կմ սրտի հիւանդութիւն:</p>
--	---

<p><b>ԿԱԹՈՒԱՍՏԱՀԱՐ</b>, ան. Կաթուածից զարկուած:</p> <p><b>ԿԱԹՈՒԱՍՏԱՅԻՆ</b>, ան. Կաթուած պատճառող:</p> <p><b>ԿԱԹՈՒԱՍՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաթուածահար լինելը:</p> <p><b>ԿԱԹՈՒԱՍՈՆՏ</b>, ան. Նա որ տրամադիր է կաթուած ստանալու:</p> <p><b>ԿԱԹՈՒՑԻՉ</b>, Կաթիլային ներարկման սարք:</p> <p><b>ԿԱԹՍԱՅ</b>, գ. Պղնձէ մեծ կլմ փոքր աման՝ ջուր տաքացնելու: 2. Շոգեշարժ մեքենային կից մետաղէ ընդունարան:</p> <p><b>ԿԱԹՍԱՅԱԳՈՐԾ</b>, ան. գ. Կաթսայ շինող:</p> <p><b>ԿԱԹՍԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաթսայագործի արհեստը:</p> <p><b>ԿԱԺ</b>, գ. Բրդէ կլմ բամբակէ թելի փաթոյթ, հոգսերու եւ հաշիւներու մէջ մտլորուիլ:</p> <p>+ <b>ԿԱԺԵԼ</b>, նր. 1. Կաժ անել: 2. Շերտել:</p> <p>+ <b>ԿԱԺ ՊԱՆԻՐ</b>, Տ. Թել պանիր:</p> <p>1. <b>ԿԱԼ</b>, գ. Հարթ, մաքուր, պնդացրած բոլորակ գետին: Յորենը յարդից զատելու տեղ:</p> <p>2. <b>ԿԱԼ</b>, Տ. Կենայ: Գոց:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱԲԱՆ</b>, գ. Կալի բան: Գործ:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՄԱՂՈՐ</b>, գ. Խնձորի մի տեսակ:</p> <p>* <b>ԿԱԼԱԿԱՌՈՅՑ</b>, ան. Կալի նման կառուցուած:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱԿՈՐԿՈՏ</b>, գ. Կորկոտ, որ պատրաստում են Վարագայ խաչի սոնին:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՃԵԼ</b>, չր. Զրոյց անել:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՄԱՍ</b>, գ. Կալից մաս:</p> <p><b>ԿԱԼԱՄԷՉ</b>, գ. Կալի մէջտեղը:</p> <p><b>ԿԱԼԱՄԻՉՈՑ</b>, գ. Կալի ժամանակ:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆ</b>, գ. Փեսայի վճարած գլխագին աղջկայ հոր:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԱԴՐՈՒԵԼ</b>, բ. Կալանքի տակ դրուել, արգելափակել դրամատան հաշիւները:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԱԻՈՐ</b>, ան. գ. Կալանքի են-</p>	<p>թարկուած: Ձերբակալուած:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԱԻՈՐԵԼ</b>, նր. Կալանքի ենթարկել:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կալանաւոր լինելը:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԱԻՈՐՈՒՄ</b>, գ. Կալանաւորելը:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԴ</b>, գ. Գօտի:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԴԱԳՈՐԾ</b>, գ. Կալանդի մասնագէտ:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԴԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կալանդագործի մասնագիտութիւնը:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԴԵԼ</b>, նր. Կալանդ դնել:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆԵԼ</b>, բ. Կալանքի ենթարկել:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՆՉ</b>, գ. Շների կաղկանձ:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՆՉԵԼ</b>, չր. Շների կաղկանձելը:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՆՉՈՑ</b>, գ. Կալանչելու ձայն:</p> <p><b>ԿԱԼԱՆՔ</b>, գ. Կալանաւորութիւն:</p> <p><b>ԿԱԼԱՇ</b>, ան. Խենթուկ:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՉԱՓ</b>, ան. Կալի չափով:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՊԱՆ</b>, ան. Կալի վրայ աշխատող մշակ:</p> <p>* <b>ԿԱԼԱՊԵՏ</b>, գ. Կալի պետը:</p> <p><b>ԿԱԼԱՍԱԿ</b>, գ. Կալի թեղի տակ մնացածը: Յարդախառն հացահատիկ:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՍԵՆ</b>, գ. Կալ անելու տեղ:</p> <p><b>ԿԱԼԱՏՈՁ</b>, Տ. Գաղատու:</p> <p><b>ԿԱԼԱՏՈՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Որմնադրութիւն:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՅԵՆ</b>, գ. Կալի կակուղ ցելի անձրեւի ժամանակ:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱԻԵԼ</b>, գ. Կալի աւել:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՔԱՇ</b>, գ. Երկրագործական գործիք:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԱՔԱՇԵԼ</b>, նր. Կալաքաշով ծեծուած կալը մի կողմ քաշել:</p> <p><b>ԿԱԼԱՔԱՐ</b>, գ. Ծանր քար կտաւատէն ձէթ հանելու համար:</p> <p><b>ԿԱԼԱՔԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Կալաքարին յատուկ:</p> <p><b>ԿԱԼԵԿ</b>, ան. գ. Կալի եկող:</p> <p>+ <b>ԿԱԼԵՄԱՐ</b>, գ. Փոկեմաղ լայն ծակերով:</p>
--	--

<p><b>ԿԱԼ ԵՒ ԿԱՊ</b>, գ. Բռնել-կապելը:  <b>+ ԿԱԼԻԿ</b>, գ. Հողաթափ:  <b>ԿԱԼԻՈՆ</b>, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին:  <b>+ ԿԱԼԼԵԼ</b>, Տ. Կալնել: Փակել:  <b>+ ԿԱԼԿԱՊՍ ԱՆԵԼ</b>, (Ստտ.) Կալ ու կապ անել, կախարդություններով մեկին կապել:  <b>ԿԱԼ ԿՐՈՆ</b>, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին՝ դեղին գոյնի:  <b>+ ԿԱԼԿՐՈՒՃ</b>, Տ. Շուշտակ (կանանց գր-դակ):  <b>+ 1. ԿԱԼՄԷՋ</b>, գ. Կալի մեջ:  <b>+ 2. ԿԱԼՄԷՋ</b>, գ. Շրջապատելը:  <b>+ ԿԱԼՄՈՒԽ</b>, ած. Կալի մեջ մխում:  <b>+ ԿԱԼՆԵԼ</b>, նբ. Գոցել, փակել:  <b>ԿԱԼՆՈՒՄ</b>, Գործողությունների յաջորդականություն, որոնց նպատակն է նշանակետը բռնելը:  <b>ԿԱԼՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բռնելու՝ տիրելու ոյժ:  <b>ԿԱԼՈՆԳ</b>, գ. (Կենդ.) Չղջիկների կարգին պատկանող թռչուն:  <b>ԿԱԼՈՇ</b>, գ. Կարճավիզ կօշիկ:  <b>ԿԱԼՈՏԻ</b>, ած. Կալի վրայ աշխատող, կամը քաշող (եզ):  <b>+ ԿԱԼՈՑ</b>, գ. Այն ժամանակը, երբ գիւղացիները կալ են անում:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍ</b>, գ. Գրաւած՝ բռնած ունենալը, տիրելը:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱԳԻՐ</b> }  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱԹՈՒՂԹ</b> } գ. Փաստաթուղթ կալուածքի սեփականություն:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱԿԱՆ</b>, ած. Կալուածին յատուկ:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱԿԱՐՁ</b>, գ. Կալուածի կապալագին:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱՏԵՐ</b>, գ. Կալուածի տեր:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱՏԻՐԱԿԱՆ</b>, ած. Կալուածատերին յատուկ:  <b>ԿԱԼՈՒԱՍՄԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կալուածատեր լինելը:</p>	<p><b>ԿԱԼՈՒԱՍՓ</b>, Տ. Կալուած:  <b>+ 1. ԿԱԼՈՒԿ</b>, ած. Փակուած:  <b>+ 2. ԿԱԼՈՒԿ</b>, գ. Գլխի գագաթի վրայ կլոր ածիլուած տեղ:  <b>+ ԿԱԼ ՈՒ ԿԱՊ</b>, գ. Բռնել-կապելը:  <b>+ ԿԱԼՈՒԿԱՊՈՒԵԼ</b>, չբ. Շփոթուել, կալուկապ ընկնել:  <b>+ ԿԱԼՈՒՈՐ</b>, ած. գ. Կալի վրայ աշխատող մարդիկ:  <b>ԿԱԼՊԱԿ</b>, գ. Թասակ:  <b>ԿԱԼՄԵԼ</b>, Տ. Կասել: Հատիկը յարդէն գատել, չկասեցնել:  <b>ԿԱԼՄՈՂ</b> }  <b>ԿԱԼՄՈՐԴ</b> } գ. Կալսող մարդ:  <b>ԿԱԼՎԻՆԱԿԱՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Կալ՝վինականությունն ընդունող:  <b>ԿԱԼՎԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կալ՝վինի յատուկ անունից ուսմունք:  <b>ԿԱԽ</b>, ած. 1. Կախուած, կախ ընկած: 2. գ. Փոքր երեխայի առնի անդամ:  <b>ԿԱԽԱՍՈՑ</b>, ած. Կախուած դրութեան մեջ եղող:  <b>ԿԱԽԱԿԱՑԵԼ</b>, նբ. Առժամանակ կանգնեցնել:  <b>ԿԱԽԱԿԱՑՈՒՄ</b>, գ. Կախակալելը:  <b>ԿԱԽԱԿԱՑՈՑ</b>, գ. Տեղում չտեղադրելու դէպքում թելով կախուող ակնոց:  <b>ԿԱԽԱՂԱՆ</b>, գ. Մահապարտներին կախելու գործիք:  <b>* ԿԱԽԱՂԱՆԵԼ</b>, նբ. Կախաղան հանել:  <b>ԿԱԽԱՆ</b>, գ. Կախաղան:  <b>+ ԿԱԽԱՆԱՑՈՒ</b>, ած. Ինչ որ յարմար կլմ յատկացրած է կախան անելու:  <b>+ ԿԱԽԱՆԵԼ</b>, նբ. Կախան անել:  <b>ԿԱԽԱՐԱՆ</b>, գ. Կախելու տեղ:  <b>ԿԱԽԱՐԴ</b>, ած. գ. Մարդ կլմ կին, որ ըստ ժողովրդական սնահաւատութեան, կապ ունի չար ոգիների հետ:  <b>ԿԱԽԱՐԴԱԲԱՐ</b>, մկ. Կախարդի պէս:  <b>ԿԱԽԱՐԴԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կախարդութեան գիտություն՝ ուսում:  <b>ԿԱԽԱՐԴԱԿԱՆ</b>, ած. Կախարդին յա-</p>
--	--

տող:

\* **ԿԱՆԱՐԴԱԿԻՑ**, ան. Կախարդութեան մասնակից:

**ԿԱՆԱՐԴԱՆՔ**, գ. Կախարդական գործ:

**ԿԱՆԱՐԴԱՐԱՐ**, Կախարդական գործ կատարող:

**ԿԱՆԱՐԴԵԼ**, նբ. Կախարդանքի են-

թարկել: 2. Հրապուրել:

**ԿԱՆԱՐԴԻՉ**, ան. Նա որ կախարդում է, կախարդող:

**ԿԱՆԱՐԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կախարդ լինելը:

**ԿԱՆԱՐԴՈՒՅԻ**, գ. Իզական սեռի կախարդ:

+ **ԿԱՆԳՈՒԽ**, ան. մկ. Նա որ գլուխը կախ է պահում:

**ԿԱՆԵԱԼ**, ան. Կախում ունեցող:

+ **ԿԱՆԵԹ**, գ. Մի տեսակ զինու խաղող:

**ԿԱՆԵԼ**, նբ. 1. Մի բան վերի ծայրից ամրացնել մի կետի, այնպես որ միւս մասը օղի մէջ մնայ: 2. Կախարդանի վրայ սպաննել: 3. (Քրկն.) Կախում ունենալ:

+ **ԿԱՆԵԼԱՏԵՂ**, գ. Տեղ, որտեղ մարդկանց կախում են:

+ **ԿԱՆԵՐԵՍ**, ան. Երեսը կախ:

+ **ԿԱՆ-ԿԱՆ**, ան. մկ. Շատ կախում:

+ **ԿԱՆԿԱՆԱՊՈՒՐ**, գ. Երկայն դղմաձով ապուր:

+ **ԿԱՆՈՈ**, ան. Խեղճ:

+ **ԿԱՆՈՎԻ**, ան. Կախած:

**ԿԱՆՈՑ**, ան. գ. Կախելու, կախուելիք:

**ԿԱՆՈՒՍ**, գ. Կախելը, կախուելը:

+ **ԿԱՆՏՈՒՆ**, գ. Ձիթահանքի մէջ մի կլորակ թուրգի կմ աշտարակի նմանութեամբ բաժանումը:

**ԿԱՆՔԱՍԱԿ**, ան. Կախ ընկած գաւալով (անասունների մասին):

+ **ԿԱՆՔԱՐ**, գ. Ձիթահանքում՝ ջաղացի քարի մեծութեան քար:

**ԿԱՍԱՆ**, գ. Շատ նեղ ճանապարհ, նեղ անցք. կիրճ:

\* **ԿԱՍԱՆԵԼ**, չբ. Նեղ տեղով անցնել:

\* **ԿԱՍՆԵԼ**, նբ. Կածան՝ անցք շինել:

+ **ԿԱՍ ՈՒ ԿՐԱԿ**, գ. Կայծ ու կրակ

+ **ԿԱԿԱ**, ան. (Օաղր.), Կակազ, թոթով:

**ԿԱԿԱԶ**, ան. Կակազող, կակազելով խօսող:

**ԿԱԿԱԶԱՀՈՒՆՉ**, ան. Բեկբեկուող ձայնով հնչուող:

**ԿԱԿԱԶԱՆՔ**, գ. Խօսելու թերութիւն:

**ԿԱԿԱԶԱՆՔ**, գ. Կակազելու սովորութիւնը:

**ԿԱԿԱԶԵԼ**, չբ. Խօսելիս բառերը ձգձգել:

**ԿԱԿԱԶՈՏ**, ան. Փոքր ինչ կակազ:

**ԿԱԿԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կակազ լինելը:

**ԿԱԿԱԶՈՒՍ**, գ. Կակազելը, կակազանք:

+ **ԿԱԿԱԼ**, գ. Ընկուզենու պտուղը:

+ **ԿԱԿԱԼԹԱՓԻ**, ան. գ. Երկայն ձող, որով ընկուզենուն խփելով կակալները թափում են:

+ **ԿԱԿԱԼԿՈՏՐԻՉ**, ան. գ. Գործիք, որով կոտրում են կակալը:

**ԿԱԿԱՆ**, գ. Լացի՝ ողբի բարձր ձայն:

**ԿԱԿԱՆԱԼԻ(Ր)**, ան. Կականով լի:

**ԿԱԿԱՆԵԼ**, չբ. Կական բարձրացնել:

+ **ԿԱԿԱՇ**, ան. Կարմիր կով:

**ԿԱԿԱՉ**, գ. (Բուս.) Մեկունիոնների կարգին պատկանող բոյս:

**ԿԱԿԱԻԻԼ**, գ. (Բուս.) Խաչափայտ բոյսը:

**ԿԱԿԱՕ**, գ. Կակաւոնիի պտուղների սերմ:

+ **ԿԱԿՂԼ**, գ. Ծիրանի՝ նուշի եւն կորիզի միջուկը:

**ԿԱԿԺԻՐԱԿԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Դափնիների մի տեսակը:

\* **ԿԱԿԻԿԱՑ**, գ. (Բուս.) Օշնանի նման աղի խոտ:

\* **ԿԱԿՂԱԲԱՆ**, ան. Կակուղ լեզու ունեցող:

**ԿԱԿՂԱԹԵԻ**, ան. Կակուղ թելեր ունեցող:

**ԿԱԿՂԱՄԻՍ**, ան. Կակուղ միս ունեցող:

**ԿԱԿՂԱՍՈՐԹ**, ան. Կակուղ սորթ



ունեցող: (Կենդ.) Կենդանաբանութեան երկրորդ տիպարը:

**ԿԱԿՂԱՍՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կակղամիս լինելը:

**ԿԱԿՂԱՆԱԼ**, չբ. Կակղու դառնալ:

\* **ԿԱԿՂԱՊԷՍ**, մկ. Կակղու կերպով:

**ԿԱԿՂԱՑՈՒՑԻՉ**, ած. Նա որ կակղացնում է, կակղացնող:

**ԿԱԿՂԵԼ**, բ. Կակղու դառնալ:

**ԿԱԿՂԻ**, գ. (Բուս.) Թմբիների կարգին պատկանող շքեղ ծառ:

**ԿԱԿՂԻՉ**, ած. Կակղացնող:

**ԿԱԿՂՈՏ**, ած. Մի քիչ կակղու:

**ԿԱԿՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կակղու լինելը:

**ԿԱԿՂՈՒՄ**, գ. Կակղանալը:

**ԿԱԿՈՍ**, ած. Խեղճ ու կրակ:

+ **ԿԱԿՈՒՁ-ԿԱԿՈՒՁ ԱՆԵԼ**, Խօսքը ծամծամել:

**ԿԱԿՈՒՂ**, ած. Ինչ որ շօշափման կմ թեթեւ ճնշման տեղի է տալիս: Հկո. Պինդ, չոր:

+ **ԿԱԿՈՒՂԵՐԵՍ**, ած. Մեղմ բնատրույթեամբ:

+ **ԿԱԿՈՒՂԻՎ**, ած. Կակղու եւ ախորժեղի մեղմ:

+ **ԿԱԿՈՒՂԿՏՐԱՆ**, ած. Արտաքուստ կակղու ձեւացող:

**ԿԱԿՈՒՂԱԼ**, Տ. Կակղանալ:

**ԿԱԿՏՈՒՄԵՐ**, գ. (Բուս.) Ամերիկայի շոգ երկրներին բնիկ տունկերի (ծառերի) կարգ:

**ԿԱՀ**, գ. Շարժական առարկայ:

**ԿԱՀԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Կահկարասի շինող, հիւսն:

**ԿԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կահագործ լինելը:

\* **ԿԱՀԱԶԱՐԴ**, Տ. Կահայարդար:

**ԿԱՀԱՅԱՐԴԱՐ**, ած. գ. Արհեստաւոր, որ սենեակը կահաւորում է:

**ԿԱՀԱՎԱՃԱՌ**, ած. գ. Կահկարասի վաճառող:

**ԿԱՀԱՒՈՐԵԼ**, նբ. Հանդերձել, կազմել:

**ԿԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Տան կմ գրասենեակի ամբողջ կահկարասին:

**ԿԱՀԱՒՈՐՈՒՄ**, գ. Կահաւորելը:

**ԿԱՀԵԼ**, նբ. Մղել, քշել:

**ԿԱՀԿԱՐԱՄԻ**, գ. Կահ (գլխաւորապէս սենեակների):

**ԿԱՀՈՅՔ**, յոգն. գ. Կահաւորութիւն, կահկարասի:

**ԿԱՂ**, ած. Քայլելու թերութիւն ունեցող:

\* **ԿԱՂԱԲՈՅՍ**, գ. Սոխարմատ ունեցող բոյս:

**ԿԱՂԱԹ**, գ. Կողով:

**ԿԱՂԱԼ**, չբ. Կաղի պէս ման գալ:

**ԿԱՂԱԿՐԿԻՆ**, ած. մկ. Կաղալով, կաղ ի կաղ, անյարմար:

**ԿԱՂԱՂ**, գ. Գազանների եւ սողունների որջ:

\* **ԿԱՂԱՂԱՆԱԼ**, չբ. Որջանալ:

\* **ԿԱՂԱՂԱՆՔ**, գ. Որջանալու տեղ:

**ԿԱՂԱՄԱԽ** } գ. (Բուս.) Ուռենիների կարգին պատկանող բարձր ծառերի ցեղ:

**ԿԱՂԱՄԱՐ**, գ. Հին ձեւի թանաքաման պղնձից:

+ **ԿԱՂԱՄԱՐԹ**, գ. Խաղողի մի տեսակ:

**ԿԱՂԱՄԲ**, գ. (Բուս.) Փոճկաւորների կարգին պատկանող երկու տարեկան բոյս:

**ԿԱՂԱՄԲԱԿԵՐ**, ած. Կաղամբ ուտող:

**ԿԱՂԱՄԲԱԿՈՒՐԾ**, գ. Կաղամբի կուրծը միջուկը:

**ԿԱՂԱՄԲԱՊՈՒՐ**, գ. Կաղամբով (ու մտով) պատրաստած ապուր:

**ԿԱՂԱՄԲԱՎԱՃԱՌ**, ած. Կաղամբ վաճառող:

**ԿԱՂԱՄԲԱՑԱՆ**, ած. Կաղամբ ցանող:

**ԿԱՂԱՆԱԼ**, չբ. Կաղ դառնալ:

**ԿԱՂԱՆԴ**, գ. Իւրաքանչիւր ամսի առաջին օրը: 2. Յունուար ամսի առաջին օրը: 3. Նոր տարուայ նախընթաց գիշերը:

<p><b>ԿԱՂԱՆԴԱՑՈՅՑ</b>, ան. գ. Եկեղեց. Տոմարով կաղանդը:</p> <p>+ <b>ԿԱՂ(Ա)ՆԴԵԼ</b>, նբ. Կաղանդի առիթով նուիրել:</p> <p><b>ԿԱՂԱՆԴԷՔ</b>, գ. Կաղանդի առիթով տրուող նուիր:</p> <p><b>ԿԱՂԱՆՉԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Կաղանջանագ-գիների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԿԱՂԱՆՉԱՆԱԶԳԻՆԵՐ</b> } յոգն.գ (Բուս.)</p> <p><b>ԿԱՂԱՆՉՆԱՆԵԱՅՔ</b> } յոգն.գ (Բուս.)</p> <p><b>Տունկերի մի առանձին կարգ:</b></p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐ</b>, գ. Առարկայ որոշ ձեռով փոսացրած կմ փորուած օրինակ ձուլելու համար:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԱԳՈՐՄ</b>, գ. (Մսնգ.) Կաղապար պատրաստող մասնագետ:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԱԶԵՐՈՒԵԼ</b>, բ. Կաղապարից ձերբագատուել:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԱՑԻՆ</b>, ան. Կաղապարին վերաբերող:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԱՑՆԱՑՈՒՄ</b>, գ. Կաղապարային դառնալը:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԵԼ</b>, նբ. Կաղապարով ձեռտալ:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐԻՉ</b>, ան. Նա որ կաղապարում է, կաղապարող:</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐՈՒԾՔ</b>,</p> <p><b>ԿԱՂԱՊԱՐՈՒՄ</b>, գ. Կաղապարելը:</p> <p><b>ԿԱՂԱԻԵԼ</b>, նբ. Մաստիկ ցրտից կույզ գալ:</p> <p><b>ԿԱՂԵԼ</b>, Տ. Կաղալ:</p> <p><b>ԿԱՂԷԿԱՂ</b>, Տ. Կաղի կաղ:</p> <p><b>ԿԱՂԻՆ</b>, գ. Կաղնի ծառի պտուղը:</p> <p><b>ԿԱՂԻՆԿՈՏԴԻՉ</b> } ան. գ. Նոյնն է՝ ինչ</p> <p><b>ԿԱՂԻՆԿՈՏՐՈՒԿ</b> } ան. գ. Նոյնն է՝ ինչ</p> <p>որ կակայկոտրիչ:</p> <p>+ <b>ԿԱՂԻԿ</b>, ան. Քիչ կաղող:</p> <p><b>ԿԱՂԿԱՆՁԵԼ</b>, չբ. (Շների) կնկնձալ:</p> <p><b>ԿԱՂԿԱՆՁԻՆ</b>, գ. Կաղկանձելու ձայնը, կնձկնձոց:</p> <p>* <b>ԿԱՂԿԱՆՁՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Կաղկանձելու յատկություն ունեցող:</p>	<p>* <b>ԿԱՂՃ</b>, գ. Մի անորոշ վնասակար բոյս:</p> <p><b>ԿԱՂՆԱԲԵՐ</b>, ան. Կաղին բերող:</p> <p><b>ԿԱՂՆԱԿԵՐ</b>, ան. Կաղին ուտող:</p> <p><b>ԿԱՂՆԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. Կաղնիի պտուղ:</p> <p><b>ԿԱՂՆԱՏՈՒ</b>, ան. Կաղին տոտող:</p> <p><b>ԿԱՂՆԵԱՅ</b>, ան. Կաղնի փայտից:</p> <p><b>ԿԱՂՆԵՊԱՄԿ</b>, գ. Կաղնու ոստերից հիւսուած պսակ:</p> <p><b>ԿԱՂՆԵՍՈՒՆԿ</b>, գ. (Բսբ.) Ուտելի սպիտակ սունկ:</p> <p><b>ԿԱՂՆԵՓԱՅՑ</b>, գ. Կաղնու ծառից ստացուող փայտ:</p> <p><b>ԿԱՂՆՔԱՂ</b>, գ. (Կենդ.) Քաղիկների ցեղին պատկանող երկայն գորշագոյն միջատ:</p> <p><b>ԿԱՂՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Ընդհանուր անուն բաժակաբեր ծառերի կարգին պատկանող ծառերի սեռի:</p> <p>+ <b>ԿԱՂՆԻԿԱՂ</b>, գ. Երեխաների խաղ:</p> <p><b>ԿԱՂՆՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Ճաղպատիչ բոյսերի կարգին պատկանող մակաբոյս:</p> <p><b>ԿԱՂՆՈՒՏ</b>, գ. Որտեղ կաղնի ծառեր շատ են բուսել:</p> <p>* <b>ԿԱՂՈՉԱՆ</b>, գ. Գուսան:</p> <p><b>ԿԱՂՈՒԹԻՆ</b>, գ. Կաղ լինելը:</p> <p>* <b>ԿԱՂՏԻ</b>, գ. Կաթնեղէնի մի տեսակ:</p> <p><b>ԿԱՃ</b>, գ. Մանածի թելերը:</p> <p><b>ԿԱՃԱԳՈՐՄՈՒԹԻՆ</b>, գ. Կաճ՝ թաղիք շինելը:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱԿՈՒՌ</b>, ան. Լաւ խիտ լմած:</p> <p><b>ԿԱՃԱՊ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>ԿԱՃԱՌ</b>, գ. Հանդիսաւոր նիստ, ատեան, ժողով (մանաւանդ գիտնականներին, նշանաւոր անձերի): Ակաղեմիա:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱՌԱԽՏ</b>, ան. Խիտ կաճառով:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱՌԱԿԱՆ</b>, ան. Կաճառին յատուկ: Ակաղեմիկոս:</p> <p><b>ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ</b>, ան. Նոյն կաճառին մասնակից:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱՌԱԿՑՈՒԹԻՆ</b>, գ. Կաճառա-</p>
--	---

<p>կից լինելը:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱՌԱՃԵՄ</b>, ան. Կաճառով՝ խմբովին ճեմող:</p> <p>* <b>ԿԱՃԱՌԱՆՈՑ</b>, գ. Կաճառ՝ ատեան գումարեղու տեղ:</p> <p><b>ԿԱՃԱՌՈՒՄ</b>, գ. Միասին խմբուելը:</p> <p>1. <b>ԿԱՍ</b>, գ. Տ. Կամք:</p> <p>2. <b>ԿԱՍ</b>, գ. Երկրագործական գործիք:</p> <p>3. <b>ԿԱՍ</b>, շաղկ. Կապում է մի քանի բան կմ նախադասություն իբրեւ երկրնտրանք:</p> <p><b>ԿԱՍՄԳԱՅ</b>, ան. Իր կամքով գնացող:</p> <p><b>ԿԱՍՄՁՈՒՐԿ</b>, ան. Նա որ գուրկ է իր կամքով գործելու ընդունակությունից:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄՈՂ</b>, ան. Իր կամքով թողնող: Կամթող լինել, Կամաւորապէս թողնել:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄԱԻՆ</b>, գ. (Եկել.) Մեռելին յարգանք մատուցելու ձէս:</p> <p><b>ԿԱՍՄՈՒՆ</b>, ան. Իր կամքով ծնուած:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿ</b>, ան. Կամքի համաձայն եղած:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄԿԱՆ</b>, ան. Իր կամքը պահող:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակալ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՆ</b>, ան. Կամաւոր:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՏԱՐ</b>, ան. Ուրիշի կամքը կատարող, հլու:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակատար լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՐԵԼ</b>, չբ. Ըստ կամի՝ ինքնիշխանաբար վարուել:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յօժարություն:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՐՈՒՑ</b>, մկ. Յօժարութեամբ:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԱՑՈՅՑ</b>, ան. Իր կամքը առաջ տանող:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿԻՑ</b>, ան. Նոյն բանը կամեցող: Կամապաշտ:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿՈՐ</b>, ան. Օռու ու մուռ կամքով:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿՈՐԱԲԱՐ</b>, մբ. Կամակորի պէս:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄԿՈՐԱԽՕՍ</b>, ան. Չախ ու ծուր բաներ խօսող:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿՈՐԵԼ</b>, նբ. Օռել, թիրեւ, աղաւաղել: Յամառիլ:</p>	<p><b>ԿԱՍՄԿՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակոր լինելը: Յամառութիւն:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ըստ կամի լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿՑԵԼ</b>, չբ. Կամակից լինել, համերաշխ լինել:</p> <p><b>ԿԱՍՄԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակից լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄՀԱՃ</b>, ան. Իր կամքը հաճեցնող:</p> <p><b>ԿԱՍՄՀԱՃՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամահաճ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄՍԱՀ</b>, ան. Իր կամքով մահացող:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄՍԱՐՑ</b>, ան. Կռուսաւեր:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄՍԱՑԱՑԱԿԱՆ</b>, ան. Ըստ կամքի մտածուած՝ հնարուած:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑ</b>, ան. Կամքով եղած, կամաւոր:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑԱԿԱՆ</b>, ան. Իր կամքով՝ ըստ իր հաճոյքի:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑԱԿԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Կամայական կերպով:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամայական՝ ըստ քնահաճոյքի լինելը:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑԱՊԷՍ</b>, մկ. Կամայական, կերպով:</p> <p><b>ԿԱՍՄՑՕԺԱՐ</b>, ան. Ինքն իր կամքով:</p> <p><b>ԿԱՍՄՊԱՇՏ</b>, ան. Իր կամքին ծառայող:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄՊԱՇՏԵԼ</b>, չբ. Կամապաշտ դառնալ:</p> <p><b>ԿԱՍՄՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամապաշտ լինելը:</p> <p>* <b>ԿԱՍՄՍԷՐ</b>, ան. Իր կամքը սիրող:</p> <p>1. <b>ԿԱՄԱՐ</b>, գ. Մէջքը կապելու զարդարուն գօտի:</p> <p>2. <b>ԿԱՄԱՐ</b>, գ. Աղեղնաձէ կմ կիսաբոլորակ շինուածք:</p> <p>* <b>ԿԱՄԱՐԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. Կամարաձէ շինել:</p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱԶԱՐ</b>, ան. Կամարով զարդարուած:</p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՇԱՄԿ</b>, ան. Կամարներով ծածկուած:</p> <p>* <b>ԿԱՄԱՐԱԿԱԶՍ</b>, ան. Կամար կազմող:</p>
--	---

<p><b>ԿԱՄԱՐԱԿԱԼ</b>, գ. (Ճարտրապ.) <i>Կամարի մոյթ կմ նեցուկ:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ</b>, ած. <i>Կամար կապած:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱԿԵՐՊ</b>, ած. <i>Կամարի նման:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՁԵԻ</b>, ած. <i>Կամարի ձեռ ունեցող:</i></p> <p><b>*ԿԱՄԱՐԱՁԵԻԵԼ</b>, նբ. <i>Կամարի ձեռ տալ:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՅԱՐԿ</b>, ած. <i>Որի յարկը ՝ ծածկը կամարի ձեռով է:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՅՕՆ</b>, ած. <i>Կամար յօնքեր ունեցող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Կամար դառնալ:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՆՄԱՆ</b>, ած. մկ. <i>Կամարի նման:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՇԵՆ</b>, ած. <i>Կամարի ձեռով շինուած:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՍԻՒՆ</b>, գ. <i>Սիւն, որի վրայ յենուում է կամարը:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՏԵՍՔ</b>, ած. <i>Կամարի տեսք կմ ձեռ ունեցող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՐ</b>, ած. <i>Ուրիշի կամքը ՝ ցանկութիւնները կատարող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կամարար լինելը:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԱԲՈՐ</b>, ած. <i>Կամար ունեցող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐԻԿ</b>, գ. <i>Փոքր կամար:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՐՈՒՆ</b>, ած. <i>Կամարի ձեռով:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱՑ</b>, մկ. <i>Ըստ իր կամքի: 2. Ծանր, դանդաղ: 3. Առանց աղմուկի: 4. Հետըզհետէ:</i></p> <p>+ <b>ԿԱՄԱՑՈՒԿ</b>, ած. մկ. <i>Կամաց, մեղմով:</i></p> <p>+ <b>ԿԱՄԱՑՅԵԼ</b>, նբ. <i>Կամաց ՝ դանդաղ մեղմ դարձնել:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻ</b>, մկ. <i>Իր կամքով:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐ</b>, ած. <i>Ինչ որ լինում է իր կամքով, յօժարակամ:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱԲԱՐ</b> } մկ. <i>Կամար կերպարան</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱՊԷՍ</b> }</p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱԳՐԱԻՉ</b>, ած. <i>Կամար</i></p>	<p><i>կերպով գրաւող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կամար:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կամարն տրական ՝ ոչ պարտադիր լինելը:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐԱԳՐՈՒԵԼ</b>, բ. <i>Կամար գրուել:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԵԼ</b>, չբ. <i>Համաձայնել, յօժարել:</i></p> <p><b>ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կամար լինելը:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵԼ</b>, Տ. <i>Կամենալ:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵԼԻ</b>, ած. <i>Կամեցող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵԼԻԱ</b>, գ. (Բուս.) <i>Թէյագգիների կարգին պատկանող բոյս:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵԼԻԱԶԱՐԴ</b>, ած. <i>Կամելիայով զարդարուած:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵՆԱԼ</b>, նբ. <i>Կամք ՝ ցանկութիւն ունենալ: Փափաքիլ, ուզել:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵՐՏՈՆ</b>, գ. (Երած.) <i>Պողպատեայ փոքր գործիք երկմատնեայ եղանի նման:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵՑՈՐ</b>, ած. <i>Նա որ կամենում է:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵՑՈՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կամենալ կարողացող:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵՑՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կամեցող լինելը:</i></p> <p><b>ԿԱՄԵԼԻՆ</b>, գ. (Բուս.) <i>Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:</i></p> <p><b>*ԿԱՄԷՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Թոյլ թեթեւ կամք կմ կամեցողութիւն:</i></p> <p><b>ԿԱՄԼԵԼ</b>, նբ. <i>Սէջքին կապել կմ փաթաթել:</i></p> <p>+ <b>ԿԱՄԿԱՐ</b>, ած. մկ. <i>Կամաց:</i></p> <p><b>ԿԱՄԿԱՐԱԳՆԱՑ</b>, ած. <i>Կամկար ՝ հանդարտ ՝ ծանր քայլուածք ունեցող:</i></p> <p><b>ԿԱՄՆ</b>, գ. <i>Երկրագործական գործիք:</i></p> <p>+ <b>ԿԱՄՆԱԿԵՆ</b>, գ. <i>Կեռ կմ ճանկ կամնի վրայ:</i></p> <p><b>ԿԱՄՆԱՎԱՐ</b>, ած. <i>Կամը վարող:</i></p> <p>+ <b>ԿԱՄՆԱՔԱՐ</b>, գ. <i>Կամի քար:</i></p> <p><b>*ԿԱՄՇՈՏ</b>, ած. <i>Ինքնահաւան, կամապաշտ:</i></p>
---	--

<p><b>ԿԱՄՈՎԻ</b> } սկ. Կամա, կամայ, իր <b>ԿԱՄՈՎԻՆ</b> } կամքով:</p> <p><b>ԿԱՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամենայր:</p> <p><b>ԿԱՄՈՒՐՁ</b>, գ. Կառուցուածք փայտից, երկաթից՝ ջրի վրայով հաղորդակցութիւն հաստատելու համար:</p> <p><b>ԿԱՄՈՒՐՁՏԱՆՏԱԿ</b>, գ. Կամուրջի տախտակ:</p> <p>+ <b>ԿԱՄՊԵՏ</b>, <b>ԿԱՄՊՏԱՆՈՏ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>ԿԱՄՈՇԵՆԻ ԿԱՄՐԱՍԱՌ</b>, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող մեծ ծառ:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՄԵԼՔ</b>, գ. Կամուրջի գլուխ:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱԿ</b>, գ. Փոքր կամուրջ:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՁԵՒ</b>, ած. Կամուրջի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՁԻԳ</b>, ած. Կամուրջ ձգող:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՊԱՀ</b>, գ. ած. Կամուրջը պահպանող (անձ):</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՄԻՒՆ</b>, գ. Միւն քարաշէն կմ փայտաշէն, որի վրայ յենուում է կամրջի կամարը ջրի վրայ:</p> <p><b>ԿԱՄՐԱՏՈՒՐՔ</b>, գ. Տուրք, որ վճարում էին որոշ կամուրջներով անցնողները:</p> <p><b>ԿԱՄՐԵԼ</b>, Բ. Կամուրջ ձգելով անցանելի դարձնել:</p> <p><b>ԿԱՄՐՈՒՄ</b>, գ. Կամրջելը:</p> <p><b>ԿԱՄՔ</b>, գ. Հոգեկան կարողութիւն՝ վճռելու այս կամ այն անելը: 2. Տոկունութիւն: 3. Բարեհաճութիւն:</p> <p><b>ԿԱՅ</b>, գ. Կենայր, Կանգնելը:</p> <p><b>ԿԱՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Մեք.) Մեքենաբանութեան կառուցակարգի մասը:</p> <p><b>ԿԱՅԱԶՈՐ</b>, գ. (Ռազմ.) Զօրք, որ գրտնրուում է բերդում՝ պատերազմի ժամանակ:</p> <p><b>ԿԱՅԱԿԱՆ</b>, ած. Կայուն, հաստատուն:</p> <p>* <b>ԿԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կայական լիւնելը, կայունութիւն:</p>	<p><b>ԿԱՅԱՆ</b>, գ. Կանգնելու՝ կանգ առնելու տեղ:</p> <p><b>ԿԱՅԱՆԱԼ</b>, չք. Տեղ բռնել, կացուրդ ունենալ: 2. Կատարուել:</p> <p><b>ԿԱՅԱՆԱԻՈՐ</b>, ած. Կայան ունեցող, կայուն</p> <p>* <b>ԿԱՅԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>,</p> <p>* <b>ԿԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կայանաւոր՝ կայուն լինելը:</p> <p><b>ԿԱՅԱՆԱՄԻՒՆ</b>, գ. Կայանելու համար շղթայով կապելու սիւն:</p> <p>+ <b>ԿԱՅԱՆՔ</b>, գ. Ինչ որ կայ չկայ մարդու ձեռքին:</p> <p><b>ԿԱՅԱՐԱՆ</b>, գ. Ճանապարհի վրայ շինութիւն, որտեղ կարճ ժամանակով կանգ են առնում հասարակական կառքերը:</p> <p><b>ԿԱՅԱՐԱՆԱՅԻՆ</b>, ած. Կայարանին յատուկ:</p> <p><b>ԿԱՅԱՐԱՆԱՊԵՏ</b>, գ. Երկաթուղային կայարանի պետ:</p> <p><b>ԿԱՅԱՐԱՆԱՅԱՆՑ</b>, գ. Կայարանների ցանց:</p> <p>+ <b>ԿԱՅԵՆ ՄԱՐԴ</b>, Անգութ, անողորմ:</p> <p>+ <b>ԿԱՅԵՆ</b>, գ. Խիստ չար՝ վատ մարդ: Աղամի որդու անունը:</p> <p>* <b>ԿԱՅԵՆԱՏԻՊ</b>, ած. Կայէնի նման, չար:</p> <p>1. <b>ԿԱՅԹ</b>, Կողով, գամբիւղ, քթոց:</p> <p>2. <b>ԿԱՅԹ</b>, գ. Թռչկոտելը:</p> <p>3. <b>ԿԱՅԹ</b>, գ. Խաղալիկ:</p> <p><b>ԿԱՅԹԱՆԵԼ</b>, չք. Թռչկոտել:</p> <p><b>ԿԱՅԹԻՒՆ</b> } գ. Թռչկոտելը: <b>ԿԱՅԹԻՔ</b> }</p> <p><b>ԿԱՅԹՈՏ</b>, ած. Ոստոստող:</p> <p><b>ԿԱՅԼԱԿ</b>, գ. Հոսող կայթիլ հեղուկի:</p> <p><b>ԿԱՅԼԱԿԱՀՈՍ</b>, ած. Կայլակներ հոսեցնող, կմ կայլակներով հոսող:</p> <p><b>ԿԱՅԼԱԿՈՒՄ</b>, գ. Կայլակելը, բխելը:</p> <p><b>ԿԱՅՑ</b>, գ. Շիկացած փոքրիկ մասնիկ:</p> <p>2. Ընդհանրապէս՝ եռանդ, աշխոյժ:</p> <p><b>ԿԱՅՑԱՂԵՏ</b>, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով դի-</p>
--	---

տում եւ չափում են ռադիոմի  
արձակած նուրբ կայծերը:

**ԿԱՅՏԱԼԻՑ**, ան. Կայծով լի:

**ԿԱՅՏԱԽԱՌՆ**, ան. Որի մէջ կայծեր  
կան խառնուած:

**ԿԱՅՏԱԿ**, գ. Մթնոլորտային ելեկտրու-  
թեան պարպումն: Շանթ:

\* **ԿԱՅՏԱԿԱԼ**, ան. գ. Գործիք, որով  
բռնում են կայծը:

**ԿԱՅՏԱԿԱԽԱՌՆ**, Տ. Կայծախառն:

1. **ԿԱՅՏԱԿ**, Տ. Կայծակ: Շանթ:

\* 2. **ԿԱՅՏԱԿ**, գ. (Ախտար.) Սաստիկ կս-  
կծող պալար:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱԲԱՐ**, մկ. Կայծակի պէս:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ**, ան. Հրացայտ:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱԲՈՒԽ**, ան. Կայծեր բխող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱԶՍԱՅԼ**, ան. (բնստ.): Կայ-  
ծակին վայել զմայլանքով:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱԹԱՓ**, ան. Կայծակներ  
թափող:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱՀԱՆ**, ան. Կայծեր հանող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՀԱՐ**, ան. Կայծակի նման  
հարուածող: Կայծակէն զարնուած:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կայծակ-  
նահար լինելը:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՄԱՔՈՒՐ**, ան. (Կրօն.) Կայ-  
ծակով մաքրում:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՅՈՐՊ**, ան. Կայծակներով  
յորդացած:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱՇՈՒՆՉ**, ան. Հրաշունչ:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱՄԱՐՄԱՓ**, ան. Կայծակի  
սարսափ պարունակող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՎԱՐՍ**, ան. Կայծակի նը-  
ման վարսեր ունեցող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՏԱՐԱՍ**, ան. Կայծ կմ կայ-  
ծակ տարածող սփռող:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱՏԵՄԻԼ**, ան. Կայծակի  
տեսք ունեցող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՅԱՅՏ**, ան. Կայծեր սփռող:

\* **ԿԱՅՏԱԿՆԱՅՈԼ**, ան. Կայծակ ցո-  
լացնող:

**ԿԱՅՏԱԿՆԱՓԱՅԼ**, ան. Հրափայլ:

+ **ԿԱՅՏԱԿՈՒԿ**, ան. Մրայռիչ:

**ԿԱՅՏԱԿՈՒՍ**, գ. Կայծակելը, կայծկըլ-  
տելը:

**ԿԱՅՏԱՀԱՆ**, ան. գ. Կայծակ հանելու  
պողպատի կտոր:

**ԿԱՅՏԱՆԱԼ**, չբ. Կայծ դառնալ:

**ԿԱՅՏԱՌ**, գ. Կրակը բռնելու գործիք,  
ունելիք:

**ԿԱՅՏԱՔԱՐ**, Տ. Կայծակ արձակող քար:  
Գայլախագ:

**ԿԱՅՏՔԱՐ**, Տ. Կայծաքար:

**ԿԱՅՏԻԿ**, գ. Փոքր կայծ::

**ԿԱՅՏԽՈՏ**, գ. (Բուս.) Միզային բոյսերի  
կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:

**ԿԱՅՏԿԼՏԵԼ**, բ. Կայծեր արձակել:

+ **ԿԱՅՏԿԼՏԵԼ**, չբ. Սաստիկ հարուածից  
կմ շարժումից յետոյ աչքերին կայծեր  
երեւալ:

+ **ԿԱՅՏԿԼՏՈՒՔ**, գ. Կրակի արձակած  
կայծերը:

+ **ԿԱՅՏԿՈՏԵԼ**, չբ. Փայլել:

**ԿԱՅՏՀԱՆ**, գ. Կայծ հանելու գործիք:  
Հրահան:

**ԿԱՅՏԿՏՈՂ**, ան. Կայծեր:

+ **ԿԱՅՏՈՌ**, Տ. Հաղարջ (կարմիր):

1. **ԿԱՅՏՈՌԻԿ**, գ. (Կենդ.) Պատենայթեւ  
միջատների կարգից փափկամարմին-  
ների ցեղին պատկանող լուսարձակ  
գիշերային միջատ:

2. **ԿԱՅՏՈՌԻԿ**, գ. (Ախտար.) Մորթի  
խիստ վտանգաւոր բորբոքում մեծ մա-  
սամբ ծոծրակի վրայ:

+ **ԿԱՅՏՈՒԿՈՒԹԵԼ**, չբ. Զայրանալ:

**ԿԱՅՍ**, գ. Նաւու բարձր ուղիղ բոլորչի  
գերան:

**ԿԱՅՄԱՆ**, գ. (Կենդ.) Նհանգների կար-  
գին պատկանող ջրային յաղթանդամ  
կենդանի:

**ԿԱՅՈՒՆ**, ան. Տեղում հաստատ կեցող:

**ԿԱՅՈՒՆԱՅՈՒՍ**, գ. Կայուն հաստա-  
տուն տեւական դարձնելը:

**ԿԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կայուն լինելը,

հաստատ լինելը:

**ԿԱՅՈ**, գ. (Բուս.) Առիժախոտների կարգին պատկանող բոյս:

\* **ԿԱՅՍ**, գ. Մի տեսակ քամի:

**ԿԱՅՄԵՐԱԳԻՐ**, գ. Կայսրից գրուած:

**ԿԱՅՄԵՐԱԶԱՐՄ**, ած. Կայսերական զարմից՝ սերունդից:

**ԿԱՅՄԵՐԱԶՆ** ած. Կայսերական ցեղից:

**ԿԱՅՄԵՐԱԶՈՒՆ**, ած. գ. Կայսերազն:

**ԿԱՅՄԵՐԱԿԱՆ**, ած. Կայսրին յատուկ՝ վերաբերեալ:

**ԿԱՅՄԵՐԱԿԵՐՊ**, ած. Կայսրի կերպարանք կրող:

**ԿԱՅՄԵՐԱԿԻՑ**, գ. Միասին կայսրութիւն անող:

**ԿԱՅՄԵՐԱՀԱՍՏԱՏ**, ած. Կայսրից հաստատուած:

**ԿԱՅՄԵՐԱՆԱԼ**, չբ. Կայսր դառնալ:

**ԿԱՅՄԵՐԱՊԱՇՏ**, ած. Կայսեր պաշտող:

**ԿԱՅՄԵՐԱՊԷՍ**, մկ. Բնչալէս կայսր:

**ԿԱՅՄԵՐՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Կայսրութիւն:

**ԿԱՅՄԻ**, գ. Կայսրութեան պետը: Հոռմէական ինքնակալ արքայ:

**ԿԱՅՄԻՐԱՏԻՐ**, ած. գ. Կայսր ընտրող:

**ԿԱՅՄԻՐԱՏՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կայսրընտիր լինելը:

**ԿԱՅՄԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծ՝ ինքնազուրի պետութիւն:

**ԿԱՅՏԱՈ**, ած. Կայտառող, ճարպիկ, աշխոյժ: Առոյց, կորովի:

\* **ԿԱՅՏԱՈՒԿԱՆ**, ած. Կայտառի յատկութիւն ունեցող:

\* **ԿԱՅՏԱՈՒԵԼ**, չբ. Կայտառ լինել:

**ԿԱՅՏԱՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կայտառ լինելը:

**ԿԱՅՏԻՈ**, գ. Եռալ-գեռալը:

**ԿԱՅՔ**, գ. Եղած-չեղածը: 2. Գոյք: Վայր:

**ԿԱՅՔԱՂԱՐԱՆ**, գ. Կայքերի շտեմարան:

**ԿԱՆ**, գ. Կծիկի փաթոյթ:

**ԿԱՆԱՄԲԻ** ած. Կին ունեցող, ամուսնացած:

**ԿԱՆԱՆՈՑ**, գ. Տան մէջ կանանց բաժան-

մունքը:

**ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐՈՑ**, ած. Կնիկ-մարդու նման:

**ԿԱՆԱՆՑԱԽՕՍ**, ած. Կանանց նման խօսող:

**ԿԱՆԱՆՑԱՀԱՆՂԵՐՁ**, ած. Կանանց նման երկայն շորեր հագած:

**ԿԱՆԱՁ**, ած. մկ. Կանայ գոյն ունեցող:

2. Փոխ. Չհասած: Փոխ. Երիտասարդ:

**ԿԱՆԱՁԱԲՈՅԾ**, ած. Դալարարոյժ:

**ԿԱՆԱՁԱԲՈՅՍ**, ած. Վրան կանայ բուսած:

**ԿԱՆԱՁԱԳԵՂ**, ած. Կանայով գեղեցկացած:

+ **ԿԱՆԱՁԱԳԼՈՒԽ**, ած. Գլուխը կանայ սալարօշ:

**ԿԱՆԱՁԱԳՈՅՆ**, ած. Կանայ գոյն ունեցող:

**ԿԱՆԱՁԱԶԱՐԴ**, ած. Կանայով զարդարուած:

**ԿԱՆԱՁԱԶԱՐԴԵԼ**, նբ. Կանայով զարդարել:

**ԿԱՆԱՁԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանայով զարդարուած լինելը:

**ԿԱՆԱՁԱԶԳԵՍՏ**, ած. Կանայ հագած:

**ԿԱՆԱՁԱԶՈՒԱՐՃ**, ած. Կանայով զուարճացած:

**ԿԱՆԱՁԱԶՈՒՐԿ**, ած. մկ. Կանայից զրկուած:

**ԿԱՆԱՁԱԽԱՅՏ**, ած. Կանայ խայտուցներ ունեցող:

**ԿԱՆԱՁԱՀԱՆՂԵՐՁ**, ած. Կանայ ըզգեստներ հագած:

**ԿԱՆԱՁԱՍՈՒՐԱԳՈՅՆ**, ած. Սոխրագոյնի եւ կանայի խառնուրդ:

\* **ԿԱՆԱՁԱՅԻՆ**, ած. Կանայի յատկութիւն ունեցող:

**ԿԱՆԱՁԱՆԱԼ**, չբ. Կանայ գոյն ստանալ:

**ԿԱՆԱՁԱՍԱՂԱՐԹ**, ած. Կանայ սարարթ՝ տերեւ ունեցող:

**ԿԱՆԱՁԱՅՈՒՄ**, գ. Կանայանալը:

<p><b>ԿԱՆԱՉԱԻՔՏ</b>, ան. Որտեղ առատ կանաչ կայ:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉԱԻՈՒՆ</b>, ան. Կանաչի տուտղ:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉԵԼ</b>, չբ. Դալար կանաչով ծածկուել:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉԵՂԷՆ</b>, ան. գ. Կանաչից բաղկացած:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԱՉԻ</b>, գ. Դալար բոյս:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉԿԵԿ</b>, ան. Մի քիչ կանաչի տրուտղ:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԱՉԿՈՏ</b>, ան. Կանաչ բուսած:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉՈՏ</b>, ան. Որտեղ կանաչ կայ:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉՈՏՈՒԵԼ</b>, բ. Կանաչ գոյն ստանալ:</p> <p>* <b>ԿԱՆԱՉՈՐԱԿ</b>, ան. Կանաչ գոյնով:</p> <p><b>ԿԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանաչ գոյն ունենալը:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԱՉ ՈՒ ԿԱՐՄԻՐ</b>, գ. Ծիածան:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԱՉՈՒՆ</b>, ան. Կանաչ-դալար:</p> <p><b>ԿԱՆԱՊԷ</b>, գ. Երկայն նստարան թիկունքով:</p> <p><b>ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ</b>, մկ. Կնոջ պէս:</p> <p>* <b>ԿԱՆԱՑԱՆԱԼ</b>, չբ. Կին դառնալ բնաւորութեամբ:</p> <p><b>ԿԱՆԱՑԻ</b>, ան. Կնոջ բնաւորութեան յատուկ:</p> <p><b>ԿԱՆԱՑԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանաչի լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԳ</b>, գ. Դաղար, կանգնելը:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՅԻՆ</b>, ան. Կանգին վերաբերող:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍ</b>, Բնքնաշարժի կանգ առնելու վայրը: Կայան:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍԳՕՏԻ</b>, գ. Փողոցի՝ կանգառի համար նախատեսուած մաս:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍԱՆՇԱՆ</b>, գ. Ճանապարհային երթելու կողմէն՝ կանգառ ցոյց տուող նշան:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍԱՄԱՆ</b>, գ. Փոխադրամիջոցների կանգառներում յարմարեցուած սպասատաղաւար:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍԱՄԱՐԱՄՕՔ</b>, գ. Փողոցի՝ կանգառի համար տրուած հատուած:</p> <p><b>ԿԱՆԳԱՍԵԼ</b>, բ. Կանգ առնել:</p>	<p><b>ԿԱՆԳԱՌՈՒՄ</b>, գ. Դաղար:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԳԵՂ</b>, գ. Կեռ փայտի կտոր:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԳԵՌՈՒՄԱՆ</b>, Տ. Բանջարաբաղի:</p> <p>* <b>ԿԱՆԳՆԱԳԵՂ</b>, ան. Գեղեցիկ կանգնուածքով:</p> <p><b>ԿԱՆԳՆԱՉԱՓ</b>, գ. Կանգունով չափելը:</p> <p><b>ԿԱՆԳՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանգունով չափելը:</p> <p>1. <b>ԿԱՆԳՆԱԻՈՐ</b>, ան. Կանգուն կեցած:</p> <p>2. <b>ԿԱՆԳՆԱԻՈՐ</b>, ան. Կանգնաչափ, կանգունանոց:</p> <p><b>ԿԱՆԳՆԵԼ</b>, նբ. Տ. Կանգնեցնել: 1. Վեր կենալ: 2. Այլեւս չքայլել: 3. Հաստատ դրութիւն ստանալ: 4. Յամառել: 5. Պարապ մնալ:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԳՆՏԵԼ</b>, չբ. Այս եւ այնտեղ կանգնել:</p> <p>* <b>ԿԱՆԳՆՈՐԴ</b>, ան. Ոտքի վրայ կեցած:</p> <p><b>ԿԱՆԳՈՒՆ</b>, ան. Կանգնած:</p> <p><b>ԿԱՆԳՈՒՆԱՆՈՑ</b>, ան. գ. Մի կանգուն երկարութեան ձող:</p> <p><b>ԿԱՆԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանգուն՝ կանգնած լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԳՈՒՐՈՒ</b>, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն՝ պարկաւորների կարգից: Կենգուրու:</p> <p><b>ԿԱՆԳՈՒՐԴ</b>, գ. Կանգ առնելը:</p> <p>* <b>ԿԱՆԴԱՂՈՒՆ</b>, ան. Հաստատուն կանգնած, պինդ, ամուր:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԴՈՒՎԼՈՒՉ</b>, ան. գ. Փոքրիկ՝ մանր երեխայ:</p> <p><b>ԿԱՆԵԼ</b>, նբ. Ոլորել, պտոյտ տալ:</p> <p><b>ԿԱՆԵՓ</b>, գ. (Բուս.) Կանեփազգիների կարգին պատկանող տարեւոր բոյս:</p> <p><b>ԿԱՆԵՓԱՆՍ</b>, գ. Կանեփի հատիկ:</p> <p><b>ԿԱՆԵՓԱՆՄԱՆ</b>, ան. Կանեփի նման:</p> <p><b>ԿԱՆԵՓԱՍՏԱՆ</b>, Տ. Կանեփնոց:</p> <p>ԿԱՆԵՓԵԱՅ } ան. Կանեփից պատրաստուած:</p> <p>ԿԱՆԵՓԷ }</p> <p>+ <b>ԿԱՆԵՓԵՂԷՆ</b>, ան. գ. Բնչոր կայ կանեփից պատրաստուած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԵՓԻ</b>, ան. գ. Կանեփէ գործուածք:</p>
--	---



<p>+ <b>ԿԱՆԵՓՆՈՑ</b>, ան. Կանեփի ցանելու արտ:</p> <p><b>ԿԱՆԵՓՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>ԿԱՆԹ</b>, գ. Օղակաձեւ կմ կէս բոլորակ կցուածք: Կաթսայի բռնիչ: 2. (Բուս.) Տերեւի կոթ:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԹԱՆԻ</b>, ան. Կանթ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՆԹԱՐՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Հովանոցաւոր սունկերի կարգին պատկանող սունկ:</p> <p><b>ԿԱՆԹԱՒՈՐ</b>, ան. Կանթ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՆԹԵԼ</b>, նբ. Ամաններին կանթ դնել:</p> <p><b>ԿԱՆԹԵՂ</b>, գ. Անօթ, որի մէջ ածուս են բուսական ձէթ եւ պատրոյց դնելով վառում են:</p> <p>* <b>ԿԱՆԹԵՂԱԲՈՐԲՈՑ</b>, ան. Կանթեղի պէս բորբոքում վառում:</p> <p>* <b>ԿԱՆԹԵՂԱԿԻՐ</b>, ան. Կանթեղ կրող:</p> <p><b>ԿԱՆԹԵՂԱՇԱՐ</b>, գ. Կանթեղների շարք:</p> <p>* <b>ԿԱՆԹԵՂԱՎԱՃԱՆ</b>, ան. Կանթեղ վաճառող:</p> <p><b>ԿԱՆԹԵՂԱՒՈՐ</b>, ան. Կանթեղ ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿԱՆԹՁՐՈՒԿ</b>, գ. (Օսծկ.) Աղջիկ երեխայ:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԲԱՆ</b>, ան. Կանխաբանող:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԲԱՆԵԼ</b>, նբ. Սկզբից կմ առաջուց ասել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Սկզբից կմ առաջուց ասելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԲԱՐ</b>, մկ. Մի բանից որոշ ժամանակ առաջ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԱՂԱՓԱՐ</b>, գ. Նախնական գաղափար:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԷՏ</b>, ան. Նախապէս գիտցող:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԳԻԾ</b>, ան. Կանխա առաջուց գծում:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ան. Տ. Կանխազէտ:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԳԻՏԵԼ</b>, նբ. Կանխա առաջուց կմ սկզբից գիտենալ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխազէտ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԻՐ</b>, ան. Կանխա առաջուց</p>	<p>գրում:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳԾԵԼ</b>, Տ. Նախագծել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿ</b>, ան. Կանխա առաջուց գուշակող:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿԵԼ</b>, նբ. Կանխա առաջուց գուշակել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխա առաջուց եղած գուշակութիւն:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿՈՒՄ</b>, գ. Կանխա առաջուց գուշակելը: *</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Կանխա գրելով:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ան. Կանխագրութեամբ եղած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՐԱԻՇԵԼ</b>, նբ. (Իրաբ.) Վաղեմութեան օրէնքով սեփականացնել տիրել:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԳՐԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, (Իրաբ.) Տ. Վաղեմութիւն:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Կանխա առաջուց գրել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխա առաջուց գրում բան:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԴԱՏԵԼ</b>, նբ. Կանխա դատել:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխադատելը:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԴԻՐ</b>, ան. Կանխա առաջուց դրում:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԴՐԱՄ</b>, Տ. Կանխավճար:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Այն չափորոշիչների արժէքները, որոնց նախապէս բերում է սարքը գործարկման համար:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԶԳԱԼ</b>, նբ. Կանխա առաջուց զգալ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԶԳԱՑԱԿԱՆ</b>, ան. Կանխազգաց, ապագան կանխատեսող:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԶԳԱՑՈՒՄ</b>, գ. Նախազգալը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԶԵԿՈՅՑ</b>, ան. Կանխա զեկուցող:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԹՈՒՇԵԼ</b>, նբ. (Իրաբ.) Կեղծ տուտ թուական դնել մի փաստաթղթում:</p>
--	---

<p><b>ԿԱՆԽԱԹՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Իրաբ.) Մուտ թուական դնելը:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԺԱՄ</b>, Տ. Վաղաժամ:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԺԱՄԱՆ</b>, ած. Կանուխ՝ վաղ ժամանած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԽՕՍԵԼ</b>, նբ. Առաջուց խօսել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՇՏԱՆՕԹ</b>, Տ. Նախածանօթ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԿԱԼ</b>, ած. Կանխաւ ընդունուած՝ պահուած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխակալ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԿԱՆ</b>, ած. Կանուխից եղած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱԿՈՐՈՒՍՏ</b>, ած. Նախնական՝ առաջին կորուստը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՀԱՍ</b>, ած. Կանուխ՝ վաղ հասած հասունացած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխահաս լինելը:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՀԱՏՈՅՑ</b>, ած. Առաջուց վճարուած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՀԻԱՅ</b>, ած. Ինչ որ առաջուց հիացմունք է պատճառել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՀՈԳ</b>, ած. Կանխաւ հոգ տանող:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխահոգ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՀՐԱԷՐ</b>, ած. Կանխաւ հրաւիրուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՁԱՅՆԵԼ</b>, նբ. Կանխաւ ձայն տալ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՃԱՌ</b> } ած. Կանխաւ՝ առաջուց ճառուած: <b>ԿԱՆԽԱՃԱՌԵԱԼ</b> }</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ինչ որ կանխաւ ճառուած է:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԵՇԱՐ</b>, ած. Նախամեծար:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԵՇԱՐԵԼ</b>, բ. Նախօրոք մեծարել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԵՇԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախամեծարութիւն:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍՈՒՏ</b>, ած. Կանխաւ՝ առաջուց մտած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍՏԱՇԵԼ</b>, բ. Կանխաւ մտածել:</p>	<p><b>ԿԱՆԽԱՍՏԱՇՈՒԱՇ</b>, ած. Կանխաւ մըտածուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍՏԱՇՈՒԱՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանխամտածուած լինելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՅԱՅՑ</b>, <b>ԿԱՆԽԱՅԱՅՑՆԵԱԼ</b>, ած. Կանխաւ՝ առաջուց յայտնի, յայտնուած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՅԱՐԱՐ</b>, ած. Կանխաւ՝ առաջուց յարդարուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՅՕԺԱՐ</b>, ած. Կանխաւ յօժարած՝ համաձայնած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՆԻՇ</b>, Տ. Կանխագուշակ:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՆՇԱՆ</b>, Տ. Նախանշան:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՊԱՏՍՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Կանխաճառութիւն:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՊԱՐՄԱԻ</b>, ած. Կանխաւ՝ սկըզբից ի վեր պարսաւուած:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՍՏԱՀՄԱՆՈՒՄ</b>, գ. Կանխաւ սահմանելը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԱՅ</b>, ած. Առաջուց ասող:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԱՅԻԿ</b>, ած. Առաջուց ասուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախագուշակութիւն:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՎԱՂ</b>, ած. Կանխելով շուտափոյթ կատարուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՎՃԱՐ</b>, գ. Որեւէ ծախսի յատկացրած գումարի մի մասը:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՎՃԻՌ</b>, գ. Նախօրօք վճռուած որոշուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՎՃՈՒԵԼ</b>, նբ. Առաջուց վճիռ կայացնել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՏԵՍ</b>, ած. Նա որ առաջուց տեսնոււմ է:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՏԵՍԵԼ</b>, Տ. Նախատեսել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՏՐԱՄԱԴՐՈՒԱՇ</b>, ած. Նախապէս տրամադրուած:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՐԳԵԼԵԼ</b>, բ. Առաջը առնել:</p> <p><b>ԿԱՆԽԱՐԳԵԼԻՉ</b>, ած. Կանխարգելող: Սկզբից արգելող:</p> <p>* <b>ԿԱՆԽԱՐԿ</b>, ած. Կանուխ՝ առաւօտը վաղ ձգուած կմ եկած (ցող):</p> <p><b>ԿԱՆԽԱԻ</b>, մկ. Նախապէս:</p>
---	---

**ԿԱՆԽԵԼ**, չբ. Առաջը առնել: Կանուխ՝  
վաղ վեր կենալ:

\* **ԿԱՆԽԵՐԳ**, ած. Կանխաւ՝ առաջուց  
երգուած:

**ԿԱՆԽԻԿ**, ած. Առձեռն պատրաստ: Հկո.  
Պարտքով, ապառիկ: Ոչ պարտքի:

**ԿԱՆԽԻԿԱՅՆԵԼ**, բ. (տնտ.) Դրամը  
կանխիկ դարձնել:

**ԿԱՆԽՈՐՈՇ**, ած. Առաջուց որոշուած,  
կանխորոշուած:

**ԿԱՆԽՈՐՈՇԵԼ**, նբ. Առաջուց որոշել:

**ԿԱՆԽՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ** } Գ. Կանխորոշե-  
**ԿԱՆԽՈՐՈՇՈՒՄ** } րը, առաջուց որոշելը:

**ԿԱՆԽՈՒՍԵԱԼ**, ած. Առաջուց սովորած  
(բան):

**ԿԱՆԽՕՐԷՆ**, մկ. Առաջուց:

\* **ԿԱՆԽՕՐԻՆԱԿ**, ած. մկ. Կանխաւ,  
կանուխկէկ:

**ԿԱՆԿԱՌ**, գ. (Բուս.) Տ. Արտիճուկ:

\* **ԿԱՆԿԱՏՈՒՆԿ**, գ. (Բուս.) Անորոշ  
տեսակի բոյս:

\* **ԿԱՆԿՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի ծա-  
ղիկ:

+ **ԿԱՆԿՈՂԱՆ**, գ. Սուր գործիք:

+ **ԿԱՆՁ**, գ. Գած բրդի փաթութան (մա-  
լան):

+ **ԿԱՆՁՈՒԼ**, գ. Անթել կարճ ներքնա-  
զգեստ:

\* **ԿԱՆՃՈՒՆ**, գ. Գաւազան, ջոխ:

**ԿԱՆՃՐԱԿ**, գ. (Բուս.) Մինչեւ մի մետր  
բարձրութեամբ բոյս:

**ԿԱՆՈՆ**, գ. Տ. Քանոն: 2. Ընդունուած  
կարգ: 3. Օրէնք: 4. Կարգապահութիւն:

5. (Եկեղ.) Սահմանուած շարականներ  
այս կամ այն տօնի համար:

\* **ԿԱՆՈՆԱԲԱՐ**, մկ. Բրբել կանոն:

**ԿԱՆՈՆԱԳԷՏ**, ած. գ. Եկեղեցական կա-  
նոնների հմուտ:

**ԿԱՆՈՆԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. Կանոնագի-  
տութեանը վերաբերող:

**ԿԱՆՈՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոնագէտ

լինելը:

\* **ԿԱՆՈՆԱԳԻՐ**, ած. Կանոն գրող:

**ԿԱՆՈՆԱԳԻՐՔ**, գ. (Եկեղ.) Գիրք, որ  
պարունակում է եկեղեցական կանոն-  
ներ:

**ԿԱՆՈՆԱԳՆՈՒՄ**, գ. (Եկեղ.) Սաղմոսի  
կանոնի գրուխ՝ սկիզբ:

**ԿԱՆՈՆԱԳՐԵԼ**, նբ. Բրբել կանոն գրել:

**ԿԱՆՈՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոն գրելը՝  
սահմանելը:

**ԿԱՆՈՆԱԴԻՐ**, ած. գ. Կանոն դնող՝  
սահմանող:

**ԿԱՆՈՆԱԴՐԱԿԱՆ**, ած. Կանոնադրու-  
թեան վերաբերեալ:

**ԿԱՆՈՆԱԴՐԵԼ**, նբ. Կանոն դնել:

**ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոն դնելը՝  
սահմանելը:

**ԿԱՆՈՆԱԶԱՆՑ**, ած. Կանոնը զանց  
անող՝ չպահող:

**ԿԱՆՈՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոնա-  
զանց լինելը:

**ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ**, ած. (Եկեղ.) Եկեղեցա-  
կան կանոնի համաձայն եղած, կանո-  
նով սահմանուած:

\* **ԿԱՆՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոնա-  
կան լինելը:

**ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳ**, գ. Կանոններու կար-  
գաւորումը:

**ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳԵԼ**, բ. Որոշակի կա-  
նոնների ենթարկել:

**ԿԱՆՈՆԱՇԱՐ**, ած. մկ. Կանոնաւոր  
շարք ունեցող:

**ԿԱՆՈՆԱՊԱՇ**, ած. Կանոնները պահող:

**ԿԱՆՈՆԱՊԱՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոնա-  
պահ լինելը:

**ԿԱՆՈՆԱԻՈՐ**, ած. Կանոնի համաձայն՝  
կանոնով կատարուող:

**ԿԱՆՈՆԱԻՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Կանոնաւոր  
կերպով:

**ԿԱՆՈՆԱԻՈՐԵԼ**, նբ. Կանոնի տակ  
դնել:

**ԿԱՆՈՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանոնաւոր

<p>լինելը:  <b>ԿԱՆՈՆԱԻՈՐՈՒՄ</b>, գ. Կանոնաւորելը,  կանոնի տակ դնելը:  <b>ԿԱՆՈՆԻԿՈՍ</b>, գ. (Եկեղ.) Լատին եկեղեցում՝ պատուի տիրոջ:  <b>ԿԱՆՈՆԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանոնիկոս  լինելը:  * <b>ԿԱՆՈՆԱԿՐՈՒՄ</b>, գ. Լրացումներ՝  յաւելումներ:  <b>ԿԱՆՈՒԽ</b>, ած. մկ. Վաղ ժամանակ եղած, հին: 2. Վաղ առաւօտեան: 3. մկ. Վաղ: 4. Առաւօտ, վաղ:  + <b>ԿԱՆՈՒԽԱՆՅԱՅ</b>, մկ. Առաջուց:  + <b>ԿԱՆՈՒԽԿԵՎ</b>, մկ. Բաւական կանուխ:  <b>ԿԱՆՉ</b>, գ. Մարդկային բարձր ձայն, աղաղակ:  + <b>ԿԱՆՉԱՆ</b>, ած. Կանչող:  <b>ԿԱՆՉԵԼ</b>, նբ. Չայն արձակել:  * <b>ԿԱՆՉԻՒՆ</b>, գ. Կանչ, կանչելը:  <b>ԿԱՆՉՈՒՄ</b>, գ. (Բուս.) Յափուկի կմ յափուկի մի տեսակը:  + <b>ԿԱՆՉՈՅ</b>, գ. Կանչելը, երգելը:  <b>ԿԱՆՉՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Անորոշ տեսակի թռչուն:  + <b>ԿԱՆՉՎՈՏԱՆ</b>, ած. Պոռպոռացող:  + <b>ԿԱՆՉՎՈՏՈՒՔ</b>, գ. Կանչվոտելու ձայն:  <b>ԿԱՆՏ</b>, գ. Չգեստի եզրերին կարած զարդ:  <b>ԿԱՆՏՈՂ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  + <b>ԿԱՇ</b>, գ. Մի անորոշ բոյսի անուն:  + <b>ԿԱՇԱԹԵՒ</b>, ած. գ. Կաշիէ թել ունեցող,  չղջիկ:  <b>ԿԱՇԱՌ</b>, Տ. Կաշառք:  <b>ԿԱՇԱՌԱԲԵՎ</b>, ած. Կաշառքով զեղծուած:  * <b>ԿԱՇԱՌԱԳՎԱՅ ԼԻՆԵԼ</b>, Կաշառքի մասին բանակցել:  <b>ԿԱՇԱՌԱԿԵՐ</b>, ած. Կաշառք ուտող:  <b>ԿԱՇԱՌԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշառակեր լինելը:  <b>ԿԱՇԱՌԱԿՈՒՐՄ</b>, ած. Կաշառք կրծող:</p>	<p><b>ԿԱՇԱՌԱԿՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշառակործ լինելը:  * <b>ԿԱՇԱՌԱՋԻԳ</b>, ած. Կաշառքով իր կողմը ձգող:  * <b>ԿԱՇԱՌԱՆԱԼ</b>, չբ. Կաշառուել:  <b>ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ</b>, ած. գ. Կաշառք առնող:  <b>ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշառառու լինելը:  <b>ԿԱՇԱՌԱՄԷՐ</b>, ած. Կաշառք սիրող:  <b>ԿԱՇԱՌԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշառակեր լինելը:  <b>ԿԱՇԱՌԱՍՈՒՆ</b>, ած. Կաշառքով սնուող:  <b>ԿԱՇԱՌԱՏԵԱՅ</b>, ած. Կաշառքը ատող:  <b>ԿԱՇԱՌԱՏՈՒ</b>, ած. Կաշառք տուող:  <b>ԿԱՇԱՌԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշառք տալը, կաշառելը:  <b>ԿԱՇԱՌԵԼ</b>, նբ. Կաշառքով իր կողմը գրակել:  <b>ԿԱՇԱՌՈՒՄ</b>, գ. Կաշառելը, կաշառք տալը:  <b>ԿԱՇԱՌՔ</b>, գ. Անթոյլատրելի նուէր դրամով կմ իրերով:  <b>ԿԱՇԵԱՅ</b>, ած. Կաշուց պատրաստած:  <b>ԿԱՇԵԳԻՆ</b>, գ. Կաշիի գինը:  <b>ԿԱՇԵԳՈՐՄ</b>, ած. գ. Արհեստատր, որ անասունների մորթերից կաշի է պատրաստում:  <b>ԿԱՇԵԳՈՐՄԱՆՅ</b> } գ. Գործարան, որ-  <b>ԿԱՇԵԳՈՐՄԱՐԱՆ</b> }  տեղ մորթերից կաշի են պատրաստում:  * <b>ԿԱՇԵԳՈՐՄԵԼ</b>, չբ. Կաշեգործութեամբ պարապել:  <b>ԿԱՇԵԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաշեգործի արհեստը:  <b>ԿԱՇԵԹԵԼ</b>, ած. Կաշուի թելերից պատրաստուած:  <b>ԿԱՇԵԼ</b>, չբ. Կաշի դառնալ, կաշուանալ:  <b>ԿԱՇԵԿԱԶՄ</b>, ած. Կաշիով կազմած:  <b>ԿԱՇԵՀԱՆ</b>, ած. Կաշին հանած:  <b>ԿԱՇԵՂԵՆ</b>, Տ. Կաշուէղէն:  <b>ԿԱՇԵՊԱՏ</b>, ած. Կաշիով պատած:</p>
---	--

**ԿԱՇԻ**, գ. Անասունների մորթ: 2. Մի քանի պտուղների կաշենման կեղևը:

+ **ԿԱՇԻԵՐԵՍ**, ած. Պնդերես:

**ԿԱՇԿԱՆԴԱՆՔ**, գ. Կաշկանդուածութիւն:

**ԿԱՇԿԱՆԴԵԼ**, նբ. Թոկով՝ շղթայով կապկապել՝ ազատութիւնը խափանելու համար: 2. Փոխ. Որեւէ բանով ազատութիւնը խափանել:

**ԿԱՇԿԱՆԴՈՒՄ**, գ. Կաշկանդելը: Արգելք ըլլալ:

**ԿԱՇԿԱՌ**, գ. Իրար վրայ խիտ դարսած քարերի կոյտ:

\* **ԿԱՇԿԱՌԵԼ**, չբ. Քարերի խիտ կոյտ կազմել:

\* **ԿԱՇԿԱՌՈՒՑ**, ած. Որտեղ շատ կաշկանդներ կան. քարքարոտ:

\* **ԿԱՇՄԱՌՈՒՑ**, ած. Ջլապինդ կազմուածքով:

**ԿԱՇՄԻՐ**, ած. գ. Բրդի գոյնգոյն թելերով նուրբ շալ. քիշվիր:

**ԿԱՇՈՒԱՆԱԼ**, չբ. Կաշի դառնալ:

+ **ԿԱՇՈՒԵՇԱՆ**, ած. Կաշին հանած:

2. Նման. Կողոպտել:

**ԿԱՇՈՒԵՂԵՆ**, ած. գ. Կաշիից պատրաստած:

**ԿԱՇԻԱԹԵՓ**, գ. Կաշուէ թեփ:

+ **ԿԱՇՔ**, գ. Մի տեսակ քաղցրեղէն:

**ԿԱՈԼԻՆ**, գ. (Հանք.) Մանրամագ հող:

**ԿԱՌՉՈՒԿ**, գ. Կաթնանման ռետին կմ խեժ:

**ԿԱՌՉՈՒԿԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Կաղանջանագգինների կարգին պատկանող մեծ ծառ:

**ԿԱՉԱՂԱԿ**, գ. (Կենդ.) Ագռաւների ցեղին պատկանող թռչուն: 2. Փոխ. Շատախօս, շաղակրատ:

**ԿԱՉԱՂԱԿԱՉԵԻ**, ած. Կաչաղակի ձեռննեցող:

**ԿԱՉԱՂԱԿԱՅԻՆ**, ած. Կաչաղակին յատուկ:

**ԿԱՉԿԱՉ**, գ. Թռչունների, գլխաւորա-

պէս հաւի կշկտց:

1. **ԿԱՊ**, գ. 1. Այն իրը, որով կապում են, թոկ: 2. Կապանք, հանգոյց: 3. Արիւնակցական կապ: Խնամիական կապ: 4. Մենական յարաբերութեան անկարող լինել: 5. (Երածշ.) Երածշտական նշան: Հաղորդակցութիւն:

2. **ԿԱՊ**, ած. մկ. Կապուած: 2. Չգործող:

3. Ծածկած, մի բան փաթաթած:

\* 3. **ԿԱՊ**, գ. Լեզուն կապող:

\* 4. **ԿԱՊ**, գ. (Եկեղ.) Փորի բաց նափորտ:

**ԿԱՊԱԶԵՐՄ**, ած. Կապը քանդուած:

**ԿԱՊԱԶԵՐՄՈՒՄ**, գ. Կապազերծելը:

+ **ԿԱՊԱԹԵԼ**, գ. Կապելու թել:

**ԿԱՊԱԼ**, գ. Պայմանագիր, որով մէկը յանձն է առնում, որոշ վարձատրութեամբ, որոշ աշխատանք կատարել: 2. Գործ, որ պէտք է կատարուի սահմանեալ ժամանակի ընթացքում:

**ԿԱՊԱԼԱԳԻՆ**, Ս. Կապալաւարձ:

**ԿԱՊԱԼԱՅ**, գ. Խորհրդաւոր կրօնական փիլիսոփայական եւ կախարդական ուսում հրեաների մէջ: 2. (Կրօն.) Ս. Գրքի խորհրդաւոր մեկնութիւն:

**ԿԱՊԱԼԱՌՈՒ**, ած. գ. Նա որ կապալով վերցրել է որեւէ աշխատանք:

**ԿԱՊԱԼԱՎԱՐՁ**, գ. Դրամական վարձատրութիւն, որ տալիս է վարձակալը՝ կապալով վերցրած կայքի համար:

**ԿԱՊԱԼԱՎՃԱՐ**, Ս. Կապալաւարձ:

**ԿԱՊԱԼԱՏՈՒ**, ած. գ. Նա որ մի գործ կմ մի կայք կապալով է տալիս:

**ԿԱՊԱՄՔ**, գ. Կապելու ձեւը՝ եղանակը:

\* **ԿԱՊԱԿԱՐ**, ած. գ. Կապայ կարող:

**ԿԱՊԱԿԻՑ**, ած. Նոյն կապով միասին կապուած՝ կապակցող:

**ԿԱՊԱԿՈՏՈՐ**, ած. Կապը կոտորող:

\* **ԿԱՊԱԿՈՒԻ**, ած. Նա որ կռուում է կապակցի՝ մերձաւորի հետ:

**ԿԱՊԱԿՑԵԼ**, նբ. Կապակից դարձնել:

**ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՆ**, գ. Կապակից լինելը: 2. Կապ: 3. Պայման:

**ԿԱՊԱԿՑՈՒՄ**, գ. Կապակցելը, կապակից լինելը:

**ԿԱՊԱՅ**, գ. Հոգեւորականի երկայն զգեստ:

**1. ԿԱՊԱՆ**, գ. Նեղ անցք երկու լեռների միջով: **2. Կիրճ**:

+ **2. ԿԱՊԱՆ**, գ. Շապաւէն:

**ԿԱՊԱՆԱԿ**, (տաճկ. kepenek), Թաղիքէ երկայն վերարկու:

**ԿԱՊԱՆԱՊԱՀ** } գ. Կապարանի պահապան, բանտապան:  
**ԿԱՊԱՆԱՊԱՆ** }

**ԿԱՊԱՆԱՐԱՆ**, Տ. Կապարան, Բանտ:

\* **ԿԱՊԱՆԱԻՈՐԵԼ**, նբ. Կապանքի ենթարկել:

**ԿԱՊԱՆՃ** } գ. Բարակ կապ:  
**ԿԱՊԱՆՋ** }

+ **ԿԱՊԱՆՈՐԹ**, ած. մկ. Կապած հորթի նման վիզը կապած:

**ԿԱՊԱՆՔ**, գ. Չուան, շրթայ եւն:

**ԿԱՊԱՇԱՐ**, գ. Կապերով շար:

+ **ԿԱՊԱՇՈՐ**, գ. Երեխային ծածկելու վերմակ:

+ **1. ԿԱՊԱՍ**, գ. Ծոծրակ, վզակոթ:

+ **2. ԿԱՊԱՍ**, գ. Ուտէցք մարմնի վրայ:

**1. ԿԱՊԱՐ**, գ. (Հանք.) Պարզ մետաղեայ մարմին, մազակերպ կլ թելակերպ:

**2. ԿԱՊԱՐ**, գ. (Բուս.) Փշոտ եւ գետնատարած բոյս:

**ԿԱՊԱՐԱԲԵՐ**, ած. Կապար բերող՝ արտադրող:

**ԿԱՊԱՐԱԲՈՒՌ**, գ. (Քիմ.) Բաղադրուած թիւն կապարի՝ թթուածնի հետ:

**ԿԱՊԱՐԱԳՆՂԱԿ**, գ. Կապարի գնդակ:

**ԿԱՊԱՐԱԳՈՅՆ**, ած. Կապարի գոյն ունեցող:

**ԿԱՊԱՐԱԳՈՐԾ**, գ. Արհեստաւոր, որ կապարի գործ է անում:

**ԿԱՊԱՐԱԳՈՐԾԱՐԱՆ**, գ. Կապարահանքի մշակման գործարան:

**ԿԱՊԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կապարագործ լինելը:

**ԿԱՊԱՐԱԳՈՐԾ**, ած. Գործ կապարագոյն:

**ԿԱՊԱՐԱԴԻՐ**, Տ. Պլումբադիր: Կապարակերտ:

**ԿԱՊԱՐԱԼԱՐ**, գ. Որմնադրի լար՝ ծայրին կապարէ գնդիկ կախուած:

**ԿԱՊԱՐԱԼԻՑ**, ած. Մէջը կապար լցրած:

**ԿԱՊԱՐԱԽՈՏ**, գ. (Բար.) Աղուտներում աճող բոյս:

\* **ԿԱՊԱՐԱԿԻՐ**, ած. Էր մէջ կապար կրող:

**ԿԱՊԱՐԱՀԱՆ**, ած. գ. Հանքագործ, որ հանքից կապար է հանում:

**ԿԱՊԱՐԱՀԱՆՔ**, գ. Կապարի հանք:

**ԿԱՊԱՐԱՀԱՏ**, Տ. Կապարահան:

**ԿԱՊԱՐԱՅԻՆ**, ած. Կապարին յատուկ, կապարի նման:

**ԿԱՊԱՐԱՆ**, գ. Տեղ, որտեղ կապած պահում են, կախանքի տուն, բանտ:

**ԿԱՊԱՐԱՆՄԱՆ**, ած. մկ. Կապարի նման:

**ԿԱՊԱՐԱՐԱՍ**, ած. Կապարով պատած:

**ԿԱՊԱՐԱՐԱՍԵԼ**, բ. Կապարով պատել:

**ԿԱՊԱՐԱՐԱՍՏՈՒՄ**, գ. Կապարապատել:

**ԿԱՊԱՐԱՍԻ**, գ. (Բուս.) Հնդկական մի բոյս:

**ԿԱՊԱՐԱՐՁԱՍՊ**, գ. (Քիմ.) Մի տեսակ բաղադրուած կապարի եւ ծծմբաթթուի:

**ԿԱՊԱՐԵԱՅ**,

**ԿԱՊԱՐԷ** ած. Կապարից շինում:

**ԿԱՊԱՐԸ**, գ. Նեղ ու երկայն անօթ, որի մէջ պահում էին նետերը:

**ԿԱՊԱՐՃԱՐԱՐՉՈՅՑ**, ած. Կապարճը յետ դարձնող:

**ԿԱՊԱՐՃԱԿԻՐ**, ած. գ. Նշանաւոր գորակների կապարճը նրա յետեւից ման ածող, զինակիր:

**ԿԱՊԱՐՃԱԻՐ**, ած. գ. Կապարճակիր:

\* **ԿԱՊԱՐՃԵԱԼ**, ած. Կապարճ վրան կապած:

**ԿԱՊԱՑՈՒ**, ան. Կապայ կարելու յարմար:

**1. ԿԱՊԱԻՈՐ**, ան. Կապայ կրող:

**2. ԿԱՊԱԻՈՐ**, ան. գ. Կապի աշխատատեղ:

**ԿԱՊԳԼՈՒԽ**, գ. Ապուխտի գլուխը:

**+ 2. ԿԱՊ-ԳԼՈՒԽ**, ան. մկ. Գլուխը կապած:

**ԿԱՊԵԼ**, նբ. 1. Չուանը մի առարկայի վրայով անցկացնել: 2. Երկու իր միացնել հանգոյցով: 3. Փորի ամրություն պատճառել: 4. Պարտաւորել, կաշկանդել: 5. Հնչիւնը հնչիւնին կցել: 6. Քերականական կապ հաստատել խօսքերի կմ մտքերի միջեւ: 7. (Երած.) Սահուն կերպով երգել: 8. Կատաղի խելագար:

**\* ԿԱՊԵԼԱՊԵՏ**, գ. Պանդոկի տէր:

**\* ԿԱՊԵԼՈՒԶԻ**, գ. Կապելայետի կին կմ կին կապելայետ:

**ԿԱՊԵՐՏ**, գ. Շորի կտոր, լաթ: 2. Բրդեայ գործուածք: Կարպետ:

**ԿԱՊԵՐՏԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Կապերտներ գործող: Կարպետագործ:

**ԿԱՊԵՐՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կապերտագործ լինելը: Կարպետագործություն:

**ԿԱՊԵՐՏԱԹԵԼ**, գ. Բրդէ թել:

**ԿԱՊԵՐՏԱԿ** } գ. Փոքր կապերտ:

**ԿԱՊԵՐՏԻԿ** }

**+ ԿԱՊԷՃ**, գ. Խոտի՝ ցորենի դէգ:

**ԿԱՊԸՆԿԷՑ**, ան. Կապը դէն ձգող կմ ձգած:

**ԿԱՊԻԿ**, գ. (Կենդ.) Կաթնասուն կենդանի նոյն անունը կրող կարգից, մարմնի կազմութեամբ ամենամօտը մարդուն: 2. Փոխ. Նա որ աշխատում է ուրիշին նմանել:

**ԿԱՊԻԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. 1, Կապիկ լինելը: 2, Որեւէ մէկին կուրօրէն նմանուելը:

**ԿԱՊԻՃ**, գ. Աման արմտիքներ չափելու:

**ԿԱՊԻՃ**, ան. գ. Բարակ կտոր, երիգ, ժապաւէն:

**\* ԿԱՊՍԱԳ**, գ. (Ողկոյզների) կապի

ծայրը:

**ԿԱՊԿԱԲՈՒԾԱՐԱՆ**, գ. Կապիկներ բուծելու վայր:

**ԿԱՊԿԱԿԱՆ** } ան. Կապիկին յարմար:

**ԿԱՊԿԱԿԱՅԻՆ** }

**ԿԱՊԿԱՆԱԼ**, չբ. Կապիկ դառնալ:

**ԿԱՊԿԱՆՄԱՆ**, ան. Կապիկ նմանող:

**\* ԿԱՊԿԵԼ**, չբ. Կապկութիւն անել:

**ԿԱՊԿՊՈՏԵԼ** } նբ. Սի քանի անգամ

**ԿԱՊԿՊՈՐԵԼ** }

կապել:

**ԿԱՊԿՈՒԶԻ**, գ. 1. **Էգ կապիկ**: 2. (փխբ.): Տգեղ՝ կապկանման կին:

**ԿԱՊԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կապկօրէն ուրիշին ընդօրինակելը:

**ԿԱՊԿՕՐԷՆ**, մկ. Կապիկ պէս փոխ. կոյր հետեւողութեամբ ուրիշներին:

**+ ԿԱՊՃԱԿ**, գ. Յորենի այն քանակը, որ տրոտում է ջրադացայանին իբրեւ աղալու վարձ:

**ԿԱՊՃԻՂ**, գ. Կապի ոլորում թելերից ամէն մէկը:

**ԿԱՊՆԵՂ**, գ. Կապի դեղ: (Բուս.) Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:

**ԿԱՊՈՅՏ**, Այն գոյնը, որ ունեն լեղակը, պայծառ երկինքը:

**ԿԱՊՈՅՏԵՐԱԳ**, ան. Կապտագոյն:

**ԿԱՊՈՅՏ ՀԱԶ**, գ. (Ախտաբ.) Տարափոխիկ հիւանդություն:

**ԿԱՊՈՑ**, գ. Իրար հետ փաթաթում ու կապում իրեր:

**ԿԱՊՈՎԻ**, ան. մկ. Կապած դրութեամբ:

**+ ԿԱՊՈՑՔ**, գ. Կապոց, ծրար:

**ԿԱՊՈՒԱԾՔ**, գ. Կապելու ձելը:

**ԿԱՊՈՒԵԼԻՔ**, ան. Կապելու ենթակայ արժանի:

**ԿԱՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Փորի ամրություն:

**ԿԱՊՈՒԿ**, գ. Իրար հետ կապած իրերի որոշ քանակ:

**+ ԿԱՊ ՈՒ ԿՇԿՈՒՌ**, գ. Խճճում ղժուար քանդող:

**ԿԱՊ ՈՒ ԿՈՒՊ**, ան. Կապկպած, մի կերպ կապած:  
**+ ԿԱՊ ՈՒ ԿՐԷՃ**, գ. Խեցեղէն ամաններ:  
**ԿԱՊՈՒՄՆ**, գ. Կապելը:  
**1. ԿԱՊՈՒՏ**, գ. Կապտած՝ կողոպտած իրեր:  
**2. ԿԱՊՈՒՏ**, գ. (Կենդ.) Վերտաւորների ցեղին պատկանող կապտագոյն համեղ ձուկ:  
**ԿԱՊՈՒՏԱԳԵՂ**, ան. Գեղեցիկ կապոյտ գոյնով:  
**ԿԱՊՈՒՏԱԳՈՅՆ**, ան. Կապոյտ գոյնով:  
**1. ԿԱՊՈՒՏԱԿ**, ան. Կապոյտ, կապուտ-կէկ:  
**2. ԿԱՊՈՒՏԱԿ**, գ. Կապոյտ ներկած իր:  
**ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԼ**, չբ. Կապոյտ գոյն ստանալ:  
**ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՏԻՊ** } ան. Կապուտակ  
**ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՅ** } տեսք ունեցող:  
**ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԼ**, չբ. Կապոյտ գոյն ստանալ:  
**ԿԱՊՈՒՏԱՆԱԼ**, չբ. Կապուտականալ:  
**ԿԱՊՈՒՏԱՉԵԱՅ** } ան. Կապոյտ աչքեր  
**ԿԱՊՈՒՏԱՉՈՒԻ** } ունեցող:  
**ԿԱՊՈՒՏԱՏԻՊ**, ան. Կապոյտ տեսք ունեցող:  
**ԿԱՊՈՒՏԿԵՎ**, ան. Կապոյտի զարնող, քիչ կապոյտ:  
**ԿԱՊՈՒՏԿԵԼԻ, ԿԱՊՈՒՏԿԷԼԻ**, գ. Խաղողի մի տեսակ:  
**ԿԱՊՈՍՇ**, գ. (Բուս.) Ուռենիների կարգին պատկանող թփատեսակ ծառ:  
**+ ԿԱՊՈՇԵԼԻ**, գ. Մի անորոշ տեսակի ծառ:  
**+ ԿԱՊՍ**, գ. Կապ, կապում:  
**ԿԱՊՏԱԳԼՈՒԽ**, ան. Կապոյտ գլուխ ունեցող:  
**ԿԱՊՏԱԹԵՒ**, ան. Կապոյտ թելեր ունեցող:  
**ԿԱՊՏԱԹՈՅՐ**, ան. Կապոյտ գոյն ունեցող:

**ԿԱՊՏԱԼՈՅՍ**, գ. ան. Կապոյտին տուող լոյս:  
**ԿԱՊՏԱԽՏ**, գ. (Ախտաբ.) Հիւանդութիւն:  
**ԿԱՊՏԱԻՈՒՆ**, ան. Կապոյտի զարնող, քիչ կապոյտ, կապտորակ:  
**ԿԱՊՏԱԺԵՌ**, ան. Բաց կապոյտ գոյն ունեցող:  
**ԿԱՊՏԱԿՈՂ**, ան. Կապոյտ կող ունեցող:  
**ԿԱՊՏԱՆՈՆԱԳՈՅՆ**, ան. Իսպանական «Բարսելոնա» ֆուտբոլային խմբի մարզահագուստի գոյները:  
**ԿԱՊՏՈՐԱԿ**, ան. Կապտատուն:  
**+ ԿԱՊՔ**, գ. (Սնտ.) Կախարդանք:  
**+ ԿԱՊՔԱՐ**, գ. Ճանապարհի վրայ մեծ ժայռ, որ կապում է ճանապարհը:  
**+ ԿԱՊՕՆ**, գ. Յորենի խուրձ:  
**1. ԿԱՌ**, արմ. Կառք՝ի:  
**2. ԿԱՌ**, գ. Ծառի ճիւղ:  
**3. ԿԱՌ**, գ. Կրակ, բոցավառում:  
**\* ԿԱՌԱԲԱՐՁ**, ան. Կառքը բարձրացնող:  
**ԿԱՌԱԲՈՍ**, գ. Ընդհանուր անուն ստորին կենդանիների:  
**ԿԱՌԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Արհեստաւոր, որ կառք է շինում:  
**ԿԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կառագործի արհեստը:  
**ԿԱՌԱՊՈՒՄԲ**, գ. Իրար կցուած վագոնների՝ կառքերու խումբ:  
**\* ԿԱՌԱՀԱՍ**, գ. Կէտ կմ նշան:  
**+ ԿԱՌԱՀՈՎ**, գ. Ամէն կողմից փշոյ քամի:  
**ԿԱՌԱՉԻԳ**, ան. Կառքը ձգող՝ քաշող:  
**\* ԿԱՌԱՉԵԻ**, ան. Կառքի ձեւ ունեցող:  
**ԿԱՌԱՄԱՐՏ**, գ. Կառամարտիկ:  
**ԿԱՌԱՄԱՐՏԵԼ**, չբ. Կառամարտութիւն անել:  
**ԿԱՌԱՄԱՐՏԻՎ**, ան. գ. Կառքով կռուող:  
**ԿԱՌԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարտ, կռիւ, որ մղում էին ախոյեանները՝ կառքեր նստած:  
**\* ԿԱՌԱՍՈՒՏ**, ան. Կառքի տակ մտած:



1. **ԿԱՌԱՆ**, գ. Հաստ չուան:  
 2. **ԿԱՌԱՆ**, գ. (Բուս.) Վայրի փեզենայ:  
**ԿԱՌԱՆԵԼ**, նբ. Կառանով կապել՝ ամ-  
 րացնել:  
**ԿԱՌԱՆՈՑ**, գ. Շինութեան այն մասը,  
 որտեղ պահում են կառքերը:  
**ԿԱՌԱՆՉ**, **ԿԱՌԱՆՉԵԼ**, Տ. Կառայ, Կա-  
 ռայել: Ազուաի ձայն հանել:  
 \* **ԿԱՌԱՇԱՐ**, գ. Կառքերի շարք:  
**ԿԱՌԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Կառագործու-  
 թիւն:  
**ԿԱՌԱՉ**, գ. Բարձր ձիջ: Պոռչտուք:  
**ԿԱՌԱՉԵԼ**, չբ. Կառայ բարձրացնել:  
**ԿԱՌԱՉԻՒՆ**, գ. Կառայելը: Ուղտի ձայն:  
**ԿԱՌԱՉՈՒՄ**, գ. Կառայելը: Ողբ, աղ-  
 մուկ:  
**ԿԱՌԱՊԱՆ**, գ. Կառքը վարող՝ քշող:  
**ԿԱՌԱՊԵՏ**, գ. Կառքերի պետ:  
**ԿԱՌԱՎԱՐ**, գ. Կառքը վարող:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՎԱՆ**, ամ. Կառք վարելու  
 վերաբերեալ, ղեկավարական:  
 \* **ԿԱՌԱՎԱՐԵԱՆ**, ամ. Կառավարին՝  
 կառապանին յարմար:  
**ԿԱՌԱՎԱՐԵԼ**, նբ. Կառքը վարել: 2. Ղե-  
 կավարել: 3. Նախախնամել:  
**ԿԱՌԱՎԱՐԲՉ**, գ. Կառքը վարող, կա-  
 ռավար: 2. Նախախնամող:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՉԱԿԱՆ**, ամ. Կառավարելու՝  
 ղեկավարելու յատուկ:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՉԱՊԵՏ**, գ. Քաղաքացիա-  
 կան գործերի տեսչութիւն վարող:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՉԱՏՈՒՆ**, գ. Կառավարչի  
 գտնուելու վայրը:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կառք վարելը:  
 2. Որեւէ հիմնարկի գործերը վարելը:  
 3. Նախախնամութիւն: 4. Պետութեան  
 ներքին եւ արտաքին գործերը վարելը,  
 ուղղութիւն տալը:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Անձնակազմ,  
 որ կառավարում է մի հիմնարկ կմ  
 ձեռնարկութիւն:  
**ԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ**, գ. Կառավարելը:

**ԿԱՌԱՏԱՐ**, գ. 1. Գնացքների ուղեկցող  
 անձ: 2. Կառքը տանող միջոց:  
 \* **ԿԱՌԱՏՈՒՆ**, գ. Շէնք, որտեղ կառքերն  
 են պահում:  
 1. **ԿԱՌԱՐՇԱԻ**, ամ. Կառքով արշաւող:  
 2. **ԿԱՌԱՐՇԱԻ**, ամ. Կառքերով մրցում:  
 \* **ԿԱՌԱԻԷՏ**, ամ. Շատ կառքեր ունեցող:  
 1. **ԿԱՌԱՓ**, գ. Մարդու զլուխ պարա-  
 նոցից վեր:  
 + 2. **ԿԱՌԱՓ**, գ. Տախտակ, որին եզներ  
 լծելով կամնած կալը քաշում են մի  
 կողմ՝ թեղ զարնելու:  
**ԿԱՌԱՓԵԼ**, նբ. Կառափը կտրել, գլխա-  
 տել:  
 \* **ԿԱՌԱՓԻՉ**, ամ. գ. Կառափող, գլխա-  
 տող:  
**ԿԱՌԱՓՆԱԲԵՎ**, ամ. Կառափը՝ զլուխը  
 ջարդած:  
 \* **ԿԱՌԱՓՆԱԲԵՄ**, գ. Բեմ՝ բարձրաւան-  
 դակ տեղ, որտեղ գլխատում են, կա-  
 ռափնատեղ:  
**ԿԱՌԱՓՆԱՏ**, գ. Գլխատող գործիք:  
**ԿԱՌԱՓՆԱՏԱՄ**, ամ. Կառափը զլուխը  
 կտրած:  
**ԿԱՌԱՓՆԱՏԵԼ**, նբ. Կառափը՝ զլուխը  
 կտրել, գլխատել:  
**ԿԱՌԱՓՆԱՏԵՂ** } գ. Տեղ, որտեղ կա-  
**ԿԱՌԱՓՆԱՏԵՂԻ** }  
 ռափում՝ գլխատում են:  
 \* **ԿԱՌԱՓՆԱՐԱՆ**, գ. Կառափելու տեղ,  
 կառափնատեղի:  
**ԿԱՌԱՓՈՒՄ**, գ. Կառափելը, գլխա-  
 տելը:  
**ԿԱՌԱՐՇԱՑ**, գ. Կառարշաւ:  
**ԿԱՌԹ-ԿՈՒՌԹ**, միջ. Խորդ-խորդ:  
 + **ԿԱՌԻՇ**, գ. Վերքի վրայ բռնած քոս:  
**ԿԱՌԿԱՌ ԱՆԵԼ**, չբ. Կռկորդը ջրով կմ  
 այլ հեղուկով ողողել՝ կլկլացնելով:  
 \* **ԿԱՌԿՈՒՌ**, մկ. Ստեպ:  
**ԿԱՌՆ**, գ. (Բուս.) Կանկառների ցեղին  
 պատկանող բոյս:  
 \* **ԿԱՌՆԱՋՈՒՐ**, գ. Շարաւտ եւ արիւ-

<p>նախառն ջուր: Թարախոտ:  <b>+ ԿԱՌՆՈՒՏ</b>, ան. Փշոտ:  <b>*ԿԱՌՈՅՑ</b>, գ. Կառուցում, կառուցումաձք:  <b>* ԿԱՌՈՒԱՍՏ</b>, գ. Կառչած:  <b>ԿԱՌՈՒՂԻ</b>, գ. Ճանապարհ, որտեղով անցնում են փոխադրամիջոցները:  <b>ԿԱՌՈՒՑԱԿԱՐԳԵԼ</b>, բ. Կառոյցը կարգաբերել, համակարգի բերել:  <b>ԿԱՌՈՒՑԱԿԱՐԳՈՒՄ</b>, գ. Կառոյցը համակարգի բերելը:  <b>ԿԱՌՈՒՑԱՇԱՐ</b>, գ. Կառոյցների շարք:  <b>ԿԱՌՈՒՑԻՉ</b>, ան. գ. Կառուցանող, շինող:  <b>ԿԱՌՈՒՑՈՂ</b>, ան. գ. Կառուցանող:  <b>ԿԱՌՈՒՑՈՒԱՍՏՔԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտաճիւղ կառուցումի մասին:  <b>ԿԱՌՈՒՑՈՒԱՍՏՔԱՀԱՄԱԿԱՐԳԱՅԻՆ</b>, ան. Կառուցումաձքային եւ համակարգային:  <b>ԿԱՌՈՒՑՈՒԱՍՏՔԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կառուցումաձքային վերլուծութիւն կառուցումաձքաբանութիւն:  <b>ԿԱՌՈՒՑՈՒՄ</b>, գ. Կերտելը, շինելը:  <b>ԿԱՌՉԵԼ</b>, չբ. Կաշել, փակշել:  <b>+ ԿԱՌՊԱՅ</b>, գ. Չմեռուայ պաշար պահուած դդուլ:  <b>ԿԱՌՔ</b>, գ. Փոքրիկ փոխադրամիջոց փայտից կմ այլ նիւթերից:  <b>+ ԿԱՍ</b>, գ. Թաղման կարգ:  <b>ԿԱՍԱԻ</b>, (ֆր. cassave), գ. Ալիւր եւ հաց, որ պատրաստում են Հացարմատի եւ Մանիոկի արմատներից:  <b>1. ԿԱՍԵԼ</b>, Տ. Կասեցնել:  <b>2. ԿԱՍԵԼ</b>, նբ. Ցորենը, գարին եւ նման հացահատիկներ կալի վրայ փռելով եւ վրան կամը շրջեցնելով մանրել:  <b>ԿԱՍԵՑՆԵԼ</b>, Կասել տալ, յետ կացնել:  <b>* ԿԱՍԿ</b>, գ. Կեղերը հանած ու մաքրած գարի, գարու կորկոտ:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏ</b>, գ. Անփաստ ենթադրութիւն, անորոշ կարծիք, տարակոյս: 2. Հկո. Վստահութիւն: 3. Չախորդութեան նա-</p>	<p>խագագում, երկիւղ: Տարակոյս:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱԳՈՅՆ</b>, ան. Շատ կասկածոտ:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱԿԱՆ</b>, ան. Կասկած յարուցանող:  <b>* ԿԱՍԿԱՍՏԱՀԱՐ</b>, ան. Կասկածից զարկում:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՄԻՏ</b>, ան. Նա որ ամէն բանի վրայ կասկածով է նայում:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կասկածամիտ լինելը:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՆՔ</b>, գ. Կասկած, վարանում, տարակոյս:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՒՈՐ</b>, ան. Որտեղ կասկած կայ:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՒՈՐԵԼ</b>, գ. Կասկած առաջացնել:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԱՒՈՐՈՒԵԼ</b>, չբ. Մտքում կասկած ծագել:  <b>* ԿԱՍԿԱՍՏԱՓՈՐՉ</b>, ան. Կասկածելի:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԵԼ</b>, չբ. Կասկած ունենալ մէկի մասին: Տարակոյսիլ:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏԵԼԻ</b>, ան. Որից պէտք է կասկածել:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏՈՏ</b>, ան. Կասկածող:  <b>ԿԱՍԿԱՍՏՈՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կասկածոտ լինելը:  <b>+ 1. ԿԱՍԿԱՍ</b>, գ. (Կենդ.) Բուի մի տեսակ:  <b>+ 2. ԿԱՍԿԱՍ</b>, գ. Թղթախաղի մի տեսակ:  <b>ԿԱՍ-ԿԱՆԱՉ</b>, ան. Բոլորովին կանաչ:  <b>ԿԱՍ-ԿԱՊՈՅՑ</b>, ան. Բոլորովին կապոյտ:  <b>ԿԱՍԿԱՐԱՅ</b>, գ. Երկաթէ ճաղաւոր կրակարան միս եւ ձու խոտովելու համար:  <b>+ ԿԱՍԿԱՐԵՆՔԻ</b>, գ. Մանկական խաղ:  <b>+ ԿԱՍ-ԿԱՐՄԻՐ</b>, ան. Բոլորովին կարմիր:  <b>ԿԱՍ-ԿԱՐՄԻՐԵԼ</b>, չբ. Կասկարմիր գոյն ստանալ:</p>
--	---

<p><b>ԿԱՄԿԵԼ</b>, նբ. Պղծել (ամուսնական հաւատարմութիւն):</p> <p>+ <b>ԿԱՄՆԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. Ձիթապտղի նման մի պտուղ:</p> <p><b>ԿԱՍՈՒՄ</b>, գ. Կասելը:</p> <p><b>ԿԱՍՍԻՈՊԷ</b>, գ. (Աստղաբ.) Մի համաստեղութիւն Մեծ արջի հանդիպակաց:</p> <p>+ <b>ԿԱՍՏԱՍԱՆԻ</b>, գ. Երկարաբանութիւն:</p> <p><b>ԿԱՏԱԲ</b>, գ. (Կենդ.) Անորոշ տեսակի խոտաճարակ թռչուն:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿ</b>, գ. Բնջ որ աստուամ կմ արուում է զուարճացնելու ծիծաղ շարժելու:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱԲԱՆ</b>, ած. Կատակներով խօսող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Կատակաբանութեանը վերաբերող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. Կատակներ անել:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատակաբանելը:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱԿԱԳՈՒՄԱՆ</b>, գ. Կատակող գուսան:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱՆԱՂ</b>, Տ. Կատակերգութիւն:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱՆՕՍ</b>, Տ. Կատակաբան:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատակաբանութիւն:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱԿԱՆ</b>, ած. Կատակ պարունակող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱՆՔ</b>, գ. Կատակելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԱՍԷՐ</b>, ած. Կատակներ սիրող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵԼ</b>, չբ. Կատակ անել:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳ</b>, 1. Տ. Կատակերգակ, 2. Տ. Կատակերգութիւն:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿ</b>, ած. գ. Կատակերգութիւն յօրինող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ</b>, ած. Կատակերգութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳԱՍԷՐ</b>, ած. Կատակերգութիւն սիրող:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒ</b>, գ. Դերասան, որ կատակերգական դեր է կատարում:</p> <p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բեմական գրուածք, որ ծիծաղ է շարժում:</p>	<p><b>ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒՅԻ</b>, գ. Դերասանուհի, որ կատակերգական դեր է կատարում:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Կատաղի կերպով:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԱԲԱՐՈՅ</b>, ած. Կատաղի բնատրութեան տէր:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԱԽՕՍ</b>, ած. Կատաղի կերպով խօսող:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՂԱԿԻՑ</b>, ած. Ուրիշի հետ միասին կատաղող:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԱՆՔ</b>, գ. Կատաղութեան գործեր: Մոլեգին:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԵԼ</b>, չբ. Կատաղութեամբ հիւանդանալ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Կատաղեցնող:</p> <p>1. <b>ԿԱՏԱՂԻ</b>, ած. Կատաղութեամբ հիւանդ: 2. Փոխ. Գազանացած: 3. Սաստիկ կրքոտ: Մոլեգնած, զայրոյթով:</p> <p>2. <b>ԿԱՏԱՂԻ</b>, գ. (Բուս.) Խաչակերպների կմ խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ախտաբ.) Ծանր վարակիչ հիւանդութիւն:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂՈՒՄ</b>, գ. Կատաղելը, մոլեգնելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՂՈՐԷՆ</b>, մկ. Կատաղի կերպով:</p> <p>+ <b>ԿԱՏԱՆ</b>, գ. Բուրդ գզող, գզրար:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐ</b>, գ. Վերջ, վերջաւորութիւն: 2. Ամենաբարձր կէտը (լեռների): 3. Աքաղաղի՝ հաւի գլխի վրայի կարմիր ցըցունքը: 4. Մարդու գլուխ: Գազար:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԱՍ</b>, գ. Վերջ, աւարտ:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԱՍՆԵԱԼ</b>, ած. Կատարեալ վիճակում:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԱՍՈՒ</b>, գ. (Իրաբ.) Պաշտօնեայ, որ ի կատար է ածում դատարանի վճիռը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Վերջին, վերջնական:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԱՇԻՆԵԼ</b>, նբ. Շինել վերջացնել:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԱՊԷՄ</b>, Տ. Կատարելապէս:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԱԼ</b>, ած. Բոլոր լաւ յատկութիւններն ունեցող: Հկր. Անկատար, թերի: 2. Նման. Շատ ընտիր:</p>
--	---

<p><b>ԿԱՏԱՐԵԼ</b>, նբ. Մկսած բանը մինչև ծայրը (կատարը) հասցնել, վերջացնել, գլուխ բերել:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Կատարեալի՛ր, Աւելի կատարեալ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. Կատարեալ դարձնել:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԼԻ</b>, անծ. Ինչ որ կարող է կատարելագործուել:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատարելագործելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒՄ</b>, գ. Կատարելագործելը:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԹԻՒ</b>, անծ. Կատարեալ թիւ պարունակող:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ</b>, անծ. Կատարածին՝ վերջին հասնող:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԻՑ</b>, անծ. Ուրիշի հետ միասին կատարող:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԿՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատարելակից լինելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՄԱԿ</b>, անծ. Կատարեալ հասակի հասած:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱԶԳՈՒՄ</b>, գ. Կատարեալի՛ կատարեալ դառնալու ձգտում:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ</b>, անծ. Մտքով կատարեալ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԵՍ</b>, մկ. Կատարեալ կերպով:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԱՏԻՊ</b>, անծ. գ. Կատարեալ՝ ամբողջական, անթերի տիպար:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼԻ</b>, անծ. Ինչ որ պետք է կմ կարելի է կատարել:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատարեալ՝ անթերի լինելը:</p> <p>+ <b>ԿԱՏԱՐ-ԾԱՂԻԿ</b>, Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p>* <b>ԿԱՏԱՐՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրօնական արարողությունների կատարում:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Գլխավոր կատարիչ:</p>	<p><b>ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, անծ. (Եկեղ.) Կատարողապետին յատուկ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կատարողապետ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՂԱՑԱՆԿ</b>, գ. Երկացանկ, կատարուող ստեղծագործությունների ցանկ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կրօնական արարողություններ կատարելը:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՒՄ</b>, գ. Մկսած բանը կատարածին հասցնելը: 2. Չափահասություն:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՒՆ</b>, անծ. Կատարեալ:</p> <p><b>ԿԱՏԱՐՈՒՄԾ</b>, գ. Իրողություն:</p> <p>+ <b>ԿԱՏԵՊԱՆ</b>, գ. Սյգի պահող:</p> <p><b>ԿԱՏԵՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատեպան լինելը:</p> <p><b>ԿԱՏԵՏ</b>, գ. (Մաթ.) Ուղղանկյուն եռանկյան ուղիղ անկյունը կազմող երկու կողմերից ամեն մեկը:</p> <p>+ 1. <b>ԿԱՏԻԿ</b>, գ. Շնչափողի բերանը, կոկորդի սկիզբը:</p> <p>2. + <b>ԿԱՏԻԿ</b>, Տ. Նաակատիկ:</p> <p>* <b>ԿԱՏԻՇԻՏԻՏ</b>, գ. (Կրօն.) Քրիստոնեական վարդապետության ուսուցիչ:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՂՈՐԵԼ</b>, Տ. Կատողել:</p> <p><b>ԿԱՏՂՏԵԼ</b>, (յճխ. ձեռ. Կատողելի՛), չբ. Կատողությունը գալ, կատողել:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՆԼՈՒԱՅ</b>, Տ. Կատուալուայ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՂ</b>, գ. (Ելեք.) Ելեկտրական մարտկոցի բացասական բեռերը:</p> <p><b>ԿԱՏՈՂԱՅԻՆ</b>, անծ. Կատողի:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒ</b>, գ. (Կենդ.) Կատուազգիների ցեղին պատկանող կաթնասուն չորքոտանի: 2. Լեզուի վրայ երեսացող բշտիկներ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՂԱՂՁ</b>, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԶԳԻՆԵՐ</b>, գ. (Կենդ.) Մսակերների կարգին պատկանող գազանների ցեղ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԹԱԹ</b>, գ. (Բուս.) Խոպոպաւորների կարգին պատկանող բոյս:</p>
--	--

<p><b>ԿԱՏՈՒԱԹՈՒԶ</b>, ան. (փխբ.): Ճարպիկ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԹՈՒԹ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԽԱՂ</b>, գ. Կատուի խաղ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԽԱՂՈՂ</b>, Տ. Շնախաղող:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԽՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Աղբաղբուկների կարգին պատկանող մանր բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԽՈՏԱԶԳԻՆԵՐ</b>, գ. Երկշաքիլաւորների դասին պատկանող բոյսերի ընտանիք:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՇՍԱԿ</b>, գ. Կատուի, շունի համար ծակ, որ շինում են դրան ներքեւի մասում:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԿՈՒԻ</b>, գ. Կատուների խմբական միաւոց:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԿ</b>, գ. Փոքրիկ կատու, կատուիկ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԿԵՐ</b>, ան. Կատուի կերած:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱԶՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Օռվային խոշոր գիշակեր ձուկ:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՃՈՒՏ</b>, գ. Կատուի ճուտ:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԱՍՈՐԻ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՇՈՒՆ</b>, գ. (Կենդ.) Կատուների ընտանիքին պատկանող կաթնասուն գազան:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԱՉՔ</b>, գ. (Օսծկաբ.), Ժամացոյց:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՊԱՀ</b>, գ. Կատու պահող (մարդ):</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՊԱՇՏ</b>, ան. Կատու պաշտող:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատուապաշտ լինելը:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՌԻԾ</b>, գ. (Կենդ.) Կատուագոգիների ցեղին պատկանող գազան:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԱՍԷՐ</b>, գ. Կատուի տէրը:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԱՔՈՒՆ</b>, գ. Թեթեւ Կարճատեւ բուն:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԵՆԻ</b>, գ. Խաղողի մի տեսակ:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԻ ԱՉՔ</b>, գ. Գինու մի այլ տեսակի խաղող:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԻ ԹՈՒԹ</b>, Տ. Ազոաի չամիչ:</p>	<p><b>ԿԱՏՈՒԻ ԿՈԿՈՎ</b>, գ. Մի անորոշ տեսակի թունաւոր ծանրահոտ բոյս:</p> <p><b>ԿԱՏՈՒԻԿ</b>, գ. Փոքրիկ կատու:</p> <p>+ <b>ԿԱՏՈՒԿԱԽ</b>, գ. Կատու կախելը:</p> <p>1. <b>ԿԱՐ</b>, գ. Պարան, լար եւն:</p> <p>2. <b>ԿԱՐ</b>, գ. Կարողութիւն, զօրութիւն:</p> <p><b>ԿԱՐԱԳ</b>, գ. Կակուղ իւղային նիւթ:</p> <p><b>ԿԱՐԱԳԱԳՈՅՆ</b>, ան. Կարագի գոյնի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐԱԳԱՄԱՆ</b>, գ. Ապակէ կմ յախճապակէ աման, որով կարագը դնում են սեղանի վրայ:</p> <p><b>ԿԱՐԱԳԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Կարագ վաճառող:</p> <p>* <b>ԿԱՐԱԳԵԼ</b>, նբ. Կարագ քսել:</p> <p><b>ԿԱՐԱԿՈՒԼ</b>, գ. Միջին ասիական սեւ գոյնի գառների թանկագին գանգուր մորթը:</p> <p>+ <b>ԿԱՐԱՄԱՆ</b>, գ. Կարի աման:</p> <p><b>ԿԱՐԱՆ</b>, գ. Կար, կարուածք, կցուածք:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊ</b>, գ. (Կենդ.) Բաղերի ցեղին պատկանող թռչուն:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊԱԹՈՅՐ</b>, գ. Կարապի (սպիտակ) գոյն ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊԱՅԻՆ</b>, ան. Կարապին յատուկ վերաբերեալ:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊԱՆՈՅ</b>, գ. Կարապների բուժման վայր:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊԵՏ</b>, գ. Ուղեւորների առաջնութեաց: 2. (Կրօն.) Մակդիք Յոհաննէս Մկրտչի, իբրեւ Քրիստոսի առաջնութեացի:</p> <p><b>ԿԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարապետ առաջնութեաց լինելը:</p> <p><b>ԿԱՐԱՍ</b>, գ. Թրծած կաւէ մեծ լայնափոր աման:</p> <p>* <b>ԿԱՐԱՍԱՊԱՀ</b>, ան. Կարասիները իբրեւ աւանդ պահող:</p> <p>* <b>ԿԱՐԱՍԱԿԻՐ</b>, ան. Կարասիներ կրող:</p> <p><b>ԿԱՐԱՍԿԱՅ</b>, գ. Ջուլիակի գործիք:</p> <p><b>ԿԱՐԱՏ</b>, (Յուն.) գ. Օանրութեան փոքր</p>
--	---

կշիռ, հաւասար գրամի մէկ հինգերորդին:

**ԿԱՐԱՏԱՆՈՑ**, ած. Մի կարատ կշռող:

**ԿԱՐԱՏՈՒՆ**, գ. Տուն, որտեղ կար են անում:

\* **ԿԱՐԱԻԱՆ**, գ. Ուղեւորների խումբ, որ գրաստներով միասին ճանապարհ են գնում: 2. Բեռնաբարձ գրաստների շարք:

**ԿԱՐԱԻԱՆԱՊԱՆ**, գ. Կարաւանի պահապան:

**ԿԱՐԱԻԱՆԱՊԵՏ**, գ. Կարաւանի պետ՝ առաջնորդ:

**ԿԱՐԱԻԱՆԱՏՈՒՆ**, գ. Ճանապարհների վրայ իջեւան կարաւանների համար:

**ԿԱՐԱԻՈՐ**, ած. Կարող, ուժեղ:

\* **ԿԱՐԱԻՈՐԵՆ**, չբ. Ուժեղ դառնայ:

**ԿԱՐԳ**, գ. Իրերի կանոնաւոր դասաւորութիւն որոշ համակարգով: 2. Կանոն, օրէնք: 3. Դաս, աստիճան: 4. (Եկեղ.) Խմբակցութիւն մարդկանց: 5. (Եկեղ.) Ձեռնադրութիւն: 6. Թաղման եկեղեցական ծիսակատարութիւն: 7. (Բնակ. գիտ.) Կենդանաբանութեան եւ բուսաբանութեան մէջ խոշոր խմբեր կենդանիների եւ բոյսերի:

**ԿԱՐԳԱԲԱՆ**, ած. Կարգով՝ հետեւողական կերպով խօսող կմ գրող:

**ԿԱՐԳԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Կարգաբանութեանը վերաբերող:

\* **ԿԱՐԳԱԲԱՆԵՆ**, չբ. Կարգով՝ հետեւողական կերպով խօսել:

**ԿԱՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կարգով խօսելը:

**ԿԱՐԳԱԲԵՐՈՒՄ**, գ. Կարգաբերելը:

\* **ԿԱՐԳԱԳԻՐ**, գ. Կարգով յաջորդաբար գրութիւն:

**ԿԱՐԳԱԳՐԵՆ**, նբ. Կարգով գրել, հրահանգել:

**ԿԱՐԳԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կարգով գրութիւն:

**ԿԱՐԳԱԴԻՐ**, ած. Կարգադրիչ:

**ԿԱՐԳԱԴՐԱԳԻՐ**, գ. Իր մէջ կարգադրութիւն պարունակող գրութիւն:

**ԿԱՐԳԱԴՐԵՆ**, նբ. Կարգ դնել:

**ԿԱՐԳԱԴՐԻՉ**, ած. գ. Նա որ կարգադրում է, կարգադրութիւն է անում:

**ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կարգադրելը:

**ԿԱՐԳԱԶՈՒՐԿ**, (Եկեղ.) Տ. Կարգալոյծ:

**ԿԱՐԳԱԹԻՒ**, գ. Թիւ՝ համար ըստ կարգի:

**ԿԱՐԳԱԹՈՂ**, ած. (Եկեղ.) Նա որ իր կամքով թողնում է հոգեւորական կոչումը:

**ԿԱՐԳԱԹՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Կարգաթող լինելը:

**ԿԱՐԳԱԹՈՒՍՅԻՆ**, ած. Թուային կարգ՝ յաջորդականութիւն արտայայտող:

**ԿԱՐԳԱՆՈՅԾ**, ած. (Եկեղ.) Նա՝ որին հոգեւոր բարձրագոյն իշխանութիւնը լուծել է հոգեւորական կարգից:

**ԿԱՐԳԱՆՈՒՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Կարգալոյծ անելը:

**ԿԱՐԳԱԿԱՆՈՅՅ**, գ. Կառոյց ըստ կարգի:

\* **ԿԱՐԳԱԿԷՍ**, գ. Կէս կարգ:

**ԿԱՐԳԱԿԻՑ**, ած. (Եկեղ.) Ուրիշի հետ միեւնոյն կարգն ունեցող:

**ԿԱՐԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Կարգակից լինելը:

**ԿԱՐԳԱՊԱՀ**, ած. Կարգը պահպանող:

**ԿԱՐԳԱՊԱՀԱԿԱՆ**, ած. Կարգապահութեան վերաբերեալ:

**ԿԱՐԳԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ամբողջութիւնը օրէնքների, որոնցով կառավարուում է մի հիմնարկ:

**ԿԱՐԳԱՍԷՐ**, ած. Կարգ՝ բարեկարգութիւն սիրող:

**ԿԱՐԳԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կարգասեր լինելը:

**ԿԱՐԳԱՎԻՃԱԿԱՅԻՆ**, ած. Կարգավիճակին վերաբերող:

**ԿԱՐԳԱԻԱՐ**, գ. Գործողութիւնները, աշխատանքները կարգաւորող:

<p><b>ԿԱՐԳԱՒՈՐ</b>, ան. Որտեղ կարգ-կանոն կայ:</p> <p><b>ԿԱՐԳԱՒՈՐԵԼ</b>, նբ. Կարգի դնել:</p> <p><b>ԿԱՐԳԱՒՈՐԻՉ</b>, ան. գ. Նա որ կարգաւորում է, կարգաւորող:</p> <p><b>ԿԱՐԳԵԼ</b>, նբ. Կարգ օրէնք դնել:</p> <p>* <b>ԿԱՐԳԵՐԷՑ</b>, ան. գ. Կարգով՝ աստիճանով աւագ:</p> <p>* <b>ԿԱՐԳԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարգերէցի աստիճանը:</p> <p>* <b>ԿԱՐԳՆԿԷՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կարգաթող լինելը:</p> <p>+ <b>ԿԱՐԳՈՒԿ</b>, ան. Կարգուած, ամուսնացած:</p> <p><b>ԿԱՐԳՈՒՄ</b>, գ. Կարգելը, կարգի դնելը:</p> <p><b>ԿԱՐԳՈՒՍԱՐՔ</b>, գ. Բարեկարգ վիճակ: Կահկարասի:</p> <p><b>ԿԱՐԳՈՒՐԱՑ</b>, տե՛ս Կարգաթող:</p> <p><b>ԿԱՐԳՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կարգուրաց լինելը:</p> <p><b>ԿԱՐԸ</b>, գ. (Բուս.) Մի տեսակ խոտ:</p> <p><b>ԿԱՐԱՍ</b>, նբ. Չայն արձակել: 2. Ընթերցանութիւն սովորել: Ընթեռնույ:</p> <p><b>ԿԱՐԱՑՈՂ</b>, ան. գ. Գիտուն, ուսեայ: 2. Հմայող, կախարդ:</p> <p><b>ԿԱՐԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարդալը:</p> <p><b>ԿԱՐԻՆԱԼ</b>, գ. (Եկեղ.) (ֆր. cardinal), Բարձրաստիճան հոգեւորական կաթողիկ եկեղեցում:</p> <p><b>ԿԱՐԻՆԱԼԱԿԱՆ</b>, ան. (Եկեղ.) Կարդինալին յատուկ:</p> <p><b>ԿԱՐԻՆԱԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կարդինալի աստիճան:</p> <p>* <b>ԿԱՐԵԲԱՐՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մէկի կարիքը իր վրայ վերցնելը:</p> <p><b>ԿԱՐԵԼ</b>, նբ. Երկու իր կցել՝ երրորդ իր նրանց միջով անցկացնելով:</p> <p><b>ԿԱՐԵԼ</b>, <b>ԿԱՐԵԼԱՑԻ</b>, ան. գ. Արեւմտաֆիննական ժողովուրդ:</p> <p><b>ԿԱՐԵԼԱԿԱՆ</b>, հ. Կարելիայի:</p> <p><b>ԿԱՐԵԼԻ</b>, ան. Բնչ որ կարող է կատարուել, տեղի ունենալ:</p>	<p><b>ԿԱՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարելի լինելը:</p> <p><b>ԿԱՐԵԿԻՑ</b>, ան. Նա որ զգում է կարեկցութիւն: Յաւակից:</p> <p><b>ԿԱՐԵԿՑԱԲԱՐ</b>, մկ. Կարեկցելով:</p> <p><b>ԿԱՐԵԿՑԱԿԱՆ</b>, ան. Կարեկցութիւն պարունակող: Յաւակցական:</p> <p><b>ԿԱՐԵԿՑԵԼԻ</b>, ան. Որին հարկ է կարեկցել: Գթալի:</p> <p><b>ԿԱՐԵԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգեկան զգացմունք:</p> <p>+ <b>ԿԱՐԵՆԱԼ</b>, չբ. Կարողանալ:</p> <p><b>ԿԱՐԵՎԷՐ</b>, ան. մկ. Սաստիկ ծանր վերք ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐԵՒՈՐ</b>, ան. Ինչ բանի որ մարդ կարիք ունի: Նշանակալի:</p> <p><b>ԿԱՐԵՒՈՐԱԳՈՑ</b>, բաղդ. աստ. Կարելորի, Աւելի կարելոր: Հարկաւոր:</p> <p><b>ԿԱՐԵՒՈՐԵԼ</b>, նբ. Կարելորութիւն տալ:</p> <p><b>ԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարելոր հարկաւոր լինելը:</p> <p><b>ԿԱՐԹ</b>, գ. Երկաթէ սրածայր ճանկ, որի վրայ խայծ հազցնելով ձկներ եւ այլ կենդանիներ են որսում:</p> <p>* <b>ԿԱՐԹԱԲԱՐ</b>, մկ. Կարթի նման:</p> <p><b>ԿԱՐԹԱԳԵՆԱՑԻ</b>, ան. գ. Հին Կարթագէն քաղաքի բնակիչ:</p> <p><b>ԿԱՐԹԱԼԱՐ</b>, գ. Կարթի լարը:</p> <p><b>ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ</b>, ան. Թելը՝ ոտքը կըտրուած:</p> <p><b>ԿԱՐԹԱՉԵՒ</b>, ան. մկ. Կարթի ձեւ ունեցող:</p> <p>* <b>ԿԱՐԹԱՊԱՆ</b>, գ. Կարթերը պահող:</p> <p><b>ԿԱՐԹԵԼ</b>, նբ. Կարթով բռնել՝ որսալ:</p> <p><b>ԿԱՐԹԸՆԿԷՑ</b>, ան. Կարթ ձգող:</p> <p><b>ԿԱՐԹՈՒՌՈՅՑ</b>, գ. (Ախտաբ.) Կարթի ուռոյց:</p> <p>ԿԱՐԺԱՌԵԼ } նբ. Թելը իլիկից կարծառի վրայ առնել:</p> <p><b>ԿԱՐԻՃ</b>, գ. (Կենդ.) Սարդագգիների դասից սայիտակարին յօղաւոր կենդանի:</p> <p><b>ԿԱՐԻՏՈՍ</b>, գ. (Կենդ.) Խեցեւորթի մի</p>
---	--

<p><i>տեսակ:</i>  <b>ԿԱՐԻՔ</b>, գ. Կարօտություն, պակասություն, չքաւորություն:  <b>ԿԱՐԼԻՆԱ</b>, գ. (Բուս.) Չամբիւղաւորների կարգից խողովակաձէւ ծաղկով բոյս՝ անկոթուն մեծ գնդաձաղկով:  <b>ԿԱՐՍԱԿԱՆ</b>, ւծ. Կարծիքական:  <b>ԿԱՐՏԵԼ</b>, նբ. Կարծիք յայտնել:  <b>ԿԱՐՏԵՎԻՑ</b>, ւծ. Մէկի կարծիքին մասնակից:  <b>ԿԱՐՏԵՑԵԱԼ</b>, ւծ. Կարծուած:  <b>ԿԱՐՏԻՔ</b>, գ. 1. Միտք. 2. Դատաստան:          3. Կասկած: 4. Գիտական տեսակէտ:  <b>ԿԱՐՏԻՔԱԿԱՆ</b>, ւծ. Երկբայական, կասկածելի:  <b>ԿԱՐՏԻՔԱԻՈՐ</b>, ւծ. Կարծիք՝ կասկած տանող:  <b>ԿԱՐՏՈՂԱԿԱՆ</b>, ւծ. Ենթադրական:  <b>ԿԱՐՏՐ</b>, ւծ. Պինդ, ամուր:          * <b>ԿԱՐՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Պինդ կերպով:  <b>ԿԱՐՐԱԹՎԱՆԹ</b>, ւծ. Պինդ թաղանթ ունեցող:          * <b>ԿԱՐՐԱՆԻՑ</b>, ւծ. Կարծր եւ խիտ:  <b>ԿԱՐՐԱՆՑ</b>, գ. (Բժշկ.) Մարմնի զանազան մասերի հիւսուածքների կարծրացում: (Սկլերոզ), կարծրուկ:  <b>ԿԱՐՐԱՍԱՐԻԿ</b>, ւծ. (Բուս.) Բոյս, որի ծաղկապատեանը կարծրանում է:  <b>ԿԱՐՐԱՎԵՂԵԻ</b>, ւծ. Կարծր կեղեւ ունեցող:  <b>ԿԱՐՐԱՎԵՐՑ</b>, ւծ. Կարծր նիւթերից կերտուած:  <b>ԿԱՐՐԱՍԱՇԿ</b>, Տ. Կարծրաթաղանթ:  <b>ԿԱՐՐԱՄԻՍ</b>, ւծ. Որի միսը կարծր է:          * <b>ԿԱՐՐԱՄԻՑ</b>, ւծ. Կարծր՝ անձկուն միտք ունեցող:  <b>ԿԱՐՐԱՄԿԱՆ</b>, ւծ. (Բնստ.): Ամուր, կարծր մկաններով:  <b>ԿԱՐՐԱՍՈՐԹ</b>, ւծ. Որի մորթը կարծր՝ պինդ է:  <b>ԿԱՐՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Կարծր դառնալ:  <b>ԿԱՐՐԱՆԻԹ</b>, ւծ. Կարծր նիւթից</p>	<p><i>բաղկացած:</i>  <b>ԿԱՐՐԱՄԻՐՑ</b>, ւծ. Կարծր սիրտ ունեցող:  <b>ԿԱՐՐԱՄՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարծրասիրտ լինելը:          * <b>ԿԱՐՐԱՏԵՍԱԿ</b>, ւծ. Կարծր տեսակի:  <b>ԿԱՐՐԱՏԻՊ</b>, գ. Կաղապարատիպ, կաղապարուած նկարագիր:  <b>ԿԱՐՐԱՅՆԵԼ</b>, անց. ձէւ Կարծր դարձնել:  <b>ԿԱՐՐԱՔԱՆԴԱԿ</b>, ւծ. Կարծր քարի վրայ քանդակուած:          + <b>ԿԱՐԿԱԺԵՆԻ</b>, գ. Մի տեսակ խոշոր խնձոր:  <b>ԿԱՐԿԱՍ</b>, ւծ. Շատ ոլորուած: Պապանձած:  <b>ԿԱՐԿԱՆ</b>, գ. Փայտէ սսեղնագործի շըրջանակ:  <b>ԿԱՐԿԱՍԱՍ</b>, ւծ. Կուչ եկած, կծկըծուած: Մունջ:  <b>ԿԱՐԿԱՍԵԼ</b>, նբ. Կուչ ւծել, կծկել:  <b>ԿԱՐԿԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծկուելը:  <b>ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ</b>, գ. Խմորեղէն ուտելիք:  <b>ԿԱՐԿԱՆԴԱԿԱԳՈՐՑ</b>, ւծ. գ. Արհեստաւոր, որ կարկանդակներ է պատրաստում:  <b>ԿԱՐԿԱՋ</b>, գ. Հոսող փոքր ջրի հանած միատեսակ մեղմ հնչիւն, խոխոջ:          * <b>ԿԱՐԿԱՋԱՆՔ</b>, գ. Բարձր ծիծաղի ձայն, քրքրոց:  <b>ԿԱՐԿԱՋԱՀՈՍ</b>, ւծ. Կարկաջելով հոսող:  <b>ԿԱՐԿԱՋԱՍԱՀ</b>, ւծ. Կարկաջելով սահող:  <b>ԿԱՐԿԱՋԵԼ</b>, չբ. Կարկաջ արձակել:  <b>ԿԱՐԿԱՋԻՒՆ</b>, գ. Կարկաջելու ձայնը:  <b>ԿԱՐԿԱՋՈՒՄ</b>, գ. Կարկաջելը:  <b>ԿԱՐԿԱՋՈՒՆ</b>, ւծ. Կարկաջող:  <b>ԿԱՐԿԱՌ</b>, գ. Իրար վրայ դիգած քարերի կոյտ:          1. <b>ԿԱՐԿԱՌԵԼ</b>, նբ. Քարեր իրար վրայ դիգել, կուտակել: Ձեռքը երկարել:</p>
--	---



<p><b>2. ԿԱՐԿԱՌԵԼ</b>, չբ. Երկայնանայ, ձգուել:  <b>ԿԱՐԿԱՏԱՆ</b>, գ. Պատռուած կմ մաշ-      ուած կտորի վրայ կարուած կտոր:  <b>ԿԱՐԿԱՏԵԼ</b>, նբ. Պատռուած կմ մաշ-      ուած կտորը՝ զգեստը կարելով կմ կար-      կատան ձգելով նորոգել:  <b>ԿԱՐԿԱՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարկա-      տուած լինելը:  <b>ԿԱՐԿԱՏՈՒՆ</b>, ած. Կարկատուած:  <b>ԿԱՐԿԵԼ</b>, նբ. Բերանը փակել:  <b>ԿԱՐԿԻՆ</b>, գ. Շրջանակ գծելու գործիք՝      բաղկացած երկու մետաղեայ հասասար      ձողերից:  <b>ԿԱՐԿՆԱՏՈՒՓ</b>, գ. Տուփ, որի մէջ պա-      հոււմ են կարկիներ:  <b>ԿԱՐԿՈՒՏ</b>, գ. Օդում սառած ջրի մաս-      նիկ:  <b>ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ</b>, ած. Կարկուտ բերող:  <b>ԿԱՐԿՏԱԹԱԿ</b>, S. Կարկտածեծ:  <b>ԿԱՐԿՏԱԽԱՌՆ</b>, ած. Որի հետ կարկուտ      է խառնուած:  <b>ԿԱՐԿՏԱԾԵԾ</b>, ած. Կարկտից ծեծուած՝      ջարդուած:  <b>ԿԱՐԿՏԱԾՈՒ</b>, ած. Կարկուտ բերող:  <b>ԿԱՐԿՏԱՀԱՏ</b>, գ. Կարկտի հատիկ:  <b>ԿԱՐԿՏԱՀԱՐ</b>, ած. Կարկտից զարկ-      ուած:  <b>ԿԱՐԿՏԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Կարկտահար ա-      նել:  <b>ԿԱՐԿՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարկտահար      լինելը, կարկտից վնասուելը:  <b>ԿԱՐԿՏԱՀԱՐՈՒՄ</b>, գ. Կարկտահարելը:  <b>ԿԱՐԿՏԱԶԱՅՆ</b>, ած. մկ. Կարկտի ձայ-      նով:  <b>ԿԱՐԿՏԱՆՄԱՆ</b>, ած. Կարկտի նման-      ւող:  <b>ԿԱՐԿՏԱՊԱՇՏՊԱՆ</b>, ած. Կարկուտից      պաշտպանող:  <b>ԿԱՐԿՈՒՏ</b>, գ. Սառած անձրեւի      կաթիլների տեսքով տեղում:  <b>ԿԱՐԿՏԱՎԱՆ</b>, ած. Կարկուտը վանող,      կարկտաբեր ամպերը ցրողող:</p>	<p><b>ԿԱՐԿՏԱՏԱՐ</b>, ած. Կարկտից տարուած՝      փչացած:  <b>+ ԿԱՐԿՏՀԱՏ</b>, գ. Կարկտի հատիկ:  <b>ԿԱՐԿՏ(Ն)ՈՒՔ</b>, գ. Կարկատան անելու՝      կարկատանի գործ:  <b>ԿԱՐՃ</b>, ած. մկ. Երկարութիւնը քիչ՝ պա-      կաս: 2. Համառօտ: 3. Ոչ բարձր, ցածիկ:  <b>ԿԱՐՃԱԲԱԶՈՒԿ</b>, ած. Կարճ բազուկ-      ներ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱԲԱՆ</b>, ած. Կարճ խօսող:  <b>ԿԱՐՃԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. Կարճ խօսել:  <b>* ԿԱՐՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճաբան      լինելը:  <b>ԿԱՐՃԱԲԵՐՁ</b>, ած. Կարճ բարձրու-      թեամբ, ցածր:  <b>ԿԱՐՃԱԲՈՒՆ</b>, ած. Կարճ բուն ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱԳԻ</b>, ած. Կարճ ազի՝ պոչ ունե-      ցող:  <b>ԿԱՐՃԱԳԼՈՒԻՆ</b>, ած. Կարճ գլուխ ունե-      ցող:  <b>ԿԱՐՃԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բառերը կարճ՝      կրճատուած ձևով գրելը:  <b>ԿԱՐՃԱԶԳԵՍՏ</b>, ած. մկ. Կարճ զգեստ      ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱԹԱԹ</b>, ած. Կարճ թաթեր ունե-      ցող:  <b>+ ԿԱՐՃԱԹԱԹԻԿ</b>, ած. Կարճ թաթիկ-      ներ՝ ձեռներ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱԹԵԼ</b>, ած. Կարճ թելեր ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱԹԵՒ</b>, ած. Թելերը կարճ:  <b>ԿԱՐՃԱԹԵՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճաթել      լինելը:  <b>ԿԱՐՃԱԺԱՄԱՆԱԿ</b>, ած. Կարճ ժամա-      նակ սայրող:  <b>ԿԱՐՃԱԺԱՄԿԷՏ</b>, ած. Կարճ ժամա-      նակով տրոտող:  <b>ԿԱՐՃԱԼԵԶՈՒ</b>, ած. Լեզուն կարճ:  <b>ԿԱՐՃԱԼԻՔ</b>  <b>ԿԱՐՃԱԼԻՔԱԻՈՐ</b> } ած. (Ֆիզ.) Ելեկ-      տրական կարճ ալիքներ:  <b>ԿԱՐՃԱԿԵԱՑ</b>, ած. Կարճ ժամանակ      սայրող, կարճ կեանք ունեցող:</p>
---	--

<p><b>ԿԱՐՃԱԿՈԹ</b>, ան. Կարճ կոթոնի:  <b>+ ԿԱՐՃԱԿՈԹԻԿ</b>, ան. Կարճահասակ եւ հաստ մարդ:  <b>ԿԱՐՃԱԿՏՈՒՐ</b>, ան. մկ. Կարճ կտրած, կրճատ ձեւով:  <b>ԿԱՐՃԱԿՏՈՒՑ</b>, ան. Կարճ կտուց ունեցող:  <b>* ԿԱՐՃԱՀԱՍ</b>, ան. Խելքը կարճ:  <b>ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ</b>, ան. Հասակը կարճ:  <b>ԿԱՐՃԱՀԵՐ</b>, ան. Գլխի կարճ մազեր ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱՁԵՆՆ</b>, ան. Կարճ ձեռք ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱՍԻՏ</b>, ան. Նեղսիրտ, անհամբեր:  <b>ԿԱՐՃԱՍՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ կարճամիտ:  <b>ԿԱՐՃԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճամիտ լինելը:  <b>ԿԱՐՃԱՇՈՒՆՉ</b>, ան. Կարճ ծաւալ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ան. մկ. Կարճ՝ համաճար պատմող:  <b>ԿԱՐՃԱՊԱՐԱՆՈՑ</b>, ան. Կարճ պարանոց՝ վիզ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱՌՕՏ</b>, ան. մկ. Կարճ տեւող, կարճ, սեղմ:  <b>ԿԱՐՃԱՌՕՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Կարճ կերպով, կարճօրէն:  <b>ԿԱՐՃԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճաճար լինելը:  <b>ԿԱՐՃԱՍՏՈՒԵՐ</b>, ան. Կարճ ստուեր ունեցող:  <b>ԿԱՐՃԱՎԻՁ</b>, ան. Կարճ պարանոց ունեցող:  <b>* ԿԱՐՃԱՎՃԻՌ</b>, ան. Կարճ վճռուած:  <b>ԿԱՐՃԱՏԵՍ</b>, ան. Կարճ տարածութեան վրայ տեսնող:  <b>ԿԱՐՃԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճատես լինելը:  <b>ԿԱՐՃԱՏԵՒ</b>, ան. Կարճ ժամանակ տեւող:  <b>ԿԱՐՃԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճատես լինելը:</p>	<p><b>+ ԿԱՐՃԱՏՈՏԻԿ</b>, ան. Կարճ տոտիկներ՝ ոտներ ունեցող:  <b>+ ԿԱՐՃԱՒՈՒՆ</b>, ան. Փոքր ինչ կարճ, կարճոտ:  <b>ԿԱՐՃԵԼ</b>, նբ. Կարճացնել, կրճատել:  <b>ԿԱՐՃԻԿ</b>, ան. Կարճ, կարճիկ:  <b>ԿԱՐՃԻՉ</b>, ան. Կարճող:  <b>+ ԿԱՐՃԼԻԿ</b>, ան. Կարճ հասակ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃՍՏԱԲԱՐ</b>, Տ. Կարճամտաբար:  <b>ԿԱՐՃՈԳԻ</b>, Տ. Կարճամիտ:  <b>ԿԱՐՃՈՍՏ</b>, ան. Կարճ ոստեր ունեցող, ճիւղերը կարճ:  <b>ԿԱՐՃՈՏ</b>, ան. Կարճ ոտներ ունեցող:  <b>ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարճ լինելը:  <b>+ ԿԱՐՃՈՒԿ</b>, ան. Տ. Կարճիկ:  <b>ԿԱՐՃՈՒՆՉ</b>, ան. Ունչը քիթը կարճ:  <b>ԿԱՐՃՕՐԵԱՅ</b>, ան. Քիչ օրեր տեւող:  <b>ԿԱՐՃՕՐԷՆ</b>, մկ. Կարճ կերպով, կարճաճար՝ համաճար կերպով:  <b>ԿԱՐՄԻՐ</b>, ան. Օրիւմանի եօթը գոյներից մէկը: Բոտր, արնագոյն:  <b>ԿԱՐՄԻՐԿԵԿ</b>, Տ. Կարմրաւուն:  <b>ԿԱՐՄԻՐ ԿՈՎ</b>, գ. Փոխ. Բարկացող, ցասկոտ, զժտուող:  <b>ԿԱՐՄԻՐ ՀԱԻԿԻԹ</b> } գ. (Կրօն.) Կարմիր  <b>ԿԱՐՄԻՐ ՁՈՒ</b> }  <b>ԿԱՐՄԻՐՆԱԼ</b>, չբ. Կարմրել:  <b>ԿԱՐՄԻՐ ՇՈՒՇԱՆ</b>, (Բուս.) <i>Gladiolus communis</i>: Կոճիղատր կարմիր ծաղիկ:  <b>+ ԿԱՐՄԻՐՈՒԿ</b>, Տ. Կայծոռիկ:  <b>ԿԱՐՄԻՐ ՍՈՒՆԿ</b>, գ. Անորոշ տեսակի սունկ:  <b>ԿԱՐՄԻՐ-ՔԱՄԻ</b>, գ. (Ախտաբ.) Մանրէային վարակիչ հիւանդութիւն:  <b>ԿԱՐՄՐԱԲՈՍՈՐ</b>, ան. Մուգ կարմիր:  <b>ԿԱՐՄՐԱԲՈՐԲ</b>, ան. Կարմրավառ:  <b>ԿԱՐՄՐԱԳԱԳԱԹ</b>, ան. Կարմիր գագաթ ունեցող:  <b>ԿԱՐՄՐԱԳՂԱԿ</b>, ան. Կարմիր գղակ ունեցող:  <b>ԿԱՐՄՐԱԳԵՂ</b>, ան. Գեղեցիկ կարմիր:</p>
---	---

<p><b>ԿԱՐՄԱՐԱԳԼՈՒԽ</b>, ած. Կարմիր գլուխ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ</b>, ած. Կարմիր գոյն ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԴԵՂ</b>, գ. Կարմիր ներկելու դեղ կմ ներկ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԴՐՕՇ</b>, ած. Կարմիր դրօշակ կրող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԶԱՐԴ</b>, ած. Կարմիր գոյնով զարդարած:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԶԳԵՍ</b>, ած. Կարմիր զգեստով:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԹՇԻԿ</b>, (Փաղաքշ.), ած. Կարմիր թշեր ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԹՈՒՇ</b>, ած. Կարմիր թշեր ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱԼԱՋ</b>, ած. Կարմիր լանջ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՄԱՅ</b>, գ. (Կենդ.) Սաղմունների ցեղին պատկանող համեղ ձուկ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՄՁՈՐ</b>, գ. Կարմիր խնձոր:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՄԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Կոնաբերների կարգից գեղձիների ցեղին պատկանող ծառ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՄԻՐ</b>, ած. Կարմիր ծիր ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՄՈՒՓ</b>, ած. Կարմիր գոյնով ծփացող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՎԱԶՍ</b>, ած. Կարմիր կազմ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՎԱՂԱՄԲ</b>, գ. Կաղամբի մի տեսակ:</p> <p>+ <b>ԿԱՐՄԱՐՎԱԼՁ</b>, գ. Հրաւեր, որ կազմում էին փեսայի տանը:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐՎՏՈՒՑ</b>, ած. Կարմիր կտուց ունեցող, կարմիր կտցով:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՀԱՏ</b>, ած. Կարմիր հատիկներ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՀԵՐ</b>, ած. Կարմիր մազեր ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՁՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Ձկան մի տեսակ՝ ծածանների ցեղից:</p>	<p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՍՈՐԹ</b>, ած. Կարմիր մորթ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՅԱՍԱԿ</b>, ած. Կարմիր յատակ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՅՑ</b>, ած. Կարմիր այտեր ունեցող, կարմրաթուշ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Կարմիր գոյն ստանալ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՆԱԽՇ</b>, ած. Կարմիր գոյնով նախշած:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՆԵՐԿ</b>, ած. Կարմիր ներկած:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՆԻՇ</b>, ած. Կարմիր նշան կրող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՆՄԱՆ</b>, ած. Կարմրի նման:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՍՐՃԱԳՈՅՆ</b>, ած. Կարմրին տուող սրճագոյն:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՎԱՐԴ</b>, գ. Կարմիր վարդ:</p> <p>2. Կարմիր վարդեր ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿԱՐՄԱՐԱՍԱԿԵԼ</b>, չբ. Կարմրանալ, շառագունել:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՏԵՄԻԼ</b>, ած. Կարմիր տեսք ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՏՈՏԻԿ</b>, ած. Կարմիր տոտիկներ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱԽՈՒՆ</b>, ած. Կարմրին տուող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՓԱՅԼ</b>, ած. մկ. Կարմիր գոյնով փայլող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՓԱՅՑ</b>, գ. (Բուս.) Ոստախիտ ծառ, փնջաձեւ ծաղիկներով եւ կարմիր փայտով:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՓԹԻԹ</b>, ած. Կարմիր գոյնով ծաղկող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՓՐՓՈՒՐ</b>, ած. Կարմիր փրփուրներ ունեցող:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Մետաղակերպ օքսիդների կարգից հանք:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԵԼ</b>, չբ. Կարմիր գոյն ստանալ:</p> <p>2. Փոխ. Անօթից՝ պատկառանքից կմ այլ պատճառից երեսի գոյնը կարմրին փոխուել:</p> <p>+ <b>ԿԱՐՄԱՐԵՆԻ</b>, գ. Խաղողի մի տեսակ:</p> <p><b>ԿԱՐՄԱՐԵՐԱՆԳ</b>, ած. Կարմիր երանգ ունեցող:</p>
---	---

1. **ԿԱՐՄՐԻԿ**, ան. (Փաղաքշ.) Կարմիր գոյնի:  
 2. **ԿԱՐՄՐԻԿ**, գ. (Կենդ.) Կարմրուկների ցեղին պատկանող գեղեցիկ մանր միջատ:  
**ԿԱՐՄՐՈՏ**, ան. Մի քիչ կարմիր:  
**ԿԱՐՄՐՈՏԵԼ**, բ. Կարմիր գոյն ստանալ:  
**ԿԱՐՄՐՈՏՆ**,  
**ԿԱՐՄՐՈՏՆԻԿ**, ան. Կարմիր ոտներ ունեցող:  
**ԿԱՐՄՐՈՐԱԿ**, ան. Կարմրածեռ:  
**ԿԱՐՄՐՈՒԹԻԻՆ**, գ. Կարմիր գոյն ունենալը:  
**ԿԱՐՄՐՈՒԿ**, ան. Կարմիր գոյնով: 2. (Ախտաբ.) Երեխաների հասակին յատուկ վարակիչ հիւանդություն:  
**ԿԱՐՄՐՈՒՈՐ**, ան. Կարմիր շորեր հագած:  
**ԿԱՐՄՐՑՆԵԼ**, անց. ձեռ Կարմրելի. 1. Կարմիր գոյն տալ: 2. Լաւ տապակել:  
**ԿԱՐՇՆ**, գ. Ջիլ: 2. Ոյժ, պնդություն:  
 \* **ԿԱՐՇՆԵԼ**, նբ. Պնդացնել, զորացնել:  
**ԿԱՐՇՆԵՂ**, ան. Ջլուտ, պինդ:  
**ԿԱՐՇՆԵՂԱԳՈՑՆ**, բաղդ. աստ. Կարշնեղի, Աւելի կարշնեղ:  
**ԿԱՐՈՂ**, ան. Նա որ կարողանում է:  
 \* **ԿԱՐՈՂԱԿԱՆ**, ան. Կարելի:  
**ԿԱՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՆ**, գ. Կարողական լինելը:  
**ԿԱՐՈՂԱԲԱՐ** } քվ. Հզորապէս:  
**ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ** }  
**ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ**, չբ. Կարող լինել:  
 \* **ԿԱՐՈՂԱՊԵՏ**, ան. Կարողների կորովիների պետ գլխաւոր:  
 \* **ԿԱՐՈՂԱՊԵՏՈՒԹԻՆ**, գ. Կարողապետ լինելը:  
**ԿԱՐՈՂԱՏԷՐ**, ան. Կարողութեան տէր:  
**ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՆ**, գ. Կարող լինելը: 2. Զօրություն: 3. Ունեցում, հարստություն:  
**ԿԱՐՈՂՈՒՆԱԿ**, ան. Կարողություն եւ ունակություն ունեցող:

**ԿԱՐՈՂՈՒՆԱԿ**, ան. Կայացած:  
 + **ԿԱՐՈՂՉԷՔ**, գ. Կարելու վարձ:  
**ԿԱՐՈՍ**, գ. (Բուս.) Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:  
 + **ԿԱՐՈՎԻ**, ան. մկ. Կարած:  
**ԿԱՐՈՒԱԾՔ**, գ. Կարելու կմ կարի ձեւը, եղանակը:  
**ԿԱՐՈՒԹԻՆ**, գ. Կարողություն:  
**ԿԱՐՈՒՍԵԼ**, գ. Պտտուող սարք փայտէ նստատեղերով՝ հաճախ ձիերի, սայլակների, մակոյկների ձեւով:  
 + **ԿԱՐՊԵՏ**, Տ. Կապերտ:  
**ԿԱՐՕՏ**, ան. Նա որ կարիք՝ պահանջ է զգում մի բանի: 2. Նիւթական միջոցներից գուրկ, ջքաւոր, չունեւոր:  
**ԿԱՐՕՏԱԲԱՂՉՈՒԹԻՆ**, գ. Կարօտալից ցանկություն:  
**ԿԱՐՕՏԱԲԱՐ**, մկ. Կարօտի նման:  
**ԿԱՐՕՏԱԳԻՆ**, ան. մկ. Կարօտով լի, մեծ կարօտով:  
**ԿԱՐՕՏԱԼԻ**, ան. Կարօտով լի:  
**ԿԱՐՕՏԱԿԷԶ**, ան. Կարօտից կիզուող:  
**ԿԱՐՕՏԱՄԱՇ**, ան. Կարօտից մաշուող:  
 \* **ԿԱՐՕՏԱՄԻՏ**, ան. Մտքի խելքի կարօտ:  
**ԿԱՐՕՏԱՆՔ**, գ. Կարօտ:  
**ԿԱՐՕՏԱՏԱՐԱՓ**, գ. Կարօտի տարափ:  
**ԿԱՐՕՏԵԱԼ**, ան. Կարօտած:  
**ԿԱՐՕՏԵԼ**, չբ. Կարիք՝ պակասություն զգալ մի բանի:  
 + **ԿԱՐՕՏԱԼ**, Տ. Կարօտանալ, Կարօտել:  
**ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՆ**, գ. Կարօտ լինելը:  
**ԿԱՑ**, գ. Կանգնում, կեցում, կեցում:  
**ԿԱՑԱՐԱՆ**, գ. Կենալու՝ մնալու՝ ապրելու տեղ:  
**ԿԱՑԻՆ**, գ. Երկաթէ գործիք սուր բերանով:  
**ԿԱՑԱՄԻՆ**, ան. Ի ծնէ մարդասպան: Կացնով ծնում:  
**ԿԱՑԱԿ**, գ. Փոքր կացին:  
**ԿԱՑԱԿԵՐՊ**, ան. Սպանող՝ սպանու-

<p>թիւն կատարող ոչնչացնող:  <b>ԿԱՅՆԱՀԱՐ</b>, անծ. Կացնով զարկուած:  <b>ԿԱՅՆԱՀԱՐԵԼ</b>, բ. Կացնով հարուածել:  <b>ԿԱՅՆԱՀԱՐՈՒԱԾ</b>, գ. Կացնի հարուած:  <b>ԿԱՅՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կացին զար-  նելը:  <b>ԿԱՅՆԱԻՈՐ</b>, անծ. Կացին կրող:  <b>ԿԱՅՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Կանգնեցնել:  <b>ԿԱՅՈՑԹ</b>, Ձինտորական կենցաղ:  <b>ԿԱՅՈՒԹԱԶԵԻ</b>, անծ. գ. (Տևտ.) Հասարա-  կական-տնտեսական հիմնական ձեւ:  <b>ԿԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Դրութիւն:  + <b>ԿԱՅ ՈՒ ԿԱՍ</b>, անծ. մկ. Անվճռական:  <b>ԿԱՅՈՒՐ</b>, գ. Համախմբութիւն, հանդի-  սաւոր ժողով: 2. (Եկեղ.) Եղանակաւոր  երգ:  <b>ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ</b>, Ոտի վրայ կանգնեցնել:  2. Կատարել, իրագործել:  <b>ԿԱՅՈՒՑԻՉ</b>, անծ. Նա որ կացուցանում է:  * <b>ԿԱՅՔ</b>, յոգն. գ. Կեցուածք:  <b>ԿԱԻ</b>, գ. (Հանք.) Պարարտ, կակուղ ու  տարածուն հողի տեսակ:  <b>ԿԱԻԱԲԵՐ</b>, անծ. Կաւ բերող:  <b>ԿԱԻԱԳՈՐԾ</b>, անծ. գ. Արհեստաւոր, որ  կաւից զանազան իրեր է պատրաստում:  * <b>ԿԱԻԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. Բրբու կաւագործ  կմ կաւից մի բան շինել:  <b>ԿԱԻԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաւագործ  լինելը:  <b>ԿԱԻԱԹՈՒՐԾ</b>, անծ. Կաւից թրծում:  <b>ԿԱԻԱԼՅՈՒՄ</b>, գ. Կաւ լցնելը:  <b>ԿԱԻԱԽԱՌՆ</b>, անծ. Որի մէջ կաւ է  խառնում:  <b>ԿԱԻԱԾԵՓ</b>, անծ. Կաւով ծեփած:  <b>ԿԱԻԱԿԵՐՊ</b>, անծ. Կաւի կերպ:  <b>ԿԱԻԱԿԵՐՏ</b>, անծ. Կաւից կերտում:  <b>ԿԱԻԱԿՈՒՃ</b>, գ. (Հանք.) Կոպճեղէն քար:  <b>ԿԱԻԱՀԱՆՔ</b>, գ. Կաւի հանք:  <b>ԿԱԻԱՀՈՂ</b>, գ. Կաւախառն հող:  + <b>ԿԱԻԱՍԱՆ</b>, գ. Կաւը պահելու աման:  <b>ԿԱԻԱՆԱԼ</b>, չբ. Կաւ դառնալ:  <b>ԿԱԻԱՆԻԹ</b>, գ. Կաւէ նիւթ:</p>	<p><b>ԿԱԻԱՇԷՆ</b>, անծ. Կաւից շինում:  <b>ԿԱԻԱՍՏԵՂԾ</b>, անծ. Կաւից ստեղծում:  <b>ԿԱԻԱՍ</b>, գ. Պոռնկութեան միջնորդ:  <b>ԿԱԻԱՏԵՍԱԿ</b>, անծ. Կաւի տեսք ունեցող:  <b>ԿԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կաւատ լինելը:  <b>ԿԱԻԱՏՈՒՇԻ</b>, գ. Կաւատութիւն անող  կին:  <b>ԿԱԻԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Կաւեղէն գոյա-  ցութիւն:  <b>ԿԱԻԵՂԷՆ</b>, անծ. գ. Կաւից շինած:  <b>ԿԱԻԷ</b>, անծ. Կաւից շինած:  <b>ԿԱԻԻՃ</b>, գ. (Հանք.) Կրաքարի մի տե-  սակ, շատ փափուկ, սպիտակ կմ գորշ  գոյնով, որով գրում են գրատախտակ-  ների վրայ:  + <b>ԿԱԻԿՈՒՍ</b>, անծ. գ. Կաւ կոխող:  <b>ԿԱԻՃԱԲԵՐ</b>, անծ. Կաւիճ բերող:  <b>ԿԱԻՃԱՅԻՆ</b>, անծ. Կաւիճին յատուկ:  <b>ԿԱԻՃԱՇԵՐՏ</b>, գ. Կաւիճ շերտ:  <b>ԿԱԻՃԱՊԱՍ</b>, անծ. Կաւով պատում:  <b>ԿԱԻՃԵՐԱՆՔ</b>, անծ. Կաւճագոյն:  <b>ԿԱԻՃԵՂԷՆ</b>, անծ. Կաւիճ պարունակող,  կաւիճից բաղկացած:  <b>ԿԱԻՈՏ</b>, անծ. Որի մէջ կաւ է խառնում:  <b>ԿԱԻՈՏԵԼ</b>, նբ. Կաւ քսել:  <b>ԿԱԻՈՒՏ</b>, անծ. գ. Կաւտոտ տեղ:  + <b>ԿԱԻՈՒԹ</b>, անծ. մկ. Ոչխարը՝ մեծա-  ցած, մի տարեկան եղած ժամանակ:  * 1. <b>ԿԱՓ</b>, գ. Կոփելու գործիք:  + 2. <b>ԿԱՓ</b>, գ. Փոքրիկ բոլորակ տափակ  քար:  3. <b>ԿԱՓ</b>, Սաստկացուցիչ մասնիկ Կա-  նաչի եւ Կարմիրի:  * <b>ԿԱՓԱԿ</b>, գ. Աքլորի ձագ:  <b>ԿԱՓԱՐԵԼ</b>, նբ. Կրան կափարիչ դնել:  գոցել:  <b>ԿԱՓԱՐԻՉ</b>, գ. Բնչով որ փակում խփում  են, խուփ:  <b>ԿԱՓԵԼ</b>, նբ. Կոփել, բախել:  + <b>ԿԱՓԻՉ</b>, գ. Թոնրի խուփ:  <b>ԿԱՓՈՅՐ</b> }  <b>ԿԱՓՈՅՅ</b> } գ. (Մեք.) Չանազան նիւթե-</p>
--	---

րից շինուած եւ զանազան ձեւի խուփ կմ կափարիչ:

**ԿԱՓՈՅՐԱՓՈՂ**, գ. Կափոյրի փող:

\* **ԿԱՓՈՑ**, գ. Ատամների կրճտոց:

**ԿԱՓՈՒԼ**, գ. Արգելարան:

\* **ԿԱՓՈՒՆՔ**, յոզն. գ. Շան բերան կմ շան հաջոց:

1. **ԿԱՔԱԻ**, գ. (Կենդ.) Բուն հաւերի կարգին եւ կաքաների ցեղին պատկանող թռչուն:

2. **ԿԱՔԱԻ**, գ. Կաքաւի պէս ուտոստելը:

**ԿԱՔԱԻԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Պարագրութիւն:

**ԿԱՔԱԻԱՍԱՂՈՂ**, գ. Ելակի նման պտուղ:

**ԿԱՔԱԻԱՍՈՏ**, գ. Մի անորոշ տեսակի խոտ:

**ԿԱՔԱԻԱՐԱՆ**, գ. Բեմ կմ տուն, որտեղ կաքաւում պարում են. պարատեղ:

**ԿԱՔԱԻՆԵՆ**, չբ. Ուտոստել, թռչկոտել կաքաւի պէս:

**ԿԱՔԱԻԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երգեցողութիւն՝ երգ կաքաւի՝ պարի ժամանակ. պարերգութիւն:

+ **ԿԱՔԱԻԻԿ**, գ. (Փաղաքշ.) Փոքրիկ կաքաւ:

+ **ԿԱՔԱԻՆԱԿ**, մկ. Կաքաւի նման:

**ԿԱՔԱԻՈՒՄ**, գ. Կաքաւելը:

ԿԱՔՈՏ } գ. (Բուս.) Զանգակաձա-  
ԿԱՔՈՏԻԿ }

դիկների կարգին պատկանող բոյս:

+ **ԿԱՑ ԿՏՐԵԼ**, **ԿՏՐՏԵԼ**, Սպառնալիքներ անել վրէժխնդրութեան՝ հասցրած չարիքի փոխարէն:

**ԿԱՑԱՑ**, գ. Ոտանաւոր յանգ. Տեսակ:

**ԿԵԱՆՔ**, գ. Ամբողջութիւնը այն երեւոյթների, որ հետեւանք են օրգանիզմի գործունէութեան: 2. Մարդու կմ օրգանիզմի գոյութեան տեւողութիւնը՝ ժամանակը ծնունդից մինչեւ մահը: 3. Ապրելու եղանակ: 4. Ապրուստ, սպրեւում միջոց: 5. Գոհ վիճակ: 6. Շարժում:

7. Եռանդ: 8. Գոյք:

**ԿԵԱՆՔԱԿԻՐ**, գ. Կեանք կրող:

**ԿԵԱՆՔԻ ՓՈՒԼԱՇՐՁԱՆ**, Կենսաշըրջան:

**ԿԵԳԼՈՒՂԻ**, գ. Մարգախաղում տարածքի տեսակ:

**ԿԵՂՐՈՆ**, Տ. Կենտրոն:

**ԿԵԼ ԱՆԵԼ**, նբ. Վեր ձգել:

**ԿԵԼՏԵՐ**, յոզն. գ. Հնդկերոպացիների մի ճիւղը:

**ԿԵԼՏԱԿԱՆ**, ած. Կելտերին յատուկ:

+ **ԿԵԽ**, գ. Բշու հասարակ փայտեայ համետ:

+ **ԿԵԽԵԼ**, նբ. Կելսը իշու վրայ դնել:

\* **ԿԵԿՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Անգործութիւն:

**ԿԵՂ**, գ. (Ախտաբ.) Հիւանդութիւն, որ երեւան է գալիս մարմնի կակուղ մասերի վրայ, դուրսը կմ ներսը: Վերք:

**ԿԵՂԱԼԻՑ**, ած. Կեղերով լցուած:

+ **ԿԵՂԱԿԱԵԼ**, չբ. Վերքի վրայ կեղ՝ կեղանք գոյանալ:

**ԿԵՂԱԿԱՐՄ**, ած. մկ. Կասկածելի, երկբայական:

\* **ԿԵՂԱԿԱՐՄԱԲԱՐ**, մկ. Կեղակարծ՝ կասկածելի կերպով:

**ԿԵՂԱԿԱՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կասկած:

+ **ԿԵՂԱՆՈ**, մկ. Կարծեօք, ենթադրաբար:

**ԿԵՂԱՆԿ**, գ. (Ախտաբ.) Նեղաբերան խոր վերք:

**ԿԵՂԱՆՔ**, գ. Լաւացող վերքի վրայ գոյացող չոր քոս:

**ԿԵՂԱՎԱՐՏԱԿ**, գ. Ածելիով մարմինը ձեղքոտելը՝ արիւն առնելու համար:

\* **ԿԵՂԱՎԱՐՏԱԿԵԼ**, նբ. Մարմինը ձեղքոտել արիւն առնելու համար:

**ԿԵՂԱԻՈՐ**, ած. Կեղ ունեցող:

**ԿԵՂԱԻՈՐՈՒԱՄ**, ած. Կեղ առաջացած:

**ԿԵՂԵՒ**, գ. Բոյսի արտաքին մասը:

+ **ԿԵՂԵՒԱՀԱՆ**, ած. Կեղեր հանած:

**ԿԵՂԵՒԱՀՈՏ**, ած. Ծառի կեղեւի հոտ ունեցող:

**ԿԵՂԵԻԱՅԻՆ**, ան. Կեղեիին յատուկ:  
**ԿԵՂԵԻԱՊԱՏԵԱՆ**, գ. Կեղեի պատեանը:  
**ԿԵՂԵԻԵԼ**, նբ. Կեղեւը հանել:  
**ԿԵՂԵՔԱՄՔ**, ան. գ. Կեղեքուած՝ գրգզգուած տեղ մարմնի վրայ:  
**ԿԵՂԵՔԵԼ**, նբ. Գզգզել, բզկտել, պատահոտել: Հարստահարել:  
**ԿԵՂԵՔԻՉ**, ան. Նա որ կեղեքում է:  
**ԿԵՂԹ**, գ. Աման:  
**ԿԵՂՍ**, ան. Բնչ որ հակառակ է ճշմարտութեան: Հկր. Անկեղծ:  
**\* ԿԵՂՍԱՂԵՄ**, ան. Կեղծ դէմք ունեցող:  
**ԿԵՂՍԱԺՊԻՏ**, գ. Կեղծ ժպտալը:  
**ԿԵՂՍԱՍ**, գ. Ամբողջ գլուխը ծածկող կեղծ մազեր:  
**\* ԿԵՂՍԱՍՄԳՈՐԾ**, ան. գ. Կեղծամ շինող:  
**ԿԵՂՍ(Ա)ՄԱՇԿ**, Տ. Դիֆտերիտ: Վարակիչ հիւանդութենէ մանուկներու կոկորդին գոյացած թարախով մաշկ:  
**ԿԵՂՍԱՆՈՒՆ**, գ. Կամայական անուն, որ իւրացնում է իրեն մի հեղինակ:  
**ԿԵՂՍԱՆՈՒՇ**, ան. Կեղծօրէն փաղաքուղ:  
**ԿԵՂՍԱՊԱՐԻՇՏ**, ան. Կեղծարար եւ ամբարիշտ:  
**ԿԵՂՍԱՐԱՐ**, ան. գ. Նա որ կեղծիք է կատարում խաբէլու համար:  
**ԿԵՂՍԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կեղծարար լինելը:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՒԵՍ**, գ. Կեղծ արուեստ:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՐ**, ան. Նա որ կեղծում է իր իսկական զգացումները:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՐԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ կեղծաւոր:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՐԱԿԱՆ**, ան. Կեղծաւորին յատուկ:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՐԱԿԻՑ**, ան. Կեղծաւորին ընկեր եղող:  
**ԿԵՂՍԱՐՈՐԵԼ**, չբ. նբ. Կեղծաւոր դառնալ:

**ԿԵՂՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կեղծաւոր լինելը:  
**ԿԵՂՍԵԼ**, չբ. Կեղծ կերպով երեւալ՝ գործել:  
**ԿԵՂՍԻՉ**, ան. Նա, որ կեղծում է:  
**ԿԵՂՍԻՔ**, գ. Գործողութիւն, որ նպատակ ունի մի բան ճշմարտութեան կմ իրականութեան հակառակ ձեւացնել:  
**ԿԵՂՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կեղծ լինելը:  
**ԿԵՂՍՈՒՄ**, գ. Կեղծելը:  
**ԿԵՂՍՈՒՊԱՏԻՐ**, ան. Կեղծ ու պատրոնական, խաբէական:  
**ԿԵՂՏ**, գ. Անպէտք մանր իրերի թափափումը:  
**ԿԵՂՏԱԲԻՇ**, գ. Որեւէ բանի վրայ կեղտի բիծ:  
**ԿԵՂՏԱԼԻՑ**, ան. Կեղտով լիքը:  
**ԿԵՂՏԱՆԱՆ**, ան. Որի մէջ խառնուած է կեղտ:  
**ԿԵՂՏԱԿԱԵԼ**, չբ. Կեղտ կապել, կեղտոտուել:  
**ԿԵՂՏԱԿՈՐՈՅՍ**,  
**ԿԵՂՏԱԿՈՐՈՒՄ**, ան. Կեղտը կորցնող չերեւցող:  
**ԿԵՂՏԱՀԱՆ**, ան. Կեղտը հանող:  
**ԿԵՂՏԱՀԱՆԵԼ**, նբ. Կեղտը հանելով մաքրել:  
**ԿԵՂՏԱՀԵՏՔ**, գ. Կեղտի հետք:  
**ԿԵՂՏԱՇՈՐ**, գ. Կեղտոտ՝ անմաքուր շոր լուացք:  
**ԿԵՂՏԱՋՈՒՐ**, գ. Կեղտի ջուր կմ կեղտոտած ջուր:  
**ԿԵՂՏԱՏԱՐ**, ան. Կեղտը տանող:  
**ԿԵՂՏՈՏ**, ան. Որտեղ կեղտ կայ, աղբոտ:  
**2. Փոխ. Պատիւն արատաւորող:**  
**ԿԵՂՏՈՏԵԼ**, նբ. Կեղտոտ դարձնել:  
**ԿԵՂՏՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կեղտոտ լինելը:  
**\* ԿԵՂՏԱԻ**, Տ. Քաղցկեղ:  
**ԿԵՄ**, գ. Խոտից ոլորած չուան:  
**+ ԿԵՄԱԿՈԹ**, գ. Կեմի կորեղը:  
**ԿԵՆ**, գ. կ գրի անունը:  
**\* ԿԵՆԱԲԱՇԽ**, Տ. Կենսաբաշխ:

\* **ԿԵՆԱԲԱՐՁ**, ան. Կեանքը վերցնող:  
**ԿԵՆԱԳՈՐԾ**, ան. Կեանք ստեղծող:  
**ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ**, նբ. Կենդանացնել:  
**ԿԵՆԱԳՈՐԾԻՉ**, ան. Կենսագործող:  
**ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենսագործելը:  
\* **ԿԵՆԱԴԱՐՁ**, գ. Դարձ դեպի կեանք:  
\* **ԿԵՆԱԶԱՐԴ**, ան. Կեանքը զարդարող:  
\* **ԿԵՆԱԶԷՆ**, գ. (Կրօն.) Կեանքի զէնք:  
**ԿԵՆԱԼ**, չբ. 1. Կանգնել: 2. Դադարել:  
3. Մնալ մի տեղում: 4. Սպասել:  
+ **ԿԵՆԱԼ(Ա)ՏՈՒՆ**, գ. Տան մէջ այն սենեակը, որտեղ ցերեկը լինում են:  
**ԿԵՆԱՄՈՒՋ**, ան. Կեանքը խզող:  
**ԿԵՆԱՍԱՌ**, Կենաց ծառ, գ. (Բուս.) Լոճիի մի տեսակ:  
**ԿԵՆԱԿԻՑ**, ան. Միասին կեանք վարող:  
**ԿԵՆԱԿՑԵԼ**, չբ. Միասին կեանք անցկացնել:  
**ԿԵՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենակից լինելը:  
\* **ԿԵՆԱՀՐԱՇ**, ան. Կեանք հրաշագործող:  
\* **ԿԵՆԱՃԱՇԱԿ**, ան. Ինչ որ կեանքի ճաշակ է տալիս:  
\* **ԿԵՆԱՇԽԱՐՀԻԿ**, ան. Կենդանարար:  
\* **ԿԵՆԱՊԱՏՃԱՌ**, ան. Կեանքի պատճառ եղող:  
**ԿԵՆԱՍԷՐ**, Տ. Կեանքը, ապրիլը սիրող:  
**ԿԵՆԱՍՊԱՌ**, ան. Կեանքն սպառող:  
\* **ԿԵՆԱՍՏԵՂԾ**, ան. Կեանք ստեղծող:  
\* **ԿԵՆԱՏ**, գ. Կեանքը հատող:  
**ԿԵՆԱՐԱՐ**, ան. Կեանք ստեղծող:  
\* **ԿԵՆԱՐՄԱՏ**, ան. Կեանքի արմատ ունեցող:  
**ԿԵՆԱՑ**, գ. Կենացաճառ, բաժակաճառ:  
**ԿԵՆԱՑԱՄԱՑ**, գ. Կենաց խօսք ասողը:  
**ԿԵՆԱՑԵՐԳ**, գ. Մէկի կենացի պատուին կատարուող երգ:  
\* **ԿԵՆԱԻԷՏ**, Տ. Կենդանաւէտ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆ**, գ. Լա որ կենդանարանության մասնագետ է:

**ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ան. Կենդանարանության վերաբերեալ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնական պատմության ճիւղը:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՇԽ**, ան. Կենդանություն բաշխող:  
\* **ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենդանարաշխ լինելը:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲԵՐ**, ան. Կենդանություն բերող:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՑԾ**, Տ. Անասնարոյծ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՒՆ**, ան. Կենդանություն բխող:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՒՍԱԿԱՆ**, ան. Կենդանարուծությանը վերաբերող:  
\* **ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կանաչելը, աճելը:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ**, ան. Կենդանի նկարուած, գոյներով նկարուած:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՑՆ**, բարդ. աստ. Կենդանի՛ի, Աւելի կենդանի:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՐԾ**, ան. Կենդանացնող:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԳՐԱԿԱՆ**, ան. Կենդանագրության վերաբերեալ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԳՐԵԼ**, նբ. Կենդանի նկարել:  
\* **ԿԵՆԴԱՆԱԶՆՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենդանիների զննություն:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենդանիներ զոհելը:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԶՈՒՐԿ**, ան. Կենդանությունից զուրկ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԹՈՑՆ**, գ. Կենդանական թոյն:  
\* **ԿԵՆԴԱՆԱՄՈՒՄԲ**, գ. (Կրօն.) Հրեշտակների խումբ:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԾԻՆ**, ան. Լա որ կենդանի զաւակ է ծնում:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կազմախօսության ճիւղը:  
**ԿԵՆԴԱՆԱԿԱՄԱՐ**, գ. (Աստղաբ.) Երկնային կամար կլ գօտի:



<p><b>ԿԵՆՊԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Կենդանուն յատուկ:</p> <p>* <b>ԿԵՆՊԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենդանական լինելը:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱԿԵՐՊ</b>, ան. Կենդանու կերպարանք ունեցող: 2. գ.(Աստղաբ.) Աստղերի խումբ, համաստեղություն:</p> <p>* <b>ԿԵՆՊԱՆԱԿԷԶ</b>, ան. Կենդանի՝ ողջ ողջ կիզուած:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱԿԻՑ</b>, ան. Ուրիշի հետ միասին կենդանի եղող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՀԱՆՍՏ</b>, ան. Կենդանիներին՝ զազաններին հալածող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՆԱՍ</b>, չբ. Կենդանի դառնալ:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՆՈՐՈԳ</b>, ան. Կենդանությունը նորոգող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՇՈՒՆՉ</b>, ան. Կենդանություն ներշնչող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՊԱՀ</b>, գ. Անասնապահ:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՊԱՇՏ</b>, ան. (Կրօն.) Կենդանիներին իբրև աստուած պաշտող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՊԵՏ</b>, գ. (Կրօն.) Կենդանության՝ կեանքի պետ, տէր:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՍԵՐՄ</b>, գ. Կենդանություն պարունակող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՍԷՐ</b>, ան. Կենդանություն՝ իր կեանքը սիրող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենդանաւէր լինելը:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՏԵՍԱԿ</b>, ան. Կենդանու կերպարանք ունեցող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՏՈՒ</b>, ան. Կենդանություն տուող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱՅՈՒՑԻՉ</b>, ան. Նա որ կենդանացնում է:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԱԻԷՏ</b>, ան. Կենդանութեամբ լի, կենդանարար:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆԻ</b>, ան. Կենդանական զօրություն ունեցող, ապրող:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենդանի լինելը, ապրելը:</p> <p><b>ԿԵՆՊԱՆՕՐԷՆ</b>, մկ. Կենդանու նման:</p>	<p>* <b>ԿԵՆԸՆՍԱՑ</b>, ան. Կեանք ընծայող:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱԶՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կեանքի բազմազանություն:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱՆ</b>, ան. Կեանքով լեցուն, կեանքի նման բարախող:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱՆ</b>, ան. գ. Նա որ պարապում է կենսաբանութեամբ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Կենսաբանության յատուկ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտություն, որ ուսումնասիրում է գործարանաւոր մարմինները:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԱՇԽ</b>, ան. Կեանք բաշխող:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲԵՐ</b>, ան. Կեանք բերող:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԲՈՒ(Ղ)Խ</b>, ան. Կեանք բխող:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳԻԾ</b>, գ. Ապրելու ուղեգիծ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կեանքը գիտենալը, կենսագէտ լինելը:</p> <p><b>ԿԻՍԱԳԼՈՐԱԹՈՒՉՔ</b>, գ. Ինքնաթիռավարության բարդ հնար:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. Կեանքի վերածել:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ան. Կեանքի եւ կենսագրության վերաբերեալ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԵՊ</b>, գ. Կեանքը պատկերող վէպ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳՐԳԻՈ</b>, գ. Կենսական գրգիռ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Որեւէ անձի կեանքի նկարագրությունը:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԴՐՈՑԹ</b>, գ. Կենսական դրոյթ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԴՐՈՒՍԳ</b>, գ. Կեանքի դրուագ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԵԹԵՐ</b>, գ. Աուրա:      ԿԵՆՍԱԶԻՐԿ } ան. Նա որ զրկում է      ԿԵՆՍԱԶՈՒՐԿ } կենդանությունից:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԹՈՇԱԿ</b>, գ. Թոշակ, դրամական նպաստ:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԹՈՇԱԿԱՈՒ</b>, գ. Նա որ կենսաթոշակ է ստանում:</p> <p><b>ԿԵՆՍԱԼԻՐ}</b>  <b>ԿԵՆՍԱԼԻՑ}</b> ան. Կեանքով լի:  <b>ԿԵՆՍԱՆՈՀ</b>, գ. Կեանքի մասին միտք, խոհ:</p>
---	---

<p>* <b>ԿԵՆՍԱԾԱՂԻԿ</b>, ան. Կեանքի ծաղիկ ունեցող:  <b>ԿԵՆՍԱԾԻՆ</b>, Կեանք ծնող:  <b>ԿԵՆՍԱԿԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Կեանքի անբարենպաստ պայմանները կրելու ընդունակություն:  <b>ԿԵՆՍԱԿԱՆ</b>, ան. Կեանքին յատուկ:  <b>ԿԵՆՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենսական լինելը:  <b>ԿԵՆՍԱԿԱՌՅՑ</b>, գ. Կենսակերպի, բարքերի ու սովորոյթների դրուածքը, հոգեկերտուածք՝ կենսակառուցուածք:  <b>ԿԵՆՍԱԿԱՌՅՈՒՑՈՒՄԾՔ</b>, գ. Կենսակառոյց, հոգեկերտուածք, աշխարհընկալում:  <b>ԿԵՆՍԱԿԵՐՊ</b>, գ. Ապրելու ձեւ, եղանակ:  <b>ԿԵՆՍԱԿԻՐ</b>, ան. Իր մէջ կեանք կրող, կենսաբեր:  <b>ԿԵՆՍԱՀԱՅՑՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենսընկալում, հայեացքը կեանքի նկատմամբ:  <b>*ԿԵՆՍԱՃԱՇԱԿ</b>, ան. Կեանք ճաշակող:  <b>ԿԵՆՍԱՇԻՋԱՆ</b>, գ. Գոյութեան շրջան:  <b>ԿԵՆՍԱՌՃ</b>, գ. Կեանքի, ապրելու ոճը:  <b>ԿԵՆՍԱՉԱՓԱԿԱՆ</b>, գ. Կենսաչափութեանը վերաբերող, կենսաչափութիւն:  <b>ԿԵՆՍԱՊԱՐԳԵԻ</b>, ան. Կեանք պարգեւող:  <b>ԿԵՆՍԱՊԱՆԻՉ</b>, ան. Կեանքը հաստատող:  <b>ԿԵՆՍԱՍԷՐ</b>, ան. Կեանքը սիրող:  <b>ԿԵՆՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենսասէր լինելը:  <b>ԿԵՆՍԱՍԵՂԾՈՒՄ</b>, գ. Կեանքի ստեղծում:  <b>ԿԵՆՍԱՏԱՐԸ</b>, գ. Կեանքի բաղկացուցիչ մաս:  <b>ԿԵՆՍԱՏԵՍԱԿ</b>, գ. Կենսաբանական տեսակ:  <b>ԿԵՆՍԱՏԵԻ</b>, ան. Ամբողջ կեանքը տեւող:  <b>ԿԵՆՍԱՏՈՒ</b>, ան. Կեանք՝ կենդանու-</p>	<p>թիւն տուող:  <b>ԿԵՆՍԱՏՈՒՆԿ</b>, գ. Կեանքի տունկ:  <b>ԿԵՆՍԱԻՔՏ</b>, ան. Կենդանաւետ:  <b>ԿԵՆՍԱԻՈՐԵԼ</b>, նբ. Կեանք տալ:  <b>ԿԵՆՍՈՒՆԱԿ</b>, ան. Կեանք ունեցող:  <b>ԿԵՆՍՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենսունակ լինելը:  <b>* ԿԵՆՍՈՒՍՈՅՑ</b>, ան. Կեանք ուսուցանող:  <b>ԿԵՆՍՈՒՐԱՆ</b>, ան. Նա որ ուրախ է կեանքով՝ ապրելով:  <b>ԿԵՆՍՈՒՐԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենսուրախ լինելը:  <b>+ ԿԵՆՏ</b>, ան. Անգոյգ:  <b>+ ԿԵՆՏԱԿ</b>, ան. Մենակ:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱԽՈՅՄ</b>, ան. (Մեք.) Կենտրոնից խուսափող: Կենտրոնախոյս:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ</b>, ան. Կենտրոնում գտնուող:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենտրոնական լինելը:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Մի կենտրոնում միանալ:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱՎԱՅՐ</b>, գ. Կենտրոն տեղ:  <b>ԿԵՆՏՐՈՆԱՏԵՂԻ</b>, Տ. Կենտրոնավայր:  <b>ԿԵՆՑԱՂ</b>, գ. Կեանքի եղանակ:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱԳԵՏ</b>, ան. Կեանքի պայմաններին ծանօթ:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենցաղագէտ լինելը:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱԳԻՐ</b>, ան. գ. Կենցաղը նկարագրող:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ան. Կենցաղագրութեան վերաբերեալ:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱԿՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենցաղակից լինելը:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱՍՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ</b>, ան. Կենցաղին՝ որպէս մշակութաբանական համակարգի դրսեւորման վերաբերող:  <b>ԿԵՆՑԱՂԱՍԷՐ</b>, ան. Կենցաղը սիրող:  <b>Ապրելակերպ սիրելը:</b>  <b>ԿԵՆՑԱՂԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենցաղա-</p>
--	--

<p>սէր լինելը:</p> <p><b>* ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐ</b>, ած. Կենցաղ վարող:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Կենցաղա- վարութեան յատուկ:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐԵԼ</b>, ջբ. Կենցաղ վարել:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենցաղ վարելը:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՎԱՐՈՒՄ</b>, գ. Կենցաղ վա- րելը, կենցաղավարութիւն:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՑՆԵԼ</b>, բ. (արեւմտ.) Կեն- դանացնել, կեանք տալ:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂԱՍՍԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. Կենցա- ղային պահանջմունքներն սպասար- կելը:</p> <p><b>ԿԵՆՏԱՂՕՐԷՆ</b>, բ. Առօրեայէս, առօր- նին կերպով կենցաղայնօրէն:</p> <p>+ <b>ԿԵՉԻ</b>, գ. (Բուս.) Ցարասիների կար- գին պատկանող ծառ:</p> <p><b>ԿԵՊԿԱ</b>, գ. Փափուկ գլխարկ:</p> <p><b>ԿԵՈՒ</b>, ած. Կոր:</p> <p><b>ԿԵՈՒԿՏՈՒՑ</b>, ած. Կեռ կտուց ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՒՀԱԳԻ</b>, ած. Կեռ պոչ ունեցող:</p> <p><b>ԿԵՈՒՆԱԼ</b>, ջբ. Կեռ ձեւ ստանալ:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՒՊՈՁ</b>, ած. Կեռ եղջիրներ ունե- ցող:</p> <p><b>ԿԵՈՒՍՍ</b>, գ. Կեռասենու պտուղը:</p> <p><b>ԿԵՈՒՍՍԱԳՈՅՆ</b>, ած. Կարմրաուն:</p> <p><b>ԿԵՈՒՍՍՏՕՆ</b>, գ. Կեռասի տուն:</p> <p>ԿԵՈՒՍՄԻ } գ. (Բուս.) Կորիզաւորնե- ԿԵՈՒՍԵՆԻ } րի կարգին պատկանող ծառ:</p> <p><b>ԿԵՈՒՍՕՂԻ</b>, գ. Կեռասի հիւթից պատ- րաստած ախորժահոտ օղի:</p> <p><b>ԿԵՈՒԵԼ</b>, նբ. Կեռ դարձնել:</p> <p><b>ԿԵՈՒԿ</b>, գ. Փայտէ ստամ:</p> <p><b>ԿԵՈՒԳ</b>, գ. Ակոռայ, ատամ:</p> <p><b>ԿԵՈՒԳԱՒՈՐ</b>, ած. Կեռիք ունեցող:</p> <p><b>ԿԵՈՒԿԵՈՒ</b>, ած. Օայրը կեռ:</p> <p><b>ԿԵՈՒԿՏՈՒՑ</b>, ած. Տ. Կեռակտուց:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՒՄԱՆ</b>, գ. Ոլոր-մոլոր:</p> <p><b>ԿԵՈՒՆԵՆ</b>, գ. (Կենդ.) Երգեցիկների կար- գին պատկանող թռչուն:</p>	<p><b>ԿԵՈՒՆՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մեղրամուկից պատ- րաստուած մեծ մոմ:</p> <p><b>ԿԵՈՒՆՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Միաբլթակ տունկերի տիպարին պատկանող բոյ- սերի կարգ:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՒԿ</b>, ած. Կեռացրած:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՒՊՈՁ</b>, ած. Պոչը կեռ:</p> <p><b>ԿԵՈՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Կեռելի, Կեռել, կե- ռացնել:</p> <p>+ <b>ԿԵՈՔԱՑԱԻ</b>, գ. Կոր ատամնացաւ:</p> <p><b>ԿԵՈՔԻԹ</b>, ած. Կեռ քիթ ունեցող:</p> <p><b>ԿԷՍԱՍՏԵԱՅ</b>, ած. Ամսուայ կէսի (15 օրուայ) համար նախատեսուած:</p> <p><b>ԿԷՍԱՐ</b>, գ. Յուլիոս կեսարի մականու- նը: Տ. Կայսր:</p> <p><b>ԿԷՍԱՐԵԱՆ</b>, ած. Կեսարին յատուկ:</p> <p>Յղի կնոջ որովայնի գործողութիւն:</p> <p><b>ԿԷՍԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կեսար լինելը:</p> <p><b>ԿԷՏ</b>, Տ. Կէտ:</p> <p><b>ԿԷՏԱՍՏԱՄԿ</b>, ած. Կետերով ծածկուած:</p> <p>1. <b>ԿԵՐ</b>, արմ. Կերայի:</p> <p>2. <b>ԿԵՐ</b>, գ. Տ. Կերակուր:</p> <p><b>ԿԵՐԱԲԱԾԻՆ</b>, գ. Անասունին որոշակի ժամանակի համար տրուող կերի քա- նակութիւն:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՈՒՐ</b>, գ. Ինչ որ մարդ ուտում է սնունդի համար:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱԼԻՑ</b>, ած. Կերակուրներով լիքը:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՍՈՒ</b>, ած. Չափազանց կերա- կրասէր:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՆԻԹ</b>, գ. Որեւէ նիւթ, որ ծա- ռայում է իբրեւ կերակուր:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՏԱՇՏ</b>, գ. (փխբ.) Պետական կառավարման լծակներից ղեկավար անձանց քաղած նիւթական օգուտները:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՏԱՇՏԱԿ</b>, գ. Նույնն է՝ կերակ- րատաշտ, կերատաշտ, կերատաշտակ:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՍԷՐ</b>, ած. Կերակուր սիրող:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԱՑՈՒՑԱԿ</b>, գ. Ճաշարան- ներում տրուող կերակրացանկ:</p> <p><b>ԿԵՐԱԿՐԵԼ</b>, նբ. Կերակուր տալ ուտե-</p>
--	--

<p>լու:  <b>ԿԵՐԱԿՐԵՂԷՆ</b>, գ. Ինչ որ ուտելիք կայ:  <b>ԿԵՐԱԿՐԻՉ</b>, ան. գ. Նա որ կերակրում է:  <b>ԿԵՐԱԿՐՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Կերակրելու          յատկություն ունեցող:  <b>ԿԵՐԱԿՐՈՒՄ</b>, գ. Կերակրելը:  <b>ԿԵՐԱՄԱՆ</b>, գ. Կերի, ուտելու աման:          * <b>ԿԵՐԱՆ</b>, գ. Եղջիրաման, իւղի աման:  <b>ԿԵՐԱՏ</b>, գ. Եղջերենու կորիզ, կուտ:  <b>ԿԵՐԲԵԼՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Հովանոցատր-          ների կարգին պատկանող բոյս գինձի          նման:  <b>ԿԵՐԱԲԱԺԻՆ</b>, գ. Անասունին տրուելիք          կերի չափը:  <b>ԿԵՐԻՈՆ</b>, գ. (Քիմ.) Քիմիական պարզ          մարմին:  <b>ԿԵՐԻՉ</b>, ան. գ. Ուտող, խժող:  <b>ԿԵՐԿԵՐ</b>, Տ. Կերկերուն:  <b>ԿԵՐԿԵՐԱԶԱՅՆ</b>, ան. մկ. Կերկերող          ձայն ունեցող:  <b>ԿԵՐԿԵՐԵԼ</b>, չր. Չայնը խզզալ:  <b>ԿԵՐԿԵՐՈՒՆ</b>, ան. Խզզացող:          + <b>ԿԵՐԿՈՆ</b>, ան. գ. Շատակերություն՝          իբրև ախտ:          + <b>ԿԵՐՄԱՇ</b>, ան. Ուտող ու մաշող:          + <b>ԿԵՐՄՈՆ</b>, գ. Ուտելիք, ինչ որ մէկն          ուտում է:          * <b>ԿԵՐՄՈՍ</b>, գ. Մանր դրամ:  <b>ԿԵՐՈՂ</b>, ան. Ուտող, լիւ ուտող:  <b>ԿԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերող լինելը:          * <b>ԿԵՐՈՆԱՎԱՃԱՌ</b>, գ. Կերոններ վաճա-          րող:  <b>ԿԵՐՈՒԱՇՔ</b>, գ. Ուտելու եղանակը:  <b>ԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ուտելը:          + <b>ԿԵՐՈՒԽՈՒՄ</b>, գ. Ուտել-խմելը, ուրա-          խութիւն:          + <b>ԿԵՐՈՒԿ</b>, ան. գ. Ուրիշի կերածից          մնացածը:          + <b>ԿԵՐՈՒՍՈՒՄ</b>, գ. Ազնիւ՝ հազուազիւտ          կերակուր:  <b>ԿԵՐՊ</b>, Տ. Կերպարանք:  <b>ԿԵՐՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Ձեւարանու-</p>	<p>թիւն:  <b>ԿԵՐՊԱԳՐԵԼ</b> նբ. Կերպարանքը գրել:  <b>ԿԵՐՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերպագրելը:  <b>ԿԵՐՊԱՇԱՆՑ</b>, գ. (Լեզվի) Բայի կերպը          ցոյց տուող ածանց:  <b>ԿԵՐՊԱՇԱՆՑԱԻՈՐ</b>, ան. Կերպածանց          ունեցող:  <b>ԿԵՐՊԱԿԵՐՊ</b>, ան. մկ. Կերպ-կերպ:  <b>ԿԵՐՊԱԿԻՑ</b>, Տ. Կերպարանակից:  <b>ԿԵՐՊԱՍ</b>, գ. Բարակ՝ նուրբ կտաւ (բամ-          բակից):  <b>ԿԵՐՊԱՍԱԲԵՐ</b>, ան. Կերպաս՝ մետաքս          բերող:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍԳՈՐՇ</b>, ան. գ. Կերպաս՝ մե-          տաքսի թել շինող:          * <b>ԿԵՐՊԱՍՍԳՈՐՇԵԼ</b>, նբ. Կերպասից          կտոր գործել:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍԳՈՐՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերպա-          սագործ լինելը:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍԶԳԵՍՏ</b>, ան. Կերպասէ ըզ-          գեստ հագած:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍԵՐԿ</b>, ան. Կերպաս ներկող:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Կերպաս          վաճառող:  <b>ԿԵՐՊԱՍՍՎԱՃԱՌԱՆՈՑ</b>, ան. գ. Կեր-          պաս վաճառելու վայր՝ տեղ՝ խանութ:  <b>ԿԵՐՊԱՍԵԱՅ</b> } ան. Կերպասից պատ-          րաստած:  <b>ԿԵՐՊԱՍԵՂԷՆ</b>, ան. Կերպասից պատ-          րաստած կտորեղէն:          + <b>ԿԵՐՊԱՍԱՌ</b>, ան. Ուտելուց պա-          տաստող:          * <b>ԿԵՐՊԱՍԱՐԱԶ</b>, ան. Ձանազան կեր-          պով ու տարագով:  <b>ԿԵՐՊԱՐ</b>, գ. Կերպարանք, պատկեր:  <b>ԿԵՐՊԱՐԱԿԵՐՏՈՒՄ</b>, գ. Կերպարա-          կերտելը:  <b>ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ</b>, գ. Դէմք, երես:          * <b>ԿԵՐՊԱՐԱՍԳՈՐՇԵԼ</b>, նբ. Ձեւացնել,          կազմել:          * <b>ԿԵՐՊԱՐԱՍԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերպա-</p>
---	---

<p>րանքի նկարագրություն:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿԻՑ</b>, ան. Միեւնոյն կերպարանքն ունեցող:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերպարանակից լինելը:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՅԻՆ</b>, ան. Կերպարանքին վերաբերող:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱԻՈՐ</b>, ան. Անձնական կերպարանք ունեցող:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՓՈՒՍ</b>, ան. Կերպարանքը փոխած:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՓՈՒՍԵԼ</b>, նբ. Կերպարանքը փոխել:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՓՈՒՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կերպարանափոխ լինելը:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԱՓՈՒՍՄ</b>, գ. Կերպարանքը փոխելը:</p> <p>* <b>ԿԵՐՊԱՐԱՆԻՉ</b>, ան. Կերպարանք տուող:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՆՔ</b>, S. Կերպարանի տակ:</p> <p><b>ԿԵՐՊԱՐԱՍՏԵՂՐՈՒՄ</b>, գ. Կերպար ստեղծելը:</p> <p>* <b>ԿԵՐՊԱՓՈՒՍ</b>, S. Կերպարանափոխ:</p> <p><b>ԿԵՐՊՈՒՍՈՒՄ</b>, Փոխակերպում:</p> <p><b>ԿԵՐՊՐԿԱՍ</b>, գ. Առարկաներու ձեւը՝ առնող թափանցիկ նիւթ (փլաստիկ):</p> <p><b>ԿԵՐՊՐԿԱՍՈՒՄ</b>, գ. Կերպը ընկալելը:</p> <p>+ <b>ԿԵՐՊԻՆ</b>, ան. Ինչ կերպ որ պէտք է լինել:</p> <p><b>ԿԵՐՏ</b>, ան. գ. Շէնք, շինուածք: Կառոյց:</p> <p><b>ԿԵՐՏԵԼ</b>, նբ. Շինել, ստեղծել:</p> <p><b>ԿԵՐՏՈՒԱՄ</b>,</p> <p><b>ԿԵՐՏՈՒԱՄՔ</b>, գ. Շէնք, շինություն, կառուցուածք:</p> <p><b>ԿԵՐՏՈՒՄ</b>, գ. Կերտելը, շինելը:</p> <p>+ <b>ԿԵՐՏԱԻ</b>, S. Քաղցկեղ:</p> <p><b>ԿԵՐՏԱԵԼ</b>, S. Ուտեցնել:</p> <p>+ <b>ԿԵՏԵԼ</b>, նբ. Հագնել:</p> <p><b>ԿԵՏԱԵԼ</b>, անց. ձեւ. Կենալի, Կանգնեցնել:</p> <p>1. <b>ԿԵՑՈՒԱՄՔ</b>, Հագնուելու ձեւ:</p> <p>2. <b>ԿԵՑՈՒԱՄՔ</b>, գ. Կենալու կանգնելու</p>	<p>ձեւ:</p> <p><b>ԿԵՑՈՒԱՄՔԱՅԻՆ</b>, ան. Կեցուածքին վերաբերող:</p> <p><b>ԿԵՑՈՒՅԻՉ</b>, ան. Կենդանացնող:</p> <p><b>ԿԵՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենքի՝ ապրուստի հանգամանք:</p> <p><b>ԿԵՑՅԵՄ</b>, Բացազանչություն, որով արտայայտում են մէկին գոհունակություն, խրախոյս: Ապրիսի գրաբարը:</p> <p><b>ԿԵՑՅԵ</b>, չբ. Բացազանչություն, որով մէկի վերաբերմամբ արտայայտում են գոհունակություն, խրախոյս, բարեամաթություն: Ապրիսի գրաբարը:</p> <p><b>ԿԵՖԱԼ</b>, գ. (Կենդ.) Ոսկրուտ ձկների մի տեսակ:</p> <p><b>ԿԶԱԿ</b>, գ. Ծնօտ, վերին կմ ստորին:</p> <p><b>ԿԶԱԿԱԿԱՆ</b>, ան. Կզակը կախ, կախած:</p> <p>+ <b>ԿԶԱԿԱԿԱՊ</b>, ան. Կզակը կապուած, բերանը փակուած:</p> <p><b>ԿԶԱԿԱՊԻԿ</b>, գ. (Կենդ.) Երկայնագի կապիկների մի ցեղ:</p> <p><b>ԿԶԱՆԱԼ</b>, չբ. Կուզ կենալ, ծոխլ:</p> <p><b>ԿԶԱՑԱԵԼ</b>, անց. ձեւ. Կզանալի:</p> <p><b>ԿԶԱԻՈՐ</b>, ան. Կուզ ունեցող:</p> <p><b>ԿԶԱՔԻՄԱՉՈՒԻ</b>, ան. Կզաքիսի այքերի պէս այքեր ունեցող՝ այքերով:</p> <p><b>ԿԶԱՔԻՄԱԵՐ</b>, գ. (Կենդ.) Մսակերների կարգին պատկանող ցեղ:</p> <p>+ <b>ԿԶԼԱՄ</b>, ան. Կարճիկ:</p> <p>+ <b>ԿԶԿԶԱԼ</b>, S. Կմկմալ:</p> <p>+ <b>ԿԶԿԶԱՆ</b>, ան. Կզկզացող:</p> <p><b>ԿԶԿԶԱՑԱԵԼ</b>, անց. ձեւ. Կզկզալի:</p> <p>+ <b>ԿԶԿՏԵԼ</b>, չբ. Կուչ գալ:</p> <p>+ <b>ԿԶԿՆԱԼ</b>, չբ. Կաղկանձել:</p> <p>+ <b>ԿԶՃԱՆ</b>, գ. Երկաթէ ձող:</p> <p><b>ԿԶՄՉՏԱԼ</b>, S. Կզկնձալ:</p> <p>+ <b>ԿԶՆԱՀԱԶ</b>, գ. Շների հաջոցի մի տեսակ:</p> <p>+ <b>ԿԶՆԻԿ</b>, ան. Փոքր ինչ:</p> <p>+ <b>ԿԶՆԻԵԼ</b>, չբ. Բարկանալ, զայրանալ:</p> <p>+ <b>ԿԶՆԻՈՑ</b>, գ. Բարկություն:</p> <p><b>ԿԶՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կուզ՝ սապատող լինելը:</p>
---	--

<p><b>ԿՉՈՒԿ</b>, ած. <i>Կզացած</i>:  <b>+ ԿՉՏԱՆ</b>, ած. <i>Կարճահասակ, թզուկ</i>:  <b>+ ԿՉՏԻԿ</b>, գ. <i>Երեխայի կղկղանքի մի փոքր կտոր</i>:  <b>ԿԷՋ</b>, արմ. <i>Կիզելի</i>:  <b>+ ԿԷՍԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Շատ տաքանալ</i>:  <b>ԿԷՆԳՈՒՐՈՒ</b>, Տ. <i>Կանգուռու</i>:  <b>ԿԷՍ</b>, գ. <i>Մի ամբողջ երկու հաւասար մասերից մէկը</i>:  <b>* ԿԷՍԱՐԻԱՆՈՍ</b>, ած. (Կրօն.) <i>Կիսով չափ արհանտական</i>:  <b>+ ԿԷՍ-ԲԵՐԱՆ</b>, մկ. <i>Կէս բերանով</i>:  <b>ԿԷՍ-ԳԻՇԵՐ</b>, գ. <i>Գիշերը կէս</i>:  <b>ԿԷՍԷՇ</b>, Տ. <i>Ջորի</i>:  <b>ԿԷՍԻՈՆ</b>, գ. (Քիմ.) <i>Կալաքարային պարզ մետաղ</i>:  <b>ԿԷՍԿԷՍ</b>, գ. (Կրօն.) <i>Կիսով չափ քրիստոնէակ</i>:  <b>+ ԿԷՍՎԱԿԷՍ</b>, Տ. <i>Կիսուակէս</i>:  <b>ԿԷՍՕՐ</b>, գ. <i>Օրը (ցերեկը) կէս եղած ժամը</i>:  <b>+ ԿԷՍՕՐԱՀԱՅ</b>, գ. <i>Կէսօրուայ հաց, ճաշ</i>:  <b>1. ԿԷՏ</b>, գ. <i>Փոքրիկ կլոր նշան</i>: <b>2. Կէտա-դրութեան նշան</b>:  <b>* 2. ԿԷՏ</b>, գ. <i>Մեղուի մեծութեամբ ճանճ</i>:  <b>3. ԿԷՏ</b>, գ. (Կենդ.) <i>Կաթնասուն ջրային կենդանի՝ ձուկ</i>:  <b>ԿԷՏԱԳԻՐ</b>, գ. <i>Հայերէն ծածկագրութեան մի հին եղանակ</i>:  <b>ԿԷՏԱԴՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կէտադրութեան վերաբերեալ</i>:  <b>ԿԷՏԱԴՐԵԼ</b>, ն. չբ. <i>Գրութեան մէջ կէտերը դնել</i>:  <b>ԿԷՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Քրկն.) <i>Կէտադրելը</i>:  <b>ԿԷՏԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Կէտ անասունին յատուկ, կէտի</i>:  <b>ԿԷՏԱՆՑԵԼ</b>, նբ. (Իրարբ.) <i>Պայմանաւոր ժամանակը՝ կէտիկը անց կացնել</i>:  <b>ԿԷՏԱՆՑՈՒՄ</b>, գ. (Իրարբ.) <i>Կէտանցնելը, պայմանաւոր ժամանակը՝ կէտիկը անց կացնելը</i>:  <b>ԿԷՏԻԿ</b>, գ. (Իրարբ.) <i>Պայմանաւոր ժամանակամիջոց</i>:  <b>ԿԷՏՈՐՄ</b>, գ. <i>Կէտերի որսորդ</i>:  <b>ԿԷՏՈՐՄԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կէտեր որսալու վերաբերեալ</i>:  <b>ԿԷՏՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կէտեր որսալը</i>:  <b>* ԿԷՏՍՏՈՐ</b>, գ. <i>Հայկական երաժշտութեան չափ</i>:  <b>ԿԸ</b>, <i>Բայակերտ մասնիկ</i>:  <b>ԿԸԿԸ-ՍԸԿԸ</b>, գ. մկ. <i>Կմկմալը կարդալիս</i>:  <b>+ ԿԸՌԹ-ԿԸՌԹ</b>, գ. միջ. <i>Ուտելու ժամանակ լսուող ձայնը</i>:  <b>+ ԿԸՏ</b>, գ. <i>Հատ, կենտ</i>:  <b>ԿԹԱՆ</b>, ած. <i>Կթուող, կթի</i>:  <b>* ԿԹԱՆՔ</b>, գ. <i>Կթելը</i>: <b>2. Կթուած</b>:  <b>ԿԹԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Շէնք, որտեղ անասուններին կթում են</i>:  <b>1. ԿԹԵԼ</b>, նբ. <i>Ծառերի վրայից պտուղները հաւաքել</i>:  <b>+ 2. ԿԹԵԼ</b>, նբ. <i>Յառել, ուղղել դէպի</i>:  <b>* ԿԹԵՂԻ</b>, գ. <i>Կիթ, բերք</i>:  <b>+ ԿԹԻ</b>, ած. <i>Կթուող, կթան</i>:  <b>* ԿԹՂԱԶԱՅՆ</b>, գ. <i>Կթոյալու ձայն</i>:  <b>ԿԹՂԱՅ</b>, գ. <i>Փոքրիկ բաժակ</i>:  <b>ԿԹՆԵԼ</b>, նբ. <i>Բամբակի կորիզը հանել</i>:  <b>ԿԹՈՂ</b>, գ. <i>Մի անորոշ տեսակի ծաղիկ</i>:  <b>+ ԿԹՈՆ</b>, գ. <i>Ընկոյզի եւ այլ կորիզների միջուկը</i>:  <b>+ 1. ԿԹՈՏԵԼ</b>, <i>Բոլոր կովերը կթել, կթել-վերջացնել</i>:  <b>+ 2. ԿԹՈՏԵԼ</b>, <i>Տկարանալ, թուլանալ</i>:  <b>ԿԹՈՑ</b>, գ. <i>Աման</i>:  <b>+ ԿԹՈՒԿ</b>, ած. <i>Կթուած</i>:  <b>ԿԹՈՒՄ</b>, գ. <i>Կթելը</i>:  <b>+ ԿԹՏՈՒՔ</b>, գ. <i>Տօնական խնջոյք</i>:  <b>ԿԹԱԻՈՐ</b>, ած. <i>Կուժ ունեցող</i>:  <b>+ ԿԹԻԿ</b>, գ. <i>Փոքր կուժ</i>:  <b>+ ԿԹԿՈՏՐԻ</b>, ած. <i>Կուժ կոտորող</i>:  <b>+ ԿԹՓԱՐՉ</b>, գ. <i>Փարչի ձեւով կաւէ աման</i>:  <b>ԿԻՋ</b>, ած. գ. <i>Կիզուած, խորովուած կլկղեղի</i>:  <b>* ԿԻՋԱԽԱՆՁԵԱԼ</b>, ած. <i>Այրուած-խանձ</i></p>	
--	--

<p><i>ուսած:</i>  <b>ԿԻՋԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կիզիչ:</i>  <b>ԿԻՋԱԿԵՏՈՒԵԼ</b>, բ. <i>Մի կետում հաւաքուել, սեւեռուել:</i>  <b>ԿԻՋԱՆԻԹ</b>, գ. <i>Կիզուող նիւթ:</i>  <b>ԿԻՋԱՆՈՑ</b>, գ. <i>Որտեղ կիզում են:</i>  <b>ԿԻՋԱՆՈՒՏ</b>, ան. <i>Կիզուող:</i>  <b>ԿԻՋԵԼ</b>, նբ. <i>Այրել, կրակով սպառել:</i>  <b>ԿԻՋԵԼԻ</b>, ան. <i>Կիզուող, կիզանուտ:</i>  <b>ԿԻՋԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կիզելը, կիզելի լինելը:</i>  <b>ԿԻՋԻՉ</b>, ան. <i>Կիզող:</i>  <b>ԿԻՋՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կիզող, կիզիչ:</i>  <b>ԿԻՋՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կիզող լինելը:</i>  <b>ԿԻՋՈՒՄ</b>, գ. <i>Կիզելը:</i>  <b>* ԿԻՋՈՒՑ</b>, գ. <i>Կիզման նիւթ:</i>  <b>ԿԻԹ</b>, գ. <i>Կթելը, կթում:</i> 2. <i>Պարտեզի բերք:</i>  <b>ԿԻԹԱՌ</b>, գ. <i>Հին քնարի մի տեսակ:</i>  <b>ԿԻԹԱՌԱՀԱՐ</b>, ան. <i>Կիթառ նուագող:</i>  <b>ԿԻԹԱՌԱՋԱՅՆ</b>, ան. <i>Կիթառի հնչողութեան նման ձայն ունեցող:</i>  <b>+ ԿԻԹ</b>, գ. <i>Եղջիւր, խայթոց:</i>  <b>ԿԻԼԻԿԱՀԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կիլիկիայի հայ բնակչութիւն:</i>  <b>ԿԻԼՈԳՐԱՄ</b>, գ. <i>Մետրական համակարգով՝ ծանրութեան կշիռ:</i>  <b>ԿԻԼՈԳՐԱՄԱՆՈՑ</b>, գ. <i>Մէկ կիլոգրամ քաշ ունեցող:</i>  <b>ԿԻԼՈՄԵՏՐ</b>, գ. <i>Մետրական համակարգով՝ ճանապարհի երկարութեան չափ:</i>  <b>ԿԻԼՈՄԵՏՐԱՑՈՑ</b>, ան. <i>Տարածութեան հեռաւորութիւնը ցոյց տուող:</i>  <b>ԿԻԼՈՎԱՏ</b>, գ. (Ելեկտր.) <i>Ելեկտրական հոսանքի ոյժի միջազգային չափ:</i>  <b>ԿԻԼՈՎԱՏ-ԺԱՄ</b>, գ. (Ելեկտր.) <i>Միջազգային չափ ելեկտրական հոսանքի ոյժի:</i>  <b>ԿԻԼՕ</b>, գ. <i>Գործածական կրճատուած ձեւ կիլոգրամի:</i>  <b>+ ԿԻԼՏԻ</b>, ան. <i>Թլուատ:</i>  <b>ԿԻՕ</b>, գ. <i>Կսկիծ մարմնի վրայ:</i>  <b>+ ԿԻՕԻ-ՊԻՕԻ</b>, ան. մկ. <i>Մանր-մուր:</i></p>	<p><b>ԿԻԿԻ</b>, գ. (Մանկ.) <i>Ատամ, կրծ:</i>  <b>ԿԻԿԼԻԿԻ</b>, Տ. <i>Կուկուլիկու:</i>  <b>ԿԻԿԼՈՊ</b>, գ. <i>Միաչեայ մարդակերպ հրէշ:</i>  <b>ԿԻԿԼՈՊԵԱՆ</b>, ան. <i>Կիկլոպին յատուկ:</i>  <b>+ ԿԻՃ</b>, գ. <i>Կիծ, խայթոց:</i>  <b>+ 2. ԿԻՃ</b>, գ. <i>Այծի յետոյք:</i>  <b>* 3. ԿԻՃ, ԿԻՃԹ</b>, գ. <i>Ծերայ, ճեղք:</i>  <b>4. ԿԻՃ</b>, գ. <i>Մարմար:</i>  <b>* ԿԻՄԻՐԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Երկնքի եօթը գօտիներից մէկը:</i>  <b>ԿԻՆ</b>, գ. <i>Չափահաս մարդ իգական սեռի:</i> 2. <i>Աղախին:</i>  <b>ԿԻՆԱԲԱՌԻՄ</b>, գ. (Հանք.) <i>Հանքային բաղադրութիւն սնդիկի եւ ծծմբի:</i>  <b>ԿԻՆԱՍՈՍՈՆ</b>, գ. (Բուս.) <i>Դափնիների կարգին պատկանող անուշահոտ ծառ:</i>  <b>* ԿԻՆԱՍՈՍՈՆԱԲԵՐ</b>, ան. <i>Կինամոնն բերող:</i>  <b>ԿԻՆԱՍՈՆԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կինամոնին յատուկ:</i>  <b>+ ԿԻՆԱՐՄԱՏ</b>, գ. <i>Իգական սեռի անձ, կին:</i>  <b>ԿԻՆԿԻՆԱ</b>, գ. (Բուս.) <i>Ծառ կոֆենիի տեսակներից:</i>  <b>ԿԻՆՃ</b>, Տ. <i>Վարագ:</i>  <b>+ ԿԻՆՃԻ</b>, գ. <i>Մանր քար:</i>  <b>ԿԻՆՈՐՄ</b>, ան. <i>Կին որսացող:</i>  <b>+ ԿԻՆՏՕ</b>, գ. <i>Փերեզակ, որ փողոցներում միրգ՝ ձուկ եւ նման բաներ է ծախում:</i>  <b>+ ԿԻՆՏՕՍՎԱՐԻ</b>, ան. մկ. <i>Կինտոյի պէս, անկրթութեամբ:</i>  <b>+ ԿԻՇԻ</b>, գ. <i>Փոքր երկանք:</i>  <b>ԿԻՈՄԿ</b>, գ. (Պրսկ., թրք.) <i>Փոքր շէնք մանր առետրի համար:</i> Տե՛ս <i>Կրպակ:</i>  <b>ԿԻՊ</b>, ան. <i>Կպած:</i>  <b>ԿԻՊԱՐԻՍ</b>, (յուն. kyparissos), Տ. <i>Նոճ, նոճի:</i>  <b>ԿԻՊԵՐԻՄ</b>, գ. <i>Կիպերիսների կարգին պատկանող բոյս:</i>  <b>ԿԻՊԵՐԻՄՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) <i>Միաբլթակ տնկիներից պատկանող բոյսերի կարգ:</i></p>
---	--

**ԿԻՊՐԱՀԱՅ**, գ. Կիպրոսում բնակուող հայ:  
**ԿԻՊՐԱՅԻ**, անծ. գ. Կիպրոս կղզու բնակիչ:  
**ԿԻՊՐՈՍ**, գ. 1. (Բուս.) Ձիթաբերների կարգին պատկանող թուփ: 2. Միջերկրական ծովու մէջ կղզի:  
**ԿԻՍ**, **ԿԻՍԱ**, Կէս բառի անշեշտ ձեւը:  
**ԿԻՍԱԱԼԵՆԱՌՆ**, անծ. Կիսով չափ ալեխառն: Սպիտակամազ:  
**ԿԻՍԱՍՍԱՅԻ**, անծ. Կիսով չափ ամալի:  
**ԿԻՍԱՍՍՈՒՄԱԿԱՆ**, անծ. Կիսով չափ ամուսնական:  
**ԿԻՍԱԲԱԺԻՆ**, անծ. Կիսակատար, թերի:  
**\* ԿԻՍԱԲԱՆ**, անծ. մկ. Թերի անկատար խօսքով:  
**\* ԿԻՍԱԲԱՌ**, գ. Թերի կմ կիսատ բառ:  
**ԿԻՍԱԲԱՅ**, անծ. մկ. Կիսով չափ բաց:  
**ԿԻՍԱԲԵՐԱՆ**, անծ. մկ. Կէս բերանով, կմկմալով:  
**ԿԻՍԱԲՈՒՈՐ**, անծ. S. Կիսաբոլորակ:  
**ԿԻՍԱԲՈՒՈՐԱԿ**, անծ. Կէս բոլորակ ձեւ ունեցող:  
**ԿԻՍԱԲՈՒՈՐԱԶԵԻ**, S. Կիսաբոլորակ:  
**ԿԻՍԱԳԱԶԱՆ**, գ. Կէս գազան, հրէշ:  
**ԿԻՍԱԳԻՆ**, մկ. Կէս գնով, արժողութեան կէս չափով:  
**ԿԻՍԱԳԻՏԱԿԻՑ**, անծ. Կիսով չափ գիտակցող:  
**ԿԻՍԱԳԻՏԱԿՅՕՐԷՆ**, բ. Կիսագիտակից կերպով:  
**ԿԻՍԱԳԻՐ**, անծ. Կէսը գրուած:  
**ԿԻՍԱԳՈՐԾ**, անծ. մկ. Կիսով չափ կատարուած, թերակատար:  
**ԿԻՍԱԳՈՒՆԴ** } գ. Կէս գունտ, գնդի կէսը:  
**ԿԻՍԱԳՈՒՆՏ** }  
**ԿԻՍԱԳՐԱԳԷՏ**, անծ. Մասամբ գրագէտ, հազիւ կարդալ-գրել գիտցող:  
**\* ԿԻՍԱԳՐԱՍՏ**, S. Կէսէշ:  
**ԿԻՍԱԳՕՍ**, անծ. Խեղանդամ:  
**ԿԻՍԱԴԱՇՏ**, գ. Խաղաղաշտի երկու

կէսերից իւրաքանչիւրը:  
**ԿԻՍԱԴԱՇՏԵՑԻ**, անծ. Խաղաղաշտի կէսի անձ:  
**ԿԻՍԱԴԱՐԵԱՆ**, անծ. Կէս դար տեւող:  
**ԿԻՍԱԴԱՐԶ**, անծ. Կիսով չափ դարձած:  
**\* ԿԻՍԱԴԱԻԱՆ**, անծ. Կիսով չափ դաւանող: Հաւատացեալ:  
**ԿԻՍԱԴԷՍ**, անծ. մկ. Կէս դէմքով:  
**ԿԻՍԱԴԷՍՔ**, գ. Կէս դէմք:  
**ԿԻՍԱԶՁՐԱՓԱԿԻՉ**, գ. անծ. (Մրգ.) Մրցութեան եզրակակման նախորդող փուլ:  
**ԿԻՍԱԵՂԾ**, անծ. Կիսով չափ եղծուած:  
**ԿԻՍԱԵՓ**, անծ. Կիսաեփ հաց:  
**ԿԻՍԱԶՈՒՄՊ**, անծ. Կիսով չափ գուսպ:  
**ԿԻՍԱՀՆԱՆԻ**, անծ. Կիսով չափ ընտանի:  
**ԿԻՍԱԹԱՆԿԱՐԺԷՔ**, անծ. Կիսով չափ թանկարժէք:  
**ԿԻՍԱԹԱԻ**, անծ. Կիսով չափ թաւ: 2. գ. (Երած.) Հայկական երաժշտութեան չափ:  
**ԿԻՍԱԹԱՓԱՆՅ** } անծ. Կէս թափանցիկ, որի միջով լոյսը աղօտ կերպով է թափանցում:  
**ԿԻՍԱԹԱՓԱՌԱԿԱՆ**, անծ. Կէս-թափանական:  
**ԿԻՍԱԹԵԻ**, անծ. Կէս թեւ ունեցող: գ. (Կենդ.) Միջատների կարգ:  
**ԿԻՍԱԹՈՇԱԿ**, անծ. Կէս թոշակ վճարող:  
**ԿԻՍԱԻՐԱԿԱՆ**, անծ. Կիսով չափ իրականութեանը համապատասխանող:  
**ԿԻՍԱԼԱԹ**, անծ. Կիսով չափ լայթով կազմած (գիրք):  
**ԿԻՍԱԼԵՀՈՒՂԻ**, գ. Մէկ ծնողի կողմից լեհուելի:  
**ԿԻՍԱԼԻ** } անծ. Կիսով չափ լցուած:  
**ԿԻՍԱԼԻՑ** }  
**ԿԻՍԱԼԽԿԱԾ**, անծ. (փխբ.) Կիսաջարդուած կիսափտած:  
**ԿԻՍԱԽՈՒՄ**, անծ. Կիսով չափ խմած:



**ԿԻՍԱԼՈՒՄԻՆ**, գ. Լուսինը՝ երբ նա երեւում է եղջիրի ձեւով:  
**ԿԻՍԱԼՔՈՒԱՑ**, ան. Կիսով չափ լըք-  
 ուած:  
**ԿԻՍԱՆԱՐԽՈՒԼ**, ան. Կիսով չափ  
 խարխուլ:  
**ԿԻՍԱՆԱԻԱՐ**, ան. Կիսով չափ խաւար:  
**ԿԻՍԱՆԵԼԱԳԱՐ**, ան. Կիսով չափ  
 խելագար:  
**ԿԻՍԱՆԵՂԴ**, ան. մկ. Կիսով չափ  
 խեղդուած:  
**ԿԻՍԱՆՈՂՆՈՂ**, ան. Կիսով չափ խող-  
 խողուած, կիսամեռ:  
 \* **ԿԻՍԱՆՈՂՈՎԱԿԱՋԵՒ**, ան. Մասամբ  
 խողովակածէ:  
**ԿԻՍԱՆՈՒՓ**, ան. Կիսով չափ խփած,  
 կիսաբաց:  
**ԿԻՍԱԿ**, (Տոմար.) Լուսնական ամսի,  
 որ քսաննեիիննուկէս օր է հաշվուում:  
**ԿԻՍԱԿԱՋՄ**, ան. Կիսով չափ կազմած:  
**ԿԻՍԱԿԱՆՈՒԵԼ**, բ. Կիսով չափ կայի-  
 ուել:  
**ԿԻՍԱԿԱՍ**, ան. մկ. Կէս կամքով:  
**ԿԻՍԱԿԱՆԳՈՒՆ**, ան. Կիսով չափ  
 կանգուն:  
**ԿԻՍԱԿԱՅԱՐԱՆ**, գ. (Երկաթ.) Փոքր  
 կայարան:  
**ԿԻՍԱԿԱՇԻ**, ան. Մասամբ կաշիով  
 կազմած:  
**ԿԻՍԱԿԱՊԻՎՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Կապիկ-  
 ների ցեղ:  
**ԿԻՍԱԿԱՍԱՐ**, ան. Կիսով չափ կա-  
 տարուած, կիսատ:  
 \* **ԿԻՍԱԿԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կիսակա-  
 տար լինելը:  
**ԿԻՍԱԿԱՐԿԱՍ**, ան. Կիսով չափ կար-  
 կատած:  
**ԿԻՍԱԿԵՆՂԱՆ**, ան. մկ. Կիսով չափ  
 կենդանի:  
**ԿԻՍԱԿԵՐ**, ան. Կիսով չափ կերուած:  
**ԿԻՍԱԿԷՋ**, ան. Կիսով չափ կիզուած՝  
 այրուած:

**ԿԻՍԱԿԻՐԹ**, ան. Կիսատ կրթուած:  
**ԿԻՍԱԿՂԻԱՅԱՑ**, բ. Կիսով չափ կըղ-  
 զիացած:  
**ԿԻՍԱԿՈՅՐ**, ան. Կիսով չափ կոյր:  
**ԿԻՍԱԿՈՐՄԱՆ**, ան. Կիսով չափ կոր-  
 ծանուած:  
**ԿԻՍԱԿՈՒԺ**, գ. Կէս կուծ:  
**ԿԻՍԱԿՈՒՇՏ**, ան. մկ. Կիսով չափ  
 կուշտ:  
**ԿԻՍԱԿՏՈՒՐ**, ան. Կէսից կտրած, կըս-  
 րելով կէս արած:  
**ԿԻՍԱԿՕՇԻԿ**, գ. Առանց բլի կօշիկ:  
 \* **ԿԻՍԱՀԱԳԱԳ**, ան. Թերի հազագ՝  
 կոկորդ ունեցող:  
 ԿԻՍԱՀԱՆ } ան. մկ. Կիսով չափ հա-  
 ԿԻՍԱՀԱՆԵԼ } նած:  
**ԿԻՍԱՀԱՍ**, Տ. Կիսահասուն:  
**ԿԻՍԱՀԱՍԱԿ**, ան. մկ. Անկատար հա-  
 սակով, դեռահաս:  
 ԿԻՍԱՀԱՍԻԼ } ան. Կիսով չափ հա-  
 ԿԻՍԱՀԱՍՈՒՆ } սած:  
**ԿԻՍԱՀԱՍ**, ան. Կիսատ:  
 + **ԿԻՍԱՀԱՐ**, ան. մկ. Կիսաբաց:  
**ԿԻՍԱՀԱՐԲԱՑ**, ան. մկ. Կիսով չափ  
 հարբած:  
**ԿԻՍԱՀԱՐԹ**, ան. Կիսով չափ հարթ:  
**ԿԻՍԱՀԱՐԹՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Նկարչ.) Հարթ  
 մակերեւոյթից կոր մակերեւոյթի  
 անցնելը:  
**ԿԻՍԱՀԱՐԻ**, գ. Կիսով չափ թռչուն:  
**ԿԻՍԱՀԱՐԱՍ**, ան. (Կրօն.) Հաւատի մէջ  
 թերի:  
**ԿԻՍԱՀԵԳՆԱԲԱՐ**, մկ. Կիսով չափ  
 հեզկանքով:  
**ԿԻՍԱՀԵԳՆԱԿԱՆ**, ան. Կէս հեզկա-  
 կան, մասամբ լուրջ:  
**ԿԻՍԱՀԻՒԱՆԴ**, ան. Կէս հիւանդ:  
 + **ԿԻՍԱՀՈԳԻ**, ան. Հոգին՝ կեանքը կէս  
 եղած:  
**ԿԻՍԱՀԱՅՆ**, ան. գ. (Երաժ.) Կէս ձայ-

նաստիճան: 2. Տ. Գիսվար: 3. (Քրկն.)  
 Գարձ ձայնաւոր:  
**ԿԻՍԱԶԱՅՆԱԻՈՐ**, Տ. Գիսաձայն:  
**ԿԻՍԱԶԵՌՆՈՑ**, գ. Ձեռնոց, որ մատ-  
 ները չի ծածկում:  
**ԿԻՍԱՃԱՀԱՅԻՆ**, ած. Գիսով չափ  
 ճահճային:  
**ԿԻՍԱՃԱՂԱՏ**, ած. Ոչ լրիւ ճաղատ:  
 + **ԿԻՍԱՃԱՍԲԱՅ**, մկ. Կէս ճանապար-  
 հին:  
**ԿԻՍԱՃԱՆԱԶՈՒԱՍ**, բ. Ամբողջական  
 եւ լիակատար ճանաչման դեռեւս  
 չարժանացած:  
**ԿԻՍԱՍԱՍ**, ած. Գիսով չափ կպչուն:  
**ԿԻՍԱՍԱՆ**, ած. Գիսամետ:  
**ԿԻՍԱՍԱՇ**, ած. Գիսով չափ մաշուած:  
**ԿԻՍԱՍԱՍ**, գ. Կէս մասը:  
**ԿԻՍԱՍԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, ած.  
 Գիսամասնագիտական՝ մասամբ մաս-  
 նագիտական լինելը:  
**ԿԻՍԱՍԱՐ**, ած. Գիսով չափ մարած:  
**ԿԻՍԱՍԱՐԴ**, գ. Կէս-մարդ:  
 \* **ԿԻՍԱՍԱՐԻ**, ած. Ոչ կատարեալ  
 մարդ:  
**ԿԻՍԱՍԱՔՈՒՐ**, ած. Գիսով չափ մա-  
 քուր:  
**ԿԻՍԱՍԵԱԿ**, գ. Կէս տարուայ ժամա-  
 նակաշրջան:  
**ԿԻՍԱՍԵԱՅ**, ած. Կէս տարի տեւող:  
**ԿԻՍԱՍԵՈ**, ած. Կէս մեռած:  
 \* **ԿԻՍԱՍԵՌԵԼ**, չբ. Գիսով չափ մեռնել:  
 + **ԿԻՍԱՍԵՌՆԻԼ**, ած. մկ. Կէս մեռած,  
 կիսամետ:  
**ԿԻՍԱՍԵՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիսամետ լի-  
 նելը:  
**ԿԻՍԱՍԵՏԱՔՍԵԱՅ**, ած. Գիսով չափ  
 մետաքսից:  
**ԿԻՍԱՍԵՐԿ**, ած. մկ. Գիսով չափ մերկ:  
**ԿԻՍԱՍԵՐԿԱՆԱԼ**, բ. Գիսով չափ մեր-  
 կանալ:  
**ԿԻՍԱՍԵՐԿԱՑՈՒՄ**, գ. Գիսամերկաց-  
 նելը:

**ԿԻՍԱՍՈԹԻԱՍ**, ած. Գիսով չափ ա-  
 մոթիւսած:  
**ԿԻՍԱՍՈՐԹ**, ած. Գիսով չափ մորթած:  
**ԿԻՍԱՍՈՒՇՏԱԿ**, գ. Կէս-մուշտակ:  
**ԿԻՍԱՍՍԱԹԵՐԹ**, գ. Կէս ամիսը մի  
 անգամ հրատարակուող թերթ:  
**ԿԻՍԱՍՍԵԱԿ**, գ. Կէս ամսուայ ժամա-  
 նակամիջոց:  
**ԿԻՍԱՍՍԵԱՅ**, ած. Կէս ամիս տեւող:  
 \* **ԿԻՍԱՑԱՐՈՅՅ**, ած. Գիսով չափ յա-  
 րուցեալ:  
**ԿԻՍԱՅՐ**, գ. Կէս մարդ:  
**ԿԻՍԱՅՐԵԱՅ**, ած. Գիսով չափ այրուած:  
 + **ԿԻՍԱՆ**, գ. Մորթուած տաւարի կէտը:  
**ԿԻՍԱՆԱԽԱԳԱՀԱԿԱՆ**, ած. Պետու-  
 թեան կառավարման ձեւերից մէկը:  
 \* **ԿԻՍԱՆՂԱՍ**, ած. Գիսատ անդամնե-  
 րով:  
**ԿԻՍԱՆԴԻՐ**, Տ. Գիսարձան: Մէջքէն վեր  
 ներկայացուած արձան:  
**ԿԻՍԱՆԵՐԿ**, ած. Գիսատ ներկուած:  
 + **ԿԻՍԱՆԹԵՂ**, ած. Գիսով չափ անթե-  
 դած:  
**ԿԻՍԱՆԻՍ**, գ. Յատկութիւն, ըստ ո-  
 րում մի քանի բիրեղների մէջ համա-  
 չափութիւնը միայն մասամբ է երեւան  
 գալիս:  
**ԿԻՍԱՆԻՐՀ**, գ. Ած. Կիսանինջ:  
**ԿԻՍԱՆՈՒՆ**, ած. գ. Կէս անունով:  
**ԿԻՍԱՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ**, ած. Պարբե-  
 րական թերթ, որ լոյս է տեսնում կէս  
 շաբաթը մի անգամ:  
**ԿԻՍԱՇԷՆ**, ած. Շէնքը կիսատ մնացած:  
**ԿԻՍԱՇԷՋ**, ած. Գիսով չափ շիջած՝ մա-  
 քած:  
**ԿԻՍԱՇԽԱՐՀ**, գ. Թեթեւաբարոյ կա-  
 նանց հասարակութիւնը:  
**ԿԻՍԱՇԽԱՐՀԻԿ**, ած. Գիսաշխարհին  
 յատուկ: Կէս աշխարհականի կեանք  
 ապրող կրօնական:  
**ԿԻՍԱՇՐՁԱՆ**, գ. Կէս շրջան:  
**ԿԻՍԱՇՐՁԱՆԱՁԵՒ**, ած. մկ. Գիսա-

<p> <i>շրջանի ձևի ունեցող:</i>  <b>ԿԻՄԱՇՐՁԱՊԱՏ</b>, գ. Կէս շրջապատ:  <b>ԿԻՄԱՇՐՁԱՊԱՏԵԼ</b>, նր. Կիսով չափ պատել:  <b>ԿԻՄԱՉԱՓ</b>, գ. Որեւէ չափի կէտը:  <b>ԿԻՄԱՉՈՐ</b>, ած. Կիսով չափ չորացած:  <b>ԿԻՄԱՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ</b>, ած. Կէս պաշտօնական:  <b>ԿԻՄԱՊԱՏ</b>, գ. Ցածր պատ:  <b>* ԿԻՄԱՊԱՏԱՆԵԱԿ</b>, գ. Փոքր, դեռահաս պատանի:  <b>* ԿԻՄԱՊԱՏԻԺ</b>, ած. Կիսով չափ կմ թէթել պատժուած:  <b>* ԿԻՄԱՊԱՏԿԵՐ</b>, ած. Կէս պատկերը կազմող:  <b>ԿԻՄԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾՔ</b>, գ. Կիսով չափ պատրաստուած:  <b>ԿԻՄԱՊԱՐԳԵԻ</b>, ած. Կէս պարզէ ստացող:  <b>ԿԻՄԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. Երկու հաւասար մասերից բաղկացած պտղի կէտը:  <b>ԿԻՄԱՋԱՆՁԱՆ</b>, ած. Կիսով չափ ջախջախուած, խորտակուած:  <b>+ ԿԻՄԱՋԱՆ</b>, Տ. Կիսահողի:  <b>ԿԻՄԱՋԵՌ</b> } ած. Կիսատաք:  <b>ԿԻՄԱՋԵՐՄ</b> }  <b>ԿԻՄԱՋՐԱՅԻՆ</b>, ած. Կիսով չափ ջրային:  <b>* ԿԻՄԱՌԱՏ</b>, ած. Նուազ առատ:  <b>* ԿԻՄԱՄԱՀՄԱՆ</b>, ած. Սահմանի կէտի վրայ երող:  <b>ԿԻՄԱՄԱՐԿԱԻԱԳ</b>, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական պաշտօնէայ:  <b>ԿԻՄԱՄԱՐԿԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Կիսասարկաւազի աստիճանը:  <b>* ԿԻՄԱՆԵՌ</b>, ած. Կիսով չափ նոյն սեռից:  <b>ԿԻՄԱՄԵԻ</b>, ած. Կիսով չափ սեւ:  <b>ԿԻՄԱՄԻՐՏ</b>, ած. մկ. Կէս սրտով:  <b>ԿԻՄԱՍՈՎԱՀԱՐ</b>, ած. Կիսով չափ սովահար:  <b>ԿԻՄԱՍՈՒՏ</b>, գ. Կիսով չափ՝ մասամբ սուտ:  <b>ԿԻՄԱՍՈՒՐԲ</b>, ած. Կիսով չափ սուրբ:         </p>	<p> <b>* ԿԻՄԱՍՊԱՆ</b>, ած. Կիսով չափ սպանուած:  <b>ԿԻՄԱՏԱԲԱՏ</b>, գ. Երկայնքը կիսուած տաբատ՝ կարճ:  <b>ԿԻՄԱՍՏՈՒԱԾ</b>, գ. (Կրօն.) Կիսով չափ աստուած:  <b>ԿԻՄԱՍՏՈՒԵՐ</b>, գ. Թոյլ՝ թէթել ստուեր:  <b>ԿԻՄԱՔԱՆԴԱԿ</b>, գ. Կիսով չափ քանդակուած:  <b>ԿԻՄԱՔՕՂ</b>, ած. Կիսով չափ սքողած:  <b>ԿԻՄԱՎԱՅՐԵՆԻ</b>, ած. Կիսով չափ վայրենի:  <b>ԿԻՄԱՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կիսավայրենի լինելը:  <b>ԿԻՄԱՎԱՆԿ</b>, ած. գ. Կէս վանկ կազմող:  <b>ԿԻՄԱՎԱՌ</b>, ած. Կիսով չափ՝ մասամբ վառուած:  <b>ԿԻՄԱՎԱՐ</b>, ած. մկ. Կիսով չափ՝ մասամբ վարուած՝ հերկուած:  <b>ԿԻՄԱՎԱՐԱԳՈՅՐ</b>, գ. Մի տեսակ կարճ վարագոյր:  <b>ԿԻՄԱՎԱՐԴԵԱԿ</b>, գ. Վարդեակի կէտը:  <b>ԿԻՄԱՎԱՐՏԻՔ</b>, գ. Կարճ վարտիք:  <b>ԿԻՄԱՎԱՍԱՀ</b>, ած. Կիսով չափ վստահ:  <b>ԿԻՄԱՍ</b>, ած. մկ. Կիսով չափ կատարուած:  <b>ԿԻՄԱՍԱՔ</b>, ած. Կէս-տաք:  <b>ԿԻՄԱՍԵԼ</b>, նր. Կիսատ դարձնել: Կիսել:  <b>ԿԻՄԱՍՈՂ</b>, գ. Կէս տող:  <b>ԿԻՄԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կիսատ լինել:  <b>ԿԻՄԱՍՈՒՆ</b>, գ. Կէս տուն:  <b>+ ԿԻՄԱՏ-ՊՈՒՍ</b>, ած. մկ. Թերի:  <b>+ ԿԻՄԱՐ</b>, գ. Կնքահայր:  <b>* ԿԻՄԱՐԱՐ</b>, գ. Գործի կէտուակէս ընկեր:  <b>ԿԻՄԱՐՁԱՆ</b>, գ. Արձան մինչեւ ուտերը:  <b>+ ԿԻՄԱՑԱՆԵԼ</b>, ած. մկ. Կիսով չափ ցանած:  <b>ԿԻՄԱՑՆԴԱԾ</b>, ած. Կիսով չափ ցնդած:  <b>ԿԻՄԱՑՆՈՐ</b>, ած. Կիսով չափ՝ մասամբ ցնորուած:         </p>
--	--

<p><b>ԿԻՍԱԻԵՐԱԿ</b>, գ. ան. Կիսով չափի՝ աւերուած:</p> <p><b>ԿԻՍԱԻԱՐՏ</b>, ան. մկ. Կիսով չափի աւարտած:</p> <p><b>ԿԻՍԱԻԵՐ</b>, ան. Կիսով չափի աւերուած:</p> <p><b>ԿԻՍԱՓԱԹԱԹԵԼ</b>, բ. Կիսով չափի փաթաթել:</p> <p><b>ԿԻՍԱՓԱԿ</b>, ան. Կիսով չափի փակ:</p> <p><b>ԿԻՍԱՓՈՒԼ</b>, ան. Կիսով չափի փլած:</p> <p>* <b>ԿԻՍԱՓՐԿՈՒՄ</b>, գ. Անկատար փրրկուիլն:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔԱՂ</b>, ան. Կիսով չափի՝ մասամբ քաղած:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔԱՂԱՔԱԿԻՐԹ</b>, ան. Կիսով չափի՝ մասամբ քաղաքակրթուած:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔԱՂՅԱՍՏ</b>, ան. մկ. Կէս-քաղցած:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔԱՂՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կիսաքաղցած լինելը:</p> <p>+ <b>ԿԻՍԱՔԱՄ</b>, ան. Կիսով չափի՝ կիսատ քանուած:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔԱՆՆ</b>, ան. Կիսով չափի քանդուած:</p> <p>* <b>ԿԻՍԱՔԱՆՆԱԿ</b>, գ. Քանդակի մի տեսակ՝ բարձրաքանդակի եւ հարթաքանդակի միջեւ:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔՄԾԻԾԱՂ</b>, գ. Կիսով չափի քրմծիծաղ:</p> <p><b>ԿԻՍԱՔՈՒՆ</b>, ան. մկ. Կէս քնած:</p> <p>1. <b>ԿԻՍԵԼ</b>, նբ. Կէսի բաժանել:</p> <p>2. <b>ԿԻՍԵԼ</b>, գ. Դոնդողանման ուտելիք:</p> <p>* <b>ԿԻՍԵՂԲԱՅՐ</b>, գ. Խորթ եղբայր:</p> <p><b>ԿԻՍԵՆԹԱՄԱՅ</b>, Տ. Ենթամայ:</p> <p>ԿԻՍԵՓ } ան. մկ. Կիսաեփ:          ԿԻՍԵՓԵԱՅ }  <b>ԿԻՍԷՇ</b>, գ. (Կենդ.) Ջորի:</p> <p>* <b>ԿԻՍԸԼԹԱՅ</b>, ան. Կէս ընթացք ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿԻՄԿ</b>, գ. Մէկ տարեկան այծ:</p> <p>+ <b>ԿԻՄԿԱՏԱՐ</b>, Տ. Կիսակատար:</p> <p>* <b>ԿԻՍՈՂՈՐԱԿ</b>, Տ. Կիսաձայն:</p> <p>+ <b>ԿԻՍՈՎԻ</b>, ան. մկ. Ծախսը եւ արդիւնքը</p>	<p>Կէս անելու պայմանով:</p> <p>* <b>ԿԻՍՈՎԻՆ</b>, մկ. Կիսով չափի:</p> <p>* <b>ԿԻՍՈՐ</b>, գ. Կէս մասն:</p> <p>+ <b>ԿԻՍՈՒԱԿԷՍ</b>, մկ. Կէս առ կէս:</p> <p><b>ԿԻՍՈՒՂԻՂ</b>, ան. Կէսը կմ կիսով չափ ուղիղ:</p> <p><b>ԿԻՍՎԱՐ</b>, գ. (Երած.) Երածշտական նըշան:</p> <p><b>ԿԻՍՎԵՐ</b>, գ. (Երած.) Երածշտական նշան:</p> <p>+ <b>ԿԻՍՏԱՀԱՄ</b>, գ. Անախորժ համ:</p> <p>+ <b>ԿԻՍՏԵԼ</b>, նբ. Կիսատել:</p> <p>+ <b>ԿԻՍՏՈՒԿ</b>, ան. Կիսատ-պրատ:</p> <p><b>ԿԻՍՕՐԵԱՅ</b>, ան. Կէս օր տեւող:</p> <p><b>ԿԻՏ</b>, գ. Երկնային բեւեռ:</p> <p><b>ԿԻՏԱՂԵԼ</b>, Տ. Կէտաղրել:</p> <p><b>ԿԻՏԱԺԱՆԻ</b>, (Կենդ.) Տ. Կիշապաձուկ:</p> <p>* <b>ԿԻՏԱԿՈՒԼ</b>, ան. (Կրօն.) Կէտի (անատունի) կուլ տուած:</p> <p><b>ԿԻՏԱՇԱՐ</b>, ան. Կէտերի շարք պարունակող:</p> <p>+ <b>ԿԻՏԵԼ</b>, նբ. Կուտակել:</p> <p><b>ԿԻՏՈՄԿՐ</b>, գ. Կէտ ձուկի ոսկոր:</p> <p><b>ԿԻՏՈՒԱՍՏ</b>, գ. Կէտ-կէտ յօրինուած նըկար: Արծնապակի, Էմալ:</p> <p>* <b>ԿԻՏՈՒԱՍՏԱԳՈՐՏ</b>, գ. Կէտ կէտ գործող կիտուած շինող: Արհեստաւոր:</p> <p>* <b>ԿԻՏՈՒԱՍՏԱՒՈՐ</b>, ան. Կիտուած ունեցող:</p> <p><b>ԿԻՏՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, Կիտուածի՝ արծնապակիի վերաբերալ:</p> <p><b>ԿԻՏՈՒՄ</b>, Տ. Կուտակում:</p> <p><b>ԿԻՏՐ</b>, Տ. Վարունգ:</p> <p>1. <b>ԿԻՏՐՈՆ</b>, գ. (Բուս.) Կիտրոնազգիների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p>2. <b>ԿԻՏՐՈՆ</b>, Տ. Լիմոն, Լիմոնի:</p> <p><b>ԿԻՏՐՈՆԱԶԳԻՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Բոյսերի ցեղ:</p> <p><b>ԿԻՏՐՈՆԱԹՈՒՆ</b>, գ. (Քիմ.) Կիտրոնի պտղի, ինչպէս նաեւ մի շարք այլ բոյսերի մէջ պարունակուող թթու:</p> <p><b>ԿԻՏՐՈՆԱՍՏԱՆ</b>, գ. Կիտրոնի ծառ:</p>
---	--

**ԿԻՏՐՈՆԱԶՈՒՐ**, գ. Կիտրոնի հիւթից պատրաստուած զովացուցիչ ըմպելիք:  
**ԿԻՐ**, գ. Փխրուն գորշ-սպիտակ հողանման նիւթ: Գաճաքար:  
**ԿԻՐԱԿԱՍՈՒՑ**, գ. (Եկեղ.) Կիրակի (եւ տօն) օրերի նախընթաց երեկոն:  
**ԿԻՐԱԿԻ**, ած. գ. (Կրօն.) Շաբաթուայ առաջին օրը, միաշաբաթ:  
**ԿԻՐԱԿՆՈՐԵԱՅ**, ած. Կիրակի օրուայ:  
**+ ԿԻՐԱՂԻՆՔ**, գ. Աղիքների մի մասը:  
**\* ԿԻՐԱՌԱԿԱՆ**, ած. Կիրատուող:  
**ԿԻՐԱՌԵԼ**, բ. Գործադրել:  
**ԿԻՐԱՌԵԼԻ**, ած. Այնպիսին, որպիսին կարելի է կիրառել: Գործադրել:  
**ԿԻՐԱՐԿԵԼ**, նբ. Գործածել:  
**ԿԻՐԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կիրարկելը, կիրարկուելը: Գործադրութիւն:  
**\* ԿԻՐՆՆՆՈՒՆԱԿ**, ած. Մարդկային կրքեր կրող:  
**ԿԻՐԹ**, ած. Կրթուած, վարժուած: Քաղաքավար:  
**ԿԻՐՃ**, գ. Նեղ անցք երկու լեռների միջեւ:  
**ԿԻՐՃԱՆՈՐՔ**, գ. Կիրճի խորքը:  
**+ ԿԻՐՃԻ**, ած. Շլատ:  
**+ ԿԻՐՉՈՒՐ**, Տ. Կրաջուր:  
**ԿԻՐՔ**, գ. Զգացողութիւններ, գրգիռ, զայրոյթ: (Քրկն) Վանկերը իրար կցելու կմ իրարից զատելու տրոհութեան նշաններ:  
**1. ԿԻՑ**, ած. Կցուած, կապակցուած:  
**2. ԿԻՑ**, գ. Իրար հետ կցուած երկու իր, զոյգ:  
**ԿԻՑԸՆԹԱՅ**, ած. Ընթացքին կից:  
**\* 1. ԿԻԻ**, գ. Ռետին, որ ծորում է մի քանի տեսակ կոնաքեր ծառերից:  
**+ 2. ԿԻԻ**, գ. Լեռների վրայ կուտակուած ձիւն:  
**ԿԻԻԻ**, գ. (Կենդ.) Կտցաւոր ջայլամների ցեղին պատկանող հազուազիւտ թռչուն:

**\* ԿԻԻՆԻԿ(Ն)**, գ. Գազանամարտի կըրկէս:  
**ԿԻԻՆԻԿԵԱՆ**, Տ. Անպատկառ:  
**\* ԿԻԻՌԱՊԱՂԱՍ**, Տ. Կուրապաղատ:  
**\* ԿԻԻՍԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կախարդութիւն:  
**\* ԿԻՓԱԼ**, գ. Բազկի մի երակ:  
**+ ԿԻՔ**, ած. մկ. Ամուր, պինդ, ձիգ:  
**ԿԻՔՂԵ**, գ. (Կենդ.) Կեննէխների ցեղին պատկանող թռչուն:  
**ԿԼԱՂՈՆԻՍ**, գ. (Բուս.) Քարաքոսի մի տեսակը, եզնալօռ:  
**+ ԿԼԱՄ**, գ. Կոկորդի բերանը:  
**+ ԿԼԱՄՓՈՑ**, գ. Աքացի:  
**ԿԼԱՅԵԱԿ** } գ. Տ. Անագ:  
**ԿԼԱՅԵԿ** }  
**ԿԼԱՅԵԿԵԼ**, նբ. Հալած անագի կմ կլա-  
 յեկի բարակ խաւով մետաղը ծածկել:  
**ԿԼԱՅԵԿՈՒՄ**, գ. Կլայեկելը:  
**ԿԼԱՆ**, գ. Դրամ:  
**ԿԼԱՆ ԼԻՆԵԼ**, չբ. Կլանուել:  
**ԿԼԱՆԵԼ**, հմմտ. Կերակուրը կմ ըմպելիքը կոկորդից ներս իջեցնել:  
**\* ԿԼԱՆՈՒՄ**, գ. Կլանելը:  
**ԿԼԱՎԻՐ**, գ. (Լատ. Ֆրանս.) (Երած.) Դաշնամուրի հին անուններից մէկը:  
**ԿԼԱՐՆԵՏ**, գ. Սրնգի նման նուագարան:  
**+ ԿԼԱԻԵԼ**, Տ. Սլաւել:  
**+ ԿԼԱՓ**, գ. Կոկորդի բերանը:  
**\* ԿԼԱՓԱՇԱՐԺ**, ած. Կլափը շարժող:  
**+ ԿԼԴԻԿ**, գ. Կոկորդ, կլաթան, կլափ:  
**+ ԿԼԵԶ**, գ. Խոնաւութիւնից կպչան մա-  
 ծուցիկ հող:  
**+ ԿԼԵԿԱՄ**, ած. Կլայեկած:  
**ԿԼԵԿՉԻ**, ած. գ. Արհեստաւոր, որ ամաններ է կլայեկում:  
**+ ԿԼԵՊ**, Տ. Կճեպ:  
**+ ԿԼԵՊՏԱՐ**, գ. Մեղրամովի մեծ մում:  
**+ ԿԼՋՏՐՈՒԿ**, գ. Աչքի գարի:  
**+ 1. ԿԼԹԻԿ**, գ. Հեծկլտուր:  
**+ 2. ԿԼԹԻԿ**, գ. Փայտից շինած կողպէք:

**ԿԼԻԿ**, գ. Ընդհանրապես՝ փոքր կլոր բան:

**ԿԼԻՄԱՅ**, գ. Երկրագնդի գոտի, հասարակածից դեպի հիւսիս կմ դեպի հարաւ: 2. Մթնոլորտային պայմաններ:

**ԿԼԻՄԱՅԱԲԱՆ**, ան. գ. Նա որ պարապում է կլիմայաբանութեամբ:

**ԿԼԻՄԱՅԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ան. Կլիմային յատուկ:

**ԿԼԻՄԱՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կլիմաների ուսումնասիրութիւն:

**ԿԼԻՄԱՅԱԿԱՆ**, ան. Կլիմային յատուկ՝ վերաբերեալ:

**ԿԼԻՄԱՅԱՑՆԵԼ**, նբ. Վարժեցնել՝ ընտելացնել մի նոր կլիմայի:

**ԿԼԻՄԱՅԱՓՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կլիմայի փոփոխութիւն:

**ԿԼԻՄԱՅԱՓՈՒՆՈՒՄ**, գ. Կլիմայի փոփոխութիւն:

**ԿԼԻՐ**, գ. Սեռական գործարան տղամարդու, նոյնպէս եւ արու էջի:

+ **ԿԼԻՐ-ԿԼԻՐ**, գ. Անորոշ տեսակի թրոշուն:

**ԿԼԼԵԼ**, նբ. (արեւմտ. բարբ.), Կուլ տայ:

**ԿԼԼԵՑՆԵԼ**, բ. (Արեւմտ.) 1. Կլանել տայ: 2. Խաբել:

**ԿԼԼՈՒՄ**, գ. Կլլելը:

**ԿԼԽԿՈՒՉԻ**, գ. Ձեռները գետնին դնելով՝ գլխի վրայ շուռ գալը:

**ԿԼԿԼԱԿ**, գ. Օխելու գործիք:

+ 1. **ԿԼՄԲՈՉ**, գ. Ճակնդէղ, տակ:

+ 2. **ԿԼՄԲՈՉ**, ան. Կարճահասակ ու հաստ:

+ **ԿԼՄՊՈՒՐ**, գ. Երդիքից կախուած շրդթայ:

+ **ԿԼՆՁԵԼ**, նբ. Կլունձ ձեւացնել:

**ԿԼՆՈՒՐ**, Տ. Կլանել:

+ **ԿԼՈԼԱԿ**, գ. Օեծած եւ խաշած սիսեռի գնդիկ:

+ **ԿԼՈԼԱԿԹԱԿԻ**, գ. Թակ:

+ **ԿԼՈՃ**, գ. Ընդհանրապէս՝ անխմոր հաց:

+ **ԿԼՈՆԴՐԱԿ**, գ. Գնդի ձեւ տուած ձիւն:

**ԿԼՈՆՁ**, Տ. Կլունձ, Կոլոզ:

**ԿԼՈՐ**, ան. Բոլորակաձեւ, շրջանաձեւ:

**ԿԼՈՐԱԴՈՒՆՉ**, ան. Կլոր դնչով:

**ԿԼՈՐԱԿ**, ան. Կլոր, կլորիկ:

**ԿԼՈՐԱԿԱՁԵՒ**, ան. Կլորակ ձեւ ունեցող:

**ԿԼՈՐԱՆԱԼ**, չբ. Կլոր դառնալ, կլոր ձեւ ստանալ:

**ԿԼՈՐԱՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Կլորանալի,

**ԿԼՈՐԵԼ**, նբ. Կլոր ձեւ տալ, գնդաձեւ դարձնել:

**ԿԼՈՐԻԿ**, ան. Փոքրիկ ու կլոր:

+ **ԿԼՈՐԿԵԿ**, ան. Կլորի նման ձեւ ունեցող:

+ **ԿԼՈՐՄԱՆ**, ան. Գնդաձեւ:

+ **ԿԼՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կլոր լինելը:

+ **ԿԼՊԵԼ**, նբ. Կլեպը պտղի մաշկը վրայից հանել:

+ **ԿԼՊՂԱՆ**, ան. Կլեպը հանած, կլպած:

+ **ԿԼՊՈՏԵԼ**, նբ. Կլպել:

+ **ԿԼՊՈՐ**, ան. Կլորիկ:

+ **ԿԼՈՒՍՏ**, ան. Թլուստ:

+ **ԿԼՏԱՓ**, գ. Մատնոցի նման փոքրիկ խցան:

+ **ԿԼՏՐՐ-ԿԼՏՐՐ**, մկ. Պշած, պիշ-պիշ աչքերը յառելով:

+ **ԿԼՏԻՊՈՉ**, ան. Գլխիվայր թաւազոր եղած:

\* **ԿԼՏԻՔ**, գ. Կլթիկ:

+ **ԿԼՕՃ**, ան. Քիչ խմորուած (հաց):

ԿԼԹԻԿ } ան. Փոքրիկ, սիրուն, գողտ-  
ԿԼԹԼԻԿ }

րիկ:

+ **ԿԼԿԻՍԱԼ**, չբ. Շարունակ հիւանդ լինել:

+ **ԿԼՏԱՐ**, գ. (Կեւդ.) Եղջերուների ցեղին պատկանող գեղեցիկ կենդանի:

+ **ԿԾԱՆ**, ան. Կծող:

**ԿԾԱՆԵԼ**, Տ. Կծել:

**ԿԾԵԼ**, նբ. Տ. Խածել, Խածնել:

+ **ԿԾԵՐ**, գ. Քթի կեղտ:

<p>1. <b>ԿՕԻՕ</b>, ան. Կծող, շորթող:          + 2. <b>ԿՕԻՕ</b>, գ. Մեզի հոտ, գոգոգահոտ, գոգահոտ:          1. <b>ԿՕԻԿ</b>, գ. (մանկ.) Կծել:          2. <b>ԿՕԻԿ</b>, գ. Ինքն իր վրայ գնդաձեռ փաթաթուած թել:  <b>ԿՕԻՊ</b>, գ. (Ախտ.) Մատնաշունչ:          + <b>ԿՕՏԱՀՈՏ</b>, Տ. Գոգահոտ: Միգահոտ:  <b>ԿՕՏԱՆՔ</b>, Տ. Կծուութիւն:  <b>ԿՕՏԻ</b>, ան. Գող, գողաբարոյ: 2. Չնչին, մանր-մունր:          + <b>ԿՕՏՈՏ</b>, ան. Գոգոտ: Միգոտ:  <b>ԿՕՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծծի՝ գող՝ գողաբարոյ լինելը:  <b>ԿՕԿԱԿԱՆ</b>, ան. Կծկուելու՝ կուչ գալու յատկութիւն ունեցող:  <b>ԿՕԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Բնախօս.) Բուսական եւ կենդանական մարմինների յատկութիւն:  <b>ԿՕԿԱԿԵՐՊ</b>, ան. մկ. Կծիկի ձեւ ունեցող:          1. <b>ԿՕԿԵԼ</b>, նբ. Թելը ինքն իր վրայ փաթաթել:          + 2. <b>ԿՕԿԵԼ</b>, չբ. Մի կողմ քաշուել, կուչ գալ նստել:  <b>ԿՕԿՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Կծկելուն վերաբերող:  <b>ԿՕԿՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծկողական լինելը:          * <b>ԿՕԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծկուելը, կուչ գալը:  <b>ԿՕԿՈՒՄ</b>, գ. Կծկուելը, ամփոփուելը:  <b>ԿՕԿՈՒԵԼ</b>, չբ. Ինքն իր վրայ փաթաթուելով կծիկ դառնալ:          + <b>ԿՕՂԵԼ</b>, չբ. Յորենի եւ գարու արտերի յիստ հասունանալով չորանալը:          + <b>ԿՕՂԻ</b>, ան. Կծղած:          + <b>ԿՕՄՆՕՈՒԿ</b>, գ. Վայրի խոտ:          * <b>ԿՕՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծող՝ կծու լինելը, կծուութիւն:          + <b>ԿՕՈՎԻ</b>, ան. մկ. Շաքարը կծելով (թէլ կլ սուրճ խմելիս):  <b>ԿՕՈՏԵԼ</b>, նբ. Շատ անգամ կծել:</p>	<p>+ <b>ԿՕՈՏՈՂ</b>, գ. Շուն:  <b>ԿՕՈՒ</b>, ան. Կծող, ծաղկող: 2. գ. Ինչ որ կծու է:  <b>ԿՕՈՒԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Կծու՛ի, Աւելի կծու:  <b>ԿՕՈՒԱՏ</b>, ան. գ. Կծած. Կծուկ:  <b>ԿՕՈՒԱՀԱՄ</b>, ան. Կծու համ ունեցող:          + <b>ԿՕՈՒԱՀՈՏ</b>, ան. Կծու հոտ ունեցող:  <b>ԿՕՈՒԵԼ</b>, չբ. Կծու համ ստանալ:          * <b>ԿՕՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Կծուութիւն:          + <b>ԿՕՈՒԿ</b>, ան. Կծած, խածած:  <b>ԿՕՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կծու լինելը:          + <b>ԿՕՊՏԱԼ</b>, չբ. Թեթեւ կծուահամ տալ:          + <b>ԿՕՊՏԱՆ</b>, ան. Փոքր ինչ կծուութիւն ունեցող:          + <b>ԿՕՎՏԱԼ</b>, չբ. Կծու բան ուտելուց բերանը այրուել:          * <b>ԿԿԶԱՅՕՆ</b>, ան. Յօնքերը կիտած, բարձրայօն:  <b>ԿԿԶԵԼ</b>, չբ. Ծնկները ծալելով կրանալ՝ ոտների վրայ յենուելով:  <b>ԿԿՈՑ</b>, գ. Մագուց, կերպաս հիւսելու:  <b>ԿԿՈՑԵԼ</b>, չբ. Փոս ընկնել, տկարանալ. (աչքերի մասին): Կոպերը փակել:  <b>ԿԿՈՑՈՒՄ</b>, գ. Կկոցելը: Կոպերու փակելը:  <b>ԿԿՈՑՈՒՆ</b>, ան. Կկոցուող:  <b>ԿԿՈՒ</b>, գ. (Կեւղ.) Մազլոցների կարգին պատկանող թռչուն:          + <b>ԿԿՈՒԵԼ</b>, չբ. Ցարը ներս գարնել:  <b>ԿՂԱԼ</b>, <b>ԿՂԱԼ</b>, չբ. Ազոտի ձայն հանել:          * <b>ԿՂԱՄ</b>, գ. Աղմուկ, շփոթութիւն:          + <b>ԿՂԱՄԻՆ</b>, մկ. Յարմար առիթով:          + <b>ԿՂԱՌ</b>, գ. Աղբաման:          * <b>ԿՂԱՐԹՔ</b>, գ. Կախարդական գիր:  <b>ԿՂԲԵՆԻ</b>, գ. Կուղբի մորթ:          + <b>ԿՂԵԼ</b>, նբ. Կուղ շինել: Չուանը ձուածեւ ծալել:          + <b>ԿՂԵՂ</b>, գ. Ընկոյզի վրայի կանաչ կեղելը:  <b>ԿՂԵՐ</b>, գ. (Կրօն.) Քրիստոնէական եկեղեցու մէջ հոգեւոր պաշտօնէայ: Շտա-</p>
--	--

<p>պով փախչիլ:  <b>ԿՂԵՐԱԿԱՆ</b>, ան. (Կրօն.), Կղերին պատկանող:  <b>ԿՂԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կղերի դասակարգ:  <b>ԿՂԵՐԱՄԻՏ</b>, ան. Կղերականության կողմնակից ջատագով:  <b>ԿՂԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կղերամիտ լինելը:  <b>ԿՂԵՐԱՆՈՑ</b>, գ. Հոգևոր դպրոց:  <b>ԿՂԵՐԱ-ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Կղերական է պահպանողական: Կղերը պահպանող:  <b>ԿՂԵՐԱՊԱՇՏ</b>, Տ. Կղերամիտ:  <b>ԿՂԵՐԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կղերիկոս լինելը:  <b>* ԿՂԶԱՅԻՆ</b>, ան. Կղզու վերաբերեալ, կղզիի:  <b>ԿՂԶԵԱԿ</b>, գ. Փոքր կղզի:  <b>ԿՂԶԵԲՆԱԿ</b>, ան. Կղզիում բնակող:  <b>ԿՂԶԵՆՈՒՄԲ</b>, գ. Կղզիների խումբ, արքիպելագ, ուս:  <b>ԿՂԶԵՇՐԹԱՅ</b>, գ. Բրար կողքի շարուած մեծաքանակ կղզիների ամբողջությունը, կղզեխումբ:  <b>ԿՂԶԵՑԻ</b>, ան. գ. Կղզիի բնակիչ:  <b>ԿՂԶԻ</b>, գ. Ցամաք հողամաս, որ բոլոր կողմերից պատած է ջրով:  <b>ԿՂԶԻԱՆԱԼ</b>, չբ. Առանձնանալ:  <b>ԿՂԶԻԱԲՆԱԿ</b>, գ. Կղզում բնակություն:  <b>ԿՂԶԻԱՅՆԵԼ</b>, անց. ձեռ. Կղզիանալի. Ջոկել ղաժանել:  <b>ԿՂԶԻԱՅՈՒՄ</b>, գ. Կղզիանալը, կղզիացնելը:  <b>+ ԿՂԹԿԱՊ</b>, գ. Հանգոյց:  <b>ԿՂԿՂԱՆՔ</b>, գ. Աղտ: Կեղտոտ բուրդը, խոտը եւն կղկղելիս թափած կեղտը:  <b>2. Կերակրի աւելորդ նիւթերը:</b>  <b>ԿՂԿՂԵԼ</b>, նբ. Մի նիւթի սեղմուած մասերն իրարից քայքայել, զատել:  <b>ԿՂԿՂՈՑ</b>, գ. Կռունկների կղկղալու ձայնը:</p>	<p><b>+ ԿՂԿՆՁԱԼ</b>, չբ. Մրթմրթալ:  <b>+ ԿՂՂՈՑ</b>, գ. Ագռաւի «ղա՝-ղա՝» ձայնը:  <b>ԿՂՄԻՆԴԲ</b> } գ. Թրձած տափակ ու բարակ աղիւս՝ տան կտուրը ծածկելու համար:  <b>ԿՂՄԻՆԴՐԱՍԱԼԻԿ</b>, գ. Կղմինդրից պատրաստուած սալիկ, սալիկաձեւ կղմինդր:  <b>ԿՂՄԻՆՏՐԱԳՈՐԾ</b>, ան. գ. Կղմինդր շինող արհեստաւոր:  <b>ԿՂՄԻՆՏՐԱԾԱԾԿ</b>, ան. Կղմինդրով ծածկած:  <b>ԿՂՄՆՏՐԱՇԵՆ</b>, ան. Կղմինդրով շինած:  <b>* ԿՂՄՆՏՐԱՇԵՆՔ</b>, գ. Կղմինդր շինելը:  <b>ԿՂՄՆՏՐԵԼ</b>, նբ. Կղմինդրով ծածկել:  <b>ԿՂՄՈՒԽ</b>, գ. (Բուս.) Խոտեղէն բոյս:  <b>* ԿՂՈՒԿ</b>, ան. Ատոք, տոռուգ:  <b>+ ԿՂՊԱՆՔ</b>, Տ. Կողպանք, Կողպ:  <b>+ ԿՃԱԽԱՇ, ԿՃԵԽԱՇ</b>, Տ. Ակոռահատիկ:  <b>ԿՃԱՍՍԱՐ</b>, ան. Մարմարածայր:  <b>ԿՃԱՅ</b>, գ. Կճից՝ մարմարիոնից շինած իր, կճեայ իր:  <b>ԿՃԱՅԱՏԱԿ</b>, ան. Որի յատակը սալած է կճով:  <b>+ ԿՃԱՆ</b>, ան. Կճող, խայթող:  <b>ԿՃԱՊԱՏ</b>, ան. Կուճով՝ մարմարի փոշու եւ կրի շաղախով պատուած:  <b>+ ԿՃԱՊՈՆ</b>, գ. Կաշիէ մատնոց:  <b>ԿՃԱՍԱԼ</b>, գ. Կճի՝ մարմարիոնի սալ:  <b>ԿՃԱՏ</b>, ան. Ընդհանրապէս կրճատուած:  <b>+ ԿՃԱՏԵԼ</b>, նբ. Կճատ դարձնել:  <b>ԿՃԱԻՈՐ</b>, ան. Կիճ ունեցող:  <b>ԿՃԱՔԱՐ</b>, գ. Մարմարի (կճի) հանքաքար:  <b>ԿՃԵԱՅ</b>, ան. Կճից՝ մարմարիոնից շինած:  <b>* ԿՃԵԱՏԱՐԱՇ</b>, ան. Որտեղ կուճ է տարածուած:  <b>ԿՃԵԼ</b>, չբ. Կուչ գալ, կցանալ:  <b>+ ԿՃԵԽԱՇ</b>, Տ. Ակոռահատիկ:</p>
--	---



\* **ԿՃԵՂԷՆ**, ան. *Կճից շինած: Մարմա-  
րաշէն:*  
**ԿՃԵՊ**, գ. *Ծայր: Կեղեւ, պատեան:*  
**ԿՃԵՊԵԼ**, Տ. *Կճպել: Կեղուել:*  
**ԿՃԻ**, (Մանկ.), Տ. *Կըծ:*  
**ԿՃԻԿ**, գ. *Կճուճ:*  
 + **ԿՃԻԶ**, գ. *Մարմարէ::*  
 + **ԿՃԻՊ**, գ. *Ոչխարի դմակի ծայրը:*  
 + **ԿՃԻՐ**, գ. *Կատուի աղբ:*  
 + **ԿՃԿՃԱԼ**, չբ. *Ատամների ցրտից իրար  
զարկուել:*  
**ԿՃՂԱԿ**, գ. *Կուլի եւ այլ պճեղնատր չոր-  
քոտանիների ոտների մատները ծած-  
կող կարծր եղջերային պատեանը:*  
**ԿՃՂԱԿԱԲԱԾԻՆ**, ան. *Որի կճղակները  
բաժանուած կմ հերձուած են երկու  
մասի, թաթահերձ:*  
**ԿՃՂԱԿԱԿԵՐ**, գ. (Ախտ.) *Կենդանիների  
կճղակի վարակիչ հիւանդութիւն (դա-  
բաղ):*  
**ԿՃՂԱԿԱՆԱԼ**, չբ. *Կճղակ դառնալ:*  
**ԿՃՂԱԿԱՑԱԻ**, գ. *Կճղակի ցաւ:*  
**ԿՃՂԱԿԱԻՈՐ**, ան. *Կճղակ ունեցող:*  
**ԿՃՂԱԿԱՄԵԶ**, գ. *Կճղակների արանքը:*  
**ԿՃՍՏԵԼ**, Տ. *Կամթել:*  
**ԿՃՍՐԻԿ**, ան. *Փոքրաղէմ, մանր աչ-  
քերով:*  
 + **ԿՃՈՒՃ**, գ. *Թրճած կաւէ փոքր աման:*  
 \* **1. ԿՃՊԵԼ**, նբ. *Ամփոփել, կրճատել:*  
**2. ԿՃՊԵԼ**, նբ. *Կճեպը հանել, կլպել:*  
 + **ԿՃՈՏՈՒԿ**, գ. *Բոզ:*  
**ԿՃՐԵԼ**, չբ. *Կճիրով ապականել, աղբել:*  
**ԿՃՐՏԱՑՆԵԼ**, Տ. *Կրճտացնել: Կրճտել,  
բարկ ու թամբ արմատները իրար քսել:*  
**ԿՃՕ**, գ. *Փաղաքշական կոչական ա-  
նուն փոքրիկ աղջիկների:*  
**ԿՄԱԽԱԿԵՐՊ** } ան. (Արեւմտ.) *Կմայիքի*  
**ԿՄԱԽԱԶԵԻ** } *ձեւ նմանութիւն ունեցող, նիհար:*  
 \* **ԿՄԱԽԻՔ**, գ. *Մեռելի վրայ ողբ ու լաց:*  
**ԿՄԱԽՔ**, գ. *Մարդու եւ կենդանիների  
մարմնի ոսկրային կազմը:*

**ԿՄԱԽՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կազմախօս-  
ութեան մասը:*  
 \* **ԿՄԱԽՔԱՅԻՆ**, ան. *Կմայիքին յատուկ:*  
**ԿՄԱԽՔԱՆԱԼ**, չբ. *Կմայիք դառնալ:*  
 \* **ԿՄԱՃԱՇԱԿ**, ան. մկ. *Մի կում ճաշա-  
կելով:*  
**ԿՄԲԱԻՈՐ**, ան. *Կումը ունեցող, զմբէ-  
թաձել:*  
 \* **ԿՄԲԵԼ**, նբ. *Կումը ձեւացնել:*  
 + **ԿՄԿԱՀԱՏ**, գ. *Բամբակի կորիզ:*  
 + **ԿՄԿՄԱԼ**, նբ. *Ցած ձայնով կիսատ  
պրատ անորոշ մի բան ասել:*  
 + **ԿՄԿՄԱՑՆԵԼ**, ն. չբ. *Կմկմարով ասել:*  
 + **ԿՄԿՄՈՑ**, գ. *Կմկմարը:*  
**ԿՄՇՏԵԼ**, Տ. *Կամթել, Կամիթ:*  
**ԿՄՇՏՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Կաղանջանագ-  
գիների կարգին պատկանող մոլաբոյս:*  
 + **ԿՄՍՏՐՈՒԿ**, գ. *Բռունցք:*  
**ԿՆԱԹՈՂ**, ան. *Նա որ ինքնակամ, ոչ  
օրինական կերպով, թողնում է կնոջը:*  
**ԿՆԱԹՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կնաթող լինելը:*  
**ԿՆԱԽՏԱԲԱՆ**, ան. գ. *Կանացի հիւան-  
դութիւնների մասնագէտ:*  
**ԿՆԱԽՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կանացի հի-  
ւանդութիւնների զիտութիւն:*  
**ԿՆԱԽՏԱԲՈՅԺ**, գ. *Կանացի հիւանդու-  
թիւնների բժիշկ:*  
**ԿՆԱԽՏԱԳԷՏ**, Տ. *Կնախտաբան:*  
**ԿՆԱԿԵՐՊ**, ան. *Կնոջ կերպարանք՝  
բարք ունեցող:*  
**ԿՆԱՀԱՃՈՑ**, ան. *Նա որ աշխատում է  
կանանց հաճոյքը կատարել:*  
**ԿՆԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կնահաճոյ լինելը:*  
**ԿՆԱԿՈՐՈՅՍ**, ան. *Կնոջը կորցրած:*  
**ԿՆԱՄԱՐ**, ան. գ. 1. *Կին:* 2. *Կանացի  
բարքով:*  
**ԿՆԱՄԵԾԱՐ**, ան. *Կնոջը մեծարող:*  
**ԿՆԱՄԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կնոջը մե-  
ծարելը:*  
**ԿՆԱՄՈՒ**, Տ. *Իզամոլ:*  
**ԿՆԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ան. *Կնապետութեան  
յատուկ:*

\* **ԿՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Տերութիւն, որտեղ պետք թագաւորը կարող է կին լինել:

**ԿՆԱՍԷՐ**, ած. Կին սիրող:

**ԿՆԱՏԵՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կնատեաց լինելը:

**ԿՆԱՏԵԱՆ**, անց. դերք. Կին դարձած:

\* **ԿՆԱԻՈՐ**, ած. Կին ունեցող:

**ԿՆԲԻԼ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:

+ **ԿՆԳԵՆ**, ած. Կենացած, կորացած:

**ԿՆԳՂԱՁԵԻ**, ած. Կնգուղի ձեւ ունեցող:

**ԿՆԳՂԱԻՈՐ**, ած. Կնգուղ ունեցող:

**ԿՆԳՈՒՂ**, գ. Կրօնատրի՝ արեղայի՝ ճգնատրի գլխի ծածկոց: 2. Բամբակի բոյսի դեռ չբացուած վեղարածեւ պրտուղը:

**ԿՆԳՈՒՂԱԿԱԼԵԼ**, բ. Կնգուղներ առաջանալ:

**ԿՆԳՈՒՄ**, գ. (Կենդ.) Կզաքիսների ցեղին պատկանող կենդանի:

+ **ԿՆԴԻ**, գ. Կարճ փայտ:

**ԿՆԴԻԿԱԲԵՐ**, ած. Կնդրուկ բերող:

**ԿՆԴԻԿԱՄԱՌՆ**, ած. Որի մէջ կնդրուկ է խառնուած:

**ԿՆԴԻԿԱԻԷՏ**, ած. Շատ կնդրուկ պարունակող:

**ԿՆԴՐՈՒԿ**, գ. Անուշահոտ խեղ:

\* **ԿՆԵՂ**, ած. Չօրատր ջղերով:

+ **ԿՆԹԱՅ**, գ. Ամանի կանթ:

+ **ԿՆԻԿ**, գ. Ամուսնացած կինը իր մարդու վերաբերմամբ:

**ԿՆԻԿԱՄՍԱՏ**,

**ԿՆԻԿԱՄԱՐՂ**, գ. Իգական սեռի անձ, կինարմատ:

**ԿՆԻՒՆ**, գ. (Բուս.) Ճահճային խոտեղէն բոյս:

**ԿՆԻՒՆԱԲԵՐ**, ած. Կնիւն բերող:

**ԿՆԻՒՆՈՒՏ**, ած. Որտեղ կնիւն շատ կայ:

**ԿՆԻՔ**, գ. Փոքրիկ տափակ մետաղ (ուկի): 2. Դատակնիք: 3. (Կրօն.) Երեսը խաչակնքելը իբրեւ նշան քրիստոնէութեան: 4. Փոխ. Բնորոշ գիծ, տիպ: 5.

(Բուս.) Իգական բոյսի սեռական գործարանը:

**ԿՆԻՔԱԳՈՐՄ**, գ. Կնիք պատրաստող:

**ԿՆԻՔԱԿԱՊ**, ած. Կնիքով զմոսած:

+ **ԿՆԿԱԲԻԲԻ**, ած. Կնաբարոյ, կնամարդի:

+ **ԿՆԿԱԹՈՂ**, Տ. Կնաթող:

+ **ԿՆԿԱՏԷՐ**, ած. Կնոջ տէր:

**ԿՆԿԼՈՒՉԱՎԱՐԻ**, ած. Կնավարի:

**ԿՆԿՂԱԻՈՐ**, **ԿՆԿՈՒՂ**, Տ. Կնգուղ:

\* **ԿՆՁԱՁԱՅՆ**, ած. Կնձկնձոցի ձայն հանող:

+ **ԿՆՁԿՆՁԱՆ**, չբ. Կաղկանձել:

+ **ԿՆՁԿՆՁԱԼԻ**, մկ. Դողդողալով:

**ԿՆՁԿՆՁՈՑ**, գ. Կաղկանձիւն:

**ԿՆՁՄՆՁՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:

**ԿՆՁՆԵՆԻՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Ծաղկապատեանով տունկերի դասին պատկանող ծառերի կարգ:

**ԿՆՁՆԻ**, գ. (Բուս.) Կնձենիների կարգին պատկանող վայրի ծառ:

**ԿՆՃԱՁՈՒԿ**, գ. Ծովային ձկների մի տեսակ,

\* **ԿՆՃԱՓՈՂ**, գ. Կնճթի ձեւ ունեցող ծորակով աման:

+ **ԿՆՃԵՆ**, գ. Ճկած խաղողի մնացորդը:

**ԿՆՃԹԱՂԵՄ**, ած. Կնճթատր դէմք ունեցող:

**ԿՆՃԹԱԾԱՂԻԿՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Փողածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:

**ԿՆՃԹԱԿԵՐՊ**, ած. Կնճթատր կերպարանք ունեցող:

**ԿՆՃԹԱԻՈՐ**, ած. Կնճիթ ունեցող:

**ԿՆՃԻԹ**, գ. Կնճի՝ դունչ վարազի խոզի:

**ԿՆՃԻՆ**, գ. Ընդհանրապէս՝ հանգոյց:

+ **ԿՆՃԼՈՊ**, գ. Հարթ հողակոյտ:

**ԿՆՃՈՒԹ**, Տ. Քունջույթ:

ԿՆՃՈՒՍԼԻ } ած. Կնճիռներով լիքը:  
ԿՆՃՈՒՍԼԻՑ }

+ **ԿՆՃՈՒԿԱԼԵԼ**, չբ. Կնճիռներ գոյանալ:

**ԿՆՃՈՒՇԷ**, բ. 1. Երեսին կնճիռներ գոյացնել: 2. Դժուարանալ, բարդանալ (գործը, խնդիրը):  
 + **ԿՆՃՈՒՇԷԼ**, նբ. Երեսի վրայ կնճիռներ առաջ բերել:  
**ԿՆՃՈՒՑ**, ած. Կնճիռներ ունեցող:  
**ԿՆՃՈՒՑԵԼ**, նբ. Կնճիռներ առաջ բերել:  
**ԿՆՃՈՒՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կնճոտ լինելը:  
**ԿՆՃՈՒՑՈՒՄ**, գ. Կնճոտելը:  
**ԿՆՃՈՒԿՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Ծաղկապատեանով տնկերի դասին պատկանող բոյսերի կարգ:  
 + **ԿՆՆՔԱՏՈՒՆ**, գ. (Կրօն.) Կնունքի տուն՝ վայր:  
 \* **ԿՆՈՋԱԲԱՆ**, Տ. Կնախտաբան:  
 \* **ԿՆՈՋԱԽՕՍ**, ած. Նա որ խօսում է կնոջ հետ:  
**ԿՆՈՋԱԿԱՆ**, ած. Կնոջ յատուկ:  
**ԿՆՈՋԱՍԷՐ**, Տ. Կնասեր, կնամոլ:  
 + **ԿՆՈՒՆՔ**, գ. (Կրօն.) Կնիք, մկրտութիւն եւ դրոշմ:  
**ԿՆՈՒՆՔԱՆՍ** } գ. (Եկեղ.) Կնունքի  
**ԿՆՈՒՆՔԱՃԱՇ** }  
 առիթով տրուած ճաշկերոյթ:  
 \* **ԿՆՉԻՒՆ**, գ. Կանչիւն:  
 + **ԿՆՉԻԿ**, գ. Բարակ նուրբ կտոր:  
 \* **ԿՆՉՈՒՂՏ**, գ. Առասպելական կենդանի:  
**ԿՆՏԱԾ**, ած. Կնտելի: Կնտած՝ մագաթափ գլուխ:  
**ԿՆՏԱՆԱԼ**, չբ. Գլխի մագերը թափուել:  
 + **ԿՆՏԵԼ**, նբ. Գլխի մագերը տակից խուզել:  
 + **ԿՆՏԼՈՋ**, ած. Կնտակ, գլխի մագերից գուրկ: Ճաղատ:  
**ԿՆՏՏՈՑ**, գ. Որեւէ առաձգական ու պինդ նիւթից փոքրիկ նուրբ շերտ:  
**ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կունտ՝ ճաղատ լինելը:  
 + **ԿՆՏՈՒԿ**, ած. Մագերը կնտած:  
**ԿՆՔԱԲԱՆ**, Տ. Կնքագէտ:  
 \* **ԿՆՔԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. Կնքագիտու-

թեան յատուկ:  
 \* **ԿՆՔԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտութիւն եւ ուսումնասիրութիւն ազնուական տոհմերի զինանշանների:  
**ԿՆՔԱԳՈՐԾ**, գ. Կնիք փորագրող արհեստաւոր:  
**ԿՆՔԱԴՐԱՍ**, գ. (Եկեղ.) Կնունքի կմ մկրտութեան համար քահանային տըրտող դրամ:  
**ԿՆՔԱԶԳԵԱՑ** } ած. (Կրօն.) (Քրիստոսի)  
**ԿՆՔԱԶԳԵԱՏ** }  
 կնիքն իր վրայ հագած:  
 + **ԿՆՔԱԿԻՆ**, գ. Կնքաօր կինը:  
**ԿՆՔԱՀԱՅՐ**, գ. (Եկեղ.) Նա որ մկրտութեան ժամանակ իբրեւ հոգեւոր հայր մկրտուածին ընդունում է աւագանից եւ պարտաւորուում հոգ տանել նրա կրօնական դաստիարակութեան:  
**ԿՆՔԱՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Կնքաօր լինելը:  
**ԿՆՔԱՀԱՆԴԷՍ**, գ. Կնունքի արարողութիւն:  
 + **ԿՆՔԱՀԱՆԵՆՔ**, գ. Կնքահայրն իր ընտանիքով:  
 + **ԿՆՔԱՍԱՍ**, գ. Կնքաօր:  
**ԿՆՔԱՍԱՅՐ**, գ. Կնքաօր կինը:  
**ԿՆՔԱՍԱՅՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կնքամայր լինելը:  
**ԿՆՔԱՆՇԱՆ**, Տ. Զինանշան:  
**ԿՆՔԱՊԱՀ**, ած. գ. Կնիքը պահող:  
 + **ԿՆՔԱՊԱՊ**, գ. Կնքաօր հայրը:  
**ԿՆՔԱՊԵՏ**, Տ. Կնքապահ:  
**ԿՆՔԱՏԵԼ**, նբ. Կնիքը քանդել, կնքած բանը բաց անել:  
**ԿՆՔԱՏՈՒ**, գ. (Եկեղ.) Կնիք տուող, մկրտող:  
**ԿՆՔԱՏՈՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Կնունք կատարելու տուն:  
**ԿՆՔԵԼ**, նբ. Կնիք դնելով գոցել: 2. (Եկեղ.) Պայմանական կնիքը դնել մկրտուածի ճակատին: 3. Աւարտել:  
 \* **ԿՆՔՈՑ**, գ. Ինչով որ կնքում են:

<p>+ <b>ԿՆՔՈՒՍՏԷՔ</b>, գ. (Եկեղ.) Կնունքահաց:</p> <p>+ <b>ԿՇԱԻԵԼ</b>, չբ. Կեղծել:</p> <p><b>ԿՇԵՈ</b>, Տ. Կշիռ, 2. Տ. Կշեռք:</p> <p><b>ԿՇԵՈՔ</b>, գ. Գործիք, որով մարմինները՝ ապրանք կշռում են:</p> <p><b>ԿՇԻՈ</b>, գ. Կշռելու գործիք: 2. Կշեռքի թաթ: 3. Բաղդաստություն:</p> <p>+ <b>ԿՇԿՈՒՌ</b>, գ. Խճճուած հանգոյց:</p> <p>+ <b>ԿՇԿՈՒԵԼ</b>, նբ. Հանգոյց անել:</p> <p><b>ԿՇԿՈՒՑԵԼ</b>, նբ. Մի քանի տեղ հանգոյց անել:</p> <p>* <b>ԿՇԿՈՒՑ</b>, անծ. Կշկռուած, թնջկած:</p> <p><b>ԿՇՈՒՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կշիռների եւ չափերի գիտություն:</p> <p><b>ԿՇՈՒՐԱԳՈՐԾ</b>, անծ. գ. Կշեռքներ շինող:</p> <p><b>ԿՇՈՒՐԱԴԱՍ</b>, անծ. Կշռադաստող:</p> <p><b>ԿՇՈՒՐԱԴԱՍԵԼ</b>, նբ. Մտքումը կշռել:</p> <p><b>ԿՇՈՒՐԱԴԱՍՈՒՄ</b>, գ. Կշռադաստելը:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱԼԻ</b>, անծ. Լի կշռով:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱԿ</b>, գ. Ձեռքի փոքր՝ զսպանակաւոր կշեռք:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱԿԱՆ</b>, անծ. Կշռին եւ կշեռքին յատուկ:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կշռական լինելը:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱԿԻ</b>, անծ. մկ. Կշռած կերպով, ճշտիւ:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՉԱՓ</b>, գ. Կշռի չափը ցոյց տուող սանդղակ:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՉԱՓԵԼ</b>, բ. Կշիռը որոշել:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՊԱԿԱՍ</b>, անծ. Կշռով պակաս:</p> <p>* <b>ԿՇՈՒԱՐԱՐ</b>, անծ. Կշռող, քննող:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՑՈՅՑ</b>, գ. (Ֆիզ.) Կշեռքի մի տեսակ, որով ցոյց են տալիս, թէ մարմինը օդի մէջ իր ծանրութիւնից ինչքան է կորցնում:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՍԵՂԱՆ</b>, գ. Սեղան, որի վրայ դրուում է կշեռքը:</p> <p><b>ԿՇՈՒԱՔԱՐ</b>, գ. Որոշ քաշ ունեցող քար:</p> <p>+ <b>ԿՇՈՒԱՔՆԻՆ</b>, անծ. Լաւ կշռող:</p> <p><b>ԿՇՈՒԵԼԻ</b>, անծ. Ինչ որ կարող է կշռուել՝</p>	<p>չափուել:</p> <p>* <b>ԿՇՈՒՂՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Կշռություն:</p> <p><b>ԿՇՈՒՈՐ</b>, գ. Ընդհանրապէս կշռելու գործիք:</p> <p><b>ԿՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կշռելը:</p> <p><b>ԿՇՈՒՄ</b>, գ. Կշռելը:</p> <p>* <b>ԿՇՏԱԼԻՐ</b>, անծ. Կուշտը՝ կողքը լցնող:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԱՀԱՍ</b>, գ. Կերակրի երեւակայեալ անհամություն:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԱՐՏ</b>, գ. Ըմբշամարտ:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲԱԿԱՆ</b>, անծ. Յանդիմանական, նախատական: փիսկ. Կշտապանակ:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ</b>, գ. Յանդիմանություն:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲԵԼ</b>, նբ. Յանդիմանել:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲԵԼԻ</b>, անծ. Ինչ որ արժանի է կշտամբանքի:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲԻՉ</b>, անծ. Նա որ կշտամբում է:</p> <p><b>ԿՇՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ</b>, անծ. Կշտամբանք պարունակող:</p> <p><b>ԿՇՏԱՆԱԼ</b>, չբ. Բաւականաչափ ուտել:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԱՆԱԼԻՔ</b>, գ. Կշտանալը:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԱՆՈՑ</b>, գ. Դրան շրջանակի երկու կողմի փայտերից ամէն մէկը:</p> <p><b>ԿՇՏԱՊԱՆԱԿ</b>, գ. Կանացի կամարածել զարդ, ապարանջան:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԱՊԱՍԱՌ</b>, գ. Լաւ կշտացնող՝ սննդարար կերակուր:</p> <p>* <b>ԿՇՏԱՊՆԴԵԼ</b>, չբ. Կշտապինդ՝ կուշտ ուտել խմել:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԱՑԱԻ</b>, գ. Կշտի՝ կողքի ցաւ:</p> <p><b>ԿՇՏԵԼ</b>, նբ. Ոտներով ձիու կշտերին՝ կողերին խփել:</p> <p>+ <b>ԿՇՏԻ</b>, անծ. Կուշտը եղողը, կողքին եղողը:</p> <p><b>ԿՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կուշտ՝ կշտացած լինելը:</p> <p>+ <b>ԿՇՏՈՒՄ</b>, գ. Կշտանալը:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱԼՏ</b>, (ֆր. cobalt), գ. (Քիմ.) Մետաղական պարզ մարմին:</p> <p><b>ԿՈՒԳԵՉԱՓ</b>, գ. Գործիք, որով որոշում են ճարպային նիւթի քանակը:</p> <p>* <b>ԿՈՒԴԻՆ</b>, Տ. Սունկ. (անաս. բառ):</p>
--	---

1. **ԿՈԶԱԿ**, գ. Շենքի՝ բաբանի պահանգ, կապ:  
 + 2. **ԿՈԶԱԿ**, գ. Բամբակի հասած ու բացուած պտուղը, կորզով:  
 \* **ԿՈԶԵՌ**, ած. գ. Փոքրահասակ՝ անչափահաս (տղայ):  
 \* **ԿՈԶԵՌՆ**, Տ. Կոզեռ:  
**ԿՈԶՆԱԿ**, գ. Խոզուկ:  
**ԿՈԶՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Մորմազգիների կարգին պատկանող մազլցող կիսաթուփ:  
 + **ԿՈԶՈՒԱԿ**, գ. Ուղտի ձագ:  
**ԿՈԶՈՒՆ**, գ. Ուղտի ձագ:  
 1. **ԿՈԹ**, գ. Գործիքին՝ ամանին կպցրած կլ հազցրած երկայն ձող: Բոնատեղ:  
 2. **ԿՈԹ**, ած. Բուռն, խիստ:  
 + 3. **ԿՈԹ**, գ. Դոլի նման փայտէ աման:  
 + **ԿՈԹԱՍ**, ած. Կոթը հազցրած:  
**ԿՈԹԱԿԱՆ**, գ. Բահի կոթին ամրացուող հարմարանք:  
**ԿՈԹԱՀԱՆ**, ած. Կոթը հանած:  
**ԿՈԹԱՄԱՆ**, գ. Կոթ ունեցող աման:  
**ԿՈԹԱՆԻ**, ած. Երկայն կոթ ունեցող, կոթաւոր:  
 + **ԿՈԹԱՈՒ**, գ. Այն ծակը, որի մէջ հազցընում են սարքի կոթը:  
**ԿՈԹԱՍ**, ած. Կոթը կոտրած:  
**ԿՈԹԱՑՈՒ**, ած. Կոթ լինելու յարմար:  
**ԿՈԹԱԲՈՐ**, ած. Կոթ ունեցող:  
**ԿՈԹԵԼ**, նբ. Վարպետութեամբ խաբել:  
 + **ԿՈԹԼԻԿ**, ած. Պոչը կտրած:  
 + **ԿՈԹՆՈՒԿ**, գ. Պտուղների կոթ:  
**ԿՈԹՈՂ**, գ. Սիւնաձէւ ճարտարապետական կառուցումածք:  
**ԿՈԹՈՂԱԿԱՆ** } ած. Կոթողի յատկութիւն ունեցող:  
**ԿՈԹՈՂԱՅԻՆ** }  
**ԿՈԹՈՂԱՆՄԱՆ**, ած. Կոթողի նման:  
 \* **ԿՈԹՈՂԱՔԱՐ**, գ. Կոթողի յարմար քար:  
 \* **ԿՈԹՈՂԵԼ**, նբ. Կոթողներ շինել:  
 + **ԿՈԹՈՂՔՈՎ**, ած. Պինդ, ամրակազմ,

յաղթանդամ:  
 + **ԿՈԹՈՑ**, գ. Կոթելը: Խաբել:  
**ԿՈԹՈՒՆ**, գ. Տերեւների ծաղիկների պտուղների կոթը:  
**ԿՈԹՈՒՆԱՅԻՆ**, ած. Կոթունին վերաբերող:  
**ԿՈԹՈՒՆԱԲՈՐ**, ած. Կոթուն ունեցող:  
 + **ԿՈԹՈՒՌՃ**, գ. Մաշուած աւելի կոթը:  
 + **ԿՈԹՈՒՌՆՁ**, գ. Խաղողի տեսակ:  
 \* **ԿՈԹՐՈՒ**, մկ. Առանց կշռելու:  
 + **ԿՈԺՈՐ**, գ. Կաղնու պտուղ:  
 \* **ԿՈԼԱՀԱՍ**, Տ. Շոկոլատ:  
**ԿՈԼԶԱ**, գ. (Բուս.) Գոնգեղի ցեղին պատկանող կաղամբի նման բոյս:  
**ԿՈԼԷՐԱԲԻ**, գ. (Բուս.) Կաղամբի տեսակ:  
 + **ԿՈԼԹ-ԿՈԼԹ**, միջ. Մեծ կումերով ջուր խմելիս լսուող ձայնի մասին:  
**ԿՈԼԻԲԻ**, գ. (Կենդ.) Մեղրածուծների ցեղին պատկանող ամենափոքր թրոչունը:  
**ԿՈԼԻՆՁ**, գ. (Ախտաբ.) Փորի սաստիկ ցաւ:  
**ԿՈԼԽՈՁ**, Հաւաքական տնտեսութիւն, գ. Հաւաքական գիւղատնտեսական ընկերութիւն:  
**ԿՈԼԽՈՁԱԽՍԳԱՀ**, գ. Հաւաքական տնտեսութեան նախագահ:  
**ԿՈԼԽՈՁԱՅԻՆ**, ած. Կոլխոզին յատուկ:  
 + **ԿՈԼԹ**, գ. Կանանց գլխի հին զարդարանք:  
**ԿՈԼՈԼ**, Տ. Կլոր:  
 + **ԿՈԼՈԼԻԿ**, գ. Կերակրի տեսակ:  
 + **ԿՈԼՈՃ**, գ. Անեկ չհասած հաց:  
 + **ԿՈԼՈՃԻԿ**, ած. Բոլորովին կլորակ:  
 + **ԿՈԼՈՆ**, գ. Գունդ:  
 + **ԿՈԼՈՆԵԼ**, նբ. Գունդ ձեւացնել:  
**ԿՈԼՈՐԱԿ**, ած. Կլոր ձեւ ունեցող:  
 + 1. **ԿՈԼՈՏ**, գ. Հորթի կլ արջառի տիկ:  
 2. **ԿՈԼՈՏ** } ած. Կարճահասակ:  
**ԿՈԼՈՏԻԿ** }  
 + **ԿՈԼՈՓ**, գ. Թքի կլ խուլի կոյտ:

**ԿՈՆՓՈՆԻՏ**, գ. (Հանք.) Կարկեհանի մի տեսակ:  
**ԿՈՆՏՆԵՍԱԿԱՆ**, ած. գ. Համայնական տնտեսության կամ կոլտնտեսության անդամ:  
**ԿՈՆՏՆԵՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կրճատ ձեռնարկական տնտեսության:  
**+ ԿՈՆ**, գ. Գտնմարտություն:  
**ԿՈՆԱՆ**, ած. գ. Ոտքի տակ կոխկոտած:  
**ԿՈՆԵՆ**, նբ. Ոտք դնել գետին:  
**+ ԿՈՆԻ**, գ. Կոխի գտնմարտության ժամանակ նուագուող եղանակ:  
**+ ԿՈՆ-ԿՈՆ ԱՌՆԵԼ**, Գտնմարտել, կոխ բռնել:  
**ԿՈՆԿՈՏԵԼ**, նբ. Յաճախ միեւնոյն տեղը  
 ոտներով կոխել:  
**+ ԿՈՆՈՆՁ**, գ. Տրեխի մի տեսակ:  
**+ ԿՈՆՏ**, ած. Անհարթ, խորտուբորտ:  
**1. ԿՈՐ**, գ. Ծեծելը: **2. Սուգ**, լացուկոծ:  
**ԿՈՐԱԿԱՆ**, ած. Կոծի վերաբերեալ:  
**ԿՈՐԱՊԱՐ**, գ. Կոծի պար:  
**ԿՈՐԱՏԵՂԻ**, գ. Կոծի տեղը:  
**+ ԿՈՐԱՔԱՐ**, փխկ. Կոծիկով պատած քար:  
**+ ԿՈՐԻՇ**, գ. Չոր ելունդ: Մորթի փոքր ուռուցք՝ գորտնուկ:  
**+ ԿՈՐԻԿ**, գ. Տ. Կոծիծ:  
**+ ԿՈՐԿԵԼ**, նբ. 1. Յախճապակեայ կմ կաւէ կոտրած ամանները կոծիկով կպցնել: **2. Փխբ.** Անյաջող խօսքը, վիճակը շտկել մի կերպ:  
**ԿՈՐԿՈՒՄԵԼ**, բ. Ողբաձայն տարածուել:  
**+ ԿՈՐՈՒՄԵԼ**, չբ. Շատ թթուել:  
**+ ԿՈՐՈՒՄՈՒՐ**, ած. Շատ թթու բան:  
**+ ԿՈՐՈՐ**, գ. Ծառերի բների վրայ դուրս եկած ուռեցք:  
**\* ԿՈՐՕՆՔ**, գ. Կոծելը:  
**ԿՈԿ**, ած. մկ. Հարթ: Հկր. Խորտուբորտ: Կոկիկ:  
**ԿՈԿԱՅԻՆ**, գ. Բիրեղային դառնահամ թմրեցուցիչ նիւթ:

**ԿՈԿԱՆ**, գ. Վայրի ողորկ ու բոլորակ սալոր:  
**ԿՈԿԵԼ**, նբ. Շտկել, յարդարել:  
**+ ԿՈԿԻԿ**, ած. մկ. Կոկ, շէնքով շնորհքով: Ճաշակատր:  
**+ ԿՈԿԼԻԿ**, ած. մկ. Կոկիկ:  
**ԿՈԿԼ(Ի)ԿԱՅՆԵԼ**, անց. ձեռ. \* Կոկ(ի)-կանալի՞ի, Կոկիկ դարձնել: Բարեձեռ, ճաշակակուն:  
**ԿՈԿԼԻԿԱՅՈՒՄ**, գ. Կոկիկացնելը:  
**ԿՈԿԼԻԿՇ**, Տ. Կապոյտ հագ:  
**+ ԿՈԿՃՔԱՐ**, գ. Կոկիչ քար:  
**ԿՈԿՈՁ**, Տ. Կուկուգ: Գոռոգ:  
**ԿՈԿՈՁ**, գ. Չորքոտանի անասունների կոնքի դուրս ցցուած ոսկորը պոչից վեր:  
**ԿՈԿՈՁԱԲԱՆ**, ած. Գոռոգաբար խօսող:  
**ԿՈԿՈՁԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գոռոգանալը:  
**ԿՈԿՈՁԱՆԱԼ**, չբ. Գոռոգաբար խօսել:  
**\* ԿՈԿՈՁԱՆՔ**, գ. Մեծամիտ գոռոգություն:  
**ԿՈԿՈՁԱՎԻՁ**, ած. Գոռոգաբար վիզը տնկած, գոռոգ:  
**+ ԿՈԿՈԼ**, ած. Անպոչ (հաւ, թռչուն):  
**ԿՈԿՈՅ**, ած. Կլոր:  
**ԿՈԿՈՆ**, գ. Փոքրիկ կոնաձեռ մարմին, որ դուրս է գալիս բոյսի վրայ եւ բացուելով դառնում է ծաղիկ:  
**ԿՈԿՈՆԱԲԱՅ**, ած. Կոկոնը բացուած:  
**ԿՈԿՈՆԱԲԵՐ**, ած. Կոկոն տուող:  
**ԿՈԿՈՆԱԿԱԼԵԼ**, բ. Կոկոնով պատուել:  
**ԿՈԿՈՆԱԿԵՐ**, ած. գ. (Կենդ.) Կոկոն ուտող միջատ:  
**ԿՈԿՈՆԵԼ**, չբ. Կոկոն տալ:  
**ԿՈԿՈՐ**, Տ. Հարսնմատ:  
**ԿՈԿՈՐՃԻԿ**, գ. (Բուս.) Երիցուկ ծաղկի մի տեսակը:  
**ԿՈԿՈՐԴ**, գ. Տ. Խոչակ: **2. Տ. Բուկ:**  
**ԿՈԿՈՐԴԱԼԻ**, ած. Լիքը կոկորդով:  
**ԿՈԿՈՐԴԱՆՕՍ**, ած. Կոկորդից խօսող:  
**ԿՈԿՈՐԴԱԿԱՆ**, ած. Կոկորդին յատուկ:

<p>* <b>ԿՈԿՈՐԴԱԿԻՐ</b>, անծ. Կոկորդում եղող:</p> <p>* <b>ԿՈԿՈՐԴԱԿՈՓ</b>, անծ. Կոկորդում ճըզմող:</p> <p><b>ԿՈԿՈՐԴԱՅԻՆ</b>, անծ. Կոկորդում առաջացող:</p> <p><b>ԿՈԿՈՐԴԱՑԱԻ</b>, Տ. Բկացաւ:</p> <p><b>ԿՈԿՈՐԻՒՆՈՍ</b>, գ. (Կենդ.) Նհանգների կարգին պատկանող ջրաբնակ զեռուն:</p> <p><b>ԿՈԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կոկ լինելը:</p> <p>+ <b>ԿՈԿՈՒՆ</b>, անծ. Կոկած, կոկ: Ճաշակաւոր:</p> <p><b>ԿՈԿՈՈՇ</b>, գ. (Բուս.) Հաղարջենիների կարգին պատկանող բարձր մացառոտ թուփ:</p> <p><b>ԿՈԿՍ</b>, գ. Ծակոտկէն վառելանիւթ:</p> <p><b>ԿՈԿՍԱՆԱՆ</b>, չբ. Կոկս դառնալ:</p> <p><b>ԿՈԿՍԱՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Քարածուխը կոկս դարձնել:</p> <p><b>ԿՈՀԱԿ</b>, գ. Ցամաքի վրայ բարձրութիւն, բլուր, լեռ: 2. Լեռնանման բարձրացող ալիք:</p> <p>* <b>ԿՈՀԱԿԱՒԻՐ</b>, անծ. Կոհակներով լիքը:</p> <p><b>ԿՈՀԱԿԱԿՈՇ</b>, անծ. Կոհակներից կոծուող:</p> <p>* <b>ԿՈՀԱԿԱՇԱՐԺ</b>, անծ. Կոհակներից շարժում:</p> <p>* <b>ԿՈՀԱԿԱԻԷՏ</b>, անծ. Կոհակներով լիքը:</p> <p>* <b>ԿՈՀԱԿՈՒՄ</b>, գ. Կոհակներ գոյանալը:</p> <p><b>ԿՈՂ</b>, գ. Կրծքավանդակի իւրաքանչիւրը երկայն բարակ ու կոր ոսկորներից:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱԲԱՂ</b>, անծ. գ. Կողը բաղկացնող կազմող:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱԲՈՅՍ</b>, անծ. Կողից բուսած ծնած:</p> <p><b>ԿՈՂԱԶՈՒՐԿ</b>, անծ. Կողեր չունեցող:</p> <p><b>ԿՈՂԱԹԵՔՈՒՄ</b>, Շարժուող ապարատի թեքումը երկայնական առանցքի շուրջ:</p> <p><b>ԿՈՂԱԹՈՔԱՏԱՊ</b>, գ. (Ախտ.) Թոքերի բորբոքում:</p> <p><b>ԿՈՂԱԳՐՊԱՆ</b>, գ. Տաբատի կամ բաճկոնի աջ եւ ձախ կողերի գրպաններից իւրաքանչիւրը:</p>	<p><b>ԿՈՂԱԽԱՌՆ</b>, անծ. մկ. Կողը հետը խառնելով:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԱՇ</b>, անծ. Թոնրի կողին զարկած:</p> <p><b>ԿՈՂԱԾԻՆ</b>, անծ. գ. (Կրօն.) Կողից ծնած:</p> <p><b>ԿՈՂԱԿ</b>, գ. Խոշոր մոխրագոյն ձուկ:</p> <p><b>ԿՈՂԱԿԱՆ</b>, գ. Կողերը պահող:</p> <p><b>ԿՈՂԱԿԱՊ</b>, գ. Նաւաշինութեան մէջ՝ հաստ պինդ գերան:</p> <p><b>ԿՈՂԱԿԻՑ</b>, գ. Կողով ընկեր, ամուսին, կենակից: Կողքը քալող:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողակից՝ կին լինելը:</p> <p><b>ԿՈՂԱՀԱՅԵԼԻ</b>, գ. Ինքնաշարժի կողային հայելի:</p> <p><b>ԿՈՂԱՀԱՐԹԱԿ</b>, գ. (Մսնգ.) Բեռնատար ինքնաշարժերի կողերի հարթ տարածութիւնը:</p> <p><b>ԿՈՂԱՀՈՍ</b>, անծ. Կողից հոսած:</p> <p><b>ԿՈՂԱՍՄԱՐԷ</b>, գ. (Կրօն.) Կողից ստեղծուած մարդ:</p> <p><b>ԿՈՂԱՍԵՋՔ</b>, գ. Կողերի միջեւ եղած միսը:</p> <p><b>ԿՈՂԱՍԻՋԱՅԻՆ</b>, անծ. Կողերի միջեւ եղած:</p> <p><b>ԿՈՂԱՅԻՆ</b>, անծ. Կողերին յատուկ:</p> <p><b>ԿՈՂԱՅԻՆԱՑ</b>, անծ. Կողից այրում:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԱՇԱՐ</b>, գ. Կողերի շարքը:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱՇԵՆ</b>, անծ. Կողից շինում:</p> <p><b>ԿՈՂԱՊԱԿԻ</b>, գ. Ինքնաշարժի կողային ապակի:</p> <p><b>ԿՈՂԱՍԱՀՔ</b>, գ. Ինքնաշարժի անկառավարելի կողային սահքը:</p> <p><b>ԿՈՂԱՍՐԱՀ</b>, գ. Նիստերի դահլիճին կից սրահ:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱՎԵՐ</b>, անծ. Կողից վիրաւորում:</p> <p><b>ԿՈՂԱՐՄԱՏ</b>, անծ. (Բուս.) Բոյս, որի արմատը այն կողմն է դառնում, որ կողմ ուղղուում են սերմերը:</p> <p><b>ԿՈՂԱՑԱԻ</b>, գ. Կողքի ցաւ:</p> <p><b>ԿՈՂԱԻՈՐ</b>, անծ. Կող ունեցող:</p> <p>* <b>ԿՈՂԱՔԱԿ</b>, անծ. Կողքից քակում:</p> <p>+ 1. <b>ԿՈՂԵԼ</b>, նբ. Բացած խնորը թոնրի</p>
--	--

<p>կողին կայցնել:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԵԼ</b>, նբ. Հարսի երեսը նուրբ շղարշով ծածկել:</p> <p><b>ԿՈՂԻԿ</b>, գ. Սսեղեն կերակուր:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԻՆՁ</b>, գ. Պաղի կորիզ: 2. Հացի կեղեւը:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԻՆՔ</b>, գ. Անկողին (ներքնակ, վերմակ, բարձ):</p> <p><b>ԿՈՂԼԱՆՁ</b>, գ. (Կենդ.) Ընդհանրապես՝ խղունջ:</p> <p>+ <b>ԿՈՂԼԷՁ</b>, գ. Խղունջ:</p> <p>* <b>ԿՈՂԿՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Կողկողալով, կողկողալի ձայնով:</p> <p><b>ԿՈՂԿՈՂԱԳԻՆ</b>, ած. մկ. Շատ կողկողալով:</p> <p><b>ԿՈՂԿՈՂԱԼ</b>, ջբ. Մղկտալ, մորմոքել: Մորմոքային:</p> <p><b>ԿՈՂԿՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Կողկողանքին յատուկ:</p> <p><b>ԿՈՂԿՈՂԱՆՔ</b>, գ. Դատն լաց ու վիշտ:</p> <p><b>ԿՈՂԿՈՂՈՒՆ</b>, ած. Կողկողագին:</p> <p><b>ԿՈՂՄ</b>, գ. Կող. Հմմտ. Կող: 2. Առարկայի արտաքին մաս, մակերեսոյթ: 3. Փոխ. Մէկի կողքին կանգնող: Ուղղութիւն:</p> <p><b>ԿՈՂՄԱՆԱԻՈՐ</b>, ած. մկ. Կողմանակի:</p> <p><b>ԿՈՂԱԹԵՔՈՒՄ</b>, գ. Կողի կողմ թեքում:</p> <p>* <b>ԿՈՂՄԱՆԻ</b>, ած. Մի կողմ թեքում, խոտորնակ:</p> <p>* <b>ԿՈՂՄԱՊԱՀ</b>, Տ. Կողմնապահ: Համախոհ:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆ</b>, Տ. Կողմ:</p> <p>* <b>ԿՈՂՄՆԱԲԱ(Ղ)Խ</b>, ած. Մի կողմից բախող՝ ծեծող:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ</b>, գ. Աչառու, կանխակալ վերաբերմունք ունեցող: Կողմնակից:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողմնապահութիւն:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿԱՆ</b>, ած. Կողքերից եղող:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿԻ</b>, ած. մկ. Մի կողմ ընկած: 2. Անուղղակի կերպով: 3. Բուն նիւթին</p>	<p>չվերաբերող: 4. Չեզոք, ոչ մի խմբի ջարդ:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Մէկի կողմը պահող:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողմնակից լինելը:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ</b>, գ. 1. Երկրի կմ նահանգի պետ: 2. Կողմնակից:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողմնապահի պաշտօնը:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱՍԷՐ</b>, Տ. Կողմնապահ:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆԱՑՈՅՑ</b>, գ. Միշտ հիւսիսը ցոյց տուող գործիք:</p> <p>* <b>ԿՈՂՄՆԱՓԱԿ</b>, ած. Կողմերից կմ կողքերից փակում:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆՈՐՈՇՈՒՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողմնորոշում լինելը:</p> <p><b>ԿՈՂՄՆՈՐՈՇՈՒՄ</b>, գ. Մի տեղի արեւելքը եւ միւս կողմերը որոշելը: Դիրքորոշում:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՈՒՑ</b>, գ. Կողոպտելը: 2. Կողոպտած իրը:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՍԱՍՏ</b>, անց. դերբ. Կողոպտելի:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՍԱՆՔ</b>, գ. Կողոպտելը:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՍԵԼ</b>, նբ. Մէկի վրայից զգեստը թալանել: Ունեցումը զաւթել: Աւարել:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՍԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ կողոպտում է, կողոպտող:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՏՉԱԿԱՆ</b>, ած. Թալանելու վերաբերեալ:</p> <p><b>ԿՈՂՈՊՏՈՒՄ</b>, գ. Կողոպտելը:</p> <p><b>ԿՈՂՈՍԿՐ</b>, գ. Կողի ոսկոր, կող:</p> <p><b>ԿՈՂՈՎ</b>, գ. Բարակ ճիւղերից գործուած զամբիւղ, սակառ::</p> <p><b>ԿՈՂՈՎԱԳՈՐԾ</b>, ած. գ. Կողով գործող:</p> <p><b>ԿՈՂՈՎԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողով գործելը:</p> <p><b>ԿՈՂՈՎԱՁԵԻ</b>, ած. Կողովի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԿՈՂՈՎԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. գ. Կողով՝ զամբիւղ վաճառող:</p>
--	---



+ **ԿՈՂՈՒԱՆՔ**, Տ. Կողինք, Անկողին:  
 + **ԿՈՂՈՒԿՈՒՇՏ**, գ. Կողքը, կուշտը:  
 + **ԿՈՂՈՒՆՁ**, գ. Գիհի ծառի կեղեք:  
**ԿՈՂՊ**, ած. մկ. Կողպած, փակած:  
 + **ԿՈՂՊԱՆՔ**, Տ. Կողպեք: Փական:  
**ԿՈՂՊԱՐԱՐ**, գ. Կողպեք շինող ար-  
 հեստատր:  
**ԿՈՂՊԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կողպարար  
 լինելը:  
**ԿՈՂՊԵԼ**, նբ. Բանալիով կողպեքը կմ  
 դուռը փակել:  
**ԿՈՂՊԷՔ**, գ. Մետաղէ սարած լեզուա-  
 կով:  
 + **ԿՈՂՊՊՏԵԼ**, նբ. Թալանել, գողանալ:  
**ԿՈՂԸ**, գ. Ճիւղ, ճղներ: 2. Սիմֆինդրի  
 գլուխը:  
**ԿՈՂՔ**, գ. Աջ կմ ձախ կողերի շարքը:  
 + **ԿՈՂՔԱՆԵՐ**, գ. Կողքի վրայ պատկած  
 լողալը:  
 + **ԿՈՂՔԱՃԱՆԿ**, գ. Կողի ճաղերը:  
 + **ԿՈՂՔԱՆՑ**, մկ. Կողքից:  
 + **ԿՈՂՔԱՎԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յամառու-  
 թիւն, կամակորուրթիւն:  
 + **ԿՈՂՔՍԱԿ**, գ. Կողքերի ներքեւի  
 մասը:  
**ԿՈՃ**, գ. Ծառի բունի մի մասը: 2. Կարձ  
 ձող: 3. Հաստ գերան: 4. Ոչխարի, կովի  
 եւն յետեւի ծնկի փոքր գունտ ոսկորը:  
 5. Փոխ. (ծածկաբ.) Պառա:  
**ԿՈՃԱԿ**, գ. Փոքր կոճ: Հանգուցող ա-  
 ռարկայ:  
**ԿՈՃԱԿԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Կոճակ գործող:  
**ԿՈՃԱԿԱՋԻԳ**, ած. գ. Կոճակը մէր գցող  
 (կետ): Կոճկող կետիկ:  
**ԿՈՃԱԿԱՍՄՅՐ**, գ. Զգեստի կմ սպիտա-  
 կեղէնի վրայ յատկապէս բացուած ճեղ-  
 քուածք կմ ծակ, որի մէջ հազցնում են  
 կոճակը:  
**ԿՈՃԱԿԱՒՈՐ** } ած. Կոճակ կմ կո-  
**ԿՈՃԱԿՆԵՐԱՒՈՐ** } ճակներ ունեցող:  
**ԿՈՃԱՊՂՊԵՐ**, գ. (Բուս.) Աղամաթգերի  
 կարգին պատկանող խոտեղէն բոյս:

**1. ԿՈՃԱՍ**, ած. Անգոյգ (թիւ):  
 + **2. ԿՈՃԱՍ**, գ. Կիսայրեաց մու:  
**ԿՈՃԳԱՍԵԼ**, նբ. Կոճգամով՝  
 սեւեռակով ամրացնել:  
 + **ԿՈՃԵԼ**, նբ. Հարեյ, հունցել: Շաղուել,  
 մանրել:  
**ԿՈՃԻ**, Տ. Գոճի, խոճկոր:  
**ԿՈՃԻԿ**, գ. Ոլոքի ներքեւի ծայրի դուրս  
 գցուած ոսկորը: Մատների ծայրը:  
**ԱԻՈՐ**, ած. Կոճակ ունեցող:  
**ԿՈՃԿԵԼ**, նբ. Կոճակը օղակելով գոցել:  
**ԿՈՃԿԷՆ**, ած. Կոճակներ ունեցող:  
**ԿՈՃԿ**, գ. Ծառի բնից կտրած կտոր:  
**ԿՈՃԿԱՐՍԱՏ**, գ. Արմատի վերի հաստ  
 մասը:  
**ԿՈՃԿԷԶ**, գ. (Բուս.) Ստորերկրեայ go-  
 դունի մասը:  
**ԿՈՃԿԻԶ**, Տ. Կոճկէգ:  
**ԿՈՃԿԻԶԱԿ**, գ. (Բուս.) Մանր կոճկէգ:  
**ԿՈՃԿԻԶՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Զինածաղկի  
 մի տեսակը:  
 + **ԿՈՃՈՃԻԿ**, գ. Փոքրիկ շերեփ:  
 + **ԿՈՃՈՈ**, ած. Հաստազլուխ, բթամիտ:  
 + **ԿՈՍԱԿ**, գ. Բողաթուրմ հաց, բաղարջ:  
 + **ԿՈՍԲԱԼՔԻԹ**, ած. Կոմբ՝ մեծ՝ խոշոր  
 քիթ ունեցող:  
**ԿՈՍԲԱՅՆ**, գ. Երկրագործական մեծ  
 մեքենայ:  
**ԿՈՍԲԱՅՆԱՎԱՐ**, ած. գ. Կոմբայնը  
 վարող:  
**ԿՈՍԻՏԱՍԱԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Սէր  
 Կոմիտասի հանդէպ, Կոմիտասին շատ  
 սիրելը:  
 + **ԿՈՍՈՑ**, մկ. Հագիւ հագ:  
**ԿՈՍՍ**, գ. Թագաւորի ուղեկից: 2. Ազ-  
 նուականի տիտղոս:  
**ԿՈՍՍԱԿԱՆ**, ած. Կոմսին յատուկ,  
 վերաբերեալ:  
**ԿՈՍՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կոմսի աստիճան՝  
 պատիւ:  
**ԿՈՍՍՈՒՅԻ**, գ. Կոմսի կին:  
**ԿՈՅԱՆՈՑ**, գ. Կղանքն ածելու տեղ, աղ-

<p>բիւս:</p> <p><b>ԿՈՅԱԶՈՒՐ</b>, գ. Կոյուղու ջուր:</p> <p><b>ԿՈՅԶ</b>, գ. Խաղողի ողկոյգ:</p> <p><b>1. ԿՈՅՍ</b>, գ. Անարատ աղջիկ: <b>2. Կրօնա-տորուհի</b>: <b>3.</b> (Աստղաբ.) <b>Ջողիակոսի կենն-դանակերպերից մէկը:</b></p> <p><b>2. ԿՈՅՍ</b>, գ. Կոդմ, դէհ:</p> <p><b>ԿՈՅՏ</b>, գ. Իրար վրայ կմ մօտ դիզուած կմ թափթփած իրերի մեծ քանակ:</p> <p><b>ԿՈՅՐ</b>, ած. Նա որ գուրկ է տեսողու-թեան գործարանից: <b>2. Միամիտ:</b></p> <p><b>ԿՈՅՐԱՆԱՍՍ</b>, ած. Կոյրերին խնամող:</p> <p><b>ԿՈՅՈՒՂԱՏԱՐ</b>, ած. Կոյուղաջրերը հե-ռացնող տանող:</p> <p><b>ԿՈՅՈՒՂԻ</b>, գ. Կեղտաջրերը հեռացնելու համակարգ (ցանց):</p> <p><b>ԿՈՆ</b>, գ. (Երկրաչ.) Երկրաչափական մարմին, որ ստացուում է ուղղանկյուն եռանկյունուց: Կլոր բուրգ:</p> <p><b>ԿՈՆԱԿԱՆ</b>, ած. Կոնին յատուկ, վերա-բերեալ:</p> <p><b>ԿՈՆԱԿԵՐՊ</b>, ած. Կոնի կերպ՝ կոնի նմանութիւն ունեցող:</p> <p><b>ԿՈՆԱԿՏՈՒՑ</b>, ած. Կոնաձեւ կտուց ունե-ցող:</p> <p><b>ԿՈՆԱԶԵԻ</b>, ած. Կոնի ձեւով:</p> <p><b>1. ԿՈՆՆ</b>, գ. Ծառի բուն՝ ճիւղերից ու կեղեւից մաքրած: <b>2. Անդամալոյծ:</b></p> <p>+ <b>2. ԿՈՆՆ</b>, գ. Մի քանի բոյսերի գնդաձեւ արմատը: <b>2. Նման.</b> (Ծաղր.), Մարդու գլուխ:</p> <p>+ <b>3. ԿՈՆՆ</b>, գ. Երկայնաձեւ կմ բոլորակ փոքր բլուր, դար:</p> <p>+ <b>4. ԿՈՆՆ</b>, գ. Պարի տեսակ:</p> <p>+ <b>ԿՈՆՆԱՔՈՒՆ</b>, ած. Հաստաբուն:</p> <p><b>ԿՈՆՆԱԿ</b>, գ. (Կրօն.) Համառօտ հոգեւոր երգ: <b>2.</b> (Եկեղ.) Հայրապետական պաշ-տօնական գրութիւն՝ երկայն գա-լարուող թղթի վրայ:</p> <p><b>ԿՈՆՆԱԿԱԳԻՐ</b>, ած. գ. (Եկեղ.) Կոն-դակ գրող:</p>	<p><b>ԿՈՆՆԱԿԱԳԻՐՔ</b>, գ. (Եկեղ.) Կոնդակ-ների ժողովածու:</p> <p>+ <b>ԿՈՆՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Կոնդ՝ անդամալոյծ դառնալ:</p> <p><b>ԿՈՆԵԱԿ</b>, գ. Ընտիր օղի, որ պատրաս-տում են գինիներից: Բարկօղի:</p> <p><b>ԿՈՆՏ</b>, գ. Բռունցք, կռուփ, բուրբ:</p> <p><b>ԿՈՆՏԱԲԱՆ</b>, գ. ած., Ոգելից խմիչքներ սիրող, խման:</p> <p>+ <b>ԿՈՆՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ծաղր.) Կոնծելը, կերուխում:</p> <p><b>ԿՈՆՏԵԼ</b>, նբ. Ոգելից ըմպելիքով լիքը բաժակը խմել:</p> <p>+ <b>ԿՈՆԿՈՆԱԼ</b>, չբ. Ցրտից ստամներն իրար զարկուել:</p> <p><b>ԿՈՆՁԵՂ</b>, S. Կոնձեղ, Դուն:</p> <p>+ <b>ԿՈՆՁԻ</b>, գ. Ծառի բուն, գերան:</p> <p>+ <b>ԿՈՆՁ</b>, գ. Մեծ կտոր:</p> <p><b>ԿՈՆՔ</b>, գ. Տաշտ, իրանը ազդերին միացնող ոսկոր:</p> <p><b>ԿՈՆՔ</b>, գ. Խեցեմորթի մի տեսակ: <b>2.</b> (Կրօն.) Քահանայի սենեակը հին հրէական տաճարում:</p> <p><b>ԿՈՆՔԱԿԵՐՊ</b> } ած. Կոնքի նման, կոն-  <b>ԿՈՆՔԱԶԵԻ</b> } քի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԿՈՆՔԱՄԿԱՆ</b>, գ. Կոնքի մկան:</p> <p><b>ԿՈՆՔԱՉԱՓ</b>, գ. Գործիք:</p> <p>* <b>ԿՈՆՔԵԱՑ</b>, ած. Կոնք ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿՈՇԻ</b>, գ. Խարազանի մի մասը:</p> <p><b>ԿՈՇԿԱՍԵՂԱՆ</b>, գ. Կոշիկ մաքրողի սեղան:</p> <p>* <b>ԿՈՇԿՈՃ</b>, ած. Կոշկոճուած, ջարդուած, փչացած:</p> <p>* <b>ԿՈՇԿՈՃԱՄԱՀ</b>, ած. Կոշկոճելով մե-ռած:</p> <p><b>ԿՈՇԿՈՐ</b>, գ. Կոշտ, պինդ կտոր:</p> <p><b>ԿՈՇՄԱՐ</b>, գ. S. Մղձաւանջ:</p> <p><b>ԿՈՇՏ</b>, ած. Պինդ, կարծր: <b>2.</b> Կոշտացած իր:</p> <p><b>ԿՈՇՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Կոշտ կերպով:</p> <p><b>ԿՈՇՏԱԿԱԼԵԼ</b>, չբ. Կոշտեր կապել, կոշտերով ծածկուել:</p>
---	--

**ԿՈՇՏԱՆԱԼ**, չբ. Կոշտ՝ կարծր դառնալ:  
**ԿՈՇՏԱՅՈՒՄ**, գ. Կոշտանալը, կոշտաց-  
 նելը:  
 + **ԿՈՇՏԵԼ**, նբ. Յանդիմանել:  
**ԿՈՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կոշտ՝ կարծր լինելը:  
 1. **ԿՈՉ**, գ. Կանչելը, ձայն տալը:  
 + 2. **ԿՈՉ**, գ. Ծեծ, փայտ:  
**ԿՈՉԱԶԴԱՆՇԱՆ**, գ. (դիպվ.): Ձայնային  
 ազդանշան:  
**ԿՈՉԱԿԱՆ**, ած. Կոչի, կանչելու վերա-  
 բերեալ:  
**ԿՈՉԱՐԱՆ**, գ. Ժողովարան:  
**ԿՈՉԱՓՈՂ**, գ. Փող, որը փչելով կանչում  
 են մարդկանց:  
**ԿՈՉԵԼ**, նբ. Ձայն տալով կանչել:  
 \* **ԿՈՉԵԼԻ**, ած. Կոչող, ձայն տուող:  
**ԿՈՉԵՑԵԱԼ**, Այսպէս անուանում, այս-  
 պէս կոչում:  
**ԿՈՉՆԱԳԻՐ**, գ. Դատարան ներկայա-  
 նալու ազդ:  
**ԿՈՉՆԱԿ**, գ. (Եկեղ.) Կոչելու՝ հրաւիրե-  
 լու յարմարանք: Ձանգակ:  
**ԿՈՉՆԱԿԱՆ**, ած. գ. Կոչում, կոչունքի  
 հրաւիրում:  
**ԿՈՉՆԱԿԵԼ**, բ. Կոչնակահատել:  
**ԿՈՉՆԱԿԱՆՍԵԼ**, բ. Կոչնակը հնչեցնել:  
 \* **ԿՈՉՆԱՆՐԱԻՐ**, ած. գ. Կոչունքի հրա-  
 լիրող:  
**ԿՈՉՆԱՏԷՐ**, գ. Կոչունքի տերը:  
 + **ԿՈՉՆԿԱՆ**, Տ. Հրաւիրակ:  
**ԿՈՉՈՒՄ**, գ. Անուն, մանաւանդ վերա-  
 դիր: Գիտական աստիճան:  
**ԿՈՉՈՒՆՔ**, գ. Կոչելը՝ հրաւիրելը ճաշ-  
 կերոյթի:  
**ԿՈՊ**, գ. Աչքը ծածկող արտեւանունը:  
 Մկանային մի-մի առագաստաքի խըն-  
 ձորի վերեւից եւ ներքեւից:  
**ԿՈՊԱԼ**, գ. Հաստ գլխով գաւազան,  
 մահակ: 2. Թմբկահարի կարճ ու բարակ  
 փայտը: 3. Կանեփ ծեծելու սարած:  
 + **ԿՈՊԱԼԱԳԼՈՒԽ**, ած. Կոպալի գլխի  
 նման հաստ գլուխ ունեցող:

+ **ԿՈՊԱԼԱԹԱԿ**, գ. Կոպալով թակելը:  
**ԿՈՊԱԽԱՂ**, գ. Կոպերի խաղ:  
 + **ԿՈՊԱՃ**, գ. Խոշոր տաւարի մեծ վեզը:  
 1. **ԿՈՊԱՐ**, գ. Որոշում սահման:  
 2. Վարձատրութիւն ըստ աշխատանքի  
 որակի:  
 + 2. **ԿՈՊԱՐ**, գ. Ձիւնի կմ ցեխի վրայ  
 երթելու վերջնական բացումն ենթադրաբար:  
**ԿՈՊԱՐԱՅԻՆ**, ած. Տ. Կոպարատր:  
 \* **ԿՈՊԱՐԱՐՈՐ**, ած. Կոպար ունեցող,  
 սահմանատր:  
**ԿՈՊԱՅԱԽ**, գ. Կոպերի ցաւ:  
 + **ԿՈՊԵՏ**, գ. Տրեխի օղակները:  
**ԿՈՊԷԿ**, գ. Ռուսական պղնձէ դրամ:  
**ԿՈՊԷԿԱՆՈՑ**, ած. Կոպէկի արժէք  
 ունեցող: Փխբ. Ցածրարժէք, արժէքը կ-  
 ուած:  
**ԿՈՊԻ**, ած. Կարճահասակ, կոշտ:  
**ԿՈՊԻՃ**, գ. Խիճ, քարի մանրուք:  
 + **ԿՈՊԻՏ**, ած. Բիրտ, անկիրթ:  
**ԿՈՊԱՃԱՔԱՐ**, գ. Բնական շաղախով  
 իրար հետ միացած կոպիճներ:  
**ԿՈՊԱՐԱՐ**, մկ. Կոպիտ կերպով:  
**ԿՈՊԱՐԱՐԵԼ**, ած. Կոպիտ ձեւ՝ կերպա-  
 րանք ունեցող:  
 + **ԿՈՊԱՐԱՐ**, գ. Թանձր ապուր:  
**ԿՈՊԱՐԱՆԱԼ**, չբ. Կոպիտ բիրտ դառնալ:  
**ԿՈՊԱՐԱՆԱՇ**, ած. Կոպիտ կերպով տա-  
 շում:  
 \* **ԿՈՊԱՐԱՐԱՐԱՐ**, ած. Կոպիտ՝ տգեղ ար-  
 տաքին տեսք ունեցող:  
**ԿՈՊՏԵԼ**, նբ. Կոպիտ տաշելով մի բան  
 շինել: Վիրատրել:  
**ԿՈՊՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կոպիտ լինելը:  
**ԿՈՊՏՈՐԷՆ**, մկ. Կոպիտ կերպով:  
 1. **ԿՈՌ**, գ. Հարկադիր ձրի աշխատանք:  
 + 2. **ԿՈՌ**, ած. Կոր, ծայրը ծռած, կեռ:  
 + **ԿՈՌԱԳԼՈՒԽ**, ած. Գլուխը կախ:  
 + **ԿՈՌԱԿՈՏՈՐ**, ած. Կեռ կոտորներով՝  
 ծուռ եղջիրներ ունեցող:  
**ԿՈՌԱՎԱՐ**, ած. (Հնգ.) Իբրեւ կոռ՝ ձրի  
 վարուող՝ մշակուող:

**ԿՈՌԱՑՆԵԼ**, նբ. *Կռացնել, կորացնել:*  
 + **ԿՈՌԱՓ**, գ. *Ազոաւ, կռիկ:*  
**ԿՈՌԵԼ**, նբ. *Կռոացնել:*  
 + **ԿՈՌԷՃ**, ած. *Կռպիտ:*  
 + **ԿՈՌԻ**, գ. *Մի քանի գոյգ եզ:*  
 + **ԿՈՌԻՇՏ**, գ. *Կռշկոռ:*  
**ԿՈՌՆ**, գ. *Սելի, վարունգի եւն կոթ:*  
**ԿՈՌՆ**, գ. *Թոռան թոռան որդին, ծոռան թոռը:*  
**ԿՈՌՆԱԿ**, գ. *Այն տեղը, ուր կրում դիգում են տաւարի կուն: 2. Փողոց թափոււած կու ` աղբ::*  
 + **ԿՈՌՈԹԻԿ**, գ. *Եղջերաւոր անասունների եղջիւրի արմատը:*  
 + **ԿՈՌՈՃ**, գ. *Թակոյկի մի տեսակ:*  
**ԿՈՌՈՓ**, գ. *Գումշի կուի մեծ գունդ, մեծ կլոնձ:*  
**ԿՈՌՏԻԿ**, գ. *Բրդեայ կարճ եւ անթել ըզգեստ տղամարդկանց եւ կանանց:*  
 + **ԿՈՌՏԻՆՔ**, գ. *Բեռնակիր մշակի փաշան:*  
 + **ԿՈՌՔԱՐ**, գ. *Ժայռի դուրս գցուած մաս:*  
 + **ԿՈՍՈՐԱԿ**, գ. *Բոլորշի փոքր զամբիւղ:*  
 + **ԿՈՍՊԱՆԿ**, գ. *Կարմիր եւ կանաչ գոյնի մետաքսէ թաշկինակներ:*  
**ԿՈՍՏ**, Տ. *Կապարասի:*  
 + **ԿՈՍՏԵԼ**, գ. *Միմինդրի գլուխը:*  
 + **ԿՈՍՏՂ**, գ. *Կտրած ճիւղի տակի մասը:*  
**ԿՈՎ**, գ. *Յուլի չափահաս եւ ծնած էզը:*  
 2. *Ապուշ, բթամիտ:*  
**ԿՈՎԱԲՈՅՑ**, գ. *Նա որ կովեր է պահում:*  
**ԿՈՎԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կովաբոյծի արհեստը:*  
**ԿՈՎԱԼԵԶՈՒ**, գ. (Բուս.) *Չարխտտների կարգին պատկանող բոյս:*  
 \* **ԿՈՎԱԿԵՐ**, ած. *Մէն-մենակ մի կով ուտող, սաստիկ շատակեր:*  
**ԿՈՎԱԿԵՐՊ**, ած. *Կովի կերպ ունեցող:*  
**ԿՈՎԱԿԷԶ**, գ. (Կենդ.) *Մի տեսակ բզէզ:*  
**ԿՈՎԱՏԷՐ**, գ. *Կովի տէրը:*

**ԿՈՎԱՐԱԾ**, ած. գ. *Կովերի հովիւ, նախորդը:*  
**ԿՈՎԱՐԱԾՈՒՂԻ**, գ. *Կին-կովարած:*  
**ԿՈՎԱՑՆԾՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Գարնանածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*  
 + **ԿՈՎԳԼՈՒԽ**, ած. *Կովի գլուխ:*  
**ԿՈՎԻԿ**, գ. *Փոքրիկ կով:*  
 + **ԿՈՎԼԱԿ**, գ. *Կովին լակ կմ ջուր տալու հասարակ փայտէ աման:*  
 + **ԿՈՎԼԱՅ**, գ. *Խաշած ցորեն:*  
**ԿՈՎԾՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) *Մողէզների կարգին պատկանող հերձալեզու մեծ գեղեցիկ կանաչ մողէզ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԱԲՆԱԿ**, ած. *Կովկասում բնակող:*  
**ԿՈՎԿԱՍԱԳԷՏ**, ած. գ. *Կովկասագիտութեան մասնագէտ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. *Կովկասագիտութեան վերաբերեալ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Գիտութիւն, որ զբաղուում է Կովկասի ուսումնասիրութեամբ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԱՂԱՅ**, գ. *Կովկասում բնակող հայ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԵԱՆ**, ած. *Կովկասին յատուկ:*  
**ԿՈՎԿԱՍԵՑԻ**, **ԿՈՎԿԱՍՅԻ**, ած. գ. *Կովկասում բնակող, Կովկասի բնակիչ:*  
**ԿՈՎԿԻԹ**, գ. *Կով կթող:*  
 + **ԿՈՎԿԹԻԿ**, գ. *Կով կթելու աման:*  
 + **ԿՈՎՈՒԾԻԾ**, Տ. *Կոծիծ: Կովի ծիծ: Գորտնուկ:*  
 \* **ԿՈՎՊԱՆ**, գ. *Կովի պահապան:*  
**ԿՈՎՐԻՍ**, գ. (Կենդ.) *Խղունջների մի տեսակ:*  
 \* **ԿՈՎՐՈՒՃ**, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*  
**ԿՈՎՅՈՐԵԱՆ**, գ. (Բուս.) *Կնձթածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*  
 + 1. **ԿՈՏ**, գ. *Գլանաձեւ, տափակ ոտքով փայտէ աման: 2. Կանանց գլխի զարդարանքի մաս:*  
 + 2. **ԿՈՏ**, գ. *Գլուխ, գլխի զանգ:*  
 \* **ԿՈՏԱԼ**, գ. *Փոքր կոտի ` գլանաձեւ*

<p>փայտէ աման ջուր խմելու:</p> <p>* 1. <b>ԿՈՏԱԿ</b>, ան. Փոքր հասակով: Կարճ:          + 2. <b>ԿՈՏԱԿ</b>, գ. Բոված կաղինով ու շաքարով պատրաստուած ուտելիք:  <b>ԿՈՏԵՄ</b>, գ. (Բուս.) Փոճոկատրների կարգին պատկանող բոյս:          + 1. <b>ԿՈՏԻԿ</b>, գ. Փոքր կոտ: Անասունի ձագ: Հողէ լայնաբերան աման:          2. <b>ԿՈՏԻԿ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:          + <b>ԿՈՏԿՈՏ</b>, ան. Կո՛տ-կո՛տ ձայն հանող:  <b>ԿՈՏՄԱՏՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Մանրափոճոկատր խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ԿՈՏՇՈՒԿ</b>, Ս. Վարսակ:  <b>ԿՈՏՈՇ</b>, գ. Եղջիրապոյ:  <b>ԿՈՏՈՇԱՒՈՐ</b>, ան. Կոտոշ ունեցող:          + <b>ԿՈՏՈՇԵԼ</b>, նբ. Եղջիրով զարնել, հարու տալ          + <b>ԿՈՏՈՇՈՒՐ</b>, ան. Կոտոշներ ունեցող:          1. <b>ԿՈՏՈՐ</b>, գ. Կոտրած կմ կոտրած իրի մի մասը, կոտր:          * 2. <b>ԿՈՏՈՐ</b>, գ. Մի պալատական պաշտօնեայ Բիւզանդիայում:  <b>ԿՈՏՈՐԱՍՏ</b>, գ. Կոտորելը, կոտորուելը:          1. <b>ԿՈՏՈՐԱԿ</b>, գ. Ամբողջ քանակի որեւէ մասը:          2. <b>ԿՈՏՈՐԱԿ</b>, գ. Արճիճի մանր գնդակ:  <b>ԿՈՏՈՐԱԿԱԳԻՐ</b>, գ. Հայերէն հին ծածկագրի մի տեսակ:  <b>ԿՈՏՈՐԱԿԱՅԻՆ</b>, ան. Կոտորակի յատկութիւն ունեցող:  <b>ԿՈՏՈՐԱԿԱՒՈՐ</b>, ան. Կոտորակ պարունակող:          *<b>ԿՈՏՈՐԱԿԵԼ</b>, նբ. Մանր կոտորների բաժանել:          + <b>ԿՈՏՈՐԱՆ</b>, գ. Կանաչ լոբի:  <b>ԿՈՏՈՐԱՏԵԼ</b>, նբ. Խոշոր-խոշոր կոտորներ անել:  <b>ԿՈՏՈՐԵԼ</b>, նբ. Կոտոր-կոտոր անել: Խրմբովին սպանութիւններ կատարել զէնքերով:</p>	<p><b>ԿՈՏՈՐԻՉ</b>, ան. գ. Նա որ կոտորում է, կոտորող:  <b>ԿՈՏՈՐՈՒԱԾՔ</b>, ան. Կոտորուելու արժանի:  <b>ԿՈՏՈՐՈՒՄ</b>, գ. Կոտորելը:          + <b>ԿՈՏՐ</b>, ան. Կոտորուած, բեկուած:          + <b>ԿՈՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Թեթեւ տկարութիւն:          + <b>ԿՈՏՐԱԿ</b>, գ. Խաղողի վազի ստորին շոր ու հաստ մասը:          + <b>ԿՈՏՐԱՆ</b>, ան. Կոտորուող:          + <b>ԿՈՏՐԱՆԱԼ</b>, Ս. Մնանկանալ:  <b>ԿՈՏՐԱՏԵԼ</b>, նբ. Ջարդել:          * <b>ԿՈՏՐԱՏՈՒՆ</b>, ան. Կոտորուած:  <b>ԿՈՏՐԵԼ</b>, նբ. Մի պինդ բան հարուածով երկու կմ աւելի կոտոր անել: 2. Նման. Վիրատրանք հասցնել, անուանարկել: 3. Թուլացնել, մեղմացնել:  <b>ԿՈՏՐՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միրտը կոտրած լինելը:  <b>ԿՈՏՐՈՒԱՍՔ</b>, գ. Կոտորուելը, կոտորուելու ձեւը:  <b>ԿՈՏՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ս. Մնանկութիւն:          + <b>ԿՈՏՐՈՒԿ</b>, ան. Կոտորուած, կոտրած:          + <b>ԿՈՏՐՈՒՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միրտը կոտրած լինելը:          + <b>ԿՈՏՐՈՒՍՏ</b>, գ. Կոտրած կոտորը:  <b>ԿՈՏՐՏՈՒՔ</b>, գ. Կոտրտած իրի բեկորներ:  <b>ԿՈՐ</b>, ան. մկ. Կամարաձեւ թեքուած, ծուռ:          2. <b>ԿՈՐ</b>, գ. Կարիճ:          3. <b>ԿՈՐ</b>, (կազմուած կը մասնիկից), արեւմտահայ լեզուում գործ է ածուում բայերի սահմ. ներկայ եւ անց. անկ. ձեւերից յետոյ՝ զանազանելու համար ապառնիկից եւ ստոր. անցեալից:  <b>ԿՈՐԱԳԻԾ</b>, գ. Կոր գիծ:  <b>ԿՈՐԱԳԼՈՒԻՄ</b>, ան. մկ. Գլուխը կախած:          * <b>ԿՈՐԱԳԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորազլուխ՝ ամօթահար լինելը:  <b>ԿՈՐԱԵՁՐ</b>, ան. Կոր եզր ունեցող:</p>
--	---

<p><b>ԿՈՐԱԹԵՔԵԼ</b>, բ. Կորածեւ թեքել:  <b>ԿՈՐԱՄ</b>, Փոխ. Ոչինչ, անպէտք աւելորդ:          2. Խեղճ, անճար: Կորսուած:  <b>ԿՈՐԱԿՈՐ</b>, ան. մկ. Բոլորովին կորացած:  <b>ԿՈՐԱԿՏՈՒՑ</b>, ան. Կոր՝ կեռ կտուց ունեցող:  <b>ԿՈՐԱՀԱՐ</b>, ան. Կորից խայթուած:  <b>ԿՈՐԱՋԵԻ</b>, ան. Կոր ձեւ ունեցող:  <b>ԿՈՐԱՃԵՂՔ</b>, գ. Բաժանող կոր գիծ:  <b>ԿՈՐԱՄԱԳԻԼ</b>, ան. Կոր՝ կեռ մագիլներ ունեցող:  <b>ԿՈՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Կոր դառնալ, ծռուել:          * <b>ԿՈՐԱՆՄԱՆ</b>, ան. Կորացածի՝ ամաչածի նմանող:  <b>ԿՈՐԱՆՔ</b>, գ. Կորանալը, գլխակոր լինելը:  <b>ԿՈՐԱՉԱՓ</b>, գ. Գործիք, որով չափում են մարմինների, մանաւանդ կրծքի կորութիւնը:          + <b>ԿՈՐԱՊՈՒՐ</b>, գ. Պատուայ ապուր:  <b>ԿՈՐԱՎԻՉ</b>, ան. Ծուռ վիզ ունեցող:  <b>ԿՈՐԱՅՈՒՄ</b>, գ. Կորանալը, կոր ձեւ ստանալը: Ծոխը:  <b>ԿՈՐԱՅՈՒՑԻՉ</b>, ան. Նա որ կորացնում է, կորացնող:  <b>ԿՈՐԱՔԱՄԱԿ</b>, ան. Քամակը կորացած՝ ծռած:          * <b>ԿՈՐԱՔԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորաքամակ լինելը:  <b>ԿՈՐԲԱՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Գանձանակ:  <b>ԿՈՐԴ</b>, ան. Խոպան, անվար:  <b>ԿՈՐԴԱՆԱԼ</b>, չբ. Կորդ՝ անմշակ դառնալ:          + <b>ԿՈՐԴԱՊԱՍԱՌ</b>, ան. Կոշտ ու կոպիտ, բիրտ:          + <b>ԿՈՐԴԱՊԱՍԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Պոռոտախօսութիւն:  <b>ԿՈՐԴԻՆ</b>, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ԿՈՐԴՈՂՔ</b>, գ. Անորոշ տեսակի խոտ:  <b>ԿՈՐԴՈՒՍՈՒՆԻՆԿ</b>, Տ. Երիցանուկ:</p>	<p><b>ԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորդ լինելը:  <b>ԿՈՐԵԱԿ</b>, Տ. Կորեկ:  <b>ԿՈՐԵԿ</b>, գ. (Բուս.) Խոտազգիների կարգին պատկանող բոյս բարձր ցողունով:  <b>ԿՈՐԵԿԱԹԻԹԵՈ</b>, գ. (Կենդ.) Թիթեռների կարգին պատկանող մանր գալարող թիթեռ:  <b>ԿՈՐԵԿԱԿԵՐՊ</b>, ան. մկ. Կորեկի նմանող:  <b>ԿՈՐԵԿԱՀԱՍ</b>, գ. Կորեկի հասիկ:  <b>ԿՈՐԵԿԵՂԷՆ</b>, ան. Կորեկից պատրաստընուած:  <b>ԿՈՐԵԿՀԱՅ</b>, գ. Կորեկից պատրաստուած հաց          * <b>ԿՈՐԵԿՕՂԻ</b>, գ. Կորեկի օղի:          + <b>ԿՈՐԵՆՁ</b>, գ. Տանձի եւ խնձորի միջուկը:  <b>ԿՈՐԶԱԹԱՓՕՆ</b>, գ. Ոսկու կորզումից յետոյ մնացած թափօն:  <b>ԿՈՐԶԱԿԱՆ</b>, ան. Կորզելու՝ ձգելու:  <b>ԿՈՐԶԵԼ</b>, նբ. Քաշելով պոկել: Ծորթել:  <b>ԿՈՐԶԻՉ</b>, ան. Նա որ կորզում է, կորզող:  <b>ԿՈՐԶՈՒՄ</b>, գ. Կորզելը:          + <b>ԿՈՐԻ</b>, գ. Արտերում բացուած առու:  <b>ԿՈՐԻՉ</b>, գ. (Բուս.) Մտտ պտուղների միջի պինդ ոսկրոտ: 2. Փոխ. Որեւէ բանի էական կենտրոնական մասը:          3, Միջուկ:  <b>ԿՈՐԻՉԱԶՈՒՐԿ</b>, ան. Կորիզից զուրկ:          + <b>ԿՈՐԻՉԱՀԱՆ</b>, ան. Կորիզը հանած:  <b>ԿՈՐԻՉԱՀԱՆ</b>, ան. Կորիզը հանող:  <b>ԿՈՐԻՉԱՅԻՆ</b>, ան. Միջուկային (զէնք):  <b>ԿՈՐԻՉԱԻՈՐ</b>, ան. Կորիզ ունեցող:  <b>ԿՈՐԻՉՈՏ</b>, ան. Որի մէջ կորիզ շատ կայ:  <b>ԿՈՐԻՒՆ</b>, գ. Գազանի, յատկապէս առիւծի ձագ:          + <b>ԿՈՐԻՆԵԼ</b>, նբ. Տաք մոխրի տակ թաղել:  <b>ԿՈՐՄԱՆԱԿՈՐՄ</b>, ան. Կործանում գործող, կործանարար:  <b>ԿՈՐՄԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Կործանելու արժանի:          * <b>ԿՈՐՄԱՆԱԿԻՑ</b>, ան. Կործանման մաս-</p>
--	---

<p>նակից:  <b>ԿՈՐՄԱՆԱՐԱՐ</b>, ան. Կործանում անաջ  բերող:  <b>ԿՈՐՄԱՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կործանա-  րար լինելը:  <b>ԿՈՐՄԱՆԵԼ</b>, նբ. Կանգնած իրը տա-  պալել:  <b>ԿՈՐՄԱՆԵԼԻ</b>, ան. Կործանման ենթա-  կայ:  <b>ԿՈՐՄԱՆԻՉ</b>, ան. Այն, ինչ կործանում է:  * <b>ԿՈՐՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կործանելը:  + <b>1. ԿՈՐՄԵԼ</b>, նբ. Բերանը դեպի վար  շրջած դնել:  + <b>2. ԿՈՐՄԵԼ</b>, նբ. Կրծել, ոսկոր կրծել  (շան):  * <b>ԿՈՐԿ</b>, գ. Մածուած՝ քսուած կեղտ:  <b>1. ԿՈՐԿՈՏ</b>, գ. Թեփը հանած գորեւ կլմ  գարի. ձաւար:  + <b>2. ԿՈՐԿՈՏ</b>, ան. Աղբի կտորներ:  + <b>ԿՈՐԿՈՏԱՊՈՒՐ</b>, գ. Կորկոտով ու  մտով պատրաստած ապուր:  + <b>ԿՈՐԿՈՏԵԼ</b>, չբ. Բողբոջել:  * <b>ԿՈՐԿԱՔԱՆ</b>, գ. Կորճայքի բարբառի  բառ:  <b>ԿՈՐԿԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկ-  ների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ԿՈՐԿՍԱԿԱՆ</b>, ան. Կորնթոսին յատուկ,  Կորնթոսից ծագած:  <b>ԿՈՐԿՍԱՐԴ</b>, ան. Բոլորակաձեւ ուռած:  <b>ԿՈՐԿՍԱՐԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորնթարդ լի-  նելը:  <b>ԿՈՐԿՉԱԿԱՆ</b>, ան. Ինչ որ կարող է  կորչել:  <b>ԿՈՐԿՉԵԼ</b>, Տ. Կորչել:  + <b>ԿՈՐՇԵԼ</b>, նբ. Համբուրել:  <b>ԿՈՐՈՎ</b>, գ. Մարմնական եւ մտաւոր  ոյժ՝ կարողութիւն: Եռանդ, աւիւն:  <b>ԿՈՐՈՎԱՔԱՆ</b>, ան. Կորովի՝ ազդու խօ-  սող:  <b>ԿՈՐՈՎԱՔԱՆԵԼ</b>, բ. Ճարտար կերպով  խօսել:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՔԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ կորովի:</p>	<p>* <b>ԿՈՐՈՎԱՔԻՔ</b>, ան. Չօրաւոր բիբեր ու-  նեցող:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՁԷՆ</b>, ան. Ձենք գործ ածելու  մէջ կորովի:  <b>ԿՈՐՈՎԱՁՈՒՐԿ</b>, ան. Կորովից՝ ոյժից  գրկուած:  <b>ԿՈՐՈՎԱՁՐԿԵԼ</b>, նբ. Կորովից գրկել,  կորովագորկ թող, դարձնել:  <b>ԿՈՐՈՎԱԼԻՐ</b>, ան. Կորովով լիքը, զօրա-  ւոր, հզօր:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՄՈՐՀ</b>, ան. Կորովի խորհող,  կորովի միտք ունեցող:  <b>ԿՈՐՈՎԱՄՕՍ</b>, Տ. Կորովարան:  <b>ԿՈՐՈՎԱԿԻ</b>, ան. մկ. Կորովի կերպով:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ան. Կորովի հայ-  եացք ունեցող:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՀԱՆՃԱՐ</b>, ան. Կորովի հան-  ճարով:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՀԱՆԱՐ</b>, ան. Հնարելու մէջ կո-  րովի:  <b>ԿՈՐՈՎԱՁԻՔ</b>, ան. Կորովով (նետ)  ձգող:  <b>ԿՈՐՈՎԱՍԻՏ</b>, ան. Կորովի միտք ունե-  ցող: Խորաթափանց:  <b>ԿՈՐՈՎԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորովամիտ  լինելը:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՍԱԼ</b>, չբ. Կորովի ձեւանալ:  * <b>ԿՈՐՈՎԱՍՏԷՔ</b>, ան. Կորովի տեգ ունե-  ցող:  <b>1. ԿՈՐՈՎԻ</b>, ան. Մարմնականապէս եւ  մտաւորապէս ուժեղ, զօրաւոր: Քաջա-  րի:  * <b>2. ԿՈՐՈՎԻ</b>, ան. Կորացած, մէջքը կոր:  <b>ԿՈՐՈՎԻՄԱՍՏ</b>, ան. Կորովի մտքով,  կորովամիտ:  <b>ԿՈՐՈՎՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կորովի լինելը  կենսականօրէն եւ մտաւորապէս, հզօ-  րութիւն:  + <b>ԿՈՐՈՒ</b>, ան. Կորած, գուր վատնուած:  <b>ԿՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կոր լինելը:  <b>ԿՈՐՈՒՆԴ</b>, գ. (Հանք.) Մետաղակերպ  օքսիդների կարգին պատկանող ազնիւ</p>
---	---

քար:  
 + **ԿՈՐՈՒՍԱԿԱՆ**, ան. Կորչող:  
**ԿՈՐՈՒՄԻՉ**, ան. Նա որ կորցնում է:  
**ԿՈՐՈՒՍՏ**, գ. Կորչելը, կորցնելը: 2. Կորած իրը: 3. (Կրօն.) Հոգու դատապարտություն:  
**ԿՈՐՉԵԼ**, չբ. Անյայտ տեղ ընկնել:  
**ԿՈՐՄ**, մկ. Չորս կողմը, բոլորտիքը:  
**ԿՈՐՄՆՆԵԼ**, բ. (Արեւմտ.) Կորցնել:  
**ԿՈՐՍՏԱԲԵՐ**, ան. Կորուստ բերող:  
**\*ԿՈՐՍՍԱԽԱՆՆ**, ան. Որի մէջ կորուստ կայ:  
**ԿՈՐՍՍԱԿԱՆ**, ան. Կորստի ենթակայ:  
**ԿՈՐՍՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կորստական լինելը:  
**ԿՈՐՍՍԱՄԵՐ**, ան. Կորցնել սիրող:  
**ԿՈՐՍՍԱՐԱՐ**, ան. Կորուստ պատճառող բերող:  
**ԿՈՐՍՈՒԵԼ**, բ. (Արեւմտ.) Կորստեան մատնուել:  
**ԿՈՐՑՆԵԼ**, ձեւ Կորչելի: 2. Անհետ անել:  
 3. Փչացնել: 4. Պակասել:  
**\*ԿՈՅՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Մի տեսակ փշոտ բոյս:  
**1. ԿՈՒ**, գ. Անասունի՝ յատկապէս եղջերաւոր խոշոր անասունի աղբ:  
 + **2. ԿՈՒ**, գ. Անորոշ տեսակի թռչուն:  
**3. ԿՈՒ**, մասնիկ կայ ու բառերից:  
 + **ԿՈՒԱԹԱԹԱՆ**, ան. Կուի մէջ թաթախուած:  
 + **ԿՈՒԱՀՈՏ**, գ. Կուի հոտ:  
 + **ԿՈՒԱՆՈՑ**, գ. Ախորի մէջ փոս:  
 + **ԿՈՒԱՔԹՈՑ**, գ. Կու թափելու քթոց, կուազցի:  
**ԿՈՒԳՈՒԱՐ**, գ. (Կենդ.) Կատուազգիների ցեղին պատկանող գիշատիչ գազան:  
 + **ԿՈՒԴՈՒԿ**, գ. Որթ, խաղողի տունկը, բունը:  
**ԿՈՒԵԼ**, չբ. Աղիքներից կուն թափել, թրթել:  
**ԿՈՒԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Կոնաբերների կարգին պատկանող բարձր գեղեցիկ ծառ:

**1. ԿՈՒՉ**, գ. (Կենդ.) Կզաքիսների ցեղին պատկանող փոքր կենդանի:  
**2. ԿՈՒՉ**, գ. Թիկունքի կմ կուրծքի վրայ դուրս ցցուած ուռոյց, սապատ: Տձեւութիւն  
 + **3. ԿՈՒՉ**, գ. Ողկոյց, ճիթ:  
 + **4. ԿՈՒՉ**, շղ. Կուզէ, թէկուզ:  
**ԿՈՒՉԵԿՈՒՉ**, Տ. Կուզիկուզ:  
 + **ԿՈՒՉԻԿ**, ան. գ. Կուզ, սապատողն:  
 + **ԿՈՒՉԵԿՈՒՉ**, մկ. Կուազած:  
 + **ԿՈՒՉԼԱՆ**, Տ. Կուզիկ:  
 + **1. ԿՈՒՉԿԱՊ**, գ. Ողկոյզի կապը, կոթը, կոյզկապ:  
 + **ԿՈՒՉԿԱՊ**, գ. Մեղրով ու ընկոյզով պատրաստած քաղցրաւենի:  
 + **ԿՈՒՉԿՉԱԼ**, չբ. Կուզիկուզ գնայ:  
 + **ԿՈՒՉՏԱՆ**, (Օաղր.), Տ. Կուզիկ:  
**1. ԿՈՒԹ**, գ. Այգեկութ, այգին քաղելը, քաղելու ժամանակը:  
 + **2. ԿՈՒԹ**, գ. Կարի մէջ թելով ասեղի մի անգամ մտնել ելնելը:  
**ԿՈՒԺ**, գ. Ջրի աման, մեծ մասամբ կաւից, նեղ ոտքով ու նեղ բերանով:  
 + **ԿՈՒԺԿՈՏՐԻԿ**, գ. (Բուս.) Մանրատերեւ բոյս կարմիր ծաղիկներով:  
**1. ԿՈՒԼ**, գ. Կլանելի:  
**2. ԿՈՒԼ**, գ. Կլանելը:  
 + **3. ԿՈՒԼ**, գ. Կոկորդ:  
**ԿՈՒԼԱՐ**, գ. Թաղիքէ վերարկու, որ հազնում են հովիւները:  
 + **1. ԿՈՒԼԱԿ**, գ. Երեսի երկու կողմից քունքերի վրայ կախուող մազը:  
**2. ԿՈՒԼԱԿ**, գ. (Եկեղ.) Գլխի գազաթի վրայ բոլորակաձեւ ածիլուած տեղ:  
**3. ԿՈՒԼԱԿ**, գ. Փոխ. Հարուստ գիւղացի:  
 + **ԿՈՒԼԱԿԱԹԱՓ**, ան. Կուլակներից թափած՝ մաքրած՝ ազատած:  
 + **ԿՈՒԼԱՅ**, գ. Փոքրիկ կաւէ աման՝ երկայն վզով:  
 + **ԿՈՒԼԱՏԱԿ**, գ. Կուլի տակ կմ ծնօտի տակ կախ ընկած ճարպոտ միսը:  
 + **ԿՈՒԼԵՆԻ**, գ. Տանձի մի տեսակ:



**ԿՈՒՆԻԲԱՅ**, գ. Հատիկ. խաշած ցորեն:  
 + **1. ԿՈՒՆԻԿ**, գ. Մազի բարակ հիւսք:  
 + **2. ԿՈՒՆԻԿ**, գ. Փոքր կուլայ:  
 + **3. ԿՈՒՆԻԿ**, գ. Անորոշ տեսակի կանաչեղեն:  
**ԿՈՒՆԻՍ**, գ. Թատրոններում՝ բեմի այն մասերը, որոնք ծածկուած են հասարակութեան աչքերից:  
**ԿՈՒՆԻՍԱՅԻՆ**, ած. Կուլիսին վերաբերող:  
**ԿՈՒՆԻՍԵՂՆ**, գ. Որոշ աստիճանից աճը դադարելը:  
 + **ԿՈՒՆԿՈՒՆԱԿ**, գ. Կաւէ փոքր աման երկու բերանով, մէկը կարճ, լայն եւ ուղիղ, իսկ միւսը բարակ ու շեղ:  
**ԿՈՒՆՈՒԿԱՊ ԱՆԵԼ**, Շիինքին փաթաթել:  
**ԿՈՒՆ՝Տ-ԿԵՆՑԱՂԱՅԻՆ**, ած. Կենցաղի եւ բարքերի նորոգման նպատակին ուղղուած:  
 ԿՈՒՕԻ }  
 ԿՈՒՕԻ – ՄՈՒՕԻ } Տ. Պուճուր, Պրզ-տիկ:  
 + **1. ԿՈՒԿՈՒ**, գ. Փոքրիկ բոլորակ հաց:  
 + **2. ԿՈՒԿՈՒ**, գ. (Մանկ.) Երեխայ, մանկիկ:  
 + **ԿՈՒԿՈՒՋ**, գ. Ծնկները ծալած եւ ոտների վրայ յեցած դրոթին:  
 \* **1. ԿՈՒԿՈՒԼ**, գ. Գլխի ծածկոց:  
 + **2. ԿՈՒԿՈՒԼ**, գ. Բրգաձեւ դէզ:  
**ԿՈՒԿՈՒԼԻԿ(Կ)ՈՒ**, գ. Աքաղաղի կանչելու ձայնը:  
**ԿՈՒԿՈՒԿ**, Տ. Կկու:  
**ԿՈՒՂ**, գ. Ոլորուած կլ հիւսուած իրի ամէն մի թելը:  
**1. ԿՈՒՂԲ**, գ. (Կենդ.) Կրծողների կարգին պատկանող խոշոր կենդանի:  
 + **2. ԿՈՒՂԲ**, գ. Դարման կլ խոտ:  
**ԿՈՒՂԹ**, Մետաղէ աման:  
**ԿՈՒՂԽ**, ած. Շատակէր:  
**ԿՈՒՂՊ**,  
**ԿՈՒՂՊԱԿ**, գ. Կրպակ, իանուր:

**ԿՈՒՃ**, Տ. Մարմար:  
**ԿՈՒՃԻ**, Տ. Պուճուր:  
 + **ԿՈՒՃԻԿ**, գ. (Մանկ.) Շուն, շան լակոտ:  
 + **ԿՈՒՃԻՈ՛Ւ-ԿՈՒՃՈ՛Ւ**, միջ. Շունը կանչելու ձայնարկութիւն:  
 + **ԿՈՒՃՈՒԿ**, ած. Պոչը կտրած:  
 + **ԿՈՒՃՈՒՌԻԿ**, գ. Կաւէ աման մօտ 20 սանտիմետր բարձրութեամբ:  
 + **ԿՈՒՃՈՒՔ**, գ. (Սնտ.) Անորոշ յատկութեան ոգի:  
**ԿՈՒՍ**, գ. Ումպ, մի անգամից կուլ տալու հեղուկի չափ:  
 \* **ԿՈՒՍԲ**, գ. Ուռուցիկ զարդ վահանի վրայ:  
**ԿՈՒՍԻՍ**, գ. Ձիու կաթից եւ այլ կաթերից պատրաստած թթուաշ ախորժահաւ եւ առողջարար ըմպելիք:  
**1. ԿՈՒՆՆ**, ած. Գլխի մազերը թափած:  
**2. Գլուխը կտրած ծառ:**  
 + **2. ԿՈՒՆՆ**, գ. Ջրաղացի ցցի վրայ հազ-ցրած բոլորակ հաստ փայտը:  
 \* **3. ԿՈՒՆՆ**, ած. Քաջ, արի:  
 + **ԿՈՒՆՆԳՆՈՒՄ**, ած. Գլուխը կունդ:  
 ԿՈՒՆՆԻԿ }  
 ԿՈՒՆՆԻԿ } ած. Կարճահասակ:  
**ԿՈՒՆՆՈՒՌ**, գ. Գումի դրան մօտ թեք գետին:  
 + **ԿՈՒՆՁ**, գ. Չորացած հողի գունդ:  
 + **ԿՈՒՆՁԻ**, գ. Կանեփի ցորուն:  
 + **ԿՈՒՆՁՂ**, գ. Բահով կտրած բուսախառն հող:  
 + **ԿՈՒՆՉՈՒԼ**, գ. Խմորով պատրաստած մի տեսակ կերակուր:  
 + **ԿՈՒՆՔ**, գ. Կարճատեւ թեթեւ քուն:  
**1. ԿՈՒՇ**, գ. Ծնօտ:  
**2. ԿՈՒՇ**, ած. Լաւ, բարուրդ:  
**1. ԿՈՒՇՏ**, գ. Կողք: **2. Նախոր. Մօտ, մօտը:**  
**2. ԿՈՒՇՏ**, ած. մկ. Կերած-կշտացած, յազեցած:  
 + **ԿՈՒՇՏԱՉՈՒՒ**, ած. Աչքը կուշտ:

<p>ԿՈՒՇՏ ՈՒ ԿՈՒՌ } մկ. Յյագ, մինչև ԿՈՒՇՏՓՈՐ } յազենայր, լաւ կշտացած: + ԿՈՒՈՏԵԼ, նբ. Կուով Կեղտոտել, կու՝ անասունի աղբ քսել: + 1. ԿՈՒՉ, գ. Կծկում, ամփոփում: + 2. ԿՈՒՉ, գ. Արտերի մէջ դիզուած քարակոյտ: + ԿՈՒՉԿՈՒՉՈՒԵԼ, չբ. Չորանալուց կուչ գալ: + ԿՈՒՉՈՒՀՈՒՊ, ած. մկ. Կուչ եկած, կծկուած: + ԿՈՒՉՈՒՉԻՉ, գ. Կուչ գալ ու ձգուելը: + ԿՈՒՉՈՒՌ ԱՆԵԼ, Կուչ գալ: ԿՈՒՊԱՐ, ած. Կիսաչոր: ԿՈՒՊԻ, գ. Խնոցի: ԿՈՒՊՂԱՔ, Տ. Կողպէք: + ԿՈՒՊՉԻԿ, ած. մկ. Սեղմ, ամփոփ, հաւաք հագած: ԿՈՒՊՐ, գ. (Հանք.) Հանքային սեւագոյ- նի հեղուկ կմ պինդ մարմին: + ԿՈՒՊՐՈՒՆ, ած. գ. Այծի տիկ: ԿՈՒՌ, ած. Կռանով ծեծած, կռած, թա- կելով պնդացրած: 2. Պինդ, դիմացկուն: 2. ԿՈՒՌ, գ. Բագուկ, թեւ, ձեռք: Կուր բռնել, ձեռք բռնել: + Կուրը վզովը գցել, Թելով վզին փաթաթուել: + ԿՈՒՌԱՅ, գ. Լայն ու ծանծաղ ափսէ: + ԿՈՒՌԲՈՒՆՈՒԿ, գ. մկ. Իրար կռնից բռնելը՝ բռնած, ձեռք ձեռքի տուած: + ԿՈՒՌԹ, գ. Թուխս: + ԿՈՒՌԻԿ, գ. Քառակուսի ձեւով փայտէ փոքր աման կարճ կոթով: ԿՈՒՌԿՈՒՌ, գ. Անորոշ տեսակի դաշ- տային փոքրիկ թռչուն: ԿՈՒՌԿՈՒՌ, գ. Ամպի գոռգոռոց, որո- տում: ԿՈՒՌՆ, գ. Կռնակ, քամակ: ԿՈՒՌՋՐՈՒՄՆ, Տ. Ջրորդան: + ԿՈՒՌՈ, գ. Քրդի լամուկ, քրդի տղայ: ԿՈՒՌՔ, գ. Կռած կմ կռածոյ քարէ արձան:</p>	<p>ԿՈՒՌՔԻԿ, գ. Փոքր կուրք: ԿՈՒՍԱԲԱՐ, մկ. Կոյսի պէս, կոյսի նման: ԿՈՒՍԱԳԱԳԱԹ, ած. Կուսական գա- գաթ ունեցող: ԿՈՒՍԱԳԵՂ, ած. Կոյսի՝ կուսական գեղեցկութիւն ունեցող: * ԿՈՒՍԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանգանք կուսութեան դէմ, կուսապղծութիւն: ԿՈՒՍԱԹԱՂԱՆԹ, գ. Կուսութեան թա- ղանթ, կուսական թաղանթ: ԿՈՒՍԱՄԱՂՈՂ, գ. (Բուս.) Վայրի խա- ղողի տեսակ: ԿՈՒՍԱՍԱՂԻԿ, ած. Կուսութեամբ ծաղկած: ԿՈՒՍԱՍԻՆ, ած. (Կրօն.) Կոյսից ծնած (Քրիստոսի մասին): ԿՈՒՍԱԿԱՆ, գ. Բարձրաստիճան պաշ- տօնեայ: Լահանգապետ: ԿՈՒՍԱԿԱՆԱՆԻՍՏ, ած. Որտեղ կու- սակալ է նստում: ԿՈՒՍԱԿԱՆԵԼ, չբ. Կուսակալութիւն անել: ԿՈՒՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակալ լինելը: ԿՈՒՍԱԿԱՆ, ած. Կոյսին յատուկ: ԿՈՒՍԱԿԻՑ, ած. գ. Կողմնակից, մէկի կողմը պահող: ԿՈՒՍԱԿՐՈՆ, ած. (Կրօն.) Կուսական կեանք վարող: ԿՈՒՍԱԿՐՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) Կու- սակրօն լինել: ԿՈՒՍԱԿՅԱԿԱՆ, ած. Կուսակցութեան յատուկ: Կուսակցական անդամ: ԿՈՒՍԱԿՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակ- ցական լինելը: ԿՈՒՍԱԿՅԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսակի- ցներու շինարարութիւն: * ԿՈՒՍԱԿՅԱՊԵՏ, գ. Կուսակցութեան պետ: ԿՈՒՍԱԿՅԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կու- սակցութեան քաղաքական իշխանու-</p>
--	--

<p>թիւն:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Կուսակից՝ կողմնակից դառնալ:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կողմնակցութիւն, մէկի կողմը պահելը: 2. Քաղաքական կազմակերպութիւն:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՂՋԻԿ</b>, գ. Կոյս աղջիկ:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՍԱՅՐ</b>, գ. (Կրօն.) Կոյս-մայր, մայր եւ կոյս:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՆ</b>, գ. Կոյս աղջիկ կմ տղայ:</p> <p>* <b>ԿՈՒՍԱՆԿԱԻ</b>, ած. Կողմնապահ, աջամու:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՆՈՑ</b>, գ. Կոյսերի վանք:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՊԻՂԾ</b>, ած. Կոյս պղծող:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կոյս պղծելը:</p> <p>* <b>ԿՈՒՍԱՍԷՐ</b>, ած. Կոյս կմ կուսութիւն սիրող:</p> <p><b>ԿՈՒՍԱՍՏԱՆ</b>, գ. Կոյսերի վանք՝ մենարան:</p> <p>* <b>ԿՈՒՍԱՐԱՆ</b>, Տ. Կուսանոց:</p> <p>* <b>ԿՈՒՍԻԿ</b>, գ. Փոքր՝ դեռահաս կոյս:</p> <p><b>ԿՈՒՍՈՐԴԻ</b>, գ. (Կրօն.) Կոյսի որդի:</p> <p><b>ԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կոյս լինելը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՍՊ</b>, գ. Կտաւատի եւ նման սերմերի իւղը հանելուց յետոյ մնացած չէջը:</p> <p>* <b>ԿՈՒՍՍՕՐԷՆ</b>, մկ. Կոյսի պէս:</p> <p><b>ԿՈՒՏ</b>, գ. 1. Մի քանի պտուղների միջի մանր սերմ: 2. Պտղի պինդ կորիզ: 3. Թռնրի կողից կրակի մէջ ընկած, կիսով չափ այրուած հաց:</p> <p>* <b>ԿՈՒՏԱԾ</b>, ած. գ. Կուտուած: Դիզած:</p> <p><b>ԿՈՒՏԱԿ</b>, գ. Իրար վրայ կուտակուած իրեր:</p> <p><b>ԿՈՒՏԱԿԱԴԷՁ</b>, ած. գ. Դեզադէզ կուտակուած:</p> <p><b>ԿՈՒՏԱԿԵԼ</b>, նբ. Իրար վրայ դիզել:</p> <p><b>ԿՈՒՏԱԿԻՉ</b>, գ. Ելեկտրական գործիք:</p> <p>* <b>ԿՈՒՏԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կուտակ լինելը:</p> <p><b>ԿՈՒՏԱԿՈՒՄ</b>, գ. Կուտակելը, կուտակուելը:</p> <p>* <b>ԿՈՒՏԱՆԱԼ</b>, չբ. Կուտակուել, դիզուել:</p>	<p>+ <b>ԿՈՒՏԱՊ</b>, գ. Պատուայ հաց: 2. Չուկ, որի փորը ածում են բրինձ, չամիչ, իւղ եւ համեմներ:</p> <p>* <b>ԿՈՒՏԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Մթերքների) կոյտերն առնելը:</p> <p><b>ԿՈՒՏԵԼ</b>, Տ. Կուտակել:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՏԻՇ</b>, գ. Շան լակոտ:</p> <p>+ 1. <b>ԿՈՒՏԻԿ</b>, գ. Վարդապետի եւ քահանայի գլխարկ:</p> <p>+ 2. <b>ԿՈՒՏԻԿ</b>, գ. (Փաղաքշ.) Փոքր շուն, շնիկ:</p> <p>+ 3. <b>ԿՈՒՏԻԿ</b>, գ. (Օածկ.) Քսան կոպէկանոց դրամ:</p> <p><b>ԿՈՒՏԿԷՆ</b>, գ. Ուղտի կրնակի սապատը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՏ-ԿՈՐԿՈՑ</b>, գ. Փող, ստացուածք, հարստութիւն:</p> <p><b>ԿՈՒՏՈՑ</b>, գ. Կոյտ, կուտակ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՏՈՒՉ</b>, ած. Կարճահասակ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՏ ՈՒ ՔԵՐԻՉ</b>, գ. Կուտ գնացած հաց:</p> <p>1. <b>ԿՈՒՐ</b>, գ. Փոսքրած աման, տաշտ, կոնք:</p> <p>2. <b>ԿՈՒՐ</b>, գ. Կեր. Կերակուր:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Կոյրի պէս:</p> <p>+ <b>ԿՈՒՐԱԹՈՒԽՊ</b>, գ. Խիտ մառախուղ՝ մշուշ:</p> <p>* <b>ԿՈՒՐԱԿԻՑ</b>, ած. Կոյրի կմ կուրութեան ընկեր:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՂԻ</b>, գ. Կոյր աղիք:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՄԻՏ</b>, ած. Մտքով կոյր, անհակացող:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կուրամիտ լինելը:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՄՈՒԿ</b>, գ. Խլուրդ:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՆ</b>, գ. Մահմետականների սուրբ գիրքը, դուրան:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Կոյր դառնալ, տեսողութիւնից զրկուել: 2. Չնկատել, չտեսնել:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՊԱՐԱՏ</b>, Հազարապետ կայսերական պալատի:</p> <p><b>ԿՈՒՐԱՊԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կուրապա-</p>
---	---

<p>դատ լինելը:  <b>ԿՈՒՐԱՊԷՍ</b>, մկ. Կոյրի պէս:  <b>ԿՈՒՐԱՍՏԵՂԾԵԼ</b>, նբ. Կուրորէն ստեղծել:  <b>ԿՈՒՐԱՏՈՐ</b>, գ. Հոգաբարձու, որբերի խնամակալ:  <b>ԿՈՒՐԱՑՈՒՄ</b>, գ. Կուրանալը, կուրացնելը:  <b>ԿՈՒՐԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա որ կուրացնում է, կուրացնող:  <b>ԿՈՒՐԴԻՆ</b>, գ. Իշու համետ, փալան:  <b>+ ԿՈՒՐԻԿ</b>, գ. Փայտէ աման:  <b>+ ԿՈՒՐԾ</b>, գ. Կթռող անասունի ստինք, ծիծ:  <b>+ ԿՈՒՐՄԱՆ</b>, Ս. Կրծկալ:  <b>ԿՈՒՐՄԵ</b>, գ. Մարդու իրանի առաջակողմի մասը: 2. Կանանց ստինքներ:  <b>+ ԿՈՒՐԿՈՒՐ</b>, ած. Դանդաղ:  <b>+ ԿՈՒՐԿՈՒՐԱԼ</b>, չբ. Դանդաղորէն անել:  <b>+ ԿՈՒՐՄ</b>, գ. Տանձի եւ այլ պտուղների փորրը:  <b>ԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կոյր լինելը:  <b>ԿՈՒՐՈՒՐ</b>, գ. (Կենդ.) Դողդիների ցեղին պատկանող ճահճային տգեղ գետնագորտ:  <b>ԿՈՒՐՏ</b>, ած. Կրտած:  <b>ԿՈՒՐՕՐԷՆ</b>, մկ. Կոյրի պէս:  <b>ԿՈՒՑ</b>, Ս. Կիցք: Երկու ձեռքի ափերը իրար կցելով գոյացած գոգաւոր խոռոչ, բուռ:  <b>ԿՈՒՑՈՒՄԵԼ</b>, Ս. Քցմել:  <b>+ ԿՈՒՓ ԱՆԵԼ</b>, Աչքը մի անգամ թարթել:  <b>+ 1. ԿՈՒՓԻՃ</b>, ած. մկ. Պիրկ, ամուր:  <b>+ 2. ԿՈՒՓԻՃ</b>, գ. Գորգագործների երկաթէ գործիք:  <b>ԿՈՓ</b>, գ. Կոփելը:  <b>2. ԿՈՓ</b>, գ. Մի տեսակ արմաւ:  <b>ԿՈՓԱՏՈՑ</b>, ած. գ. Կոփած:  <b>ԿՈՓԵԼ</b>, նբ. Կռանով կմ մուրճով քարը ծեծելով տաշել:</p>	<p><b>+ ԿՈՓԵՑՆԵԼ</b>, չբ. Բռունցքով խփել հարուածել:  <b>ԿՈՓԻՉ</b>, գ. Կոփելու գործիք:  <b>ԿՈՓԻՆ</b>, գ. Կոփելու ձայն:  <b>* ԿՈՓՈՑ</b>, գ. Կոփելը:  <b>ԿՈՒՓՈՒՍԾՔ</b>, գ. Կոփելու տաշելու ձեւը որակը:  <b>ԿՈՓՈՒԿ</b>, ած. գ. Կոփած:  <b>+ ԿՈՔՈՎ</b>, գ. Ընկոյզ, կակալ:  <b>ԿՈՑԷՒՆ</b>, գ. Կազդուրիչ կալաքարաձեւ (ալկոլոյիդ):  <b>ԿՉԻ</b>, գ. Անպտուղ ծառ:  <b>+ ԿՉԿՉԱՆ</b>, ած. Կչկչացող:  <b>+ ԿՉԿՉՈՑ</b>, գ. Կչկչացնելու ձայնը: Հաւու, կաշաղակի ձայն՝ կարկաչել:  <b>+ ԿՉՓՈՐԵԼ</b>, Ս. Քչփորել: Ակրան աստանակրկիտով մաքրել:  <b>+ ԿՊՈՑ</b>, գ. Կերակուր եփելու ամանի յատակին կպած ու խանձուած մասը:  <b>ԿՊՈՒՐ</b>, հրմ. եգ. Կպցնելի (արեւմտ. լեզ.), Խփի թ, զա թկ:  <b>+ ԿՊՉԱՆ</b>, գ. Բարակ չոր փայտ:  <b>ԿՊՉԵԼ</b>, չբ. Մակերեւոյթներով իրար կցուել, փակչել: 2. Մակարդուել: 3. Իրար կից՝ կողքէ կողք լինել: 4. Ընդհարուել: 5. Նման. Բոցավառուել:  <b>ԿՊՉՈՒԿ</b>, Ս. Կպչուն:  <b>+ ԿՊՉՈՒՆ</b>, ած. Կպչող:  <b>ԿՊՉՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կպչուն լինելը:  <b>+ ԿՊՈՉԿԵԼ</b>, չբ. Օձիքից կպչել, վրայ կախել, թախանձել:  <b>ԿՊՐԱԲԵՐ</b>, ած. Կուլար բերող:  <b>ԿՊՐԱԶՕՍ</b>, ած. Կուլարով օծած:  <b>ԿՊՐԱՆԱՌՆ</b>, ած. Որի մէջ կուլար կայ խառնուած:  <b>+ ԿՊՐԱԿԱՐԱՍ</b>, գ. Եռացած կուլարով լցուած կարաս:  <b>ԿՊՐԱՀՈՑ</b>, ած. Կուլարի հոտ ունեցող:  <b>+ ԿՊՐԱՍՈՐԹԻ</b>, գ. Կուլար քսած մորթ:  <b>ԿՊՐԱՅԻՆ</b>, ած. Կուլարին յատուկ:  <b>ԿՊՐԱՆՔ</b>, գ. Կպրելը:  <b>ԿՊՐԱՇԱՂԱՆ</b>, ած. Կուլարով շաղախ-</p>
--	--

<p>ուած:</p> <p><b>ԿՊՐԱՊԱՏ</b>, ան. Կուպրով պատած:</p> <p><b>ԿՊՐԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. Գ. Կուպր վաճառող:</p> <p><b>ԿՊՐԱՏԵՍԱԿ</b>, ան. Կուպրի տեսակ:</p> <p><b>ԿՊՐԵԼ</b>, նբ. Կուպր քսել, կուպրով ծեփել:</p> <p>+ <b>ԿՊՐԵԿԱՐԱՍ</b>, Գ. Մէջը կպրով ծեփած կարաս: Կպրակարաս:</p> <p><b>ԿՊՐԻՉ</b>, ան. Գ. Նա որ կուպր է քսում:</p> <p><b>ԿՊՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Կպչելի. Փակցնել:</p> <p>2. Զարնել:</p> <p><b>ԿՈՒԲԱՆՋԱՐ</b>, Գ. (Բուս.) Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱԹ</b>, Գ. մկ. Անգամ, հեղ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱԼ</b>, չբ. «Կը ր» ձայն հանել:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԵՑԻ</b>, Գ. (Կնդբ.) Ժայռերի կամ նաւի տակ կպչող խեցեւորթ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՇ</b>, Գ. Թիթեղէ թերթ:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՇԱԳ</b>, ան. Կեռ ծայր ունեցող (խայթոց):</p> <p><b>ԿՈՒԱՇՈՑ</b>, Գ. ան. Կռանուած մետաղ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԿՈԶ</b>, ան. Պտուղներով լցուած ծանրաբեռնուած:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԿՈՒ</b>, ան. Շատ պառաւած:</p> <p>* <b>ԿՈՒԿՈՐՄԱՆ</b>, ան. Կուրքերի կողմը կործանուած:</p> <p><b>ԿՈՒԿՏՈՒՑ</b>, S. Կեռակտուց:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՇԱԳԻ</b>, ան. Գ. Կեռ ազի ունեցող, կարիճ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՇԵԼ</b>, նբ. Անձնական դիտողութիւնների կմ կողմնակի երեւոյթների հիման վրայ մի բան մակաբերել: 2. Նախագայ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՇՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. Գուշակութիւն:</p> <p><b>ԿՈՒԱՍՈՒ</b>, ան. Զափագանց սիրող կուրքերի:</p> <p><b>ԿՈՒԱՍՈՒԱԿԱՆ</b>, ան. Կռամոլութեանը վերաբերող:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՍՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. Կուրքերի յետեւից մոլորուելը:</p> <p><b>ԿՈՒԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. Կռամոլ լինելը:</p> <p>1. <b>ԿՈՒԱՆ</b>, Գ. Կռելու գործիք: Մուրճ:</p>	<p>+ 2. <b>ԿՈՒԱՆ</b>, Գ. Կեռ, կեռացրած երկաթ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱԳՈՐԾ</b>, ան. Կռան՝ մուրճ շինող:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ</b>, ան. Կռանով գործելու՝ կուրք կռելու վերաբերեալ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՆԱԼ</b>, չբ. Կզանալ: Ծոխիլ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱԿՈՒՌ</b>, ան. Կռանով կռած:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱՀԱՐ</b>, ան. Գ. Կռան զարկող:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Կռանով զարնել, ծեծել: Մրճահարել:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. Կռանահարելը:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՆԱՋԱՑՆ</b>, Գ. Կռան՝ մուրճ զարնելու ձայն:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԱՋԵԻ</b>, ան. Կռանի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԵԼԻ</b>, ան. Ինչ որ կարելի է կռանով ծեծել:</p> <p><b>ԿՈՒԱՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. Կռանելի լինելը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՆՇՈՐ</b>, Գ. Երեխայի կռները փաթաթելու շոր, թաթաշոր:</p> <p><b>ԿՈՒԱՊԱՇՏ</b>, ան. (Կրօն.) 1. Կուրք պաշտող: 2. Խիստ, ժլատ: 3. Անողորմ, անգութ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՊԱՇՏԱԿԱՆ</b>, ան. (Կրօն.) Կռապաշտին կմ կռապաշտութեան յատուկ:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՊԱՇՏԱՍՈՒՆՔ</b>, Գ. (Կրօն.) Կուրքերի պաշտամունք:</p> <p><b>ԿՈՒԱՊԱՇՏԱՆԱԼ</b>, բ. Կռապաշտ դասնալ:</p> <p><b>ԿՈՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. (Կրօն.) Կուրք պաշտելը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՊԱՏԻ</b>, ան. մկ. Ծուր ու մուր:</p> <p>* <b>ԿՈՒԱՊՈՂ</b>, ան. Կեռ՝ ծուր բուսած:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱԶԻԼ</b>, Գ. Հաստ ջիլը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱԶԻԼԻ</b>, ան. Նիհար, բայց ուժեղ:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՎԱՐ</b>, ան. Արօրով վարած:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱՏՈՒԿ</b>, Գ. (Բուս.) Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ԿՈՒԱՏՈՒՆ</b>, Գ. Կուրքի տուն:</p> <p><b>ԿՈՒԱԻԵԼ</b>, չբ. Ազոաւի ձայն հանելը:</p> <p>+ <b>ԿՈՒԱԻՈՑ</b>, Գ. Ազոաւի կռաւելը, կռաւելու ձայնը:</p>
--	--

+ **ԿՈՆԵԹ**, գ. Գուղձ: Հողի պինդ կտոր:  
**1. ԿՈՆԵԼ**, նբ. Կռանով (տաք) մետաղը ծեծել: **2. Պնդել**: **3. Զուգաւորուել** կնոջ հետ:  
**ԿՈՆԵԼԻ**, **Տ. Կռանելի**:  
 + **ԿՈՆԵԿ**, գ. Վայրի խաղողի մի տեսակ:  
 + **ԿՈՂԵԼ**, չբ. Յետ քաշուել:  
**ԿՈՂԻ**, գ. (Բուս.) **Տ. Գոզի**:  
 ԿՈՂՆԵՆԻ } գ. Լեռնային ծառ:  
 ԿՈՂՆԻ }  
 + **ԿՈՒԷՁ**, գ. Ծառի խէժ:  
**1. ԿՈՒԷՃ**, ած. Ապառաժ, քարայտակ:  
**2. ԿՈՒԷՃ**, գ. Ախտոներում շինած փոս:  
 + **ԿՈՒՄՁԻ**, գ. Ստորին յատկութեան գինի:  
 + **ԿՈՒՄՁՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի բանջար:  
 + **ԿՈՒՄՍՄՅՐ**, գ. Թուխս նստած հաւ, թխսամայր:  
**ԿՈՒՅԵԼ**, նբ. Հեծինով բրդի թելի վրայի մազվորները մաքրել:  
 + **ԿՈՒՅՈՒՅՈՒՆՆ**, գ. Թուխս ընկած հաւի ձայն:  
 + **ԿՈՒՅՆԵԼ**, չբ. Յենուել:  
**ԿՈՒՅՈՒՆՔ**, գ. Կոներ, թիկունք, կոնակ:  
**ԿՈՒՅՈՒՆԱՆՔ**, գ. Բրդի թելը կոթելուց գոյացած մազվորները:  
 + **ԿՈՒԺԱՆԳ**, ած. Ժանգոտ:  
 + **ԿՈՒԿ**, գ. Ագռա, կոռափ:  
 + **ԿՈՒԿՆՃ**, **Տ. Կնճիռ**:  
**1. ԿՈՒԿՆՁ**, գ. Թոշունի, խոզի սուր ձայն:  
**1. ԿՈՒԿՆՁ**, գ. Իրարու ուժգին քսուող երկայթի ձայն:  
**ԿՈՒԻԻ**, գ. Այն առարկան, որին մի բան մօտենում՝ փակչում՝ դէմ է առնում:  
**2. Ընդհարուելը**: **3. Պատերազմ**:  
 + **ԿՈՒԱԻԵԼ**, չբ. Կատուի ուժգին մլաւելը վտանգի ժամանակ:  
 + **ԿՈՒԱԻՈՑ**, գ. Կոլաւելու ձայնը:  
 + **ԿՈՒԱՏԱԼ**, չբ. Շատախօսել, քրթմնջալ:  
 + **ԿՈՒԿԵՐԷՆ**, ած. մկ. Ծածկալեզուի մի տեսակ:

+ **ԿՈՒԿՐՈ**, գ. Թոշունների, մանաւանդ ագռաւների կոկոռոց:  
 + **ԿՈՒԿՈՒԿ**, ած. մկ. Կոկած, ցրտից կուչ եկած, քուչուրած:  
 + **ԿՈՒԿՈՒԱԼ**, չբ. «Կը՛ն-կը՛ն» ձայն հանել:  
**2. Չարախօսել**: **3. Չարիք գուշակել**:  
 + **ԿՈՒԿՈՒՅ**, գ. Կոկրալու ձայն:  
 + **ԿՈՒԿՈՒՐՔ**, գ. Կոկոռոց:  
 + **ԿՈՒՃԱՆՑ**, գ. Փոքրիկ աշտանակ:  
**ԿՈՒՃԵԼ**, նբ. Ուժով խփել, հարուած իջեցնել: **2. Զարդել**: **3. Խոշոր աղալ**:  
 + **ԿՈՒՃԵԿԱՆ**, գ. Երեխայի կարճ ու բարակ զգեստ շապիկի վրայից:  
**ԿՈՒՃԻԿ**, **Տ. Աճառ**:  
**ԿՈՒՃՈՆ**, **Տ. Կոճոն**:  
 ԿՈՒՃՕՆ }  
 ԿՈՒՃՕՆՔ } գ. Ընդհանրապէս՝ ուտելիքի մնացորդ:  
 + **ԿՈՒՃՕՆԱՀԱՍՏ ՏԱԼ**, Շինծու դժուարութիւններ մեջ բերել, պատրուակներ ստեղծել:  
 + **ԿՈՒՄԵՆ**, ած. Կեռ ու մեռ:  
 ԿՈՒՄՁԱՆ }  
 ԿՈՒՄՁՈՒԿ } գ. Անորոշ տեսակի անտառային դառնահամ խոտ:  
 + **ԿՈՒՄՈՒԱԼ**, չբ. (Շների) չարացած ժամանակ սպառնալիքով մոլտալ:  
 + **ԿՈՒՆԱԿ**, գ. Թիկունք, մարմնի յետելի կողմը: **2. Փոխ. Թեւ-թիկունք**, օգնող:  
**ԿՈՒՆԱԿԱԿԻՑ**, գ. ած. Թիկնակից:  
 + **ԿՈՒՆԱՄԱՆ**, գ. Երկայն թաթման կաշուց:  
 + **ԿՈՒՆԱՍ**, ած. Կուտը՝ բազուկը, թելը կտրած:  
 + **ԿՈՒՆԱՏԱԿ**, գ. Անութ:  
 + **ԿՈՒՆԱԻՈՐ**, ած. Կուտ՝ թեւ ունեցող:  
 + **ԿՈՒՆԱՓԱԹԱԹ**, գ. Երեխայի կոները փաթաթելու շոր:  
 + **ԿՈՒՆԴԵԿ**, գ. Ճիպոտէ շրջանակ:  
 + **ԿՈՒՆԵԼ**, չբ. Կոթնել:  
**ԿՈՒՆԻ**, գ. (Բուս.) Ասեղի նման սուր փշերով անպտուղ թուփ:

**ԿՌՆԻԿԱՆՍ**, մկ. *Կուռն ի կախ: Թեւերը կախ:*  
 + **ԿՌՆԾՈՒԿ**, ած. *Խճճուած:*  
 + **ԿՌՆՃԻԿ**, ած. *Ոլորուած:*  
**ԿՌՆՉԱԼ**, բ. *Խոզի ձայն արձակել:*  
*Կռկռալ (թռչունի կռինչ արձակել):*  
 1. **ԿՌՆՉԵԼ**, չբ. *Կռինչ արձակել, կռմը-ռալ:*  
 2. **ԿՌՆՉԵԼ**, չբ. *(Երեխայի) չորեքթաթ գնալ:*  
 3. **ԿՌՆՉԵԼ**, չբ. *Մետաղի ուժգին իրար քսելու ձայնը:*  
**ԿՌՆՉԻՒՆ**, գ. *Կռնչելու ձայնը:*  
**ԿՌՆՉԿԱՊԻԿ**, գ. (Կենդ.) *Կապիկների մի տեսակ:*  
 + **ԿՌՆԹՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Վայրի բոյս՝ լայն տերեւներով:*  
 + **ԿՌՆՃ**, գ. *Ծառի խէժ:*  
 + **ԿՌՆՇ**, գ. *Փայտի ձող:*  
 + **ԿՌՆԻԱԶԱՆ**, ած. *Կռուսաւր:*  
**ԿՌՆԻԱՆԱՌՆ**, ած. *Մտքերի բախում արտայայտող:*  
**ԿՌՆԻԱՆՁՈՐ**, գ. *Խնձոր, որ կռուի առիթ է դառնում:*  
**ԿՌՆԻԱՍՏԱՐԻԿ**, գ. *Ծաղիկ, որի առիթով կռիւ է ծագում:*  
**ԿՌՆԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) *Մարմինների այն յատկութիւնը, որ նրանց մասնիկները պինդ կերպով իրար կպած (կռուած) լինելով՝ դժուար են բաժանուում:*  
**ԿՌՆԻԱԿԻՑ**, ած. *Կռուի մասնակից, դէմ ու դէմ կռուող:*  
**ԿՌՆԻԱԿՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կռուակից լինելը:*  
**ԿՌՆԻԱՃԱԿԱՏ**, գ. *Կռուող զօրքի ճակատը:*  
 1. **ԿՌՆԻԱՆ**, գ. *Փոխ. Պատճառանք՝ հիմք մէկին կպչելու, մեղադրելու: Ռազմական յէնարան:*  
 2. **ԿՌՆԻԱՆ**, ած. *Կռուարար:*  
**ԿՌՆԻԱՆՈՑ**, գ. *Կռուարան:*

**ԿՌՆԻԱՍԷՐ**, ած. *Կռիւ սիրող:*  
**ԿՌՆԻԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կռուսաւր լինելը:*  
**ԿՌՆԻԱՍԵՂ**, գ. *Կռուի՝ պատերազմի տեղ:*  
**ԿՌՆԻԱՐԱՐ**, ած. *Կռիւ անող:*  
**ԿՌՆԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կռուարար լինելը:*  
**ԿՌՆԻԱՎԷՃ**, գ. *Կռուի վերածող՝ սաստիկ վէճ:*  
**ԿՌՆԻԱՍԵՆՉ**, գ. *Կռուսմտուցք:*  
**ԿՌՆԻԵԼ**, չբ. *Մի բանի կպչել, փակչել:*  
 2. *Ընդհարուել:* 3. *Պատերազմել:* 4. *Վիճաբանել:* 5. *Մրցել, մաքառել:*  
 + **ԿՌՆԻԵՆԻ**, գ. *Կռու կակալ տուող ծառ:*  
**ԿՌՆԻՁ**, գ. *Յորենի, եւ զարու հասկ՝ գլուխ:*  
 + **ԿՌՆԻՇՆԿԵՐ**, գ. *Կռուի ընկեր:*  
**ԿՌՆԻԻՉ**, գ. (Բուս.) *Եղիճի մի տեսակ:*  
 1. **ԿՌՆԻՆԿ**, գ. (Կենդ.) *Ջրահաւերի ցէղին պատկանող թռչուն:*  
 2. **ԿՌՆԻՆԿ**, գ. *Մարք, որ բաղկացած է հաստատուն բունից եւ նրա վրայ ծղխիներով ամրացրած շարժական երկայն թելից:*  
**ԿՌՆԻՆՉ**, ած. *Ոտաբոսակ:*  
**ԿՌՆԻՈՂԱԿԱՆ**, ած. *Կռուողներին յատուկ:*  
**ԿՌՆԻՓ**, գ. *Բռունցք:*  
 + **ԿՌՉՈՒՆ**, գ. *Աշտանակի մումակալը:*  
 + **ԿՌՆԱԼ**, չբ. *Գորտի կռկռալ:*  
**ԿՌՏԱԾ**, անց. դերբ. *Կռտելի:*  
 + **ԿՌՏԱՆ**, ած. գ. *Կռտած չափահաս եզկլ գումէշ:*  
 + **ԿՌՏԱԻԵՐ**, ած. *Լաւ չկռտած:*  
 + 1. **ԿՌՏԵԼ**, նբ. *Արու կենդանին այրական զօրութիւնից զրկել: Ամորձատել:*  
 + 2. **ԿՌՏԵԼ**, նբ. *Ծաղիկ հիւանդութիւնից երեսը չէտտել:*  
**ԿՌՏՈՏ**, ած. *Երեսը կռտած:*  
 + **ԿՌՏՈՑ**, գ. *Մանգաղածեւ կէռ դանակ:*

+ **ԿՈՏՈՒՆ**, ան. Չեչոտ:  
**ԿՈՓԱՀԱԼԱԾ**, ան. Կռուփներով հալածուած:  
**ԿՈՓԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Կռուփով՝ բռունցքով խփել:  
**ԿՈՓԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կռփահարելը:  
**ԿՈՓԱՍԱՐՏ**, գ. Խաղ եւ մրցութիւն: Բրնցքամարտ:  
**ԿՈՓԱՍԱՐՏԵԼ**, չբ. Կռուփներով՝ բռունցքներով կռուել ախոյեանի հետ խաղի մէջ:  
**ԿՈՓԱՍԱՐՏԻԿ**, ան. գ. Կռփամարտի մէջ վարժ:  
**ԿՈՓԱԶԷԼՔ**, գ. Բռունցքին ամրացուող զինատեսակ:  
**ԿՈՓԱՐԱՆ**, գ. Կռփելու՝ ծեծելու գործիք:  
**ԿՈՓԵԼ**, նբ. Կռուփներով՝ բռունցքներով խփել:  
**\* ԿՈՔԱՊԵՏ**, գ. Կռուքերի մեհեանների պետ, քրմապետ:  
**ԿՈՕ**, ան. գ. Անուն, որ տալիս են կովկասաբնակ հայերը Տաճկաստանից գաղթած հայերին:  
**\* ԿՈՕՆ**, Տ. Թագադրամ:  
**ԿՈՕՆԻ**, գ. (Բուս.) Իլէնիների կարգին պատկանող ծառ:  
**ԿՍԿԻԾ**, գ. Սուր եւ խայթիչ ցաւ: 2. Կըսկծեցնող, կծու: Վիշտ, մորմոք:  
**+ ԿՍ-ԿԼՈՐ**, ան. Բոլորովին կլոր:  
**ԿՍԿԾԱԳԻՆ**, ան. մկ. Շատ կսկծալի, կսկիծով: Վշտագին:  
**ԿՍԿԾԱԼԻ**, ան. Շատ կսկծեցնող:  
**\* ԿՍԿԾԱԿԻԾ**, ան. Կսկիծով կծող:  
**ԿՍԿԾԱԿԻՑ**, ան. Վշտակից, ցաւակից, ուրիշի կսկծին մասնակից:  
**ԿՍԿԾԱՀԱՐ**, ան. Կսկիծով հարուածող:  
**+ ԿՍԿԾԱՉՈՐ**, ան. Կսկծից չորացած:  
**ԿՍԿԾԱՑՆԵԼ**, Տ. Կսկծեցնել:  
**ԿՍԿԾՈՏ**, ան. Կսկիծ պատճառող:  
**+ ԿՍԿՕ**, մկ. Ահ ա:  
**+ ԿՍՍԻԹ**, գ. Կսմթելը:

+ **ԿՍՊԵԼ**, չբ. Կրակի ազդեցութիւնից գոյնը փոխել:  
**ԿՍՏՄՆՈՒԿ** } գ. (Բուս.) Խաչաբերների կարգին պատկանող զարդի ծառիկ:  
**ԿՍՏՍՈՒԿ** }  
**ԿՎԱԴԻՐԼԻՈՆ**, գ. (Մաթ.) Միլիոնի չորրորդ աստիճանը:  
**ԿՎԱՍ**, գ. Ռուսական խմիչք:  
**ԿՎԱՐՑ**, գ. (Հանք.) Մետաղակերպ օքսիդների կարգին պատկանող հանք:  
**+ ԿՎԵՆՈՒ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի խոտաբոյս:  
**ԿՏԱԾՈՒՄ**, գ. Մարմնի վրայ նկարներ կամ գրեր դաջելը:  
**ԿՏԱԿ**, գ. Նուիրական պարտականութիւն: 2. (Կրօն.) Աստծու ուխտը մարդկանց հետ:  
**ԿՏԱԿԱԳԻՐ**, Տ. Կտակարար:  
**\* ԿՏԱԿԱԳՐԵԼ**, նբ. Կտակ գրել, կտակ անել:  
**ԿՏԱԿԱԿԱՏԱՐ**, ան. գ. Կտակը կատարող:  
**ԿՏԱԿԱՅԻՆ**, ան. Կտակի վերաբերեալ:  
**ԿՏԱԿԱՊԱՀ**, ան. Նա որ պահում է իր մօտ կտակը:  
**ԿՏԱԿԱՌՈՒ** } գ. Կտակը ստացող:  
**ԿՏԱԿԱՏԷՐ** }  
**ԿՏԱԿԱՐԱՆ**, գ. (Եկեղ.) Աստծու կտակը: Սուրբ գրքի բաժին:  
**ԿՏԱԿԱՐԱՐ**, գ. (Իրաւաբ.) Կտակ անող:  
**ԿՏԱԿԵՐ**, ան. Կուտ ուտող:  
**ԿՏԱԿՈՒՄ**, գ. Կտակելը:  
**+ ԿՏԱՀԱՆ**, ան. Կուտը հանած:  
**+ ԿՏԱՄԱՆ**, գ. Կտի աման:  
**\* ԿՏԱՊԵԼ**, չբ. Օձի գալարուել-նստել:  
**ԿՏԱՏԵԱԿ**, գ. (Բուս.) Մոլորների մի տեսակը:  
**ԿՏԱԻ**, գ. (Բուս.) Կաւազգիների կարգին պատկանող տարեւոր բոյս: 2. Բամբակէ հասարակ գործուած կտոր:  
**ԿՏԱԻԱԳԱՂՁ**, գ. (Բուս.) Մակաբոյսի մի տեսակ:  
**ԿՏԱԻԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Կտաւ գործող:



**ԿՏԱԻԱԳՈՐԾՍԿԱՆ**, ած. Կտաւագործութեան յատուկ:  
**ԿՏԱԻԱԳՈՐԾՍԱՐԱՆ**, գ. Կտաւ գործելու գործարան:  
**ԿՏԱԻԱՉԳԻՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:  
**ԿՏԱԻԱՍՈՏ**, գ. (Բուս.) Կնճթակերպների կարգին պատկանող բոյս:  
**ԿՏԱԻԱՍԱՆ**, ած. գ. Կտաւի թել մանող:  
**ԿՏԱԻԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կտաւի թել մանելը:  
**ԿՏԱԻԱՊԱՍ**, ած. Կտաւով պատած:  
**ԿՏԱԻԱՎԱՃԱՍ**, ած. գ. Կտաւ վաճառող:  
**ԿՏԱԻԱՎԱՃԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կտաւավաճառ լիները:  
**ԿՏԱԻԱՔԱՂ**, գ. Կտաւ քաղող գործաւոր:  
**ԿՏԱԻԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) Ազրեստի մի տեսակ:  
**ԿՏԱԻԷ**, ած. Որի նիւթը կտաւ է:  
**ԿՏԱԻԵՂԷՆ**, ած. գ. Կտաւի թելից պատրաստած կտոր:  
**ԿՏԱԻԻ**, ած. Կտաւէ, կտաւեայ:  
**1. ԿՏԵԼ**, նբ. Կէտ-կէտ կմ կուտ-կուտ նշաններ դնել:  
**2. ԿՏԵԼ**, նբ. Բօթել: Հրել, կուտ տալ, այրուել:  
**3. ԿՏԵԼ**, չբ. Կտուցով մարմինը քթուել:  
**+ ԿՏԵՆԻ**, գ. Ընկոյզի կմ նոսն կեղեւ:  
**+ ԿՏՇՏՈՐ**, գ. Ոչխարի, այծի եւ նմանների աղբը:  
**ԿՏԻ, ԳՂԻ**, գ. Գառ, ուլ:  
**ԿՏԻԿ**, գ. Փոքր կուտ:  
**ԿՏԻՆ**, գ. (Կենդ.) Ոստրէների ցեղին պատկանող խեցեմորթի տեսակ:  
**ԿՏԻՏ**, գ. Կտտոր, քակոր (ոչխարի, այծի), աղբ, թրիք:  
**ԿՏՂԱՆՔ**, գ. Սաստիկ սեռական գրգռումնը:  
**ԿՏՂԵԼ**, չբ. Սեռական ցանկութեամբ

վառուել:  
**+ ԿՏԱՆՈՔ**, գ. (Կազմախ.) Թռչունների, մանաւանդ ընդակերների ստամոքսի առաջին մասը:  
**ԿՏՈՐ**, գ. Կտորած բանի մի մասը: Բեկոր: 2. Ընդհանրապէս՝ ոստայնանկութեամբ գործուած լաթ: 3. Դրամ, փող:  
**ԿՏՈՐԵՂԷՆ**, գ. Ոստայնանկութեամբ գործուած զանազան կտորների ամբողջութիւն: Գործուածքեղէն:  
**ԿՏՈՐՈՒԱՆՔ } գ. Մանր կտորներ:**  
**ԿՏՈՐՏԱՆՔ } գ. Մանր կտորներ:**  
**+ ԿՏՈՅ**, գ. Կոյտ, դէգ:  
**ԿՏՈՒՑ**, գ. Կտտանք:  
**ԿՏՈՒՐ**, գ. Տան հարթ ծածկի վրայի երեսը: 2. Ընդհանրապէս՝ տան ծածկ, տանիք:  
**1. ԿՏՈՒՑ**, գ. Թռչունների գլխի վրայ դէպի առաջ դուրս ցցուած եղջերային սրածայր անդամ:  
**+2. ԿՏՈՒՑ**, գ. Կանանց գլխի զարդ:  
**+3. ԿՏՈՒՑ**, գ. Փոքրիկ՝ սիրուն դէմքով:  
**+ ԿՏՍԱՀՈՏ**, գ. Կտիտի՝ թրիքի հոտ:  
**ԿՏՏԱՆՔ**, գ. Տանջանք, խոշտանգանք:  
**ԿՏՏԵԼ**, նբ. Խոշտանգել:  
**+ ԿՏՏՈՐԵԼ**, չբ. Կտըտոր թափել, աղբել:  
**+ ԿՏՐԱԿԱՆ**, ած. Կտրուկ:  
**ԿՏՐԱԿԱՆՈՐԷՆ**, մկ. Կտրական՝ կըտրուկ կերպով:  
**ԿՏՐԱՏԵԼ**, նբ. Կտրտել:  
**ԿՏՐԱՔԱՐ**, գ. Կտուրի հողը պնդացնելու քար:  
**ԿՏՐԵԼ**, նբ. Սուր գործիքով մի բան մասերի բաժանել: 2. Էտել: 3. Անդամահատել: 4. Դրամ շինել: 5. Անջատել: 6. Պակասեցնել: 7. Հեռացնել: 8. Որոշել: 9. Դադարել:  
**ԿՏՐԻՃ**, գ. Ոյժը տեղը՝ առոյգ երիտասարդ տղամարդ: Խիզախ:  
**ԿՏՐԻՉ**, ած. գ. Նա որ կտրոււ է, խուզոււ է:  
**ԿՏՐՃԱՔԱՐ**, մկ. Քաջաբար:

**ԿՏՐՃՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կտրիճ լինելը:  
**ԿՏՐՈՂԱԿԱՆ**, ած. Կտրողին եւ կտրելու վերաբերեալ:  
**ԿՏՐՈՑ**, գ. Մկրատ, աքցան:  
**ԿՏՐՈՒԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կտրուած լինելը:  
**ԿՏՐՈՒԱՏՔ**, գ. Կտրուած տեղը:  
**+ԿՏՐՈՒԿ**, ած. Հատու, սուր: 2. Կտրական, կարճ ու վճռական: 3. Թունդ:  
**+ԿՏՐՈՒՆ**, ած. Հատու:  
**ԿՏՐՏԵԼ**, նբ. Կտրատել:  
**ԿՏՐՏՈՑ**, գ. Սուր՝ շատող ցաւ անդամների մէջ:  
**+ԿՏՐՏՈՒԿ**, ած. Կտրտուած:  
**ԿՏՐՕՆ**, գ. Վերահսկչական թերթիկ: Կտրելը, հնձելը:  
**ԿՏՐՕՆ**, գ. Արժէթոթի այն մասը, որի վրայ նշանակուած է տոկոսը:  
**ԿՏՏԱՀԱՐ**, ած. Կտուցով զարկուած:  
**ԿՏՏԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Կտուցներով զարնել:  
**ԿՏՏԱՁԵՒ**, ած. Կտուցի ձեւ ունեցող, կտուցի նման:  
**ԿՏՏԱՐ**, գ. (Կենդ.) Կտցարների ցեղին պատկանող թռչուն:  
**ԿՏՏԱՐԵՐ**, գ. (Կենդ.) Ճահճային թռչունների կարգին պատկանող թռչունների ցեղ:  
**ԿՏՏԵԼ**, նբ. Կտուցով զարնել:  
**+ԿՏՕՆ**, գ. (Մանկ.) Ծնօտի տակը:  
**ԿՐԱԲԵՐ**, ած. Կիր բերող:  
**\*ԿՐԱԲԵՐԵԼ**, չբ. Կրթից տարուել:  
**ԿՐԱԳԵՏԻՆ**, գ. Կիր պարունակող՝ կրոտ գետին:  
**ԿՐԱԳՈՐՄ**, ած. գ. Կիր շինող:  
**ԿՐԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կրագործ լինելը:  
**ԿՐԱՌԱՌՆՈՒՄ**, գ. Կիր խառնելը:  
**ԿՐԱՌՄԱԼ**, Տ. Օսլայ:  
**ԿՐԱՍԱԾԿ**, ած. Կրով ծածկուած:  
**ԿՐԱՍԱԿՈՏԿԷՆ**, ած. Ծակոտկէն կրային:  
**ԿՐԱՍԵՓ**, ած. Կրով ձեւիւած:

**ԿՐԱՄԻՆ**, գ. (Քիմ.) Արծաթագոյն փայլուն մետաղ:  
**ԿՐԱԿ**, ած. Այրուող նիւթերից միաժամանակ առաջ եկող ջերմութիւն եւ լոյս:  
 2. Այրուող փայտի ծուխն ու բոցը: 3. Հրդեհ: 4. Ճրագ: 5. Հրագէնի պարպում վառողի բնկումով: 6. Ոգեւորութիւն, կիրք: 7. ած. Շատ աշխոյժ:  
**ԿՐԱԿԱԲԵՐ**, ած. Իր մէջ կրակ կրող:  
**ԿՐԱԿԱԲՈՒՄ**, ած. Կրակ բխող:  
**ԿՐԱԿԱԳԻՄ**, գ. (Ռազմ.) Կրակային գիծ:  
**ԿՐԱԿԱԳՈՑՆ**, ած. Կրակի գոյն ունեցող:  
**ԿՐԱԿԱՂԱՇՏ**, գ. Պատերազմական գործողութիւնների դաշտ:  
**\*ԿՐԱԿԱԼՈՑՑ**, գ. Կրակ՝ խարոյկ լուցանելը:  
**ԿՐԱԿԱԿԱԼ**, ած. գ. Կրակը իր մէջ պահող:  
**ԿՐԱԿԱԿԷՏ**, գ. (Ռազմ.) Այն կէտը, որտեղից կրակ են բաց անում հակառակորդի վրայ:  
**+ԿՐԱԿԱՀԱՆ**, ած. Կրակ հանող, հրահան:  
**+ԿՐԱԿԱՄԱՅՐ**, գ. Մոխրի մէջ թաղուած մանր կրակ:  
**+ԿՐԱԿԱՄԱՆ**, գ. Կրակի աման:  
**ԿՐԱԿԱՄԱՐՏ**, գ. (Ռազմ.) Կրակով կռիւ:  
**ԿՐԱԿԱՄՈՒԽԻՐ**, գ. Մանր կրակ ու մոխիր խառն:  
**ԿՐԱԿԱՆ**, ած. Կրքի ենթարկուած:  
**ԿՐԱԿԱՇԷԶ**, ած. Կրակ հանգցնող:  
**ԿՐԱԿԱՇՈՐ**, գ. Շորի կտոր, ցնցոտիք, որով կրակ են վառում:  
**ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ**, ած. գ. Կրակը պաշտող:  
**ԿՐԱԿԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կրակապաշտ լինելը:  
**ԿՐԱԿԱՍԷՐ**, ած. Կրակ սիրող:  
**ԿՐԱԿԱՍՊԱՆ**, ած. գ. Կրակն սպաննող:  
**\*ԿՐԱԿԱՎԱՌ**, գ. Կրակ՝ խարոյկ վանելը:  
**ԿՐԱԿԱՏԵՂԱՑ**, ած. Կրակ տեղացող,

<p>կրակ թափող:  <b>ԿՐԱԿԱՏՈՒՆ</b>, գ. Կրակի տուն, հին պարսիկների ատրուշան, մեհեան:  <b>ԿՐԱԿԱՐԱՆ</b>, գ. Կրակի աման:  <b>ԿՐԱԿԱԻ</b>, գ. (Հանք.) Կրաքար, որի մէջ մեծ քանակութեամբ կաւ կայ:  <b>ԿՐԱԿԵՆԻ</b>, ան. գ. Մի տեսակ բաղարջ:  <b>ԿՐԱԿԸՆԿԷՑ</b>, գ. Հրաբուխ լեռան բաժակ՝ բերան:  <b>ԿՐԱԿԻՑ</b>, ան. Միասին կրող:  <b>ԿՐԱԿԻԱՌՆԻՉ</b>, գ. Փայտի ձող:  <b>ԿՐԱԿԻՈՐՈՎ</b>, ան. Կրակի մէջ խորովում:  <b>ԿՐԱԿՂԱՆՔ</b>, գ. Կրակ հանելու գործիք:  <b>ԿՐԱԿՄԱՐ</b>, գ. Լոյս վառելու արգելք պատերազմի ժամանակ:  <b>ԿՐԱԿՄԱՐԻՉԱՅԻՆ</b>, ան. Կրակ մարելու հարմարանքի:  <b>ԿՐԱԿՈՅՑ</b>, գ. Կրի կոյտ:  <b>ԿՐԱԿՈՏ</b>, ան. Կրակ պարունակող:  <b>ԿՐԱԿՈՏԵԼ</b>, չր. Բորբորուել:  <b>ԿՐԱԿՈՑ</b>, գ. Հրացանի ձայն, տրաքոց:  <b>ԿՐԱՀԱՍ</b>, ան. Կրի համ ունեցող:  <b>ԿՐԱՂ</b>, գ. Կրային աղ:  <b>ԿՐԱՂԻՄ</b>, գ. Կրի շաղախից կտրած աղիւս:  <b>ԿՐԱՂԻՄԻ</b>, ան. Կրով եւ աղիւսով շինում:  <b>ԿՐԱՍ</b>, գ. Չափ կշռի:  <b>ԿՐԱՍԱՑ</b>, ան. Կրով ծեփած:  <b>ԿՐԱՍՈՒԻՐ</b>, գ. Փոխ. Կրակ մոխիր, կրակ մոխիր:  <b>ԿՐԱՅԻՆ</b>, ան. Կրին յատուկ:  <b>ԿՐԱՆԱԼ</b>, չր. Կիր դառնալ:  <b>ԿՐԱՆԻՏ</b>, գ. (լատին.) Կարծր քար: որ-ձաքար:  <b>ԿՐԱՇԱՂԱԽ</b>, ան. գ. Կիր շաղախում, շաղախ:  <b>ԿՐԱՋՈՒՐ</b>, ան. Ջուր, որի մէջ լուծուած է կիր:  <b>ԿՐԱՋՐԵԼ</b>, նր. Կրաջրով ողողել՝ թրջել:  <b>* ԿՐԱՍ</b>, գ. Ագռաւի ձայն:</p>	<p><b>ԿՐԱՍՊԱԹ</b>, գ. (Հանք.) Բնածխատ աղէրի կարգին պատկանող շատ տարածուած հանք:  <b>ԿՐԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Կիր վաճառող:  <b>ԿՐԱՑՈՒՄ</b>, գ. Կրանալը:  <b>ԿՐԱԻՈՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ կրող:  <b>ԿՐԱԻՈՐԱԿԱՆ</b>, ան. Կրող, իր մէջ ընդունող: 2. (Քրկն.) Բայի սեռը:  <b>ԿՐԱԻՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրաւորական լինելը:  <b>ԿՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրելը:  <b>ԿՐԱՓՈՒՌ</b>, գ. Փուռ, որի մէջ կիր են այրում:  <b>ԿՐԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Կրասպայթի ցեղ:  <b>ԿՐԱՔԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Կրաքարին յատուկ:  <b>ԿՐԱՔԱՐՈՒՏ</b>, ան. Շատ կրաքար պարունակող:  <b>ԿՐԵԱՑ</b>, գ. Գիւղական տներում՝ փայտէ դրան կողպէքը:  <b>ԿՐԵԱՏԻՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախաձեռնողականութիւն:  <b>ԿՐԵԼ</b>, նր. Մի ծանրութիւն իր վրայ վերցրած պահել: 2. Ընդհանրապէս՝ փոխադրել: 3. Շահել:  <b>ԿՐԵԼԻ</b>, ան. Նա, որ կրում է իր վրայ կմ իր մէջ:  <b>ԿՐԵԼԻՔ</b>, գ. Ինչով որ կրում են:  <b>+ ԿՐԵՋՆԻԿ</b>, գ. Անորոշ տեսակի լեռնային բոյս:  <b>ԿՐԷՈՋՈՂ</b>, գ. (Քիմ.) Իւղային, անգոյն, կծու եւ այրող համով:  <b>ԿՐԷՈՍԿՐ</b>, գ. Կրիայի ոսկոր:  <b>+ ԿՐԷՏ</b>, գ. Տ. Իշամեղու:  <b>ԿՐԹԱԲՈՒԺԱԿԱՆ</b>, ան. Կրթական եւ բուժական:  <b>ԿՐԹԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Կիրթ՝ի, Աւելի կիրթ:  <b>ԿՐԹԱԿԱՆ</b>, ան. Կրթելու յատուկ:  <b>* ԿՐԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Վարժութիւն, ուսում, հմտութիւն:  <b>ԿՐԹԱՆՊԱՍՏ</b>, ան. Կրթութեանը նը-</p>
---	---

պաստող: Կրթության համար տրուած դրամական նպաստ:  
**ԿՐԹԱՍՍԱԿԱՐԴԱԿ**, գ. Կրթության մակարդակ:  
**ԿՐԹԱՍՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ**, ած. Կրթական եւ մշակութային:  
**\* ԿՐԹԱՆՈՒԷՐ**, ած. Կրթության նուիրում:  
**ԿՐԹԱՇՏԿՈՂԱԿԱՆ**, ած. Կրթութեամբ շտկող:  
**ԿՐԹԱՍԷՐ**, ած. Կրթութիւն սիրող:  
**ԿՐԹԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Կրթասիրութեանը վերաբերող:  
**ԿՐԹԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կրթասէր լինելը:  
**ԿՐԹԱՍՐԱՇ**, գ. Կրթութեան սրահ:  
**\* ԿՐԹԱՎԱՐԺ**, ած. Կրթուած, վարժուում:  
**ԿՐԹԱՎԱՐՁ**, գ. Ուսման վարձ, կրթավրձար:  
**ԿՐԹԱՏԵՍԱԿ**, գ. Կրթութեան իրականացման ձեւ, տեսակ:  
**ԿՐԹԱՐԱՆ**, գ. Որտեղ մարդ կրթուում է:  
**1. ԿՐԹԵԼ**, նբ. Գիրք դարձնել: **2. Բարքերն անքել:** **3. Մշակել:**  
**2. ԿՐԹԵԼ**, կր. եւ չբ. Ճգնել:  
**ԿՐԹԻՉ**, ած. Կրթութեան նպաստող:  
**ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ուսում: Մարզանք՝ վարժութիւն մարմնական, մտաւոր եւ բարոյական կարողութիւնները զարգացնելու համար:  
**ԿՐԹՈՒՄ**, գ. Կրթելը:  
**ԿՐԻԱՅ**, գ. (Կենդ.) Ձեռունների դասին պատկանող կենդանիների կարգ:  
**ԿՐԻ-ԿՐԻ**, գ. Շտապ-շտապ կրելը:  
**ԿՐԻՉ**, գ. Համակարգչի տեղեկոյթի կրող:  
**\* ԿՐԻՏ**, գ. Թագաւորի քարտուղարը:  
**\* ԿՐՔԱՇԱՐԺ**, ած. Կրքեր շարժող:  
**ԿՐՄԱԲԱՆ**, ած. մկ. Կուրծքը բախող:  
**\* ԿՐՄԱԶԳԵՍՏ**, Տ. Կորսած: Կուրծքի յատուկ զգեստ:

**ԿՐՄԱԿԱԼ**, Տ. Կրծկալ:  
**ԿՐՄԱՆՈՑ**, գ. Տ. Կրծկալ:  
**\* ԿՐՄԱՊԱՆ**, Տ. Կորսետ: Կուրծք պինդ պահող զգեստ:  
**ԿՐՄԵԼ**, նբ. Ատամներով փոքր մասնիկներ պոկել մի պինդ բանից (ուտելու համար):  
**ԿՐՄԵՐԱԿ**, գ. Կրծքի երակ:  
**+ ԿՐՄԿԵՆԻ**, ած. գ. Խաղողի մի տեսակ:  
**ԿՐՄՈՂՆԵՐ**, գ. յոգն. (Կենդ.) Կաթնատունների դասին պատկանող կենդանիների ընդարձակ կարգ:  
**ԿՐՄՈՍԿՐ**, գ. (Կազմախ.) Կուրծքի ոսկոր:  
**ԿՐՄՈՏԵԼ**, յճխ. ձեւ Կրծելի:  
**ԿՐՄՔԱՅԻՆ**, ած. Կրծքին յատուկ:  
**+ ԿՐՄՔԱՍԱՆՍԱԿ**, գ. Կրծուկը:  
**ԿՐՄՔԱՓԱԿ**, ած. Կուրծքը փակ, փխբ. համեստ:  
**+ ԿՐԿԵՆԻ**, գ. (Եկեղ.) Բաղարջ:  
**ԿՐԿԷՄ**, գ. Շրջափակ թատերական հրապարակ հին Հռոմում, ուր զազաններու դէմ զինեալները կրկրուէին:  
**ԿՐԿԻՆ**, մկ. Կրնկի վրայ յետ դառնալով:  
**2. Էլի, նորից:** **3. Ուրիշի հետ զոյգ կազող:** **4. գ. Երկու անգամ աւելի քանակ:**  
**1. ԿՐԿԻՏ**, արմ. Կրկտելի:  
**2. ԿՐԿԻՏ**, ած. Պինդ կպած: **2. մկ. Պինդ սեղմած, ամուր:**  
**\* ԿՐԿՆԱԲԱՆՏԻԿ**, ած. Կրկնակի բախտաւոր:  
**ԿՐԿՆԱԲԱՆ**, ած. Կրկնաբանող:  
**ԿՐԿՆԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Նոյն բանը (խօսքը) երկրորդ անգամ ասել:  
**ԿՐԿՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ասածի՝ խօսքի կրկնութիւն:  
**ԿՐԿՆԱԲՆՈՅԹ**, ած. Կրկնակի բնոյթ ունեցող:  
**ԿՐԿՆԱԲՈՒԽ**, ած. Երկու տեղից բխող:  
**ԿՐԿՆԱԳԻՐ**, ած. Երկրորդ անգամ գրուած:  
**ԿՐԿՆԱԳՈՅՆ**, ած. Կրկնակի զոյն ունե-

<p>ցող:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Կրկին անգամ գրել:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱԴԱՏ</b>, ած. Երկու անգամ դատապարտելի կմ դատապարտում:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԴԻՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բազմաստուծություն:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկնակի դիրություն:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԶՍԻԿ</b>, գ. (Եկեղ.) Ձատկի կիրակիին յաջորդող կիրակին:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱԹՈՒԵԼ</b>, նբ. Երկրորդ անգամ թուել:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԹՈՒՄԲ</b>, ած. Կրկնակի թումբ ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԺԱՆԳ</b>, գ. (Բուս.) Փռչեռունների կարգին պատկանող խոտի ժանգ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԽԱՅԹՈՑ</b>, ած. Կրկին խայթոց ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄԱՆՑ</b>, ած. (Քրկն.) (Բառ), որ ունի երկու կամ ավելի ածանց:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄԱՒԱԼ</b>, ած. Կրկնակի ծաւալ ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄԻՆ</b>, ած. (Կրօն.) Երկու անգամ ծնում:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿ</b>, ած. Երկու միատեսակ իրերից բաղկացած: 2. (Քրկն.) Բաղաձայն գիր: 3. Նման. Երկերեսանի:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿԱԶՍ</b>, ած. Կրկնակի կազմ ունեցող:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱԿԱԿԱՆ</b>, ած. Կրկնակի կական:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿԱՐԳ</b>, ած. Երկու կարգ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿԻ</b>, մկ. Երկու անգամ:      ԿՐԿՆԱԿԻՆ } ած. Նա, որ միաժամանակ երկու կին ունի:      ԿՐԿՆԱԿԻՆԻԿ }</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿՆԻՔ</b>, ած. Երկու կնիք կրող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկնակին լինելը, միաժամանակ երկու կին ունենալը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԿՆՈՒՆՔ</b>, ած. գ. (Եկեղ.) Երկրորդ անգամ կնքում:</p>	<p><b>ԿՐԿՆԱԿՕՇԻԿ</b>, Տ. Կայրո:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԶԱՅՆ</b>, ած. Երկու ձայն ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկնաձայն լինելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՂԵՐՍ</b>, գ. Կրկնակի՝ երկրորդ անգամ աղերս:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՃՈՒՐԴ</b>, գ. Երկու անգամ դրուած աճուրդին:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՄԱԾԵԱԼ</b>, ած. Կրկնակի մածում:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄԵՆ</b>, ած. Երկու անգամ կմ երկու տեսակետից մեռնող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄՈՒՄԻՆ</b>, ած. Երկրորդ անգամ ամուսնացած:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկնամուսին լինելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՅԱՏԱԿ</b>, ած. Կրկնակի՝ երկու յատակ ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՅԱՐԿ</b>, ած. Կրկնակի՝ երկու յարկ ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՅԱՐԿԵԼ</b>, նբ. Երկու ծածկով պատել:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՆԱԽՍ</b>, ած. Կրկնակի նախատինք բերող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՆԵՐԲԱՆ</b>, ած. Կրկնակի ներքան ունեցող՝ ներքաններով:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՆԵՐԿՐՈՒՄ</b>, գ. Կրկին ներկրելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՆԻՇ</b>, ած. Երկու բան նշանակող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՇԱՀ</b>, ած. Կրկնապատիկ շահ բերող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Երկու կերպ շնչող:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՉԱՐ</b>, ած. Կրկին եւ կրկին չար:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԱԿԻ</b>, ած. Երկու կմ կրկին ապակի ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԱՏԻԿ</b>, ած. Կրկնակի, երկու անգամ աւելի:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԱՏԿԵԼ</b>, նբ. Կրկնապատիկ դարձնել:      ԿՐԿՆԱՊԱՏԿՈՒԹԻՒՆ } գ. Կրկնապատկելը:      ԿՐԿՆԱՊԱՏԿՈՒՄ }</p>
---	--

<p><b>ԿՐԿՆԱՊԱՏՈՒԱՍՏ</b>, գ. Երկրորդ անգամ ծաղիկը պատուաստելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԱՏՈՒՄ</b>, գ. 1. Կրկնուող պատմություն: 2. Կրկին պատմելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԱՐԻՍՊ</b>, ած. Երկու՝ արտաքին եւ ներքին պարիսպ ունեցող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊԷՍ</b>, Տ. Կրկնակի, երկրորդ անգամ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊՍԱԿ</b>, գ. Ձոյգ պսակ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՊՏՈՒՂ</b>, ած. Երկու անգամ պտուղ տուող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՍՏԻՆՔ</b>, գ. Ձոյգ ստինք, երկու ստինք:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկին ստորագրելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. Երկրորդ անգամ վաճառող:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՎՏԱԿ</b>, ած. Երկու վտակ ունեցող:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՏԳԵՂ</b>, ած. Կրկնակի տգեղ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՏԵՄԱԿ</b>, ած. Կրկին տեսակի, երկու տեսակ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ֆիզ.) Աչքի տկարություն, որի ժամանակ մի առարկան երկու հատ է երեւում:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՏՈՒՄԱՐ</b>, Տ. Հաշուապահություն կրկնակի:</p> <p><b>ԿՐԿՆԱՐՕՐ</b>, ած. Երկու անգամ արօրով վարած:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՐՈՐ</b>, Տ. Կրկնակ:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԱՔԱՅԼ</b>, գ. Երկարութեան չափ, կրկնակի քայլի չափ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԵԼ</b>, նբ. Երկրորդ անգամ ասել:</p> <p>2. Անցած դասընթացը նորից անցնել:</p> <p>3. Տանը վարժություն անել: 4. Կրկնապատկել: 5. Շրջել, շուտ տալ:</p> <p><b>ԿՐԿՆԵՌԱՆԿԻՒՆ</b>, գ. Երկու եռանկյուն իրար մէջ ագուցուած:</p> <p><b>ԿՐԿՆԵՐԳ</b>, գ. (Երաժշտ.) Երգի վերջին տողերի եւ կամ ամբողջ քառատողի կրկնություն:</p> <p>* <b>ԿՐԿՆԵՐԵՒՅԹ</b>, Տ. Միբաժ: Աչքի</p>	<p>խաբկանք, որով անտեսանելի իրերը տեսանելի կը թուին:</p> <p><b>ԿՐԿՆԵՓ</b>, ած. Երկու անգամ եփուած:</p> <p><b>ԿՐԿՆԻՉ</b>, գ. Կրկնող:</p> <p><b>ԿՐԿՆՈՑ</b>, գ. Երկրորդ զգեստ:</p> <p><b>ԿՐԿՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրկնելը, մի անգամ ասածը երկրորդ անգամ ասելը: 2. Ներկայացման նախընթաց փորձ: 3. (Բանահիւ.) Խօսքի ձեւ:</p> <p><b>ԿՐԿՆՈՒՄ</b>, գ. Կրկնելը:</p> <p><b>ԿՐԿՆՈՒԱԾ</b>, ած. կր. անց. դերբ. Կրկնելի:</p> <p><b>ԿՐԿՆՕՐԻՆԱԿ</b>, գ. Որեւէ բանի երկրորդ օրինակը: Պատճէն:</p> <p><b>ԿՐԿՆՕՐԻՆԱԿԵԼ</b>, բ. Ընդօրինակել:</p> <p><b>ԿՐԿՆՕՐԻՆԱԿՈՒՄ</b>, գ. Կրկնօրինակելը:</p> <p><b>ԿՐԿՈՒՏ</b>, գ. Փայտի կտորտանք, խոփ:</p> <p><b>2. ԿՐԿՈՒՏ</b>, գ. Խմբովին մի տեղ գնալը, չու, քոչ:</p> <p><b>ԿՐԿՁԱԼ</b>, Տ. Կրկչալ:</p> <p><b>ԿՐԿՁԱՁԱՅՆ</b>, ած. Կրկչալու ձայնով, կրկչացող:</p> <p>+ <b>1. ԿՐԿՏԱԼ</b>, չբ. Կրկուտ զգացուել:</p> <p>+ <b>2. ԿՐԿՏԱԼ</b>, չբ. Ստամների տակ մի բան կոտորուելիս ձայն լսուել:</p> <p><b>1. ԿՐԿՏԵԼ</b>, նբ. Քրքրել:</p> <p>+ <b>2. ԿՐԿՏԵԼ</b>, չբ. Դողալ:</p> <p><b>ԿՐԿՏԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Մրգատրների կարգին պատկանող թուփ կմ կարճ ծառ:</p> <p>+ <b>ԿՐԿՐԱԼ</b>, չբ. Կրկչալ:</p> <p>+ <b>ԿՐՃԱՆ</b>, ած. Մաստիկ ժլատ:</p> <p><b>ԿՐՃԱՏ</b>, ած. Կրճատուած:</p> <p><b>ԿՐՃԱՏԵԼ</b>, նբ. Ընդհանրապէս՝ կտրել:</p> <p>2. (Մաթ.) Կոտորակային թիւը կմ քանակը արտայայտել փոքր թուերով կմ քանակներով:</p> <p><b>ԿՐՃԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրճատ լինելը:</p> <p><b>ԿՐՃԱՏՈՒՄ</b>, գ. Երկար խօսքը կմ գրուածքը կարճացնելը, համառօտելը:</p> <p>2. (Մաթ.) Թիւը կմ քանակը կրճատելը:</p>
---	---

<p>1. <b>ԿՐՃԵԼ</b>, Տ. <i>Կրճտել:</i>                  2. <b>ԿՐՃԵԼ</b>, չբ. <i>Կրճատել:</i>  <b>ԿՐՃՈՏԵԼ</b>, Տ. <i>Կրճտել:</i>  <b>ԿՐՃՏԵԼ</b>, նբ. <i>Ատամները կրճտացնել:</i>  <b>ԿՐՃՏՈՑ</b>, գ. <i>Ատամների կրճտելը:</i>  <b>ԿՐՃՏՈՒՄ</b>, գ. <i>Կրճտելը:</i>  <b>ԿՐՄՈՒՂ</b>, գ. <i>Չվարժեցրած ձի:</i>  <b>ԿՐՄԱԼ</b>, բ. (Արեւմտ.) <i>Կարենալ:</i>                  + <b>ԿՐՄԿԱԿԻՑ</b>, ած. մկ. <i>Ուրիշի հետ կրունկը կրնկի յետեւից դնելով, նրա հետքով:</i>                  + <b>ԿՐՄԿԱԿՈՒՄ</b>, ած. մկ. <i>Կրնկակից:</i>                  + <b>ԿՐՄԱՀԱՆ</b>, ած. <i>Կրունկից՝ ծխնիից հանած (դուռ):</i>  <b>ԿՐՄԱՋԵԻ</b>, ած. մկ. <i>Կրունկի ձեւ ունեցող:</i>  <b>ԿՐՄԱՄՈՐ</b>, ած. <i>Կրունկ ունեցող:</i>                  + <b>ԿՐՄԿԻՆ</b>, մկ. <i>Կրնկի վրայ շուռ գալով:</i>  <b>ԿՐՈՂ</b>, ած. գ. ներկ. դերբ. <i>Կրելի:</i>                  2. (Քրկն.) <i>Նա որ կրում է ազդեցութիւն ուրիշից:</i>  <b>ԿՐՈՂՉԷՔ</b>, գ. <i>Վարձ, որ տրուում է մի բեռ կրողին կմ կրելու համար:</i>  <b>ԿՐՈՒՆԿ</b>, գ. <i>Մարդու ոտքի յետեւի ստորին մասը:</i> 2. <i>Կօշիկի դուրս գցուած մասը:</i>  <b>ԿՐՈՒԱԿ</b>, գ. <i>Շինություն, որի մէջ ապրանքներ են դնում ու ծախում, խանութ:</i>                  * <b>ԿՐՈՒԱԿԱՍՈՒՏ</b>, ած. <i>Կրպակ՝ գինետուն մտնելուց առաջ եկող:</i>                  * <b>ԿՐՈՒԱԿԱՆՈՑ</b>, գ. <i>Կրպակների տեղ:</i>                  * <b>ԿՐՈՒԱԿԱՊԵՏ</b>, գ. <i>Կրպակի պետ:</i>  <b>ԿՐՈՒԱԿԱՎԱՐՈՒՉԻ</b>, գ. <i>Կին կրպակավար:</i>                  * <b>ԿՐՈՒԱԿԱՏԷՐ</b>, գ. <i>Կրպակի տէրը:</i>  <b>ԿՐՈՒԱԿԻՎ</b>, գ. <i>Փոքր կրպակ:</i>  <b>ԿՐՏԱԾ</b>, <b>ԿՐՏԵԼ</b>, Տ. <i>Կռտած:</i>                  + <b>ԿՐՏ(Ե)ՊՐՏԱՆՔ</b>, Տ. <i>Տաշտաքեր:</i> <i>Տաշտի մէջի խմորը քերելու թիակ:</i>  <b>ԿՐՏԱԵՐ</b>, ած. <i>Եղբայրների եւ քոյրերի մէջ նա, որ աւելի ուշ է ծնուած:</i> <i>Տարիքով փոքր:</i></p>	<p><b>ԿՐՏԱԵՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. <i>աստ. Կրտսերի:</i>  <b>ԿՐՏԱԵՐԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Կրտսեր դառնալ:</i>  <b>ԿՐՏԱԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրտսեր լինելը տարիքով կմ աստիճանով:</i>  <b>ԿՐՔՈՏ</b>, ած. <i>Դիւրագրգիռ, բարկացկոտ:</i>                  2. <i>Վաւաշոտ, ցանկասէր:</i>  <b>ԿՐՔՈՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրքոտ լինելը:</i>  <b>ԿՐՔՈՏՈՒԵԼ</b>, չբ. <i>Կրքի գալ:</i>  <b>ԿՐՕՆ</b>, գ. <i>Կարգ, կանոն:</i> 2. <i>Դէն, աղանդ:</i> <i>Դաւանանք, պաշտամունք:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԲԱՐՈՅԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնին եւ բարոյագիտութեանը վերաբերող գիտելիք:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԳԷՏ</b>, ած. <i>Կրօնի ուսման հմուտ:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնի գիտութիւն:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԳՈՐԾԱՌԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կրօնական բնոյթի գործառական արժէք ունեցող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԽՈՅՁ</b>, ած. <i>Կրօնների հետազօտութիւն կատարող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կրօնին յատուկ:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԿԻՑ</b>, ած. <i>Միեւնոյն կրօնը դաւանող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԿՑԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Կրօնակցութեանը վերաբերող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՀԱԼԱԾ</b>, ած. <i>Կրօնը հալածող:</i>                  * <b>ԿՐՕՆԱՀԱՅՐ</b>, գ. <i>Վանահայր:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՀՐԱՇԱՊՏՈՒՄ</b>, գ. <i>Կրօնական հրաշապատում:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՍՈՒԼ</b>, ած. <i>Չափազանց կրօնասէր:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնամոլ լինելը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՆԵՐԲՈՂԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Կրօնական բնոյթի ներբողային:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՇԵՇՏ</b>, ած. <i>Կրօնը շեշտող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՊԵՏ</b>, գ. <i>Որեւէ կրօնի պաշտօնեաների մէջ պետը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՊԷՍ</b>, մկ. <i>Կրօնով, կրօնական տեսակետից:</i></p>
--	--

<p><b>ԿՐՕՆԱՍԷՐ</b>, ան. <i>Կրօնը սիրոնդ:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնասեր լինելը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՏԱՐԱԾ</b>, ան. <i>Կրօնը՝ յատկապես քրիստոնեական կրօնը տարածող:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԻՈՐ</b>, ան. գ. <i>Նա որ աշխարհիկ կեանքից հրաժարուում է կրօնական պաշտամունքների նուիրուելու համար:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԻՈՐԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կրօնաւորին յատուկ:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԻՈՐԱՍԷՐ</b>, ան. <i>Կրօնաւորներին սիրոնդ:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնաւոր լինելը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱԻՈՐՈՒՇԻ</b>, գ. <i>Կին-կրօնաւոր, միանձնուհի, կոյս:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՓՈՒՅ</b>, ան. <i>Նա որ փոխել է իր կրօնը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՓՈՒՆԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրօնափոխ լինելը:</i>  <b>ԿՐՕՆԱՔՆԻՉ</b>, S. <i>Հաստատանիչ:</i>  <b>ԿՐՕՆՈՒՍՈՅՑ</b>, ան. գ. <i>Կրօնի ուսուցիչ:</i>  <b>ԿՐՔԱՄՈԼ</b>, ան. գ. <i>Խիստ կրքոտ:</i>  <b>ԿՐՔԱՄՈԼԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կրքամոլութեանը վերաբերող:</i>  <b>ԿՐՔԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կրքամոլ լինելը:</i>  <b>ԿՐՔԱՊԱՐ</b>, գ. <i>Կրքոտ պար:</i>  <b>ԿՅԱԳՈՐԾԵԼ</b>, բ. <i>Գործելով կցել:</i>  <b>ԿՅԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. <i>Զորակոչային տեղամասում արձանագրում:</i>  <b>ԿՅԱԾԵԼ</b>, չբ. <i>Աքացել:</i>  <b>ԿՅԱԿ</b>, գ. <i>Իրար կցուած հացեր:</i>  <b>ԿՅԱԿԱՆ</b>, S. <i>Կցողական:</i>  <b>ԿՅԱՆ</b>, գ. <i>Կցելը, կցում:</i>  <b>ԿՅԱՏԵԼ</b>, նբ. <i>Աքացել:</i>  <b>ԿՅԵԼ</b>, նբ. <i>Կից դարձնել: 2. Մէկի երգածը շարունակել: 4. Սկսել:</i>  <b>ԿՅԿՏՈՒՐ</b>, ան. մկ. <i>Իրար կցուած, իրար կցելով շինած: 2. Կիսատ-պռատ, անկապ:</i>  <b>ԿՅԿՅԱՆՔ</b>, գ. <i>Կցկցուած՝ կցկտուր խօսք:</i>  <b>ԿՅԿՅԵԼ</b>, Մի բան միւսին կցել:</p>	<p>* <b>ԿՅԿՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կցկցուած լինելը:</i>  + <b>ԿՅՂՈՒԱՆՔ</b>, գ. <i>Անորձիք:</i>  + <b>ԿՅՄՅԵԼ</b>, նբ. <i>Թեթեւ կերպով վայրիվերոյ կցել:</i>  <b>ԿՅՄՆՑՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) <i>Համեմ գինձի համով:</i>  <b>ԿՅՆԵԼ</b>, նբ. <i>Կտցահարել:</i>  <b>ԿՅՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կցելու յատկութիւն ունեցող:</i>  <b>ԿՅՈՂ</b>, ան. գ. <i>Նա որ ուրիշին կից՝ նրա հետ մի բան անում է, մասնակից:</i>  <b>ԿՅՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Ուրիշ բանի հետ կից, կցորդելով:</i>  * <b>ԿՅՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Կցորդ՝ մասնակից եղող:</i>  <b>ԿՅՈՂԱԿԻՑ</b>, ան. <i>Կցորդ:</i>  <b>ԿՅՈՂԱԿՅԵԼ</b>, S. <i>Կցորդել:</i>  <b>ԿՅՈՂԵԼ</b>, նբ. <i>Կցորդ՝ մասնակից՝ հաղորդակից դարձնել:</i>  <b>ԿՅՈՂԻՉ</b>, գ. ան. (Տէխ.) <i>Կցորդող, կցող:</i>  + <b>ԿՅՈՒԱԾՔ</b>, գ. <i>Սկիզբ, ծայր:</i>  <b>ԿՅՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կցորդ՝ մասնակից լինելը:</i>  <b>ԿՅՈՒՄ</b>, գ. <i>Կցելը:</i>  <b>ԿՅՈՒՐ</b>, գ. (Եկեղ.) <i>Սաղմոսից մի տուն: 2. (Եկեղ.) Սաղմոսերգութեան կմ օրհներգութեան կցուած համառօտ երգ:</i>  <b>ԿՅՈՒԱԾՈՅ</b>, ան. <i>Իրար կցելով՝ կցկցելով շինած:</i>  <b>ԿՔԱԼ</b>, չբ. <i>Աչքերը ծանրանալ:</i>  <b>ԿՔԱՆՍԵԼ</b>, բ. <i>Կքելով նստել, պպզել:</i>  <b>ԿՔԵԼ</b>, նբ. <i>Թեքել, ծռել:</i>  <b>ԿՔՈՒՄ</b>, գ. <i>Կքելը:</i>  + <b>ԿՕՆՉՕԼ</b>, գ. <i>Թթու կաղամբով ապուր:</i>  <b>ԿՕՇԻԿ</b>, գ. <i>Ուտքի ազանելիք: 2. (յոգն. Ձեւով) Վարձ, ապրուստի փող:</i>  <b>ԿՕՇԿԱԿԱՆ</b>, գ. <i>Կօշիկների խանութ:</i>  <b>ԿՕՇԿԱԿԱՐ</b>, ան. գ. <i>Կօշիկ կարող:</i>  <b>ԿՕՇԿԱԿԱՐԱՆՈՅ</b>, գ. <i>Արհեստանոց, որտեղ կօշիկներ են կարում:</i>  <b>ԿՕՇԿԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կօշկակար լինելը:</i></p>
--	--



<p><b>ԿՕՇԿԱԶԵԻ</b>, ան. մկ. Կօշիկի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ԿՕՇԿԱԶԻՔ</b>, գ. Կօշիկ հագնելու համար փայտէ, մետաղէ սարք:</p> <p><b>ԿՕՇԿԱՎԱՃԱՈ</b>, գ. Կօշիկ վաճառող:</p>	<p>+ <b>ԿՕՇԿԱՐ</b>, Տ. Կօշկակար:</p> <p>* <b>ԿՕՇԿԱՐԱՐ</b>, Տ. Կօշկակար:</p> <p><b>ԿՕՇԿԱԻՈՐ</b>, ան. Ուտքին կօշիկ ունեցող:</p> <p>+ <b>ԿՕՏԱԿ</b>, գ. Խիւս երեխաների համար:</p>
---	---

## Հ, հ

**Հ, հ, հոյ** կմ **հո**, գ. Հայերէն այբուբենի տասնվեցերորդ տառը եւ տասնմէկերորդ բաղաձայնը: 2. Հոգեւորականների յատուկ անուններից առաջ միջակէտով գործ է ածուում իբրեւ կրճատում Հայր բառի: Թուարկութեան մէջ եօթանասուներորդ: Եօթանասուն:

**ՀԱ՛**, մկ. միջ. Դրական պատասխան տրուած հարցումին: 2. Հա՛, Մի նոր բան լսելիս:

+ **ՀԱԲԱՅ**, գ. Փոքրիկ փոս:

**ՀԱԲԷՇԱԿԱՆ**, ան. Հաբէշներին վերաբերող:

**ՀԱԲԷՇՈՒՅԻ**, գ. Հաբէշ կին:

**ՀԱԲԷՇ**, ան. գ. Հաբէշստանի բնակիչ, խափշիկ:

ՀԱԲԻՒՆ } միջ. Հաւերը բոյնը քշելու բացագանչութիւն:

ՀԱԲՈՒՆ }

+ **ՀԱԲՐԲԱՆ**, միջ. Բացագանչութիւն, որով եալլի ասողն սկսում է իր ասելիքը եւ որով դիմացինին հրաւիրում է իրեն պատասխանել:

+ **ՀԱԳ**, ան. գ. Վրան հագած:

**ՀԱԳԱԳ**, գ. (Կազմալս.) Խոշափողի վերի կողմը երկայն ճեղք:

\* **ՀԱԳԱԳԱՀՐԱՏ**, ան. Հուր արտաշնչող, կրակ թափող:

**ՀԱԳԱԳԱՀՈՒՆՉ**, ան. Միայն շնչից բաղկացած ձայն:

**ՀԱԳԱԳԱՅԻՆ**, ան. Թաւ կմ նուրբ հագագով արտասանուող:

\* **ՀԱԳԱԳԱՊԱՀ**, գ. Շնչերակ:

\* **ՀԱԳԱՍՏԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Իմաստակութեամբ կցկցել, աւելորդարանել:

**ՀԱԳԱՍԾԵԼ**, չբ. Ազահարար ուտել, լափել:

\* **ՀԱԳԱՍԾԵԼԻ**, ան. Ախորժելի:

**ՀԱԳԱՍԾ-ԿԱՊԱՍԾ**, ան. մկ. Հագնուած պատրաստուած:

\* **ՀԱԳԱՉԵԼ**, չբ. Հաջել (շան):

**ՀԱԳԱՐԱԾԻՆ**, ան. գ. Արաբացի:

1. **ՀԱԳՆԵԼ**, նբ. Կարել-կարկատել:

2. **ՀԱԳՆԵԼ**, նբ. Չգետը, սպիտակէղէնը մարմնի վրայ անց կացնել:

\* **ՀԱԳՆԵՐԳ**, Տ. Հագներգութիւն:

<p><b>ՀԱԳՆԵՐԳԱԲԱՐ</b>, մկ. Հազներգելու կերպով:</p> <p><b>ՀԱԳՆԵՐԳՈՒ</b>, ած. գ. Հազներգութիւն յօրինող: Դիւցազներգակ աշուղ:</p> <p><b>ՀԱԳՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Քերթուած, տաղ:</p> <p><b>ՀԱԳՆՈՒԵԼ</b>, չբ. Հագուստները՝ շորերը հազնել:</p> <p><b>ՀԱԳՈՒԱՏՔ</b>, գ. Հազնուելը:</p> <p><b>+ ՀԱԳՈՒՆ</b>, գ. Հազնելիք:</p> <p><b>ՀԱԳՈՒՍՏ</b>, գ. Հազնելու իր, զգեստ:</p> <p><b>ՀԱԳՈՒՍՏԵՂԷՆ</b>, ած. գ. Ինչ որ հագուստ է:</p> <p><b>ՀԱԳՑՆԵԼ</b>, անց. ձեւ. Հազնելի՛: Հազնել տալ:</p> <p><b>1. ՀԱՁ</b>, գ. Թոքերում եղած օղի յանկարծական հարուածային արտաշնչութիւն: 2. (Բուս.) Խոխտպաւորների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>2. ՀԱՁ</b>, Գործ է ածուում միայն հազի հազ բառում:</p> <p><b>ՀԱՁԱՂԵՂ</b>, գ. Հազը բժշկելու՝ հազի դեղ:</p> <p><b>ՀԱՁԱՁ</b>, գ. (Բուս.) Մորմազգիների կարգին պատկանող թուփ:</p> <p><b>ՀԱՁԱԼ</b>, չբ. Թոքերից օղը յանկարծակի ջղաձգօրէն արտաշնչել:</p> <p><b>1. ՀԱՁԱՐ</b>, գ. (Բուս.) Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>2. ՀԱՁԱՐ</b>, ած. Բացարձակ թուական անուն:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԲԱՐԴ</b>, ած. Հազար տեսակ բարդութիւններ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԲԵՐԱՆ</b>, ած. մկ. Հազար բերան ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԲՈՅՐ</b>, ած. Բազմաբոյր, բուրումնասէր:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԳԱՆՁ</b>, ած. Հազարաւոր գանձեր ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԳԵՂ</b>, Տ. Եղրեւանի:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԳՈՅՆ</b>, ած. Բազմագոյն:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԴԱՅԼԱԼ</b>, ած. Հազարաւոր դայլալներ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԴԱՇՈՅՆ</b>, բ. Հազարաւոր դա-</p>	<p>շոյններով:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԹՈՂ</b>, գ. Հազարից մէկը թողնրուած ոչխար:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԹՈՅՐ</b>, ած. Հազարաւոր գոյներ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԼԻՏՐ</b>, Տ. Կիլովիտը:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին մի հազար:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՍԱՆՈՒԿ</b>, գ. Նեցուկ սիւն:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՍԵԱԿ</b>, գ. Հազար տարուայ շրջան:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՍԵԱՅ</b>,  <b>ՀԱՁԱՐԱՍԵԱՆ</b>, ած. Հազար տարեկան, հազար տարի գոյութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՍԵԱԿ</b>, գ. Հազար տարուայ ժամանակաշրջան:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՆ ԲԻՒԼԲԻՒԼ</b>, գ. Հեքիայթերում՝ հրաշալի եւ ճառագայթարձակ թռչուն:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՆՈՅ</b>, ած. Հազար միութիւն արժեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՆՈՒՆ</b>, ած. Հազար անուն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՇԷՆ(Ք)</b>, ած. Տանիքի ճարտարապետական ոճ:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՊԱՏԻԿ</b>, ած. մկ. Հազար անգամ աւելի:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՊԱՏԿԵԼ</b>, նբ. Հազարով բազմապատկել:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՊԵՏ</b>, գ. Իբրեւ զինուորական պաշտօնեայ՝ հազարի պետ:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հազարապետ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԱԻՈՐ</b>, ած. Հազար անգամ շատ:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԵԱԿ</b>, գ. Մի հազարը իբրեւ մի միութիւն:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԵՐԱՆԳ</b>, ած. Հազար գոյնի, բազմատեսակ գոյներով:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԵՐՈՐԴ</b>, ած. Այն միաւորը, որ 999-ի վրայ աւելանալով կազմում է հազար:</p> <p><b>ՀԱՁԱՐԵՐՈՐԴԱԿԱՆ</b>, Տ. Հազարերորդ:</p>
--	--

**ՀԱԶԱՐԱԹԵՐԹԻՎ**, գ. (Կազմախ.), Որոճող կենդանիների երրորդ ստամոքսը:  
**ՀԱԶԱՐԻ**, գ. Խաղողի մի տեսակ:  
**ՀԱԶԱՐՈՏՆԵԱՆՆԵՐ**, գ. (Կենդ.), Ստորին կենդանիների դաս:  
**ՀԱԶԱՐՈՏՈՒԻՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Հազարոտեանների դասին պատկանող ստորին կենդանիների կարգ:  
**ՀԱԶԱՐՏԵՐԵՒՈՒՎ**, գ. (Բուս.) Չամբի-դառնների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՀԱԶԻԻ**, մկ. Դեռ նոր, հենց քիչ առաջ, այն է: Դժուարաւ:  
**ՀԱԶՈՅ**, գ. Հազարու ձայն:  
**ՀԱՅՈՒՍԳԻՒՏ**, ած. Հազիւ՝ դժուարաւ գտնուող, քիչ անգամ պատահող:  
**ՀԱՅՈՒՍԻՂԷՊ**, ած. մկ. Ինչ որ հազիւ է պատահում:  
**ՀԱԹԱԹԱՅ**, գ. Սպառնալիք:  
**1. ՀԱԼ**, գ. Հալում լինելը:  
**2. ՀԱԼ**, գ. Խաղաղանդակ, գնդակ:  
**1. ՀԱԼԱԼ**, գ. Ձեռքի ապարանջան սուտ քարով:  
**ՀԱԼԱՍ ԹԱՓԱՍ**, Տ. Հանած-վարած:  
**ՀԱԼԱՍԱԿԱՆ**, ած. մկ. Հալածում, վտարանդի:  
**ՀԱԼԱՍԱՔ**, գ. Հալածելը, հալածուելը, մէկին հետապնդելը:  
**ՀԱԼԱՍԵԼ**, նբ. Հետապնդել մէկի յետեւից:  
**ՀԱԼԱՍԻՉ**, ած. գ. Նա որ հալածում է, հալածող:  
**ՀԱԼԱՍՈՒՄ**, գ. Հալածելը, հալածուելը:  
**ՀԱԼԱԿԱՆ**, ած. Հալուող:  
**ՀԱԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հալական լինելը:  
**ՀԱԼԱՂԻ**, գ. Խաղողի մի տեսակ:  
**ՀԱԼԱՃ**, գ. Բուրդ կմ բամբակ գգող:  
**ՀԱԼԱՅ**, գ. Պարի մի տեսակ:  
**ՀԱԼԱԻ**, գ. Ձգեստ, շոր:  
**ՀԱԼԱԻՍՍ**, ած. մկ. Շապկանց:  
**ՀԱԼԱԻ(Ա)ՑՈՒ**, ած. Սպիտակեղէն կմ զգեստ կարելու յարմար:

**ՀԱԼԱԻՕՐՉՆԷՔ**, գ. (Կրօն.) Հարսի կմ փեսայի՝ հարսանիքի ժամանակ հազներու հալան օրհներու ծէսը:  
**ՀԱԼԱՐԱՆ**, Տ. Չուլարան:  
**ՀԱԼԱՅՈՒՎ, ՀԼԱՅՈՒՎ**, գ. (Բուս.) Ձիթատու բոյս:  
**ՀԱԼԲԱԹ**, մկ. Ի հարկէ, անշուշտ:  
**2. Անտարակոյս, անկասկած:**  
**1. ՀԱԼԵԼ**, նբ. Տաքութեան ազդեցութեամբ մի պինդ բան հեղուկ դարձնել:  
**ՀԱԼԵԼ-ԹԱՓԵԼ**, բ. Հալուել:  
**ՀԱԼԵԼԻ**, Տ. Հալական:  
**ՀԱԼ ԵՒ ՄԱՇ**, Տ. Հալումաշ:  
**ՀԱԼԵՑՈՒՑԻՉ**, ած. Հալեցնող:  
**ՀԱԼԵՒՈՐԵՎ } գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:**  
**ՀԱԼԻՄ**, գ. Չաւարով ու հաւի մտով պատրաստուած թանձր կերակուր հերիսայի նման:  
**ՀԱԼԻՈՐՈՒՎ**, գ. Ուտելու խաղողի մի տեսակ:  
**ՀԱԼՀԱԼԷՄ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  
**ՀԱԼՀԼՈՒՎ**, ած. Շատ հալումած:  
**ՀԱԼՈՂԱԿԱՆ**, ած. Հալող:  
**ՀԱԼՈՃԻ**, Տ. Ալոճի:  
**ՀԱԼՈՅ**, գ. Անօթ, որի մէջ մետաղներն եւ այլ դժուարահալ նիւթերը հալում են:  
**ՀԱԼՈՑԱԿԱՆ**, ած. Հալոցին յատուկ:  
**ՀԱԼՈՒԷ**, գ. (Բուս.) Շուշանագիների կարգին պատկանող ծառ:  
**ՀԱԼՈՒՎ**, ած. Կիսովին հալումած:  
**ՀԱԼՈՒՄԱՇ**, ած. Հալումած մաշումած, սաստիկ վշտից:  
**ՀԱԼՈՒՆ**, ած. Հալուելու ընդունակ, հալուող:  
**ՀԱԼՉԵԼ**, բ. Հալուել:  
**ՀԱԼՊՈՒՊ**, գ. (Բուս.) Մի տեսակ խոտաբուս:  
**ՀԱԼՎԱՅ**, գ. (Արաբ., թրք.) Քաղցր խմորեղէն ուտելիք:  
**ՀԱԼՎԷՀԱԼ**, ած. Հալուելու մօտ:

<p><b>ՀԱԼՔ</b>, գ. Հայելը:  <b>ՀԱԼՏԱ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:  <b>ՀԱԽ</b>, ած. Արդար, իրաւացի:  <b>ՀԱԽՃԱՊԱԿԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հախճապակու մշակմամբ զբաղուելը:  <b>ՀԱԽՈՒՅԼ</b>, նբ. Լի բերանով արագաբար խլել:  <b>1. ՀԱԿ</b>, գ. Հակում, դէպի մի կողմ հակուելը:  <b>2. ՀԱԿ</b>, գ. Բեռնակիր անասունի երկու կողքից հակուած՝ կախ ընկած բեռներից ամէն մէկը:  <b>3. ՀԱԿ</b>, Հակա, Ընդդէմ:  <b>ՀԱԿԱ</b>, գ. (Ընտան.) Կրճատ ձեւ:  <b>ՀԱԿԱՍԿԱՆԱՆԱԻ</b>, գ. (Ռեզլմ.) Աւելի մեծ ականանաւ:  <b>ՀԱԿԱՆԱՍՁԱՐԿ</b>, Տ. Հակընդդէմ առաջարկ:  <b>ՀԱԿԱՐԱՆԵԼ</b>, Տ. Ընդդիմախօսել:  <b>ՀԱԿԱՐԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ</b>, ած. Բարեգործութեանը հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Բնականին՝ բնութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Անբնական լինելը:  <b>ՀԱԿԱՐՈՒԺՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Այլաբուժութիւն:  <b>ՀԱԿԱԳԱՂԱՓԱՐ</b>, գ. Հակառակ գաղափար:  <b>ՀԱԿԱԳԵՆԴԵՐԱՅԻՆ</b>, ած. Գենդերային կանոններին հակառակ:  <b>ՀԱԿԱԳԻԾ</b>, ած. Հիմնական գծերին հակառակ ուղղութեամբ գծում:  <b>ՀԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ած. Գիտութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱԳՐԳՈՒՉ</b>, ած. Կազմուածքի չափազանց գրգիռները մեղմող:  <b>ՀԱԿԱԳՐՈՂ</b>, գ. Գրոհի դէմ գրոհ:  <b>ՀԱԿԱՂԱՇՆԱԿՑԱԿԱՆ</b>, ած. Դաշնակցութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՂԱՐՁ</b>, ած. Հակառակ ուղղութիւն</p>	<p>ունեցող:  <b>ՀԱԿԱՂԱՐՁԱԲԱՐ</b>, մկ. Հակադարձ կերպով:  <b>1. ՀԱԿԱՂԱՐՁԵԼ</b>, նբ. Հակառակ կողմը դարձնել:  <b>2. ՀԱԿԱՂԱՐՁԵԼ</b>, չբ. Իրար հակադարձ լինել: Դիմադարձել:  <b>ՀԱԿԱՂԱՐՁԵԼԻ</b>, ած. Որ կարելի է հակառակ շուտ տալ:  <b>ՀԱԿԱՂԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակադարձ լինելը:  <b>ՀԱԿԱՂԱՐՁՈՒՄ</b>, գ. Հակադարձելը:  <b>ՀԱԿԱՂԻՒՆԱՍԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ած. Դիւանագիտութեանը հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՂԻՐ</b>, ած. Իրար հակառակ դրուած:  <b>ՀԱԿԱՂԻՐԱՊԱՏԿԵՐ</b>, գ. Հակադիր պատկեր:  <b>ՀԱԿԱՂԻՆ</b>, նբ. Մի բանի հակառակ կմ ընդդէմ ուրիշ բան դնել: 2. Դէմ առ դէմ դնել:  <b>ՀԱԿԱՂԻՆԻ</b>, ած. Ինչ որ կարող է հակադրուել մի ուրիշ բանի:  <b>ՀԱԿԱՂԻՈՅԹ</b>, գ. Հակադիր դրոյթ:  <b>ՀԱԿԱՂԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մի բան ուրիշ բանի դէմ դնելը իբրեւ ախտյեան:  <b>ՀԱԿԱՂԻՈՒՄ</b>, գ. Հակադրելը:  <b>ՀԱԿԱԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ</b>, ած. Եկեղեցու հակառակ:  <b>ՀԱԿԱԶԱՒԹՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Բռնատիրութեան՝ բռնատիրին հակադրուող:  <b>ՀԱԿԱԶԱՏԱԿԱՆ</b>, ած. Ազատութեան դէմ ուղղում:  <b>ՀԱԿԱԶԱՐԳԱՑՈՒՄ</b>, գ. Զարգացման ուղղութեանը հակառակ փոփոխութիւն:  <b>ՀԱԿԱԶԳԱՅԻՆ</b>, ած. Ազգի՝ ազգային շահերի հակառակ:  <b>ՀԱԿԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆ</b>, ած. Ոչ-ազգայնական:  <b>ՀԱԿԱԶԴԱԿ</b>, գ. (Քիմ.) Նիւթ, որ ազդում է մի մարմնի վրայ:</p>
--	---

**ՀԱԿԱԶԳԵԼ**, չբ. Մի ազդեցութեան հակառակ ազդեցութիւն գործել:  
**ՀԱԿԱԶԳԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մի ազդեցութեան հակառակ ազդեցութիւն:  
**ՀԱԿԱԹՈՅՆ**, գ. Թոյնի հակառակ դեղ:  
**ՀԱԿԱԹՈՒ**, ած. (Եկեղ.) Եկեղեցական օրէնքով ընտրուած աթոռակալի (հայրապետի) դէմ աթոռ նստող:  
**ՀԱԿԱԹՈՒՐՔԱԿԱՆ**, ած. Թուրքերի կմ նրանց քաղաքականութեան հակառակ կմ հակառակորդ:  
**ՀԱԿԱԹՈՔԱՆՍԱՅԻՆ**, ած. Թոքախտի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱԺԱՆՍԱՆՍԱՅԻՆ**, ած. Ժանտախտի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱԺՈՂՈՎ**, գ. (դիպվ.): Ընդդէմ մի բանի ժողով:  
**ՀԱԿԱԺՈՂՈՎՐԱԿԱՆ**, ած. Ժողովրդի կմ նրա շահերի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱԺՈՂՈՎՐԱՎԱՐԱԿԱՆ**, ած. Ժողովրդավարութեանը դէմ, հակառակ:  
**ՀԱԿԱԼԿՈՂՈՒԿԱՆ**, ած. Ալկոհոլի անչափաւոր գործածութեան՝ հարբեցութեան դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՆՈՂՆԵՐԱՅԻՆ**, Ս. Հակասովետական:  
**ՀԱԿԱԿԱՆ**, գ. (Ռեազմ.) Ական, որ շինոււմ են պաշարուած բերդը պաշարող թշնամու ականներից պաշտպանուելու համար:  
**ՀԱԿԱԿԱՆԱՆԱԻ**, Ս. Հակասկանանաւ:  
**ՀԱԿԱԿԱՆՈՆԱԴՐԱԿԱՆ**, ած. Կանոնադրութեան հակառակ:  
**ՀԱԿԱԿԱՆՈՎԱՐԱԿԱՆ**, ած. Կառավարութեան հակառակ:  
**ՀԱԿԱԿԱՐԾԻՔ**, ած. Հակառակ կարծիքի եղող:  
**ՀԱԿԱԿԱՐԾՐԱՆՍԱՅԻՆ**, ած. (բժշկ.): Կարծրախտի (սկլերոզ): զարգացմանը խոչընդոտող:  
**ՀԱԿԱԿԵԼ**, չբ. Հակառակել:

**ՀԱԿԱԿԻՐ**, ած. Մի բանի հակառակ տրամադրուած:  
**ՀԱԿԱԿԾԿՈՂԱԿԱՆ**, ած. (բժշկ.): Կրծկողականութիւնը խոչընդոտող:  
**ՀԱԿԱԿՂԵՐԱԿԱՆ**, ած. Կղերականի եւ կղերականութեան դէմ:  
**ՀԱԿԱԿՇԻՈՒ**, ած. Մի ծանրութեան դէմ դրուած՝ իբրեւ նրան հաւասարակշռող:  
**ՀԱԿԱԿՇՈՒԵԼ**, նբ. Իր ծանրութեամբ հաւասարակշռել դիմացի ծանրութիւնը:  
**ՀԱԿԱԿՇՈՒՅԹ**, գ. Հակառակ կարծիք:  
**ՀԱԿԱԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ**, ած. Կուսակցութեան հակառակ:  
**ՀԱԿԱԿՐԱՔ**, Ս. Հակակրութիւն:  
**ՀԱԿԱԿՐԵԼ**, չբ. Մի բանի հակառակ տրամադրուած լինել:  
**ՀԱԿԱԿՐԵԼԻ**, ած. Որին պէտք է հակակրել:  
**ՀԱԿԱԿՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնագրական կմ ի բնէ հակառակ տրամադրութիւն դէպի մէկը:  
**ՀԱԿԱԿՐՕՆ** } ած. Կրօնի հակառակ, կրօնի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱԿՐՕՆԱԿԱՆ** }  
**ՀԱԿԱՀԱՅ**,  
**ՀԱԿԱՀԱՅԿԱԿԱՆ**, ած. Հայերի հակառակ, հայերի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Հայրենասիրութեան հակառակ:  
**ՀԱԿԱՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ած. գ. Հանրապետութեան կմ նրա շահերի դէմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ**, ած. Հասարակութեան կմ նրա շահերին հակառակ:  
**ՀԱԿԱՀԱՐՈՒԱԾ**, գ. Հարուածի անդրադարձում: Հակազդեցութիւն:  
**ՀԱԿԱՀՈՍԱՆՔ**, գ. Հոսանք հակառակ ուղղութեամբ:  
**ՀԱԿԱՀՐԵՂԱՅԻՆ**, ած. Հրդեհի դէմ:  
**ՀԱԿԱՀՐԷԱԿԱՆ**, Ս. Հակասեմական:  
**ՀԱԿԱԶԻԳ**, ած. Դէպի հակառակ կողմերը ձգող:

<p><b>ՀԱԿԱՃԱՌ</b>, գ. Հակաճառող:  <b>ՀԱԿԱՃԱՌԱԲԱՐ</b>, մկ. Հակաճառելով, ընդդիմախօսելու համար:  <b>ՀԱԿԱՃԱՌԱԿԱՆ</b>, ած. Հակաճառութեան յատուկ:  <b>ՀԱԿԱՃԱՌԵԼ</b>, ջբ. Մէկի ասածին ընդդիմախօսել:  <b>ՀԱԿԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակաճառելը:  <b>ՀԱԿԱՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ</b>, ած. Ինչ որ հակառակ է մանկավարժութեան կանոններին:  <b>ՀԱԿԱՄԱՐԿԱՅԻՆ</b>, ած. Ինչ որ հակառակ է մարդկային օրէնքներին:  <b>ՀԱԿԱՄԱՐՏ</b>, S. Ընդդիմամարտ:  <b>ՀԱԿԱՄԱՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Գիտութիւն, որն ուսումնասիրում է ցանկացած մակարդակի հակամարտութեան օրինաչափութիւնները:  <b>ՀԱԿԱՄԱՐՏԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Այն բանի հաւանականութիւնը, որ իրադրութիւնը կվերաճի հակամարտութեան:  <b>ՀԱԿԱՄԱՐՏԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Իրար.) Ամբաստանութեան դէմ յարուցուած ամբաստանութիւն:  <b>ՀԱԿԱՄԷՏ</b>, ած. Հակուած եւ միտուած դէպի մի բան: Տրամադիր՝ յօժար:  <b>ՀԱԿԱՄԻՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. գ. Միապետութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՄԻԱՍԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միասեռականութեանը հակառակ շարժում:  <b>ՀԱԿԱՄԻՏԵԼ</b>, ջբ. Հակամէտ դառնալ, տրամադիր լինել մի բանի:  <b>ՀԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակամէտ լինելը:  <b>ՀԱԿԱՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ</b>, ած. Մշակոյթին դէմ՝ հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՄՐՑԱՆԱԿ</b>, գ. Հակառակ մրցանակ:  <b>ՀԱԿԱՅԱՐՉԱԿՈՒՄ</b>, գ. (Ռազմ.) Յարձակման դէմ յարձակում:  <b>ՀԱԿԱՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ</b>, ած. Հակայե-</p>	<p>ղափոխութեան բնոյթ կրող:  <b>ՀԱԿԱՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Քաղաքական շարժում:  <b>ՀԱԿԱՆԱԻԱՅԻՆ</b>, ած. Նաւերի դէմ եղող:  <b>ՀԱԿԱՆԵՆԱԿԱՆ</b> } ած. (Բժշկ.) Վերքի՝  <b>ՀԱԿԱՆԵՆԻՉ</b> } կտրուած տեղի նեխումը կանգնեցնող:  <b>ՀԱԿԱՆԵՆՈՒՄ</b>, գ. (Բժշկ.) Նեխումը կանգնեցնելու միջոց:  <b>ՀԱԿԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Իրար հակառակ ուղղութեամբ փչող:  <b>ՀԱԿԱՊԱՊ</b>, գ. (Եկեղ.) Օրինաւոր պայի հակաթոռ պապ:  <b>ՀԱԿԱՊԱՊԱԿԱՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Պապի կմ պապականութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՊԱՏՄԱԿԱՆ</b>, ած. Պատմութեան հակառակ:  <b>ՀԱԿԱՊԱՏԿԵՐ</b>, գ. Մէկը միւսին բոլորովին հակառակ յատկութիւն ունեցող իր:  <b>ՀԱԿԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. Պետութեան կմ նրա շահերի դէմ ուղղուած:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿ</b>, ած. Դէմ ու դէմը՝ դիմացը գտնուող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ</b>, ած. Հակառակ խօսող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակառակարանելը:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՆ</b>, ած. Հակառակ խօսող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Հակառակելով, հակառակութեամբ:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՆԱՑ</b>, ած. Իրար հակառակ ընթացք ունեցող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԳՈՐԾ</b>, ած. Մէկի արածին հակառակ գործ կատարող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԷՄ</b>, ած. մկ. Դէմքը հակառակ կողմը դարձրած:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԴԻՐ</b>, ած. Հակառակ դիրք ունեցող:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակառակադիր լինելը:  <b>ՀԱԿԱՌԱԿԱԹՈՈ</b>, S. Հակաթոռ:</p>
---	--

**ՀԱԿԱՌԱԿԱՆՈՍ**, Տ. Հակառակաբան:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԱՅ**, ան. Ընդդիմակաց:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱԿԻՐ**, ան. Հակակիր:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՋԱՅՆ**, ան. Դեմ առ դեմ, դեմ դիմաց երգող՝ նուագող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԱՐՏ**, Տ. Հակամարտ:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԷՏ**, ան. Հակառակ կողմը միտող՝ ձգտող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԻՏ**, ան. Հակառակ կերպով մտածող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակառակ կողմը միտելը:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՅՈՐԴՈՐ**, ան. Դէպի հակառակութիւն յորդորող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՆԱՆ**, Տ. Հակառակել:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՇԱՐԺ**, ան. Մէկը միւսին հակառակ շարժումներ ունեցող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՊԱՏԿԵՐ**, Տ. Հակապատկեր:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԷՐ**, ան. Հակառակութիւն սիրող:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակառակասեր լինելը:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՍՏՈՒԱԾ**, գ. (Կրօն.) Աստրծու հակառակ աստուած:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԱՏԻՊ**, ան. Հակառակ տիպ՝ բնոյթ ունեցող:  
**1. ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ**, նբ. Տ. Հակառակեցուցանել:  
**2. ՀԱԿԱՌԱԿԵԼ**, չբ. Հակառակ՝ դեմ լինել:  
**ՀԱԿԱՌԱԿԸՆԴԻԷՄ**, ան. Հակառակ եւ ընդդէմ:  
**ՀԱԿԱՌԱԿՈՐ**, գ. Նա որ պատկանում է հակառակ հոսանքի:  
**ՀԱԿԱՌԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակառակորդ լինելը:  
**ՀԱԿԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակառակ՝ դեմ՝ ներհակ լինելը:  
**ՀԱԿԱՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրցակցութիւն:  
**ՀԱԿԱՌԱՋԱՐԿ**, գ. Եղած առաջարկի

դեմ այլ առաջարկ:  
**ՀԱԿԱՌՈՂՋԱԿԱՆ** } ան. Առողջապահութեան պահանջներին հակառակ:  
**ՀԱԿԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ** }  
**ՀԱԿԱՌՈՒՍ** } ան. Ռուսների կմ  
**ՀԱԿԱՌՈՒՍԱԿԱՆ** }  
 Ռուսաստանի շահերի դեմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՌՈՒՍԱՍՏԱՆԵԱՆ**, ան. Ռուսաստանի դեմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՍԱՐԱՆ**, ան. Նա որ ինքն իր ասածին հակասում է:  
**ՀԱԿԱՍԱՐԱՐ**, մկ. Ինքն իր ասածին հակասելով:  
**ՀԱԿԱՍԱԿԱՆ**, ան. Մէկը միւսին հակասող:  
**ՀԱԿԱՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակասական լինելը:  
**ՀԱԿԱՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ**, ան. գ. Ինչ որ հակառակ է սահմանադրութեան:  
**ՀԱԿԱՍԱՆԻՏԱՐԱԿԱՆ**, ան. Հակառողջապահական:  
**ՀԱԿԱՍԱՆԵՑՈՒՑԻՉ**, գ. Ստուգում թոյլ չտուող հեղուկ:  
**ՀԱԿԱՍԵԼ**, չբ. Նախկին ասածին հակառակ բան ասել:  
**ՀԱԿԱՍԵՍԱԿԱՆ**, ան. Հակահրէական:  
**ՀԱԿԱՍԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Շարժում հրեաների դեմ:  
**ՀԱԿԱՍԻՐԱՆՔ**, գ. Այստեղ՝ հակազգային քայլ:  
**ՀԱԿԱՍՈՎԵՏԱԿԱՆ**, ան. (Քաղ.) Սովետների կմ խորհրդային կարգերի դեմ ուղղուած:  
**ՀԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հակասելը:  
**ՀԱԿԱՍՏՈՐՈՉ**, ան. Մի բան ուրիշ բանի դեմ ստորոգուող:  
**ՀԱԿԱՏԵՆԱՅԻՆ**, ան. Տենդի հակառակ, տենդը բժշկող:  
**ՀԱԿԱՏՈՓՈՂ**, ան. Ուրիշին հակառակ տովազող:  
**ՀԱԿԱՏՐԱՄԱԲԱՆ** } ան. Տրա-  
**ՀԱԿԱՏՐԱՄԱԲԱՆԱԿԱՆ** }

մաքանություն հակառակ:  
**ՀԱԿԱՏՐԵԼ**, չբ. Այս կմ այն կողմը հակուել:  
**ՀԱԿԱՐԱՇ**, ած. գ. Հակառակ, նախան-  
 ձորդ:  
**ՀԱԿԱՐՁԱՅԻՆ**, ած. (Աշխգր.) Արջայինի  
 դէմ ընկած:  
**ՀԱԿԱՅԵՂ**, գ. Ազգի՝ ցեղի յատկանիշ-  
 ներից գուրկ հանրություն:  
**ՀԱԿԱՅՈՅՑ**, գ. Տոյցի դէմ ցոյց:  
**ՀԱԿԱԻԵՏԱՐԱՆԱԿԱՆ**, ած. Աւետա-  
 րանի հակառակ՝ դէմ:  
**ՀԱԿԱՓՈՐՁ**, գ. Հակառակը փորձելը:  
**ՀԱԿԱՓՏԱԿԱՆ**, Տ. Հականեխական:  
**ՀԱԿԱՔԱՐՇ**, ած. Հակառակ կողմը քար-  
 շող:  
**ՀԱԿԱՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ**, ած. Քրիստո-  
 նէական ոգուն հակառակ:  
**ՀԱԿԱՕԴԱՅԻՆ**, ած. Օղի դէմ, օղից  
 սպառնացող վտանգի դէմ:  
**ՀԱԿԱՖԱՇԻՍՏԱՅԻՆ**, ած. Ֆաշիզմի եւ  
 հակացեղապաշտ ֆաշիստների հակա-  
 ռակ եղող: Հակաֆաշիստական:  
**ՀԱԿԵԼ**, նբ. Թեքել դէպի վար կմ մի  
 կողմ:  
**ՀԱԿԵՐՁ**, ած. Հակառակը երգող:  
**ՀԱԿԸՂԻՔ**, մկ. Դէմ առ դէմ, դիմացե  
 դիմաց:  
**ՀԱԿԸԿԵՐ**, Գործընկերային յարաբե-  
 րությունների միւս կողմը:  
**ՀԱԿԸԿԵՐԱԿԱՆ**, ած. Ոչ-ընկերական,  
 ընկերոջն անվայել: Հակաընկերային:  
**ՀԱԿԻՄԱՍՏ**, ած. Իմաստի դէմ:  
**ՀԱԿԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Իմաս-  
 տասիրությունն առողջ փիլիսոփայու-  
 թեան դէմ:  
**ՀԱԿԻՐՃ**, ած. Կարճաբան, համաբան:  
**ՀԱԿԻՐՃԱԲԱՆ** } ած. Հակիրճ խօսող:  
**ՀԱԿԻՐՃԱԽՕՍ** }  
**ՀԱԿԿԱՆ**, գ. Հակը՝ հակառակ ընդդիմա-  
 դրություն պահող:  
**ՀԱԿՈՏՆԵԱՅ**, ած. գ. (Աշխգր.) Երկրա-

զընդի վրայ մի կէտ, որ տրամագծորէն  
 հակադիր է մի ուրիշ կէտի: 2. Փոխ.  
 Իրար բոլորովին հակառակ, հակա-  
 պատկեր:  
**ՀԱԿՈՒՐ** } ած. Քայլելիս այս կմ այն  
**ՀԱԿՈՒՆ** } կողմը հակուող:  
**ՀԱԿՈՒՄ**, գ. Հակուելը դէպի ներքեւ կմ  
 դէպի մի կողմ: 2. (Ֆիզ.) Մագնիսական  
 հակում: Միտում:  
**ՀԱԿՕՐԻՆԱԿԱՆ**, ած. Օրէնքի հակա-  
 ռակ կատարում:  
**ՀԱԿՕՐԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՆ**, գ. Հակօրի-  
 նական լինելը:  
**ՀԱ՛-ՀԱ՛-ՀԱ՛**, միջ. Ծիծաղի ձայն:  
**ՀԱՀԱՆ**, Տ. Մարմանը:  
**ՀԱՂԱՐՁ**, գ. (Բուս.) Հաղարջենիների  
 կարգին պատկանող թուփ:  
**ՀԱՂԱՐՁԱՔԱՐ**, գ. Հաղարջական:  
**ՀԱՂԱՐՁԵՆԻ ՓՇԱԼԻՑ**, գ. (Բուս.) Հա-  
 դարջենիների կարգին պատկանող  
 բարձր մացառոտ խիտ թուփ:  
**ՀԱՂԱՐՁԵՆԻՆԵՐ**, գ. (Բուս.) Աստղա-  
 ծաղիկների դասին պատկանող թփերի  
 կարգ:  
**ՀԱՂԱՐՁՕՂԻ**, գ. Հաղարջից պատ-  
 րաստում օղի:  
**ՀԱՂԹԱԴԻՐՔ**, գ. Հաղթական դիրք:  
**ՀԱՂԹԱՀԵՐՈՍ**, գ. Հաղթող հերոս:  
**ՀԱՂՈՐ**, ած. Կցորդ: Մասնակից:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԳՐԵԼ**, նբ. Գրով հաղորդել:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԳՐՈՒԹԻՆ**, գ. Գրություն:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԴՐԱՍ**, գ. (Եկեղ.) Դրամ, որ  
 քահանան առնում է մէկից հաղորդու-  
 թիւն տալու համար:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԿ**, գ. Հաղորդիչ սարք:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԿԱՆՈՒԹԻՆ**, գ. (Ֆիզ.)  
 Յատկություն, որ ունեն մարմինները՝  
 իրենց ջերմությունը կմ էլեկտրությւնը  
 ուրիշ մարմինների հաղորդելու:  
**ՀԱՂՈՐԿԱԿԻՑ**, ած. գ. Հաղորդ, մասնա-  
 կից:



**ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԱԿԱՆ**, ան. Կապ պահպանելու վերաբերեալ:  
**ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԱՅԻՆ**, ան. Հաղորդակցական:  
**ՀԱՂՈՐԴԱԿՑԵԼ**, չբ. Մասնակից լինել:  
**ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաղորդակից լինելը:  
**ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒՂԻ**, գ. Հաղորդակցման ուղի:  
**ՀԱՂՈՐԴԱՍԻՋՈՑ**, գ. Հաղորդակցման միջոց:  
**ՀԱՂՈՐԴԱՎԱՐՈՒԶԻ**, գ. Կին հաղորդավար:  
**ՀԱՂՈՐԴԱՏԵՍԱԿ**, գ. Հեռուստահաղորդման տեսակ՝ ժանր:  
**ՀԱՂՈՐԴԱՏՈՒՓ**, գ. (Եկեղ.) Տուփ, որի մէջ պահում են հաղորդուծիւնը (նըշ-խարը), մասնատուփ:  
**ՀԱՂՈՐԴԵԼ**, նբ. Հաղորդ՝ մասնակից դարձնել:  
**ՀԱՂՈՐԴԵԼԻ**, ան. Ինչ որ կարելի է հաղորդել:  
**ՀԱՂՈՐԴԸՆՏԱՑ**, ան. Խմբովին ընծայում:  
**ՀԱՂՈՐԴԻՉ**, ան. գ. (Ֆիզ.) Նա որ ջերմութիւնը, էլեկտրականութիւնը եւ մագնիսականութիւնը հաղորդում՝ փոխադրում է ուրիշ մարմնի կմ տարածում իր մասնիկների մէջ:  
**ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաղորդակցութիւն, կապ:  
**ՀԱՂՈՐԴՈՒՄ**, գ. Հաղորդելը:  
**ՀԱՃ**, ան. Հաճած, բարեհամբոյր, հաւանած: Համաձայն:  
**ՀԱՃԱՆՈՐԴՈՒԶԻ**, գ. Կին հաճախորդ:  
**ՀԱՃԱԿԻՑ**, ան. Համաձայն, համերաշխ:  
**ՀԱՃԱՐ**, գ. (Բուս.) Հասկաւոր խոտազգիների կարգին պատկանող բոյս ցորենի նման:  
**ՀԱՃԱՐԱՍՏԱՌ** } գ. (Բուս.) Բաժակա-  
**ՀԱՃԱՐԵԼԻ** } քերների կարգին պատկանող մեծ գեղե-

ցիկ ծառ:  
**1. ՀԱՃԵԼ**, նբ. Հաճեցնել:  
**2. ՀԱՃԵԼ**, չբ. Հաւանել:  
**ՀԱՃԵԼԻ**, ան. Ինչ բանի որ մարդ հաճում է: Ախորժեղի:  
**ՀԱՃԵԼ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճելի լինելը:  
**ՀԱՃԵՑՈՒՑԻՉ**, ան. Հաճեցնող:  
**ՀԱՃԿԱՏԱՐ**, ան. Հաճոյքը՝ կամքը՝ խընդիրը կատարող:  
**ՀԱՃՈՑ**, ան. Հաճելի:  
**ՀԱՃՈՑԱԲԱՆ**, ան. Հաճոյախօս:  
**ՀԱՃՈՑԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճոյախօսութիւն:  
**ՀԱՃՈՑԱԲԱՐ**, մկ. Հաճոյանալով:  
**ՀԱՃՈՑԱՐԷՄ**, ան. Հաճելի դէմք ունեցող:  
**ՀԱՃՈՑԱԺԱՏԱԼ**, բ. Ժպտալով հաճոյանալ:  
**ՀԱՃՈՑԱԼԻ** } ան. Շատ հաճելի:  
**ՀԱՃՈՑԱԼԻՐ** }  
**ՀԱՃՈՑԱԼՈՒՐ**, ան. Ինչ որ հաճելի է լսել:  
**ՀԱՃՈՑԱՆՕՍ**, ան. Նա որ խօսում է հաճելի լինելու համար:  
**ՀԱՃՈՑԱՆՕՍԵԼ**, չբ. Հաճոյախօսութիւն անել:  
**ՀԱՃՈՑԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճոյախօս լինելը:  
**ՀԱՃՈՑԱԿԱՄ**, ան. Պատրաստակամ, սիրայօժար:  
**ՀԱՃՈՑԱԿԱՆ**, ան. Հաճելի, դուրեկան, ախորժեղի:  
**ՀԱՃՈՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճոյական լինելը:  
**ՀԱՃՈՑԱԿԱՏԱՐ**, ան. Ուրիշի կամեցածի պէս վարող:  
**ՀԱՃՈՑԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճոյակատար լինելը:  
**ՀԱՃՈՑԱՄՈԼ**, ան. Չափազանց հաճոյակատար, շողորբորթ:  
**ՀԱՃՈՑԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաճոյամոլ լինելը:

<p><b>ՀԱՃՈՑԱՆԱԼ</b>, ջր. Հաճոյ՝ հաճելի դառնայ:</p> <p><b>ՀԱՃՈՑԱՄԷՐ</b>, ած. Հաճոյանքներ՝ բաւականութիւններ սիրող:</p> <p><b>ՀԱՃՈՅՔ</b>, գ. Ինչ որ հաճոյական՝ հաճելի է: Հկր. Պարտադիր, հարկադրական:</p> <p><b>ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաճելը, բարեհաճութիւն:</p> <p><b>ՀԱՍ</b>, գ. Այն տպաւորութիւնը, որ մարդ ստանում է ճաշակելիքի գործարանով-բերանով:</p> <p><b>ՀԱ՛Մ...ՀԱՍ</b>, (Պարսկ., թրք.) շղկ., Թէ: Կապում է երկու խօսք՝ իբրեւ լրացում մէկը միւսին:</p> <p><b>ՀԱ՛Մ</b>, միջ. (մանկ.) Բնաձայն բառ:</p> <p>ՀԱՍ } (Պարսկ., թրք.) Թէ, Նոյն, միեւնոյն, նման (օր. համակարծիք):</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Բոլոր արարներին վերաբերող՝ համընդհանուր արարական:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՆ</b>, ած. մկ. Մէկ խօսքի, համաձայն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՆԵԼ</b>, ջր. Չայնակցել, համաձայն լինել:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Չայնակցութիւն, համաձայնութիւն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՐԲԱՌ</b>, ած. Նոյն բանը խօսող, համաձայն, միաբան: 2. (Եկեղ.) Մէկը միւսին ձայնակցող: 3. ած. գ. Բառարանի նման գրուածք:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բարդ հաւարարանութիւն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲԱՐՈՅ</b>, ած. Միեւնոյն բարքի՝ բնաւորութեան տէր:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՆԱԳԻՐ</b>, գ. Համատեքստ: Նոյն բնագիր ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՆԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. Համատեքստաւորում: Նոյն բնագրի մէջ:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՆԱԿ</b>, ած. Միասին բնակող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՆԱԿԻՉ</b>, ած. Միասին բնակող, համարնակ:</p>	<p><b>ՀԱՍԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համարնակ բնակակից լինելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՆՈՅԹ</b>, գ. ած. Նոյնարնոյթ:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՈՂԲՈՋ</b>, ած. Նոյն բողբոջից:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՈՅԺ</b>, ած. Ամէն հիւանդութիւն բժշկող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԲՈՒ(Ղ)Խ</b>, ած. Նոյն աղբիւրից բխող կմ շարունակ բխող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳԱՂԱՓԱՐ</b>, ած. Նոյն գաղափարով շինուած:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳԻՐ</b>, գ. Նոյն գրութիւնը ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳԻՒՂԱՑԻ</b>, ած. գ. Միեւնոյն գիւղից:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՅ</b>, ած. Միեւնոյն գոյացութիւնն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՅԱԿԻՑ</b>, ած. Միասին գոյութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՅԱԿՑԵԼ</b>, բ. Միասին գոյութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Համագոյ՝ բնութենակից լինելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՂՄ</b>, ած. Նոյն բանը գործող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՂՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համատեղ գոյութիւն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՒՄԱՐ</b>, ած. մկ. Մի տեղ՝ միասին գումարուած, ժողովուած: 2. գ. Ժողով:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՈՒՆ</b>, ած. մկ. Մի գունդ կազմած:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՐԱԻԵԼ</b>, նր. Շահադիտական նպատակով շուկայի բոլոր ապրանքը գրաւել՝ գնել, աւելի բարձր գնով ծախելու համար:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՐԱԻՈՒՄ</b>, գ. Համագրաւելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱԳՕՏԻ</b>, ած. Միեւնոյն աշխարհագրական գօտիում գտնուող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՂԱՍ</b>, ած. Համեղ, ընտիր (կերակուրի մասին):</p> <p><b>ՀԱՍԱՂԱՍ</b>, ած. Միեւնոյն դասից:</p> <p><b>ՀԱՍԱՂԱՍԵԼ</b>, նր. Միեւնոյն դասում դասել:</p> <p><b>ՀԱՍԱՂԱՍՈՂ</b>, գ. Նոյն դասում դասող:</p>
--	--

**ՀԱՄԱՂԱՍՈՒՄ**, գ. Միեւնոյն դասում ներկայացնել:

**ՀԱՄԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համադաս լինելը, դասակից լինելը:

**ՀԱՄԱՂԻՐ**, ան. Նոյն դիրքն ունեցող:

**ՀԱՄԱՂԻՐԿԱՆ**, ան. Համադրութեան յատուկ:

**ՀԱՄԱՂԻՐՈՂ**, գ. Թանգարանի՝ ցուցահանդէսի կազմակերպիչ՝ ձեւաւորող:

**ՀԱՄԱՂԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միասին՝ կողք կողքի դնելը:

**ՀԱՄԱՂԻՐՈՒՅԹ**, գ. Նոյնադրոյթ:

**ՀԱՄԱԵՒՐՈՊԱԿԱՆ**, ան. Ընդհանուր եւրոպական:

**ՀԱՄԱԶԱՐԿ**, գ. (Ռեզմ.) Միաժամանակ կրակոց բազմաթիւ թնդանօթներից:

**ՀԱՄԱԶԱՐՄ**, ան. Նոյն զարմից՝ սերունդին:

**ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ**, ան. Ամբողջ ազգի վերաբերեալ: Ազգովին:

**ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆՕՐԴԵՆ**, բ. Համազգային ձեւով:

**ՀԱՄԱԶԳԱՅ**, ան. Ուրիշի հետ նոյն բանն զգացող:

**ՀԱՄԱԶԳԵՍՏ**, գ. Զգեստի որոշ տարագ, որ յատկացուած է մի որոշ պաշտօնէնութեան կմ մի որոշ կարգի մարդկանց:

**ՀԱՄԱԶԳԵՍՏԱՒՈՐ**, գ. Նոյն զգեստը կրող:

**ՀԱՄԱԶԳԻ**, ան. գ. Միեւնոյն ազգից եղող, ազգակից:

**ՀԱՄԱԶԵԿՈՒՑՈՂ**, գ. Զեկոյցի հեղինակներից իւրաքանչիւրը:

**ՀԱՄԱԶՕՐ**, ան. Նոյնպիսի զօրութիւն՝ ոյժ ունեցող:

**ՀԱՄԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համազօր լինելը:

**ՀԱՄԱԹԻՒ**, ան. Հաւասար թուով:

**ՀԱՄԱԹՈՒ**, ան. Միեւնոյն աթոռը նըստող:

**ՀԱՄԱԹՈՒՐՔԱԿԱՆ**, ան. Համաթրքութեան վերաբերեալ:

**ՀԱՄԱԹՈՒՐՔՈՒԹԻՒՆ**, գ. Քաղաքական ազգայնամոլ հոսանք: Ընդհանուր թուրքերու վերաբերող:

**ՀԱՄԱԺԱՄԱՆԱԿ**, ան. Ժամանակակից:

**ՀԱՄԱԺԱՄԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համաժամանակ լինելը:

**ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ**, գ. Ընդհանուր ժողով:

**ՀԱՄԱԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ**, ան. Ընդհանուր ժողովրդական:

**ՀԱՄԱԼԵԶՈՒ**, ան. Նոյն լեզուն ունեցող:

**ՀԱՄԱԼԾՍԱԿԻՑ**, ան. Իրար լծակից:

**ՀԱՄԱԼԾՍԱԿՑԵԼ** } նբ. Համալծակից  
**ՀԱՄԱԼԾԵԼ** }

դարձնել:

**ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**, գ. Լսարան բոլորի կմ բազմաթիւ ունկնդիրների համար:

**ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ**, ան. Համալսարանին յատուկ, վերաբերեալ:

**ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱՒԱՐՏ**, ան. գ. Համալսարանն աւարտած:

**ՀԱՄԱԼՐԱԿԱՆ**, ան. Համալրումի ենթակայ:

**ՀԱՄԱԼՐՈՒՄ**, գ. (Ռեզմ.) Զօրք, որ ուղարկուում է զօրամասի կազմը լրացնելու:

**ՀԱՄԱԽԱՌՆՈՒՐԴ**, գ. Համախառնում՝ համախառնման դրսեւորում:

**ՀԱՄԱԽՄԲԵԼ**, նբ. Մի տեղ խմբել:

**ՀԱՄԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համախումբ բազմութիւն:

**ՀԱՄԱԽՄԲՈՒՄ**, գ. Համախմբելը:

**ՀԱՄԱԽՆԱՄՈՂ**, ան. Բոլորին խնամող:

**ՀԱՄԱԽՆԴԻՐ**, գ. Համընդհանուր խընդիր:

**ՀԱՄԱԽՆԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ընդհանուր ուրախութիւն:

**ՀԱՄԱԽՈՂ**, ան. գ. Միեւնոյն կերպ մտածող:

**ՀԱՄԱԽՈՂԱԿԱՆ**, ան. Համախոհին յատուկ:

**ՀԱՄԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համախոհ՝ համախոհ՝ համակամ լինելը:

**ՀԱՄԱԽՈՒՄԲ**, ան. մկ. Մի տեղ՝ միասին խմբում:

**ՀԱՄԱԽՏԱՆԻՇ**, գ. Ախտանիշների ընդհանրությունը:

**ՀԱՄԱԽՕՍԱԿԱՆ**, ան. գ. Որ պարունակում է ընդհանուրի կարծիքը:

**ՀԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համախօս լինելը:

**ՀԱՄԱՆՈՐՀՈՒՐԴ**, ան. Միաբան:

**ՀԱՄԱՆՈՐՏԱԿՈՒՄ**, գ. Ընդհանուր կործանում:

**ՀԱՄԱԾԱՌԱՅԱԿԻՑ**, գ. Միասին ծառայություն անցած անձինք:

**ՀԱՄԱԾԻՆ**, ան. Համ ծնող:

**ՀԱՄԱԿ**, ան. մկ. Ամբողջապէս, լրիւ, ըստ ամենայնի:

**ՀԱՄԱԿԱԿՈՐ**, ան. Համակ կորացած:

**ՀԱՄԱԿԱՄ**, ան. մկ. Միեւնոյն կամքի:

**ՀԱՄԱԿԱՄԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ համակամ:

**ՀԱՄԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակամ միեւնոյն կամքի լինելը:

**ՀԱՄԱԿԱՅ**, ան. Միասին կացող:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄՕՔՍՅՒՆ**, ան. Համակարգային եւ կառուցուածքային:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳԱՍՏԵՂԾ**, ան. Համակարգ ստեղծող:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳԱՍՏԵՂԾ ՀԱՄԿԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հասկացութիւն, որը հանգուցային է տուեալ համակարգը վերլուծելու, գնահատելու, ներքին օրինաչափութիւնները հասկանալու համար:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳԵԼ**, նբ. Նոյն կարգում դասել:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՐ**, գ. Կազմակերպիչ:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակարգելը:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ**, գ. Համակարգելը:

**ՀԱՄԱԿԱՐԳՉԱԻՈՐՈՒՄ**, գ. Համակարգչի մէջ մուտքագրելը:

**ՀԱՄԱԿԱՐԾԻՔ**, ան. Միեւնոյն կարծիքն ունեցող:

**ՀԱՄԱԿԱՐԾԻՔՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակարծիք լինելը:

**ՀԱՄԱԿԵԱՑ**, ան. Միասին՝ միաժամանակ ապրող:

**ՀԱՄԱԿԵԼ**, նբ. Համակ՝ ամբողջապէս պատել, լցնել:

**ՀԱՄԱԿԵՆՏՐՈՆ**, ան. Միեւնոյն կենտրոնն ունեցող:

**ՀԱՄԱԿԵՆՏՐՈՆԱՅՄԱՆ ՃԱՄԲԱՐ**, գ. Կղզիացրած տեղ կամ բանտ:

**ՀԱՄԱԿԵՐՊ**, ան. Նոյն կերպի:

**ՀԱՄԱԿԵՐՊԵԼ**, նբ. Համակերպ դարձնել:

**ՀԱՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակերպ՝ նման լինելը:

**ՀԱՄԱԿԵՐՊՈՒՄ**, գ. Համակերպելը:

**ՀԱՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակերտ լինելը:

**ՀԱՄԱԿԻՐ**, ան. Համակրանք տաճող:

**ՀԱՄԱԿՇԻՌ**, ան. Նոյն կշռով:

**ՀԱՄԱԿՇՈՒՆ**, Տ. Հաւասարակշռել:

**ՀԱՄԱԿՇՈՒՄ**, Փոխհատուցելը, տեղը հանելը:

**ՀԱՄԱԿՈՐԾԱՆ**, ան. Ամէն ինչ կործանող:

**ՀԱՄԱԿՈՐԾԱՆԵԼ**, նբ. Ամբողջապէս կործանել:

**ՀԱՄԱԿՈՐՈՑՍ**, ան. Ամէն ինչ կորցնող:

**ՀԱՄԱԿՐԱԲԱՐ**, մկ. Համակրելով:

**ՀԱՄԱԿՐԱԼԻՐ**, ան. Համակրութեամբ լի:

**ՀԱՄԱԿՐԱԿԱՆ**, ան. Համակրանք՝ համակրութիւն արտայայտող:

**ՀԱՄԱԿՐԱՆՔ**, գ. Համակրելը, համակրութիւն:

**ՀԱՄԱԿՐԵԼ**, չբ. Համակրութիւն զգալ դէպի մէկը կմ մի բան:

**ՀԱՄԱԿՐԵԼԻ**, ան. Համակրանք ազդող:

**ՀԱՄԱԿՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միեւնոյն կիրքը կրելը:

**ՀԱՄԱԿՐՕՆ**, ան. Միեւնոյն կրօնն ունեցող:

**ՀԱՄԱՀԱՅ**, ան. *Ընդհանուրի հաճութեամբ եղած:*  
**ՀԱՄԱՀԱՅՐ**, ան. *Նոյն հորից ծնուած:*  
**ՀԱՄԱՀԱՆԳԷՏ**, ան. *Բոլորովին հանգէտ՝ նման:*  
**ՀԱՄԱՀԱՆԴԵՐՁ**, ան. *Նոյնանման հանդերձ ունեցող:*  
**ՀԱՄԱՀԱՇԻՐԿԵԼ**, նբ. *Համատեղ՝ մի այլ բանի հետ միասին հաշուարկել:*  
**ՀԱՄԱՀԱՍԱԿ**, ան. *Հաւասար հասակի:*  
**ՀԱՄԱՀԱՍԱԿԱԿԻՑ**, ան. *Հասակակից:*  
**ՀԱՄԱՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Միասնական հասարակութիւն:*  
**ՀԱՄԱՀԱՒԱՍԱՐ**, ան. մկ. *Բոլորովին հաւասար:*  
**ՀԱՄԱՀԱՒԱՍ**, ան. *Միեւնոյն հաւատն ունեցող, հաւատակից:*  
**ՀԱՄԱՀԱՒԱՔ**, ան. *Բոլորը մի տեղ հաւարում:*  
**ՀԱՄԱՀԱՒԱՔՈՒՄ**, գ. *Համահաւաքելը:*  
**ՀԱՄԱՀԵՇՏԱՅՈՒՄ**, գ. *Ընդհանուր դիրացում:*  
**ՀԱՄԱՀՆԴԵՐԴՈՂԱԿԱՆ**, ան. *Հնդերոպական ծագման ժողովուրդներին բնորոշ:*  
**ՀԱՄԱՀՐԱԻԷՐ**, գ. *Ընդհանուր հրաւեր:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆ**, ան. *Համակարծիք, նոյն կարծիքի:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԳԻՐ**, գ. *Պայմանագիր, համաձայնութեան գիր:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԿԱՆ**, ան. (Քեր.) *Համաձայնութեանը վերաբերող:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆԱԲԱՐ**, Տ. *Համաձայն:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆԵԼ**, չբ. 1. *Չայնը ձայնին խառնել:* 2. *Միարանել:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Համաձայն՝ համակարծիք՝ միարան լինելը:*  
**ՀԱՄԱԶԱՅՆՕՐԷՆ**, մկ. *Համաձայնութեամբ:*  
**ՀԱՄԱՁԵԻ**, ան. *Նոյն ձեւի:*  
**ՀԱՄԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Համաձեւ լինելը, ձեւի նմանութիւն:*

**ՀԱՄԱՃԱՆԱՊԱՐՀ**, ան. *Միեւնոյն ճանապարհով գնացող, ընթացակից:*  
**ՀԱՄԱՃԱՐԱԿ**, ան. *Ասէն ինչ ճարակող, լափող:*  
**ՀԱՄԱՃԱՐԱԿԱԲԱՆ**, գ. *Համաճարակարանութեան մասնագէտ:*  
**ՀԱՄԱՃԱՐԱԿԱՅԻՆ**, ան. *Համաճարակին վերաբերող:*  
**ՀԱՄԱՍՄԱՅՐ**, ան. *Նոյն մօրից ծնուած:*  
**ՀԱՄԱՍՄԱՅՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Համամայր լինելը:*  
**ՀԱՄԱՍՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մասերի համաչափութիւն:*  
**ՀԱՄԱՍՄԱՐԿԱՅԻՆ**, ան. *Ընդհանուր մարդկային:*  
**ՀԱՄԱՍՄԱՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Համամարդկային լինելը:*  
**ՀԱՄԱՍԵԱՅ**, ան. *Տարեկից, հասակակից:*  
**ՀԱՄԱՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ**, ան. *Բոլոր հանրապետութիւնների վերաբերեալ:*  
**ՀԱՄԱՄԻՄ**, ան. *Միեւնոյն միսն ունեցող:*  
**ՀԱՄԱՄԻՏ**, ան. *Միանման մտածող:*  
**ՀԱՄԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Համամիտ լինելը:*  
**ՀԱՄԱՄՈՒՈՐԱԿԱՅԻՆ**, ան. *Ընդհանուր մոլորակային:*  
**ՀԱՄԱՅԱՐԿ**, ան. *Միեւնոյն յարկի տակ ապրող:*  
**ՀԱՄԱՅԻՆ**, գ. (Սնտ.) *Երկայն ժապաւէնի նման թուղթ, վրան գրած աղօթքներ, կախարդական նշաններ, բանաձեւեր, նկարներ են:*  
**ՀԱՄԱՅՆ**, ան. *Բոլոր, բովանդակ:* 2. մկ. *Միանգամայն: Ընդհանուր:*  
**ՀԱՄԱՅՆԱԳԷՏ**, ան. *Ասէն ինչ զիտցող, ամենագէտ:*  
**ՀԱՄԱՅՆԱԳԻՏԱԿ**, Տ. *Հանրագիտարան:*  
**ՀԱՄԱՅՆԱԳԻՐ**, գ. *Գործիք, որով կարելի է մեքենայօրէն ճիշտ պատճէն հանել որեւէ զծագրութիւնից:*  
**ՀԱՄԱՅՆԱԶՆԵԱՆ**, ան. *Համագային:*

<p><b>ՀԱՄԱՅՆԱԿԱՆ</b>, ան. Համայնքին պատկանող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱԿՈՒԼ</b>, ան. Ամէն ինչ կլանող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱԶՍՓ</b>, գ. Գործիք, որով կարելի է չափել ամէն տեսակ անկիւններ, բարձրություններ ու հեռաւորություններ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱՊԱՏԿԵՐ</b>, Տ. Պանորամա: Ընդհանուր տեսարան:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ան. Ամէն ինչ պատմող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱՎԱՐ</b>, Տ. Կոմունիստ, <b>ՀԱՄԱՅՆԱՑՆԵԼ</b>, նբ. Համայնքի՝ առհասարակ ընդհանուրի սեփականությունն դարձնել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱՑՈՅՑ (ույ)</b>, Տ. Ընդհանուր տեսարան ցուցադրող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱՑՈՒՄ</b>, գ. Համայնացնելը, համայնքի՝ ընդհանուրի սեփականությունն դարձնելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆԱԻԵՐ</b>, ան. Ամէն ինչ աւերող՝ փչացնող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆՔ</b>, գ. Բոլորը, ամէնքը: գ. 2. Որեւէ քաղաքի կմ գիւղի բնակիչների ինքնավար կազմակերպություն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՆՔԱԹԵՐԹ</b>, գ. Համայնքի հրատարակած թերթ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՅՑ</b>, գ. (Բժշկ.) Բժշկի ամենօրեայ այցելությունը հիւանդներին հիւանդանոցում:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԱԽԱԳԱՆ</b>, գ. Համատեղ նախագահող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԱԽԱԳԱՆԵԼ</b>, բ. Համատեղ նախագահել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԳԱՄԱՅՆ</b>, ան. գ. Համայն: 2. մկ. Միանգամայն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԴԱՄՔ</b>, գ. Բոլոր անդամները:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԵՐԴՐՈՒՄ</b>, գ. Համատեղ ներդրում:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԵՐՈՒԵԼ</b>, բ. (իրավ.): Համաներման ենթարկուել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԵՐՈՒՄ</b>, գ. Ընդհանուր ներում:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆԻՇ</b>, ան. Միեւնոյն նշանակու-</p>	<p>թիւնն ունեցող, համանուն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՄԱՆ</b>, ան. Լիովին իրար նըման, յար եւ նման:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համանման լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՇԱՆ</b>, ան. Միեւնոյն նշանն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՇԱՆԱԿ</b>, ան. Միեւնոյն նշանակությունն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՈՒՆ</b>, ան. Միեւնոյն անունը կրող: Նոյնանուն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Լեզուբ.) Համանուն բառերն ուսումնասիրող գիտություն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՈՒՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Համանուն կերպով:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համանուն լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՆՊԱՏԱԿ</b>, ան. Միեւնոյն նպատակն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԱՅ</b>, մկ. Միշտ, շարունակ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԱՐՔ</b>, գ. Միաշարք:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԱԻՂ</b>, ան. Նոյն շաւիղն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԽԱՏԱԿԻՑ</b>, գ. Միասին աշխատող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԽԱՐՀ</b>, գ. Ամբողջ աշխարհը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ</b>, ան. Ամբողջ աշխարհի վերաբերեալ, ընդհանուր:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅՆԱԿԱՆ</b>, գ. Համաշխարհացման (գլոբալիզացիա) պաշտպան:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԻԿ</b>, ան. Միեւնոյն աշխարհից՝ երկրացի:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇԵՆՉԱՊԷՄ</b>, մկ. Համաշունչ կերպով, սրտակցութեամբ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՇՈՒՆՉ</b>, ան. Միեւնոյն շունչը՝ հոգին՝ սիրտն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉԱՐՉԱՐ</b>, ան. Միեւնոյն կերպով չարչարուող. միասին չարչարուող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉԱՓ</b>, ան. Հաւասարաչափ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉԱՓԱԲԱՐ</b>, մկ. Համաչափ կեր-</p>
--	--

<p>պով:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉԱՓԱԿԱՆ</b>, ան. Համաչափ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համաչափ՝ հաւասարաչափ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՉՈՒԵԼ</b>, չբ. Միասին չուել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՇՏՈՆ</b>, ան. Միեւնոյն պաշտօնն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՅՏԱՌ</b>, ան. Համակ՝ բոլորովին պայծառ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ</b>, ան. Տուեալ դէպքին՝ պայմաններին յարմար:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ</b>, չբ. Համապատասխան լինել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համապատասխան լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համապատասխան լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԻ</b>, ան. Միեւնոյն պատիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏԿԵՐ</b>, Տ. Համայնապատկեր:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏՇԱՃ</b>, ան. Բոլորովին պատշաճ, վայելույ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ան. Ամէն ինչ պատմող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համապատիւ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՐԻՄՊ</b>, ան. Միեւնոյն պարիսպն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՐՓԱԿ</b>, ան. Ամէն ինչ կմ բոլորովին պարփակող՝ պարունակող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ան. (Կրօն.) Տ. Աստուածապետական: 2. Ընդհանուր պետութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՊԱՐՓԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ընդհանուր պարփակութիւն: Բովանդակութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՋԻՆՁ</b>, Տ. Համայնաջինջ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՋՆՁԵԼ</b>, նբ. Համաջինջ անել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակորոթիւն, տոկունութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՒՄԱԿԱՆ</b>, ան. Բոլոր ռուսներին, ամբողջ Ռուսաստանի վերաբե-</p>	<p>րեալ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍ</b>, ան. Քիչ խօսքերով արտայայտուած, կարճատեւ, կարճ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԲԱՆ</b>, ան. Համատեւ խօսող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԲԱՐ</b>, մկ. Համատեւ՝ ամփոփ կերպով:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԳԻՐ</b>,  <b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԳԻՐ</b>, ան. Համատեւ՝ կարճ գրուած:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի համատեւ:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Համատեւ կերպով գրել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Բարձր կարճ գրութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԽՈՍ</b>, ան. Համատեւ՝ կարճ խօսող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համատեւախօս լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱԿԻ</b>, մկ. Համատեւ կերպով:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱՊԵՄ</b>, Տ. Համատեւաբար:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱՄԷՐ</b>, ան. Նա որ սիրում է համատեւ խօսել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համատեւաւեր լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԵԼ</b>, նբ. Համատեւ դարձնել, կարճացնել: 2. Կրճատել: Ամփոփել:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍԻՉ</b>, ան. Նա որ համատեւում է, համատեւող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համատեւ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՌՈՍՈՒՄ</b>, գ. Համատեւելը:</p> <p><b>ՀԱՄԱՍԵՂԱՆ</b>, ան. Նոյն սեղանը նըստող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՍԵՌ</b>, ան. Միեւնոյն սեռին պատկանող: 2. Միեւնոյն ցեղին պատկանող:</p> <p><b>ՀԱՄԱՍԵՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (բժշկ.): Համասեռահակութիւն, համասեռամոլութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԱՍԵՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կամակորոթիւն, տոկունութիւն:</p>
--	--

**ՀԱՄԱՍԵՐ**, ան. Նոյն ծագումնաբանությամբ:

**ՀԱՄԱՍԵՐՈՒՆՂ**, ան. Միեւնոյն ծագումնաբանությամբ:

**ՀԱՄԱՍԼԱԻ(ՈՆ)ԱԿԱՆ**, ան. Ամբողջ սլաւոնական ցեղի վերաբերեալ:

**ՀԱՄԱՍԼԱԻ(ՈՆ)ԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բոլոր սլաւոնական ցեղերը միացնելու գաղափար:

**ՀԱՄԱՍՆԵԱԼ**, ան. Միասին սնուած:

**ՀԱՄԱՍՊՐԱՍ**, գ. Բուս.) Մեխակենհիների կարգին պատկանող բոյս:

**ՀԱՄԱՍՏԵՂ**, տե՛ս Համաստեղութիւն:

**ՀԱՄԱՍՏԵՂԱԶԱՐԴ**, ան. Ամբողջապէս աստեղազարդ:

**ՀԱՄԱՍՏԵՂԾ**, ան. Միասին ստեղծուած:

**ՀԱՄԱՍՏԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստատուն աստղերի խումբ:

**ՀԱՄԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ**, ան. Ընդհանուր աստուածեան:

**ՀԱՄԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնաստասեր տեսութիւն: Ըստ որոյ ամէն ինչ աստուած է:

**ՀԱՄԱՍՓԻՌ**, ան. Ամէն տեղ սփռուած:

**ՀԱՄԱՎԱՍՏԱԿ**, ան. Միասին վաստակող:

**ՀԱՄԱՎԱՐ**, ան. (Պրսկ.) Միասին՝ միակերպ՝ հաւասար խառնած:

**ՀԱՄԱՎԱՐԱԿ**, գ. Ամէն ինչ վարակող:

**ՀԱՄԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միասին ապրելը:

**ՀԱՄԱՎԻՃԱԿ**, ան. Նոյն վիճակում՝ նոյն պայմաններում գտնուող:

**ՀԱՄԱՎԻՇՏ**, ան. Նոյն վիշտն ունեցող:

**ՀԱՄԱՎԿԱՅ**, ան. մկ. Միասին կմ նոյն բանը վկայող:

**ՀԱՄԱՎՃԱՐ**, գ. Հիւանդի եւ պետութեան կողմից բուժման համար համատեղ վճարուող գումար:

**ՀԱՄԱՎՃԱՐԵԼ**, ր. Հիւանդի եւ պետութեան կողմից բուժման համար համա-

տեղ վճարելը:

**ՀԱՄԱՏԱՐԱԾ**, ան. Ամէն տեղ տարածուած:

**ՀԱՄԱՏԱՐԱԾԱԿԱՆ**, ան. Ամբողջ տարածութիւնը բռնող, համընդգրկուն:

**ՀԱՄԱՏԱՐՐ**, ան. Միեւնոյն տարրից, համանիւթ, իրար նման:

**ՀԱՄԱՏԵՂ**, ան. Միեւնոյն տեղում:

**ՀԱՄԱՏԵՍԱԿ**, ան. Նոյն տեսակի:

**ՀԱՄԱՏԵՍԱՐԱՆ** } Տ. Համայնապատկեր:

**ՀԱՄԱՏԵՍԻԼ** }

**ՀԱՄԱՏԻՊ**, ան. Նոյն տիպի:

**ՀԱՄԱՏՈՂՄ**, ան. Նոյն տոհմից:

**ՀԱՄԱՏՈՒՔ**, յոգն. գ. Ընդհանուր տուրք: Տեղեկութիւններ:

**ՀԱՄԱՏՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միեւնոյն տիպը՝ կերպարանքն ունենալը:

1. **ՀԱՄԱՐ**, գ. Թիւ: 2. Թուանշան: 3. Պարբերական հրատարակութեան մի թերթ կմ մի տեսակ: 4. Հաշիւ:

2. **ՀԱՄԱՐ**, նախդր. Մէկի հաշուին:

**ՀԱՄԱՐԱԳԻՐ**, գ. Տարեթուի թուանշաններ:

**ՀԱՄԱՐԱԳՐԵԼ**, նք. Համարները գրել:

**ՀԱՄԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարագրելը:

**ՀԱՄԱՐԱԽՆԻՐ**, ան. Համար՝ հաշիւ պահանջող, համարառու:

**ՀԱՄԱՐԱԿԱԼ**, գ. Հաշուակալ:

**ՀԱՄԱՐԱԿԱՆ**, ան. Համարուած:

**ՀԱՄԱՐԱԿԵՏ**, Որեւէ ցանկում առանձնացուած տող՝ կէտ՝ խումբ, որին տրուած է հերթական համար:

**ՀԱՄԱՐԱՀԱՏ**, գ. Հաշիւ տեսնելը, քննութիւն կատարելը:

**ՀԱՄԱՐԱՊԱՀ**, ան. Համար՝ հաշիւ տալու պարտական, համարատու:

**ՀԱՄԱՐԱՌՈՒ**, ան. Համար՝ հաշիւ պահանջող:

**ՀԱՄԱՐԱՏՈՒ**, ան. Հաշիւ տուող: Հաշիւ ներկայացնող անձ:



**ՀԱՄԱՐԱՏՈՒՌՆԻՑԻՒՆ**, գ. Հաշի տալը:  
**ՀԱՄԱՐԱՐ**, ած. Համով, ախորժելի:  
**ՀԱՄԱՐԱՑՈՒՑԱԿ**, գ. Յուցակ, որի մէջ իրերը նշանակուած են համարների յաջորդութեամբ:  
 ՀԱՄԱՐԵԱ } (հրմ. եղ. Համարելի),  
 ՀԱՄԱՐԵԱ ԹԷ }  
 մկ. Այնպէս համարիր թէ, գրեթէ:  
**ՀԱՄԱՐԵԼ**, նբ. Տ. Համրել, թուել: Սեպել:  
**ՀԱՄԱՐԺԷՔ**, ած. Միեւնոյն արժէքն ունեցող:  
**ՀԱՄԱՐԺԷՔԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարժեքային լինելը:  
**ՀԱՄԱՐԻՉ**, գ. (Թուաբ.) Կոտորակի այն թիւը, որ ցոյց է տալիս, թէ միութեան բոլոր մասերից քանի մասն է վերցրած:  
**ՀԱՄԱՐԻՒՆ**, ած. Միեւնոյն արիւնից:  
**ՀԱՄԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարիւն լինելը:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿ**, ած. Բոլորովին արձակ: Անվախ:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԱՐ**, մկ. Համարձակ կերպով: Անկաշկանդաբար:  
 ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԱՐԲԱՌ } Տ. Համար-  
 ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԲԵՐԱՆ }  
 ձակախօս:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՐԷՄ**, ած. մկ. Համարձակ դէմքով:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍ**, ած. Համարձակ խօսող:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարձակ խօսելը:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱԿԱՆ**, ած. Համարձակ:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՁԱՅՆ**, ած. մկ. Համարձակ ձայնով ասուած:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՊԷՍ**, մկ. Համարձակ կերպով:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԱՓՅԱԼ**, ած. Համարձակ փայլող, պայծառ փայլող:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԵԼ**, չբ. Համարձակ լինել:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿԵՐԵՍ**, ած. Համարձակ երեսով:

**ՀԱՄԱՐՁԱԿԻՉ**, ած. Համարձակութիւն տուող:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարձակ լինելը:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿՈՒԵԼ**, Տ. Համարձակել:  
**ՀԱՄԱՐՁԱԿՕՐԷՆ**, մկ. Համարձակ կերպով:  
**ՀԱՄԱՐՄԱՏ**, ած. Միեւնոյն արմատից:  
**ՀԱՄԱՐՈՂ**, ներկ. դերբ. Համարելի: 2. Նա որ համարում է:  
**ՀԱՄԱՐՈՂԱԿԱՆ**, ած. Համարելու թուելու վերաբերեալ:  
**ՀԱՄԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարելու գիտութիւն, թուաբանութիւն:  
**ՀԱՄԱՐՈՒԵՍ**, ած. Միեւնոյն արուեստը կմ արհեստն ունեցող:  
**ՀԱՄԱՐՈՒԵՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համարուեստ լինելը:  
**ՀԱՄԱՐՈՒՄ**, գ. (Մէկին հաշուի առնելը), նշանակութիւն ունենալը:  
**ՀԱՄԱՑԵՂ**, ած. Միեւնոյն ցեղից:  
**ՀԱՄԱՑԵՂԱՅԻՆ**, ած. Ամբողջ ցեղին վերաբերող:  
**ՀԱՄԱՑԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համացեղ լինելը:  
**ՀԱՄԱԻՈՐ**, ած. Համեստ, հեզ:  
**ՀԱՄԱՓԱՌ**, ած. Հաւասար փառք ունեցող:  
**ՀԱՄԱՓԱՌԵԼ**, չբ. (Եկեղ.) Միաբանել (դաւանաբանական հարցերում):  
**ՀԱՄԱՓՈԽԱՐԻՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ**, Փոխադարձաբար միմեանց տեղն զբաղեցնելու, միւսի գործառոյթները կատարելու կարողութիւն:  
**ՀԱՄԱՔԱՂԱՔԱՅԻ**, ած. գ. Միեւնոյն քաղաքից եղող:  
**ՀԱՄԱՔԱՂԱՔԱՅԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համաքաղաքացի լինելը:  
**ՀԱՄԱՔԱՅԼ**, ած. Հաւասար եւ նման քայլերով:  
**ՀԱՄԱՔԱՆԱԿ**, ած. Միեւնոյն քանակով:  
**ՀԱՄԱՖԻՆԱՆՄԱԻՈՐՈՒՄ**, գ. Համա-

<p>տեղ ֆինանսատրուս:</p> <p>1. <b>ՀԱՄԲ</b>, գ. Խոււր:</p> <p>2. <b>ՀԱՄԲ</b>, գ. Վրէժ, ռիւ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿ</b>, ած. գ. Մանկամիտ, թերուս:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Համբակի պէս, երէխայաբար:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱԿԱՆ</b>, ած. Համբակին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱՍԻՏ</b>, ած. Տղայամիտ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համբակամիտ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱՆԱՆ</b>, չք. Համբակ դառնայ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԱՏԻ</b>, ած. մկ. Դեռ համբակի հասակում:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿԵԱՆ</b>, ած. Համբակ դարձած:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԿՕՐԷՆ</b>, մկ. Համբակի թերուսի նման:</p> <p>1. <b>ՀԱՄԲԱՌԱՆԱՆ</b>, նբ. Վեր բարձրացնել, բարձրացնել:</p> <p>2. <b>ՀԱՄԲԱՌԱՆԱՆ</b>, չք. Վեր բարձրանալ, բարձրանալ:</p> <p>1. <b>ՀԱՄԲԱՐ</b>, գ. Ամբար: Շտեմարան:</p> <p>2. <b>ՀԱՄԲԱՐ</b>, Տ. Համբարապետ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. գ. Համբար՝ մթերանոց պահող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐԱՆ</b>, գ. Մօր արգանդ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐԱՊԵՏ</b>, գ. Համբարի պետ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐԵԼ</b>, նբ. Համբար՝ կենսամթերք հաւաքել:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՁԱԲԱՐ</b>, մկ. Վեր բարձրացնելը, վեր բարձրացրած:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՁԱԿԱՆՕՍԱԿԱՆ</b>, ած. Բարձրութեան՝ մթնոլորտային երեւոյթների վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ</b>, գ. (Կրօն.) Քրիստոսի երկինք վերանալը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ</b>, գ. Վեր բարձրացնելը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՈՒ</b>, գ. (Մտտ.) Առասպելական ճիւղ, հրէշ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՏԱԿ</b>, Տ. Ամբարտակ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱՐՔ</b>, գ. Թիւ, համար:</p>	<p><b>ՀԱՄԲԱԻ</b>, գ. Ամէն տեղ կմ հեռուները տարածուող լուր: 2. Բարի անուն:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱԲԵՐ</b>, ած. գ. Համբաւ՝ լուր բերող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱԿԱՆ</b>, ած. Համբաւի բնոյթ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱՀԱՆ</b>, ած. Համբաւ հանող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱՍԷՐ</b>, ած. Համբաւ սիրող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱՏԵՆՉ</b>, ած. Իր համբաւով տենչալի դարձած:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԱԻՈՐ</b>, ած. Համբաւուած, Համբաւ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԱԻԵԼ</b>, նբ. Համբաւ՝ լուր տարածել:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐ</b>, ած. Համբերող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱԿԱՆ</b>, ած. Որտեղ պահանջուում է համբերութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՀԱՏ</b>, ած. Համբերութիւնը հատած:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՄԻՏ</b>, ած. Համբերող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՆՔ</b>, գ. Համբերելը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՊԱՐՏ</b>, ած. Ինչ բանի մարդ պարտատր է համբերել:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ</b>, ած. Համբերութեամբ տանող՝ կրող:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Համբերողութիւն:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐԵԼ</b>, չք. Ոյժ ունենալ՝ տոկալ մի (վատ) բան կրելու: 2. նբ. Ներողամտաբար վերաբերուել:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐՈՂ</b>, ներկ. դերբ. Համբերելի՛: 2. ած. Համբերատար, ներողամիտ:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Համբերական:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համբերող՝ համբերատար լինելը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ոյժ՝ մի չարիք կրելը՝ ղիմանալը, լռելը:</p> <p><b>ՀԱՄԲԵՐՔ</b>, գ. Համբերանք:</p> <p><b>ՀԱՄԲՈՅՐ</b>, ած. 1. Պաչ: 2. Իրար հետ սիրով, հաշտ, միաբան:</p>
---	--

**ՀԱՄԲՈՒՆ**, ան. Համբուն: մկ. *Բնաւ, ամենեւին, բոլորովին:*  
**ՀԱՄԲՈՒՐԱԽԱՌՆ**, ան. Համբոյրների հետ խառն:  
**ՀԱՄԲՈՒՐԱԿԱՆ**, ան. Յանկայի:  
**ՀԱՄԲՈՒՐԱՍԵՐ**, ան. Համբոյր՝ սէր հաշտութիւն սիրող:  
**ՀԱՄԲՈՒՐԵՆ**, նբ. Շրթունքներով հպել մէկին:  
**ՀԱՄԲՈՒՐԵԼԻ**, ան. Ինչ որ արժանի է համբուրուելու:  
**ՀԱՄԳՈՒՆԱԿ**, Տ. Հանգոյն: Նման:  
**1. ՀԱՄԵՆ**, Տ. Համեմել:  
**2. ՀԱՄԵՆ**, Համեցէ՛ք, Տ. Հրամմել:  
**ՀԱՄԵՂ**, ան. Համուլ:  
**ՀԱՄԵՂԱԲԱՆ**, ան. Ախորժելի կերպով խօսող, քաղցրախօս:  
**ՀԱՄԵՂԱԲԱՐ**, մկ. Համեղ՝ ախորժելի կերպով:  
**ՀԱՄԵՂԱԽՕՍ**, ան. Համեղ՝ ախորժելի կերպով խօսող:  
**ՀԱՄԵՂԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համեղախօս լինելը:  
**ՀԱՄԵՂԱՀԱՍ**, ան. Համեղ համ ունեցող:  
**ՀԱՄԵՂԱՆԱԼ**, ջբ. Համեղ ախորժահամ դառնալ:  
**ՀԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համեղ լինելը:  
**ՀԱՄԵՍ**, գ. Որեւէ նիւթ կծու կմ այլ ազդու համով: Տ. Համեմունք:  
**ՀԱՄԵՍԱԲՈՅՄԵՐ**, գ. Համեմունք տոտղ բոյսեր:  
**ՀԱՄԵՍԱԿԱՆ**, գ. Ճաշասեղանի սարք, որի վրայ տեղադրում են համեմունքների սրուակները:  
**ՀԱՄԵՍԱԿԱՆ**, ան. Համուլ, ախորժելի:  
**ՀԱՄԵՍԱՆՔ**, Տ. Համեմունք:  
**ՀԱՄԵՍԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Համեմունք՝ համեմունքներ վաճառող. համեմունքի առեստոր անող:  
**ՀԱՄԵՍԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համեմավաճառ լինելը:  
**ՀԱՄԵՍԱԻՌ**, ան. Համեմ ունեցող:

**ՀԱՄԵՍԱՏ**, ան. Իրար պատշաճող, համապատասխան: Նման: Նախոր. Համաձայն:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԱԲԱՐ**, մկ. Նոյն կերպով:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Համեմատ՝ի, Աւելի համեմատ:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԱԿԱՆ**, ան. Որտեղ կայ համեմատութիւն:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԱՆՈՒՆ**, Տ. Համանուն:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԱՊԵՍ**, մկ. Համեմատաբար:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԵՆ**, նբ. Երկու բան զուգորդել:  
**ՀԱՄԵՍԱՏԵԼԻ**, ան. Ինչ որ կարելի է համեմատել ուրիշի հետ:  
**ՀԱՄԵՍԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երկու (կմ աւելի) իր միմեանց մօտ դնելը: (Մաթ.)  
*Զուգադրութիւն երկու զոյգ թուերի:*  
**ՀԱՄԵՍԱՏՈՒՄ**, գ. Համեմատելը:  
**ՀԱՄԵՍԵՆ**, նբ. Համեմունքով ուտելիքը:  
**ՀԱՄԵՍԵՂԷՆ**, ան. գ. Որեւէ համեմատոր նիւթ:  
**ՀԱՄԵՍԻՉ**, ան. Համեմող:  
**ՀԱՄԵՍՈՒՆՔ**, գ. Համեմներ, բուսական նիւթեր:  
**ՀԱՄԵՍՏ**, ան. Նա որ իր մասին մտածում կմ խօսում է առանց պարծենալու: Պարկեշտ, հեզ:  
**ՀԱՄԵՍՏԱԲԱՐ**, մկ. Համեստ կերպով:  
**ՀԱՄԵՍՏԱԲԱՐՈՅ**, ան. Համեստ վարք ու բարք ունեցող:  
**ՀԱՄԵՍՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Համեստ՝ի, Աւելի համեստ:  
**ՀԱՄԵՍՏԱՆԱԼ**, ջբ. Համեստ դառնալ:  
**ՀԱՄԵՍՏԱՇՈՒՔ**, ան. Համեստութեամբ փայլող:  
**ՀԱՄԵՍՏԱՓՈՅՑ**, ան. Համեստութեամբ փայլող:  
**ՀԱՄԵՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համեստ լինելը:  
*Չափադրութիւն:*  
**ՀԱՄԵՍՏՈՒՀԻ**, ան. Համեստ (կին, աղջիկ):  
**ՀԱՄԵՍՏՕՐԷՆ**, մկ. Համեստաբար:  
**ՀԱՄԵՏ**, գ. Գրաստի կոնակի չափով

<p>կարած կուպիտ թամբ:  <b>ՀԱՄԵՏԱԳՈՐԾ</b>, գ. Արհեստաւոր, որ համետ է շինում:  <b>ՀԱՄԵՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համետագործ լինելը:  <b>ՀԱՄԵՏԵԼ</b>, նբ. Համետը դնել՝ սարքել գրաստի վրայ:  <b>ՀԱՄԵՐԱՇԽ</b>, ած. մկ. Կարծիքներով՝ գործելակերպով իրար համաձայն:  <b>ՀԱՄԵՐԱՇԽԱԲԱՐ</b>, մկ. Համերաշխ կերպով:  <b>ՀԱՄԵՐԱՇԽՈՒԵԼ</b>, բ. Միաբանուել:  <b>ՀԱՄԵՐԱՇԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համերաշխ լինելը:  <b>ՀԱՄԵՐԳ</b>, գ. Երաժշտական հանդէս:  <b>ՀԱՄԵՐԳԱԹԱՏԵՐԱՍՐԱՆ</b>, գ. Համերգի եւ թատերական ներկայացումների սրահ:  <b>ՀԱՄԵՐԳԱՅԻՆ</b>, ած. Համերգին յատուկ:  <b>ՀԱՄԵՐԳԱՎԱՅԻՐ</b>, գ. Համերգ անցկացնելու վայր:  <b>ՀԱՄԵՐԿԱՐԱՑԻ</b>, ած. գ. Նոյն երկրից:  <b>ՀԱՄԵՑԷ՝Ք</b>, S. Հրամմել:  <b>ՀԱՄԷՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միասին էութիւն, համաբանութիւն:  <b>ՀԱՄԸՆԴԳՐԿԵԼ</b>, բ. Ամէն ինչ ընդգրկել:  <b>ՀԱՄԸՆԴՈՒՆԱԿ</b>, ած. Ամէն ինչ իր մէջ ընդունող:  <b>ՀԱՄԸՆԹԱՑ</b>, ած. Միասին ընթացող, գուզընթաց:  <b>ՀԱՄԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համընթաց լինելը:  <b>ՀԱՄԸՆԿԱԼՈՒՄ</b>, բ. Միատեղ ընկալել:  <b>ՀԱՄԸՆԿԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համընկնելի լինելը:  <b>ՀԱՄԻՊԱԿԱՆ</b>, ած. Սուլթան Համիդին յատուկ:  <b>ՀԱՄԻՊԻԷ</b>, ած. գ. Սուլթան Համիդի կազմակերպած քրդական հեծելազոր:  <b>ՀԱՄԻՄԱՍՍ</b>, ած. Նոյն իմաստն ունեցող, նոյնանիշ:  <b>ՀԱՄԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համիմաստ</p>	<p>լինելը:  <b>ՀԱՄԻՄԱՑ</b>, ած. Ուրիշի նման հասկացող՝ մտածող:  <b>ՀԱՄԻՄԱՑԱԿԱՆ</b>, ած. Համախոհական, միաբանական:  <b>ՀԱՄԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համիմաց լինելը:  <b>ՀԱՄԻՇԱԲԱՆԱՐ</b>, Անթառամ ծաղիկ, գ. (Բուս.) Ազոխ վայրի կմ Գառնադմակիկ:  <b>ՀԱՄԻՍԼԱՍԱԿԱՆ</b>, ած. Ամբողջ իսլամութեան՝ մահմետականութեան վերաբերեալ:  <b>ՀԱՄԻՍԼԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Քաղաքական իսլամական շարժում:  <b>ՀԱՄՂԱԶԱՐ</b>, գ. Հազարաւոր պատերազմողներից բաղկացած գունդ:  <b>ՀԱՄՂԱՐԶ</b>, գ. Կռուի ժամանակ միասին՝ կողք կողքի կռուող, նիզակակից, զօրագլխի օգնական կռուի մէջ:  <b>ՀԱՄՂԱՐԶԱՅԻՆ</b>, ած. Համհարզին վերաբերող:  <b>ՀԱՄՂԱՐԶՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համհարզ լինելը:  <b>ՀԱՄՂԵԼԼԵՆԱԿԱՆ</b>, ած. Բոլոր հելէներին՝ յոյներին վերաբերեալ:  <b>ՀԱՄՂԵԼԼԵՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Քաղաքականութիւն, որի նպատակն է բոլոր յոյներին՝ որոնք բնակում են Բալկաններում եւ Փոքր Ասիայում, միացնել իբրեւ մի պետութիւն:  <b>ՀԱՄՄ-ՀԱՄ</b>, միջ. Բնաձայն բառ շան հաջոցի:  <b>ՀԱՄՄԷ՝</b>, S. Հրամմելի տակ:  <b>ՀԱՄՇԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համշենահայերի կեանքն ու մշակոյթը ուսումնասիրող գիտութիւն:  <b>ՀԱՄՇԻՐԱԿ</b>, ած. գ. Կաթնկից, սննդակից: Կաթընկեր:  <b>ՀԱՄՈԶԱԿԵՐ</b>, ած. Համոզող, յորդորող:  <b>ՀԱՄՈԶԵԼ</b>, նբ. Բացատրելով՝ հասկացնելով հաւանութեան բերել: Հաւանեցնել:  <b>ՀԱՄՈԶԵՑՈՒՑԻՉ</b>,</p>
--	--

**ՀԱՄՈԶԻՉ**, ած. Համոզող, յորդորելով հաւանութեան բերող:  
**ՀԱՄՈԶԿԵՐ**, Տ. Համոզակեր:  
**ՀԱՄՈԶՄՈՒՆՔ**, գ. Հաւատ, վստահութիւն:  
**ՀԱՄՈԶՈՒՄ**, Տ. Համոզունք:  
**ՀԱՄՈԶՉՕՐԴԵՆ**, բ. Համոզիչ կերպով:  
**ՀԱՄՈԼՈՐԱԿ**, գ. Միանման ոլորակ, միանման ձայնարձակութիւն:  
**ՀԱՄՈՑ**, ած Չափի տակ դրուած, կարգաւոր:  
**ՀԱՄՈՅԹ**, գ. Դաս, խումբ:  
**ՀԱՄՈՎ**, ած. Լաւ համ ունեցող, համեղ:  
**ՀԱՄՈՎԱՆԱԼ**, չբ. Համով՝ համեղ դառնալ:  
**ՀԱՄՈՎԱՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Համովանալ՝ի:  
**ՀԱՄՈՎ-ՀՈՏՈՎ**, Տ. Համով-կամով: Համեղ, ախորժելի:  
**ՀԱՄՈՎԱԼ**, Տ. Համովանալ:  
**ՀԱՄՈԱՆ**, մկ. Ուղեկցութեամբ:  
**ՀԱՄՈՒԵԼ**, չբ. Վատ համ առնել:  
**ՀԱՄՍԵՐ**, գ. (Կենդ.) Մի տեսակ մուկ:  
**ՀԱՄՏԵՄ**, գ. Համը տեսնելը:  
**ՀԱՄՏԵՄԵԼ**, նբ. Համտես անել:  
**ՀԱՄՏԵՄ-ՎԱՃԱՈՔ**, գ. Համտեսով ուղեկցող վաճառք:  
**ՀԱՄՏԵՍՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Համտես:  
**ՀԱՄՏԵՍՈՒՄ**, գ. Համտեսելը:  
**ՀԱՄՄ**, ած. Խօսելու կարողութիւնից գուրկ:  
**ՀԱՄՄԱԽՕՍ**, ած. Ծանրախօս:  
**ՀԱՄՄԱԿ**, ած. Համրացած:  
**ՀԱՄՄԱՆԱԼ**, չբ. Համր դառնալ:  
**ՀԱՄՄԱՆՔ**, գ. Համրելը, հաշուելը:  
**ՀԱՄՄԵԼ**, նբ. Մէկ-մէկ թուել՝ իմանալու համար:  
**ՀԱՄՐԻՉ**, գ. Թելի վրայ շարած փոքրիկ կլոր հատիկներ սաթից:  
**ՀԱՄՐՈՎԻ**, ած. Համրուած:  
**ՀԱՄՐՈՑ**, Տ. Համրիչ:  
**ՀԱՄՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համր լինելը, խօսելու կարողութիւնից գուրկ լինելը:

**ՀԱՄՐՕՐԴԵՆ**, մկ. Համրի պէս: Դանդաղ:  
**ՀԱՄՔ**, գ. Մեռական գործարան:  
**ՀԱՄՕՐԴԵՆ**, ած. Բոլոր, բովանդակ, ամբողջ:  
**ՀԱՄՕՐԻՆԱԿ**, գ. Ընդհանուր օրինակ, համակաղապար:  
**1. ՀԱՅ**, ած. Ծագումով հայ ազգին պատկանող: գ. Հայ մարդ: Ընդհանրապէս՝ մարդ:  
**2. ՀԱՅ**, միջ. Խորխտալու բացազանջութիւն: Հայ-հա յ, Բաւականութեան եւ զմայլմունքի արտայայտութիւն:  
**ՀԱՅԱԲԱՐ**, մկ. Հայի պէս, հայավարի:  
**ՀԱՅԱԲԱՐԲԱՈ**, Տ. Հայախօս:  
**ՀԱՅԱԲՆԱԿ**, ած. Որտեղ հայեր են բնակում:  
**ՀԱՅԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայ բնակչութիւն:  
**ՀԱՅԱԳԷՏ**, ած. գ. Որի մասնագիտութիւնն է հայագիտութիւնը:  
**ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. Հայագիտութեան վերաբերեալ:  
**ՀԱՅԱԳԻՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայաստանը եւ հայ ինքնութիւնը գիտակցելը:  
**ՀԱՅԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայ լեզուի՝ գրականութեան՝ պատմութեան գիտական համեմատական ուսումնասիրութիւն:  
**ՀԱՅԱԳԻՐ**, ած. Հայերէն գրերով գրուած:  
**ՀԱՅԱԳՈՒՆԴ**, ած. գ. Գունդ՝ հայ զինուորներին բաղկացած:  
**ՀԱՅԱԴԱՐԱՆ**, գ. Հայերի եւ Հայաստանի մասին հանրագիտական տեղեկութիւններ պարունակող գրքի եւ հեռուստատեսային նախագծի անուանում:  
**ՀԱՅԱԴԱԻԱՆ**, ած. (Կրօն.) Հայ եկեղեցու դաւանութեանը պատկանող:  
**ՀԱՅԱԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Հայադաւան լինելը:  
**ՀԱՅԱԴՈՇ**, ած. Հայկական դրօշ:  
**ՀԱՅԱԶԱՐՄ**, ած. Ազգով հայ:  
**ՀԱՅԱԶԳԻ**, ած. գ. Ազգութեամբ հայ,

հայկական ծագում ունեցող:  
**ՀԱՅԱԶԵՐԾԵԼ**, ք. Հայերից մաքրել:  
**ՀԱՅԱԹԱՂ**, գ. Հայաբնակ թաղ:  
**ՀԱՅԱԼԵԶՈՒ**, ած. Հայերեն լեզու ունեցող:  
**ՀԱՅԱԼԻՑ**, ած. Հայերով լցուած:  
**ՀԱՅԱԽԱՌՆ**, ած. (Ազգաբնակչութիւն) որի հետ խառն ապրում են հայեր:  
**ՀԱՅԱԽԱՄ**, ած. Հայերին խնամող:  
**ՀԱՅԱԽՈՒՄԲ**, գ. Հայերից կմ հայ մարտիկներից կազմուած խումբ:  
**ՀԱՅԱԽՕՍ**, ած. Հայերեն խօսող:  
**ՀԱՅԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայախօս լինելը:  
**ՀԱՅԱՄԵՍ**, ած. (Կրօն.) ժամերգութեան մէջ հայ լեզուն եւ հայոց եկեղեցու ծեսերը պահպանող:  
**ՀԱՅԱՄԻՆ**, ած. Հայից ծնուած:  
**ՀԱՅԱԿԱՆ**, S. Հայկական:  
**ՀԱՅԱԿԵՐ**, ած. Հայերին ուտող:  
**ՀԱՅԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայակեր լինելը:  
**ՀԱՅԱԿՈՂՄ**, գ. Հայերի բնակութեան կողմը:  
**ՀԱՅԱՀԵՆՍՅՈՒՄ**, գ. Հայութիւնից, հայկականութիւնից հեռացնելը:  
**ՀԱՅԱՀՈՏ**, գ. Հայի հոտ:  
**ՀԱՅԱԶԵՒ**, ած. մկ. Հայի ձեռով:  
**ՀԱՅԱԿԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայաստանը, հայ ազգին ճանաչելը:  
**ՀԱՅԱՄԵԾԱՐ**, ած. Հայերին մեծարող՝ յարգող:  
**ՀԱՅԱՆԱԼ**, չք. Հայ դառնալ:  
**ՀԱՅԱՆԱԽԱՏ**, ած. Հայերին նախատող:  
**ՀԱՅԱՆՄԱՆ**, ած. մկ. Հայի նման:  
**ՀԱՅԱՆՊԱՍՏ**, ած. Հայերին նպաստող:  
**ՀԱՅԱՇԱՏ**, ած. Որտեղ հայ շատ կայ:  
**ՀԱՅԱՇԽԱՐՀ**, գ. Հայկական աշխարհ:  
**ՀԱՅԱՊԱՇՏ**, ած. Հային՝ հայկականը պաշտող:  
**ՀԱՅԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայապաշտ լինելը:

**ՀԱՅԱՊԱՏԿԱՆ**, ած. Հայերին պատկանող:  
**ՀԱՅԱՊԱՏԿԵՐ**, ած. (փխբ.): Հայի պատկեր ունեցող:  
**ՀԱՅԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. Հայերի մասին պատմող:  
**ՀԱՅԱՍԵՌ** } ած. S. Հայազարմ, Հայածին:  
**ՀԱՅԱՍԵՐ** }  
**ՀԱՅԱՍԷՐ**, ած. Հայերին սիրող:  
**ՀԱՅԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Հայասերին եւ հայ-յասիրութեան յատուկ:  
**ՀԱՅԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայասեր լինելը:  
**ՀԱՅԱՍԻՐՏ**, ած. Հայի սիրտ ունեցող:  
**ՀԱՅԱՍՊԱՆ**, ած. Հայերին սպանող, նրանց սպանողի՝ կոտորածի ենթարկող:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆ**, գ. ած. Հայերի բնօրրան: Հայերի հայրենիքը:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆԱԲՆԱԿ**, ած. Հայաստանում բնակող:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆԱՆՊԱՍՏ**, ած. Հայաստանի շահերին նպաստող:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆԱՇԱՀ**, ած. Հայաստանի շահերը պաշտպանող:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՔ**, յոգն. ած. գ. Հայաստանի բնակիչներ, հայ ազգ:  
**ՀԱՅԱՍՏԱՆՑԻ**, ած. գ. Հայաստանում բնակող: Հայաստանում ծնուած:  
**ՀԱՅԱՎԱՅԵԼ**, ած. Բնչ որ վայել է հային:  
**ՀԱՅԱՎԱՐԻ**, մկ. Հայի պէս:  
**ՀԱՅԱՎԵՐ**, ած. Հայութիւնը աւերող:  
**ՀԱՅԱՎՏԱՆՔ**, գ. Հայերի համար վտանգատր:  
**ՀԱՅԱՏԱՌ**, S. Հայագիր:  
**ՀԱՅԱՏԱՐԱԶ**, ած. Հայկական տարակրող: Հայկական սովորույթ:  
**ՀԱՅԱՏԵԱՅ**, ած. Հայերին ատող:  
**ՀԱՅԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայատեաց լինելը:  
**ՀԱՅԱՐԻՆ**, ած. Հայի արին ունեցող:

**ՀԱՅԱՑԻ**, ան. գ. Հայ, հայաստանցի: Հայերեն:

**ՀԱՅԱՔԱՂԱՔ**, գ. Հայի քաղաք:

**ՀԱՅԲՈՒՄԱԿ**, գ. Հայկական բուսաբանության, բառարան բոյսերի հայերեն անունների:

**ՀԱՅԳՈՅԺ**, գ. Հայերի աղետների գուժկան:

**ՀԱՅՂԱԻԱՆ**, Տ. Հայաղաւան:

**ՀԱՅՂՈՒԿ**, գ. Ձինուոր ապստամբ խրմբի: Ֆիդայի, պարտիզան:

**ՀԱՅՂՈՒԿԱԿԱՆ**, ան. Հայդուկին յատուկ:

**ՀԱՅԵԱՅՔ**, գ. Աչքերը մի բանի վրայ ուղղելը:

**ՀԱՅԵԱՅՔԱՉԱՓ**, ան. Հայեացքի չափ եղող:

**ՀԱՅԵԼԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Տեսաբանության այն մասը, որ ուսումնասիրում է՝ հայելիի վրայ ընկած լոյսի ցուլացման օրենքները:

**ՀԱՅԵԼԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Հայելի շինող:

**ՀԱՅԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայելագործ լինելը:

**ՀԱՅԵԼԱԶԱՐԴ**, ան. Հայելիներով զարդարում:

**ՀԱՅԵԼԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հմայութեան եղանակ:

**ՀԱՅԵԼԱԶՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Թիւնիկների ցեղին պատկանող ձուկ:

**ՀԱՅԵԼԱՆԱԼ**, բ. Հայելու նման դառնայ, արտացոլել:

**ՀԱՅԵԼԱՆՄԱՆ**, ան. Հայելիի նման, ողորկ:

**ՀԱՅԵԼԱՆՔ**, գ. Արտապատկերում:

**ՀԱՅԵԼԱՊԱԿԵԱՅ**, ան. Հայելապակուց պատրաստում:

**ՀԱՅԵԼԱՊԱՏ**, ան. Հայելիներով պատած:

**ՀԱՅԵԼԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Հայելապատելը:

**ՀԱՅԵԼԱՋԻՆՁ**, ան. Հայելու նման մաքուր:

**ՀԱՅԵԼԱՍԵՂԱՆ**, գ. Հայելու սեղան, հայելակալ:

**ՀԱՅԵԼԱՍՐԱՀ**, գ. Հայելիներով զարդարուն սրահ (դահլիճ):

**ՀԱՅԵԼԱՎԱՃԱՌ**, գ. Հայելի վաճառող:

**ՀԱՅԵԼԱՏԻՊ**, ան. Հայելու ձեւ ունեցող:

**ՀԱՅԵԼԻ**, գ. Ողորկ եւ փայլուն մակերէտը, որ ցուլացնում է առարկայի պատկերը:

**ՀԱՅԵՎԱՐ**, Տ. Հայերեն:

**ՀԱՅԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայերին նուիրում ստեղծագործություն, հայերի մասին գրելը:

**ՀԱՅԵՐԴԵՆ**, մկ. Հայի լեզուով: Հայերեն լեզուի ուսումը:

**ՀԱՅԵՐԵՆԱԳԷՏ**, ան. գ. Հայերեն գիտցող: Հայերեն լաւ գիտցող:

**ՀԱՅԵՐԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայերենագետ լինելը:

**ՀԱՅԵՐԵՆԱԽՕՍ**, ան. Հայերեն խօսող, հայերեն խօսել գիտցող:

**ՀԱՅԵՑԱԿԱՆ**, Տ. Հայեցողական:

**ՀԱՅԵՑԱԿԷՏ**, գ. Տեսակետ, ըմբռնում:

**ՀԱՅԵՑԻ**, ան. Ազգով հայ:

**ՀԱՅԵՑՈՂ**, ան. Ձննող, ուշադիր:

**ՀԱՅԵՑՈՂԱԿԱՆ**, ան. Դիտողական, զննողական:

**ՀԱՅԵՑՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Փիլիս.) Փիլիլիսոփայական մտածողություն, համակարգ:

**ՀԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նայումաձք, հայեցումաձք:

**ՀԱՅԱՅՈՒԹԻՒՆ** } Տ. Հայեցումաձք:  
**ՀԱՅԵՑՈՒՄ** }

**ՀԱՅԵՑՔ**, գ. Տ. Թեթեւակի արտաքին զըննություն:

**ՀԱՅԹԱՅԹԱՆՔ**, Տ. Հայթայթել: Հոգայ, ճարել, մատակարարել:

**ՀԱՅԹԱՅԹԵԼ**, նբ. Հնարել, ճարտարել, նիւթել:

**ՀԱՅԹԱՅԹԻՉ**, ան. գ. Նա որ հայթայթում է, հայթայթող:

<p><b>ՀԱՅԹԱՅԹՈՒՄ</b>, գ. Հայթայթելը:  <b>ՀԱՅԽՈՒՆՎ</b>, գ. (Բուս.) Հովանոցակերպ-      ների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՀԱՅԿ</b>, գ. Հաւանօրէն՝ նախնի հայերի      ազգային աստուածը կմ աստուածա-      զարմ դիւցազն:  <b>ՀԱՅԿԱԲԱՆ</b>, ած. Հայկաբանութեան      կանոններով գրուած:  <b>ՀԱՅԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ընտիր հայե-      րէն (գրարար) լեզու:  <b>ՀԱՅԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Հայկի պէս:  <b>ՀԱՅԿԱԶԱՐՄ</b>, ած. Հայկից սերուած:  <b>ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ</b>, ած. Հայկի սերունդից՝      տոհմից:  <b>ՀԱՅԿԱԶՆ}</b>  <b>ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՅ}</b> ած. Հայկի տոհմից, ծա-      գումով հայ:  <b>ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ</b>, ած. գ. Հայորդի, Հայկի      տոհմից:  <b>ՀԱՅԿԱՎ</b>, ած. գ. Հայ տղամարդու ա-      նուն:  <b>ՀԱՅԿԱՎԱՆ</b>, ած. Հային բնորոշ, հային      պատկանող:  <b>ՀԱՅԿԱՎԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայկական      բնոյթ:  <b>ՀԱՅԿԱՆՄԱՆ</b>, ած. Հայկի նման:  <b>ՀԱՅԿԱՇԷՆ</b>, ած. Հայկից շինուած:  <b>ՀԱՅԿԱՍԻՐՏ</b>, ած. Հայկի նման սիրտ      ունեցող:  <b>ՀԱՅԿԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Հայաստանի կաւի      մի տեսակ:  <b>ՀԱՅԿԵԱՅՔ</b>, գ. Հայկազուններ:  <b>ՀԱՅԿԵԱՆ</b>, ած. Հայկին յատուկ:  <b>ՀԱՅԿՈՒՂԻ</b>, Տ. Հայրուհի:  <b>ՀԱՅՅԱՅ</b>, գ. Ցանկալի դրութիւն:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱԲԱՆ</b>, ած. Հայհոյաբանութիւն      պարունակող:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայհոյանք-      ներով լի խօսք:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱԼԻՑ</b>, ած. Հայհոյանքով լի:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱՆԱՌՆ</b>, ած. Հայհոյանք պա-      րունակող:</p>	<p><b>ՀԱՅՅՈՅԱՆՈՍ</b>, ած. Հայհոյանքներով      խօսող:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱԿԱՆ</b>, ած. Հայհոյանք պարու-      նակող:  <b>ՀԱՅՅՈՅԱՆՔ</b>, գ. Անարգական՝ նախա-      տական լկտի խօսք: Տ. Հայհոյութիւն:  <b>ՀԱՅՅՈՅԵԼ</b>, նբ. Անարգել, վիրաւորա-      կան բան ասել: Կեղտոտ՝ լպիրշ խօսքեր      ուղղել մէկին:  <b>ՀԱՅՅՈՅԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ հայհոյում է:  <b>ՀԱՅՅՈՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայհոյելը, անար-      գելը:  <b>ՀԱՅ-ՀՈՒ</b>, գ. Երկար տաղտկալի պատ-      րաստութիւն:  <b>ՀԱՅ-ՀՈՒՅ</b>, միջ. գ. Աղմուկի՝ սպառնա      լիքի ժամանակ բացազանչութիւն:  <b>ՀԱՅՆԱԿ</b>, մկ. Հայերէն:  <b>ՀԱՅՆՈՅ</b>, գ. Որտեղ հայեր են բնակում:  <b>ՀԱՅՈՐԴԻ</b>, գ. (Բանաստ.) Հայի որդի,      ծննդեամբ հայ:  <b>ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայ լինելը:  <b>ՀԱՅՈՒՂԻ</b>, գ. Իզական սեռի հայ:  <b>ՀԱՅՍ</b>, գ. Ջրով շաղուած ալիւր:  <b>ՀԱՅՍԱԼԻ</b>, ած. Հայտով լիքը:  <b>ՀԱՅՍԳԴԱԼ</b>, գ. Հայսը շաղելու գղալ:  <b>ՀԱՅՏՈՒՏ</b>, ած. Քաջ, յաղթանդամ:  <b>1. ՀԱՅՐ</b>, գ. Արական սեռի անձ, որ որդի      ունի: Հկո. Մայր: Նախնիք, պապեր:      (Եկեղ.) Տ. Խոստովանահայր: (Եկեղ.)      Կաթողիկոսի տիտղոսը:  <b>2. ՀԱՅՐ</b>, գ. Արշակունի թագաւորների      արքունիքի ներքինապետը, մարդպետ:  <b>ՀԱՅՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Հայրախօսու-      թիւն:  <b>ՀԱՅՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Հօր պէս:  <b>ՀԱՅՐԱԲԱՐԲԱՌ</b>, ած. Հօր խօսած: Հօր      նման խօսող:  <b>ՀԱՅՐԱԲԱՐՈՒ</b>, ած. Հօր բարքն ու բնա-      տրութիւնն ունեցող:  <b>ՀԱՅՐԱԲՈՒՆ</b>, ած. Հօրից բխած:  <b>ՀԱՅՐԱԳԻՐ</b>, ած. գ. Իբրեւ հայր գրուած:  <b>ՀԱՅՐԱԳՈՒԹ</b>, ած. Հօր նման գութ ունե-</p>
--	--



<p>ցող:  <b>ՀԱՅՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայրագիր լինելը:  <b>ՀԱՅՐԱԶԱՏ</b>, (Եկեղ.) Տ. Հարագատ:  <b>ՀԱՅՐԱԶՈՒՐԿ</b>, ան. Հայր չունեցող:  <b>ՀԱՅՐԱԽԵՂԴ</b>, ան. Հորը խեղդող:  <b>ՀԱՅՐԱԽՆԱՄ</b>, ան. Հոր նման խնամող:  <b>ՀԱՅՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Գիտություն եւ ուսումնասիրություն եկեղեցու հայրերի կեանքի եւ գրուածքների:  <b>ՀԱՅՐԱԾԻՆ</b>, ան. (Եկեղ.) Հայր աստծուց ծնուած:  <b>ՀԱՅՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հորը յատուկ:  <b>ՀԱՅՐԱԿԱՐՕՏ</b>, ան. Հորը կարօտած:  <b>ՀԱՅՐԱԿԻՑ</b>, գ. Խորթ հայր:  <b>ՀԱՅՐԱՀԱՆԱՍ</b>, ան. Իր հորը հալածող:  <b>ՀԱՅՐԱՄԵԾԱՐ</b>, ան. Հորը մեծարող յարգող:  <b>ՀԱՅՐԱՆԱԼ</b>, բ. Որդի ունենալ, հայր դառնալ:  <b>ՀԱՅՐԱՆԵՆԳ</b>, ան. Հոր դէմ նենգություն անող:  <b>ՀԱՅՐԱՆՄԱՆ</b>, ան. Հորը նման:  <b>ՀԱՅՐԱՆՈՒՆ</b>, գ. Մէկի անուանումը կոչումը: Հոր անունը:  <b>ՀԱՅՐԱՆՈՒՆԱԿԱՆ</b>, ան. (Քրկն.) Հայրանուն ցոյց տուող:  <b>ՀԱՅՐԱԶԱՐԶԱՐ</b>, ան. Հորը չարչարող:  <b>ՀԱՅՐԱՊԱՇՏՊԱՆ</b>, ան. Հորը պաշտպանող:  <b>ՀԱՅՐԱՊԱՊ</b>, գ. Հոր պապը:  <b>ՀԱՅՐԱՊԱՏՈՒՄ</b>, գ. Հորը նուիրուած ստեղծագործություն(ներ):  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏ</b>, գ. Հայրերի՝ նախնիքների պետ:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ հայրապետ:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԳԻՐ</b>, ան. (Եկեղ.) Հայրապետների կողմից սահմանուած:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԽՈՒՄԲ</b>, ան. Հայրապետներից խմբուած:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ան. Հայրապետին</p>	<p>յատուկ:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆՈՑ</b>, գ. Հայրապետի բնակարան:  <b>ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Հայրապետ լինելը:  <b>ՀԱՅՐԱՄԷՐ</b>, ան. Հորը սիրող, ծնողասէր:  <b>ՀԱՅՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայրասէր լինելը:  <b>ՀԱՅՐԱՄՊԱՆ</b>, ան. Հորը սպանող:  <b>ՀԱՅՐԱՄՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայրասպան լինելը:  <b>ՀԱՅՐԱՏԱՆՁ</b>, ան. Հորը տանջող:  <b>ՀԱՅՐԱՏԵԱՅ</b>, ան. Հորը ատող:  <b>ՀԱՅՐԱՏՈՒՐ</b>, ան. Հայրերից տրուած:  <b>ՀԱՅՐԱՓՈՓԱԳ</b>, ան. Հորը փափագող:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԲԱՂՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայրենիք վերադառնալու սաստիկ բաղձանքից առաջացած հիւանդություն:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԲՆԱԿ</b>, ան. Հայրենիքում բնակող:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԲՈՅՐ</b>, ան. Ինչից որ հայրենիքի հոտ է գալիս:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԳԱՒԱՈ</b>, գ. Հայրենի գաւառ:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԳԷՏ</b>, ան. Իր հայրենիքը լաւ գիտցող:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ան. Հայրենագիտութեան վերաբերեալ:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԳԻՏԱՐԱՆ</b>, գ. Հայրենի տարածքին վերաբերող հանրագիտարանային աշխատություն:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հայրենիքի, մանաւանդ բնակավայր գաւառի գիտություն:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԴԻՐ</b>, ան. Հայրերից՝ նախնիքներից դրուած:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԴԱՐՁ</b>, գ. ան. Օտար երկրից հայրենիք վերադարձած (անձ):  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Օտար երկրից հայրենիք վերադառնալը:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԴՐՈՒԺ</b>, ան. Հայրենիքին դրժող:  <b>ՀԱՅՐԵՆԱԶԱՐԿ</b>,</p>
--	---

**ՀԱՅՐԵՆԱԶՈՒՐԿ**, ած. Հայրենի ժառանգությունից զրկուած:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԶՐԿՈՒՄ**, գ. Հայրենիքից զրկելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԺԱՌԱՆՔ**, ած. գ. Հօր ժառանգը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԽՕՍ**, ած. Հայրենիքի մասին խօսող, պատմող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԾԻՆ**, ած. Հայրենիքում ծընուած:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ**, S. Հայրենի:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՍԱՐ**, ած. Հօր կամքը կատարող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՐՕՏ**, ած. Հայրենատենչ, հայրենիքի կարօտը քաղող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենիքի կարօտ ունենալը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԵՆՏՐՈՆ**, ած. Հայրենիքը որպէս կենտրոն ունեցող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑ**, ած. գ. Հայրենիքով ընկեր, միենայն հայրենիքից:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿՅԱԿԱՆ**, ած. Հայրենակիցներին յատուկ:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենակից լինելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՀՈՂ**, գ. Հայրենի հող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՃԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենաճանաչողութիւն, հայրենիքը ճանաչելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ**, S. Շովինիզմ: Հայրենապաշտութիւն:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՅՈՅՍ**, ած. Հայրենիքի յոյսն արթնացնող, ամփոփող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՆԵՆՔ**, ած. Հայրենիքին նենգող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՆՈՒԷՐ**, ած. Հայրենիքին նուիրուած:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. Հայրենիքի մասին պատմող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՊԱՐՏ**, գ. Հայրենիքին նուիրելալ:

**ՀԱՅՐԵՆԱՍԷՐ**, ած. Հայրենիքը սիրող, հայրենիքի համար աշխատող՝ զոհաբերութիւն անող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ հայրենասէր:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Հայրենասիրությունից առաջացած:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենասէր լինելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՎԷԺ**, ած. Հայրենիքի վրէժը լուծող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենիքին տէր լինելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԻԱՆԴ**, ած. Հայրերից՝ նախնիքներից աւանդուած:  
**ՀԱՅՐԵՆԱԻԵՐ**, ած. Հայրենիքն աւերող:  
**ՀԱՅՐԵՆԱՔԱՆԴ**, ած. Հայրենիքը քանդող:  
**ՀԱՅՐԵՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենիք երգելը:  
**ՀԱՅՐԵՆԻ**, ած. Հայրենական:  
**ՀԱՅՐԵՆԻՔ**, ած. գ. Հօրից ժառանգած, հօրից մնացած գոյք: Հայրերը, նախնիք: Այն երկիրը, որտեղ պապերը ծնուել են:  
**ՀԱՅՐԵՆՕԳՈՒՏ**, ած. Հայրենիքի համար օգտակար:  
 ՀԱՅՐԷՆՆԵՐ } գ. Հայերէն՝ ժողովրդական տաղաչափութեան մի տեսակը:  
 ՀԱՅՐԷՆԻ ԿԱՐԳ }  
**ՀԱՅՐԻԿ**, (Փաղաք.), գ. Հայր՝ երեխաների լեզուով:  
**ՀԱՅՐԻՇԽԱՆԱԿԱՆ**, ած. Հայրիշխանութեանը վերաբերող:  
**ՀԱՅՐԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Տոհմային հասարակարգ:  
**ՀԱՅՐՆՄԱՆԱԿ**, ած. Հօր նմանակ:  
**ՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայր լինելը:  
**ՀԱՅՐՈՒՆԱԿ**, ած. Հայրանման:  
**ՀԱՅՐՈՒՆԻ**, ած. Հայրենական:  
**ՀԱՅՐՕՐԷՆ**, մկ. Հայրաբար:

**ՀԱՅՑ**, գ. Հարցուփորձ, քննություն:  
(Իրարբ.) Դատական գործ:  
**ՀԱՅՑԱԿԱՆ**, ած. (Քրկն.) Այն հոլովը, որով դրուում է սենի խնդիրը ներգործական բայերի մաս:  
**ՀԱՅՑԱՏԵՐ**, գ. (Իրարբ.) Դատաստանական հայց ներկայացնողը:  
**ՀԱՅՑԵԼ**, նբ. Աղաչելով խնդրել, աղերսել:  
**ՀԱՅՑԵԼԻ**, ած. Հայցուածը:  
**ՀԱՅՑՈՒԱԾ**, գ. Խնդրուածք:  
**ՀԱՅՔԱՐ**, գ. (Հանք.) Խածաքարի տեսակներից մէկը:  
**ՀԱՅՔԻՍԱՍ**, գ. (Բուս.) Քիսամի տեսակներից մէկը:  
**ՀԱՅՕՐԵՆ**, մկ. Հայի պէս:  
**ՀԱՆ**, արմ. Հանելի՛ի:  
**ՀԱՂՆԱ**, մկ. Ահա՛:  
**ՀԱՆԱԾ-ՎԱՐԱԾ**, ած. Լիրբ, սրիկայ:  
**ՀԱՆԱԾՈՅ**, գ. (Հանք.) Երկրի ծոցից հանուող որելէ հանք, մետաղ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶ**, մկ. Միշտ, շարունակ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱԲԱՐ**, մկ. Հանապագ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱԶՈՅՑ**, ած. Միշտ զգոյշ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՒՈՍ**, ած. Հանապագ՝ միշտ կմ յաճախ մէկի հետ խօսող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱԿԱՆ**, ած. Մշտական:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱԿՈՒԻ**, ած. Միշտ կռուող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՀԻՒՆՆԵՐ**, ած. Միշտ հիւանդ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՉԱՐՉԱՐ**, ած. Միշտ չարչարուող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՄԻԱԼ**, ած. Միշտ սխալուող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՍՈՒՑ**, ած. Միշտ ստող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶԱՏԵՍ**, ած. Միշտ տեսնող:  
**ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴ**, մկ. Միշտ:  
**ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԱՅ**, ած. Մշտական:  
**ՀԱՆԱՊԱԶՕՐ**, մկ. Ամէն օր, օրէ օր:  
**ՀԱՆԱՊԱԶՕՐԵԱՅ**, ած. Ամէն օրուայ:  
**1. ՀԱՆԳ**, գ. Շունկ:  
**2. ՀԱՆԳ**, գ. Եղանակ, կարգ:

**3. ՀԱՆԳ**, Տ. Հանգարած:  
**ՀԱՆԳԱԲԱՆ**, գ. Հանգ կազմող բառ:  
**ՀԱՆԳԱՍԱՆԱԼԻ** } ած. Մանրամասն:  
**ՀԱՆԳԱՍԱՆԱԼԻՑ** }  
**ՀԱՆԳԱՍԱՆՔ**, գ. Կողմնակի դէպքեր:  
Պատճառ, շարժառիթ: Գաղափար, օրինակ:  
**ՀԱՆԳԱՍԱՆՕՐԵՆ**, մկ. Մանրամասնօրէն:  
**ՀԱՆԳԱՍԱՆՕՐԵՆ**, մկ. Հանգամանքները մի առ մի բերելով:  
**ՀԱՆԳԱՄԵՐԾ**, ած. Հանգը մերժող:  
**ՀԱՆԳԱՆԱԿ**, գ. Գումար, որ իրար մէջ հաւաքում են որելէ նպատակով:  
**ՀԱՆԳԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանգանակելիլ:  
**ՀԱՆԳԱՐԱԾ**, ած. Հանգած:  
**ՀԱՆԳԵԼ**, Տ. Հանգչել:  
**ՀԱՆԳԷՏ**, ած. Նման:  
**ՀԱՆԳԷՏՆՆԹԱՅ**, ած. Միասին՝ միաժամանակ ընթացող:  
**ՀԱՆԳԻՍՏ**, գ. Աշխատելուց դադարելը:  
Հասարակաց խաղաղութիւն: Քուն:  
Նման. Մահ: Հեշտ, չորգնեցնող: Հեշտութեամբ: (Եկեղ.) Գիշերուայ դէմ ժամերգութիւն:  
**ՀԱՆԳԻՏԱԲԱՐ**, մկ. Հաւասարապէս, նոյն չափով:  
**ՀԱՆԳԻՏԱԶՕՐ**, ած. Հաւասար զօրութիւն ունեցող:  
**ՀԱՆԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. Իրար պատշաճ, յարմար, բարեյարմար:  
**ՀԱՆԳԻՏԱԿՇԻՈՒ**, ած. Նոյնքան կշռող, զուգակշիռ:  
**ՀԱՆԳԻՏԱՆԱԼ**, չբ. Հաւասարել, նմանել:  
**ՀԱՆԳԻՏԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. Ուրիշին նման պատմող:  
**ՀԱՆԳԻՏԱՏԻՊ**, ած. Նոյն տիպը կրող:  
**ՀԱՆԳԻՏԱԻՈՐ**, ած. Նմանութիւն ունեցող:  
**ՀԱՆԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանգէտ՝ նման եւ հաւասար լինելը:

**ՀԱՆԳՈՅՆ**, ան. Համանման, նմանօրինակ:  
**ՀԱՆԳՈՅՑ**, գ. Կապ, որով երկու թելը կմ չուանի ծայրերը միացնում են իրար հետ: Այն տեղը, որտեղ մի քանի ճանապարհներ իրար հանդիպում են, խաչաձևում են: փոխ. Կնճռոտ գրուածք: ան. Խճճուած, բարդ:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱԿ**, ան. Նման:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԱՆ**, S. Հանգունակ:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱԿԻ**, մկ. Նմանութեամբ, նմանելով:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱՆԱԼ**, չբ. Նմանել:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱՊԱՏԻՒ**, ան. Հանգիտապատի:  
**ՀԱՆԳՈՒՆԱՏԻՊ**, ան. Նոյն տիպի, նոյն կերպի, նման:  
**ՀԱՆԳՈՒՇՆ**, ան. Զգուշաւոր:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԱՆՈՒԾՈՒԵԼ**, բ. Աւարտուել: Կնճռոտ դրութիւն պարզել:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԱԿԱՊ**, գ. Հանգոյցի կապը:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԱՆԵԼ**, անց. ձեւ Հանգչելի՞, S. Հանգչեցնել:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԱՌՈՐ**, ան. Հանգոյց ունեցող:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԵԱԼ**, (անց. դերբ. Հանգչելի՞), Հանգչած, հանգչելով, հանգստացնելով: գ. Մեռել:  
**ՀԱՆԳՈՒՑԻՉ**, ան. Հանգչեցնող:  
**ՀԱՆԳՉԱՐԱՆ**, գ. Հանգստանալու տեղ:  
**ՀԱՆԳՉԵԼ**, չբ. Հանգիստ առնել: Կանգ առնել: Դադարել: Թուլանալ: Հանգիստ մեռնել:  
**ՀԱՆԳՉԵԼԱՔԱՐ**, գ. Տափակ քար, որի վրայ ուղեւորները նստում են հանգըստանալու:  
**ՀԱՆԳՈՒԵԼ**, չբ. Հանգը՝ շունչը կտրուել, շնչասպառ լինել:  
**ՀԱՆԳՍԱԲԱՐ**, մկ. Հանգիստ կերպով:  
**ՀԱՆԳՍԱԲԵՐ**, ան. Հանգստութիւն բերող:  
**ՀԱՆԳՍՏԱԳՈՅՆ**, բարդ. աստ. Հանգըստի, Աւելի հանգիստ:

**ՀԱՆԳՍՏԱԴԷՄ**, ան. Անվրդով դէմքով:  
**ՀԱՆԳՍՏԱԺԱՍ**, գ. Աշխատանքի կարճատեւ դադարը:  
**ՀԱՆԳՍՏԱԿԱՑ**, ան. Որտեղ հանգստանալու կայան կայ:  
**ՀԱՆԳՍՏԱԿԱՑ**, ան. Հանգիստ կացող:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՆԱԼ**, չբ. Հանգչել, հանգիստ առնել:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՊԱՏԱՌ**, գ. Լոխում:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՄԷՐ**, ան. Հանգստութիւն՝ հանգիստ կեանք սիրող:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՎԱՅՐ**, գ. Հանգստանալու տեղ:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՆ**, գ. Հանգստանալու՝ հանգչելու տեղ: Գերեզմանատուն:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՐԱՐ**, ան. Հանգստութիւն բերող:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՑՈՒՑԻՉ**, ան. Հանգստացնող:  
**ՀԱՆԳՍՏԱԻԷՏ**, ան. Շատ հանգիստ, անդորր:  
**ՀԱՆԳՍՏԱՔԱՐ**, գ. Գերեզմանաքար:  
**ՀԱՆԳՍՏՈՑ**, գ. Հանգստարան, գերեզման:  
**ՀԱՆԳՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանգիստ լինելը:  
**ՀԱՆԳՍՏՕՐԷՆ**, մկ. Հանգիստ կերպով:  
**ՀԱՆԳՐԷՃ**, Ժողովելը, ամփոփում:  
**ՀԱՆԳՐԻՃԱՉԵՒ**, ան. Ամփոփած, սեղմած:  
**ՀԱՆԳՐԻՃԵԼ**, նբ. Զգեստի քղանցքը ամփոփել: Ամփոփել:  
**ՀԱՆԳՐԻՃՈՒՄ**, գ. Շորը հուպ տալը:  
**ՀԱՆԳՐՈՒԱՆ**, գ. Հանգստանալու տեղ:  
**ՀԱՆԳՐՎԱՆԱՅԻՆ**, ան. Որեւէ ժամանակահատուածի վերաբերող, ընթացիկ:  
**ՀԱՆԳՐԻԱՆԱՎԱՅՐ**, գ. Հանգրուանելու վայր:  
**ՀԱՆԳՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Հանգչելի՞:  
**ՀԱՆԴ**, գ. Անդ:  
**ՀԱՆԴԱԲԱՆ**, գ. Դաշտային աշխատանք:  
**ՀԱՆԴԱԼ**, գ. (Բուս.) Վայրի ձմերուկ:

<p><b>ՀԱՆՌԱԿ</b>, գ. Փոքրիկ հանդ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՀԱՆ</b>, ած. Հանդից հանուած, վտարուած:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՄԱՍ</b>, գ. Հանդի մի մասը:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՄԷՋ</b>, գ. Հանդի մէջը:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՊԱՀ</b>, գ. Հանդերի պահապան, դաշտապահ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՍՏԱՆ</b>, գ. Անդաստան:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՎԱՐ</b>, գ. Հանդեր, հողեր, կայուած:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱԻՈՐ</b>, ած. գ. Հանդում աշխատող մարդիկ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՏԱՐԻԿ</b>, գ. Հանդը կերակուր տանելու աման:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏ</b>, ած. մկ. Դադրած-դադարած: Կամաց-կամաց գնալ: Խաղաղ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԲԱՆ</b>, ած. Հանդարտ խօսող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԲԱՐ</b>, Տ. Հանդարտօրէն:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԲԱՐՈՅ</b>, ած. Հանդարտ բարքի եւ բնաւորութեան տէր:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԲԱՐՔ</b>, ած. Հանդարտ բարք ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԳԼԱՅ</b>, ած. Հանդարտ ընթացք ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԶԳԵԱՅ</b> } ած. Հանդարտութիւն իր վրայ կ'իւր մէջ կրող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԿԱՆ</b>, ած. Հանդարտ յատկութեամբ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԿՇԻՈ</b>, ած. Հանդարտ խաղաղ՝ հանդարտընթաց:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԶԱՅՆ</b>, ած. Հանդարտ ձայնով ասուող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱԶԵԻ</b>, ած. Հանդարտութիւն՝ մեղմութիւն արտայայտող, բարեձեւ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱՄԻՏ</b>, ած. Հանդարտ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱՏԵՍԱԿ</b>, ած. Հանդարտութիւն արտայայտող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱՑՆԵԼ</b> } Տ. Հանդարտեցնել:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ</b> }</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԱՔԱՅԼ</b>, ած. Հանդարտ՝ դան-</p>	<p>դաղ քայլող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԵԼ</b>, չբ. Հանդարտ՝ անշարժ մնալ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա որ հանդարտեցնում է:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԸՆԹԱՅ</b>, ած. Հանդարտ ընթացող՝ գնացող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԻԿ</b>, ած. (Փաղաքշ.), Հանդարտ, մեղմիկ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏԻԻ</b>, մկ. Հանդարտութեամբ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Հանդարտեցուցիչ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանդարտ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏՈՒԵԼ</b>, Տ. Հանդարտել:</p> <p><b>ՀԱՆՌԱՐՏՕՐԷՆ</b>, մկ. Հանդարտ կերպով:</p> <p><b>1. ՀԱՆՌԵՐՉ</b>, գ. Մարմնի վրայ հագնելու որել է իր:</p> <p><b>2. ՀԱՆՌԵՐՉ</b>, նախորդ. Հետը միասին:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱԳԻՆ</b>, գ. Հագուստի փող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱԳՈՐԾ</b>, գ. Զգեստ պատրաստող, դերձակ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱԴԱՐԱՆ</b>, գ. Հանդերձները պահելու վայր:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՆՈՅ</b>, Տ. Հանդերձատուն:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՆՔ</b>, գ. Մարք, կազմած, պատրաստութիւն:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՊԱՀ</b>, ած. գ. Ծառայող, որ թատրոններում, մեծ դպրոցներում եւն պահում է յաճախողների վերարկուները, գլխարկները:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՊԱՏԱՌ</b>, ած. Վրայի շորերը պատատող:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՊԵՏ</b>, գ. Հանդերձների եւ հանդերձանքի պետ:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանդերձապետի պաշտօնը:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՄԵՆԵԱԿ</b>, գ. Մենեակ, որտեղ պահուում են մէկի զգեստներն ու սպիտակեղէնը:</p> <p><b>ՀԱՆՌԵՐՉԱՎԱՃԱՌ</b>, Տ. Զգեստավա-</p>
---	--

<p>ճար:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՐԱՄԱՍ</b>, ան. Ջգեստները՝ շորերը տարածած՝ փռած:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՏՈՒՆ</b>, գ. Շինություն մեջ բաժանմունք, սենեակ, որտեղ պահուում են այնտեղ ապրողների զգեստներն ու սպիտակեղենը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՐԱՆ</b>, Տ. Հանդերձատուն:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՐԱՐ</b>, Տ. Ջգեստագործ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՌՈՐՈՒԹՅՈՒՆ</b>, գ. Հանդերձատր լինելը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԱՆ</b>, ան. Լաւ սարքած՝ պատրաստուած: Վերերկրային:</p> <p>1. <b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԵԼ</b>, նբ. Պատրաստել, սարքել, կազմել:</p> <p>2. <b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԵԼ</b>, չբ. Պատրաստուել մի բանի համար:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏԵՂԵՆ</b>, Տ. Ջգեստեղէն:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ</b>, գ. Կազմութիւն, պատրաստութիւն:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊ</b>, նախըր. Դիմաց, հանդիպած: Դիմաց, փոխարէն:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊՑ</b>, գ. Հանդիպելը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՄ</b>, գ. Ընդհանրապէս՝ հրապարակային ցուցադրութիւն: Հրապարակակային ատեան: (Եկեղ.) Որեւէ ծէսի սահմանուած արտաքին ձեւ: Հասարակական տօն, տօնախմբութիւն: Պարբերական հրատարակութիւն (ամսական, կիսամսեայ):</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԲԼՈՒՐ</b>, գ. Հանդէպ՝ դիմացի բլուրը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴԻՐ</b>, ան. Դէմը դրուած:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴԵԼ</b>, բ. Դէմառդէմ դնել:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ</b> } գ. Հանդիպանքները:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴՐՈՒՄ</b> }</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԺԱՍ</b>, (ռազմ.) Ջօրամասերի, ռազմանաւերի եւն հանդիպման՝ միանայրու նախապէս որոշուած տեղը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՆ</b>, ան. Դէմից՝ դիմացի կողմից եկող:</p>	<p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՑ</b>, ան. Դիմացը կանգնած՝ դէմուդէմի, դիմացի:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿՈՂՄ</b>, գ. Դիմացի կողմը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԵԼ</b>, չբ. Դէմ առ դէմ գալ: Պատահել: Պատահաբար իրար մօտ գալ: Լինել, գտնուել:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԻ</b>, չբ. Դիմագորկ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Ի դէպ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Յարմար:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊՈՒԹՅՈՒՆ</b>, գ. Հանդէպ՝ դէմուդէմ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊՈՒՄ</b>, գ. Հանդիպելը: Անակընկալ դէպք:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԲԵՄ</b>, գ. Բեւ, որտեղ հանդէսը պիտի կատարուի:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ</b>, գ. Պարբերական մամուլ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴԻՐ</b>, գ. Հանդէսը կազմակերպող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ</b>, գ. Հանդիսադրելը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԵՐԹ</b>, գ. Հանդիսատր երթ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՆ</b>, ան. Հանդէսի մասնակցող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՍԱՐ</b>, ան. Հասարակական ծախսերով կատարուած:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՐԳ</b>, գ. Հանդէսը կատարելու կարգը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԻՑ</b>, ան. Հանդէսի մրցութիւններին միասին մասնակցող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿՑԵԼ</b>, ան. Հանդիսակից լինել:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱԿԱՆՆԵՐ</b>, ան. Հանդէսի՝ ճգնութեան մէջ հրաշալի:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱՅԱՐԱՐ</b>, ան. Հանդէսը յարդարող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱՆԱԼ</b>, չբ. Հանդէս՝ հրապարակ դուրս գալ մրցութեան: Հրապարակաւ ճանաչուել: Ներկայանալ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱՇԱՍ</b>, ան. Շատ հանդիսականներ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԱՊԵՊԱՊԵՏ</b>, գ. Հանդէսի գլխաւորը:</p>
--	--

<p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՊԷՍ</b>, մկ. Հանդիսատեր կերպով:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՍԷՐ</b>, ած. Հանդեսներ սիրող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՍՐԱՀ</b>, գ. Սրահ, դահլիճ, որտեղ կատարուում է հանդեսը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՎԱՅՐ</b>, գ. Տ. Հանդիսատեղի:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՎԱՐ</b>, գ. Հանդիսությունը վարող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՏԵՂ</b>, գ. Ատեան՝ տեղ, որտեղ կատարուում է հանդեսը:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՏԵՍ</b>, ած. գ. Հանդեսը տեսնող: Հանդեսին ներկայ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՐԱՆ</b>, գ. Հանդիսատեղ, հրապարակ: Ասպարեզ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՐԱՐ</b>, ած. Սրցութեան հանդեսը խրախուսող:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱԻՈՐ</b>, ած. Հանդեսով կատարող: 2. Հոշակատր, երեւելի:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱԻՈՐԱՊԷՍ</b>, մկ. Հանդիսատեր կերպով:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանդիսատեր շքեղ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԱՔԱՅԼ</b>, մկ. Հանդիսատեր քայլերով:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍԵԼ</b>, նբ. Հանդես բերել, հրապարակով ցոյց տալ:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանդիսատերություն, փառատրություն:</p> <p><b>ՀԱՆՐԻՍՕՐԷՆ</b>, մկ. Հանդիսատես:</p> <p><b>ՀԱՆՐՈՒԹԱԿԱՆ</b>, ած. Ինչ բանի կարելի է հանդուրժել:</p> <p><b>ՀԱՆՐՈՒԹԱՆՔ</b>, գ. Հանդուրժելը, տոկայլը:</p> <p><b>ՀԱՆՐՈՒԹՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանդուրժող լինելը:</p> <p><b>ՀԱՆՐՈՒԹԵԼ</b>, ն. եւ չբ. Դիմանալ, տոկայլ. Ժուժել:</p> <p><b>ՀԱՆՐՈՒԹԵԼԻ</b>, ած. Ինչ բանի կարելի է հանդուրժել:</p> <p><b>ՀԱՆԵԼ</b>, նբ. Ընդհանրապես՝ շարժել: Մի բան ներսից դուրս բերել: Գետնի խորքից պեղելով դուրս բերել: Մի տեղ խոր-</p>	<p>ուած բանը քաշել հեռացնել: Մերկանալ: Արձակել պաշտօնից, արտաքսել:</p> <p><b>ՀԱՆԵԼԻ</b>, ած. Հանող, դուրս հանող:</p> <p><b>ՀԱՆԵԼՈՒԿ</b>, Տ. Առեղծուած:</p> <p><b>ՀԱՆԵԼՈՒԿԱԳԻՐ</b>, գ. Հանելուկներ գրող:</p> <p><b>ՀԱՆԻ</b> } Տ. Հան:</p> <p><b>ՀԱՆԻԿ</b> }</p> <p><b>ՀԱՆԻ</b>, գ. Մեծ մայր, տատ:</p> <p><b>ՀԱՆԻՉ</b>, ած. Նա որ հանում է:</p> <p><b>ՀԱՆԻՉՔ</b>, գ. Ոսկերիչի գործիք:</p> <p><b>ՀԱՆԻՐ</b>, գ. Շունչ, հանգ:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐ</b>, գ. Բմաստություն, գիտություն: Խելք, խելամտություն:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՆ</b>, ած. Հանճարեղ՝ խելացի բաներ խօսող:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանճարեղ՝ խելացի խօսք:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԳԷՏ</b>, ած. Հանճարեղ:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԳԻՏ</b>, ած. Հանճարեղ, հնարազէտ:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԶՈՅԳ</b>, ած. Զուգահանճար:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԼԻ</b>, ած. Հանճարով լի:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԿՈՒՌ</b>, ած. Լիահանճար:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՄԻՏ</b>, ած. Հանճարեղ, սրամիտ:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանճարամիտ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՇԱՏ</b>, Տ. Հանճարալից:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՊԵՏ</b>, ած. Հանճարեղների մեջ առաջինը:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՍԷՐ</b>, ած. Բմաստասեր:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱՍՔԱՆՉ</b>, ած. Սքանչելի հանճարով:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԱԻՈՐ</b>, ած. Հանճար ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵԼ</b>, նբ. Հանճարով գտնել, հնարել:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂ</b>, ած. Հանճար ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Հանճարեղ կերպով:</p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԳՈՑՆ</b>, բաղդ. աստ. Հանճարեղի:</p>
---	--

<p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂԱԿԱՆԱՊԷՄ</b>, մկ. <i>Հանճարեղ կերպով:</i></p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Հանճարեղ դառնայ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԵՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հանճարեղ լինելը:</i></p> <p><b>ՀԱՆՃԱՐԻՄԱՍՏ</b>, ած. <i>Հանճարեղ միտք:</i></p> <p><b>ՀԱՆՈՅԹ</b>, գ. <i>Արդիւնահանում:</i></p> <p><b>ՀԱՆՈՒԵԼ</b>, կր. չ. ձեւ Տ. <i>Հանել:</i></p> <p><b>ՀԱՆՈՒԿ</b>, բժշկ. <i>Հանուկանիւթ, նիւթի խտացում:</i></p> <p><b>ՀԱՆՈՒՄ</b>, գ. <i>Հանելը, ներսից դուրս բերելը:</i></p> <p><b>1. ՀԱՆՈՒՐ</b>, ած. <i>Ամէն տեղ:</i></p> <p><b>2. ՀԱՆՈՒՐ</b>, ած. <i>Ընդհանուր, բոլոր:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Ընդհանրապէս:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԷՏ</b>, ած. <i>Հանրագիտական հմտութիւն ունեցող:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿ</b>, Տ. <i>Հանրագիտական բանարան:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Հանրագիտութեան յատուկ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ԲԱՌԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Բանարան, որի մէջ այբբենական կարգով դասատրուած եւ աւելի կմ պակաս ընդարձակութեամբ բացատրուած են բաները:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Բազմահմուտ լինելը:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳԻՐ</b>, գ. <i>Ընդհանուր ազգաբնակչութեան կողմից մատուցուած գրատր խնդիր:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հանրագիր:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳՐՈՒՄԱՐ</b>, Տ. <i>Համագումար: Ընդհանուր գումար:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԳՐՈՒՄԱՐԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Հանրագումարին վերաբերող:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԶԳԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Ընդհանուր՝ բոլոր ազգերի վերաբերեալ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԼԵԶՎԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ընդհանուր լեզուարանութիւն:</i></p>	<p><b>ՀԱՆՐԱԽԱՆՈՒԹ</b>, գ. <i>Մեծ վաճառատուն:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԾԱՆՕԹ</b>, ած. մկ. <i>Բոլորին ծանօթ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԾԱԻԱԼ</b>, ած. <i>Ամէն տեղ ծաւալուած՝ սփռուած:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԱՅՔ</b>, գ. <i>Ընդհանուր ինչ որ կայ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Ընդհանրական, ընդհանուրի վերաբերեալ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԱՌՔ</b>, գ. <i>Հասարակաց փոխադրամիջոցի մի տեսակ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԱՐԳ</b>, գ. <i>Հասարակարգ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԱՑԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Շինութիւն բազմաթիւ սենեակներով կմ բնակարաններով: Հանրութեան բնակելու վայր:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Համակեցութիւն:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿԻՆ</b>, գ. <i>Հասարակաց կին, պոռնիկ կին:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱԿՐԹԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Ընդհանուրի՝ ամենքի կրթութեան վերաբերեալ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀԱՅԿԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Բոլոր հայերի վերաբերեալ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀԱՆԴԷՄ</b>, գ. <i>Ընդհանուրի վերաբերեալ հանդէս:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀԱՇԻՒՄ</b>, գ. (Մաթ.) <i>Մաթեմատիկայի մի մասը:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀԱՇՈՒՄԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Հանրահաշունին յատուկ:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀԱՇՈՒՐՈՂԵՆ</b>, մկ. <i>Ըստ հանրահաշունի:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՀՈՉԱԿ</b>, ած. <i>Ամէն տեղ հոչակուած:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՃԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հանրաճանայ լինելը:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՃԱՆԱԶՈՒՄ</b>, գ. <i>Հանրաճանայ դարձնելը, հանրաճանայ դառնալը:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՄԱՏՉԵԼԻ</b>, ած. <i>Ամենքին մատչելի:</i></p> <p><b>ՀԱՆՐԱՄԱՐԴԱՅԻՆ</b>, Տ. <i>Համամարդկային:</i></p>
---	---



**ՀԱՆՐԱՄԵԾԱՐ**, ան. Ամենքից մեծարուած:  
**ՀԱՆՐԱՅԱՅՏ**, S. Հանրածանօթ:  
**ՀԱՆՐԱՅԻՆ**, ան. Ամենքի վերաբերեալ:  
**ՀԱՆՐԱՅՆԱՅՆԵԼ**, նր. Ընդհանուրի սեփականություն դարձնել:  
**ՀԱՆՐԱՅՆԱՅՈՒՄ**, գ. Հանրայնացնելը:  
**ՀԱՆՐԱՆԱԻ**, գ. Մեծ նաւակ. ուղեւորներ եւ ապրանք տեղափոխելու նաւ:  
**ՀԱՆՐԱՆՊԱՍՏ**, ան. Հանրաշահ:  
**ՀԱՆՐԱՇԱՀ**, ան. Ամենքի համար շահաւէտ:  
**ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ան. Հանրապետութեան յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանրապետական լինելը:  
**ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Պետական կառուցուածքի ձեւ:  
**ՀԱՆՐԱՊԷՍ**, մկ. Ընդհանրապէս:  
**ՀԱՆՐԱՄԵՂԱՆ**, գ. Ընդհանուր սեղան:  
**ՀԱՆՐԱՍՏՈՒՍԾՈՒԹԻՒՆ**, (Կրօն.) S. Համաստուածություն:  
**ՀԱՆՐԱՎԱՐ**, S. Ռամկավար:  
**ՀԱՆՐԱՎՆԱՍ**, ան. Ամենքի համար վնասակար:  
**ՀԱՆՐԱՎՃԻՌ**, գ. Ընդհանրական քուէարկում, ընդհանուրի վճիռ:  
**ՀԱՆՐԱՏԱՐԱՄՈ**, ան. Ամէն տեղ տարածուած:  
**ՀԱՆՐԱՏՈՒՆ**, գ. Հասարակաց տուն:  
**ՀԱՆՐԱՅՈՒՄ**, S. Ընդհանրացում:  
**ՀԱՆՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻ**, գ. Նա որ իր հայրենիքն է համարում ամբողջ աշխարհը:  
**ՀԱՆՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻԱԿԱՆ**, ան. Հանրաքաղաքացուն եւ հանրաքաղաքացիութեան յատուկ:  
**ՀԱՆՐԱՔԱՂԱՔԱՅԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանրաքաղաքացի լինելը:  
**ՀԱՆՐԱՔՈՒԷ**, գ. Ընդհանուր քուէարկություն, կարելոր օրէնսդրական հարցերը ընդհանուր ժողովրդի ձայնատուութեամբ վճռելը:

**ՀԱՆՐՈՅԹ**, գ. Հանրություն:  
**ՀԱՆՐՕԳՈՒՏ**, ան. Ընդհանուրին՝ ամենքին օգտակար:  
**ՀԱՆՐՕՐԷՆ**, մկ. Հանրութեան տեսակետից:  
**ՀԱՆՔ**, գ. Բրածոյ մարմիններ, որոնք պարունակում են մետաղներ կամ մետաղային բաղադրություններ: Այն տեղը, որտեղից հանում են հանքանիւթերը:  
**ՀԱՆՔԱԲԱՆ**, գ. Հանքաբանութեան մասնագէտ:  
**ՀԱՆՔԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ան. Հանքաբանութեան յատուկ:  
**ՀԱՆՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնական գիտութեան ճիւղը:  
**ՀԱՆՔԱԳԷՏ**, S. Հանքաբան:  
**ՀԱՆՔԱԳՈՐԾ**, գ. Հանքերում աշխատող բանուոր:  
**ՀԱՆՔԱԳՈՐԾՄԱԿԱՆ**, ան. Հանքագործութեանը վերաբերող:  
**ՀԱՆՔԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հանքագործ լինելը:  
**ՀԱՆՔԱԽԻՄ**, գ. Հանքանիւթի մշակման ընթացքում ստացուող խարամը:  
**ՀԱՆՔԱԽՈՐՇ**, գ. Բովանցքի մի մասը հանքաբանում:  
**ՀԱՆՔԱԾՈՒԽ**, գ. Քարածուխ:  
**ՀԱՆՔԱՎԻՑ**, ան. Հանքերին մօտ գտնուող:  
**ՀԱՆՔԱՎՈՒՏԱԿ**, գ. (Երկրբ.) Հանքավայր:  
**ՀԱՆՔԱՀԱՆ**, S. Հանքագործ:  
**ՀԱՆՔԱՀԱՐՏՍԱՀԱՆՈՒՄ**, գ. (դիպվ.): Հանքարդիւնաբերությունից ստացուող արդիւնքի ապօրինի վատնում:  
**ՀԱՆՔԱՅԻՆ**, ան. Հանքին յատուկ:  
**ՀԱՆՔԱՊԱՇԱՐ**, գ. Հանքի՝ բնական հանքային նիւթի պաշար:  
**ՀԱՆՔԱԶՈՒՐ**, գ. Հանքային ջուր:  
**ՀԱՆՔԱՌԱՏ**, ան. Հանքերով հարուստ:  
**ՀԱՆՔԱՏԵՂ**, գ. Հանք եղած տեղ:  
**ՀԱՆՔԱՏԷՐ**, գ. Հանքի տէր:

**ՀԱՆՔԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐ**, Տ. Հանքարդիւնագործ:

**ՀԱՆՔԱՐԴԻՒՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ**, ւծ. Հանքարդիւնագործութեան կմ հանքարդիւնագործին յատուկ:

**ՀԱՆՔԱՐՏԱԴՐՈՂ**, գ. Հանքերի արդիւնահանութեամբ զբաղուող:

**ՀԱՆՔՈՒՂԻ**, գ. Հանքի ուղին:

**ՀԱՇ**, ւծ. Մաշուած:

**ՀԱՇԱ**, գ. (Բուս.) Սպիտակ մեղրատու բոյս, որից աւել են շինում, վայրի ծոթրին կմ գամբուտ:

**ՀԱՇԱՆԵԼ**, նբ. Հաշանը կալի մէջ փռել կմ քառեջտով կալսածի վրայ գցել կալսելու համար:

**ՀԱՇԱՆՔ**, գ. Հալումաշ լինելը:

**ՀԱՇԻՇ**, գ. (Արաբ.) Թմրեցնող եւ հարբեցնող նիւթ: Արաբերէնով՝ խոտաբոյս:

**ՀԱՇԻՇԱՍՈՐ**, ւծ. Հաշիշ ծորացող:

**ՀԱՇԻՇԱՍՈՒ**, ւծ. գ. Մոլի կերպով հաշիշ գործածող:

**ՀԱՇԻՇԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաշիշ գործածելու մոլութիւն:

**ՀԱՇԻՇԱՎԱՃԱՌ**, գ. Հաշիշ վաճառող անձ:

**ՀԱՇԻՒ**, գ. Համրանք, թիւ, համար: Դրամական կապ: Ցուցակ կատարուած ծախսերի: Մատեան, որի մէջ գրանցուում են որեւէ հիմնարկութեան կմ անձի մուտքն ու ելքը: Փոխ. Օգտակարութիւն: Գոյք, միջոց: Չլուծուած վէճ:

**ՀԱՇՄ**, ւծ. Որի որեւէ անդամը պակաս է կմ արատատր, կաղ:

**ՀԱՇՄԱԿԱՆ**, ւծ. Հաշմութիւն պարունակող, հաշմին յատուկ:

**ՀԱՇՄԱՆԴԱՄ**, ւծ. Անդամներով հաշմ:

**ՀԱՇՄԱՆԴԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաշմանդամ լինելը:

**ՀԱՇՄՈՒՂԵՂ**, ւծ. Հաշմուած՝ վնասուած, խեղուած ուղեղ ունեցող:

**ՀԱՇՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաշմ լինելը:

**ՀԱՇՈՒԱԳԷՏ**, ւծ. Հաշիւներ գիտցող:

**ՀԱՇՈՒԱԳԻՐ**, գ. Մանրամասն հաշիւ վաճառուած ապրանքի ցուցակ:

**ՀԱՇՈՒԱԿԱՆ**, Տ. Հաշուապահ:

**ՀԱՇՈՒԱԿԱՆ**, ւծ. Հաշուի վերաբերեալ:

**ՀԱՇՈՒԱԿԱՐԳ**, գ. Հաշուումների կարգ:

**ՀԱՇՈՒԱԿՑԻԼ**, նբ. Մէկու մը հաշիւը փակել:

**ՀԱՇՈՒԱՊԱՆ**, գ. Հաշուապահութեան մասնագէտ:

**ՀԱՇՈՒԱՊԱՆԱԿԱՆ**, ւծ. Հաշուապահութեան վերաբերեալ:

**ՀԱՇՈՒԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաշիւ պահելը:

**ՀԱՇՈՒԱՅԱՐԴԱՐ**, Տ. Հաշուեյարդար:

**ՀԱՇՈՒԱՌՈՒ**, գ. Հաշիւ առնող:

**ՀԱՇՈՒԱՍԵՂԱՆ**, գ. Հաշուապահի գրասեղան:

**ՀԱՇՈՒԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Սենեակ, որտեղ պարապում են հաշուապահները:

**ՀԱՇՈՒԵԳՐՔՈՑԿ**, գ. Փոքրիկ տետրակ անձնական կմ մանր հաշիւներ գրելու:

**ՀԱՇՈՒԵԼ**, նբ. Համրել, թուել: Հաշիւ ընել:

**ՀԱՇՈՒԵԼԻ**, ւծ. Բնշ կարելի է հաշուել:

**ՀԱՇՈՒԵԿՇԻՈՒ**, գ. Հաշիւ, որի մէջ մուտքը եւ ելքը ամբողջապէս նշանակուած եւ հաւասարակշռած են:

**ՀԱՇՈՒԵՄԱՏԵԱՆ**, գ. Հաշուապահութեան մէջ գործածուող մատեան:

**ՀԱՇՈՒԵՄԱՐՔ**, գ. Հաշուելու համար փոքրիկ ձեռքի սարք:

**ՀԱՇՈՒԵՅԱՐԴԱՐ**, ւծ. Հաշիւները կարգի բերող: 2. Հաշիւ մաքրել:

**ՀԱՇՈՒԵՏԱՐ**, գ. Հաշիւները գրանցող, հաշուապահի օգնական:

**ՀԱՇՈՒԵՏԵՄ**, գ. Հաշիւները նայող:

**ՀԱՇՈՒԵՏԵՏՐ**, Տ. Հաշուեգրքոյկ:

**ՀԱՇՈՒԵՏՈՒ**, գ. Նա որ պարտատր է հաշիւ տալ:

**ՀԱՇՈՒԵՏՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաշիւ տալը, հաշիւները քննութեան եւ ստուգման

<p>ներկայացնելը:  <b>ՀԱՇՈՒԵՑՈՅՑ</b>, գ. Ելումուտի պատկեր:  <b>ՀԱՇՈՒԵՔԱՆՈՆ</b>, գ. Բացուող-խփուող քանոն:  <b>ՀԱՇՈՒԵՔՆԻՉ</b>, Տ. Հաշուետես:  <b>ՀԱՇՈՒԻՉ</b>, գ. Գործիք, որ ցոյց է տալիս գործածուած ելեկտրական հոսանքի քանակը:  <b>ՀԱՇՈՒԵԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաշիւները գրելը:  <b>ՀԱՇՈՒՈՒՄ</b>, գ. Հաշուելը:  <b>ՀԱՇՏ</b>, ած. մկ. Խաղաղ՝ սիրով: Հկո. Խոռով:  <b>ՀԱՇՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Հաշտ կերպով:  <b>ՀԱՇՏԱՍԷՐ</b>, ած. Հաշտութիւն սիրող:  <b>ՀԱՇՏԱՐԱՐ</b>, ած. Հաշտութիւն անող՝ ձգող, հաշտեցնող:  <b>ՀԱՇՏԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Հաշտեցուցիչ:  <b>ՀԱՇՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաշտարար լինելը:  <b>ՀԱՇՏԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Հաշտեցնող:  <b>ՀԱՇՏԵՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Հաշտեցնող:  <b>ՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաշտ վիճակ, խոռվութեան՝ տարաձայնութեան վերացում: Հկո. Խոռվութիւն: 2. Մէր, միաբանութիւն:  <b>ՀԱՇՏՈՒԵԼ</b>, չբ. Հաշտութեան գալ: Համաձայնութեան գալ:  <b>ՀԱՇՈՒԵԳՈՒՄԱՐ</b>, գ. Հաշիւների գումար:  <b>ՀԱՉ</b>, գ. Ծայր, գլուխ, գագաթ:  <b>ՀԱՉԱԲԱՇ</b>, գ. Խաղողի մի տեսակ:  <b>ՀԱՉԵԼ</b>, չբ. Հառաչել: Տ. Հաջել:  <b>ՀԱՉԻՆ</b>, գ. Հաչելը:  <b>ՀԱՊ</b>, մկ. Ապա, յետոյ:  <b>1. ՀԱՊԱ</b>, շղկ. Ապա ուրեմն:  <b>2. ՀԱՊԱ</b>, միջ. Յորդորական եւ խիզախական բացազանչութիւն:  <b>3. ՀԱՊԱ</b>, գ. (Մանկ.) Երեխային գրկելը:  <b>ՀԱՊԱԼԱՍ</b>, գ. Հապալասի պտուղը:  <b>ՀԱՊԱԼԱՍԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Հապալասիների կարգին պատկանող թուփ:</p>	<p><b>ՀԱՊԸԼՊԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Բժշկական զանազան բոյսեր՝ անորոշ տեսակների:  <b>ՀԱՊԻԿԱ</b>, գ. Փոքր խուրջին:  <b>ՀԱՊԻՆ</b>, գ. Տանձ:  <b>ՀԱՊՃԵՊ</b>, ած. Շտապողական, ճեպողական, արագ, վոագ:  <b>ՀԱՊՃԵՊԵԼ</b>, նբ. Շտապեցնել, փութացնել: Աճապարել:  <b>ՀԱՊՃԵՊՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Շտապողականութիւն:  <b>ՀԱՊՇԱՊ</b>, մկ. Շտապ-շտապ, փութանակի:  <b>ՀԱՊՕՆ</b>, միջ. Յորդորական՝ խրախուսական ձայնարկութիւն:  <b>ՀԱՋ</b>, գ. Հաջոց. գործ է ածուում բարդութիւնների վերջում –մարդահաջ:  <b>ՀԱՋԱԼ</b>, Տ. Հաջել:  <b>ՀԱՋԱՆ</b>, ած. Շատ հաջող:  <b>ՀԱՋԵԼ</b>, չբ. Շ ների ընդհատ-ընդհատ ձայն արձակելը:  <b>ՀԱՋԻ</b>, ած. գ. Մահմետական, որ ուխտ է զնացել Մեկկա:  <b>ՀԱՋԻ ՀԱՋԻ ԱՆԵԼ</b>, Մեկի վրայ նստելը, էշ հեծնելու նման:  <b>ՀԱՋՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Հաջելու յատկութիւն ունեցող:  <b>ՀԱՋՈՑ</b>, գ. Հաջելու ձայնը:  <b>ՀԱՋՈՒՄ</b>, գ. Հաջելը:  <b>ՀԱՌԱՉ</b>, գ. Խոր եւ ուժեղ արտաշնչութիւն վշտի պատճառով:  <b>ՀԱՌԱՉԱԼԻՐ</b>, ած. Հառաչանքով լի:  <b>ՀԱՌԱՉԱԽԱՌՆ</b>, ած. Որի մէջ խառնուած է հառաչանք:  <b>ՀԱՌԱՉԱԿԱՆ</b>, ած. Հառաչանք պարունակող:  <b>ՀԱՌԱՉԱԿԻՑ</b>, ած. Միասին հառաչող:  <b>ՀԱՌԱՉԱՋԱՅՆ</b>, ած. Հառաչանքի ձայնով:  <b>ՀԱՌԱՉԱՆՔ</b>, գ. Հառաչելը, հառաչելու ձայնը:  <b>ՀԱՌԱՉԵԼ</b>, չբ. Հառաչանք արձակել:  <b>ՀԱՌԱՉՈՒՄ</b>, ած. մկ. Հառաչելով:</p>
--	---

<p>1. <b>ՀԱՍ</b>, Հասանել, մօտ գալ:</p> <p>2. <b>ՀԱՍ</b>, գ. Ինչ որ հասնում է մեկին իբրև բաժին կմ իրատունք:</p> <p>3. <b>ՀԱՍ</b>, գ. (Եկեղ.) Արենակցական կմ խնամիական այնպիսի աստիճան, երբ եկեղեցական օրենքով մի աղջիկ հասնում է մի երիտասարդի: Հկո. Չհաս:</p> <p>4. <b>ՀԱՍ</b>, միջ. Բացազանչություն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԾ</b>, ան. Տ. Հասուն: Չափահաս:</p> <p>1. <b>ՀԱՍԱԿ</b>, գ. Տարիքի չափը: Չափահասություն: Բոյսերի բարձրանալը:</p> <p>2. <b>ՀԱՍԱԿ</b>, գ. Անորոշ տեսակի փուշ, հաւանօրէն տատասկ:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱԳԵՂ</b>, ան. Գեղեցիկ հասակով:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱԼԻՑ</b>, ան. Հասակը՝ տարիքը լցում:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱԿԻՑ</b>, ան. Հասակով ընկեր:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հասակակից տարեկից լինելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱՅԻՆ</b>, ան. Հասակին վերաբերող:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱՉԱՓ</b>, ան. Չափահաս:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Չափահասություն:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԱՒՈՐ</b>, ան. Հասակն առած, չափահաս: Բաւական բարձր հասակ ունեցող: Տարիքոտ:</p> <p><b>ՀԱՍԱԿԵՂ</b>, ան. Հասակը տեղը:</p> <p><b>ՀԱՍԱՆԵԼԻ</b>, ան. Ինչ բանի կարելի է հասնել:</p> <p><b>ՀԱՍԱՆԵԼԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հասանելի լինելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱՆԵԼԻՔ</b>, ան. գ. Ինչ որ մեկին հասնում է:</p> <p><b>ՀԱՍԱՌՈՒ</b> } ան. գ. Նա որ ապրում է՝  <b>ՀԱՍԱՏԷՐ</b> }</p> <p>ստանալով հաս: Հասութատեր:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿ</b>, ան. Կէս: գ. Կէսը: Հաւասարապէս, միասին: Ընդհանուր, սովորական: Աննշան, անշուք: Պարզ: (Քրկն.) Հասարակ սեռ: (Քրկն.) Հասարակ գոյական անուն:</p>	<p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հասարակ ձեւով խօսելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՇԽ</b>, ան. Ընդհանուրին՝ առհասարակ բաշխող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԲԱՄԿ</b>, ան. Հասարակաց՝ ընդհանուրի բնակարան եղող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հասարակագործելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԶՕՐ</b>, ան. Հաւասար գօրութեամբ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԽԱՌՆ</b>, ան. մկ. Հասարակ, սովորական:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԽՕՍ</b>, ան. Ընդհանուր բաների վրայ խօսող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՄՍ</b>, գ. (Աշխար.) Երեւակայական մեծ շրջան, որ երկրագունդը բաժանում է երկու հաւասար կիսագնդերի: Երկրի գօտին:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՄՍՅԻՆ</b>, ան. Հասարակածին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՄՐՆ</b>, ան. Հասարակաց՝ սովորական կերպով ծնած:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ</b>, ան. Ընդհանուրի վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՐԳ</b>, գ. Այն կարգը կմ ձեւը, որ ունի հասարակութեան կազմակերպությունը որևէ պետութեան մէջ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԵՆՏՐՈՆ</b>, ան. Հասարակությունը որպէս կենտրոն ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԵՏ</b>, գ. Հասարակածի կէտ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՃԱՇԱԿ</b>, ան. Ընդհանուր կմ սովորական ուտելիք:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՅՆԱՑՈՒՄ</b>, գ. Հասարակութեանը տեղեակ պահելը:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՇԱՀ</b>, Տ. Հասարակօգուտ:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՇԷՆ</b>, ան. Սովորական կարգով շինում:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՄԷՐ</b>, ան. Հասարակություն սիրող:</p> <p><b>ՀԱՍԱՐԱԿԱՄՏԵՂԾ</b>, ան. Բոլոր աստուածների համար ընդհանուր:</p>
---	---

**ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ**, ան. *Ընդհանուրին՝ բոլորի վերաբերեալ*: մկ. *Հաւասարապէս*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿԵԼ**, նբ. *Կէս անել, մինչեւ կէսը հասնել*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿԻ**, ան. *Հասարակաց*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մարդկանց հանրութիւն, ժողովրդի համախմբուած բազմութիւն*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՈՒՑ**, ան. *Հասարակաց*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՕԳՈՒՑ**, ան. *Ընդհանուրի՝ հասարակաց օգտակար*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿ ՕՐ**, գ. *Կէսօր, օր հասարակ*:  
 2. *Սովորական՝ աշխատանքի օր, երբ տօն կմ կիրակի չէ*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՕՐ**, գ. *Օր եւ գիշեր հաւասար եղած ժամանակը*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՕՐԵԱՑ**, ան. *Կէսօրուայ ժամին*:  
**ՀԱՍԱՐԱԿՕՐԵՆ**, մկ. *Ընդհանուրը միասին*:  
**ՀԱՍԻ**, գ. *Հօրաքոյր*:  
**ՀԱՍԻՄՈՆԱ**, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի բոյս*:  
**ՀԱՍԿ**, գ. *Յորենի՝ գարու ցօղունի գլուխը*:  
**ՀԱՍԿԱԲԵՐ**, ան. *Հասկ բերող, պտղաբեր*:  
**ՀԱՍԿԱԲԵՐԵԼ**, նբ. *Հասկ բերել*:  
**ՀԱՍԿԱԳԵՂ**, ան. *Հասկերով գեղեցկացած*:  
**ՀԱՍԿԱԼԻՑ**, ան. *Լիքը հասկերով կմ հասկերով լի*:  
**ՀԱՍԿԱԿԱԼԵԼ**, չբ. *Հասկ բռնել, ցօղունի վրայ հասկ գոյանալ*:  
**ՀԱՍԿԱՀԱՍ**, ան. *Հասկը հասունացած*:  
**ՀԱՍԿԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հասկերի հասունութիւն, ատոքութիւն*:  
**ՀԱՍԿԱՁԵՒ**, ան. *Հասկի ձեւ ունեցող*:  
**ՀԱՍԿԱՆԱԼ**, նբ. *Լսածը կմ կարդացածը մտքով ըմբռնել*:  
**ՀԱՍԿԱՆԱԼԻ**, ան. *Ինչ որ հեշտ կարելի է հասկանալ*:

**ՀԱՍԿԱՆԱԼԻՕՐԵՆ**, մկ. *Ըմբռնելի, հասկանալի կերպով*:  
**ՀԱՍԿԱՑՆԵԼ**, անց. ձեւ *Հասկանալի*:  
**ՀԱՍԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հասկանալու՝ ըմբռնելու կարողութիւն*:  
**ՀԱՍԿԱՔԱՂ**, ան. *Թափթփած հասկերը քաղող*: գ. *Հասկերը քաղելը*:  
**ՀԱՍԿԱՔԱՂԵԼ**, նբ. *Հասկաքաղ անել*:  
**ՀԱՍԿԷՑ**, գ. *Այն կէտը, ուր պէտք է մէկը հասնի*:  
**ՀԱՍՆԵԼ**, չբ. *Ժամանակի նկատմամբ*: *Տեւել մինչեւ*: *Մի բան անելու ժամանակը գալ*: *Տարիքով հասունանալ*: *Յետեւից գնալով մօտենալ, հաւասարուել*: *Հասու լինել, հասկանալ*:  
**ՀԱՍՆԵԼԻՔ**, ան. գ. *Ինչ որ մէկին հասնում է*:  
**ՀԱՍՆՈՂ**, ան. գ. *Վրայ հասնող*:  
**ՀԱՍՈՅԹ**, գ. *Եկամուտ, մուտք*: *Ինչ որ քահանային բաժին էր հասնում*:  
**ՀԱՍՈՒ**, ան. *Հասնող, մինչեւ մի տեղ հասնող*: *Ձեռնհաս*:  
**ՀԱՍՈՒԷՀԱՍ**, ան. մկ. *Հասնելու մօտ, հասնելու վրայ*:  
**ՀԱՍՈՒԹԱԲԵՐ**, ան. *Հասող բերող, եկամուտ բերող*:  
**ՀԱՍՈՒԹԱՑ**, գ. *Կերակուր, որ պատրաստում են օսլան իւղի մէջ տապակելով եւ ուտում են շաքարով կմ մեղրով*:  
**ՀԱՍՈՒԹԱՌՈՒ** } *S. Հասառու, Հասատեր*:  
**ՀԱՍՈՒԹԱՏԷՐ** }  
**ՀԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *S. Հասողութիւն*:  
**ՀԱՍՈՒՎ**, ան. *Խելքը հասնող, հասու*: *Հասուն*:  
**ՀԱՍՈՒՆ**, ան. *Տարիքը հասած*: *Փոխ*. *Չարգացած*:  
**ՀԱՍՈՒՆԱՆԱԼ**, չբ. *Հասուն դառնալ*:  
**ՀԱՍՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հասուն լինելը*:  
**ՀԱՍՈՒՑԻՉ**, ան. *Նա որ հասցնում է (մի տեղ)*:

**ՀԱՍՏ**, գ. Ամրութիւն, պնդութիւն: ած. Պինդ, ամուր: Հկո. Բարակ, նուրբ: Թանձրր, թաւ:  
**ՀԱՍՏԱԲԱԶՈՒԿ**, ած. Պինդ՝ ուժեղ բազուկներ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱԲԱՆ**, ած. Զօրաւոր կերպով խօսող:  
**ՀԱՍՏԱԲԵՍ**, ած. Պինդ՝ ամուր կապուած, պինդ կառուցուած, ամրակառոյց, պինդ:  
**ՀԱՍՏԱԲՈՒՆ**, ած. Հաստ բուն ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱԲՈՒՌՆ**, ած. Զօրաւոր եւ բուն:  
**ՀԱՍՏԱԳԵՐԱՆ**, գ. Հաստ գերան:  
**ՀԱՍՏԱԳԼՈՒԽ**, ած. Հաստ գլուխ ունեցող: Փոխ. Բթամիտ:  
**ՀԱՍՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի դիմացկուն:  
**ՀԱՍՏԱԹԻԿՈՒՆՔ**, գ. Հաստ թիկունք ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱԼԱՐ**, ած. Հաստ լարեր ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՆԱՐԻՄԻ**, ած. Հաստատուն՝ ամուր խարիսխ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՆՈՑ**, ած. Մաստիկ խոցուած, ծանր վիրաւորուած:  
**ՀԱՍՏԱՎԱԶՍ**, ած. Կազմուածքով հաստ, հաստ:  
**ՀԱՍՏԱՎԱՇԻ**, ած. Հաստ կաշի ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՎԱՇԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստ կաշի ունենալը:  
**ՀԱՍՏԱՎԱՊ**, ած. Պինդ կապուած:  
**ՀԱՍՏԱՎԱՌՈՑՅ**, ած. Հաստատ եւ ամուր կառուցուած:  
**ՀԱՍՏԱՎՈԼՈԼ**, ած. Հաստ եւ կլոր:  
**ՀԱՍՏԱՎՈՂ**, ած. Կողքը հաստ. փոխ. յամառ:  
**ՀԱՍՏԱՎՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստակող լինելը:  
**ՀԱՍՏԱՀԵՂՈՅՍ**, ած. Հաստատ՝ պինդ հեղուսուած:  
**ՀԱՍՏԱՀԻՄ**, ած. Հաստատուն՝ ամուր հիմնուած:  
**ՀԱՍՏԱՀԻՄ**, ած. Պինդ՝ ամուր հիւս-

ուած:  
**ՀԱՍՏԱԶԵՂՈՒՆ**, ած. Հաստատուն՝ ամուր ձեղուն ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱԶԻԳ**, ած. Պինդ ձգուած, պինդ լարուած:  
**ՀԱՍՏԱՂԵՂ**, ած. Պինդ աղեղ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՄԱԳԻԼ**, ած. Ուժեղ՝ զօրաւոր մագիլներ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՄԱՐՄԻՆ**, ած. Հաստ մարմին ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՄԵՍ**, ած. Պինդ, ամուր կազմուածքով:  
**ՀԱՍՏԱՄՈՐԹ**, ած. Հաստ մորթ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՄՈՒՐ**, ած. Ամրակառոյց:  
**ՀԱՍՏԱՆԱԼ**, չբ. Հաստ դառնալ:  
**ՀԱՍՏԱՆԴԱՄ**, ած. Պինդ անդամներով, պնդակազմ:  
**ՀԱՍՏԱՉԱՓ**, գ. Ծաւալ:  
**ՀԱՍՏԱՊԻՆԴ**, ած. Պինդ եւ ամուր:  
**ՀԱՍՏԱՊՈՒՆԿ**, ած. Հաստ պռունկներ՝ շրթունքներ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՎԻԶ**, ած. Հաստ վիզ ունեցող: Ուժեղ:  
**ՀԱՍՏԱԻՈՒՆ**, ած. Փոքր ինչ հաստ:  
**1. ՀԱՍՏՍ**, ած. մկ. Բր տեղում անշարժ՝ պինդ կանգնած: Մնայուն, տեսական: գ. (Ֆիզ.) Հաստատուն մարմին:  
**2. ՀԱՍՏՍ**, ած. գ. Նիզակաւոր՝ աշտենաւոր զինուոր:  
**ՀԱՍՏԱՏԱԲԱՆ**, ած. Հաստատ՝ ճշմարիտ խօսող:  
**ՀԱՍՏԱՏԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստատաբնակ լինելը:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՆՈՐՀ**, ած. Հաստատ խորհուած:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՎԱԶՍ**, ած. Պինդ կազմած:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՎԱՄ**, ած. Հաստատ կամքի տէր:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՎԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստատակամ լինելը:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՎԱՆ**, ած. Հաստատ, հաստատ-

տուն: Հկո. Մերժողական:  
**ՀԱՍՏԱՏԱԿԻՑ**, ան. Ուրիշի հետ միասին մի բան հաստատող:  
**ՀԱՍՏԱՏԱԿՈՂ**, ան. Հաստատ կողեր ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՉԻԳ**, Տ. Հաստաձիգ:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՄԻՏ**, Տ. Հաստատակամ:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստատակամություն:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՇԷՆ**, ան. Հաստատ շինում:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՉԱՓ**, ան. գ. Երկրաչափական մարմին:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Երկչափ.) Երկրաչափության այն մասը, որ ուսումնասիրում է երկրաչափական մարմինների (խորանարդ, կոն, գլան, բուրգ են) յատկությունները:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՊԷՍ**, մկ. Հաստատ՝ ստոյգ կերպով:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՊԻՆՂ**, ան. Հաստատ ու պինդ:  
**ՀԱՍՏԱՏԱՏԻՊ**, գ. Պնդատիպ (Ստերեոտիպ):  
**ՀԱՍՏԱՏԱՔԱՅԼ**, ան. մկ. Հաստատ՝ ուժեղ՝ վստահ քայլերով:  
**ՀԱՍՏԱՏԵԼ**, նբ. Խախուտը պնդացնել, ամրացնել:  
**ՀԱՍՏԱՏՈՂԱԿԱՆ**, ան. Հաստատող, հաւանություն տուող:  
**ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԵԼԱՅՈՒՄ**, Որեւէ նոր ընկերային հաստատությունների հիմնում:  
**ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստատուն՝ անխախտ լինելը: Մահմանելը: Վաւերացնելը, վաւերացում: Բնատիրտուտ:  
**ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ**, գ. Հաստատելը, հաստատուելը:  
**ՀԱՍՏԱՏՈՒՆ**, ան. մկ. Հաստատ: Անշարժ կայք: (Աստղաբ.) Հաստատուն աստղեր:  
**ՀԱՍՏԱՏՕՐԷՆ**, Տ. Հաստատապէս:  
**ՀԱՍՏԱՐԿՂ**, գ. Մետաղէ պինդ արկղ: Անկիզգէլի հաստարկղ:

**ՀԱՍՏԱՐՄԱՏ**, ան. Հաստ արմատ ունեցող:  
**ՀԱՍՏԱՓՈՐ**, ան. 1. Հաստ փոք ունեցող:  
 2. Ծաւալուն գիրք:  
**ՀԱՍՏԳԼՈՒՆ**, Տ. Հաստագլուխ: Փթամիտ:  
**ՀԱՍՏԵԼ**, նբ. Հաստատել, ամրացնել:  
**ՀԱՍՏԵՐԵՄԱՆԻ**, ան. Որի երեսը հաստ է: Փոխ. Պնդերես, անամօթ:  
**ՀԱՍՏԻՉ**, գ. Նա որ հաստում է, հաստող, հաստատող:  
**ՀԱՍՏԻՔ**, գ. Հաստատություն, ամրություն: Հմմտ. Շատ: Աշխատադրոյք:  
**ՀԱՍՏԻՔԱՅԻՆ** } ան. Հաստիքով սահմանում:  
**ՀԱՍՏԻՔԱՒՈՐ** } Հկո. Ժամանակաւոր:  
**ՀԱՍՏԻՔԱՅՈՒՑԱԿ**, գ. Հաստիքների՝ աշխատատեղերի ցուցակ:  
**ՀԱՍՏԼԻԿ**, ան. Չափաւոր հաստություն ունեցող:  
**ՀԱՍՏԿԵԿ**, ան. Բաւական հաստ:  
**ՀԱՍՏՀԱՍՏԱՆԱԼ**, չբ. Շատ հաստանալ:  
**ՀԱՍՏՀԱՐՈՒՍՏ**, Տ. Հաստահարուստ:  
**ՀԱՍՏՈՅԺ**, ան. Ուժեղ, դիմացկուն:  
**ՀԱՍՏՈՏ**, ան. Մի քիչ հաստ:  
**ՀԱՍՏՈՐՈՇ**, ան. Հաստ՝ պինդ աստիճաններ ունեցող:  
**ՀԱՍՏՈՅ**, գ. 1, Անջրպետ, պատուար:  
 2, Արտադրական դազգահ:  
**ՀԱՍՏՈՒԲՈՐԴ**, ան. Հաստ ու կոպիտ:  
 1. **ՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստուճը, ստեղծելը, ստեղծագործություն:  
 2. **ՀԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաստ լինելը:  
**ՀԱՍՏՈՒՄ**, գ. Հաստելը:  
**ՀԱՍՏՈՒՆ**, ան. Հաստատուն, պինդ, ամուր:  
**ՀԱՍՏՓՈՐ** } Տ. Հաստափոր:  
**ՀԱՍՏՓՈՐԻԿ** }  
**ՀԱՍՅԷ**, գ. Մակագրություն նամակի կմ ծրարի վրայ: Մէկի բնակած տեղը:  
**ՀԱՍՅԷԱԳՐԵԼ**, նբ. Հասցէն գրել:  
**ՀԱՍՅԷԱԳՐՈՂ**, ան. գ. Նա որ գրում կմ

գրել է հասցեն:

**ՀԱՍՑԷԱԿԱՆ**, ան. բ. Որոշ հասցեատեր ունեցող:

**ՀԱՍՑԷԱՏԵՐ**, ան. գ. Հասցեի տերը:

**ՀԱՍՑԷԱՏՈՒՆ**, գ. Հիմնարկություն մեծ քաղաքներում, որտեղ պահուում են քաղաքում բնակուողների հասցեները:

**ՀԱԻՍՏԱՐՄԱԳՐԱՅԻՆ**, ան. Հաւատարմագրով հաստատուած:

**ՀԱԻՍՔԱԿԱԶՍ**, Արդիւնաբերութեան որեւէ ոլորտի արտադրամիջոցների (օր.՝ հաստոցների) համախմբումը:

**ՀԱԻԵՐԺԱՀԱՐԳ**, գ. Հաւերժական հարց:

**ՀԱԻԵՐԺԱՍՈՒԽ**, ան. Հաւերժի մէջ մխրճուող:

1. **ՀԱՏ**, գ. Յորենի, գարու, կորեկի եւ նման բոյսերի ամէն մի սերմը: Մանր բոլորակ մասնիկ: Գուլպայի եւ նման հիւսուածքների ամէն մի օղակը:

2. **ՀԱՏ**, գ. Արտի մէջ անվար մնացած հողի շերտ:

3. **ՀԱՏ**, գ. Դուռը ներսից փակող փայտէ նիգ. կոտիս:

**ՀԱՏԱԴԵՐ**, գ. Դեղ՝ հատի կմ փոքրիկ գնդակի ձեւով պատրաստուած:

**ՀԱՏԱԼԻՑ**, ան. Հատերով լիքը:

**ՀԱՏԱՍ**, ան. գ. Կտրուած: (Երկրաչ.) Բոլորակի այն մասը, որ պարունակուում է երկու շառաւիղների եւ նրանց մէջ ձգուած աղեղի մէջ սեկտոր: (Տաղաչ.) Տաղաչափութեան անդամի մէջ կարճ շնչառութիւն:

**ՀԱՏԱՍԱԶԵԻ**, ան. Հատածի ձեւով:

**ՀԱՏԱՍ-ԿՏՐԱՍ**, ան. Որոշուած, անվըրէպ:

**ՀԱՏԱԿԱՆ**, Տ. Հատողական:

**ՀԱՏԱԿՈՒՄ**, ան. Հատիկներով կոխուած լցուած:

**ՀԱՏԱԿՈՏՈՐ**, ան. մկ. Կտոր-կտոր արած:

**ՀԱՏԱԿՈՏՈՐԵԼ**, նբ. Հատակոտոր անել:

**ՀԱՏԱՀԱՆ**, ան. (Խաղողի) հատերը հա-

նած՝ պոկած:

**ՀԱՏԱՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հատիկների միջոցով հմայութիւն՝ դիւթութիւն:

**ՀԱՏԱՂԱՅ**, գ. (Բուս.) Վայրի պատիւն-ջան՝ սմբուկ:

**ՀԱՏԱՆԱԼ**, չբ. Հատ-հատ կոտորուել, մանրուել, փշրուել:

**ՀԱՏԱՆԵԼ**, նբ. Տ. Կտրել: Կարճացնել: Կարծել: Բաժանուել: Պակասել: Վճիռ կտրուել, վիճակուել:

**ՀԱՏԱՆԵԼԻ**, ան. Բնչ որ պէտք է կմ կարելի է կտրել:

**ՀԱՏԱՆՈՂ**, ան. Կտրող:

**ՀԱՏԱՆՈՂԱԿԻՑ**, գ. (Եռանկ.) Լրացուցիչ աղեղի հատանողը:

**ՀԱՏԱՊՏՈՒՂ**, Տ. Քոլապտուղ:

**ՀԱՏԱՎԱՃԱՌ**, Տ. Հատով վաճառելը, հատով վաճառող (անձ): Հկո. Մեծավաճառ:

**ՀԱՏԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հատավաճառ լինելը:

**ՀԱՏԱԻՈՐ**, ան. Հատեր ունեցող:

**ՀԱՏԱԻՈՐԵԼ**, նբ. Հատաոր դարձնել:

**ՀԱՏԱՔԱՂ**, ան. Հատեր քաղող:

**ՀԱՏԲԵԿԻՉ**, գ. (Կենդ.) Երգեցիկ թռչունների կարգից սերինտսների ցեղին պատկանող չուող թռչուն:

**ՀԱՏԲՈՒՑ**, գ. Աշնան ցանած գորեն:

**ՀԱՏԵԼ**, նբ. Հատանել:

**ՀԱՏԵՂԵՆ**, Տ. Ընդդէմ:

**ՀԱՏԵՀԱՍ**, մկ. Մի-մի հատ:

**ՀԱՏԸՆԿԵՑ**, ան. գ. (Նախապաշ.) Հատ զցող:

**ՀԱՏԸՆՏԻՐ**, ան. Հատ-հատ ընտրած:

**ՀԱՏԻԿ**, գ. Յորենի՝ գարու հատ: (Եկեղ.) Խաշած գորեն: Տ. Ակոսահատիկ:

**ՀԱՏԻԿԱՄՇԱԿ**, ան. Հացահատիկներ մշակող:

**ՀԱՏԻԿԱՊՈՒՐ**, գ. Պասուայ կերակուր, գորենով, բակլայով:

**ՀԱՏԻՉ**, ան. գ. Կտրող՝ տաշող (գործիք):

**ՀԱՏԽԱՇ**, գ. Խաշած հատ-լորի:



<p><b>ՀԱՏԿՈՏՈՐ</b>, <i>Տ. Հատակոտոր:</i>  <b>ՀԱՏԿՏԱԻ</b>, <i>Տ. Կտաւահատ:</i>  <b>ՀԱՏԿՏՈՒՐ</b>, <i>ւծ. Հատած-կտրած:</i>  <b>ՀԱՏՁԱԻԱՐ</b>, <i>գ. Ձաւարից փլաւ:</i>  <b>ՀԱՏՃԱԻՈՐ</b>, <i>ւծ. (Ախտար.) Հատիճներ ունեցող:</i>  <b>ՀԱՏՃԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>գ. (Ախտար.) Կորեկի նման մանր հատիկների ձեւով գոյացած մաս վերքերի վրայ կլմ մասնի մէջ, ինչպէս հիւճախտի ժամանակ:</i>  <b>ՀԱՏՆԵԼ</b>, <i>չբ. Սպառուել, պարպել, վերջանալ:</i>  <b>ՀԱՏՆՈՒՄ</b>, <i>գ. Հատնելը:</i>  <b>ՀԱՏՈՂԱԿԱՆ</b>, <i>ւծ. Հատու, կտրուկ:</i>  <b>ՀԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>գ. Հատող:</i>  <b>ՀԱՏՈՅԹ</b>, <i>գ. (Մաթ.) Մակերես կամ հարթութիւն:</i>  <b>ՀԱՏՈՏ</b>, <i>ւծ. Հատիկները շատ կլմ խոշոր:</i>  <b>ՀԱՏՈՐ</b>, <i>գ. Մի իրից կտրած մաս, կտոր: Գրուածքի մեծ բաժանում:</i>  <b>ՀԱՏՈՐԱՇԱՐ</b>, <i>գ. Հատորների շար:</i>  <b>ՀԱՏՈՐԱՒՈՐ</b>, <i>ւծ. Մի քանի հատորներից բաղկացած:</i>  <b>ՀԱՏՈՐԻՎ</b>, <i>գ. Փոքր հատոր:</i>  <b>ՀԱՏՈՒ</b>, <i>ւծ. Լաւ կտորդ:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄ</b>, <i>գ. Կտրելը, կտրուելը (Երկրաչ.) Բոլորակի այն մասը, որ ամփոփուած է աղեղի եւ իր լարի մէջ. Սեզմենտ: Բաժին, մաս:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱԲԱՐ</b>, <i>մկ. Մաս-մաս, հատուածներով:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱԿԱՆ</b>, <i>ւծ. Կտրուող, բաժանուող:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱԿՈՂՄ</b>, <i>գ. (Երկրաչ.) Հատատուն մարմին:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱԿՈՂՄԵԱՆ</b>, <i>ւծ. Հատուածակողմի ձեւ ունեցող:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱՁԵԻ</b>, <i>ւծ. Հատուածի ձեւով:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱՄԱՍ</b>, <i>գ. Հատուածի մաս:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱՍՈՒ</b>, <i>ւծ. Մասի, հատուածի սիրահար:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄԱՅԻՆ</b>, <i>Տ. Հատուածական:</i></p>	<p><b>ՀԱՏՈՒԱՄՈՅ</b>, <i>ւծ. Կտորներից բաղկացած:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԱՄՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>գ. Հատուած կազմելը:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՎ</b>, <i>ւծ. Վճռահատած:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՎԵՆՏ</b>, <i>ւծ. Սակաւաթիւ:</i>  <b>ՀԱՏՈՒԿՈՏՈՐ</b>, <i>ւծ. Կտրտած, մանր կտորների վերածուած:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՄ</b>, <i>գ. Կտրելը, կտրուելը:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՑԱՆԵԼԻ</b>, <i>ւծ. Բնչ որ պէտք է կլմ կարելի է հատուցանել:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՑԻՉ</b>, <i>ւծ. գ. Նա որ հատուցանում է:</i>  <b>ՀԱՏՈՒՑՈՒՄ</b>, <i>գ. Կտրելը, անջատելը: Վճարելը:</i>  <b>1. ՀԱՐ</b>, <i>արմ. Հարուլ'ի:</i>  <b>2. ՀԱՐ</b>, <i>գ. Խնոցին հարելը:</i>  <b>3. ՀԱՐ</b>, <i>մկ. Միշտ:</i>  <b>ՀԱՐ, ՀԱՐԻ</b>, <i>մկ. Մինչեւ, ընչանք:</i>  <b>ՀԱՐԱՂԴԻՐԴ</b>, <i>ւծ. (բնստ.): Միշտ՝ անընդհատ՝ երկարատեւ դրդացող:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍ</b>, <i>ի ւծ. գ. Նոյն հորից եւ մօրից ծնուած: Ստոյգ, ճիշտ: Բուն, իսկական, անխարդախ:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍԱԲԱՐ</b>, <i>մկ. Հարազատ կերպով:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍԱԳՈՅՆ</b>, <i>բաղդ. աստ. Հարազատ'ի, աւելի հարազատ:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍԱՆԱԼ</b>, <i>չբ. Հարազատ դանակ:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍԵԼ</b>, <i>Տ. Հարազատանալ:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>գ. Հարազատ՝ նոյն հորից եւ մօրից լինելը:</i>  <b>ՀԱՐԱՁԱՍՕՐԷՆ</b>, <i>Տ. Հարազատաբար:</i>  <b>ՀԱՐԱԿԱՇ</b>, <i>ւծ. գ. Կիսովի ընկեր վարուցանքի:</i>  <b>ՀԱՐԱԿԱՇՈՎԻ</b>, <i>մկ. Ընկերովի:</i>  <b>ՀԱՐԱՃ</b>, <i>գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:</i>  <b>ՀԱՐԱՄՏՈՒՆ</b>, <i>գ. Գութանին լծուած եզների երկրորդ գոյգը:</i>  <b>ՀԱՐԱՅ</b>, <i>գ. Աղաղակ:</i></p>
---	--

<p><b>ՀԱՐԱՅԻ</b>, գ. Գլուխը կեն ձեռքի գաւազան:</p> <p><b>ՀԱՐԱՅ – ՀՆԳՈՅ</b> } գ. Աղմուկ, աղա- <b>ՀԱՐԱՅ – ՀՐՈՅ</b> } գ. Աղմուկ, աղա- դակ:</p> <p><b>1. ՀԱՐԱՆՔ</b>, գ. Չարչարանք, նեղութիւն:</p> <p><b>2. ՀԱՐԱՆՔ</b>, գ. Հօր տունը եւ ընտանիքը:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻ</b>, գ. Հորիզոնի չորս գլխաւոր կէտերից մէկը: Երկրագունդի ցածի մասը:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԲԵՐ</b>, ած. Դէպի հարաւ դիմող:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԲՆԱԿ</b>, ած. Հարաւում բնակող:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԴԷՏ</b>, ած. Դէպի հարաւ նայող:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄ</b>, գ. Հարաւային կողմը:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԿՈՂՄԵԱՆ</b>, ած. Հարաւին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱԿՈՅՍ</b>, Ս. Հարաւակողմ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ած. Դէպի հարաւ նայող:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱՅՁ</b>, գ. (Օդերեւ.) Գեղեցիկ լուսեղէն երեսոյթ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱՅԻՆ</b>, ած. Հարաւում կմ մեզանից հարաւ գտնուող:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻ-ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ</b>, ած. Հարաւարեւելքին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻ-ԱՐԵՒԵԼԻՔ</b>, գ. Հորիզոնի այն կէտը, որ ընկնում է հարաւի եւ արեւելքի մէջ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻ-ԱՐԵՒՍՈՒՏՔ</b>, գ. Հորիզոնի այն կէտը, որ ընկնում է հարաւի եւ արեւմուտքի մէջ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻ-ԱՐԵՒՍՏԵԱՆ</b>, ած. Հարաւարեւմուտքին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱՑԻ</b>, ած. գ. Հարաւային երկրի բնակիչ:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻԱՑՈՅՑ</b>, ած. գ. Կողմնացոյց, որով մահմետականները գտնում են հարաւը:</p> <p><b>ՀԱՐԱԻՈՒՆՔ</b>, գ. Յանք, վարուցանք:</p> <p><b>ՀԱՐԲ</b>, Ս. Կոտեւ:</p> <p><b>ՀԱՐԲԱՍՍՈՆ</b>, գ. (Մնտ.) Հարբաների սոն:</p>	<p><b>ՀԱՐԲԱՆ</b>, ած. Յաճախ հարբող:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵԼ</b>, չբ. Ոգելից ըմպելիքներ խմել այնչափ, որ գիտակցութիւնը մթազնի կմ կորչի:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵՆԱԼ</b>, Ս. Հարբել: Գինովնալ:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵՑՈՂ</b>, ած. գ. Հարբան:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Հարբելը: Գի- <b>ՀԱՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ</b> } նով:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵՍԱՅԻՆ</b>, ած. Հարբուխին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՐԲԵՍՈՏ</b>, ած. Յաճախ հարբուխ ընկնող:</p> <p><b>ՀԱՐԲՈՒԽ</b>, գ. (Ախտաբ.) Քթի կմ թոքառաջների իլնային թաղանթների բորբոքում:</p> <p><b>ՀԱՐԳՈՐՈՇԵԼ</b>, բ. Հարգը, տեսակը որոշել:</p> <p><b>ՀԱՐԴԱԽՈՒՐՁ</b>, գ. Հարդի խուրձ՝ կապոց:</p> <p><b>ՀԱՐԴԱՐԱՍԱՐԳ</b>, գ. Հարդարանքի տարր:</p> <p><b>ՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Հարուածել, խփել, զարնել: Մաշկը վիրաւորել: Շատ սաստիկ ծեծել:</p> <p><b>ՀԱՐԵՄ</b>, գ. Մահմետականների տներում՝ կանանց բնակելու մասը:</p> <p><b>ՀԱՐԵՄԱԿԱՆ</b>, ած. Հարեւին յատուկ, վերաբերալ:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆ</b>, գ. Դրացի, տան կողքին սպրող:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ հարեւան, հարեւանութիւն անելով:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆԱԲԱԺԻՆ</b>, գ. Տանը պատրաստուած կերակրից կմ ըմպելիքից հարեւանին նուէր դրկուող բաժին:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարեւան լինելը:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆՈՒՅԻ</b>, գ. Հարեւան իգական սեռի, հարեւան կին:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆՑԵԼ</b>, չբ. Հարեւանցիկ անել:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆՑԻ</b>, ած. մկ. Թեթեւակի շօշափելով:</p> <p><b>ՀԱՐԵՒԱՆՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարեւանցի լի-</p>
---	--

<p>նելը:  <b>ՀԱՐԵՒԱՆՑՕՐԷՆ</b>, մկ. Հարեւանցի կերպով:  <b>ՀԱՐԸՆԹԱՑ</b>, ած. Անընդհատ ընթացող:  <b>ՀԱՐԹ</b>, ած. մկ. (Հորիզոնական մակերևույթ), որի ամեն մի կետը միւսին հասար քարձրութիւն ունի: Պարզ, անպաճոյճ:  <b>ՀԱՐԹԱԲԱՐ</b>, մկ. Հարթ կերպով:  <b>ՀԱՐԹԱԳԱԻԱՌ</b>, գ. Հարթ տափարակ գաւառ:  <b>ՀԱՐԹԱՍՏԱԻԱԼ</b>, ած. Հարթ, Հաւասար ծաւալուած:  <b>ՀԱՐԹԱԿ</b>, Տ. Գործունեութեան ոլորտ: Փոքրիկ տափարակ տեղ:  <b>ՀԱՐԹԱԿԱՐ</b>, գ. Ասեղնագործութեան մի տեսակ:  <b>ՀԱՐԹԱԿՇԻՌ</b>, ած. Հաւասարակշիռ:  <b>ՀԱՐԹԱԶԱՅՆ</b>, ած. Հարթ բույս ձայն ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԱՁԵՒ</b>, ած. Հարթ ձեւ ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿ</b>, ած. մկ. Հարթ յատակ ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԱՅԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարթայատակ լինելը:  <b>ՀԱՐԹԱՅԱՐՄԱՐ</b>, ած. Հարթ եւ յարմար:  <b>ՀԱՐԹԱՆԱԼ</b>, չբ. Հարթ դառնալ:  <b>ՀԱՐԹԱՇՈՒՐԹ</b>, ած. Հարթ շուրթ ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԱՉԱՓ</b>, գ. Գործիք, որով որոշում են մի մակարդակի հարթ (հորիզոնական) լինելը:  <b>ՀԱՐԹԱՉԱՓԵԼ</b>, նբ. Հարթաչափի միջոցով չափել:  <b>ՀԱՐԹԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Երկրաչափութեան մի մասը:  <b>ՀԱՐԹԱՉԱՓՈՒՄ</b>, գ. Հարթաչափելը:  <b>ՀԱՐԹԱՊԱՏԿԵՐԱՅԻՆ</b>, ած. Հարթապատկերին բնորոշ:  <b>ՀԱՐԹԱՎԱԳՈՆ</b>, գ. Հարթ բեռնակարգ:  <b>ՀԱՐԹԱՎԱՅՐ</b>, գ. Հարթ տափարակ տեղ:</p>	<p><b>ՀԱՐԹԱՎԱՅՐԱՅԻՆ</b>, ած. Հարթավայրին յատուկ:  <b>ՀԱՐԹԱՎԱՆԿ</b>, ած. Հարթ՝ մեղմ ձայն ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԱՐԴԱԿ</b>, Տ. Հարթայատակ:  <b>ՀԱՐԹԱՔԱՆԴԱԿ</b>, գ. (Ճարտարպ.) Հարթ քանդակ: Հմնտ. Բարձրաքանդակ:  <b>1. ՀԱՐԹԵԼ</b>, նբ. Հարթ դարձնել, հարթութեան վերածել: Փոխ. Կոկել, շտկել:  <b>2. ՀԱՐԹԵԼ</b>, չբ. Կծել, խածել:  <b>ՀԱՐԹԵՐԵՍ</b>, ած. Հարթ՝ կոկ երես ունեցող:  <b>ՀԱՐԹԻՓՈՒՐԹ</b>, գ. Շտապ-շտապ՝ հապճեպով:  <b>ՀԱՐԹՅԱՏԱԿ</b>, Տ. Հարթայատակ:  <b>ՀԱՐԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարթ կոկ լինելը:  <b>ՀԱՐԹՈՒԿ</b>, Տ. Արդուկ:  <b>ՀԱՐԹՈՒԿՈՒՄ</b>, գ. Արդուկելը:  <b>ՀԱՐԹՈՒԱՏ</b>, ած. անց. դերբ. Հարթուելի:  <b>ՀԱՐԻՆԳ</b>, գ. (Կենդ.) Տառեխների ցեղին պատկանող ձուկ:  <b>ՀԱՐԻՆՔ</b>, գ. Հիւանդութեան անուն, թանջ, համաճարակ, տիֆ եւ հարբուխ:  <b>ՀԱՐԻՄԱՑ</b>, Տ. Հերիսայ:  <b>ՀԱՐԻՐ</b>, թւ. ած. Բննսուն, վրան աւելացրած տասը: գ. Հարիւր միաւորից բաղկացած քանակութիւն:  <b>ՀԱՐԻՐԱԴՈՒՆ</b>, ած. Հարիւր դուռ ունեցող:  <b>ՀԱՐԻՐԱԿՆԵԱԼ</b>, ած. Հարիւր ակունքներից բխող:  <b>ՀԱՐԻՐԱՁԵՌԱՆԻ</b>, ած. Հարիւր ձեռք ունեցող:  <b>ՀԱՐԻՐԱՄԱՍ</b>, ած. Հարիւր հաւասար մասի բաժանուած:  <b>ՀԱՐԻՐԱՄԵԱԿ</b>, գ. Հարիւր տարուայ ժամանակաշրջան: Դար: Տօն, որ կատարուում է մի անգրի հարիւրամեակը:  <b>ՀԱՐԻՐԱՄԵԱՑ</b>, ած. Հարիւր տարեկան, հարիւր տարի տեւող:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԱՏԻԿ</b>, ած. մկ. Հարիւր ան-</p>
--	--

<p>գամ աւելի:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԱՏԿԱՑԵԱԼ</b>, ւձ. Հարիրապատիկ դարձած:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԱՏԿԵԼ</b>, նբ. Հարիր անգամ շատացնել:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԵՏ</b>, գ. Հարիրի՝ հարիր զինուորի պետ:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ւձ. Հարիրապետին կմ հարիրապետութեան յատուկ վերաբերեալ:  <b>ՀԱՐԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարիրապետի աստիճանը:  <b>ՀԱՐԻՐԱՌՈՐ</b>, ւձ. Հարիրներով հաշուող: ւձ. մկ. Հարիրապատիկ: Անորոշ քանակութիւն:  <b>ՀԱՐԻՐԲԵՐԱՆԵԱՆ</b>, ւձ. Հարիր բերան ունեցող:  <b>ՀԱՐԻՐԳՂԱՆԻ</b>, Տ. Հարիրգլխեան:  <b>ՀԱՐԻՐԴՈՆԵԱՆ</b>, Տ. Հարիրադուն:  <b>ՀԱՐԻՐԵՐՈՐ</b>, ւձ. Այն միաւորը, որ յաջորդում է ինսուն եւ իննին եւ որով լրանում է հարիրը:  <b>ՀԱՐԻՐԲԵՏԱՆ</b>, թւ. ւձ. Հարիրն էլ, հարիրից ամէն մէկն էլ:  <b>ՀԱՐԻՐՈՏՆԵԱՆ</b>, ւձ. Հարիր ոտք ունեցող:  <b>ՀԱՐԻՐՈՐԱԳՐԱՍ</b>, Տ. Սանտիգրամ:  <b>ՀԱՐԻՐՈՐԱԼԻՏՐ</b>, Տ. Սանտիլիտր:  <b>ՀԱՐԻՐՈՐԱԿԱՆ</b>, Տ. Հարիրերորդակալ:  <b>ՀԱՐԻՐՈՐԱՍԵՏՐ</b>, Տ. Սանտիմետր:  <b>ՀԱՐԻՐՐՈՐԵԱԿ</b>, գ. Հարիր օրուայ ժամանակամիջոց:  <b>ՀԱՐԿ</b>, գ. Կարիք, անհրաժեշտ: Բոնադատութիւն, ստիպմունք: Պարտադիր ծառայութիւն, պաշտօն: (Եկեղ.) Ծէսով նուիրագործուած հարսանեկան հանդէս: (Եկեղ.) Հացկերոյթ, որ տալիս են աղքատներին եկեղեցու դռանը:  <b>ՀԱՐԿԱԲԱՇՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Տարուայ հարկերը մասնատելն ու հաւաքելը:  <b>ՀԱՐԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Հարկադրուած լինել:</p>	<p>լով:  <b>ՀԱՐԿԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկի վճարումը:  <b>ՀԱՐԿԱԲԵՐ</b>, ւձ. Հարկ բերող:  <b>ՀԱՐԿԱԴԻՐ</b>, ւձ. Հարկադրող, բոնադատող: Պարտաւորիչ:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Հարկադրական կերպով:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐԱԿԱՆ</b>, ւձ. Հարկադրող:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐԱՆՔ</b>, Տ. Հարկադրութիւն:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐԵԼ</b>, նբ. Բոնադատել, ստիպել:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐԻՉ</b>, ւձ. Հարկադրող:  <b>ՀԱՐԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկադրելը:  <b>ՀԱՐԿԱԶԵՐՏ</b>, ւձ. Հարկերից ազատուած, չհարկուող:  <b>ՀԱՐԿԱԹԵՐԹ}</b>  <b>ՀԱՐԿԱԹԵՐԹԻԿ}</b> գ. Հարկի թերթիկ:  <b>ՀԱՐԿԱԺՈՂՈՎ</b>, գ. Հարկ ժողովելը, հարկերը ժողովելու ժամանակը:  <b>ՀԱՐԿԱԿԻՐ</b>, ւձ. Հարկադրանք կրող:  <b>ՀԱՐԿԱԿԻՑ</b>, ւձ. Հարկ վճարելու ընկեր:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱՆ</b>, ւձ. գ. Հարկերը հանող դուրս քաշող, հաւաքող:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱՆԵԼ</b>, նբ. Հարկը հանելը, հարկը ժողովելը:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկահան լինելը: Հարկ հանելը, հարկերը ժողովելը:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱՏՈՅՑ</b>, ւձ. Հարկ հատուցանող:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱՐ</b>, ւձ. Հարկ՝ ծառայութիւն՝ պաշտօն կատարող:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱԻԱՔ</b>, ւձ. գ. Հարկերը հաւաքող:  <b>ՀԱՐԿԱՀԱԻԱՔՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկահաւաք լինելը:  <b>ՀԱՐԿԱՀԵՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկերը կողոպտելը, իւրացնելը:  <b>ՀԱՐԿԱՅԻՆ</b>, ւձ. Հարկերի վերաբերեալ, յատուկ:  <b>ՀԱՐԿԱՆՔ</b>, գ. Հարկադրութիւն, ստիպմունք:  <b>ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁ</b>, ւձ. գ. Հարկ՝ հարկերը</p>
---	--

<p>պահանջող:  <b>ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁԵԼ</b>, չբ. Հարկ պահանջելը կմ հարկադրելը:  <b>ՀԱՐԿԱՊԱՀԱՆՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկ՝ հարկերը պահանջելը:  <b>ՀԱՐԿԱՊԱՐՏ</b>, ած. Նա որ պարտաւոր է հարկ տալ:  <b>ՀԱՐԿԱՊԵՏ</b>, գ. Հարկերի վերատեսուչ:  <b>ՀԱՐԿԱՊԻՏՈՅՔ</b>, գ. Հարկաւոր պիտոյքներ:  <b>ՀԱՐԿԱՌՈՒ</b>, ած. գ. Հարկ առնող, հարկ վերցնող:  <b>ՀԱՐԿԱՎԱՅԵԼՈՒՉ</b>, ած. Հարկաւոր եւ վայելուչ, ինչպէս հարկն է:  <b>ՀԱՐԿԱՏՈՒ</b>, ած. Հարկի՝ բռնադատութեան տակ գտնուող:  <b>ՀԱՐԿԱՏՈՒՆ</b>, գ. Որտեղ հարկ հարկինք կայ, խնջոյքի՝ հարսանիքի տուն:  <b>ՀԱՐԿԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկատու ստիպմունքի տակ լինելը, հարկադրանք:  <b>ՀԱՐԿԱՏՐԵԼ</b>, նբ. Հարկ տալ: Գործակից պատճառ դառնալ:  <b>ՀԱՐԿԱՏՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Հարկատուութիւն:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐ</b>, ած. Հարկի՝ ստիպմունքի տակ եղած: Բնական կարիքը հոգալու տեղ, արտաքնոց:  <b>ՀԱՐԿԱՒ</b>, մկ. Անշուշտ:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐԱԲԱՐ</b>, Տ. Հարկաւորապէս:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐԱՊԷՍ</b>, մկ. Հարկից ստիպում, հարկադրում:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐԵԼ</b>, նբ. Հարկադրել, ստիպել:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկաւոր լինելը:  <b>ՀԱՐԿԱՒՈՐՈՒԵԼ</b>, չբ. Հարկաւոր դառնալ:  <b>ՀԱՐԿԵԼ</b>, նբ. Հարկադրել, ստիպել  <b>ՀԱՐԿԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Հարկադրիչ:  <b>ՀԱՐԿԻՆՔ</b>,</p>	<p><b>ՀԱՐԿԻՆՔՍ</b>, գ. Կոչունք, հրաւեր, հացկերոյթ, խնջոյք:  <b>ՀԱՐԿԻՉ</b>, ած. Հարկեցուցիչ:  <b>1. ՀԱՐԿԻՔ</b>, գ. Պարտադիր ծառայութիւն:  <b>2. ՀԱՐԿԻՔ</b>, գ. Պատիւ, յարգանք, մեծարանք:  <b>ՀԱՐՀԱՐ</b>, գ. Շարականի հին երաժշտական մի խազ:  <b>ՀԱՐՀԱՐԵԼ</b>, Տ. Հրահրել, Բորբել:  <b>ՀԱՐՃ</b>, գ. Օրինաւոր կնոջ հետ միաժամանակ պահուող երկրորդական կին:  <b>ՀԱՐՃԵՂԲԱՅՐ</b>, գ. Հարճի եղբայր:  <b>ՀԱՐՃՈՐԴԵԳԻՐ</b>, գ. Հարճից ծնուած զաւակ:  <b>ՀԱՐՃՈՐԴԻ</b>, գ. Հարճի որդի:  <b>ՀԱՐՃՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարճ լինելը:  <b>ՀԱՐՄԻ</b>, գ. Հաստ գերան, մարդակ:  <b>ՀԱՐՈՒ</b>, գ. Եղջիւրներով հարուած:  <b>ՀԱՐՈՒԱԾ</b>, գ. Մի պինդ առարկայի յանկարծ եւ ուժով դիպչելը մի բանի, բախիւն: Հրազենի պարպում: Չարչարանք, տանջանք: Նախատինք: Բռնի միջոց:  <b>ՀԱՐՈՒԱԾՍԲԵՎ</b>, ած. Հարուածներով բեկում ջարդում:  <b>ՀԱՐՈՒԱԾՍԿԱՆ</b>, ած. Իբրեւ հարուած՝ պատիժ տրում:  <b>ՀԱՐՈՒԱԾՍՅԻՆ</b>, գ. Հարուածող: Արտակարգ ուժով, նուիրումութեամբ եւ դրական արդիւնքներով աշխատող:  <b>ՀԱՐՈՒԱԾԵԼ</b>, նբ. Չարկել, կրակել:  <b>ՀԱՐՈՒՎ</b>, գ. Շարականի հին երաժշտական մի խազի անուն:  <b>ՀԱՐՈՒՍՏ</b>, ած. Ուժեղ, հզօր, կարող:  <b>Հկր. Աղքատ, չքաւոր: Ունեւոր:</b>  <b>ՀԱՐՈՒՐ</b>, գ. Անորոշ տեսակի փոթոթահամ բոյս:  <b>ՀԱՐՈՒՔ-ԲԱՐՈՒՔ</b>, մկ. Անօր փառօր:  <b>ՀԱՐՍ</b>, գ. Նշանադրում աղջիկ: Անուսնացող աղջիկ: Մայրիկ:  <b>ՀԱՐՍԱՂՁԻՆ</b>, գ. Հարս աղջիկ, հարսնացու:</p>
--	--

<p><b>ՀԱՐՄԱՆԵԿԱՆ</b>, ան. Հարսանիքին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆԻԹ</b>, S. Կարմրուկի տեսակ մորթի հիւանդութիւն:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆԻՔ</b>, գ. Անուանութեան հետ կապուած ծէսեր:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱԽԱՂ</b>, գ. Հարսանիքի ժամանակ տեղի ունեցող խաղ:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱՀԱՅ</b>, գ. Հարսանիքի խընջոյք, հացկերոյթ:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱՍՐԱՀ</b>, գ. Հարսանիքի սրահ, դահլիճ:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱՏԷՐ</b>, գ. Հարսանիքի տէրք:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱՏՈՒՆ</b>, գ. Հարսանիքի տուն:</p> <p><b>ՀԱՐՄԱՆՔԱԻՈՐ</b>, S. Հարսնետր:</p> <p><b>ՀԱՐՄԻԿ</b>, (Փաղաքշ.), գ. Միրեյի հարս:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՈՇ</b>, գ. Հարսնացուի տանը թխուած յօշ կլ լաւաշ հաց, որ ուղարկում են ազգականներին հարսանիքի հրաւիրելու համար:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՊՕՍ</b>, S. Խնամախօս:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՊՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Աղջիկ խնդրելու միջնորդութիւն:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՍԱՂԻԿ</b>, S. Հարսնոյ ծաղիկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՏՈՒ</b>, գ. Հարս բերող:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱԿԱՆ</b>, ան. Հարսին յատուկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱԿՈՒԴՕՔ</b>, գ. Հարսի կուրծք, հարսի ստինք:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՀԱՅՐ</b>, գ. Հարսի հայրը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՀՐԱԻՐ</b>, ան. Հարս հրաւիրող, հարսնութեան հրաւիրող:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՂՋԻԿ</b>, գ. Հարսնացու աղջիկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՄԱՅՐ</b>, գ. Հարսի մայրը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՄԱՆ</b>, ան. մկ. Հարսի նման:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՊԱՃՈՅՃ</b>, ան. Հարսին պաճուճող:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՌ</b>, գ. Հարսն առնելը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՄԻՐՈՒՆ</b>, ան. Միրուն հարսներ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՏԷՐ</b>, ան. Հարսի տէր:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱՅՈՒ</b>, ան. Հարս դառնալու ամուսնանալու հասակին հասած աղ-</p>	<p>ջիկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱԻԵԼԻ</b>, գ. (Բուս.) xeranthemum. Erpbedra vulgaris:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԱԻԷՐ</b>, գ. Հարսին մերձաւոր կին:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԵԱԿ</b>, գ. S. Հարսնեակ: (Կենդ.) Թրթուրը այլակերպութեան այն վիճակում, երբ պատած է բոժոժով:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԵՂՔԱՅՐ</b>, գ. Հարսը իր փեսային տունը տանող անձը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԵՂԷՆ</b>, ան. գ. Հարսների խումբը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԵՒՈՐ</b>, գ. Հարսանիքի հիւրեր պակուողների պարագաները:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԵՏՈՒՆ</b>, գ. Այն տունը, որտեղ կատարուում է հարսանիքը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԻԿ</b>, գ. (Փաղաքշ.) Միրունիկ հարս:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆԻՔ</b>, S. Հարսանիք: Անուանութեան հանդէս, պսակ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՄԱՍ</b>, գ. (Բուս.) S. Նունուֆար:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՈՅ ՕՍՂԻԿ</b>, գ. (Բուս.) Խաշխաշի մի տեսակը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարս լինելը:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՈՒԿ</b>, գ. Նոր հարս, խաշխաշ ծաղիկը, պուպրիկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՏԵՍ</b>, գ. Առաջին պաշտօնական հանդիսաւոր այցելութիւնը (խօսքկապից յետոյ):</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՑԱԻ</b>, գ. Նորահարսերին յատուկ մի կանացի հիւանդութիւն:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՔՈՅՐ</b>, գ. Հարսանիքի ժամանակ հարսին միշտ ընկերակցող ու ծառայող մտերիմ աղջիկ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՔՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարսանիք:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՔՏՈՒՆ</b>, S. Հարսնետուն:</p> <p><b>ՀԱՐՄՆՕՐԷՆ</b>, մկ. Հարսի պէս:</p> <p><b>ՀԱՐՄՏԱԿԱՆ</b>, S. Հարուստ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՏԱՀԱՐ</b>, ան. Հարստահարուած:</p> <p><b>ՀԱՐՄՏԱՀԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հարստահարութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԱՐՄՏԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Ոյժի զօրութեամբ ճնշել, նեղել: Որնեցուածքի տիրանալ, կեղեքել:</p>
---	--

**ՀԱՐՍԱՀԱՐԻՉ**, անծ. գ. Նա որ հարըստահարում է: Կեղեքիչ:  
**ՀԱՐՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հարստահարելը:  
**ՀԱՐՍԱՀԱՐՈՒՄ**, գ. Հարստահարելը, կեղեքելը:  
**ՀԱՐՍԱՄԻՏ**, S. Մտահարուստ:  
**ՀԱՐՍԱՅՈՅՍ**, անծ. Յոյսով հարուստ:  
**ՀԱՐՍԱՆԱԼ**, չբ. Ուժեղանալ, զորանալ: Ունեւոր դառնալ:  
**ՀԱՐՍԱՊԷՍ**, մկ. Ոյժով, բռնաբար:  
**ՀԱՐՍԱՅՆԵԼ**, անց. ձեւ Հարստանալի:  
**ՀԱՐՍԱՅՈՒՅԻՉ**, անծ. Նա որ հարըստացնում է, հարստացնող:  
**ՀԱՐՍԻ**, անծ. Փարթամ մարմնով:  
**ՀԱՐՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հարուստ լինելը: Հկո. Աղքատություն: Ունեւորություն:  
**ՀԱՐՑ**, գ. Առաջարկություն: Հարցում:  
**ՀԱՐՑԱԴՐՈՅԹ**, գ. Հարցադրում, առաջ քաշում դրոյթ:  
**ՀԱՐՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հարցում ընելը:  
**ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ**, գ. Հարցում պատասխանով զրոյց:  
**ՀԱՐՑԱԹԵՐԹ**, S. Անկետ, Հարցացուցակ:  
**ՀԱՐՑԱԹԵՐԹԻԿ**, գ. Հարցացուցակ:  
**ՀԱՐՑԱԹԵՐԹԻԿԱՅԻՆ**, անծ. Հարցաթերթիկին վերաբերող:  
**ՀԱՐՑԱՆՆԻՐ**, գ. Նա որ հարցումներ է տալիս քննելու՝ պրպտելու նպատակով:  
**ՀԱՐՑԱԿԱՆ**, անծ. Հարցում պարունակող: Թէական:  
**ՀԱՐՑԱԿԱՆԱՊԷՍ**, մկ. Հարցական կերպով:  
**ՀԱՐՑԱԿԷՏ**, գ. Հարցական նշան:  
**ՀԱՐՑԱՅԱՐՈՅՑ**, գ. Հարցեր առաջացնող:  
**ՀԱՐՑԱՆԻՇ**, գ. Հարցական նշան: Պարոյկ:  
**ՀԱՐՑԱՆՇԱՆ**, գ. Հարցանիշ:  
**ՀԱՐՑԱՊՆԵԼ**, նբ. Հարցապնդում անել: Հարցաքննել:

**ՀԱՐՑԱՊՆԵԼՈՒՄ**, գ. Պատճառաբանում եւ օրակարգի մէջ մտքած հարցում:  
**ՀԱՐՑԱՄԷՐ**, անծ. Հարցնել սիրող:  
**ՀԱՐՑԱՄԻՐԱԿԱՆ**, անծ. Հարցասերին յատուկ:  
**ՀԱՐՑԱՄԻՐԵԼ**, բ. Ուսումնասիրել, հարցով հետաքրքրուել:  
**ՀԱՐՑԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հարցասեր լինելը:  
**ՀԱՐՑԱՐԱՆ**, գ. Հարցնելու, հարցաքննելու տեղ: Հարցումներ պարունակող ցուցակ:  
**ՀԱՐՑԱՐԱՐ**, գ. Հարցեր տուող:  
**ՀԱՐՑԱՅԱՆԿ**, գ. Հարցերի ցանկ:  
**ՀԱՐՑԱՓՈՐՉ**, գ. (Իրարբ.) Հարց եւ փորձ, դատական քննություն՝ յանցանքի կմ վէճի հանգամանքները պարզելու համար:  
**ՀԱՐՑԱՔՆԻՆ**, անծ. Հարցաքննող:  
**ՀԱՐՑԱՔՆՆԱԿԱՆ**, անծ. Հարցաքննութեան վերաբերեալ:  
**ՀԱՐՑԱՔՆՆԵԼ**, նբ. Հարց ու փորձ անել:  
**ՀԱՐՑԱՔՆՆԻՉ**, անծ. Նա որ հարցաքննում է:  
**ՀԱՐՑԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հարց ու փորձ անելը: (Իրարբ.) Հարցափորձ:  
**ՀԱՐՑՄՈՒՆՔ**, S. Հարցում:  
**ՀԱՐՑՆԱՓԱՈՒ**, գ. (Եկեղ.) Կարճ շարական:  
**ՀԱՐՑՆԵԼ**, արեւմտ. լեզու. ցուցի, ցուր, նբ. Դիմել մէկին՝ նրանից պատասխան տանալու, մի բան իմանալու համար: Հարցուփորձ անել:  
**ՀԱՐՑՆԵԼԻՔ**, անծ. գ. Հարցնելու, հարցնելու բան:  
**ՀԱՐՑՆՈՂ**, ներկ. դերբ. Նա որ հարցնում է:  
**ՀԱՐՑ ՈՒ ԲԱՐՈՎ**, գ. Առողջությունը հարցնելը:  
**ՀԱՐՑՈՒԿ**, գ. (Մտտ.) Նա որ աստուածների հարցնում է՝ գուշակություն անե-

<p>լու համար:  <b>ՀԱՐՑՈՒՄ</b>, գ. Հարցնելը:  <b>ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁ</b>, գ. Հարցնելը:  <b>ՀԱՐՑՈՒՓՈՐՁԵԼ</b>, նբ. Հարցուփորձ  անել:  <b>ՀԱՐՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Երամովին թռչել գետ-  նի վրայով:  <b>ՀԱՐՐՎԱՐ</b>, ած. Արորով վարում:  <b>ՀԱՅ</b>, գ. Յորենի՝ գարու եւն ալիւրից  ջրով զանգում, խմորում եւ վառա-  րանում թխում ամենօրեայ ուտելիք:  Յորեն, գարի, որոնցից հաց են պատ-  րաստում: Ընդհանրապէս ուտելիք:  <b>ՀԱՏԱԲԱԺԻՆ</b>, գ. Հացի բաժին:  <b>ՀԱՏԱԲԱՇԽ</b>, ած. Հաց բաժանող:  <b>ՀԱՏԱԲԵՐ</b>, ած. Հաց բերող:  <b>ՀԱՏԱԲՈՅՍ</b>, գ. Որեւէ բոյս, որի սերմե-  րից հաց է պատրաստում:  <b>ՀԱՏԱԳԻՆ</b>, գ. Հացի զին: Մենդադրամ,  ապրուստի փող:  <b>ՀԱՏԱԳՈՐԾ</b>, գ. Արհեստաւոր, որ հաց է  թխում: Հացեփ, փռապան:  <b>ՀԱՏԱԳՈՐԾԱՐԱՆ</b>, գ. Փռու կմ թռնիք  ունեցող խանութ, որտեղ հաց են թխում:  <b>ՀԱՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հացագործ լի-  նէլը:  <b>ՀԱՏԱԴԵՂ</b>, գ. (Բուս.) Խոտեղէն տարե-  ւոր բոյս:  <b>ՀԱՏԱԴԻՐ</b>, գ. Հաց դնելու աման:  <b>ՀԱՏԱԴՈՒԼ</b>, գ. Հաց ուտելուց դադա-  րելը:  <b>ՀԱՏԱԹԽԱՐԱՆ</b>, գ. Հաց թխելու ար-  տադրամաս:  <b>ՀԱՏԱԹԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաց թխելը:  <b>ՀԱՏԱԹՈՆԻՐ</b>, գ. Հաց թխելու թոնիք:  <b>ՀԱՏԱԼԻՑ</b>, ած. Հացով լիքը, որտեղ  հացը առատ է:  <b>ՀԱՏԱԿԱՊՈՑ</b>, գ. Հացի կապոց:  <b>ՀԱՏԱԿՈՐՈՒՄՏ</b>, ած. Պարէնը սպառ-  ում, հացապակաս:  <b>ՀԱՏԱԿԱՐՕՏ</b>, ած. Հացի կարօտ:  <b>ՀԱՏԱԿԵՐ</b>, ած. գ. Հաց ուտող:</p>	<p><b>ՀԱՅԱՀԱՋ</b>, գ. Շան հաջոցի այն եղա-  նակը, երբ նա հաց է խնդրում:  <b>ՀԱՅԱՀԱՏ</b>, ած. Հացից կտրում:  <b>ՀԱՅԱՀԱՏԻԿ</b>, գ. Ընդհանուր անուն այն  սերմերի՝ հատիկների, որոնցից հաց է  պատրաստում:  <b>ՀԱՅԱՀԱՏԻԿԱՅԱՆ</b>, ած. Հացահատիկ  ցանող:  <b>ՀԱՅԱՀՈՏ</b>, գ. Հացի հոտ:  <b>ՀԱՅԱՄԱՆ</b>, գ. Հացի աման:  <b>ՀԱՅԱՄԵԾՄԱՐ</b>, ած. Հացով մեծարում:  <b>ՀԱՅԱՄԹԵՐՈՒՄ</b>, գ. Հացահատիկ  մթերելը:  <b>ՀԱՅԱՄՈՒ</b>, ած. Չափազանց հաց սիրող:  <b>ՀԱՅԱՆԱԼ</b>, չբ. (Կրօն.) Հաց դառնալ:  <b>ՀԱՅԱՆՈՑ</b>, գ. Հաց թխելու տեղ, հացա-  գործարան:  <b>ՀԱՅԱՇԱՏ</b>, ած. Հացը առատ:  <b>ՀԱՅԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հացաշատ լի-  նէլը:  <b>ՀԱՅԱՇԵՐՏ</b>, գ. Հացի շերտ:  <b>ՀԱՅԱՇԷՆ</b>, ած. Հացով շէն մնացող:  <b>ՀԱՅԱՊԱԿԱՍ</b>, ած. Որտեղ կմ երբ հացը  պակաս է:  <b>ՀԱՅԱՊԱՇՏ</b>, ած. Հացը պաշտող:  <b>ՀԱՅԱՊՈՒՐ</b>, գ. Հացով ապուր:  <b>ՀԱՅԱՊՏՂԻ</b>, գ. (Բուս.) Հացապտղիների  կարգին պատկանող ծառ:  <b>ՀԱՅԱՊՏՂԻՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Բոյսերի  կարգ, որոնք պարունակում են կաթ:  <b>ՀԱՅԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. Հացապտղի պտուղը:  <b>ՀԱՅԱՌԱՏ</b>, ած. Որտեղ առատ է հացը,  հացաշատ:  <b>ՀԱՅԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հացառատ լի-  նէլը:  <b>ՀԱՅԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. գ. Հաց վաճառող:  <b>ՀԱՅԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ</b>, գ. Հաց վաճառելու  տեղ:  <b>ՀԱՅԱՎԱՃԱՌՈՒՂԻ</b>, գ. Կին հացավա-  ճառ:  <b>ՀԱՅԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հացավա-  ճառ լինելը:</p>
--	---



**ՀԱՏԱՏՈՒՆ**, գ. Տան այն աչքը, որտեղ թռնիրն է թաղուած:  
**ՀԱՏԱՐԱՐ**, ած. Տ. Հացագործ, Հացթուխ:  
**ՀԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Հացագործութիւն:  
**ՀԱՏԱՐՄԱՏ**, գ. (Բուս.) Կաղանջանների կարգին պատկանող ծառ:  
**ՀԱՏԱԻՔՏ**, ած. Առատ հաց պարունակող:  
**ՀԱՏԱՓՈՒՆ**, գ. Հացկերոյթ:  
**ՀԱՏ-ԲԱՐԻ**, գ. Հաց եւ բարիք:  
**ՀԱՏԲՈՒՐԴ**, գ. Բրդած հացով կերակուր:  
**ՀԱՏԵՆԵԱԿ**, գ. (Բուս.) *Dictamus*:  
**ՀԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հացի փառաքանութիւն:  
**ՀԱՏԵՐԷՅ**, գ. (Հարսանեկան) հացկերոյթի ճաշի կառավարիչ:  
**ՀԱՏԵՓ**, գ. Հաց եփող կին:  
**ՀԱՏԵՓԻ ՔԱՐ**, գ. Հաց եփելու քար:  
**ՀԱՅՐԱԹՐԻՔ**, գ. Իրիկնահաց:  
**ՀԱՅ-ԹԱՅ**, գ. Հաց եւ ուրիշ կերակուրներ, ընդհանրապէս՝ ուտեստեղէն:  
**ՀԱՅԹԱՐԱՐԱՆ**, գ. Հացթուխի գործարան, փուռ:  
**ՀԱՅԹՈՒՆ**, գ. Հաց թխող արհեստաւոր, հացագործ:  
**ՀԱՅԻ**, գ. (Բուս.) Ջիթաբերների կարգին պատկանող մեծ ծառ:  
**ՀԱՅԻԿ**, գ. Փոքրիկ հաց: Մի տեսակ կերակուր:  
**ՀԱՅԻԿՆԵՐ**, յոգն. գ. Խմորեղէն, որ պատրաստում են՝ կտրտած խմորը իւղի մէջ տապակելով:  
**ՀԱՅԿԱՏԱԿ**, ած. գ. Հացկերոյթի ծաղրածու: Անկոչ սեղանակից:  
**ՀԱՅԿԱՏԱԿԵԱՆ**, գ. Հացկատակների խումբ:  
**ՀԱՅԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հացկատակ լինելը:  
**ՀԱՅԿԵՐՈՅԹ**,  
**ՀԱՅԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաց ուտելը: Խըն-

ճոյք, խրախճանք:  
**ՀԱՅՀԱՄԵՄ**, գ. Սամիթի սեւ հունտը:  
**ՀԱՅՀԱՆ** } գ. Կեռ ծայրով շիշ կմ  
**ՀԱՅՀԱՆ – ՇԻՇ** }  
 ակիշ, որով թռնիր ընկած (կուտ գնացած) հացը հանում են:  
**ՀԱՅՄԻՋՈՒԿ**, գ. Հացի միջուկը:  
**ՀԱՅՄՈՒՐ**, ած. գ. Հաց մուրացող:  
**ՀԱՅՈՎ ՀԱԻԿԻՔ**, գ. Կակուղ հաց:  
**ՀԱՅՈՎ ՏԱՊԱԿ**, գ. Ձուածեղ:  
**ՀԱՅՈՒՈՐ**, ած. գ. Արտում աշխատողներին հաց տանող մարդ:  
**ՀԱՅՈՒՊԱՆԻՐ**, գ. Հացի տակ: (Բուս.) Տ. Մոլոչ, փիփերդ:  
**1. ՀԱՅՈՒՏ**, ած. գ. Որտեղ հացի ծառեր շատ կան:  
**2. ՀԱՅՈՒՏ**, ած. Հաց կերած:  
**ՀԱՅՈՒՏԻՔ**, յոգն. գ. Հաց ուտելու հանդէս:  
**ՀԱՅՊԱՆ**, Տ. Հացագործ:  
**ՀԱՅՏԱՊԱԿ**, Տ. Հացով հաւկիթ:  
**ՀԱՅՏՈՒ**, գ. Հաց տուող, ճաշ կոչունը սարքող:  
**ՀԱՅՓՆՁԻԿ**, գ. Մանկական խաղ:  
**ՀԱՅՓՈՒՆ**, գ. Հաց փոխելը:  
**ՀԱՅՓՈՐ**, ած. մկ. Մի փոքր հացի՝ լոկ սնունդի համար:  
**ՀԱՅՔՈՒԼԵՓ**, ած. Հաց լափող, անյագ ուտող:  
**1. ՀԱԻ**, գ. Սկիզբ, ծայր: Նախնիք, մեծ Հայր:  
**2. ՀԱԻ**, գ. Ընդհանրապէս թոչուն: Մարի:  
**3. ՀԱԻ**, գ. Գուրանի թրի վերի ծայրի ծաղկի մէջ խրած սեպը:  
**ՀԱԻԱԲՈՅԾ**, ած. գ. Հաւարուծութեամբ պարապող: Հաւեր մեծացնող, բազմացնող:  
**ՀԱԻԱԲՈՅՆ**, գ. Փոքրիկ շինութիւն, որտեղ հաւերը զիջերում են:  
**ՀԱԻԱԲՈՒՍԱՐԱՆ**, գ. Հաւարուծական գործարան:  
**ՀԱԻԱԲՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւեր պա-

<p>հելը: Հաւեր բազմացնելը:  <b>ՀԱԻԱԳՈՂ</b>, գ. Հաւի գող:  <b>ՀԱԻԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, S. Ատաւիզմ:  <b>ՀԱԻԱԴԵՏ</b>, ած. գ. Հմայող, որ թռչուններին թռիչքները դիտելով գուշակութիւններ է անում:  <b>ՀԱԻԱԺՐՊԱԿ</b>, գ. (Բուս.) Եզնալեզուի մի տեսակը:  <b>ՀԱԻԱԼՈՂՈՎ</b>, գ. Անորոշ տեսակի թուփ:  <b>ՀԱԻԱԼՈՒՄՆ</b>, գ. (Կենդ.) Լողացող թռչունների կարգին պատկանող մեծ թռչուն:  <b>ՀԱԻԱՆՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Խոտեղէն բոյս մինչեւ մի մետր բարձրութեամբ:  <b>ՀԱԻԱՆՕՍ</b>, գ. Հաւի խօսելու՝ արլորի՝ այգածագ կանչելու ժամանակը:  <b>ՀԱԻԱԿ</b>, գ. Սկիզբ, սկզբնապատճառ:  <b>ՀԱԻԱԿԱՆՉ</b>, S. Հաւախօս:  <b>ՀԱԻԱԿԱՍԱՐ</b>, գ. Հաւակատարագիների ընտանիքին պատկանող բոյս:  <b>ՀԱԻԱԿԱՍԱՐԱԶԳԻՆԵՐ</b>, գ. Միամեայ եւ բազմամեայ խոտաբոյսերի ընտանիք:  <b>ՀԱԻԱԿԵՐ</b>, ած. Հաւ ուտող: Թռչունների կեր:  <b>ՀԱԻԱԿՈՒՉ</b>, գ. Հաւերի՝ թռչունների կռիչներին գուշակութիւն անող:  <b>ՀԱԻԱԿՈՒԻ</b>, գ. Հաւերի՝ արլորների կռիւ:  <b>ՀԱԻ(Ա)ԿՏՈՒՑ</b>, գ. (Կենդ.) Կտցաւոր անասունների կարգին պատկանող կաթնասուն կենդանի:  <b>ՀԱԻԱՀԱԼԱՄ</b>, ած. գ. Հաւերին՝ թռչուններին հալածող:  <b>ՀԱԻԱՀԱՐ</b>, ած. (Գիշատիչ) Թռչունից զարկուած՝ յափշտակուած:  <b>ՀԱԻԱՀԱՐՅՈՒԿ</b>, S. Հաւահարց, Հաւահրմայ:  <b>ՀԱԻԱՀՄԱՑ</b>, գ. Թռչունի միջոցով ապագայ գուշակող:  <b>ՀԱԻԱԴԻՔՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի</p>	<p>կարգ:  <b>ՀԱԻԱԴՅԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Կատուախտոյ սեռի մի տեսակը:  <b>ՀԱԻԱՄԳԻՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Փողածաղիկների կարգին պատկանող բոյսերի կարգ, թփեր կմ ծառեր, կաշեկերպ մըշտադալար տերեւներով, գեղեցիկ բազմաթիւ ծաղիկներով:  <b>ՀԱԻԱՑ</b>, գ. Քաջագործութիւն, յաղթութիւն:  <b>ՀԱԻԱՆ</b>, գ. Հաւանութիւն, հաճութիւն:  <b>ՀԱԻԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւանութեան բերելու խօսուածք:  <b>ՀԱԻԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Հաւանութեամբ, հաճութեամբ:  <b>ՀԱԻԱՆԱԳԻՐ</b>, գ. Հաւանութեան՝ համաձայնութեան գրութիւն:  <b>ՀԱԻԱՆԱԼ</b>, չբ. Սկզբնաւորուել, առաջանալ:  <b>ՀԱԻԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հաւանող, ընդունող: Կարելի բայց ոչ ստույգ:  <b>ՀԱԻԱՆԱԿԱՆԱԲԱՐ</b>, S. Հաւանօրէն:  <b>ՀԱԻԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւանեցնող՝ հաճեցնող:  <b>ՀԱԻԱՆԱԿԻՑ</b>, ած. Ուրիշի նման հաւանող:  <b>ՀԱԻԱՆԱՊԷՍ</b>, S. Հաւանաբար:  <b>ՀԱԻԱՆԳ</b>, գ. Փոքր սանդ:  <b>ՀԱԻԱՆԳԱԿՈԹ</b>, գ. Հաւանգի կոթ:  <b>ՀԱԻԱՆԵԼ</b>, չբ. Անսալ, ականջ դնել:  <b>ՀԱԻԱՆԵԼԻ</b>, ած. Հաւանող, համաձայնող:  <b>ՀԱԻԱՆԸՆԿԵՐՔ</b>, գ. Համերաշխ՝ արտակից ընկերներ:  <b>ՀԱԻԱՆՈՂԱԿԱՆ</b>, գ. Հաւանութիւն՝ հաճութիւն արտայայտող:  <b>ՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւան լինելը:  <b>ՀԱԻԱՆՕՐԷՆ</b>, մկ. Ինչպէս հաւանական է թոռում:  <b>ՀԱԻԱՊԱՀ</b>, S. Հաւաբոյծ:  <b>ՀԱԻԱՊԱՆ</b>, գ. Հաւ պահող:  <b>ՀԱԻԱՊԱՏԻՐ</b>, գ. Գիշերային թռչուն:</p>
--	--

<p><b>ՀԱԻԱՊՈՒՐ</b>, գ. Հաւուվ եփած ապուր:  <b>ՀԱԻԱՌ</b>, գ. Երկինք:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐ</b>, ան. մկ. Միւննոյն չափի եւ քանակի: Միւննան, անփոփոխ: ան. Հասարակաց, ընդհանուր:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԲԱԺԻՆ</b>, ան. Հաւասար բաժանած՝ բաժանուած:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԲԱՇԽ</b>, ան. Հաւասարապէս բաշխող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԲԱՐ</b>, Տ. Հաւասարապէս:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԳԻՆ</b>, ան. Նոյն գնի:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՐԾ</b>, ան. Ուրիշին հաւասար գործող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւասարագործ լինելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԳՈՒԹ</b>, ան. Ամենքի վերաբերմամբ հաւասար գույթ ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՂԱՏ</b>, ան. Հաւասար կերպով դատող, անաչառ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւասարադատ լինելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶԳՈՑ ԼԻՆԵԼ</b>, (Աստղար.) Երկու երկնային մարմնի՝ գողիակոսի մի կէտում լինելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՈՅԳ</b>, ան. Հաւասար զոյգ ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՕՐ</b>, ան. Հաւասար զօրութիւն ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւասարագօր լինելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԹԻ</b>, ան. մկ. Հաւասար թռուվ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԺԱՄԱՆԱԿ</b>, Տ. Ձուգածամանակ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԽՈՂ</b>, Տ. Համախոհ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԱՐԳ</b>, ան. Միւննոյն կարգի, համեմատ, նման:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿԻՑ</b>, ան. Ձուգահաւասար, համահաւասար:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇԻՌ</b>, ան. Նոյն կշիռը՝ ծանրութիւնն ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇՈՒՆԵԼ</b>, նբ. Հաւասարկշիռ</p>	<p>դարձնել: Հակառակ գործողութեամբ հաւասարակշռութիւն պահպանել:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇՈՒՆԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւասարակշիռ լինելը: Նման. Ճշգրիտ յարաբերութիւն:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՇՈՒՄ</b>, գ. Հաւասարակշռելը, հաւասարակշռուելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՈՂ</b> } ան. Որի բոլոր  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՈՂՄ</b> } կողմերը հաւասար են իրար:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Հաւասար եւ կցորդ՝ մասնակից դառնալ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԿՑՈՂ</b>, ան. Հաւասարապէս կցորդ, զուգակցորդ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՀԱՆՂԵՊ</b>, ան. Ուղիղ դեմուդեմ գնացող (գիծ), տրամագիծ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶԵԻ</b>, Տ. Ձուգակերպ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶԵՒՈՒՆԱԿ</b>, ան. Հաւասարաձեւ դառնալու ունակութիւն ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՄԱՍ</b>, ան. մկ. Հաւասար մասեր ունեցող:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՄԱՆԵԱԼ</b>, ան. Հաւասարապէս մասնակից դարձած:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՄԱՐՑ</b>, ան. Երկու կողմից հաւասարապէս մղուող (պատերազմ):  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՄԵՑ</b>, ան. Մեծութեամբ իրար հաւասար:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՄԻՑ</b>, ան. Հաւասար մտքով:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՆԿԻՒՆ</b>, ան. Որի անկիւններն իրար հաւասար են:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՍՓ</b>, ան. մկ. Նոյն չափի, նոյն քանակի, նոյնչափ:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱԶՍՓՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Ձուգաչափութիւն:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԱՏԻՒ</b>, ան. Պատուով իրար հաւասար:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԱՏՈՒՆԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւասարապատիւ լինելը:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԱՐԳԵՒ</b>, ան. Հաւասարապէս պարզեւոր:  <b>ՀԱԻԱՍԱՐԱՊԵՍ</b>, մկ. Հաւասար չա-</p>
---	---

փող՝ քանակով:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԷՐ**, ած. Հաւասարութիւն սիրող:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւասարասէր լինելը:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՍՐՈՒՆ** } ած. Հաւասարարունքներ ունեցող: (Երկրաչ.) (Եռանկիւնի), որի երկու կողմերը հաւասար են միմեանց:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՎԱՆԿ**, ած. (Քրկն.) Հաւասար վանկեր ունեցող (բառ):  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԵՍ**, ած. Հաւասար նայող:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԱՍԻՊ**, ած. Միեւնոյն տիպի, զուգաստիպ:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԵԼ**, չբ. Հաւասարուել:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԸՆԿԱԼ**, ած. Հաւասարապէս ընդունող:  
**ՀԱՒԱՍԱՐԻՉ**, ած. գ. Հաւասարեցնող:  
**ՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւասար լինելը: Միաբանութիւն, մտերմութիւն:  
**ՀԱՒԱՍԱՐՈՒՄ**, գ. Հաւասարուելը:  
**ՀԱՒԱՍԱՐՈՒԵԼ**, Տ. Հաւասարել:  
**ՀԱՒԱՍԿԻՉԲ**, գ. Սկզբնահաւ:  
**ՀԱՒԱՍՏԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Հաւաստի կերպով՝ ճշմարտապէս ասել՝ պատմել:  
**ՀԱՒԱՍՏԱԳԻՐ**, գ. Գրութիւն, որով մի պաշտօնական անձ կ'ատեան հաւաստում է այս կ'այն իրողութիւնը:  
**ՀԱՒԱՍՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Հաւաստի՛ի, Աւելի հաւաստի:  
**ՀԱՒԱՍՏԱԳՐԵԼ**, բ. Վկայագրել:  
**ՀԱՒԱՍՏԱՆՇԵԼ**, բ. Հաւաստել, հաստատել:  
**ՀԱՒԱՍՏԵԱՒ**, մկ. Հաւաստի կերպով:  
**ՀԱՒԱՍՏԵԼ**, նբ. Վաւերացնել, ճշմարիտը հաստատել:  
**ՀԱՒԱՍՏԻ**, ած. Հաւատարու արժանի, ճիշտ, ստոյգ:  
**ՀԱՒԱՍՏԻԱՅՈՒՄ**, գ. Հաւաստիացնելը:  
**ՀԱՒԱՍՏԻ**, ած. Ստոյգ, ճիշտ:  
**ՀԱՒԱՍՏԻԱՆԱԼ**, բ. Հաւաստի դառնալ:

**ՀԱՒԱՍՏԻԱՊԷՍ**, մկ. Հաւաստի՝ ճիշտ հաստատուած կերպով:  
**ՀԱՒԱՍՏԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւաստի՝ ստոյգ լինելը:  
**ՀԱՒԱՍՏԻՔ**, գ. Ստուգութիւն, անվերէպ ճշտութիւն:  
**ՀԱՒԱՍՏՈՒՄ**, գ. Հաւաստելը, հաւաստուելը:  
**ՀԱՒԱՎԱՃԱՌ**, Տ. Թոյնավաճառ:  
**ՀԱՒԱՏ**, գ. Հաւատալը, իբրեւ ճշմարտութիւն ընդունելը մի բան: (Կրօն.) Յատկապէս՝ իբրեւ ճշմարտութիւն ընդունելը կրօնական դաւանանքը: Վստահութիւն դէպի մարդիկ:  
**ՀԱՒԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Հաւաստի դաւանութիւնը պարունակող գրուածք:  
**ՀԱՒԱՏԱԴԻՐ**, ած. Իր հաւատի համար վկայութիւն տուող:  
**ՀԱՒԱՏԱԴՐՈՒԺ**, Տ. Ուխտադրուծ:  
**ՀԱՒԱՏԱԼ**, չբ. Իբրեւ ճշմարտութիւն՝ իրողութիւն ընդունել: Վստահ լինել: Համոզուել:  
**ՀԱՒԱՏԱԼԻ**, ած. Ինչ բանի կարելի է հաւատալ:  
**ՀԱՒԱՏԱԼԻՑ**, ած. Հաւատով լի:  
**ՀԱՒԱՏԱԼԻՔ**, գ. (Կրօն.) Ինչ որ հաւատի առարկան է կազմում:  
**ՀԱՒԱՏԱՆԴԻՐ**, ած. Հաւատը փնտրող, հաւատը քննող:  
**ՀԱՒԱՏԱԿԻՑ**, ած. Հաւատով ընկեր:  
**ՀԱՒԱՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւատակից լինելը:  
**ՀԱՒԱՏԱՍՔ**, գ. (Եկեղ.) Հաւատի Նիկիական հանգանակը:  
**ՀԱՒԱՏԱՆԱՍՄԿ**, գ. Հաւատի վերաբերեալ գիտելիքները պարունակող գրութիւն նամակ:  
**ՀԱՒԱՏԱՆՈՒԷՐ**, ած. Հաւատին նուիրում:  
**ՀԱՒԱՏԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. գ. (Եկեղ.) Հաւատի վերաբերեալ գիտելիքները պատ-

մող:

**ՀԱԻՄՏԱՄԱՀՄԱՆ**, ան. (Կրօն.) Հա-  
ւատք սահմանող:

**ՀԱԻՄՏԱՄԷՐ**, ան. (Կրօն.) Հաւատք սի-  
րող, կրօնասէր, ջերմեռանդ:

**ՀԱԻՄՏԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. (Կրօն.) Հա-  
ւատք վաճառող, շահի համար հաւատն  
ուրացող:

**ՀԱԻՄՏԱՏԵԱՅ**, ան. Հաւատն ատող:

**ՀԱԻՄՏԱՐԻՄ**, ան. Որին կարելի է հա-  
ւատալ, վստահելի: Ստոյգ, հաւաստի,  
ճիշտ:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւա-  
տարիւմ ստոյգ գրութիւն:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԲԱՐ**, մկ. Հաւատարիւմ  
կերպով:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԳԻՐ**, գ. (Իրարբ.) Պաշտօ-  
նական՝ նոտարական թուղթ: Նորա-  
նըշանակ դեսպանի վաւերագիր:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Հաւա-  
տարիւմի:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԳՐԱՅԻՆ**, ան. Հաւատար-  
մագրով հաստատուած:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԹՈՒՂԹ**, Տ. Հաւատար-  
մագիր:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱԿԱՆ**, ան. Հաւատարմու-  
թիւն արտայայտող:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱՆԱԼ**, չբ. Հաւատարիւմ՝  
վստահելի դառնալ:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱՏԱՐ**, գ. (Իրարբ.) Նա՝ որին  
տրուած է հաւատարմագիր:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄԱՏՈՒ**, գ. (Իրարբ.) Նա որ  
տալիս է հաւատարմագիր:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւատարիւմ  
լինելը:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄՈՒՅԻ**, գ. Հավատարիւմ կին:

**ՀԱԻՄՏԱՐՄՕՐԷՆ**, Տ. Հաւատարմաբար:

**ՀԱԻՄՏԱՅԱԼ**, անց. դերբ. Հաւատալի,  
ան. գ. Հաւատացած:

**ՀԱԻՄՏԱՅՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ հաւա-  
տացնում է:

**ՀԱԻՄՏԱԻՈՐ**, ան. գ. (Եկեղ.) Կուսակը-

բօն կին: (Իրարբ.) Նա որ կտակով ժա-  
ռանգութիւն է ստացել, բայց պարտա-  
ւորուած է այդ ժառանգութիւնը ամբող-  
ջապէս կմ մեծ մասամբ փոխանցել  
ուրիշի անուն: Իր հաւատացածին  
նուիրեալ:

**ՀԱԻՄՏԱՓՈՒՄ**, ան. (Կրօն.) Հաւատք  
փոխող:

**ՀԱԻՄՏԱՓՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւատա-  
փոխ լինելը:

**ՀԱԻՄՏԱՔՆԱԿԱՆ**, ան. Հաւատաքնն-  
նութեանը վերաբերող:

**ՀԱԻՄՏԱՔՆԻՉ**, ան. գ. Հաւատի գործը  
քննող (անձ):

**ՀԱԻՄՏԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միջնադար-  
եան կաթողիկէ կրօնական ատեանի  
դատավարութիւն՝ որով Հերետիկոս մը  
կը հարցաքննէին եւ կը պատժէին:

**ՀԱԻՄՏԳԻՐ**, Տ. Հաւատարմագիր:

**ՀԱԻՄՏՈՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Որսալը դէպի  
մի այլ հաւատ:

**ՀԱԻՄՏՈՒՅԻ**, գ. Հաւատացեալ կին:

**ՀԱԻՄՏՈՒՐԱՅ**, ան. Իր հաւատն ուրա-  
ցած, ուրացեալ:

**ՀԱԻՄՏՈՒՐԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հաւատու-  
րաց լինելը:

**ՀԱԻՄՏՇԵԱՅ**, Տ. Առհաւատչեալ:

**ՀԱԻՄՏՇԵՔ**, գ. (Իրարբ.) Մի մասն այն  
գումարի, որ վճարուելու է ըստ պայմա-  
նագրի:

**ՀԱԻՄՏՏԱՐ**, Տ. Հաւատարմատար:

**ՀԱԻՄՏՔ**, գրաբ. յոգն. ուղղ. Հաւատի:

**ՀԱԻԱՐԱՄ**, ան. գ. Հաւերը արածեցնող:

**ՀԱԻԱՔ**, ան. մկ. Հաւաքուած, մէկ տեղ  
ժողովուած

**ՀԱԻԱՔ**, գ. (Բուս.) Ռեհանի մի տեսակ:

**ՀԱԻԱՔԱԲԱՆ**, ան. Հաւաքաբանու-  
թեամբ խօսող կմ գրող:

**ՀԱԻԱՔԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ան. Հաւաքաբա-  
նութեան յատուկ:

**ՀԱԻԱՔԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Հաւաքաբանու-  
թիւն անել:

<p><b>ՀԱՒԱՔԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Տրամ.) Տրամաբանական ապացուցման ձև:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԲԱՐ</b>, մկ. Հաւաքական կերպով, խմբովին:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԳՆԵԼ</b>, բ. Մեծ քանակութեամբ գնել:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԳՆՈՐԴ</b>, գ. Մեծագնորդ:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԳՐԵԼ</b>, բ. Նոր ուժեր հաւաքել:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. Մի տեղ հաւաքելը: ՀԱՎԱՔԱԾՈՅ } Տ. Ժողովածոյ, Ժողովածու: ՀԱՎԱՔԱԾՈՒ }</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԿԱԶՄ</b>, գ. Զինուած ուժերի կազմը:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԿԱՆ</b>, ած. Հկր. Անհատական: (Քրկն.) Այն գոյական անունը, որ եզակի ձեւով արտայայտում է շատ միատեսակ առարկաների խումբ: Խմբական, հասարակական:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւաքական լինելը:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱՊԱՏԿԵՐ</b>, գ. Հաւաքական պատկեր, նկարագիր:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱՊԷՄ</b>, Տ. Հաւաքաբար:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱՏԵՂ(Ի)</b>, գ. Տեղ, ուր հաւաքուում են, ժողովատեղ:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱՏՈՒՆ</b>, գ. Տուն, որտեղ հաւաքուում են:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԱՐԱՆ</b>, գ. Հաւաքատեղ, հաւաքատուն:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԵԼ</b>, նբ. Յիրուցան եղած իրերը մէկտեղ բերել: Ժողովել:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է հաւաքել:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ հաւաքում է, հաւաքող: Ժողովող:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔՈՅԹ</b>, գ. Հաւաքածու, ժողովածու: Մի տեղ հաւաքուելը (ժամանցի համար):</p> <p><b>ՀԱՒԱՔՈՏԵԼ</b>, նբ. Բոլորը հաւաքել:</p> <p><b>ՀԱՒԱՔՈՒՄ</b>, գ. Յրուած իրերը մէկ տեղ բերելը՝ խմբելը: Հաւաքածոյ կազմելը:</p>	<p><b>ՀԱՒԱՔՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հարկերի հաւաքիչ լինելը:</p> <p><b>ՀԱՒԲԱԿ</b>, գ. Տան կողքին բաց բակ:</p> <p><b>ՀԱՒԵԼԱՃ</b>, գ. Լրացուցիչ, յաւելեալ աճ:</p> <p><b>ՀԱՒԵՂԷՆ</b>, ած. գ. Ընտանի թոչունների հաւաքական անուն:</p> <p><b>ՀԱՒԷԶ</b>, գ. Պղպեղ, մանաւանդ կարմիր պղպեղ:</p> <p><b>ՀԱՒԹԱՂ</b>, ած. Հաւերը թաղող:</p> <p><b>ՀԱՒԹԱՌ</b>, գ. Հաւերի թառելու ժամանակը:</p> <p><b>ՀԱՒԻԿ</b>, գ. Փոքր հաւ, սիրուն հաւ:</p> <p><b>ՀԱՒԻՍՍՈՅ</b>, գ. Հաւախօս:</p> <p><b>ՀԱՒԿԵՌԱՍ</b>, գ. Կեռասի վայրի տեսակներից մէկը:</p> <p><b>ՀԱՒԿԹԱԶԵՒ</b>, ծ. Հաւկթի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՀԱՒԿԹԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. գ. Հաւկիթ վաճառող:</p> <p><b>ՀԱՒԿԻԹ</b>, գ. Հաւի ձու: Թեթեւամիտ:</p> <p><b>ՀԱՒԿԻԹՆԱԼ</b>, չբ. Հաւկիթ դառնալ:</p> <p><b>ՀԱՒԿԻԹՉՈՒՐ</b>, գ. Մի տեսակ կերակուր, որ պատրաստում են ջրի մէջ ձու ջարդելով</p> <p><b>ՀԱՒԿՈՒԼ</b>, գ. (Կենդ.) Որսկան բազէի մի տեսակ:</p> <p><b>ՀԱՒԿՈՒՐ</b>, գ. (Ախտաբ.) Աչքի տկարութիւն՝ գիշերը չտեսնելու:</p> <p><b>ՀԱՒԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Հաւկուր:</p> <p><b>ՀԱՒԿՏԵՆԻ</b>, գ. Անորոշ տեսակի լեռնային թուփ:</p> <p><b>ՀԱՒԶԱԳ</b>, գ. Հաւի ձագ: Ճուտ:</p> <p><b>ՀԱՒԶՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Վերտաւոր ձկներից մէկը՝ պատկանող ձուկ՝ թոչունի թելերի նման լողարաններով:</p> <p><b>ՀԱՒ-ՃԻԻ</b>, գ. Հաւ եւ ընդհանրապէս թելաւոր:</p> <p><b>ՀԱՒՆՈՅ</b>, գ. Փոքր շէնք, որտեղ հաւերը ձու են ածում:</p> <p><b>ՀԱՒՈՐԻԿ</b>, գ. Հաւ, թոչուն, հաւ ու ձիւ:</p> <p><b>ՀԱՒՈՐՄԱԿ</b>, գ. (Կենդ.) Որսկան շների մի տեսակը:</p> <p><b>ՀԱՒՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Թոչնորսութիւն:</p>
--	---

<p><b>ՀԱՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հաւ լինելը, հաւի յատկութիւնը, բնութիւնը:</p> <p><b>ՀԱՒՈՒԿ</b>, գ. (Փաղաքը.), Փոքրիկ հաւ:</p> <p><b>ՀԱՒՈՒԿԹԱԾ</b>, գ. (Ծածկ.) Հաւկիթ, ձու:</p> <p><b>ՀԱՒՈՒՐ</b>, մկ. Մի կարճ ժամանակ, փոքր ինչ:</p> <p><b>ՀԱՒՏՈՒՆ</b>, գ. Հաւի բնակութեան տեղ:</p> <p><b>ՀԱՒՐ</b>, գ. (Բուս.) Մպիտակ կաղամախի:</p> <p><b>ՀԱՒՐՈՋ</b>, գ. Կաւէ կմ յախճապակէ աման:</p> <p><b>ՀԱՒՓԱԼ</b>, գ. (Կենդ.) Վայրի կմ վայրատուն աղանի:</p> <p><b>ՀԱՒՔ</b>, գ. Երկնային թռչուն:</p> <p><b>ՀԱՒՔԱՇ</b>, գ. Հաւի կուրծքի վրայի երկ՝ ճիւղ՝ եղանաձէ ոսկորը:</p> <p><b>ՀԱՒՔՏՈՒԿ</b>, գ. Հաւաքոտելը, ժողովելը:</p> <p><b>ՀԱՒՕՐԵՆՔ</b>, գ. Հաւեղէն, թռչնեղէն, որեւիցէ թռչուն, հաւք:</p> <p><b>ՀԱՓ</b>, Միջ. որ արտայայտուում է արագ շարժում:</p> <p><b>ՀԱՓԱՓԵԼ</b> նր. Յանկարծ իլել, յափըշտակել:</p> <p><b>ՀԱՓԱՓՈՒՄ</b>, գ. Հափափելը, յափշտակելը:</p> <p><b>ՀԱՓԵԼ</b>, (Մանկ.), նր. Հափ անել, արագապէս յանկարծ ուտել:</p> <p><b>ՀԱՓԻ</b>, Յանկարծ աներեւութանայ:</p> <p><b>ՀԱՓՀԱՓ</b>, գ. Բերանը բաց ու խուփ անել:</p> <p><b>ՀԱՓՈՒՌ</b>, գ. Ափ, բուռ:</p> <p><b>ՀԱՓՈՒՍԵՁ</b>, գ. Ափի՝ բռի մէջը:</p> <p><b>ՀԱՓՈՒԵԼ</b>, նր. Յափշտակել:</p> <p><b>ՀԵԳԱՐԱՆ</b>, գ. Ընթերցանութիւն սովորելու առաջին դասագիրք: Այբբենարան:</p> <p><b>ՀԵԳԵԼ</b>, նր. Հնչիւնը հնչիւնի հետ կապելով վանկ կազմել:</p> <p><b>ՀԵԳԵՄՈՆ</b>,</p> <p><b>ՀԵԳԵՄՈՆՐԻԴԵՄ</b>, գ. Առաջնորդ, կուսակալ:</p> <p><b>ՀԵԳԵՎԱՐ</b>, մկ. Հեզելով:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱԲԱՐ</b>, ած. Հեզնելով խօսող:</p>	<p><b>ՀԵԳՆԱԲԱՆԵԼ</b>, բ. Հեզնելով խօսել:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Հեզնութիւն:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱԽԱՈՆ</b>, ած. Հեզնանքով խառն:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հեզնութիւն՝ ծաղրանք պարունակող:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱՀՈՒՆՉ</b>, ած. Հեզնաբար հնչող:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱԶԱՅՆ</b>, ած. մկ. Հեզնական՝ ծաղրական ձայնով:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱՆՔ</b>, գ. Հեզնական խօսք: Ծաղրանք:</p> <p><b>ՀԵԳՆԱՍԷՐ</b>, ած. Հեզնել եւ հեզնութիւն սիրող:</p> <p><b>ՀԵԳՆԵԼ</b>, նր. Հեզնութիւն անել: Ծաղրել:</p> <p><b>ՀԵԳՆԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ հեզնում է, հեզնող:</p> <p><b>ՀԵԳՆՈՏ</b>, ած. Հեզնող: Ծաղրական:</p> <p><b>ՀԵԳՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօսք, որ արտաքին իմաստին հակառակ նշանակութեամբ է հասկացուում:</p> <p><b>ՀԵԳՆՕՐԵՆ</b>, մկ. Հեզնելով:</p> <p><b>ՀԵՁ</b>, ած. Մեղմ ու հանդարտ բնատրութեան տէր: Խոնարհ:</p> <p><b>ՀԵՁԱԲԱՆ</b>, ած. Հեզաբար խօսող:</p> <p><b>ՀԵՁԱԲԱՐԲԱՈ</b>, ած. Հեզութեամբ խօսող: Խոնարհօրէն:</p> <p><b>ՀԵՁԱԲԱՐՈՑ</b>, ած. Հեզ բնատրութեան տէր:</p> <p><b>ՀԵՁԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեզաբարոյ լինելը:</p> <p><b>ՀԵՁԱԲԱՐ</b>, մկ. Հեզութեամբ: Խոնարհութեամբ:</p> <p><b>ՀԵՁԱԳՆԱՑ</b>, ած. Հեզութեամբ գնացող, հանդարտաբայլ:</p> <p><b>ՀԵՁԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի հեզ:</p> <p><b>ՀԵՁԱԴԷՄ</b>, ած. Հեզ դէմքով:</p> <p><b>ՀԵՁԱԽՕՍ</b>, ած. Հեզութեամբ կմ հեզ՝ խոնարհ ձայնով խօսող:</p> <p><b>ՀԵՁԱՀԱՍԲՈՅՐ</b>, ած. Հեզ եւ համբոյր, քաղցր ու մեղմ:</p> <p><b>ՀԵՁԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ած. Հեզ՝ մեղմ՝ քաղցր նայուածք ունեցող:</p> <p><b>ՀԵՁԱՀՈԳԻ</b>,</p>
---	--

**ՀԵԶԱՄԻՏ**, ան. Հոգով՝ մտքով հեզ, հեզաբարոյ:  
**ՀԵԶԱՆԱԶ**, ան. Հեզ նազանք ունեցող:  
**ՀԵԶԱՆԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեզանազ լինելը:  
**ՀԵԶԱՆԱԼ**, չբ. Հեզ դառնալ, մեղմանալ:  
**ՀԵԶԱՆՈՅ**, գ. Հեզերի տեղ:  
**ՀԵԶԱՇԱՐԺ**, ան. մկ. Մեղմ՝ հանդարտ շարժուածքով:  
**ՀԵԶԱՄԱՀ**, ան. Մեղմ՝ հանդարտ սահող գնացող:  
**ՀԵԶԱՄԱՂԱՐԹ**, ան. Որի սաղարթը՝ տերեւները մեղմօրէն շարժուում են հովից:  
**ՀԵԶԱՔԱՅԼ**, S. Հեզագնաց:  
**ՀԵԶԻԿ**, ան. մկ. (Փաղաքշ.) Հեզ, մեղմ ու անուշ:  
**ՀԵԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեզ լինելը:  
**ՀԵԶՕՐԵՆ**, մկ. Հեզութեամբ:  
**ՀԵԹԱԼ**, չբ. Յոգնածութիւնից արագ-արագ շունչ քաշել:  
**ՀԵԹԱՆՈՍ**, Կոսպաշտ. Փոխ. Անօրէն:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱԲԱՐ**, մկ. Հեթանոսի պէս:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱԲԱՐՈՅ**, ան. Հեթանոսի բարք ու սովորութիւններ ունեցող:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԱՆ**, ան. Հեթանոսին եւ հեթանոսութեան յատուկ:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱԿԻՐ**, ան. Ինչ որ իր մէջ կրում է հեթանոսը:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱՄԻՏ**, ան. Հեթանոսի նման մտածող:  
**ՀԵԹԱՆՈՍԱՆԱԼ**, բ. Հեթանոս դառնալ:  
**ՀԵԹԱՆՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կոսպաշտութիւն:  
**ՀԵԹԱՆՈՍՈՒՇԻ**, գ. Հեթանոս կին:  
**ՀԵԹԵԹԱԼ**, չբ. Յոգնածութիւնից արագ-արագ ու կցկտուր շունչ քաշել:  
**ՀԵԼԻԲՈՎՏԱ** } գ. (Բուս.) Հաց. համեմ:  
**ՀԵԼԻԲՈՎՐԱԿ** }  
**ՀԵԼԼԵՆ**, գ. Դասական ժամանակի յոյն:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԲԱՆ**, ան. գ. Դասական յունարէնի հմուտ մասնագէտ:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հելլենական

լեզուին յատուկ արտայայտութիւն:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԳԷՏ**, ան. գ. Հելլեներէնի հմուտ մասնագէտ:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԳԻՐ**, ան. Հին հելլենական տառերով գրուած:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԽՕՍ**, ան. Հելլեներէն խօսող:  
**ՀԵԼԼԵՆԱԿԱՆ**, ան. Հելլեններին յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՀԵԼԼԵՆԱՄԷՐ**, ան. գ. Հելլեններին, հելլենական լեզուն՝ քաղաքակրթութիւնը սիրող:  
**ՀԵԼԼԵՆԱՄԻՐԱԿԱՆ**, ան. Հելլենասէրին եւ հելլենասիրութեան յատուկ:  
**ՀԵԼԼԵՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հելլենասէր լինելը:  
**ՀԵԼԼԵՆԱՏԻ**, S. Հելլեն:  
**ՀԵԼԼԵՆՈՒՇԻ**, գ. Հելլեն (իզական սեռի):  
**ՀԵԼՈՒՆԱԳՈՐԾԵԼ**, բ. Հելուսով գործել:  
**ՀԵՇ**, գ. Հեծեծանք:  
**ՀԵՇԱԿԱՆ**, ան. Հեծեծանք արտայայտող, հառաչական: Լալահառաչ:  
**ՀԵՇԱՆ**, գ. Գերան, առաստաղի մարդակ:  
**ՀԵՇԱՆԱԿԱԼ**, գ. Հաստ գերան, որ պահում է մարդակները:  
**ՀԵՇԱՆԱՀԵՐՁ**, ան. Գերանը ձեղքող՝ կտրող:  
**ՀԵՇԱՆԱՅՈՒ**, գ. Գերանացու, մարդկացու:  
**ՀԵՇԱՆԵԼԻ** } գ. Հեծանելու կենդանի  
**ՀԵՇԱՆԵԼԻՔ** }  
 (ձի, ջորի եւ այլն):  
**ՀԵՇԱՆԻ**, գ. Տեղափոխութեան սարած էրկու՝ մէկը միւսի յետեւից դարսած անիւներով:  
**ՀԵՇԱՆԻԱԿԱՆԳԱՆՈ**, գ. Կանգառ հեծանիւների համար:  
**ՀԵՇԱՆԻԱԴՊՈՅ**, գ. Հեծանուորդների մարզադպրոց:  
**ՀԵՇԱՆԻԱՎԱԶՔ**, գ. (Մարզ.) Հեծանուորդների մրցարշաւ:  
**ՀԵՇԱՆԻՈՐ**, գ. Հեծանիւ քշող անձ:



<p><b>ՀԵԾԵԱԼ</b>, ան. գ. <i>Հեծած, հեծելագորք:</i></p> <p><b>1. ՀԵԾԵԼ</b>, չբ. <i>Վիշտը արտայայտել հառաչանքներով: Ողբալ, հեկեկալ:</i></p> <p><b>2. ՀԵԾԵԼ</b>, գ. <i>Ձիատր գորք, հեծելագոր:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱԳՈՒՆՆԵՐ</b>, գ. (Ռազմ.) <i>Հեծեալների ձիատր գորքի գունդ:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱԶՆ</b>, ան. <i>Հեծեալների տոհմից:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱԶՕՐ</b> } գ. (Ռազմ.) <i>Ձիատր</i>  <b>ՀԵԾԵԼԱԶՕՐՔ</b> } <i>գորք:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱՄՈՒՄԲ</b>, գ. <i>Հեծեալների ձիատրների խումբ:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱԿ</b>, գ. (Ռազմ.) <i>Հեծելագորքի ամեն մի զինուորը:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱՊԵՏ</b>, գ. (Ռազմ.) <i>Հեծելագորի պետ:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱՎԱՇՏ</b>, գ. (Ռազմ.) <i>Հեծելագորքի վաշտ:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼԱՎԱՐԺ</b>, գ. <i>Նա որ վարժեցնում սովորեցնում է կանոնատր ձի հեծնել:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵԼՈՒՈՐ</b>, գ. <i>Ձինուոր:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵՏԱԳԻՆ</b>, ան. մկ. <i>Հեծեծանքով լի, հեծեծանքով: Ողբագին, լալագին:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵՏԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Հեծեծանք արտայայտող: Հեկեկանք:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵՏԱՆՔ</b>, գ. <i>Վշտից հառաչելը: Ողբ:</i></p> <p><b>ՀԵԾԵՏԵԼ</b>, չբ. <i>Վշտից հառաչանքներ արձակել: Ողբալ:</i></p> <p><b>ՀԵՇԿԱՆ</b>, ան. <i>Հեծնելու յարմար:</i></p> <p><b>ՀԵՇԿԼՏԱԼ</b>, նբ. <i>Ընդհատ-ընդհատ շունչ քաշել լացի ժամանակ: Հեծեծել: Հեկեկալ:</i></p> <p><b>ՀԵՇԿԼՏԱՆՔ</b>, գ. <i>Հեծկլտալը, հեծկլտալու ձայնը: Հեկեկանք:</i></p> <p><b>ՀԵՇԿԼՏՈՑ</b>, գ. <i>Հեծկլտալը:</i></p> <p><b>ՀԵՇՆԵԼ</b>, նբ. <i>Ձիու, ուղտի, իշու եւն վրայ նստել:</i></p> <p><b>ՀԵՇՆԵԼԻՔ</b>, ան. <i>Հեծնելու յարմար, հեծկան:</i></p> <p><b>ՀԵՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Վշտայլից հառաչանք, հեծեծանք: Ողբ:</i></p> <p><b>1. ՀԵՇՈՒԿ</b>, գ. <i>Մարդու յետոյքը, նստա-</i></p>	<p><i>տեղ</i></p> <p><b>2. ՀԵՇՈՒԿ</b>, ան. <i>Հեծած: Ձի նստած:</i></p> <p><b>ՀԵՇՅՆԵԼ</b>, անց. <i>ձեւ Հեծնելի:</i></p> <p><b>ՀԵԿԵԿ</b>, Տ. <i>Հեկեկանք, Հեկեկոց:</i></p> <p><b>ՀԵԿԵԿԱԳԻՆ</b>, ան. <i>Հեկեկացող, հեկեկալով: Լալագին:</i></p> <p><b>ՀԵԿԵԿԱԼ</b>, չբ. <i>Ընդհատ-ընդհատ շունչ քաշելով լալ:</i></p> <p><b>ՀԵԿԵԿԱՆՔ</b>, գ. Տ. <i>Հեկեկոց: Լացի ձայն:</i></p> <p><b>ՀԵԿԵԿՈՑ</b>, գ. <i>Հեկեկալու՝ հեծկլտալու ձայն:</i></p> <p><b>ՀԵԿՋԱՄԵՏՐ</b>, Տ. <i>Վեցաչափ:</i></p> <p><b>ՀԵԿՏԱՐ</b>, գ. <i>Մետրական համակարգով՝ գետնի մակերեսային չափ:</i></p> <p><b>ՀԵԿՏՈՒԹՐ</b>, գ. <i>Մետրական համակարգի չափ:</i></p> <p><b>ՀԵԿՏՈՄԵՏՐ</b>, գ. <i>Մետրական համակարգի մեջ՝ երկարութեան չափ:</i></p> <p><b>1. ՀԵՆ</b>, արմ. <i>Հեղուի:</i></p> <p><b>2. ՀԵՆ</b>, Տ. <i>Հեղք:</i></p> <p><b>3. ՀԵՆ</b>, գ. <i>Անգամ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԱԿԱՆ</b>, Տ. <i>Ինֆուզորիա: Հողաթափիկ միաբջիջ կենդանի:</i></p> <p><b>ՀԵՐԱՆԻԹ</b>, գ. <i>Հեղուկ նիւթ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳ</b>, ան. <i>Ծոյլ, պղերգ, անփոյթ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, փխկ. <i>Հեզնաբանութիւն:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Ծուլութեամբ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱԹՈՒԶ</b>, ան. <i>Թռչելու մեջ ծոյլ՝ դանդաղ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱԼ</b>, չբ. <i>Ծուլանալ, դանդաղել:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱԼՈՒԲ</b>, ան. <i>Լսելու մեջ ծոյլ՝ անփոյթ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱՄԻՏ</b>, ան. <i>Մտքով ծոյլ: Թուլամիտ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Հեղգ դառնալ, ծուլանալ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱՄԻՐՏ</b>, ան. <i>Սրտով հեղգ, դանդաղ:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳԱՑՈՒՑԻԶ</b>, ան. <i>Ծուլացնող:</i></p> <p><b>ՀԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հեղգի յատկութիւնը:</i></p> <p><b>ՀԵՐԵՆ</b>, գ. <i>Վարարած գետի կմ յորդ</i></p>
---	--

<p>անձրեւաջրի արագ ու կատաղի հոսանք: Մեծ յորդուքիւն:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Հեղեղի պէս:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԳՆԱՑ</b>, ած. Հեղեղի նման գնացող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԹԱՓ</b>, ած. (փխբ.) Ուժգին, հեղեղի թափ ունեցող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԽԱՌՆ</b>, ած. Հետը հեղեղ խառնըուած:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՇՈՒՓ</b>, ած. Հեղեղով կմ հեղեղի նման ծփացող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԿԱՆ</b>, ած. Հեղեղին յատուկ, հեղեղող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱԿՈՇ</b>, ած. Հեղեղից ծեծուած ջարդուած:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՄԱՇ</b>, ած. Հեղեղով մածուած: Թանձրացած:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՆՄԱՆ</b>, ած. մկ. Հեղեղի նման: Տեղատարափ:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՋՈՒԻ</b>, գ. Հեղեղի ջուր:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՄԱՍ</b>, ած. Հեղեղով սաստող պատճող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՎԱՅՐ</b>, գ. Հեղեղի (անցնելու) տեղ:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՏ</b>, գ. Հեղեղի փորած անցք:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՏԱՅԻՆ</b>, ած. Հեղեղատին վերաբերող:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԱՏԱՐ</b>, ած. Հեղեղից տարուած թշուած:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂԵԼ</b>, նբ. Գետինը ողողել, ջրով ծածկել:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂՈՒՄ</b>, գ. Հեղեղելը:</p> <p><b>ՀԵՂԵՂՈՐԷՆ</b>, մկ. Հեղեղի նման:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿ</b>, գ. Առաջնորդ, վարիչ: Գիրք շարադրող: Գիրք գրող:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ հեղինակաւոր անձ:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱԳԻՐ</b>, ած. Հեղինակի կողմից գրուած:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱՋՐԿԵԼ</b>, բ. 1. Հեղինակային իրատունքից զրկել: 2. Պատուազրկել:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱԿԱՆ</b>, ած. Հեղինակին յա-</p>	<p>տուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱՌՈՐ</b>, ած. Հեղինակութիւնը վայելող:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեղինակաւոր լինելը:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿԵԼ</b>, նբ. Յօրինել, շարադրել:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեղինակ սկզբնապատճառ լինելը:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿՈՒՅԻ</b>, գ. Կին հեղինակ:</p> <p><b>ՀԵՂԻՆԱԿՕՐԷՆ</b>, Տ. Հեղինակաբար:</p> <p><b>ՀԵՂԻՔ</b>, գ. Բերք, բոյս:</p> <p><b>ՀԵՂԻԻ</b>, ած. Ինչ որ թափելու է:</p> <p><b>ՀԵՂԶ</b>, արմ. Հեղձնուլ ՚ի:</p> <p><b>ՀԵՂՁԱԿ</b>, գ. Մի կտոր կմ այլ նիւթ, որ նուագարանի լարերի վրայ ձգելով մեղմացնում են ձայնը:</p> <p><b>ՀԵՂՁԱՄԱՆ</b>, Տ. Խեղդամահ:</p> <p><b>ՀԵՂՁԱՄՂՈՒԿ</b>, ած. Խեղդուած ու մղձկած, շնչասպառ եղած:</p> <p><b>ՀԵՂՁԱՆԱԽԱՆՁ</b>, ած. Նախանձից խեղդուող:</p> <p><b>ՀԵՂՁՈՒԿ</b>, Տ. Խեղդուկ:</p> <p><b>ՀԵՂՁՈՒՑԻԿ</b>, ած. Խեղդուած, խեղդամահ եղած:</p> <p><b>ՀԵՂՁՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա որ խեղդում է խեղդող:</p> <p><b>ՀԵՂՈՅՄ</b>, գ. Գամ, բեւեռ, մեխ:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԼ</b>, Տ. Թափել, Թափուել, Վաթել:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿ</b>, ած. Հեշտ թափուող, լոյծ:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿԱՆԱԼ</b>, չբ. Հեղուկ դառնալ:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿԱՉԱՓ</b>, գ. (Ֆիզ.) Փոքր գործիք:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿԱՑՈՒՄ</b>, գ. Հեղուկանայր, հեղուկացնելը:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿԵՂԷՆ</b>, ած. գ. Ինչ որ հեղուկ է:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեղուկ լինելը:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒՄ</b>, գ. Թափելը: Հոսում:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒՄԵԼ</b>, նբ. Բեւեռել, մեխել:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒՍՈՒՄ</b>, գ. Միացնելը, բեւեռելը:</p> <p><b>ՀԵՂՈՒՄՇ</b>, գ. Թափուածք:</p> <p><b>ՀԵՃՈՒԿՔ</b>, գ. Մէկին հակառակ՝ նրան զայրացնելու կմ արհամարհելու համար կատարուած թշնամական գործ:</p>
--	---

<p> <b>ՀԵՄ</b>, մկ. շղկ. <i>Հիմա, դէ հիմա:</i>  <b>ՀԵՆԱԿԵՐՏՈՒԱԾՔ</b>, գ. <i>Հենակառոյց:</i>  <b>ՀԵՆԱԿ ՇԱԻՂԱՅ</b>, ճանապարհի հետք:  <b>ՀԵՆԱՀԱՐԹԱԿ</b>, գ. <i>Հենուելու հարթակ:</i>  <b>ՀԵՆԱՀՐԱՊԱՐԱԿ</b>, գ. <i>Գործողութիւններ ծաւալելու յենակետային վայր:</i>  <b>ՀԵՆԱՆԻՇ</b>, <i>Հրետանիում. Տեղանքի իրական կամ պայմանական կէտ, որն օգտագործուում է նշանակործման համար:</i>  <b>ՀԵՆԱՉԱՓ</b>, <i>Գործիք, որը հնարատրութիւն է տալիս չափելու մինչեւ առարկան եղած հեռավորութիւնը:</i>  <b>ՀԵՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, <i>Հեռատրութեան չափում տարբեր արհեստագիտական միջոցներով:</i>  <b>ՀԵՆԸ</b>, մկ. <i>Վաղորդ, շատո՛նց:</i>  <b>ՀԵՆԹԻ</b>, ած. <i>Շատ սեւ դէմքով:</i>  <b>ՀԵՆՆԵՏԻԿՈՆ</b>, ած. (Եկեղ.) <i>Միաբանական (թուղթ):</i>  <b>ՀԵՆՔ</b>, գ. <i>Հինելը, հինելու գործողութիւնը: Կտաւի երկարութեամբ ձգուած թել, առէջ:</i>  <b>ՀԵՆՔԱԳՈՐԾ</b>, ած. գ. <i>Հենքը հիւսող (անձ):</i>  <b>ՀԵՆՔԱԹԵԼ</b>, գ. <i>Հենքի թել:</i>  <b>ՀԵՆՔԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Հենքին վերաբերող:</i>  <b>ՀԵՆՔԱՊԱՍԱՌ</b>, ած. մկ. <i>Լերդապատառ, հեւիհեւ:</i>  <b>ՀԵՇՏ</b>, ած. <i>Ախորժելի, հաճելի: Թեթեւ: Հկր. Դժուար: մկ. Դիւրին կերպով:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԲԱՆ</b>, Տ. <i>Քաղցրաբան:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Ախորժանքով հաճութեամբ:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԲՈՅՐ</b>, ած. <i>Ախորժարոյր:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԳԻՆ</b>, Տ. <i>Հեշտալի: Ախորժելի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԳԻՐ</b>, գ. <i>Դիւրութեամբ ստեղծագործող:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԳՈՅՆ</b>, Բաղդ. <i>աստ. Հեշտ՛ի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԳՐԳԻՌ</b>, ած. <i>Հեշտ գրգռուող, դիւրագրգիռ:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՂԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Սպիտակեղէնի եւ</i> </p>	<p> <i>նման բաների պահարան:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՁԵՐՄ ԼԻՆԵԼ</b>, <i>Հեշտութեամբ՝ դիւրաւ ազատուել:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՁՄԱՅԼ</b>, ած. <i>Շատ սքանչելի, շատ ախորժելի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԼԻ</b> } ած. <i>Շատ ախորժելի՝ ցանկալի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԼԻՐ</b> }  <b>ՀԵՇՏԱԼՈՅԾ</b>, ած. <i>Հեշտութեամբ լուծուող՝ քայքայուող:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԼՈՒՐ</b>, ած. <i>Հեշտութեամբ՝ ախորժելով լսող: Հաճոյքով լսուող:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԼՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հեշտութեամբ լսելը:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՆՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մարմնական ցանկութիւն:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՆՕՍ</b>, ած. <i>Քաղցրախօս:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հեշտախօս լինելը:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԾԻՆ</b>, ած. <i>Հեշտութեամբ՝ դիւրաւ ծնող:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԿԱՍ</b>, ած. <i>Ախորժելի, ցանկալի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԿԻԹ</b>, ած. <i>Հեշտ կյոռուող:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԿԻՐ</b>, ած. <i>Ցանկալի:</i>  <b>ՀԵՇՏԱԿԻՑ</b>, ած. <i>Ուրիշի հեշտութեան՝ հաճոյքների՝ ուրախութեան ընկեր:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՀԱՍԲՈՅՐ</b>, ած. մկ. <i>Հեշտ, դիւրին. դիւրաւ:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՀԱՇԻՒ</b>, ած. <i>Ինչ որ հեշտ է հաշուում:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՄԱՐՍ</b>, ած. <i>Հեշտ մարսուող, դիւրամարս:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՄԻՏ</b>, ած. <i>Խնդամիտ:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՄՈՆ</b>, ած. <i>Չափազանց հեշտասէր:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՄՈՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հեշտամոլ լինելը:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՍԱԼ</b>, չբ. <i>Հեշտութիւն վայելել, փափկանալ:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՆՔ</b>, գ. <i>Հեշտանալը: Զգայական վայելք:</i>  <b>ՀԵՇՏԱՇՓՈԹ</b>, ած. <i>Հեշտութիւնից՝ ցան-</i> </p>
---	--

<p>կուրսինից շփոթուող:  <b>ՀԵՇՏԱՊԱՏԻՐ</b>, ան. Հեշտութեամբ պատրրուող խարուող:  <b>ՀԵՇՏԱՊԷՍ</b>, մկ. Հեշտաբար:  <b>ՀԵՇՏԱՊՐՄՈՒԿ ԱՆԵԼ</b>, Կիսատ-պռատ անել հեշտ պրծնելու համար:  <b>ՀԵՇՏԱՍԱՀ</b>, ան. Հեշտութեամբ սահող:  <b>ՀԵՇՏԱՍԷՐ</b>, ան. Ցանկասեր, վաւաշոտ:  <b>ՀԵՇՏԱՍԻՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Հեշտասերի նման:  <b>ՀԵՇՏԱՍԻՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հեշտասերին եւ հեշտասիրութեան յատուկ:  <b>ՀԵՇՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեշտասեր լինելը:  <b>ՀԵՇՏԱՍՈՒՆ</b>, ան. Փափկութեան մէջ սնուցանող:  <b>ՀԵՇՏԱՎԱՅՐ</b>, գ. Հեշտալի վայր, անդորր տեղ:  <b>ՀԵՇՏԱՎԱՍՏԱԿ</b>, ան. Աշխատանքը հեշտ կերպով կատարող: Դիրին աշխատանքով կատարող:  <b>ՀԵՇՏԱՐԱՐ</b>, ան. Ձուարթացնող, փափկացնող, հաճոյք պատճառող:  <b>ՀԵՇՏԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Տ. Հեշտութիւն, Հեշտախտութիւն:  <b>ՀԵՇՏԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ան. Նա որ հեշտացնում է, հաճելի դարձնող:  <b>ՀԵՇՏԱԻՔՏ</b>, ան. Հեշտալից, հաճոյքով լի, ախորժելի:  <b>ՀԵՇՏԱՔԱՅԼ</b>, ան. Ախորժելի տեսք ունեցող, աչքի համար հաճելի:  <b>ՀԵՇՏԵՓԵԱՑ</b>, ան. Հեշտ եփուող:  <b>ՀԵՇՏԸԿԱՆ</b>, ան. Հաճոյքով ընդունուող:  <b>ՀԵՇՏԻ</b>, ան. Ախորժելի, անդորր:  <b>ՀԵՇՏՈՂՈՐ</b>, ան. Հեշտ ոլորուող:  <b>ՀԵՇՏՈՑ</b>, գ. Հեշտութեան փափկութեան տեղ: Բզական սեռական գործարան:  <b>ՀԵՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեշտ ախորժելի՝ հաճելի լինելը:  <b>ՀԵՇՏՊԱՇՏԱԿ</b>, գ. Կամաւոր ծառայ:  <b>ՀԵՇՏՐԱՆ</b>, ան. Դուրան, հարթ, տափարակ:</p>	<p><b>ՀԵՇՏՕՐԷՆ</b>, մկ. Հեշտաբար:  <b>ՀԵՇՏՕՐՕՐ</b>, ան. Ձմայլեցուցիչ օրօրող:  <b>ՀԵՊՈՒԱԼ</b>, չբ. Մաստիկ հեւալ:  <b>ՀԵՋՈՒՆ</b>, գ. (Արար.-թրք.) Թղաչափ բարակ ողորկ պողպատեայ միլ: Հաստ ասեղ:  <b>1. ՀԵՌ</b>, գ. Հակառակութիւն, կագ, կռիւ:  <b>2. ՀԵՌ</b>, ան. Նախանձոտ:  <b>3. ՀԵՌ</b>, գ. Ցաւ:  <b>ՀԵՌԱԲՇՇԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեռաւար բժշկութիւն:  <b>ՀԵՌԱԲՆԱԿ</b>, ան. Հեռու տեղ բնակող:  <b>ՀԵՌԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեռաբնակ լինելը:  <b>ՀԵՌԱԳԻՐ</b>, գ. Մարք, որով երկու իրարից հեռու գտնուած կայարաններ, որոնք իրար հետ միացած են մետաղեայ լարով, իրար հետ հաղորդակցում են էլեկտրական հոսանքի միջոցով: Անթել հեռագիր, Հաղորդակցութեան միջոց առանց հեռագրալարերի: Հեռագրով հաղորդուած լուր:  <b>ՀԵՌԱԳՆԱՑ</b>, ան. Գնալու համար հեռու, հեռաւոր:  <b>ՀԵՌԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հեռագնաց՝ հեռաւոր լինելը:  <b>ՀԵՌԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Հեռի՛ն, Աւելի հեռու:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱԼՈՒՐ</b>, գ. Հեռագրով հաղորդուած լուր:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱԹԵԼ</b> } գ. Մետաղեայ թել:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱԼԱՐ</b> }  <b>ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՅԱՆ</b>, գ. Կայարան, որ տեղից հեռագիր են ուղարկում եւ որտեղ հեռագիր են ստանում:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հեռագրի եւ հեռագրութեան յատուկ:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱՁՈՂ</b>, գ. Հեռագրասին:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱՄԻՆ</b>, գ. Միւն, որի վրայ կապուում է հեռագրալարը:  <b>ՀԵՌԱԳՐԱՎԱՐ</b>, գ. Նամակատան աշ-</p>
--	--

խատակից, որը հեռագրեր է ստանում եւ ուղարկում:

**ՀԵՌԱԳՐՍՏՈՒՆ**, գ. Հիմնարկ քաղաքում կմ գիւղում, որ ընդունում է հեռագիրներ՝ փոխադրելու համար եւ ըստանում է ուրիշ տեղերից հեռագիրներ ու հասցնում հասցեատերերին:

**ՀԵՌԱԳՐԵԼ**, նբ. Հեռագրով հաղորդել:

**ՀԵՌԱԳՐԻՉ**, գ. Հեռագրատան պաշտօնեայ:

**ՀԵՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռագիրներ շինելն ու գործածելը:

**ՀԵՌԱԴԻՏԱԿ**, գ. Հեռուն դիտելու սարք:

**ՀԵՌԱԴԻՏԱԿԱՅԻՆ**, ած. Հեռադիտակով կատարուող:

**ՀԵՌԱԴԻՐ**, ած. Հեռու դրուած:

**ՀԵՌԱԶՆԱԳ**, գ. Հեռախօսով զանգելու ծառայութիւն:

**ՀԵՌԱԶՆԱԿ**, ած. Հեռու խփող:

**ՀԵՌԱԶԳԱՅ**, ած. Հեռուն զգացող:

**ՀԵՌԱԶԳԱԼ**, ած. Հեռուն զգալ:

**ՀԵՌԱԶԳԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռագգայ լինելը:

**ՀԵՌԱԹՓՄԱՆՅՈՂԱԿԱՆ**, ած. Հեռուն թափանցող:

**ՀԵՌԱԹՈՒՉ**, ած. Հեռուներ թռչելու կարող:

**ՀԵՌԱԹՈՒՉՈՒԹԻՒՆ**, Հեռաւորութիւն, որն անցնում է թռչող սարքը թռիչքի սկզբից մինչեւ աւարտը:

**ՀԵՌԱԽՕՍ**, գ. Չայնասարք:

**ՀԵՌԱԽՕՍԱԶԱՆԳԵԼ**, չբ. Հեռախօսով զանգել:

**ՀԵՌԱԽՕՍԱԿԱՆ**, ած. Հեռախօսի վերաբերեալ:

**ՀԵՌԱԽՕՍԱՀԱՐՑՈՒՄ**, գ. Հեռախօսով հարցում կատարելը:

**ՀԵՌԱԽՕՍԱՏԷՐ**, գ. Հեռախօսի տէր:

**ՀԵՌԱԽՕՍԵԼ**, նբ. Հեռախօսով մի բան ասել:

**ՀԵՌԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռախօսներ շինելն ու գործածելը:

**ՀԵՌԱԿԱՅ** } ած. Հեռու ընկած: Հկո. Մօ-  
**ՀԵՌԱԿԱՅ** } տակայ, մերձակայ: Հեռու գտնուող:  
**ՀԵՌԱԿԱՅԵԼ**, չբ. Իբրեւ հեռակայ ուսանել:

**ՀԵՌԱԿԱՊ**, գ. Հեռուների հետ տարուող հաղորդակայ՝ հեռահաղորդակայ:

**ՀԵՌԱԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄ**, գ. Կառավարում հեռու տարածութիւնից:

**ՀԵՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռակայ լինելը:

**ՀԵՌԱԿԷՏ**, գ. (Սստղաբ.) Ամենահեռաւոր կէտը, որտեղ գտնուում է լուսինը:

**ՀԵՌԱՀԱԼԱՍ**, ած. Հեռուն հալածող կմ հալածում:

**ՀԵՌԱՀԱՂՈՂԱԿՑՈՒՄ**, գ. Հեռուների հետ տարուող հաղորդակցութիւն՝ հեռահաղորդակցութիւն:

**ՀԵՌԱՀԱՅԵԱՅ**, ած. Հեռուն նայող:

**ՀԵՌԱՀԱՇՈՒԱՐԿ**, գ. Հեռու զնացող՝ ապագան հաշուի առնող:

**ՀԵՌԱՀՄԱՅ**, ած. Հեռուից հմայող:

**ՀԵՌԱՀՄԱՅ...Ն**, Տ. Հեռախօս...

**ՀԵՌԱՀՄԱՅԵԼ**, նբ. Հեռաձայնով խօսել:

**ՀԵՌԱՀԳԵԼ**, նբ. Հեռու ձգել, հեռացնել:

**ՀԵՌԱՀԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռու ձգելը՝ արձակելը:

**ՀԵՌԱՀԳ**, ած. Հեռու ձգող՝ արձակող:

**ՀԵՌԱՄՆԱՅ**, գ. Հեռուում մնացած:

**ՀԵՌԱՆԱԼ**, չբ. Շարժուել այնպիսի ուղղութեամբ, որ տարածութիւնը իր եւ շարժման սկզբնակէտի միջեւ հետզհետէ աւելանայ: Անջատուել:

**ՀԵՌԱՆԿԱՐ**, ած. 1. Հեռուն նկարող:  
 2. Հեռատես:

**ՀԵՌԱՆԿԱՐ**, գ. Առարկաները նկարելը հարթ մակարդակի վրայ այնպէս՝ ինչպէս նրանք պատկերանում են աչքին՝ տարածութեան մէջ:

**ՀԵՌԱՆԿԱՐԱՅԻՆ**, ած. Հեռանկարին վերաբերող:

**ՀԵՌԱՆԿԱՐԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռա-

նըկարային լինելը:  
**ՀԵՌԱՇԱՐ**, ան. Իրարից հեռու ցան-  
 ուած շարուած:  
**ՀԵՌԱՌԻՍՈՒՑՈՒՄ**, գ. Ուսուցում, որը  
 կատարուում է հեռուստացոյցի եւ ժա-  
 մանակակից տեխնոլոգիաների միջո-  
 ցով:  
**ՀԵՌԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում են  
 տարածությունը դիտողի եւ մի առար-  
 կայի միջեւ:  
**ՀԵՌԱՉԱՓԱԿԱՆ**, ան. Հեռաչափու-  
 թեանը վերաբերող:  
**ՀԵՌԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռաւորութի-  
 նը չափելը:  
**ՀԵՌԱՊԱՏԿԵՐ**, Տ. Հեռանկար:  
**ՀԵՌԱՊԱՏՃԷՆ**, գ. Ֆաբր: Գրութիւն մը  
 հեռաւոր վայր հաղորդելու միջոց:  
**ՀԵՌԱՍՏԱՆ**, գ. Հեռաւոր տեղ, հեռուն:  
**ՀԵՌԱՍՏԱՆԱՂԷՏ**, ան. Հեռուից դիտող  
 նայող(արծիւ):  
**ՀԵՌԱՍՓՈՒՆ**, նր. Հեռու տարածել, ցու-  
 ցադրել:  
**ՀԵՌԱՏԵՍ**, ան. Հեռուն տեսնող, հեռա-  
 ւոր առարկաները տեսնող:  
**ՀԵՌԱՏԵՍԻԼ**, գ. Հեռուստացոյց:  
**ՀԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռատես լի-  
 նելը:  
**ՀԵՌԱՐՉԱԿ**, ան. Հեռուն ընկած:  
**ՀԵՌԱՅՈՅՑ**, Տ. Հեռադիտակ:  
**ՀԵՌԱՅՈՒՄ**, գ. Հեռանայը, հեռացնելը:  
**ՀԵՌԱԻՈՐ**, ան. Հեռու այն տեղից, որ-  
 տեղ խօսողը գտնուում է: կմ որի մասին  
 խօսուում է: Գալիք: Ազգականութեամբ  
 հեռու, օտար: Հկր. Մերձաւոր:  
**ՀԵՌԱԻՈՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Հեռա-  
 ւոր'ի:  
**ՀԵՌԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռաւոր լինելը:  
**ՀԵՌԵԼ**, չբ. Հեռ գալ, կսկծել:  
**ՀԵՌԻ**, Տ. Հեռու:  
**ՀԵՌՈՒ**, ան. Հեռաւոր: Հկր. Մօտ: միջ.  
 Չայնարկութիւն մի բանից հեռանալու:  
**1. ՀԵՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ոխ, գրգռութիւն:

**2. ՀԵՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեռու լինելը, հե-  
 ռաւորութիւն, հեռուութիւն:  
**ՀԵՌՈՒՍՏ**, Ի **ՀԵՌՈՒՍՏ**, մկ. Հեռուից:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՍՊԱՐԷՋ**, գ. Հեռուստա-  
 տեսութեան գործունէութեան ոլորտ,  
 հեռուստադաշտ:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱԳՈՐԾ**, գ. Հեռուստատե-  
 սային նախագիծ՝ աշխատանք:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՂԱՇՏ**, գ. Հեռուստատեսու-  
 թեան գործունէութեան ոլորտ, հեռու-  
 տասապարէզ:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱԶԱՆԳՈՒՄԾ**, գ. Հեռուստա-  
 դիտողների խումբ:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱԷՋ**, գ. Հեռուստատեսային  
 հաղորդման մաս:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՑՈՒՑԱԺԱՍ**, գ. Հեռու-  
 տատեսային հաղորդման վերնագիր:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱԺՈՂՈՎՈՒՐՆ**, գ.  
 Հեռուստահաղորդում կազմակերպող-  
 ները եւ անցկացնողները:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱԼՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ.  
 Հեռուստատեսային լրագրութիւն:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱՀԱՂՈՂԱՎԱ-  
 ՐՈՒՅԻ**, գ. Կին հեռուստահաղորդա-  
 վար:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱՄՇԱԿՈՅԾ**, գ. Հե-  
 ռուստահաղորդումների, հեռուստա-  
 ծրրագրերի ստեղծման մշակոյթ:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱԻՐԱՍՏՈՒՄ**, գ.  
 Իրադարձութիւնների հիման վրայ  
 նկարահանուած հեռուստատեսային  
 պատմութիւն:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱԽՈՐՀՈՒՐՆ**, գ. Հե-  
 ռուստատեսային խորհուրդ:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ**, գ.  
 Հեռուստատեսային հարցազրոյց:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱՆԱԽԱԳԻԾ**, գ. Հե-  
 ռուստահաղորդումների նախագիծ,  
 հաղորդաշարի ծրագիր:  
**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Հե-  
 ռուստատեսային իրապատում հաղոր-  
 դում:

**ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍԱԲԱՆ**, գ. Հեռուստատեսային գործի տեսարան:  
**ՀԵՄԿԵԼ**, նբ. Ճխտելի: Թխմելի:  
**ՀԵՍՁՈՒՐ**, գ. Խնոր հունցելու համար օուր:  
**ՀԵՍՏԵԼ**, չբ. Ստամբակել, գլուխ բարձրացնել: Ըմբոստանալ:  
**ՀԵՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հեստ՝ ստամբակ՝ խեռ լինելը: Ըմբոստ:  
**ՀԵՏ**, գ. Սկզբնական նշ. ոտ, ոտք: Յետ, յետոյ:  
**ՀԵՏԱԳԱՅ**, ած. Հետեւող, յետեւից եկող:  
**ՀԵՏԱԳԾՈՒՄ**, գ. Հետագիծ թողնելը:  
**ՀԵՏԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ուտքով գնալը:  
**ՀԵՏԱԶՕՏԱԿԱՆ**, ած. Հետազոտութեան՝ ստուգման յատուկ:  
**ՀԵՏԱԶՕՏԱՆԱԽԱԳՕՍԱՅԻՆ**, ած. Նախագծային եւ հետազոտական:  
**ՀԵՏԱԶՕՏԵԼ**, նբ. Մի տեղ գնալ կլմ մտնել: Նման. Քննել:  
**ՀԵՏԱԶՕՏԻՉ**, ած. Նա որ հետազոտում է:  
**ՀԵՏԱԶՕՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հետազօտելը:  
**ՀԵՏԱԶՕՏՈՒՄ**, գ. Հետազօտելը:  
**ՀԵՏԱՌՈՅՁ**, ած. Հետքը խուզարկող:  
**ՀԵՏԱՌՈՒԶԱԿԱՆ**, ած. Հետախոյզին եւ հետախուզութեան վերաբերեալ:  
**ՀԵՏԱՌՈՒԶԱՎԱՇՏ**, գ. Հետախուզական վաշտ:  
**ՀԵՏԱՌՈՒԶԵԼ**, նբ. Հետախուզութիւն կատարել:  
**ՀԵՏԱՌՈՒԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մէկի հետքերը խուզարկելը: 2. (Ռազմ.) Թշնամու զօրքի՝ դիրքերի եւն մասին տեղեկութիւններ հաւաքելը լրտեսների, գերիների եւն միջոցով:  
**ՀԵՏԱՌՈՒԶՈՒՄ**, գ. Հետախուզելը:  
**ՀԵՏԱԿՈՐՈՅՍ**, ած. Հետքը կորցնող:  
**ՀԵՏԱԿՈՐՈՒՍՏ**, գ. Մի բանի հետքը կորցնել տալը:  
**ՀԵՏԱՀԱՆ**, ած. Հետքով գնացող:  
**ՀԵՏԱՀԱՆՈՒՎՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Թաղանթաթելերի կարգին պատկանող մի-

ջատների ցեղ:  
**ՀԵՏԱՀԱՍ**, ած. Յետեւից հասնող:  
**ՀԵՏԱՍՈՒՏ**, ած. Ուրիշի գնացած ճանապարհի հետքը մտնող:  
**ՀԵՏԱՄՏԵԼ**, չբ. Հետամուտ լինել: Միտքը դնել:  
**ՀԵՏԱՄՏԻԿ**, ած. Հետամուտ:  
**ՀԵՏԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, **ՀԵՏԱՄՏՈՒՄ** } գ. Հետամուտ լինելը:  
**ՀԵՏԱՆԿԱՆԱԿԱՆ**, ած. Անկախացմանը յաջորդող:  
**ՀԵՏԱՆԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Անկախութեանը յաջորդող ժամանակահատուածը:  
**ՀԵՏԱՊԻՆ**, ած. Հետապնդող:  
**ՀԵՏԱՊՆԵԼ**, նբ. (Ռազմ.) Շտապով գնալ հետքով, հալածել:  
**ՀԵՏԱՊՆՈՒՄ**, գ. Հետապնդելը, փախչողին հալածելը:  
**ՀԵՏԱՄԵՐՈՒՄ**, գ. Հեռուոր նախնիների բնորոշ գծերը ձեռք բերելը:  
**ՀԵՏԱՐԱՇ**, մկ. Լրտեսելու՝ դիտելու համար հետամտելով:  
**ՀԵՏԱՔՆԻՆ**, Տ. Հետազօտիչ: Հետաքրքրիչ:  
**ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ**, ած. Մէկի հետքը քրքրող: Հետաքրքրական:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԲԱՐ**, մկ. Հետաքրքրուելով:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԽԱՈՆ**, ած. Հետաքրքրութեամբ խառն:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆ**, ած. Հետաքրքրութիւն շարժող:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հետաքրքրական լինելը:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱՍՈՆ**, ած. Չափազանց հետաքրքրիչ:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԱՇԱՐԺ**, ած. Հետաքրքրութիւնը շարժող՝ գրգռող:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐԵԼ**, նբ. Հետաքրքիր դարձնել: Շահագրգռուած լինել:  
**ՀԵՏԱՔՐՔՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իմանալու փա-

<p>փագ:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻ</b>, Տ. Հետ:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Այնպիսի խօսք, որի մէջ մի նախադասութիւն հետեւեցում է նախորդ նախադասութիւնից:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԶՕՐՔ</b>, Տ. Հետեւակագօր(ք):</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿ</b>, ած. գ. Ոտով գնացող: Հկր. Ձիատր, Հեծեալ: Հկր. Ձիով, սայլով:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱԳԼԱՑ</b>, ած. Ոտքով գնացող, հետեւակ:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱԳՈՒՆԴ</b>, ած. Հետեւակ զինուորներին խմբում:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱԶՕՐՔ</b>, գ. Հետեւակ գօրք:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱՆՈՒՄԲ</b>, գ. Ոտքով գնացող մարդկանց խումբ:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱՍԱՐՏ</b>, ած. Հետեւակ կռուող:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հետեւակամարտ լինելը:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հետեւակ լինելը:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԱՆՔ</b>, գ. Ինչ որ հետեւում է մի բանի:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԵԱԼ</b>, ած. Ինչ որ անմիջապէս յաջորդում է խօսքին:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻԵԼ</b>, չբ. Գնալ, ընթանալ: Գնալ մէկի ճանապարհով: Նախընթաց մի բանից բխել իբրեւ եզրակացութիւն:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂ</b>, գ. Նա որ հետեւում է:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Հետեւողական կերպով:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Ինչ որ հետեւում է մի բանի իբրեւ բնական հետեւանք:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հետեւողական լինելը:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂԱԿԱՆՕՐԷՆ</b>, Տ. Հետեւողաբար:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հետեւող լինելը:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՂԴ</b>, գ. Մէկի հետ միասին կմ յետեւից գնացող: (Տրամ.) Կրճատ հաւաքաբանութեան երկրորդ անդամը, այսինքն եզրակացութիւնը:</p>	<p><b>ՀԵՏԵԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Եզրակացութիւն:</p> <p><b>ՀԵՏԵԻՈՒՄ</b>, գ. Տ. Հետեւութիւն:</p> <p><b>ՀԵՏՁԻՆԱՂԱԴԱՐԵԱՆ</b>, ած. Ձինաղաղարին յաջորդող:</p> <p><b>ՀԵՏՁԷՏԷ</b>, մկ. Իրար հետքով, մէկը միւսի յետեւից:</p> <p><b>ՀԵՏ ԸՆԴ ՀԵՏ</b>, մկ. Հետքը հետքին, անմիջապէս յետեւից:</p> <p><b>ՀԵՏԸԼԹԱՑ</b>, ած. Յետեւից կմ հետքով ընթացող:</p> <p><b>ՀԵՏԸՆՏՐԱԿԱՆ</b>, ած. Ընտրութիւններին յաջորդող:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li><b>1. ՀԵՏԻ</b>, ած. Ոտքով գնացող, հետեւակ:</li> <li><b>2. ՀԵՏԻ</b>, նախորդ. Յետեւից, յետոյ:</li> <li><b>3. ՀԵՏԻ</b>, ած. Հետը եղող: մկ. Յաջորդող:</li> <li><b>4. ՀԵՏԻ</b>, նախորդ. Համար:</li> <li><b>5. ՀԵՏԻ</b>, մկ. Անգամ, հետ:</li> </ol> <p><b>ՀԵՏԻԿ</b>, գ. Երկայն ճտքերով կօշիկ, ճիգ-մէ, մոյլ:</p> <p><b>ՀԵՏԻՈՏ</b>, ած. Ոտքով գնացող, հետեւակ: } մկ. Լոյսը բացուելուն  <b>ՀԵՏԸՈՒՍՈՒՆ</b> } պէս:</p> <p><b>ՀԵՏԻԱԶ</b>, գ. Հետքի որոնում:</p> <p><b>ՀԵՏԿԱՆՉՈՒԵԼ</b>, բ. Հետ կանչուելը:</p> <p><b>ՀԵՏԿԱՌՈՒՑՈՒՍԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կառուցումը բանութեանը յաջորդող:</p> <p><b>ՀԵՏԿԵՐՈՒԽՈՒՄԱՅԻՆ</b>, ած. Խումհարային:</p> <p><b>ՀԵՏԿՈՐՈՅՍ</b>, ած. Հետքը կորցնող կմ կորցրած:</p> <p><b>ՀԵՏՀԵՏՈՒՆ</b>, Տ. Հետը հետին:</p> <p><b>ՀԵՏՎՐԱՑ</b>, մկ. Նոյն հետքով, հետքը քշելով:</p> <p><b>ՀԵՏՔ</b>, գ. Ոտքը կոխած տեղում մնացած դրոշմը: Նման. Մարմնի վրայ բիծ: Փոխ. Ուղղութիւն:</p> <p><b>ՀԵՐԱԳԱՆԳՈՒՐ</b>, ած. Մազերը գանգուրող: Գանգրահեր:</p> <p><b>ՀԵՐԱԳՈՐԾ</b>, ած. Մազեր գործող, մազեր բուսցնող:</p> <p><b>ՀԵՐԱԹԱՓ</b>, ած. Մազերը թափած:</p>
---	---



<p><b>ՀԵՐԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մազերի թափ- ուելը: <b>ՀԵՐԱՆԼԻՉ</b>, գ. Մազը պոկող: <b>ՀԵՐԱՆՈՒԻ</b>, ած. Գզգոմած մազերով: <b>ՀԵՐԱԿԱՆ</b>, ած. գ. Մետաղեայ քորոց, որ կանայք գցում են մազերի մէջ: <b>ՀԵՐԱԿԱՆԻ ԲՁԷՁ</b>, գ. (Կենդ.) Բզէզներից ամենամեծը: <b>ՀԵՐԱԿՏՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մազերը կտրելը՝ իբրև նշան կղերականության կմ աշխարհից հրաժարուելու: <b>ՀԵՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մազերին խփե- լով կախարդութիւն անելու մի տեսակ: <b>ՀԵՐԱՊԱՆՏ</b>, ած. Պանծալի մազեր ունեցող, վարսազեղ: <b>ՀԵՐԱՏ</b>, ած. Մազ չունեցող: <b>ՀԵՐԱՏԵԱՆ</b>, ած. Մազերը թափած: <b>ՀԵՐԱՏՈՒԿ</b>, ած. Անամօթ, անպատկառ կին, լկտի: <b>ՀԵՐԱՏՈՒԿԵԱՆ</b>, ած. Չկարմրած: <b>ՀԵՐԱՏՈՒՄԵԱՆ</b>, ած. Անամօթ, լկտի դարձած: <b>ՀԵՐԱՂԱԿ</b>, ած. մկ. Մազերն արձա- կած: <b>ՀԵՐԱԻՈՐ</b>, ած. Մազեր ունեցող: <b>ՀԵՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մազեր ունե- նայր: <b>ՀԵՐԱՔԱՐՇ</b>, ած. մկ. Մազերից քարշ տրուած: <b>ՀԵՐԵՏԻԿՈՍ</b>, գ. (Եկեղ.) Նա որ եկեղե- ցու ընդունած դաւանութեան հակառակ դաւանութիւն էր ընդունում: <b>ՀԵՐԵՏԻԿՈՍԱԲԱՐ</b>, մկ. (Եկեղ.) Հերե- տիկոսի նման: <b>ՀԵՐԵՏԻԿՈՍԱԿԱՆ</b>, ած. Հերետիկոսին յատուկ: <b>ՀԵՐԵՏԻԿՈՍԱՊԵՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Գլխատր կմ մեծ հերետիկոս: <b>ՀԵՐԵՏԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Հերե- տիկոս լինելը: <b>ՀԵՐԷՆԵՏԷՐ</b>, ած. (Եկեղ.) Թերեւս՝ խոր- հրդաւոր շարական:</p>	<p><b>ՀԵՐԹ</b>, գ. Կարգ, դասաւորութիւն: <b>ՀԵՐԹԱԿԱՆ</b>, ած. Նա որ իր հերթում է գտնուում տուեալ գործը կատարելու համար: <b>ՀԵՐԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հերթակալ լինելը: <b>ՀԵՐԹԱԿԱՆ</b>, ած. Հերթը ցոյց տուող: Հերթի մէջ մտցրած: <b>ՀԵՐԹԱՊԱՀ</b>, Տ. Հերթակալ: <b>ՀԵՐԹԱՊԱՀԱԿԱՆ</b>, ած. Հերթապահու- թեանը վերաբերող: <b>ՀԵՐԹԱՓՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գործի հերթը փոխուելը: <b>ՀԵՐԹԻՆ</b>, մկ. Երբ հերթը գայ, հերթով: <b>ՀԵՐԻՄԱՅ</b>, գ. Յորենի կմ ընտիր գարու կորկոտից ու մսից պատրաստուած կերակուր: <b>ՀԵՐԻՒՆ</b>, գ. Երկաթէ պարզ գործիք սուր ծայրով: ՀԵՐԻՒՆԱԿԵՐՊ } ած. Հերինի նման: ՀԵՐԻՒՆԱՁԵՒ } <b>ՀԵՐԻՔ</b>, մկ. Բաւական է: <b>ՀԵՐԻՔԱՆԱՆ</b>, <b>ՀԵՐԻՔԵՆ</b>, չբ. Հերիք լինել, բաւական լինել: <b>ՀԵՐԿ</b>, գ. Գութանով կմ արօրով հողը փորելու, ցանելու համար: <b>ՀԵՐԿԱԳՈՐՇ</b>, գ. Հերկ անող: <b>ՀԵՐԿԱԳՈՐՇԵՆ</b>, Տ. Հերկել: <b>ՀԵՐԿԱՐԱՐ</b>, գ. Հերկ անող, հերկող: <b>ՀԵՐԿԵՆ</b>, նբ. Գութանով կմ արօրով հողը փորել ցանելու համար: <b>ՀԵՐԿՈՅ</b>, գ. Հերկելու ժամանակը: <b>ՀԵՐՀԵՐ</b>, գ. Երկաթէ սանր: <b>ՀԵՐՁ</b>, ած. Հերձուած, ճեղքուած: <b>ՀԵՐՁԱՆԵՁՈՒ</b>, ած. Ճեղքուած՝ երկճիւղ լեզու ունեցող: <b>ՀԵՐՁԱՕԻՆ</b>, ած. Հերձածնութեան միջո- ցով բազմացող: <b>ՀԵՐՁԱՕՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ստորին գործա- րանատր մարմինների բազմանալու եղանակը:</p>
---	---

**ՀԵՐՁԱԿԱՆ**, ան. Հերձանելու յատուկ:  
**ՀԵՐՁԱԿՏՈՒՑ**, ան. Որի կտուցը լայն ճեղքուած է:  
**ՀԵՐՁԱՄԱՀ**, ան. (Կրօն.) Պատառուած օրերի մէջ հերձամահ եղած:  
**ՀԵՐՁԱՆԵԼԻ**, ան. Ինչ որ կարելի է հերձանել՝ ճղել՝ ճեղքել:  
**ՀԵՐՁԱՍԵՐ**, ան. Հերձուածք կմ հերձուածողութիւն սիրող:  
**ՀԵՐՁԱՏԵԼ**, նբ. Ճեղքճեղքել:  
**ՀԵՐՁԱՄԱՆ**, գ. Անդամահատութիւն կատարելու սրահ:  
**ՀԵՐՁԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) Թերթաքարի տեսակը:  
**ՀԵՐՁԻԿ**, ան. Հերձանող, պատառող:  
**ՀԵՐՁԻՔ**, գ. Յաւելեալ չարախօսութիւն:  
**ՀԵՐՁՈՏՈՒԿՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Ամենամանր խեցեմորթների կարգ:  
**1. ՀԵՐՁՈՒԱՍՏ**, գ. Պառակտում: (Եկեղ.) Մասնաւորապէս՝ պառակտում եկեղեցու մէջ՝ դաւանական կմ ծիսական տարածայնութեան պատճառով: (Եկեղ.) Հերետիկոսութիւն, եկեղեցու ընդունած դաւանութեան հակառակ դաւանութիւն: Աղանդ:  
**2. ՀԵՐՁՈՒԱՍՏ**, ան. Հակառակ, անհաշտ:  
**ՀԵՐՁՈՒԱՍՏԱԿԱՆ**, ան. (Եկեղ.) Հերձուած պարունակող:  
**ՀԵՐՁՈՒԱՍՏՈՂ**, ան. գ. (Եկեղ.) Եկեղեցու միութիւնից պառակտուած՝ բաժանուած մարդ կմ խումբ: :  
**ՀԵՐՁՈՒԱՍՏՈՂԱԿԱՆ**, ան. (Եկեղ.) Հերձուածողին յատուկ:  
**ՀԵՐՁՈՒԱՍՏՈՂԱՊԵՏ**, գ. (Եկեղ.) Հերձուածողների պետ:  
**ՀԵՐՁՈՒԱՍՏՈՂԱՐԱՐ**, ան. (Եկեղ.) Հերձուածող դարձնող, մոլորեցնող:  
**ՀԵՐՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Հերձուած:  
**ՀԵՐՁՈՒՄ**, գ. Ճեղքելը:  
**ՀԵՐՄԱՅՐՈՂԻՏ**, ան. գ. (Յուն.) Անհատ, որ ունի միաժամանակ թէ՞ արական եւ թէ՞ իգական սեռական գործարաններ:

**ՀԵՐՈՂԼԻՖ**, գ. (Յուն.) Հին եգիպտացիների մեհենական եւ պետական գրութեան ձեւը:  
**ՀԵՐՈՍ**, գ. Անուն, որով Հին Յունաստանում կոչում էին երեւելի մարդկանց:  
**ՀԵՐՈՍԱԲԱՐ**, մկ. Հերոսի նման:  
**ՀԵՐՈՍԱԿԱՆ**, ան. Հերոսին յատուկ:  
**ՀԵՐՈՍԱՍԱՐՏ**, գ. Հերոսի պատերազմ:  
**ՀԵՐՈՍԱՆԱԼ**, բ. Հերոս դասնալ:  
**ՀԵՐՈՍԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Հերոսների կմ հերոսութիւնների մասին պատմող:  
**ՀԵՐՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հերոսին յատուկ գործ:  
**ՀԵՐՈՍՈՒԿԻՆ**, գ. Հերոս-կին:  
**ՀԵՐՈՒ**, գ. Անցեալ տարի:  
**ՀԵՐՔԵԼ**, նբ. Վանել, հեռացնել: Ժխտել:  
**ՀԵՐՔԵԼԻ**, ան. Ինչ որ կարելի է հերքել:  
**ՀԵՐՔՄԱԳԻՐ**, գ. Հերքման գիր: Ժխտողագիր:  
**ՀԵՐՔՈՂԱԿԱՆ**, ան. Հերքում պարունակող:  
**ՀԵՐՔՈՒՄ**, գ. Հերքելը: Ժխտելը:  
**ՀԵՑ**, գ. Անիւի շրջանակը:  
**ՀԵՒԱԼ**, չբ. Յոգնածութիւնից ուժգին եւ արագ-արագ շունչ քաշել:  
**ՀԵՒԱՆ**, գ. Անիւի շրջանակի կմ հեցի վեց կտորներից ամէն մէկը:  
**ՀԵՒ Ի ՀԵՒ**, մկ. Հեւալով:  
**ՀԵՒՀԵՒԱԼ**, չբ. Յաճախ հեւալ:  
**ՀԵՒՔ**, գ. Արագ-արագ եւ ուժգին շնչառութիւն:  
**ՀԵՓԵՍՏԵԱՆ**, ան. Հեփեսոսի:  
**ՀԵՔԵԱԹ**, Տ. Հէքեաթ:  
**ՀԵՔԵԱԹԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Ոչ իրական դէպքերի հիստուածք:  
**ՀԶՕՐ**, ան. Շատ զօրաւոր, շատ ուժեղ:  
**ՀԶՕՐԱԲԱՐ**, մկ. Հզօրի պէս:  
**ՀԶՕՐԱԲԱՐՈՑ**, ան. Հզօր բարքով:  
**ՀԶՕՐԱԳԻՆ**, ան. մկ. Ուժեղ, ուժեղ կերպով:  
**ՀԶՕՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Հզօր՝ի, Աւելի հզօր:

**ՀԶՕՐԱԶԳՈՒ**, ան. Ուժեղ կերպով ազդող:  
**ՀԶՕՐԱԶՕՐ**, ան. Շատ (չափազանց) հզոր:  
**ՀԶՕՐԱԹՄՓ**, ան. մկ. Հզոր թափ ունեցող:  
**ՀԶՕՐԱԶԱՅՆ**, ան. Հզոր՝ ուժեղ ձայն ունեցող:  
**ՀԶՕՐԱՄԻՏ**, ան. Հզոր մտքի տեր:  
**ՀԶՕՐԱՆԱԼ**, չբ. Հզոր՝ զորաւոր դառնալ:  
**ՀԶՕՐԱՊԷՍ**, Տ. Հզորաբար:  
**ՀԶՕՐԱՅՈՒՄ**, գ. Հզորացնելը:  
**ՀԶՕՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հզոր զորաւոր լինելը:  
**ՀԷԳ**, ան. Խեղճ, ողորմելի:  
**ՀԷՃ**, գ. (Կրօն.) Մահմետականների ուխտագնացութիւնը:  
**ՀԷՍՈԳԼՈՔԻՆ**, գ. (Յուն.) (Կազմ.) Արեան գնդիկները կարմիր ներկող հաստատուն բիւրեղական նիւթ:  
**ՀԷՆ**, գ. Ծովի աւազ:  
**ՀԷՔԵԱԹ**, գ. Ժողովրդական բանահիւսութեան մի տեսակ: Նման. Ստայոյ պատմութիւն:  
**ՀԸՄ**, միջ. Զարմանքի բացազանչութիւն:  
**ՀԻԱԶԱՐՀՈՒՐ**, ան. Հիացած կմ ապշած ու զարհուրած:  
**ՀԻԱԶՄԱՅԼ**, ան. Հիացմունքից գնայլած:  
**ՀԻԱՀՐԱՇ**, ան. Հրաշափառ:  
**ՀԻԱՆԱԼ**, չբ. Զմայլմունքից կմ զարմանքից ապշել:  
**ՀԻԱՆԱԼԻ**, ան. Ինչ որ հիացնում է:  
**ՀԻԱԶՔԼԱՂ**, ան. Հիանալի եւ չքնաղ:  
**ՀԻԱՍԱՐՍՈՒՌ**, ան. Հիացմունքից սարսառած:  
**ՀԻԱՍԹՄՓ**, ան. Հիասթափուած: Յուսախար:  
**ՀԻԱՍԹՄՓԵԼ**,  
**ՀԻԱՍԹՄՓՈՒԵԼ**, չբ. Հիացմունքից սթափուել: Յուսախարի:  
**ՀԻԱՍԹՄՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիասթափելը:

**ՀԻԱՍՔԱՆՉ**, ան. Հիանալի եւ սքանչելի:  
**ՀԻԱՅԱԿԱՆ**, ան. Հիացմունք արտայայտող:  
**ՀԻԱՅՈՒՄ**, գ. Հիանալը, սքանչանալը:  
**ՀԻԱՅՍՈՒՆՔ**, գ. Տ. Հիացում:  
**ՀԻԱՅՈՒՑԻՉ**, ան. Ինչ որ հիացնում է:  
**ՀԻԱՅՔ**, գ. Հիանալի բան:  
**ՀԻԴՐՈՄԿՈՊ**, գ. (Յուն.) (Ֆիզ.) Սարած, որ մօտաւոր ճշտութեամբ ցոյց է տալիս օդի խոնաւութեան աստիճանը:  
**ՀԻԼ**, գ. Պտուղ համեմային բոյսի:  
**ՀԻՄԱՅ**, մկ. Այժմ, ներկայումս:  
**ՀԻՄԱԿՈՒՀԻՄԱՅ**, մկ. Առ այժմ:  
**ՀԻՄԻ**, Տ. Հիմակ, Հիմա:  
**ՀԻՄՆ**, գ. Կառոյցի մը խարխիւր, յենարան: Պատի ներքեւի շարուածքը: Փոխ. Պատճառ:  
**ՀԻՄՆԱԳԻԾ**, գ. Հիմնական գիծ:  
**ՀԻՄՆԱԴԻՐ**, ան. գ. Հիմք դնող, հիմնող:  
**ՀԻՄՆԱԴՐԱԿԱՆ**, ան. Հիմնադրին յատուկ:  
**ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**, գ. Հիմնական դրամագրութիւ: Հանրային նպատակով հաւաքուող նուիրական միջոցները համակարգող մարմին:  
**ՀԻՄՆԱԴՐԵԼ**, նբ. Հիմը դնել, հիմնարկել:  
**ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիմնում, հիմնարկում:  
**ՀԻՄՆԱԵՁՐ**, գ. Հիմքի եզր:  
**ՀԻՄՆԱԿԱԶՄԻՉ**, գ. Հիմքը կազմող:  
**ՀԻՄՆԱԿԱՆ**, ան. Հիմքը կազմող:  
**ՀԻՄՆԱԿԱՍԱՐԵԼ**, բ. Հիմնովին կատարել:  
**ՀԻՄՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիմնաւոր կարգաւորում:  
**ՀԻՄՆԱՀԱՐՑ**, գ. Գլխաւոր հարց:  
**ՀԻՄՆԱՅԱՏԱԿ**, ան. մկ. Մինչեւ հիմքը՝ ամբողջութեամբ յատակը:  
**ՀԻՄՆԱՆԱԼ**, չբ. Հիմնուել. հիմնաւորուել:  
**ՀԻՄՆԱՆՈՐՈԳՈՒՄ**, գ. Հիմնովին նո-

<p><i>ընդերում:</i>  <b>ՀԻՄՆԱՇԱՐԺ</b>, ան. մկ. <i>Հիմքից շարժում</i> ան:  <b>ՀԻՄՆԱՐԺԷՔ</b>, գ. <i>Հիմնական արժեք</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, գ. <i>Հիմնարկություն</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿԵԼ</b>, նր. <i>Հիմք դնել</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿԷՔ</b>, գ. <i>Շենքի կմ հիմնարկի հիմքը դնելը</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հիմք ձգելը</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, ան. <i>Հիմք ունեցող</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. <i>Աւելի հիմնատր</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿԱՊԷՍ</b>, մկ. <i>Հիմնատր կերպով</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հիմնատր լինելը</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. <i>Հիմնատրելը</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՓՈՐ</b>, ան. գ. <i>Հիմքը փորոթ</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՔԱՐ</b>, գ. <i>Հիմքի քար</i>:  <b>ՀԻՄՆԵԼ</b>, նր. <i>Հիմք ձգել շէնք կառուցելու համար</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՊԻՆ</b>, մկ. <i>Հիմքով միասին, հիմքով հանդերձ</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, ան. <i>Սկզբունքները որոշող</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, գ. <i>Հիմնական ուղի</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, գ. <i>Հիմնելը</i>:  <b>ՀԻՄՆԱՐԿ</b>, S. <i>Հիմք</i>:  <b>ՀԻՄՔ</b>, գ. <i>Պատի շարունակի ներքեի խաւր: Ներքնաշէնք: Պատճառ, շարժանիք</i>:  <b>ՀԻՄՔԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հիմքային լինելը</i>:  <b>1. ՀԻՆ</b>, ան. <i>Ժամանակով մեզանից հեռու: Վաղեմի, նախկին</i>:  <b>2. ՀԻՆ</b>, <i>Բացազանչություն</i>:  <b>ՀԻՆԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Աւագակի պէս</i>:  <b>ՀԻՆԱՍ</b>, ան. գ. <i>Կտաւի կմ կապերտի հենքի թել</i>:  <b>ՀԻՆԱՍԱՐԿ</b>, գ. (Բուս.) <i>Հինածաղիկների կարգին պատկանող բոյս</i>:  <b>ՀԻՆԱՎԱՆ</b>, ան. <i>Հէնի յատուկ</i>:  <b>ՀԻՆԱՇԱՐԿ</b>, ան. <i>Հէնի նման զարկող</i>:</p>	<p><b>ՀԻՆԱՅ</b>, գ. (Բուս.) <i>Եզիպտոսում եւ Արաբիայում դեղին-կարմիր բուսնող բոյս մազ ներկելու համար</i>:  <b>ՀԻՆԱՅԱԳՈՅՆ</b>, ան. <i>Հինայի գոյն ունեցող</i>:  <b>ՀԻՆԱՅԵԼ</b>, նր. <i>Հինայ քել</i>:  <b>ՀԻՆԱՎԱՆԿ</b>, ան. <i>Հնուց աւանդուած</i>:  <b>ՀԻՆԱՎՈՒՐՅ</b>, ան. <i>Օրերով հին</i>:  <b>ՀԻՆԳ</b>, թւ. ան. <i>Չորս վրան աւելացրած մէկ</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՎԱՍԱՐ</b>, ան. <i>Հինգ կատար՝ գազաթ ունեցող</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՍՄԱՆԱԿ</b>, ան. <i>Հինգ ամանակ ունեցող</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՍՄԵԱԿ</b>, գ. <i>Հինգ տարուայ շրջան</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՍՄԵԱՆ</b>, ան. <i>Հինգ տարի տեւող</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՍՄԵԱՅ</b>, ան. <i>Հինգ ամիս տեւող</i>:  <b>ՀԻՆԳԱՆԿԻՒՆ</b>, գ. (Երկրաչափական ձեւ):  <b>ՀԻՆԳԵՐՈՐԿ</b>, ան. <i>Չորսից յետոյ եկողը</i>:  <b>ՀԻՆԳԵՐՈՐԿԱՎԱՆ</b>, S. <i>Հինգերորդ</i>:  <b>ՀԻՆԳԵՐՈՐԿԵԼ</b>, նր. <i>Հինգերորդ անգամ ասել</i>:  <b>ՀԻՆԳԵՉՈՒՅԱՆ</b>, ան. <i>Հինգ լեզուներ պարունակող</i>:  <b>ՀԻՆԳՉԱՉԱՐԱՎԱՆ</b>, ան. <i>Ամէն մէկին հինգ հազար</i>:  <b>ՀԻՆԳՉԱՉԱՐԵԱՆ</b>, ան. <i>Հինգ հազարից բաղկացած</i>:  <b>ՀԻՆԳՉԱՐԻՐԵԱԿ</b>, գ. (Տոմար.) <i>Տոմարական շրջան 532 տարուայ</i>:  <b>ՀԻՆԳՄԱՍԵԱՅ</b> } ան. <i>Հինգ մասից բաղկացած</i>:  <b>ՀԻՆԳՄԱՍԵԱՆ</b> }  <b>ՀԻՆԳՅԱՐԿԱՆԻ</b>, ան. <i>Հինգ յարկ ունեցող</i>:  <b>ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ</b>, ան. գ. <i>Շարքաթուայ հինգերորդ օրը</i>:  <b>ՀԻՆԳՍՐԱՇԵԱՆ</b>, ան. <i>Հինգ սրահ ունեցող</i>:  <b>ՀԻՆԳՕՐԵԱՅ</b>, ան. <i>Հինգ օր տեւող</i>:  <b>ՀԻՆԿ</b>, գ. (Բուս.) <i>Եղերդի տեսակ</i>:</p>
--	---

<p><b>ՀԻՆԵԼ</b>, նբ. <i>Գործուածքի ատէջքի թելերը ձգել: Փխբ. Հիւսել:</i>  <b>ՀԻՆՈՒԱԾ</b> } Գ. <i>Հինուած թելը, հենք:</i>  <b>ՀԻՆՈՒԱԾՔ</b> }  <b>ՀԻՆՈՒԹԵԼ</b>, Գ. <i>Հենքի թել:</i>  <b>ՀԻՆՈՒԿ</b>, ւծ. <i>Հնացած:</i>  <b>ՀԻՆՈՒՄԱՇ</b>, ւծ. <i>Հնացած ու մաշուած:</i>  <b>ՀԻՆՔՈՒԹԵԼ</b>, Գ. <i>Հենքի թել:</i>  <b>ՀԻՆՕՐԵԱՅ</b>, ւծ. <i>Օրերն անցած, ծերացած:</i>  <b>ՀԻՐԻԿ</b>, Գ. <i>Անորոշ տեսակի անուշահոտ եւ գունազեղ ծաղիկ: (Բուս.)</i>  <i>Թրատերեւների կարգին պատկանող բոյս:</i>  <b>ՀԻՒԱՆ</b>, ւծ. <i>Որի առողջութիւնը խանգարուած է:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Հիւանդի նման:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԲԵՐ</b>, ւծ. <i>Հիւանդութիւն՝ վատառողջութիւն բերող:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԳԻՆ</b>, ւծ. մկ. <i>Ծանր հիւանդ դրութեամբ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՄԱՍ</b>, ւծ. <i>Հիւանդին խնամող:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԿԱՆ</b>, ւծ. <i>Հիւանդից կախուէլ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԶԱՅՆ</b>, ւծ. մկ. <i>Հիւանդի ձայնով, թոյլ ձայնով:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՄԻՏ</b>, ւծ. <i>Մտքով հիւանդ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՄԱԼ</b>, չբ. <i>Հիւանդ դառնալ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՄԱՐ</b>, Գ. <i>Նաւ, որ ծառայում է հիւանդներ ընդունելու եւ խնամելու իբրեւ հիւանդանոց:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՄԱՆՑ</b>, Գ. <i>Հիմնարկ, որի մէջ ընդունում են հիւանդներին, բժշկում ու խնամում:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՆՑԱՅԻՆ</b>, ւծ. <i>Հիւանդանոցին յատուկ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՊԱՀ</b>, ւծ. Գ. <i>Հիւանդին պահող՝ խնամող:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. <i>Հիւանդապահ լինելը:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՊԱՀՈՒԿ</b>, Գ. <i>Հիւանդապահ կին:</i></p>	<p><b>ՀԻՒԱՆՂԱՏԵՂ</b>, Գ. <i>Հիւանդի տեղը:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՏԵՍ</b>, Գ. <i>Նա որ գնում է հիւանդին տեսութեան:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՏԵՐ</b>, Գ. <i>Հիւանդի տեղը:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՏՈՒՆ</b>, Գ. <i>Հիւանդանոց:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՐԱՆ</b>, Գ. <i>Այն տեղը, ուր գտնուում են հիւանդները:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՐԱՐ</b>, ւծ. <i>Հիւանդութիւն պատճառող:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԿԵԿ</b>, ւծ. <i>Հիւանդ, փոխ. խեղճուկ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԿԱԼ</b>, ւծ. Գ. <i>Տանը հիւանդին պահող:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱԿԱՆ</b>, ւծ. <i>Հիւանդոտ:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՆՑ</b>, ւծ. <i>Հիւանդանալու տրամադիր:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՆՑԻՒՆ</b>, Գ. <i>Հիւանդ լինելը:</i>  <b>ՀԻՒԱՆՂԱՆԿ</b>, Գ. <i>Փոքրիկ հիւանդ: ւծ. Հիւանդոտ, հիւանդկախ:</i>  <b>ՀԻԹ</b>, Գ. <i>Տարր, նիւթ: Հեղուկ նիւթ:</i>  <b>ՀԻԹԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. (բժշկ.): <i>Բուժում հիւթերի միջոցով:</i>  <b>ՀԻԹԱԼԻ</b> } ւծ. <i>Հիւթով լիքք:</i>  <b>ՀԻԹԱԼԻՅ</b> }  <b>ՀԻԹԱԻՈՐ</b>, ւծ. <i>Հիւթեղ:</i>  <b>ՀԻԹԵՂ</b>, ւծ. <i>Հիւթոտ:</i>  <b>ՀԻԹԵՂՈՒԹԻՒՆ</b>, Գ. <i>Հիւթեղ՝ հիւթալի լինելը:</i>  <b>ՀԻԹՈՑ</b>, ւծ. <i>Հիւթ ունեցող:</i>  <b>ՀԻԹՄԱՆՑ</b>, Գ. (Ախտաբ.) <i>Թոքերու ախտ կլ հիւանդութիւն:</i>  <b>ՀԻԹՄԱՆՑԱԿԱՆ</b>, ւծ. <i>Հիւժախտին յատուկ:</i>  <b>ՀԻԹՄԱՆՑԱԻՈՐ</b>, ւծ. <i>Հիւժախտով հիւանդ:</i>  <b>ՀԻԹՄԱՆՔ</b>, Գ. (Ախտաբ.) <i>Ծայրայեղ նիհարութիւն:</i>  <b>ՀԻԹՅԵԼ</b>, նբ. <i>Հալումաշ անել:</i>  <b>ՀԻԹԻԼ</b>, բ. (Արեւմտ.) <i>Հիւժուել:</i>  <b>ՀԻԹՈՒՄ</b>, Գ. <i>Հալումաշ լինելը:</i>  <b>ՀԻՐ</b>, Գ. <i>Թէթեւ տուն պահապանների համար: Տնակ, խրճիթ:</i></p>
---	---

<p><b>ՀԻՒՂԱԿ</b>, գ. Փոքր հիւղ:</p> <p><b>ՀԻՒՂԱԻԱՆ</b>, գ. Հիւղաշէն աւան:</p> <p><b>ՀԻՒՂՈՍ</b>, գ. (Կենդ.) Փոքրիկ կենդանի:</p> <p><b>ՀԻՒՆ</b>, գ. ւ գրի անունը:</p> <p><b>ՀԻՒՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ուղղագրական ձեւ:</p> <p><b>ՀԻՒՆԱՍՈՒՄՆԻԹԻՒՆ</b>, գ. Հինագրութիւն:</p> <p><b>ՀԻՒՊԱՏՈՍ</b>, գ. Հին Հռոմում՝ բարձրագոյն պաշտօնէայ: Ներկայումս՝ մի պետութեան կողմից նշանակուած պաշտօնէայ օտար պետութեան մէջ:</p> <p><b>ՀԻՒՊԱՏՈՍԱԿԱՆ</b>, ած. Հիւպատոսին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀԻՒՊԱՏՈՍԱՐԱՆ</b>, գ. Հիւպատոսի պաշտօնատունը:</p> <p><b>ՀԻՒՊԱՏՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւպատոսի աստիճանը:</p> <p><b>ՀԻՒՊԱՐՔՈՍ</b>, գ. Գլխաւոր իշխան:</p> <p><b>ՀԻՒՍ</b>, գ. Գլխի մագերի հիւսուածք, հիւսուած մագ:</p> <p><b>ՀԻՒՍ</b>, գ. Լեռնէ թաւալող ձիւնակոյտ:</p> <p><b>ՀԻՒՍԱԶԱՐ</b>, գ. Հիւսուած գարդ:</p> <p><b>ՀԻՒՍԱԾՈՑ</b>, ած. Հիւսած:</p> <p><b>ՀԻՒՍԱԿ</b>, գ. Մագերի հիւս:</p> <p><b>ՀԻՒՍԱՇՂԹԱՑ</b>, գ. Հիւսելու միջոցով կազմուած շղթայ:</p> <p><b>ՀԻՒՍԵԼ</b>, նբ. Մի քանի թել կմ չուան կմ երիզ են իրար միջով կմ տակով-վրայով անցկացնելով միացնել, կցել:</p> <p><b>ՀԻՒՍԵԼԻՔ</b>, գ. Հիւսելու բան:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍ</b>, գ. Հորիզոնի չորս գլխաւոր կողմերից մէկը: Երկրագունդի վերեւի կողմը:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍԱՐԱՆԱԿ</b>, ած. Հիւսիսում բնակող:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍԱԿՈՂՄ</b>  <b>ՀԻՒՍԻՍԱԿՈՂՄՆ</b> } գ. Հիւսիսային կողմը:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍԱՀԱՅԵԱՑ</b>, ած. Դէպի հիւսիս նայող:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ</b>, ած. Հիւսիսում գտնուող:</p>	<p><b>ՀԻՒՍԻՍԱՇՈՒՆ</b>, ած. Հիւսիսից շնչող:</p> <p><b>ՀԻՒՍԻՍԱՓՈՅԼ</b>, գ. (Օդերեւ.) Գեղեցիկ լուսեղէն երեւոյթ:</p> <p><b>ՀԻՒՍԿԵԼ</b>, նբ. Հիւսակներ շինել մազերից:</p> <p><b>ՀԻՒՍԿԵՆ</b>, ած. Հիւսուած:</p> <p><b>ՀԻՒՍՆ</b>, գ. Արհեստաւոր: Ատախցագործ:</p> <p><b>ՀԻՒՍՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հիւսնին եւ հիւսնութեան յատուկ:</p> <p><b>ՀԻՒՍՆԵԼ</b>, նբ. Հիւսնութիւն անել:</p> <p><b>ՀԻՒՍՆՈՑ</b>, գ. Արհեստանոց:</p> <p><b>ՀԻՒՍՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւսն լինելը:</p> <p><b>ՀԻՍՈՒՍԾԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կազմախօսութեան մասը:</p> <p><b>ՀԻՒՐ</b>, գ. Ուղեւոր, օտարական: Այցելու:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՐԱՐ</b>, մկ. Հիւրի՝ հրաւիրեալի պէս:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՐԱՐ</b>, ած. Հիւրի դէմ դաւադրութիւն սարքող:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՆԱՐ</b>, գ. Դերասանի կմ դերասանական խմբի որպէս հիւր գնացած խաղ:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՍԵԾԱՐ</b>, ած. Հիւրին մեծարող:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՍԵԾԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւրամեծար լինելը:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՍԵՐԺ</b>, ած. Նա որ մերժում է հիւր ընդունել:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՆՈՑ</b>, գ. Հիւր ընդունելու կահաւորուած տուն:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՆՈՑԱԳՐՔՈՅԿ</b>, գ. Հիւրանոցում առկայ գրքոյկ:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՆՈՑԱՅԻՆ</b>, ած. Հիւրանոցին վերաբերող:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՆՈՑԱՏԻՐԱՅԻՆ</b>, ած. Հիւրանոցատիրոջը յատուկ:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՍԵՂԱՆ</b>, գ. Սեղան՝ հացկերոյթ՝ հիւրերի համար:</p> <p><b>ՀԻՒՐԱՍԵՆԵԱԿ</b>, գ. Բնակարանում զարդարուն սենեակ, որտեղ ընդունում են հիւրերին:</p> <p><b>ՀԻՐԱՍԷՐ</b>, ած. Հիւր սիրող:</p>
---	--

**ՀԻՐԱՍԻՐԵԼ**, նբ. Հիրասիրություն ցոյց տայ:

**ՀԻՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիրասեր լինելը:

**ՀԻՐԱՍՊԱՆ**, ած. Հիրին սպաննող:

**ՀԻՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիրասպան լինելը:

**ՀԻՐԱՍՐԱՀ**, S. Հիրասենեակ:

**ՀԻՐԱՎԱՅԵԼՈՒՉ**, ած. Հիրին վայել:

**ՀԻՐԱՏԵԱՑ**, ած. Հիրեր ատող:

**ՀԻՐԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիրատեաց լինելը:

**ՀԻՐԱՏՈՒՆ**, գ. Վանքերին կից տուն, որտեղ իջեւանում են ուղեւորները կմ ուխտատուները:

**ՀԻՐԱՓԱՆ**, ած. Հիրերից փախչող:

**ՀԻՐՈՆՎԱՆ**, ած. Հիր ընդունող:

**ՀԻՐՈՆՎԱՆԵԼ**, նբ. Հիրին ընդունել:

**ՀԻՐՈՆՎԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հիրընկալ լինելը:

**ՀԻՐՈՆՎԱՆՈՒԶԻ**, գ. Հիրընկալ կին:

**ՀԼՈՒ**, ած. Լաւ լսող, հեգ: Հնազանդ:

**ՀԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հլու լսող:

**ՀԼՈՒՔԱՇԱՐ**, գ. Հուլունքների շար:

**ՀՇՇԵԼ**, նբ. Անձայն խօսել, փսփսալ:

**ՀՄԱԿԵՐ**, ած. Միար հում-հում ուտող:

**ՀՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հումակեր լինելը:

**ՀՄԱՑ**, գ. (Մնտ.) Աղօթած՝ կախարդական աղօթքներով պատրաստուած առարկայ: Կախարդող առարկայ կմ անձ:

**ՀՄԱՅԱԹԱՓ**, ած. (Մնտ.) Հմայքից ազատող, հմայքի զօրութիւնը ոչնչացնող:

**ՀՄԱՅԱԿԱՆ**, ած. (Մնտ.) Հմայքի կմ հմայութեան յատուկ:

**ՀՄԱՅԱՆՔ**, գ. Հմայելը: Հրապուրելը:

**ՀՄԱՅԵԱԿ**, գ. (Մնտ.) Կախարդութիւն պարունակող գիր:

**ՀՄԱՅԵԼ**, նբ. (Մնտ.) Հմայութեան միջոցով մէկին բախտատրութիւն գուշակել: Դիւթել: Հրապուրել:

**ՀՄԱՅԻՉ**, ած. Հմայող, թովող:

**ՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կախարդական աղօթք:

**ՀՄԱՅՔ**, գ. Հմայութիւն անելը:

**ՀՄՈՏ**, ած. Լաւ չեփուած:

**ՀՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հում լինելը:

**ՀՄՈՒՏ**, ած. Լաւ խոր մտած գործի մէջ: Բանիմաց, գիտակ:

**ՀՄՏԱԲԱՐ**, մկ. Հմուտ կերպով:

**ՀՄՏԱԼԻ** } ած. Հմտութեամբ լի:  
**ՀՄՏԱԼԻՅ** }

**ՀՄՏԱՆԱԼ**, չբ. Հմուտ դառնալ:

**ՀՄՏԱՄԵՐ**, ած. Հմտութիւն սիրող:

**ՀՄՏԱՎԱՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վարժութիւն եւ հմտութիւն:

**ՀՄՏԱՅՈՒԹԻՉ**, ած. Նա որ հմտացնում է:

**ՀՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հմուտ լինելը:

**ՀՆԱԲԱՆ**, գ. Հնութիւններով զբաղուող:

**ՀՆԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Հնաբանութիւն պարունակող:

**ՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Լեզուի մէջ հին բառեր կմ հին քերականական ձեւեր գործածելը:

**ՀՆԱԲՆԻԿ**, ած. գ. Հին բնակիչ, նախաբնակիչ:

**ՀՆԱԲՈՅՐ**, ած. Որից հնութիւն է բուրում:

**ՀՆԱԳԱԶԱՆ**, գ. (Կենդ.) Այժմ անհետացած՝ բրածոյ թանձրամարմին կաթնասուն գազան:

**ՀՆԱԳԷՏ**, ած. գ. Հնագիտութեամբ պարապող:

**ՀՆԱԳԻՏԱԿ**, ած. գ. Հնութիւնները գիտցող, հնագէտ:

**ՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ած. Հնագիտութեան վերաբերեալ:

**ՀՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտութիւն, որ պարապում է հին մշակոյթի արտադրութիւնների ուսումնասիրութեամբ:

**ՀՆԱԳԻՐ**, ած. Հնութիւնների մասին գրող:

**ՀՆԱԳԼՈՒԻՆ**, ած. Հին գլխի տեր:

<p><b>ՀՆԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ աստ. Աւելի հին եւ ամենահին:</p> <p><b>ՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հնագիտութեանը վերաբերող:</p> <p><b>ՀՆԱԳՐԱՎԱՃԱՌ</b>, գ. Հին գրքեր վաճառող:</p> <p><b>ՀՆԱԴԱՐԱՆ</b>, գ. Հնութիւններ պահպանելու տեղ:</p> <p><b>ՀՆԱԴԱՐԵԱՆ</b>, ւծ. Հին դարերին պատկանող:</p> <p><b>ՀՆԱԴԻՐ</b>, ւծ. Հնուց դրուած սահմանուած:</p> <p><b>ՀՆԱԴՐԱՄ</b>, գ. Հին դրամ:</p> <p><b>ՀՆԱԶԱՆԴ</b>, ւծ. Նա որ ենթարկուում է ուրիշի հրամանին: Հկո. Անհնազանդ:</p> <p><b>ՀՆԱԶԱՆԴԵԼ</b>, ջբ. Հնազանդ լինել, ուրիշի հրամանին կմ կամքին ենթարկուել:</p> <p><b>ՀՆԱԶԱՆԴԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ւծ. Հնազանդեցնող: Կամքին ենթարկեցնել:</p> <p><b>ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնազանդ լինելը: Հպատակութիւն:</p> <p><b>ՀՆԱԶԱՆԴՈՐԷՆ</b>, մկ. Հնազանդութեամբ, հնազանդելով:</p> <p><b>ՀՆԱԶԳԵՍՏ</b>, ւծ. Հին զգեստ հագած:</p> <p><b>ՀՆԱՌՈՅՁ</b>, ւծ. գ. Հնութիւնները, հին արուեստի արտադրութիւնները քննող:</p> <p><b>ՀՆԱՌՈՒՋԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հնախոյզին յատուկ:</p> <p><b>ՀՆԱՌՈՒՋՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնախոյզ լինելը:</p> <p><b>ՀՆԱՌՕՍ</b>, ւծ. գ. Հին անցքերի մասին խօսող:</p> <p><b>ՀՆԱՌՕՍԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հնախօսին յատուկ:</p> <p><b>ՀՆԱՌՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հին անցքերի պատմութիւն:</p> <p><b>ՀՆԱՐԷՄ</b>, ւծ. գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական հին ձէսերին հետեւող:</p> <p><b>ՀՆԱՐՈՅ</b>, ւծ. Հին, շատ հին:</p> <p><b>ՀՆԱԿԱՐԿԱՏ</b>, ւծ. Հին շորեր կարկատող: Հին կօշիկներ նորոգող:</p> <p><b>ՀՆԱԿԱՐԿԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնակարկատ լինելը:</p>	<p><b>ՀՆԱԿԵՆՑԱՂ</b>, ւծ. Հին կենցաղին հետեւող:</p> <p><b>ՀՆԱՀԱԻԱՏ</b>, Տ. Հնածէս:</p> <p><b>ՀՆԱՀԱԻԱՔ</b>, ւծ. գ. Հնութիւններ հաւաքող:</p> <p><b>ՀՆԱՁԵԻ</b>, ւծ. Հին ձեւի:</p> <p><b>ՀՆԱՄԱՇ</b>, ւծ. Հնութիւնից մաշուած:</p> <p><b>ՀՆԱՄԱՐԴԱԲԱՆ</b>, գ. Հնէաբան-մարդաբան:</p> <p><b>ՀՆԱՄԵԱՅ</b>, ւծ. Տարիքով հին:</p> <p><b>ՀՆԱՄՈԼ</b>, ւծ. Չափազանց հնասէր:</p> <p><b>ՀՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնամոլ լինելը:</p> <p><b>ՀՆԱՆԱԼ</b>, ջբ. Հին դառնալ: Արժէքը կորցնել: Գործածութիւնից դուրս ընկնել:</p> <p><b>ՀՆԱՇԷՆ</b>, ւծ. Վարուցուանից շինուած:</p> <p><b>ՀՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ւծ. գ. Հին շորեր եւ նման բաներ վաճառող:</p> <p><b>ՀՆԱՐ</b>, գ. Միջոց, ճար:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳԷՏ</b>, ւծ. Հնար կմ հնարք գիտցող:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնարագէտ լինելը:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳԻՏ</b>, ւծ. Հնարք գտնող:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳՈՐԾ</b>, ւծ. Հնարագէտ:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳՈՐԾԵԼ</b>, նբ. Հնարագիտութեամբ յօրինել:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնարագիտութեամբ ճարտարելը:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնարադիր լինելը:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱՌՈՂ</b>, ւծ. Ճարտարամիտ:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԿԵՐՏ</b>, ւծ. Ինչ որ հնարաւոր է, կարելի:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱՄԻՏ</b>, ւծ. Հնարագէտ:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնարամիտ լինելը:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱՐՈՒԵՍՏ</b>, ւծ. Հնարամիտ:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԻՈՐ</b>, ւծ. Ճարտար: Կարելի:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԻՈՐԵԼ</b>, նբ. Կարելի դարձնել, միջոց ստեղծել:</p> <p><b>ՀՆԱՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնարաւոր</p>
---	---



<p>լինելը:  <b>ՀՆԱՐԵԼ</b>, նբ. Հնարաւորել, հնարք գըտնել:  <b>2. ՀՆԱՐԵԼ</b>, նբ. Հնարել: Հնարք գտնել:  <b>Գիւտ անել: Ստեղծել:</b>  <b>ՀՆԱՐԻՄԱՑ</b>, ած. Հնարքներ իմացող:  <b>ՀՆԱՐՈՎԻ</b>, ած. Հնարում:  <b>ՀՆԱՐՔ</b>, գ. Հնար: Ճարտարություն:  <b>ՀՆԱՐՔԱՇԱՏ</b>, ած. Հնարքներով հարուստ:  <b>ՀՆԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Հնացնող:  <b>ՀՆԱԻՄԱՆ</b>, գ. Հինէն աւանդում՝ հարուստ:  <b>ՀՆԳԱԳԼԽԵԱՆ</b>, ած. Հինգ գլուխ ունեցող:  <b>ՀՆԳԱԼԵՁՈՒ</b>, S. Հինգլեզումանի:  <b>ՀՆԳԱԿԻ</b>, մկ. Հինգ կերպ:  <b>ՀՆԳԱՀԱՏՈՐ</b>, ած. Հինգ հատորից բաղկացած:  <b>ՀՆԳԱՄԱՏԵԱՆ</b>, գ. (Կրօն.) Հին կտակարանի առաջին հինգ զիրքը:  <b>ՀՆԳԱՄԱՏՆԵԱՆ</b>, ած. Հինգ մատ ունեցող:  <b>ՀՆԳԱՄԱՐՏԻԿ</b>, ած. գ. Հինգ տեսակ կռիւ մղող:  <b>ՀՆԳԱՄԵԱԿ</b>, S. Հինգամեակ:  <b>ՀՆԳԱՆԿԻՒՆ(Ի)</b>, S. Հնգանկիւն(ի):  <b>ՀՆԳԱՊԱՏԻԿ</b>, ած. գ. Հինգ անդամ աւելի:  <b>ՀՆԳԱՊԱՏԿԵԼ</b>, նբ. Հինգ անգամ մեծացնել:  <b>ՀՆԳԱՊԱՏՈՒՄ</b>, գ. Հինգ մասից բաղկացած երկ:  <b>ՀՆԳԱՊԵՏ</b>, գ. Հինգ զինուորի պետ:  <b>ՀՆԳԱՈՒՋ</b>, ած. (Բուս.) Հինգ առէջք ունեցող:  <b>ՀՆԳԱՄԻՒՆ</b>, ած. Հինգ սիւն ունեցող:  <b>ՀՆԳԱՎԱՆԿ</b>, ած. Հինգ վանկ պարունակող:  <b>ՀՆԳԱՏ</b>, գ. (Կենդ.) Երկրամլուկների ցեղին պատկանող մկուկ:  <b>ՀՆԳԵԱԿ</b>, գ. Հինգ միատր պարունակող</p>	<p>ամբողջություն:  <b>ՀՆԳՆՈՑ</b>, ած. գ. Հինգ միություն պարունակող:  <b>ՀՆԳՈՏԱՆԻ</b>, ած. Հինգ ոտք ունեցող:  <b>ՀՆԳՕՐԵԱԿ</b>, գ. Մի ամբողջություն հինգ օրից բաղկացած:  <b>ՀՆԴԱԽՏ</b>, գ. Խոլերա: Աղիքային վարակիչ ախտ:  <b>ՀՆԴԱԽՏԱԿԱՆ</b>, ած. Հնդախտին վերաբերող:  <b>ՀՆԴԱԽՏԱԿԵՐՊ</b>, ած. Հնդախտի նման:  <b>ՀՆԴԱԽՏԱԻՈՐ</b>, ած. Խոլերայով հիւանդ: Սուր վարակիչ ստամոքսաաղիքային հիւանդություն:  <b>ՀՆԴԱԻՈՐ</b>, ած. Հունդ ունեցող:  <b>ՀՆԴԵՐՈՊԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հնդերոպաբանությանը վերաբերող:  <b>ՀՆԴԵՐՈՊԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Պատմահամեմատական լեզուաբանության մեթոդ:  <b>ՀՆԴԵՐՈՊԱԿԱՆ</b>, S. Հնդիկ եւ երոպական խումբին վերաբերող:  <b>ՀՆԻԿ</b>, ած. գ. Հնդկաստանի բնիկ:  <b>ՀՆԻԿԱԲԱԿ</b>, ած. Հնդկաստանում բնակող:  <b>ՀՆԻԿԱ-ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ</b>, S. Հնդկաեւրոպական:  <b>ՀՆԻԿԱ-ԵՐՈՊԱԿԱՆ</b>, ած. Հնդկաստանից մինչեւ Արեւմտեան Եւրոպա տարածում:  <b>ՀՆԻԿԱԹՈՒՋ</b>, գ. (Բուս.) Տասկաթուղ հնդիկ: Արեւելեան Հնդկաստան աճող հսկայ թզենի:  <b>ՀՆԻԿԱԿԱՆ</b>, ած. Հնդիկներին եւ Հնդկաստանին յատուկ:  <b>ՀՆԻԿԱՀԱՑ</b>, գ. Հնդկաստանում բնակող հայ:  <b>ՀՆԻԿԱՀԱԻ</b>, գ. (Կենդ.) Բուն հաւերի ցեղին պատկանող ընտանի թռչուն:  <b>ՀՆԻԿԱՆՇԻ</b>, գ. (Բուս.) Մանուշակագգիների կարգին պատկանող ծառ:  <b>ՀՆԻԿԱՍՏԱՆՑԻ</b>, ած. գ. Հնդկաստա-</p>
---	---

<p>նում բնակող:</p> <p><b>ՀՆԴԱՐՄԱԻ</b>, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող մեծ ու գեղեցիկ ծառ:</p> <p><b>ՀՆԴԱՑԻ</b>, Տ. Հնդիկ:</p> <p><b>ՀՆԴԱՑՈՐԵՆ</b>, գ. (Բուս.) Մատիտեղների կարգին պատկանող հացահատիկի բոյս:</p> <p><b>ՀՆԴԵՂԷԳ</b>, գ. (Բուս.) Հնդկաստանի եղէգ:</p> <p><b>ՀՆԴԵՐԵՆ</b>, մկ. ած. գ. Հնդիկների լեզուով, լեզու:</p> <p><b>ՀՆԴԸՆԿՈՅՁ</b>, գ. (Բուս.) Արմաւենիների կարգին պատկանող հսկայական ծառ:</p> <p><b>ՀՆԿՈՒՉԻ</b>, գ. Իգական սեռի հնդիկ:</p> <p><b>ՀՆԷԱԲԱՆ</b>, ած. գ. Հնէաբանութեամբ պարասպող: Հնադարեան առարկաներու գիտակ:</p> <p><b>ՀՆԷԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հնէաբանութեան յատուկ:</p> <p><b>ՀՆԷԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է հին էակները (բրածոյ կենդանիները):</p> <p><b>ՀՆԿԵԿ</b>, ած. Մի քիչ հին:</p> <p><b>ՀՆՀՆԱԼ</b>, չբ. Մորմոքել:</p> <p><b>ՀՆՀՆՈՒՔ</b>, գ. Հնհնայլը:</p> <p><b>ՀՆՁԱՆ</b>, գ. Այգիներում գետնի մէջ փորած եւ մաքուր շինած աւազան: Խաղող ճնշելու խոշոր տաշտ:</p> <p><b>ՀՆՁԱՆԱՀԱՐ</b>, ած. գ. Հնձանը կոխող:</p> <p><b>ՀՆՁԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնձան կոխելը:</p> <p><b>ՀՆՁԱՎԱՐՁ</b>, գ. Հնձելու վարձ:</p> <p><b>ՀՆՁԱՍԵՂ</b>, գ. Հնձելու տեղ:</p> <p><b>ՀՆՁԵԼ</b>, նբ. Հացահատիկի բոյսը՝ արտը արմատի մօտից սրաբերան գործիքով (գերանդիով, մանգաղով եւն) կտրել:</p> <p><b>ՀՆՁՈՂ</b>, գ. Բանտոր կմ մշակ:</p> <p><b>ՀՆՁՈՒՈՐ</b>, ած. գ. Հունձ անող բանտոր:</p> <p><b>ՀՆՁՈՒՈՐՈՒՉԻ</b>, գ. Քաղտորուհի:</p> <p><b>ՀՆՃԱՐՔԵԼ</b>, նբ. Գիւտ անել: Հնարել:</p>	<p><b>ՀՆՈՏԻ</b>, ած. գ. Հնացած՝ հնամաշ զգեստ:</p> <p><b>ՀՆՈՑ</b>, գ. Մեծ խարոյկ, մեծ կրակ:</p> <p><b>ՀՆՈՑԱՁԵՒ</b>, ած. Հնոցի նման:</p> <p><b>ՀՆՈՑԱՊԱՆ</b>, գ. Նա որ հսկում է հնոցի վրայ:</p> <p><b>ՀՆՈՑԱՐԱՆ</b>, գ. Հնոցի տեղ:</p> <p><b>ՀՆՈՑ-ԲՆՈՑ</b>, մկ. Հնուց ի վեր:</p> <p><b>ՀՆՈՑԵՐԱՆ</b>, գ. Հնոցաբերան:</p> <p><b>ՀՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հին լինելը:</p> <p><b>ՀՆՈՒԿ</b>, գ. Հնացած բոյս:</p> <p><b>ՀՆՈՒՑ</b>, մկ. Հին ժամանակից ի վեր, վաղուց ի վեր:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿ</b>, գ. Փոքր զանգակ:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿԱԶՍ</b>, գ. (լեզվբ.) Հնչիւնական կազմ:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿԱՆ</b>, ած. Հնչիւն ունեցող: Հնչական օրէնք, Լեզուագիտական օրէնք:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնչական լինելը:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿԵԱՆ</b>, ած. «Հնչակ» լրագրի ծրագրին կողմնակից:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿԻՑ</b>, գ. Համահունչ:</p> <p><b>ՀՆՉԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնչիւնով նման լինելը:</p> <p><b>ՀՆՉԱՉԱՓ</b>, գ. Չայնաչափ (գործիք):</p> <p><b>ՀՆՉԱՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնչիւնի վիճակագրութիւն:</p> <p><b>ՀՆՉԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Պինդ քարի մի տեսակ:</p> <p><b>ՀՆՉԵԼ</b>, չբ. Չայն՝ հնչիւն հանել:</p> <p><b>ՀՆՉԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ կարելի է հնչել:</p> <p><b>ՀՆՉԵՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնչեղ լինելը:</p> <p><b>ՀՆՉԻՒՆ</b>, գ. (Ֆիզ.) Այն զգայութիւնը, որ ստանում է մեր լսելիքը առարկաների արագ տատանումից: Մարդկային լեզուի ամէն մի ձայնը:</p> <p><b>ՀՆՉԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հնչողակաւորութիւն, հնչողունակութիւն:</p> <p><b>ՀՆՉԻՆԱՐՉԱԿԻՉ</b>, գ. Բարձր ձայն արձակող սարք:</p> <p><b>ՀՆՉՍՈՒՆՔ</b>, գ. Հնչում:</p> <p><b>ՀՆՉՈՂԱԿԱՆ</b>, Տ. Հնչական:</p>
--	---

<p><b>ՀՆՉՈՒՄ</b>, գ. Հնչեղը:  <b>ՀՆՉՈՒՆ</b>, ած. Հնչոդ: Չայն հանոդ:  <b>ՀՆՏԱՑՈՒ</b>, ած. Հնդացու, սերմացու:  <b>ՀՈԲ</b>, գ. Փոսիկ:  <b>ՀՈԳ</b>, գ. Վիշտ, տրսմություն: Խնամք:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁ</b>, ած. գ. Մի բանի հոգը կմ հոգսը իր վրայ վերցնող:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁԱԿԱՆ</b>, ած. Հոգաբարձու- ներին կմ հոգաբարձութեան յատուկ:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁԵԼ</b>, չբ. Հոգաբարձ խնամա- կալ լինել:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒ</b>, ած. գ. Հոգ խնամք տա- նող, խնամատար: Պաշտօնեայ, որին յանձնուում է որոշ վարչական գործերի վարումը որոշ շրջանում:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգաբարձու լինելը:  <b>ՀՈԳԱԲԱՐՁՕՐԷՆ</b>, մկ. Բրբեւ հոգաբար- ձու:  <b>ՀՈԳԱԼ</b>, չբ. Մտածմունքի մեջ ընկնել:  <b>Մի բանի հոգսը քաշել:</b>  <b>ՀՈԳԱՄԾԵԼ</b>, նբ. Հոգ տանել:  <b>ՀՈԳԱՄՈՒ</b>, ած. Հոգածող:  <b>ՀՈԳԱՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խնամակալություն:  <b>ՀՈԳԱՉՍՓ</b>, ած. Հոգով չափ, ամբողջ հոգով:  <b>ՀՈԳԱՏԱՐ</b>, ած. Հոգ տանող:  <b>ՀՈԳԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգատար լի- նելը:  <b>ՀՈԳԱՅՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Հոգացողու- թեամբ եղած:  <b>ՀՈԳԵԱԿ</b>, գ. (Փաղաքը.) Հոգու չափ սիրելի:  <b>ՀՈԳԵԲԱԺԻՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Տուրք, որ նրն- ջեցեալի տերերը տալիս են մայրավան- քին կմ քահանային:  <b>ՀՈԳԵԲԱՆ</b>, ած. գ. Նա որ զբաղուում է հոգեբանութեամբ:  <b>ՀՈԳԵԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Հոգեբանութեան յատուկ:  <b>ՀՈԳԵԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտություն: Հո- գեկան վիճակ: Հոգեկան վիճակի ու-</p>	<p>տումնասիրություն:  <b>ՀՈԳԵԲԱՆՕՐԷՆ</b>, մկ. Հոգեբանական տեսակետից:  <b>ՀՈԳԵԲՈՒՆ</b>, ած. (Կրօն.) Մ. Հոգուց բխած:  <b>ՀՈԳԵԳԱԼՈՒՄՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Մ. Հոգու զայստեան տօնը:  <b>ՀՈԳԵԳԷՇ</b>, ած. գ. (Մտտ.) Մեռած մար- դու ուրուականը:  <b>ՀՈԳԵԳՈՒՄԱՐ</b>, ած. (Կրօն.) Հոգով կմ Մ. Հոգով գումարուած:  <b>ՀՈԳԵԳՐԱԻ</b>, ած. Հոգին գրաւող:  <b>ՀՈԳԵԳՐԳԻՈ</b>, ած. Հոգին գրգռող:  <b>ՀՈԳԵԴԱՐՁ</b>, ած. գ. Հոգին յետ դառնալը:  <b>ՀՈԳԵԴԱԻ</b>, ած. Հոգու դաւաղողը:  <b>ՀՈԳԵԴՐՍԵԻՈՐՈՒՄ</b>, գ. Հոգեկանի՝ աշխարհապատկերման՝ աշխարհըն- կալման դրսևորում:  <b>ՀՈԳԵԶԱԻԱԿ</b>, Տ. Հոգեորդի:  <b>ՀՈԳԵԶԳԱՄ</b>, ած. Հոգով զգածուած:  <b>ՀՈԳԵԶԳԱՅԱԿԱՆ</b>, ած. Հոգեկան եւ զգայական:  <b>ՀՈԳԵԶԳԵՍՏԵԱԼ</b>, ած. Վերակենդանա- ցած:  <b>ՀՈԳԵԶՄԱՅԼ</b>, ած. Հոգին զմայլեցնող:  <b>ՀՈԳԵԶՄԱՅԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգու զմայ- լելը:  <b>ՀՈԳԵԶՈՒԱՐՃ</b>, ած. Հոգին զուարճաց- նող:  <b>ՀՈԳԵԶՈՒԴԿ</b>, ած. Հոգի չունեցող:  <b>ՀՈԳԵԶՐԱՆ</b>, ած. Հոգին զրահաւորող՝ պաշտպանող:  <b>ՀՈԳԵԹԱԹԱՆ</b>, ած. Հոգու խորքից ե- կող, բխող:  <b>ՀՈԳԵԹԱՍ</b>, գ. Ննջեցեալի յիշատակին խմուած բաժակը:  <b>ՀՈԳԵԹԱՓԱՆՑ</b>, ած. Հոգու խորքը թա- փանցող:  <b>ՀՈԳԵԹՐԹԻՈ</b>, ած. Հոգին թրթռացնող:  <b>ՀՈԳԵԹՈՒՆԴ</b>, ած. Հոգին թունդ հանող:  <b>ՀՈԳԵԺԱՌԱՆԳ</b>, գ. Հոգեորդի:  <b>ՀՈԳԵԼԻ</b>, ած. (Եկեղ.) Մ. Հոգով լցուած:</p>
---	--

**ՀՈԳԵԼՈՅՍ**, ան. (Եկեղ.) *Լուսահոգի:*  
**ՀՈԳԵՆԱՂԱՅ**, ան. (Եկեղ.) *Ս. Հոգուց շարժուած՝ առաջացած:*  
**ՀՈԳԵՆԱՆՁ**, ան. *Հոգին խանձող:*  
**ՀՈԳԵՆԱՌՆ**, ան. (Եկեղ.) *Որի մէջ խառն է Ս. Հոգու շնորհը:*  
**ՀՈԳԵՆԱՌՆՈՒԱԾՔ**, գ. *Հոգեկերտուածք:*  
**ՀՈԳԵՆԱՌՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Ս. Հոգու հետ հաղորդութիւն՝ մասնակցութիւն:*  
**ՀՈԳԵՆՈՑՈՒԱԾՔ**, *Անձնային նշանակալիութիւն ունեցող որեւէ իրավիճակ, որը մարդու հոգեկանի վրայ գործում է ախտածին բնոյթի ազդեցութիւն:*  
**ՀՈԳԵՆՈՑՈՒՄ**, գ. *Հոգեպէս խոցուելը, հոգեկան հարուած:*  
**ՀՈԳԵՆՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Կեղծ գիտութիւն բարի եւ չար ոգիների:*  
**ՀՈԳԵՍԱՐԱԻ**, գ. *Հոգեղէնի ծարաւ:*  
**ՀՈԳԵԿԱՆ**, ան. *Հոգուն յատուկ:*  
**ՀՈԳԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հոգի ունենալը:*  
**ՀՈԳԵԿԵՆՏՐՈՆ**, գ. *Հոգեկան գործունէութիւնը ղեկավարող կենտրոն:*  
**ՀՈԳԵԿՈՐՈՅՍ** } ան. *Հոգին կորցնող:*  
**ՀՈԳԵԿՈՐՈՒՄՍ** }  
**ՀՈԳԵԿՈՒՆ**, ան. (Կրօն.) *Հոգիներ կլանող:*  
**ՀՈԳԵԿՐԹԻՉ**, ան. *Հոգին կրթող, դաստիարակող:*  
**ՀՈԳԵԿՐԹՈՒՄ**, գ. *Հոգին կրթելը՝ դաստիարակելը:*  
**ՀՈԳԵՀԱՅՐ**, գ. *Նա որ ունի հոգեորդի:*  
**ՀՈԳԵՀԱՆ**, ան. 1, *Նա որ շուտով պէտք է հոգին աւանդէ:* 2, *Հոգին հանող:*  
**ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏ**, գ. (Եկեղ.) *Վախճանուածի կրօնական արարողութիւն:*  
**ՀՈԳԵՀԱՏՈՐ**, ան. *Հոգու հատոր, ամենասիրելի:*  
**ՀՈԳԵՀԱՐԱՉԱՍ**, ան. *Հոգով շատ մօտ, մտերիմ:*

**ՀՈԳԵՀԱՐԱՉԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հոգեկցութիւն:*  
**ՀՈԳԵՀԱՅ**, գ. (Եկեղ.) *Հոգու հաց, ճաշ, որ ննջեցեալի տէրերը թաղումից յետոյ տալիս են յուղարկատրներին եւ աղքատներին:*  
**ՀՈԳԵՀՄԱՅ**, ան. *Հոգին հմայող:*  
**ՀՈԳԵՀՆՉՈՂ**, ան. (Կրօն.) *Ս. Հոգուց հնչող՝ խօսող:*  
**ՀՈԳԵՂԷՆ**, ան. (Եկեղ.) *Անմարմին:*  
**ՀՈԳԵՃԱՇ**, (Եկեղ.) *Տ. Հոգեհաց:*  
**ՀՈԳԵՄԱՇ**, ան. *Հոգին մաշող:*  
**ՀՈԳԵՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Ս. Հոգու մասնակցութիւն:*  
**ՀՈԳԵՄԱՐՏ**, ան. (Եկեղ.) *Ս. Հոգու դէմ մարտնչող:*  
**ՀՈԳԵՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Քրիստոնէական եկեղեցու մէջ ծագած հերետիկոսութիւններից մէկը:*  
**ՀՈԳԵՍՈՒՆ**, ան. (Կրօն.), *Որի մէջ թափանցել է Ս. Հոգին:*  
**ՀՈԳԵՅՈՅՁ**, ան. *Հոգին յուզող, յուզիչ:*  
**ՀՈԳԵՆԻԹ**, ան. *Հոգեղէն:*  
**ՀՈԳԵՆԿԱՐԱԳԻՐ**, գ. *Հոգեկերտուածք:*  
**ՀՈԳԵՆՈՐՈԳ**, ան. *Հոգին նորոգող:*  
**ՀՈԳԵՇԱՀ**, ան. *Հոգի շահող:*  
**ՀՈԳԵՇԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հոգեշահ լինելը:*  
**ՀՈԳԵՇՆՈՐՀ**, ան. (Եկեղ.) *Ս. Հոգուց շնորհուած:*  
**ՀՈԳԵՊԱՀԻԿ**, ան. գ. *Փոքր ինչ կերակուր՝ կեանքը պահպանելու համար:*  
**ՀՈԳԵՊԱՀՈՒՍՏ**, գ. *Ինչ որ մարդ պահում է նեղ օրուայ՝ ծայրայեղ կարիքի համար:*  
**ՀՈԳԵՊԱՇՏ**, ան. գ. *Հոգիներ պաշտող:*  
**ՀՈԳԵՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Հոգեպաշտ լինելը:*  
**ՀՈԳԵՊԱՐԱՐ**, ան. *Հոգին պարարող:*  
**ՀՈԳԵՊԷՍ**, մկ. *Հոգով սրտանց:*  
**ՀՈԳԵՍԱՐՍՈՒՌ**, ան. *Հոգին սարսուեցնող:*

**ՀՈԳԵՍԷՐ**, ան. Հոգի կմ իր հոգին սիրող:  
**ՀՈԳԵՍՈՒՆ**, ան. Հոգին սնուցող:  
**ՀՈԳԵՍՊԱՆ**, ան. Հոգին սպանող:  
**ՀՈԳԵՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգին սպաննելը:  
**ՀՈԳԵՍՓՈՓ**, ան. Հոգին սփռվող՝ մխիթարող:  
**ՀՈԳԵՎԱՐՔ**, ան. Նա, որ վերջին շունչը պետք է արձակի:  
**ՀՈԳԵՎԱՐԵԼ**, չբ. Հոգին աւանդել:  
**ՀՈԳԵՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգեվարք լինելը:  
**ՀՈԳԵՎԵՐԼՈՒԾԱԲԱՆ**, գ. Հոգեվերլուծության մեթոդներով բուժող հոգեբույժ:  
**ՀՈԳԵՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ**, ան. Հոգեվերլուծությանը բնորոշ:  
**ՀՈԳԵՎԻՃԱԿ**, գ. Հոգեկան վիճակ:  
**ՀՈԳԵՏԱՆՁ**, ան. Հոգին տանջող:  
**ՀՈԳԵՏԵՆՉ**, ան. Փափագելի, տենչալի:  
**ՀՈԳԵՏԵՍ**, ան. Հոգով տեսնող:  
**ՀՈԳԵՏՈՉՈՐ**, ան. Հոգին տոչորող:  
**ՀՈԳԵՒՈՐ**, ան. Հոգի բանական հոգի ունեցող:  
**ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ**, ան. Հոգետր, հոգեկան: գ. Հոգետր պաշտօնեայ:  
**ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգետրականների դասը:  
**ՀՈԳԵՒՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Հոգետր կերպով:  
**ՀՈԳԵՒՈՐԵԼ**, նբ. Հոգի տալ:  
**ՀՈԳԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգետր լինելը:  
**ՀՈԳԵՅՈՒՆՅ**, ան. Հոգին ցնցող, մեծագոր:  
**ՀՈԳԵՓՈՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգիների տեղափոխություն:  
**ՀՈԳԷԱՈ**, ան. գ. Հոգին առնող:  
**ՀՈԳԻ**, գ. Ոգի, շնչին: Շունչ, շնչառություն: Անհատ, անձ: Մարդու ներքին խորհուրդը, խիղճ:  
**ՀՈԳՈՅ**, գ. (Եկեղ.) Կարճ աղօթք:  
**ՀՈԳՈՅ-ՄԵՐՈՅ ԼԻՆԵԼ**, Տ. Հոգոց հանգուցեղոց լինելը:

**ՀՈԳՍ**, գ. Խնամք: Մտմտուք: Մտահոգություն:  
**ՀՈԳՍԱԽԱՈՆ**, ան. Հոգսի հետ խառն:  
**ՀՈԳՍԱՑԱՎ**, ան. Հոգան ու ցար:  
**ՀՈԼ**, գ. Փոքր փայտե խաղալիք:  
**ՀՈԼԱԹԵԻ**, ան. մկ. Թեւերը՝ բազուկները մերկ:  
**ՀՈԼԱՆԻ**, ան. մկ. Մերկացած ձեռքերով:  
**ՀՈԼԱՉԵԻ**, ան. Հոլի ձեռ ունեցող:  
**ՀՈԼԻԿ**, գ. Փոքրիկ հիւղ ժամանակաոր բնակության համար:  
**ՀՈԼԱՆԴԱԿԱՆ**, ան. Հոլանդիային կմ հոլանդացուն յատուկ:  
**ՀՈԼԱՆԴԱՑԻ**, գ. Հոլանդիայի բնակիչ:  
**ՀՈԼԱՆԴԵՐԵՆ**, մկ. ան. գ. Հոլանդական լեզու:  
**ՀՈԼՈՎ**, գ. Թաւարում, ինքն իրար վրայ պտոյտ գալը: (Քրկն.) Գոյականների, ածականների, դերանունների եւ դերբայների կրած ամէն մի փոփոխությունը հոլովման ժամանակ:  
**ՀՈԼՈՎԱԲԱՆ**, ան. Առատափուս, բազմաբան:  
**ՀՈԼՈՎԱԿ**, գ. Տեսաժապաւէնի հատուած, տեսահոլովակ:  
**ՀՈԼՈՎԱԿԱՆ**, ան. Հոլովման՝ թաւաման վերաբերեալ:  
**ՀՈԼՈՎԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոլովական լինելը:  
**ՀՈԼՈՎԱԿԵՐՏ**, ան. գ. (Քրկն.) Մասնիկ, որ որոշ հոլով է կազմում:  
**ՀՈԼՈՎԱՆԻՇ**, գ. Հոլով կազմող վերջաւորություն:  
**ՀՈԼՈՎԱՌՈՒ**, Տ. Խնդրառու:  
**ՀՈԼՈՎԱՔԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. (դիպվ.) Հոլովների քանակը:  
**ՀՈԼՈՎԵԼ**, նբ. Թաւալել, զլորել, զլտորտել: (Քրկն.) Բառը վերջաւորություններով փոփոխել:  
**ՀՈԼՈՎԻՉ**, ան. գ. Նա որ հոլովում՝ թաւալում է: (Քրկն.) Չայնաւոր գիր:  
**ՀՈԼՈՎՈՒՄ**, գ. Հոլովելը:

<p><b>ՀՈՒՕ-ՀՈՒՕ</b>, միջ. Շունը կանչելու ձայն:  <b>զ.</b> (Մանկ.) Շուն:  <b>ՀՈՄ</b>, ած. Խիտ առ խիտ դիզուած: Մեղմ:  <b>ՀՈՍԱՆԻԻԹ</b>, ած. Թանձր:  <b>ՀՈՍԱՐԱՐ</b>, ած. Խիտ, թանձր:  <b>ՀՈՍՈՒԹԻԻՆ</b>, գ. Հոծ խիտ թանձր լինելը:  <b>ՀՈՎՏԵՄԲԵՐ</b>, գ. Տարուայ տասներորդ ամիսը:  <b>ՀՈՎՏԵՄԲԵՐԵԱՆ</b>, ած. Հոկտեմբերին յատուկ:  <b>ՀՈՂ</b>, գ. Փուխը փռչեման նիւթ: Գերեզման, դամբարան: Կալուած:  <b>ՀՈՂԱԲԱԺԱՆ</b>, ած. Հողը բաժանող:  <b>ՀՈՂԱԲԱԺԻՆ</b>, գ. Հողի կտոր:  <b>ՀՈՂԱԲԵՐՔ</b>, գ. Հողի բերք:  <b>ՀՈՂԱԲԵՐ</b>, գ. Հողը բերելը:  <b>ՀՈՂԱԲՈՒՐ</b>, գ. Հողի բլուր:  <b>ՀՈՂԱԲՈՒՍԱԿԱՆ</b>, ած. Հողային եւ բուսական:  <b>ՀՈՂԱԳԷՏ</b>, ած. գ. Հողագիտութեան մասնագետ:  <b>ՀՈՂԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ած. Հողագիտութեան վերաբերեալ:  <b>ՀՈՂԱԳԻՏՈՒԹԻՆ</b>, գ. Հողի յատկութիւնների գիտութիւն:  <b>ՀՈՂԱԳՈՅՆ</b>, ած. Հողի գոյն ունեցող:  <b>ՀՈՂԱԳՈՐԾ</b>, Տ. Երկրագործ:  <b>ՀՈՂԱԳՈՒՆԷՆ</b>, Տ. Երկրագունդ:  <b>ՀՈՂԱԴԱՍ</b>, գ. Գերեզմանի տեղի համար տրուող դրամը:  <b>ՀՈՂԱԶԷՆ</b>, ած. Հողով զինուած:  <b>ՀՈՂԱԹՍԻԱԼ</b>, ած. Հողի մէջ թաւալուող:  <b>ՀՈՂԱԹՍՓ</b>, գ. Հողից ոտքը գերծ պահող, կոշիկ:  <b>ՀՈՂԱԹՍՓԱՒՈՐ</b>, ած. Հողաթափ ունեցող:  <b>ՀՈՂԱԹՈՒՄԲ</b>, գ. Հողի թումբ:  <b>ՀՈՂԱԽԱՌՆ</b>, ած. Որի մէջ հող կայ խառնուած:  <b>ՀՈՂԱՍՏԱԾԿ</b>, ած. Հոգով ծածկած:</p>	<p><b>ՀՈՂԱՍՏԱԾԿՈՅԹ</b>, գ. Հողային ծածկոյթ:  <b>ՀՈՂԱՍԻՆ</b>, ած. գ. (Կրօն.) Հողից ծնած:  <b>Մարդ:</b>  <b>ՀՈՂԱԿԱԶՍ</b>, ած. Հող կազմող:  <b>ՀՈՂԱԿԱԼ</b>, գ. Հողատէր:  <b>ՀՈՂԱԿԵՐ</b>, ած. Հող ուտող:  <b>ՀՈՂԱԿԵՐՏ</b>, ած. Տ. Հողաշէն: Հողակառոյց:  <b>ՀՈՂԱԿԻՑ</b>, ած. Նոյն հողում՝ վայրում՝ տարածքում ապրող:  <b>ՀՈՂԱԿՈՅՏ</b>, ած. Կուտակուած հողով գոյացած:  <b>ՀՈՂԱԿՈՇՏ</b>, գ. Հողի կոշտ:  <b>ՀՈՂԱԿՏՈՐ</b>, գ. Հողի կտոր:  <b>ՀՈՂԱՀԱՍ</b>, ած. Հողի համ ունեցող:  <b>ՀՈՂԱՀԱՐԿ</b>, գ. Հողի վրայ դրուած պետական հարկ:  <b>ՀՈՂԱՀՄԱՅ</b>, գ. (Մնտ.) Հողով գուշակութիւն անող կախարդ:  <b>ՀՈՂԱՄՍԻՆ</b>, գ. (Կենդ.) Խորասոյճների ցեղին պատկանող ջրային թռչուն:  <b>ՀՈՂԱՄՍՍ</b>, գ. Հողի որոշակի մասը, հողակտոր:  <b>ՀՈՂԱՄՇԱԿ</b>, ած. Հողը մշակող:  <b>ՀՈՂԱՄՇԱԿՈՒՄ</b>, գ. Հողի մշակելը:  <b>ՀՈՂԱՅԻՆ</b>, ած. Հողին յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ՀՈՂԱՆԱԼ</b>, չք. Հող դառնալ:  <b>ՀՈՂԱՆԻԹ</b>, ած. Որի նիւթը հող է, հողեղէն:  <b>ՀՈՂԱՆԿԱՐ</b>, գ. Նկարի տեսակ, որն արուում է հողաշերտի վրայ:  <b>ՀՈՂԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՆ</b>, գ. Նկարչութիւն, որն արուում է որոշակի հողաշերտի վրայ:  <b>ՀՈՂԱՆՄԱՆ</b>, ած. Հողի նման:  <b>ՀՈՂԱՆՑՈՒՄ</b>, գ. Հատորդալարերով ելեկտրական սարքերի հողին միացման ձեւ:  <b>ՀՈՂԱՇԷՆ</b>, ած. Հողից շինած:  <b>ՀՈՂԱՉԱՓ</b>, գ. Մասնագետ, որ չափում է հողի մակերեսը եւ զօագրում է:</p>
---	---

**ՀՈՂԱՉԱՓԱԿԱՆ**, ան. Հողաչափությունների յատուկ:  
**ՀՈՂԱՉԱՓԵԼ**, նբ. Հողաչափություն կատարել:  
**ՀՈՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտություն հողի մակերևույթը չափելու եւ գծագրելու:  
**ՀՈՂԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հայրենի հողը պահելը, պաշտպանելը:  
**ՀՈՂԱՊԱՇՏԱՍՈՒՆՔ**, գ. Հողի պաշտամունք:  
**ՀՈՂԱՊԱՇՏՈՒԹԵԱՆ**, գ. Հողը պաշտելը:  
**ՀՈՂԱՊԱՏ**, գ. Հողաշեն պատ:  
**ՀՈՂԱՊԱՏՆԷՇ**, գ. Հողից շինած պատնեշ:  
**ՀՈՂԱՍԷՐ**, ան. Հող սիրող:  
**ՀՈՂԱՍՏԵՂԾ**, ան. (Կրօն.) Հողից քստեղծում:  
**ՀՈՂԱՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հողային (օգտագործելի) տարածություն:  
**ՀՈՂԱՏՆԱԿ**, գ. Հողից շինուած տնակ:  
**ՀՈՂԱՏՈՒՐՔ**, գ. Հողային տուրք:  
**ՀՈՂԱՏԵՄԱԿ**, ան. Հողի նման:  
**ՀՈՂԱՏԷՐ**, գ. Հողի տերը, կալուածատեր:  
**ՀՈՂԱՏԻՐԱԿԱՆ**, ան. Հողատերերին յատուկ:  
**ՀՈՂԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հողատեր լինելը:  
**ՀՈՂԱՐՈՒԵՍՏ**, գ. Հողի շերտի վրայ արուող գեղանկարչութեան ձեւ:  
**ՀՈՂԵԼ**, նբ. Հող ածել:  
**ՀՈՂԵՂԷՆ**, ան. Հողից շինած:  
**ՀՈՂՄ**,  
**ՀՈՂՄՆ**, գ. Օղ, որ աւելի կմ պակաս արագութեամբ տեղափոխուում է մի տեղից ուրիշ տեղ. քամի:  
**ՀՈՂՄԱԷԼԵԿՏՐԱԿԱՅԱՆ**, գ. Քամու հողմի միջոցով էլեկտրաուժանիւթ ստացող կայան:  
**ՀՈՂՄԱԲԵԿ**, ան. Հողմից բեկում:  
**ՀՈՂՄԱԲԵՐ**, ան. Հողմ բերող:  
**ՀՈՂՄԱԳԱԼԱՐ**, ան. Հողմից գալար-

ուող: Հով:  
**ՀՈՂՄԱԳԻՐ**, գ. Հողմաչափի տեսակ:  
**ՀՈՂՄԱԼԻՑ**, ան. Հողմով լցում:  
**ՀՈՂՄԱԽԱՌՆ**, ան. Որի հետ խառն է հողմ: Հովախառն:  
**ՀՈՂՄԱԾԻՆ**, ան. Հողմ ծնող:  
**ՀՈՂՄԱԿԱՅԱՆ**, գ. Քամու ուժով աշխատող կայան:  
**ՀՈՂՄԱԿՈՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հողմակոծ լինելը:  
**ՀՈՂՄԱԿՈՂՄ**, գ. Նաւի այն կողմը, որ դարձած է դէպի հողմը:  
**ՀՈՂՄԱՀԱՅԵԱՑ**, ան. Դէպի այն կողմը նայող, որտեղից գալիս են հողմերը ուժեղ քամիները:  
**ՀՈՂՄԱՀԱՐ**, ան. Հողմից զարկում, հողմակոծ:  
**ՀՈՂՄԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Հողմով զարնել:  
**ՀՈՂՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հողմահարելը:  
**ՀՈՂՄԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Սնտ.) Հողմահմայ լինելը:  
**ՀՈՂՄԱՉԱՅՆ**, ան. Հողմի ձայն ունեցող:  
**ՀՈՂՄԱՂԱՑ**, գ. Աղօրիք, որ աշխատում է հողմի ուժով:  
**ՀՈՂՄԱՄԱՂ**, ան. Բնչ որ հողմը մի տեղ հոսել է՝ իբրեւ մաղելով:  
**ՀՈՂՄԱՅՈՑՁ**, ան. Հողմից յուզում:  
**ՀՈՂՄԱՆՄԱՆ**, ան. մկ. Հողմի նման:  
**ՀՈՂՄԱՇԱՐԺ**, ան. Հողմից շարժուող:  
**ՀՈՂՄԱՉԱՓ**, գ. Փոքրիկ թեւաւոր գործիք, որ քամուց ինքն իր վրայ շուտ է գալիս եւ ցոյց է տալիս հողմի սաստկութիւնը եւ արագութիւնը:  
**ՀՈՂՄԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հողմի սաստկութիւնն ու արագութիւնը հողմաչափով չափելը:  
**ՀՈՂՄԱՊԱԿԻ**, գ. Հողմը արգելող ապակի:  
**ՀՈՂՄԱՎԱՐ**, ան. մկ. Հողմից քշում:  
**ՀՈՂՄԱՎԱՐՆ**, գ. (Բուս.) Հրանունկներից եղին պատկանող պատաղիճ բոյս:  
**ՀՈՂՄԱՐԳԵԼ**, ան. գ. Հողմը արգելող:

**ՀՈՂՄԱՑՈՅՑ**, գ. Քամու ուղղութիւնը ցոյց տուող սարք շէնքերի գլխին:  
**ՀՈՂՄԱՑՐԻԻ**, ած. Հողմից ցրուած:  
**ՀՈՂՄԱՓՍՅՑ**, գ. (Բուս.) Մեկոնների կարգին պատկանող տունկ:  
**ՀՈՂՄԸՆԴԷՄ**, ած. մկ. Հողմի ուղղութեան դէմ:  
**ՀՈՂՈՏ**, ած. Որտեղ հող շատ կայ:  
**ՀՈՂՈՏԵԼ**, նբ. Հողով կեղտոտել:  
**ՀՈՂՎԱՐ**, գ. Մէկ տան համար բաւական վարելահող ունեցող:  
**ՀՈՂՎԵՐՔ**, գ. (Եկեղ.) Հող, որ ննջեցեալի տէրը երեք անգամ վերցնում է բոռով եւ քահանայի օրհնելուց յետոյ ածում է գերեզմանի մէջ դագաղի վրայ, որից յետոյ հողում են գերեզմանը:  
**ՀՈՍԱԶԱՅՍ**, ած. Նոյն ձայնը՝ նոյն հնչիւնը ունեցող:  
**ՀՈՍԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հումաձայն լինելը:  
**ՀՈՍԱՄԻԱՌՈՐԵԼ**, նբ. Ձուգամիատրել:  
**ՀՈՍԱՆԻ**, գ. Օտար կնոջ տարփատր: Միրելկան:  
**ՀՈՍԱՆԻՇ**, ած. (Բառ) որ հնչիւնով տարբեր է ուրիշ բառից, բայց նշանակութեամբ շատ նման է նրան:  
**ՀՈՍԱՆՈՒՇԻ**, գ. Ամուսնացած կին, որ օտար տղամարդու հետ սիրային յարաբերութեան մէջ է:  
**ՀՈՍԵՐԱԿԱՆ**, ած. Հոմերոսին յատուկ:  
**ՀՈՍԵՐԱՆԱԼ**, չբ. Հոմերոս դառնալ:  
**ՀՈՅ**, գ. Հ գրի անունը:  
**ՀՈՅԱԿԱՊ**, ած. Մեծութեամբ, շքեղութեամբ եւ այլ դրական յատկութիւններով երեւակայութեան վրայ ազդող, ահագին, շքեղ:  
**ՀՈՅԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոյակապ լինելը:  
**ՀՈՅԱԿԵՐՏ**, Տ. Հոյաշէն: Շքեղ:  
**ՀՈՅԱՇԵՆ**, ած. Հոյակապ շքեղ կերպով շինուած:  
**ՀՈՅԱՏԵՄԻԼ**, ած. Փառահեղ տեսք ունե-

ցող:  
**ՀՈՅՁ**, գ. Մածուցիկ սննդարար նիւթ:  
**ՀՈՅԼ**, գ. Խումբ, բազմութիւն:  
**1. ՀՈՆ**, գ. Հոնի ծառի պտուղը:  
**2. ՀՈՆ**, **ՀՈՆԿԷ**, **ՀՈՆԿԻՑ**, **ՀՈՆՏԵՂ**, **ՀՈՒՆԱ**, Տ. Հոս...  
**3. ՀՈՆ**, **ՀՈՆԵՐ**, գ. Ասիական ծագումով թափառական ցեղ:  
**ՀՈՆԵՆԻ** } գ. (Բուս.) Ձողալենիների կարգին պատկանող փոքր ծառ:  
**ՀՈՒՆԱՀՈՈՍԵԱԿԱՆ**, ած. Յոյն եւ հռոմէացիներին պատկանող:  
**ՀՈՆԱՐԱՐ**, գ. Աշխատավարձ: Գրելավարձ, խաղավարձ: Վարձատրութեան ձեւ:  
**ՀՈՌ**, ած. մկ. Ազատ՝ հանգիստ մեծացած ու սոնքացած:  
**ՀՈՌԱՆԱԼ**, չբ. Հոր դառնալ: Ազատ ապրելով անպէտքանալ:  
**ՀՈՌՈՍ**, ած. գ. Հոմայեցի, լատինացի:  
**ՀՈՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոր լինելը  
**ՀՈՍ**, **ՀՈՂ**, **ՀՈՆ**, (արեւմտ. լեզուով), մկ. Տ. Այստեղ, այդտեղ, այնտեղ:  
**ՀՈՍԱԿԱՆ**, ած. Հոսանուտ: Հոսող:  
**ՀՈՍԱՆԱԶՍՓ**, ած. Հոսանքը՝ հոսանքի ոյժը:  
**ՀՈՍԱՆԻԹ**, գ. Հոսող նիւթ:  
**ՀՈՍԱՆՈՒՏ**, ած. գ. Հոսող:  
**ՀՈՍԱՆՔ**, գ. Հոսելը, վազելը:  
**ՀՈՍԱՆՔԱՓՈՒՆԱՐԿԻՉ**, գ. Հոսանքը փոխարկող սարք:  
**ՀՈՍԵԼ**, չբ. Որոշ ուղղութեամբ գնալ:  
**ՀՈՍՀՈՍ**, ած. գ. Ծաղրական անուն, որով արեւելահայ գրական շրջանները կոչում էին պոլսահայերին:  
**ՀՈՍՀՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոսոսի յատկութիւն, թեթեւալիկութիւն:  
**ՀՈՍՈՒՄ**, գ. Հոսելը:  
**ՀՈՍՈՒՆ**, ած. Հոսող:  
**ՀՈՎ**, ած. Ձով: Նման. Պաղ, սառն:  
**ՀՈՎԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Օղբ շարժելով հով



առաջացնել:  
**ՀՈՎԱՀԱՐՈՒՄ**, գ. Հովահարելը:  
**ՀՈՎԱՅԻՆ**, ած. Հով, գով:  
**ՀՈՎԱՆԱՆ**, չբ. Օղի տաքությունը բարե-  
 խառնուել:  
**ՀՈՎԱՆԱՍԵՐ**, ած. Հովանի՝ շուք սի-  
 րոդ:  
**ՀՈՎԱՆԱԻՈՐ**, գ. Հովանի ունեցող: 2. գ.  
 Հեռատեսիլային եւ այլն հաղորդման  
 նիւթական օժանդակող:  
**ՀՈՎԱՆԱԻՈՐԵԱՆ**, ած. Հովանաւոր-  
 ութիւն:  
**ՀՈՎԱՆԱԻՈՐԵԱԼՈՒԻՅԻ**, գ. Հովանա-  
 ւորեալ կին:  
**ՀՈՎԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խնամա-  
 կարություն, պաշտպանություն:  
**ՀՈՎԱՆԻ**, գ. Ինչ որ հովություն է բերում:  
 Տաղաւար: Փոխ. Հովանաւոր:  
**ՀՈՎԱՆՈՑ**, գ. Ձով պահելու ձեռքում  
 կրելի փոքրիկ յարմարանք:  
**ՀՈՎԱՆՈՑԱԿԵՐՊ**, ած. Հովանոցի  
 նման:  
**ՀՈՎԱՆՈՑԱԻՈՐՆԵՐ**, ած. գ. (Բուս.)  
 Աստղածաղիկների դասին պատկանող  
 բոյների կարգ՝ խողովակաձեւ  
 ուղղաձիգ ցօղուններով:  
**ՀՈՎԱՍՈՒՆ**, ած. Հով տեղերում  
 սնուած:  
**ՀՈՎԵՎՈՒԻՅԻ**, գ. Հովեկ կին՝ աղջիկ:  
**ՀՈՎԻԿ-ՍՈՎԻԿ**, ած. Հով բերող:  
**ՀՈՎԻՏ**, գ. Երկու լեռների միջեւ  
 բացուած դաշտավայր:  
**ՀՈՎԿՈՒՆ**, ած. Քամի կուլ տուող:  
**ՀՈՎՀԱՐ**, գ. Ձեռքի փոքրիկ գործիք:  
**ՀՈՎՀԱՐԵՆ**, նբ. Հովհարով հով փչել:  
**ՀՈՎՈՑ**, գ. Հով տեղ, ամառանոց:  
**ՀՈՎՈՒԱՊԵՏ**, գ. (Եկեղ.) Քրիստոնէա-  
 կան եկեղեցու հովիւների պէտ:  
**ՀՈՎՈՒԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ած. (Եկեղ.) Հով-  
 ուսպետին յատուկ:  
**ՀՈՎՈՒԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Հով-  
 ուսպետ լինելը:

**ՀՈՎՈՒՍՓՈՂ**, գ. (Բուս.) Ջղախտի տե-  
 սակներից մէկը:  
**ՀՈՎՈՒԵՆ**, նբ. Հովուությունն անել:  
**ՀՈՎՈՒԵՐԳԱԿԱՆ**, ած. Հովուերգություն  
 պարունակող:  
**ՀՈՎՈՒԵՐԳՈՒ**, ած. գ. Հովուերգություն  
 գրող:  
**ՀՈՎՈՒԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բանաստեղ-  
 ծութեան ճիւղ:  
**ՀՈՎՈՒՏ**, ած. Որտեղ հով է:  
**ՀՈՎՍԻՐՏ**, Տ. Մասնասիրտ:  
**ՀՈՎՏԱԶԵՒ**, ած. մկ. Հովտի ձեւ ունեցող:  
**ՀՈՎՏԱՅԻՆ**, ած. Հովտին յատուկ, վերա-  
 բերեալ:  
**ՀՈՎՏԱՆՄԱՆ**, ած. Հովտաձեւ:  
**ՀՈՎՏԱՇՈՒՇԱՆ**, գ. (Բուս.) Ծնեբեկագ-  
 գիների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՀՈՎՏՈՒՆ**, գ. Բաղնիքներում լողա-  
 նալու բաժանմունքին կից սենեակը:  
**ՀՈՏ**, գ. Այն զգայությունը, որ մարդ  
 ստանում է հոտոտելիքով:  
**ՀՈՏԱԶԵՐՄԵՆ**, բ. Տիւր հոտերը չէզո-  
 քացնել՝ վերացնել:  
**ՀՈՏԱԶԵՐՄԻՉ**, գ. Վատ հոտերը վերաց-  
 նող, հոտազրկիչ:  
**ՀՈՏԱՄ**, ած. Նեխած:  
**ՀՈՏԱՄԱԲԵՐԱՆ**, ած. Որի բերանը  
 հոտած է:  
**ՀՈՏԱՉԱՓ**, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով  
 չափում են մի առարկայի արձակած  
 հոտի քանակությունը:  
**ՀՈՏԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոտը չափելու  
 գործողություն:  
**ՀՈՏԱՌՈՒ**, ած. Հոտ առնող:  
**ՀՈՏԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոտ առնելու  
 ընդունակություն:  
**ՀՈՏԱՐՉԱԿ**, ած. Հոտ արձակող:  
**ՀՈՏԱԻԷՏ**, ած. Լաւ հոտ, բոյր ունեցող:  
**ՀՈՏԱԻԷՏԵՆ**, նբ. Հոտաւէտ դարձնել:  
**ՀՈՏԱԻՈՐ**, ած. Հոտ ունեցող:  
**ՀՈՏԵՆ**, չբ. Նեխուելուց վատ հոտ ար-  
 ձակել:

<p><b>ՀՈՏԵՒԱՆ</b>, ան. Հոտաւէտ:  <b>ՀՈՏՈՎ</b> } ան. Հոտ ունեցող:  <b>ՀՈՏՈՏ</b> }  <b>ՀՈՏՈՏԵԼ</b>, չբ. կրկն. Հոտ'ի:  <b>ՀՈՏՈՏԵԼԻՔ</b>, գ. Հինգ զգայարաններից մէկը:  <b>ՀՈՏՈՒՎ</b>, գ. (Բուս.) Դառն բայց անոշահոտ ծաղկեփնջով բոյս:  <b>ՀՈՏՎՏԱԼ</b>, չբ. Այստեղ-այնտեղ հոտ քաշել:  <b>ՀՈՏՏԵՆՏՈՏԵՐ</b>, գ. Հարաւային Ափրիկէի ոչ-մշակութային ցեղերից մէկը:  <b>ՀՈՐ</b>, գ. Խոր ու նեղ փոս:  <b>ՀՈՐԱԲԵՐԱՆ</b>, գ. Հորի բերանը:  <b>ՀՈՐԱԳՈՐԾ</b>, ան. Հորի մէջ գործուած:      Հկր. Գետնագործ:  <b>ՀՈՐԴԵԼ</b>, նբ. Ճանապարհ բանալ պատրաստել:  <b>ՀՈՐԵԼ</b>, նբ. Հորի մէջ թաղել, լցնել:  <b>ՀՈՐՈՆ</b>, գ. Յորենի գետնափոր շտեմարան:  <b>ՀՈՐԹ</b>, գ. Կովի եւ եղջերուի ձագ:  <b>ՀՈՐԹԱԹՈՂ</b>, գ. Հորթերը թողնելը:  <b>ՀՈՐԹԱՆՆԱՄ</b>, ան. գ. Հորթեր խնամող:  <b>ՀՈՐԹԱՄԱՅՐ</b>, գ. Հորթ ունեցող կով:  <b>ՀՈՐԹԱՆՈՑ</b>, գ. Գոմի այն մասը, որտեղ հորթերն են պահում:  <b>ՀՈՐԹԱՏԵԼ</b>, չբ. Հորթը վիժել:  <b>ՀՈՐԹԱՐԱՄ</b>, գ. Հորթերը արածեցնող:  <b>ՀՈՐԹԻՎ</b>, գ. Փոքր հորթ:  <b>ՀՈՐԹՆԿԱՊ</b>, գ. Փոքրիկ չուան:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆ</b>, գ. Այն գիծը, որ սահման է կազմում երկնքի եւ երկրի միջեւ: (Աստղաբ.) Մեծ շրջան, որ գունդը բաժանում է երկու հաւասար մասի:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Հորիզոնական կերպով:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆԱԳԻԾ</b>, գ. Այն կոր գիծը, որ մի տեղի յատակագծի վրայ միացնում է հաւասար բարձրութիւն ունեցող կետերը:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆԱԿԱՆ</b>, ան. Հորիզոնին գու-</p>	<p>գահեռական:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հորիզոնական լինելը:  <b>ՀՈՐԻՁՈՆԱՓՍԿ</b>, ան. Հորիզոնը փակող:  <b>ՀՈՐՁՔ</b>, գ. Կրքի յուզմունք:  <b>ՀՈՒԴԱՅԱԿԵՐՊ</b>, ան. Հուղայի տեսք ունեցող:  <b>ՀՈՒԺԿՈՒ</b>, ան. Չափահաս դարձած, ոյժը տեղը եկած:  <b>ՀՈՒԼԱԲ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս մի թզաչափ բարձրութեամբ:  <b>ՀՈՒՄ</b>, ան. Չեփած, չեռացրած:  <b>ՀՈՒՄՍԵՐ</b>, գ. Հում կաթի երեսից քաշած սեր:  <b>ՀՈՒՄՔ</b>, գ. Հում նիւթ:  <b>ՀՈՒՆ</b>, գ. Գետի մէջ ծանծաղ տեղ: Եզերք:  <b>ՀՈՒՆԱ</b>, Տ. Հուսա, Հուղա:  <b>ՀՈՒՆԱՅԻՆ</b>, ան. Հունին վերաբերող յատուկ:  <b>ՀՈՒՆԱԻՈՐ</b>, ան. Հուն ունեցող:  <b>ՀՈՒՆԱԻՈՐՈՒԵԼ</b>, չբ. Բնակութիւն հաստատել:  <b>ՀՈՒՆԳԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հունգարիային կլ հունգարացուն յատուկ:  <b>ՀՈՒՆԳԱՐԱՀԱՅ</b>, գ. Հունգարիայում բնակուող հայ:  <b>ՀՈՒՆԳԱՐԱՅԻ</b>, գ. Հունգարիայի բնակիչ բնիկ:  <b>ՀՈՒՆԳԱՐԵՐԷՆ</b>, մկ. ան. գ. Հունգարացիների լեզուն:  <b>ՀՈՒՆԳԱՐՈՒՀԻ</b>, գ. Իզական սեռի հունգարացի:  <b>ՀՈՒՆԴ</b>, Տ. Հունտ:  <b>ՀՈՒՆԶ</b>, գ. Հնձելը, արտը քաղելը:  <b>ՀՈՒՆՈՏ</b>, ան. գ. Որտեղ հոնի ծառեր շատ կան:  <b>ՀՈՒՆՏ</b>, գ. Ունդ, ցորենագգի խտագգի եւ այլ շատ բոյսերի մանր պտուղը:  <b>ՀՈՒՆՑԵԼ</b>, նբ. Շաղուելով խմորը միապաղաղ՝ հաւասար զանգուած դարձնել:  <b>ՀՈՒՉ</b>, Տ. Հա յ-հո ՚յ:</p>
--	--

1. **ՀՈՒՊ**, ան. Մօտակայ, մերձաւոր:  
 2. **ՀՈՒՊ**, ան. Գոց, խուփ:  
**ՀՈՒՌԱՎՅ**, Տ. Ուռա յ:  
**ՀՈՒՄԿ**, ան. մկ. Ամենա(վերջը), (ամե- նա)վերջին:  
**ՀՈՒՐ**, գ. Կրակ: ան. Հրեղէն, փայլուն:  
 (Կրօն.) Դժոխքի մշտավատ կրակը:  
**ՀՈՒՐԻ**, գ. Մահմետականների հաւա- տայիքով՝ երկնային գեղեցկուհի:  
**ՀՈՒՐՀԱՆՔ**, գ. (Օսծկ.), Արեգակ:  
**ՀՈՓՈԱ**, գ. (Մանկ.) Երեխային գետնից վերցնելը:  
**ՀՊԱՏԱԿ**, ան. Սկզբնապէս՝ նա որ գրտ- նուում էր մի հզոր անձի (նախարարի) հովանաւորութեան տակ: (Իրաւբ.) Մի երկրում ծնած (ու բնակող) քաղաքացի:  
**ՀՊԱՏԱԿԱՍԷՐ**, ան. Իր հպատակներին սիրող:  
**ՀՊԱՏԱԿՈՒԵԼ**, չբ. Հրամանին են- թարկուել:  
**ՀՊԱՏԱԿԵՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Հպատակելի:  
**ՀՊԱՏԱԿԻՉ**, ան. Նա որ հպատակում է:  
**ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հպատակ լինելը:  
**ՀՊԱՏԱԿՈՒՄ**, գ. Հպատակուելը:  
**ՀՊԱՏԱԿՕՐԷՆ**, մկ. Իբրեւ հպատակ:  
**ՀՊԱՐՏ**, ան. Սկզբնապէս՝ շատ պարծե- ցող:  
**ՀՊԱՐՏԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ հպարտ:  
**ՀՊԱՐՏԱՄԻՏ**, ան. Մտքով հպարտ:  
**ՀՊԱՐՏԱՆԱԼ**, չբ. Մեծամտել:  
**ՀՊԱՐՏԱՆՔ**, գ. Հպարտութիւն:  
**ՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հպարտ լինելը:  
**ՀՊԵԼ**, չբ. Հուպ լինել, հուպ գնալ: Դպչել:  
**ՀՊՈՒՄ**, գ. Հպելը, մօտենալը:  
**ՀՈՒՏՈՐ**, գ. Ճարտարախօս, ճարտա- սան:  
**ՀՈՒՏՈՐԱԲԱՆ**, ան. Հռետորի նման խօսող, ճարտարաբան:  
**ՀՈՒՏՈՐԱԿԱՆ**, ան. Հռետորին յատուկ:  
**ՀՈՒՏՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հռետոր՝ ճարտա- սան լինելը:  
**ՀՈՒ-ԲՈՒ**, ան. մկ. Անկիրթ, անտաշ:

**ՀՈՂՈՒՆ**, ան. Շատ հռիւսացող: Օրծաղ- կոտ, քրքջոտ:  
**ՀՈՆՂԱԼ**, չբ. Թեթեւ փոնգոտի նման քթից ձայն հանել:  
**ՀՈՆՂԻՒՆ**, գ. Խոխոց:  
**ՀՈՈՍԷԱԴԱԻԱՆ**, ան. (Եկեղ.) Հոմա- կան եկեղեցու դաւանութիւնն ունեցող:  
**ՀՈՈՍԷԱԿԱՆ**, ան. Հոմ քաղաքին յատուկ:  
**ՀՈՉԱԿ**, գ. Բարձր խօսուող: Համբաւ:  
**ՀՈՉԱԿԱԳԵՂ**, ան. Գեղեցկութեամբ հռչակում:  
**ՀՈՉԱԿԱԳՈՅՆ**, բաղդ. ան. Աւելի հռչ- չակում:  
**ՀՈՉԱԿԱՆՈՒՆ**, ան. Որի անունը հռչ- չակում է:  
**ՀՈՉԱԿԱՌՈՐ**, ան. Հռչակ ունեցող:  
**ՀՈՉԱԿԵԼ**, նբ. Լուրը համբաւը տարա- ծել:  
**ՀՈՉԱԿՈՒՄ**, գ. Հռչակելը:  
**ՀՄԿԱՅ**, գ. Արտակարգ ուժով օժտում:  
**ՀՄԿԱՅԱԲԱՐ**, մկ. Հսկայի պէս:  
**ՀՄԿԱՅԱԲԵՐՉ**, ան. Հսկայական բարձ- րութիւն ունեցող:  
**ՀՄԿԱՅԱԿԱՆ**, ան. Հսկային յատուկ: Շատ մեծ:  
**ՀՄԿԱՅԱԿԵՐՊ**, ան. Հսկայի նման:  
 ՀՄԿԱՅԱՄԱՐՏ } գ. Ըստ յու- նական դիցաբանութեան՝ հսկաների կմ տիտանների պատերազմը:  
**ՀՄԿԱՅԱՆԻՍՏ**, ան. Հսկայական նիս- տերով:  
**ՀՄԿԱՅԱՇԷՆ**, ան. Որի շէնքը հսկայա- կան մեծութիւն ունի:  
**ՀՄԿԱՅԱՔԱՅԼ**, ան. մկ. Հսկայի քայլերի նման խոշոր քայլերով:  
**ՀՄԿԱՅՇՆԹԱՅ**, ան. Հսկայի պէս ընթա- ցող:  
**ՀՄԿԵԼ**, չբ. Գիշերը անքուն անց կացնել: Պահպանել:  
**ՀՄԿՈՂ**, գ. Նա որ հսկում է:

<p><b>ՀՄԿՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Հսկելու վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀՄԿՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հսկելը:</p> <p><b>ՀՄԿՈՒՄ</b>, գ. Հսկողություն: (Եկեղ.) Գիշերային պաշտամունք:</p> <p><b>ՀՄԿՈՒՄՆԱԶԵՐԾ</b>, ան. Հսկումից ազատ:</p> <p><b>ՀՏՊԻՏ</b>, ան. գ. Խեղկատակ:</p> <p><b>ՀՐԱԲԱԺԱԿ</b>, ան. Հրեղեն բաժակ:</p> <p><b>ՀՐԱԲՆԱԼԵՌ</b>, գ. Հրաբխային ծագումով լեռ:</p> <p><b>ՀՐԱԲՆԱՅԻՆ</b>, ան. Հրաբուխին յատուկ:</p> <p><b>ՀՐԱԲՈՂԲՈԶ</b>, ան. (Կրօն.) Հրի պէս բողբոջող:</p> <p><b>ՀՐԱԲՈՐԲ</b> } ան. Հրով բորբոքում:</p> <p><b>ՀՐԱԲՈՐԲՈՔ</b> }</p> <p><b>ՀՐԱԲՈՒԽ</b>, ան. Հուր բխող:</p> <p><b>ՀՐԱԳԱԳԱԹ</b>, ան. Հրեղեն գազաթ ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱԳՈՒՆԱԾ</b>, ան. Հրի՝ կրակի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱԳՈՒՆԷ</b>, գ. Հրեղեն գունդ:</p> <p><b>ՀՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կրակի միջոցով փորագրություն:</p> <p><b>ՀՐԱԴԱԴԱՐ</b>, գ. Կրակի ժամանակաւոր պաշտօնական դադարեցում պատերազմի ժամանակ:</p> <p><b>ՀՐԱԴՏՈՒԹԻՒՆ</b>, Հերետիկոսներին խարոյկի վրայ այրել:</p> <p><b>ՀՐԱԶԷՆ</b>, ան. Հրով զինում: գ. Հրեղեն զէնք:</p> <p><b>ՀՐԱԹԱՂԱՆԹ</b>, ան. Հրեղեն թաղանթ ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱԺԱՐԱԳԻՐ</b>, գ. Գրաւոր հրաժարական:</p> <p><b>ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Հրաժարում կլ հրաժեշտ արտայայտող:</p> <p><b>ՀՐԱԺԱՐՆԱԼ</b>, ան. Հրաժարում:</p> <p><b>ՀՐԱԺԱՐԵԼ</b>, Տ. Հրաժարուել:</p> <p><b>ՀՐԱԺԱՐՈՒԵԼ</b>, չբ. Յետ կանգնել: Դուրս գալ պաշտօնից: Չճանաչել:</p> <p><b>ՀՐԱԺԵՏ</b>, գ. Հրաժարում, հրաժար-</p>	<p>ուելը: Աշխարհից հեռանալը: Բաժանում:</p> <p><b>ՀՐԱԼԻ</b> } ան. Կրակով լիքը, իր մէջ</p> <p><b>ՀՐԱԼԻՐ</b> }</p> <p><b>ՀՐԱԼԻՑ</b> }</p> <p>հուր պարունակող:</p> <p><b>ՀՐԱԽԱՂ</b>, Տ. Հրախաղություն:</p> <p><b>ՀՐԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրթիռներ արձակելը:</p> <p><b>ՀՐԱԾԱԽ</b>, ան. Հրով ծախող:</p> <p><b>ՀՐԱԾԻՆ</b>, ան. Հուր՝ կրակ ծնող՝ առաջ բերող:</p> <p><b>ՀՐԱԾՈՐԱՆ</b>, ան. Հուր ծորող:</p> <p><b>ՀՐԱԿԱԶՄ</b>, ան. Հրով կազմում:</p> <p><b>ՀՐԱԿԱՅՈՒՆ</b>, ան. Կրակի բարձր տաքութեան դիմացող:</p> <p><b>ՀՐԱԿԱՐՄԻՐ</b>, ան. Կրակի կարմրութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱԿԵՐՊ</b> } ան. Հրի տեսք՝</p> <p><b>ՀՐԱԿԵՐՊԵԱՆ</b> }</p> <p>կերպարանք ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱԼԵԼԻ</b>, ան. Կրակի մէջ հալուող:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆ</b>, ան. Հուր կրակ հանող:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳ</b>, գ. Մտաւոր կրթութիւն, վարժութիւն: Ուսում, գիտութիւն: Կանոններ, որոնցով պէտք է աշխատակիցը ղեկավարուի իր պաշտօնավարութեան ժամանակ:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԱԳԻՐ</b>, Ծառայողական փաստաթուղթ:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԱԹԵՐԹԻԿ</b>, գ. Օգտագործման հրահանգների թերթիկ:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԱՊԵՏ</b>, գ. Գլխաւոր հրահանգիչ:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԱՒՈՐԵԼ</b>, բ. Հրահանգներ տալ:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԵԼ</b>, նբ. Կրթել, վարժեցնել, ուսուցանել:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳԻՉ</b>, ան. գ. Հրահանգող, վարժեցնող:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳՉԱԿԱՆ</b>, ան. Հրահանգչի:</p> <p><b>ՀՐԱՀԱՆԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կարգ ու կանոն:</p>
--	---

<p><b>ՀՐԱՀԱՆԳՈՒՄ</b>, գ. Հրահանգելը:  <b>ՀՐԱՀՄԱՅ</b>, (Մնտտ.) Հրով հմայություն անող:  <b>ՀՐԱՀՈՍԱՆ</b>, ան. Որտեղից հուր է հոսում:  <b>ՀՐԱՀՈՍԱՆՔ</b>, գ. Կրակի հոսանք:  <b>ՀՐԱՀՈՍԵԼ</b>, չբ. Հրի պէս հոսել:  <b>ՀՐԱՀՐԵԼ</b>, նբ. Կրակը քամի տալով բորբոքեցնել:  <b>ՀՐԱՀՐԻՉ</b>, ան. Նա որ հրահրում է:  <b>ՀՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրազեններ արձակելը:  <b>ՀՐԱԶԵԻ</b>, ան. Հրի ձեւով:  <b>ՀՐԱՃԱՐԱԿ</b>, ան. Հրի ճարակ:  <b>ՀՐԱՃԱՐԱԿՈՒԵԼ</b>, բ. Հրոյ ճարակ դառնալ, հրդեհուել:  <b>ՀՐԱՄՍՅԱԿԱՆ</b>, ան. Հրաման արտայայտող:  <b>ՀՐԱՄՍՅԵԼ</b>, նբ. Իր կամքը բացարձակ յայտարարել: Արգելել:  <b>ՀՐԱՄՍՅՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Իրբեւ հրամայող:  <b>ՀՐԱՄՍՅՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Հրամայողին յատուկ:  <b>ՀՐԱՄԱՆ</b>, գ. Բարձր իշխանաւորի կմ իշխանութեան պաշտօնական կարգադրութիւն: Պատուէր, որ մեծը տալիս է ստորադրեալին: Ղեկավարը՝ աշխատակցին:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԲԵԿ</b>, ան. Հրաման չկատարող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԳԻՐ</b>, գ. Հրաման պարունակող գրութիւն:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Հրաման գրել:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. Հրամանագրելը:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԶԱՆՑ</b>, ան. Հրամանը զանց անող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԿՍԱՐ</b>, ան. Հրամանը կատարող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱԿՍԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրամանակատար լինելը:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՀԱՆ</b>, ան. Հրաման հանող՝</p>	<p>արձակող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՊԵՏ</b>, գ. Գլխաւոր հրամայող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՍԱՐ</b>, գ. Հրամայելու՝ տնօրինելու իշխանութիւն ունեցող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՍԱՐԱՄՊԱՆ</b>, ան. Հրամանատարին սպաննած:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրամանատար լինելը:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՍՈՒ</b>, ան. գ. Հրաման տուող:  <b>ՀՐԱՄԱՆԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Հրամանատու լինելը:  <b>ՀՐԱՄՍԵԼ</b>, նբ. Հրամայել բայը, որ ժողովրդական լեզուի մէջ գործ է ածուում առանձին նշանակութիւններով: Դարձուածք, որով մէկը յայտնում է, թէ յօժարութեամբ ընդունում է խնդիրը եւ պատրաստ է կատարել: (Արհամարհական). Ի՞նչ, ի՞նչպէս ես յանդնում այդ ասելու:  <b>ՀՐԱՄՅՆԵԼ</b>, անց. ձեւ Հրամմելի: Հիւրասիրել:  <b>ՀՐԱՅԻՆ</b>, ան. Հրին յատուկ: Հրեղէն:  <b>ՀՐԱՅՐ</b> } ան. Հրով այրուած:  <b>ՀՐԱՅՐԵԱՅ</b> }  <b>ՀՐԱՅՐՔ</b>, յոգն. գ. Ներքին կրակ:  <b>ՀՐԱՆԱԻ</b>, գ. Նաւ՝ լցուած դիրավառ նիւթերով:  <b>ՀՐԱՆՄԱՆ</b>, ան. մկ. Հրի նման:  <b>ՀՐԱՆՇԱՆ</b>, ան. գ. Հրի միջոցով նշան տուող:  <b>ՀՐԱՆՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:  <b>ՀՐԱՆՈՒՏ</b>, ան. Հրեղէն:  <b>ՀՐԱՆՈԹ</b>, գ. Ընդհանրապէս՝ հրազէն:  <b>ՀՐԱՇԱԲԱՆ</b>, ան. Հրաշալի կերպով խօսող՝ գրող:  <b>ՀՐԱՇԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրաշալի խօսք:  <b>ՀՐԱՇԱԲԱՐ</b>, մկ. Հրաշանալով:  <b>ՀՐԱՇԱԲԵՐ</b>, ան. Հրաշքով առաջ եկած:  <b>ՀՐԱՇԱԳԵՂ</b>, ան. Հրաշալի գեղեցկու՝</p>
--	--

<p>թեամբ:  <b>ՀՐԱՇԱԳԵՂՕՐԷՆ</b>, ք. Հրաշագեղ կերպով:  <b>ՀՐԱՇԱԳԻՐ</b>, ած. Հրաշալի գծեր ունեցող:  <b>ՀՐԱՇԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Հրաշ, Աւելի հրաշալի:  <b>ՀՐԱՇԱԳՈՐԾ</b>, ած. (Կրօն.) Հրաշքներ գործող:  <b>ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Հրաշքներ գործելը:  <b>ՀՐԱՇԱԶԱՐԴ</b>, ած. Հրաշալի կերպով զարդարում:  <b>ՀՐԱՇԱԶԱՐԴԵԼ</b>, նբ. Հրաշալի կերպով զարդարել:  <b>ՀՐԱՇԱԶԷՆ</b>, ած. Հրաշալի զէնքի յատկութիւն ունեցող:  <b>ՀՐԱՇԱԼԻ</b>, ած. Հրաշքով լեցուն: Ձմայլելի:  <b>ՀՐԱՇԱԼԻՑ</b>, ած. Հրաշքներով լի:  <b>ՀՐԱՇԱԼԻՔ</b>, գ. Հիացմունք շարժող, սքանչելիք:  <b>ՀՐԱՇԱԼՈՒՐ</b>, ած. Լսելու համար հրաշալի:  <b>ՀՐԱՇԱՆԱՌՆ</b>, ած. Հրաշքներով լի:  <b>ՀՐԱՇԱՆՈՒՌՆ</b>, ած. Հրաշքներով խառն:  <b>ՀՐԱՇԱՄԻՆ</b>, ած. Հրաշալի կերպով ծնում:  <b>ՀՐԱՇԱԿԵՐՊ</b>, ած. Հրաշքանման, ինչպէս հրաշք:  <b>ՀՐԱՇԱԿԵՐՏ</b>, ած. Հրաշալի արուեստով կերտում: Հրաշալի, սքանչելի, վսեմ:  <b>ՀՐԱՇԱԿԵՐՏԵԼ</b>, նբ. Հրաշալի արուեստով կերտել՝ կառուցել:  <b>ՀՐԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրաշակերտելը:  <b>ՀՐԱՇԱՀԻՒՍ</b>, ած. Հրաշալի կերպով հիւսում:  <b>ՀՐԱՇԱԶԱՅՆ</b>, ած. Հրաշալի ձայն ունեցող:  <b>ՀՐԱՇԱՃԱՌ</b>, ած. Հրաշալի կերպով</p>	<p>ճառող:  <b>ՀՐԱՇԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ած. Հրաշալի կերպով պատմող՝ ճառող կմ պատմում:  <b>ՀՐԱՇԱՎԷՊ</b>, ած. Հրաշապատում. Հրաշքներ պատմող՝ գրող:  <b>ՀՐԱՇԱՏԵՍ</b>, ած. Հրաշքներ տեսնող կմ տեսած:  <b>ՀՐԱՇԱՏԵՍԻԼ</b>, ած. Հրաշալի տեսք ունեցող:  <b>ՀՐԱՇԱՓՍՅԼ</b>, ած. Հրաշալի փայլ ունեցող:  <b>ՀՐԱՇԱՓԱՌ</b>, ած. Հրաշալի փառքով, գերահրաշ:  <b>ՀՐԱՇԷԿ</b>, ած. Կրակի մէջ շիկացած՝ կարմրած:  <b>ՀՐԱՇԷԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրաշէկ լինելը, կէծանալը:  <b>ՀՐԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Հուր արտաշնչող:  <b>ՀՐԱՇՈՒՇԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Շուշան ծաղկի մի տեսակը:  <b>ՀՐԱՇՔ</b>, ած. Նախնական նշանակութիւնը՝ նորանշան: Արտակարգ երեւոյթ, սքանչելիք:  <b>ՀՐԱՇՕՐԷՆ</b>, ած. մկ. Հրաշալի:  <b>ՀՐԱՉԱՓ</b>, ած. գ. Հրի ջերմութեան աստիճանը չափող (գործիք):  <b>ՀՐԱՉԵԱՅ</b>, ած. Կրակի նման վառվռուն՝ փայլուն աչքեր ունեցող:  <b>ՀՐԱՊԱՅԾԱՌ</b>, ած. Հրով պայծառացած:  <b>ՀՐԱՊԱՏԻՃ</b>, Վառողի բոցավառման կամ պայթուցիկների ճայթիւնի գրգռում յարուցող միջոց:  <b>ՀՐԱՊԱՐ</b>, գ. Թոկ, ջուան:  <b>ՀՐԱՊԱՐԱԿ</b>, գ. Քաղաքներում արձակ տեղ: Շուկայ, փողոց:  <b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԲԱՆ</b>, գ. Հրապարակախօս:  <b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Հրապարակաւ, բացայայտ կերպով:  <b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳԻՐ</b>, Տ. Հրապարակախօս:  <b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԴԻՐ</b>, ած. Հրապարակում</p>
---	---

<p>դրուած:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍ</b>, ւծ. Հրապարակում խօսող:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հրա- պարակախօսին <span style="float:right">եւ</span> հրապարակախօսութեան յատուկ:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրա- պարակախօս լինելը:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հրապարա- կում կմ հրապարակով կատարուող:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՍՏՕՏ</b>, ւծ. Հրապարակա- մերձ:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱԻ</b>, մկ. Հրապարակով:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԱՑՈՅՑ</b>, ւծ. Հրապարակ հանող ու ցոյց տուող:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԵԼ</b>, նբ. Հրապարակ հանել: Հրապարակելու միջոցով պաշտօնա- պէս տարածել:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿԻՉ</b>, ւծ. Նա որ հրապարա- կում է:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿՈՒՄ</b>, գ. Հրապարակելը:</p> <p><b>ՀՐԱՊԱՐԱԿՕՐԷՆ</b>, S. Հրապարակաւ:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՅՐ</b>, գ. Թովչութիւն, հմայք, դի- թանք:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՒՐԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հրապուրիչ:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՒՐԱՆՔ</b>, գ. Հրապուրելը:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՒՐԵԼ</b>, նբ. Պատրողական խօս- քերով գրաւել:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՒՐԵԼԻ</b>, ւծ. Հրապուրական:</p> <p><b>ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ</b>, ւծ. Ինչ որ հրապուրում է: Գրաւիչ:</p> <p><b>ՀՐԱՋԵՐՄ</b>, ւծ. Կրակի նման տաքու- թիւն ունեցող:</p> <p><b>ՀՐԱՍԱՅԼ</b>, գ. Պատերազմական գրա- հասպատ կառք:</p> <p><b>ՀՐԱՍԱՅԼԱՅԻՆ</b>, ւծ. Հրասայլին վերա- բերող:</p> <p><b>ՀՐԱՍԱՆՆ</b>, գ. (Ռազմ.) Թնդանօթի մի տեսակ:</p> <p><b>ՀՐԱՍԻՐՏ</b>, ւծ. Բոցավառ: Կրակէ սրբ- տով:</p> <p><b>ՀՐԱՍՈՒՉԵԼ</b>, նբ. Կրակի մէջ սուզել:</p>	<p><b>1. ՀՐԱՎԱՆՆ</b>, գ. Կրակի կակարայ: Եռոտանի:</p> <p><b>2. ՀՐԱՎԱՆՆ</b>, գ. Խոր փորուած առու:</p> <p><b>ՀՐԱՎԱՌ</b>, ւծ. Կրակ վառող:</p> <p><b>ՀՐԱՎԱՌԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հրավառութեան յատուկ:</p> <p><b>ՀՐԱՎԱՌԵԼ</b>, նբ. Կրակով կմ կրակի պէս վառել:</p> <p><b>ՀՐԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հուր՝ ճրագներ վառելը:</p> <p><b>1. ՀՐԱՏ</b>, գ. (Հանք.) Կայծաքարատների կարգին պատկանող հանք:</p> <p><b>2. ՀՐԱՏ</b>, գ. (Աստղաբ.) Արեգակի մոլո- րակներից մէկը: (Մարսի հայերէն անունը):</p> <p><b>ՀՐԱՏԱԿԱՆ</b>, ւծ. Հրային. Տենդային:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՊ</b>, ւծ. Կրակի պէս տաք: Նման. Ամենակարեւոր եւ անյետաձգելի: Փխբ. Կարեւորագոյն: Անմիջական լուծումի կարօտ:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՊԵՑՆԵԼ</b>, բ. Հրատապ դարձնել:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՊՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրատապ լինելը:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿ</b>, գ. Հուրը տարածող:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ</b>, նբ. Մի նորութիւն կմ թաքուն բան հռչակել: Տպագրել: Տարա- ծել:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉ</b>, ւծ. գ. Նա որ հրատա- րակում է: Պարբերական թերթ հրա- տարակողը:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրատարա- կելը: Որեւէ գրքի ամբողջ քանակը:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒՄ</b>, գ. Հրատարակելը:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ</b>, ւծ. Գրքեր հրա- տարակելու վերաբերեալ:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրատարակիչ լինելը:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒՇԻ</b>, գ. Կին-հրատարա- կիչ:</p> <p><b>ՀՐԱՏԱՐԱՓ</b>, ւծ. գ. Հրեղէն տարափի՝ անձրեւի նման: Կրակի տարափ: ՀՐԱՏԵՍՍԱԿ } ւծ. Հրի տեսք կմ նմանու- ՀՐԱՏԵՍԻԼ }</p>
---	--

<p>թիւն ունեցող:  <b>ՀՐԱՏՈՉՈՐ</b>, ւած. Հրից տոչորուած՝  այրուած:  <b>ՀՐԱՐԱՆ</b>, գ. Կրակ արծարծելու աման:  <b>ՀՐԱՐԳԵԼ</b>, Տ. Հրապահականակ:  <b>ՀՐԱՐՁԱԿ</b>, ւած. Հուր արձակող:  <b>ՀՐԱՐՓ(Ի)</b>, գ. Հրեղէն արփի:  <b>ՀՐԱՏԱՅՏ</b>, ւած. Հուր՝ կրակ ցայտող:  <b>ՀՐԱՏԱՆ</b>, գ. Կրակող ուսէն կախտող  զէնք, հրազէն:  <b>ՀՐԱՏԱՆ</b>, ւած. Հրացայտ, շանթառաք:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԲՈՒՆ</b>, գ. Հրացանի փայտէ  կոթի վարի՝ թեքուած մասը:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԳՈՐԾ</b>, ւած. գ. Հրացաններ  շինող արհեստաւոր:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրացա-  նագործ լինելը:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԶԱՐԿ</b>, ւած. Հրացանով  զարկուած, սպանուած:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԿԱԼԵԼ</b>, չք. Հրացան վերցնել,  հրացանով զինուել:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԿԻՐ</b>, ւած. գ. Հրացան կրող:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ռազմ.)  Երկու կողմից իրար վրայ հրացան-  ներից կրակել:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱԶԻԳ</b>, ւած. գ. (Ռազմ.) Հրա-  ցանով զինուած զինուոր:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱՒՈՐ</b>, ւած. Հրացան ունեցող:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱՒՈՐՈՒՀԻ</b>, գ. Կին հրացա-  նաւոր:  <b>ՀՐԱՏԱՆԱՓՈԿ</b>, գ. Հրացանի փոկ:  Հրացանին կապուած գօտենման երկար  կաշի:  <b>ՀՐԱՏԱՆԵԼ</b>, նբ. Հրացանագարկ անել:  <b>ՀՐԱԻԷՐ</b>, գ. Հրաւիրելը:  <b>ՀՐԱԻԷՐՔ</b>, գ. Կոչունք:  <b>ՀՐԱԻԻՐԱԳԻՐ</b>, գ. Գրութիւն կմ նամակ,  որով հրաւիրում են:  <b>ՀՐԱԻԻՐԱԿ</b>, ւած. գ. Նա որ տան տիրոջ  կողմից գնում է հրաւիրելու:  <b>ՀՐԱԻԻՐԱԿԱՆ</b>, ւած. Հրաւերի կմ հրա-  ւիրելու վերաբերեալ:</p>	<p><b>ՀՐԱԻԻՐԱՏՈՄՍ</b>, գ. Տոմսակ, որով  մէկին հրաւիրում են մի տեղ:  <b>ՀՐԱԻԻՐԱՏՈՒՆ</b>, Տ. Հրաւիրակ:  <b>ՀՐԱԻԻՐԵԼ</b>, նբ. Յարգական ձեւով կան-  չել:  <b>ՀՐԱԻԻՐՈՒՄ</b>, գ. Հրաւիրելը, հրա-  ւիրուելը:  <b>ՀՐԱՓՍՅԼ</b>, ւած. Հրի փայլ ունեցող:  <b>ՀՐԱՓՍՅԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրափայլ լինելը:  <b>ՀՐԱՓՈՒՆՁ</b>, գ. Կրակի կմ բոցի փունջ:  <b>ՀՐԱՔԱՆՔԱՐ</b>, ւած. Վատփուն՝ փայլուն  քանքար ունեցող:  <b>ՀՐԱՔԱՐԱՅԻՆ</b>, ւած. Հրաքարին յատուկ:  <b>ՀՐԴԵՀ</b>, գ. Մասնակի կմ ամբողջական  բոցավառում շինութեան:  <b>ՀՐԴԵՀԱԲՈՑ</b>, գ. Հրդեհի բոց:  <b>ՀՐԴԵՀԱԿԵԶ</b>, ւած. Հրդեհից այրուած:  <b>ՀՐԴԵՀԱՎԱՅՐ</b>, գ. Հրդեհի տեղը:  <b>ՀՐԴԵՀԱՐԿՈՒՆ</b>, Տ. Հրձիգ: Հրդեհ պատ-  ճառող:  <b>ՀՐԴԵՀԵԼ</b>, նբ. Հրդեհ ձգել:  <b>ՀՐԴԵՀԻՉ</b>, ւած. Նա որ հրդեհում է:  <b>ՀՐԴԵՀՈՒՄ</b>, գ. Հրդեհելը:  <b>ՀՐԵԼ</b>, նբ. Հարուածի միջոցով մէկին կմ  մի բան իրենից հեռացնել, բօթել: Հե-  ռացնել:  <b>ՀՐԵՂԵՆ</b>, ւած. Հրից բաղկացած: (Կրօն.)  Հրեշտակներ:  <b>ՀՐԵՇԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանր յան-  ցագործութիւն:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿ</b>, գ. Պատգամաւոր, դեսպան:  (Կրօն.) Երեսակայական անմարմին  էակ: (Կրօն.) Որ մարդու հոգին առնում  է, եւ մարդը մեռնում է: Փոխ. Բարի, հեզ,  հեզահամբոյր մարդ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԲԱՐՈՑ</b>, ւած. Հրեշտակի  բարքով՝ բնաւորութեամբ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՂԷՄ</b>, ւած. Հրեշտակի դէմք  ունեցող, շատ գեղեցիկ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԳԵՂ</b>, ւած. Հրեշտակի գեղեց-  կութիւնն ունեցող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԶՕՐ</b>, ւած. (Կրօն.) Հրեշտա-</p>
--	--



<p>կից գորացած:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԾԱՆՈԹ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակների ծանօթ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԱՐԳ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակների կարգով:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԿԵՐՊ</b>, ած. Հրեշտակի կերպարանք ունեցող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱԿՐՕՆ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակների բարք ունեցող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՀԱՆԴԵՍ</b>, ած. (Կրօն.) Որտեղ կայ հրեշտակների հանդէս:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՅԻՆ</b>, ած. Հրեշտակին յատուկ, հրեշտակի:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՄԱՆ</b>, ած. Հրեշտակի նման:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՈՒՆ</b>, ած. Որի անունը հրեշտակ է նշանակում:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՇՈՒՔ</b>, ած. Հրեշտակի շուք ունեցող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ</b>, գ. (Կրօն.) Աւագ հրեշտակ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակապետին յատուկ:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՍԷՐ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակներին սիրող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԵՍ</b>, ած. (Կրօն.) Հրեշտակ տեսնող՝ տեսած:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԱՏԻՊ</b>, ած. Հրեշտակի տիպ՝ կերպարանք ունեցող:  <b>ՀՐԵՇՏԱԿԻԿ</b>, գ. (Փաղաքշ.) Փոքր հրեշտակ:  <b>ՀՐԵՏԱԶՕՐ</b>, գ. (Ռեազմ.) Հրետանին սպասարկող զինուորայիններ:  <b>ՀՐԵՏԱԽՈՒՄԲ</b>, գ. Հրետագօր:  <b>ՀՐԵՏԱԿՈՇԵԼ</b>, բ. Ռեփակոծել:  <b>ՀՐԵՏԱԿՈՇՈՒՄ</b>, գ. Ռեփակոծում:  <b>ՀՐԵՏԱՆԱԿԱՆ</b>  <b>ՀՐԵՏԱՆԱՅԻՆ</b> } ած. (Ռեազմ.) Հրետանուն յատուկ, վերաբերելու:  <b>ՀՐԵՏԱՆԻ</b>, գ. (Ռեազմ.) Թնդանօթները իրենց բոլոր պարագաներով:  <b>ՀՐԵՏԱՊԵՏ</b>, գ. (Ռեազմ.) Հրետանիի պետ:</p>	<p><b>ՀՐԵՏԱՄԱՅԼ</b>, գ. Հրետանի կրող սայլ:  <b>ՀՐԵՏԱԻՈՐ</b>, գ. (Ռեազմ.) Հրետանին սպասարկող:  <b>ՀՐԵՐԵԻԱԿ</b>, գ. (Հանք.) Լուսածնատների կարգին պատկանող հանք:  <b>ՀՐԷԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Երրայաբանութիւն:  <b>ՀՐԷԱԲԱՐ</b>, մկ. Հրեայի նման:  <b>ՀՐԷԱԲԱՐՈՑ</b>, ած. Հրեայի բարք՝ բնատրուծիւն ունեցող:  <b>ՀՐԷԱԴԱԻԱՆ</b>, ած. Հրէական դաւանութիւն ունեցող:  <b>ՀՐԷԱԽՈՒՄԲ</b>, ած. Որտեղ հրեաների խումբ կ'կաճատ՝ ժողով կայ:  <b>ՀՐԷԱԿԱՆ</b>, ած. Հրեաներին յատուկ, վերաբերելու:  <b>ՀՐԷԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ինչ որ հրէական է:  <b>ՀՐԷԱՄԻՏ</b>, ած. Հրեայի նման մտածող:  <b>ՀՐԷԱՅ</b>, ած. գ. Հրէաստանի նախկին բնակիչների սերունդ:  <b>ՀՐԷԱՆԱԼ</b>, չբ. Հրեայ դառնալ:  <b>ՀՐԷԱՆՈՑ</b>, գ. Որտեղ շատ հրեաներ են խմբուած:  <b>ՀՐԷԱՍԷՐ</b>, ած. Նա որ սիրում է հրեաներին:  <b>ՀՐԷԱՍԻՐԱԿԱՆ</b>, ած. Հրեասերին եւ հրէասիրութեան յատուկ:  <b>ՀՐԷԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրէասեր լինելը:  <b>ՀՐԷՇ</b>, գ. Ընդհանրապէս՝ ցուցանք:  <b>ՀՐԷՇԱՅԻՆ</b>  <b>ՀՐԷՇԱԻՈՐ</b> } ած. Հրէշին յատուկ:  <b>ՀՐԷՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրէշ լինելը:  <b>ՀՐԷՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հրեայ լինելը:  <b>ՀՐԷՈՒՀԻ</b>, գ. Հրեայ իզական սեռի, :  <b>ՀՐԷՍ</b>, <b>ՀՐԷՂ</b>, <b>ՀՐԷՆ</b>, մկ. Ահա՛ այս կ'մտայտեղ (ինձ մօտ), ահա՛ այդ կ'մտայտեղ (քեզ մօտ), ահա՛ այն կ'մտայտեղ (3-րդ անձի մօտ), ահա՛ այն կ'մտայտեղ (հեռուն):  <b>ՀՐԸՆԿԵՑ</b>, ած. Կրակ թափող: Կրակի մէջ ընկած:</p>
--	---

**ՀՐԹԻՈ**, գ. Թռչող հուր: Վառողից եւ այլ նիւթերից բաղադրութիւն, որ պայթելիս արձակում է զանազան ձեւերի եւ գոյների կրակներ:

**ՀՐԹԻՈՒԱԳՈՐՏ**, գ. Հրթիռների պատրաստման գծով մասնագէտ:

**ՀՐԹԻՈՒԱԴՐՈՍ**, գ. Հրթիռակայան:

**ՀՐԹԻՈՒԱՀԱՍՄԱԿԱՐԳ**, գ. Հրթիռային համակարգ:

**ՀՐԹԻՈՒԱՁԻԳ**, գ. Հրթիռների արձակման կայանքների աշխատող:

**ՀՐԻՏԱԿ**, գ. Գոյք, որ կտակով ժառանգութիւն է թողնուած մէկին:

**ՀՐԻՏԱԿԱՌՈՒ**, գ. Ժառանգ:

**ՀՐԻՏԱԿԵԼ**, ք. Կտակով ժառանգութիւն թողնել:

**ՀՐԿԱՍՈՒ**, գ. (Բուս.) Մանուշակագիւների կարգին պատկանող ծառ:

**ՀՐԿԷԶ**, ան. Հրդեհից այրուած:

**ՀՐԿԻԳՆԱԿԻԹ**, գ. Այրելու նիւթ:

**ՀՐԿԻԳԵԱԼ**, ան. գ. Հրկիզում:

**ՀՐԿԻԳԵԼ**, նք. Հրդեհել, այրել:

**ՀՐԿԻԳՈՒՄ**, նք. Հրդեհ ձգել ու այրել:

**ՀՐԿԻԳՈՒՄ**, գ. Հրկիզելը:

**ՀՐԶԻԳ**, ան. Կրակ թափող, հրկիզող:

**ՀՐՃՈՒԱԼԻ** } ան. մկ. Մեծ հրճուանքը  
**ՀՐՃՈՒԱԼԻՑ** }

քով, մեծ ցնծութեամբ:

**ՀՐՃՈՒԱԿԱՆ**, ան. Հրճուանք արտայայտող, ցնծալից:

**ՀՐՃՈՒԱՆՔ**, գ. Հրճուելը, ցնծութիւն:

**ՀՐՃՈՒԵԼ**, չք. Հոգեկան մեծ բաւականութիւն զգալ:

**ՀՐՃՈՒԵԼԻ**, ան. Հրճուանք պատճառող:

**ՀՐՄԵՏԵԼ**, նք. Մի քանի անգամ կը շարունակ հրել:

**ՀՐՄԵՏՈՒՔ**, գ. Հրմշտելը:

**ՀՐԵԷ**, ան. գ. Հրդեհը շիջուցանող՝ անագնող, մարող:

**ՀՐԵԷՋԱՅԻՆ**, ան. Հրդեհներ մարող խմբին վերաբերող:

**ՀՐՈՍ**, գ. Ասպատակողների խումբ:

**ՀՐՈՍԱԿ**, գ. Արշաւող կը պատերազմող աւազակներու խումբ:

**ՀՐՈՍԱԿԱՆՈՒՄԲ**, գ. Հրոսակների խումբ:

**ՀՐՈՍԱԿԱՊԵՏ**, գ. Հրոսակի պետը՝ առաջնորդը:

**ՀՐՈՍԱՆԱԼ** } չք. Արշաւել, յարձակուել:  
**ՀՐՈՍԵԼ** }

**ՀՐՈՎԱՐՏԱԿ**, գ. Թագաւորի պաշտօնական գրութիւն:

**ՀՐՈՎԱՐՏԱԿԱՌՈՐ**, ան. Հրովարտակ տանող:

**ՀՐՈՎԱՐՏԱԿՈՒՄ**, գ. (հեզն.) Յայտարարութիւն:

**ՀՐՈՎԵԼ**, չք. Պարծենալ:

**ՀՐՈՏԻՑ**, գ. Հայկական հին տոմարի տասներկուերորդ ամիսը:

**ՀՐՈՒԱՆԴԱՆ**, գ. (Աշխար.) Ծովի մէջ երկարած ցամաքի նեղ շերտ:

**ՀՐՈՒՇԱԿ**, գ. Այիւրից ու իւղից պատրաստած քաղցրաւենիք, կերակուր:

**ՀՐՈՒՇԱԿԱՊՈՐՏ**, գ. Հրուշակ շինող՝ եփող:

**ՀՐՈՒՇԱԿԱՅԻՆ**, ան. Հրուշակին յատուկ:

**ՀՐԹՕԹ**, գ. (Մետ.) Անորոշ յատկութեան չար ոգի:

**ՀՐՆ**, Տ. Հոն:

**ՀՐՆԳՈՒՐ-ՀՐՆԳՈՒՐ**, մկ. Հեկեկալով, աղիողորմ (լացի մասին):

**ՀՐՇ**, միջ. Ձայնարկութիւն, որով էշերը քշում են:

**ՀՐՏ**, գ. Ոյխարների խումբ: Նման. (Կրօն.) Քրիստոնէայ համայնք:

**ՀՐՏԱՂ**, գ. Մի տան ընտանի անասուններն արածացնող ու խնամող հովիւ:

**ՀՐՏԱՂԱՍՏՂ**, գ. Արուսեակ մոլորակը:

**ՀՐՏԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հօտաղ լինելը:

**ՀՐՏԱՄԷՐ**, ան. Իր հօտը սիրող՝ խնամող:

<p><b>ՀՕՏԻՍՈՅ</b>, գ. (Բուս.) <i>Անորոշ տեսակի բոյս:</i>  <b>ՀՕՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Հայրական կամ հովուական:</i>  <b>ՀՕՐԱՄՈՅ</b>, ած. <i>Հոր լույս յատկությունները ժառանգած:</i>  <b>ՀՕՐԱՔՈՅԸ</b>, գ. <i>Հոր քոյրը:</i>  <b>ՀՕՐԵՂԲԱՅԸ</b>, գ. <i>Հոր եղբայրը:</i></p>	<p><b>ՀՕՐԵՂԲՕՐՈՐԴԻ</b>, գ. <i>Հորեղբոր որդին:</i>  <b>ՀՕՐՈՏ-ՄՕՐՈՏ</b>, գ. <i>Ջրերի եւ բոյսերի ոգիներ:</i>  <b>ՀՕՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Լույս՝ ազնուաբարոյ ծնողներից ժառանգած առաքինություն, պարկեշտություն եւն:</i>  <b>ՀՕՓԱԼ</b>, Տ. <i>Հաւփայ:</i></p>
---	---

## Ձ, Ճ

**Ձ, ձ, ձայ կամ ձա**, գ. *Հայերեն այբուբենի տասներորդերորդ տառը: Թուայնութեան մէջ ութսուներորդ: Ութսուն, ութսուներորդ:*

**ՁԱԲՈՏԱՆՔ**, Տ. *Ձարտոութ: Յնդարանություն:*

**ՁԱԲՈՏԵԼ**, նբ. *Թափափած գիր գրել, մրտտել, անիմաստ խօսիլ:*

**ՁԱԲՈՏՈՒՔ**, գ. *Վատ գործուածք, խազմոց: Յիմարարանություն:*

**1. ՁԱԳ**, գ. *Թռչունի փոքրիկ: Նորածին կենդանի:*

**2. ՁԱԳ**, գ. *Առաջին ձայնին, երկրորդ ձայնին:*

**ՁԱԳԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ձագ բերելը:*

**ՁԱԳԱԳԻՐ**, գ. *Ձարդարուն գլխագիր:*

**ՁԱԳԱԽՈՏ**, գ. (Բուս.) *Մեխակենիների երամը՝ խոււրը: Մարդու կարգին պատկանող բոյս:*

**ՁԱԳԱՄՍՅՐ**, ած. *Ձագ հանած, ձագի տէր:*

**ՁԱԳԱՄԵՆ**, ած. *Որի ձագը մեռած է:*

**ՁԱԳԱՏԷՐ**, ած. *Ձագի տէր:*

**ՁԱԳԱՐ**, գ. *Լայն բերանով եւ ներքեր նեղ խողովակով անոթ:*

**ՁԱԳԱՐԱԶԵԻ**, ած. *Ձագարի ձեւ ունեցող:*

**ՁԱԳԵՐԱՄ**, գ. *Մի թխսի ձագերի փոքրիկ երեխայ: (Տպար.) Տպարանական շարուածքի տառեր:*

**ՁԱԽ**, ած. *Այն կողմը, որտեղ լսուում է սրտի բարախիւնը, ահեակ: Փոխ. Անբարեյաջող, աննպաստ: Որտեղ սովորաբար նստում են արմատական փոփոխությունների կողմնակիցները: Անյաջող:*

**ՁԱԽԱԿԵՆՏՐՈՆ**, ած. *Քաղաքական ձախ կողմնորոշում ունեցող:*

**ՁԱԽԱԿՈՂՄԵԱՆ**, ած. *Ձախ կողմում եղածը:*

**ՁԱԽԱԿՈՂՄ** } գ. *Ձախ կողմը:*  
**ՁԱԽԱԿՈՂՄՆ** }

**ՁԱԽԱԻԵՐ**, ած. *Ձեռքից անյաջող, անատակ, անճարակ:*

**ՁԱԽԱԻԵՐՕՐԵՆ**, բ. *Ձախաւեր կերպով անշնորհքաբար:*

**ՁԱԽԱՓՆԵԱՅ**, ած. *(Գետի) ձախ ափի վրայ գտնուող:*

**ՁԱԽԼԻԿ**, ած. *Նա որ ձախ ձեռքով է անում գործը եւ գրում:*

**ՁԱԽԼ(Ի)ԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ձախիկ լինելը:*

**ՁԱԽՈՂ** } ած. *Ձախ գնացող, ձախող:*  
**ՁԱԽՈՂԱԿ** }

*խորդ, աննպաստ: Անյաջող:*

<p><b>ՁԱՒՈՂԱԿԻ</b>, մկ. <i>Ձախողակ, անյաջող կերպով:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձախողակ լինելը:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՂ</b>, գ. <i>Անյաջող, ձախորդ:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՂԱՆՔ</b>, գ. <i>Ձախողելը: Անյաջողություն:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՂԵԼ</b>, չբ. <i>Ձախ գնալ, չյաջողուել:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՂՈՒՄ</b>, գ. <i>Ձախողելը, ձախողանք:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՐ</b>, անծ. <i>Ձախ գնացող: Դժբախտ:</i></p> <p><b>ՁԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձախորդ՝ անյաջող լինելը:</i></p> <p><b>ՁԱԽ ՈՒ ԾՈՒՌ</b>, անծ. մկ. <i>Ծռուռ ու մուռ, անկանոն:</i></p> <p><b>ՁԱԽՈՒԵԼ</b>, չբ. <i>Չյաջողուել:</i></p> <p><b>ՁԱԿԵԼ</b>, նբ. <i>Լափել, լակել:</i></p> <p><b>ՁԱՂ</b>, գ. <i>Ծաղր, ծանակ:</i></p> <p><b>ՁԱՂԵԼ</b>, նբ. <i>Ծաղր ու ծանակի ենթարկել:</i></p> <p><b>ՁԱՂԿ</b>, գ. <i>Ծեծ:</i></p> <p><b>ՁԱՂԿԱՆՔ</b>, գ. <i>Ձաղկելը, ծեծ:</i></p> <p><b>ՁԱՂԿԵԼ</b>, նբ. <i>Ճիպոտով, գաւազանով, մտրակով եւն ծեծել: Բուրդը՝ բամբակը բարակ ճիպոտով (ձաղկիչով) ծեծել:</i></p> <p><b>ՁԱՂԿՈՒՄ</b>, գ. <i>Ձաղկելը:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆ</b>, գ. <i>Ընդհանուր անուն այն բոլոր սպաւորությունների, որ օդի ալիքաձեւ թրթռումները թողնում են մեր լսելիքի վրայ: Երգելու յարմար ձայն: Նուագարանի հնչյուն: Երգի եղանակ: Հնչյուն: Տեղեկություն, լուր:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, անծ. <i>Ձայնաբանությունը վերաբերող:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Հնչյունաբանություն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԳԻՐ</b>, գ. <i>Սարք, որ գրի է առնում խօսակցութեան եւ երգեցողութեան ձայները:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԳՐԱԳԷՏ</b>, անծ. <i>Ձայնագրություն գիտցող:</i></p>	<p><b>ՁԱՅՆԱԳՐԵԼ</b>, նբ. <i>Երգի եղանակը յատուկ նշաններով գրել:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Արուեստ երգիկմ նուագի եղանակը՝ խօսքը գրի առնելու եւ գրուածը կարդալու:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԳՐՈՒՄ</b>, գ. <i>Ձայնագրելը:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԴԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Տեղ, ուր պահուում են ձայնապնակները, ձայնասկաւառակները:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԴԱՐԱՂ</b>, Տ. <i>Ձայնդարձ:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱՍԶՐԱՆՇԱՆԱՅԻՆ</b>, անծ. <i>Ձայնային ազդանշան արձակող եւ որսացող:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԶԳԱՑ</b>, անծ. <i>Ձայնի հանդէպ զգայուն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԶՈՒՐԿ</b>, անծ. <i>Ձայն չունեցող, անձայն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձայնագուրկ լինելը:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԹԱՓԱՆՑ</b>, անծ. <i>Ձայն՝ աղմուկը անցկացնող:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԹՈՒԼԱՑՈՒՄ</b>, գ. <i>Ձայնի թուլանալը:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԺԱՊԱԻՔ</b>, գ. <i>Ձայնագրման ժապաւեն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԼԱՐ</b>, գ. <i>(Կազմախ.) Լարանման կապ խոչափողի մէջ:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԼԻ</b>, անծ. մկ. <i>Լիքը ձայնով:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱՆԱՓԱՆԻՉ</b>, անծ. գ. <i>Ձայնը՝ աղմուկը խափանող (գործիք):</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱՆԼԱՐԱՐ</b>, գ. <i>Ձայնը խլացնող:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. <i>Ձայնաբանություն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԿԱՆ</b>, անծ. <i>Ձայնին յատուկ:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԿԱՊ</b>, գ. <i>(Քրկն.) Երկու ձայնաւորները կապող յ կիսաձայն:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԿԻՑ</b>, անծ. <i>Ուրիշի ձայնին հետեւող:</i></p> <p><b>ՁԱՅՆԱԿՐԱԿԱՆ</b>, անծ. <i>(Քրկն.) Կրաւորական սեռի ձեւ ու խոնարհում ունեցող չէզոք բայ:</i></p>
--	---

**ՁԱՅՆԱԿՑԱԲԱՐ**, մկ. Ձայնակից լինելով:

**ՁԱՅՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձայնակից՝ միաբան լինելը:

**ՁԱՅՆԱՀԱՆ**, ած. Ձայն հանող (գործիք):

**ՁԱՅՆԱՀԱԻ**, գ. Հաւի կանչելու ժամանակը:

**ՁԱՅՆԱՆԻՇ**, գ. Եղանակը ձայնագրելու համար գործածուող նշան՝ գիր:

**ՁԱՅՆԱՇԱՐ**, գ. (Երած.) Ութ աստիճան ձայների յաջորդաբար բարձրանալը կմ իջնելը:

**ՁԱՅՆԱՇԵՇՏ**, գ. Ձայնի՝ խօսքի շեշտադրութիւնը՝ ելեւէջը:

**ՁԱՅՆԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում են ձայների խտութիւնը:

**ՁԱՅՆԱՊԱՏԿԵՐ**, գ. Ձայնային պատկեր:

**ՁԱՅՆԱՊԵՏ**, գ. (Եկեղ.) Գլխաւոր երգիչ (եկեղեցական խմբի մէջ):

**ՁԱՅՆԱՊՆԱԿ**, գ. Ձայնաժապաւէն:

**ՁԱՅՆԱՍԻՃԱՆ**, գ. (Երած.) Որեւէ ձայնանիշի ցոյց տուած ձայնի աստիճանը՝ բարձրութիւնը:

**ՁԱՅՆԱՍՓԻՒՌ**, գ. Ձայն սփռող սարք: Ռատիօ:

**ՁԱՅՆԱՏԱՐ**, ած. գ. Խօսելու փող: Ձայնը փոխադրող միջոց:

**ՁԱՅՆԱՏԱՐԱՄՍ**, ած. (բնստ.) Ձայնով տարածուող:

**ՁԱՅՆԱՏՈՒ**, ած. Ձայն տուող:

**ՁԱՅՆԱՏՈՒՐ**, ած. Ձայն տուող:

**ՁԱՅՆԱՐԱՆ**, գ. Ձայն հանող գործիք:

**ՁԱՅՆԱՐԿԵԼ**, չբ. Ձայն արձակել:

**ՁԱՅՆԱՐԿՈՒ**, ած. Ձայն ձգող:

**ՁԱՅՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձայն ձգելը: Խօսքի մաս: Կանչ, բացազանչութիւն:

**ՁԱՅՆԱՐՁԱԿ**, ած. մկ. Արձակ համարձակ ձայնով:

**ՁԱՅՆԱՐՈՐ**, ած. Ձայն ունեցող: (Քրկն.) (Հնչիւն), որ արտասանուում է աւելի կմ նուազ բաց բերանով: Հկո. Բաղաձայն:

**ՁԱՅՆԱՐՈՐԱՅՆԱԳ**, (Քրկն.) ած. Ձայ-

նաւոր գրով յանգող՝ վերջացող:

**ՁԱՅՆԱՐՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձայնաւոր լինելը:

**ՁԱՅՆԱՓՈՒՆԵԼ**, նբ. (Երած.) Մի գրուած եղանակ գրել՝ ձայնաստիճանը փոխելով:

**ՁԱՅՆԱՓՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երեխայի ձայնի փոխուելը: (Երած.) Ձայնափոխելը:

**ՁԱՅՆԱՓՈՐ**, գ. Լսելու փող: Հետաձայնի բերան:

**ՁԱՅՆԱԴԱՐՁ**, գ. Հին երաժշտական մի խազի անուն:

**ՁԱՅՆԵԼ**, նբ. Ձայն տալ: Կանչել:

**ՁԱՅՆԵՂ**, ած. Լաւ ձայն ունեցող:

**ՁԱՅՆԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձայնեղ լինելը:

**ՁԱՅՆԵՐԻՁ**, գ. Ձայն արձանագրող ժապաւէն, գործիք:

**ՁԱՅՆՈՂ**, ած. Ձայն տուող:

**ՁԱՅՆՈՂՉԷՔ**, գ. Այն վարձը, որ տըր-նում է ձայնողին, հրաւիրակին:

**ՁԱՅՆՈՎ**, ած. Ուժեղ ձայն ունեցող:

**ՁԱՅՆՈՂԷ**, գ. Տ. Բաղաձայն: (Երած.) Մարդու կմ նուագարանի ձայնի ծաւալը:

**ՁԱՅՆՈՂՍ**, ած. գ. Ձայնատուութեան ժամանակ ձայն որսացող:

**ՁԱՅՆՈՂՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձայնորս լինելը:

**ՁԱՅՆՈՒՐԱՅ**, ած. (փխբ.) Երաժշտական հնչողութեանը հակասող:

**ՁԱՅՆՈՒՔ**, գ. Ձայն տալը:

**ՁԱՅՆՔԱՂ**, ած. (Եկեղ.) (Շարակնոց), որի մէջ իւրաքանչիւր տօնի օր երգուելիք շարականները, զանազան ձայներից քաղելով, զետեղուած են միասին, կազմելով այդ տօնի կարգը:

**ՁԱՆՁՐԱԼԻ** } ած. Շատ ձանձրոյթ

**ՁԱՆՁՐԱԼԻՑ** } ած. Շատ ձանձրոյթ

պատճառող, տաղտկալի:

**ՁԱՆՁՐԱՄՈՐՀՈՒՐՂ**, Տ. Ձանձրամիտ:

**ՁԱՆՁՐԱՄՏ**, գ. Ձանձրանալու աշխատաւորութիւն:

**ՁԱՆՁՐԱԶԱՅՆ**, ան. մկ. Ձանձրացած կլմ ձանձրացնող ձայնով:  
**ՁԱՆՁՐԱՄԻՏ**, ան. Մտքով ձանձրացած:  
**ՁԱՆՁՐԱՆԱԼ**, չբ. Մի բանի երկար տևելուց կլմ միօրինակությունից հոգեպէս յոգնել:  
**ՁԱՆՁՐԱՑԿՈՏ**, ան. Շուտ ձանձրացող:  
**ՁԱՆՁՐԱՑՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ ձանձրացնում է, ձանձրացնող:  
**ՁԱՆՁՐՈՅԹ**, գ. Տ. Ձանձրություն:  
**ՁԱՆՁՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգեկան յոգնածություն: Հկր. Փոյթ, եռանդ: Հետաքրքրություն բացակայություն:  
**ՁԱՌ**, գ. Ծուռ, խոժոռ:  
**ՁԱՌԱԴԵՄ**, ան. Ժանտատեսիլ:  
**ՁԱՌՄՈՒԿ**, գ. Մկների մի տեսակը:  
**1. ՁԱՐ**, գ. Ձիու պոչի եւ բաշի մազը:  
**2. ՁԱՐ**, գ. Ռուսաց թագաւորների ընդհանուր անուն:  
**ՁԱՐԱԶԵԻ**, ան. Զարի նման:  
**ՁԱՐԱՍՏՂՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Ստորին կենդանիների դաս:  
**ՁԱՐԲ**, ան. մկ. Խոշոր, մեծ-մեծ:  
**ՁԱՐԱՌՈՏԵՐ**, գ. (Բուս.) Տեւական բոյսերի դաս:  
**ՁԱՐՈՒՂԻ**, գ. Ռուսաց թագուհիների ընդհանուր անունը (արեւմտահայ լեզուով):  
**ՁԱՐԱՐ**, գ. Խաշած ու թեփահան արած՝ աղացած ցորեն, կորկոտի մանրը:  
**ՁԳԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ան. Ձգաբանութեան յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՁԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ռազմ.) Գիտություն, որ ուսումնասիրում է օդի մէջ բաց թողնուած (ձգուած) ծանր առարկաների շարժման օրէնքները:  
**ՁԳԱԽԷԺ**, Տ. Առաձգական խէժ:  
**ՁԳԱԿԱՊ**, գ. Կապ, որ ձգուում է ուսերից եւ տաբատի փողի վրայ կոճկուելով՝ ձիգ է պահում տաբատը:  
**ՁԳԱԿԱՊԵԼ**, բ. Ձգելով կապել:

**ՁԳԱՆ**, գ. Ձիգ տուող պարան, որով սայլի վրայ բարձած խուրձերը հուպ են տալիս եւ ծայրերը կապում են թերապառեկներից:  
**ՁԳԱՆՔ**, գ. Ձգելը:  
**ՁԳԱՐԱՆ**, գ. Նաւի առագաստը կլմ ուրիշ որեւէ բան բարձրացնելու եւ իջեցնելու թոկ:  
**ՁԳԱՓՈԿ**, գ. Կաշուց կլմ այլ հիւսուածքից փոկ, որ ձգում են ուսերին եւ նրանով բարձրացնում են բեռ:  
**ՁԳԵԼ**, Ձիգ՝ պինդ քաշել: Հկր. Թուլացնել: Քաշ տալ:  
**ՁԳԵԼԻ**, ան. Ինչ որ պէտք է ձգել:  
**ՁԳԻՉ**, ան. Նա որ ձգում է:  
**ՁԳԶԳԵԼ**, նբ. Այս եւ այն կողմը քաշել, քաշքշել: Ժամանակը քաշքշել:  
**ՁԳԶԳՈՒԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձգձգուած լինելը:  
**ՁԳԶԳՈՒՄ**, գ. Ձգձգելը, յապաղեցնելը:  
**ՁԳՈՂԱԿԱՆ**, ան. Ձգելու՝ դէպի ինքը քաշելու յատկություն ունեցող:  
**ՁԳՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձգողական լինելը:  
**ՁԳՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Մեք.) Ձգողական ոյժ:  
**ՁԳՈՑ**, գ. Դարակ, գզրոց:  
**ՁԳՈՒԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձգուած լինելը:  
**ՁԳՈՒՄ**, գ. Ձգելը:  
**ՁԳՈՏԱԼ**, չբ. Ստամոքսում գոյացած գազերը բերանով բաց թողնել:  
**ՁԳՈՏՈՑ**, գ. Ձգոտալը:  
**ՁԳՏԱԿԱՆ**, ան. Ձգտում արտայայտող:  
**ՁԳՏԵԼ**, նբ. Մի բանի նպատակամղուել:  
**ՁԳՏՈՒՄ**, գ. Ձգտելը: Մի բանի ձգտելը:  
**ՁԵԱՆՀԱԻ**, գ. (Կենդ.) Մայրահաւերի ցեղին պատկանող թռչուն:  
**ՁԵՂՆԱԶԱՐԴ**, գ. Ձեղունի՝ տանիքի գարդ:  
**ՁԵՂՆԱՌՈՐՇ**, գ. Ձեղունի՝ տանիքի խորշ՝ ձեղք, բացուածք:

**ՁԵՂԱՅԱՐԿ**, գ. Տան ամենավերին յարկը՝ ձեղունի վրայ:  
**ՁԵՂԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Կտուրի տակ գտնուող սենեակ:  
**ՁԵՂՍՕԴԱՆՑՔ**, գ. Ձեղնայարկի օղանցք, ձեղնանցք:  
**ՁԵՂՈՒՆ**, գ. Շինութեան ծածկը, կտուր:  
 } գ. Ձեղունում բաց-  
 ՁԵՂՈՒՆԱՀԱՆ }  
 նաձ պատուհան:  
**ՁԵՆԱԳԷՏ**, ան. գ. Ձեռքի արուեստ գիտ-  
 ցող, ճարտար:  
**ՁԵՆԱԳԻՐ**, ան. Ձեռքով գրած:  
**ՁԵՆԱԳՈՐԾ**, ան. Ձեռքով գործուած:  
**ՁԵՆԱԳՈՐԾԱԿ**, գ. Ձեռագործ:  
**ՁԵՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ**, ան. Որտեղ ձեռքի  
 գործ կայ:  
**ՁԵՆԱԳՈՐԾԵԼ**, նբ. Ձեռքով շինել մի  
 բան:  
**ՁԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իր ձեռքով  
 շինելը, կերտելը: Հիւսելը:  
**ՁԵՆԱԳՐԱԿԱՆ**, ան. Ձեռագիրներին  
 յատուկ:  
**ՁԵՆԱԳՐԱՊԱՀՈՑ**, գ. Ձեռագրեր պա-  
 հելու տեղ:  
**ՁԵՆԱԳՐԱՏՈՒՆ**, գ. Շինութիւն, որտեղ  
 ձեռագիրներն են պահուում:  
**ՁԵՆԱԳՐԱՑՈՒՑԱԿ**, գ. Ձեռագրերի  
 ցուցակ:  
**ՁԵՆԱԿԵՐՏ**, ան. Ձեռքով կերտուած՝  
 շինուած:  
**ՁԵՆԱԿԵՐՏԵԼ**, Տ. Ձեռագործել:  
**ՁԵՆԱՀԻՒՍ**, ան. Ձեռքով հիւսած:  
**ՁԵՆԱՀՄԱՅ**, ան. գ. Ձեռահմայութիւն  
 անող:  
**ՁԵՆԱՀՄՈՒՏ**, ան. Ձեռքի գործի մէջ հը-  
 մուտ:  
**ՁԵՆԱՄԲԱՐՁ**, մկ. Ձեռները վեր բարձ-  
 րացրած:  
**ՁԵՆԱՆԻ**, ան. Ձեռքեր ունեցող:  
**ՁԵՆԱՍՐԲԻՉ**, գ. Ձեռքի սրբիչ:  
**ՁԵՆԱՏ**, ան. Ձեռնունայն:

**ՁԵՌԱՏԵՏԸ**, գ. Ձեռքի տետրակ:  
**ՁԵՌԱՏՈՒՆԿ**, գ. Իր ձեռքով տնկած  
 (պարտեզ):  
**ՁԵՌԱՐՈՒԵՍ**, ան. Ձեռքի արհեստա-  
 տը, ձեռագէտ:  
**ՁԵՌԱՑ**, ան. Ձեռքի, ձեռքի ծախսի:  
**ՁԵՌԱՑԱԳԻՐ**, գ. Իր ձեռքի գիր, ձեռա-  
 գիր:  
**ՁԵՌԱՑԱՓՈԽ**, գ. Ձեռաց պարտք, առ-  
 ձեռն պարտք առնուած փոքր գումար:  
**ՁԵՌՆԱԲԱՑ**, ան. Ձեռքը բաց, առատա-  
 ձեռն:  
**ՁԵՌՆԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեռնաբաց  
 լինելը, առատաձեռնութիւն:  
 } ան. գ. Տ. Ձեռ-  
 ՁԵՌՆԱԳԻՏԱԿԱՆ }  
 նահմայութիւն:  
**ՁԵՌՆԱԳՈՒՇԱԿ**, ան. գ. Ձեռքի մէջ  
 եղած գծերին նայելով գուշակութիւններ  
 անող անձ:  
**ՁԵՌՆԱՂԱՇԱԿ**, գ. Ձեռքի դաշնակ:  
 Նուագարան:  
**ՁԵՌՆԱՂԵԼ**, նբ. Ձեռքը դնել մի բանի  
 վրայ: (Եկեղ.) Մէկին եկեղեցական աս-  
 տիճան տալ: Օծել, կարգել:  
**ՁԵՌՆԱՂԵԼԻ**, ան. Որին պէտք է  
 ձեռնադրել:  
**ՁԵՌՆԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեռնադրելը,  
 ձեռնադրուելը:  
**ՁԵՌՆԱԶՆԻՆ**, ան. Ինչ որ ձեռքով կա-  
 րելի է զննել:  
**ՁԵՌՆԱԶՆՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեռնազնն  
 լինելը:  
**ՁԵՌՆԱԹԵԻ**, ան. (Կենդանի), որի ձեռ-  
 ները շատ երկայն ու թաղանթով պա-  
 տած լինելով՝ թելերի տեղ են ծառայում:  
**ՁԵՌՆԱԼԱՊՏԵՐ**, գ. Ձեռքի լապտեր:  
**ՁԵՌՆԱԼՈՒՑ**, գ. Տ. Ձեռայուայ:  
**ՁԵՌՆԱՆՍԱՂ**, գ. Ձեռներով խաղ:  
**ՁԵՌՆԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեռներով  
 խօսելը:  
**ՁԵՌՆԱՄԱԼ**, ան. մկ. Ձեռները ծալած,

<p><i>անդրյա:</i>  <b>ՁԵՌՆԱՍՏԱՆՐՈՑ</b>, գ. Ձեռքով տարուելիք օղանաւի սրահ ոչ մեծ ուղեբեր:  <b>ՁԵՌՆԱՍՏՈՒԻ</b>, ած. գ. Նա որ ձեռների զանազան շարժումներով կախարդութիւններ է անում:  <b>ՁԵՌՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնածու լինելը:  <b>ՁԵՌՆԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ատակութիւն:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿ</b>, գ. Հանդէս, ներկայացում:  <b>ՁԵՌՆԱԿԱՊ</b>, գ. Ձեռքի կապ, շղթայ:  <b>ՁԵՌՆԱԿԱՊԵԱԼ</b>, ած. մկ. Ձեռները կապած:  <b>ՁԵՌՆԱԿԱՌՔ</b>, գ. Շատ թեթեւ կառք, որը մարդն է քաշում:  <b>ՁԵՌՆԱՀԱՍ</b>, S. Ձեռնհաս:  <b>ՁԵՌՆԱԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռքը ձգելը՝ մեկնելը:  <b>ՁԵՌՆԱՂԱՅ</b>, ած. գ. Ձեռքի աղօրիք:  <b>ՁԵՌՆԱՃԱՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռքերի ճարպիկ արարք՝ իսաղ:  <b>ՁԵՌՆԱՄԱՍՏ</b>, ած. մկ. Ձեռները մածած: Ափը իրար միացուցած: Հկր. Բազկատարած:  <b>ՁԵՌՆԱՄԱՐՏ</b>, գ. (Ռագմ.) Ձեռքով կռիւ, սուիներով՝ սրերով կռիւ: Հկր. Կրակամարտ:  <b>ՁԵՌՆԱՄԵՐՁ</b>, ած. Ձեռքը մօտեցնող:  <b>ՁԵՌՆԱՄԷՁ</b>, գ. Ձեռքի մէջ:  <b>ՁԵՌՆԱՄԵՆԸ</b>, S. Ձեռնամուխ լինել:  <b>ՁԵՌՆԱՄՈՒԽ</b>, ած. Ձեռքը մի բանի մէջ մխող: Մի բանի մէջ խառնուել: Ձեռնարկել մի բան:  <b>ՁԵՌՆԱՄՈՒՇՏԱԿ</b>, գ. Մուշտակով պատած ազանելիք:  <b>ՁԵՌՆԱՄՈՒՐՃ</b>, գ. Փոքր մուրճ:  <b>ՁԵՌՆԱՅԻՆ</b>, ած. Ձեռքով կատարուող:  <b>ՁԵՌՆԱՇԱՐԺ</b>, ած. Ձեռքով շարժուած:  <b>ՁԵՌՆԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնաշարժ անելը:  <b>ՁԵՌՆԱՇՂԹԱՅ</b>, գ. Ձեռները կապելու շղթայ:  <b>ՁԵՌՆԱՇՂԹԱՅԵԼ</b>, նբ. Ձեռնաշղթաներ</p>	<p><i>հազցնել:</i>  <b>ՁԵՌՆԱՊԱՅՈՒՄԱԿ</b>, գ. Ձեռքի կանանց պայուսակ:  <b>ՁԵՌՆԱՊԱՆ</b>, գ. Ձեռքը պաշտպանելու զրահ:  <b>ՁԵՌՆԱՌՈՒՄԲ</b>, գ. (Ռագմ.) Պայթուցիկ փոքր ռումբ:  <b>ՁԵՌՆԱՍՍՅԸ</b>, գ. Փոքր սայլ, որ ձեռքով են շարժում:  <b>ՁԵՌՆԱՍՍՅԸԱԿ</b>, գ. Ձեռքի փոքր սայլակ:  <b>ՁԵՌՆԱՍՂՈՑ</b>, գ. Փոքր՝ ձեռքի սողո:  <b>ՁԵՌՆԱՍՈՎՈՐ</b>, ած. Ընտելացած:  <b>ՁԵՌՆԱՍՈՒՆ</b>, ած. Մէկի ձեռքի տակ սնուած՝ դաստիարակուած:  <b>ՁԵՌՆԱՍ</b>, ած. Ձեռքը կտրած:  <b>ՁԵՌՆԱՍԱԿ</b>, գ. Մէկի ձեռքի՝ իշխանութեան տակ լինելը:  <b>ՁԵՌՆԱՍԱՐԱՍՏ</b>, ած. մկ. Ձեռները տարածած:  <b>ՁԵՌՆԱՍԵՏԸ</b>, գ. (Հաշուապ.) Հաշուապահական փոքր մատեան:  <b>ՁԵՌՆԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնատու լինելը:  <b>ՁԵՌՆԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնտուութիւն:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿ</b>, գ. Ձեռքը մի բանի վրայ ձգելը: Դասագիրք: Հանդիսութիւն, դասագիրք:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿԱՌՈՒՄԲ</b>, գ. Ձեռնարկութիւնների խումբ՝ միաւորում (տրեստ):  <b>ՁԵՌՆԱՐԿԱՍԷՐ</b>, գ. Արդիւնաբերական ձեռնարկութեան տէր:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿԵԼ</b>, նբ. չբ. Ձեռք տալ՝ սկսիլ մի բանի՝ գործի:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿՈՒ</b>, ած. գ. Ձեռնարկող, մի գործ սկսող:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մի գործի ձեռք Տալը, սկսելը: Հիմնարկութիւն:  <b>ՁԵՌՆԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. Ձեռնարկելը:  <b>ՁԵՌՆԱՐՁԱԿ</b>, ած. մկ. Ձեռքերն արձակ:  <b>ՁԵՌՆԱԻՈՐ</b>, ած. Ձեռք ունեցող:  <b>ՁԵՌՆԱՓԱՅՏ</b>, գ. Ձեռքի բարակ գա-</p>
---	--



<p>ւագան:</p> <p><b>ՁԵՌՆԱՓՈԽ</b>, գ. Առձեռն փոխտուութիւն: Ձեխքով պարտք:</p> <p><b>ՁԵՌՆԱՓՈՒՔՍ</b>, գ. Ձեռքի փոքրիկ շարժական փուքս՝ փքոց:</p> <p><b>ՁԵՌՆԱՔԱՇ</b>, ան. Ձեռքով քաշող, յափըշտակող:</p> <p><b>ՁԵՌՆԱՔԱ(Ր)ՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յափշտակութիւն: Գողութիւն:</p> <p><b>ՁԵՌՆԱՐԱՁ</b>, ան. մկ. Ձեռքը բարձրացրած:</p> <p><b>ՁԵՌՆԵՐԷՅ</b>, ան. Նա որ առաջինը ձեռք է տալիս մի բանի: Նախաձեռնող: Գործունէայ:</p> <p><b>ՁԵՌՆԵՐԷՅՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Ձեռներեց լինելը:  <b>ՁԵՌՆԵՐԷՅՈՒԹԻՒՆ</b> }</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՍԵԼ</b>, ան. Ձեռքի ընտելացած, որին կարելի է ձեռքով բռնել:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒԹՄՓ</b>, ան. Ձեռքը մի բանից յետ քաշած:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒԹՄՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մի բանից ձեռք քաշելը:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՀԱՍ</b>, ան. Որի ձեռքը հասնում է մի բանի, ընդունակ է մի բան անել: Ատակ:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՀԱՍՕՐԷՆ</b>, մկ. Ձեռնհասութեամբ:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռքը ձգելը՝ մեկնելը մէկի իրատունքի կմ ստացուածքի վրայ:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնամուխ լինելը:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՑ</b>, գ. Ձեռքի ազանելիք: Թաթպան:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՑԱԳՈՐԾ</b>, ան. գ. Ձեռնոց շինող:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՑԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Ձեռնոցներ վաճառող:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՑԱԻՈՐ</b>, ան. Ձեռնոց ունեցող:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՒՆԱՅՆ</b>, ան. մկ. Ձեռքը դատարկ, դատարկ ձեռքով:</p> <p><b>ՁԵՌՈՒՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնունայն լինելը:</p>	<p><b>ՁԵՌՆՈՒՐԱԳ</b>, գ. Ձեռքի՝ փոքր ուրագ:</p> <p><b>ՁԵՌՆՈՒՐԱՐ</b>, գ. (Եկեղ.) Ձեռքի ուրար: Բազպան:</p> <p><b>ՁԵՌՆՊԱՀ</b>, ան. Ձեռքը իրեն պահած՝ պահող: Ձայնատուրթեան կմ քուէարկութեան չմասնակցող:</p> <p><b>ՁԵՌՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնպահ լինելը:</p> <p><b>ՁԵՌՆՏՈՒ</b>, ան. Մէկին ձեռք տուող: Շահաւէտ:</p> <p><b>ՁԵՌՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռնատու լինելը:</p> <p><b>ՁԵՌՆՅՔԱՂ</b>, ան. գ. Ձեռքով արտը քաղելը:</p> <p><b>ՁԵՌՈՎ-ՈՏՈՎ</b>, ան. Ձեռքը ոտքը տեղը, աշխատող:</p> <p><b>ՁԵՌՔ</b>, գ. Մարդու վերին վերջաւորութիւններից ամէն մէկը: Մարդ՝ իբրեւ կռուող, զինուոր: Գրելու ձեռք:</p> <p><b>ՁԵՌՔԱՇ</b>, գ. Ձեռքը քաշ, գող:</p> <p><b>ՁԵՌՔԱՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձեռքաշ՝ գող լինելը:</p> <p><b>ՁԵՌՔԱՇԵՂ</b>, գ. Ձեռնատեղ:</p> <p><b>ՁԵՌՔԲԱՅ</b>, ան. Ձեռքը բաց:</p> <p><b>ՁԵՌՔ-ՁԵՌՔ</b>, մկ. Խաւ-խաւ:</p> <p><b>ՁԵՌՔՊԱԳ</b>, գ. Ձեռք պագնելու սովորութիւնը:</p> <p><b>ՁԵՌՔՍԵՂՍՈՒՄ</b>, գ. Ձեռք սեղմելը:</p> <p><b>ՁԵՏ</b>, գ. Մագոտ պոչ կենդանիների: Առնի անդամ: Ագի:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԶԱՏ</b>, ան. Ձեռներով ազատ:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԶԱՏԵԼ</b>, չբ. Ձերբազատ դառնալ:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձերբազատ անձնիշխան լինելը:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԿԱԼ</b>, ան. Ձեռքերը կապուած:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԿԱԼԵԼ</b>, նբ. Իշխանութեան կարգադրութեամբ կալանատրել:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձերբակալելը, ազատութիւնից զրկելը:</p> <p><b>ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒՄ</b>, գ. Ձերբակալելը:</p> <p><b>ՁԵՐՈՒՔ</b>, գ. Ձեզ պատկանածները:</p> <p><b>ՁԵՒ</b>, գ. Առարկայի արտաքին տեսքը:</p>
---	---

Կառուցուածք: Կերպարանք, երեւոյթ:  
**ՁԵՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեւերի ուսումնասիրութիւն: Լեզուաբանութեան մէջ՝ բառերի եւ նրանց փոփոխութիւնների ուսումնասիրութիւն:  
**ՁԵՒԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հագուստ ձեւելու գիտութիւն:  
**ՁԵՒԱԶԵՂԾԵԼ**, նբ. Ձեւափոխել, այլանդակել, տգեղցնել:  
**ՁԵՒԱԹՈՒՂԹ**, գ. Որեւէ կարգի նոյնաբնոյթ տուեալները լրացնելու համար նախատեսուած փաստաթղթի միասնական նմուշ:  
**ՁԵՒԱՏՄԻՍԱԼԱՅԻՆ**, ած. Ձեւ եւ ծաւալ ունեցող:  
**ՁԵՒԱԿԱՆ**, ած. Ձեւ ունեցող, ձեւաւոր: Արտաքին ձեւին կարեւորութիւն տուող:  
**ՁԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Իրաւբ.) Ընդունուած ձեւ՝ կարգ: Ընդունուած կենցաղական ձեւ:  
**ՁԵՒԱԿԱՆՕՐԷՆ**, մկ. Ձեւական կերպով:  
**ՁԵՒԱԿԱՆՈՒՑՈՒԱԾՔ**, գ. Ձեւային կառուցուածք:  
**ՁԵՒԱԿԵՐՊԵԼ**, նբ. Ձեւ՝ կերպարանք տալ մի բանի: Ամփոփ եւ որոշ ձեւ տալ խօսուածին:  
**ՁԵՒԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեւակերպելը:  
**ՁԵՒԱԿԵՐՏԱԿԱՆ**, ած. Ձեւակերտութեան յատուկ:  
**ՁԵՒԱԿԵՐՏՈՒՄ**, գ. Ձեւակերտութիւն՝ ձեւակերտելը՝ ստեղծուելը:  
**ՁԵՒԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեւեր կերտելը:  
**ՁԵՒԱՄՈԼ**, S. Ձեւապաշտ:  
**ՁԵՒԱՆԱԼ**, չբ. Մի բանի ձեւ՝ կերպարանք ստանալ: Յօրինուել:  
**ՁԵՒԱՇԱՏ**, ած. Շատ ձեւեր ունեցող:  
**ՁԵՒԱՉԱՓ**, գ. (իմ. նորբ.): Գրութեան, հրատարակութեան ներկայացման չափը եւ ձեւը (Forma):  
**ՁԵՒԱՉԱՓԱՅԻՆ**, ած. Ձեւաչափին վե-

րաբերող:  
**ՁԵՒԱՊԱՇՏ**, ած. Չափազանց ձեւական, ձեւականութեան չափազանց կարեւորութիւն տուող:  
**ՁԵՒԱՊԱՇՏԱԿԱՆ**, ած. Ձեւապաշտին յատուկ:  
**ՁԵՒԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձեւապաշտ լինելը:  
**ՁԵՒԱՑՈՒՄ**, գ. Ձեւանալը:  
**ՁԵՒԱԻՈՐ**, ած. Ձեւ ունեցող: Հկո. Անձեւ:  
**ՁԵՒԱՓՈՒՄ**, ած. Իր ձեւը փոխող:  
**ՁԵՒԱՓՈՒՄԵԼ**, նբ. Ձեւը փոխել:  
**ՁԵՒԱՓՈՒՄՈՒԹԻՒՆ** } գ. Ձեւափոխելը:  
**ՁԵՒԱՓՈՒՄ** }  
**ՁԵՒԵԼ**, նբ. Ձեւ տալ, ձեւակերպել:  
 Կտորը մկրատով կտրել:  
**ՁԵԹ**, գ. Ձիթենու պտուղէն, ձիթապտուղէն հանած իւղը: Չանազան ընդդէմներից ստացուող իւղ:  
**ՁԹԵԼ**, նբ. Մի տուտ հնարել, յերիւրել:  
**ՁԻ**, գ. (Կենդ.) Սմբակատրնների կարգին պատկանող միասմբակ ընտանի կենդանի:  
**ՁԻԱԲԵՆ**, գ. Բերի այն քանակը, որ բարձոււմ են ձիու վրայ:  
**ՁԻԱԲՈՅԺ**, գ. Ձիու բժիշկ:  
**ՁԻԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձիերին բուժելը:  
**ՁԻԱԲՈՅՑ**, գ. Ձի բուժող:  
**ՁԻԱԲՈՒԺԱՐԱՆ**, գ. Ձիերը բուժելու տեղ:  
**ՁԻԱԲՈՒԾԱՐԱՆ**, գ. Հիմնարկ, որտեղ ձիեր են բազմացնում:  
**ՁԻԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձիեր բուժելը:  
**ՁԻԱԳԵՏԻ**, գ. (Կենդ.) Չորոճող զուգամատ սմբակատրնների կարգին պատկանող դանդաղաշարժ կենդանի:  
**ՁԻԱԳԻ**, գ. (Բուս.) Բոյսերի առանձին դաս:  
**ՁԻԱԳԼՈՒՄ**, ած. Ձիու գլուխ ունեցող:  
**ՁԻԱԳՈՂ**, գ. Ձիու գող:  
**ՁԻԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձիագող լինելը:

**ՁԻԱԶՈՆ**, գ. Ձիեր գոհեղը աստուածներին:  
**ՁԻԱԶՈՒՐԿ**, ան. Ձիուց գրկուած:  
**1. ՁԻԱԹԱՓ**, ան. մկ. Ձիու թափով. ձին քշելով:  
**2. ՁԻԱԹԱՓ**, ան. Ձիու վրայից թափած:  
**ՁԻԱԹՈՎ**, գ. Թոկ, որով ձին վզից կապում են:  
**ՁԻԱԼԱՒՈՒՐ**, գ. (Բուս.) Ընտանի կարոսի նման բոյս:  
**ՁԵՒՄԱՄԱՍՏՈՒՄ**, գ. Ձեւի աղաւաղում:  
**ՁԻԱՄԱՂ**, գ. Հրապարակական հանդէս, որտեղ ձիաւորները զանազան մարզանքներ են կատարում:  
**ՁԻԱՄՐՈՒՄ**, ան. Ձիու նման խրոխտ:  
**ՁԻԱՄԻՆ**, ան. Ձիուց ծնած:  
**ՁԻԱՎԱՆ**, ան. Ձիուն յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՁԻԱՎԱՊ**, գ. Ձիու կապ:  
**ՁԻԱՎԵՐ**, ան. Ձիու միս ուտող:  
**ՁԻԱՎԵՐՊ**, ան. Ձիու կերպարանք ունեցող:  
**ՁԻԱՎՈՐԵ(Ա)Վ**, գ. (Բուս.) Կորեկի մի տեսակ:  
**ՁԻԱՎՈՐՃ**, գ. (Դիագր.) Առասպելական գազան:  
**ՁԻԱՅԱԼԱՍԾ**, ան. Ձիերով հալածուած:  
**ՁԻԱԶԵՒ**, S. Ձիակերպ:  
**ՁԻԱՂԲ**, գ. Ձիու արտաթորանք:  
**ՁԻԱՍԱՐԶԱՆ**, գ. Ձիեր վարժեցնելու տեղ:  
**ՁԻԱՍԱՐՏ**, S. Ձիամարտութիւն:  
**ՁԻԱՍԱՐՏԻՎ**, ան. գ. Ձիով կմ ձիաւոր մարտիկ:  
**ՁԻԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձիերով կմ ձիաւորների կռիւ:  
**ՁԻԱՍՈՒ**, ան. Նա որ չափազանց սիրում է ձի եւ ձի հեծնելը:  
**ՁԻԱՇԱՐՔ**, գ. Ձիերի շարքը:  
**ՁԻԱՇՆԱՐՀ**, գ. Ձիերի աշխարհ:  
**ՁԻԱՊԱՆ**, գ. Ձին պահողը, խնամողը:  
**ՁԻԱՊԱՐԱՆ**, գ. Ձին կապելու պարան:

**ՁԻԱՊԻԾԱՎ**, գ. (Կենդ.) Պիծակների փոքրիկ տեսակը:  
**ՁԻԱՍՍՅԼ**, գ. Ձիերէ քաշուող մեծ սայլ:  
**ՁԻԱՍԱՐՔ**, գ. Ձիու սարք (թամբ, սանձ են):  
**ՁԻԱՍԵՐՈՒՆԵՐ**, գ. Ձիու սերունդ:  
**ՁԻԱՍԷՐ**, ան. Նա որ սիրում է ձի՝ ձի հեծնել:  
**ՁԻԱՍՊԱՏԱՎ**, գ. Ձիաւոր հէների ասպատակութիւն:  
**ՁԻԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Ձի վաճառող:  
**ՁԻԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ**, գ. Շուկայ, ուր ձիեր են բերում վաճառելու:  
**ՁԻԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձիավաճառ լինելը:  
**ՁԻԱՎԱՐ**, ան. Ձի վարող:  
**ՁԻԱՎԱՐԵԼ**, չբ. Ձի հեծնել ու կառավարել:  
**ՁԻԱՎԱՐԾ**, ան. գ. Ձի վարժեցնող:  
**ՁԻԱՎԱՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձի հեծնելու վարժութիւն:  
**ՁԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ձի վարելը:  
**ՁԻԱՎԱՐՈՒՂԻ**, գ. Ձի վարող կին:  
**ՁԻԱՎԷԾ**, ան. Ձիուց վայր ընկած:  
**ՁԻԱՏԷՐ**, գ. Ձիու տերը:  
**ՁԻԱՐԱՍ**, գ. Ձիեր արածեցնող:  
**ՁԻԱՐԶԱՎԱՐԱՆ**, գ. Ձիարշախ տեղ  
**ՁԻԱՐԶԱՆ**, գ. Արձան, որ ներկայացնում է ձի հեծած մարդ:  
**ՁԻԱՐՇԱԲ**, գ. Ձիով արշաւելը:  
**ՁԻԱԻՈՐ**, ան. Ձի ունեցող, ձի հեծած:  
**ՁԻԱԻՈՐԵԼ**, նբ. Ձի մատակարարել հեծնելու:  
**ՁԻԱՈՒԾ**, գ. Ուժի չափման միաւոր:  
**ՁԻԱՓՈՒՆ**, ան. Ձին փոխող:  
**ՁԻԱՔԱՅԼ**, գ. Քայլ ձիով (շխմտ.): Ձիու մասնաւոր քայլուածք:  
**ՁԻԱՔԱՐՇ**, ան. գ. Քաղաքներում գետնի վրայով երթելէկող վագոն, որը քաշում են ձիերը:  
**ՁԻԱՔՈՒՌԱՎ**, գ. Ձիու ձագ, քուռակ:  
**1. ՁԻԳ**, ան. մկ. Ձգուած: Պինդ, ամուր:

<p><i>Խօսքին հաստատ մնայ:</i>  <b>2. ՁԻԳ</b>, ան. մկ. <i>Ձգուած: Պրկած:</i>  <b>ՁԻԳՁԻԳ</b>, գ. <i>Հաւի փոքր ձագ: Շատ կարճահասակ մարդ:</i>  <b>ՁԻԳՈՒՊՈՒԿ</b>, ան. գ. <i>Ձգել-քաշելը:</i>  <b>ՁԻԸԹԱՅԱՐԱՆ</b>, Տ. <i>Ձիարձակարան: Ձիավարժատեղ:</i>  <b>ՁԻԹԱԲԵՐ</b>, ան. <i>Ձէթ բերող:</i>  <b>ՁԻԹԱԲԼԻԹ</b>, գ. <i>Ձէթի մէջ տապակած բլիթ, բիշի:</i>  <b>ՁԻԹԱԳՈՅՆ</b>, ան. <i>Ձէթի գոյն ունեցող:</i>  <b>ՁԻԹԱԳՈՐԾ</b>, ան. գ. <i>Ձէթ հանող, ձէթ շինող:</i>  <b>ՁԻԹԱԳՈՐԾՄԱԿԱՆ</b>, ան. <i>Ձիթագործութեան վերաբերայ:</i>  <b>ՁԻԹԱԳՈՐԾԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Ձէթ հանելու գործարան:</i>  <b>ՁԻԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձիթագործ լինելը:</i>  <b>ՁԻԹԱԹԱԹԱՄ</b>, ան. <i>Ձէթի մէջ թաթախուած:</i>  <b>ՁԻԹԱԼԻՑ</b>, ան. <i>Ձէթով լիքը:</i>  <b>ՁԻԹԱՀԱՆ</b>, ան. <i>Ձէթ հանող:</i>  <b>ՁԻԹԱՀԱՆՔ</b>, գ. <i>Գործարան, որտեղ իւղաբեր սերմերը (յատկապէս կտաւատը) ճկելով ձէթը հանում են:</i>  <b>ՁԻԹԱՂԱՑ</b>, գ. <i>Որտեղ կտաւատը աղում են:</i>  <b>ՁԻԹԱՃՐԱԳ</b>, գ. <i>Ձէթի ճրագ:</i>  <b>ՁԻԹԱՊՏՈՒՂ</b>, գ. <i>Ձիթենու պտուղ:</i>  <b>ՁԻԹԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. <i>Ձէթ վաճառող:</i>  <b>ՁԻԹԱԻՈՐ</b>, ան. <i>Ձէթ պարունակող:</i>  <b>ՁԻԹԱՏՈՒ</b>, ան. <i>Ձիթաբեր:</i>  <b>ՁԻԹԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) <i>Տուրմալինի տեսակներից մէկը:</i>  <b>ՁԻԹԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) <i>Ձիթաբերների կարգին պատկանող հաստաբուն ծառ:</i>  <b>ՁԻԹՈՏ</b>, ան. <i>Վրան ձէթ քսուած:</i>  <b>ՁԻԹՈՏԵԼ</b>, նր. <i>Ձէթ քսել:</i>  <b>ՁԻՈՏՆ</b>, ան. <i>Ձիու ոտներ ունեցող:</i>  <b>ՁԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձիու յատկութիւն:</i>  <b>ՁԻՐ</b>, գ. <i>Պարզել, քնծայ: Տ. Ձիրք:</i></p>	<p><b>ՁԻՐՔ</b>, գ. <i>Բնական ընդունակութիւն:</i>  <b>ՁԻԻԹ</b>, գ. (Հանք.) <i>Մեւ ձիւթ:</i>  <b>ՁԻԹԱԼԻՑ</b>, ան. <i>Ձիւթով լիքը:</i>  <b>ՁԻԻԹԱՏՈՒԻՆ</b>, գ. (Հանք.) <i>Հանքածուխի մի տեսակը:</i>  <b>ՁԻԻԹԵԼ</b>, նր. <i>Ձիւթով օձել:</i>  <b>ՁԻԻԹԻՉ</b>, ան. գ. <i>Նա որ ձիւթում է, ձիւթող:</i>  <b>ՁԻԻԹՈՏԵԼ</b>, նր. <i>Ձիւթ քսել:</i>  <b>ՁԻԻՆ</b>, գ. <i>Մթնոլորտային գոլորշի: Փոխ. Աղէտ, մեծ փորձութիւն:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԲԵՐ</b>, ան. <i>Ձիւն բերող:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԳՆԴԱԿ</b> } գ. <i>Ձիւնից կոլորած գնդակ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԳՆԴԻ</b> }  <b>ՁԻԻՆԱԳՈՅՆ</b>, ան. <i>Ձիւնի գոյնով:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԳՈՒՆԻ</b>, գ. <i>Ձիւնից շինած գունդ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԶԵՐՏՈՒԵԼ</b>, բ. <i>Ձիւնից մաքրուել:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԹԱԹԱՄ</b>, ան. <i>Ձիւնի մէջ թաթախուած:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԹԱՂ</b>, ան. <i>Ձիւնի տակ թաղուած:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԹՈՅՐ</b>, ան. <i>Ձիւնի գոյնով:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԼԻՐ</b> } ան. <i>Ձիւնով լիքը:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԼԻՑ</b> }  <b>ՁԻԻՆԱՄԱՌԱՆ</b>, ան. <i>Որի հետ խառն է ձիւն:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՄԵՂԻ</b>, ան. <i>Բքախեղդ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՄԾԵՍ</b>, ան. <i>Ձիւնից ծեծկուած:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՄԾՓՈՒԱԾՔ</b>, գ. <i>Ձիւնով ծեփուածք:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԿԵՐՊ</b>, ան. մկ. <i>Ձիւնի կերպ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԿԻՐ</b>, ան. <i>Ձիւն կրող:</i>  <b>ՁԻԻՆԱԿՈՅՏ</b>, գ. <i>Ձիւնի կոյտ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՀԱԼՔ</b>, գ. <i>Ձիւների հալուելը:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՀԱՏ</b>, գ. <i>Ձիւնի մի հատիկ:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՀՈՐ</b>, գ. <i>Ձիւնի հոր:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՄԱՍՏ</b>, ան. <i>Ձիւնով ծածկուած պատուած:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՄՕՐՈՒՄ</b>, ան. գ. <i>Ճերմակամօրու:</i>  <b>ՁԻԻՆԱՊԱՏԿԵՐ</b>, գ. <i>Ձիւնով ծածկուած սարը պատկերող նկար:</i></p>
---	---

<p><b>ՁԻՒՆԱՍԷՐ</b>, ան. <i>Ձիւն սիրող:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՅՈՒՔ</b>, գ. <i>Ձիւն ցոլք:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՆՄԱՆ</b>, ան. <i>Ձիւնի նման:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՇԱՂԱԽ</b>, գ. <i>Ձիւնով շաղախուած:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՊԱՏ</b>, ան. <i>Ձիւնով պատած:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՊԱՍԿ</b>, ան. <i>Ձիւնով պակուած:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՍՈՅՁ</b>, ան. <i>Ձիւնի տակ սուզուած:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՍՊԻՏԱԿ</b>, ան. <i>Ձիւնի սպիտակութիւն ունեցող:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՓՅՅԼ</b>, ան. <i>Ձիւնի նման փայլող:</i>  <b>ՁԻՒՆԱՓՅՅԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձիւնափայլ լինելը:</i>  <b>ՁԻՒՆԵԼ</b>, չ. <i>Ձիւն գալ:</i>  <b>ՁԻՒՆ-ՁՍԵՌ</b>, ան. գ. <i>Ձիւնաշատ սաստիկ ձմեռ:</i>  <b>ՁԻՒՆՈՏ</b>, ան. <i>Ձիւն քսուած: Շատ ձիւն:</i>  <b>ՁԻՒՆՈՏԵԼ</b>, նբ. <i>Ձիւնաթաթախ անել:</i>  <b>ՁԻՒՆՊԱՊԻ</b>, գ. <i>Կաղանդ պապի:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԱՐԿԱՆՐԱԿ</b>, գ. <i>Չկան մտով պատրաստած կարկանդակ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԵՐ</b>, գ. <i>Չկան կեր խայծ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿՆ</b>, գ. <i>Մասնագէտ, որ պարպում է ձկների ուսումնասիրութեամբ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԱՆԿԱՆ</b>, ան. <i>Չկնարանին եւ ձկնարանութեան վերաբերեալ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Կենդանաբանութեան մի մասը:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԲԵՐ</b>, ան. <i>Չուկ բերող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԲՅՅՄ</b>, գ. <i>Չկներ բուծող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԲՈՒԾԱՐԱՆ</b>, Տ. <i>Չկնարան:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Արհեստական կերպով՝ յատուկ շինութիւնների մէջ աւազաններում, ձուկ սնուցանել-բազմացնելը:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԳԻՐ</b>, գ. <i>Չարդագիր:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԹԱՆ</b> } գ. <i>Չկնով պատրաստուած ապուր:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՇՇՈՒՆ</b> }  <b>ՉԿԱՆԱԽՈՅՁ</b>, ան. <i>Չուկ փնտրող, ձուկ որսացող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԵՐ</b>, ան. <i>Չուկ ուտող:</i></p>	<p><b>ՉԿԱՆԱԿԵՐՊ</b>, ան. <i>Չկան կերպարանք ունեցող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Չուկ շատ ուտելը:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՀԱՍՄ</b>, ան. <i>Չկան համ ունեցող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Չկնորսութիւն:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՀՈՏ</b>, ան. <i>Չկան հոտ ունեցող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՁԵՒ</b>, ան. <i>Չկան ձէ ունեցող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՃԱՐՊ</b>, գ. <i>Չկան ճարպ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՍԱՆ</b>, գ. <i>Աման, որի մէջ ձուկը դարձում են ու սեղանի վրայ դնում:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՍԻՍ</b>, գ. <i>Ոլոքի վրայ գտնուած փափուկ միսը: Չուկի միս:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՍՈՂԵՍ</b>, գ. (Կենդ.) <i>Բրածոյ կենդանի ահագին մեծութեան:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՇՈՒԿԱՅ</b>, գ. <i>Չկան վաճառքի շուկայ:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՊԱՇԱՐ</b>, գ. <i>Չկան պաշար:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՊՈՒՐ</b>, գ. <i>Չկնով ապուր:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՌԱՏ</b>, ան. <i>Որտեղ ձուկն առատ է:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. <i>Չուկ վաճառող:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՎԱՃԱՌԱՆՈՅ</b>, գ. <i>Քաղաքում շուկայ, որտեղ ձուկ են վաճառում:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Չուկ վաճառելը:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Չուկերու համար ջրի աւազան:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՐԳԵԼՔ</b>, գ. <i>Չկնորսութեան արգելք:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՐԿԵԼ</b>, նբ. <i>Մանր ձկներ ածել ձկնարանը, որպէսզի աճեն:</i>  <b>ՉԿԱՆԱՐՏԱՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Չկան արտադրութիւն:</i>  <b>ՉԿԱՆԱԻՏ</b>, ան. <i>Չկներով հարուստ:</i>  <b>ՉԿԱՆԻՆ</b>, գ. <i>Չկան դէղ:</i>  <b>ՉԿԱՆԻԿ</b>, գ. <i>Փոքր ձուկ:</i>  <b>ՉԿԱՆԻԹ</b>, գ. <i>Չկան կիթ՝ ձու, խաւիար:</i>  <b>ՉԿԱՆԻԹԱՅԻՆ</b>, ան. (փխբ.): <i>Այստեղ ձկնկիթի կաշառքով առաջ տարուող:</i>  <b>ՉԿԱՆԻԹԱՍԷՐ</b>, գ. (փխբ., դիպվ.): <i>Կաշառառու:</i>  <b>ՉԿԱՆԻՆԵԼ</b>, գ. <i>Չուկ կլանող: (Կենդ.)</i></p>
--	--

<p><i>Անորոշ տեսակի ջրային թռչուն:</i>  <b>ՁԿՆՈՋԻԼ</b>, գ. (Կենդ.) Մանր խեցեմորթ:  <b>ՁԿՆՈՏ</b>, ած. <i>Ձուկ բուսած:</i>  <b>ՁԿՆՈՐՄ</b>, գ. <i>Ձուկ որսացող:</i>  <b>ՁԿՆՈՐՄԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Ձկնորսին կմ ձկնորսության վերաբերեալ:</i>  <b>ՁԿՆՈՐՄԱՐԱՆ</b>, գ. <i>Ձուկ որսալու տեղ:</i>  <b>ՁԿՆՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Ձուկ որսալը:</i>  <b>ՁՁՈՒՄ</b>, գ. <i>Խնցի:</i>  <b>ՁՂԿԻ(Ն)</b>, գ. (Բուս.) Գորտնուկների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՁՄԵՆ</b>, գ. <i>Տարուայ չորս եղանակներից մէկը: Յուրտ եղանակով:</i>  <b>ՁՄԵՆԱՂԻՍԱՑԿՈՒՆ</b>, ած. <i>Յրտաղի-մացկուն:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱԲՈՑՄ</b>, ած. <i>Ձմեռը բուսած:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱԾՍՂԻԿ</b>, գ. (Բուս.) Նարգիսների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՁՄԵՆՆԱՀԱՆԳԻՍ</b>, ած. <i>Որտեղ ձմեռը հանգստանում են. ձմերոց:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱՀԱՍ</b>, ած. <i>Ձմեռը հասնող:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱՄՈՒՏ</b>, գ. <i>Ձմեռը մտնելու օրը:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Ձմեռուան յատուկ:</i>  <b>ՁՄԵՆՆԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Ձմեռ դառնալ:</i>  <b>ՁՄԵՆՈՑ</b>, գ. <i>Ձմեռը մնալու տեղ: Հկո. Ամառանոց:</i>  <b>ՁՄԵՐՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Դոմագգիների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՁՄԵՆՆԱՀԱՆ</b>, ած. գ. <i>Ձմեռը գլուխ հանած:</i>  <b>ՁՆԱԲՈՒՔ</b>, գ. <i>Ձեան բուք:</i>  <b>ՁՆԱԳՆԱՑ</b>, ած. գ. <i>Ձեան վրայ սահելու սարք:</i>  <b>ՁՆԱԼԱԻԱՑ</b>, գ. (փխբ.): <i>Ձնհալից առաջացած լաւայ:</i>  <b>ՁՆԱՀԵՌԱՑՈՒՄ</b>, գ. <i>Ձիւնը փողոցներից հաւաքելը:</i>  <b>ՁՆԱՓԱԹԻԼ</b>, գ. <i>Ձեան փաթիլ:</i>  <b>ՁՆՍՂԻԿ</b>, գ. (Բուս.) Նարգիսագգիների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՁՈՁԻՐ</b>, ած. <i>Տգեղ հասակ ունեցող:</i>  <b>ՁՈՂ</b>, գ. <i>Երկայն բարակ եւ ուղիղ փայտ:</i></p>	<p><i>(Երկայթ): Գաւազան, մական:</i>  <b>ՁՈՂԱԲԱՐՁ</b>, ած. մկ. <i>Բարձր ձողերով, ձողը բարձրացրած:</i>  <b>ՁՈՂԱԽԱՂԱՑ</b>, ած. գ. <i>Ձողով՝ մականով խաղացող:</i>  <b>ՁՈՂԱԾԱՅՐ</b>, ած. <i>Ձողի ծայրին ամրացրած:</i>  <b>ՁՈՂԱԿԵՐՏ</b>, ած. <i>Ձողերից շինած:</i>  <b>ՁՈՂԱՆՍԱՆ</b>, ած. <i>Ձողի նման:</i>  <b>ՁՈՂԱՆՇԱՆ</b>, գ. <i>Ձողեր ցցելով դրուած նշան:</i>  <b>ՁՈՂԱՇԱՐ</b>, գ. <i>Ցցաշար:</i>  <b>ՁՈՂԱՉԱՓ</b>, գ. <i>Երկարութիւն չափելու ձող:</i>  <b>ՁՈՂԱՓԱՅՑ</b>, . <i>Յուցափայտ:</i>  <b>ՁՈՂԻԿ</b>, գ. <i>Փոքր ձող:</i>  <b>ՁՈՅԼ</b>, ած. <i>Ձուլուած:</i>  <b>ՁՈՐ</b>, գ. <i>Երկու լեռների միջեւ նեղ տարածք: Օործոր:</i>  <b>ՁՈՐԱԲԵՐԱՆ</b>, գ. <i>Ձորի բերանը: Սկիզբ:</i>  <b>ՁՈՐԱԲՆԱԿ</b>, ած. գ. <i>Ձորի մէջ բնակուող:</i>  <b>ՁՈՐԱԳԱԻԱՌ</b>, գ. <i>Ձորի մէջ ընկած գաւառ:</i>  <b>ՁՈՐԱԳԻԻՂ</b>, գ. <i>Ձորում կառուցուած գիւղ:</i>  <b>ՁՈՐԱԴԱՇՏ</b>, գ. <i>Դաշտ ձորի մէջ:</i>  <b>ՁՈՐԱԽՈՌՈՉ</b>, գ. <i>Ձորամիջի խոռոչ:</i>  <b>ՁՈՐԱԾՍԱԿ</b>, գ. <i>Ձորի ստվերոտ մասը:</i>  <b>ՁՈՐԱԿ</b>, գ. <i>Փոքր ձոր:</i>  <b>ՁՈՐԱՀՈՎԻՏ</b>, գ. <i>Լայն ձոր՝ հովտի նման:</i>  <b>ՁՈՐԱՄԷՋ</b>, գ. <i>Ձորի մէջտեղը:</i>  <b>ՁՈՐԱՄՈՒՏ</b>, ած. <i>Ձորը մտնող:</i>  <b>ՁՈՐԱՓ</b>, գ. <i>Ձորի եզրը:</i>  <b>ՁՈՐՁ</b>, գ. <i>Վրայից հագնելու զգեստ, վերարկու:</i>  <b>ՁՈՐՁԱԲԵՐ</b>, ած. <i>Ձորձ բերող:</i>  <b>ՁՈՐՁԱՀԵՐՁ</b>, ած. <i>Ձորձը՝ զգեստը պատառող կմ պատառած (գուժկան):</i>  <b>ՁՈՒ</b>, գ. <i>Օրգանական փոքր մարմին: Նման. Տղամարդու ամորձիքի ամէն</i></p>
--	--

<p>մէկը: Հակկիթ:</p> <p><b>ՁՈՒԱԲՁԻՁ</b>, գ. Ձուի բջիջը:</p> <p><b>ՁՈՒԱԳՈՂ</b>, ան. գ. Ձու գողացող:</p> <p><b>ՁՈՒԱԶԵՂ</b>, Տ. Ձուածեղ:</p> <p><b>ՁՈՒԱԹԱՂԱՆԹ</b>, գ. Այն թաղանթը, որ պատում է սպիտակուցը: Ձուի կակուղ մաս:</p> <p><b>ՁՈՒԱՄԵՂ</b>, գ. Կերակուր, որ պատրաստում են հարած ձուն եռացող իւղի մէջ եփելով:</p> <p><b>ՁՈՒԱՄԻՆ</b>, ան. Ձուից ծնում:</p> <p><b>ՁՈՒԱՀՈՏ</b>, գ. Ձուի հոտ:</p> <p><b>ՁՈՒԱԶԵԻ</b>, ան. մկ. Ձուի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՁՈՒԱԶԵԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձուածեւ լինելը:</p> <p><b>ՁՈՒԱՆՅՔ</b>, գ. (Կազմախ.) Նուրբ խոդովակ, որի միջով կնոջ ձուն ձուարանից արգանդն է իջնում:</p> <p><b>ՁՈՒԱՊԱՆ</b>, գ. Ձուերի տէրը՝ պահողը::</p> <p><b>ՁՈՒԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Ձու վաճառող:</p> <p><b>ՁՈՒԱՏԱԿՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Միաբլթակ տունկերի տիպարի բոյսերի կարգ, որ պարունակում է մինչեւ վեց հազար տեսակներ:</p> <p><b>ՁՈՒԱՏԵՂ</b>, գ. Ձու անելու տեղ:</p> <p><b>ՁՈՒԱՐԱՆ</b>, գ. (Կազմախ.) Էզ օրգանիզմների մէջ այն գործարանը, որտեղ գոյանում են ձուերը:</p> <p><b>ՁՈՒԱՐԴ</b>, գ. (Ճարտար.) Ձուածեւ կորացած զարդ, դորիական սիւների գլխին, խոյակից վեր: (Կազմախ..) Ձուարանում</p> <p>գոյացած սկզբնական նիւթը:</p> <p><b>ՁՈՒԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանք.) Կրաքարի տեսակը:</p> <p><b>ՁՈՒԱՔԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Ձուաքարից բաղկացած:</p> <p><b>ՁՈՒԹ</b>, գ. Ծամելու նիւթ:</p>	<p><b>ՁՈՒԻԿ</b>, ան. Թեթեւամիտ:</p> <p><b>ՁՈՒԼԱԲԱՐ</b>, ան. մկ. Միակտուր:</p> <p><b>ՁՈՒԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մետաղներ ձուլելու արհեստը:</p> <p><b>ՁՈՒԼԱԴՐՈՇՄ</b>, ան. Ձուլելով դրոշմած:</p> <p><b>ՁՈՒԼԱՄՈՑ</b>, ան. Ձուլում:</p> <p><b>ՁՈՒԼԱՐԱՆ</b>, գ. Գործարան, որտեղ մետաղից իրեր են ձուլում:</p> <p><b>ՁՈՒԼԵԼ</b>, նբ. Մետաղը հալելով հեղուկ վիճակում անել կաղապարի մէջ: Փոխ. Իր հետ միացնել, իրեն նմանեցնել:</p> <p><b>ՁՈՒԼՈՒԱՄՔ</b>, գ. Ձուլելու գործողութիւն, ձուլելը:</p> <p><b>ՁՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Ողնաշարաւոր կենդանիների տիպարին պատկանող կենդանիների դաս: (Աստղաբ.) Ձողիակոսի կենդանակերպից մէկը:</p> <p><b>ՁՈՒԼՁ</b>, գ. Յնցոտի շոր:</p> <p><b>ՁՍՈՍՍ</b>, ան. Բարկութիւնից երեսը կնճած:</p> <p><b>ՁՐԻԱԲԱՐ</b>, մկ. Ձրի կերպով:</p> <p><b>ՁՐԻԱԿԵՐ</b>, (արհամ.), ան. գ. Ձրի ուտող, առանց աշխատելու ուտող:</p> <p><b>ՁՐԻԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ձրիակեր լինելը:</p> <p><b>ՁՐԻԱՎԱՐԾ</b>, ան. Նա որ սովորում էր ձրի, առանց ուսման թոշակ վճարելու:</p> <p><b>ՁՐԻԱՎԱՐԿԱՆՂԱԿ</b>, գ. Ձուով պատրաստուած կարկանդակ:</p> <p><b>ՁՕՆ</b>, գ. Նուէր, որ մատուցուում է մէկին իբրեւ յարգանքի նշան: Գրուածքի մէկի անուն կմ յիշատակին նուիրելը:</p> <p><b>ՁՕՆ</b>, գ. Որտեղ ձօնում են:</p> <p><b>ՁՕՆԵԼ</b>, նբ. Նուէր մատուցել: Գրուածքը մէկին նուիրել իբրեւ յարգանքի՝ երախտագիտութեան նշան:</p> <p><b>ՁՕՆԵՐԳ</b>, գ. Գովերգ, գեղօն:</p> <p><b>ՁՕՆՈՒՄ</b>, գ. Ձօնելը:</p>
--	--

# Ղ, Պ

**Ղ, Պ, դատ**, գ. Հայերեն այբուենի տասնութերորդ տառը: Թուայնութեան մէջ ինիսուներորդ: Բնիսուն:

**ՂԱԶԱԽ**, գ. (Ռուս.) Ռուսաց բանակի մէջ թէթեւ ձիաւոր զինուորական:

**ՂԱԶԱՐՈՍ**, գ. Անբան մարդ:

**ՂԱՎ-ՂԱՎ**, գ. միջ. Ազոաւի ձայնը:

**ՂԱՄԲԱՐ**, գ. Լապտեր:

**ՂԱՆԹԱՐ**, գ. (Արաբ.) Մեծ կշեռք շուկայում:

**ՂԱՆԹԱՓԱ**, **ՂԱՆԹԱՓԱՐ**, գ. (Բուս.), Ծաղիկներից առողջարար թէյ են պատրաստում:

**ՂԵՎ**, գ. Թիակի նման յարմարանք: Փոխ. Կառավարութիւն: Բնքնաշարժի եւ շարժուն սարքի ուղղութիւն կարգաւորող սարք:

**ՂԵՎԱԹԱՓ**, ած. Ղեկից գրկուած:

**ՂԵՎԱՎԱԼ**, գ. Առանցք, որի վրայ դէկը շարժուում է աջ կլ մ ձախ:

**ՂԵՎԱՎՈՐՈՒՅՍ**, ած. Ղեկը կորցրած:

**ՂԵՎԱՊԵՏ**, Նաւատորմում եւ օդուժի պաշտօնատար անձ:

**ՂԵՎԱՎԱՐ**, ած. գ. Ղեկը կառավարող:

**ՂԵՎԱՎԱՐԱԿԱՆ**, ած. Ղեկավարին՝ առաջնորդին յատուկ:

**ՂԵՎԱՎԱՐԵԼ**, նբ. Ղեկը վարել, կառավարել: Առաջնորդող:

**ՂԵՎԱՎԱՐԵԼԻ**, ած. Բնչ որ պէտք է կլ կարելի է դէկավարել:

**ՂԵՎԱՎԱՐԻՉ**, ած. գ. Նա որ դէկավարում է:

**ՂԵՎԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ղեկավար լինելը: Փոխ. Առաջնորդութիւն:

**ՂԵՎԱՎԱՐՈՒՄ**, գ. Ղեկավարելը, դէկավարուելը:

**ՂԵՒՈՆԴԵԱՆՔ**, ած. յոգն. գ. Ղեւոնդ երէցը եւ նրա վեց ընկերները, որոնք Պարսկաստանում դատապարտուեցին ու նահատակուեցին:

**ՂԷՐ**, գ. Բոյսերի միջին ցօղունը, գոխը:

**ՂԶԼԲԱՇ**, գ. (Թրք.) Պարսիկ: (Կարմրագլուխ):

**ՂԺԺԱԼ**, չբ. Ղը ժժ ձայն հանել:

**ՂԺԺԱՆ**, ած. Ղժժացող:

**ՂԺԺՈՎ**, մկ. Ղժժալով:

**ՂԺԺՈՑ**, գ. Ղժժալով ձայն:

**ՂԺՎԺՈՑ**, գ. Ղժվժալու ձայն:

**ՂԻՆՋ**, գ. Քնծիծաղ:

**ՂԼՏԻՎ**, ած. Քիչ, փոքր քանակութիւն:

**ՂՆՋՂԵԼ**, նբ. Քիթը մտուրը հաւաքել վատ հոտ առնելիս:

**ՂՆՋՂՋԱԼ**, չբ. Լալկան երեխայի կիսաձայն լայ:

**ՂՆՋՂՋԱՆ**, ած. Լալկան, դինջդինջ, թնձկացող (երեխայ):

**ՂՈՂՈԺԻՎ**, ած. մկ. Բարձր՝ փուչ-փուչ կեցած, չնստած, չսեղմուած:

**ՂՈՐԱՆ**, գ. Գիրք, որի մէջ շարադրուած են մահմեդական կրօնի սկզբունքները:

**ՂՈՐԴ**, ած. մկ. Ուղիղ, ճշմարիտ:

**ՂՈՐԴԵԼ**, նբ. Ուղղել, շտկել:

**ՂՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ղորդ լինելը:

**ՂՈՐԴ**, S. Ուղեղ:

**ՂՈՐԴԱԿԵԼ**, չբ. Հրապուրուել:

**ՂՈՐ-ՂՈՐ**, գ. միջ. Աղաւնու ձայն:

**ՂՈՐԳ**, S. Եղունգ:

**ՂՈՐՆՂՈՐՆԱԼ**, չբ. Աղանիների դո՛ւ-



<p>դո՛ւ ձայն հանելը:  <b>ՂՈՒՆՂՈՒՆՈՑ</b>, գ. Ղունդունայր:  <b>ՂՈՒՌՈՒՇ</b>, գ. Տաճկական դրամ:  <b>ՂՊՏԻ</b>, գ. Եզիպտական ցեղ:  <b>ՂՈՒԵՐ</b>, գ. Չոռոզուող՝ անջրդի՝ հողեր:  <b>ՂՈՒՄԽՏԱԼ</b>, չբ. Չայրացած շան ցած          ձայնով սպառնայր, գոմոռց:  <b>ՂՈՌԱԼ</b>, Տ. Կոկոռայ:  <b>ՂՈՒՎՈՒՆ</b>, գ. Ժխոր, աղմուկ:  <b>ՂՈՒՎՈՒՄ</b>, չբ. Աղմուկ հանել:</p>	<p><b>ՂՐԻՄԱԲՆԱԿ</b>, գ. Ղրիմում բնակուող:  <b>ՂՐԴՋԱՀԱՑ</b>, գ. Ղրղզստանում ապրող՝          ապրած հայ:  <b>ՂՐՅԱ</b>, գ. (Բուս.) Տ. Անմեռուկ, Փրփրեմ:  <b>ՂՕՂ</b>, գ. Կենդանու կամ մարդու գանգ:  <b>ՂՕՂԱՆՋ</b>, Տ. Ղողանջին:  <b>ՂՕՂԱՆՋԵԼ</b>, չբ. Անորոշ խուլ հնչյուններ          արձակել:  <b>1. ՂՕՂԵԼ</b>, չբ. Թաքչել, թաք կենայ:  <b>2. ՂՕՂԵԼ</b>, Տ. Լողալ:</p>
--	--

## Ճ, ճ

<p><b>Ճ, ճԷ</b>, գ. Հայերեն այբուբենի տասնին-          ներորդ տառը: Թուայնութեան մէջ՝          հարիւր, հարիւրերորդ:  <b>ՃԱԳԱՐ</b>, գ. (Կենդ.) Նապաստակների          ցեղին պատկանող կենդանի:  <b>ՃԱԳԱՐԱԲՈՑԾ</b>, գ. Ճագարների բազ-          մացմամբ զբաղուող մասնագետ:  <b>ՃԱԳԱՐԱԲՈՒԾԱԿԱՆ</b>, ած. Ճագարա-          բուծութեանը վերաբերող:  <b>ՃԱԳԱՐԱԲՈՒԾԱՐԱՆ</b>, գ. Ճագարները          բուծելու՝ բազմացնելու տեղ:  <b>ՃԱԳԱՐԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճագար-          ների բազմացում:  <b>ՃԱԳԱՐԱՄՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Նապաս-          տակների ցեղին պատկանող կենդանի:  <b>ՃԱԳԱՐԱՆՈՑ</b>, գ. Ճագար պահելու եւ          բազմացնելու տեղ:  <b>ՃԱԳԱՐԵՆԻ</b>, գ. Ճագարի մորթ:  <b>ՃԱԳՈՄ</b>, գ. (Բուս.) Սոսնձուկների կար-          գին պատկանող մակաբոյս թուփ:  <b>ՃԱԹ</b>, գ. Կորեկի հաց:  <b>ՃԱԹԱԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճաթած՝ ճաթած          լինելը:</p>	<p><b>ՃԱԹՈՑՔ</b>, գ. Ճաթելը:  <b>ՃԱԹՈՒՌՈՒՄ</b>, գ. (Բուս.) Ուռիի մի տե-          սակը:  <b>ՃԱԹՈՏՈՒԿ</b>, գ. Ճաթեցնելու՝ ճաթեցնե-          լու խաղ:  <b>ՃԱԹՈՏՈՒՔ</b>, գ. Ճաթճրուած տեղ մարմ-          նի վրայ:  <b>ՃԱԽԱԲԵՐԱՆ</b>, ած. Լայն ու ծուռ բերան          ունեցող:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿ</b>, գ. Անիւի ձեւով թել փայթա-          թելու գործիք: Իր առանցքի վրայ          պտտուող բոլորակ:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾ</b>, ած. Ճախարակով          շինում: գ. Ճախարակ բանեցնող:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճա-          խարակագործի արհեստը:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿԱՁԵՒ</b>, ած. Ճախարակի          նման, բոլորշի:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿԱՌՈՐ</b>, ած. Ճախարակով          եղած: Ճախարակ ունեցող:  <b>ՃԱԽԱՐԱԿԵԱՑ</b>, ած. Ճախարակում,          բոլորշի:  <b>ՃԱԽՃԱԽՈՒՑ</b>, գ. Ճահճային տեղ,</p>
--	---

<p><i>մօրուտ, եղտիտ:</i>  <b>ՃԱԽՆՈՒՏ</b>, ան. գ. Ճահճային տեղ:  <b>ՃԱԽՐ</b>, գ. Ճահճային տեղ, մօրուտ, եղտիտ:  <b>ՃԱԽՐԱԿԱՆ</b>, ան. Ճախրոդ, շրջան կատարոդ:  <b>ՃԱԽՐԱՀՈՍ</b>, ան. Ճախրելով հոսող:  <b>ՃԱԽՐԱՆՔ</b>, գ. Ճախրելը: Սաւառնիլը:  <b>ՃԱԽՐԱՆՔ</b>, գ. Թռիչք, սլացք, վերացում:  <b>ՃԱԽՐԱՍԼԱՑ</b>, ան. Ճախրելով սլացող:  <b>ՃԱԽՐԵԼ</b>, չբ. Ինքն իր վրայ պտոյտ գալով թռչել: Սաւառնիլը:  <b>ՃԱԽՐՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Բազէների ցեղին պատկանող թռչուն:  <b>ՃԱԿ</b>, գ. Էզ ձի, ձիու մատակ:  <b>ՃԱԿԱՃԱՆ</b>, ան. Սաստիկ իգասէր, իգամոյ:  <b>ՃԱԿԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճակաճան լինելը:  <b>ՃԱԿԱՍ</b>, գ. Մարդու եւ անասունների երեսի վերեւի մասը: Առարկայի առաջակողմը: Պատերազմական բանակի գիծ: Փոխ. Համարձակութիւն, անվեհերութիւն:  <b>ՃԱԿԱՍԱԲԱՑ</b>, ան. Բաց ճակատ ունեցող:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳԻՐ</b>, գ. Ըստ հեթանոսական կարծիքի՝ գերագոյն նախասահմանութիւն իւրաքանչիւր մարդու մասին:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ան. Ճակատագրով նախասահմանում:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Ճակատագրի մասին գրականութիւնը:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐԱԿԻՑ</b>, գ. ան. Նոյն ճակատագրի տէր:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Ճակատագրով նախասահմանել:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐՈՂ</b>, գ. Ճակատային գրոհ:  <b>ՃԱԿԱՍԱԳՐՈՐԵԼ</b>, մկ. Ճակատագրական կերպով:  <b>ՃԱԿԱՍԱԽՕՍ</b>, ան. Մէկի ճակատին՝ երեսին խօսող:</p>	<p><b>ՃԱԿԱՍԱԿԱՊ</b>, գ. ան. Ճակատը կապելու (կտոր):  <b>ՃԱԿԱՍԱՍԱՐՏ</b>, գ. Ճակատ առ ճակատ պատերազմելը:  <b>ՃԱԿԱՍԱՍԱՐՏԵԼ</b>, չբ. Ճակատ առ ճակատ պատերազմել:  <b>ՃԱԿԱՍԱՍԱՐՏԻԿ</b>, ան. Ճակատ առ ճակատ կռուող:  <b>ՃԱԿԱՍԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճակատամարտելը:  <b>ՃԱԿԱՍԱՍՈՒՂ</b>, ան. Ճակատամարտ մղող:  <b>ՃԱԿԱՍԱՊԻՆՂ</b>, ան. Ճակատը պինդ, աներես:  <b>ՃԱԿԱՍԱՍԱՐՏԱՎԱՅՐ</b>, գ. Ռազմաբեւ:  <b>ՃԱԿԱՍԵԼ</b>, չբ. Ճակատ առ ճակատ կանգնել թշնամու դէմ պատերազմի համար:  <b>ՃԱԿԱՍԱՄԷՁ</b>, գ. Ճակատի մէջտեղը:  <b>ՃԱԿԱՍՈՍԿՐ</b>, գ. Ճակատի ոսկորը:          Ճակատոսկրը հարուածից ծակուել էր:          ՃԱԿՆ } գ. (Բուս.) Սագախտների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՃԱԿՆԴԵՂԱԳՈՐԾ</b>, գ. Ճակնդեղաբուծութեան մասնագէտ:  <b>ՃԱԿՆԴԵՂԱՎԱՃԱՆ</b>, գ. Ճակնդեղ վաճառող:  <b>ՃԱԿՈՒՐ</b>, գ. (Կենդ.) Բազէի ցեղից մեծ յափշտակող թռչուն:  <b>ՃԱԿՏԸԿԱՊ</b>, գ. Ճակատը կապելու թաշկինակ:  <b>ՃԱԿՏԻԿ</b>, գ. (Փաղաքշ.) Սիրուն՝ փոքրիկ ճակատ:  <b>ՃԱԿՏՕԼ</b>, գ. (Ճարտ.) Դրան վերեւի քարը:  <b>ՃԱՀ</b>, ան. Պատշաճ, յարմար, տեղին:  <b>ՃԱՀԱԳՈՐԾ</b>, ան. Պատշաճ՝ տեղին գործող կլ գործում, ճարտար:  <b>ՃԱՀԱՆՈՑ</b>, գ. Կրթարան:  <b>1. ՃԱՀԵԼ</b>, նբ. Յարմարեցնել, պատշաճեցնել:</p>
--	---

**2. ՃԱՅԵԼ**, չբ. Հանդիպել:  
**ՃԱՅԻՃ**, գ. Տղմուտ տեղ:  
**ՃԱՅՃԱԲՆԱԿ**, ած. Ճահիճներում ապ-  
 րող:  
**ՃԱՅՃԱԽԵՂԴ ԱՐՈՒԵԼ**, բ. Ճահճում  
 խեղդուել:  
**ՃԱՅՃԱՂՈՂ**, գ. Ճահճացած՝ Ճահճի վե-  
 րածում հող, Ճահճաշատ, Ճահճա-  
 պատ հող:  
**ՃԱՅՃԱՅԻՆ**, ած. Ճահճին յատուկ, վե-  
 րաբերել:  
**ՃԱՅՃԱՆԱԼ**, չբ. Ճահիճ դառնալ:  
**ՃԱՅՃԱՊԱՏ**, ած. Ճահիճով ծածկում:  
**ՃԱՅՃԱՑԵԽ**, գ. Ճահճի ցեխ:  
**ՃԱՅՃԱՑՆԵԼ**, անց. ձեռն Ճահճանալի:  
**ՃԱՅՃՈՒՏ**, ած. գ. Որտեղ Ճահիճներ  
 շատ կան:  
**ՃԱՅՈՂ**, ած. Յարմար, պատշաճ:  
**ՃԱՅՈՒԿ**, գ. Աղուեսներու, կենդանիներ  
 ըի խումբ, ջոկ:  
**ՃԱՐ**, գ. Բարակ ու բոլորակ երկաթէ ձո-  
 ղիկ, որով գուլպայ են գործում: Ջուլ-  
 հակի գործիք: Երկաթէ վանդակի ձող:  
**ՃԱՐ**, գ. Ձմերուկի շերտ:  
**ՃԱՐԱԼԱՐ**, գ. Ճաղերից հիւսում լար:  
**ՃԱՐԱՎԱՆՆԱԿԱԿԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Ճաղա-  
 վանդակների կառուցում:  
**ՃԱՐԱՎԱՆՆԱԿԱԿԱՊԱՏՈՒԵԼ**, բ. Ճաղա-  
 վանդակներով պատուելը:  
**ՃԱՐԱՏ**, ած. գ. Գլխի մազերը թափած:  
**ՃԱՐԱՏԱՆԱԼ**, չբ. Ճաղատ դառնալ:  
**ՃԱՐԱՏԱԻՈՒՆ**, ած. Մասամբ Ճաղատ:  
**ՃԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճաղատ լինելը:  
**ՃԱՐՊԱՏԻՃ**, ած. (Բուս.) Բոյսերի կարգ:  
**ՃԱՐՓԱՅՏ**, գ. Փայտ՝ ձող:  
**ՃԱՃԱՆՉ**, գ. Ճառագայթների սլաքաձեռ  
 խուրձ:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԲԵՐ**, ած. Ճաճանչներ բերող:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԳԵՂ**, ած. Ճաճանչներով գե-  
 ղեցկացրած:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԶԱՐԴ**, ած. Ճաճանչներով  
 զարդարում:

**ՃԱՃԱՆՉԱԼԻՑ**, ած. Ճաճանչներով լի:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՆՄԱՆ**, ած. Ճաճանչի նման:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՊԱՍԱԿ**, ած. (Եկեղ.) Ճաճանչ-  
 ներով պսակում:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՍՓԻՒՌ**, ած. (փխբ.): Ճա-  
 ճանչի փայլ՝ շող սփռող:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՏԵՍԱԿ**, ած. Ճաճանչի նմա-  
 նող:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԻԷՏ**, ած. Շատ Ճաճանչներ  
 ունեցող:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԻՈՐ**, ած. Ճաճանչներ ունե-  
 ցող:  
**ՃԱՃԱՆՉԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճաճանչա-  
 տր լինելը:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՓԱՅԼ**, ած. Ճաճանչներով  
 փայլող:  
**ՃԱՃԱՆՉԵԼ**, չբ. Ճաճանչներ արձակել:  
**ՃԱՃԱՆՉԱՈՍԿ**, գ. (Կազմախ.) Արմու-  
 կից մինչեւ դաստակը ձգուող երկու  
 ասկորներից փոքրագոյնը:  
**ՃԱՃԱՆՉՈՒՄ**, գ. Ճաճանչելը, Ճաճանչ-  
 ներ արձակելը: Փայլիլալը:  
**ՃԱՄԱՐՏԱԿ**, ած. Լեզուագար: Մեծա-  
 խօս:  
**ՃԱՄԱՐՏԱԿԵԼ**, ն. չբ. Լեզուագարել:  
**ՃԱՄԱՐՏԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճամարտա-  
 կելը, մեծ-մեծ ջարդելը: Մեծախօսու-  
 թիւն:  
**ՃԱՄԱՐՏԱԿՈՒՄ**, գ. Ճամարտակու-  
 թիւն:  
**ՃԱՄԲԱԲԱԺԱՆ**, գ. Այն տեղը, ուր մեծ  
 ճանապարհից բաժանուում է կողմնա-  
 կի ճանապարհ:  
**ՃԱՄԲԱԿՈՐՈՅՄ**, ած. մկ. Ճանապարհը  
 կորցրած:  
**ՃԱՄԲԱՀԱՆ**, ած. Ճանապարհից հա-  
 նած:  
**ՃԱՄԲԱՄԻՁԻ**,  
 ած. գ. Ճանապարհի մէջ:  
**ՃԱՄՓԱՅ**, Տ. Ճանապարհ:  
**ՃԱՄԲԱՐ**, գ. 1. Պատերազմական բա-  
 նակ, զօրքի բանակելու տեղ: 2. Երեխա-

<p>ների ամառային հաւաքատեղի:  <b>ՃԱՄԲԱՐԱԲՆԱԿ</b>, ացծ. Գ. Ճամբարում          ապրող:  <b>ՃԱՄԲԱՐԱԿ</b>, գ. Տղամարդու պարա-          նոցի զարդ: Երկաթէ շղթայ: Շարժական          նեցուկ:  <b>ՃԱՄԲԱՐԱՊԱՏ</b>, ած. Ճամբարով պա-          տած:  <b>ՃԱՄԲԵԼ</b>, նբ. Տ. Ուղարկել:  <b>ՃԱՄԲՈՐԴ</b>, Տ. Ճանապարհորդ:  <b>ՃԱՄԲՈՐԴԱԿԱՆ</b>, ած. Ճանապարհոր-          դական:  <b>ՃԱՄԲՈՐԴՈՒՅԻ</b>, գ. Կին ճամբորդ:  <b>ՃԱՄԲՐՈՒԿ</b>, գ. Մազից գործած մա-          խաղ:  <b>ՃԱՄՈՒԿ</b>, գ. Զգեստի զարդարանք,          ոսկեթել ժապաւեններ:  <b>ՃԱՄՈՒԿ</b>, գ. Երկուորեակ:  <b>ՃԱՄՊՐՈՒԿ</b>, գ. Փոխադրարեռ:  <b>ՃԱՄՊՐՈՒԿԱՅԻՆ</b>, ած. (փխբ.): Ժամա-          նակաւոր:  <b>ՃԱՅ</b>, գ. (Կենդ.) Ագռաների ցեղին          պատկանող թռչուն:  <b>ՃԱՅԹԱԿԱՆ</b>, ած. Ճայթեցնող:  <b>ՃԱՅԹԵԼ</b>, չբ. Պայթիւնից ուժեղ եւ յան-          կարծական ձայն հանել:  <b>ՃԱՅԹԻԿ</b>, գ. Էզ ձի, զամբիկ:  <b>ՃԱՅԹԻՉ</b>, գ. Պայթուցիչ սարքի մաս:  <b>ՃԱՅԹԻՒՆ</b>, գ. Ճայթելու ձայնը:  <b>ՃԱՅԹՈՒՄ</b>, գ. Ճայթելը:  <b>ՃԱՅԹՈՒԿ</b>, գ. Թղթէ գլան, վառօդով          լցրած, որ պատրոյզի միջոցով բռնկում          է եւ ճայթիւն ու լոյս է արձակում:  <b>ՃԱՅՐՈՏ</b>, ած. Պղտոր տեսնող (աչք):  <b>ՃԱՆ</b>, գ. Տ. Վեգ:  <b>ՃԱՆԱԿ</b>, գ. Մատանու կապիճը:  <b>ՃԱՆԱՉ</b>, ած. գ. Ճանաչող, ծանօթ, ճա-          նաչուոր:  <b>ՃԱՆԱՉԵԼ</b>, նբ. Գիտենալ թէ ով է: Հըմ-          տութիւն: Գիտակցել: Հասկանալ:  <b>ՃԱՆԱՉԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ կարելի է կլմ          պէտք է ճանաչել:</p>	<p><b>ՃԱՆԱՉՈՂԱԲԱՐ</b>, մկ. Ճանաչելով:  <b>ՃԱՆԱՉՈՂԱԿԱՆ</b>, մկ. Ճանաչելու          յատուկ:  <b>ՃԱՆԱՉՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճանաչելու՝ զի-          տակցելու ընդունակութիւն:  <b>ՃԱՆԱՉՈՒՍԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճանաչուած          լինելը:  <b>ՃԱՆԱՉՈՒՄ</b>, գ. Ճանաչելը, ճա-          նաչուելը:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀ</b>, գ. Մի տեղից մի ուրիշ տեղ          գնալու՝ հաղորդակցութեան միջոց,          անցք: Փոխ. Վարքի՝ բնատրութեան          կերպ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԳՆԱՅ</b>, ած. Ճանապարհ          գնացող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Ուղե-          գրութիւն:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՍՏԱԽՍ</b>, գ. Ճանապարհին          ծախսելու դրամ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱԿԻՑ</b>, Տ. Ուղեկից:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՇԱՐԹԱԿ</b>, գ. Ճանա-          պարհի համար նախատեսուած հար-          թակ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՅԻՆ</b>, ած. Ճանապարհին          վերաբերող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՊԱՐԵԿԱՅԻՆ</b>, ած. Ճա-          նապարհներին պարեկութիւն անող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԱՅՈՑ</b>, ած. Ճանապարհ          ցոյց տուող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԵԼ</b>, չբ. Ճանապարհ գնալ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀԸՆԹԱՅ</b>, ած. Ճանապարհ-          ով ընթացող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ</b>, գ. Նա որ իր բնական          տեղից հեռատր տեղ է գնում:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԱՆ</b>, ած. Ճանա-          պարհորդին եւ ճանապարհորդութեան          յատուկ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Միասին          ճանապարհորդող:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ</b>, չբ. Իր բնական          տեղից հեռու տեղ գնալ:  <b>ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Իր բնա-</p>
---	---

կած տեղից մի հեռավոր տեղ գնալը.  
 ուղեւորութիւն:  
**ՃԱՆԲԱԿ**, գ. (Բուս.) Մի խնկարէր թուփ:  
**ՃԱՆԳԼԱՃՈՒՏ**, գ. Տան մէջ եղած փոքրահասակ սերունդը:  
**ՃԱՆԴԱՆ**, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող ծառ:  
**ՃԱՆԴՈՒԿ**, գ. Վայրի ստեպղին:  
**ՃԱՆԹ**, գ. Արձանի պատուանդան:  
**ՃԱՆԿ**, գ. Գազանների եւ թռչունների կեն սրածայր եղունգ:  
**ՃԱՆԿԱԼՈՋ**, ած. Այլանդակ:  
**ՃԱՆԿԱՀԱՐԵԼ**, նբ. ճանկով զարնել:  
**ՃԱՆԿԱՆՄԱՆ**, ած. Ճանկի նման:  
**ՃԱՆԿԱՒՈՐ**, ած. Ճանկ ունեցող:  
**ՃԱՆԿԵԼ**, նբ. Ճանկով պատառել:  
**ՃԱՆԿԻԿ**, գ. Փոքր ճանկ:  
**ՃԱՆԿԻՉ**, ած. Ճանկող:  
**ՃԱՆԿԻՈՏ**, գ. (Բուս.) Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՃԱՆԿՈՒՄԱՐՔ**, Տ. Ճանկոտուք:  
**ՃԱՆԿՈՒԼ**, գ. Մի տեսակ մեծ սալոր:  
**ՃԱՆԿՈՒՄԱՐՏ**, գ. Իրար ճանկրելով կռիւ:  
**ՃԱՆԿՈՒԵԼ** } նբ. Սաստկական ձեւեր  
**ՃԱՆԿՈՒՅԵԼ** }  
 ճանկելի:  
**ՃԱՆԿՈՒԹԱՆ**, ած. Ճանկոտող: Ճանկող:  
**ՃԱՆԿՈՒՏԵԼ**, Տ. Ճանկոտել:  
**ՃԱՆԿՈՒՏՈՒՔ**, գ. Ճանկոտելը, ճանկոտելը: Ճանկոտով պատռելը:  
**ՃԱՆՃ**, գ. (Կենդ.) Երկթեւեանների կարգին պատկանող փոքր միջատ: Բակլայի հատիկի վրայի սեւ լայն գիծը:  
**ՃԱՆՃԱԿԱԼ ԱՍՏՂԿԻ**, գ. (Բուս.) Յողաբոյսերի կարգին պատկանող բոյս:  
**ՃԱՆՃԱԿԵՐ**, ած. Ճանճեր ուտող:  
**ՃԱՆՃԱՆՈՑ**, գ. Ճանճ պահելու տեղ, ճանճնոց, փեթակ:  
**ՃԱՆՃԱՍՊԱՆ**, ած. Ճանճ՝ ճանճեր սպանող:  
**ՃԱՆՃԱՏԵՐ**, գ. Փեթակի տէրը:

**ՃԱՆՃԱՔԱՂ**, ած. Ճանճեր հաւաքող որսացող:  
**ՃԱՆՃԱՔՇԻ** }  
**ՃԱՆՃԱՔՇԻԿ** } գ. Ճանճ քշելու հովհարի նման յարմարանք:  
**ՃԱՆՃԻԿ**, գ. Փոքր ճանճ:  
**ՃԱՆՃԻՈՒՆ**, գ. Երկաթի ճանկ:  
**ՃԱՆՃԽՈՒՏ**, Տ. Փաթթկենի, Գայլախոտ:  
**ՃԱՆՃԿԵՆ**, ած. Ճերմակ, բայց վրան ճանճի նման սեւ բծեր ունեցող (ձի), ճանճածերմակ:  
**ՃԱՆՃԿԵԼ**, նբ. Նեղել, չարչարել:  
**ՃԱՆՃ-ՄԱՋԵՂ**, գ. Ճանճ, մթեղ:  
**ՃԱՆՃՈՑ**, ած. գ. Տ. Մեղուանոց:  
**ՃԱՆՃՈՐՄ**, ած. գ. Ճանճ որսացող, ճանճով կերակրուող:  
**ՃԱՆՃՈՐՄԱԿ**, ած. Ճանճ որսացող (թռչուն):  
**ՃԱՆՃՈՒԼ**, գ. (Բուս.) Երկայնաձեւ սալորի մի տեսակը, կարասի ձեւով:  
**ՃԱՆՉԱԼ**, Տե ս Ճանաչել:  
**ՃԱՆՉՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճանչուոր՝ ծանօթ լինելը:  
**ՃԱՆՉՑԵԼ**, Տ. Ճանաչեցնել: Ծանօթացնել:  
**ՃԱՇ**, գ. Կերակուր:  
**ՃԱՇԱԲԱԺԻՆ**, գ. Կերակուրի մէկ անձի համար սահմանուած չափ:  
**ՃԱՇԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Ճաշ գործող՝ պատրաստող:  
**ՃԱՇԱԴԱԴԱՐ**, գ. Ընդմիջում՝ ճաշելու համար:  
**ՃԱՇԱԴՈՒԼ**, գ. Ճաշելուց հրաժարուելը:  
**ՃԱՇԱԺԱՍ**, գ. Ճաշի ժամանակը:  
**ՃԱՇԱԿ**, գ. Կերակրի եւ ըմպելիքի համար ու հոտից ստացուած տպաւորութիւնը: Ընդունակութիւն՝ ճանաչելու, ըմբռնելու գեղեցիկը: Գեղեցիկ ըմբռնում:  
**ՃԱՇԱԿԱԶՈՒՐԿ**, ած. Ճաշակ չունեցող:  
**ՃԱՇԱԿԱԼԻ(Յ)**, ած. Որի մէջ ճաշակ կայ, ճաշակով շինուած:

**ՃԱՇԱԿԱԿԻՑ**, ան. Միեւնոյն ճաշակի, միանման ճաշակ ունեցող:

**ՃԱՇԱԿԱՐԱՆ**, գ. Քիւմք, բերան:

**ՃԱՇԱԿԱՒՈՐ**, ան. Լաւ ճաշակ ունեցող:

**1. ՃԱՇԱԿԵԼ**, նբ. Ուտելիքի կմ ըմպելիքի փոքր քանակութիւն բերանն առնել համն առնելու համար:

**2. ՃԱՇԱԿԵԼ**, նբ. (Եկեղ.) Հաղորդութիւն ճաշակ տալ:

**ՃԱՇԱԿԵԼԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հինգ զգայարաններից մէկը:

**ՃԱՇԱԿԵԼԻՔ**, գ. Հինգ զգայարաններից մէկը:

**ՃԱՇԱԿԵՐ**, ան. Ճաշ ուտող:

**ՃԱՇԱԿԵՑՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ ճաշակեցնում է, ուտեցնող կմ խմեցնող:

**ՃԱՇԱԿԻՑ**, ան. Միասին ճաշող:

**ՃԱՇԱԿՈՒՄ**, գ. Ճաշակելը, համը նայելը:

**ՃԱՇԱՄԱՆ**, գ. Ճաշ (սպոր կմ շիլայ) դնելու աման:

**ՃԱՇԱՆՄՈՒՇ**, գ. Ճաշի նմուշ:

**ՃԱՇԱՍԵՂԱՆ**, գ. Սեղան, որի վրայ ճաշում են:

**ՃԱՇԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Ճաշելու սենեակը:

**ՃԱՇԱՍՐԱՆ**, գ. Սեծ սենեակ, որտեղ ճաշում են:

**ՃԱՇԱՍԵՂ** } գ. Ճաշելու տեղ:  
**ՃԱՇԱՍԵՂԻ** }

**ՃԱՇԱՍԵՄԱԿ**, գ. Տարբեր տեսակի կերակուր:

**ՃԱՇԱՏԵՐ**, գ. Ճաշի տէրը:

**ՃԱՇԱՏՈՒ**, ան. գ. Ճաշ տուող:

**ՃԱՇԱՏՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճաշ կերակուր տալը:

**ՃԱՇԱՐԱՆ**, գ. Հիմնարկ, որտեղ ցանկացողները կարող են ճաշել:

**ՃԱՇԱՐԱՆԱՊԵՏ** } գ. Ճաշարանի տէրը:  
**ՃԱՇԱՐԱՆԱՏԵՐ** }

**ՃԱՇԱՑՈՒՑԱԿ**, S. Խորտկացուցակ:

**ՃԱՇԵԼ**, ն. չբ. Ճաշ ուտել:

**ՃԱՇԹՈՂ**, գ. Կէսօրուայ ժամանակը, երբ մշակներին ու բանուորներին ժամանակ են տալիս ճաշելու համար:

**ՃԱՇԻԿ**, գ. Փոքր համեստ աղքատիկ ճաշ:

**ՃԱՇԿԵՐՈՅԹ**, գ. Ճաշի հրաւեր, ճաշով հիւրասիրութիւն, կոչունք, խնջոյք:

**ՃԱՇՈՑ**, գ. (Եկեղ.) Ճաշի ժամերգութեան կարդացուող հատուածներ:

**ՃԱՇՈՒՈՐ**, ան. Ճաշող, սեղան նստող:

**ՃԱՇՔԻՆԹ**, գ. Անորոշ տեսակի խիստ հոտաւէտ ծաղիկ:

**ՃԱՊԱԼ**, գ. Ձկան փոքրիկը:

**ՃԱՊԱԼԷԶ**, ան. Երեսի վրայ ընկած փռուած:

**1. ՃԱՊԱՂ**, գ. Անորոշ տեսակի ձուկ:

**2. ՃԱՊԱՂ**, ան. Ծաւալուած, լայն փրոնուած, տարածուած: Նման ձգձգուած, երկարաբան:

**ՃԱՊԱՂԱԲԱՆ**, ան. Երկարաբան:

**ՃԱՊԱՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճապաղաբանութիւն:

**ՃԱՊԱՂԱԶՈՒՐ**, գ. Ճապաղուած՝ ծաւալուած ջուր:

**ՃԱՊԱՂԵԼ**, նբ. Ծաւալել, սփռել, տարածել:

**ՃԱՊԱՂԻՔ**, գ. Հեղում, հոսում, վարարում:

**ՃԱՊԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճապաղ՝ ձրգձգուած՝ երկարաբան եւ անբովանդակ լինելը:

**ՃԱՊԱՂՈՒՄ**, գ. Ծաւալուելը, փռուելը:

**ՃԱՊԱՂՕՐԵՆ**, մկ. Ճապաղ կերպով, ձգձգելով:

**ՃԱՊԱՏԵԼ**, չբ. Գալարուել, փաթաթուել:

**ՃԱՊԿԵԼ**, չբ. Թերուել, հակուել դէպի մի կողմ:

**1. ՃԱՊԿԻ**, գ. Անորոշ տեսակի անտառային ամուր ծառ:

**2. ՃԱՊԿԻ**, ան. Ձախ ձեռքով աշխատող. ձախկի, ձախիկ:

**ՃԱՊԿՏԵԼ**, չբ. Մարմնով ձգուել բա-

գունները ակամայ դեպի վեր երկայն պարզել:

**ՃԱՊԿՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճապուկ՝ ձկուն լինելը:

**ՃԱՊԿՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Չախ ձեռքով աշխատելը:

**ՃԱՊՂԵԼ**, նբ. Ճապաղել: Տարածել:

**ՃԱՊՈՆԱԿԱՆ**, ան. Ճապոնացուն եւ Ճապոնիային յատուկ:

**ՃԱՊՈՆԱՅԻ**, ան. գ. Ճապոնիայի բնիկ բնակիչ:

**ՃԱՊՈՆԵՐԷՆ**, մկ. ան. գ. Ճապոնացիների լեզուն:

**ՃԱՊՈՆՈՒՂԻ**, գ. Ճապոնացի կին:

**ՃԱՊՈՒԿ**, ան. Դիրաթեք, դիրաշարժ, ձկուն: Կակուդ:

1. **ՃԱՊՈՒՌ**, գ. Մագիլ:

2. **ՃԱՊՈՒՌ**, գ. Չամանի՝ համեմի մի տեսակ, վայրի չաման (քիմիոն):

**ՃԱՌ**, գ. Հոետորական կանոններով կազմուած իօսք: Գիտական բանախօսութիւն մի նիւթի մասին: Ներբողական:

2. **ՃԱՌ**, գ. Կախովի ջահ:

3. **ՃԱՌ**, գ. Կանանց գլխի լաչակ:

**ՃԱՌԱԲԱՆ**, գ. Ճառախօս:

**ՃԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճառախօսութիւն:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹ**, գ. Լոյսի անջատ ցայտում: Սրբերի գլուխների շուրջը նկարուած շատախղաձեւ գծերը: (Բուս.) Փայտի կոճղի կենտրոնից կմ ծուծից դեպի շրջապատը ձգուող ճառագայթաձեւ գիծ:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԲԱՐ**, ան. Ճառագայթի պէս:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԲԵԿՈՒՄ**, գ. Ճառագայթների բեկումը:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԲԵՐ**, ան. Ճառագայթներ կրող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՐԴ** ան. Ճառագայթներով զարդարում:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԼԻՑ**, ան. Ճառագայթներով լի:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԼՈՅՍ**, ան. Ճառագայթներով լուսատրուած:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՋԵԻ**, ան. մկ. Ճառագայթի նման:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՋԻԳ**, ան. Ճառագայթ ձգող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՆԱԼ**, չբ. Լուսատրուել:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՆՄԱՆ**, ան. Ճառագայթի նման:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՉԱՓ**, գ. Աստղաբաշխական գործիք:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԶԱՆ**, ան. Ճառագայթ արձակող ջահի նման:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՏԵՍ**, ան. Ճառագայթի նման:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՏՈՒ**, ան. Ճառագայթներ տուող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՐՉԱԿ**, ան. Ճառագայթներ արձակող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱՐՉԱԿՈՒՄ**, գ. Ճառագայթներ արձակելը:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԻՏ**, ան. Ճառագայթներով լի:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԻՈՐ**, ան. Ճառագայթ ունեցող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԵԼ**, նբ. Իրենից իրրեւ ճառագայթ մի բան արձակել:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹԵԼԻ**, ան. Ինչ որ ճառագայթում է, ճառագայթող:

**ՃԱՌԱԳԱՅԹՈՒՄ**, գ. Ճառագայթելը:

**ՃԱՌԱԳԻՐ**, ան. Ճառ գրողը:

**ՃԱՌԱԳՐԵԼ**, նբ. Ճառօրէն գրել, ճոխ խօսքերով նկարագրել:

**ՃԱՌԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճառագրելը:

**ՃԱՌԱԽՕՍ**, գ. Ճառ խօսողը:

**ՃԱՌԱԽՕՍԵԼ**, չբ. Ճառ խօսել մի բանի մասին, ատենախօսել:

**ՃԱՌԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ատենախօսութիւն:

**ՃԱՌԱԿԱՆ**, ան. Ճառին յատուկ, վերա-

բերեալ:

**ՃԱՌԱԿԻՑ**, ան. Միասին ճառող:

**ՃԱՌԱԿՑԵԼ**, չբ. Միասին ճառել:

**ՃԱՌԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճառամոլ լի-  
նէլը:

**ՃԱՌԱՍԱՑ**, Տ. Ճառախօս:

**ՃԱՌԱՑԵԼ**, ն. չբ. Մեծ-մեծ խօսել, ճոռ-  
մարանել:

**ՃԱՌԵԼ**, ն. չբ. Ճառախօսել:

**ՃԱՌՈՒՄԻՆ**, գ. Ձեռագրերի ժողովածու  
ընտիր ճառերի կմ հատուածների գա-  
նազան բովանդակութեամբ:

**ՃԱՌԹՃՈՒՑ**, գ. Յոխորտայր:

**ՃԱՌՔ**, գ. Ջրոյց, հեքիայթ, սուտ պատ-  
մութիւն:

**ՃԱՌՕՐԷՆ**, մկ. Ճառի ձեւով:

**ՃԱՏԷ**, գ. (Բուս.) Խնկածաղիկ:

**ՃԱՏՎԱՐ**, գ. (Բուս.) Քրքումի ցեղից բոյս:

**ՃԱՏՐԱԿ**, Տ. Շախմատ: (Բուս.) Չարխո-  
տերի մի տեսակը:

**ՃԱՐ**, գ. Միջոց, հնարք: Օգնութիւն: Դեղ:  
Ելք:

**ՃԱՐԱԿ**, գ. Անասունների կերակուր,  
սպառելի նիւթ: Կեր, սնունդ:

**ՃԱՐԱԿԱԲՈՅՍ**, գ. Բոյս, որ կարող է  
ճարակ լինել:

**ՃԱՐԱԿԱՇԱՍ**, ան. Բաական ճարակ  
պարունակող:

**ՃԱՐԱԿԵԼ**, նբ. Արածեցնել, կերակրել:

**ՃԱՐԱԿՈՒԵԼ**, չբ. Տարածուել, սփռուել:

**ՃԱՐԱԿՈՒՄ**, գ. Ճարակելը, ճարա-  
կուելը:

**ՃԱՐԱԿՈՒՄ**, գ. Տարածելը, տա-  
րածուելը:

**ՃԱՐԱԿՏՈՒՐ**, մկ. Ճարը կտրած, հար-  
կադրուած:

**ՃԱՐԱՀԱՏ**, ան. մկ. Ճարահատուած,  
ճարը կտրած:

**ՃԱՐԱՀԱՏԵԼ**, չբ. Անճար մնալ, յուսա-  
հատուել:

**ՃԱՐԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճարահատելը,  
անճար մնալը:

**ՃԱՐՇԿԱՆ**, ան. Աղքատ, մուրացկան,  
ուզուոր:

**ՃԱՐԻ**, ան. Հնարագէտ, ճարպիկ:

**ՃԱՐԻԿ**, գ. Ճար, միջոց:

**ՃԱՐԻՄԱՑ**, ան. Ճարի, հնարագէտ:

**ՃԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճարիութիւն,  
ճարպկութիւն: Հնարագէտ ըլլալը:

**ՃԱՐՃԱՏԵԼ**, չբ. Ճը թ-ճըթ ձայն հանել:

**ՃԱՐՃԱՏՈՒՆ**, գ. Ճարճատելը: Փայտի  
այրուելու ձայն:

**ՃԱՐՃԱՐՏՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի  
խոտ ցանցատ ճիւղերով:

**ՃԱՐՃՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Եղերդների կար-  
գին պատկանող երկարակեաց բոյս:

**ՃԱՐՄԱՆ**, գ. Կեռ, որ մտնելով օդի  
մէջ՝ կցում է մի իրը միւսին:

**ՃԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Ճարմանդ  
շինող:

**ՃԱՐՄԱՆԱՁԱՐԹ**, ան. Ճարմանդնե-  
րով զարդարուած:

**ՃԱՐՄԱՆԱՇՐԹԱՑ**, գ. Շղթայաձէ  
ճարմանդ:

**ՃԱՐՄԱՆԱԻՈՐ**, ան. Ճարմանդ ունե-  
ցող:

**ՃԱՐՄԱՆԵԼ**, նբ. Ճարմանդը ձգել,  
կռճկել:

**ՃԱՐՊ**, գ. Ընդհանրապէս ճարպեղէն:

**ՃԱՐՊԱԳԵՂՁ**, գ. Ճարպ առաջացնող  
գեղձ:

**ՃԱՐՊԱԳՈՒՆ**, գ. Ճարպային գունդ:

**ՃԱՐՊԱԲԵՐ**, ան. Ճարպ գոյացնող:

**ՃԱՐՊԱԽԱՈՆ**, ան. Որի մէջ ճարպ կայ  
խառնուած:

**ՃԱՐՊԱԿԱԼԵԼ**, չբ. Ճարպով ծածկուել:

**ՃԱՐՊԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճարպա-  
կալելը:

**ՃԱՐՊԱԿԱԼՈՒՄ**, գ. Ճարպակալելը:

**ՃԱՐՊԱԿՈՒՏԱԿ**, ան. Ճարպակալած:

**ՃԱՐՊԱՀԱՄ**, գ. Ճարպի համ:

**ՃԱՐՊԱՀԱՄԵԼ**, չբ. Ճարպահամ տալ:

**ՃԱՐՊԱՍՈՄ**, գ. Ճրագուից՝ անասուն-  
ներու ճարպից պատրաստած մոմ:



**ՃԱՐՊԱՅԻՆ**, ան. *Ճարպին յատուկ:*  
**ՃԱՐՊԱՇԵՐՏ**, գ. *Ճարպի շերտ:*  
**ՃԱՐՊԱՊՈՒԽՏ**, գ. *Մսամթերք: Ճարպոտ սպուխտ:*  
**ՃԱՐՊԱԻՈՐ**, ան. *Ճարպ պարունակող:*  
**ՃԱՐՊԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) *Տալ'կի մի տեսակը:*  
**ՃԱՐՊԻԿ**, ան. *Դիրաթեք, ճկուն. ճարտար:*  
**ՃԱՐՊԿՕՐԷՆ**, մկ. *Ճարպիկ կերպով:*  
**ՃԱՐՊԻԿՈՒԹԻՒՆ** } գ. *Ճարպիկ լինելը:*  
**ՃԱՐՊԿՈՒԹԻՒՆ** }  
**ՃԱՐՊՈՏ**, ան. *Շատ ճարպ ունեցող:*  
**ՃԱՐՊՈՏԵԼ**, նբ. *Ճարպով կեղտոտել:*  
**ՃԱՐՏԱՄԱՆ**, ան. գ. *Ճարտար խօսող, հռետոր:*  
**ՃԱՐՏԱՄԱՆԱԿԱՆ**, ան. *Ճարտասանին եւ ճարտասանութեան յատուկ:*  
**ՃԱՐՏԱՄԱՆԵԼ**, չբ. *Ճարտասանի պէս խօսել:*  
**ՃԱՐՏԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտասան լինելը: Արուեստ կմ գիտութիւն, որ սովորեցնում է գեղեցիկ, ազդու եւ համոզիչ կերպով խօսելու միջոցները:*  
**ՃԱՐՏԱՄԱՆՕՐԷՆ**, մկ. *Ճարտասանի պէս:*  
**ՃԱՐՏԱՐ**, ան. *Վարժ, յաջողակ, հնարագէտ: գ. Վարպետ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԲԱՆ**, Տ. *Ճարտարախօս:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳԷՏ**, Տ. Ինժեներ: *Արհեստագիտական սարքերու մասնագէտ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ**, Տ. Ինժեներական:  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտարապէս գիտենալը:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳԻՏ**, ան. *Ճարտարութեամբ գտնող, հնարող:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. *Ճարտար'ի. Աւելի ճարտար:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԳՈՐԾ**, ան. *Ճարտար աշխատող:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԶԳԵՍ**, ան. *Հաւ զգեստա-*

*ւորուած:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԼԵԶՈՒ**, ան. *Ճարտար լեզու ունեցող:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍ**, ան. *Պերճախօս:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԱԿԱՆ**, ան. *Ճարտարախօսին վերաբերող:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍԵԼ**, ն. չբ. *Ճարտար խօսել:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտասանութիւն:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՀԻՄ**, ան. *Ճարտարութեամբ հիւսում:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՀՄՈՒՏ**, ան. *Ճարտար եւ հմուտ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտարամիտ լինելը:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՆԱԼ**, չբ. *Ճարտար դատնալ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՆԿԱՐ**, ան. *Ճարտարութեամբ նկարում:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՔ**, գ. *Հնարք, ճարտարելը:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ**, գ. *Ճարտարների պէտ, կառոյց նախագծող:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ան. *Ճարտարապետութեան յատուկ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտարապետ լինելը:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՕՐԷՆ**, մկ. *Իբրեւ ճարտարապետ:*  
**ՃԱՐՏԱՐԱՐՈՒԵՍ**, Տ. Ինդուստրիա: *Բնութեան հում նիւթերը սարքերու միջոցով արտադրանքի վերածելը: Արդիւնաբերութիւնը:*  
**ՃԱՐՏԱՐԵԼ**, նբ. *Ճարտարութեամբ հնարել՝ սարքել:*  
**ՃԱՐՏԱՐԻՄԱՅ**, ան. *Վարպետօրէն սարքած, խորամանկ:*  
**ՃԱՐՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճարտար լինելը:*  
**ՃԱՐՏԱՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Խաչաբերների կարգից բոյս:*  
**ՃԱՐՏԱՐՕՐԷՆ**, մկ. *Ճարտարապէս:*  
**ՃԱՐՏՈՒԿ**, ան. *Մոխրագոյն ձի:*  
**ՃԱՔ**, գ. *Ճաքած տեղը: Ճեղք:*

**ՃԱՔԱՆՑՈՒՄ**, գ. Նորոզման նպատակով ճաքերը լցնելը:  
**ՃԱՔՈՒԵԼ**, չբ. Փոխ. Մաստիկ գայրանայ: Ահաբեկուել, լեղին պատռուել: Ճեղքուել, պատռել:  
**ՃԱՔ-ՃԱՔ**, ած. Ճաքճքուած:  
**ՃԱՔՃՔՈՑ**, գ. Ճաքճքուելը:  
**ՃԱՔՈՒԼ**, գ. Կորնթարդ ձող՝ դոյլով ջուր կրելու համար:  
**ՃԳՆԱԶԱՐԴ**, ած. (Կրօն.) Ճգնութեամբ զարդարուած՝ փառաւորուած:  
**ՃԳՆԱԶԳԵՍՏ**, գ. Ճգնաւորի զգեստ:  
**ՃԳՆԱԺԱՍՄ**, գ. Ընդհանրապէս՝ ճգնելու՝ ոյժերը լարելու՝ վճռական ժամ: (Բժշկ.) Այն վճռական ժամը, երբ որոշուում է սուր հիւանդութեան ընթացքը՝ դէպի լաւը կամ դէպի վատը (մահը): Քաղաքական կեանքում՝ լարուած ծանր դրութիւն կառավարական գործերում:  
**ՃԳՆԱԺԱՍՍԱՅԻՆ**, ած. Ճգնաժամին յատուկ:  
**ՃԳՆԱԿԱՆ**, ած. Որտեղ կայ ճիգ՝ մրցութիւն:  
**ՃԳՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճգնաւորութիւն:  
**ՃԳՆԱՍԷՐ**, ած. Ճիգեր սիրող:  
**ՃԳՆԱՐԱՆ**, գ. (Կրօն.) Ճգնելու տեղ:  
**ՃԳՆԱԻՈՐ**, ած. գ. Ճիգ թափող, ոյժերը լարող, միայնակեաց:  
**ՃԳՆԱԻՈՐԱԿԱՆ**, ած. Ճգնողական, որտեղ կայ ճգնութիւն:  
**ՃԳՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Ճգնաւոր լինելը:  
**ՃԳՆԵԼ**, չբ. Ոյժերը լարած աշխատել:  
**ՃԳՆՈՂԱԿԱՆ**, Տ. Ճգնական:  
**ՃԳՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճիգ թափելը, ոյժերը լարել:  
**1. ՃԵՂ**, գ. Ճիւղ, ոստ,  
**2. ՃԵՂ**, գ. Մազերը երկայն հիւս:  
**ՃԵՂԱԳՈՍԻ**, գ. Յոպոպների ցեղին պատկանող չուող թռչուն:  
**ՃԵՂՃ**, ած. գ. Լալկան:  
**ՃԵՂՔ**, գ. Ճղուած տեղ, կարծր մարմնի

երկայնքին բացուած պատռուածք:  
**ՃԵՂՔԱՌԱՍՏ**, ած. Անցքերով՝ ճեղքերով շատ:  
**ՃԵՂՔԵԼ**, նբ. Կարծր կմ պինդ մարմինը գործիքով երկայնքին կտրել, պատռել:  
**ՃԵՂՔՈՒԱԾՔ**, գ. Ճեղքելը, ճեղքուելը:  
**ՃԵՄ**, գ. Արմատ ճեմելի. Շրջագայութիւն:  
**ՃԵՄԱԿԱՆ**, ած. Ճեմող:  
**ՃԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճեմական լինելը:  
**ՃԵՄԱՍԷՐ**, ած. Ճեմել սիրող:  
**ՃԵՄԱՍՐԱՆՆ**, գ. Ճեմելու սրահ:  
**ՃԵՄԱՐԱՆ**, ած. Ճեմելու՝ զբօսնելու տեղ: Փիլիսոփայութեան դպրոց: Բարձրագոյն գիտական հիմնարկ: Հոգեւոր դպրոց:  
**ՃԵՄԱՐԱՆԱԿԱՆ**, ած. Ճեմարանին յատուկ:  
**ՃԵՄԱՐԱՆԱԻԱՐՏ**, ած. Ճեմարանի դասընթացն աւարտած:  
**ՃԵՄԱՐԱՆԵԱՆ**, Տ. Ճեմարանցի:  
**ՃԵՄԱՐԱՆՑԻ**, ած. գ. Ճեմարանի ուսանող:  
**ՃԵՄԱՐԱՆՕՐԷՆ**, մկ. Ճեմարանի կմ արքունական սրահի պէս:  
**ՃԵՄԵԼ**, չբ. Շրջագայել, զբօսնել, գնալ-գալ:  
**ՃԵՄԵԼԱՎԱՅՐ**, գ. Զբօսնելու տեղ:  
**ՃԵՄԵԼԻ** } գ. Ճեմելու տեղ, զբօսավայր:  
**ՃԵՄԵԼԻՔ** }  
**ՃԵՄՐ**, գ. Արտաքնոց, պէտքարան, զուգարան:  
**ՃԵՄՈՒՂԻ**, գ. Ճեմելու ուղի:  
**ՃԵՆԱՊԱԿԵԱՅ**, ած. Ճենապակուց շինած:  
**ՃԵՆԱՊԱԿԻ**, գ. (Հանք.) Կառլինից, փելի՝ դսպայթից, կուարցից, կրից եւ գաճից բաղկացած գանգում:  
**ՃԵՆՃ**, գ. Ճարպային կմ իւղային նիւթ:  
**ՃԵՆՃԱԲԻԾ**, գ. Կեղտաբիծ:  
**ՃԵՆՃԱՀԱՍՄ**, գ. Ճենճի համ:  
**ՃԵՆՃԱՀՈՑ**, գ. Ճենճի հոտ:

<p><b>ՃԵՆՃԵՐ</b>, գ. Այրող միսի իւղի հոտ ու մուխ:</p> <p><b>ՃԵՆՃԵՐԻՆ</b>, նբ. Մսեղէնի այրիլ ու մխալ:</p> <p><b>ՃԵՆՃԵՐԱՀՈՏ</b>, գ. Ճենճերի հոտ:</p> <p><b>ՃԵՆՃՈՏ</b>, ան. Ճենճ քսուած:</p> <p><b>ՃԵՊ</b>, գ. Շտապ, աճապարանք, փոյթ:</p> <p><b>ՃԵՊԱԳԻՐ</b>, գ. Շտապ հեռագիր:</p> <p><b>ՃԵՊԱԳՆԱՅ</b>, գ. 1. Սուրհանդակ: 2. Արագընթաց փոխադրամիջոց:</p> <p><b>ՃԵՊԱԶՐՈՒՑԵԼ</b>, բ. Կարճատեւ՝ արագ հարցազրոյց անցկացնել:</p> <p><b>ՃԵՊԱՆԿԱՐ</b>, գ. Արագ կատարուած գեղանկար:</p> <p><b>ՃԵՊԱՆԿԱՐԵԼ</b>, բ. Մատիտով արագ նկարել:</p> <p><b>ՃԵՊՏԱՐ</b>, գ. Նամակը արագօրէն տեղ հասցնող:</p> <p>1. <b>ՃԵՊԵԼ</b>, նբ. Շտապեցնել:</p> <p>2. <b>ՃԵՊԵԼ</b>, չբ. Փութալ, աճապարել:</p> <p><b>ՃԵՊՐԹԱՅ</b>, ան. Շտապով վազող: գ. Արագընթաց գնացք:</p> <p>1. <b>ՃԵՌ</b>, գ. Երեխաների փայտէ խաղալիք:</p> <p>2. <b>ՃԵՌ</b>, գ. Ճետ, սերունդ:</p> <p><b>ՃԵՏ</b>, գ. Սերունդ: Աքլոր:</p> <p><b>ՃԵՏԱՆՈՑ</b>, գ. Աքլորների վանդակ:</p> <p><b>ՃԵՏԵԼ</b>, նբ. Մի աչքը խփել:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿ</b>, ան. Մայիտակ, ձիւնի՝ կաթի գոյնով:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԱՐԱՇ</b>, ան. Ճերմակ բաշ ունեցող:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԱԶԳԵՍ</b>, ան. Մայիտակ հագած:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԱԹԵԻ</b>, ան. Մայիտակ թելեր ունեցող:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԱՌԱՌ</b>, Տ. Մայիտակախառն:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԱՌՈՐ</b>, ան. գ. Ճերմակ շորեր հագած:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԵՐԵՍ</b>, ան. Ճերմակ երես ունեցող: Պայծառերես:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿԿԵԿ</b>, ան. Ճերմակին տուող:</p>	<p><b>ՃԵՐՄԱԿՈՐԱԿ</b>, Տ. Ճերմկոտ:</p> <p><b>ՃԵՐՄԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճերմակ լինելը:</p> <p><b>ՃԵՓ-ՃԵՐՄԱԿ</b>, ան. Բոլորովին ճերմակ:</p> <p><b>ՃԶԱԼ</b>, չբ. Թնձկալ, թնթնալ (երեխայի):</p> <p><b>ՃԶԻ-ԲԶԻ</b>, ան. Խագված:</p> <p><b>ՃԶՄԵԼ</b>, նբ. Պինդ սեղմել: Ճնլել:</p> <p><b>ՃԶՄԶԵԼ</b>, նբ. Խագվել: Ճնլող:</p> <p><b>ՃԶՄԻՉ</b>, ան. Ճզմող:</p> <p><b>ՃԶՄՈՒՄ</b>, գ. Ճզմելը:</p> <p><b>ՃԷ</b>, գ. Ճ գրի անունը:</p> <p><b>ՃԸՁԶ</b>, գ. Բնաձայն բառ:</p> <p><b>ՃԸՌԹ</b>, միջ. Բացազանչութիւն, որով ծաղրում են մէկի սնապարծութիւնը:</p> <p>1. <b>ՃԹԻԿ</b>, գ. Կանանց մի տեսակ կօշիկ:</p> <p>2. <b>ՃԹԻԿ</b>, գ. Փոքր ձութ:</p> <p><b>ՃԻԳ</b>, գ. Ձանք, ոյժերի լարում: Ճզնութիւն, համբերութիւն: Պրկում:</p> <p><b>ՃԻԶՈՒԻԹ</b>, Տ. Եզուիտ:</p> <p><b>ՃԻԾ</b>, գ. Փոքր երեխայ:</p> <p><b>ՃԻԼՈՊԱԿԵՐՊ</b>, ան. Ծառի կամ թփի տերեւաթելերի խրճի՝ ճիւղայի նման:</p> <p><b>ՃԻԿ</b>, գ. Կարճատեւ:</p> <p><b>ՃԻԿՎԻԿ</b>, գ. Պահուրտուք խաղը:</p> <p><b>ՃԻՂՄ</b>, ան. Դեռաբոյս:</p> <p><b>ՃԻՃԱՆ</b>, ան. Շատախօս:</p> <p><b>ՃԻՃԻ</b>, Տ. Ճպուռ:</p> <p><b>ՃԻՄ</b>, գ. Հողի կտոր:</p> <p><b>ՃԻՇԴ</b> } ան. մկ. Ուղիղ այնքան՝ որքան  <b>ՃԻՇՏ</b> } ան. մկ. Ուղիղ, դրուստ:</p> <p><b>ՃԻՉ</b>, գ. Սուր եւ բարձր աղաղակ վշտից, ցաւից, սարսափից:</p> <p><b>ՃԻՊՈՏ</b>, գ. Բարակ ու երկայն ձիւղ, որով բշում են եզները կմ խփում են մէկին:</p> <p><b>ՃԻՊՈՏԱՌՈՐ</b>, ան. Ճիպոտ ունեցող:</p> <p><b>ՃԻՊՈ</b>, գ. Աչքի աղտ:</p> <p><b>ՃԻՌ</b>, գ. Այգեկութից յետոյ վագերի վրայ մոռացմամբ մնացած ողկոյց:</p> <p><b>ՃԻՏ</b>, գ. Մարդու եւ անասունների պարանոց, վիզ, շիւնք:</p> <p><b>ՃԻՏԱՊՈՒՐ</b>, գ. Հերիսայ:</p> <p><b>ՃԻՏՔ</b>, գ. Կօշկի կմ գուլպայի բուկը, վերի մասը:</p>
--	---

**ՃԻՐԱՆ**, գ. Մուր եւ կեռ եղունգ գագանների եւ գիշատիչ թռչունների. Մագիլ:  
**ՃԻՐԱՆԱԻՈՐ**, ան. Ճիրաններ ունեցող:  
**ՃԻԻ**, գ. Թեւ՝ թռչունների եւ մարդկանց: Մարմնի անդամ:  
**ՃԻԻԱՂ**, գ. Ստացածին հրէշների ընդհանուր անուն: Գագան:  
**ՃԻԻԱՂԱԲԱՐ**, մկ. Ճիւղի պէս:  
**ՃԻԻԱՂԱԲԱՐՈՅ**, ան. Ճիւղի բարքով՝ բնատրութեամբ:  
**ՃԻԻՂԱՄԻՏ**, ան. բ. Խիտ ճիւղերով՝ ճիւղալից՝ ճիւղաշատ:  
**ՃԻԻԱՂԱԿԱՆ**, ան. Ճիւղին յատուկ:  
**ՃԻԻԱՂԱԿԵՐՊ**, ան. Ճիւղի կերպ՝ նմանութիւն ունեցող:  
**ՃԻԻԱՂԱՅԻՆ**, ան. Ճիւղին վերաբերող:  
**ՃԻԻԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գագանութիւն:  
**1. ՃԻՂ**, գ. Ծառի ռստերից կմ թփերից բուսած աւելի բարակ փայտ: Ընդհանրապէս՝ ծառի կմ թփի բարակ փոքր մասը:  
**2. ՃԻՂ**, գ. Ոչխարների փոքրիկ հոտ:  
**ՃԻԻՂԱԳՐԱԿԱՆ**, ան. Ճիւղագրութեան յատուկ:  
**ՃԻԻՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Որեւէ տոհմի սերունդների յաջորդութիւնը:  
**ՃԻԻՂԱՇԱՏ**, ան. Շատ ճիւղեր ունեցող, ճիւղալից:  
**ՃԻԻՂԱԻՈՐ**, ան. Ճիւղեր ունեցող:  
**ՃԻԻՂԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճիւղաւոր լինելը:  
**ՃԻԻՂԱԻՈՐՈՒՄ**, գ. Ճիւղաւորելը:  
**ՃԻՓ**, մկ. Աւելի եւս, շատ աւելի:  
**ՃԼԱԶ**, ան. Նիհար:  
**ՃԼԷԶ**, ան. Նիհար, վտիտ, փոքրիկ:  
**ՃԼԸ Թ**, միջ. Ճլթալու ձայն հանելով:  
**ՃԼԽԵԼ**, չբ. Բրնձի հատիկների խիւս դարձնալ:  
**ՃԼՃԵՆ**, ան. Շատախօս:  
**ՃԼՈՐԹԻ**, գ. Թոկ:  
**ՃԼՈՒԶ**, S. Ճլէգ:

**ՃԼՊԼՏՈՒՆ**, ան. Խատուտիկ:  
**ՃԼՕԹ**, գ. Ապտակ:  
**ՃԼՕԹԵԼ**, չբ. Ապտակել:  
**ՃԽԱՆ**, գ. (Բուս.) Ճախճախտներում բուսնող մի բոյս:  
**ՃԽՏԵԼ**, նբ. Պինդ ներս կոխել, խցկել: (Ծածկ.) Սպաննել:  
**ՃԿԱՓԱՅՏ**, գ. Ճկուող՝ ծոռուղ փայտ:  
**ՃԿԵԼ**, նբ. Թեքել, ծռել:  
**ՃԿՆԱՊՏՈՅՏ**, ան. Ճկուն պտտուող:  
**ՃԿՈՅԹ**, գ. Ձեռքի եւ ոտքի ամենափոքր մասը:  
**ՃԿՈՅԹԱՉԱՓ**, ան. մկ. Ճկոյթի չափ:  
**ՃԿՈՒՄ**, գ. Ճկելը: Ծռելը:  
**ՃԿՈՒՆ**, ան. Հեշտ Ճկուող, դիրաթեք:  
**ՃԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճկուն լինելը:  
**ՃԿՈՒՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Ճկելի՞ն:  
**ՃԿՈՒԵԼ**, չբ. Ծանրութեան տակ կորանալ:  
**ՃԿՈՒԿԵԼ**, չբ. Ծանրութեան տակ ընկճուած հեծել:  
**ՃՂԱԿՈՏՈՐ } ան. Ճիւղերը կոտորուած,**  
**ՃՂԱԿՏՈՐ } ան. կտրտուած:**  
**ՃՂԱՆԱՐԿԵՄ**, գ. (Բուս.) Նարկիսների մի տեսակը:  
**ՃՂԱՆԻ**, ան. Ճիւղեր ունեցող:  
**ՃՂԱՊԱՏՐՈՅՄ**, գ. Ծառ պատուաստելու ձեւը:  
**ՃՂԱԻԱՆ**, ան. Ճղաւոր, բղաւոր: Ճչալ:  
**ՃՂԱԻԵԼ**, չբ. Մուր ձայնով աղաղակել:  
**ՃՂԱՓԱՅՏ**, գ. (Բսբ.) Ծառի ճիւղերից պոկուած փայտ:  
**ՃՂԵԼ**, նբ. 1. Ճեղքել: 2. Փախչել:  
**ՃՂԼԱԿ**, գ. (Կենդ.) Մաշկոտեանների ցեղին պատկանող մեծ ջրային թռչուն:  
**ՃՂԼԱԿԹԱԳ**, գ. (Եկեղ.) Եպիսկոպոսական թագ:  
**ՃՂԼՈԶ**, ան. Նիհար:  
**ՃՂՃԻՄ**, ան. Փոքրասիրտ, փոքրոգի: Ժլատ: Չնչին: Գձուձ:  
**ՃՂՃՂԱՆ**, ան. Ճղճղացող:  
**ՃՂԱՆՉԱՆ**, ան. Ճիւղերը հանած:

**ՃՂՈՎԻ**, ան. Շատ ճիւղեր ունեցող:  
**ՃՂՓԱԼ**, չբ. Ջրի մակերեսային զարկ-  
 ուելով ճլը փ ձայն հանել:  
**ՃՂՓԻԻՆ**  
**ՃՂՓՈՒՄ** } գ. Ճղփալը:  
**ՃՃԱՆ**, գ. Խտնակ՝ խճճուած մագ:  
**ՃՃԷԿԵՐ**, ան. Ճիճուի կերած:  
**ՃՃԷՀԱՐ**, ան. Ճիճուից զարկուած:  
**ՃՃԻ**, գ. Ընդհանուր անուն զանազան  
 տեսակ միջատների, մանր ու խոշոր  
 որդերի. Ճիճու:  
**ՃՄԱՀՈՂ**, գ. Վրայի բոյսերով պնդա-  
 ցած:  
**ՃՄԱՇԱՍ**, ան. Ճիւնով առատ, ճիւնով  
 հարուստ:  
**1. ՃՄԵԼ**, չբ. Ճկուել, կռանայ:  
**2. ՃՄԵԼ**, նբ. Ճիւ շարել, ճմով թմբել:  
**ՃՄԼԵԼ**, նբ. Ճզմել, ճխլել, տրորել:  
**ՃՄԼԻՉ**, ան. գ. Ճմլող:  
**ՃՄՃՄԱԼ**, նբ. Առանց ախորժակի քիչ-  
 քիչ եւ դանդաղ ուտել:  
**ՃՄՈՌԵԼ**, նբ. Վրան կոխելով տրորել,  
 կոխ տայ:  
**1. ՃՄՈՒՌ**, ան. Ճմռած, տրորած:  
**2. ՃՄՈՒՌ**, գ. Հինգ մատների ծայրերն  
 իրար մտեցնելիս ստացուած ձեւը:  
**ՃՄՈՒԵԼ**, նբ. Ճմլել:  
**ՃՄՈՒԹԵԼ**, նբ. Մի քանի անգամ կմ  
 զանազան տեղերից ճմռել:  
**ՃՆԻԺ**, գ. Երինջ:  
**ՃՆԿԵԼ**, նբ. Կոնծել, խմել:  
**ՃՆԿՐՈ**, ան. Մանր, փոքր:  
**ՃՆԿԼԻԿ**, գ. Բոժոժ, բոժոժիկ:  
**ՃՆԿՈՑ**, գ. Ճնկալու ձայն:  
**ՃՆՃԱՔԱՐ**, Տ. Լիթոն:  
**ՃՆՃՂԻԿ**, գ. Փոքրիկ ճնճողուկ:  
**ՃՆՃՂԿԱՀԱՑ**, (Բուս.) Տ. Ճնճղպաշար:  
**ՃՆՃՂՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Մարեակների  
 ցեղին պատկանող փոքրիկ թռչուն:  
**ՃՆՃՂԱՊԱՇԱՐ**, գ. (Բուս.) Մանրա-  
 փոճկաւորների կարգին պատկանող  
 վայրենի բոյս:

**ՃՆՃՆԱԼ**, չբ. Հիւանդութեան տագնապի  
 մեջ տնքալ:  
**ՃՆՇԱԿԱՆ**, ան. Ճնշող, ճնչիլ:  
**ՃՆՇԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Մար-  
 մինների այն յատկութիւնը, ըստ որի  
 նրանք ճնշումից, բախումից կմ գրտից  
 փոքրանում են ծաւալով եւ մասնիկ-  
 ները խտանում են:  
**ՃՆՇԱՆ**, գ. Ճնշող գործիք:  
**ՃՆՇԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում են  
 հեղանիւթերի ճնշականութիւնը:  
**ՃՆՇԱՐԱՆ**, գ. Ճնշող գործիք:  
**ՃՆՇԵԼ**, նբ. Աւելի կմ պակաս ուժով  
 ծանրանալ մի բանի վրայ: Սեղմել, հուպ  
 տայ: Չսպել, արգելել: Ստիպել:  
**ՃՆՇԵԼԻ**, ան. Ինչ որ պետք է կմ կարելի  
 է ճնշել:  
**ՃՆՇԻՉ**, ան. Նա որ ճնշում է, ճնշող:  
**ՃՆՇՈՒՄՈ**, ան. Հարստահարուած,  
 կեղեքուած: Ստիպուած:  
**ՃՆՇՈՒՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճնշուած լինելը:  
**ՃՆՇՈՒԵԼ**, բ. Իրեն վատ զգալ: Ծանրու-  
 թիւն զգալ:  
**ՃՆՇՈՒՄ**, գ. Ծանրութեան ազդեցու-  
 թեան տակ սեղմելը:  
**ՃՇԳՐԻՏ**, ան. Ստոյգ, հաւաստի, իրա-  
 կան:  
**ՃՇԳՐՏԱԲԱՆ**, ան. Ճշգրիտ խօսող՝  
 գրող:  
**ՃՇԳՐՏԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Ստոյգ եւ հաւաս-  
 տի խօսել կմ գրել:  
**ՃՇԳՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճշգրիտ՝  
 ստոյգ խօսելը կմ գրելը:  
**ՃՇԳՐՏԱԲԱՐ**, մկ. Ճշգրիտ կերպով,  
 ստուգութեամբ:  
**ՃՇԳՐՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Ճշգրիտ յի,  
 Աւելի ճշգրիտ:  
**ՃՇԳՐՏԱՊԱՏՈՒՄ**, ան. մկ. Ճշգրիտ  
 պատմող:  
**ՃՇԳՐՏԱՊԷՄ**, մկ. Ճշգրիտ կերպով:  
**ՃՇԳՐՏԵԼ**, նբ. Ստուգել, հաւաստիանալ  
 ճշմարտութեանը:

**ՃՇԳՐՏԻԻ**, մկ. Ճշգրիտ կերպով:  
**ՃՇԳՐՏՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշգրիտ լինելը:  
 Ճշարիտ լինելը:  
**ՃՇԳՐՏՈՒՄ**, գ. Ճշգրտելը, ստուգելը:  
**ՃՇՄԱՐԻՏ**, ած. Իրականության համապատասխան, ուղիղ, ճիշտ: Իսկական, բուն: մկ. Ճշարտապէս:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՆ**, Տ. Ճշարտախօս:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշարտախօսութիւն:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԴԱՏ**, ած. Ճշարիտ դատաստան անող, արդարադատ:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԴԱԻԱՆ**, ած. Ճշարտութիւն դաւանող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԽԵՐԻ**, ած. Ճշարտութիւն փնտռող:  
 ՃՇՄԱՐՏԱԽՈՂ } ած. Ճշարիտ  
 ՃՇՄԱՐՏԱԽՈՂՆՈՂՆԻՐԴ }  
 կմ Ճշարտութիւն մտածող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍ**, ած. Նա որ Ճշարիտ կմ Ճշարտութիւն է խօսում, ուղիղ խօսող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԽՕՍԵԼ**, չբ. Ճշարտախօս լինելը:  
**ՃՇՄԱՐՏԱԿԵՐՊ**, Տ. Ճշարտանման:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՀԱԻԱՏ**, ած. Ճշարիտ հաւատ ունեցող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՃԱՆՈՒ**, ած. Ճշարտութիւնը ճանող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՍԵՐԺ**, ած. Ճշարտութիւնը մերժող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՆՄԱՆ**, ած. Ճշարտի նմանող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՇՏ**, ած. (Կրօն.) Ճշարիտ հաւատի տէր:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. Ճշարիտ կմ Ճշարտութիւնը պատմող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՊԷՍ**, մկ. Ճշարիտ կերպով:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՍԷՐ**, ած. Ճշարտութիւնը սիրող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշարտասէր լինելը:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՏԵԱՑ**, ած. Ճշարտութիւնը

ատող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՏԵՍ**, ած. գ. Ճշարիտը տեսնող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՏԵՄԻԼ**, ած. Ճշարտութեամբ երեւացող, ստոյգ:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՏԻՊ**, ած. Ճշարիտ՝ իսկական տիպը ներկայացնող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՔԱՐՈԶ**, ած. Ճշարտութիւնը քարոզող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՔԻՆ**, ած. Ճշարտութիւնը քննող:  
**ՃՇՄԱՐՏԱՔՆՆՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշարտաքննիչ լինելը:  
**ՃՇՄԱՐՏԵԼ**, նբ. Ճշարիտն իմանալ: Հկր. Ստել:  
**ՃՇՄԱՐՏԻՄԱՑ**, ած. Ճշարիտ հակացող:  
**ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշարիտ լինելը: Անկեղծութիւն:  
**ՃՇՄԱՐՏՈՒՍՈՅՑ**, ած. Ճշարտութիւն ուսուցանող:  
**ՃՇՏԱԳԻՐ**, ած. Ճիշտ գրուած:  
**ՃՇՏԱԿԱՏԱՐ**, ած. Ճշարտօրէն կատարող, ճշտապահ:  
**ՃՇՏԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշտակատար լինելը:  
**ՃՇՏԱՍԻՏ**, ած. մկ. Ճիշտ մտքով:  
**ՃՇՏԱՍՈՒՈՒԹԻԻՆ**, գ. Սոյի ճշտասէր լինելը:  
**ՃՇՏԱՆԿԱՏ**, ած. Ճիշտը նկատող:  
**ՃՇՏԱԶԱՓՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճիշտ չափելը:  
**ՃՇՏԱՊԱՀ**, ած. Իր խօսքը ճիշտ պահող՝ ճիշտ կատարող:  
**ՃՇՏԱՊԱՀԱՆԶ**, ած. Ճշտութեամբ պահանջող, խստապահանջ:  
**ՃՇՏԱՊԱՀՈՒԹԻԻՆ**, գ. Ճշտապահ լինելը:  
**ՃՇՏԱՍԷՐ**, Տ. Ճշտապահ:  
**ՃՇՏԱՏԵՍ**, ած. Ճիշտը տեսնող:  
**ՃՇՏԵԼ**, նբ. Ճիշտ չափով՝ խնայողութեամբ տալ: Ստուգել:  
**ՃՇՏԻԻ**,

**ՃՇՏՈՎ**, մկ. Ճիշտ չափով:  
**ՃՇՏՈՐՈՇՈՒՄ**, Որեւէ Բանի ճշգրտութեան եւ հաստատման գործընթաց:  
**ՃՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճիշտ լինելը:  
**ՃՇՏՈՒՄ**, գ. Ճշտելը, ճշգրտելը, ստուգելը:  
**ՃՇՏՕՐԷՆ**, մկ. Ճիշտ կերպով:  
**ՃՈԹ**, գ. Երկայն իրի ծայրը: Մաս, կտոր:  
**ՃՈԹԱՍՏԱԽ** } գ. Ճոթեղէն՝ կտորէնէն ծախող:  
**ՃՈԹԱՎԱՃԱՍՈ** }  
**ՃՈԹԵՂԷՆ**, գ. Կտորեղէն, լայթեղէն:  
**ՃՈԹԻՎ**, գ. Փոքր ճոթ, փոքր կտոր:  
**ՃՈԹ-ՃՈԹ**, մկ. Եզերքը եզերքին, ծայրը ծայրին:  
**ՃՈԹ ՈՒ ԿՏՈՐ**, գ. Կտորտանք, պատաններ:  
**ՃՈԹՈՒՊԱՍՏԱՌ**, ած. Կտոր-կտոր եղած, ջարդուբուրդ եղած:  
**ՃՈԹՈՎՈՑ**, գ. Պատռտուելը:  
**ՃՈՂՈԹ**, գ. Անորոշ ցեղի թռչուն: Լորի գոյնով:  
**ՃՈՂՈՂ-ՃՈՂՈՂ**, մկ. Փունջ-փունջ:  
**ՃՈՂՈՂԱԿ**, ած. մկ. Կախուած, քաշ ընկած:  
**ՃՈՒՍ**, ած. Հարուստ, ընչեղ: Հարուստ, առատ:  
**ՃՈՒՍԲԱՆ**, ած. Ճոխ լեզուով կմ ընդարձակ գրող՝ խօսող:  
**ՃՈՒՍԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճոխ լեզուով խօսք:  
**ՃՈՒՍԲԱՐ**, մկ. Ճոխի պէս, տիրաբար, հեղինակաւոր կերպով:  
**ՃՈՒՍԳԷՏ**, ած. Գիտութեամբ ճոխ:  
**ՃՈՒՍԶԱՐԴ**, ած. Առատօրէն զարդարուած:  
**ՃՈՒՍԽՕՍ**, ած. Ճոխաբան:  
**ՃՈՒՍԶԻՐ**, ած. Առատաձիր:  
**ՃՈՒՍԿԵՄ**, ած. Միգաճեմ:  
**ՃՈՒՍՄԻՏ**, ած. Մտքով հարուստ:  
**ՃՈՒՍՆԱՆ**, չբ. Շփանայ, հարստանայ: Լիանայ:

**ՃՈՒՍՊԱՍՏԻՒ**, ած. Պատուով ճոխացած:  
**ՃՈՒՍՍԷՐ**, ած. Ճոխութիւն՝ շքեղութիւն սիրող:  
**ՃՈՒՍՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճոխասէր լինելը:  
**ՃՈՒՍՓԱՌ**, ած. Փառքով ճոխացած, մեծափառ:  
**ՃՈՒՍՔԱՆԴԱԿ**, ած. Քանդակներով ճոխաբար զարդարուած:  
**1. ՃՈՒՍՃՈՂԱՆՔ**, գ. Կեղտոտ լուացքաջուր:  
**2. ՃՈՒՍՃՈՂԱՆՔ**, գ. Անէծքախառն աղաղակ, փնթփնթոց:  
**ՃՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճոխ լինելը: Հարբստութիւն:  
**ՃՈՒՍՕՐԷՆ**, մկ. Ճոխ կերպով:  
**ՃՈՒՍԱՆ**, գ. Գաւազան իբրեւ իշխանութեան նշան: (Եկեղ.) Եպիսկոպոսական գաւազան կեռ գլխով:  
**ՃՈՒՍԱՍԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանրէների ուսումնասիրութիւն:  
**ՃՈՒՍԱՍԿ**, S. Մանրէ, Միկրոբ:  
**ՃՈՂ**, գ. Ծառի ճիւղ:  
**ՃՈՂ-ՃՈՂ**, մկ. Ճիւղ-ճիւղ: եղած:  
**1. ՃՈՂԵՆ**, նբ. Մագերը հատ-հատ քաշել: Բուրդ գգել:  
**2. ՃՈՂԵՆ**, չբ. Ձգուել, լայնանայ, բացուել:  
**ՃՈՂԼՈՂԱՆ**, ած. Շատախօս:  
**ՃՈՂՈՂԱՆՔ**, գ. Յափշտակութիւն, գոդութիւն:  
**ՃՈՂՈՂԻՆ**, նբ. Կորզել, պոկել, շորթել: չբ. Պոկ գալ, պրծնել:  
**ՃՈՂՈՂԻՉ**, ած. Նա որ ճողոպրում է, ազատող:  
**ՃՈՂՈՂՈՒՄ**, գ. Ճողոպրելը, ազատուելը:  
**ՃՈՂՈՒՍԾՔ**, գ. (Բժշկ.) Հիւանդութիւն, որի ժամանակ որեւէ ներքին օրգան դուրս է գալիս մաշկի տակ:  
**ՃՈՂՈՒՎ**, ած. գ. Ճողուած:  
**ՃՈՂՈՒԵՆ**, չբ. Աղեթափ լինել:

<p><b>ՃՈՃԱԹՈՌ</b>, գ. Ճոճուող աթոռ:</p> <p><b>ՃՈՃԱՋԻ</b>, գ. Այստեղ՝ մանկան խաղալիքի անուանում:</p> <p><b>ՃՈՃԱՆԱԿ</b>, Տ. Ճոճանակ:</p> <p><b>1. ՃՈՆ</b>, Տ. Հաճար:</p> <p><b>2. ՃՈՆ</b>, գ. Կաշուց զանազան իրեր կարող, կաշուց կմ մորթից գլխարկ կարող:</p> <p><b>ՃՈՆԸՏԻՐ</b>, ան. (Եկեղ.) Ճոն Բարսեղի ընտրած՝ կարգաւորած:</p> <p><b>ՃՈՇ</b>, գ. Բամբասանք, չարախօսութիւն:</p> <p><b>ՃՈՇԱԼ</b>, նբ. Բամբասել:</p> <p><b>ՃՈՇՔ</b>, գ. Բամբասանք:</p> <p><b>ՃՈՊԱՆ</b>, գ. Մազից, կանեփից, փոկից ոլորած չուան, թոկ:</p> <p><b>ՃՈՊԱՆԱՋԻԳ</b>, ան. գ. Ճոպան ձգող:</p> <p><b>ՃՈՊԱՆԱԲՈՐ</b>, ան. Ճոպան ունեցող:</p> <p><b>ՃՈՊԱՆՈՒԴԻ</b>, գ. Փոխադրամիջոց ճոպաններով:</p> <p><b>1. ՃՈՌ</b>, գ. Ապականուած՝ փչացած ջուր:</p> <p><b>2. ՃՈՌ</b>, գ. Ճակնդեղի ցօղունը առանց տերեւի:</p> <p><b>ՃՈՌԲԱԶՈՒԿ</b>, գ. Ճակնդեղի բոյսը:</p> <p><b>ՃՈՌԲԵՐԱՆ</b>, ան. Բերանը ծուռ:</p> <p><b>ՃՈՌԵԼ</b>, նբ. Ծոել:</p> <p><b>ՃՈՌԹԵԼ</b>, Տ. Ճաթեցնել:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍ</b>, ան. Փքուն, ուռուցիկ:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲԱՆ</b>, ան. Ճոռոմ լեզուով խօսող:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Ճոռոմաբանին յատուկ:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. Ճոռոմ լեզուով խօսել կմ գրել:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Արուեստական՝ փքուն՝ ուռուցիկ լեզու:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲԱՆԸ</b>, մկ. Ճոռոմ կերպով:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԲՈՅՐ</b>, ան. Ճոռոմութիւն բուրոող:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍԱԽՕՍ</b>, Տ. Ճոռոմարան:</p> <p><b>ՃՈՌՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճոռոմ խօսուածք:</p> <p><b>ՃՈՌՏՈՒԿ</b>, ան. Ծորթուած:</p> <p><b>ՃՈՐՃՈՓ</b>, ան. մկ. Ամբողջ փունջով,</p>	<p>ողկուզածէ (պտուղների մասին):</p> <p><b>ՃՈՐՈՏԵԼ</b>, նբ. Կոտորել:</p> <p><b>ՃՈՐՏ</b>, գ. Մպասաւոր, ծառայ, փոքրաւոր: Փողով գնուած անազատ մարդ: Իրաւագուրկ եւ անազատ գիւղացի:</p> <p><b>ՃՈՐՏԱԿԱՆ</b>, ան. Ճորտին յատուկ:</p> <p><b>ՃՈՐՏԱՏԷՐ</b>, ան. Ճորտի տէր, ճորտեր ունեցող:</p> <p><b>ՃՈՐՏԱՏԻՐԱԿԱՆ</b>, ան. Ճորտատիրութեանը յատուկ:</p> <p><b>ՃՈՐՏԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճորտեր ունենալու դրութիւն՝ համակարգ:</p> <p><b>ՃՈՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճորտ լինելը:</p> <p><b>ՃՈՒԱԼ</b>, բ. Ճչալ, հեկեկալ:</p> <p><b>ՃՈՒԹ</b>, գ. Ողկոյգ:</p> <p><b>ՃՈՒԼՏԻԿ</b>, գ. Եռանկիւնաձէ կարճ կոր: Մրտի կողքի եռանկիւնաձէ կտորը:</p> <p><b>ՃՈՒԿԻ</b>, գ. Ոտքի ոլոքը կմ կոճղը, կոռեր:</p> <p><b>ՃՈՒՃՈՒ</b>, գ. (Մանկ.) Հաւ, հաւի ձագր:</p> <p><b>ՃՈՒՄ</b>, գ. (Ախտ.) Մարմնի որեւէ մասի ջլի ձգուելն ու տեղաշարժ լինելը:</p> <p><b>ՃՈՒՄՃՈՒՄ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:</p> <p><b>1. ՃՈՒՌ</b>, գ. Այծի մի տեսակ:</p> <p><b>2. ՃՈՒՌ</b>, գ. Ոսկեգօծուած եւ դրոշմաւոր արծաթ:</p> <p><b>3. ՃՈՒՌ</b>, գ. Մարդու ոտքը:</p> <p><b>ՃՈՒՌԱԿ</b>, գ. Որձ բազէ: (Կենդ.) Բազէների ցեղին պատկանող թռչուն:</p> <p><b>ՃՈՒՌՃԻԿ</b>, գ. Անթեւ բաճկոն կանանց եւ երեխաների:</p> <p><b>1. ՃՈՒՏ</b>, գ. Հաւի ձագ: Ուրիշ անասունների ձագ: Մարդու գաւակ:</p> <p><b>2. ՃՈՒՏ</b>, գ. Կանանց գլխի զարդ:</p> <p><b>ՃՈՒՏԻԿ</b>, գ. (վիաղաք.) Փոքր ճուտ, երեխայ:</p> <p><b>ՃՉԵԼ</b>, չբ. Ճիչ բարձրացնել:</p> <p><b>ՃՉԻՒՆ</b>, գ. Ճիչ, աղաղակ, վայնասուն:</p> <p><b>ՃՉՈՅ</b>, գ. Ճչելը: Ճիչ, աղաղակ:</p> <p><b>ՃՉՈՒՆ</b>, ան. Ծարունակ ճչող:</p> <p><b>ՃՊԵԼ</b>, նբ. Աչքերը թարթել:</p>
--	---



**ՃՊՃՊՈՑ**, գ. *Աչքերը արագ թարթելը, ճպճպացնելը:*  
**ՃՊՈՒՌ** } գ. (Կենդ.) *Կիսաթելերի ճՊՈՒՌՆ* }  
*կարգին պատկանող միջատ: Ճռճռան միջատ:*  
**ՃՊՈՒՌ**, գ. *Աչքի աղտ:*  
**ՃՊՊԱԼ**, չբ. *Աչքերը ճպռուել:*  
**ՃՊՈՍԿԱԼԵԼ**, չբ. *Ճիպռով՝ աչքի աղտով բռնուել:*  
**ՃՊՈՌՑ**, ած. *Ճիպռով բռնուած:*  
**ՃՊՈՌՑԵԼ**, չբ. *Աչքերի վրայ ճիպռ՝ աղտ առաջանալ:*  
**ՃՊՈՌՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճպռոտ լինելը:*  
**ՃՈՒՐԻՍՏԱՆ**, ած. (Կրօն.) *Օռու՝ մոլար դաւանութիւն ունեցող:*  
**ՃՈՒՆՑԱՌՈՒԹԻՒՆ**, Տ. *Ճռցաւ, Իշխաւ:*  
**ՃՈՒՔԱՂ**, գ. *Ճիռերը՝ այգին քաղելուց յետոյ մնացած մանր ողկոյզներ քաղող:* *Ընդհանրապէս՝ բերքի վերջին մնացորդները հաւաքելը:*  
**ՃՈՒԵԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ճռելի լինելը:*  
**ՃՈՉՍՕՐՈՒԹԻՒՆ**, Տ. *Բախիտ, Ռախիտ:*  
**ՃՈՉԵԼ**, չբ. *Նուագ, վտիտ տեսք ունենալ:* *Նհիարանալ:*  
**ՃՈՒԿ**, Տ. *Ճռեկ, Ճպռուն:* *Բարակ վագող ջուր:*  
**ՃՈՒՃՈՒՌ**, գ. *Փորոտիք:*  
**ՃՈՒՃՈՒՍԼ**, չբ. *Ճրք-ճրք ձայն հանել:* *Հիւանդի տնքալը:*  
**ՃՈՒՃՈՒՍԼԻ**, մկ. *Ճռճռալով:*  
**ՃՈՒՃՈՒՍԼ**, ած. *Ճռճռացող:* *Փոխ. Պարծենկոտ:*  
**ՃՈՒՃՈՒՑՆԵԼ**, բ. *Ճռճռալու ձայն հանել տալ:*  
**ՃՈՒՃՈՌՑ**, գ. *Ճռճռալու ձայնը:*  
**ՃՈՒՇՈՒԿ**, գ. (Բուս.) *Մի տեսակ լեռնային բոյս:*  
**1. ՃՈՒՇՈՒԿ**, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*  
**2. ՃՈՒՇՈՒԿ**, գ. *Օճառի պէս փրփրող խոտ:*  
**ՃՈՒՉԱԼ**, չբ. *Մուր՝ անախորժ ձայն*

*հանել (սայլ, դուռ):*  
**ՃՈՒՉԻՒՆ**, գ. *Ճռնչելը:*  
**ՃՈՒՌՈՂ**, գ. *Ճռուողելու ձայնը:*  
**ՃՈՒՌՈՂԵԼ**, չբ. *Փոքր թռչունների ծլվլալ:*  
**ՃՈՒՌՈՂԻՒՆ** } *Ճռուողելը, ճռուողելու ձայնը:*  
**ՃՈՒՌՈՂՈՒՄ** }  
**ՃՈՒՍԼԻ**, մկ. *Ճռոտալով:*  
**ՃՈՒՍԱՆ**, գ. *Ճռոտացող:*  
**ՃՈՒՌՈՑ**, գ. *Ճռոտալու ձայն:*  
**ՃՈՒՎՈՌՑ**, գ. *Ճռվոտալու ձայն:*  
**ՃՍՏՃՍՍԱԼ**, չբ. *Ընդհատ-ընդհատ սուր ու բարակ ձայն հանել:*  
**ՃՍՏԻԿ**, ած. *Ճարպիկ:*  
**ՃԿՃԿԱԼ**, չբ. *Աղաղակել, պոռպոռալ, գոռուլ-գոչուլ բարձրացնել:*  
**ՃՈՒՍԼ**, չբ. *Ճիչ արձակել, ճչալ, ճղալ:*  
**ՃՈՒՌՈՑ**, գ. *Ճռուալու ձայն:*  
**ՃՏԱՀԱՆԵԼ**, չբ. *Ճուտեր հանել, բազմանալ:*  
**ՃՏԵԼ**, նբ. *Մի աչքը խփել եւ միւս աչքով սուր նայել:*  
**ՃՏԼՕԶ**, գ. *Փոքրիկ արաղաղ:*  
**ՃՏՊՏԱԼ**, չբ. *Երեխաների թոթովել:*  
**ՃՏՊՏՈՑ**, գ. *Ճտպտալու ձայնը:*  
**ՃՏՔԱՍՏԱԼ**, ած. *Կոշիկի ճտքերը ծայած:*  
**ՃՐԱԳ**, գ. *Ընդհանրապէս՝ լոյսի որեւէ արուեստական աղբիւր:* *Մոմ: Փոխ. Օնողների միակ գաւակը: (Օածկ.) Մատնիչ:*  
**ՃՐԱԳԱԳՈՐԾ**, ած. գ. *Ճրագներ պատրաստող արհեստաւոր:*  
**ՃՐԱԳԱԶԱՐ**, ած. *Ճրագներով զարդարուած:*  
**ՃՐԱԳԱԼՈՅՑ**, գ. *Ճրագներ վառելը:* *(Եկեղ.) Եկեղեցիներում ծննդեան եւ զատիկի նախատօնակներին բազմաթիւ ճրագներ ու ջահեր վառելը, պայծառ լուսավառութիւն:*  
**ՃՐԱԳԱՆՈՑ**, գ. *Մակարոյժ բոյս:*  
**ՃՐԱԳԱԿԱԼ**, գ. *Ինչ որ ճրագը պահոււ*

է, ինչի վրայ ճրագը դրուում է:

**ՃՐԱԳԱՎԻՐ**, ան. Ձեռքում ճրագ կրող:

**ՃՐԱԳԱՁԵՒ**, ան. Կանթեղի նման կտուց ունեցող:

**ՃՐԱԳԱՆՑՈՒՄ**, գ. ճրագն անցնելու՝ հանգցնելու ժամանակը, զիշեր՝ երբ ճրագները հանգցնում են քնելիս:

**ՃՐԱԳԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. ճրագներ վաճառող:

**ՃՐԱԳԱՎԱՌ**, ան. ճրագներ վառուած:

**ՃՐԱԳԱԻՈՐ**, ան. Ձեռքին ճրագ ունեցող՝ ճրագ բռնած:

**ՃՐԱԳՎԱԼ**, գ. ճրագակալ:

**ՃՐԱԳՈՒ**, գ. Որոճող անասունների

փորի ճարպը:

**ՃՐԱԳՎԱՌ**, գ. ճրագ վառելը:

**ՃՐԱԳՎԱՌՈՅ** } գ. Երեկոյեան այն ճրագվառուիւք }  
**ՃՐԱԳՎԱՌՈՒԼՔ** } գ. Երեկոյեան այն ճրագները վառել:

**ՃՐԹԵԼ**, նբ. Սուտ հնարել, սարքել, մոզոնել:

**ՃՓՆԻ**, գ. (Բուս.) Ձիթաբերների կարգին պատկանող սաստիկ թունաւոր ծառ:

**ՃՕԼ**, գ. Ոչխարների հոտ:

**ՃՕԼՕՐԻԿ**, Տ. Ճլորթի:

1. **ՃՕՃ**, գ. Ճօճում, ճօճալը:

2. **ՃՕՃ**, գ. Մի տեսակ պար:

3. **ՃՕՃ**, ան. Դիւրաթէք:

**ՃՕՃԱԹՈՒ**, գ. Երկար նստարանով այրոռ:

**ՃՕՃԱԺԱՄԱՅՈՅՅ**, գ. Ճօճանակաւոր ժամացոյց:

**ՃՕՃԱՆԱԿ**, գ. Ճօճուող զաւագան:

**ՃՕՃԱՆԱԿԱԻՈՐ**, ան. Ճօճանակ ունեցող:

**ՃՕՃԵԼ**, նբ. Տարուբերել, տատանել, ծածանել:

**ՃՕՃԿՏԱՆ**, ան. Ճօճկտացող, նագելով քայլող:

**ՃՕՃՈՒՄ**, գ. Ճօճելը:

**ՃՕՃՈՒՆ**, ան. Ճօճուող, ճօճացող:

**ՃՕՃՔ**, գ. Երեխայի անկողին:

**ՃՕՇԱԼ**, չբ. Բամբասել, նախատել:

**ՃՕՇԱՆՔ**, գ. Բամբասանք:

**ՃՕՇԻՐ**, **ՃԱԻՇԻՐ**, գ. (Բուս.) Սպէղանի նման տունկ:

## Մ, մ

**Մ, մ, մեն**, գ. Հայերէն այբուբենի քսաներորդ տառը եւ տասնհինգերորդ բաղաձայնը: Երկու հարիր, երկուհարիրերորդ: Թուայնական երկուհարիրի համարժէք:

**Մ՛** (շեշտով), Արեւմտահայ բարբառներում եւ գրական լեզուի մէջ երբեմն, ձայնաւորով սկսուող բայերից առաջ սղուած ձեւով գործ է ածուում փխկ. մի արգելականի: Ատանկ բան մ'սեր, մ'ըներ:

**ՄԱԳԱՂԱԹ**, գ. Հորթի, զառան եւն կաշի,

որ յատուկ մշակութեամբ պատրաստում են՝ վրան գրելու կմ տպելու համար:

**ՄԱԳԱՂԱԹԱԲՈՅՐ**, ան. Մագաղաթի հոտ ունեցող:

**ՄԱԳԱՂԱԹԱԳԱԼԱՐ**, գ. Գալարածեւ փաթաթուած մագաղաթ:

**ՄԱԳԱՂԱԹԵԱՅ**, ան. գ. Մագաղաթից պատրաստուած:

**ՄԱԳԱՐԻԿՈՆ**, գ. (Բուս.) Ճանապարհների վրայ եւ անմշակ տեղերում բուսնող բոյս:

**ՄԱԳԻԼ**, գ. Հաւի՝ թռչունի եղունգ: Ճանկ:

**ՄԱԳԻԼԱԽՈՐ**, անծ. Մագիլ ունեցող:

**ՄԱԳԻՍՏՐՈՍ**, գ. 1. Բիւզանդիայում՝ կայսերական պալատի աւագ աստիճանաւոր: 2. Կրթական աստիճան:

**ՄԱԳԻՍՏՐՈՍԱԿԱՆ**, անծ. Մագիստրոսին յատուկ:

**ՄԱԳԻՍՏՐՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մագիստրոս լինելը:

**ՄԱԳԼԵԼ**, նբ. Մագլցիլ:

**ՄԱԳԼՅՈՂ**, անծ. Նա որ մագլցում է:

**ՄԱԳԼՅԻ**, մկ. Մագլցելով:

**ՄԱԳՆԷՋԻԱ**, գ. (Քիմ.) Մպիտակ՝ թէթե՛ կակուղ՝ անհամ եւ անհոտ բաղկացութիւն թթուածնից եւ մագնէզիոնից:

**ՄԱԳՆԷՋԻՈՆ**, գ. (Քիմ.) Պարզ մետաղական մարմին:

**ՄԱԳՆԵՏՈՒ**, Ներքին այրման շարժիչների մէջ էլեկտրամագնիսական սարած:

**ՄԱԳՆԻՍ }** գ. (Հանք.) Երկաթական սէտրակ հանք:

**ՄԱԳՆԻՍԱԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երկրի մագնիսական դաշտի փոփոխութիւնների գրանցումը:

**ՄԱԳՆԻՍԱՂԱՇՏ**, գ. (Ֆիզ.) Մագնիսական դաշտ:

**ՄԱԳՆԻՍԱԶԵՐՄԵԼ**, բ. Մագնիսականութիւնից գրկել: Փխբ. Բ չիք դարձնել:

**ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ**, անծ. Մագնիսի վերաբերեալ: Երկրագնդի վրայ երկու կէտ, մէկը Հիւս. Սառուցեալ ովկիանոսում, Մէ՛լվիլ՝ կղզու մօտ, միւսը Հարաւային Սառուցեալ ովկիանոսում:

**ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Ֆիզ.) Մի քանի մարմինների այն յատկութիւնը, որ նրանք դէպի իրենց են ձգում այլ մարմիններ: Բնագիտութեան այն մասը,

որ ուսումնասիրում է մագնիսի երեւոյթները:

**ՄԱԳՆԻՍԱՆԱԼ**, չբ. Մագնիս դառնալ:

**ՄԱԳՆԻՍԱՉԱՓ**, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որով ճշտութեամբ չափում են մագնիսական սլաքի ամենափոքր փոփոխութիւնները:

**ՄԱԳՆԻՍԱՉԱՓԱԿԱՆ**, անծ. Մագնիսաչափութեան վերաբերող:

**ՄԱԳՆԻՍԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մագնիսական դաշտի լարուածութեան չափումը:

**ՄԱԳՆԻՍԱՍԼԱՔ**, գ. Մագնիսական սլաք:

**ՄԱԳՆԻՍԱՑՈՒՄ**, գ. Մագնիսանալը եւ մագնիսացնելը:

**ՄԱԳՆԻՍԵԼ**, նբ. Կենդանական մագնիսականութեան ենթարկել:

**ՄԱԳՆԻՍՈՂ**, գ. Այն անձը, որ մագնիսում է, հիպնոզի է ենթարկում՝ իր կամքը պարտադրելով:

**ՄԱԳՆՈՒԻՄ**, գ. (Բուս.) Գեղեցիկ ծառ:

**ՄԱԳՈՒԳ }** գ. Մակուկաձէ փոքրիկ սարած ոստայնանկի, որի մէջ զետեղում են թելով մաստրան եւ որը հենքի միջով աջ ու ձախ շրջեցնելով գործում են կտաւը:

**ՄԱԴԵՊԱԼԱՍ, ՄԱԴԱՊԱԼԱՍ**, գ. Մպիտակ բամբակէ գործուածք:

**ՄԱԴԻԱՆ**, գ. Մատակ ձի, սարակ:

**ՄԱԶ**, գ. Մարդու գլխի վրայ բուսնող թելանման եղջերային առաձգական նիւթը, որ ծածկում է գլուխը, հեր, վարս: Ընդհանրապէս՝ շատ նուրբ՝ փոքր՝ մագանման նիւթ:

**ՄԱԶԱԲԵՐ**, անծ. Մազ բերող: Մազ աճեցնող:

**ՄԱԶԱԳՈՐԾ**, անծ. Մազից գործուած: Մազ գործող:

**ՄԱԶԱԶՈՒԴ**, անծ. Մազից գրկուած:

**ՄԱԶԱԹԱՓՈՒՄ**, գ. Մազաթափութիւն:

**ՄԱԶԱԽԻԼ**, գ. անծ. Մազ պոկող (գոր-

<p>ծիք):</p> <p><b>ՄԱԶԱԾԱՅՐ</b>, գ. Մազի ծայր:</p> <p><b>ՄԱԶԱԿԱԼ</b>, գ. Ծամակալ, վարսակալ:</p> <p><b>ՄԱԶԱԿԱԼԵԼ</b>, նբ. Մազով ծածկուիլ:</p> <p><b>ՄԱԶԱԿԱՊ</b>, գ. Մազերի կապ՝ փունջ, մազափունջ:</p> <p><b>ՄԱԶԱՅԻՆ</b>, ան. Մազի նման նուրբ:</p> <p><b>ՄԱԶԱՆՄԱՆ</b>, ան. Մազի նման:</p> <p><b>ՄԱԶԱՆՕԹ</b>, գ. Նուրբ՝ մազանման խոդովակներ բոյսերի եւ կենդանիների մէջ:</p> <p><b>ՄԱԶԱՇԱՐԺ</b>, ան. Մազը շարժող:</p> <p><b>ՄԱԶԱՉԱՓ</b>, ան. Մազի չափ, ամենափոքր, ամենաքիչ:</p> <p><b>ՄԱԶԱՊՈՒԴՄ</b>, ան. մկ. Հազիւ հազ փտանգից ազատուած:</p> <p><b>ՄԱԶԱԻՈՐ</b>, ան. Առատ ու երկայն մազեր ունեցող:</p> <p><b>ՄԱԶԻԶԱԿԱՆ</b>, ան. Մազեզն, գրադաշտական:</p> <p><b>ՄԱԶԻԶԱԿԱՆՈՒԹԻՆ</b>, գ. Մազդեզական կմ գրադաշտական կրօնը:</p> <p><b>ՄԱԶԻԶՆ</b>, ան. Ահուրա-Մազդայի (կմ պարսկական Արամազդի) պաշտամունքն ունեցող:</p> <p><b>ՄԱԶԵԿԱՄԱՍ</b>, գ. Պարեգօտ:</p> <p><b>ՄԱԶԵՂ</b>, ան. Մազը շատ:</p> <p><b>ՄԱԶԵՂԵՆ</b>, ան. Մազից շինած, գործուած:</p> <p><b>ՄԱԶԵՐԱԿԱՅԻՆ</b>, ան. Մազի նման բարակ երկայն:</p> <p><b>ՄԱԶԷ</b>, ան. Մազեայ:</p> <p><b>ՄԱԶԹԱՓ</b>, ան. Մազերը թափած, ճաղատ:</p> <p><b>ՄԱԶԻԿԱԾԱԾԿ</b>, ան. Մազիկներով ծածկուած:</p> <p><b>ՄԱԶԿԱՊ</b>, գ. Մազերը կապելու երիզ՝ ժապաւեն:</p> <p><b>ՄԱԶԿԱՐՕՏ</b>, ան. Մազի կարօտ:</p> <p><b>ՄԱԶՄԱՆ</b>, գ. Մազ մանող:</p> <p><b>ՄԱԶՄԱՆՈՒԹԻՆ</b>, գ. Մազ մանելը, մազմանի արհեստը:</p>	<p><b>ՄԱԶՄՉՈՒԿ</b>, գ. (Բուս.) Բարակ՝ մազանման թելեր:</p> <p><b>ՄԱԶՈՏ</b>, ան. Մազ ունեցող:</p> <p><b>ՄԱԶՈՒԹ</b>, գ. Քարիւղի թանձր մնացորդ:</p> <p><b>ՄԱԶՈՒԹՈՏ</b>, ան. Մազութ վրան քրսուած:</p> <p><b>ՄԱԶՏԱՔ</b>, գ. Քաղցրահոտ փխրուն խէժ:</p> <p><b>ՄԱԶՔԱՇ</b>, գ. Փոքրիկ ունելիք, որով հատ-հատ մազերը քաշում պոկում են:</p> <p><b>ՄԱԹ</b>, ան. Ջարմացած, հիացած, ապշած:</p> <p><b>ՄԱԹ</b>, գ. Շախմատի խաղում այնպիսի յարձակում (շախ) հակառակորդի թագաւորի վրայ, որից ոչ մի միջոց չկայ պաշտպանուելու:</p> <p><b>ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱ</b>, գ. Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է այն քանակների յատկութիւնները, որոնք կարող են հաշուուել: Թուաբանութիւն:</p> <p><b>ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱԿԱՆ</b>, ան. Մաթեմատիկային յատուկ:</p> <p><b>ՄԱԹԵՄԱՏԻԿՈՍ</b>, գ. Մաթեմատիկայի մասնագէտ: Թուաբանագէտ:</p> <p><b>ՄԱԹԵՄԱՏԻԿՕՐԷՆ</b>, մկ. Մաթեմատիկայի միջոցով:</p> <p><b>ՄԱԹԻՆ</b>, գ. Մանր ոջիլ:</p> <p><b>ՄԱԹՈՒՋԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Մշտադալար գեղեցկատերեւ թուփ:</p> <p><b>ՄԱԺ</b>, գ. Շփելը:</p> <p><b>ՄԱԺԱԺՈՐ</b>, ան. Հիւանդոտ:</p> <p><b>ՄԱԺԵԼ</b>, նբ. Ձեռքերով շփել, տորել, մերսել:</p> <p><b>ՄԱԺՄԺԵԼ</b>, նբ. Մի քանի անգամ կմ զանազան տեղեր մաժել:</p> <p>ՄԱԺՈՂ } գ. Մարդ կմ կին, որի մասնաստի          ՄԱԺՈՒՇԻ } գ. Մարդ կմ արհեստն է մաժել հիւանդներին բժշկական նպատակով:</p> <p><b>ՄԱԺՈՐ</b>, ան. (Երած.) Երոպական երաժշտութեան մէջ այն զամման, որի մէջ երրորդից չորրորդ եւ եօթներորդից ութերորդ սասիճանները կիսաձայն են:</p>
--	--

**ՄԱԼ**, ան. գ. Մալաձ, կռտած:  
**ՄԱԼԱԶ**, ան. Անչափահաս (մարդ), որի մօրուքը դեռ չի բուսել:  
**ՄԱԼԱԿԱՆ**, գ. Ռուս աղանդաւորութեան մի աղանդի հետեւորդ:  
**ՄԱԼԱԿԱՆԵԼ**, նբ. Խառնել, բոլորը իրարու խառնել:  
**ՄԱԼԱՅԱՑԻՆԵՐ**, Մալայեան կղզիների հիմնական բնակչութիւնը:  
**ՄԱԼԱՆՉ**, գ. Մանտերքի վրայից հանած գգած բուրդը կիսալուսնի ձեւով:  
**ՄԱԼԱՇՕ**, գ. (Բուս.) Ծնեքակ:  
**ՄԱԼԱՉԱՅ** } ան. գ. Տանձի մի տեսակ:  
**ՄԱԼԱՉԻ** }  
**ՄԱԼԱՉԵՆԻ**, գ. Մալաչի տանձի ծառը:  
**ՄԱԼԵԼ**, նբ. Ճմլել: Մանրել:  
**ՄԱԼԷԶ**, գ. Ջրախառն ալիւր:  
**ՄԱԽ**, ան. Թանձրամիտ, հաստազլուխ:  
**ՄԱԽԱԶ**, ան. Անառակ, ցոփ:  
**ՄԱԽԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մախազ լինելը:  
**ՄԱԽԱԼ**, նբ. Նախանձիլ:  
**ՄԱԽԱՂ**, գ. Փոքր տոպրակ:  
**ՄԱԽԱՆՔ**, գ. Չար նախանձ:  
**ՄԱԽԻԶՍ**, գ. (Փիլիս.) Յետադիմական գաղափարական հոսանք:  
**ՄԱԽՐԻ**, գ. (Բուս.) Կոնաբերների կարգին պատկանող բարձր ծառ: Եղեւնու մի տեսակ:  
**ՄԱԾԱԿԱՆ**, ան. Մածան, մածուցիկ:  
**ՄԱԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մածական՝ կպչուն լինելը:  
**ՄԱԾԱՆԵԼ**, S. Մածուցանել: Կպցնել:  
**ՄԱԾԻԿ**, գ. Կպչող նիւթ:  
**ՄԱԾԿԵԼ**, բ. Մածիկ քսել:  
**ՄԱԾԱԲՐՈՇ**, գ. Ջրով բացած եւ մէջը հաց բրդած մածուն:  
**ՄԱԾԱԹԱՆ**, գ. Մածնի թան:  
**ՄԱԾԱԿԱՄԱՐԱԳ**, գ. Մածնով խառն կարագ:  
**ՄԱԾԱՇԱՄ**, ան. Մածնի համ ունեցող:  
**ՄԱԾԱՇՈՒ**, գ. Մածնի եւ շոռի խառնուրդ:

**ՄԱԾՆԱՊԱՆ**, գ. Մածուն շինող:  
**ՄԱԾՆԱՊՈՒՐ**, գ. Մածնով ապուր:  
**ՄԱԾՆԱՄԵՐ**, գ. Մածնի երեսի սերը:  
**ՄԱԾՆԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Մածուն ծախող:  
**ՄԱԾՆԱՏՈՒՆ**, գ. Խանութ, որտեղ մածուն եւ այլ կաթնեղէններ են ծախում:  
**ՄԱԾՆԱՔՄԱԿ**, գ. Մածնի քսակ:  
**ՄԱԾՆԻ**, գ. (Բուս.) Տորոնագգիների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:  
**ՄԱԾՆԻ ԾԱՂԻԿ**, գ. (Բուս.) Ջամբիւղաւորների կարգին պատկանող խոտ:  
**ՄԱԾՆՈՒԼ**, չբ. Կպչել, փակչել:  
**ՄԱԾՈՒԿ**, գ. Թանձրացրած, խմորանրման զանգուածային նիւթ, որ օգտագործուում է գեղարարութեան մէջ:  
**ՄԱԾՈՒՆ**, ան. գ. Մածուած՝ խմորուած՝ կպած կաթ:  
**ՄԱԾՈՒՆ-ԾԱՆԵՍ**, գ. Երեխաների խաղ:  
**ՄԱԾՈՒՑԻԿ**, ան. Մածուող՝ կպչող:  
**ՄԱԾՈՒՑԻՉ**, ան. Մածուցանող:  
**ՄԱԿ**, նախոր. մկ. Վրայ:  
**ՄԱԿԱԲԱԺԱՆՈՒՄ**, գ. Վերաբաժանում:  
**ՄԱԿԱԲԵՐԱԿԱՆ**, ան. Մակաբերութեան յատուկ, վերաբերող:  
**ՄԱԿԱԲԵՐԵԼ**, նբ. Եզրակացութիւն հանել մի բանից:  
**ՄԱԿԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Եզրակացութիւն հանելը:  
**ՄԱԿԱԲՈՅՑ**, ան. գ. Բոյս կմ կենդանի, որ ապրում է ուրիշ բոյսի կմ կենդանու վրայ:  
**ՄԱԿԱԲՈՒՇԱԿԱՆ**, ան. Մակաբոյծին եւ մակաբուծութեան յատուկ:  
**ՄԱԿԱԲՈՒՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մակաբոյծ լինելը:  
**ՄԱԿԱԲՈՅՍ**, ան. գ. Մակաբոյծ բոյս:  
**ՄԱԿԱԳԱԻԹ**, ան. Վրան գաւիթ ունեցող:  
**ՄԱԿԱԳԻՇ**, ան. Մակազրուած:

**ՄԱԿԱԳՐԱԿԱՆ**, ան. Մակագրություններ էրած:

**ՄԱԿԱԳՐԵԼ**, նր. Գրուածքի վրայ վերնագիր դնել:

**ՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վերնագիր դնելը:

**ՄԱԿԱՂԵՂ**, գ. (Բժշկ.) Դեղի փոշի, պարզ կմ խառն նիւթերից:

**ՄԱԿԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մականուանելը:

**ՄԱԿԱԼՈՒՄԻՆ**, ան. Լուսնից վեր գտնուող:

**ՄԱԿԱՍՏԱԿԱՆ**, ան. Վրայ բերող: Ինդուկտի:

**ՄԱԿԱՍԾԵԼ**, նր. Վրայ բերել, աւելացնել:

**ՄԱԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վրայ բերելը, վրայ ածելը. հետեւանք:

**ՄԱԿԱԿԱՆՈՅՑ**, ան. Վրան կառուցուած:

**ՄԱԿԱԿԵՏ**, գ. Ստորակէտի նման նշան, որ դրուում է գրի վերելը: Սղուած ձայնաւորի տեղում:

**ՄԱԿԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մականունով կանչելը:

**ՄԱԿԱՂԱՏԵՂ(Ի)**, գ. Ոչխարների համար փակ տեղ, փարսիս:

**ՄԱԿԱՂԵԼ**, չր. Ոչխարների մի տեղ հաւաքուելը, պատկերու համար:

**ՄԱԿԱՍՏԱՍՏԱԿԱՆ**, ան. Խոհական, մտածողական: Մտացածին:

**ՄԱԿԱՍՏԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խորհրդածություն:

**ՄԱԿԱՅԵԼ**, նր. Վրայ բերել:

**ՄԱԿԱՆ**, գ. Յուպ, գաւազան: Բշխանություն:

**ՄԱԿԱՆԱԲԱՐ**, մկ. Մականի նման:

**ՄԱԿԱՆԱԽԱՂ**, գ. Մականներով խաղ:

**ՄԱԿԱՆԱԿԻՐ**, ան. Մական կրող: Մականաւոր:

**ՄԱԿԱՆԱԽՈՐ**, ան. Մական կրող:

**ՄԱԿԱՆԵԼ**, նր. Մականով հարուածել, գաւազանով խփել:

**ՄԱԿԱՆՈՒՄԱՆԵԼ**, նր. Մականուն դնել:

**ՄԱԿԱՆՈՒՆ**, գ. Վերադիր անուն: Ըն-

տանիքի անուն:

**ՄԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վերադիր անունով, մականունով կոչել:

**ՄԱԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մակասելը, ասածի վրայ մի բան աւելացնելը:

**ՄԱԿԱՎԻՃԱԿ**, գ. Որին վիճակուել է ամբողջ ժառանգությունը:

**ՄԱԿԱՏԵՍՈՒՉ**, գ. Վերատեսուչ:

**ՄԱԿԱՐ**, գ. Աղջիկ առեւանգելու գնացող երիտասարդին ուղեկցող ազատ ընկերներից ամէն մէկը: Ընդհանրապէս՝ հարսանիքի հրաւիրուած բոլոր հիւրերը:

**ՄԱԿԱՐԴ**, գ. Մի փոքր քանակութեամբ մածուն, որ խառնում են տաքացած կաթի մէջ, որի հետեւանքով կաթը լերդանում՝ մածուում է, մածուն է դառնում:

**ՄԱԿԱՐԱԿ**, ան. Երեսը հարթ տախտակ:

**ՄԱԿԱՐԱԿԵԼ**, նր. Հարթ-հաւասար դարձնել:

**ՄԱԿԱՐԱՆԱԼ**, չր. Մակարդուել:

**ՄԱԿԱՐԵԼ**, նր. Կաթի մէջ մակարդ խառնել:

**ՄԱԿԱՐՈՒՄ**, գ. Մակարդելը, մակարդուելը:

**ՄԱԿԱՑԱԿԱՆ**, ան. Գիտական, ուսումնական:

**ՄԱԿԱՑՈՒ**, ան. Ուսած, հմուտ:

**ՄԱԿԱՑՈՒՑԱԿԱՆ**, ան. Յոյց տուող:

**ՄԱԿԱԻԵԼԻ**, մկ. Աւելի եւս:

**ՄԱԿԲԱՑ**, գ. (Քրկն.) Բայի վրայ դրուող (բար):

**ՄԱԿԲԱՑԱԲԱՐ**, Տ. Մակբայօրէն:

**ՄԱԿԲԱՑԱԿԱԶՄ**, ան. Մակբայից կազմուած: Մակբայակերտ:

**ՄԱԿԲԱՑԱԿԱՆ**, ան. Մակբային յատուկ:

**ՄԱԿԲԱՑԱԿԵՐՏ**, ան. Մակբայ կազմող:

**ՄԱԿԲԱՑԱՆԱԼ**, չր. Մակբայ դառնալ:

**ՄԱԿԲԱՑՈՒՆԱԿ**, ան. Մակբայ ունեցող:

**ՄԱԿԱՅՅՈՐԷՆ**, մկ. Բբրեւ մակբայ:

**ՄԱԿԱԲԱՇԽ**, ած. գ. (Քրկն.) Բառ՝ որ նշանակում է ամէն մէկի վրայ բաշխում կը բաշխող:

**ՄԱԿԱՂԵԼ**, նբ. Ոչխարները հաւաքել հանգստավայր: Տարածել, փռուել:

**ՄԱԿԻՐ**, գ. (Քրկն.) Գոյականի վրայ դրուած բառ: Վերադիր:

**ՄԱԿԻՐԱՆՇԵՂ**, ած. (դիպվ.): Մակդիրի առատութեամբ հեղձող՝ ճնշող:

**ՄԱԿԵՂՈՆԱԿԱՆ**, ած. Մակեղոնիային յատուկ, վերաբերեալ:

**ՄԱԿԵՂՈՆԱՅԻ**, ած. Մակեղոնիայում ծնուած:

**ՄԱԿԵՈՍԱԿԻՆԻ**, ած. Կրկին եռանկիւնի:

**ՄԱԿԵՐԵՍ**, գ. Մակերեւոյթ: (Երկրաչ.) Մակերեւոյթ:

**ՄԱԿԵՐԵՍԱՅԻՆ**, S. Մակերեւոյթային: Թերեւ:

**ՄԱԿԵՐԵՍԱՅՆՕՐԷՆ**, մկ. Մակերեսային կերպով:

**ՄԱԿԵՐԵՍԱԶՍ**, գ. (Մսնգ.) Առարկայի մակերեսը չափելու գործիք:

**ՄԱԿԵՐԵՆՈՅԹ**, գ. Առարկայի արտաքին երեսը ըստ լայնութեան եւ երկարութեան:

**ՄԱԿԵՐԵՆՈՒԹԱԲԱՐ**, մկ. Վերիվերոյ, երեսանց:

**ՄԱԿԵՐԵՆՈՒԹԱՆՈՐ**, ած. Մակերեւոյթից խորը:

**ՄԱԿԵՐԵՆՈՒԹԱԿԱՆ**, ած. Մակերեւոյթին յատուկ, վերաբերեալ: (Փոխ.) Վերիվերոյ:

**ՄԱԿԵՐԵՆՈՒԹԻՆ**, S. Մակերեւոյթ:

**ՄԱԿԸԹԱՑՈՒԹԻՆ**, գ. Ծովի ջրերի պարբերաբար բարձրանալը:

**ՄԱԿԸԹՐԱԿ**, յոգն. գ. Ընթրիքի վրայ ընթրիք:

**ՄԱԿԻ**, գ. (Կենդ.) Կիսակապիկների գեղին պատկանող կենդանի:

**ՄԱԿՆԻՇ**, գ. Ապրանքի՝ արտադրութեան մը գործարանային նշանը:

**ՄԱԿՆԻՇԱՒՈՐՈՒՄ**, գ. Ապրանքի որակի, բաղադրութեան, պահպանման եւ այլ կարգի տեղեկութիւններ պարունակող նշում:

**ՄԱԿՆՇՈՒԵԼ**, բ. Մակնշման ենթակայ տեղեկութիւններով օժտել:

**ՄԱԿՇԱՂԱՊԵԼ**, նբ. Մի բառ միւսի հետ կապել:

**ՄԱԿՈՅԿ**, գ. Նեղ՝ երկայն փոքր նաւակ:

**ՄԱԿՈՒԿԱԶԵԻ**, ած. Մակոյկի ձեւ ունեցող:

**ՄԱԿՈՒԿԱՃԵՄ**, գ. Մակոյկով ձեւելը՝ զբօսանք կատարելը:

**ՄԱԿՈՒԿԱՎԱՐ**, ած. գ. Մակոյկը վարող:

**ՄԱԿՊԵՏԱԿԱՆ**, ած. Վերին պետական, զերագոյն:

**ՄԱԿՍԱՍԿՈՒԹԻՆ**, գ. Աւելի սաստկութիւն:

**ՄԱԿՍՏԵՂԾ**, ած. Մի բանի վրայ ստեղծուած:

**ՄԱԿՏԱՌ**, S. Վերտառութիւն:

**ՄԱԿՏԱՌՈՒԹԻՆ**, S. Վերտառութիւն:

**ՄԱԿՏԱՐԱԾ**, ած. Վերից վար տարածուած:

**ՄԱԿՏՐԱՅ**, գ. Հացի խմոր շաղախելու տաշտ:

**ՄԱՀ**, գ. Կեանքի բոլոր գործունէութիւնների վերջնական դադարումը գործարանաւոր մարմնի մէջ: Սպանութիւն, կոտորած: Տանջանք, տագնապ:

**ՄԱՀԱԲԵՐ**, ած. Մահ բերող:

**ՄԱՀԱԲԵՐԵԼ**, չբ. Մահուան դուռը հասնել:

**ՄԱՀԱԲԼՈՒՐ**, գ. Մահուան բլուր, գերեզմանի վրայ կուտում հող:

**ՄԱՀԱԲՈՅԾ**, ած. Մահադիմ:

**ՄԱՀԱԲՈՅՐ**, ած. Մահահոտ:

**ՄԱՀԱԳԻՆ**, ած. Մահուան պէս տանջալի:

**ՄԱՀԱԳԻՐ**, գ. Մահուան վճիռ պարու-

նակող գրություն:

**ՄԱՀԱԳՈՅԺ**, գ. Մահուան մասին գոյժ, բօթաբեր լուր:

**ՄԱՀԱԳՈՆԻ**, գ. (Բուս.) Կիտրոնազգիների կարգին պատկանող բարձր ծառ:

**ՄԱՀԱԳՈՐԾ**, ան. Մահ գործող:

**ՄԱՀԱԳՈՒՇԱԿ**, ան. Մահ գուշակող:

**ՄԱՀԱԴԱԻ**, գ. Մահուան դաւ լարելը:

**ՄԱՀԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Վերակենդանություն:

**ՄԱՀԱԴԵՂ**, գ. Մահուան դեղ, թոյն:

**ՄԱՀԱԴԷՄ**, ան. Մեռելի դեմք ունեցող:

**ՄԱՀԱԴՐՈՇՄ**, ան. Մահուան դրոշմը կրող:

**ՄԱՀԱԶԱԳ**, գ. Զանգահարություն մէկի մահուան առթիւ:

**ՄԱՀԱԶԳ**, գ. Ազդարարություն՝ յայտարարություն մահուան մասին:

**ՄԱՀԱԶԵԿՈՅՑ**, ան. Մահը տեղեկացնող:

**ՄԱՀԱԶԷՆ**, գ. Մահուան զէնք, սպանութեան գործիք:

**ՄԱՀԱԹԱՔՈՅՑ**, ան. Իր մէջ մահ պարունակող:

**ՄԱՀԱԹՄԲԻՐ**, գ. Մահուան թմրություն, մահուան քուն:

**ՄԱՀԱԹՈՅՆ**, գ. Մահադեղ:

**ՄԱՀԱԼԻ**, ան. Մահով լցուած:

**ՄԱՀԱԼԻ**, գ. (Կենդ.) Մերիտոսների ցեղին պատկանող փոքր թռչուն:

**ՄԱՀԱԼՈՅՑ**, ան. Մահը լուծող, մահը վերացնող:

**ՄԱՀԱԾԻՆ**, ան. Մահ ծնող:

**ՄԱՀԱԾՈՒ**, ան. Մահաբեր:

**ՄԱՀԱԿ**, գ. Ձեռքի հաստ՝ պինդ գաւազան, կոպալ:

**ՄԱՀԱԿԱՆ**, ան. Մահին յատուկ:

**ՄԱՀԱԿԱՊ**, ան. Մահը կապած:

**ՄԱՀԱԿԱՒՈՐ**, ան. Մահակ ունեցող:

**ՄԱՀԱԿԵՐՊ**, ան. Մահի կերպ:

**ՄԱՀԱԿԵՐՊԱՐԱՆ**, ան. Մահի կերպարանք ունեցող:

**ՄԱՀԱԿԻՐ**, ան. Մահ կրող:

**ՄԱՀԱԿԻՑ**, ան. Մահին մասնակից:

**ՄԱՀԱԿՈՐՁ**, ան. Մահից կորզուած:

**ՄԱՀԱԿՈՒԼ**, ան. Մահից կլանուած:

**ՄԱՀԱԿՈՒՆՉ**, ան. Մահ կոնչացող, չարագուշակ:

**ՄԱՀԱՀԱՄԲՈՅՐ**, ան. Մահի հետ մտերիմ:

**ՄԱՀԱՀԱՆԳՈՅՆ**, ան. Մահի նման:

**ՄԱՀԱՀԱՐՈՒԱԾ**, գ. Մահացու հարուած:

**ՄԱՀԱՀՈՏ**, ան. Ինչից որ մահուան հոտ է գալիս:

**ՄԱՀԱԶԱՅՆ**, ան. Մահ բերող ձայն:

**ՄԱՀԱԶԻԳ**, ան. Դէպի մահը ձգող:

**ՄԱՀԱՄԱՏՈՅՑ**, ան. Մահ մատուցանող:

**ՄԱՀԱՄԵՐՁ**, ան. Որի մահը մօտեցել է:

**ՄԱՀԱՄՈՒՑ**, ան. Ուր մտնում են մահից յետոյ: Դէպի մահ մտնող:

**ՄԱՀԱՆԱԼ**, չք. Մահուան ենթարկուել, մեռնել:

**ՄԱՀԱՇԵՈՒԿ**, ան. Մահուան մասին շշուկ պարունակող:

**ՄԱՀԱՇԵՈՒՋ**, ան. Մահ շնջացող:

**ՄԱՀԱՇՈՒՆՉ**, ան. Նա որ մահ է շնչում: Մահուան շունչ ունեցող:

**ՄԱՀԱՊԱՏԻԺ**, գ. Դատարանի որոշած մահուան պատիժ:

**ՄԱՀԱՊԱՐՑ**, ան. Մահուան դատապարտուած:

**ՄԱՀԱՊԱՐՑԱԿԱՆ**, ան. Մահապարտին յատուկ:

**ՄԱՀԱՊԱՐՑԵԼ**, նք. Մահուան դատապարտել:

**ՄԱՀԱՊԱՐՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մահապարտ լինելը:

**ՄԱՀԱՌԻԹ**, ան. Մահուան առիթ եղող:

**ՄԱՀԱՄԱՍՏ**, ան. Մահուան սաստ պարունակող:

**ՄԱՀԱՄԱՐՍՈՒՌ**, ան. Մահի նման սարսուռ պարունակող:



**ՄԱՀԱՍԿԻԶՔ**, գ. Մահուան սկիզբ եղող:  
**ՄԱՀԱՍՏԱՆ**, գ. Մպանդանոց, մահուան երկիր:  
**ՄԱՀԱՍՏՈՒԵՐ**, ան. Մահուան ստուերի մէջ եղող:  
**ՄԱՀԱՍՓԻՒՌ**, ան. Մահ սփռող:  
**ՄԱՀԱՎՃԻՌ**, գ. Մահուան դատավճիռ:  
**ՄԱՀԱՏԱՐ**, ան. Դէպի մահ տանող:  
**ՄԱՀԱՏԱՐԱԾ**, ան. Մահ սփռող՝ տարածող:  
**ՄԱՀԱՏԱՐԱՓ**, ան. Չանգուածային մահ պատճառող:  
**ՄԱՀԱՏՈՒ**, ան. Մահ տուող:  
**ՄԱՀԱՐԱՐ**, ան. Մահ առաջացնող:  
**ՄԱՀԱՐՁԱՆ**, գ. Գերեզմանի վրայ կանգնեցրած արձան:  
**ՄԱՀԱՑԱՆ**, ան. Մահ ցանող:  
**ՄԱՀԱՑՈՒ**, ան. Մահ բերող, մահացնող:  
**ՄԱՀԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մահացու՝ մահկանացու լինելը:  
**ՄԱՀԱՑՈՒՑԱԿ**, գ. Համառօտ կենսագրական տեղեկութիւն նոր մեռած մարդու մասին:  
**ՄԱՀԱՑՈՒՑԻՉ**, ան. Մահացնող, սպաննող:  
**ՄԱՀԱՓՈՂՁ**, գ. Մպանութեան կմ անձնասպանութեան փորձ:  
**ՄԱՀԱՔՈՒՆ**, գ. Մահուան քուն, վերջին քուն:  
**ՄԱՀԱՔՐՏԻՆՔ**, գ. Մահուան քրտինք:  
**ՄԱՀԴԱՆԱԿ**, գ. (Բուս.) Երկու ոտնաչափ բարձր, հաստ որձայրվ բոյս:  
**ՄԱՀԵՐԳ**, գ. Տխուր երգ: Թաղմանական քայլերգ:  
**ՄԱՀԵՐԳԱԿ**, ան. Մահը երգող:  
**ՄԱՀԸՆԿԱՆ**, ան. Մահ ընդունող:  
**ՄԱՀԻԿ**, գ. Եղջերաձէլ լուսին: Օսմանեան պետութեան զինանշանը:  
**ՄԱՀԻՃ**, գ. Անկողին:  
**ՄԱՀԻՃԱԶԵՒ**, ան. Մահճի ձէլ ունեցող:  
**ՄԱՀԿԱԲԱՐ**, մկ. Մահկի պէս:  
**ՄԱՀԿԱՅԻՆ**, ան. Մահկի ձէլով:

**ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒ**, ան. Նա որ ենթակայ է մահուան: գ. Մարդ:  
**ՄԱՀԿԱՆԱՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մահկանացու լինելը:  
**ՄԱՀՃԱԲԱՐՁ**, ան. Անկողիններ կրող, իր մէջ անկողիններ ունեցող:  
**ՄԱՀՃԱԿԱՆ**, ան. 1. Անկողնում ընկած: 2. գ. Անկողնի այն մասը, որ մահիճը կը պարունակէ:  
**ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆ**, ան. Մահմետի քարոզած՝ վարդապետած:  
**ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆԱՆԱՆ**, չք. Մահմետական դառնալ:  
**ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆԱՑՈՒՄ**, գ. Մահմետականանալը:  
**ՄԱՀՄԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մահմետական կրօն:  
**ՄԱՀՈՏ**, ան. Որտեղ մահ շատ է պատահում, մահաբեր:  
**ՄԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մահկանացու լինելը:  
**ՄԱՀՈՒՉԱՓ**, մկ. Մինչեւ մահ:  
**ՄԱՀՈՒՂ**, գ. Բաւական հաստ բրդի գործուածք:  
**ՄԱՀՏԱՐԱԺԱՍ**, գ. Տարածում՝ ժամանակից դուրս՝ յանկարծական մահ:  
**ՄԱՀՏԵՍԻ**, Երուսաղէմ ուխտի գնացած, հաջի:  
**ՄԱՀՐԵԼ**, նք. Կնոջը ժառանգութիւն՝ բաժին թողնել:  
**ՄԱՂ**, գ. Չարից, բարակ մետաղալարից կմ արբէշումից հիւսած ցանց: Նման. Մեղուների գործած բջիջ: Չտող գործիք:  
**ՄԱՂԱԲԱՆ**, ան. գ. Մաղը բախելով հմայութիւն անող:  
**ՄԱՂԱԳԼՈՒԻՆ**, գ. Մաղի զլուխը:  
**ՄԱՂԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Մաղ գործող, մաղ շինող:  
**ՄԱՂԱԳՈՐԾԱՐԱՆ**, գ. Մաղ շինելու գործարան:  
**ՄԱՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաղագործ լինելը:  
**ՄԱՂԱԴԱՆՈՍ**, Տե՛ս Կարոս: Ազատգեղ:

**ՄԱՂԱԼ**, գ. Անաստունների մակադելը:  
 Այն տեղը, ուր ոչխարը մակադում է:  
**ՄԱՂԱՍ**, գ. (Կազմախ.) Սպիտակ՝ մա-  
 ծուցիկ՝ թելի պէս ձգուող հիւթ: Ծննդա-  
 բերութիւնից յետոյ ծննդական գործա-  
 րանից հոսող հիւթ:  
**ՄԱՂԱՍԱԹՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Լորձա-  
 թորութիւն:  
**ՄԱՂԱՍԱԼԻՑ**, ան. Մաղասով լցուած:  
**ՄԱՂԱՍԱՀՈՍ**, ան. Մաղաս հոսեցնող,  
 արտադրող:  
**ՄԱՂԱՍԱՅԻՆ**, ան. Մաղասին յատուկ:  
**ՄԱՂԱՍԱԲՈՐ**, ան. Մաղաս ունեցող:  
**ՄԱՂԱՏԵՍԱԿ**, ան. Մաղի տեսակ:  
**ՄԱՂԱՐԱՆ**, գ. Որտեղ մաղում են  
 ալիւրը, ցորենը:  
**ՄԱՂԵԼ**, նբ. Ալիւրը կմ ընդէդէնը մաղի  
 մէջ ածելով մաղը շարժել:  
**ՄԱՂԹ**, գ. Մաղթանք:  
**ՄԱՂԹԱԿԱՆ**, ան. Մաղթողական:  
**ՄԱՂԹԱՆՈՒՍԳ**, գ. Հանդիսանուագ:  
**ՄԱՂԹԱՆՔ**, գ. Աղաչանք, միջնորդու-  
 թիւն, աղերսանք: (Կրօն.) Եկեղեցական  
 հանդէս:  
**ՄԱՂԹԵԼ**, նբ. Աղաչել, միջնորդել:  
**ՄԱՂԹՈՂԱԿԱՆ**, ան. Մաղթանք՝ աղա-  
 չանք՝ խնդրուածք պարունակող:  
**ՄԱՂԻԿ-ՄԱՂԻԿ**, մկ. Մանր կաթիլ-  
 ներով:  
**ՄԱՂԻՍԱԶ**, գ. Հայ Արշակունի թագաւոր-  
 ների թիկնապահ զօրքի պետը:  
**ՄԱՂԻՍԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաղխազի պաշ-  
 տօնը:  
**ՄԱՂԾԱԿ ԱՆԵԼ**, Մաղի պէս ծակծկել:  
**ՄԱՂԶ**, գ. (Կազմախ.) Մածուցիկ դառն  
 հիւթ, կանսչ-դեղնագոյն, որ գոյանում է  
 լեարդում:  
**ՄԱՂԶԱԳՈՅՆ**, ան. Մաղձի գոյն ունե-  
 ցող:  
**ՄԱՂԶԱՐԵՂ**, գ. Դեղ, որ առաջ է բերում  
 աւելորդ մաղձի փսխում:  
**ՄԱՂԶԱԼԻՑ**, ան. Մաղձով լցուած:

**ՄԱՂԶԱԽԱՌՆ**, ան. Մաղձի հետ խառն-  
 ուած:  
**ՄԱՂԶԱՀԱՍ**, ան. Մաղձի համ ունեցող:  
**ՄԱՂԶԱՄԱԿԱՐԴԱԿ**, ան. Մաղձով  
 մակարդում:  
**ՄԱՂԶԱՅԻՆ**, ան. Մաղձին յատուկ:  
**ՄԱՂԶԱՊԱՐԿ**, Տ. Մաղձափամփուշտ:  
 Լեղապարկ:  
**ՄԱՂԶԱՏԱՐ**, ան. Մաղձը իր մէջ տա-  
 նող՝ կրող:  
**ՄԱՂԶԱՏԵՆՆ**, գ. Լեղապարկի բորբո-  
 քումից առաջացած տենդ:  
**ՄԱՂԶԱՏԵՍԱԿ**, ան. Մաղձի տեսակ,  
 մաղձի նմանող:  
**ՄԱՂԶԱՐՄԱՏ**, գ. (Բուս.) Մանուշակի  
 մի տեսակը:  
**ՄԱՂԶԱՓԱՍՓՈՒՇՏ**, գ. (Կազմախ.)  
 Փամփուշտ լեցումի մէջ: Մաշկապարկ,  
 լեղապարկ:  
**ՄԱՂԶԱՔԱՐ**, գ. (Ախտ.) Մաղձի քարա-  
 ցած մրուր:  
**ՄԱՂԶՐԱԿԱՆ**, ան. Մաղձը պարու-  
 նակող:  
**ՄԱՂԶՈՏ**, ան. Մաղձ պարունակող:  
**ՄԱՂԶՈՏ**, ան. Իւրոտ՝ կեղտոտ բուրդ:  
**ՄԱՂԶՈՏԱԲԱՐ**, մկ. Մաղձոտ կերպով:  
**ՄԱՂԶՈՏԵԼ**, չբ. Մաղձոտ դառնալ,  
 զայրանալ:  
**ՄԱՂԶՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաղձոտ լինելը,  
 դաժանութիւն, զայրացկոտութիւն:  
**ՄԱՂՄԱՂ**, գ. Մարմանդ կրակ:  
**ՄԱՂՄԱՂԵԼ**, (կրկն. Մաղելի), նբ. Շատ  
 կմ երկար մաղել:  
**ՄԱՂՄՂԵԼ**, չբ. Բարակ անձրեւ գալ:  
**ՄԱՂՈՑ**, գ. Մաղելու գործիք:  
**ՄԱՃԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաճկալ լի-  
 նելը:  
**ՄԱՃԱՌ**, գ. Ձկան մի տեսակ:  
**ՄԱՃԱՌ**, գ. Թթու դրած բազկի (կար-  
 միր) տակ:  
**ՄԱՃԱՍ**, գ. Ձարկերակ, բազկերակ:  
**ՄԱՃԱՐ**, գ. Երբ նոր նստած գինի:

**ՄԱՃԵՂԲԱՅՐ**, գ. Գուրթանի մաճին դըր-  
 ուած փոքր մաճը:  
**ՄԱՃԿԱԼ**, գ. Մաճը բռնող:  
**ՄԱՃԿԱԼԵՂԲԱՅՐ**, գ. Մաճկալին ըն-  
 կերակցող անձը:  
**ՄԱՃԿԱԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաճկալի գրադ-  
 մունքը: Մաճկալ լինելը:  
**ՄԱՄ**, գ. Մեծ մայր:  
**ՄԱՄԱ**, գ. Մայրիկ:  
**ՄԱՄԱՍՄԱԿ**, ան. Կեղծաւոր, քսու:  
**ՄԱՄԱՑ**, գ. Մարտուած կերակուրի  
 սննդարար մասը:  
**ՄԱՄԻԿ**, գ. Մամ, մեծ մայր:  
**ՄԱՄԻՐԱՆ**, գ. (Բուս.) Փոքր ծիծեռնա-  
 խոտ:  
**ՄԱՍԼԱԳԻՐ**, գ. (Տպգր.) Գրքի սեղմ  
 անունը, որ դրուած է ամէն մի մամուլի  
 առաջին երեսին:  
**ՄԱՍԼԱԿ**, գ. Փոքր մամուլ: Սեղմակ:  
**ՄԱՍԼԻՉ**, գ. ան. Մամլող գործիք, սարք:  
**ՄԱՄՆԱԳՈՑՆ**, ան. Մամուլի գոյն ու-  
 նեցող:  
**ՄԱՄՆԻ**, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների  
 կարգին պատկանող թուփ:  
**ՄԱՄՆՈՒՏ**, գ. Որտեղ մամխի թփեր  
 շատ են բուսած:  
**ՄԱՄՇԵԼ**, նբ. Ցած ձայնով եւ անհաս-  
 կանալի կերպով խօսել, խօսածը  
 չկարողանալ հասկացնել:  
**ՄԱՄՈՒԱՅ**, գ. Հարստութիւնը մարմ-  
 նացնող կուրք:  
**ՄԱՄՈՒԱՊԱՇՏ**, Մամոնայ պաշտող:  
**ՄԱՄՈՒՏ**, գ. (Կենդ.) Փղերի այժմ անհե-  
 տացած ցեղ, բրդոտ մարմնով:  
**ՄԱՄՈՒԼ**, գ. Զանազան համակարգի՝  
 ձեռքով կմ գործիքական ոյժով բանող  
 սարք: Այժմ տպագրական մամուլները:  
 Տպագրական մամուլով գրքեր  
 տպագրելը, տպագրութիւն: Լրագրու-  
 թիւն:  
**ՄԱՄՈՒԻՆ**, գ. Մամխի թփի պտուղը:  
**1. ՄԱՄՈՒԿ**, S. Սարդ:

**2. ՄԱՄՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի խոտ:  
**ՄԱՄՈՒՌ**, գ. (Բուս.) Գաղտնաբեղուն  
 բոյսերի հատուածին պատկանող ստո-  
 բին բոյսերի դաս:  
**ՄԱՄՈՒԱԳԱՆԳՈՒՐ**, ան. (բնաս.) Մա-  
 մուրի պէս գանգուր:  
**ՄԱՄՈՒԱԳՈՅՆ**, ան. Մամուրի գոյնի:  
**ՄԱՄՈՒԱԼՈՒ**, գ. (Բուս.) Իսլանդական  
 քարաքոս, ուղղաձիգ, թփաձեւ, մուգ  
 կանաչ կմ գորշ գոյնով, որ բուսնում է  
 հիւսիսային երկրներում:  
**ՄԱՄՈՒԱԿԱԼԵԼ**, չբ. Վրան մամուր  
 կապել:  
**ՄԱՄՈՒԱԿԵՐ**, ան. Մամուր ուտող:  
**ՄԱՄՈՒԱԿԵՐՊ**, ան. Մամուրի նմանող:  
**ՄԱՄՈՒԱՊԱՏ**, ան. Մամուրով  
 պատուած, մամուրակալած:  
**ՄԱՄՈՒԱՄԵՐ**, ան. Մամուր սիրող:  
**ՄԱՄՈՒՈՏ**, ան. Որտեղ մամուր շատ  
 կայ:  
**ՄԱՄՈՒՈՐ**, գ. (Կենդ.) Ծովերի մէջ ապ-  
 բող մի տեսակ շատ փոքր որդ:  
**ՄԱՄՈՒՌՏ**, գ. Մամուրով ծածկուած  
 տեղ:  
**ՄԱՅԵԼ**, չբ. Գառների եւ ոչխարների  
 բա-  
 նաչել:  
**ՄԱՅՐ**, գ. Կին, որ երեխայ է ծնել: Հկր.  
 Հայր: (Տպար.) Մետաղեայ կաղապար:  
 Պատճառ:  
**ՄԱՅՐԱԱՂՈԹՔ**, գ. Մայրական աղօթք:  
**ՄԱՅՐԱԲԱՐ**, մկ. Մօր նման, ինչպէս  
 մայր:  
**ՄԱՅՐԱԲԱՐԲԱՌ**, ան. Մայրենի լեզ-  
 ուով խօսող:  
**ՄԱՅՐԱԳԻՐ**, գ. Զուակ որդեգրած՝ իբր  
 մայր ճանաչած կին:  
**ՄԱՅՐԱԳՈՐՈՎ** } ան. Մայրական գո-  
**ՄԱՅՐԱԳՈՒԹ** } րով՝ մայրական գուրգուրանք ունեցող:  
**ՄԱՅՐԱՆԱՄ**, ան. Մօր նման խնամող:  
**ՄԱՅՐԱԾԻՆ**, ան. Մօրից, մահկանացու

<p>կնոջից ծնած:  <b>ՄԱՅՐԱԿԱՆ</b>, ան. Մօրը յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ՄԱՅՐԱԿԵՐՏ</b>, ան. Մայր կմ մայրի փայտից շինած:  <b>ՄԱՅՐԱՀԱԻ</b>, գ. (Կենդ.) Բուն հաւերի կարգին պատկանող թռչուն:  <b>ՄԱՅՐԱՀՈՂ</b>, գ. Երկրի հիմնական մասը, մայր հողը:  <b>ՄԱՅՐԱՄԱՍԾ</b>, ան. Գետնի վրայ կպած:  <b>ՄԱՅՐԱՄԱՀԻԿ</b>, ան. Մայրը մեռած:  <b>ՄԱՅՐԱՍՈՒՏ</b>, գ. 1. Արեգակի մայր մտնելը: 2. Վախճան, գոյութեան վերջին շրջան:  <b>ՄԱՅՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Մայր դառնալ, զուակ ծնել:  <b>ՄԱՅՐԱՊԵՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Գլխաւոր մայր, կուսանաց վանքի մեծաւորուհին:  <b>ՄԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ան. Մայրապետին վերաբերող:  <b>ՄԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մայրապետ լինելը:  <b>ՄԱՅՐԱՍԵՐ</b>, ան. Իր մօրը սիրող:  <b>ՄԱՅՐԱՍԻՐՏ</b>, ան. Մօր նման սիրտ ունեցող:  <b>ՄԱՅՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մայրասէր լինելը:  <b>ՄԱՅՐԱՍՊԱՆ</b>, ան. գ. Իր մօրն սպանող:  <b>ՄԱՅՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մայրասպան լինելը:  <b>ՄԱՅՐԱՎԱՆԵՅԻ</b>, ան. Մայրավանքի միաբան:  <b>ՄԱՅՐԱՎԱՆՔ</b>, գ. Գլխաւոր վանք:  <b>ՄԱՅՐԱՍԱՏ</b>, գ. Մօր մայրը:  <b>ՄԱՅՐԱՑՆԵԼ</b>, գ. Մայր դարձնել:  <b>ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔ</b>, գ. Մայր կմ գլխաւոր քաղաք: Պետութեան այն քաղաքը, որտեղ գտնուում է այդ պետութեան կենտրոնական իշխանութիւնը:  <b>ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱԿԱՆ</b>, ան. Մայրաքաղաքին յատուկ:</p>	<p><b>ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԱՑԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մայրաքաղաքացի լինելը:  <b>ՄԱՅՐԵՀԱԻ</b>, գ. (Կենդ.) Մայրահաւերի ցեղին պատկանող թռչուն:  <b>ՄԱՅՐԵՆԻ</b>, ան. Մօրը յատուկ:  <b>ՄԱՅՐԻ</b>, գ. (Բուս.) Եղեւնիների կարգին պատկանող ծառ:  <b>ՄԱՅՐԻԿ</b>, գ. Մայր, սիրելի մայր:  <b>ՄԱՅՐԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախնական ժամանակի տոհմային կարգ:  <b>ՄԱՅՐՀԱՇԻԻ</b>, Տ. Մայր մատեան:  <b>ՄԱՅՐՈՒՂԱՄԵՐՁ</b>, ան. Մայրուղուն մօտիկ:  <b>ՄԱՅՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մայր լինելը:  <b>ՄԱՅՐՐՈՒՆԱԿ</b>, ան. Մայրական:  <b>ՄԱՆ</b>, գ. Պտոյտ: Շրջան:  <b>ՄԱՆԱՆԱԳՈՐՑ</b>, գ. Մանուածք կատարող:  <b>ՄԱՆԱՆԱԳՈՐՑԱԿԱՆ</b>, ան. Մանուածագործին վերաբերող:  <b>ՄԱՆԱՅ</b>, գ. Փորձանք, դժբախտութիւն:  <b>ՄԱՆԱՍՅ</b>, գ. 1. (Բուս.) Շաքարանման նիւթ: 2. Ուտելու շատ քիչ քանակութիւն:  <b>ՄԱՆԱՆԵԽ</b> } գ. (Բուս.) Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:  <b>ՄԱՆԱՎՈՒՃ</b>, գ. Բեւեկնի ծառի պտուղը:  <b>ՄԱՆԱՐԱՆ</b>, գ. Գործարան, որտեղ թել են մանուս:  <b>ՄԱՆԱԻԱՆՆ</b>, մկ. շղ. Համեմատութիւնների մէջ՝ ցոյց է տալիս վերջինի առաւելութիւնը: Յատկապէս:  <b>ՄԱՆԳԱՂ</b>, գ. Կեռ, սրաբերան երկայթէ գործիք: Խոտը հնձելու համար:  <b>ՄԱՆԳԱՂԱԲԵՐԱՆ</b>, գ. Մանգաղի բերանը:  <b>ՄԱՆԳԱՂԱՁԵԻ</b>, ան. Մանգաղի ձեւ ունեցող, կեռ:  <b>ՄԱՆԳԱՂ(Ա)ԻՈՐ</b>, ան. Մանգաղ ունեցող:  <b>ՄԱՆԳԱՂԱՔԱՂ</b>, ան. Մանգաղով քա-</p>
---	--

<p>դած: Հկո. Գերանդուարադ:  <b>ՄԱՆԳԱՂԵԼ</b>, նբ. Մանգաղով հնձել:  <b>ՄԱՆԳԱՆԷՉ</b>, (Հանք.) Պարզ մետաղա-  կան մարմին:  <b>ՄԱՆԳԱՌ</b>, գ. Խնորեղէն ուտելիք:  <b>ՄԱՆԴԱԼ</b>, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  <b>1. ՄԱՆԴԱՐԻՆ</b>, գ. Կայսերական Չի-  նաստանում՝ բարձր պետական պաշ-  տօնեայ:  <b>2. ՄԱՆԴԱՐԻՆ</b>, գ. Նարնջի մի տեսակը:  <b>ՄԱՆԵԿԱՁԵԻ</b>, ան. Մանեկի ձեռ ունե-  ցող:  <b>ՄԱՆԵԿԱՁԵԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանեկաձեռ  լինելը:  <b>ՄԱՆԵԿԱԽՈՐ</b>, ան. Մանեակ ունեցող:  <b>ՄԱՆԷԹ</b>, գ. Ռուսական դրամ:  <b>ՄԱՆԷԹԱՆՈՅ</b>, ան. Մի մանեթ արժեցող:  <b>1. ՄԱՆԻ</b>, գ. Անորոշ տեսակի թուփ:  <b>2. ՄԱՆԻ</b>, գ. Հայկական ամիսների  տասնվեցերորդ օրը:  <b>ՄԱՆԻՔԵՂ</b>, գ. (Բուս.) Բաժակաբերների  կարգին պատկանող ծառ:  <b>ՄԱՆԻՔԵՑԻ</b>, ան. գ. Մանի աղանդա-  ւորին հետեւող:  <b>ՄԱՆԻՔԷՍԿԱՆ</b>, ան. Մանիի աղանդի  վերաբերեալ:  <b>ՄԱՆԾԱԻԵԼ</b>, ան. Ապուշ, դմբօ:  <b>ՄԱՆԿ</b>, գ. Խորամանկություն, նենգու-  թիւն:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՆ</b>, ան. գ. Մանկաբանու-  թեան մասնագէտ:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Մանկաբանու-  թեան յատուկ:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Մանուկի՝ երեխայի  պէս:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՉ</b>, ան. գ. Ծննդաբեր կի-  ներու բժիշկ: Դայեակ:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՉԱԿԱՆ</b>, ան. Մանկաբար-  ձին եւ մանկաբարձութեան յատուկ:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանկաբար-  ձ լինելը:</p>	<p><b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՉՈՒՇԻ</b>, գ. Մանկաբարձ  կին:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՈՅ</b>, ան. Մանկական բարք  ու բնատրոթիւն ունեցող:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՈՅԱԿԱՆ</b>, ան. Մանկական  բարքին յատուկ:  <b>ՄԱՆԿԱԲԱՐՔ</b>, գ. Մանկական բարք:  <b>ՄԱՆԿԱԲՈՅԾ</b>, ան. Երեխայ սնուցանող:  <b>ՄԱՆԿԱԳՈՂ</b>, ան. Երեխայ գողացող:  <b>ՄԱՆԿԱԴԵՍՔ</b>, գ. Երեխայի դէմք:  <b>ՄԱՆԿԱԾՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Երեխաներ  ծնելը:  <b>ՄԱՆԿԱԾՈՒ</b>, ան. գ. Մանուկին ման  ածող:  <b>ՄԱՆԿԱԿԱՆ</b>, ան. Մանուկին՝ երեխա-  յին յատուկ, վերաբերեալ, տղայական:  <b>ՄԱՆԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանկական  լինելը:  <b>ՄԱՆԿԱԿՈՏՈՐ</b>, ան. Երեխաներին կո-  տորող:  <b>ՄԱՆԿԱԿՈՐՈՅՍ</b>, ան. Երեխային կոր-  ցրած:  <b>ՄԱՆԿԱԿԻԹՈՒԹԻՒՆ</b>, S. Մանկավար-  ժութիւն:  <b>ՄԱՆԿԱՀԱՍԱԿ</b>, ան. Մանկական հա-  սակ ունեցող:  <b>ՄԱՆԿԱՀՐԱՊԱՐԱԿ</b>, գ. Դաստիարակ-  չական հաստատութիւն՝ նախապրո-  ցական եւ դպրոցական հասակի երե-  խա-  ների համար:  <b>ՄԱՆԿԱՄԱՐԴ</b>, ան. Երիտասարդ, դե-  ռատի:  <b>ՄԱՆԿԱՄԻՏ</b>, ան. Տղայամիտ, երեխա-  յամիտ:  <b>ՄԱՆԿԱՄՍՈՒՐ</b>, գ. Հիմնարկ, որի մէջ  ծծկեր եւ նախադպրոցական տարիքի  երեխաներն ստանում են սնունդ եւ  խնամք:  <b>ՄԱՆԿԱՄՏԱԿԱՆ</b>, ան. Մանկամիտին  յատուկ:</p>
---	---

**ՄԱՆԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանկավիտ լինելը:  
**ՄԱՆԿԱՆԱԼ**, չբ. Մանկություն ստանալ:  
**ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԵԶ**, գ. Երեխաների պարտեզ:  
**ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒՇԻ**, գ. Մանկապարտեզի վարիչ կին:  
**ՄԱՆԿԱՍԷՐ**, ած. (Բր) Երեխաներ սիրող:  
**ՄԱՆԿԱՍԻՐԱԲԱՐ**, մկ. Մանկասերի նման:  
**ՄԱՆԿԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Մանկասերին վերաբերող:  
**ՄԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանկասեր լինելը:  
**ՄԱՆԿԱՍՈՒԳ**, ած. Մանկան նման սզացող:  
**ՄԱՆԿԱՍՊԱՆ**, ած. Երեխաներ սպանող:  
**ՄԱՆԿԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանուկներ սպանելը:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԺ**, ած. գ. Երեխաներին վարժեցնող, դաստիարակող:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ**, ած. Մանկավարժին ու մանկավարժության յատուկ:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱՆՑ**, գ. Դպրոց կմ դպրոցի բաժանունը, որտեղ սովորեցնում են մանկավարժություն:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երեխաներին վարժեցնելը, կրթելը:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԺՕՐԷՆ**, մկ. Մանկավարժական կանոնների համաձայն:  
**ՄԱՆԿԱՎԱՐԻ**, մկ. Մանկան նման:  
**ՄԱՆԿԱՍԱԾ**, ած. Փոքր երեխաներին խնամող:  
**ՄԱՆԿԱՍԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանկատած լինելը:  
**ՄԱՆԿԱՍԻ**, ած. Մանկահասակ, դեռահասակ:  
**ՄԱՆԿԱՍԷՐ**, ած. Երեխայ ունեցող:  
**ՄԱՆԿԵՐԱՍ**, գ. Երեխաների խումբ:  
**ՄԱՆԿԻԿ**, գ. Շատ փոքր երեխայ:

**ՄԱՆԿԼԱԻ**, գ. Ծեծելու գործիք, լախտ, զաւազան:  
**ՄԱՆԿԼԱԻԿ**, գ. 1. Ազնուական տոհմից երիտասարդ, սպասաւորում էր իշխանաւորներին եւ ուղեկցում էր նրանց շքերթի: 2. Փխբ. Մէկի տրամադրութեան տակ գտնուող երիտասարդ: Կէջեփոկով զինուած սպասաւոր: Կամակատար, խամաճիկ:  
**ՄԱՆԿՈՒՆԱԿ**, ած. Մանկավիտ:  
**ՄԱՆԿՈՒԹ**, մկ. Մանկութեան ժամանակ:  
**ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանուկ՝ երեխայ լինելը:  
**ՄԱՆԿՈՒՐՏՈՒՆ**, բ. Մանկուրտ դարձուել, մանկուրտացուել, բռնի կերպով յիշողութիւնից զրկուել:  
**ՄԱՆԿՏԻ**, գ. Մանուկների՝ երեխաների խումբ:  
**ՄԱՆՁՐԵՆ**, չբ. Այրուել:  
**ՄԱՆՇՈՒՐ**, գ. Հրովարտակ:  
**ՄԱՆՈՂԱԿ**, գ. Մարդ:  
**ՄԱՆՈՒԱԾ**, գ. Մանելը՝ մանուելը:  
**ՄԱՆՈՒԱԾԱՊԱՏ**, ած. Մանուման եկող, պտոյտներ անող:  
**ՄԱՆՈՒԱԾՔ**, գ. Մանուածի յատկութիւնը:  
**ՄԱՆՈՒԿ**, գ. Երեխայ:  
**ՄԱՆՈՒՇԱԿ**, գ. (Բուս.) Սեռական անուն:  
**ՄԱՆՈՒՇԱԿԱՂՈՏ**, ած. Մանուշակի հոտ ունեցող:  
**ՄԱՆՐ**, ած. Փոքր ծաւալ ունեցող: Հկր. Խոշոր: Մանրամասն:  
**ՄԱՆՐԱԲԵԿՈՐ**, գ. Մանր բեկոր:  
**ՄԱՆՐԱԲՁԻՁ**, ած. Մանր բջիջներ ունեցող:  
**ՄԱՆՐԱԲՈՒՐ**, ած. Կարճ բրդով:  
**ՄԱՆՐԱԳԻՐ**, ած. Մանր գրերով զորուած:  
**ՄԱՆՐԱԳՈՅՆ**, ած. Աւելի մանր:  
**ՄԱՆՐԱԳՈՐԾ**, գ. Ճարտարարուեստ

<p>գործ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանրագործելը:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԴՐՈՒՄ</b>, գ. (Բուս.) Դդումի մի տեսակ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԴՊ</b>, գ. Փոքր, աննշան դեպք:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԴԵՏ</b> } գ. (Ֆիզ.) Տեսաբանական գործիք: Մանրացոյց աչքին անտեսանելի: Բջիջի, իրի ցոյց տուող գործիք:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԴԻՏԱԿԱՑԻՆ</b>, ած. Մանրադիտակին յատուկ, վերաբերելալ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԴՐԱՄ</b>, գ. Մանր դրամ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԶԻՆ</b>, ած. Մանր՝ նուրբ զննութեամբ կատարուող, մանրամասն:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԹԵԼ</b>, գ. (Բուս.) Տ. Առէջ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԼՈՒՐ</b>, գ. Մանր լուր:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԽԱՆՈՒԹ</b>, գ. 1. Մանր իրերի վաճառքի խանութ: 2. Փոքր խանութ, կրպակ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԽԻՃ</b>, գ. Մանր խիճ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԽԱՄ</b>, ած. Խնամքով՝ մանրութեան հաշուառումով:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԽՆՆԻՐ</b>, ած. Մանրութեան, չնչին բաների կարեւորութիւն տուող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԾԱԽՍ</b>, ած. գ. Մանր-մունր իրեր ծախող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԾԱԿ</b>, ած. Մանր ծակեր ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԾԱԿԻԿ</b>, ած. Մանր ծաղիկներ ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԿԵՐՏ</b>, ած. գ. Փոքր չափերով շինուածք:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԿԾՈՒ</b>, ած. Մանր խայթուածքներ պատճառող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԿՆՃԻՈՒ</b>, ած. Մանր կնճիռներով:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԿՈՐԻՉ</b>, ած. Մանր կորիզ ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԿՐԿԻՏ</b>, ած. մկ. Մանր՝ մանրամասն կրկտող՝ քննող:</p>	<p><b>ՄԱՆՐԱԿՐԿՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանրակրկիտ լինելը:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՀԱՄԱԿ</b>, ած. Տարիքով փոքր (երեխայ):</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՀԱՄԿ</b>, ած. Փոքր՝ մանր հասկեր ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՀԱՏ</b>, ած. Մանր հատիկներ (կաթիլներ) ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՅԱՏԱԿ</b>, գ. Մանր ողորկ տախտակներից յատակ (պարկետ):</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՀԻՒՍԱԾ</b>, ած. Մանր մատերից հիւսած:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԶԱՅՆ</b>, գ. (Ֆիզ.) Գործիք, որ ուժեղացնում է նուազ ձայնը:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱԶԱԽԱՐ</b>, գ. Մանր կոտորած ձաւար:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՃՃԻ</b>, գ. Մանր ճիճու:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՂ</b>, ած. Մանր մաղած, բարակ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ</b>, ած. Մանր մատերից՝ կտորներից յօրինուած:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Մանրամասն կերպով:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՍՆԵԼ</b>, նբ. Մանրամասն խօսել:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանրամասն լինելը:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՍՆՕՐԵՆ</b>, Տ. Մանրամասնաբար:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՄԱՐՄԻՆ</b>, ած. Փոքրամարմին:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԱԼ</b>, բ. Փոքրանալ, մանր դանալ:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԱԽՇ</b>, ած. Մանր նախշեր ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԿԱՏ</b>, ած. Մանրախնդիր:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԿԱՐ</b>, գ. Փոքր դիրքով նկար:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԱԶԱՐԴ</b>, ած. Մանրանկարներով զարդարուած:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԿԱՐԻՉ</b>, գ. Մանրանկարներ նկարող:</p> <p><b>ՄԱՆՐԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մանրա-</p>
--	---

նըկարներով ձեռագիրները նկարա-  
գարդելու արուեստը:  
**ՄԱՆՐԱՆԿԱՐՉՈՒՂԻ**, գ. Կին մանրա-  
նըկարիչ:  
**ՄԱՆՐԱՇԱՂ**, ած. Մանր կաթիլներով  
տեղացող:  
**ՄԱՆՐԱՇԵՐՏ**, ած. Մանր շերտեր ունե-  
ցող:  
**ՄԱՆՐԱՇԽԱՐՀ**, գ. Աշխարհ փոքր չա-  
փով:  
**ՄԱՆՐԱՈՒԼՈՒՆՔ**, գ. Մանր ուլունք:  
**ՄԱՆՐԱՉԱՓ**, գ. Գործիք, որով չափում  
են շատ փոքր տարածությունները:  
**ՄԱՆՐԱՊԱՍՏԱՈՒ**, ած. գ. Փոքր պաս-  
տառ ունեցող:  
**ՄԱՆՐԱՊԱՏՈՒՄ**, ած. մկ. Մանրա-  
մասն պատմող:  
**ՄԱՆՐԱՊԱՐ**, գ. Երոպական ճաշակով  
մի պար:  
**ՄԱՆՐԱՊՃԵՂ**, ած. Մանր պճեղներ ու-  
նեցող:  
**ՄԱՆՐԱՊՏՈՒՂ**, ած. Մանր պտուղներ  
ունեցող:  
**ՄԱՆՐԱՌԵՏՐԱԿԱՆ**, ած. գ. Մանրա-  
ծախս առետուրին վերաբերող, մանր  
առետրով զբաղուող անձ:  
**ՄԱՆՐԱՍԵՐՄ**, ած. Մանր սերմեր ունե-  
ցող:  
**ՄԱՆՐԱՎԱՃԱՈՒ**, ած. գ. Մանր քանա-  
կույթեամբ ծախող:  
**ՄԱՆՐԱՎԱՃԱՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանրա-  
վաճառ լինելը:  
**ՄԱՆՐԱՎԱՐՈՒՆԳ**, գ. (Բուս.) Վարուն-  
գի մի տեսակը:  
**ՄԱՆՐԱՎԷՊ**, գ. Փոքր վեպ՝ պատմ-  
ուածք:  
**ՄԱՆՐԱՏԱՈՒ**, ած. Մանր տառերով տպ-  
ուած:  
**ՄԱՆՐԱՏԵՐԵԻ**, ած. Մանր տերեւ ունե-  
ցող:  
**ՄԱՆՐԱՅՈՅՑ**, գ. Մանրադիտակ:  
**ՄԱՆՐԱՅՕՂ**, ած. Մանր՝ բարակ ցող:

**ՄԱՆՐԱՔԱՅԼ**, մկ. Փոքր՝ մանր քայլե-  
րով:  
**ՄԱՆՐԱՔԱՅԼԵԼ**, բ. Մանր քայլերով  
քայլել:  
**ՄԱՆՐԱՔԱՅԼՈՂ**, գ. Մանր քայլերով  
քայլող:  
**ՄԱՆՐԱՔԱՆԴԱԿ**, ած. Մանր՝ նուրբ  
զծերով քանդակուած:  
**ՄԱՆՐԱՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ.  
Մանրաքանդակի արուեստ:  
**ՄԱՆՐԱՔԻՍ**, ած. Մանր քիստեր ունե-  
ցող:  
**ՄԱՆՐԱՔԻՆ**, Մանրագին:  
**ՄԱՆՐԵԼ**, նբ. Մանր դարձնել, մանր  
կտորների վերածել:  
**ՄԱՆՐԵԼԻ**, ած. Ինչ որ կարելի է կմ  
պէտք է մանրել:  
**ՄԱՆՐՈԳԻ**, ած. Մանր հոգի ունեցող:  
**ՄԱՆՐԿԵԿ**, ած. Մի քիչ աւելի մանր:  
**ՄԱՆՐՄԱՆ**, ած. Մանրուած, ջարդուած:  
**ՄԱՆՐԵԿԿՐՈՂ**, գ. (Արեւմտ.) Վայրկ-  
եան, երկվայրկեան:  
**ՄԱՆՐԵ**, գ. Միկրոբ: Մակաւայթի բջի-  
ջով ախտավարակ մարմին:  
**ՄԱՆՐԵԱԲԱՆ**, գ. Մանրէաբանութեան  
մասնագէտ:  
**ՄԱՆՐԵԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կենսաբա-  
նութեան բաժին:  
**ՄԱՆՐԵԱԶԵՐՄԵԼ**, բ. Մանրէները ոչըն-  
չացնել:  
**ՄԱՆՐՈՆ**, գ. Մանրուք:  
**ՄԱՆՐՈԶԻԼ**, գ. Մանր ոջիլ:  
**ՄԱՆՐՈՒԱԾՈՅ**, ած. Մանրած:  
**ՄԱՆՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մանր լինելը:  
**ՄԱՆՐՈՒՔ**, գ. Մանր դրամ: Չնչին բան:  
**ՄԱՆՐՈՒՔԱՅԻՆ**, ած. Մանրուք պա-  
րունակող:  
**ՄԱՇ**, գ. (Բուս.) Թիթեռնաձաղիկների  
կարգին պատկանող՝ պատատուող ծո-  
վագոյն կանաչ բոյս:  
**ՄԱՇ**, գ. Մաշուած լինելը:  
**ՄԱՇԱԾՈՅ**, ած. Մաշուող:



**ՄԱՇԱԿԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, Մարքի, գործիքի դիմացկունությունը մաշման նկատմամբ:  
**ՄԱՇԱՌ**, գ. Սղոց:  
**ՄԱՇԱՌԵԼ**, նբ. Մաշառով սղոցել:  
**ՄԱՇԵԼ**, նբ. Երկար գործունեությամբ հնացնել: Սպառել, ուտել, ծախել:  
**ՄԱՇԻԿ**, գ. Սուր քթով, բարձր կրունկով ոտնաման:  
**ՄԱՇԻԿԱՒՈՐ**, ած. Մաշիկ հագած:  
**ՄԱՇԽ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բանջար:  
**ՄԱՇ**, գ. Կենդանիների մորթ, կաշի:  
**ՄԱՇԿ**, գ. Մարդու մորթ:  
**ՄԱՇԿԱԲԱՆ**, գ. (Բժշկ.) Մաշկային հիւանդություններ բուժող բժիշկ:  
**ՄԱՇԿԱԲԱՑԺ**, գ. Մաշկային հիւանդությունների բժիշկ:  
**ՄԱՇԿԱԳԷՏ**, գ. Մաշկաբան:  
**ՄԱՇԿԱԳՈՐԾ**, ած. Մաշկից շինում՝ պատրաստում:  
**ՄԱՇԿԱԿԱՐ**, գ. Մաշիկ կարող:  
**ՄԱՇԿԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաշկակար լինելը:  
**ՄԱՇԿԱՀԱՆ**, ած. Մաշկը հանած:  
**ՄԱՇԿԱՀԱՆԴԵՐՁ**, ած. Մաշկեղէն զգեստ հագած:  
**ՄԱՇԿԱՅԻՆ**, ած. Մաշկին յատուկ:  
**ՄԱՇԿԱՊԱՏ**, ած. Մաշկով պատած:  
**ՄԱՇԿԱՎԱՃԱՌ**, գ. Մաշկ վաճառող:  
**ՄԱՇԿԵԱԿ**, գ. Մաշկից, մանաւանդ ոչխարի մորթից կարած զգեստ:  
**ՄԱՇԿԵԼ**, նբ. Կենդանիների մորթը վրայից հանել, քերթել: Փոխ. Պլտկել:  
**ՄԱՇԿԵՂԷՆ**, ած. Մաշկից պատրաստած:  
**ՄԱՇՄԳԻ**, գ. Շագանակի ծառը եւ նրա փայտը:  
**ՄԱՇՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաշում՝ հնացած լինելը:  
**ՄԱՇՈՒԱԾՔ**, գ. Մաշելու կմ մաշուելու կերպը:

**ՄԱՇՈՒԿ**, ած. Մաշում՝ հնացած:  
**ՄԱՇՏԵԼ**, չբ. Մազերը թափուել: Քերծել:  
**ՄԱՇՏՈՑ**, գ. Հաւանօրէն՝ մազերը քերելու՝ քերծելու, մաշտելու գործիք:  
**ՄԱՇՏՈՑ**, գ. (Եկեղ.) Հայոց եկեղեցու ծխարան:  
**ՄԱՇՏՈՑԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Մաշտոցի մասին երկեր:  
**ՄԱՌԻՁԷՐ**, գ. Կատարելագործում համակարգի հրազէն գործիք (ատրճանակ կմ հրացան):  
**ՄԱՋԱՌ** } գ. Ֆին-ուգորեան ցեղին  
**ՄԱՋԱՌԱՑԻ** } գ. պատկանող ժողովուրդ:  
**1. ՄԱՌ**, գ. Տուցամատի վրայ բացում վերք:  
**2. ՄԱՌ**, գ. Գինու կմ քացախի մայրը: Երեսը ծածկող խաւ:  
**3. ՄԱՌ**, գ. (Կազմախ.) Նուրբ եւ մաճուցիկ հիւսումը:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՂԷՄ**, ած. Մոայլ, մոայլում:  
**ՄԱՌԱԽԼԱԾԱԾԿ**, ած. Մառախուղով ծածկում:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՄԱԾ**, ած. Մշուշապատ, միզամած:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՁԵԻ**, ած. Մառախուղի ձեւով:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ**, ած. Մառախուղով պատած:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏ**, ած. Միզամած:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՅԻՆ**, ած. Մառախուղով պատած:  
**ՄԱՌԱԽԼԱՊԱՏԵԼ**, չբ. Մառախլապատ լինել:  
**ՄԱՌԱԽՈՒՂ**, գ. Փոխ. Մշուշ, մէգ:  
**ՄԱՌԱՆ**, գ. Նկուղ, որտեղ գինի են պահում:  
**ՄԱՌԱՆԱՊԱՆ** } գ. Մառանի վերակացու, գինու պահեստի կառավարիչ:  
**ՄԱՌԵՆ**, գ. Հրատ մոլորակը:  
**ՄԱՌ-ՄՈՒՌԸ ԿԱԽԵԼ**, Մոռութները

կախել. *Քիթը կախել:*

**ՄԱՌՆ**, գ. (Հանք.) *Կուսիստան կրաքար:*

**ՄԱՍ**, գ. *Մի ամբողջի որելե կտոր՝*

*նրանից բաժանուած կմ չբաժանուած:*

*Գրուածքի կմ ճառի որելե հատուած:*

*Բաժանմունք: (Եկեղ.) Հաղորդութիւն:*

*Օրհնուած հաց:*

**ՄԱՍ**, գ. *Փափուկ կաշուց կիսակօշիկ*

*առանց կրնկի:*

**ՄԱՍԱՍԲ**, ւծ. մկ. *Մասնակի, մի մա-*

*սով:*

**ՄԱՍԻՆ**, Նխոր. *Վերաբերմամբ:*

**ՄԱՍՆԱԲԱԺԻՆ**, գ. *Մաս, բաժին:*

**ՄԱՍՆԱԲԱՐ**, մկ. *Մասամբ:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԸՆՏՐԱՋՏՈՒՄ**,

*Մարդու պիտանիութեան որոշումն*

*ըստ գիտականօրէն սահմանուած չա-*

*փանիշների:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏ**, ւծ. գ. *Նա որ նուիրուած է*

*մի առարկայի կմ առարկայի մի ճիւղի*

*մանրամասն ուսումնասիրութեան:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԲԱՐ**, մկ. *Իբրեւ մասնա-*

*գէտ:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ**, ւծ. *Մասնագէտին*

*եւ մասնագիտութեան յատուկ:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱՆԱԼ**, չք. *Մասնագէտ*

*դառնալ:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ.

*Մասնագիտացուած լինելը:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏԱՑՈՒՄ**, գ. *Մասնագիտա-*

*նալը, մասնագիտութեան մէջ խորա-*

*նալը:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մասնագէտ*

*լինելը:*

**ՄԱՍՆԱԳԻՏՕՐԵՆ**, Տ. *Մասնագիտա-*

*բար:*

**ՄԱՍՆԱՂԵՊ**, գ. *Մասնաւոր դիպուած,*

*միջադէպ:*

**ՄԱՍՆԱԺՈՂՈՎ**, գ. *Մի ժողովի կողմից*

*ընտրուած սակաւաթիւ մարդկանց*

*խումբ՝ ժողով:*

**ՄԱՍՆԱԿԱՆ**, ւծ. *Անհատական, եզա-*

*կան:*

**ՄԱՍՆԱԿԻ**, ւծ. *Մի մասի վերաբերեալ,*

*մասնաւոր:*

**ՄԱՍՆԱԿԻՕՐԵՆ**, մկ. *Մասնակի կեր-*

*պով:*

**ՄԱՍՆԱԿԻՑ**, ւծ. գ. *Ուրիշի հետ միա-*

*սին մաս՝ բաժին ունեցող: Գործակից:*

**ՄԱՍՆԱԿՑԵԼ**, չք. *Մասնակից լինել:*

*Գործի ընկեր լինել:*

**ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մասնակից*

*լինելը:*

**ՄԱՍՆԱՅԱՏԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մասնաւոր*

*յատկութիւն:*

**ՄԱՍՆԱՃԻՂ**, գ. *Մի գիտութեան կմ*

*գործի առանձին ճիւղը:*

**ՄԱՍՆԱՇԵՆՔ**, գ. *Մասնագիտական*

*առանձին շէնք:*

**ՄԱՍՆԱՌՈՒ**, ւծ. *Մաս առնող:*

**ՄԱՍՆԱՎՃԱՐ**, գ. *Մաս-մաս վճարող*

*գումար ի հաշիւ պարտքի:*

**ՄԱՍՆԱՏԵԼ**, նք. *Մաս-մաս անել:*

*Կտրտել:*

**ՄԱՍՆԱՏԻՐԱԿԱՆ**, ւծ. *Մասնաւոր*

*անհատի սեփականութիւն կազմող:*

**ՄԱՍՆԱՏՈՒՓ**, գ. (Եկեղ.) *Փոքրիկ ար-*

*ծաթէ կմ ոսկէ տուփ, որի մէջ քահանան*

*պահում է հաղորդութեան մասը:*

**ՄԱՍՆԱԻՈՐ**, ւծ. *Մի մաս կազմող: Քիչ,*

*աննշան: Հկր. Պետական: Յատուկ:*

*Առանձնակի, կատարուող: Հկր. Պաշ-*

*տօնական: Առանձին մէկը:*

**ՄԱՍՆԱԻՈՐԱԲԱՐ**, մկ. *Մասնաւոր չա-*

*փով, մասամբ:*

**ՄԱՍՆԱԻՈՐԱՊԷՍ**, մկ. *Յատկապէս:*

**ՄԱՍՆԱԻՈՐԵԼ**, նք. *Ընդհանուրից իջնել*

*մասնաւորին:*

**ՄԱՍՆԵԼ**, նք. *Մաս-մաս բաժանել:*

**ՄԱՍՆԻԿ**, գ. *Փոքր մաս, փոքրիկ կտոր:*

*(Քրկն.) Փոքր բառ կմ բառամաս:*

**ՄԱՍՆԻԿԱԻՈՐ**, ւծ. *Մասնիկ ունեցող,*

*մասնիկներից կազմուած:*

**ՄԱՍՆԿԱԿԱՆ**, Տ. *Սովեկուլային: Մաս-*

նիկին վերաբերող:

**ՄԱՍՇՏԱԲ**, գ. Քարտէսի կմ յատակագծի վրայ գծի յարաբերությունը իրականի հետ: Չափանիշ, չափ, աստիճան:

**ՄԱՍՇՏԱԲԱՅԻՆ**, ած. Մասշտաբին յատուկ:

**ՄԱՍՇՏԱԲԱՅՆՕՐԵՆ**, մկ. Մասշտաբային կերպով:

**ՄԱՍՇՏԱԲԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մասշտաբային լինելը:

**ՄԱՍՈՒՆՔ**, (Եկեղ.) գ. Մասեր, նշխարներ:

**ՄԱՍՈՒՐ**, գ. Մասրենիի կարմրատուն թթուաշ պտուղը:

**ՄԱՍՍԱԿՈՂՄ**, գ. Մասիսի կողմ:

**ՄԱՍՍԱԿ**, Ծամուն:

**ՄԱՍՍԱՍԵՐ**, գ. Խոշոր ասեղ, հերիւն:

**ՄԱՍՍԱՔԻ ՀԱՏ**, գ. (Բուս.) Փշոտ պատաղիճ թուփ:

**ՄԱՍՐԵՆԻ** } գ. (Բուս.) Վարդածաղիկների կարգին պատկանող վայրի փշոտ թուփ:

**ՄԱՍՓԱՐ**, գ. (Բուս.) Շումրայ, ծովային սամիթ:

**ՄԱՏ**,

**ՄԱՏՆ**, գ. Մարդու եւ մի քանի կենդանիների ձեռների եւ ոտների ծայրի շարժական մասերից ամէն մէկը: Երածըշտական եղանակ: Կողի ոսկորներից ամէն մէկը: Բոխիի ճիւղերը: Փոխ. Մասնակցութիւն:

**ՄԱՏԱԿ**, գ. Խոշոր կենդանիների էգը:

**ՄԱՏԱԿԱՆՈՒՄԲ**, գ. Մատակ ձիերի խումբ:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ**, գ. Նա, որ հայթայթում է որոշ մթերքներ: Ունեցուածքի խնամակալ:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱԿԱՆ**, ած. Մատակարարին եւ մատակարարութեան յատուկ:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԱՊԵՏ**, գ. Մատակարարի

պետ:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԵՆ**, նբ. Իբրեւ մատակարար կերակուր հայթայթել: Տան կարիքները հոգալ:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐԻՉ**, Տ. Մատակարար:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատակարար լինելը:

**ՄԱՏԱԿԱՐԱՐՈՒՄ**, գ. Մատակարարելը:

**ՄԱՏԱՂ**, ած. Մատղաշ, նորածին, փափուկ: (Եկեղ.) Կենդանի, որը մորթում են կրօնական ծիսակատարութեամբ: (Եկեղ.) Ձաւարէ կմ բրնձէ փլաւ, վրան մտով, որ եկեղեցու դրանը բաժանում են:

**ՄԱՏԱՂԱԲԱԺԻՆ**, գ. (Եկեղ.) Մատաղից մէկին տրուելու բաժին:

**ՄԱՏԱՂԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.)

Մատաղ բաժանելը:

**ՄԱՏԱՂԱԳԻՆ**, գ. (Եկեղ.) Մատաղի գին, մատաղ մորթելու համար գնուելիք անասունի փողը:

**ՄԱՏԱՂԱԾԻՆ**, ած. Նոր ծնած:

**ՄԱՏԱՂ(Ա)ՀԱՍ** } ած. Մատաղ հասկուկում եղող:

**ՄԱՏԱՂԱՄԻՍ**, գ. Մատաղի միս:

**ՄԱՏԱՂԱՋՈՒՐ**, գ. Մատաղի ջուրը, արգանակը:

**ՄԱՏԱՂԱՍՈՒՆ**, ած. Նորահաս, ջահել:

**ՄԱՏԱՂԱՏԻ**, ած. Մատաղ հասակով:

**ՄԱՏԱՂԱՏՈՒ**, գ. Մատաղ բաժանող (անձ):

**ՄԱՏԱՂԱՏՈՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Այն տունը, որտեղ մատաղ են արել:

**ՄԱՏԱՂԱՑՈՒ**, ած. (Եկեղ.) Մատաղ անելու յարմար:

**ՄԱՏԱՂՈՐԹ**, ած. Մատաղ հորթ ունեցող, նոր հորթ բերած:

**ՄԱՏԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատաղ՝ մատղաշ լինելը:

**ՄԱՏԱՂՕՐԵԱՅ**, ած. մկ. Օրերով՝ տա-

<p>րիքով մատաղ:  <b>ՄԱՏԱՆԵԼ</b>, նբ. Մատանիով կնքել,  դրոշմ դնել:  <b>ՄԱՏԱՆԵՄԱՏ</b>,  <b>ՄԱՏՆԵՄԱՏ</b>, գ. Մատանի դնելու մատ:  <b>ՄԱՏԱՆԻ</b>, գ. Մետաղէ փոքր օղ:  <b>1. ՄԱՏԵԱՆ</b>, գ. Էզ ձի, մատակ ձի:  <b>2. ՄԱՏԵԱՆ</b>, գ. Մասանեանների ժամանակ Պարսկաստանում ընտիր հեծելագործի ընտիր գունդ:  <b>3. ՄԱՏԵԱՆ</b>, գ. Գիրք:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳԷՏ</b>, գ. Մատենագիտութեան մասնագետ:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳԻՏԱԿԱՆ</b>, ած. Մատենագետին եւ մատենագիտութեան յատուկ:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հին ու նոր մատեանների, նրանց հրատարակութիւնների գիտութիւն տեղեկութիւն:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳԻՐ</b>, գ. Մատեան գրող, գիրք շարադրող:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մատենագրին կամ մատենագրութեան յատուկ:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Մատեան գրել:  <b>ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մատեան գրելը:  <b>ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ</b>, գ. Գրադարան:  <b>ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մատենադարանին վերաբերող:  <b>ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԱԳԵՏ</b>, գ. Մատենադարանի պետ:  <b>ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԱԳԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մատենադարանագետ լինելը:  <b>ՄԱՏԵՆԱԽՕՍ</b>, գ. Նա որ մատենախօսում է: Գրախօս:  <b>ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ</b>, ած. Մատենախօսին կամ մատենախօսութեան յատուկ:  <b>ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԵԼ</b>, նբ. Գրքի մասին մատենախօսութիւն գրել:  <b>ՄԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Համառօտ տեղեկութիւն նոր լոյս տեսած գրքի մասին:  <b>ՄԱՏԵՆԱԿԱՆ</b>, գ. Մատեանները պահող:  <b>ՄԱՏԵՆԱՍՈՒ</b>, ած. Չափազանց գրասեր:  <b>ՄԱՏԵՆԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մատենամոլ լինելը:  <b>ՄԱՏԵՆԱՆԻՇ</b>, գ. Գրաշար:  <b>ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ</b>, գ. Գրքերի շարք, որ միմեանց շարունակութիւն են կազմում:  <b>ՄԱՏԵՆԱՇԱՐԱՅԻՆ</b>, ած. Մատենաշարին վերաբերող:  <b>ՄԱՏԵՆԱՊԱՀ</b>, գ. Մատեաններ՝ գրքեր պահող:  <b>ՄԱՏԵՆԱՊԵՏ</b>, Տ. Մատենադարանագետ:  <b>ՄԱՏԵՆԱՍԵՐ</b>, ած. Մատեաններ՝ գրքեր սիրող:  <b>ՄԱՏԵՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մատենասեր լինելը:  <b>ՄԱՏԵՆԱՎՈՐ</b>, գ. Գործավար:  <b>ՄԱՏԵՆԱՎԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մատենավարին վերաբերող:  <b>ՄԱՏԵՆԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գործավարութիւն:  <b>ՄԱՏԵՆԱՑԱՆԿ</b>, գ. Մատեանների ցանկ:  <b>ՄԱՏԵՆԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Գրաքննութիւն:  <b>ՄԱՏՉՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Մատչելու ընդունակ:  <b>ՄԱՏԻՎ</b>, գ. Փոքր մատ:  <b>ՄԱՏԻՏ</b>, գ. Փայտէ բարակ զլանակ գրելու համար:  <b>ՄԱՏԻՏԱԿԱՆ</b>, գ. Մատիտի բռնիչ:  <b>ՄԱՏԻՏԱՆՇՈՒՄ ԱՆԵԼ</b>, բ. Մատիտով նշաններ անել:  <b>ՄԱՏԻՏԵՂՆԵՐ</b>, գ. (Բոս.) Ծաղկապատեանով տունների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:  <b>ՄԱՏԻՏԱՆԿԱՐ</b>, գ. (Նկարչ.) Մատիտով նկարում նկար:  <b>ՄԱՏԼՈՁ</b>, գ. Լզելու համար մի մատով</p>	
--	--

վերցուած քանակութիւն (կիսաթանձր նիւթ):  
**ՄԱՏԼՈՋԵԼ**, նբ. Մատը քսելով ու ապա լիզելով ուտելի:  
**ՄԱՏՆՐԱՄԱՆ**, գ. (Քրկն.) Յորդորական մակբայ:  
**ՄԱՏՂԱՇ**, ած. Մատաղահաս:  
**ՄԱՏՂԱՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատղաշ լինելը:  
**ՄԱՏՆ**, գ. S. Մատ:  
**ՄԱՏՆԱԳԻՐ**, գ. Մատնութեան գիր, գրպարտագիր:  
**ՄԱՏՆԱԳՈՐԾ**, ած. Մատներով գործուած:  
**ՄԱՏՆԱԹՈՒԹ**, գ. Թթի մի տեսակ:  
**ՄԱՏՆԱԼԵՁՈՒ**, գ. (Լեզուաբ.) Մատների շարժումներով խօսելը:  
**ՄԱՏՆԱԽԱՂ**, գ. Մատներով խաղ:  
**ՄԱՏՆԱԽՈՏ**, գ. Վնասակար մոլախտ:  
**ՄԱՏՆԱՀԱՆ**, ած. Շատ աշխատելուց մատները վնասուած:  
**ՄԱՏՆԱՀԱՏ**, ած. գ. Ուրիշի մատը կտրող:  
**ՄԱՏՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատնահատ լինելը:  
**ՄԱՏՆԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Ձեռք տալ, շօշափել:  
**ՄԱՏՆԱՀԱՐՈՒԱԾ**, գ. Զարկ, մատի հարուած:  
**ՄԱՏՆԱՁԵՒ**, ած. Մատի մատների ձեւ ունեցող:  
**ՄԱՏՆԱՍՈՒԽ**, ած. մկ. Մատը մխելով:  
**ՄԱՏՆԱՆՇԱՆ**, ած. մկ. Մատներով նշանակում:  
**ՄԱՏՆԱՆՇԵԼ**, նբ. (Մատով) նշան տալ:  
**ՄԱՏՆԱՉԱՓ**, ած. Մի մատի չափ:  
**ՄԱՏՆԱՏ**, ած. Մատը կմ մատները կտրած:  
**ՄԱՏՆԱՅՈՅՑ**, ած. Մատով ցոյց տուող:  
**ՄԱՏՆԱՓՇԱՏ**, գ. Փշատի մի տեսակ:  
**1. ՄԱՏՆԵԼ**, նբ. Մատով ցոյց տալ մէկի վրայ (իբրեւ յանցաորի), անուանել մէկին ի վնաս նրան: Դաւաճանութեամբ մէկին թշնամու ձեռքը տալ: Ենթարկել

չարիքի:  
**2. ՄԱՏՆԵԼ**, նբ. Մատնահարել:  
**ՄԱՏՆԵՀԱՐ**, գ. Մատանիի դրոշմ, կնիք:  
**ՄԱՏՆԵՄԱՏ**, գ. Մատանի կրելու ճկոյթի քովի մատը:  
**ՄԱՏՆԵՏՈՒՆԿ**, գ. (Բուս.) Կնճթածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՄԱՏՆԵՏՈՒՓ**, գ. Տուփ, որի մէջ դնում են մատանին:  
**ՄԱՏՆԻ**, գ. S. Մատանի:  
**ՄԱՏՆԻԿ**, գ. Փոքր մատ:  
**ՄԱՏՆԻՉ**, ած. գ. Նա որ մատնում է:  
**ՄԱՏՆԽՈՏ**, գ. (Բուս.) Խոտազգիների կարգին պատկանող վայրի բոյս:  
**ՄԱՏՆՇՈՒՆՉ**, գ. (Ախտաբ.) Մատի ծայրի ցաւագին բորբոքումը եւ թարախակալումը:  
**ՄԱՏՆՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատնող լինելը:  
**ՄԱՏՆՈՑ**, գ. Մետաղէ պահպանակ, որը հազցնում են միջամատի ծայրին կարանելիս եւ նրանով ասեղը խրում են կարի մէջ:  
**ՄԱՏՆՈՑԱՉԱՓ**, ած. Շատ փոքր, մատնոցի չափ:  
**ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատնելը:  
**ՄԱՏՆՈՒՆԻ ԳԱՐՆԱՍՅՐՆ**, գ. (Բուս.) Վարդածաղիկների կարգին պատկանող վայրի բոյս:  
**ՄԱՏՆՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատնիչ լինելը:  
**ՄԱՏՆՔԱՇ**, գ. Հացի մի տեսակ:  
**ՄԱՏՈՅՑ**, Մօտենալու ճանապարհ: (Ռազմ.) Ճանապարհ մի բանի մօտենալու համար:  
**ՄԱՏՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի վայրի բոյս:  
**ՄԱՏՈՒՌ }**  
**ՄԱՏՈՒՆ }** գ. (Եկեղ.) Վկայարան, փոքր եկեղեցի, աղօթատեղի:  
**ՄԱՏՈՒՐ**, ած. գ. Կոյր:  
**ՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ**, բ. Մօտեցնել, մօտ բերել, մօտ տանել:  
**ՄԱՏՈՒՑԱՍԵՂԱՆ**, գ. Վաճառասեղան

(սրճարանում, ճաշարանում են):  
**ՄԱՏՈՒՑԱՐԱՆ**, գ. Տափակ ափսէ՝ ունկերով, որի վրայ դնում են կերակուրները կամ սպասքը:  
**ՄԱՏՈՒՑՈՂ**, գ. ճաշարաններում այն ծառայողները, որոնք յաճախորդներին կերակուր են մատուցում:  
**ՄԱՏՈՒՑՈՒՄ**, գ. Մատուցելը:  
**ՄԱՏՉԵԼԻ**, ան. Որին կարելի է մօտ գնալ: Ինչ որ հեշտությամբ կարելի է հասկանալ: Ինչ որ ամեն մարդ կարող է գնել:  
**ՄԱՏՉԵԼԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատչելի լինելը:  
**ՄԱՏՈՒՍԿ**, գ. Խմելու համար գինի մատուցող, գինի ածող տուող:  
**ՄԱՏՈՒՍԿԵԼ**, նբ. Սեղանի վրայ գինի մատուցանել խմելու: Նման. Սպասատրելի:  
**ՄԱՏՈՒՍԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մատուցելը:  
**ՄԱՏՐԱՆԱՊԵՏ**, գ. (Եկեղ.) Մատուցի հոգևոր պաշտօնեայ: Տե՛ս Տառամայր:  
**1.ՄԱՐ**, գ. Մարաստանի բնակիչ, մեղացի:  
**2.ՄԱՐ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս կմ պտուղ:  
**ՄԱՐԱԲՈՒ**, գ. (Կենդ.) Արագիլների մի տեսակ:  
**ՄԱՐԱԳ**, գ. Շինություն, որի մէջ յարդ են ածում:  
**ՄԱՐԱԳԱՏԵՂ**, գ. Մարագի տեղը:  
**ՄԱՐԱԹՈՒՆԵԱՆ**, ան. Մարաթոն գիղի անունից: (Մարաթոնեան) վազը:  
**ՄԱՐԱԼ**, գ. (Կենդ.) Ազնիւ եղջերու:  
**ՄԱՐԱԼ**, ան. Գեղեցիկ:  
**ՄԱՐԱԽ**, Տ. Մորեխ:  
**ՄԱՐԱԽԱԿԵՐ**, ան. Մորեխից կերուած:  
**ՄԱՐԱԿԱՆ**, ան. Մարերի ազգին պատկանող:  
**1. ՄԱՐԱՂ**, գ. Դարան:  
**2. ՄԱՐԱՂ**, գ. Դարդ, ցաւ:  
**ՄԱՐԱՆ**, Մի տեսակ ծառ:

**ՄԱՐԱՆԴԻ** }  
**ՄԱՐԱՆԴՈՒ** } գ. Մեծ մանգաղ:  
**ՄԱՐԱՊԱՅ**, գ. Երկրագործ:  
**ՄԱՐԱՊԵՏ**, Տ. Մայրապետ:  
**ՄԱՐԱԶԱԽՏ**, գ. (Ֆրանս.-ռուս.) Բարձրագոյն զինուորական աստիճանատը:  
**ՄԱՐԱԶԱԽՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարաջախտ լինելը:  
**ՄԱՐԳ**, Մի տեսակ դալարի, որ ախորժակով ուտում են անասունները:  
**ՄԱՐԳԱԳԵՏԻՆ**, գ. Գետին, որ արտադրում է առատ դալարի եւ ծաղիկներ:  
**ՄԱՐԳԱԽՈՏ**, գ. Մարգագետինային խոտ:  
**ՄԱՐԳԱՍՏԱՂԻԿ**, գ. Մարգագետնի վրայ աճող ծաղիկ:  
**ՄԱՐԳԱՅԻՆ**, ան. Մարգին վերաբերող:  
**ՄԱՐԳԱՍԷԶ**, գ. Պարտեզներում եւ այլուր հաւասար խուզած խոտ:  
**ՄԱՐԳԱՍՈՒՆ**, ան. Մարգերում սնուած:  
**ՄԱՐԳԱՐԷ**, գ. (Կրօն.) Նա որ ներշնչումով գուշակում է ապագան: Մարգարէների թողած գրուածքները: Նման. Ճիշտ գուշակութիւն անող:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱԲԱՐ**, մկ. Բրբել մարգարէ:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱԳԵՏ**, ան. Մարգարէների մասին գիտցող: Մասնագետ:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱԽԱՌՆ**, ան. Որի մէջ խառն է մարգարէութիւն:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՄԻՆ**, ան. Մարգարէ ծնող:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱԿԱՆ**, ան. Մարգարէին եւ մարգարէութեան յատուկ:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՀԱՅՐ**, ան. գ. Մարգարէի հայր եղող:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՀՐԱՇ**, ան. Մարգարէական եւ հրաշալի:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՃԱՌ**, ան. Մարգարէից ճառուած:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՆՈՑ**, գ. (Կրօն.) Մարգարէի մատուռ:  
**ՄԱՐԳԱՐԷԱՇՆՈՐՀ**, ան. Մարգարէա-

<p>կան շնորհ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ան. Մարգարեի պատմած:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷԱՊԵՏ</b>, գ. (Կրօն.) Մարգարեներից գլխատրք:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷԱՓՈՐՁ</b>, ան. Մարգարեից փորձում:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարգարե լիներ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷՈՒՇԻ</b>, գ. (Կրօն.) Հեթանոսական կրօնի քրմուհի:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԷՕՐԷՆ</b>, Ս. Մարգարեաբար:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԻՆ</b>, գ. Արհեստական իւղ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐԻՏ</b>, գ. Մատափային նիւթ, պինդ, ծանր, փայլուն:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱԲԵՐ</b>, ան. Մարգարիտ բերրող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱԳԵՂ</b>, ան. Մարգարիտի գեղեցկութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՅՆ</b>, ան. Մարգարիտի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱԳՈՐԾ</b>, գ. Մարգարիտներից զարդեր պատրաստող արհեստատր:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱԶԱՐԴ</b>, ան. Մարգարիտներով զարդարում:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՍՄԱՐԿ</b>, գ. Զատկածաղիկ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՅՆ</b>, գ. Մարգարիտի հատիկ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՅԻՒՍ</b>, ան. Որի մէջ հիւսումն էն մարգարիտներ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՉԵՒ</b>, ան. Մարգարիտի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՆՄԱՆ</b>, ան. Մարգարիտի նման:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՂ</b>, գ. (փխր.): Իբրեւ շաղ տում մարգարիտներով զարդարում:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՏ</b>, ան. Որտեղ շատ մարգարիտ կայ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐ</b>, ան. մկ. Վրան մարգարիտներ շարած:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՇԱՐԵԼ</b>, նր. Մարգարտա-</p>	<p>շար դարձնել:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՊԱՏ</b>, ան. Մարգարիտներով պատած:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԱՓԱՅԼ</b>, ան. Մարգարտի նման փայլող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԵՂԷՆ</b>, ան. Մարգարտից շինում:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏԵՐԱՆՊ</b>, ան. Մարգարտի գոյն:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՐՏՕՐԷՆ</b>, մկ. Մարգարտի կերպով:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՏ</b>, գ. Հայոց հին տոմարի տասեւմէկերորդ ամիսը:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՏՆԾՈՒ</b>, գ. (Բուս.) Հովանոցատրների կարգին պատկանող բժշկական բոյս:</p> <p><b>ՄԱՐԳԱՒԷՏ</b>, ան. Շատ մարգեր ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՐԳԻՋ</b>, գ. (Ֆրանս.) Ազնուական կոչում, դուքսի եւ կոմսի միջեւ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԻՋՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարգիզի աստիճանը, պատիւ:</p> <p><b>ՄԱՐԳԻՋՈՒՇԻ</b>, գ. Մարգիզի կինը:</p> <p><b>ՄԱՐԴ</b>, գ. Ողնաշարատր կաթնասուն կենդանի: Արական սեռի մարդ, տղամարդ, էրիկմարդ: Բզական սեռի մարդ (կին մարդ, կնիկմարդ):</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱՆ</b>, գ. Մարդաբանութեան մասնագէտ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱԾԻՆ</b>, գ. Մէկ մարդու յատկացուող բաժին:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Մարդաբանութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ընդհանրապէս զիտութիւն մարդու մասին:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱՆՕՐԷՆ</b>, բ. Մարդաբանական ձեւով:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲԱՆԱԿ</b>, ան. Որտեղ մարդիկ են ապրում, բնակում:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲՈՅՍ</b>, ան. (Կրօն.) Մարդ բուսնող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱԲՈՅՐ</b>, գ. ան. 1. Մարդահոտ: 2. Մարդկային իւրայատկութիւններով</p>
--	---

<p><i>օժտուած:</i>  <b>ՄԱՐԴԱԳԱՅԼ</b>, գ. Գայլանման մարդ:  <b>ՄԱՐԴԱԳԵՐԻ</b>, գ. Գերի տարուած մարդ:  <b>ՄԱՐԴԱԳԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդկանց գերութիւն:  <b>ՄԱՐԴԱԳԻՐ</b>, գ. Զարդագրի մի տեսակը:  <b>ՄԱՐԴԱԳԼՈՒԽ</b>, գ. Մարդ գլուխ, ամէն մի մարդ:  <b>ՄԱՐԴԱԳՈՂ</b>, ան. գ. Մարդ գողացող:  <b>ՄԱՐԴԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդագող լինելը:  <b>ՄԱՐԴԱՐԱՏԻՉ</b>, ան. գ. Մարդկանց դատող:  <b>ՄԱՐԴԱՐԱԻ</b>, ան. Մարդու դէմ դաւադրութիւն սարքող:  <b>ՄԱՐԴԱՐԱԻԱՆ</b>, ան. գ. (Կրօն.) Նա որ Քրիստոսին լոկ մարդ է դաւանում:  <b>ՄԱՐԴԱՐԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Մարդադաւան լինելը:  <b>ՄԱՐԴԱՐԷՄ</b>, ան. Մարդու դէմք՝ կերպարանք ունեցող:  <b>ՄԱՐԴԱԶՍ</b>, ան. Մարդ ազատող:  <b>ՄԱՐԴԱԶԷՆ</b>, ան. Մարդ մորթող իբրև գոհ: Մարդ զինող:  <b>ՄԱՐԴԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդ գոհելը, մարդագոհ:  <b>ՄԱՐԴԱԹԱՓ</b>, ան. Մարդկանցից թափուր:  <b>ՄԱՐԴԱԹԱՓՈՒԵԼ</b>, բ. Մարդաթափ լինել, մարդկանցից թափուր լինել՝ դատարկուել:  <b>ՄԱՐԴԱԹՈՂ</b>, ան. գ. Իր մարդուն՝ ամուսնուն թողած, ամուսնուց բաժանուած:  <b>ՄԱՐԴԱԼԻՑ</b>, ան. Մարդկանցով լիքը:  <b>ՄԱՐԴԱԽԱԲ</b>, ան. Իր մարդուն՝ ամուսնուն խաբող:  <b>ՄԱՐԴԱԽԱԲՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդկանց խաբելը, խաբեբայութիւն:  <b>ՄԱՐԴԱԽԱՆՁ</b>, ան. Մարդ ոչնչացնող, վայրագ:  <b>ՄԱՐԴԱԽԻՏ</b>, ան. Որտեղ մարդիկ բնա-</p>	<p>կում են խիտ առ խիտ:  <b>ՄԱՐԴԱԽՈՅՍ</b>, ան. Մարդկանցից խուսափող, մարդկանց հետ չշփուող:  <b>ՄԱՐԴԱԾԱԽ</b>, ան. Մարդ փչացնող:  <b>ՄԱՐԴԱԾԱԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդածախ լինելը: Մարդակերութիւն  <b>ՄԱՐԴԱԾԻՆ</b>, ան. (Կրօն.) Մարդ ծնող:  <b>ՄԱՐԴԱԿ</b>, գ. Շինութիւնների կտուրների վրայ երկայնքին ձգուած գերան:  <b>ՄԱՐԴԱԿԱԶՄԱԿԱՆ</b>, ան. Մարդակազմութեան յատուկ:  <b>ՄԱՐԴԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կազմախօսութեան մի ճիւղը:  <b>ՄԱՐԴԱԿԱՊԻԿ</b>, Տ. Գորիլլա:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՆՏՐՈՆ</b>, ան. (Աշխարհայեացք), որի կենտրոնը կազմում է մարդը:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՐ</b>, ան. Մարդ ուտող:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՐԱԿԱՆ</b>, ան. Մարդակերութեան վերաբերող:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդակեր լինելը:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՐՈՂ</b>, ան. մկ. Մարդկային կերպարանք ունեցող:  <b>ՄԱՐԴԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդակերպ լինելը:  <b>ՄԱՐԴԱԿՈՏՈՐ</b>, ան. Մարդկանց կոտորող:  <b>ՄԱՐԴԱԿՈՐՈՅՍ</b>, ան. Մարդուն կորցնող մոլորեցնող:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՃ</b>, ան. Մարդկանց հաճելի:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՑ</b>, գ. Նա որ ցանկանում է մարդկանց հաճելի լինել:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՃԵԼ</b>, չբ. Մարդահաճութիւն անել:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՃՈՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդկանց հաճոյանալը:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՄԱՐ</b>, գ. Որեւէ երկրի ամբողջ ազգաբնակչութեան (մարդ, կին, երեխայ) թիւը որոշելը:  <b>ՄԱՐԴԱՀԱՇԻԻ</b>, գ. Մարդու հաշտում լինելը:</p>
--	---



<p><b>ՄԱՐԴԱՆԱԶ</b>, գ. Մարդու վրայ հաչելու եղանակը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆԱՍԱԿ</b>, ած. Կատարելալ մարդու հասակ ունեցող կմ հասակով:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆԱԻԱՆ</b>, ած. Մարդու հաւանող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆԱՐԿ</b>, գ. Մարդու վրայ դրուած հարկ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՈՅԼ</b>, ած. Մարդակոյտ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՈՏ</b>, գ. Մարդու մարմնի հոտ: Փոխ. Մարդու շնորհք ունենալը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՈՏԵԼ</b>, չք. Մարդու հոտին ընտելանալ՝ սովորել: Մարդու հոտ առնել:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՁԱՅՆ</b>, գ. Մարդու ձայն:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՁԵԻ</b>, ած. Մարդու ձեւ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՁԻ</b>, գ. Առասպելական հրէշ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՃԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդաճանաչողութիւն, մարդու էութեան ճանաչումը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՃԻՄԱՂ</b>, գ. Մի տեսակ կապիկ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԱՐՏ</b>, ած. Մարդու հետ մարտնչող, մարդու հետ կռուող (կենդանի):</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԱՐՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Տորոնագգիների կարգին պատկանող նիզակաձեւ բոյս:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԵՈՒ</b>, ած. (Գին), որ արժանի է որ մարդը մեռնի:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԵՕԱՐ</b>, ած. Մարդուն մեծարող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԷՁ</b>, գ. մկ. Մարդկանց մէջ, հասարակութեան մէջ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍՈՒՏ</b>, ած. Մարդկանց մէջ մտնող-ելնող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍՕՏ</b>, ած. Որտեղ մարդիկ մօտ են: Մարդկանց հետ ազատօրէն շփուող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆԱԼ</b>, չք. (Կրօն.) Մարդ դառնալ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՄԱՆ</b>, ած. Մարդու նմանող, մարդակերպ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդանրման լինելը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՇԱՆ</b>, ած. Մարդկանց շահող:</p>	<p><b>ՄԱՐԴԱՇԱՏ</b>, ած. Որտեղ շատ մարդկայ, բազմամարդ. շէն:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդաշատ լինելը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՇԷՆ</b>, ած. Շէն, մարդկանցով լի:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՉԱՓ</b>, գ. Մի մարդու հասակի բարձրութեան:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՉԱՓԱԿԱՆ</b>, ած. Մարդաչափութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կենդանի մարդու մարմնի մասերը չափելը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՊԱՇՏ</b>, ած. (Կրօն.) Մարդուն իբրեւ աստուած պաշտող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՊԱԿԱՍ</b>, ած. Սակաւամարդ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Սակաւամարդութիւն:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՊԱՇՊԱՆ</b>, ած. Մարդուն պահպանող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՊԱՏԿԵՐ</b>, ած. Մարդու պատկեր:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍՄԱՆԳ</b>, գ. (Հանք.) Հալուած կապարի թթուուկ: Ապակենման բիւրեղացած զանգուած:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԷՐ</b>, ած. Մարդ սերող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Մարդասեր լինելով:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մարդասիրութեան յատուկ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդասեր լինելը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍՊԱՆ</b>, ած. գ. Մարդ սպանող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Սպանութիւն:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. գ. Մարդ վաճառող, գերեվաճառ:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդ վաճառելը:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՎԱՅԵԼ</b>, ած. Ինչ որ վայել է մարդուն:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՎԱՐԻ</b>, ած. Մարդուն վայել վարք ու վարմունք ունեցող:</p> <p><b>ՄԱՐԴԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարդավարի</p>
---	---

լինելը: Մարդուն վայել գործ:  
**ՄԱՐԴԱՎՆԱՍ**, ած. Մարդուն վնասող:  
**ՄԱՐԴԱՏԵԱՑ**, ած. Մարդ ատող:  
**ՄԱՐԴԱՏԵՂ**, *Տ. Մարդահաշիւ: Մարդա-  
 շարք:*  
**ՄԱՐԴԱՏԷՐ**, ած. Մարդ՝ ամուսին ունե-  
 ցող:  
**ՄԱՐԴԱՑՈՒ**, ած. Մարդու տարու՝  
 ամուսնացնելու յարմար:  
**ՄԱՐԴԱՑՈՒԼ**, գ. Առասպելական՝ հրէշ:  
**ՄԱՐԴԱԻԷՏ**, ած. Բազմամարդ, շէն:  
**ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Մարդ  
 դառնալը:  
**ՄԱՐԴԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարդ արարա-  
 ծի գովերգում:  
**ՄԱՐԴԸՆՏԵԼ**, ած. Մարդուն ընտելա-  
 ցած:  
**ՄԱՐԿԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ մարդ:  
**ՄԱՐԿԱՅԻՆ**, ած. Մարդուն կմ մարդ-  
 կանց յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՄԱՐԿԱՅՆԱԿԱՆ**, ած. Մարդօգուտ:  
**ՄԱՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարդուն վա-  
 յել յատկութիւններ ունենալը:  
**ՄԱՐԿԱՅՆՕՐԷՆ**, մկ. Մարդկային  
 կերպով:  
**ՄԱՐԴՈՐՍ**, ած. Մարդ որսացող, միա-  
 միտ մարդկանց խաբող:  
**ՄԱՐԴՈՐՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարդորս լի-  
 նելը:  
**ՄԱՐԴՈՒԿ**, գ. Խեղճ՝ աննշան՝ չնչին  
 մարդ:  
**ՄԱՐԴՊԵՏԱԿԱՆ**, ած. Մարդպետին  
 յատուկ:  
**ՄԱՐԴՊՈՒՏ**, ած. Մարդկանց համար  
 օգտակար:  
**ՄԱՐԴՈՐԷՆ**, *Տ. Մարդկօրէն:*  
 1. **ՄԱՐԵԼ**, նբ. 1. Հանգցնել, շիջացնել:  
 2. **ՄԱՐԵԼ**, չբ. Հանգչել, շիջանել: Չայնը  
 թուլանալ:  
**ՄԱՐԵՄ}**  
**ՄԱՐԵՄԽՈՏ}**  
**ՄԱՐԵՍՏԱՂԻԿ** գ. (Բուս.) Շրթնածա-

ղիկների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՄԱՐԵՐԻ**, գ. Հայոց հին տոմարի տաս-  
 ներորդ ամիսը:  
 1. **ՄԱՐԶ**, (Հնգ.) գ. Ծայրագաւառ, սահ-  
 մանամերձ գաւառ:  
 2. **ՄԱՐԶ**, արմ. Մարգելի:  
**ՄԱՐԶԱԲՆԱԿ**, ած. Մարգում ապրող,  
 բնակուող:  
**ՄԱՐԶԱԳՈՐԳ**, գ. Մարգական գորգ:  
**ՄԱՐԶԱԽԱՂ**, գ. Մարգումներ կատա-  
 ռելու խաղ:  
**ՄԱՐԶԱԿԱՆ**, ած. Մարգումների հա-  
 մար նախատեսուած՝ սահմանուած:  
**ՄԱՐԶԱՀԱԻԱՔ**, գ. (մարգ.) Մարգական  
 հաւաք:  
**ՄԱՐԶԱՅԻՆ**, ած. Մարգին յատուկ:  
**ՄԱՐԶԱԻԱՆ**, գ. Մարգական խաղերի  
 վայր:  
**ՄԱՐԶՊԵՏԱՐԱՆ**, գ. Տարածքային  
 միատր:  
**ՄԱՐԶԱՍԱՐՔ**, գ. (մարգ.) Մարգական  
 սարք:  
**ՄԱՐԶԱՐԱՆ**, գ. Մարգումների տեղ,  
 մրցարան:  
**ՄԱՐԶԻԿ**, գ. Կռուող զինուոր: Մարգա-  
 ձեւի հետեւող:  
**ՄԱՐԶԻՉ**, ած. գ. Մարմինը մարգու-  
 թեամբ կրթող, հրահանգող:  
**ՄԱՐԶՈՒՄ**, գ. Մարմինը մարգելը:  
**ՄԱՐԶՊԱՆ**, գ. Մարգի կառավարիչ:  
**ՄԱՐԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարգպանի  
 պաշտօնը:  
**ՄԱՐԶՊԵՏ**, գ. Մարգի պետ:  
**ՄԱՐԹ**, ած. Կարելի:  
**ՄԱՐԹԱԿԱՆ**, ած. Մարթող, ճարտա-  
 րող, հնարող:  
**ՄԱՐԹԵԼ**, նբ. Հնարել, հայթայթել:  
**ՄԱՐԹ ԼԻՆԵԼ**, նբ. չբ. Կարողանալ մի  
 բան անել:  
**ՄԱՐԹԻ**, չբ. Կարելի՝ հնարատր է:  
**ՄԱՐԻ**, գ. Ընտանի հաւ: Թռչունների  
 էգը: Աշխատող մեղու:

**ՄԱՐԻԱՄԱԾԻՆ**, ան. (Կրօն.) Ս. կոյս Մարիամից ծնունդ:  
**ՄԱՐԻԱՄԱՅ ԲԱՆՋԱՐ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  
**ՄԱՐԻՆ**, գ. Եղեւնիի եւ այլ կոնաքեր ծառերի արտադրած խէժը:  
**ՄԱՐԻՈՏ**, ան. Շատ մարիս պարունակող:  
**ՄԱՐԿ**, գ. Հին արծաթե դրամ:  
**ՄԱՐԿԱՆՈՑ**, ան. Մի մարկ արժեցող:  
**ՄԱՐԿԻՁ**, գ. Ազնուական տիտղոս Ֆրանսիայում, Անգլիայում, Բուարիայում եւ Բուսանիայում:  
**ՄԱՐՁԱԿ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  
**ՄԱՐՃԱԿ**, փխկ. Մահիճ, անկողին:  
**ՄԱՐՄ**, գ. Սեւ արմա:  
**ՄԱՐՄԱՆՆ**, ան. մկ. Մեղմ, հանդարտ:  
**ՄԱՐՄԱՆՆ**, գ. Մարգ, կանաչութիւն:  
**ՄԱՐՄԱՆՆԵԼ**, չբ. Մեղմանայ, հանդարտել:  
**ՄԱՐՄԱՇ**, գ. Բարակ կտաւ, շղարշ:  
**ՄԱՐՄԱՋ**, գ. Մորթի գրգռումը:  
**ՄԱՐՄԱՋ**, գ. Սաստիկ փափգ, մոլուցք:  
**ՄԱՐՄԱՋԱԿԱՆ**, ան. Մարմաջող:  
**ՄԱՐՄԱՋԵԼ**, չբ. Մորթի գրգռող գագառուել:  
**ՄԱՐՄԱՐ**, գ. (Հանք.) Մանրահատիկ եւ բիրեղացած կարծր կրաքար:  
**ՄԱՐՄԱՐԱԳՈՐԾ**, ան. գ. Արհեստաւոր կմ արուեստագէտ:  
**ՄԱՐՄԱՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ**, ան. Մարմարագործութեան վերաբերեալ:  
**ՄԱՐՄԱՐԱԹՈՅՐ**, ան. Մարմարի գոյն ունեցող:  
**ՄԱՐՄԱՐԱԿԱՆ**, ան. Մարմարի նման մաքուր, սիրտը մաքուր:  
**ՄԱՐՄԱՐԱԿՈՒՌ**, ան. Մարմարից շինած:  
**ՄԱՐՄԱՐԱՀԱՆՔ**, գ. Մարմարի հանք:  
**ՄԱՐՄԱՐԱՁԵԻ**, ան. Մարմարի ձեւով:  
**ՄԱՐՄԱՐԱՇԵՆ**, ան. Մարմարից շինուած:

**ՄԱՐՄԱՐԱՊԱՏ**, ան. Մարմարով պատած:  
**ՄԱՐՄԱՐԱՎԱՃԱՌ**, գ. Մարմար եւ մարմարեղէն վաճառող:  
**ՄԱՐՄԱՐԵԱՅ**, ան. Մարմարից շինած, մարմարէ:  
**ՄԱՐՄԻՆ**, գ. Բնչ որ մարդու կմ կենդանու գոյացութեան նիւթական մասն է կազմում: Մարմնի միւր: Որոշ առարկաների հիմնական ամենամեծ մասը:  
**ՄԱՐՄՆԱԲԱՂՁ**, ան. Մարմնատենչ:  
**ՄԱՐՄՆԱԲՈՅԾ**, ան. Մարմինը բուծող:  
**ՄԱՐՄՆԱԳԵՂ**, ան. Գեղեցիկ մարմին ունեցող:  
**ՄԱՐՄՆԱԳՈՅՆ**, ան. Մարմնի գոյն ունեցող:  
**ՄԱՐՄՆԱԴՈՂ**, գ. Մարմնի դող:  
**ՄԱՐՄՆԱԶԵՂԾ**, ան. Մարմնով զեղծուած, մարմնով պակասաւոր, թերի:  
**ՄԱՐՄՆԱԶԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարմնազեղծ լինելը:  
**ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺ**, ան. Մարմնի համար ախորժելի:  
**ՄԱՐՄՆԱԽՈՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարմնախորժ լինելը:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԱՋՄ**, գ. Մարմնի կազմուածքը:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԱՋՄԱԿԱՆ**, ան. Մարմնակազմին եւ մարմնակազմութեան վերաբերեալ:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԱՋՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մարմնակազմ: Մարդու մարմնի կազմուածքի ուսումնասիրութիւն:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԱՋՄՕՐԷՆ**, մկ. Ըստ մարմնակազմութեան:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԱՆ**, ան. Մարմնին յատուկ:  
**ՄԱՐՄՆԱԿԵԱՅ**, ան. Մարմնով ապրող:  
**ՄԱՐՄՆԱԿՏԻՏ**, ան. Մարմինը չարչարող, տանջող:  
**ՄԱՐՄՆԱԿՐԹԱՆՔ** } գ. Մարմնի ֆիզիկական կրթութիւն, մարզանք,

<p><i>մարմնամարզություն:</i>  <b>ՄԱՐՄՆԱՇԵՐՁԱՐԱՆ</b>, գ. Շենք, որտեղ մարմնաձեռնություն է կատարում, հերձարան:  <b>ՄԱՐՄՆԱՇԵՐՁԵԼ</b>, ջր. (Բժշկ.) Դիակը հերձել: Ճեղքել, կտրել, երկուքի բաժանել:  <b>ՄԱՐՄՆԱՇԵՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Բժշկ.) Դիակը հերձելը:  <b>ՄԱՐՄՆԱՁԵՒ</b>, ած. Մարմնի ձև ունեցող:  <b>ՄԱՐՄՆԱՄԱՐՁ</b>, գ. Մարմինը կանոնաւոր ու համակարգային շարժումներով մարզելը՝ կրթելը: Վարժեցնել:  <b>ՄԱՐՄՆԱՄԱՐՁԱԿԱՆ</b>, ած. Մարմնամարզին կամ մարմնամարզության յատուկ: Մարմնաջարդության:  <b>ՄԱՐՄՆԱՄԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Մարմնամարզ: Մարմնավարժություն:  <b>ՄԱՐՄՆԱՅԻՆ</b>, ած. Մարմնին վերաբերող:  <b>ՄԱՐՄՆԱՆԱԼ</b>, ջր. (Եկեղ.) Մարմին առնել:  <b>ՄԱՐՄՆԱՆԴԱՍ</b>, գ. Մարմնի մաս:  <b>ՄԱՐՄՆԱՇԱՐԺ</b>  <b>ՄԱՐՄՆԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Մարմնի շարժում, շարժողություն:  <b>ՄԱՐՄԱՆՔ</b>, գ. (Ախտ.) Անորձիքների ուռույց:  <b>ՄԱՐՄՆԱՊԱՇՏ</b>, ած. Իր մարմինը չափազանց սիրող:  <b>ՄԱՐՄՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնապաշտ լինելը:  <b>ՄԱՐՄՆԱՊԵՍ</b>, մկ. Ըստ մարմնի, մարմնով:  <b>ՄԱՐՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մարմին առնելը:  <b>ՄԱՐՄՆԱՄԵՐ</b>, ած. Իր մարմինը սիրող:  <b>ՄԱՐՄՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնասէր լինելը:  <b>ՄԱՐՄՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ած. Իր մարմինը վաճառող:</p>	<p><b>ՄԱՐՄՆԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ֆիզիկական վարժություն: Մարմնամարզություն:  <b>ՄԱՐՄՆԱՏԵԱՅ</b>, ած. Մարմինը ատող:  <b>ՄԱՐՄՆԱՐԱՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մարմնանալու՝ մարմին առնելու տեղ:  <b>ՄԱՐՄՆԱԻՈՐ</b>, ած. Մարմին ունեցող:  <b>ՄԱՐՄՆԱԻՈՐԵԼ</b>, բ. Կերպաւորել:  <b>ՄԱՐՄՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնաւոր լինելը:  <b>ՄԱՐՄՆԱԻՈՐՈՒՄ</b>, գ. Մարմնաւորելը:  <b>ՄԱՐՄՆԵԼ</b>, ջր. Ապրել:  <b>ՄԱՐՄՆԵՂ</b>, ած. Լիքը մարմնով, մտտ, գիրուկ:  <b>ՄԱՐՄՆԵՂԵՆ</b>, ած. Մարմնից շինուած՝ բաղկացած:  <b>ՄԱՐՄՆԵՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնեղ լինելը:  <b>ՄԱՐՄՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարմնի գովերգումը:  <b>ՄԱՐՄՐՈՒՆ</b>, ած. Մարմրող, թուլացող:  <b>ՄԱՐՇԱԼ</b>, գ. Ամենաբարձր զինուորական աստիճանաւորը:  <b>ՄԱՐՍ</b>, գ. Նարդախաղի մէջ խաղ, որ տանում է երկու լող:  <b>ՄԱՐՍԱԿԱՆ</b>, ած. Մարտողութեանը նպաստող:  <b>ՄԱՐՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարսական լինելը:  <b>ՄԱՐՍԱՀԻԹ</b>, գ. Ստամոքսափութ:  <b>ՄԱՐՍԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ կարելի է մարսել:  <b>ՄԱՐՍԷՅԼԷՁ</b>, գ. Յեղափոխական երգ: Ֆրանսիայի ազգային հիմնը: Փառերգ:  <b>ՄԱՐՍԵՅՆԵԼ</b>, անց. ձև Մարտղութեան նպաստել:  <b>ՄԱՐՍՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Մարսելուն յատուկ:  <b>ՄԱՐՍՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարսելը, մարսելու գործողությունը:  <b>ՄԱՐՏ</b>, գ. Կոիւ, պատերազմ:</p>
---	--

<p>2. <b>ՄԱՐՏ</b>, գ. Հռոմէական տոմարի երրորդ ամիսը:  <b>ՄԱՐՏԱԳԻԾ</b>, գ. Մարտական գործողությունների առաջատր գիծ:  <b>ՄԱՐՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆԸ</b>, գ. Ռազմարուեստ, ռազմագիտությունը:  <b>ՄԱՐՏԱԳՈՌ</b>, ած. մկ. Մարտի կանչող ձայնով:  <b>ՄԱՐՏԱԴԱՂԱՐ</b>, գ. Կռուի դաղարելը:  <b>ՄԱՐՏԱԴԱՇՏ</b>, գ. Պատերազմի ճակատամարտի դաշտը:  <b>ՄԱՐՏԱԼՐԱԿԱԶՍ</b>, Ձէնքի, զինամթերքի սահմանում քանակը:  <b>ՄԱՐՏԱՍՈՒՄԲ</b>, գ. Պատերազմական խուճճ գունդ:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՐԳ</b>, գ. (Ռազմ.) Զօրքի շարքը:  <b>ՄԱՐՏԱԿ</b>, գ. Վէճ:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՅԱՆՔ</b>, գ. Մարտական կայաններ:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՆ</b>, ած. Պատերազմական ըմբշամարտին յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՆՕՐԷՆ</b>, մկ. Մարտական կերպով:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՐԳ</b>, գ. (Ռազմ.) Զինուորական շարք:  <b>ՄԱՐՏԱԿԱՌՔ</b>, գ. Պատերազմական կառք:  <b>ՄԱՐՏԱԿԻՑ</b>, ած. գ. Միասին կռուող:  <b>ՄԱՐՏԱԿՈՉ</b>, գ. Կոչ՝ հրակեր դէպի կռիւ:  <b>ՄԱՐՏԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Մէկի հետ միասին կռուել:  <b>ՄԱՐՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միասին կռուելը:  <b>ՄԱՐՏԱՀԱՇՈՒԱՐԿ</b>, Ժամանակատր զինուորական կազմաորում:  <b>ՄԱՐՏԱՄԵՔԵՆԱՅ</b>, գ. Պատերազմական մեքենայ:  <b>ՄԱՐՏԱՆԱԻ</b>, գ. Պատերազմական նաւ:  <b>ՄԱՐՏԱՆԿԱՐ</b>, գ. Պատերազմական տեսարանների նկար:  <b>ՄԱՐՏԱՆԿԱՐԻՉ</b>, գ. Նկարիչ՝ որի մասնագիտությունն է պատերազմական տե-</p>	<p>սարաններ նկարելը:  <b>ՄԱՐՏԱՆՈՒՆ</b>, գ. Մարտական մականուն:  <b>ՄԱՐՏԱՇԱՐՈՒԱԾՔ</b>, գ. Մարտական շարուածք:  <b>ՄԱՐՏԱՇԱՐՔ</b>, գ. Մարտական շարք:  <b>ՄԱՐՏԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Մարտ՝ պատերազմ շնչող:  <b>ՄԱՐՏԱՊԱՇԱՐ</b>, գ. Մարտական պաշար՝ պահեստ:  <b>ՄԱՐՏԱՍԱՅԼ</b>, գ. Պատերազմական սայլ:  <b>ՄԱՐՏԱՎԱՐ</b>, գ. Մարտ՝ պատերազմ վարելը:  <b>ՄԱՐՏԱՎԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մարտավարութեան յատուկ:  <b>ՄԱՐՏԱՎԱՐԱՇԱՐԱՅԻՆ</b>, ած. Մարտավարական եւ շարային:  <b>ՄԱՐՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ռազմ.) Ռազմական գիտություն:  <b>ՄԱՐՏԱՎԿԱՅ</b>, գ. Մենամարտող կողմերի միջնորդ վկաներից իւրաքանչիւրը:  <b>ՄԱՐՏԱՐՇԱԻ</b>, գ. Մարտական արշաւ:  <b>ՄԱՐՏԱՑՈՒ</b>, ած. Մարտի՝ պատերազմի յարմար:  <b>ՄԱՐՏԱՔԱՂԱՂ</b>, գ. Կռուող արաղայ:  <b>ՄԱՐՏԵԱՆ</b>, ած. Մարտ ամսին յատուկ:  <b>ՄԱՐՏԷՆԵԱՆ</b>, ած. Մարտենի հնարած միջոցով:  <b>ՄԱՐՏԸՆԿԵՐ</b>, գ. Մարտական ընկեր, ռազմընկեր:  <b>ՄԱՐՏԸՆՏԻՐ</b>, ած. Մարտի՝ պատերազմի համար ընտրուած:  <b>ՄԱՐՏԻԿ</b>, ած. գ. Մարտնչող: Ռազմիկ:  <b>ՄԱՐՏԻՐՈՍ</b>, գ. (Եկեղ.) Հաւատքի վկայ: Նահատակ: Իբրեւ ած. Շատ չարչարանքներ կրող:  <b>ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԿԱՆ</b>, ած. Մարտիրոսին եւ մարտիրոսութեան յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ՄԱՐՏԻՐՈՍԱԿԻՑ</b>, գ. Մարտիրոսու-</p>
---	--

<p><i>թեան ընկեր:</i>  <b>ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՍԵՐ</b>, ան. (Եկեղ.) Մարտիրոսներին սիրող:  <b>ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մարտիրոս դառնալը:  <b>ՄԱՐՏԿԱՀԱԻ</b>, գ. (Կենդ.) Կտցարների ցեղին պատկանող թռչուն:  <b>ՄԱՐՏԿՈՑ</b>, գ. 1. Հին ժամանակ՝ բերդի պարսպի վրայ ամրացրած ու պաշտպանուած շինություն: Պատերազմական նաւի վրայ՝ թնդանօթների խումբը:                  2. Ինքնաշարժի ելեկտրականություն հայթայթող սարք:  <b>ՄԱՐՏԿՈՑԱՅԻՆ</b>, ան. Մարտկոցին յատուկ, վերաբերեալ:  <b>ՄԱՐՏԼՉԵԼ</b>, չբ. Կռուել, ծեծկուել:  <b>ՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մարտ, կռիւ, մարտնչելը:  <b>ՄԱՐՏՈՒՆԱԿ</b>, ան. մկ. Կռիւ մղելու պատրաստ:  <b>ՄԱՐՏՈՒՍՈՅՑ</b>, գ. Ընթանալու թեան ուսուցիչ:  <b>ՄԱՐՏՊԵՏ</b>, գ. Մարտի կարգադրիչ:  <b>ՄԱՐՔՄԻՍՏ</b>, գ. Մարքսի վարդապետություն ընդունող, Մարքսի ուսմունքին հետեւող:  <b>ՄԱՐՔՄԻՍՏԱԿԱՆ</b>, ան. Մարքսի վարդապետութեան յատուկ՝ վերաբերեալ:  <b>ՄԱՐՑ</b>, միջ. Չայնարկություն, որով հորթին բշտում են մի տեղից:  <b>ՄԱՅԱ</b>, գ. (Կրօն.) Խիստ բարակ անխրմոր լաւաշ բաղարջ:  <b>ՄԱՅԱՌ</b>, գ. Փշոտ թուփ, թուփերով ծածկած տեղ:  <b>ՄԱՅԱՌԱԽԻՏ</b>, ան. Որտեղ խիտ մացառ է բուսել:  <b>ՄԱՅԱՌԱՊԱՏ</b>, ան. Մացառներով պատած:  <b>ՄԱՅԱՌՈՑ</b>, ան. Որտեղ շատ մացառ կայ:  <b>ՄԱԻԻ</b>, ան. Թոյլ կապոյտ (գոյն):  <b>ՄԱԻՐԵՐ</b>, գ. Քամական ցեղի ժողո-</p>	<p><i>վորդ:</i>  <b>ՄԱԻՐԻՍԱԿԱՆ</b>, ան. Մարերին յատուկ:  <b>ՄԱՔԱԼՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Ճնճղուկների կարգից թռչուն:  <b>ՄԱՔԱՌԵԼ</b>, չբ. Պատերազմել, կռիւ մղել:  <b>ՄԱՔԱՌՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Մաքառելը:  <b>ՄԱՔԱՌՈՒՄ</b> }  <b>ՄԱՔԱՒՈՆ</b>, գ. (Կենդ.) Մեծ ու գեղեցիկ թիթեռ:  <b>ՄԱՔԻ</b>, գ. Էգ ոչխար:  <b>ՄԱՔԻԱԻԵԼԱԿԱՆ</b>, Մաքիաւելի յատուկ անունից:  <b>ՄԱՔԻԱԻԵԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Քաղ.) Անսկզբունք եւ խորամանկ քաղաքականություն:  <b>ՄԱՔՈՒՐ</b>, ան. Կեղտից ազատ: Պարզ, պայծառ, վճիտ: Մաքուր երկինք: Պարկեշտ:  <b>ՄԱՔՍ</b>, գ. Տուրք:  <b>ՄԱՔՍԱԴԱՇԻՆՔ</b>, գ. Մաքսային դաշինք:  <b>ՄԱՔՍԱԴՐՈՅՔ</b>, գ. Մաքսային դրոյք:  <b>ՄԱՔՍԱԶԵՐՄ</b>, ան. Մաքսից ազատ:  <b>ՄԱՔՍԱԶԵՐՄՈՒՄ</b>, գ. Մաքսագերծ լինելը, մաքսատուրքը վճարելը:  <b>ՄԱՔՍԱԽՈՑՍ</b>, ան. գ. Մաքսանենգ:  <b>ՄԱՔՍԱԿԱՆ</b>, ան. Մաքսին յատուկ:  <b>ՄԱՔՍԱԿԵՏ</b>, գ. Մաքսային բաժանմունք:  <b>ՄԱՔՍԱՆԵՆԳ</b>, ան. գ. Նա որ թաքուն կերպով սահմանից ապրանք է անցկացնում:  <b>ՄԱՔՍԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մաքսանենգ լինելը:  <b>ՄԱՔՍԱՊԱՇՏՊԱՆ</b>, ան. Մաքսեր՝ մաքսային համակարգը պաշտպանող:  <b>ՄԱՔՍԱՊԵՏ</b>, գ. Գլխաւոր մաքսաւոր:  <b>ՄԱՔՍԱՏՈՒՆ</b>, գ. Այն շինությունը, որտեղ մաքսաւորը մաքս էր առնում ապրանքներից:  <b>ՄԱՔՍԱՏՈՒՐՔ</b>, գ. Մաքսային տուրք:</p>
---	---

**ՄԱՔՍԱՏՈՒՐՔԱՅԻՆ**, ան. Մաքսատուրքերին վերաբերող:  
**ՄԱՔՍԱՎԱՅՐ**, գ. Մաքս վճարելու վայր:  
**ՄԱՔՍԱԻՈՐ**, գ. Մաքսի վրայ հսկող, մաքսը ժողովող:  
**ՄԱՔՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքսատրի գործը:  
**ՄԱՔՍԵԼ**, նբ. Մաքսի ենթարկել:  
**ՄԱՔՐԱԳՈՐԾ**, ան. Մաքուր բան անող:  
**ՄԱՔՐԱԳՈՐԾԵԼ**, նբ. Մաքուր՝ նուրբ դարձնել:  
**ՄԱՔՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքրագործ լինելը, մաքրագործելը:  
**ՄԱՔՐԱԳՐԵԼ**, նբ. (Մեւագրութիւնը) մաքուր արտագրել:  
**ՄԱՔՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքրագրելը:  
**ՄԱՔՐԱԶԱՐ**, ան. Մաքրութեամբ զարդարուած:  
**ՄԱՔՐԱԶԱՐԵԼ**, նբ. Մաքրազարդ դարձնել:  
**ՄԱՔՐԱԶԱՐՈՒՄ**, գ. Մաքրազարդելը:  
**ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՅ** } ան. Մաքուր հագնուած:  
**ՄԱՔՐԱԶԳԵԱՍ** }  
**ՄԱՔՐԱԹԵԻԿ**, ան. (բնատ.): Մաքուր թելեր ունեցող:  
**ՄԱՔՐԱԿԵԱՅ** } ան. Մաքուր սպրտող, մաքուր կեանք վարող:  
**ՄԱՔՐԱԿԵՅԱԿ** }  
**ՄԱՔՐԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքրակեաց լինելը, մաքուր կեանք ունենալը:  
**ՄԱՔՐԱՍԻՏ**, ան. Մաքուր մտածմունք ունեցող:  
**ՄԱՔՐԱՍԵԼ**, չբ. Մաքրուել:  
**ՄԱՔՐԱՊԱՃՈՅՃ**, ան. Մաքրութեամբ պաճուճուած:  
**ՄԱՔՐԱՊԵՍ**, մկ. Մաքուր կերպով, մաքրաբար:  
**ՄԱՔՐԱՉԱՆ**, ան. Մաքուր կերպով ջանացող:  
**ՄԱՔՐԱՍԵՐ**, ան. Մաքրութիւն սիրող:  
**ՄԱՔՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքրասեր

լինելը:  
**ՄԱՔՐԱՏԵՍԱԿ**, ան. Մաքուր տեսք ունեցող:  
**ՄԱՔՐԱՐԱՐ**, ան. Մաքրող:  
**ՄԱՔՐԱԻՈՒՆ**, ան. Փոքր-ինչ՝ թեթեւակիօրէն մաքուր:  
**ՄԱՔՐԱՓԱՅԼ**, ան. Մաքրութեամբ փայլող:  
**ՄԱՔՐԱՓԱՅԼՈՒՆ**, գ. Մաքուր եւ փայլուն:  
**ՄԱՔՐԱՓԱՌ**, ան. Մաքրափայլ:  
**ՄԱՔՐԵԼ**, նբ. Մաքուր դարձնել: Պարզել: Մեղքերը փարատել:  
**ՄԱՔՐԻՉ**, ան. Նա որ մաքրում է:  
**ՄԱՔՐՈՂԱԿԱՆ**, ան. Մաքրող:  
**ՄԱՔՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մաքուր լինելը:  
**ՄԱՔՐՈՒՄ**, գ. Մաքրելը:  
**ՄԱՔՐՈՒՔ**, գ. Տիղմ:  
**ՄԳԱՂԵՐ**, ան. Մուգ մազերով:  
**ՄԳԱՆԱԼ**, չբ. Մուգ գոյն ստանալ:  
**ՄԳԱՎԱՐՄ**, գ. Մուգ մազեր ունեցող:  
**ՄԳԱՅՆԵԼ**, անց. ձեւ Մգանալի, նոյն նշ:  
**ՄԳՂԱԿ**, գ. Խոշոր՝ հեռու-հեռու կարեր:  
**ՄԳՂԱԿԵԼ**, նբ. Մգակաձեւ խոշոր-խոշոր կարել:  
**ՄԳԼԱՂԱՍ**, Տ. Բորբոսահամ:  
**ՄԳԼԱԾ**, **ՄԳԼՈՏ**, Տ. Բորբոս(ն)ած:  
**ՄԳԼԻԼ**, նբ. Փտելու սկսիլ, նեխիլ:  
**ՄԳԼՈՏԻԼ**, նբ. Բորբոսիլ, փտիլ:  
**ՄԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մուգ լինելը:  
**ՄԵԳՐԵԼՆԵՐ**, գ. Քարթվէլական ցեղի ժողովուրդ:  
**ՄԵՂԱԼ**, գ. Ոսկուց, արծաթից կմ պղնձից կտրած շքաղրամ:  
**ՄԵՂԱԼԱԿԻՐ**, ան. Մեղալ կրող:  
**ՄԵՂԱԼԻՈՆ**, գ. Ոսկեղէն փոքր զարդ:  
**ՄԵՂՈՒԶԱ** } գ. Յունական դիցաբանութեան մէջ՝ Գորգոնեան երեք քոյրերից մէկը:  
**ՄԵԶԵՆ**, մկ. Մեզանից:  
**ՄԵԶՄԵՆ ԱՂԷԿՆԵՐԸ**, յոգն. գ. Ըստ

ժողովրդական սնապաշտության՝ ոգիներ:

**ՄԵԹՈՂ**, գ. Մտածուած ուղղութիւն: (Տրամաբ.) Դատողութեան կանոնաւոր եղանակ: Գիտական եղանակ:

**ՄԵԹՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ուսում առանձին-առանձին գիտութիւնների գիտական մեթոդների:

**ՄԵԹՈՂԱԲԱՐ**, մկ. Մեթոդով, կանոնաւոր կարգով:

**ՄԵԹՈՂԱԿԱՆ**, ւծ. Մեթոդին յատուկ:

**ՄԵԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեթոդական լինելը:

**ՄԵԹՈՂԻԿԱ**, գ. Մանկավարժութեան մի մասը:

**ՄԵԹՈՂԻԿՍ**, գ. Մեթոդիկայի մասնագէտ, մանկավարժ:

**ՄԵԼԱՄԱՂ**, Տ. Մելամաղձութիւն: Տխուր:

**ՄԵԼԱՄԱՂՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մելամաղձոտ լինելը: Տրամութիւն:

**ՄԵԼԱՄԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մելամաղձոտ լինելը: Տխրութիւն:

**ՄԵԼԱՆ**, գ. Սկզբնապէս՝ սեւ գոյնի դեղ, սեւ թանաք:

**ՄԵԼԱՆԻՏ**, գ. (Հանք.) Կարկեհանի տեսակներից մէկը:

**ՄԵԼԵՄԵՏ**, գ. (Եկեղ.), Խարոյկ, որ մի ժամանակ Տեառն ընդ առաջի երեկոյին վառում էին եկեղեցու բակում:

**ՄԵԼԻՔ**, գ. Տէր, թագաւոր:

**ՄԵԼԻՔԱԿԱՆ**, ւծ. Մելիքին յատուկ, վերաբերեալ:

**ՄԵԼԻՔԱՆԻՍ**, գ. Որտեղ նստում է մելիքը:

**ՄԵԼԻՔՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մելիք լինելը:

**ՄԵԼՊՈՍԵՆԷ**, գ. (Դից.) Յունական դիցաբանութեան մէջ՝ ինը մուսաներից մէկը:

**ՄԵՆ**, Տ. (Պրսկ.-թրք.) Գամ, սեպ:

**ՄԵՆԱԿ**, գ. Մեխակածառի կմ մեխակենու դեռ ջրացուած ծաղիկը:

**ՄԵՆԱԿԱԲՈՅՐ**, ւծ. Մեխակի բոյր ունեցող:

**ՄԵՆԱԿԱԳՈՅՆ**, ւծ. Մեխակի (համեմի) գոյնով:

**ՄԵՆԱԿԱՍԱՆ**, գ. (Բուս.) Մրտենիների կարգին պատկանող ծառ:

**ՄԵՆԱԿԱՀՈՏ**, ւծ. Մեխակի հոտ ունեցող:

**ՄԵՆԱԿԵՆԻ**, Տ. Մեխակածառ:

**ՄԵՆԱԿԻ**, գ. Խարոյի մի տեսակ:

**ՄԵՍ**, ւծ. Ընդարձակ տարածութիւն ունեցող: Բարձր հասակ ունեցող: Մաստիկ, ուժգին:

**ՄԵՍԱԲԱՆ**, ւծ. Մեծաբանող:

**ՄԵՍԱԲԱՆԵԼ**, չբ. Մեծ-մեծ խօսել:

**ՄԵՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծաբանելը:

**ՄԵՍԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ մեծ:

**ՄԵՍԱԲԱՐԲԱՆ**, ւծ. Մեծաձայն:

**ՄԵՍԱԲԱՐԻ**, ւծ. Շատ բարի:

**ՄԵՍԱԲԱՐՈՅ**, ւծ. Իր վարք ու բարքով պատկառանք ազդող:

**ՄԵՍԱԲԵՆ**, ւծ. Մեծ բեռ:

**ՄԵՍԱԲԵՐԱՆ**, ւծ. Մեծ բերան ունեցող:

**ՄԵՍԱԲՈՐԲՈՔ**, ւծ. Շատ բորբոքած:

**ՄԵՍԱԳԱԶԱՆ**, (Հնէաբ.) գ. Բրածոյ կաթնաբոյծ կենդանի:

**ՄԵՍԱԳԱՀ**, ւծ. Որտեղ մեծ գահ՝ աթոռ կայ:

**ՄԵՍԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծագահ լինելը:

**ՄԵՍԱԳԱՆՁ**, ւծ. Բազմազանձ:

**ՄԵՍԱԳԻՆ**, ւծ. Մեծ գին ունեցող:

**ՄԵՍԱԳԼՈՒԻՆ**, ւծ. Մեծ զլուխ ունեցող:

**ՄԵՍԱԳՈՉ** } ւծ. Մեծ՝ բարձր գոյննով,  
**ՄԵՍԱԳՈՌ** } բարձր հնչող, մեծաբարբառ:

**ՄԵՍԱԳՈՐՄ**, ւծ. Ինչ որ մեծ գործ է հանդիսանում:

**ՄԵՍԱԳՈՐՄԵԼ**, նբ. Մեծագործութիւն անել:

**ՄԵՍԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծագործ լինելը:



**ՄԵԾԱԳՈՐՈՎ**, ան. *Գորովալի:*  
**ՄԵԾԱԳՈՒԹ**, ան. *Մեծ գուլթ ունեցող, բազմագուլթ:*  
**ՄԵԾԱԳՈՒՄԱՐ**, ան. *Մեծ գումարով կատարուած: Թանկ:*  
**ՄԵԾԱԳՐՄՈՒՆՉ**, ան. *Մեծ գրմունչ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԳՐՈՂ**, ան. *Մեծ գրող:*  
**ՄԵԾԱԴԻՐ**, ան. *Մեծ դիրք ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԴՂՈՐ**, ան. *Մեծ դրողին հանող:*  
**ՄԵԾԱԶԱՆԳՈՒՄՍ**, ան. *Մեծ զանգուած ունեցող: Բազմամարդ:*  
**ՄԵԾԱԶԱՐ**, ան. *Մեծ զարդարանքներ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԶԱՐՄ**, ան. *Ազնուատոհմ:*  
**ՄԵԾԱԶԳԻ**, ան. *Մեծ ազգից սերուած, նշանատր տոհմից:*  
**ՄԵԾԱԶԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մեծազգի լինելը:*  
**ՄԵԾԱԶՕՐ**, ան. *Մեծ զորութիւն՝ մեծ ոյժ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԹՍՓ**, ան. *Մեծ թափ՝ ընդգրկում ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԹԵՒ**, ան. *Մեծ թէւեր ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԹԻՒ**, ան. *Մեծ թիւ պարունակող, բազմաթիւ:*  
**ՄԵԾԱԼԵԶՈՒ**, ան. *Մեծ լեզու ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԽԵՑԻ**, գ. (Կենդ.) *Խեցաւոր կենդանիներից ամենամեծը:*  
**ՄԵԾԱԽՈՂ**, ան. *Շատ խելացի:*  
**ՄԵԾԱԽՈՐՀՈՒՐ**, ան. *Մեծախոհ, մեծիմաստ:*  
**ՄԵԾԱԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ**, մկ. *Մեծամտութեամբ, մեծամտելով:*  
**ՄԵԾԱԽՈՒՄԲ**, ան. *Որտեղ խմբուած են շատ մարդիկ, բազմամարդ:*  
**ՄԵԾԱՍԱԽ}**  
**ՄԵԾԱՍԱԽՍ}** ան. *Մեծ ծախսերով կատարուող:*  
**ՄԵԾԱՍԱԿ**, ան. *Որի ծակը մեծ է, մեծ ծակով:*  
**ՄԵԾԱՍԱՌ**, ան. *Մեծ ծառեր ունեցող:*

**ՄԵԾԱՍԱԻԱԼ**, ան. *Մեծ ծաւալ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՍՈՎ**, գ. *Մեծ ծով:*  
**ՄԵԾԱԿԱՆ**, ան. *Մեծերին վերաբերող:*  
**ՄԵԾԱԿԱՆՋ**, ան. *Մեծ ականջ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԿԱՐՈՐ**, ան. *Շատ ուժեղ: Մեծ կարողութիւն ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԿՆ**, Տ. *Մեծաչեայ:*  
**ՄԵԾԱԿՇԻՌ**, ան. *Կշիռը մեծ:*  
**ՄԵԾԱԿՈՂԱԿ**, ան. *Մեծ կոհակներ՝ ալիք ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԿՈՅՏ**, ան. *Մեծ կոյտ:*  
**ՄԵԾԱԿՈՏՈՇ**, ան. *Մեծ կոտորչներ՝ եղջիրներ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՍԲԱԻ**, ան. *Մեծ համբաւ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՆԴԵՍ**, ան. *Երբ մեծ հանդէս է լինում:*  
**ՄԵԾԱՀԱՆՃԱՐ**, ան. *Մեծ հանճարի տէր:*  
**ՄԵԾԱՀԱՌԱՉ**, ան. *Մեծ հառաչանքներով:*  
**ՄԵԾԱՀԱՍԱԿ**, ան. *Մեծ հասակ՝ տարիք ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՏԻԿ**, ան. *Խոշոր հատիկներ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՏՈՐ**, ան. *Մեծ հատող կազմող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՐԿԻ**, ան. *Մեծ հարկ պատիւ վայելող:*  
**ՄԵԾԱՀԱՐՈՒՍՏ**, ան. *Շատ հարուստ:*  
**ՄԵԾԱՀԱՑ**, ան. *Մեծ՝ առատ՝ ճոխ (սեղան):*  
**ՄԵԾԱՀՄՈՒՏ**, ան. *Շատ հմուտ:*  
**ՄԵԾԱՀՆՉԻՒՆ**, ան. *Մեծ հնչիւն ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀՈԳԻ**, ան. *Մեծ հոգի ունեցող:*  
**ՄԵԾԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մեծահոգի լինելը:*  
**ՄԵԾԱՀՈՉԱԿ**, ան. *Մեծ հոչակ ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԶԱՅՆ**, ան. *Մեծ ձայն հանող ունեցող:*  
**ՄԵԾԱԶԱՅՆԵԼ**, ն. չբ. *Մեծ ձայնով կանչել:*

<p><b>ՄԵԾԱԶԵՈՆ</b>, ան. Մեծ ձեռք ունեցող: Մեծ զորություն ունեցող: <b>ՄԵԾԱԶՈՒԿ</b>, գ. Իշխան ձկան խոշոր տեսակը: <b>ՄԵԾԱՃՈՒՆ</b>, ան. Մեծ եւ ճոխ: <b>ՄԵԾԱՍԱԳԻԼՆԵՐ</b>, գ. (Կենդ.) Թռչունների ցեղ: <b>ՄԵԾԱՍԱՄԱԿԱՆ</b>, Տ. Բոլշեիկ: <b>ՄԵԾԱՍԱՄԱՌԻԹԻՒՆ</b>, գ. Մեծ մասը կազմողը: <b>ՄԵԾԱՍԱՐԴ</b>, գ. Հասակաւոր՝ չտփահաս մարդ: <b>ՄԵԾԱՍԱՐՄԻՆ</b>, ան. Մեծ մարմին ունեցող: <b>ՄԵԾԱՍԱՐՏ</b>, ան. Որտեղ մեծ կոխի՝ պայքար կայ: <b>ՄԵԾԱՍԵԾԱՐ</b>, ան. Շատ մեծարուած, յարգելի: <b>ՄԵԾԱՍԵԾԱՐԱՐ</b>, ան. Մեծամեծ բաներ կատարող: <b>ՄԵԾԱՄԵՂ</b>, ան. Մեծ մեղք ունեցող: <b>ՄԵԾԱՄԵՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ծանր յանցանքի տեր լինելը: <b>ՄԵԾԱՄԻՏ</b>, ան. Բարձրամիտ, բարձրաստի, գոռոգ: Հկո. Խոնարհ: <b>ՄԵԾԱՄՈՒ</b>, ան. Մեծամոլութեամբ հիւանդ: <b>ՄԵԾԱՄՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգեկան հիւանդություն, որի ժամանակ հիւանդն իրեն երեւակայում է շատ նշանաւոր մարդ: <b>ՄԵԾԱՄՈՂԷՍ</b>, գ. (Հնկաբ.) Բրածոյ կենդանի: <b>ՄԵԾԱՍՏԵԼ</b>, չբ. Մեծամիտ դառնալ, գոռոգանալ: <b>ՄԵԾԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեծամիտ լինելը: Գոռոգություն: <b>ՄԵԾԱՄՕՐ</b>, գ. Մեծ մօր, մեծ ճահիճ: 1. <b>ՄԵԾԱՅԱՂԹ</b>, ան. Մեծ եւ յաղթ, խոշոր: 2. <b>ՄԵԾԱՅԱՂԹ</b>, ան. Մեծ յաղթություն տանող:</p>	<p><b>ՄԵԾԱՅԱՆՑԱՆՔ</b>, ան. Շատ յանցաւոր, մեծ յանցանք գործած: <b>ՄԵԾԱՅԱՐԳ</b>, ան. Մեծ յարգ ունեցող: <b>ՄԵԾԱՅԻՇԱՏԱԿ</b>, ան. Մեծ յիշատակութեան արժանի: <b>ՄԵԾԱՅՈՅՍ</b>, ան. Մեծ յոյս ունեցող: <b>ՄԵԾԱՅՏ</b>, ան. Մեծ պտեր ունեցող: <b>ՄԵԾԱՆԱԼ</b>, չբ. Մեծ դառնալ: Հկո. Փոքրանալ: Բարձրանալ: Տարիքն աւելանալ: Բարձր պաշտօնի հասնել: Հարքստանալ: <b>ՄԵԾԱՆԴԱՍ</b>, ան. Մարմնով մեծ, խոշոր: <b>ՄԵԾԱՆԻՍՏ</b>, ան. Լայն՝ ընդարձակ դիրք գրաւող: <b>ՄԵԾԱՆՈՒՆ</b>, ան. Մեծ անուն ունեցող, անունանի: <b>ՄԵԾԱՇԱՀ</b>, ան. Շատ շահաւէտ, օգտակար: <b>ՄԵԾԱՇԱՌԱՉ</b>, ան. Մեծ շատային հանող, մեծադողող: <b>ՄԵԾԱՇՆԱՐՀ</b>, գ. Մեծ աշխարհը, տիեզերքը: <b>ՄԵՆԱՇՆՈՐՀ</b>, ան. Մեծ շնորհքի տեր: <b>ՄԵՆԱՇՆՈՐՀԱՅՆԱՑՈՒՄ</b>, գ. Մենաշնորհային դառնալը: <b>ՄԵՍԱՇՈՒՔ</b>, ան. Շատ շքեղ: <b>ՄԵՍԱՇՈՒՆ</b>, ան. Մեծ շոինդ յարուցանող: <b>ՄԵՍԱՉԱՓ</b>, գ. Գործիք, որով ծովի վրայ չափում են երկայնութեան աստիճանները: <b>ՄԵՍԱՉԵԱՅ</b>, ան. Մեծ աչքեր ունեցող: <b>ՄԵՍԱՊԱՅՏԱՌ</b>, ան. Շատ պայծառ: <b>ՄԵՍԱՊԱՅՏԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեծապայծառ լինելը: <b>ՄԵՍԱՊԱՆՏ</b>, ան. Շատ պանծալի: <b>ՄԵՍԱՊԱՏԻԿ</b>, ան. Բազմապատիկ: <b>ՄԵՍԱՊԱՏԻՒ</b>, ան. Մեծ պատիւ վայելող: <b>ՄԵՍԱՊԱՏՈՒԵԼ</b>, նբ. Շատ պատուել: <b>ՄԵՍԱՊԱՏՈՒՄ</b>, ան. Երկար պատըմ:</p>
---	---

<p><i>ուող:</i>  <b>ՄԵԾԱՊԱՏԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեծապատիւ լինելը:  <b>ՄԵԾԱՊԱՐԳԵՒ</b>, ւծ. Մեծ պարզեւ տող:  <b>ՄԵԾԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ւծ. Մեծ պետութեան յատուկ:  <b>ՄԵԾԱՊԷՍ</b>, մկ. Մեծ չափով:  <b>ՄԵԾԱՊՏՈՒՂ</b>, ւծ. Մեծ՝ խոշոր պտուղ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱԶԱՆ</b>, ւծ. Նա որ մեծ ջանք է անում: Աշխատասէր:  <b>ՄԵԾԱՍԱՍՏ</b>, ւծ. Սաստիկ:  <b>ՄԵԾԱՍԱՐ</b>, ւծ. Սարը՝ ծայրը՝ գլուխը մեծ:  <b>ՄԵԾԱՍԵՐՄ</b>, ւծ. Մեծ սերմեր ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՍԻՐՏ</b>, ւծ. Մեծ սիրտ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՍՏԱՍՈՔՍ</b>, ւծ. Մեծ ստամոքս ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՍՏԱՆԻ</b>, ւծ. Նա որ մեծ ստինքներ ունի:  <b>ՄԵԾԱՍՐՈՒՆՔ</b>, ւծ. Մեծ սրունքներ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՍՓԻՌՔ</b>, ւծ. Մեծ սփուռք ունեցող: Լայնօրէն սփռուած, տարածուած:  <b>ՄԵԾԱՍՔԱՆՉ</b>, ւծ. Շատ սքանչելի, հրաշալի:  <b>ՄԵԾԱՎԱՀԱՆ</b>, ւծ. Մեծ վահան ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՎԱՅԵԼՈՒՉ</b>, ւծ. Որի մէջ մեծ վայելչութիւն կայ:  <b>ՄԵԾԱՎԱՍՏԱԿ</b>, ւծ. Նա որ մեծ վատակ՝ աշխատանք է գործ դրել:  <b>ՄԵԾԱՎԵՐՉ</b>, ւծ. Մեծ վերջ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՎԻՃԱԿ</b>, ւծ. (Եկեղ.) Նա որ վիճակ՝ եպիսկոպոսական թեմ ունի:  <b>ՄԵԾԱՏԱՂԱՆՅ</b>, ւծ. Մեծ տաղանդի տէր:  <b>ՄԵԾԱՏԱՄ</b>, ւծ. Մեծ ատամներ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՏԱՆՉ</b>, ւծ. Մեծ տանջանքների</p>	<p><i>ենթարկուած:</i>  <b>ՄԵԾԱՏԱՌ</b>, Տ. Գլխագիր:  <b>ՄԵԾԱՏԱՐՐ</b>, ւծ. Մեծ տարր ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՏԵՐԵՒ</b>, ւծ. Մեծ տերեւներ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՏՈՂՍ</b> } ւծ. Մեծ տոհմի պատկանող:  <b>ՄԵԾԱՏՈՂՍԻԿ</b> }  <b>ՄԵԾԱՏՈՒՆ</b>, ւծ. գ. Մեծ տուն ունեցող, տունը բարիքներով լի, հարուստ:  <b>ՄԵԾԱՏՈՒՐ</b>, ւծ. Առատաձեռն:  <b>ՄԵԾԱՏՏՈՒՆ</b>, ւծ. Մեծ տուտ՝ մեծ պոչ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՏՕՆ</b>, ւծ. Երբ մեծ տօն է լինում:  <b>ՄԵԾԱՐԱԿԱՆ</b>, ւծ. Մեծարանք արտայայտող:  <b>ՄԵԾԱՐԱՆՔ</b>, գ. Յարգանք, պատիւ:  <b>ՄԵԾԱՐԳՈՅ</b>, ւծ. Շատ յարգելի:  <b>ՄԵԾԱՐԵԼ</b>, նբ. Մեծարանք ցոյց տալ:  <b>ՄԵԾԱՐԵԼԻ</b>, ւծ. Ով որ արժանի է մեծարանքի:  <b>ՄԵԾԱՐԺԷՔ</b>, ւծ. Թանկարժէք:  <b>ՄԵԾԱՐԻՉ</b>, ւծ. Նա որ մեծարում է, յարգող:  <b>ՄԵԾԱՐՈՒԵՍՏ</b>, ւծ. Մեծ արուեստի տէր:  <b>ՄԵԾԱՐՈՒՄ</b>, գ. Մեծարելը, մեծարուելը: Մեծ յարգանքի արժանանալը:  <b>ՄԵԾԱՐՔԱՃԱՇ</b>, գ. Մեծարքի ճաշ:  <b>ՄԵԾԱՑՈՒՄ</b>, գ. Մեծանալը, աճելը:  <b>ՄԵԾԱԻՈՐ</b>, ւծ. գ. Գլխաւոր, աւագ: (Եկեղ.) Վանքի վանահայր:  <b>ՄԵԾԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեծաւոր լինելը:  <b>ՄԵԾԱԻՈՐՈՒՀԻ</b>, գ. (Եկեղ.) Կուսանաց վանքի վանամայրը:  <b>ՄԵԾԱՓԱՅԼ</b>, ւծ. Մեծ՝ շատ փայլ ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՓԱՌ</b>, ւծ. Մեծ փառք ունեցող:  <b>ՄԵԾԱՓԱՐԹԱՄ</b>, ւծ. Շատ փարթամ, շատ ճոխ:  <b>ՄԵԾԱՓԱՓԱԳ</b>, ւծ. Մեծ փափագ ունեցող:</p>
---	--

**ՄԵԾԱՓՈՅԹ**, ան. Շտապ արտայայտող:  
**ՄԵԾԱՓՈՐ**, ան. Մեծ փոք ունեցող:  
**ՄԵԾԱՓՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծափոք լինելը:  
**ՄԵԾԱՔԱՅԼ**, ան. մկ. Մեծ-մեծ քայլերով:  
**ՄԵԾԱՔԱՄԱԿ**, ան. Մեծ քանակով:  
**ՄԵԾԱՔԱՆԱԿ**, ան. մկ. Մեծ քանակով:  
**ՄԵԾԱՔԻԹ**, ան. Մեծ քիթ ունեցող:  
**ՄԵԾԵՂՈՒՆԳ**, ան. Մեծ՝ երկար եղունգներ ունեցող:  
**ՄԵԾԻՄԱՍՍ**, ան. Մեծ խելքի տեր, շատ հասկացող: Խելամիտ:  
**ՄԵԾԽՕՄԻԿ**, ան. Մեծախօս:  
 ՄԵԾԿԱԿ } ան. Բաական մեծ:  
 ՄԵԾԿԵԿ }  
**ՄԵԾՈՂԿՈՅԶ**, ան. Մեծ ողկոյզ ունեցող:  
**ՄԵԾՈՏ**, ան. Մեծ ոտք ունեցող:  
**ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծ լինելը: Ընդարձակ տարածություն: Ծաւալ, չափս: Շատություն: (Մաթ.) Բնչ որ կարելի է մեծացնել կմ փոքրացնել: Վեհություն: Բշխանություն:  
**ՄԵԾՊԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Մեծ պասի օրերը:  
**ՄԵԾՄԻՐՏ**, ան. Շուտ սիրտն առնող:  
**ՄԵԾԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեծսրտանի լինելը:  
**ՄԵԾՅԵԼ**, Տ. Մեծացնել: Խոշորացնել:  
**ՄԵԾՔԻԹ**, ան. Մեծաքիթ:  
**ՄԵԿՂԱՐԵԱՅ**, ան. 1.Մէկ դար տեւող շարունակուող: 2.Մէկ դարի վերաբերող, մէկ դար ընդգրկող:  
**ՄԵԿԵՆԱՍ**, գ. Գիտությունների եւ արուեստների հոփանաւոր:  
**ՄԵԿԵՆԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեկենաս լինելը:  
**ՄԵԿԻՆ**, ան. մկ. Մեկնակ, միայնակ, առանձին, պարզ, բացայայտ:  
**ՄԵԿՆԱԲԱՆ**, Տ. Մեկնիչ, մեկնաբանող:  
**ՄԵԿՆԱԺԱՍ**, գ. Մեկնելու ժամ:  
**ՄԵԿՆԱԿԱՆ**, ան. Մեկնողական:  
**ՄԵԿՆԱԿԵՐՊ**, գ. Մեկնելու կերպ (եղանակ):

**ՄԵԿՆԱԿԵՏ**, գ. Այն կէտը, որտեղից պէտք է մեկնեն: Ելակէտ:  
**ՄԵԿՆԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Պարզաբանել, լուսաբանել, մութ խօսք մը բացատրել:  
**ՄԵԿՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մութ խօսքի բացատրությունը, լուսաբանությունը:  
**ՄԵԿՆԵԼ**, նբ. Մի տեղից դուրս գալ, գնալ: Մութ կմ խառն խօսքը ջոկջոկել: Յստակացնել: Մի տեղից դուրս գալ:  
**ՄԵԿՆԵԼԻ**, ան. Բնչ որ կարելի է կմ պէտք է մեկնել: Հկո. Անմեկնելի:  
**ՄԵԿՆԻԶ**, ան. գ. Նա որ մեկնում է:  
**ՄԵԿՆՈՂԱԿԱՆ**, ան. Մեկնող:  
**ՄԵԿՆՈՅ**, գ. Հին վերարկուի մի տեսակ:  
**ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Պարզաբանություն: Մութ կմ խառն խօսքի բացատրություն:  
**ՄԵԿՆՈՒՄ**, գ. Մեկնելը:  
 ՄԵԿՈՆ } Տ. Խաշխաշ քնարեր:  
 ՄԵԿՈՆԻՈՆ }  
**ՄԵԿՈՒՍԱԲԱՐ**, մկ. Մեկուսացած կերպով:  
**ՄԵԿՈՒՍԱՆԱԼ**, չբ. Մեկուսի լինել:  
**ՄԵԿՈՒՍԱՐԱՆ**, գ. Ուր որ մարդ մեկուսանում է՝ մեկուսանում է մենակ ապրելու՝ առանձնարան: Մեկուսաբանտ:  
**ՄԵԿՈՒՍԱՑՈՒՄ**, գ. Մեկուսանալը, մեկուսացնելը:  
**ՄԵԿՈՒՄԻ**, ան. Մի կողմ քաշուած, առանձնացած:  
**ՄԵԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեկուսի լինելը:  
**ՄԵՀԵԱՆ**, գ. Սկզբնապէս՝ Միհրի պաշտամունքին նուիրուած տաճար: Ընդհանրապէս՝ հեթանոսների կրօնական պաշտամունքի տաճար: Բագին:  
**ՄԵՀԵԿԱՆ**, Պարսից եւ Հին հայկական եօթներորդ ամիսը:  
**ՄԵՀԵՆԱԳԻՐ**, Տ. Հիերոգլիֆ: Հին եգիպտական գրություն:  
**ՄԵՀԵՆԱԳԻՐՔ**, գ. Մեհեանում գրուած կմ պահուող գիրք:  
**ՄԵՀԵՆԱԳՐԱԿԱՆ**, ան. Մեհեանագրութեան՝ հիերոգլիֆների վերաբերեալ,

<p>մեհենագրով գրուած:</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեհենագրութեամբ արձանագրութիւն:</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱՂՈՇՄ</b>, գ. Պատկերներով խօսող նշանագիր (երգիպտական):</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱԿԱՆ</b>, ած. Մեհեաններին յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱՍԵՊԱԳԻՐ</b>, ած. գ. Մեհենական սեպագիր:</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱՍԷՐ</b>, ած. Մեհեաններ սիրող:</p> <p><b>ՄԵՀԵՆԱՏՈՒՆ</b>, գ. Կռատուն, Հեթանոս պաշտամունքի վայր:</p> <p><b>ՄԵՀԵՒԱՆՆ</b>, գ. Գոհարագարդ կամար (կուրծքի, թելի):</p> <p><b>ՄԵՂ</b>, արմ. Մեղանչելի, Տ. Մեղք:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴԻՐ</b>, ած. Մեղադրող:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԱԿԱՆ</b>, ած. Մեղադրութիւն պարունակող:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԱՆՔ</b>, գ. Մեղադրելը:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԵԱԼ</b>, գ. (Իրարբ.) Նա որ մեղադրուում է որոշ յանցանքի մէջ:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԵԼ</b>, նբ. Մէկի վրայ մեղք դնել: (Իրարբ.) Դատարանում մէկին մի յանցանք վերագրել:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԵԼԻ</b>, ած. Ով կմ ինչ արժանի է մեղադրուելու:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ մեղադրում է, մեղադրող:</p> <p><b>ՄԵՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղադրանք:</p> <p><b>ՄԵՂԱԿԻՑ</b>, Տ. Մեղակից:</p> <p><b>ՄԵՂԱՅ</b>, չբ. Զարմանքի եւ դժգոհութեան յանցանքի բացագանչութիւն:</p> <p><b>ՄԵՂԱՅ</b>, գ. (Եկեղ.) Խոստովանութեան բանաձեւ:</p> <p><b>ՄԵՂԱՅԱԳԻՐ</b>, գ. Գրութիւն, որով մէկը յանձն է առնում յանցանքը:</p> <p><b>ՄԵՂԱՅԱԿԱՆ</b>, գ. Յանցանքի յանձնառութիւն, մեղայ գալը:</p> <p><b>ՄԵՂԱՆՉԱԲԱՐ</b>, մկ. Մեղանչելով, իբրեւ մեղանչող:</p> <p><b>ՄԵՂԱՆՉԱԿԱՆ</b>, ած. Մեղանչելու ընդունակ:</p>	<p><b>ՄԵՂԱՆՉԱՆՔ</b>, գ. Մեղանչելը, յանցանք:</p> <p><b>ՄԵՂԱՆՉԵԼ</b>, չբ. Մեղք յանցանք գործել:</p> <p><b>ՄԵՂԱՊԱՐՏ</b>, ած. Մեղքի պարտական մեղք յանցանք գործած:</p> <p><b>ՄԵՂԱՑԱԾԻՆ</b>, ած. Մեղքի տակ ծնած:</p> <p><b>ՄԵՂԱԻՈՐ</b>, ած. գ. (Կրօն.) Նա որ մեղք է գործել:</p> <p><b>ՄԵՂԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղատր լինելը:</p> <p><b>ՄԵՂԱԻՈՐՈՒՅԻ</b>, գ. Մեղատր կին:</p> <p><b>ՄԵՂԵՂԻ</b>, գ. Երաժշտական ախորժելի եղանակ:</p> <p><b>ՄԵՂԵՂԻԱՍՏԵՂՈՒՄ</b>, գ. Մեղեղի ստեղծելը:</p> <p><b>ՄԵՂԵՍԻԿ</b>, գ. Թանկագին քարի տեսակ:</p> <p><b>ՄԵՂԵՍԻԿԷ</b>, ած. Մեղեսիկից՝ թանկագին մանուշակագոյն քարից պատրաստուած:</p> <p><b>ՄԵՂԿ</b>, ած. Կակուդ, թոյլ, լիկած:</p> <p><b>ՄԵՂԿԱՆԱԼ</b>, չբ. Մեղկ դառնալ, թուլանալ:</p> <p><b>ՄԵՂԿԱՍԷՐ</b>, ած. Մեղկութիւն սիրող:</p> <p><b>ՄԵՂԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղկասեր լինելը:</p> <p><b>ՄԵՂԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղկ լինելը:</p> <p><b>ՄԵՂՄ</b>, ած. Չափատր, թոյլ:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱԲԱՆ</b>, գ. Մեղմօրէն խօսող:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղմօրէն արտայայտուելու ձեւ:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱԲԱՐ</b>, մկ. Մեղմութեամբ:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱԳՆԱՑ</b>, ած. Մեղմ՝ հանդարտ քայլուածք ունեցող:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱԽԱՈՒՆ</b>, ած. Որի մէջ խառնուած է մեղմութիւն:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱՆԱԼ</b>, չբ. Մեղմ դառնալ: Հանդարտիլ:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱՆՈՅՇ</b>, ած. Մեղմ եւ անուշ:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱՇԱՐԺ</b>, ած. Մեղմ՝ հանդարտ շարժում ունեցող:</p> <p><b>ՄԵՂՄԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Մեղմ՝ հանդարտ շնչող:</p>
---	--

<p><b>ՄԵՂՍԱՑՈՒՄ</b>, գ. Մեղմանալը:  <b>ՄԵՍԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ան. Նա որ մեղմացնում է:  <b>ՄԵՂՍԱՔԱՅԼ</b>, ան. մկ. Մեղմ՝ հանդարտ քայլերով:  <b>ՄԵՂՄԵԼ</b>, նբ. Հանդարտեցնել, զսպել, մեղմ յանձնել:  <b>ՄԵՂՄԵՆԵԼ</b>, չբ. Կեղծաւորել, շողոքորթել: Խարել:  <b>ՄԵՂՄԻՉ</b>, ան. Կամացուկ, յուշիկ, հանդարտիկ:  <b>ՄԵՂՄՈՎ</b>, մկ. Մեղմ կերպով, մեղմաբար:  <b>ՄԵՂՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղմ լինելը:  <b>ՄԵՂՄՈՅՇ-ՄԵՂՈՒՇ</b>, ան. Քնքուշ, թաւշային, մեղանուշ:  <b>ՄԵՂՍՕՐԻՆԱԿ</b>, մկ. Մեղմով:  <b>ՄԵՂՍՕՐՕՐ</b>, ան. Հանգիստ, օրօրուող:  <b>ՄԵՂՈՒ</b>, գ. (Կենդ.) Թաղանթաթելների կարգին պատկանող փոքր միջատ:  <b>ՄԵՂՈՒԱԲՈՅԾ</b>, ան. գ. Մեղուներ բուծող:  <b>ՄԵՂՈՒԱԲՈՅՆ</b>, գ. Մեղուի բոյն, փեթակ:  <b>ՄԵՂՈՒԱԲՈՒԾԱԿԱՆ</b>, ան. Մեղուաբուծութեան վերաբերեալ:  <b>ՄԵՂՈՒԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կանոնաւոր կերպով մեղուներ պահելու գիտութիւն:  <b>ՄԵՂՈՒԽՈՏ</b>, գ. (Բուս.) Մեղր նեկտար պարունակող բոյս:  <b>ՄԵՂՈՒԱՆՈՒՆԿ</b>, գ. (Բուս.) Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող ոչ բարձր թուփ:  <b>ՄԵՂՈՒԱԿԱՆ</b>, ան. Մեղուին յատուկ:  <b>ՄԵՂՈՒԱՆՈՑ</b>, գ. Մեղուների պատրաստութեամբ կմ բաց տեղ:  <b>ՄԵՂՈՒԱՍՏԱՆ</b>, գ. Որտեղ մեղուների բազմութիւն կայ:  <b>ՄԵՂՈՒՇ</b>, ան. Դուրեկան, քնքոյշ:  <b>ՄԵՂՍԱԳՈՐԾ</b>, ան. Մեղք գործող:  <b>ՄԵՂՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղսագործ</p>	<p>լինելը:  <b>ՄԵՂՍԱԽՈՐՀՈՒՐ</b>, ան. Մեղքերով տարուած:  <b>ՄԵՂՍԱԿԻՐ</b>, ան. Մեղք կրող:  <b>ՄԵՂՍԱԿԻՑ</b>, ան. Մեղքի ընկեր:  <b>ՄԵՂՍԱԿՑԵԼ</b>, չբ. Մեղսակից լինել:  <b>ՄԵՂՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեղսակից լինելը:  <b>ՄԵՂՍԱՍԱԾ</b>, ան. Մեղքերի մէջ թաթախում:  <b>ՄԵՂՍԱՅԻՆ</b>, ան. Մեղքին յատուկ:  <b>ՄԵՂՍԱՍԷՐ</b>, ան. Մեղք սիրող, մեղք՝ յանցանք համարուած բաները սիրող:  <b>ՄԵՂՍԱՏԱԳԱՄՊ</b>, ան. Մեղքերից տագնապած:  <b>ՄԵՂՍԱՐԱՐ</b>, ան. Մեղք ստեղծող:  <b>ՄԵՂՍԱՔԱՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մեղքերի քաւութիւն:  <b>ՄԵՂՍՕՐԷՆ</b>, մկ. (Կրօն.) Իբրեւ մեղապարտ:  <b>ՄԵՂԸ</b>, գ. Քաղցր՝ շաքարային մածուցիկ ու թանձր հիւթ: Մեղուներու արտադրած:  <b>ՄԵՂՐԱԲԱԺԱԿ</b>, գ. Մեղրով լեցուն բաժակ:  <b>ՄԵՂՐԱԲԵՐ</b>, ան. Մեղր բերող:  <b>ՄԵՂՐԱԲԵՐԱՆ</b>, ան. Քաղցրախօս:  <b>ՄԵՂՐԱԳԻՆԻ</b>, գ. Օշարակ՝ պատրաստուած մեղրից եւ գինիից:  <b>ՄԵՂՐԱԴՐՈՒՄ</b>, գ. Դրումի մի տեսակ, որ շատ քաղցր է:  <b>ՄԵՂՐԱԼԻՑ</b>, ան. Մեղրով լցում:  <b>ՄԵՂՐԱԼՈՒՄԻՆ</b>, գ. Մեղրի ամիս, ամուսնութեան առաջին ամիսը:  <b>ՄԵՂՐԱԽՈՐԻՄԻ</b>, գ. Մեղրով լիքը խորիսի: Մոմախատն մեղր:  <b>ՄԵՂՐԱԾՈՐԱՆ</b>, ան. Որտեղից մեղր է ծորում:  <b>ՄԵՂՐԱԿԱԹ</b>, ան. Մեղր կաթեցնող:  <b>ՄԵՂՐԱԿԵՐ</b>, ան. Մեղր ուտող: գ. (Կենդ.) Մի տեսակ գիշակեր կաթնասուն կենդանի:</p>
--	--

**ՄԵՂՐԱԿՈՒԹ**, գ. Մեղրը կթելը:  
**ՄԵՂՐԱՀԱՍ**, ած. Մեղրի համ ունեցող:  
**ՄԵՂՐԱՀԱՅ**, գ. Մեղրի խորիսխ:  
**ՄԵՂՐԱՀՈՏ**, ած. Մեղրի հոտ ունեցող:  
**ՄԵՂՐԱՃԱՆՃ**, գ. Մեղր շինող ճանճ:  
**ՄԵՂՐԱՍԱՆ**, գ. Մեղրի աման:  
**ՄԵՂՐԱՍՈՍ**, գ. Մեղրի մոմ:  
**ՄԵՂՐԱՅԻՆ**, ած. Մեղրին յատուկ:  
**ՄԵՂՐԱՇԱՍ**, ած. Շատ մեղր ունեցող:  
**ՄԵՂՐԱՇԷՆ**, ած. Մեղր շինող:  
**ՄԵՂՐԱՊՈՊ**, խնձորասեխ, շամամ:  
**ՄԵՂՐԱՋՈՒԲ**, գ. Շաքարի զտուելուց եւ քիւրեղանալուց յետոյ տակը մնացած թխագոյն շաքարային օշարակը:  
**ՄԵՂՐԱՏԱՆՁ**, գ. Մեղրի նման քաղցր տանձ:  
**ՄԵՂՐԱՏՈՒ**, ած. Մեղր տուող:  
**ՄԵՂՐԱՔԱՂ**, ած. Մեղր քաղող:  
**ՄԵՂՐԱՔԱՅԱՄ**, գ. Մեղրից պատրաստած քացախ:  
**ՄԵՂՐԵԼ**, նբ. Մեղր խառնել մի բանի:  
**ՄԵՂՐԿԷՆ**, Տ. Մեղրատանձ:  
**ՄԵՂՐՈՏ**, ած. Վրան մեղր քսուած:  
**ՄԵՂՐՈՏԵԼ**, նբ. Մեղրոտ դարձնել:  
**ՄԵՂՐՈՑ**, գ. Բոյսերի այն գործարանը, որ նեկտար է արտադրում:  
**ՄԵՂՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Եզնալեզուի (*Ancusa officinalis*) կապուտակ ծաղիկը:  
**ՄԵՂՐՕՂԻ**, գ. Ջրով ու մեղրով պատրաստած խմորուած կմ չխմորուած ըմպելիք:  
**ՄԵՂԻԱՄԱՅԹ**, ած. Մեղուի նման խայթող:  
**ՄԵՂԶ**, գ. (Եկեղ.) Աստուածային օրէնքի դէմ գործուած գործ: Ափսոսայի լինել:  
**Ողորմելի**: Յանցանք, չարիք:  
**ՄԵՂԶ**, (բացազանչութիւն) Ափսոս: Մեղքուած, խղճալի:  
**ՄԵՂԶ(Ա)ՆԱԼ**, չբ. Գթայ, խղճալ: Ափսոսալ:  
**ՄԵՂՔՆԱԼԻՔ** } ած. Որին պէտք է մեղ-  
**ՄԵՂՔՆԱԼՈՒ** }

քանալ:  
**ՄԵՂՕՔ**, ած. (Եկեղ.) Մեղքով եղած:  
**1. ՄԵՆ**, գ. Մ գրի անունը:  
**2. ՄԵՆ**, Տ. Մէն: օր. Մենասէր:  
**ՄԵՆԱԲԱՐ**, մկ. Միայնակ:  
**ՄԵՆԱԲՆԱԿ**, ած. Մենակ ապրող:  
**ՄԵՆԱԳԱՐ**, ած. Մենութեան տենչացող:  
**ՄԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մասնագիտական նկարագրութիւն անձի:  
**ՄԵՆԱՄՈՂ**, ած. մկ. Բնքն իր մէջ կենտրոնացած՝ մենակ մտածող:  
**ՄԵՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մենախոն լինելը:  
**ՄԵՆԱՄՍԵԼ**, չբ. Մենախօսութիւն անել:  
**ՄԵՆԱՄՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բեմի վրայ մենակ ներկայանալը եւ մենակ խօսելը:  
**ՄԵՆԱԿ**, ած. մկ. Միայնակ:  
**ՄԵՆԱԿԱԿԵՐ**, ած. Միայնակ ուտող:  
**ՄԵՆԱԿԱՏԱՐ**, գ. Դերասանի, երգչի առանձին երոյթ:  
**ՄԵՆԱԿԵԱՅ**, ած. Միայնակեաց:  
**ՄԵՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մենակեաց լինելը:  
**ՄԵՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մենակ լինելը:  
**ՄԵՆԱԿՈՒԻ**, Տ. Մենամարտիկ:  
**ՄԵՆԱՁԱՅՆ**, ած. մկ. Միայն մի ձայնով երգուող:  
**ՄԵՆԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մենաձայն լինելը:  
**ՄԵՆԱՄԱՐՏ**, գ. Տ. Մենամարտութիւն:  
**ՄԵՆԱՄԱՐՏԵԼ**, չբ. Մենամարտութեամբ կրուել:  
**ՄԵՆԱՄԱՐՏԻԿ**, ած. գ. Մենամարտութեամբ կրուող, ըմբիշ, զօտեմարտող:  
**ՄԵՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Երկու մարդու մէկ մէկի դէմ կրուելը:  
**ՄԵՆԱՄՈՒ**, ած. գ. Մենամոլութեամբ հիւանդ: Առանձին մնալու հիւանդութիւն:  
**ՄԵՆԱՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգեկան հիւանդութեան տեսակ:

<p><b>ՄԵՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Միայնանալ, առանձնանալ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՆՈՒԱԳ</b>, գ. Մի նուագարանով նուագուած երաժշտութիւն: Առանձին նուագող:</p> <p><b>ՄԵՆԱՇԱՀ</b>, Տ. Մենավաճառ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՇՆՈՐՀ</b>, Տ. Առանձնաշնորհութիւն:</p> <p><b>ՄԵՆԱՇՆՈՐՀՅԵԱԼ</b>, Տ. Առանձնաշնորհութիւն:</p> <p><b>ՄԵՆԱՊԱՐ</b>, գ. Առանձին կատարուող պար:</p> <p><b>ՄԵՆԱՊԱՅՔԱՐԱՅԻՆ</b>, ած. Մենապարքար ընդգրկող՝ պարունակող՝ ներկայացնող:</p> <p><b>ՄԵՆԱՄԷՐ</b>, ած. Միայնութիւն սիրող:</p> <p><b>ՄԵՆԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մենասեր լինելը:</p> <p><b>ՄԵՆԱՄՍԱՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Միայնակեացների բնակութեան տեղ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՎԱՃԱՌ</b>, գ. Առանձին արտօնութիւն, որ շնորհուում է մի մարդու կմ մի ընկերութեան, որով միայն նա ստանում է իրաւունք որոշ ապրանքներ ծախելու տուեալ երկրում:</p> <p><b>ՄԵՆԱՎԱՃԱՌԱՎԱՆ</b>, ած. Մենավաճառին յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մենավաճառի համակարգ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՏՆՏԵՍ</b>, ած. գ. Երկրագործ, որ իր սեփական տնտեսութիւնն ունի:</p> <p><b>ՄԵՆԱՐԱՆ</b>, գ. Մենակ ապրելու տեղ:</p> <p><b>ՄԵՆԱՐՈՐ</b>, ած. Միայնակեաց:</p> <p><b>ՄԵՆԱՐՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մենաւոր լինելը, միայնակ կեանք վարելը:</p> <p><b>ՄԵՆԱՓԱԿՈՒԵԼ</b>, բ. Միայնակ փակուել:</p> <p><b>ՄԵՆԱՔԱՐ</b>, գ. Մի կտոր քարից շինուած իր. մոնոլիտ:</p> <p><b>ՄԵՆԵՐԳ</b>, գ. Մի ձայնով երգ: Առանձին երգելը:</p> <p><b>ՄԵՆԵՐԳԻՉ</b>, գ. Մեներգակ:</p>	<p><b>ՄԵՆԹՈՒՂ</b>, գ. Դաղձից հանած թափանցիկ բիրեղային նիւթ:</p> <p><b>ՄԵՆԻԿ</b>, մկ. Մենակ:</p> <p><b>ՄԵՆԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միապետութիւն:</p> <p><b>ՄԵՆՇԵՒԻՉՍ</b>, գ. (Քաղ.) Մանր-քաղքենիական՝ հակադարձակական կուսակցութիւն:</p> <p><b>ՄԵՆՇԵՒԻԿ</b>, ած. Մենշեիկութեան հետեւող:</p> <p><b>ՄԵՆՈՒԿ</b>, Տ. Մենակ:</p> <p><b>ՄԵՌԱՄ</b>, ած. մկ. Նա որ մեռել է: Փոխ. Անկենդան:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼ</b>, գ. Մեռած մարդու մարմին:</p> <p><b>1. ՄԵՌԵԼԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Մեռելի, Աւելի քան մեռած:</p> <p><b>2. ՄԵՌԵԼԱԳՈՅՆ</b>, ած. Մեռելի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱԶԳԵՍ</b>, ած. (Կրօն.) Մեռել՝ մահկանացու մարմին կրող:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱԹԱՂ</b>, գ. Մեռելի թաղումը, յուղարկատրութիւն: Գերեզման փորող մեռել թաղող</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱԾԻՆ</b>, ած. (Երեխայ) որ ծրնուում է մեռած:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՎԱՐՔ</b>, գ. Մեռելը գերեզման տանող կառք:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՎԻՐ</b>, ած. Մեռելներ՝ դիակներ կրող:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Դիահատութիւն: Դիահերձում:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՀԱՐՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեռելներին հարցնելը՝ խօսեցնող:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՀԱՐՅՈՒԿ</b>, գ. Մեռելահարցութեամբ զրաղուող: Գուշակ:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՀՈՏ</b>, գ. Նեխուող մեռելի հոտ:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՄԱՀԻՃ</b>, գ. Մեռեալի անկողին:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՃՃԻ</b>, գ. (Կենդ.) Սեւամարմին միջատների ցեղին պատկանող բզեզ:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՅԻՆ</b>, ած. Մեռելին յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Որի շունչը՝ մեռնելով կղաղարի:</p>
--	---



<p><b>ՄԵՌԵԼԱԶՈՒՐ</b>, գ. Մեռելը լուալու ջուր:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՍՍԱՆ</b>, գ. Գերեզման:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՏԷՐ</b>, գ. Մեռելի տերը:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՏԻՊ</b>, ած. Մեռածի նման:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼ(Ա)ՏՈՒՆ</b>, գ. Այն տունը, որտեղ գտնուում է մեռելը:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱԽՈՐ</b>, գ. Մեռելի յուղարկատը:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԱՔՈՒՆ</b>, գ. Խոր քուն, մեռածի նման քնած լինելը:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼ ԹԱԼԱՆՈՂ</b>, ած. գ. Չափազանց ժլատ ու ազան:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼԿՈՒՍ</b>, գ. Հիւանդութիւն, որ իբրև թէ առաջ է գալիս մեռելներից կոխուելով:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼՆՈՑ</b>, Տ. Գերեզմանատուն:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼՈՏԻ</b>, գ. Մեռածի դիակը, գէշ, շաղիղ: Մատակ:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼՈՑ</b>, գ. (Եկեղ.) Տարուայ հինգ տաղաւարների յաջորդող օրերը:</p> <p><b>ՄԵՌԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մեռած լինելը:</p> <p><b>ՄԵՌԻՆԱՅ</b>, գ. (Բուս.) Ընծայտտի մի տեսակը:</p> <p><b>ՄԵՌՆԵԼ</b>, չբ. Ապրելուց դադարել: Հկո. Ծնուել:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Օծելու սրբազան իւղ:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԱԿԻՐ</b>, ած. գ. (Եկեղ.) Պաշտօնեայ, որ եկեղեցական պաշտամունքի ժամանակ կրում է մեռն պարունակող անօթը:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԱՄԱՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մեռնը պահելու աման:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԱՇԻՇ</b>, գ. (Եկեղ.) Մեռնի շիշ:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԱԶՈՒՐ</b>, գ. (Եկեղ.) Ջուր, որի մէջ մեռն է խառնուած:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԵԼ</b>, նբ. (Եկեղ.) Կրան մեռն քսել:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆԵՓԷՔ</b>, (Եկեղ.) Տ. Մեռնօրինէք:</p> <p><b>ՄԵՌՈՆՕՐՀՆԷՔ</b>, գ. (Եկեղ.) Մեռն օրինելու արարողութիւնը:</p> <p><b>ՄԵՍԵԼ</b>, չբ. Բորբոսնէլ, որդնտել:</p> <p><b>ՄԵՍԻԱ(Յ)</b>, գ. (Կրօն.) Ըստ հրէական</p>	<p>աւանդութեան փրկիչ:</p> <p><b>ՄԵՍԻԱԿԱՆ</b>, ած. (Կրօն.) Մեսիային յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՍ-ՄԵՆԱԿ</b>, Տ. Միս-մենակ:</p> <p><b>ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ</b>, ած. Մեսրոպ Մաշտոցին յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՏԱԿՀԱԼԱԻ</b>, (ած), մկ. Միայն մի շապկով, շապկանց:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂ</b>, գ. Մետաղ հանելու հանք: (Քիմ.) Քիմիական պարզ մարմին:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԲԱՆ</b>, ած. գ. Մետաղաբանութեան մասնագէտ:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Մետաղաբանութեան վերաբերեալ:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հանքաբանութեան մի ճիւղը:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԲԵՐ</b>, ած. Մետաղ բերող:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾ</b>, ած. գ. Մետաղագործութեամբ պարապող:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ</b>, ած. Մետաղագործութեան յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾԱՐԱՆ</b>, գ. Գործարան, որտեղ մետաղ են պատրաստում:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մետաղի մետաղ պատրաստելու գործը:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԿԱՆ</b>, ած. Մետաղին յատուկ:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՀԱՆ</b>, ած. Հանքագործ:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՀԱՆՔ</b>, գ. Մետաղի հանք:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԿԵՐՊ</b>, ած. մկ. Մետաղի նրման:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԶՈՅԼ</b>, ած. Մետաղից ձուլում:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱԶՈՒԼԱՐԱՆ</b>, գ. Գործարան, որտեղ մետաղներից զանազան առարկաներ են ձուլում:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՅԻՆ</b>, ած. Մետաղին յատուկ, մետաղական:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՆՄԱՆ</b>, ած. Մետաղի նմանող:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՇԷՆ</b>, ած. Մետաղից շինում:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԱՊԱՐԱՆ</b>, գ. Պարան, որ ոլորում է մետաղեայ լարերից:</p> <p><b>ՄԵՏԱՂԵԱՅ</b>, ած. Մետաղից շինած:</p>
---	--

**ՄԵՏԱՄԱՆ**, թ. անծ. *Տասնեւմէկ:*  
**ՄԵՏԱՄԱՆԱԺԱՍՈՐՊ**, անծ. *Տասնեւմէկ-երորդ ժամին:*  
**ՄԵՏԱՄԱՆԵՐՈՐՊ**, անծ. *Տասնեւմէկերորդ: փոխ. շատ ուշ, երբ արդէն ուշ է:*  
**ՄԵՏԱՔՍ**, գ. Նիւթ, որ ամենանուրբ թելի նման արտադրում է շերամի որդր:  
**ՄԵՏԱՔՍԱԲԵՐ**, անծ. *Մետաքս բերող:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՒԼՊԱՅ**, գ. *Մետաքսէ գուլպայ:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԳԻ**, գ. (Կենդ.) *Երգեցիկ թռչունն ճանճորսների ցեղից:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾ**, անծ. գ. *Մետաքս գործող:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾԱՐԱՆ**, գ. *Մետաքս շինելու գործարան:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մետաքսագործ լինելը:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԹԱԻՇ**, գ. *Թաւիշ, որ պատրաստուած է մետաքսից:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱԹԵԼ**, գ. *Մետաքսից պատրաստուած թել:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱՄԱՈՆ**, անծ. *Որի մէջ մետաքս կայ խառնուած:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱՆՉԻՒՄ**, անծ. *Մետաքսից հիւսուած գործուած:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱՌԷՋ**, անծ. *Մետաքսէ անէջնէրով:*  
**ՄԵՏԱՔՍԱՎԱՃԱՈ**, գ. *Մետաքս վաճառող:*  
**ՄԵՏԱՔՍԵԱՅ** } անծ. *Մետաքսից շինած:*  
**ՄԵՏԱՔՍԷ** }  
**ՄԵՏԱՔՍԵՂԷՆ**, անծ. *Մետաքսից շինուած պատրաստուած կտորեղէն:*  
**ՄԵՏՈՒԼՓԵԱՆ**, անծ. (Կրօն.) *Հրաշափառ, գերագոյն:*  
**ՄԵՏՐ**, գ. *Երկարութեան չափի միաւոր:*  
**ՄԵՏՐԱԿԱՆ**, անծ. *Մետրի վրայ հիմնուած:*  
**ՄԵՏՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆ**, (Յուն.) *մայրաքաղաքացի, գ. (Եկեղ.) Մայրաքաղաքի արքեպիսկոպոս:*

**ՄԵՏՐԱՂՈՒԹՅԱԿԱՆ**, անծ. (Եկեղ.) *Մետրոպոլիտին յատուկ:*  
**ՄԵՏՐԱՂՈՒԹՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) *Մետրոպոլիտի պաշտօնն աստիճան:*  
**1. ՄԵՏՐԻԿԱ**, Տ. *Տաղաչափութիւն:*  
**2. ՄԵՏՐԻԿԱ**, գ. *Ծննդեան կմ մետրիկական վկայական:*  
**ՄԵՏՐՈՆՈՍ**, գ. *Ճօճանակի նման սարած:*  
**ՄԵՏՐՈՂՈՒ**, գ. (Յուն.) *Մայր երկիրը կմ պետութիւնը իր գաղութի նկատմամբ:*  
**ՄԵՐ**, դեր. *Մենք՝ի սեռ. հոլ.: Ստաց. դեր., որ ցոյց է տալիս ում պատկանելը:*  
**ՄԵՐԱԳՈՅԱԿ**, անծ. *Մեզ նման ստեղծուած:*  
**ՄԵՐԱԶԳԵԱՅ**, Տ. *Մերազնեայ:*  
**ՄԵՐԱԶՆԵԱՅ**, անծ. *Մեր ազգին պատկանող:*  
**ՄԵՐԱՆՈՆ**, անծ. *Մեր մտածելակերպով:*  
**ՄԵՐԱԿԵՐՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մերակերպ լինելը: Մեր կերպարանքին նման:*  
**ՄԵՐԱԿԵՐՂՈՒՄԱԿ**, անծ. *Մեր կերպարանքն ունեցող:*  
**ՄԵՐԱՅԻՆ**, անծ. *Մեզ յատուկ, մեզ վերաբերող:*  
**ՄԵՐԱՆ**, գ. *Մակարդ, թթխւոր:*  
**ՄԵՐԱՄԵՌ**, անծ. *Մեր սերնդից եղող, մեզանից սերուած:*  
**ՄԵՐԱՏԻՊ**, անծ. *Մեր տիպի, մեզ նման:*  
**ՄԵՐԱՏՈՂՄԱԿ**, անծ. *Մեր տոհմից:*  
**ՄԵՐԹ...ՄԵՐԹ...**, մկ. *Երբեմն (այսպէս)... միւս անգամ:*  
**ՄԵՐԹԱԿԱՆ**, Տ. *Մերժողական:*  
**ՄԵՐԹԵԼ**, նբ. *Հեռացնել իրենից, վանել, քշել: Բացասել: Հաւանութիւն չտալ:*  
**ՄԵՐԹԵԼԻ**, անծ. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է մերժել:*  
**ՄԵՐԹԻՉ**, անծ. *Նա որ մերժում է, մերժող: Ժխտող:*  
**ՄԵՐԹՈՂԱԿԱՆ**, անծ. *Հեռացնող, վանող: Ժխտողական:*  
**ՄԵՐԹՈՒՄ**, գ. *Մերժելը: Ժխտում:*

<p><b>ՄԵՐԻՆՈՍ</b>, գ. <i>Բսպանիայի ոչխար:</i>  <b>ՄԵՐԻՆԱՂՂ</b>, գ. <i>Խաղողի նման մի վայրի թուփ:</i>  <b>ՄԵՐԿ</b>, ան. <i>Զգեստով չծածկուած: Բուսականությունից գուրկ: Զարդերից գուրկ: Բաց: Յայտնապէս:</i>  <b>ՄԵՐԿԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Մերկ կերպով:</i>  <b>ՄԵՐԿԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. <i>Մերկ'ի, աւելի մերկ:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍՏՈՈՒԿ</b>, ան. <i>Մերկությունը ծածկած:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՎՈՒԻՐԾ</b>, ան. <i>Կուրծքը բաց:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՎՈՒԻ</b>, ան. <i>Մերկ մարմնով եւ անզէն կռուելու յատկացրած:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԱՐՄԻՆ</b>, ան. մկ. <i>Մերկ` անզէն մարմնով:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԱՐՏ</b>, ան. <i>Մերկ մարմնով եւ անզէն կռուող` ըմբշական:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԱՐՏԻԿ</b>, Տ. <i>Մերկամարտ:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԱՐՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մերկ ըմբիշների կրի:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍՐՑԱՆԱԿ</b>, ան. <i>Մերկ մարմնով մրցող:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՆԱԼ</b>, նբ. <i>Հագուստը վրայից հանել:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՆԱՍ</b>, ան. մկ. <i>Մերկ կմ մերկացած անդամներով:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՊԱՏԵԱՆ</b>, ան. <i>Պատեանից հանած:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՊԱՐ</b>, գ. <i>Մերկ պար:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՊԱՐԱՆ</b>, ան. <i>Պարանոցը մերկացրած:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՊԱՐԱՆՈՑ</b>, ան. մկ. <i>Պարանոցը բաց:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԵՐՄԵՐ</b>, գ. (Բուս.) <i>Տունկերի ընդարձակ խումբ:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՎԵՐԱՐԿՈՒ</b>, ան. <i>Առանց վերարկուի կմ միայն մի վերարկու հագած:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԱՐԸ</b>, ան. մկ. <i>Մերկանդամ:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԻԳ</b>, ան. <i>Բազուկները մերկ:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՍԻՏ</b>, ան. մկ. <i>Ծծերը մերկացրած:</i></p>	<p><b>ՄԵՐԿԱՑՈՒՄ</b>, գ. <i>Մերկանայր, մերկացնելը:</i>  <b>ՄԵՐԿԱՑՈՒՑԻՉ</b>, ան. <i>Նա որ մերկացնում է:</i>  <b>ՄԵՐԿԵԼ</b>, նբ. Տ. <i>Մերկացնել:</i>  <b>ՄԵՐԿԻԿ</b>, ան. <i>Մերկ, տկլոր:</i>  <b>ՄԵՐԿԻՄԱՍՏԱՍԷՐ</b>, <i>Մերկ կմ կիսամերկ իմաստասեր:</i>  <b>ՄԵՐԿՈՏ</b>, Տ. <i>Ոտաբոբիկ:</i>  <b>ՄԵՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մերկ լինելը: Փոխ. Պարզություն, չվարագուրուած լինելը:</i>  <b>ՄԵՐՁ</b>, ան. <i>Մօտ եղած:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մօտը դնելը:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԶԱԻԱԿ</b>, ան. <i>Իբրեւ զաւակ ուրիշին մերձաւոր:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԺԱՍԱՆԱԿ</b>, ան. <i>Մօտ ժամանակի:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿԱՑ</b>, ան. <i>Մօտը` շուրջը երող: Մօտակայ, մօտ ժամանակներում լինելիք:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մերձակայ` մօտը լինելը:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿԱՑՔ</b>, Տ. <i>Շրջակայք:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿԷՏ</b>, Տ. <i>Արեւամերձություն:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿԻՑ</b>, ան. <i>Մերձակայ:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Մերձակից լինելը:</i>  <b>ՄԵՐՁԱՍԱՐՏ</b>, <i>Մարտ, որում կարող են կիրառել անզամ սուիներ եւ պարզագոյն զէնք:</i>  <b>ՄԵՐՁԱՍԵՐՄ</b>, ան. <i>Ցեղակից:</i>  <b>ՄԵՐՁԱՎԱՑՐ</b>, Տ. <i>Շրջակայք:</i>  <b>ՄԵՐՁԱՐԱՔՍԵԱՆ</b>, ան. <i>Արաքս գետի մօտ գտնուող:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԻՈՐ</b>, ան. <i>Մերձակայ: Հկր. Հեռաւոր, բացակայ: ան. գ. Ազգական, բարեկամ:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԻՈՐԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Իբրեւ մերձաւոր:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԻՈՐԱԳԷՏ</b>, ան. <i>Մօտից գիտող:</i>  <b>ՄԵՐՁԱԻՈՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. <i>Մերձաւոր'ի, Աւելի մերձաւոր:</i></p>
--	--

**ՄԵՐՉԱԻՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Մերձատրա-  
բար:  
**ՄԵՐՉԱԻՈՐԵԼ** } ՄԵՐՉԱՏՐ ղառ-  
**ՄԵՐՉԱԻՈՐՈՒԵԼ** } Բ. Մերձատր ղառ-  
 նայ, մտենայ:  
**ՄԵՐՉԱԻՈՐԻՉ**, ած. գ. Մտեցնող:  
**ՄԵՐՉԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մերձատր  
 լինելը: Ազգականություն: Մեռական  
 յարաբերություն:  
**ՄԵՐՉԱԻՈՐՈՒՄ**, գ. Մերձատրություն,  
 սեռական յարաբերություն:  
**ՄԵՐՉԱԼԹԵԱՆ**, ած. Բայթիկ ծովի  
 մօտ գտնուող:  
**ՄԵՐՉԵՆԱԼ**, չբ. Տ. Մօտենայ: Կնոջ մօ-  
 տենայ:  
**ՄԵՐՉԵՆԱԼԻ**, ած. Որին կարելի է մեր-  
 ձենայ:  
**ՄԵՐՉԵՑՈՒՄ**, գ. Մերձենայը, մօտե-  
 նայը:  
**ՄԵՐՉԻՄԱՀ**, Տ. Մահամերձ:  
**ՄԵՐՉՈՒՍՏ**, Ի **ՄԵՐՉՈՒՍՏ**, մկ. Մօտի-  
 կից:  
**ՄԵՐՈՆՔ**, յոզն. գ. Մեր ունեցածները,  
 մերինները: Հմմտ. Ձերոնք, իմոնք:  
**ՄԵՐՈՎԻ**, ած. մկ. Ըստ մեր կամքի ե-  
 դած, կամատր:  
**ՄԵՐՈՎՍԱՆՆ**, մկ. Մենք էլ մեր կողմից,  
 մեր կարողացածի չափ:  
**ՄԵՐՈՑՔ**, գ. Կարծ մերելու գործողու-  
 թիւնը:  
**ՄԵՐՈՒՆԱԿ** } ած. Մեր ունեցածի  
**ՄԵՐՈՒՆԱԿԱՆ** } կմ մեր յատկութեան նման, մերակերպ:  
**ՄԵՐՈՒՆԱԿԵՐՊ**, ած. Մերակերպ :  
**ՄԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մերունակ  
 լինելը:  
**ՄԵՐՍԵԼ**, նբ. Տ. Մածել:  
**ՄԵՐՐՐԷԼ**, մկ. Մեր կարգով:  
**ՄԵՑ**, գ. Նեխություն, ապականություն:  
**ՄԵՑՈՑ**, ած. Ցեցերով լի:  
**ՄԵՑՈՑԵԼ**, չբ. Ցեցերով լցնել:  
**ՄԵՔԵՆԱԲԱՆ**, գ. Մեքենաբանութեան  
 մասնագետ:

**ՄԵՔԵՆԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Մեքենաբա-  
 նութեան յատուկ:  
**ՄԵՔԵՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնական գի-  
 տությունների մի կարևոր ճիւղը:  
**ՄԵՔԵՆԱԲԱՐ**, մկ. Մեքենական կեր-  
 պով:  
**ՄԵՔԵՆԱԳԷՏ**, Տ. Մեքենաբան:  
**ՄԵՔԵՆԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Տ. Մեքենավար:  
**ՄԵՔԵՆԱԼԻՑ**, ած. Մեքենաներով լիքը:  
**ՄԵՔԵՆԱԻՂ**, գ. Մեքենայի յատուկ  
 իւղ:  
**ՄԵՔԵՆԱԿԱՆ**, ած. Մեքենաբանութեան  
 վերաբերեալ:  
**ՄԵՔԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեքենա-  
 կան լինելը:  
**ՄԵՔԵՆԱՅ**, գ. Պարզ կմ բարդ գործիք:  
 Գործիք, մարդկանց տանջելու, տանջա-  
 րան:  
**ՄԵՔԵՆԱՅԱԳՈՐԾ**, Տ. Մեքենագործ:  
**ՄԵՔԵՆԱՅԱԿԱՆ**, ած. Ճարտար, խորա-  
 մանկ:  
**ՄԵՔԵՆԱՅԱՑՆԵԼ**, նբ. Ձեռքի աշխա-  
 տանքը մեքենական ոյժերով կատարել:  
**ՄԵՔԵՆԱՅԱՑՈՒՄ**, գ. Մեքենայացնելը:  
**ՄԵՔԵՆԱՅԵԼ**, նբ. Հնարել, ջանալ:  
**ՄԵՔԵՆԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հնարագիտու-  
 թիւն, ճարտարություն: Խորամանկու-  
 թիւն:  
**ՄԵՔԵՆԱՅՐՐԷԼ**, Տ. Մեքենաբար:  
**ՄԵՔԵՆԱՇԻՆԱԿԱՆ**, ած. Մեքենաշի-  
 նութեան յատուկ:  
**ՄԵՔԵՆԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մեքենաներ  
 շինելը:  
**ՄԵՔԵՆԱՊԷՍ**, Տ. Մեքենաբար:  
**ՄԵՔԵՆԱՎԱՐ**, գ. Մեքենան վարող, շո-  
 գեքարշը վարող: Ինքնաշարժավար:  
**ՄԵՔԵՆԱԻՈՐ**, ած. Մեքենայ ունեցող:  
**ՄՁԱԼ**, չբ. Թեթեւ կերպով ցաւել:  
**ՄՁԱՄՈՒԲՃԻ**, գ. (Բուս.) Մայիտակ ճա-  
 գովի նման մակաբոյս:  
**ՄՁԱՆՈՑ**, գ. Կտաւ կմ այլ նիւթ, որով  
 հեղուկը մզում են, քամիչ:

<p><b>ՄՋԱՆՔ</b>, գ. Մզեղը:</p> <p><b>ՄՋԵԼ</b>, նբ. Ճսկելով կմ ճնշելով միջի հեղուկը հանել, քամել:</p> <p><b>ՄՋԵՂ</b>, գ. Արմատի մազմզուկները:</p> <p><b>ՄՋԲՉ</b>, ած. գ. Այն ինչ մզում է:</p> <p><b>ՄՋԿԻԹ</b>, գ. (Եկեղ.) Մահմետականների աղթատեղի, մեսչիդ (արաբերեն):</p> <p><b>1. ՄՋՍՋԱԼ</b>, չբ. Դանդաղությամբ շարժուել: Ծանր խօսել:</p> <p><b>2. ՄՋՍՋԱԼ</b>, չբ. Ցաւից կմ ցրտից կըսկըծել, ցաւել:</p> <p><b>ՄՋՍՋՈՑ</b>, գ. Ցաւ, կսկիծ:</p> <p><b>ՄՋՍՈՒՁ</b>, ած. Խորամանկ, ծածկամիտ:</p> <p><b>1. ՄՋՈՒԿ</b>, գ. Աւելուկի բոյսը:</p> <p><b>2. ՄՋՈՒԿ</b>, գ. Մզում նիւթը:</p> <p><b>ՄՋՈՒԿԱՋՈՒՐ</b>, գ. Մզուկի՝ խաշած աւելուկի ջուրը:</p> <p><b>ՄՋՈՒԿԹԹՈՒ</b>, գ. Կերակուր:</p> <p><b>ՄՋՈՒՍ</b>, գ. Մզեղը:</p> <p><b>ՄՋՈՒՐ</b>, գ. (Եկեղ.) Մոմ:</p> <p><b>ՄԷԳ</b>, գ. Բարձր մտախուղ:</p> <p><b>ՄԷՁ</b>, գ. Հեղանիւթ: Երիկամունքի գտած արիւնի մնացած հեղուկը:</p> <p><b>ՄԷՁԵԼ</b>, չբ. Մտածմունքի մէջ ընկնել, մտմտալ, խոկալ:</p> <p><b>ՄԷԹՕՒՆ</b>, Տ. Մեթոդ:</p> <p><b>ՄԷԼ ԱՆԵԼ</b>, չբ. Կողմ պահել:</p> <p><b>ՄԷԿ</b>, թւ. ած. Բոլոր թուերից առաջինը: Որեւիցէ մարդ, մի ոք: Անգամ, մի անգամ:</p> <p><b>ՄԷԿԴԻ</b>, մկ. Մի կողմ, հեռացած: Մի կողմ թողած:</p> <p><b>ՄԷԿԷԼ</b>, ած. Մէկ այլ:</p> <p><b>ՄԷԿԷՆ Ի ՄԷԿ</b>, Տ. Մէկէն, Մէկի տակ:</p> <p><b>ՄԷԿԻԿ</b>, ած. Միակ:</p> <p><b>ՄԷԿԻԿ-ԵՐԿՈՒՔԻԿ</b>, մկ. Մէկ-մէկ, քիչ-քիչ:</p> <p><b>ՄԷԿՄԷԿԱՆԱԼ</b>, չբ. Ջոկ-ջոկ լինել:</p> <p><b>ՄԷԿՆՈՑ</b>, գ. Մէկ միատր պարունակող:</p> <p><b>ՄԷԿՏԵՂ</b>, մկ. Միասին:</p> <p><b>ՄԷԿՏԵՂԵԼ</b>, նբ. Մէկտեղ բերել:</p> <p><b>ՄԷՆ</b>, ած. Միայն մի, մէկ հատիկ: մկ.</p>	<p>Մենակ, միայնակ:</p> <p><b>ՄԷՁ</b>, գ. Առարկայի ներսի կողմը: Պտղի միջուկը: Կէս տեղը: Մէջ տեղը: Ցոյց է տալիս ժամանակի տեւողութիւն: Դէպի ներս:</p> <p><b>ՄԷՁԱՇԽԱՐՀ</b>, Տ. Միջնաշխարհ:</p> <p><b>ՄԷՁ ԱՌ ՄԷՁ</b>, Տ. Մէջէ մէջ, Մէջի տակ:</p> <p><b>ՄԷՁԱՓԱՅՏ</b>, ած. Մէջը փայտից:</p> <p><b>ՄԷՁԲԵՐԵԼ</b>, նբ. Ուրիշի խօսքի, գրքունածքի յիշատակել, վկայել, վկայակոչել:</p> <p><b>ՄԷՁԲԵՐՈՒՍ</b>, գ. Տ. Ուրիշի խօսքի, գրքեան քաղուածք, յիշատակութիւն::</p> <p><b>ՄԷՁԳԻՇԵՐ</b>, գ. Կէս-գիշեր:</p> <p><b>ՄԷՁԴԻՐ</b>, գ. Ինչ որ երկու առարկայի միջեւ՝ արանքը դրուում է զանազան նպատակներով:</p> <p><b>ՄԷՁԿԱՊ</b>, գ. Մէջքի կապ:</p> <p><b>ՄԷՁԿՈՅՍ</b>, գ. Միջի կողմը, ներսի դին:</p> <p><b>ՄԷՁԻՏԻԷ</b>, գ. Սուլթան Մէջիդի կտրած օսմանեան արծաթէ դրամ:</p> <p><b>ՄԷՁՈՒՂԻ</b>, գ. Ճանապարհի կմ փողոցի միջի մասը:</p> <p><b>ՄԷՁՏԵՂ</b>, գ. Մէջտեղը:</p> <p><b>ՄԷՁՔ</b>, գ. Մարդու մարմնի մէջտեղը: Ամբողջ կոնակը:</p> <p><b>ՄԷՁՔԱՆԱՌ</b>, ած. մկ. Մէջքը հետը խառն, մէջքովը հանդերձ:</p> <p><b>ՄԷՁՔԱԿՈՏՈՐ</b>, ած. Մէջքը կոտրած, ցաւած:</p> <p><b>ՄԷՁՔԱՑԱԻ</b>, գ. Մէջքի ցաւ:</p> <p><b>ՄԷՁՕՐ</b>, գ. Կէսօր:</p> <p><b>ՄԷՏ</b>, գ. Լծակաւոր կշեռքի լծակի միջավայրում եղած սուր եւ բարակ կէտը: ած. Միտում ծածկում: Փոխ. Տրամադրուած, յօժարամիտ:</p> <p><b>1. ՄԷՐ</b>, Տ. Մայր:</p> <p><b>2. ՄԷՐ</b>, Տ. Մակարդ:</p> <p><b>ՄԷՐԱՄԵՌ</b>, ած. Որի մայրը արժանի է մեռնելու:</p> <p><b>ՄԷՐԱՆ</b>, գ. Ամէն մէկը այն ձողիկներից, որոնց վրայ հիւսուում են կողովի ձի-</p>
---	---

<p>պոտնէրը:  <b>ՄԷՐԱՆ</b>, Տ. Մակարդ:  <b>ՄԷՐՈՒՆ</b>, գ. Գոճիներ ծնած խոզ, գոճե-  մայր:  <b>ՄԸ</b>, արեւմտահայ լեզուում գործածուող  մասնիկ, որ դրուում է գոյականից յետոյ  եւ ցոյց է տալիս անորոշութիւն: Մարդ  մը տեսայ:  <b>ՄԸՇ-ՄԸՇ</b>, Տ. Մո՛ւշ-մո՛ւշ, Մշիկ-  մշիկ:  <b>ՄԹԱԳԻՆ</b>, ան. Շատ մութ:  <b>ՄԹԱԳՆԵԼ</b>, չբ. Մթնել, խաւարել:  <b>ՄԹԱԳՆՈՒԹԻՒՆ</b> } գ. Մթագնելը:  <b>ՄԹԱԳՆՈՒՄ</b> }  <b>ՄԹԱԳՈՅՆ</b>, ան. Մութ գոյն ունեցող:  <b>ՄԹԱՄԱԾ</b>, ան. Մթութեամբ պատած:  <b>ՄԹԱՄԱԼ</b>, չբ. Տ. Մթագնել: Խաւարիլ:  <b>ՄԹԱՊԱՏ</b>, ան. Մթով պատած:  <b>ՄԹԱՍՈՅԶ</b>, ան. Մթութեան մէջ սուզ-  ուած:  <b>ՄԹԱՐՔ</b>, գ. Աչքի աղտոտութիւն, մութ,  խաւար:  <b>ՄԹԵՐԱԾ</b> } ան. գ. Ինչ որ մթերուած՝  <b>ՄԹԵՐԱԾՈՅ</b> }  համբարուած է. կոյտ, դէգ:  <b>ՄԹԵՐԱՅԻՆ</b>, ան. Մթերքին եւ մթերա-  նոցի վերաբերեալ:  <b>ՄԹԵՐԱՆՈՑ</b>, գ. Մթերքների պահեստ,  շտեմարան, ամբարանոց:  <b>ՄԹԵՐԱՊԱՀ</b>, ան. գ. Մթերքները պահ-  պանող:  <b>ՄԹԵՐԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Մթերքներ վա-  ճառող:  <b>ՄԹԵՐԱՏԵՏԸ</b>, գ. Տետր, որի մէջ գրում  են մթերքների էլումուտքը:  <b>ՄԹԵՐԱՏՈՒ</b>, ան. Մթերքներ տուող՝  արտադրող:  <b>ՄԹԵՐԵԼ</b>, նբ. Մթերքներ հաւաքել, համ-  բարել:  <b>ՄԹԵՐՈՒՄ</b>, գ. Մթերելը:  <b>ՄԹԵՐՔ</b>, գ. Կենսամթերք:  <b>ՄԹԻԹ</b>, գ. Ոստայնանկի գործիք:  <b>ՄԹԻԼ</b>, գ. Վերմակ:</p>	<p><b>ՄԹԻՆ</b>, ան. Մութ:  <b>ՄԹՆԱԳԻՇԵՐ</b>, գ. Մութ ու լուռ զիշեր:  <b>ՄԹՆԱԳՈՅՆ</b>, ան. Մութ գոյն ունեցող:  <b>ՄԹՆԱԹԱԹԱՆ</b>, ան. մկ. Մութը կոխած:  <b>ՄԹՆԱԺԵՌ</b> }  <b>ՄԹՆԱԺՈՌ</b> } գ. Նոր մթնելու ժամանա-  կը, մթնադէմ:  <b>ՄԹՆԱԺՈՒԵԼ</b>, չբ. Մութը կոխել, սկսել  մթնել:  <b>ՄԹՆԱԿԵՐՊ</b>, ան. Մթագոյն:  <b>ՄԹՆԱԿՈՒՆ</b>, գ. Մութը կոխելու ժամա-  նակը:  <b>ՄԹՆԱՀԱԼԱԾ</b>, ան. Մութը հալածող:  <b>ՄԹՆԱՄԷՐ</b>, ան. Մթութիւն սիրող:  <b>ՄԹՆԱԻՈՒՆ</b>, ան. Մութ գոյնի:  <b>ՄԹՆԵԼ</b>, չբ. Մութն ընկնել: Մթութիւն  պատել:  <b>ՄԹՆԾԵԾ</b>, ան. Մթութեան մէջ ծեծուած:  <b>ՄԹՆՇԱՂ</b>, գ. Մութն ու լոյս:  <b>ՄԹՆՈԼՈՐ</b> } գ. Երկրագունդը շրջա-  <b>ՄԹՆՈԼՈՐՏ</b> } պատող օդը:  <b>ՄԹՆՈԼՈՐՍԱՅԻՆ</b>, ան. Մթնոլորտին  յատուկ:  <b>ՄԹՆՈՒՆ</b>, ան. մկ. Մութ տեղը մնա-  ցած:  <b>ՄԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մութ լինելը:  <b>ՄԺԱԼ</b>, չբ. Թէթեւ անձրեւ գալ:  <b>ՄԺԵԼ</b>, նբ. Ալիւրի մէջ ջուրը ածելուց  յետոյ խառնել:  <b>ՄԺԵՂ</b>, գ. (Կենդ.) Փոքրիկ խայթուցաւոր  միջատ:  <b>ՄԺԵԽ</b>, գ. Խոտի, դարմանի մանրուք:  <b>ՄԺԵՂԱՄՊԱՆ</b>, ան. Մժեղ սպանող,  մժեղները ոչնչացնող:  <b>ՄԺԵՂԱՐԳԵԼ</b>, ան. գ. Մժեղների մուտքն  արգելող (յարմարանք):  <b>ՄԺԻԿ</b>, գ. Ընդհանրապէս փոքր միջատ:  <b>ՄժՂՈՒՔ</b>, գ. Քունը տանելիս թմրու-  թիւն, մրափ:  <b>ՄժՂԻԿ</b>,  <b>ՄժՂՈՒԿ</b>, գ. Մանր՝ փոքր մժեղ:  <b>1. ՄժՈՒԺ</b>, գ. Եփած եւ քացախի մէջ</p>
--	---

<p>պահած ոչխարի տոտիկներ:</p> <p><b>2. ՄԺՈՒԺ</b>, ան. Շփոթուած, շշմած, մտազբաղ:</p> <p><b>3. ՄԺՈՒԺ</b>, ան. Մանր, փոքրիկ:</p> <p><b>ՄԺՈՒԼ</b>, գ. Խօսակցութեամբ զրոյցներով ժամանակ անցկացնելը:</p> <p><b>ՄԺՈՒԼԵԼ</b>, չբ. Խօսակցութեամբ ժամանակ անցկացնել:</p> <p><b>1. ՄԻ</b>, թւ. ան. <i>S.</i> Մէկ: Ամէն մի: Մէկ-մէկ: Մի ուն:</p> <p><b>2. ՄԻ՛</b>, մկ. Արգելք արտայայտող բառ: Երբ արգելքը վերաբերում է մի քանի անձի՝ ժող. լեզուում յաճախ գործ է անուում մի՛ք:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆ</b>, ան. Մէկ խօսքի, իրար հետ համաձայն: Միաբերան, միաբերութեան անդամ:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Միաբան կերպով, միաբանութեամբ:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Միաբան համաձայն: Միաբանութեան պատկանող:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱԿԵԱՑ</b>, ան. (Կրօն.) Միաբան՝ միասին ապրող (վանական):</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱԿՄՅՑ</b>, ան. (Կրօն.) Միեւնոյն միաբանութեան անդամ եղող:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱՊԷՍ</b>, մկ. Միաբան կերպով:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԱՍԷՐ</b>, ան. Միաբանութիւն սիրող:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆԵԼ</b>, նբ. <i>S.</i> Միաբանեցնել: չբ. Խօսքերը մէկ անել: Համերաշխ լինել:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆՈՂ</b>, (Կրօն.), <i>S.</i> Ունիտոռ: Կայթողիկէ եկեղեցւոյ ճիւղ մը:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆՅԹ</b>, ան. Բնոյթով իրար նման:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միաբան լինելը, համաձայնութիւն:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՆՈՒՀԻ</b>, գ. (Կրօն.) Կոյս-միաբան:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՇԽ</b>, ան. գ. (Հանր.) Հանրահաշուական քանակ:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՌԱՉ</b>, ան. մկ. Միասին բառաչելով:</p>	<p><b>ՄԻԱԲԱՐԲԱՌ</b>, ան. մկ. Մի լեզուով, միեւնոյն լեզուով:</p> <p><b>ՄԻԱԲԱՐՁԻ</b>, մկ. Մի բարձով:</p> <p><b>ՄԻԱԲԵԻԵՈՒՅԻՆ</b>, ան. (Ֆիզ.) (Ելեկտրական հաղորդիչ), որ մի բեւեռ ունի:</p> <p><b>ՄԻԱԲԵՐԱՆ</b>, ան. մկ. Մի բերանով:</p> <p><b>ՄԻԱԲԼԹԱԿ</b>, ան. (Բուս.) Մի բլթակ ունեցող:</p> <p><b>ՄԻԱԲՆԱԿ</b>, ան. Միասին մի տեղում բնակող: (Ածբ.) Նա, որ Քրիստոսի մէջ դաւանում է մի բնութիւն (միաւորուած երկու բնութիւնից): Հկր. Երկաբնակ:</p> <p><b>ՄԻԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Միաբնակ լինելը:</p> <p><b>ՄԻԱԳԻՐ</b>, ան. Մի գրից կմ տառից բաղկացած (վանկ):</p> <p><b>ՄԻԱԳԼԽԱՆԻ</b>,  <b>ՄԻԱԳԼՈՒԻՍ</b>, ան. Մի գլուխ ունեցող:</p> <p><b>ՄԻԳՇՕՐԷՆ</b>, մկ. Միագիծ կերպով:</p> <p><b>ՄԻԳՄԲԷԹ</b>, ան. Մի գմբէթ ունեցող:</p> <p><b>ՄԻԱԳՈՅՆ</b>, ան. Մի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՄԻԱԳՈՒՄԱՐ</b>, ան. մկ. Միասին՝ մի տեղ գումարում:</p> <p><b>ՄԻԱԳՈՒՆՆ</b>, ան. մկ. Մի գունդ կազմած:</p> <p><b>ՄԻԱԴԱԽԱՆ</b>, ան. Միեւնոյն բանը դաւանող:</p> <p><b>ՄԻԱԴԷՍ</b>, ան. (Քրկն.) Մի դէմք ունեցող (բայ):</p> <p><b>ՄԻԱԴԻՄԻ</b>, ան. Միատեսակ: Հկր. Բազմադիմի:</p> <p><b>ՄԻԱԴՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միասին դրում լինելը:</p> <p><b>ՄԻԱԶԳԻ</b>, ան. Միեւնոյն ազգից, համագգի:</p> <p><b>ՄԻԱԶՍ</b>, գ. Վնասակար գազեր:</p> <p><b>ՄԻԱԶՕՐ</b>, <i>S.</i> Համագոր:</p> <p><b>ՄԻԱԹԵԻ</b>, ան. Մի կմ մի գոյգ թել ունեցող: Հկր. Բազմաթել:</p> <p><b>ՄԻԱԹԵՐԹ</b>, ան. (Բուս.) Որի ծաղկա-</p>
---	--

պատեանը բաղկացած է միացած թերթերից:  
**ՄԻԱԹԻԻ**, ան. Միեւնոյն թուով:  
**ՄԻԱԺԱՍԱՆԱԿ**, ան. մկ. Միեւնոյն ժամանակում կատարուող:  
**ՄԻԱԺՈՒՄ**, ան. Օրական մէկ ժամ ուտող, ծով պահող:  
**ՄԻԱԼԱՐ**, ան. մկ. Շարունակաբար:  
**ՄԻԱԼԵԶՈՒ**, ան. Մի լեզու ունեցող:  
*Նոյն լեզուով:*  
**ՄԻԱԼՈՒԾ**, ան. մկ. Միասին լծուած:  
**ՄԻԱՄԱՌՆԵԼ**, նր. Իրար հետ խառնելով միատրել:  
**ՄԻԱՄՈՒՌ**, ան. մկ. Խոնուած:  
**ՄԻԱՄՈՒՐՁ**, ան. (Բուս.) (Բոյս), որի բույր փոշանօթները իրար հետ միացած մի խրճիկ են կազմում:  
**ՄԻԱՄՐՁԻԿ**, ան. (Բուս.) Մի խրճիկ կազմող:  
**ՄԻԱՄՕՍՔ**, ան. մկ. Խօսքերը մէկ արած:  
**ՄԻԱԾԱԼ**, ան. Մի անգամ ծալուած:  
**ՄԻԱԾԱԿ**, ան. Մի ծակ ունեցող:  
**ՄԻԱԾԱՐԻԿ**, ան. Որ միայն մի ծաղիկ է տալիս:  
**ՄԻԱԾԻԼ**, ան. (Բուս.) Գրոցի վրայ մի ծիլ ունեցող:  
**ՄԻԱԾԻՆ**, ան. գ. Մինուճար: (Կրօն.)  
*Յատկապէս՝ մակդիր Քրիստոսի:*  
**ՄԻԱԾԻՐ**, ան. Մի ծիր ունեցող:  
**ՄԻԱԾՆԱԷԶ**, ան. (Կրօն.) Որտեղ իջել է միածինը:  
**ՄԻԱԾՆՈՒՆՂ**, ան. Միասին ծնուած, ծննդակից:  
**ՄԻԱԿ**, գ. Առաջինը թուերի մէջ:  
**ՄԻԱԿԱՍ**, ան. մկ. Համակամ, կամակից:  
**ՄԻԱԿԱՆԻ**, ան. Մի աչք ունեցող:  
**ՄԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միական լինելը, միութիւն, միատրութիւն:  
**ՄԻԱԿԱՌՈՅՑ**, ան. Միանման կառուցում:

**ՄԻԱԿԱՍԱՐ**, ան. Մի կատար ունեցող:  
**ՄԻԱԿԱՐԾԻՔ**, գ. Նոյն կարծիքն ունենալը:  
**ՄԻԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համակարծիք լինելը:  
**ՄԻԱԿԵՂԵԻ**, ան. Մի կեղեւ ունեցող (ծառ):  
**ՄԻԱԿԵՆՑԱՂ**, ան. Միասին կեանք վարող՝ ապրող, կենակից:  
**ՄԻԱԿԵՐՊ**, ան. մկ. Մէկ կերպ, մէկ տեսակ:  
**ՄԻԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միակերպ լինելը:  
**ՄԻԱԿԻՆ**, ան. Մի կին առնող:  
**ՄԻԱԿՆ**, Տ. Միականի:  
**ՄԻԱԿՆՈՑ**, գ. Մի աչքի ակնոց:  
**1. ՄԻԱԿՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միականի լինելը:  
**2. ՄԻԱԿՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միակին լինելը:  
**ՄԻԱԿՇԻՈ**, ան. Նոյն կշիռը ունեցող:  
**ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ**, ան. մկ. Մի կողմ ունեցող:  
**ՄԻԱԿՈՂՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միակողմանի լինելը:  
**ՄԻԱԿՈՅՍ**, Տ. Միակողմ:  
**ՄԻԱԿՏԻ**, ան. գ. Մի կուտ ունեցող, խաղողի մի տեսակը:  
**ՄԻԱԿՏՈՐ** } ան. Որ ամբողջապէս մի կտորից է:  
**ՄԻԱԿՏՈՐ** }  
**ՄԻԱԿՐՕՆ**, ան. Միեւնոյն կարգը՝ սովորութիւններն ունեցող:  
**ՄԻԱԿՑՈՐՂ**, ան. Իրար հետ կցորդուած միացած:  
**ՄԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Քրկն.) Երկու վանկի՝ աղուելով իրար կցուել ու մի վանկ կազմելը արտասանութեան մէջ:  
**ՄԻԱՀԱՍՈՒՌ**, ան. մկ. Բողոքը միասին մի տեղ խմբուած:  
**ՄԻԱՀԱՅՐ**, ան. Մի հորից:  
**ՄԻԱՀԱՆԴԵՐՁ**, ան. Մի զգեստ ունեցող:  
**ՄԻԱՀԱՌԱՉ**, ան. մկ. Միեւնոյն կմ միա-



<p>սին հառաչանքով:  <b>ՄԻԱՀԱՍՄԱԿ</b>, ան. Նոյն հասակի:  <b>ՄԻԱՀԱՍՈՐ</b>, ան. Մի հատորից բաղկացած: Հկր. Բազմահատոր:  <b>ՄԻԱՀԱՐԹ</b>, ան. մկ. Հարթ եւ հաւասար:  <b>ՄԻԱՀԱԻԱՆ</b>, ան. մկ. Ընդհանուր հաւանութեամբ եղած:  <b>ՄԻԱՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միահաւան լինելը:  <b>ՄԻԱՀԱԻԱՍԱՐ</b>, ան. Բրար հաւասար:  <b>ՄԻԱՀԱԻԱՏ</b>, ան. Միենոյն հաւատի:  <b>ՄԻԱՀԱԻԱՔ</b>, ան. Միասին՝ մի տեղ հաւարում:  <b>ՄԻԱՀԵՇԱՆ</b>, ան. մկ. Նա որ մենակ կրում է հեծան՝ իշխանական գաւազան. բացարձակ միայեւ:  <b>ՄԻԱՀԵՇԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ինքնակալութիւն:  <b>ՄԻԱՀՆՉԻՒՆ</b>, ան. Մի հնչիւն ունեցող:  <b>ՄԻԱԶԱՅՆ</b>, ան. մկ. Մէկ ձայնով, համաձայն: (Երած.) Եղանակ կմ նուագ: Հկր. Բազմաձայն, քառաձայն: (Քրկն.) Մէկ պարզ ձայն ունեցող: Հկր. Երկբարբառ:  <b>ՄԻԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միաձայն լինելը:  <b>ՄԻԱՉԵԻ</b>, ան. Միենոյն ձեւն ունեցող:  <b>ՄԻԱՉԵԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միաձեւ՝ միատեսակ լինելը:  <b>ՄԻԱՉԻ</b>, ան. Մէկ ձի ունեցող:  <b>ՄԻԱՉՈՅԼ</b>, ան. Չուլուածք: Միակամ:  <b>ՄԻԱՉՈՒԼՈՒՄ</b>, գ. Միաձուլելը:  <b>ՄԻԱՃԱԿԱՍ</b>, բ. Մէկ ճակատով:  <b>ՄԻԱՃԱՇԱԿ</b>, ան. Օրը մի անգամ ճաշակող՝ ուտող:  <b>ՄԻԱՄԱՆԱԿ</b>, ան. (Տաղաչ.) Մի ամանակ ունեցող:  <b>ՄԻԱՄԵԱՅ</b>, ան. Մէկ տարեկան:  <b>ՄԻԱՄԻՏ</b>, ան. մկ. Մէկ մտքի: Հկր. Երկմիտ:  <b>ՄԻԱՄՏՕՐԷՆ</b>, մկ. Միամիտ կերպով, միամտաբար:  <b>ՄԻԱՅԱՆԳ</b>, ան. (Ոտանաւոր), որի բո-</p>	<p>լոր տողերը միենոյն յանգն ունեն:  <b>ՄԻԱՅԱՐ</b>, ան. մկ. Մէկը միւսին յարած:  <b>ՄԻԱՅԱՐԵԼ</b>, նբ. Կցել:  <b>ՄԻԱՅԱՐԿ</b>, ան. Մի յարկ ունեցող:  <b>ՄԻԱՅՆ</b>, ան. մկ. Մենակ, առանձնացած: Ինքը մենակ: Լոկ, պարզ: Սակայն: Պայմանով որ:  <b>ՄԻԱՅՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Մենակ դրութեամբ:  <b>ՄԻԱՅՆԱԳՈՐԾ</b>, ան. մկ. Մենակ գործող:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿ</b>, ան. Մենակ, առանց օգնականի:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿԵՐ</b>, ան. Մենակ ուտող:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿԵԱՅ</b>, Տ. Մենակեաց:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿԵՑԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ միայնակեաց:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Մենակեցութիւն:  <b>ՄԻԱՅՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միայնակ լինելը:  <b>ՄԻԱՅՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Մենակ ապրել:  <b>ՄԻԱՅՆԱՌՈՐ</b>, ան. Առանձին ապրող, զատուած:  <b>ՄԻԱՅՆԻԿ</b>, մկ. Միայնակ, մենակ, ջոկ:  <b>ՄԻԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միայն լինելը: Առանձնութիւն:  <b>ՄԻԱՅՐ</b>, ան. (Կին), որ միաժամանակ մի ամուսին ունի:  <b>ՄԻԱՅՕՂ</b>, ան. Մի յօղ ունեցող:  <b>ՄԻԱՆԱԼ</b>, չբ. Մէկ դառնալ, մէկտեղել: Զօղուել, կցուել: Միաբանել, դաշինքով կապուել: Համակարծիք լինել, Մէկտեղել: (Քիմ.) Իրար հետ բաղադրուելով մի նոր մարմին գոյացնել:  <b>ՄԻԱՆԳԱՄ</b> } մկ. Մէկ անգամ, առանց  <b>ՄԻԱՆԳԱՄ</b> } կրկնուելու:  <b>ՄԻԱՆԳԱՄԱՅՆ</b>, մկ. Մէկ անգամից, մի նուագում:  <b>ՄԻԱՆԻՄՏ</b>, ան. Մի նիստ ունեցող:  <b>ՄԻԱՆՁՆ</b>, ան. գ. Մենակեաց:  <b>ՄԻԱՆՁՆԱՆԱԼ</b>, չբ. Միանձն դառնալ:  <b>ՄԻԱՆՁՆԵԱՅ</b>, ան. Միայն մի անձով,</p>
---	--

մենակ:

**ՄԻԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միանձն լինելը:

**ՄԻԱՆՁՆՈՒՂԻ**, ած. գ. Միանձն իգական սեռից: Մայրապետուհի:

**ՄԻԱՆՄԱՆ**, ած. Մէկը միւսին նման:

**ՄԻԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միանման լինելը:

**ՄԻԱՆՇԱՆ**, ած. Միեւնոյն նշանը կրող:

**ՄԻԱՆՇԱՆԱԿՕՐԷՆ**, բ. Անվիճելիօրէն, անկասկած:

**ՄԻԱՆՈՒԱԳ**, ած. մկ. Մէկ անգամ կատարուող: Մէկ անգամից: Նոյն կերպ

**ՄԻԱՆՈՒՆ**, ած. Միայն մի անուն ունեցող:

**ՄԻԱՇԱԲԱԹ**, գ. Շաբաթ օրուան յաջորդող առաջին օրը:

**ՄԻԱՇԱՐ**, ած. մկ. Մէկ շարքով, յաջորդաբար:

**ՄԻԱՇԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միաշունչ լինելը:

**ՄԻԱՇՈՒՐԹՆ**, ած. Միալեզու, մի լեզու ունեցող:

**ՄԻԱՋԱՓ**, ած. Միեւնոյն չափի:

**ՄԻԱՋԵԱՅ**, ած. Մի այլ ունեցող:

**ՄԻԱՊԱՂԱՂ**, ած. Մի զանգուած կազմող, միաձոյլ: Միակերպ, միօրինակ ձանձրացնող:

**ՄԻԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Մի աստուած պաշտելը:

**ՄԻԱՊԱՏԵԱՆ**, ած. Մի պատեան ունեցող:

**ՄԻԱՊԱՍԻԿ**, ած. մկ. Մի անգամ վերցնում:

**ՄԻԱՊԱՍԻԻ**, ած. Միեւնոյն պատուին արժանի:

**ՄԻԱՊԱՍՍՈՒՃԱՆ**, ած. Միայն մի պատմութեան ունեցող:

**ՄԻԱՊԱՐ**, ած. մկ. Մի պար:

**ՄԻԱՊԱՐԵԳՕՏ**, ած. Մի պարեգօտ միայն ունեցող:

**ՄԻԱՊԵՏ**, ած. գ. Մի երկրի՝ պետութեան միակ պետ:

**ՄԻԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ած. Միապետին յա-

տուկ: Միապետութեան յատուկ: Հկո. Հանրապետական:

**ՄԻԱՊԵՏԵԼ**, չբ. Միակ պետ լինել: Իբրեւ միապետ երկիրը կառավարել:

**ՄԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միակ պետ իշխան լինելը:

**ՄԻԱՊԵՏՕՐԷՆ**, մկ. Իբրեւ միապետ:

**ՄԻԱՊԷՍ**, մկ. Միեւնոյն կերպով:

**ՄԻԱՊԻՇ**, ած. Մի հայեացք ձգած:

**ՄԻԱԶԱՆ**, ած. մկ. Մի ջանքով:

**ՄԻ ԱՌ ԺԱՄԱՆԱԿ**, մկ. Առ ժամանակ, մի կարճ ժամանակով:

**ՄԻԱՍԱՅՐԻ**, ած. գ. Մի սուր բերան ունեցող:

**ՄԻԱՍԱՅՐԻԿ**, գ. Միասարի սուր:

**ՄԻԱՍԵՌԱԿԱՆ**, գ. (բժշկ.) Համասեռամու:

**ՄԻԱՍԵՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Համասեռամոլութիւն:

**ՄԻԱՍԵՐՄ**, ած. (Բուս.) Մի սերմ ունեցող (պտուղ):

**ՄԻԱՍԷՐ**, ած. Մի սիրով իրար հետ կապում:

**ՄԻԱՍԻՆ**, մկ. Մէկտեղ, մէկ տեղում: Միաժամանակ:

**ՄԻԱՍԻՐՏ**, ած. Մի սիրտ, մի հոգի եղած:

**ՄԻԱՍԻՒՆ**, ած. Մի սին ունեցող:

**ՄԻԱՍՍԲԱԿ**, ած. Ամէն մի ոտքի վրայ մի սմբակ ունեցող:

**ՄԻԱՍՆԱԲԱՐ**, մկ. Միասին:

**ՄԻԱՍՆԱԿԱՆ**, ած. Իրար հետ:

**ՄԻԱՍՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միասնական լինելը: Համախմբում:

**ՄԻԱՍՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միասին լինելը:

**ՄԻԱՍՆՈՒՆՂ**, ած. Միասին սնում, սննդակից:

**ՄԻԱՍՏԱՍՈՔՍ**, ած. Մի ստամոքս ունեցող:

**ՄԻԱՍՏԵՂՆ**, ած. Մի ստեղնօղորուն ունեցող: Յօղուն, դաշնակի մասը:

**ՄԻԱՍՏԻ**, ած. Մի ստինք՝ մի ծիծ ունե-

ցող:  
**ՄԻԱՍՏՈՒԱԾԵԱՆ**, ած. (Կրօն.) Մի աստուած ընդունող:  
**ՄԻԱՍՏՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Կրօն, վարդապետություն, որ դաւանում է միայն մի աստուածոյ:  
**ՄԻԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միասիրտ՝ միաբան լինելը:  
**ՄԻԱՎԱՆԿ**, ած. Մի վանկից բաղկացած:  
**ՄԻԱՎԵՐԱՐԿՈՒ**, ած. Մի վերարկու ունեցող:  
**ՄԻԱՏԱՍ**, ած. Մի ատամ ունեցող:  
**ՄԻԱՏԱՐԱԶ**, ած. մկ. Միեւնոյն կերպի, միատեսակ: Նման հագուստով:  
**ՄԻԱՏԱՐ**, ած. Մի նիւթից բաղկացած:  
**ՄԻԱՏԱՐԱՊԷՍ**, մկ. Միատարր կերպով:  
**ՄԻԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միատարր լինելը:  
**ՄԻԱՏԵՂ**, մկ. Միասին:  
**ՄԻԱՏԵՍԱԿ**, ած. մկ. Մի տեսակ:  
**ՄԻԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ**, ած. Միատեսակ դարձնող:  
**ՄԻԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միատեսակ լինելը:  
**ՄԻԱՏԵՐԵՒ**, ած. Մի տերէւ ունեցող:  
**ՄԻԱՏՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միատուն լինելը:  
**ՄԻԱՏՈՂՍ**, ած. Մի տոհմ կազմող:  
**ՄԻԱՏՈՒՆ**, ած. Միեւնոյն տնից եղող, տնակից, ընտանի:  
**ՄԻԱՐԱՐ**, ած. Տ. Ունիտոռ: Մէկ արարով:  
**ՄԻԱՐԱՐԱԿԱՆ**, Տ. Ունիտոռական:  
**ՄԻԱՐԱՐՈՒԱԾ**, ած. Մի արարուածից բաղկացած (թատրոնական գրուածք):  
**ՄԻԱՑԵԱՆ**, ած. Միացած: Միասին հաւաքուած: Կաթողիկէ եկեղեցականներու ճիւղը ուր միջնադարուն կառաքուէին այլադաւանները կաթողիկէ դարձնելու:  
**ՄԻԱՑԵՂ**, ած. Միեւնոյն ցեղից:

**ՄԻԱՑՈՒՄ**, գ. Միանայր:  
**ՄԻԱՑՈՒՑԻՉ**, ած. Նա որ միացնում է, միացնող:  
**ՄԻԱԻՈՐԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ միատր:  
**ՄԻԱԻՈՐԵԼ**, Տ. Միացնել:  
**ՄԻԱԻՈՐԱԿԻՑ**, ած. Յարակից:  
**ՄԻԱԻՈՐԻՉ**, ած. Նա որ միատրում է:  
**ՄԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միատր՝ եզական:  
**ՄԻԱԻՈՐՈՒՄ**, գ. Միատրելը: Կցելը: (Ռազմ.) Ջորքերի խումբ:  
**ՄԻԱՓԱԿ**, ած. Իրար հետ պինդ կապուած փակուած:  
**ՄԻԱՓԵՂԿԵԱՆ**, ած. (Կենդ.) Մի փեղկ ունեցող:  
**ՄԻԱՓՈՐ**, ած. Միեւնոյն փորից:  
**ՄԻԲԱՆԵՂԷՆ**, մկ. Միաբանութեամբ:  
**ՄԻԳԱԼԻՍ**, գ. (Կենդ.) Դաշտային մկան մեծութեան գիշակեր կենդանի:  
**ՄԻԳԱՆԱՈՆ**, ած. Որտեղ մէզ մշուշ կայ:  
**ՄԻԳԱՆԱԼ**, չբ. Պղտորել:  
**ՄԻԳԱՊԱՏ**, ած. Մէզով պատած, մանախլապատ:  
**ՄԻԳԱՊԱՏԵԼ**, նբ. Մէզով պատել:  
**ՄԻԳԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միգապատ լինելը:  
**ՄԻՂՈՒՅԷ**, Տ. Մի՛ի տակ:  
**ՄԻԳՐԷՆ**, գ. (Յուն.-ֆրանս.) Նեարդային գլխացաւ, սովորաբար գլխի մի կողմում:  
**ՄԻՂԱՍԵԱՆ**, ած. Մի դասարանից բաղկացած:  
**ՄԻԵՂԵՆ**, ած. Միակ, պարզ, միայնակեաց, եզական:  
**ՄԻԵՂԷՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միեղէն լինելը: Միօրինակ, միութիւն, եզականութիւն:  
**ՄԻԵՐԱՆԳ**, ած. Մի երանգ՝ գոյն ունեցող:  
**ՄԻՆԲԵՔ**, մկ. Երբեք թող չ...:  
**ՄԻԶ**, գ. Ոջի նման փոքր միջատ:  
**ՄԻԶԱԲԵՐ**, ած. Մէզ բերող, մէզը շա-

<p><i>տացնող:</i>  <b>ՄԻԶԱՏՈՐԱՆ</b>, գ. (Կազմախ.) Տ. Միզանցք:  <b>ՄԻԶԱՄԱՆ</b>, գ. Միզելու աման:  <b>ՄԻԶԱՆՑՔ</b>, գ. (Կազմախ.) Երկու թանթեայ խողովակներ:  <b>ՄԻԶԱՉԱՓ</b>, գ. Հեղուկաչափի մի տեսակը:  <b>ՄԻԶԱՊԱՐԿ</b>, գ. Միզափամփուշտ:  <b>ՄԻԶԱՐԱՆ</b>, գ. Միզելու համար փոքր շինուածք փողոցներում եւ հասարակական տեղերում:  <b>ՄԻԶԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Ախտաբ.) Հիւանդութիւն: Միզելու դժուարութիւն:  <b>ՄԻԶԱՐՁԱԿ</b>, ան. Նա որ մէզը չի կարող պահել. շոան:  <b>ՄԻԶԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւանդութիւն, որի ժամանակ մէզը շատ առատանում ու յաճախում է:  <b>ՄԻԶԱՓԱՍՓՈՒՇՏ</b>, գ. (Կազմախ.) Փամփուշտ, որի մէջ հետզհետէ հաւաքուում է մէզը երկկամունքներից: Միզապարկ:  <b>ՄԻԶԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մէզի քննութիւն:  <b>ՄԻԶԵԼ</b>, նբ. Մէզը միզափամփուշտից բնական ճանապարհով դատարկել:  <b>ՄԻԶԵՑՆԵԼ</b>, Միզել տալ:  <b>ՄԻԶՆ</b>, գ. Բարակ մաշկ, թաղանթ:  <b>ՄԻԶՈՒԿ</b>, գ. Մէզը դուրս գալու խողովակ:  <b>ՄԻ ՀՍՏ ՄԻՈՋԷ</b>, Տ. Մի'ի տակ:  <b>ՄԻ՞ԹԷ</b>, մկ. Չլինի՞ թէ: Արդեօք:  <b>ՄԻԹՈՒՏՈՍ</b>, գ. Մի տեսակ ազդու դեղթափ թոյների դէմ:  <b>ՄԻԹԲ</b>, գ. (Յուն.) (Եկեղ.) Եպիսկոպոսական թագ: Խայթ: Խոյր:  <b>ՄԻԹԲԱԿԻՐ</b>, ան. Միթր կրող: Խոյրագիր:  <b>ՄԻԺԻԿ</b>, գ. Ճանճ:  <b>ՄԻԼ</b>, գ. Ճահճուտ:  <b>ՄԻԼԻԱՐԴ</b>, թւ. ան. Հազար միլիոն:  <b>ՄԻԼԻԱՐԿԱՏԷՐ</b>, ան. Միլիարդի կարող-</p>	<p><i>ութիւն ունեցող:</i>  <b>ՄԻԼԻԱՐԿԱՏԻՐՈՒՇԻ</b>, գ. Կին միլիարդատէր, նաեւ՝ միլիարդատիրոջ կին:  <b>ՄԻԼԻՄԵՏՐ</b>, գ. Մետրի մի հազարերորդ մասը:  <b>ՄԻԼԻՄԵՏՐԱՆՈՑ</b>, ան. Մէկ միլիմետր չափս ունեցող:  <b>ՄԻԼԻՈՆ</b>, թւ. ան. Հազար անգամ հազար:  <b>ՄԻԼԻՈՆԱՆՈՑ</b>, ան. Մի միլիոն արժեքող:  <b>ՄԻԼԻՈՆԱՉԱՓ</b>, ան. Մի միլիոնի չափ:  <b>ՄԻԼԻՈՆԱԽՈՐ</b>, ան. Միլիոններով հաշուուող: (Թուաբ.) Գրուած թուերի մէջ եօթներորդ թիւը:  <b>ՄԻԼԻՈՆԱՏԷՐ</b>, ան. գ. Միլիոնի տէր:  <b>ՄԻԼԻՈՆԵՐՈՐԴ</b>, ան. Ամբողջի միլիոն մասից մէկը:  <b>ՄԻՂԱՄԿԱՆԻ</b>, ան. Մի հասկ ունեցող:  <b>ՄԻՂԸ</b>, գ. (Կրօն) Զրադաշտական պարսիկների աստուածը:  <b>ՄԻՂՐԱԿԱՆ</b>, ան. Միհրին յատուկ:  <b>ՄԻՂՐԱՆԻԿ</b>, գ. Քաղցր տանձի մի տեսակ:  <b>ՄԻՂԵՌԱՆԻ</b>, ան. Մէկ ձեռք ունեցող:  <b>ՄԻՄԵԱՆՑ</b>, անձն. դեր. Մէկը միւսի, մէկը միւսին, իրար, իրարու:  <b>ՄԻՄԻԱՅՆ</b>, մկ. Միայն մի, միայն (սաստկացրած):  <b>ՄԻՄԻԿՐԻԱ</b>, գ. (Կենդան.) Մի քանի կենդանիների յատկութիւնը:  <b>ՄԻՅԱՐԿԱՆԻ</b>, Տ. Միայարկ:  <b>ՄԻՆԱԿ</b>, Տ. Մենակ: Առանձին:  <b>ՄԻՆԱԿՈՒԿ</b>, մկ. Մենակ:  <b>ՄԻՆԵԿ</b>, մկ. Մենակ, առանձին:  <b>ՄԻՆՈՎԱՑՈՒԼ</b> } գ. (Դիցաբ.) Խառնագազան, կէտը մարդ, կէտը ցուլ:  <b>ՄԻՆՈՐ</b>, ան. (Լատ.-իտալ.) (Երաժ.) Երոպական երաժշտութեան մէջ այն գամման, որի մէջ, բարձրանալիս, երկրորդից երրորդ եւ հինգերորդից</p>
--	--

վեցերորդ աստիճանները կիսաձայն են: Հկո. Մաժոր:

**ՄԻՆՉ**, նախդր. Յոյց է տալիս ժամանակի սահման: Յոյց է տալիս տեղի՝ տարածության սահման: Ժամանակ: Երբ, տակաւին, ատեն:

**ՄԻՆՉԴԵՆ**, մկ. Մինչ դեռ, այն ժամանակ որ դեռ, երբ դեռ: Երբոր հակառակը:

**ՄԻՆՉԵՒ**, Յոյց է տալիս ժամանակի սահման: Յոյց է տալիս տեղի՝ տարածության սահման: Դեռ որքան:

**ՄԻՆՉԳՆԱԺԱՍՍՅԻՆ**, ւձ. Մինչեւ ձգնաժամը եղած:

**ՄԻՆՉՅԵՂԱՓՈՒՍԿԱՆ**, ւձ. Յեղափոխությունից առաջ գոյություն ունեցող:

**ՄԻՇՏ**, մկ. Անհուն ժամանակ, առանց սկզբի, առանց վերջի: Շարունակ: Ամէն անգամ: Ընդ միշտ: Յաւերժ:

**ՄԻՇՏՆԱԹԱՅ**, ւձ. Միշտ ընթացող:

**ՄԻՈՏԱՆԻ**, ւձ. Մէկ ոտք ունեցող:

**ՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ**, ւձ. Միութեան յատուկ:

**ՄԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մէկ՝ միակ լինելը, եզական լինելը: Միացում, միաւորում: Հկո. Բաժանում: Դաշն, համաձայնություն:

**ՄԻՈՒԿԱՒՈՐ**, ւձ. Մի ունկ ունեցող:

**ՄԻՋԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մէջքը կոտրուելը:

**ՄԻՋԱԳԱՐ**, ւձ. Միջուկը փտած:

**ՄԻՋԱԳԵՏ(Ե)ՑԻ**, ւձ. Միջագետքի բնակիչ:

**ՄԻՋԱԳԵՏՔ**, գ. Երկու գետերի մէջ ընկած երկիրներ:

**ՄԻՋԱԳԻԾ**, գ. Մէջտեղի կմ միջին զիծը:

**ՄԻՋԱԴԷՊ**, գ. Անկարեւոր, փոքր մի դէպք, որ տեղի է ունենում մի գործի ընթացքում:

**ՄԻՋԱԴԻՐ**, Տ. Մէջդիր:

**ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ**, ւձ. Ինչ որ վերաբերում է բոլոր ազգերին կմ մի քանի ազգերի:

**ՄԻՋԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆ**, ւձ. Նա որ կողմնակից է միջազգայնութեան գաղափարին:

**ՄԻՋԱԶԳԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ուսմունք, ըստ որի աշխատաւորները պէտք է իրար հետ կապուած լինին:

**ՄԻՋԱԹԱՂԱՆԹ**, գ. Մէջտեղի թաղանթ:

**ՄԻՋԱԹՈՒՄԲ**, գ. Մէջտեղի թումբ:

**ՄԻՋԱԽԱՂ**, գ. Պար կմ այլ թեթեւ զբօսանք թատերական ներկայացման գործողությունների միջեւ:

**ՄԻՋԱՄ**, ւձ. Մէջը լցրած:

**ՄԻՋԱՄԱՆՑ**, ւձ. (Քրկն.) (Բառ)՝ որ անանցական մասնիկը կրում է մէջտեղում:

**ՄԻՋԱՄԵՐ**, գ. Միջին ծերութեան հասած:

**ՄԻՋԱԿ**, ւձ. Երկու ծայրերի միջին տեղը բռնող: Մեծի եւ փոքրի միջին տեղը բռնող: Միջավայր:

**ՄԻՋԱԿԱԲԱՐ**, մկ. Միջակ կերպով:

**ՄԻՋԱԿԱԴԻՐ**, ւձ. Միջակ դիրք:

**ՄԻՋԱԿԱՍԱՐ**, գ. Չենիթ:

**ՄԻՋԱԿԱՅ**, ւձ. Մէջ տեղը գտնուող, միջին:

**ՄԻՋԱԿԱՆԱԼ**, չբ. Միջակ դառնալ:

**ՄԻՋԱԿԱՊ**, գ. Մէջքը գօտի կապելու բարձրություն գետնից:

**ՄԻՋԱԿԵՏ**, գ. Մէջտեղում գտնուած կէտ:

**ՄԻՋԱԿՈՏՈՐ**, ւձ. Մէջքը կոտրած, միջաբեկ:

**ՄԻՋԱԿՈՐ**, ւձ. Մէջտեղը կորացած՝ ներս ընկած:

**ՄԻՋԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միջակ՝ չափաւոր լինելը: Առանձին առաւելություն չունեցող: (Քրկն.) Որակություն եւ ժամանակ նշանակող մակբայներ:

**ՄԻՋԱԿՏՈՒՐ**, ւձ. Մէջտեղից կմ մէջքից կտրուած:

**ՄԻՋԱՀԱՍԱԿ**, ւձ. Միջակ հասակ՝ բարձրություն ունեցող:

**ՄԻՋԱՀԱՍ,** *Ս. Միջասահման: Մեջտեղէն կտրուած:*

**ՄԻՋԱՀԱՏԵԼ,** *նր. Մեջտեղից կտրել:*

**ՄԻՋԱՀՈՎԻՏ,** *գ. Հովիտ երկու լեռների միջեւ:*

**ՄԻՋԱՍՍԱՏ,** *գ. Հինգ մատների միջինը:*

**ՄԻՋԱՍԲՈՒՄ,** *ած. Ամբոխի մեջ մտած:*

**ՄԻՋԱՍԽԵԼ,** *Ս. Միջամուխ լինել:*

**ՄԻՋԱՍՈՒԽ,** *ած. Մեջը մխուած, մեջը խրուած:*

**ՄԻՋԱՍՈՒՏ,** *ած. Մեջ մտնող:*

**ՄԻՋԱՍՍԱԳՐԱՅԻՆ,** *ած. Ամսագրերի միջեւ եղած:*

**ՄԻՋԱՍՏԵԼ,** *չբ. (Մի երկրի) մեջը մտնել:*

*Ուրիշների գործի, խօսքի մեջ մտնել:*

**ՄԻՋԱՍՏՈՒԹԻՒՆ,** *գ. Միջամտելը:*

**ՄԻՋԱՅԻՆ,** *ած. Մեջքի:*

**ՄԻՋԱՆԿԵԱԼ,** *ած. (Քերկ.) Մեջ ընկած՝ կողմնակի խօսք:*

**ՄԻՋԱՆՈՑ,** *գ. Կանանց ճակատի ոսկիների միջի մեծ ոսկին:*

**ՄԻՋԱՆՑԻԿ,** *ած. մկ. Միջովն անցնող: Միջանցիկ գնացք, (Երկաթ.), Որ անցնում է կայարանի մօտով:*

**ՄԻՋԱՆՑՔ,** *գ. Անցք՝ անցնելու տեղ երկու շինությունների կմ երկու պատերի միջեւ:*

**ՄԻՋԱՊԱՏ,** *գ. Միջի պատ:*

**ՄԻՋԱՊԱՏ,** *գ. Մեջքը պատելու՝ մեջքին կապելու շոր:*

**ՄԻՋԱՍԱՀՄԱՆ,** *գ. Միջին սահման, միջին կէտ, միջավայր:*

**ՄԻՋԱՎԱՅՐ,** *գ. Միջին տեղը, մեջտեղի տարածությունը: Նման. Մարդկային հասարակություն:*

**ՄԻՋԱՏ,** *գ. Միջատների դասին պատկանող կենդանի:*

**ՄԻՋԱՏԱԲԱՆ,** *գ. Միջատների մասնագէտ:*

**ՄԻՋԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ,** *գ. Կենդանաբանութեան ճիւղը:*

**ՄԻՋԱՏԱԿԵՐ,** *ած. Միջատներ ուտող:*

**ՄԻՋԱՏԱՍՊԱՆ,** *ած. Միջատներ սպանող:*

**ՄԻՋԱՏՆԵՐ,** *գ. (Կենդ.) Կենդանիների խիստ բազմատեսակ դաս:*

**ՄԻՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ,** *գ. (Քրկն.) Խօսքի մասերից մեկը, որ արտայայտում է խօսողի կիրքը:*

**ՄԻՋԱՅԱԻ** } *գ. Մեջքի ցու:*

**ՄԻՋԱՅԱԻՈՒԹԻՒՆ** } *գ. Ինչ որ միջին տեղն է բռնում:*

**ՄԻՋԲՈՒՀԱԿԱՆ,** *ած. Բուռների միջեւ եղած:*

**ՄԻՋԴԱԻԱՆԱԿԱՆ,** *ած. Տարբեր դասանանքների միջեւ եղող՝ ստեղծուող՝ գոյություն ունեցող:*

**ՄԻՋԳԱՂԹԱՎԱՅՐԱՅԻՆ,** *ած. Գաղթավայրերի միջեւ եղած:*

**ՄԻՋԳԵՏԵԱՅ,** *ած. Գետերի միջեւ եղած:*

**ՄԻՋԵԼ,** *նր. Միջից կտրել, կտրել անցնել:*

**ՄԻՋԵԻ,** *մկ. Մեջը, միջավայրում, արանքում:*

**ՄԻՋԵՐԿՐԱԿԱՆ,** *ած. Երկիրների՝ ցամաքների մեջն ընկած:*

**ՄԻՋԵՐԿՐԱՅ,** *ած. Մի երկրի միջին վայրերում եղած:*

**ՄԻՋԸՆԴԵՐՔ,** *գ. (Կազմախ.) Աղիքների առագաստը:*

**ՄԻՋԻ,** *ած. Մի քանի առարկայի միջավայրում գտնուող:*

**ՄԻՋԻՆ,** *ած. Երկու ծայրերի (բարձրի եւ ցածի, աջի եւ ձախի եւն) մեջտեղը գրաւող:*

**ՄԻՋԼԵՉՈՒԱԿԱՆ,** *ած. Լեզուների միջեւ ընկած:*

**ՄԻՋԿՐՕՆԱԿԱՆ,** *ած. Մեկից աւելի կրօնների:*

**ՄԻՋՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ,** *ած. Հրատարակչությունների միջեւ եղած:*

**ՄԻՋՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ,** *ած. Մշակոյթների միջեւ առկայ:*

<p><b>ՄԻՋՆԱԲԱԿ</b>, գ. Տների միջև գտնուող բակ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԲԵՐԴ</b>, գ. Հին քաղաքներում՝ ամենաբարձր տեղը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԴԱՐ</b>, գ. Պատմական ժամանակի միջին դարերը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԴԱՐԱՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Պատմագիտության ճիւղ, որ զբաղուում է միջնադարի ուսումնասիրությամբ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԴԱՐԱՐԱԿ</b>, գ. Իրար յաջորդող դարակներից միջինը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԴԱՐԵԱՆ</b>, ան. Միջին դարերին յատուկ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԴՐՈՒՌ</b>, գ. Փոքր դուռ, որ բացուած է մեծ դրան մէջ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԺԱՍԿԵՏ</b>, ան. Միջին ժամկէտ ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԼՈՒՄԻՆ</b>, գ. Լուսինը իր ամսական շրջանի միջավայրում:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԿ</b>, ան. Միջին տեղը գրաւող, միջին, միջակ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԿԱՅՄ</b>, գ. Նաւի մէջտեղի կայմը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԿԱՊ</b>, գ. Այստեղ խողովակի ամրացնող կապերը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱԿԱՐԳ</b>, ան. Միջին կարգի կմ աստիճանի, ութամեայ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՄԱՇԿ</b>, գ. (Բուս.) Ծառերի կեղեւների երկու խաւերի միջեւ եղած մաշկը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՅԱՐԿ</b>, գ. Շէնքերի միջին յարկը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՇԱՐ</b>, գ. Միջին շարք:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՊԱՍ</b>, գ. Երկու տան միջին պատը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՊԱՐԻՄՊ</b>, գ. Միջին պարիսպ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Վաճառելու եւ գնելու գործի միջնորդ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միջնավաճառի գործը:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՏԱՐԱՄՔ</b>, գ. Այստեղ՝ միջակայք:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՏՈՒՆ</b>, գ. Միջնայարկ: Հկո. Ներքնատուն:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՐԱՐ</b>, գ. Թատերական ընդմի-</p>	<p>ջում, դադար:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՐԿ</b>, գ. Միջակայքում ընկած:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՅԱՆՑ</b>, գ. (Բուս.) Հաստ կմ բարակ թաղանթ:</p> <p><b>ՄԻՋՆԱՔԱՐ</b>, գ. Պատի միջին շարուածքի քար:</p> <p><b>ՄԻՋՆԵԿ</b>, ան. գ. Մէջ եկող, մէջ մտնող իբրեւ միջնորդ:</p> <p><b>ՄԻՋՐՆՔ</b>, գ. (Եկեղ.) Այն օրը, որ մեծ պասի միջին կէտն է կազմում:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐ</b>, գ. Նա որ միջամտում է երկու կմ աւելի մարդկանց գործերին:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ միջնորդ:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԱԿԱՆ</b>, ան. Միջնորդին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԱՅԻՆ</b>, ան. Միջնորդի:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԱՎՃԱՐ</b>, գ. Միջնորդային ծառայութեան համար տրուող վճար՝ միջնորդավարձ:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԵԼ</b>, չբ. Երկու առարկայի կմ երկու անձի մէջ ընկնել:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միջնորդ լինելը:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐԴԷՔ</b>, գ. Վարձատրութիւն:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐՄ</b>, գ. Մէջտեղի որմ՝ պատ:</p> <p><b>ՄԻՋՆՈՐՄԱՀԱՏՈՒՄ</b>, գ. Միջնորմով առանձնացրած մաս՝ հատուած:</p> <p><b>ՄԻՋՇԱԲԱՅԻՆ</b>, ան. Շտաբների միջեւ եղած:</p> <p><b>ՄԻՋՈՑ</b>, գ. Միջին տեղը երկու կէտի մէջ:</p> <p><b>ՄԻՋՈՑԱՌՈՒՄ</b>, գ. Միջոց կմ միջոցներ ձեռք առնելը: Կազմակերպուած արարողութիւն:</p> <p><b>ՄԻՋՈՒԿ</b>, գ. Պտղի եւ նման իրերի միջին մասը:</p> <p><b>ՄԻՋՎԱՐԶԱԿԱՆ</b>, ան. Երկու վարչութիւնների միջեւ տեղի ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՋՏԱՐԱՇՈՒՄ</b>, ան. Տարածաշրջանների միջեւ եղած:</p> <p><b>ՄԻՋՔԱՂԱՔԱՅԻՆ</b>, ան. Երկու քաղաքների միջեւ տեղի ունեցող:</p> <p><b>ՄԻՋՕՐԷ</b>, ան. Կէսօրի, կէսօրուայ:</p>
--	--

<p><b>ՄԻՋՕՐԷԱԿԱՆ</b>, ան. Միջօրէի, կէսօրի: ան. գ. (Աստղաբ.) Երեւակայական մեծ շրջան:</p> <p><b>ՄԻՍ</b>, գ. Օրգանական նիւթ մարդու եւ այլ կենդանիների մորթի տակ, որ պատում է ոսկորները: (Կրօն.), Հեթանոսական ծէսով զոհուած կենդանու միս:</p> <p><b>ՄԻՍ-ԽԱՂՈՂ</b>, գ. Պինդ եւ մսոտ խաղող:</p> <p><b>ՄԻՍ-ՄԻՆԱԿ</b>, Տ. Մէն-մենակ:</p> <p><b>ՄԻՍՈՒՍՈՐԹԻ</b>, գ. Միս, մարմին:</p> <p><b>ՄԻՏ ՈՒ ՄՏԱՎԱՅ</b>, գ. Խոր մտածմունք:</p> <p><b>ՄԻՏԱԿԱՆԻ</b>, ան. Մետակ, չծալուած:</p> <p><b>ՄԻՏԱԿՈՂՄ</b>, գ. Միտելու կողմը:</p> <p><b>ՄԻՏՈՂԱՆԻ</b>, ան. Մի տող քաշած:</p> <p>ՄԻՏՈՒԹԻՒՆ } գ. Միտուելը, հակուելը: ՄԻՏՈՒՄ }</p> <p><b>ՄԻՏՈՒՄՆԱԻՈՐ</b>, ան. Որոշ գաղտնի դիտատրութեամբ կատարուած:</p> <p><b>ՄԻՏՈՒԵԼ</b>, չբ. Հակուել, թեքուել, տրամադրուել դէպի մէկը:</p> <p><b>ՄԻՏՔ</b>, գ. Բնական հոգու բարձրագոյն կարողութիւն: Մտածմունք, մտմտութիւն: Դատողութիւն, Դիտատրութիւն, Նպատակ: Խօսքի նշանակութիւնը: Ուշադրութիւն:</p> <p><b>ՄԻՐԳ</b>, գ. Ծառերի եւ այլ բոյսերի թարմ կլ չորացրած պտուղ:</p> <p><b>ՄԻՐՈՒՔ</b>, Տ. Սօրութ:</p> <p><b>ՄԻՐԷՋՁԻՆ</b>, գ. (Կրօն.) Մինարէի բարձունքից մահմետականներին աղօթքի հրահրող:</p> <p><b>ՄԻՐՈՒՆԷՍ</b>, գ. (Կենդ.) Օձաձկների ցեղին պատկանող ձուկ:</p> <p><b>ՄԻՐՍ</b>, ան. գ. Մէկայ:</p> <p><b>ՄԻՐԵՍ</b>, ան. Մէկ օր տեւող: Մի օրում կատարուող:</p> <p><b>ՄԻՐԻՆԱԿ</b>, ան. մկ. Միատեսակ, միակերպ:</p> <p><b>ՄԻՐԻՆԱԿԱԲԱՐ</b>, մկ. Միօրինակ կերպով:</p> <p><b>ՄԻՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Միօրինակ լինելը:</p>	<p><b>ՄԼԱԿ</b>, գ. Մոծակի մի տեսակը:</p> <p><b>ՄԼԱՐ</b>, գ. Մառախուղ:</p> <p><b>ՄԼԱԻԱՆ</b>, ան. Շատ միատող:</p> <p><b>ՄԼԱԻԵԼ</b>, չբ. Կատուի «միատ՛ւ-միատ՛ւ» ձայն հանելը:</p> <p><b>ՄԼԱԻԻՆ</b>, Տ. Մլաւոց:</p> <p><b>ՄԼԱԻՈՑ</b>, գ. Մլաւելու ձայնը:</p> <p><b>ՄԼԵԼ</b>, նբ. Մղել, կոխել: Հրել, բօթել:</p> <p><b>ՄԼԹՕՆԵՐԷՆ</b>, մկ. Մլթօնի լեզուով, փոխ. անհասկանալի լեզուով:</p> <p><b>ՄԼԹՕՆԻ</b>, գ. Մի անյայտ ցեղի անուն:</p> <p><b>ՄԼԻԿ-ՄԼԻԿ</b>, մկ. Մլալով:</p> <p><b>ՄԼԼԱԼ</b>, չբ. Մլալ, ծուխը հանդարտ բարձրանալ:</p> <p><b>ՄԼՄԼՈՒԿ</b>, Տ. Խորդենի (մարգերի):</p> <p><b>ՄԼՈՒՆ ՏԱԼ</b>, չբ. Պարապ ծամանակ անցկացնել, չնչին բաներով զբաղուել: Դանդաղ գործ անել:</p> <p><b>ՄԼՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Կիսաթելերի կլ մլուկների (bemiptera) կարգին պատկանող միջատ:</p> <p><b>ՄՄԱՄԱՈՆ</b>, ան. Մուխը հետը խառն, ծխախառն:</p> <p><b>ՄՄԱԿՈՂՈՂ</b>, ան. Մխի մէջ կոլոլուած, ծխով սեւացած:</p> <p><b>ՄՄԱՀԱՍ</b>, <b>ՄՄԱՀԱՍԵԼ</b>, Տ. Ծխահամ, - համել:</p> <p><b>ՄՄԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Մնտ.) Հմայութիւն՝ մուխի պտոյտները դիտելով:</p> <p><b>ՄՄԱՀՈՑ</b>, գ. Մխի հոտ:</p> <p><b>ՄՄԵԼ</b>, նբ. Կոխել, խոթել:</p> <p><b>ՄՄԹԵԼ</b>, նբ. Մշտել, հրել:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐ</b>, գ. Տ. Մխիթարանք:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐԱԼԻՑ</b>, ան. Մխիթարանքով լի:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Մխիթարութիւն պարունակող:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐԱԿԻՑ</b>, ան. Մխիթարութեան մասնակից:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐԱՆՔ</b>, Տ. Մխիթարութիւն:</p> <p><b>ՄՄԻԹԱՐԵԱՆ</b>, ան. Մերաստացի Մխիթար Աբբայի հիմնած եւ նրա անունը կրող: Միաբանութիւն:</p>
--	--



**ՄԽԻԹԱՐԵԼ**, նբ. Մէկի վիշտը մեղմացնել:

**ՄԽԻԹԱՐԻՉ**, ած. Նա որ մխիթարում է:

**ՄԽԻՉ**, Տ. Ծխափող, ծխաքարջ:

**ՄԽԼՈՒ**, գ. Չուածեղի մի տեսակ:

**ՄԽԼՈՒՃ**, գ. Ջրասոյգ:

**ՄԽԿԵԼ**, նբ. Լիկեցնել, հոտեցնել:

**ՄԽՄԽԱԼ**, նբ. Թաքուն կերպով ուտել մի գողունի բան:

**ՄԽՄԽՈՏԵԼ**, չբ. Շարունակ միսալ, ծուխ արձակել:

**ՄԽՆՈՏ**, ած. Մուխ դիպած:

**ՄԽՈՏԵԼ**  
**ՄԽՈՏՈՒԵԼ** } չբ. Վրան մուխ կպչել:

**ՄԽՈՑ**, գ. (Մեք.) Գլան, որ օղախիտ կերպով հազգուած է շոգեշարժ մեքենայի սնամէջ գլանի մէջ:

**ՄԽՈՑ**, գ. Մեղուներին ծուխ տալու գործիք:

**ՄԽՈՑԱԲՈՒՆ**, գ. (Մեք.) Մետաղէ ձող:

**ՄԽՔԱՇ**, գ. Մուխը քաշող:

**ՄԽՕ**, գ. Ծաղրական մակդիր մշեցի հայերի:

**ՄԿԱՆ**, գ. Մարմնի մսեղէն մասը: (Կագմախ.) Մսեղէն խիստ նուրբ եւ առածգական թելերի խուրձ մարմնի զանազան տեղերում:

**ՄԿԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կագմախօսութեան այն մասը, որ ուսումնասիրում է մկանները:

**ՄԿԱՆԱԿԾԿՈՒՄ**, գ. Մկանների կրծկում, մկանակծկանք:

**ՄԿԱՆԱՅԻՆ**, ած. Մկանին յատուկ, վերաբերեալ:

**ՄԿԱՆԱՆԵԱՐԴԱՅԻՆ**, ած. Մկանային եւ նեարդային:

**ՄԿԱՆՈՒՆՔ**, գ. Մկաններ:

**ՄԿԴԱԿ**, գ. Մկղակելով կար:

**ՄԿԸՕԵՆ**, ած. Կարճահասակ:

**ՄԿԸԿԱԼ**, չբ. Այծի եւ ուլի ձայն հանելը:

**ՄԿԸԿՈՑ**, գ. Մկըկալու ձայնը:

**ՄԿԻՏԱՆ**, գ. Ոզելից ըմպելիք վաճառող:

**ՄԿԼԱՀՈՏ**, գ. Խանձահոտ:

**ՄԿԼԷՉ**, գ. Մողէս (կարմրախայտ), խլէզ: Փոխ. Խորամանկ:

**ՄԿՆԱԾԵՌ**, ած. Մկան գոյնով:

**ՄԿՆԱԼԻՑ**, ած. Մկներով լիքը:

**ՄԿՆԱԿԱՆՁ**, գ. (Բուս.) Խոտատերեւների կարգին պատկանող բոյս:

**ՄԿՆԱԿԵՐ**, ած. Մկան կերած:

**ՄԿՆԱՀԱՏ**, ած. Մկան հասած:

**ՄԿՆԱՀԱՐՍՆՈՒԿ**, Տ. Աքիս:

**ՄԿՆԱՀՈՏ**, գ. Մկան հոտ:

**ՄԿՆԱՃԱՐԱԿ**, Տ. Մկնակեր:

**ՄԿՆԱՉՔ**, ած. Մկան նման մանր աչքեր ունեցող:

**ՄԿՆԱՌ**, ած. Մուկ դիպած:

**ՄԿՆԱՍՊԱՆ**, ած. Մկներ ոչնչացնող:

**ՄԿՆԱՏԱՄ**, Տ. Որքին:

**ՄԿՆԱՔԻՄ**, գ. (Կենդ.) Կրծողների ցեղին պատկանող փոքր մկան նման կենդանի:

**ՄԿՆԴԱՀԱՐ**, ած. Նիզակով կմ աշտեով զարկում:

**ՄԿՆԴԵՆ**, գ. (Քիմ.) Մկան թոյն, զառիկի բաղադրութիւններից մէկը թթուածնի հետ:

**ՄԿՆԸՆԿԷՑ**, ած. Մէջը մուկ ընկած:

**ՄԿՆԻԿ**, գ. Փոքր մուկ:

**ՄԿՆԿԵՐ**, գ. Մկան կերած:

**ՄԿՆԿԵՐՈՒՔ**, ած. գ. Մկնկեր եղած (նիւթ):

**ՄԿՆՈՌ**, գ. (Ախտաբ.) Մորթի հիւանդութիւն:

**ՄԿՆՈՏ**, ած. Մկներով ապականում՝ պղծում:

**ՄԿՆՈՐՄ**, ած. Մուկ որսացող, մուկ բռնող:

**ՄԿՆՈՒՏ**, ած. Լաւ զարգացած մկաններով:

**ՄԿՆՉԻՏ**, գ. Անորոշ տեսակի թռչուն:

**ՄԿՆՍՈՒՆ**, գ. (Բուս.) Մոխի մի տեսակը:

**ՄԿՈՒՆԴ**, գ. Մեծ գեղարդ, նիզակ:

**ՄԿՐԱՏ**, գ. Երկաթէ կտրող գործիք:

**ՄԿՐԱՏԱԿԻՐ**, ած. գ. Մկրատ կրող:

տանող:

**ՄԿՐԱՏԱՅ**, Տ. Խեչափառ:

**ՄԿՐԱՏԵԼ**, նբ. Մկրատով կտրել:

**ՄԿՐԱՏՈՒՄ**, գ. (փխբ.): Մկրատելը:

**ՄԿՐՏԱԳԻՐ**, գ. (Եկեղ.) Մկրտութեան վկայական:

**ՄԿՐՏԱՅԻՆ**, ած. Մկրտութեան յատուկ:

**ՄԿՐՏԱՐԱՆ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցու, կից կմ մօտ շինություն, որի մէջ դրուած էր լինում մկրտութեան աւագանը:

**ՄԿՐՏԵԼ**, նբ. Մխրճել, ջրի մէջ ընկղմել՝ սուզել, թաթախել: (Եկեղ.) Նորածին երեխային աւագանի մէջ լուսւ: Կնքել, քրիստոնէայ դարձնել:

**ՄԿՐՏԻՉ**, ած. (Եկեղ.) Նա որ մկրտում է:

**ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ջրի մէջ ընկղմելը:

**ՄԿՐՏՍԱԿԱՆ**, ած. (Եկեղ.) Բողոքական եկեղեցու մի ճիւղատրություն:

**ՄԿՐՕՆ**, գ. Մկրատի նման գործիք:

**ՄՂԵԼ**, նբ. Ոյժի միջոցով մի բան տեղից շարժել, առաջ քշել: Վանել, հեռացնել:

Հրել: Փոխ. Յորդորել:

**ՄՂԵՂ**, գ. Մանրամաղ փոշենման նիւթ:

**ՄՂԻԿ**, գ. Շատ մանր յարդ:

**ՄՂԻՉ**, ած. Ինչ որ մղում է, մղող:

**ՄՂԼԱԿ**, գ. Փայտի կմ երկաթի ձող, որով դուռը յետեւի կողմից պինդ փակում են:

**ՄՂԼԵԼ**, չբ. Մակաղել: Հրել, քշել, դրդել:

**ՄՂԿԻՏ**, գ. Մղկտոց:

**ՄՂԿՏԱԼ**, չբ. Կսկծագին կերպով՝ դառնապէս լայ:

**ՄՂԿՏԱԼԻ**, մկ. Մղկտալով:

**ՄՂԿՏԱՆ**, ած. Մղկտացող:

**ՄՂԿՏՈՑ**, գ. Մղկտալու ձայնը:

**ՄՂՁԱԺԷՏ**, ած. գ. Մղձաւանջով տառապող:

**ՄՂՁԱԻԱՆՁ**, գ. Ծանր՝ անհանգիստ քուն:

**ՄՂՁԱԻԱՆՁԱԾԻՆ**, ած. Մղձաւանջ ծնող՝ առաջացնող:

**ՄՂՁԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ծխի թանձրութիւն կմ սեւութիւն:

**ՄՂՁԿՈՒՏ**, ած. Շնչարգելութիւն պատճառող:

**ՄՂՁՈՒԿ**, ած. Շունչը կտրուելը:

**ՄՂՍԵՂ**, գ. Ամենամանր մոծակ, որ խայթում է առանց ձայն հանելու:

**ՄՂՍԵՂ**, գ. Մեղմ, հանդարտ:

**ՄՂՍՈՒՂ**, գ. Ցեց:

**ՄՂՈՆ**, գ. Ճանապարհի երկարութեան չափ:

**ՄՂՈՆԱՉԱՓ**, գ. Մղոնով չափելը, մղոնի չափը:

**ՄՂՈՒՄ**, գ. Մղելը: Հրելը, քշելը:

**ՄՂՏԱՊԱՏ**, ած. Մէզով՝ մառախուղով պատած, մշուշապատ:

**ՄՂՐՈՒՆ**, գ. Կողով, քթոց:

**ՄՄԿԵԼ**, չբ. Խառնակուել:

**ՄՆԱԼ**, չբ. Կենալ այնտեղ, որտեղ որ էր: Յարատեւել: Որոշ դրութիւն պահպանել: Յետ կանգնել, հրաժարուել մի բանից:

**ՄՆԱԼԻՔ**, ած. Ինչ որ մնալու է:

**ՄՆԱՅՈՒՆ**, ած. Ինչ որ տեսում է առանց ընդմիջուելու:

**ՄՆԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մնայուն լինելը:

**ՄՆԱՅԱԿԱՆ**, ած. Ինչ որ մնալու է, մնայուն:

**ՄՆԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մնացական լինելը:

**ՄՆԱՅԵԱԼ**, ած. Մնացած:

**ՄՆԱՅՈՐ**, ած. գ. Ինչ որ մնում է: Ուտելուց յետոյ աւելացած, չկերուած: (Թուար.) Բարձման գործողութեան մէջ՝ ինչ որ մնում է փոքր թիւը մեծից հանելուց յետոյ:

**ՄՆԻԿ**, գ. Վերմակ ու անկողնի ներքնակ կարելու հաստ թել:

**ՄՆԹԻՆ**, ած. Ժանտահոտ:

**ՄՆԻՈՆ**, գ. (Բուս.) Սաղարթաւոր մամուների մի տեսակ:

**ՄԱՁՈՒՐ**, գ. Մոծիր: Այրուած նիւթի մոխրացած կմ ածխացած մնացորդը:  
**ՄԱՁՐԵԼ**, նբ. Այրել, մրկել:  
**ՄԱՈՏ**, ած. Երեսին մուն ունեցող:  
**ՄԱՉԵԼ**, չբ. Մեղմ ձայնով ճչալ, մեղմիկ հեծել: Աղաւնիի ձայն հանել:  
**ՄԱՉԻՒՆ**, գ. Մնչելը: Աղաւնիի ձայնը:  
**ՄԱՁԱԽԱՂ**, գ. Մունջ թատերախաղ:  
**ՄԱՁԱՆԱԼ**, չբ. Մունջ՝ համր դառնալ:  
**ՄԱՁԵԼ**, Տ. Մնջանալ:  
**ՄԱՁԵԼ**, չբ. Հանգստանալ, հանդարտել:  
**ՄԱՁԵՐԷՆ**, գ. ած. մկ. Ծածկալեզուի մի տեսակ:  
**ՄԱՁԻՎ**, ած. մկ. Համր:  
**ՄԱՁԱԽԱՂ** } գ. Առանց ձայնի օգնու-  
**ՄԱՁԿԱՏԱԿ** } թեան՝ դէմքի, ձեռների եւ այլ շարժում-  
նէրով նշանացի միտքն ու զգացում-  
նէրը արտայայտելու արուեստը:  
**ՄԱՁՈՏ**, ած. Կեղտոտ, աղտոտ:  
**ՄԱՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մունջ լինելը:  
**ՄԱՁՕՐԷՆ**, մկ. Մունջի պէս:  
**ՄՇԱԼ**, չբ. Քթից շնչել քնած ժամանակ:  
**ՄՇԱԿ**, գ. Հողի վրայ՝ դաշտում, այգում աշխատող: Օգնող բանուոր: Բեռնակիր:  
**ՄՇԱԿ**, գ. Ախոռներում կռէճի մօտ սիւնին կպցրած տախտակ:  
**ՄՇԱԿԱԿԱՆ**, ած. Հողի մշակութեան յատուկ:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱԲԱՆԱԿԱՆ**, գ. Մշակոյթին՝ մշակութաբանութեանը վերաբերող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՁՐԿԵԼ**, բ. Մշակոյթից գրկել:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱԿԵՐՏ**, ած. Մշակոյթ կերտող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱԿԻՐ**, գ. Մշակոյթ կրող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՀԵՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշակութային արժէքների գոյութիւն:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՆՈՒԷՐ**, ած. Մշակոյթին նուիրում:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՊԱՀՊԱՆ**, ած. Մշակոյթը

պահպանող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՊԱՀՊԱՆՈՒՄ**, գ. Մշակոյթի պահպանում:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՊԱՇՏ**, ած. Մշակոյթ պաշտող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՊԻՂՕ**, ած. Մշակոյթ պըղծող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՄԷՐ**, ած. Մշակոյթ սիրող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՄՏԵՂՕ**, ած. Մշակոյթ ստեղծող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՄԵՆՉ**, ած. Մշակոյթ տենչացող, մշակոյթի ձգտող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԱՄԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Մշակոյթի տիրոջնում որոշակի տիպաբանական ուղղուածութիւն ունեցող:  
**ՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշակական լինելը:  
**ՄՇԱԿԱՆՄԱՆ**, ած. մկ. Մշակի նման:  
**ՄՇԱԿԱՎԱՐՉ**, գ. Մշակի կմ մշակութեան վարձ:  
**ՄՇԱԿԵԼ**, նբ. Հողը վարել, ցանել: Փոխ. Խնամք տանել: Կազմել, յորինել:  
**ՄՇԱԿԵԼԻ**, ած. Բնչ որ հարկատր է կմ կարելի է մշակել:  
**ՄՇԱԿՈՅԹ**, Տ. Կիրթ մտքի եւ արուեստի ստեղծագործուած քաղաքակրթութիւն:  
**ՄՇԱԿՈՒՄ**, գ. Մշակելը:  
**ՄՇԵԼ**, նբ. Մանրել:  
**ՄՇԵՑԻ**, ած. գ. Մուշ քաղաքի բնակիչ:  
**ՄՇԹԵԼ**, նբ. Թէթէւ հրել, բօթել:  
**ՄՇԹԻՎ**, գ. Մշթելը:  
**ՄՇԻՎ-ՄՇԻՎ**, մկ. Մշմշալով, քթից հանդարտ շնչելով:  
**ՄՇԿԱԲՈՅՐ**, ած. Մշկի հոտ բուրոյ, մշկահոտ:  
**ՄՇԿԱԽԱՁՈՐ**, գ. Խնձորի մի տեսակ:  
**ՄՇԿԱԾԱՂԻՎ**, գ. Քարբեկների ցեղին պատկանող բոյս:  
**ՄՇԿԱՀԱՍ**, գ. Մշկի համ:  
**ՄՇԿԱՀՈՏ**, գ. Մշկի հոտ:  
**ՄՇԿԱՄՈՒՎ**, գ. (Կենդ.) Նապաստակների ցեղին պատկանող կենդանի:  
**ՄՇԿԱՅՑԵԱՍ**, գ. (Կենդ.) Եղջերուների

ցեղին պատկանող կենդանի:  
**ՄՇԿԱՎԱՐԴ**, գ. (Բուս.) Վարդի բազմաթիւ տեսակներից մէկը:  
**ՄՇԿԱՔԱՂ**, գ. (Կենդ.) Քաղիկների ցեղին պատկանող միջատ:  
**ՄՇԿԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Մշկահոտ ընկոյզ դափնու մի տեսակ:  
**ՄՇՄԵՂԵԼ**, չբ. Կրակը կիսով չափ հանգչել:  
**ՄՇՄՇԱԼ**, չբ. Քթից շունչ քաշել:  
**ՄՇՄՇԱԼԻ**, մկ. Մշմշարով:  
**ՄՇՄՇԱՑՆԵԼ**, չբ. Մշմշարու ձայն հանել:  
**ՄՇՄՇԵԼ**, չբ. (Հով) հանդարտ փչել:  
**ՄՇՈՒԿ**, ած. Մրկած, խանձած:  
**ՄՇՈՒՇ**, գ. Մառախուղ:  
**ՄՇՈՒՇԱՅԻՆ**, ած. Մշուշին յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՄՇՈՒՇԱՊԱՍ**, ած. Մշուշով պատած, ծածկուած:  
**ՄՇՈՒՇԱՊԱՍԵԼ**, չբ. Մշուշով պատել:  
**ՄՇՈՒՐ**, գ. Փոխք առարկաների մանրութիւն:  
**ՄՇՏԱԲԱՐԲԱՆ**, ած. Միշտ բարբառող, միշտ խօսող:  
**ՄՇՏԱԲԱՐԻ**, ած. Միշտ բարի:  
**ՄՇՏԱԲԱՑ**, ած. Միշտ բաց:  
**ՄՇՏԱԲԵՐ**, ած. Միշտ բերող:  
**ՄՇՏԱԲՆԱԿ**, ած. Մի տեղ միշտ բնակող:  
**ՄՇՏԱԲՈՂԲՈՋ**, ած. Միշտ բողբոջող:  
**ՄՇՏԱԲՈՂԲՈՔ**, ած. Միշտ բորբոքուած, միշտ վառ:  
**ՄՇՏԱԲՈՒԻՆ**, ած. Միշտ բխող:  
**ՄՇՏԱԳԱՐՈՒՆ**, ած. Որտեղ միշտ գարուն է:  
**ՄՇՏԱԳԵՂ**, ած. Միշտ գեղեցիկ:  
**ՄՇՏԱԳԻՇԵՐ**, ած. Որտեղ միշտ զիշեր է:  
**ՄՇՏԱԳՆԱՑ**, ած. Միշտ գնացող:  
**ՄՇՏԱԳՈՑ**, ած. Նա որ միշտ կայ:  
**ՄՇՏԱԴԱԼԱՐ**, ած. Ինչ որ կմ որտեղ որ միշտ դալար՝ կանաչ է:

**ՄՇՏԱԴԱԼԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտադալար լինելը:  
**ՄՇՏԱԴԻՏԱՐԿՈՒՄ**, գ. Անընդմէջ վերահսկողութիւն որեւէ գործընթացի նրկատմամբ:  
**ՄՇՏԱԶԵՂ**, ած. Միշտ զեղուած: Յորդող լեզուն:  
**ՄՇՏԱԶԵՆ**, ած. Միշտ զենտող՝ մորթող:  
**ՄՇՏԱԶՆՆՈՒՄ**, Մշտադիտարկում:  
**ՄՇՏԱԶՈՒԱՐԹ**, ած. Միշտ գուարթ:  
**ՄՇՏԱԹՇՈՒԱՆ**, ած. Միշտ թշուատ:  
**ՄՇՏԱԹՈՐ**, ած. Միշտ թորող:  
**ՄՇՏԱԺՊԻՏ**, ած. Միշտ ժպտող:  
**ՄՇՏԱԼՈՅՍ**, ած. Որտեղ միշտ լոյս է:  
**ՄՇՏԱԽՕՍ**, ած. Միշտ խօսող:  
**ՄՇՏԱԾԱԻԱԼ**, ած. Միշտ ծաւալուող:  
**ՄՇՏԱԾԱՐԱԻ**, ած. Միշտ ծարաւ:  
**ՄՇՏԱԾԻՇԱՂ**, ած. Միշտ ծիծաղող:  
**ՄՇՏԱԾԻՆ**, ած. Միշտ ծնող:  
**ՄՇՏԱԿԱՑ**, ած. Ինչ որ միշտ կայ:  
**ՄՇՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտակայ լինելը:  
**ՄՇՏԱԿԱՅՈՒՆ**, ած. Միշտ կայուն:  
**ՄՇՏԱԿԱՆ**, ած. Միշտ տեւող:  
**ՄՇՏԱԿԱՆԱՉ**, ած. Միշտ կանաչ:  
**ՄՇՏԱԿԱՊՈՑՑ**, ած. Միշտ կապոյտ:  
**ՄՇՏԱԿԱՍԱՐ**, ած. Միշտ կատարուող:  
**ՄՇՏԱԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտակարօտ լինելը, միշտ կարօտելը:  
**ՄՇՏԱԿԱՑ**, ած. Միշտ կեցող: Միշտ առկայ:  
**ՄՇՏԱԿԵՐ**, ած. Միշտ ուտող:  
**ՄՇՏԱԿԷՋ**, ած. Միշտ կիզող:  
**ՄՇՏԱԿՆ**, գ. Մշտական աչք:  
**ՄՇՏԱԿՈՒՆ**, ած. Միշտ կոխուող:  
**ՄՇՏԱԿՈՅՍ**, գ. (Կրօն.) Միշտ կոյս:  
**ՄՇՏԱԿՈՐՈՅՍ**, ած. Առմիշտ կորսւոտուող:  
**ՄՇՏԱՀԱՐՈՒՄՑ**, ած. Միշտ հարուստ:  
**ՄՇՏԱՀՈԼՈՎ**, ած. Միշտ հոլովուող:  
**ՄՇՏԱՀՈՍ**, ած. Միշտ հոսող:  
**ՄՇՏԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտահոս լի-

ները:

**ՄՇՏԱՄԱՐՏ**, ան. Միշտ մարտնչող՝  
կռուող:

**ՄՇՏԱՄԵՂ**, ան. Միշտ մեղանչող:

**ՄՇՏԱՍՈՐՄՈՔ**, ան. Միշտ մորմոքող:  
Կսկծող:

**ՄՇՏԱՍՈՒՆՆՉ**, ան. Միշտ մոնչող:

**ՄՇՏԱՅԱՂԹ**, ան. Միշտ յաղթող:

**ՄՇՏԱՅԱՐՄԱՐ**, ան. Միշտ յարմար:

**ՄՇՏԱՅՈՅՁ**, ան. Միշտ յուզուած:

**ՄՇՏԱՅՕԺԱՐ**, ան. Միշտ յօծար:

**ՄՇՏԱՆԵՐԿԱՅ**, ան. Մշտապէս ներկայ:

**ՄՇՏԱՆՈՐՈՔ**, ան. Միշտ նորոգուող:

**ՄՇՏԱՆՈՒԷՐ**, ան. Միշտ նուիրող:

**ՄՇՏԱՇԱՀ**, ան. Միշտ շահեկան:

**ՄՇՏԱՇԱՐԺ**, ան. Միշտ շարժուող, Դիւ-  
րաշարժ:

**ՄՇՏԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. ան. Մշտա-  
շարժ լինելը:

**ՄՇՏԱՌԴԵԿԻՑ**, ան. Միշտ ուղեկցող:

**ՄՇՏԱՉԱՐՉԱՐ**, ան. Միշտ չարչարուած:

**ՄՇՏԱՊԱՅՄԱՆ**, ան. Միշտ պայծառ:

**ՄՇՏԱՊԱՇՏԵԼԻ**, ան. Միշտ պաշտելի:

**ՄՏԱՊԱՍՏԱՆ**, գ. Մտային պաստառ:

**ՄՇՏԱՊԵՇ**, ան. Միշտ պշած: Մշտասե-  
ւեռուն:

**ՄՇՏԱՋԱՆ**, ան. Միշտ ջանք անող:

**ՄՇՏԱՍԱՂԱՐԹ**, Տ. Մշտատերէ:

**ՄՇՏԱՍՏԵՂԾ**, ան. Մշտապէս ստեղծող՝  
արարող՝ ստեղծագործող:

**ՄՇՏԱՎԱՆ**, ան. Միշտ վառ:

**ՄՇՏԱՏԱՆՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միշտ տանջ-  
ուելը:

**ՄՇՏԱՏԱՏԱՆ**, ան. Միշտ տատանուող:

**ՄՇՏԱՏԱՐԱԾ**, ան. Միշտ տարածուած:

**ՄՇՏԱՏԵՍԻԼ**, ան. Միշտ տեսնուող:

**ՄՇՏԱՏԵՒ**, ան. Անվերջ տեւող:

**ՄՇՏԱՏԵՐԵՒ**, ան. Միշտ տերեւներ  
ունեցող:

**ՄՇՏԱՐԴԻԱԿԱՆ**, ան. Միշտ արդիա-  
կան, բոլոր ժամանակներում գործող:

**ՄՇՏԱՐԹՈՒՆ**, ան. Միշտ արթուն:

**ՄՇՏԱՓԱՅԼ**, ան. Միշտ փայլող:

**ՄՇՏԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտափայլ  
լինելը:

**ՄՇՏԱՓԱՓԱԳ**, ան. Մշտական փափա-  
գով:

**ՄՇՏԱՓԹԻԹ**, ան. Միշտ փթթած: Ծաղ-  
կող:

**ՄՇՏՆՁԵԱՆ**, ան. մկ. Մշտնջենական,  
մշտնջենաւոր: Յախտեան:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԲՈՐԲՈՔ**, Տ. Մշտաբորբոք:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԿԱՆ**, ան. Միշտ տեւող,

վերջ չունեցող:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մշտնջե-  
նական լինելը: Յախտեան:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԿԵԱՅ**, ան. Մշտապէս ապ-  
րող:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱՊԷՍ**, մկ. Մշտնջենաւոր

կերպով: Հկր. Ժամանակաւորապէս:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐ**, Տ. Մշտնջենական:

**ՄՇՏՆՁԵՆԱԻՈՐԱՊԷՍ**, Տ. Մշտնջենա-  
բար:

**ՄՇՏՆՁԵՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յավիտենու-  
թիւն:

**ՄՇՏՈՅ**, գ. Հրմշտոց:

**ՄՇՏՕՐԵԱՅ**, ան. մկ. Ամէն օրուայ, ամէն  
օր:

**ՄՈՔ**, գ. (Կրօն.) Ջրադաշտական կրօնի  
հոգեւոր պաշտօնեայ: (Կրօն.) Ջրադաշ-  
տական կրօնին հետեւող,  
կրակապաշտ:

**ՄՈՔԱԿԱՆ**, ան. (Կրօն.) Մոզերին յա-  
տուկ:

**ՄՈՔԱԿՐՕՆ**, ան. (Կրօն.) Մոզական

կրօնն ունեցող, կրակապաշտ:

**ՄՈՔԻՉ**, ան. Կախարդող:

**ՄՈՔՈՆԵԼ**, նբ. Մի նոր բան ստեղծել,  
հնարել:

**ՄՈՔՈՆՈՎԻ**, ան. Մոզոնած: Հնարով:

**ՄՈՔՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Մոզական  
կրօնը, զրադաշտական վարդապետու-  
թիւնը:

**ՄՈՔՊԵՏ**, գ. (Կրօն.) Մոզերի պետ:

**ՄՈԳՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Մոզպետ լինելը:  
**ՄՈԶ**, գ. Ձիու՝ գոմշի՝ կովի ճանճ:  
**ՄՈԶԱԶԱԳ**, գ. Մատակ մոզի:  
**ՄՈԶԻ**, գ. Կովի հորթը՝ կեանքի երկրորդ տարում: Իշու կմ ձիու երկու տարեկան որձ քուռակ:  
**ՄՈԶՄՈԶ**, ած. Խենթ կմ խենթի նման շարժումներ անող:  
**ՄՈԹԱԼ**, գ. Փոքր անասունի՝ մազը հանած լերկ կաշի:  
**ՄՈՒԼ**, գ. Ծառերի բնի մօտ բուսած նոր ճիւղ:  
**ՄՈՒԱԹՁԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Հացահատիկների կարգին պատկանող հսկայական ծառ:  
**ՄՈՒԱԹՈՒԶ**, գ. Մոլաթզենի:  
**ՄՈՒԱՄՈՒՄԲ**, ած. Որտեղ խմբուած են մոլիներ:  
**ՄՈՒԱԶԻԹԵՆԻ**, գ. Վայրի ձիթենի:  
**ՄՈՒԱՐ**, ած. Մոլորեցնող, խաբեբայ:  
**ՄՈՒԵԲՈՅՄ**, գ. Խելառ խոտ, վայրի՝ աւելորդ խոտ:  
**ՄՈՒԵԳԻՆ**, ած. Շատ մոլի, կատաղած:  
**ՄՈՒԵԳՆԱԲԱՐ**, մկ. Մոլեգին կերպով:  
**ՄՈՒԵԳՆԱՃԱՌ**, ած. Մոլար՝ խենթ ու մենթ բաներ ճառող:  
**ՄՈՒԵԳՆԵԼ**, չբ. Կատաղել, սաստիկ զայրանայ:  
**ՄՈՒԵԳՆՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մոլեգնտ լինելը:  
**ՄՈՒԵԼ**, նբ. Մոլի դարձնել, խենթացնել:  
**ՄՈՒԵԼ**, նբ. Կտրտել, փշերն ու թփերը կտրտել, մաքրել:  
**ՄՈՒԵՆԻՆԴ**, գ. (Բուս.) Հովանոցատրների կարգին պատկանող ջրային բոյս:  
**ՄՈՒԵԿԱՆ**, ած. Մոլեգնող, կատաղի:  
**ՄՈՒԵԿՈՒԼ**, գ. (Քիմ.) Մարմնի ամենափոքր մասնիկ:  
**ՄՈՒԵԿՈՒԼԱՅԻՆ**, ած. (Քիմ.) Մոլեկուլին յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՄՈՒԵԿՐՈՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կրօնի մէջ

մոլեռանդութիւն:  
**ՄՈՒԵՆԱԽԱՆՁ**, ած. Նախանձով մոլեգնած:  
**ՄՈՒԵՆԱՆԴ**, ած. Նա որ մոլեռանդութիւն ունի:  
**ՄՈՒԵՆԱՆՊԻԹԻՒՆ**, գ. Մոլութեան հասցրած եռանդ:  
**ՄՈՒԵՆԱՆԴՈՐԵՆ**, մկ. Մոլեռանդ կերպով:  
**ՄՈՒԻ**, ած. Մոլեգնած, կատաղի, խելացնոր:  
**ՄՈՒԻԲԴԵՆ**, գ. (Քիմ.) Սպիտակ մետաղ:  
**ՄՈՒԻԶ**, ած. Դիւահար, այսահար:  
**ՄՈՒՈԿԱՆ**, գ. Ռուսաց եկեղեցու մէջ ծնունդ առած աղանդներից մէկը եւ այդ աղանդին պատկանող անձը:  
**ՄՈՒՈՇ**, գ. (Բուս.) Վայրի մոլոր, Տ. Փիփերթ:  
**ՄՈՒՈՇԱԶԳԻ**, ած. Մոլորների կարգին պատկանող:  
**ՄՈՒՈՇԱՎԱՐԴ**, գ. (Բուս.) Մոլորների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՄՈՒՈՐ**, ած. մկ. Մոլար, ծուռ, թիւր: Միայլ ճանապարհով գնացող: Ուղեկորոյս:  
**ՄՈՒՈՐԱԲԵՐ**, ած. Մոլորեցնող:  
**ՄՈՒՈՐԱԿ**, գ. Երկնային մարմին:  
**ՄՈՒՈՐԱԿԱՅԻՆ**, ած. Մոլորակին յատուկ:  
**ՄՈՒՈՐԱԿՐՈՆ**, ած. Նա, որի կրօնը կմ հաւատը մոլար է:  
**ՄՈՒՈՐԱՄԻՏ**, ած. Մտքով մոլորուած, մտամոլոր, շուարած:  
**ՄՈՒՈՐԱՆՔ**, գ. Մոլորուած այս եւ այն կողմը թափառելը:  
**ՄՈՒՈՐԱՊՏԻՐ**, ած. Խաբէական:  
**ՄՈՒՈՐԵԱԼ**, ած. Մոլորուած:  
**ՄՈՒՈՐԵԼ**, ած. Ուղիղ ճանապարհից չգիտութեամբ շեղուել: Փոխ. Միայլ ուղութեան հետեւել:  
**ՄՈՒՈՐԵՑՈՒՑԻԶ**, ած. Նա որ մոլորեցնում է:

<p><b>ՄՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ուղիղ ճանապարհից դուրս գալը՝ շեղուելը:</p> <p><b>ՄՈՒՈՐՈՒՎ</b>, ած. Մոլորուած:</p> <p><b>ՄՈՒՈՐՈՒՄ</b>, ած. Մոլորուելը:</p> <p><b>ՄՈՒՈՐՈՒՆ</b>, ած. Մոլորուած:</p> <p><b>ՄՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մոլի լինելը, մոլեգնութիւն:</p> <p><b>ՄՈՒՈՒՑ</b>, ած. գ. Մացառախիտ տեղ:</p> <p><b>ՄՈՒՈՒՑՔ</b>, գ. Մոլեգնութիւն:</p> <p><b>ՄՈՒՈՔՈՐ</b>, գ. Մորթի հիւանդութիւն, որի ժամանակ մարմնի վրայ դուրս են տալիս կարմիր կմ սպիտակ բշտիկներ:</p> <p><b>ՄՈՒԽԲ</b>, գ. Նիւթի այրման մնացորդը:</p> <p><b>ՄՈՒԽԲՆԱՇ</b>, գ. Սպեղանի:</p> <p><b>ՄՈՒԽԲՎՈՒՄ</b>, գ. Լուացքի ժամանակ մոխրաջրի մէջ կոխելը:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԳՈՐ</b>, գ. Փողոցի հասարակ գոյ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԳՈՅՆ</b>, ած. Մոխրի գոյն ունեցող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԹԱԹԱՆ</b>, ած. մկ. Մոխրի մէջ թաթախուած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԹԱՂ</b>, ած. Մոխրի մէջ թաղուած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԹԱԻԱԼ</b>, ած. մկ. Մոխրի մէջ թաւալուող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱԼԻՑ</b>, ած. Մոխրով լիքը:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՆԱՈՒՆ</b>, ած. Հետը մոխիր խառնած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՎԱՆ</b>, ած. Մոխրին յատուկ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՎԱՆԱՉԱԻՈՒՆ</b>, ած. Կանաչին տուող մոխրագոյն:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՎԵՐՊ</b>, ած. Մոխրի նման:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՎՈՒՈՒ</b>, ած. Մոխրի մէջ կոլոլուած, փաթաթուած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՎՈՅՑ</b>, գ. Մոխրի կոյտ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՀԱՆ</b>, ած. գ. (Մնտ.) Մոխիրը հանող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՀՈՂ</b>, գ. Մի տեսակ հող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՄԱՇ</b>, ած. Մոխրով պատած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՄԱՆ</b>, գ. Մոխրի աման:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՄՈՐԹ</b>, ած. Մոխրագոյն մորթ</p>	<p>ունեցող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Մոխիր դառնալ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՆՄԱՆ</b>, ած. Մոխրի նման:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. Մոխիր շնչող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՉԱՓ</b>, ած. (Կրօն.) Մոխրի չափը սահմանող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՊԱՇՑ</b>, ած. գ. Մոխիր պաշտող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՊԱՇՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մոխրապաշտ լինելը:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՋՈՒԲ</b>, գ. Ջուր, որի մէջ մոխիր է ածած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՋՐԵԼ</b>, նբ. Մոխրաջրի ազդեցութեան ենթարկել:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՋՐՈՒՄ</b>, գ. Մոխրաջրելը:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՄԷԲ</b>, ած. Մոխիր սիրող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՏԱՆՁԻ</b>, գ. Վայրի տանձենու մի տեսակ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՏԵՍԱԿ</b>, ած. Մոխրի տեսակ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՏԻՏԻԿ</b>, ած. գ. Մոխրի մէջ նրստող:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՑԱՆ</b>, ած. Վրան մոխիր ցանած:</p> <p><b>ՄՈՒՐԱՓՇԱՑ</b>, գ. Փշատի մի տեսակ:</p> <p><b>ՄՈՒՐԵԼ</b>, նբ. Մոխիր դարձնել:</p> <p><b>ՄՈՒՐՈՏ</b>, ած. Մոխիր կպած:</p> <p><b>ՄՈՒՐՈՏԵԼ</b>, նբ. Մոխրոտ դարձնել, մոխիր կպցնել:</p> <p><b>ՄՈՒՐՕՁ</b>, գ. Օձի մի տեսակ, որ մոխրագոյն է:</p> <p><b>ՄՈՇԱԿ</b>, գ. Տ. Մժեղ:</p> <p><b>ՄՈՇԱԿԱԿԱԼ</b>, գ. Մոծակներից պաշտպանող ցանց: Մժեղները պահող ցանց:</p> <p><b>ՄՈՇԱԿԱՑԱՆՑ</b>, գ. Մոծակներից պաշտպանող ցանց:</p> <p><b>ՄՈՇԻՐ</b>, գ. Ածուխի մանրուք:</p> <p><b>ՄՈՂ</b>, գ. Տարատեսակ ծառերի տերեւներ:</p> <p>ՄՈՂԷՋՆԵՐ } ՄՈՂԷՍՆԵՐ } գ. Մողունների յատուկ կարգ:</p> <p><b>ՄՈՂՈՇԻԿ</b>, ած. Մոխրագոյն:</p> <p>ՄՈՃ } ՄՈՃՈՒ } գ. Թուխ:</p>
--	--

**ՄՈՍ**, գ. Դեղնաուուն կմ սպիտակ կա-  
կուղ նիւթ: Ընդհանրապէս ճրագ:  
**ՄՈՍԱԳԻՆ**, գ. Մումի գինը:  
**ՄՈՍԱԳՈՐԾ**, ան. Մում շինող, մում  
պատրաստող:  
**ՄՈՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մումագործ  
լինելը:  
**ՄՈՍԱԶՈՒԿ**, ան. Առանց մումի, մումից  
գրկուած:  
**ՄՈՍԱԼԻՑ**, ան. Մումով լիքը:  
**ՄՈՍԱԿԱԼ**, գ. Աշտանակ:  
**ՄՈՍԱԿԵՐՏ**, ան. Մումից շինած:  
**ՄՈՍԱՀՍԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մումով հմա-  
յութիւն:  
**ՄՈՍԱՁԵԻ**, ան. Մումի նման:  
**ՄՈՍԱՁՈՒԼԱՐԱՆ**, գ. Գործարան,  
որտեղ մեղրամումից մումեր են ձուլում:  
**ՄՈՍԱՆԻԹ**, ան. Որի նիւթը մում է:  
**ՄՈՍԱՇԱՐՔ**, գ. Մումերի շարք:  
**ՄՈՍԱՎԱՃԱՍ**, ան. Մում վաճառող:  
**ՄՈՍԱՎԱՃԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.)  
Եկեղեցիներում ժամատրներին մում  
վաճառելը:  
**ՄՈՍԱՎԱՍ**, բ. Մումեր վառած:  
**ՄՈՍԵԼ**, նբ. Մումով ձեփել:  
**ՄՈՍԵՂԵՆ**, ան. Մումից շինած: գ. Մումից  
պատրաստուած իրեր:  
**ՄՈՍԷ**, ան. Մումից շինած:  
**ՄՈՍԹԱՓ**, գ. Մում թափելը:  
**ՄՈՍԼԱՓ**, S. Մումշոր:  
**ՄՈՍԼԱՓԱՍԿ**, ան. Մումլաթով  
ծածկուած պատուած:  
**ՄՈՍՇՈՐ**, գ. Բամբակէ կտոր:  
**ՄՈՍՈՏԵԼ**, նբ. Մում քսել:  
**ՄՈՍՊԱՍ**, գ. Երկայն ու բարակ մեղրա-  
մումի ճրագ:  
**ՄՈՍՏԱՆ**, գ. Մումակալ, աշտանակ:  
**ՄՈՅԹ**, գ. Նեցուկ, յենարան:  
**ՄՈՅԹԵԼ**, նբ. Ամրացնել:  
**ՄՈՅԿ**, գ. Ճտկատր կօշիկ:  
**ՄՈՆ**, ան. Վատ, անպիտան, գէշ:  
**ՄՈՆԱՂ**, գ. Միատր: Կշորի միատր:

**ՄՈՆԱՂՆԵՐ**, գ. Ըստ Լեյբնիցի փիլիսո-  
փայական համակարգի՝ ամենապարզ՝  
անբաժանելի՝ գործօն գոյացութիւններ:  
**ՄՈՆԱՂՆԵՐ**, գ. (Կենդ.) Ինֆուզորիա-  
ների դասից ամենամանր, միաբջիջ  
կենդանիներ:  
**ՄՈՆԱՔՈՍ**, գ. (Յուն.) (Եկեղ.) Մենակ-  
եաց, մոնոզոն, ճգնատր:  
**ՄՈՆԹ**, գ. (Եկեղ.) Վանական դպրոցի  
պատանի աշակերտ: (Եկեղ.) Պատանի,  
որ սպասատրում եւ աշակերտում է մի  
վարդապետի մօտ: Ընդհանրապէս  
աշակերտ:  
**ՄՈՆԹԱՓՈՂ**, գ. (Եկեղ.) Մոնթերին  
արձակուրդ տալը:  
**ՄՈՆԹԱՓՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Մոնթ  
լինելը:  
**ՄՈՆԻՉՍ**, գ. (Փիլ.) Փիլիսոփայական  
համակարգ:  
**ՄՈՆՂՈՒ**, գ. Մոնղոլեան ցեղին պատ-  
կանող անձ:  
**ՄՈՆՂՈՒԵԱՆ ՑԵՂ**, Մարդկային ամե-  
նաբազմամարդ ցեղը:  
**ՄՈՇ**, գ. (Բուս.) Վարդածաղիկների  
կարգին պատկանող անտառային  
փշոտ թուփ:  
**ՄՈՇԱՓԱՄԻ**, գ. Մշուկի մի տեսակ:  
**ՄՈՇԱՀԱԻ**, գ. (Կենդ.) Անորոշ տեսակի  
երգեցիկ թռչուն:  
**ՄՈՇԱՀՈՏ**, գ. Մոշի հոտ:  
**ՄՈՇԱՎԱՅՐ** } գ. (Բուս.) Մոշենիների  
**ՄՈՇԵՆԻ** }  
ցեղին պատկանող թուփ:  
**ՄՈՇՈՒՑ**, ան. գ. Որտեղ մոշ շատ է  
բուսնում:  
**ՄՈՊՍ**, գ. Շների մի ցեղ, փոքրահասակ:  
**ՄՈՌ**, S. Մորենի:  
**ՄՈՌԱՆԱԼ**, նբ. Մտքից հանած լինել,  
միտքը պահած չլինել:  
**ՄՈՌԱՑԱԲԱՐ**, մկ. Մոռացմամբ:  
**ՄՈՌԱՑԱՍԵՐ**, ան. Նա որ սիրում է  
մոռանալ:



<b>ՄՈՌԱՅՎՈՏՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Մոռացկոտ լինելը:</i>	<i>առաձգական հիստուած:</i>
<b>ՄՈՌԱՅՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Մոռանալը:</i>	<b>ՄՈՐԹ</b> , <i>Անասունի մորթելու գործողություն:</i> Մարմինը պատող մաշկ:
<b>ՄՈՌԱՅՈՒՄ</b> , գ. <i>Մոռանալը:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԲԱՆ</b> , գ. <i>Մորթաբանության մասնագետ:</i>
<b>ՄՈՌՈՒՅՔ</b> , գ. <i>Մոռացում:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Կազմախօսության մի մասը, որ ուսումնասիրում է մորթը:</i>
<b>ՄՈՌՑՈՒԿ</b> , ած. <i>Մոռացում:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԳՈՐԾ</b> , S. <i>Խաղախորդ: Կաշեգործ, մորթեղենի մշակելու մասնագետ:</i>
<b>ՄՈՎ</b> , գ. <i>Մետաքսեայ նուրբ՝ խիտ եւ բարակ կտոր:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Կաշեգործություն:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԱԲԱՐ</b> , ած. (Եկեղ.) <i>Մովսէս մարգարէի նման:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԶԳԵՍ</b> , ած. <i>Մորթ հագած:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԱԳԻՐ</b> , ած. (Եկեղ.) <i>Մովսէս մարգարէի գրած:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԶԵՐԾ</b> , ած. <i>Մորթը վրայից հանած:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԱԿԱՆ</b> , ած. (Եկեղ.) <i>Մովսէս մարգարէին յատուկ:</i>	<b>ՄՈՐԹԱԿԵՐ</b> , ած. <i>Մորթ ուտող:</i> գ. (Կենդ.) <i>Փայտակերների ցեղին պատկանող միջատ:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. (Կրօն.) <i>Մովսիսական լինելը:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՀԱՆ</b> , ած. <i>Մորթը հանած:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԱՊԱՇՏ</b> , ած. <i>Մովսէս Խորենացուն ծայրայեղ կերպով յարգող:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՅԻՆ</b> , ած. <i>Մորթին յատուկ:</i>
<b>ՄՈՎՍԻՍԵԱՆ</b> , (Եկեղ.) S. <i>Մովսիսական:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՊԱՇՏ</b> , ած. գ. <i>Միայն իր բարեկեցության՝ անձնական շահերի մասին մտածող (մարդ):</i>
<b>ՄՈՎՐՈՎ</b> , գ. <i>Գաւառապետ:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՊԱՇՏԱԿԱՆ</b> , ած. <i>Մորթապաշտին յատուկ:</i>
<b>ՄՈՎՐՈՎՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Մովրովի պաշտօնը:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. <i>Մորթապաշտ լինելը:</i>
<b>ՄՈՐԳԱՆԱԿԱՆ</b> , ած. <i>Ամուսնություն արքայազարմ անձի՝ ոչ արքայական կնոջ հետ:</i>	<b>ՄՈՐԹԱՑԱԻ</b> , գ. <i>Մորթի ցաւ:</i>
<b>ՄՈՐԵՆ</b> , գ. (Կենդ.) <i>Ուղղաթել միջատների կարգին պատկանող միջատ:</i>	<b>ՄՈՐԹԵԳՈՐԾ</b> , S. <i>Մորթագործ:</i>
<b>ՄՈՐԵՆԱԿՈՒ</b> , գ. <i>Կոռ՝ հարկադիր հասարակական աշխատանք մորեխը կոտորելու համար:</i>	<b>ՄՈՐԹԵԼ</b> , նբ. <i>Մորթը հանել, մորթը մըսից դանակով կտրելով բաժանել:</i> Փոխ. <i>Տանջել: Խողխողել:</i>
<b>ՄՈՐԵՆԱՊԱՐՍ</b> , գ. <i>Մորեխների խումբ:</i>	<b>ՄՈՐԹԵՍԱԾԿ</b> , ած. <i>Մորթիով ծածկում:</i>
<b>ՄՈՐԵՆԱՍԵՂ</b> , գ. <i>Մորեխը իջած տեղը:</i>	<b>ՄՈՐԹԵՂԵՆ</b> , ած. գ. <i>Ինչ որ մորթից շինուած է:</i>
<b>ՄՈՐԵԿԱՆ</b> , գ. (Կենդ.) <i>Բուն երգեցիկ թռչունների կարգից:</i>	<b>ՄՈՐԹՈՒՈՋ</b> , ած. <i>Փոփոխամիտ:</i>
<b>ՄՈՐԵՍՈՒԿ</b> , գ. <i>Թփերի մէջ բուսնող մի տեսակ մանրահատ խաղող:</i>	<b>ՄՈՐԹՈՏԵԼ</b> , նբ. <i>Այս եւ այնտեղ մորթել:</i>
<b>ՄՈՐԵՆԻ</b> , գ. (Բուս.) <i>Վարդածաղիկների կարգին պատկանող թուփ:</i>	<b>ՄՈՐԹՈՒԱՏՔ</b> , գ. <i>Մորթում անասուն:</i>
<b>ՄՈՐԵՆԻ</b> , գ. <i>Մորթային մի տեսակ հիւանդություն:</i>	<b>ՄՈՐԻ</b> , գ. <i>Փոքր անտառ, պուրակ:</i>
<b>ՄՈՐԹ</b> , գ. <i>Մաշկային թանձր՝ պինդ՝</i>	<b>ՄՈՐԻ</b> , գ. <i>Վայրի ելակ:</i>
	<b>ՄՈՐԻՍ</b> , գ. (Բուս.) <i>Հովանոցաւոր սունկե-</i>

<p>րի մի տեսակը:  <b>ՄՈՐՁԵԼ</b>, նբ. Վրան քսել:  <b>ՄՈՐՃ</b>, գ. Դալար գաւազան:  <b>ՄՈՐՃԻԿ</b>, գ. Փոքր մորձ:  <b>ՄՈՐՄ</b>, գ. Մորենիի պտուղը, մոր:  <b>ՄՈՐՄ</b>, գ. (Կենդ.) Սարդերի տեսակներից մէկը:  <b>ՄՈՐՄԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) <i>Rubus</i>: Բոյս մը:  <b>ՄՈՐՄՆԻԿ</b>, գ. Փոքր երեխաների յատուկ հիւանդութիւն:  <b>ՄՈՐՄՈՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Մորմոնականութեան հետեւող:  <b>ՄՈՐՄՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Քրիստոնէութիւնից, մովսիսականութիւնից եւ այլ կրօններից խառն աղանդ:  <b>ՄՈՐՄՈՏ</b>, գ. Կայծախառն՝ տաք մոխիր:  <b>ՄՈՐՄՈՐ</b>, ած. Մանր, բարակ:  <b>ՄՈՐՄՈՐՈՍ</b>, ած. <i>Լուռ ու մունջ</i>:  <b>ՄՈՐՄՈՔ</b>, գ. Կսկիծ, մրմուռ, սրտի ճկուէրը: Յաւ զգալը:  <b>ՄՈՐՄՈՔԱԼԻՑ</b>, ած. Մորմոքով լի:  <b>ՄՈՐՄՈՔԱՆՔ</b>, գ. Մորմոքէլը, մորմոք:  <b>ՄՈՐՄՈՔՅՈՒՑԻՉ</b>, ած. Մորմոքող:  <b>ՄՈՐՄՈՔՈՒՄ</b>, գ. Մորմոքէլը, մորմոքուէլը:  <b>ՄՈՐՈՍԱԿԱՆ</b>, ած. Յիմարական:  <b>ՄՈՐՈՍԵԼ</b>, նբ. Օտարէլ:  <b>ՄՈՐՈՒՔ</b>, Տ. Մօրուք:  <b>ՄՈՐՏ</b>, գ. Ամանների բերանը պինդ փակելու յատուկ ձեւի:  <b>ՄՈՐՓԷՈՍ</b>, գ. Յունաց դիցաբանութեան մէջ՝ քնի եւ երագների աստուածը:  <b>ՄՈՐՖԻ</b> } գ. (Քիմ.) Ափիոնի գլխաւոր  <b>ՄՈՐՖԻՆ</b> } փաղկացուցիչ մասը: Թմրանիւթ:  <b>ՄՈՐՖԻՆԱՍՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կազմը-          ուսածքի հիւանդագին դրութիւն: Մորֆին          գործածելու մոլութիւն:  <b>ՄՈՐԻ</b>, գ. (Բուս.) Սամիթի նման մի բոյս:  <b>ՄՈՐԳ</b>, ած. Մուր, խիտ, թանձր:  <b>ՄՈՐԳԱՍՏԱՐԻԿ</b>, Տ. Չմուշկածաղիկ:  <b>ՄՈՐԳԵԼ</b>, չբ. Գոյնը աւելի խտանայ:       </p>	<p><b>ՄՈՐԳԱՑՆԵԼ</b>, անց. Ձեւ Մուզանալի:  <b>ՄՈՐԳ</b>, գ. Ինչ որ սզուած է:  <b>ՄՈՐԳ</b>, ած. Մարխօշ:  <b>ՄՈՐԳ</b>, գ. Աղունը աղալու համար ջրաղացպանի վերցրած տասնորդը:  <b>ՄՈՐԹ</b>,  <b>ՄՈՐԹՆ</b>, գ. Լոյսի բացակայութիւն, խաւար: Մէգ, Գաղտնի,  <b>ՄՈՐԹԱԿ</b>, գ. Փոքր մոյթ:  <b>ՄՈՐԹԱՔԱՅ</b>, գ. Երկայն զլանաձեւ բարձ:  <b>ՄՈՐԹՈՒՄՈՐԹ</b>, մկ. Առաւօտ շատ վաղ:  <b>ՄՈՐԹՆՈՒԼՈՑՍ</b>, գ. Լոյսը նոր բացուելու ժամանակը:  <b>ՄՈՒԼՈՒՄ</b>, գ. (Բուս.) Թայլի կմ թաղթի մի տեսակը, մորմենիի նման:  <b>ՄՈՒՄ</b>, գ. Օռլի:  <b>ՄՈՒՄՔԱՇ</b>, գ. Օխնէրոյգ:  <b>ՄՈՒՍԱՆԵԼ</b>, Տ. Մոցնէլ, Մուծել:  <b>ՄՈՒՍԱՆՔ</b>, գ. Որեւէ գումար, որ մէկը մոցնում է բանկ կմ գանձարկը:  <b>ՄՈՒՍԵԼ</b>, նբ. Դրամատունը կմ գանձարկը մի գումար մոցնել:  <b>ՄՈՒՍԻՉ</b>, ած. Նա որ մուծում է:  <b>ՄՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Կրծողների կարգին պատկանող փոքր կենդանի:  <b>ՄՈՒԿԼ</b>, գ. Մի տեսակ խէժ:  <b>ՄՈՒԿՆ</b>, Տ. Մուկ:  <b>ՄՈՒՂ</b>, գ. Մատակ էշ:  <b>ՄՈՒՂ</b>, ած. Մղուած:  <b>ՄՈՒՂԱՇԱՐ</b>, գ. Կեղերը հանած ու կէս արած ընդէղէն:  <b>ՄՈՒՂՆԻ</b>, գ. Գիւղի անուն:  <b>ՄՈՒՂՆՈՒՄՏ</b>, գ. (Եկեղ.) Մուղնի գիւղի ու Գէորգ ուխտատէղիի տօնը:  <b>ՄՈՒՃԱԿ</b>, գ. Տան մէջ գործածուած կօշիկ, հողաթափ:  <b>ՄՈՒՃԱԿԱԳՈՐԾ</b> } ած. գ. Մուճակ կա-  <b>ՄՈՒՃԱԿԱԿԱՐ</b> } րող:  <b>ՄՈՒՃՈՒՂԷՉ</b>, գ. (Բուս.) Գետնախնձո-       </p>
--	---

րի նման մի կոճղէզ:  
**ՄՈՒՃՈՒՐ**, գ. Հարսանիքի ժամանակ՝ գինու եւ այլ պաշարեղէնի վրայ հսկողու կարգադրող անձը:  
**ՄՈՒՄԻԱ**, գ. Հին եգիպտական արուեստով զմտած մարմին:  
**ՄՈՒՆ**, գ. (Կենդ.) Մժողուկների նման:  
**ՄՈՒՆ**, գ. Կաշու վրայ դուրս տուած մուգ գոյնի բծեր:  
**ՄՈՒՆԱՆԱՒ**, չբ. Մուն դառնալ:  
**ՄՈՒՆԵՏԻԿ**, գ. Հրապարակներում մի բան բարձր ձայնով յայտարարող:  
**ՄՈՒՆԹՈՒՇ**, գ. Քիթ ու մուրթ:  
**ՄՈՒՆԻԿ**, գ. Մունի մի տեսակ:  
**ՄՈՒՆՉԵԼ**, չբ. Յիմարանալ, խենթանալ:  
**ՄՈՒՆՋ**, ած. Խօսելու կարողություն չունեցող: մկ. Բողոքովին լուռ:  
**ՄՈՒՆՋԻԿ**, ած. Լռակեաց:  
**ՄՈՒՆՋ-ՄՈՒՆՋ**, ած. Ծածկամիտ:  
**ՄՈՒՇ-ՄՈՒՇ**, մկ. Մշիկ-մշիկ:  
**ՄՈՒՇԿ**, գ. Մկան մեծութեան եւ մկան նման կենդանի:  
**ՄՈՒՇԿ**, գ. Անուշաբոյր ու թափանցող հոտով իւղ մը:  
**ՄՈՒՇՏԻ**, գ. Բռունցք:  
**ՄՈՒՇՏԱԿ**, գ. Անասունների մադոտ մորթը:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱԲԵՐ**, ած. Մուշտակ բերող:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱԳՈՐԾ**, ած. գ. Մուշտակի արհեստաւոր:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մուշտակագործի արհեստը:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱՎԱՃԱՌ**, ած. գ. Մուշտակ վաճառող:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱՒՈՐ**, ած. Մուշտակ ունեցող:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԵՂԷՆ**, ած. գ. Մուշտակից եղած:  
**ՄՈՒՇՏԱԿՈՒԻ**, գ. Բռունցքամարտ:  
**ՄՈՒՇՏԱՐԻ**, գ. Յաճախորդ:  
**ՄՈՒՇՏՈՒԿ**, Տ. Ծխամորձ:  
**ՄՈՒՌ**, գ. Ոխ, քէն:

**ՄՈՒՍԱՅ**, գ. (Դիցաբ.) Յունաց դիցաբանութեան մէջ ինը դիցուհի քոյրերը: Փոխ. (հեգն.) Բանաստեղծելու ընդունակություն:  
**ՄՈՒՍԿԱՏ**, գ. Տ. Մշկընկոյգ: (Բուս.) Խորդենիների կարգին պատկանող բոյս:  
**ՄՈՒՏՔ**, գ. Մտնելը, ներս մտնելը: Դուռ, մտնելու ճանապարհ: Ներս մտնելը: (Հաշուապ.) Մտած գումարների հաշիւ: Անասունների կեր, խար:  
**ՄՈՒՐ**, գ. Բուլային վառելիքի վատ այրուելուց բարձրացած սեւ նուրբ նիւթ: (Ծածկ.) Ածուխ: Յատկապէս թանաք: Փոխ. Արատաւոր լուր:  
**ՄՈՒՐ**, ած. Մուրացող, մուրանալու վիճակի հասած:  
**ՄՈՒՐԱԿ**, ած. Մուրացող, մուրացկան:  
**ՄՈՒՐԱՔ**, գ. յոգն. Մուրալը, մուրացկանություն:  
**ՄՈՒՐԱՐԵՒ**, ած. Արելը խաւարած, կեանքը փչացած:  
**ՄՈՒՐԱՅԻԿ**, ած. գ. Մուրացող, մուրացկան:  
**ՄՈՒՐԱՅԻԿՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Մուրացկանություն:  
**ՄՈՒՐԱՅԿԱՆ**, ած. գ. Մուրացող:  
**ՄՈՒՐԱՅԿԱՆՈՒԹԻՒՆ** } գ. Մուրացկան լինելը:  
**ՄՈՒՐԻԿ**, ած. Մուրացիկ, մուրացկան:  
**ՄՈՒՐԿ**, գ. Յորենի հասուն հատիկ:  
**ՄՈՒՐԿԱՆ**, ած. մկ. Մուրացիկ:  
**ՄՈՒՐՀԱԿ**, գ. Ընդհանրապէս՝ վաւերական գրություն զանազան բովանդակութեան: Դրամական պարտքի վաւերագիր, ստորագրություն: Պարտամուրհակ:  
**ՄՈՒՐՀԱԿԱԳԻՐ**, ած. գ. Մուրհակ կլմ մուրհակը գրող:  
**ՄՈՒՐՀԱԿԱԹՈՒՂԹ**, գ. Վաւերացուած պարտամուրհակ:

**ՄՈՒՐՉԱԿԱՏԷՐ**, գ. *Մուրհակի տերը:*  
**ՄՈՒՐՉԱԿԱՏՈՒ**, գ. *Մուրհակ տուողը:*  
**ՄՈՒՐՃ**, գ. *Երկայթե կմ պողպատե գործիք փայտե կոթով, որով ձեծում են տաք երկայթը: (Կազմախ.) Մարդու ականջի չորս ոսկորներից մեկը:*  
**ՄՈՒՐՈՂ**, ած. *Մուրացող:*  
**ՄՈՒՐՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մուրացուած՝ օտարից փոխ առնուած լեզուով խօսելը:*  
**ՄՈՒՐՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մուրալը, մուրացկանություն:*  
**ՄՈՒՐՊԱՀ**, գ. *Փոքր թոնիր:*  
**ՄՈՒՐՁՈՒՐ**, գ. *Մրտտ ամանները լուսուց մնացած կեղտոտ ջուր:*  
**ՄՈՒՐՏ**, գ. *Մրտենի:*  
**ՄՈՒՐՑ**, գ. *Բռունցք, կռուփ:*  
**ՄՈՒՐՑ**, գ. *Հին հայկական ամիսների տասներորդ օրը:*  
**ՄՈՒՐՑԱՑԻ**, մկ. *Բռունցքով:*  
**ՄՈՒՑՏԻ**, գ. (Կրօն.) *Մահմետական օրէնքին հմուտ վճռատու, մահմետական օրէնագետ:*  
**ՄՈՔԱՆԱՔ**, գ. *Քաղաքի բնակիչ:*  
**ՄՈՔՆԵԼ**, նբ. *Ծիծր ձծելով բոլորովին ցամաքեցնել:*  
**ՄՁՈՒԿ**, գ. *Կանանց գլխի ծածկոց:*  
**ՄՈՒԱԼ**, չբ. *Արջի, շան ձայն հանելը:*  
**ՄՈՒԱՅԼ**, գ. *Մթութիւն, նսեմութիւն: ած. Միգապատ: Փոխ. Տիրամած եւ խոժոռ:*  
**ՄՈՒԱՅԼԱԶԱՅՆ**, բ. *Մռայլ ձայնով: Տխուր:*  
**ՄՈՒԱՅԼՈՑ**, ած. *Մռայլ:*  
**ՄՈՒԱՅԼՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մռայլ լինելը:*  
**ՄՈՒԱՅԼՈՒԵԼ**, չբ. *Մռայլ դառնալ:*  
**ՄՈՉԱՆ**, գ. *Շղթայ շինելու գործիք:*  
**ՄՈՉԵԼ**, նբ. *Յօնքերը պոստել՝ կիտել:*  
**ՄՈՉԻ**, գ. *Ծարի արմատը:*  
**ՄՈՒԹԵԼ**, չբ. *Մոռութիւն կախել, տխրել:*  
**ՄՈՒԹՄՈՒԹԱԼ**, չբ. *Քրթմնջել:*  
**ՄՈՒԹՄՈՒԹՈՑ**, գ. *Մոթմոթալու ձայնը:*  
**ՄՈՒՏԱԼ**, նբ. *Մլաւել, խուլ ձայն հանել:*

**ՄՈՒՏՈՑ**, գ. *Մոլտալը:*  
**ՄՈՒՃԻԿ**, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*  
**ՄՈՍՈՒՌ**, գ. *Կսկիծ, Հոգեկան վիշտ:*  
**ՄՈՍՈՒՌ**, գ. *Կ*  
**ՄՈՍՈՒՍԼ**, չբ. *Մոլտալ: Տրտրալ, քրթմնջալ:*  
**ՄՈՍՈՒՍԼ**, չբ. *Մոմուտի ցաւ զգացուել:*  
**ՄՈՍՈՒՍԼԻ**, ած. *Մոմուտ առաջացնող:*  
**ՄՈՍՈՒՑ**, գ. *Մոլտալու ձայնը: Քթի տակից անորոշ բան փնթփնթալը:*  
**ՄՈՍՈՒՑ**, գ. *Մոմուտ, կսկիծ, մորմոք:*  
**ՄՈՍՈՒՌԿ**, գ. *Թթուաշ, փոթոթահամ:*  
**ՄՈՆՉԱՅՈՂ**, ած. *Մոնչող:*  
**ՄՈՆՉԵԼ**, չբ. *Ուժգին ձայնով գոչել: Ցաւից՝ զայրոյթից գոչել, աղաղակել:*  
**ՄՈՆՉԻՆ**, գ. *Մոնչելը:*  
**ՄՈՌ**, ած. *Կծու, մորմոքող:*  
**ՄՈՌԶ**, գ. *Բեխ, ընչաքք:*  
**ՄՈՌԹ**, գ. *Քիթ-բերան:*  
**ՄՈՌՂ**, ած. *Ուռած՝ ցայտուն կգակով:*  
**ՄՈՌԱԼ**, չբ. *Մոմուտ:*  
**ՄՈՌՈՑ**, գ. *Մոռալու ձայնը:*  
**ՄՈՏԻԿՈՆ**, գ. *Թշնամութիւն:*  
**ՄՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ընդվզում, ապստամբութիւն:*  
**ՄՄԱԲԱԺԻՆ**, գ. *Մորթուած մսից բաժին:*  
**ՄՄԱԲԵՐ**, ած. *Միս բերող:*  
**ՄՄԱԲԼՈՒՐ**, գ. *Մսեղէն բլուր:*  
**ՄՄԱԳՈՐԾ**, ած. գ. *Միս մորթող:*  
**ՄՄԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մսագործ լինելը:*  
**ՄՄԱՂՈՒԼ**, գ. *Միս ուտելուց հրածարուելը:*  
**ՄՄԱՁՈՒՐԿ**, ած. մկ. *Մսից զրկուած:*  
**ՄՄԱԹԱՓ**, ած. *Միսը վրայից թափած:*  
**ՄՄԱԼԻ**, ած. *Մտով լի:*  
**ՄՄԱԽՈՑՁ**, ած. *Միսը փնտռող:*  
**ՄՄԱԿԱԼ**, գ. *Մեծ պատառաքաղ:*  
**ՄՄԱԿԵՐ**, ած. *Միս ուտող: Հկո. Խոտակեր, բուսակեր:*  
**ՄՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մսակեր:*

**ՄՄԱԿԵՐՊ**, ան. *Մսի կերպ:*  
**ՄՄԱԿԷԶ**, ան. *Միսը կիզող:*  
**ՄՄԱՀԱՆ**, ան. գ. *Միսը ամանից հանող:*  
*Ոսկորը մսից բաժանելը:*  
**ՄՄԱՀԱՆԳՈՒՍՏ**, գ. *Շարժողական նեարդերի ժամանակաուր կարկանդակները:*  
**ՄՄԱՀԱՍ**, ան. *Մսից կտրուած:*  
**ՄՄԱՀԻԹ**, գ. *Մսի հիւթը:*  
**ՄՄԱՀՈՏ**, գ. *Մսի հոտ:*  
**ՄՄԱՃԱՇ**, գ. *Մսով ճաշ:*  
**ՄՄԱՍՈՒ**, ան. *Չափազանց միս սիրող:*  
**ՄՄԱՍՐՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Միս ուտելու մէջ մրցելը:*  
**ՄՄԱՆԱԼ**, չբ. *Միս դառնալ:*  
**ՄՄԱՊԱՍ**, ան. *Մսով պատած:*  
**ՄՄԱԶՈՒՐ**, գ. *Սյն ջուրը, որի մէջ միսը խաշած է, արգանակ:*  
**ՄՄԱՍԷՐ**, ան. *Միս ուտել սիրող:*  
**ՄՄԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. *Միս վաճառող:*  
**ՄՄԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ**, գ. *Միս վաճառելու տեղ:*  
**ՄՄԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մսավաճառ լինելը:*  
**ՄՄԱՏԵՍԱԿ**, գ. *Տարբեր կենդանիների միս:*  
**ՄՄԱՅՈՒ**, ան. գ. *Կով կմ եզ, որ մի ժամանակ աշնան դէմ ունեւոր մարդիկ մորթում էին եւ տան համար ձմեռուայ պաշար պատրաստում:*  
**ՄՄԱՐՏԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մսի արտադրութիւն:*  
**ՄՄԱՅՈՒՄ**, գ. *Մսանալը:*  
**ՄՄԵԼ**, Տ. *Մրսեցնել:*  
**ՄՄԵՂ**, ան. *Մսոտ:*  
**ՄՄԵՂԷՆ**, ան. *Մսից ձեւացած:*  
**ՄՄԻԿ**, գ. (Կազմախ.) *Մսեղէն փոքրիկ այտոյց:*  
**ՄՄԻԱԼ**, գ. *Ծանրութեան չափ:*  
**ՄՄԻԱԼԻ**, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*  
**ՄՄԻԵԼ**, նբ. *Փող ծախսել:* Վատնել:  
**ՄՄԿԱՆ**,

**ՄՄԿՈՏ**, ան. *Շուտ մրսող:*  
**ՄՄՄՍԱԼ**, չբ. *Չայնր քթից հանելով խօսել:*  
**ՄՄՈՏ**, ան. *Որտեղ միսը շատ է:*  
**ՄՄՈՏԵԼ**, նբ. *Միս քսել, մսով կեղտոտել:*  
**ՄՄՈՒՐ**,  
**ՄՄՈՒՐՔ**, գ. *Ախտներում երկայն տաշտաձեւ տախտակամած, պատին կպած, որի մէջ ածում են անասունների ուտելիք խոտը:*  
**ՄՄՐԱՄԱՇՈՒՆ**, գ. *Մասուրից պատրաստած կերակուր:*  
**ՄՄԱԲԱԽ**, ան. *Մտքով բախած, խելացնոր, խելագար:*  
**ՄՄԱԲԱԽՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտաբախ լինելը, բախածութիւն:*  
**ՄՄԱԲԱՆԵԼ**, չբ. *Մտքում խօսել:*  
**ՄՄԱԲԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտաբաց լինելը:*  
**ՄՄԱԲԵՐԵԼ**, նբ. *Միտքը բերել, յիշել:*  
**ՄՄԱԲԵՐԻԿ ԼԻՆԵԼ**, *Միտքը մի բանի դարձնել:*  
**ՄՄԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտածողութիւն:*  
**ՄՄԱԲԵՐՈՒՄ**, գ. *Մտաբերելը:*  
**ՄՄԱՂԻՐ**, ան. *Ուշադիր, ուշքի վրան, զգաստ:*  
**ՄՄԱՂԻՐ**, ան. մկ. *Լաւ տրամադրուած:*  
**ՄՄԱՂԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտադիր լինելը. յօժարամտութիւն:*  
**ՄՄԱՂԻՐԵԼ**, չբ. *Ուշադիր լինել, լսել մէկին:*  
**ՄՄԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտադիր լինելը:*  
**ՄՄԱԶԲԱՂ**, ան. *Մտքով զբաղուած:*  
**ՄՄԱԶԲԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Մտազբաղ լինելը:*  
**ՄՄԱԶՆՈՒՄ**, գ. *Մտորում, վերլուծութիւն:*  
**ՄՄԱԹԱՓ**, ան. *Մտքից թափած:*  
**ՄՄԱԼԿԻՉ**, ան. *Միտքը լկող:*  
**ՄՄԱԽԱԲ**, ան. *Միտքը խաբող, խաբեբայ:*  
**ՄՄԱԽԱԲՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Միտքը խաբելը:*

**ՄՏԱԽՈՂ**, ան. մկ. Մտածմունքի մեջ ընկած, Քննելով:  
**ՄՏԱԽՈՂԵԼ**, չբ. Մտախոտ լինել:  
**ՄՏԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտախոտ լինելը:  
**ՄՏԱԽՈՅՁ**, ան. Մտքով խուզարկող:  
**ՄՏԱՍԱԿԱՆ**, ան. Մտածելուն յատուկ:  
**ՄՏԱՍԵԼ**, նբ. Մտքում մի բան տանել բերել: Մի հարցի մասին դատողություն: Կարծիք ունենալ: Մտքում ունենալ: Նկատի ունենալ:  
**ՄՏԱՍԵԼԱԿԵՐՊ**, գ. Մտածելու եղանակը:  
**ՄՏԱՍԿՈՑ**, ան. Մտածմունքների մեջ ընկղմած:  
**ՄՏԱՍԿՈՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտածկոտ լինելը:  
**ՄՏԱՍՍՈՒՆՔ**, գ. Խորհրդածություն:  
**ՄՏԱՍԱԿԱՆ**, ան. Մտացածին:  
**ՄՏԱՍՈՂԱԿԱՆ**, ան. Մտածողութեան յատուկ:  
**ՄՏԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտածելու՝ դատելու ընդունակություն:  
**ՄՏԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մի որևէ խնդրի մասին մտածելը, դատելը: Խորհուրդներ, Միտք յղանալը:  
**ՄՏԱՍՈՒՄ**, գ. Մտածելը, խորհրդածելը:  
**ՄՏԱՍՕՐԷՆ**, մկ. Մտածելով:  
**ՄՏԱԿՈՅՑ**, գ. Մտքերի կոյտ:  
**ՄՏԱԿՈՅԲ**, ան. Մտքով կոյր. միտքը պակաս:  
**ՄՏԱԿՈՐՈՅՄ**, ան. Միտքը թոցրած:  
**ՄՏԱԿՈՐՈՒՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտակորոյս լինելը:  
**ՄՏԱՀԱԼԱՍՏԱԿԱՆ**, ան. գ. Հիւանդագին վախ ունեցող:  
**ՄՏԱՀԱԼԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հալածուելու հիւանդագին վախ:  
**ՄՏԱՀԱՃ**, ան. Բնքն իր մտքին հաճած, ինքնահաճ:  
**ՄՏԱՀԱՃՈՅ**, ան. Մտքի համար հաճելի:

**ՄՏԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բնքնահաճություն:  
**ՄՏԱՀԱՅԵՑՈՒՄ**, գ. Խորհրդածություն, մտահայեցողություն:  
**ՄՏԱՀԱՆ ԱՆԵԼ**, Մտքից հանել:  
**ՄՏԱՀԱՍ**, ան. Բնք բանի որ միտք կարելի է հասցնել:  
**ՄՏԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտահաս լինելը:  
**ՄՏԱՀԱՐՈՒՍՑ**, ան. Մտքով հարուստ:  
**ՄՏԱՀՈԳ**, ան. Մտահոգություն ունեցող:  
**ՄՏԱՀՈԳԻՉ**, ան. Մտահոգություն պատճառող:  
**ՄՏԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Հոգու:  
**ՄՏԱՀՈԳՈՒԵԼ**, չբ. Մտահոգ լինել:  
**ՄՏԱՀՈՍԱՆ**, ան. Հոտող միտք ունեցող:  
**ՄՏԱՀՈՍՔ**, գ. Մտքի հոսք:  
**ՄՏԱՄԱՐՁ**, ան. Միտքը մարզող:  
**ՄՏԱՄԱՐՁԵԼ**, նբ. Մտքով մարզել:  
**ՄՏԱՄԱՐՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միտքը մարզելը:  
**ՄՏԱՄՈԼՈՐ**, ան. Միտքը մոլորեցնող, մոլորեցուցիչ:  
**ՄՏԱՄՈԼՈՐ**, ան. Մտքով մոլորած:  
**ՄՏԱՄՈԼՈՐԵԼ**, նբ. Միտքը մոլորեցնել:  
**ՄՏԱՄՈԼՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտամոլոր լինելը:  
**ՄՏԱՄՓՈՓ**, ան. Միտքն իր մեջ ամփոփած:  
**ՄՏԱՅԻՆ**, Տ. Մտաւոր:  
**ՄՏԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտածողություն, դիտում:  
**ՄՏԱՅՈՅՁ**, ան. Միտքը յուզող:  
**ՄՏԱՅՈՒՉԱԿԱՆ**, ան. Մտաւոր եւ յոզական:  
**ՄՏԱՅՈՒՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտայոյզ լինելը:  
**ՄՏԱՅՕԺԱՐ**, ան. մկ. Մտքով յօժար:  
**ՄՏԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտայոժար լինելը:  
**ՄՏԱՊԱՀ**, ան. Միտքը կմ մտքում պահող:  
**ՄՏԱՊԱՏԿԵՐ**, գ. (Հոգեբ.) Առարկայի կմ երեւոյթի պատկերը գիտակցութեան մեջ:

**ՄՏԱՊԱՏՐԱՆՔ**, գ. Մտքի պատրանք:  
**ՄՏԱՌԱԿԱՆ**, ած. մկ. Միտքը առնող, միտքը պահող:  
**ՄՏԱՌԵԼ**, նբ. Միտքն առնել, հասկանալ:  
**ՄՏԱՌԿԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Առկայ մտքերը, մտածելակերպը:  
**ՄՏԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտառու լինելը:  
**ՄՏԱՄԵԻԵՌՈՒՄ**, գ. Մտքի սելեռուվը:  
**ՄՏԱՍՈՅՁ**, ած. Մտքով խորասուզում:  
**ՄՏԱՍՈՒՉՈՒՄ**, գ. Մտասուզուելը:  
**ՄՏԱՎԱԽ**, ած. Մտքով վախկոտ:  
**ՄՏԱՎԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտավախ լինելը:  
**ՄՏԱՎԱՐԺ**, ած. Ուշիմ, ընդունակ:  
**ՄՏԱՎԱՐԺԱՆՔ**, գ. Մտավարժություն, մտավարժում:  
**ՄՏԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտավարժ լինելը:  
**ՄՏԱՏԱՆՁ** } ած. Մտատանջող:  
**ՄՏԱՏԱՆՁԻՉ** }  
**ՄՏԱՏԱՆՁԵԼ**, նբ. Միտքը տանջել:  
**ՄՏԱՏԱՆՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտատանջուելը:  
**ՄՏԱՏԵՄ**, ած. Մտքով տեսնող:  
**ՄՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտատես լինելը:  
**ՄՏԱՏԻՊԱՐ**, գ. Մտքի տիպար:  
**ՄՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Միտքը ձգելը, յիշեցնելը:  
**ՄՏԱՅԱԾԻՆ**, ած. Մտքից հնարում, կեղծ:  
**ՄՏԱՅԵԲԱՐ**, ած. մկ. Խելքի մօտ:  
**ՄՏԱՅԻ**, ած. Մտավարժ, ուշիմ:  
**ՄՏԱՅԻՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտացի լինելը:  
**ՄՏԱՅԻՐ**, ած. մկ. Միտքը ցրում:  
**ՄՏԱԻՌԸ**, ած. Միտք ունեցող: (Կրօն.)  
*Իմացական:* Հկր. *Բանաւոր:* Մտքին յատուկ:  
**ՄՏԱԻՌԱԲԱՐ**, մկ. Բքրեւ մտաւոր:  
**ՄՏԱԻՌԱԿԱՆ**, ած. Մտքին յատուկ, վերաբերեալ, մտաւոր: ած. գ. Տ. Ինտելլիգենտ:  
**ՄՏԱԻՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտաւոր

րական լինելը:  
**ՄՏԱԻՌԱՊԷՄ**, մկ. Մտաւոր կերպով:  
**ՄՏԱՓՈՒՄ**, ած. Միտքը փոխած:  
**ՄՏԵՐԻՄ**, ած. Շատ մօտիկ, սրտակից:  
**ՄՏԵՐՄԱԲԱՐ**, մկ. Բքրեւ մտերիմ:  
**ՄՏԵՐՄԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Մտերիմի, Աւելի մտերիմ:  
**ՄՏԵՐՄԱԿԱՆ**, ած. Մտերիմներին յատուկ:  
**ՄՏԵՐՄԱՆԱԼ**, չբ. Մտերիմ դառնալ:  
**ՄՏԵՐՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտերիմ լինելը:  
**ՄՏԵՐՄՈՒՀԻ**, գ. Մտերիմ ընկերուհի:  
**ՄՏԵՐՄՕՐԷՆ**, Տ. Մտերմաբար:  
**ՄՏՏՏԱԼ**, չբ. Շարունակ կմ շատ մտածել մի բանի մասին: Մտատանջուիլ:  
**ՄՏՏՏՈՒՔ**, գ. Ինչ որ մարդ մտմտում է, հոգս: Մտատանջութիւն:  
**ՄՏՆԵԼ**, չբ. Դրսից ներս գալ: Հկր. Ելնել, Խրուել մէջը, Տեղաւորուել, Պարունակուել: Մուծուել, Մասնակցել, Ենթարկուել:  
**ՄՏՈՎԻ**, մկ. Մտքում, մտքով:  
**ՄՏՈՐԵԼ**, չբ. Մտածմունքների մէջ ընկղմուել:  
**ՄՏՈՐՈՒՄ**, գ. Մտորելը: Մտային թափառում:  
**ՄՏՈՐՈՒՆ**, ած. Նա որ շատ մտորում է:  
**ՄՏՐԱԿ**, գ. Թոկ, կաշիի բարակ շերտ: Խարազան:  
**ՄՏՐԱԿԱԹԱԿ**, ած. Մտրակով թակած:  
**ՄՏՐԱԿԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Մտրակի հարուածներ տալ:  
**ՄՏՐԱԿԱՆՄԱՆ**, ած. Մտրակի նման:  
**ՄՏՐԱԿԱՎԱՐ**, ած. Մտրակով քշում:  
**ՄՏՐԱԿԵԼ**, նբ. Մտրակով զարնել, հարուածել (ձիուն):  
**ՄՏՐԱԿՈՒՄ**, գ. Մտրակելը, մտրակուելը:  
**ՄՏՐՈՒԿ**, գ. Իշի կմ ձիու քուռակ:  
**ՄՏՐՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս կմ արմատ:  
**ՄՏՐՈՒԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտրուկ լինելը:

<p><b>ՄՏՐՈՒՊ</b>, գ. Երզնի, երաժիշտ:  <b>ՄՏՔԱԿՈՅՐ</b>, ած. Մտքով կոյր, տգէտ:  <b>ՄՏՔԱՏԷՐ</b>, գ. Տուեալ մտքի տէրը:  <b>ՄՏՔԱՓՈԽ</b>, Տ. Մտափոխ:  <b>ՄՏՔՈՎ</b> }  <b>ՄՏՕՔ</b> } ած. Մտացի, ուշիմ:  <b>ՄՐԱԳՈՅՆ</b>, ած. Մրի գոյն ունեցող:  <b>ՄՐԱԶԱՐԴ</b>, ած. Մրի նման սեւ մազերով          զարդարուած:  <b>ՄՐԱԶԱՐԿ</b>, ած. գ. Մամուլով տպագրելու ժամանակ այն բանտորը, որ մուրը հարում էր եւ քսում շարուածքին:  <b>ՄՐԱԹԱԹԱՍ</b>, ած. մկ. Մրի մէջ թաթախուած:  <b>ՄՐԱԿՈՂՈՂ</b>, ած. Մրի մէջ կոլուրուած:  <b>ՄՐԱՅՕՆ</b>, ած. Մրի նման սեւ յօնքերով:  <b>ՄՐԱՓ</b>, գ. Քուն:  <b>ՄՐԱՓԵԼ</b>, չբ. Քնել (տեղ-տեղ թեթել քնելու մասին):  <b>ՄՐԱՓՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Քունը գլուխը լինելը:  <b>ՄՐԱՓՈՑ</b>, Տ. Մրափ:  <b>ՄՐԳԱԲԵՐ</b>, ած. Միրգ բերող:  <b>ՄՐԳԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մրգաբեր լինելը:  <b>ՄՐԳԱԹԱՆ</b>, Տ. Չամչարակ:  <b>ՄՐԳԱԹԱՓ</b>, ած. Մրգերը թափած:  <b>ՄՐԳԱԼԻ</b> }  <b>ՄՐԳԱԼԻՑ</b> } ած. Մրգերով լիքը:  <b>ՄՐԳԱՀԱՆԴԷՍ</b>, գ. Մրգերի հանդէս:  <b>ՄՐԳԱՂԱՑ</b>, գ. Միրգ աղացող մեքենայ:  <b>ՄՐԳԱՂԱՀ</b>, գ. Պարտեզի մրգերի պահպան:  <b>ՄՐԳԱՂԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մրգապահ լինելը:  <b>ՄՐԳԱԶՈՒՐ</b>, գ. Մրգի ջուր:  <b>ՄՐԳԱՄՆԴՈՒԿ</b>, գ. Արկղ՝ տարողութիւն մրգի համար:  <b>ՄՐԳԱՄՏԱՆ</b>, գ. Որտեղ մրգերի առատութիւն կայ:  <b>ՄՐԳԱՎԱՃԱՆ</b>, գ. Միրգ վաճառող</p>	<p>խանութպան:  <b>ՄՐԳԱՎԱՃԱՆԱՆՈՑ</b>, գ. Քաղաքում այն տեղը, որտեղ մրգերի վաճառք է կատարուում:  <b>ՄՐԳԱՎԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մրգավաճառ լինելը:  <b>ՄՐԳԱՎԱՃԱՆՈՒՀԻ</b>, գ. Կին մրգավաճառ:  <b>ՄՐԳԱՏՈՒ</b>, ած. Միրգ տուող, միրգ բերող:  <b>ՄՐԳԱՏՕՆ</b>, Մրգերին նուիրուած սոճական միջոցառում:  <b>ՄՐԳԱԻՔՏ</b>, ած. Առատ միրգ արտադրող:  <b>ՄՐԳԱԻՔՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մրգաւետ՝ պտղասէր լինելը:  <b>ՄՐԳԵՂԵՆ</b>, ած. գ. Որեւէ տեսակ միրգ:  <b>ՄՐԳԵՆԻ</b>, ած. Մրգատու (ծառ): Պտղատու:  <b>ՄՐԳՕՂԻ</b>, գ. Մրգից պատրաստած օղի:  <b>ՄՐԻԿ</b>, գ. Յորենի մուր կոչուած հիւանդութիւնը:  <b>ՄՐԹՄՐԹԱԼ</b>, նբ. Քթի տակէն գոտնշալ՝ գանգատիլ:  <b>ՄՐԿԵԼ</b>, նբ. Այրել, խանձել, խարկել:  <b>ՄՐՃԱՀԱՐ</b>, ած. Մուրճ զարնող:  <b>ՄՐՃԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մրճահարելը:  <b>ՄՐՃԱԻՈՐ</b>, ած. Մուրճ ունեցող:  <b>ՄՐՄՆՁԵԼ</b>, նբ. Մեղմ ձայնով քթի տակից մի բան ասել:  <b>ՄՐՄՆՁՈՒՄ</b>, գ. Մրմնջելը, մեղմ ձայնով մի բան ասելը:  <b>ՄՐՄՈՒՆՁ</b>, գ. Մեղմ ձայն, որով մի բան աստուում կմ երդուում է:  <b>ՄՐՄՈՒՌ</b>, Տ. Մոմուր: Կսկիծ, հոգեկան վիշտ:  <b>ՄՐՈՂ</b>, ած. Մուր քսող:  <b>ՄՐՈՑ</b>, ած. Մուր քսուած:  <b>ՄՐՈՏԵԼ</b>, նբ. Մուր քսել:  <b>ՄՐՈՒՐ</b>, գ. Գինու, ձէթի եւն տակը նըստած թանձր ջրալի նիւթը:  <b>ՄՐՈՒՐ</b>, գ. Մուր:</p>
---	---



**ՄՐՈՒՐ-ՄՃՈՒՃ**, ան. մկ. Տխուր-տըր-տոււմ, խիստ տխուր:  
**ՄՐՋԻՒՆ**, գ. (Կենդ.) Թաղանթատերեւների կարգին պատկանող միջատների ցեղ:  
**ՄՐՋԻՒՆՈՑ**, գ. Մրջինի բոյն:  
**ՄՐՋԱԱԹԹՈՒՐ**, գ. Սաստիկ կծու՝ ժանտահոտ եւ թունաւոր հիւթ:  
**ՄՐՋԱՄԿԵՐ**, ան. Մրջիններից կերուած:  
**ՄՐՋԱՄԿԵՐՊ**, ան. մկ. Մրջինի կերպով:  
**ՄՐՋԱՍՅԻՆ**, ան. Մրջինի պէս:  
**ՄՐՋԱԱՌԻԾ**, գ. (Կենդ.) Մեծաթեւ միջատների ցեղին պատկանող գորշագոյն միջատ:  
**ՄՐՋԱՍՊԱՆ**, ան. Մրջիններին սպանելու համար ծառայող:  
**ՄՐՋԱՆՔԱՂ**, գ. (Կենդ.) Անատամ կենդանիների կարգից նրբալեզուների ցեղին պատկանող մեծ կենդանի:  
**ՄՐՋԱԲՈՅՆ**, գ. Էկզեմայի մի տեսակը:  
**ՄՐՄԵԼ**, չբ. Անախորժ ցուրտ զգալ: Ցրտահար լինել (բոյսերի):  
**ՄՐՄԿԱՆ**, ան. Ցրտի չղիմացող:  
**ՄՐՄԿԱՆՕՐԷՆ**, մկբ. Մրսկանի նման:  
**ՄՐՈՒԱՆ**, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի բոյս:  
**ՄՐՏԱԶԳԻՆԵՐ**, յոգն. գ. (Բուս.) Մրգաւորների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:  
**ՄՐՏԱՎԱՐԳ**, գ. (Բուս.) Հաւամրգիների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:  
**ՄՐՏԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Մշտադալար թուփ:  
**ՄՐԻԿ**, գ. Յանկարծական սաստիկ քամի: Փոխ. Մտքերի խառնակութիւն:  
**ՄՐԿԱԲԵՐ**, ան. Մրրիկ բերող:  
**ՄՐԿԱԿՈՂ**, գ. (բնստ.): Սաստիկ յուզում, դող:  
**ՄՐԿԱՄԼԻ** } գ ան. Մրրիկներով լի:  
**ՄՐԿԱՄԼԻՑ** }  
**ՄՐԿԱՄԱՆ**, ան. Հետը մրրիկ խառն,

մրրիկով հանդերձ:  
**ՄՐԿԱՍԾԻՆ**, ան. Մրրիկ ծնող:  
**ՄՐԿԱՍՏՈՒՓ**, ան. Մրրիկից ծփացող:  
**ՄՐԿԱՆՆԱԻ**, գ. (Կենդ.) Լողական թռչունների կարգին պատկանող թռչուն:  
**ՄՐԿԱՅՈՅՁ**, ան. Մրրիկներից յուզուած:  
**ՄՐԿԱՅՆՑՈՒՄ**, գ. Օղի մրրկային վիճակից առաջացող ցնցում:  
**ՄՐԿԵԼ**, նբ. Մրրիկ յարուցանել:  
**ՄՐԿՈՑ**, ան. Որտեղ մրրիկներ յաճախ եւ պատահում:  
**ՄՐՑԱԳԻՐ**, գ. Շարադրութիւն գիտական, բանասիրական եւ այլ բովանդակութեամբ:  
**ՄՐՑԱԿԱՆ**, ան. Մրցութեան յատուկ:  
**ՄՐՑԱԿԻՑ**, ան. Հետը մրցող, ախոյեան:  
**ՄՐՑԱԿՑԵԼ**, չբ. Մէկի դէմ մրցել:  
**ՄՐՑԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրցակից լինելը:  
**ՄՐՑԱՄԱՐՑ**, գ. Մրցութեան մարտ:  
**ՄՐՑԱՆԱԿ**, գ. Արժէքաւոր իր, որ տըրտում է մրցութեան մէջ յաղթողին իբրեւ պարգեւ:  
**ՄՐՑԱՆԱԿԱԲԱՇԵՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրցանակներ բաշխելը:  
**ՄՐՑԱՆԱԿԱՌՈՒ**, ան. Մրցանակ ստացող:  
**ՄՐՑԱՆԱԿԱՑԱԻ**, գ. Մրցանակ ստանալու ցաւ:  
**ՄՐՑԱՆԱԿԱԻՈՐ**, ան. գ. Մրցող, մրցութեան մասնակցող: Մրցանակի արժանացած:  
**ՄՐՑԱՆՔ**, գ. Մրցում:  
**ՄՐՑԱՐԱՆ**, գ. Մրցութեան տեղ՝ ասպարէզ:  
**ՄՐՑԵԼ**, չբ. Մէկի դէմ ախոյեան դուրս գալ:  
**ՄՐՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մրցելը:  
**ՄՈՒՇՏԱԿԱՊԱՏ**, ան. Մուշտակով՝ կենդանիների մազակալած մորթով, պատուած:

<p><b>ՄՈՒՏՔԱՆՈՒՆ</b>, գ. Համակարգչի կայքի լոգին: Գաղտնագիր, գաղտնանուն:</p> <p><b>ՄՈՒՏՔԱՐԿՂ</b>, գ. Ելցանցի մուտք արևոտ արկղ:</p> <p><b>ՄՕԼԼԱՅ</b>, գ. Մահմետական կրօնաւոր:</p> <p><b>ՄՕՌ</b>, ած. մկ. Շատ մուգ կապոյտ:</p> <p><b>ՄՕՌԱՄԲ</b>, գ. (Բուս.) Սորենիի մի տեսակ:</p> <p><b>ՄՕՏ</b>, գ. Ինչ որ բաժանուած է փոքր հեռաւորութեամբ: յոգն. Շրջակայք: Հկր. Հեռաւոր: Գրեթէ, մօտաւորապէս: Նման. Յարակից: Մերձ, քով:</p> <p><b>ՄՕՏԱԲՆԱԿ</b>, ած. Մօտ տեղերում բնակող, մերձակայ:</p> <p><b>ՄՕՏԱՆՈՒՏ</b>, ած. Մօտ ժամանակից սպասուող:</p> <p><b>ՄՕՏԱԿԱՅ</b>, ած. Մօտը կացած, մօտ էրած:</p> <p><b>ՄՕՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մօտակայ լինելը:</p> <p><b>ՄՕՏԱՀԱՍ</b>, ած. Ինչ որ մօտ է հասնելու:</p> <p><b>ՄՕՏԱՄՕՏ</b>, մկ. Շատ մօտ:</p> <p><b>ՄՕՏԱՆՑ</b>, մկ. Մօտից:</p> <p><b>ՄՕՏԱԿԱՅՐ</b>, գ. Մօտիկ վայր:</p> <p><b>ՄՕՏԱՒՈՐ</b>, ած. Մօտ էրող: Բսկականին շատ թէ քիչ մօտ:</p> <p><b>ՄՕՏԱՒՈՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Մօտաւորի:</p> <p><b>ՄՕՏԱՒՈՐԱՊԵՍ</b>, մկ. Մօտաւոր կերպով:</p> <p><b>ՄՕՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մօտաւոր լինելը</p> <p><b>ՄՕՏԵՆԱԼ</b>, չբ. Մօտ գալ, մօտ լինել տեղով: Մտերմանալ:</p> <p><b>ՄՕՏԻ</b>, ած. Մօտը երած:</p>	<p><b>ՄՕՏԻԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մօտիկ՝ մօտ լինելը:</p> <p><b>ՄՕՏԻԿՈՒՑ</b>, մկ. Մօտից, մօտ տեղից:</p> <p><b>ՄՕՏՀԱՍ</b>, ած. Հասնելու մօտ:</p> <p><b>ՄՕՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մօտ լինելը տեղով:</p> <p><b>ՄՕՐ</b>, գ. Կանգնած ջուր, ճահիճ: Տըղմուտ, ցեխոտ:</p> <p><b>ՄՕՐԱԹԱԹԱԽ</b>, ած. Մօրի մէջ թաթախուած:</p> <p><b>ՄՕՐԱՀԱԻ</b>, գ. Մօրերում սարող թրուշուն:</p> <p><b>ՄՈՐԱՍԱՄՈՅՐ</b>, գ. (Կենդ.) Մամուրի մի տեսակը:</p> <p><b>ՄՕՐԱՄԵՐ</b>, ած. Մօրեր՝ ճահճային տեղեր սիրող:</p> <p><b>ՄՕՐԱՅՈՒ</b>, գ. Խորթ մայր:</p> <p><b>ՄՕՐԱՔՈՅՐ</b>, գ. Մօր քոյրը:</p> <p><b>ՄՈՐԵՂԲԱՅՐ</b>, գ. Մօր եղբայրը, քեռի:</p> <p><b>ՄՕՐԵՆԱԿԱՆ</b>, ած. Մայրական:</p> <p>1. <b>ՄՕՐՈՒ</b>, գ. Խորթ մայր, մօրացու:</p> <p>2. <b>ՄՕՐՈՒ</b>, S. Մորուք, Մօրուս:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւանդութիւն, որի ժամանակ մօրուքի մազերը արմատներից թափուում են:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒԱԶՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Պերկեսների ցեղին պատկանող ձուկ:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒԱՆԻ</b>, ած. Մեծ կմ երկայն մօրուք ունեցող:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒԱՒՈՐ</b>, ած. Մօրուք ունեցող:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒԵՂ</b>, ած. Մեծ մօրուք ունեցող:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒՍ</b>, S. Մօրուք:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒՔ</b>, գ. Տղամարդկանց վարի ծնօտի եւ այտերի վրայ բուսած մազը:</p> <p><b>ՄՕՐՈՒՔԱՒՈՐ</b>, ած. Մօրուք ունեցող, մօրուք կրող:</p> <p><b>ՄՕՐԶՈՒՐ</b>, գ. Մօրի ջուր:</p>
---	---

## Յ, յ

**Յ, յ, յի, գ.** Հայերեն այբուբենի քսան-մեկերորդ տառը:

**ՅԱԲԷԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Սկզբնական շրջանում՝ ուսումնասիրություն յաբեթական լեզուների: Յետագայ շրջանում՝ ուսումնասիրություն մարդկային լեզուների նախնական վիճակի:

**ՅԱԲԷԹԱԾԻՆ**, ած. Յաբեթից ծնունդ:

**ՅԱԲԷԹԱԿԱՆ**, ած. Յաբեթին յատուկ:

**ՅԱԳ**, գ. Կշտանալը, կշտություն:

**ՅԱԳԵԼԻ**, ած. Յագեցնող, կշտացնող:

**ՅԱԳԵՆԱԼ**, չբ. Ուտել կմ խմել այնքան,

որ քաղցը կմ ծարան անցնի, կշտանալ:

**ՅԱԽՃԱՊԱԿԱՊԱՏ**, ած. Յախճապակով պատած:

**ՅԱԳԵՑՆԵԼ**, բ. Կշտացնել:

**ՅԱԳԵՑՈՒՍԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յագեցուած լինելը:

**ՅԱԳԵՑՈՒՄ**, գ. Յագենալը:

**ՅԱԳՈՒՐ**, գ. Կուշտ լինելը: Փոխ.

Կրքերի՝ զգայությունների բարարություն:

**ՅԱԽՃԱՊԱԿԵԱՅ** } ած. Յախճապակուց  
**ՅԱԽՃԱՊԱԿԷ** } շինուած՝ բաղկացած:

**ՅԱԽՃԱՊԱԿԻ**, գ. Ազնի տեսակի կաւէղէն սպիտակ նիւթ:

**ՅԱԽՈՒՆ**, ած. մկ. Անխորհրդաբար առանց կշռադատելու՝ համարձակ խիզախի:

**ՅԱԽՈՒՆԱԽՕՍ**, ած. Յախուն խօսող:

**ՅԱԾԱՆԱԻ**, գ. Մանր՝ արագաձիգ թընդանօթներով զինուած զրահակիր արագագնաց նաւ:

**ՅԱԾԱԻՈՐԱԿ**, գ. Փոքր յածանաւ:

**ՅԱԾԱՔԱՐ**, գ. (Հանք.) Թափառական բեկոր քարի:

**ՅԱԾԵԼ**, չբ. Ման գալ:

**ՅԱԾՈՂԱԿԱՆ**, ած. Պտտացնող:

**ՅԱԿԱՍՍՅՍ**, Տ. Ակամայի տակ:

**ՅԱԿԱՆԵԼ**, նբ. Աչքի անցկացնել:

**ՅԱԿԱՆԷ ԱՆՈՒՄԱՆԷ**, Տ. Ակնի տակ:

**ՅԱԿԻՆԹ**, գ. (Բուս.) Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս: Սուտակ՝ թանկագին կապոյտ քար:

**ՅԱԿԻՆԹԱՅ**, ած. Յակինթէ, յակինթով շինած:

**ՅԱԿՈՐՈՒԿ**, գ. (Բուս.) Մորմազգիների կարգից շնխաղողների ցեղին պատկանող բոյս:

**ՅԱԿՐԻ**, գ. (Բուս.) Դժնիկի մի տեսակը:

**ՅԱՂԹ**, ած. Մեծ, խոշոր, ստուար: Ուժեղ:

**ՅԱՂԹԱԶՈՒԿ**, գ. ած. Ստուար՝ ուժեղ, պինդ բազուկներ ունեցող:

**ՅԱՂԹԱԲԱՆ**, ած. Զօրաւոր խօսքով:

**ՅԱՂԹԱԿԱՆ**, ած. Յաղթություն տարած, յաղթող:

**ՅԱՂԹԱԿԻՐ**, ած. Յաղթություն կրող:

**ՅԱՂԹԱՀԱՍԱԿ**, ած. Յաղթ՝ խոշոր հասակով. յաղթանդամ:

**ՅԱՂԹԱՀԱՐԵԼ**, նբ. Յաղթելով ընկճել:

<p><b>ՅԱՂԹԱՀԱՐԻՉ</b>, ան. Նա որ յաղթահարում է, յաղթահարող:  <b>ՅԱՂԹԱՍԱՐՄԻՆ</b>, ան. Յաղթ՝ խոշոր մարմնով, յաղթահասակ:  <b>ՅԱՂԹԱՆԱԿ</b>, գ. Յաղթություն:  <b>ՅԱՂԹԱՆԴԱՍ</b>, ան. Յաղթ՝ խոշոր անդամներով:  <b>ՅԱՂԹԱՆԴԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յաղթանդամ լինելը:  <b>ՅԱՂԹԱՊԱՆԾ</b>, ան. Յաղթությունը պանծացող:  <b>ՅԱՂԹԵԼ</b>, նբ. Կռուի մէջ թշնամու դէմ մեծ առաւելություն ձեռք բերել: Պարտել, նուսաճել:  <b>ՅԱՂԹՈՂԱԿԱՆ</b>, ան. Յաղթողին յատուկ:  <b>ՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կռուի, մրցամարտի մէջ յաղթելը:  <b>ՅԱՃԱԽ</b>, ան. Շատ անգամ կրկնուող: Հկր. Երբեմն, հազիւ:  <b>ՅԱՃԱԽԱԲԱՆ</b>, ան. Շատ՝ մանրամասն խօսող:  <b>ՅԱՃԱԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յաճախաբան լինելը:  <b>ՅԱՃԱԽԱԲԱՐ</b>, մկ. Յաճախ, յաճախակի:  <b>ՅԱՃԱԽԱԳԻՆ</b>, ան. Մեծագին:  <b>ՅԱՃԱԽԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի յաճախ:  <b>ՅԱՃԱԽԱԴԷՊ</b>, ան. Յաճախ պատահող:  <b>ՅԱՃԱԽԱԿԱՆ</b>, ան. Յաճախ, շատ, ընդարձակ:  <b>ՅԱՃԱԽԱԿԻ</b>, ան. մկ. Յաճախ պատահող, յաճախ:  <b>ՅԱՃԱԽԱՇԱՍ</b>, ան. Յաճախ եւ շատ:  <b>ՅԱՃԱԽԱՊԱՍՏՈՒՄ</b>, ան. Ընդարձակ՝ երկարօրէն եւ մանրամասն պատմող գրող: Կրօնական վարդապետական գրուածք:  <b>ՅԱՃԱԽԱՏԵՍ</b>, ան. Յաճախ տեսնուող:  <b>ՅԱՃԱԽԵԼ</b>, նբ. Շատացնել, աւելացնել: Յաճախ կրկնել: Կրթարանում ուսանել:  <b>ՅԱՃԱԽԵԼ</b>, չբ. Շատանալ, աւելանալ:</p>	<p>Յաճախ մի տեղ գնալ-գալ: Այցելել:  <b>ՅԱՃԱԽՈՐԴ</b>, ան. գ. Նա որ յաճախ մի խանութում յաճախ բան է գնում:  <b>ՅԱՃԱԽՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Շատություն, բազմություն:  <b>ՅԱՃԱԽՈՒՄ</b>, գ. Յաճախ պատահելը, յաճախելը: Այցելելը:  <b>ՅԱՄԱՌ</b>, ան. Չափից դուրս հաստատակամ:  <b>ՅԱՄԱՌԱԲԱՐ</b>, մկ. Յամառ կերպով:  <b>ՅԱՄԱՌԱՄԻՏ</b>, ան. Յամառ մտքով:  <b>ՅԱՄԱՌԵԼ</b>, չբ. Չափից դուրս պինդ կանգնել իր ասածի վրայ:  <b>ՅԱՄԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յամառ լինելը:  <b>ՅԱՄԱՌՕՐԷՆ</b>, մկ. Յամառութեամբ:  <b>ՅԱՄԵԼ</b>, չբ. Ուշանալ, յետ ընկնել:  <b>ՅԱՄԵԼԻ</b>, ան. Յամող:  <b>ՅԱՄԵՑՈՒՄ</b>, գ. Ուշացում, յապարդում:  <b>ՅԱՄՈՅՐ</b>, գ. (Կենդ.) Այծքաղների ցեղին պատկանող կենդանի:  <b>ՅԱՄՊԱՐ</b>, գ. (Բուս.) Ասիայում եւ Ամերիկայում աճող մի թուփ:  <b>ՅԱՄՐ</b>, ան. մկ. Դանդաղ, ծանր:  <b>ՅԱՄՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Յամր կերպով:  <b>ՅԱՄՐԱԳԱՆՑ</b>, ան. Յամր՝ դանդաղ գնացող:  <b>ՅԱՄՐԱԼԵԶՈՒ</b>, ան. Ծանր՝ կամկար լեզու ունեցող:  <b>ՅԱՄՐԱԽՕՍ</b>, ան. Ծանր՝ դանդաղ խօսող:  <b>ՅԱՄՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յամրախօս լինելը:  <b>ՅԱՄՐԱՇ</b>, ան. Հնացած:  <b>ՅԱՄՐԱՀԱԻԱՍ</b>, ան. Ուշ հաւատացող, դժուարահաւատ:  <b>ՅԱՄՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Յամր դառնալ:  <b>ՅԱՄՐԱՇԱՐԺ</b>, ան. Յամր՝ դանդաղ շարժուող:  <b>ՅԱՄՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յամրաշարժ լինելը:  <b>ՅԱՄՐԱՑՈՒՄ</b>, գ. Յամրանալը:  <b>ՅԱՄՐԱՔԱՅԼ</b>, ան. մկ. Դանդաղ քայլեր</p>
--	--

ունեցող: Դանդաղ քայլերով:  
**ՅԱՄՐՆԹԱՅ**, Տ. Յամրաշարժ:  
**ՅԱՄՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յամր՝ դանդաղ լինելը:  
**ՅԱՄՐՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Անատամների կարգին պատկանող կենդանի:  
**ՅԱՅ Յ ՅՈՒ**, միջ. Ծաղրական կմ հեզնական բացազանչություն:  
**ՅԱՅՆԺԱՄ**, մկ. Այն ժամանակ:  
**ՅԱՅՆԿՈՅԱ**, նխոր. Այն կողմը:  
**ՅԱՅՆՍՇԵՏԷ**, մկ. Այն ժամանակից ի վեր, այնուհետև:  
**ՅԱՅՄԿՈՅԱ**, Այս կողմը:  
**ՅԱՅՑ**, ած. Յայտնի:  
**ՅԱՅՏԱԲԱՐ**, Տ. Յայտնաբար:  
**ՅԱՅՏԱԳԻՐ**, գ. Գրություն: Հանդէսի, համերգի ծրագիր:  
**ՅԱՅՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Յայտագիր:  
**ՅԱՅՏԱԳՐՈՒՄ**, գ. Յայտագրելը, յայտագիր ներկայացնելը:  
**ՅԱՅԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ինքնայատուկ բնոյթ:  
**ՅԱՅՏԱՆԻՇ**, գ. Նիշ կմ նշան, որով մի բան յայտնի է դառնում:  
**ՅԱՅՏԱՆՈՒՆ**, ած. Յայտնի անուն:  
**ՅԱՅՏԱՆԱՐ**, ած. Յայտարարող, հրապարակ հանող: (Թուաբ.) Հասարակ կոտորակում: Փոխ. Տարբերությունները վերացնել:  
**ՅԱՅՏԱՆԱԳԻՐ**, Տ. Յայտագիր: Հաշուետուություն: Հանդէսի ծրագիր:  
**ՅԱՅՏԱՆԱԳՐԵԼ**, բ. (տնտ.) Գրաւոր յայտարարություն ներկայացնել:  
**ՅԱՅՏԱՆԱՐԱԿԱՆ**, ած. Յայտարարություն պարունակող:  
**ՅԱՅՏԱՆԱՐԱՏՈՒ**, գ. (տնտ.) Գրաւոր յայտարարություն ներկայացնող անձ:  
**ՅԱՅՏԱՆԱՐԵԼ**, նբ. Հրապարակով յայտնել:  
**ՅԱՅՏԱՆԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնի կացուցանելը: Բանաւոր կմ գրաւոր զեկուցում: Ծանուցում, յայտ:

**ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒՄ**, գ. Յայտարարելը:  
**ՅԱՅՏԱՅՈՒՅԱԿ**, գ. Յայտերի ցուցակ:  
**ՅԱՅՑ ՅԱՆԴԻՄԱՆ**, ած. Դէմ ու դէմ՝ աչքի առաջ եղած:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԱՆ**, ած. Յայտնաբանող, բացատրող:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԱՆԵԼ**, նբ. Հասկանալի խօսքերով յայտնել:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԱՐ**, Տ. Յայտնապէս:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԱՐԲԱՌ**, ած. մկ. Յայտնի կերպով՝ հրապարակօրէն ասուած:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԵՂՈՒՆ**, ած. (Բուս.) Բոյսերի մեծ հատուած:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԵՂՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնաբերուն լինելը:  
**ՅԱՅՏՆԱԲԵՐԵԼ**, Տ. Յայտնագործել:  
**ՅԱՅՏՆԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի յայտնի:  
**ՅԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵԼ**, նբ. Մի անյայտ՝ անծանօթ բան կմ երևոյթ երևան հանել:  
**ՅԱՅՏՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնագործելը:  
**ՅԱՅՏՆԱԿԱՆ**, ած. Յայտնի, պարզ:  
**ՅԱՅՏՆԱՆԱԽԱՍ**, ած. մկ. Յայտնի՝ հրապարակօրէն նախատուած:  
**ՅԱՅՏՆԱՊԷՄ**, մկ. Յայտնի կերպով: Հկո. Ծածկապէս:  
**ՅԱՅՏՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնաւոր լինելը:  
**ՅԱՅՏՆԵԼ**, նբ. Գաղտնիքը բաց անել՝ երևան հանել: Իմաց տալ, տեղեկացնել: Արտայայտել:  
**ՅԱՅՏՆԻ**, ած. Ծանօթ, հանրածանօթ: Ակներեւ, բացորոշ: (Մաթեմ.) Հաւասարման մէջ՝ այն անդամը, որ բաղկացած է թուանշանից կմ տառից:  
**ՅԱՅՏՆԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնի լինելը:  
**ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յայտնի լինելը: Որեւէ գաղտնիք երևան հանելը: Մեկնություն: (Եկեղ.) Քրիստոսի մարմնանալը: (Եկեղ.) Նոր Կտակարանի գրքերից մէկը:

<p><b>ՅԱՅՏՆՈՒՄ</b>, գ. Յայտնելը, յայտնուելը:  <b>ՅԱՅՐԱՏ</b>, ան. մկ. Յանկասեր, պագշոտ:  <b>ՅԱՅՐԱՏԱՀԱՅԵԱՅ</b>, ան. Յանկասեր հայ-      եացք ունեցող:  <b>ՅԱՅՐԱՏԵԼ</b>, չբ. Լրբանալ, անամօթել:  <b>ՅԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Վաւաշոտութիւն:      Լրբութիւն:  <b>ՅԱՆԳ</b>, գ. Անկանելից, հմմտ. Ընկնել,      Վերջ, աւարտ: Տաղաչափութեան մէջ՝      տողերի վերջի նմանաձայնութիւն:  <b>ՅԱՆԳ</b>, գ. Անորոշ տեսակի մահացու      վերջ:  <b>ՅԱՆԳԱԲԱՆ</b>, ան. գ. Նա որ խօսքը      մինչև վերջ մտադիրութեամբ լսում է,      խօսքի վերջն առնող:  <b>ՅԱՆԳԱԿԱՆ</b>, ան. Աւարտական, վեր-      ջացած:  <b>ՅԱՆԳԱՇԵՇՏ</b>, գ. Տաղաչափութեան մը      շեշտը:  <b>ՅԱՆԳԱՍՏԵՂԾ</b>, ան. գ. Յանգեր ստեղ-      ծող, վատ ոտանաւոր թիւղ:  <b>ՅԱՆԳԱՐԱՆ</b>, գ. Բառացուցակ, որի մէջ      բառերը դասաւորուած են նրանց յան-      գերի այբբենական կարգով:  <b>ՅԱՆԳԱՌՈՐ</b>, ան. Վերջ՝ ծայր ունեցող:      Տաղաչափեալ:  <b>ՅԱՆԳԱՌՈՐԵԼ</b>, նբ. Վերջացնել, աւար-      տել: Յանգերով կազմել:  <b>ՅԱՆԳԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանգաւոր լի-      նելը:  <b>ՅԱՆԳԵԼ</b>, նբ. Վերջացնել, աւարտել:  <b>ՅԱՆԳԵՐԳ</b>, գ. Երգի վերջաւորութիւնը      կազմող մաս:  <b>ՅԱՆԳԷՏՍ</b>, մկ. Անգիտաբար:  <b>ՅԱՆԳՈՒՄ</b>, գ. Յանգելը, աւարտ, կա-      տարած:  <b>ՅԱՆԳՐԻՃԵԼ</b>, Տ. Հանգրիճել:  <b>ՅԱՆԴԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Յանդուզն կերպով,      յանդգնութեամբ:  <b>ՅԱՆԴԱՆԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Յան-      դուզնի, Աւելի յանդուզն:  <b>ՅԱՆԴԱՆԱԳՈՐԾ</b>, ան. Յանդգնութիւն</p>	<p>գործող:  <b>ՅԱՆԴԱՆԱՐԱՐ</b>, ան. Յանդգնութիւն      անող:  <b>ՅԱՆԴԱՆԵԼ</b>, չբ. Յանդգնութիւն անել:  <b>ՅԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանդուզն լինելը,      Անխոհեմ համարձակութիւն: Յանդուզն      գործ:  <b>ՅԱՆԴԱՍՐԵՆ</b>, Տ. Յանդգնաբար:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆ</b>, նխոր. Դէմը, դիմացը, առ-      ջելը:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Դէմ առ դէմ, դէմ      յանդիման:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԳԻՐ</b>, գ. Յանդիմանական      գիր, գրութիւն:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԽՕՍ</b>, ան. Դէմ առ դէմ՝      երես առ երես խօսող:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանդի-      մանախօս լինելը:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Դէմ յանդի-      ման եղած, բացորոշ: Կշտամբողական:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՄԵՐԾ</b>, ան. Յանդիմանու-      թիւնը մերժող:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՄԷՐ</b>, ան. Նա որ սիրում է      յանդիմանել:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՏԵՍ</b>, ան. Դէմ յանդիման      տեսնող:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԱՌՈՐ</b>, ան. Յանդիմանա-      կաց, յայտնի:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԵԼ</b>, նբ. Դէմ յանդիման,      երես առ երես կանգնեցնել: Փաստեր      առաջ բերել, երեսով տալ, կշտամբել:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆԻՉ</b>, ան. գ. Նա որ յանդի-      մանում է, յանդիմանող:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Դէմ յանդիման      գալը՝ բերելը: Պակասութիւնը երեսովը      տալը:  <b>ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒՄ</b>, գ. Յանդիմանելը:  <b>ՅԱՆԴՈՒԳՆ</b>, ան. Խիստ համարձակ,      վտանգ՝ զգուշութիւն արհամարհող:      Անպատկառ, ժպիրի:  <b>ՅԱՆԻՐԱԻ</b>, Տ. Անիրաւի տակ:  <b>ՅԱՆԿ</b>, ան. Պատշաճ, վայելուչ, տեղին:</p>
---	--

<p><b>ՅԱՆԿԱԿԻՑ</b>, ան. Մերձաւոր, ազգակից:  <b>ՅԱՆԿԱՍԿԱՑԻ</b>, մկ. Անսպասելի կերպով, յանկարծ:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄ</b>, մկ. Չկարծուած, չսպասուած: Պատահմամբ:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԲԱՅ</b>, ան. մկ. Յանկարծ բացուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԲՈՒԽ</b>, ան. Յանկարծ բխած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԳԻԻՏ</b>, ան. Յանկարծ գտնուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԳՈՐՄ</b>, ան. Յանկարծ գործուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԴԵՄ</b>, ան. Յանկարծ դիմացը երեսած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԴՊ</b>, ան. մկ. Յանկարծ պատահած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԶԱՐԿ</b>, ան. Յանկարծակի՝ անսպասելի՝ անակնկալ հարուած: (Բերվել է էջ 184-ից)  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԺՈՂՈՎ</b>, ան. Յանպատրաստից ժողովուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԽՕՍ</b>, ան. Յանկարծ՝ յանպատրաստից խօսող:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԽՕՍԵԼ</b>, չբ. Յանկարծ՝ յանպատրաստից խօսել:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանպատրաստից խօսելը:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՍԱԳ</b>, ան. Յանկարծ ծագող:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԿԱՆ</b>, ան. Յանկարծ կատարուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԿԻ</b>, մկ. Յանկարծ:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱԿԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանկարծակի՝ անսպասելի լինելը:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՀԱՍ</b>, ան. Յանկարծ՝ անսպասելի կերպով հասած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանկարծահաս լինելը:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՄԱՀ</b>, ան. Յանկարծ մահացած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանկարծամահ լինելը::</p>	<p><b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՅԱՅՏ</b>, ան. Յանկարծ յայտնուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՇԱՐԺ</b>, ան. Յանկարծ շարժող:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄԱՑՈՒՆՑ</b>, ան. Յանկարծակի ցնցուող՝ ցնցուած:  <b>ՅԱՆԿԱՐՄՕՐԷՆ</b>, մկ. Յանկարծակի:  <b>ՅԱՆՁԱՆՁԵԼ</b>, նբ. Իր վրայ վերցնել ինամբ, ինամարկել:  <b>ՅԱՆՁՆ</b>, անձի վրայ:  <b>ՅԱՆՁՆ ԱՌՆԵԼ</b>, Տ. Յանձնարարել:  <b>ՅԱՆՁՆ ԱՌՆՈՒԼ</b>, մկ. Յանձն առնել:  <b>ՅԱՆՁՆԱԿԱՏԱՐ</b>, գ. Յանձնարարութիւններ կատարող:  <b>ՅԱՆՁՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանձնակատար լինելը:  <b>ՅԱՆՁՆԱՊԱՍՏԱՆ</b>, ան. Իր անձին սպաստանող:  <b>ՅԱՆՁՆԱՊԱՍՏԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանձնակատար լինելը:  <b>ՅԱՆՁՆԱՍԱԳԻՐ</b>, Յանձնառութեան գիր:  <b>ՅԱՆՁՆԱՍԱԿԱՆ</b>, ան. Յանձնառութեան վերաբերեալ:  <b>ՅԱՆՁՆԱՌՈՒ</b>, ան. Նա որ յանձն է առնում:  <b>ՅԱՆՁՆԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յանձն առնելը:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐ</b>, ան. գ. Նա որ յանձնարարում է:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐԱԳԻՐ</b>, գ. Գիր, որով մէկը մի անձի յանձնարարում է: Խնամքին յանձնելու գիր:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. գ. Յանձնարարութիւն պարունակող:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐԵԼ</b>, նբ. Մէկին խնդրել կամ նրա վրայ պարտականութիւն դնել մի որոշ բան կատարելու:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐԵԼԻ</b>, ան. Ինչ որ կարելի է յանձնարարել:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐԵԼԻՔ</b>, ան. գ. Յանձնարարութիւն:  <b>ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Որեւէ գործ,</p>
--	---

որ մէկին խնդրում կմ պարտաւորեցնում են կատարել:

**ՅԱՆՁՆԵԼ**, նբ. Մի բան մէկի ձեռքը տալ: Դաւաճանութեամբ տալ: Քննութիւն յաջողութեամբ տալ:

**ՅԱՆՁՆԵԼԻ**, ած. Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է յանձնել:

**ՅԱՆՁՆՈՒՄ**, գ. Յանձնելը, յանձնուելը: Ուրիշի փոխանցել:

**ՅԱՆՊԱՏՐԱՍԻՅ**, մկ. Առանց նախապէս պատրաստուած լինելու:

**ՅԱՆՍԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Յանսենհոսի քարոզած կրօնական վարդապետութիւն:

**ՅԱՆՅ**, գ. Տ. Յանցում, Յանցանք:

**ՅԱՆՅԱԿԱՆ**, ած. Յանցանքի վերաբերեալ:

**ՅԱՆՅԱԿԻՅ**, ած. գ. Յանցանք գործելու ընկեր:

**ՅԱՆՅԱՆՔ**, գ. Օրէնքով թոյլատրուած սահմանից անցնելը:

**ՅԱՆՅԱՊԱՏԺՈՒՄ**, գ. Յանցանքների համար պատժելը:

**ՅԱՆՅԱՊԱՏՐ**, Տ. Յանցատր:

**ՅԱՆՅԱԻՈՐ**, ած. Նա որ յանցանք է գործել: Յանցանք պարունակող, Չանցատու:

**ՅԱՆՅԱԻՈՐԱՊԷՍ**, մկ. Բբբեւ յանցատր:

**ՅԱՆՅԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յանցատր լինելը: Մեղապարտ:

**ՅԱՇՏ**, գ. (Կրօն.) Ձոհաբերութիւն:

**ՅԱՇՏԱԾԻՆ**, ած. (Կրօն.) Յաշտից՝ յաշտ անելուց ծնուած:

**ՅԱՇՏԱՐԱՐ**, ած. գ. (Կրօն.) Յաշտ անող, գոհ մատուցանող:

**ՅԱՉԱՂԱՆՔ**, գ. Չարակնութիւն, մախանք: Նախանձ, զրգռութիւն:

**ՅԱՊԱՂ**, ած. Այսինքն «ուշ անող»:

**ՅԱՊԱՂԱՆՔ**, Տ. Յապաղում: Ուշացում:

**ՅԱՊԱՂԵԼ**, նբ. Ուշացնել:

**ՅԱՊԱՂԵԼ**, չբ. Ուշանալ, ձգձգել:

**ՅԱՊԱՂԻՉ**, ած. Յապաղեցնող, ուշացնող:

**ՅԱՊԱՂԿՈՏ**, ած. Նա որ սովոր է կմ սիրում է յապաղել:

**ՅԱՊԱՂՈՒԹԻՒՆ** } գ. Յապաղելը:  
**ՅԱՊԱՂՈՒՄ** }

**ՅԱՊԱՆՍ**, գ. Արհամարհանք, թշնամութիւն:

**ՅԱՊԱՆԵԼ**, նբ. Կտրելով հեռացնել ծառի ճիւղերը: Մազերը խուզել կմ սափրել: Պակասեցնել, կրճատել: Ձեղչել:

**ՅԱՊԱՆՈՒՄ**, գ. Յապաւելը, յապաւուելը: Կրճատում, զեղչում:

**ՅԱԶՈՂ**, Տ. Յաջողակ: Լաւ արժէքների հասած:

**ՅԱԶՈՂԱԲԱՆՏ**, ած. Բախտը յաջող:

**ՅԱԶՈՂԱԿ**, ած. Ճարպիկ, ճարտար, յառաջադէմ:

**ՅԱԶՈՂԱԿԱԲԱՐ**, մկ. Յաջողակ կերպով: Նպաստատր արդիւնքի հասնել:

**ՅԱԶՈՂԱՊԷՍ**, մկ. Յաջողակաբար:

**ՅԱԶՈՂԵԼ**, նբ. Նպաստել մի բանի մէջ: Տ. Յաջողեցնել: Լաւ արդիւնքի հասնիլ:

**ՅԱԶՈՂԴ**, ած. Յաջորդող, մի բանի յետեւից եկող: Ժառանգ, որդի: Հետեւեալ:

**ՅԱԶՈՂԴԱԲԱՐ**, մկ. Մէկը միւսին յաջորդելով:

**ՅԱԶՈՂԴԱԿԱՆ**, ած. Մէկը միւսին յաջորդող:

**ՅԱԶՈՂԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յաջորդական լինելը, հերթով:

**ՅԱԶՈՂԴԱՐԱՆ**, գ. (Եկեղ.) Յաջորդի կացարան:

**ՅԱԶՈՂԴԱՑՈՒ**, ած. գ. Նա որ յարմար է յաջորդ լինելու:

**ՅԱԶՈՂԴԵԼ**, նբ. Մէկին յաջորդ կմ փոխանորդ նշանակել: Ետեւ ետեւէ գնալ:

**ՅԱԶՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յաջորդելը:

**ՅԱՌԱՋ**, Դէպի առաջ:

**ՅԱՌԱՋԱԲԱՄԺԻՆ**, Տ. Առաջաբաժին:



**ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ**, նխդր. մկ. Աւելի առաջ, առաջուց:  
**ՅԱՌԱՋԱԳՈՒՆԷ**, մկ. Կանխաւ (հաստատում):  
**ՅԱՌԱՋԱՐԷՄ**, ած. Յաջողակ, յառաջադիմութիւն ընող:  
**ՅԱՌԱՋԱՆԱԼ**, նբ. Դէպի առաջ դիմել:  
**ՅԱՌԱՋԱՐԻՄԱՄԷՐ**, ած. Առաջադիմութիւն սիրող:  
**ՅԱՌԱՋԱԿԱԶՄ**, ած. Առաջուց կազմուած:  
**ՅԱՌԱՋԱԿՈՂՄԵԱՆ**, ած. Առաջադիմող:  
**ՅԱՌԱՋԱՍՈՒՂ**, ած. Առաջ մղող:  
**ՅԱՌԱՋԱՍԱՐ**, ած. Առաջ տանող:  
**ՅԱՌԱՋԱՏՈՒՌԻՔԻՒՆ**, գ. Առաջատու լինելը:  
**ՅԱՌԱՋԱՐԻՄԱԿԱՆ**, Տ. Առաջադիմական:  
**ՅԱՌԱՋՐՆՏԻՐ**, ած. Առաջուց ընտրուած: Տ. Նախընտիր:  
**ՅԱՌԵԼ**, նբ. Ձգել, ձգտել: Սեւեռել, շեշտակի նայիլ  
**ՅԱՌԵԼ**, չբ. Ձգուել:  
**ՅԱՌՆԵԼ**, չբ. Վեր կենալ: Ոտքի կանգնել: (Կրօն.) Մեռած տեղից վեր կենալ, կենդանանալ:  
**ՅԱՌՆՈՒՄ**, գ. Վեր կենալը (մէկի դէմ): յարձակուելը (մէկի վրայ):  
**ՅԱՄՄԻԿԱԲՈՅՐ**, ած. Յասմիկի բոյր ունեցող:  
**ՅԱՄՄԻՆ**, գ. (Բուս.) Յասմիկների կարգին պատկանող շքեղ մազլցող թռուի:  
**ՅԱՄՊԻՄ**, գ. (Հանք.) Խիտ կուարց:  
**ՅԱՄԱԿ**, գ. Գետին, հող: Շինութիւնների՝ յարկերի ներքեւի մակերեսային: Խորք, հիմք:  
**ՅԱՄԱԿԱԲԱՑ**, ած. Յատակը բանալով:  
**ՅԱՄԱԿԱԿԻԾ**, գ. Որեւէ կառոյցի ճիշտ դիրքը՝ թղթի վրայ գծուած որոշ մասշտաբով:  
**ՅԱՄԱԿԱՄԱԾ**, Տ. Տախտակամած:

**ՅԱՄԱԿԱՆԱԼ**, չբ. Յատակ դառնալ:  
**ՅԱՄԱԿՐԹԱՑ**, ած. Որի վրայով կարելի է ընթանալ:  
**ՅԱՄԱԿԻՉ**, ած. Նա որ յատակում կմ յատակել է, կործանող:  
**ՅԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խօսքի արտայայտութեան ձև:  
**ՅԱՄԱԴԷՄ**, ած. Յատուկ իր դէմքն ունեցող:  
**ՅԱՄԱԿԱՆ**, ած. Անձնական, սեփական:  
**ՅԱՄԱՆԱԼ**, չբ. Յատուկ դառնալ:  
**ՅԱՄԱՆԻՇ**, գ. Առանձնայատուկ նշան:  
**ՅԱՄԱՆՇԱԿԱՆ**, ած. Յատկանշին վերաբերել: Բնորոշ:  
**ՅԱՄԱՆՇԱՅԻՆ**, Տ. Յատկանշական:  
**ՅԱՄԱՆՎԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գիտութիւն յատուկ անունների:  
**ՅԱՄԱՊԷՄ**, մկ. Մասնատրայէս, անհատաբար:  
**ՅԱՄԱՅԵԱԼ**, ած. գ. (Քրկն.) Յատկացուցնով որոշուած բառը:  
**ՅԱՄԱՅՆԵԼ**, Յատուկ մի նպատակի համար նշանակել:  
**ՅԱՄԱՅՈՒՄ**, գ. Յատկացնելը:  
**ՅԱՄԱՅՈՒՑԻՉ**, գ. (Քրկն.) Մեռական հոլովով բառ:  
**ՅԱՄԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Որպիսութիւն: Որպիսութիւն կմ հանգամանք:  
**ՅԱՄԿՕՐԷՆ**, Տ. Յատկապէս:  
**ՅԱՏՈՒԿ**, ած. Ինչ որ կազմում է մէկի կմ մի բանի բնական յատկութիւնը: Սեփական, Բաժանուած:  
**ՅԱՏՊԷ**, գ. Մոշայի պտուղ:  
**ՅԱՐ**, ած. Կից, կցող: Դիպող, համաձայն: մկ. Շարունակ: Միշտ:  
**ՅԱՐ**, **ՅԱՐԻ**, մկ. Մինչեւ: Յարմար:  
**ՅԱՐԱԲԱՐԴ**, ած. Իրար վրայ բարդուած:  
**ՅԱՐԱԲԱՐԴԵԼ**, նբ. Իրար վրայ բարդել, կուտակել:  
**ՅԱՐԱԲԱՐԴՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իրար վրայ բարդութիւն:

**ՅԱՐԱԲԱՑ**, ան. Միշտ բացուած:  
**ՅԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆ**, ան. Իրար հետ  
 յարաբերութիւն՝ կապ ունեցող: Համե-  
 մատական: (Քրկն.) Բատ, որ կապում է  
 երկրորդական նախադասութիւնը:  
**ՅԱՐԱԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարա-  
 բերական լինելը:  
**ՅԱՐԱԲԵՐԵԱԼ**, ան. գ. (Քրկն.) Յու-  
 ցական բառը գլխաւոր նախադասու-  
 թեան մէջ:  
**ՅԱՐԱԲԵՐԵԼ**, նբ. (Քրկն.) Յարաբերու-  
 թիւնը ցոյց տալ:  
**ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Առնչութիւն մի  
 բանի հետ, Փոխադարձ վերաբերմունք:  
 Ընդհանրապէս սեռական մերձեցում:  
**ՅԱՐԱԲԻՅԵԼ**, չբ. Միշտ բխել:  
**ՅԱՐԱԲՈՐԲՈՔ**, ան. Միշտ բորբոքուած:  
**ՅԱՐԱԲՈՒԻՆ**, ան. Միշտ բխող:  
**ՅԱՐԱԳԱՅ**, ան. Միշտ եղող:  
**ՅԱՐԱԳՈՅ**, ան. Միշտ եղող:  
**ՅԱՐԱԳՐԳԻՌ**, ան. Միշտ գրգռուող:  
**ՅԱՐԱԴԻՐ**, ան. Կից դրուած:  
**ՅԱՐԱԴՐԱԲԱՐ**, մկ. Վրայ դնելով:  
**ՅԱՐԱԴՐԱԿԱՆ**, ան. Կողքին կմ կից  
 դրուող՝ դրուելու:  
**ՅԱՐԱԴՐԵԼ**, նբ. Իրար մօտ դնել, կցել:  
**ՅԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարադրելը:  
**ՅԱՐԱԴՐՈՒՄ**, գ. Յարադրելը:  
**ՅԱՐԱԶՈՒԱՐԹ**, ան. Միշտ զուարթ:  
**ՅԱՐԱԶՈՒԱՐՃ**, Տ. Մշտագուարճ:  
**ՅԱՐԱԶՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարա-  
 զրուարճ լինելը:  
**ՅԱՐԱԶՕՂ**, գ. (Քիմ.) Մի մետաղի բա-  
 դադրութիւնը այլ մետաղի կմ մետաղ-  
 ների հետ:  
**ՅԱՐԱԺԱՍ**, ան. մկ. Միշտ, շարունակ,  
 անդադար, անընդհատ:  
**ՅԱՐԱԼՈՅՍ**, ան. (բնատ.): Յաւերժ լու-  
 սաւոր:  
**ՅԱՐԱՆԱՂԱՑ**, ան. Մշտաշարժ:  
**ՅԱՐԱՆՈՐԺԵԼԻ**, ան. Միշտ կմ շատ  
 ախորժելի:

**ՅԱՐԱՍՏՈՆԻԿ**, ան. Միշտ ծածուկ:  
**ՅԱՐԱՍԻՍԱՂ**, ան. Միշտ ուրախ:  
 Մշտախիինդ:  
**ՅԱՐԱՍՎԱՐԱՍ**, ան. Դուրս վարած, քշ-  
 ուած:  
**ՅԱՐԱՍՈՐ**, ան. Միշտ ծորող: Հոսող:  
**ՅԱՐԱՍՈՒՓ**, ան. Միշտ ծփացող:  
**ՅԱՐԱԿԱԽ**, ան. Միշտ կախուած:  
**ՅԱՐԱԿԱՅ**, ան. Որ միշտ կայ, մնայուն:  
**ՅԱՐԱԿԱՅԱԲԱՐ**, մկ. Մշտնջենաւո-  
 րապէս, մնայուն կերպով:  
**ՅԱՐԱԿԱՅԵԼ**, նբ. Յարակայ դարձնել:  
**ՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարակայ լի-  
 նելը: Մշտնջենական:  
**ՅԱՐԱԿԱԶԱՅԻՆ**, ան. Ականջի ներքեւ  
 գտնուող:  
**ՅԱՐԱԿԱՍԱՐ**, ան. (Քրկն.) Սահմ. եղա-  
 նակի բաղադրեալ անցեալ ժամանակ:  
**ՅԱՐԱԿԱՐՏԱԿԱՆ**, ան. Որի մէջ յա-  
 րակարծութիւն կայ:  
**ՅԱՐԱԿԱՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Կարծիք կմ  
 դատողութիւն, որ հակառակ է սովորա-  
 բար ընդունուածին:  
**ՅԱՐԱԿԱՅ**, ան. Միշտ կանգուն, յարա-  
 կաց:  
**ՅԱՐԱԿԵԼ**, չբ. Յար՝ շարունակ մի դրու-  
 թեան մէջ լինել:  
**ՅԱՐԱԿԵԶ**, ան. Միշտ կիզուող:  
**ՅԱՐԱԿԻՐԹ**, ան. Միշտ կմ շատ կրթը-  
 ուած:  
**ՅԱՐԱԿԻՑ**, ան. Մի բանի յարած՝ կըց-  
 ուած:  
**ՅԱՐԱԿՈՍ**, ան. Միշտ կոծուող:  
**ՅԱՐԱԿՈՅՍ**, ան. Միշտ կոյս:  
**ՅԱՐԱԿՈՒԻ**, ան. Միշտ կռուող:  
**ՅԱՐԱԿՑԱԲԱՐ**, մկ. Յարակից կերպով:  
**ՅԱՐԱԿՑԱԿԱՆ**, ան. Մի բանի հետ  
 կցուող, կպչող:  
**ՅԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իրար յարակից  
 լինելը:  
**ՅԱՐԱԿՑՈՒՄ**, գ. Յարակցելը, կցելը:  
**ՅԱՐԱՀԱՍ**, ան. Արագահաս:

**ՅԱՐԱՀՈՒՈՒՎ**, ան. Միշտ հողովուրդ:  
**ՅԱՐԱՀՈՍ**, ան. Մշտահոս:  
**ՅԱՐԱՀՈՒՆ**, ան. Խորաքնին:  
**ՅԱՐԱԶԱՅ**, ան. Մշտական ձայնով:  
**ՅԱՐԱԶԳԵԼ**, նբ. Երկարաձգել:  
**ՅԱՐԱԶԻԳ**, ան. Երկարաձիգ:  
**ՅԱՐԱՃՈՒՆ**, ան. Շարունակ՝ հետզհետե՝  
 անկ աճող:  
**ՅԱՐԱՄԱՅ**, ան. Միշտ մնացող:  
**ՅԱՐԱՅԻՇԵԼԻ**, ան. Միշտ յիշուելու:  
**ՅԱՐԱՆԿԵԱԼ**, ան. Բոլորովին ընկած:  
**ՅԱՐԱՆՄԱՆ**, ան. Յար եւ նման:  
**ՅԱՐԱՆՈՒՆ**, գ. Մի անուան՝ բառի հետ  
 կցուած բառ:  
**ՅԱՐԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարանուն  
 լինելը:  
**ՅԱՐԱՇԱՐ**, ան. Իրար կից շարուած:  
**ՅԱՐԱՇԱՐԺ**, ան. Միշտ շարժուող:  
**ՅԱՐԱՇԱՐԺԵԼ**, չբ. Միշտ շարժուելը:  
**ՅԱՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարաշարժ՝  
 մշտաշարժ լինելը:  
**ՅԱՐԱՇԵՇՏ**, ան. (Քրկն.) (Բառ), որ  
 շեշտը կրում է վերջընթեր վանկի վրայ:  
**ՅԱՐԱՇՈՒՆՉ**, ան. Միշտ միեւնոյն ուղ-  
 դութեամբ շնչող:  
**ՅԱՐԱՇՐԶԻԿ**, ան. Միշտ շրջող:  
**ՅԱՐԱՊԱՐՈՅԿ**, ան. (Բառ), որ պարոյկ  
 է կրում վերջընթեր վանկի վրայ:  
**ՅԱՐԱՌՈՒՄ**, գ. Միասին առնելը:  
**ՅԱՐԱՄԵՐ**, ան. Միշտ սիրող:  
**ՅԱՐԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարասելը: Աւելի  
 ընդարձակ:  
**ՅԱՐԱՎԱՐԺ**, ան. Միշտ վարժող:  
**ՅԱՐԱՏԵՍ**, ան. Միշտ տեսնուող:  
**ՅԱՐԱՏԵՒ**, ան. Մշտատես:  
**ՅԱՐԱՏԵՒԱՆԱԼ**, չբ. Յարատես դառնալ:  
**ՅԱՐԱՏԵՒԵԼ**, չբ. Ընդ միշտ տեսել:  
**ՅԱՐԱՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարատես  
 լինելը:  
**ՅԱՐԱՏԵՒՈՒՄ**, գ. Յարատեսելը:  
**ՅԱՐԱՏԻՊ**, ան. Բոլորովին նոյն տիպի:  
**ՅԱՐԱՏԻՒ**, ան. գ. Ինչ որ միշտ տիւ՝

ցերեկ է:  
**ՅԱՐԱՐԹՈՒՆ**, ան. Միշտ արթուն:  
**ՅԱՐԱՅԱՆԿ**, ան. Միշտ եւ հանապազ:  
**ՅԱՐԱՅՈՅՑ**, գ. Ինչ որ իբրեւ ցոյց կմ ցու-  
 ցիչ դրուում է մի բանի մօտ: Նմուշը:  
**ՅԱՐԱՓԱՅԼ**, ան. Միշտ փայլող:  
**ՅԱՐԱՓԹԻԹ**, ան. Միշտ փթթած: Միշտ  
 ծաղկող:  
**ՅԱՐԱՓՈՒՅԵԼ**, նբ. Միշտ կմ հետզհետե՝  
 փոփոխել:  
**ՅԱՐԱՓՈՓՈՒՆ**, ան. Միշտ փոփոխուող:  
**ՅԱՐԱՔԱՐՇԵԼ**, նբ. Միշտ քարշել:  
**ՅԱՐԳ**, գ. Արժէք, Պատիւ: Զուտ ոսկու կմ  
 արծաթի քանակը՝ տոկոսով:  
**ՅԱՐԳԱԼԻԴ** } ան. Յարգանքով լի:  
**ՅԱՐԳԱԼԻՑ** }  
**ՅԱՐԳԱԿԱՆ**, ան. Յարգանք արտայայ-  
 տող:  
**ՅԱՐԳԱՄԵԾԱՐ**, ան. Յարգելի եւ մեծա-  
 րելի:  
**ՅԱՐԳԱՆՔ**, գ. Յարգելը. բարձր գնահա-  
 տութեան զգացմունք:  
**ՅԱՐԳԱՒՈՐ**, ան. Յարգ ունեցող:  
**ՅԱՐԳԵԼ**, նբ. Յարգանք զգալ դէպի մէկը:  
 Ուշադրութիւն դարձնել: Մեծարել:  
**ՅԱՐԳԵԼԻ**, ան. Որին պէտք է յարգել:  
**ՅԱՐԳԻ**, ան. Յարգ ունեցող:  
**ՅԱՐԳՈՅԱՄԵԾԱՐ**, ան. Յարգելի եւ  
 մեծարելի:  
**ՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարգանք, մեծա-  
 րանք:  
**ՅԱՐԳՈՒՄ**, գ. Յարգելը, յարգանք մա-  
 տուցանելը:  
**ՅԱՐԴ**, գ. Յորենի՝ գարու եւ այլ  
 ընդդէմնէրի ցողուն:  
**ՅԱՐԴԱԳՈՂ**, գ. Յարդ գողացող:  
**ՅԱՐԴԱԳՈՅՆ**, ան. Յարդի գոյն ունեցող:  
**ՅԱՐԴԱԼԻՑ**, ան. Յարդով լցուած:  
**ՅԱՐԴԱՄԱՈՆ**, ան. Որի մէջ յարդ կայ  
 խառնուած:  
**ՅԱՐԴԱՍՏԱՄԿ**, ան. Յարդով ծածկուած:  
**ՅԱՐԴԱԿԵՐՊ**, ան. Յարդի նմանող:

**ՅԱՐԴԱԿԻՐ**, ան. Յարդ կրող:  
**ՅԱՐԴԱՆՈՑ**, գ. Յարդ պահելու տեղ, մարագ:  
**ՅԱՐԿԱՇԱՂԱԽ**, գ. Շինություն մեջ գործածուող շաղախ ցեխ, որի մեջ խառնած է յարդ:  
**ՅԱՐԿԱՊԱՏ**, ան. Յարդով պատած:  
**ՅԱՐԿԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Յարդ վաճառող:  
**ՅԱՐԿԱՏՈՒՏՆ**, գ. (Կենդ.) Մաշկոտեան թռչունների ցեղին պատկանող սրաթոփ թռչուն:  
**ՅԱՐԿԱՐ**, ան. Յարդարուած:  
**ՅԱՐԿԱՐԱՆՔ**, գ. Ջարդարանք, կարգաւորութիւն, հանդերձանք:  
**ՅԱՐԿԱՐԵԼ**, նբ. (արմ. Արդ, Արդար), Ջարդարել, վայելուչ ձեւ տալ:  
**ՅԱՐԿԱՐԻՉ**, ան. գ. Նա որ յարդարում է:  
**ՅԱՐԿԱՐՈՒՆ**, ան. Յարդարուած:  
**ՅԱՐԿՊՈՂ**  
**ՅԱՐԿՊՈՂԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀ** } գ. (Աստղաբ.)  
 Աղօտ սպիտակ ընդարձակ շերտ, որ տեսնուում է երկնքում պարզ գիշերները:  
**ՅԱՐԿԵԼ**, նբ. Յարդով ծածկել:  
**ՅԱՐԵԱԻ**, չբ. Վերջացաւ: Յարութիւն առաւ:  
**ՅԱՐԵԼ**, նբ. Կցել, կողքին դնել:  
**ՅԱՐԵԼ**, չբ. Յարութիւն առնել, կենդանանալ:  
**ՅԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Արձակ կմ ոտանաւոր խեղկատակ գրուածք:  
**ՅԱՐԸՆԹԱՑ**, ան. Միշտ ընթացող:  
**ՅԱՐԺԱՆԻ**, մկ. Ըստ արժանուոյն:  
**ՅԱՐԻԼ**, նբ. Միանալ, կցուիլ:  
**ՅԱՐԻՐ**, ան. Յարմար, պատշաճ:  
**ՅԱՐԿ**, գ. Որեւէ շինութեան վրայի ամբողջ ծածկը: Բնակարան, բնակարանի ուղղահայեաց բաժանում:  
**ՅԱՐԿԱԲՆԱԿ**, ան. Յարկի տակ ապրող:  
**ՅԱՐԿԱՍՏԱՏՈՒԿ**, ան. Յարկով ծածկուած:  
**ՅԱՐԿԱԿԻՑ**, ան. Յարկով՝ բնակու-

թեամբ ընկեր:  
**ՅԱՐԿԱՆԱՉ**, ան. Միշտ կանաչ:  
**ՅԱՐԿԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարկի շինուածքը՝ շէնքը:  
**ՅԱՐԿԱԻՈՐ**, ան. Յարկեր ունեցող:  
**ՅԱՐԿԵԼ**, նբ. Յարկանել: Յարկ շինել:  
**ՅԱՐԿԻԿ**, ան. Փոքրիկ՝ համեստ յարկ:  
**ՅԱՐԿԻՉ**, ան. գ. Յարկող: Յարկ շինող:  
**ՅԱՐՉԱԿՈՂԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ յարձակուող:  
**ՅԱՐՉԱԿՈՂԱԿԱՆ**, ան. Յարձակուելու յարմար:  
**ՅԱՐՄԱՐ**, ան. Վայելուչ: Պատեհ, պատշաճ:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԲԱՆ**, ան. Յարմար խօսող, տեղին խօսող:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարմարաբան լինելը:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԳՈՅՆ**, բարդ. աստ. Աւելի յարմար:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԿԻՐ**, ան. Յարմար դրուած:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԼԻՑ**, ան. Յարմարութիւններով լի:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԿԱՆ**, ան. Յարմար:  
**ՅԱՐՄԱՐԱՆՈՒԱԳ**, գ. Ներդաշնակ նուագ:  
**ՅԱՐՄԱՐԱՊԵՍ**, մկ. Յարմար կերպով:  
**ՅԱՐՄԱՐԱԻՈՐ**, ան. Յարմար եղող, յարմարուող, պատշաճ:  
**ՅԱՐՄԱՐԵԼ**, չբ. Յարմար գալ, պատշաճել:  
**ՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարմար լինելը: Պատշաճութիւն, նպատակայարմար լինելը:  
**ՅԱՐՄԱՐՈՒՄ**, գ. Յարմարուելը:  
**ՅԱՐՄԱՐՈՒԵԼ**, չբ. Համակերպուել, պայմաններին յարմար:  
**ՅԱՐՄԱՐՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յարմարուող լինելը:  
**ՅԱՐՉԱԿԱՆ**, ան. Յարնչութիւն՝ կապ ունեցող:  
**ՅԱՐՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Իրար հետ

կապ ունենալը:

**ՅԱՐՆՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներքին կապ՝ կապակցություն:

**ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Մենածի՝ տեղից վեր կենալը, կենդանանալը:

**ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յար՝ միշտ լինելը:

**ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԱԳՈՐԾ**, ած. (Կրօն.) Յարութեան միջոցով գործում:

**ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԱԿԻՑ**, ած. (Կրօն.) Յարութեանը մասնակից:

**ՅԱՐՈՒՄ**, գ. Յարելը: Հետեւում:

**ՅԱՐՈՒՑԱՆԵԼ**, Ոտքի կանգնեցնել, Բարձրացնել, յուզել: Առաջ բերել:

**ՅԱՐՈՒՑԻՉ**, ած. գ. Նա որ յարուցանում է: Առաջ բերող:

**ՅԱՐՈՒՑՈՒՄ**, գ. Յարուցանուելը, գրքգովումը (պատերազմի):

**ՅԱՐՔՈՒՆԻՄ ԳՐԱԻՒԵԼ**, Տ. Բոնագրաման ենթարկել:

**ՅԱՐԱԿԱՆԻՑ**, ած. Յաւակնութեամբ լի: Իր ուժերէն վեր ձգտիլ:

**ՅԱՐԱԿՆԵԼ**, չբ. Յանդգնել, համարձակել: Անտեղի հպարտանալ:

**ՅԱՐԱԿՆԵԼԻ**, ած. Ինչ որ կարելի է յաւակնել:

**ՅԱՐԱԿՆՈՏ**, ած. Յաւակնութիւն ունեցող, յանդուգն: Պարծենկոտ, մեծամիտ:

**ՅԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յանդգնութիւն, համարձակութիւն: Մեծամտութիւն:

**ՅԱՐԵԼԱՍՏՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մտքի աւելանալը:

**ՅԱՐԵԼԵԱԼ**, ած. Աւելացած, յաւելումածոյ: (Տնտես.) Այն աշխատանքը, որ ստեղծում է յաւելեալ արժէք: Լրացուցիչ:

**ՅԱՐԵԼԵԼ**, Տ. Աւելացնել:

**ՅԱՐԵԼՈՒՄ**, գ. Ինչ որ աւելացում է մի բանի վրայ: Լրացուցիչ թերթ: Չարգացում: (Երկրաչ.) Յաւելում անկիւն:

**ՅԱՐԵԼՈՒՄՕՒԿԱՆ**, ած. Իբրեւ յաւելում արում, աւելացրած:

**ՅԱՐԵԼՈՒՄ**, գ. Եղածի վրայ մի բան

աւելացնելը:

**ՅԱԻԵՐԺ**, մկ. Յաիտենական, մշտնջենաւոր:

**ՅԱԻԵՐԺԱԲԱՐ**, մկ. Մշտապէս:

**ՅԱԻԵՐԺԱԳԵՂ**, ած. Յաւերժահարսինման գեղեցիկ:

**ՅԱԻԵՐԺԱԳՆԱՑ**, ած. Մշտաշարժ:

**ՅԱԻԵՐԺԱԶՈՒԱՐՃ**, ած. Միշտ զուարճացնող: Միշտ զուարճացող:

**ՅԱԻԵՐԺԱԿԱՆ**, ած. Մշտնջենաւոր, յաիտենական:

**ՅԱԻԵՐԺԱԿՈՅՍ**, ած. Մշտակոյս:

**ՅԱԻԵՐԺԱՀԱՐՍ**, գ. Յունական դիցաբանութեան մէջ՝ երկրորդական կարգի դիցուհիներ:

**ՅԱԻԵՐԺԱՀՐԱՇ**, ած. Շատ հրաշալի:

**ՅԱԻԵՐԺԱՅԻՇԱՏԱԿ**, ած. Որի յիշատակը միշտ կմնայ:

**ՅԱԻԵՐԺԱՆԱԼ**, չբ. Մշտնջենաւոր դառնալ:

**ՅԱԻԵՐԺԱՏԵՐԵԻ**, ած. Մշտադալար:

**ՅԱԻԵՐԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յաւերժ՝ միշտ լինելը:

**ՅԱԻԵՐԺՕՐԵԱՅ**, ած. Ամէն օր գոյութիւն ունեցող:

**ՅԱԻԷԺ**, Տ. Յաւեժ... Յաիտեան:

**ՅԱԻԷՑ**, ած. մկ. Միշտ, յաիտեանս:

**ՅԱԻԷՏԱԼՈՒՐ**, ած. Միշտ լսուող:

**ՅԱԻԷՏԱՍԱՂԱՅ**, ած. Մշտաշարժ:

**ՅԱԻԷՏԱՍԱՍ**, ած. Միշտ խնամող:

**ՅԱԻԷՏԱՍԱՂԱՐԹ**, ած. Մշտական սաղարթով:

**ՅԱԻԷՏԱՎԱՌ**, Տ. Մշտավառ:

**ՅԱԻԷՏԱՓԹԹ**, Տ. Մշտափթիթ:

**ՅԱԻԻՏԵԱՆ**, գ. Մշտնջենաւորութիւն:

**ՅԱԻԻՏԵՆԱԲԱՐ**, մկ. Յաիտենական կերպով:

**ՅԱԻԻՏԵՆԱԿԱՆ**, ած. Յաիտեան գոյութիւն պահպանող:

**ՅԱԻԻՏԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յաիտենական լինելը:

**ՅԱՓՇԱԿԱՆ**, ած. Յափշտակութիւն

արտայայտող:  
 ՅԱԻԻՏԵՆԱՊԷՍ } մկ. Յաիտենաբար:  
 ՅԱԻԻՏԵՆՕՐԷՆ }  
**ՅԱՓՇՏԱԿԱՍԷՐ**, ած. Յափշտակել կմ  
 յափշտակություն սիրող:  
**ՅԱՓՇՏԱԿԵԼ**, նբ. Բռնի ոյժով եւ արագութեամբ իլել կորզել մի բան, շորթել:  
**ՅԱՓՇՏԱԿԻՉ**, ած. գ. Նա որ յափշտակում է, յափշտակող:  
**ՅԱՓՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յափշտակելը: Նման. Ուշքն ու միտքը գրաւելը:  
**ՅԱՓՇՏԱԿՈՒՄ**, գ. Յափշտակելը, յափրշտակուելը:  
**ՅԱՓՈՒԿՆԵՐ**, գ. (Բռու.) Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:  
**ՅԱՓՈՒԵԼ**, նբ. Բերանով կմ թաթով յանկարծ մի բան իլել պոկել. յափշտակել:  
**ՅԱՓՄԻԹԵՐՍ**, մկ. Ձեռների եւ ոտների վրայ թաւալուելով, գլխկոնծի տալով յառաջանալ:  
**ՅԱՓՐԱՆԱԼ**, չբ. Շատ ուտելուց զգուել:  
**ՅԱՓՐԱՑՈՒՑԻՉ**, ած. Յափրացնող, ձանձրացնող:  
**ՅԱՓՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յափրանալը:  
**ՅԵԼՈՒԶԱԿ**, Տ. Աւազակ:  
**ՅԵ՛Ղ**, միջ. Հեզնութեան բացազանչություն:  
**ՅԵՂԱԴԱՐՁԱԿԱՆ**, ած. Յանդիմանական:  
**ՅԵՂԱԴԱՐՁԵԼ**, նբ. Շուտ տալ:  
**ՅԵՂԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Շուտ գալը: Յեղաշրջում:  
**ՅԵՂԱԿԱՆ**, ած. Փոփոխական:  
**ՅԵՂԱԿԱՐԾ**, ած. մկ. Կարծիքի հակառակ, չկարծուած:  
**ՅԵՂԱԿԱՐԾԵԼ**, չբ. Յանկարծակի պատահել:  
**ՅԵՂԱԿԻՑ**, ած. Փոփոխական:  
**ՅԵՂԱՄԻՏ**, ած. Փոփոխամիտ:  
**ՅԵՂԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յեղամիտ լինելը, փոփոխամտություն:  
**ՅԵՂԱՆԱԿԵԼ**, նբ. Պէս պէս փոփոխել:

**ՅԵՂԱՆԱԿԻՉ**, ած. Նա որ յեղանակում է, փոփոխող:  
**ՅԵՂԱՇՐՁԵԼ**, նբ. Փոփոխել, շուտ տալ: Թարգմանել: Բոլորովին կերպարանափոխել:  
**ՅԵՂԱՇՐՁՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Յեղաշրջում:  
**ՅԵՂԱՇՐՁՈՒՄ**, գ. Յեղաշրջելը, Խօսքի այլայլություն: Մեծ փոփոխություն: Գոյություն ունեցող հասարակական-քաղաքական կարգերի հիմնական եւ կտրուկ փոփոխություն:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՍ**, ած. Փոփոխական:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՍԱԿԱՆ**, ած. Յեղափոխութեան յատուկ:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՍԱԿԱՆԱՆԱԼ**, չբ. Յեղափոխական դառնալ:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՍԱԿԱՆՑՈՒՄ**, գ. Յեղափոխական դառնալը:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յեղափոխական լինելը:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՅԵԼ**, նբ. Փոփոխել, փոխել:  
**ՅԵՂԱՓՈՒԻՉ**, ած. գ. Նա որ յեղափոխում է, յեղափոխող:  
**ՅԵՂԱՓՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Փոփոխություն, մի վիճակից ուրիշ վիճակի փոխուելը: Հասարակական բռնի յեղաշրջում:  
**ՅԵՂԵԼ**, նբ. Հողը շուտ տալ:  
**ՅԵՂԿԵԼ**, նբ. Քննել:  
**ՅԵՂՅԵՂԱԿԱՆ**, ած. Փոփոխական:  
**ՅԵՂՅԵՂԵԼ**, (կրկն. ձեւ Յեղելի, Յեղուլի), նբ. Յաճախ փոփոխել, շուտ ու մուտ տալ:  
**ՅԵՂՅԵՂԻՉ**, ած. գ. Նա որ յեղյեղում է, յեղյեղող, փոփոխող:  
**ՅԵՂՅԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Փոփոխություն:  
**ՅԵՂՅԵՂՈՒԿ**, ած. Փոփոխական:  
**ՅԵՂՅԵՂՈՒՄ**, գ. Փոփոխություն, այլայլություն:  
**ՅԵՂՑ**, ած. Լի, լեփլեցուն:  
**ՅԵՂՅԵԱԼ**, ած. Լցուած:  
**ՅԵՆԱԿԷՏ**, գ. Այն առարկան կմ առարկայի այն կէտը, որի վրայ յենուում է

<p>լծակը: (Ճարտ.) Շինութեան այն մասը, որ իր վրայ կրում է միւս մասերի ծանրութիւնը: Նման. Մի հաստատուն փաստ:</p> <p><b>ՅԵՆԱՐԱՆ</b>, գ. Յենուելու տեղ:</p> <p><b>ՅԵՆԵԼ</b>, նբ. Մի բան իրեն յենարան դարձնել: Ապաւինել մէկին:</p> <p><b>ՅԵՆԵԼ</b>, չբ. Խտնուել, միատրուել:</p> <p><b>ՅԵՆՈՒԼ</b>, չբ. Տ. Յենուել:</p> <p><b>ՅԵՌ</b>, ած. Կողք կողքի շարուած:</p> <p><b>ՅԵՌՈՒԼ</b>, նբ. Իրար կողքի շարել:</p> <p><b>ՅԵՌԵՏԻԿՈՍ ՍՊԻԼԱՏԷՍ</b>, ած. գ. (Կրօն.) Քարայրաբնակ կղերական:</p> <p><b>ՅԵՍԱՆ</b>, գ. (Հանք.) Մրրաքարերի կարգին պատկանող կարծր քար:</p> <p><b>ՅԵՍԱՆ</b>, գ. Ուրախութիւն, գուարճութիւն:</p> <p><b>ՅԵՍԱՆԵԼ</b>, նբ. Յեսանով արել:</p> <p><b>ՅԵՍԱՆԻՉ</b>, գ. Արհեստաւոր, որ դանակներ եւ նման իրեր է յեսանում՝ սրում:</p> <p><b>ՅԵՏ</b>, նխոր. Տ. Յետոյ: Նախընթաց շարժման հակառակ ուղղութեամբ: Յետ վերցնել, վերջանալ: Ուշանալ:</p> <p><b>ՅԵՏԱԳԱՅ</b>, ած. Ինչ որ յետոյ է եկել:</p> <p><b>ՅԵՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նամակի վերջում, ստորագրութիւնից յետոյ, նոյն անձի կողմից գրուած լրացուցիչ գրութիւն:</p> <p><b>ՅԵՏԱՂԱՍ</b>, ած. Մի բառից յետոյ դասուած դրուած:</p> <p><b>ՅԵՏԱՂԱՐՉ</b>, ած. Դէպի յետ դարձող:</p> <p><b>ՅԵՏԱՂԱՐՉՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետ դարձնելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴԷՍ</b>, ած. Դէպի յետ դիմող: Հկր. Առաջադէմ:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴԻՄԱԿԱՆ</b>, ած. Յետադէմին յատուկ:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴԻՄԵԼ</b>, չբ. Յետ դիմել, յետ-յետ գնալ:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴԻՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետադէմ լինելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴՐԵԼ</b>, նբ. Յետադաս անել:</p> <p><b>ՅԵՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետադաս դնելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱԾԻՆ</b>, ած. Յետոյ՝ վերջը ծնուած:</p> <p><b>ՅԵՏԱԿՈՂՍ</b>, գ. Յետեւի կողմը:</p>	<p><b>ՅԵՏԱՀԱՅԵԱՅ</b>, ած. Յետ նայող:</p> <p><b>ՅԵՏԱՀԱՐԿԵԼ</b>, չբ. Յետ նահանջել, ընկըրկել:</p> <p><b>ՅԵՏԱՀՈՒՆՁ(Ք)</b>, գ. Յետին կմ վերջին հունձը (խտի):</p> <p><b>ՅԵՏԱՉԳԵԼ</b>, նբ. Յետ ձգել, թողնել յետոյ անելու:</p> <p><b>ՅԵՏԱՉԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետաձգելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱՉԳՈՒՄ</b>, գ. Յետաձգելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱՃԱՇ</b>, գ. Կերակրից յետոյ մատուցուող մրգեղէն:</p> <p><b>ՅԵՏԱՄԱՍՆԻԿ</b>, գ. (Քրկն.) Մասնիկ, որ դրուում է բառի վերջում:</p> <p><b>ՅԵՏԱՄՂՈՒԱԾ</b>, ած. Յետ մղում:</p> <p><b>ՅԵՏԱՄՆԱՅ</b>, ած. Յետ մնացած:</p> <p><b>ՅԵՏԱՄՆԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետամնաց լինելը:</p> <p><b>ՅԵՏԱՍՈՒՏ</b>, ած. Յետոյ մտքած սկզբնազրի մէջ: Վերջը՝ նոր մտած:</p> <p><b>ՅԵՏԱՆԱԼ</b>, չբ. Յետ մնալ:</p> <p><b>ՅԵՏԱՇԱՐԺ</b>, ած. Դէպի յետ շարժուող:</p> <p><b>ՅԵՏԱՇՐՁԱԿԱՆ</b>, ած. Յետաշրջող:</p> <p><b>ՅԵՏԱՇՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, <b>ՅԵՏԱՇՐՁՈՒՄ</b>, գ. Յետ շուր գալը:</p> <p><b>ՅԵՏԲՈՒՀԱԿԱՆ</b>, ած. Բուհական կրթութեանը յաջորդող:</p> <p><b>ՅԵՏԳԼՈՐՔ</b>, Կրակոցից պթատճառով հրանոթի շարժումը հակառակ ուղղութեամբ:</p> <p><b>ՅԵՏ ԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նամակի վերջում, ստորագրութիւնից յետոյ՝ աւելացրած գրութիւն:</p> <p><b>ՅԵՏԵԿ</b>, ած. գ. Զի, որին մի ձիաւոր իր յետեւից քաշում է:</p> <p><b>ՅԵՏԵՐԿՐԱՇԱՐԺԵԱՆ</b>, ած. Երկրաշարժից յետոյ:</p> <p><b>ՅԵՏՅԵՏԷ</b>, մկ. Մէկը միւսի յետեւից, յաջորդաբար:</p> <p><b>ՅԵՏԻՆ</b>, ած. Վերջին: Հկր. Առաջին: Փոխ. Վերջին ծայրը հասած:</p> <p><b>ՅԵՏԻՆ-ՅԵՏԻՆ</b>, մկ. Ամենաքիչը:</p> <p><b>ՅԵՏՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Իբրեւ յետին ժամանա-</p>
---	---

<p>կով կմ տեղով:  <b>ՅԵՏՆԱԳՈՅՆ</b>, ան. բաղդ. աստ. Յետին ՚ի, Աւելի յետին:  <b>ՅԵՏՆԱԼԵԶՈՒԱՅԻՆ</b>, ան. Լեզուի ետեւի մասով արտասանուող: Հկր. Առաջնալեզուային:  <b>ՅԵՏՆԱԾԵՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խորին ծերութիւն:  <b>ՅԵՏՆԱԿԻՆ</b>, գ. Ետքի վերջին կինը:  <b>ՅԵՏՆԱԿՈՂՄ</b>, գ. Յետեւի կողմը:  <b>ՅԵՏՆԱԿՈՂՄԵԱՆ</b>, ան. Յետնակողմում եղող:  <b>ՅԵՏՆԱՀԱԶ</b>, գ. Շան վերջին հաջոցը:  <b>ՅԵՏՆԱՇԽԱՐՀ</b>, գ. Աշխարհի վերջին օրը:  <b>ՅԵՏՆԵԱԼ</b>, ան. Վերջնային:  <b>ՅԵՏՆՈՐԴ</b>, ան. Տ: Յետին:  <b>ՅԵՏՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Աւելի յետոյ:  <b>ՅԵՏՆԱՆՐԱՀԱԻԱՔԱՅԻՆ</b>, ան. Հանրահաւաքին յաջորդող:  <b>ՅԵՏՆԱՇՈՒՆԱՐԿՈՒԵԼ</b>, բ. Հետհաշուարկման ենթարկուել:  <b>ՅԵՏՆԱՐՈՒԱՇ</b>, Հրագենի շարժումը կրակոցի ժամանակ, որ տեղի է ունենում վատողային գազերի առաջացրած ուժի ազդեցութեամբ:  <b>ՅԵՏՄԵՆԱՄԱՐՏԱՅԻՆ</b>, ան. Մենամարտին յաջորդող:  <b>ՅԵՏՄԱՈՐՈՂԱՏԵՐԱԶՄԵԱՆ</b>, ան. Սառը պատերազմին յաջորդող:  <b>ՅԵՏՎԹԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Վթարին յաջորդող:  <b>ՅԵՏՎԻՐԱՀԱՍԱԿԱՆ</b>, ան. Վիրահատութեանը յաջորդող:  <b>ՅԵՏՎՃԱՐԱՅԻՆ</b>, ան. Յետոյ վճարուող:  <b>ՅԵՏՎՆԱՍՈՒԱԾՔԱՅԻՆ</b>, ան. Վնասուածքին յաջորդող շրջան:  <b>ՅԵՏՈՅ</b>, ան. Յետեւում գտնուող, յետեւի: Հկր. Առաջ, նախ: Ետքը:  <b>ՅԵՏՈՅՔ</b>, գ. Յետեւի կողմը, յետեւը: Մարմնի յետեւի կողմը, երաստանը, նստուկ տեղը:</p>	<p><b>ՅԵՏ ՈՒ ԱՌԱՋ</b>, գ. Ժողովրդական պարի ձեւ:  <b>ՅԵՏՊԱՏԵՐԱԶՄԵԱՆ</b>, ան. Պատերազմից յետոյ եղած:  <b>ՅԵՏՋՐՀԵՂԵՂԵԱՆ</b>, ան. Ջրհեղեղից յետոյ եղած:  <b>ՅԵՏՍ</b>, մկ. Յետ, դէպի յետ:  <b>ՅԵՏՄԱԳՈՅՆ</b>, ան. Աւելի յետ:  <b>ՅԵՏՄԱԿՈՂՄ</b>, գ. Յետեւի կողմը:  <b>ՅԵՏՄԱՀԱՐԵԼ</b>, նբ. Յետ վանել:  <b>ՅԵՏՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յետսահարելը, յետսահարուելը: Ետ վանելը:  <b>ՅԵՏՄԱՄԻՏ</b>, ան. Ստքով յետամնաց, կարճամիտ:  <b>ՅԵՏՄԱՐԹԱՅ</b>, Տ. Յետադէմ:  <b>ՅԵՏՔԱՅԼ</b>, գ. Նախորդ փուլում ընդունուած որոշումը չեղարկել:  <b>ՅԵՏՔԱՇ</b>, ան. Յետ քաշուած:  <b>ՅԵՐԱՄԱՆ</b>, գ. Չիու վրայ հարուելուց թացանալը, գիջանալը:  <b>ՅԵՐԵԿՈՅՄ</b>, մկ. Երեկոները:  <b>ՅԵՐԻԻՐԵԼ</b>, նբ. Յօրինել, կարգի բերել:  <b>ՅԵՐԻՐՈՒՄ</b>, գ. Յերիբելը:  <b>ՅԵՐԿԱՐԱՀԱՍԲԵՐ</b>, ան. Երկար համբերող:  <b>ՅԵՐԿԱՅԱՅԱՆԱԼ</b>, Տ. Երկբայել:  <b>ՅԻԳԱՔԱՂ</b>, գ. Այգին քաղելը:  <b>ՅԻՄԱՐ</b>, ան. Սահմանափակ խելքի տէր: (Եկեղ.) Աւագ Երեքշաբթի երեկոյեան ժամերգութիւնը:  <b>ՅԻՄԱՐԱԲԱՆ</b>, ան. Յիմար բաներ խօսող կմ գրող:  <b>ՅԻՄԱՐԱԲԱՆԵԼ</b>, չբ. Յիմարաբանութիւն անել:  <b>ՅԻՄԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիմար խօսք կմ գրուածք:  <b>ՅԻՄԱՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Յիմարի պէս:  <b>ՅԻՄԱՐԱԲՈՅԺ</b>, գ. Խելագարի բժիշկ:  <b>ՅԻՄԱՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի յիմար:  <b>ՅԻՄԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Յիմարին յատուկ:  <b>ՅԻՄԱՐԱՄԻՏ</b>, ան. Ստքով յիմար, ան-</p>
---	---



<p><i>միտ:</i>  <b>ՅԻՄԱՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիմարամիտ լինելը:  <b>ՅԻՄԱՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Յիմար դառնալ:  <b>ՅԻՄԱՐԱՆՈՅ</b> } Տ. <i>Խենթանոց, Գժատուն:</i>  <b>ՅԻՄԱՐԱՏՈՒՄ</b>, գ. Յիմարանալը:  <b>ՅԻՄԱՐԵՅՈՒՑԻՉ</b>, ած. Յիմարացնող:  <b>ՅԻՄԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիմար լինելը:  <b>ՅԻՇԱՉԱՐ</b>, ած. Իրեն հասցրած չարիքը յիշող, յիսակալ:  <b>ՅԻՇԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիշաչար լինելը:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿ</b>, գ. Տպաւորութիւն, որ մնում է մեր յիշողութեան մէջ անցեալից: Մերունդ, ժառանգ:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱԳԻՐ</b>, ած. գ. Յիշատակարաններ գրող:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱԳՐԵԼ</b>, նբ. Յիշելու համար գրել, արձանագրել:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիշատակարաններ գրելը:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱՆՆԵՐ</b>, ած. Յիշատակը փնտրող:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱՎԱՅՐ</b>, գ. Որտեղ մնացել են մէկի յիշատակները:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԱՐԱՆ</b>, գ. Անցեալի յիշատակները պարունակող գրուածք: Առարկայ, որ յիշեցնում է մի բան: Ձեռագիրների եւ հին տպագրութիւնների վերջում արտագրողի կմ տպագրողի կողմից համառօտ: Տետրակ, որի մէջ մէկը գրի է անցկացնում օրէցօր պատահած եւ իրեն հետաքրքրող դէպքերը:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԵԼ</b>, նբ. Անունը տալ, յիշել:  <i>Արձանագրել:</i>  <b>ՅԻՇԱՍԱԿԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է յիշատակել:  <b>ՅԻՇԱՍԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիշողութիւն մի բանի մասին:  <b>ՅԻՇԱՐ</b>, ած. Մթափ, զգայուն:  <b>ՅԻՇԱՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Մթափուել, խելքը զլու-</p>	<p><i>խը գալ:</i>  <b>ՅԻՇԵԱԼ</b>, ած. Յիշուած, որի մասին արդէն ասուած կմ խօսուած է:  <b>ՅԻՇԵԼ</b>, նբ. Մտքում պահած ունենալ, մտաբերել: Մէկի անունը տալ:  <b>ՅԻՇԵԼԻ</b>, ած. Ինչ որ պէտք է յիշել, արժանի է յիշատակուելու:  <b>ՅԻՇԵՑՈՒՑԻՉ</b>, ած. Նա որ յիշեցնում է, յիշեցնող:  <b>ՅԻՇՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Յիշողութեան վերաբերեալ:  <b>ՅԻՇՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիշողութիւն ունենալը:  <b>ՅԻՇՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հոգեկան կարողութիւն, որով անցեալում ստացուած գաղափարները տպաւորուում՝ պահպանուում են մտքում: (յոզն. ձեւով). Գրուածք, որի մէջ մէկը նկարագրում է անցեալի դէպքերը:  <b>ՅԻՇՈՅ</b> } գ. Մէկի վատ արարքները  <b>ՅԻՇՈՅՔ</b> } նախատալից խօսքերով յիշելը, հայհոյանք:  <b>ՅԻՇՈՅԱՍԱՅ</b> } ած. Յիշոցներ տուող,  <b>ՅԻՇՈՅԱՏՈՒ</b> } զագրախօս, հայհոյիչ:  <b>ՅԻՇՈՅԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիշոցատու լինելը:  <b>ՅԻՇՈՒՄ</b>, գ. Յիշելը:  <b>ՅԻՄԱԳԼՈՒԽ</b>, ած. Յիսուն զլուխ ունեցող:  <b>ՅԻՄԱԿԱՆ</b>, ած. Յիսունից մինչեւ վաթսուն թուերի մէջ եղած:  <b>ՅԻՄԱՍԵԱԿ</b>, գ. Յիսուն տարուայ ժամանակաշրջան:  <b>ՅԻՄԱՍԵԱՅ</b>, ած. Յիսուն տարի տեւող:  <b>ՅԻՄԱՊԱՏԻԿ</b>, ած. գ. Յիսուն անգամ աւելի, յիսունով բազմապատկած:  <b>ՅԻՄԱՊԱՏԿԵԼ</b>, նբ. Յիսուն անգամ աւելացնել:  <b>ՅԻՄԱՊԵՏ</b>, գ. Յիսուն մարդուց բաղկացած խմբի պէտ:</p>
--	---

<p><b>ՅԻՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յիսնապետ լի- նեղը:  <b>ՅԻՄԵԱԿ</b>, ան. Յիսուն, յիսուն հատից բաղկացած:  <b>ՅԻՄԵՐՈՐ</b>, ան. Քառասուն եւ ինին յաջորդող (միաւորը):  <b>ՅԻՄԵՐՈՐԵԼ</b>, նբ. Յիսուն հաւասար բաժնից մի բաժինը վերցնել:  <b>ՅԻՄՕՐԵԱՅ</b>, ան. Յիսուն օր տեւող:  <b>ՅԻՍՈՒՆ</b>, ան. գ. Հինգ անգամ տասը:  <b>ՅԻՍՈՒՆԱՆՈՑ</b>, ան. գ. Յիսուն միութիւն պարունակող (չափ, դրամ են):  <b>ՅԻՍՈՒՆՅԱՐԿԱՆԻ</b>, ան. Յիսուն յարկ ունեցող:  <b>ՅԻՍՈՒՆԱՆՈՑ</b>, Տ. Յիսունանոց:  <b>ՅԻՍՈՒՄԱԲԱՐ</b>, մկ. (Կրօն.) Յիսուսի պէս:  <b>ՅԻՍՈՒՄԱԾԻՆ</b>, ան. (Կրօն.) Յիսուսին ծնող:  <b>ՅԻՍՈՒՄԱԿԱՆ</b>, (Եկեղ.) Տ. Եզովիտ:  <b>ՅԻՍՈՒՄԱԶԻՐ</b>, ան. (Կրօն.) Յիսուսից շնորհուած:  <b>ՅԻՍՈՒՄԱՒԱՆՆ</b>, ան. (Կրօն.) Յիսուսից աւանդուած:  <b>ՅԻՐԱՐԿԵԼ</b>, նբ. Գործադրել, կիրարկել:  <b>ՅԻՐԱԻՒ</b>, մկ. Իրաւացի կերպով, ար- դարապէս:  <b>ՅՂԱՆԱԼ</b>, նբ. Բեղմնաւորուել:  <b>ՅՂԱՅՈՒՄ</b>, գ. Յղանալը:  <b>ՅՂԱՅՈՒՅԻՉ</b>, ան. Նա որ յղացրել է, յղացնող:  <b>ՅՂԵԼ</b>, Տ. Ուղարկել:  <b>ՅՂԻ</b>, ան. Կին կմ կենդանիների էգ, որի արգանդում բեղմնաւորուած սաղմ կայ:  <b>ՅՂԻԱՆԱԼ</b>, չբ. Յղի դառնալ:  <b>ՅՂԻԱՅՈՒՄ</b>, գ. Յղիանալը:  <b>ՅՂԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յղի լինելը:  <b>ՅՂԿԵԼ</b>, նբ. Տաշելով հարթել, կռկել:  <b>ՅՂԿԻՉ</b>, գ. ան. Արհեստաւոր, որ յղկում է:  <b>ՅՂԿՈՑ</b>, գ. Գործիք կմ սարած, որով յղղ- կում են:</p>	<p><b>ՅՂԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յղկած լինելը:  <b>ՅՂԿՈՒՄ</b>, գ. Յղկելը:  <b>ՅՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յղանալը:  <b>ՅՂՈՒՄ</b>, գ. Յղելը, առաքում:  <b>ՅՂՓԱՆԱԼ</b>, չբ. Ուտելով ու խմելով լիու- լի կշտանալ: Նման. Լիուլի չափով ունենալ:  <b>ՅՂՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յղփանալը:  <b>ՅՈՒՐԵԼԵԱՆ</b>, գ. Խոյ, որի եղջիւրը հնչեց- նում էին սօները սկսելիս: (Կրօն.) Յի- նօրեայ ժամանակ Քրիստոսի յարու- թիւնից մինչեւ հոգեգալուստը: Կեանքի մը կարեւոր հանգրուանի հանդէս, սօ- նախմբութիւն:  <b>ՅՈՒՐԵԼԵԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Յորելեանին վերաբերեալ, յատուկ:  <b>ՅՈՒՐԵԼԵԱՐ</b>, գ. Այն անձը, որի յորելեա- րը սօնուում է:  <b>ՅՈՒՐԵԼԻՆԱԻՈՐ</b>, Տ. Յորելեար:  <b>ՅՈՒԳՆ</b>, ան. Շատ:  <b>ՅՈՒԳՆԱԲԱՍՏԻԿ</b>, ան. Շատ բախտաւոր:  <b>ՅՈՒԳՆԱԲԱՐԲԱՆ</b>, ան. Բարձր ձայնով, մեծաձայն:  <b>ՅՈՒԳՆԱԲԱԻ</b>, ան. Շատերին բաւակա- նացնող:  <b>ՅՈՒԳՆԱԲԵԿ</b>, ան. Սաստիկ յոգնած:  <b>ՅՈՒԳՆԱԲԻՄ</b>, ան. Շատ բծերով:  <b>ՅՈՒԳՆԱԳԵՏ</b>, ան. Շատ բան իմացող:  <b>ՅՈՒԳՆԱԳԼՈՒԻՒ</b>, ան. Բազմազխանի:  <b>ՅՈՒԳՆԱԳՈՉ</b>, ան. Մեծաձայն:  <b>ՅՈՒԳՆԱԴԱՐԵԱՆ</b>, Տ. Բազմադարեան:  <b>ՅՈՒԳՆԱԴԵՄ</b>, ան. Զանազանակերպ:  <b>ՅՈՒԳՆԱԶԱՆ</b>, Տ. Բազմազան:  <b>ՅՈՒԳՆԱԹԱՆԱՆՁ</b>, ան. Մեծ թախան- ձանք պարունակող:  <b>ՅՈՒԳՆԱԹԱՆԻՄ</b>, ան. Շատ թախձալից:  <b>ՅՈՒԳՆԱԺՈՂՈՎ</b>, Տ. Բազմաժողով:  <b>ՅՈՒԳՆԱԽԱՆՈՆ</b>, ան. Հոն (բազմութիւն) խիտ, խառնուած:  <b>ՅՈՒԳՆԱՄ</b>, ան. մկ. Նա որ յոգնել է, դադրած:  <b>ՅՈՒԳՆԱՄԱՆՈՐ</b>, ան. Շատերին ծախող,</p>
--	--

շատ մարդ փչացնող:  
**ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ**, ած. Շատ բանի ծանօթ:  
**ՅՈՒՆԱՍՏԻՆ**, *Տ. Բազմածին:*  
**ՅՈՒՆԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յոգնած՝ դադրած լինելը:  
**ՅՈՒՆԱԿԱՍ**, *Տ. Բազմակամ:*  
**ՅՈՒՆԱԿԱՆԱԿԵՐՊ**, ած. Յոգնակիի ձեռննեցող:  
**ՅՈՒՆԱԿԱՆԱԿԵՐՏ**, ած. (Քրկն.) Յոգնակի կազմող:  
**ՅՈՒՆԱԿԱՆԱԿԵՐՁ**, ած. (Քրկն.) Յոգնակի վերջաւորութիւն ունեցող:  
**ՅՈՒՆԱԿԱՆՅՈՒՑԻՉ**, *Տ. Յոգնականակերտ:*  
**ՅՈՒՆԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բազմակերպ լինելը:  
**ՅՈՒՆԱԿԵՐՏ**, ած. Յոգնակի դարձնող:  
**ՅՈՒՆԱԿԻ**, ած. Բազմաթիւ, բազմօրինակ, շատ: Հկր. Եզակի: Մէկէ աւելի թիւ:  
**ՅՈՒՆԱԿԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յոգնակի լինելը:  
**ՅՈՒՆԱՀԱՄԲԵՐ**, ած. Շատ համբերող:  
**ՅՈՒՆԱՀԱՆՃԱՐ**, *Տ. Բազմահանճար:*  
**ՅՈՒՆԱՀԱԻԱՔ**, *Տ. Բազմահաւաք:*  
**ՅՈՒՆԱՀՈՑ**, ած. Բազմահոծ:  
**ՅՈՒՆԱՀՈՍԱՆ**, *Տ. Բազմահոս:*  
**ՅՈՒՆԱՀՈՉԱԿ**, ած. Բազմահոչակ:  
**ՅՈՒՆԱԶԱՅՆ**, ած. *Տ. Բազմաձայն:*  
**ՅՈՒՆԱԶԵԻ**, *Տ. Բազմաձէ:*  
**ՅՈՒՆԱՃԱՐԱԿ**, ած. Շատ ճարակուած՝ տարածուած:  
**ՅՈՒՆԱԺԱՄԱՆԱԿ**, ած. Երկար ժամանակ տեւող, երկարատեւ:  
**ՅՈՒՆԱՄԵԾԱՐ**, *Տ. Բազմամեծար:*  
**ՅՈՒՆԱՇԱԻՂ**, ած. Շատ շաւիղներ ունեցող:  
**ՅՈՒՆԱՊԱՆՑ**, ած. Շատ պանծալի:  
**ՅՈՒՆԱՊԱՏԻԿ**, *Տ. Բազմապատիկ:*  
**ՅՈՒՆԱՊԱՐԳԵԻ**, *Տ. Բազմապարգէ:*  
**ՅՈՒՆԱՊՏՈՅՏ**, *Տ. Բազմապտոյտ:*  
**ՅՈՒՆԱԶԱՆ**, ած. Շատ ջանք թափած, ժրջան:  
**ՅՈՒՆԱՍԵՆ**, ած. Բազմատեսակ, պէս-

պէս:  
**ՅՈՒՆԱՍՊԱՆ**, ած. Յոգնութիւնից սպառած: Ուժասպառ եղած:  
**ՅՈՒՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ**, *Տ. Բազմավայելուչ:*  
**ՅՈՒՆԱՏԵՆՉ**, *Տ. Բազմատենչիկ:*  
**ՅՈՒՆԱՏԵՍԻԼ**, *Տ. Բազմատեսիլ:*  
**ՅՈՒՆԵԼ**, չբ. Մարմնի որեւէ գործարանի շատ աշխատելուց այլեւս անկարող լինել նրան գործածել: Հկր. Հանգչել, հանգստանալ: Նման. Մի բանի շատ կրկնուելուց ձանձրանալ:  
**ՅՈՒՆԵՐԱՍ**, *Տ. Բազմերամ:*  
**ՅՈՒՆԵՑՆԵԼ**, անց. ձեռ. Յոգնելի:  
**ՅՈՒՆԱՅՈՒՑԻՉ**, ած. Ինչ որ յոգնեցնում է:  
**ՅՈՒՆԻՄԱՍՏ**, *Տ. Բազմիմաստ:*  
**ՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յոգնելը:  
**ՅՈՒՆՕՐԷՆ**, մկ. Շատ կերպով:  
**ՅՈՒԳ(Ի)ՈՅ ՀԱՆԵԼ**, չբ. Խոր ու երկար շունչ արձակել:  
**ՅՈՒՈՎ**, ած. Շատ, բազմաթիւ:  
**ՅՈՒՈՎԱԲԱՆ**, *Տ. Բազմաբան:*  
**ՅՈՒՈՎԱԿԵՐ**, ած. Շատ ուտող:  
**ՅՈՒՈՎԱՆԱԼ**, չբ. Շատանալ:  
**ՅՈՒՈՎԵԼ**, նբ. Շատացնել:  
**ՅՈՒՈՎՈՒԹԻՒՆ**, գ. Շատութիւն:  
**ՅՈՒՈՐՏ**, ած. մկ. Խրոխտ, յանդուգն: Հպարտ, գոռոգ:  
**ՅՈՒՈՐՏԱԲԱՆ**, ած. Յոխորտ խօսող, մեծախօս:  
**ՅՈՒՈՐՏԱԲԱՐ**, մկ. Խրոխտ կերպով:  
**ՅՈՒՈՐՏԱԶԱՅՆ**, ած. մկ. Յոխորտ ձայնով:  
**ՅՈՒՈՐՏԱԼ**, չբ. Խրոխտալ, մեծ-մեծ ջարդել: Հպարտանալ:  
**ՅՈՒՈՐՏԱՆՔ**, գ. Յոխորտալը:  
**ՅՈՒՈՐՏԱՊԱՆՑ**, ած. Փքուող:  
**ՅՈՒՈՐՏՕՐԷՆ**, մկ. Խրոխտաբար:  
**ՅՈՂԴՈՂ**, ած. Անհաստատ:  
**ՅՈՂԴՈՂԵԼ**, նբ. Տատանել:  
**ՅՈՂԴՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Յողողող լինելը:  
**ՅՈՅՁ**, գ. Շարժում, տարուբերում:

<p><i>Ծփանք, Յուզումներ:</i>  <b>ՅՈՅԺ</b>, մկ. Շատ, սաստիկ, ուժգին կերպով:  <b>ՅՈՅԼ</b>, ած. Ծոյլ, հեղգ: Դանդաղ:  <b>ՅՈՅՆ</b>, գ. Յունաստանի բնիկ: Յոյն ցեղից, Յունարեն:  <b>ՅՈՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յոյն լինելը:  <b>ՅՈՅՍ</b>, գ. Սպասելը մի լաւ բանի: Այն անձը կմ առարկան, որի վրայ յոյս ենք դնում: (Եկեղ.) Քրիստոնէական առաքիներինններից մէկը: Փափագ:  <b>ՅՈՅՐ</b>, ած. Գէր, պարարտ, հաստ:  <b>ՅՈՒՆԱԿԱՆ</b>, ած. Յոնիային յատուկ:  <b>ՅՈՒՆԱԿ</b>, գ. Սայլ կմ սայլի մի տեսակ:  <b>ՅՈՒՈՊ</b>, գ. (Կենդ.) Գլխի վրայ խոպոպով կարկաչող թռչունների կարգին պատկանող չուող թռչուն:  <b>ՅՈՒԱԾԻՆ</b>, ած. Վատ ցեղից ծնուած, ստոր:  <b>ՅՈՒԱՆԱԼ</b>, չբ. Յոռի դառնայ, վատանայ:  <b>ՅՈՒՆԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Յոռի՛ի, Աւելի յոռի:  <b>ՅՈՒՆԿԻՐԹ</b>, ած. Վատ կրթուած:  <b>ՅՈՒՆԿՐԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յոռեկիրթ լինելը:  <b>ՅՈՒՆՆԱԼ</b>, չբ. Յոռի դառնայ, վատանայ:  <b>ՅՈՒՆՇՐՁԵԼ</b>, նբ. Դէպի վատը դարձնել:  <b>ՅՈՒՆՏԵՍ</b>, ած. Յոռետեսութեան կողմնակից:  <b>ՅՈՒՆՏԵՍԱԿԱՆ</b>, ած. Յոռետեսի վերաբերեալ:  <b>ՅՈՒՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Փիլիսոփայական հայեացք, ըստ որի ամէն ինչ աշխարհի վրայ վատ է կազմակերպուած:  <b>ՅՈՒՌ</b>, ած. Վատ, անպիտան: Հկր. Լաւ:  <b>ՅՈՒՌԹԻՒՆ</b>, գ. Յոռի լինելը:  <b>ՅՈՎԱԶ</b>, գ. (Կենդ.) Կատուազգիների ցեղին պատկանող խոշոր զիշակեր գազան:</p>	<p><b>ՅՈՎԱՆԱՀԱՒ</b>, գ. (Կենդ.) Անորոշ տեսակի երգեցիկ թռչուն:  <b>ՅՈՎԱՏԱԿ</b>, գ. Ձիու արուն, նժոյգ:  <b>ՅՈՎՊԷՏ</b>, մկ. Ում կմ ինչ բանի պէտք է, անպէտք: Հմնտ. Ումպէտ:  <b>ՅՈՎՏ</b>, գ. Երբայական այբուբենի մի զիրը:  <b>ՅՈՏԱՄՈՐ</b>, ած. մկ. Ոտքի վրայ կեցած:  <b>ՅՈՏԱԿԱՅ</b>, Տ. Ոտնկայ:  <b>ՅՈՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, Տ. Ոտնկացութիւն:  <b>ՅՈՐ</b>, ած. Առատ հոսանք ունեցող, առատութեամբ:  <b>ՅՈՐԱԲԱՆ</b>, ած. Ճոխաբան:  <b>ՅՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ճոխաբանութիւն, խօսքերի առատութիւն:  <b>ՅՈՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Յորդ՝ առատ կերպով:  <b>ՅՈՐԱԲԵԿ</b>, ած. Յորդութիւնը կոտորուած:  <b>ՅՈՐԱԲՈՐԲ</b>, ած. Շատ բորբոքուած:  <b>ՅՈՐԱԲՈՒՆ</b>, ած. Յորդութեամբ՝ առատ բխով:  <b>ՅՈՐԱԳՈՒԹ</b>, ած. Առատագութ:  <b>ՅՈՐԱԼԻ</b>, ած. Յորդ եւ լի:  <b>ՅՈՐԱՄՈՍ</b>, ած. մկ. Յորդաբան:  <b>ՅՈՐԱՀՈՍ</b>, ած. Յորդութեամբ հոսող:  <b>ՅՈՐԱԶՍՅՆ</b>, ած. Առատ՝ ուժեղ ձայն ունեցող (նուագարան):  <b>ՅՈՐԱՆԱԼ</b>, չբ. Յորդ դառնայ:  <b>ՅՈՐԱՇՈՒՆ</b>, ած. Ուժով փչող:  <b>ՅՈՐԱՉՈՒ</b>, ած. Արագութեամբ գնացող:  <b>ՅՈՐԱՋՈՒՐ</b>, ած. Յորդ՝ առատ ջուր ունեցող:  <b>ՅՈՐԱՌԱՍ</b>, ած. Յորդ եւ առատ:  <b>ՅՈՐԱՌԱՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յորդառատ լինելը:  <b>ՅՈՐԱՏԱՐԱՓ</b>, ած. Յորդ տարափի՝ տեղատարափի նման:  <b>ՅՈՐԻԵԼ</b>, նբ. Յորդացնել: Դուրս թափուիլ, զեղուլ:  <b>ՅՈՐԻՌԱՆ</b>, ած. Լաւ եռացող՝ եփելող:</p>
--	--

**ՅՈՐԴԱՆ**, ան. *Յոժար, յոժարամիտ*, մկ. *Յոժարակամ*, ան. *Աշխոյժ, Հկո. Ծանր*:  
**ՅՈՐԴԱՆ**, գ. *Խորհուրդ՝ խրատ՝ խրախուսանք: Թելադրանք*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. *Յորդոր՝ի, Աւելի յորդոր*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱԿ**, գ. *Յորդորական խօսք, յորդորանք: Խրատ*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱԿԱՆ**, ան. *Յորդորելու ընդունակ*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱՀԱՆԱՐ**, ան. *Որով հնարատր է յորդորել*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱՍԻՏ**, ան. *Յոժորամիտ*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱՏԷ**, գ. *Յորդորելը, յորդորելու խօսքեր*:  
**ՅՈՐԴԱՆԱՍԱՀԱՆՁ**, ան. *Յորդորելով պահանջող*:  
**ՅՈՐԴԱՆՅԵԼ**, նբ. *Մեղմ ու համոզիչ խօսքերով մէկին համոզել: Խրատել, թելադրել*:  
**ՅՈՐԴԱՆԻՉ**, ան. *Նա որ յորդորում է*:  
**ՅՈՐԴԱՆՈՐԹԻՒՆ**, գ. *Յորդորելը*:  
**ՅՈՐԴԱՆՈՐԹԻՒՆ**, գ. *Յորդոր լինելը*:  
**ՅՈՐԴՈՐԹԻՒՆ**, գ. *Յորդ լինելը, աստատութիւն: Լիուլի լինելը*:  
**ՅՈՐԴՈՐԵՄ**, գ. *Յորդելը, ջրերի շատանայը: Դուրս թափուիլը*:  
**ՅՈՐԶԱՆԱՀՈՍ**, ան. *Յորձանքներով հոսող: Հեղեղահոս*:  
**ՅՈՐԶԱՆԱՇԱՐԺ**, ան. *Յոռձանքներ շարժող*:  
**ՅՈՐԶԱՆԱՍՈՅՁ**, ան. *Որտեղ յորձանքը, արագ հոսող ջուրը սուզուում է*:  
**ՅՈՐԶԱՆՈՒՏ**, ան. *Որտեղ յորձանք կայ*:  
**ՅՈՐԶԱՆՔ**, գ. *Յորդած ջրերի արագ հոսանք, հեղեղ: Բարձր ու մեծ ալիք: Գետի վարարում*:  
**ՅՈՐԶՈՐԶ**, Տ. *Յորջորջանք*:  
**ՅՈՐԶՈՐԶԱՆՔ**, գ. *Անուանադրութիւն, անուն դնելը*:  
**ՅՈՐԶՈՐԶԵԼ**, նբ. *Անուն դնել, անուանել*:

**ՅՈՐԶՈՐԶՈՒՄ**, գ. *Յորջորջելը, յորջորջանք*:  
**ՅՈՒԴԱ**, գ. *(Յուդա որդու անունից), Յուդայի ցեղը*: ան. *Մատնիչ*:  
**ՅՈՒԴԱՅԱԲԱՐ**, մկ. (Կրօն.) *Յուդայի պէս*:  
**ՅՈՒԴԱՅԱԿԱՆ**, ան. *Յուդայեան*:  
**ՅՈՒԴԱՅԻ**, գ. (ծածկաբ.) *Կաշառք*:  
**ՅՈՒԴԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Յուդայեան ցեղի՝ հրէութեան կրօն*:  
**ՅՈՒԴԻ ՈՒՐԲԱԹ**, գ. (Եկեղ.) *Աւագ շաբաթի Ուրբաթ օրը*:  
**ՅՈՒԶԱԳՐԳԻՌ**, ան. *Յուզմունքից գրող*:  
**ՅՈՒԶԱԴՈՂՈՋ**, ան. *Յուզմունքից դողող*:  
**ՅՈՒԶԱԶԳԱՑՄՈՒՆՔԱՅԻՆ**, ան. *Յուզական եւ զգացմունքային*:  
**ՅՈՒԶԱԿ**, ան. գ. *Փնտռող, քննող*:  
**ՅՈՒԶԱԿԱՆ**, ան. *Յուզուող, ծփացող*:  
**ՅՈՒԶԱԿՈՒՏԱԿ**, ան. *Յուզուելով կուտակուած*:  
**ՅՈՒԶԱՀԱՆՈՍՉ**, ան. *Յուզմունքից հառաչող*:  
**ՅՈՒԶԱՇԽԱՐՀ**, գ. *Յոյզերի աշխարհ*:  
**ՅՈՒԶԱՐԿ**, ան. *Յուզող*:  
**ՅՈՒԶԵԼ**, նբ. *Վերուվայր անել*:  
**ՅՈՒԶԻՉ**, ան. *Յուզող*:  
**ՅՈՒԶՄՈՒՆՔ**, գ. *Յուզուելը*:  
**ՅՈՒԶՈՏ**, ան. *Յուզում*:  
**ՅՈՒԶՈՒՄՆԱԼԻՑ**, ան. *Յուզմունքներով լի*:  
**ՅՈՒԶՈՒՄՆԱՍԷՐ**, ան. *Հոգեկան յուզմունքներ սիրող*:  
**ՅՈՒԼ**, ան. *Դանդաղաշարժ*:  
**ՅՈՒԼԱՆԱԼ**, նբ. *Ծոյլ դառնալ, թուլանալ, անփոյթ դառնել*:  
**ՅՈՒԼԵԱՆ ՏՈՄԱՐ**, գ. *Այն տոմարը, որ հաստատուեց Յուլիոս Կեսարի հրամանով եւ գործածութեան մէջ մտաւ Հռոմում Հռոմի շինութեան 709 թուականին*:

<p><b>ՅՈՒՒԻԿ</b>, գ. Ուլիկ: (Կենդ.) Կիսակապիկների ցեղին պատկանող կապիկ:</p> <p><b>ՅՈՒՒԻՍ</b>, գ. Տարուայ եօթներորդ ամիսը:</p> <p><b>ՅՈՒՒԻՍԵԱՆ</b>, ան. Յուլիսին յատուկ, Յուլիսի:</p> <p><b>ՅՈՒՒՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յոլլ լինելը:</p> <p><b>ՅՈՒԿԿԱ</b>, գ. (Բուս.) Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:</p> <p><b>ՅՈՒՂԱՐԿԱՌՈՐ</b>, ան. գ. Ճանապարհ ձգող, ճանապարհորդին ուղեկցող: Նա որ ննջեցեալին ուղեկցում է մինչև գերեզմանատունը:</p> <p><b>ՅՈՒՂԱՐԿԱՌՈՐԵՆ</b>, նբ. Ննջեցեալին ուղեկցել մինչև գերեզմանատուն:</p> <p><b>ՅՈՒՂԱՐԿԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ննջեցեալին ուղեկցելը մինչև գերեզմանատուն:</p> <p><b>ՅՈՒՂԱՐԿԵՆ</b>, նբ. Ճանապարհ ձգել, մէկին ճանապարհին ուղեկցել: Յուղարկաւորել:</p> <p><b>ՅՈՒՂԻ ԱՆԵՆ</b>, նբ. Ճանապարհ ձգել, ուղարկել:</p> <p><b>ՅՈՒՄՊԷՏՍ</b>, մկ. Անպէտք տեղը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԲԱՆ</b>, ան. Յունարէն լեզուի ոգով գրող:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յունարէն բաներ, ոճեր ու քերականական ձևեր գործածելը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԲԱՆԿ</b>, ան. Որտեղ յոյներ են բնակում:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԳԷՏ</b>, ան. գ. (Հին) յունարէն լեզուի եւ գրականութեան մասնագէտ:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԳԷՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Հին) յունարէնի եւ գրականութեան մասնագիտութիւն:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԴԱԲԱՆ</b>, ան. (Կրօն.) Յունական եկեղեցու դասանութեամբ քրիստոնէայ:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Յունադասան լինելը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱԼԵԶՈՒ</b>, ան. Յունարէն լեզուով խօսող:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՄՕՍ</b>, S. Յունալեզու:</p>	<p><b>ՅՈՒՆԱԿԱՆ</b>, ան. Յոյներին յատուկ, յոյնի:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՍՈՒՏ</b>, ան. Յոյներից կմ Յունաստանից մտած:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՊ</b>, գ. Յունապի ծառի պտուղը, ունապ:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՊԱԳՈՅՆ</b>, ան. Յունապի գոյնով:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՊԻ</b>, գ. (Բուս.) Դժնիկների ցեղից ոչ բարձր փշոտ ծառ:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՍԷՐ</b>, ան. Յոյներին, յունական քաղաքակրթութիւնը սիրող:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՍԻՐԱԿԱՆ</b>, ան. Յունասերին յատուկ:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յունասեր լինելը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՏԱՌ</b>, ան. Յունարէն տառերով գրուած:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՏԵԱՑ</b>, ան. Յոյներին ասող:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՏԵՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Յունատեաց լինելը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՐԷՆ</b>, ան. մկ. Յոյների լեզուով գրուած:</p> <p><b>ՅՈՒՆԱՔԱՐ</b>, գ. Ծարիր, սնգոյր:</p> <p><b>ՅՈՒՆԻՍ</b>, գ. Տարուայ վեցերորդ ամիսը:</p> <p><b>ՅՈՒՆԻՍԵԱՆ</b>, ան. Յունիսին յատուկ:</p> <p><b>ՅՈՒՆՈՒԱՐ</b>, գ. Տարուայ առաջին ամիսը:</p> <p><b>ՅՈՒՆՈՒԱՐԵԱՆ</b>, ան. Յունուարին յատուկ:</p> <p><b>ՅՈՒՇ</b>, գ. Յիշատակ, յիշեցում:</p> <p><b>ՅՈՒՇ-ՅՈՒՇ</b>, ան. մկ. Ուշ-ուշ:</p> <p><b>ՅՈՒՇԱԳԻՐ</b>, գ. Պաշտօնական հաղորդում: Memorandum:</p> <p><b>ՅՈՒՇԱԴՐՈՇՄԱՆԻՇ</b>, գ. Նշանատրանձի կամ իրադարձութեան նուիրումած դրոշմանիշ:</p> <p><b>ՅՈՒՇԱՆՈՒԵՐԱՅԻՆ</b>, ան. Որպէս յուշանուէր տպագրուած:</p> <p><b>ՅՈՒՇԱՎԻՊԱԿ</b>, գ. Յուշագրական վիպակ:</p> <p><b>ՅՈՒՇԱՏԱՂԱԲԱՐ</b>, գ. Որպէս յուշարձան կառուցուող ծառայող տաղաւար:</p>
--	--

<p><b>ՅՈՒՇՏՈՒԿ</b>, ած. <i>Յուշտ եղող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ</b>, ած. <i>Յուսաբեկուելը:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Յուշերին՝ յիշողութիւններին վերաբերող:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՆՈՒԷՐԱՅԻՆ</b>, ած. <i>Որպէս յուշանուէր տպագրուած:</i>  <b>ՅՈՒՇԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Գրուած յիշողութիւններ:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՇԱՏՏՐՈՒՄ</b>, գ. <i>Որեւէ իրողութեան յիշատակը խորհրդանշող շատրուան:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՏԵՏՐ</b>, գ. <i>Ծոցի փոքր տետր կլ գրքոյկ: Յուշերը գրելու տետր:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐԱՐ</b>, ած. <i>Յիշեցնող, նա որ հրապարակով խօսողին կլ դերասանին ցած ձայնով յիշեցնում է խօսքերը:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Յուշարարին յատուկ:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐԱՐԵԼ</b>, նբ. <i>Իրրել յուշարար թելադրել:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Յուշարար լինելը:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐՁԱՆ</b>, գ. <i>Արձան, որը կանգնեցնում են որեւէ նշանատր եղելութեան յիշատակի համար: Նման. Որեւէ յայտնի գրական գործ:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱԳԷՏ</b>, գ. <i>Յուշարձանների մասնագէտ:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Յուշարձան կառուցելը:</i>  <b>ՅՈՒՇԱՐՁԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒՄ</b>, գ. <i>Յուշարձան ստեղծելը:</i>  <b>ՅՈՒՇԵԼ</b>, նբ. <i>Յած ձայնով մէկին թելադրել:</i>  <b>ՅՈՒՇԻԿ</b>, գ. <i>Յիշողութիւններ, անցեալը յիշեցնող գրուածք: Քաղցրիկ, մեղմիկ:</i>  <b>ՅՈՒՇԻԿ</b>, ած. մկ. <i>Կամաց-կամաց, ծանր ու հանդարտ:</i>  <b>ՅՈՒՇԿԱՊԱՐԻԿ</b>, գ. <i>Առասպելական ոգի:</i>  <b>ՅՈՒՇՈՒՆՅ</b>, S. <i>Ուշունց: Հայհոյանք:</i></p>	<p><b>ՅՈՒՌԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Գոռոզանալ:</i>  <b>ՅՈՒՌԹԱՆԱԼ</b>, չբ. <i>Յուրթի՝ արգասանդ դառնալ:</i>  <b>ՅՈՒՌԹԻ</b>, ած. <i>Ջրով ոռոգուած:</i>  <b>ՅՈՒՌԹՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Յուրութներով հմայելը:</i>  <b>ՅՈՒՌՈՒԲՈՒՆ</b>, ած. <i>Յոխորտացող:</i>  <b>ՅՈՒՌՈՒԹ</b>, գ. <i>Կախարդական զարդ, չար աչքի դէմ իր:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԱՐ</b>, մկ. <i>Յուսով յուսալով:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԵԿ</b>, ած. <i>Յոյսը խորտակուած:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԵԿԻՉ</b>, ած. <i>Յուսաբեկ դարձրնող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Յուսաբեկ լինելը:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԲԵՐ</b>, ած. <i>Յոյս բերող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴԻՐ</b>, ած. <i>Յուսադրող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴՐԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Յուսադրող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴՐԱՆՔ</b>, գ. <i>Յուսադրելը:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴՐԵԼ</b>, նբ. <i>Յուսադիր լինել, յոյս տալ:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴՐԻՉ</b>, ած. գ. <i>Նա որ յուսադրում է:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԴՐՈՒՄ</b>, գ. <i>Յուսադրելը:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԹԱՓ</b>, S. <i>Յուսաբեկ, Յուսագուրկ:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԼ</b>, (արեւելահայ լեզուում անգործածական են յուսում եւ, յուսում էի ձեւերը), նբ. <i>Յոյսով ակնկալել:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԼԻ</b>, ած. <i>Ինչ բանի կարելի է յուսալ:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԼԻՐ</b>, ած. մկ. <i>Յոյսով լի:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԼԻՔ</b>, գ. <i>Ինչ բանի որ մարդ յոյս ունի, ակնկալում է ստանալ:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԽԱԲ</b>, ած. մկ. <i>Իր յոյսերի մէջ խաբուած:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԽԱԲԵԼ</b>, նբ. <i>Յոյսերի մէջ խաբել:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԽԱԲՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Յուսախաբուելը:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԿԻՐ</b>, ած. <i>Իր մէջ յոյս կրող:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԿՈՐՈՅՄ</b>, ած. մկ. <i>Յոյսը կորցրած:</i>  <b>ՅՈՒՍԱԿՏՈՒՐ</b>, ած. մկ. <i>Յոյսը կտրած,</i></p>
--	---

յոյսը հասած: **Յուսաբեկ:**  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏ,** անգ. նա՝ որի յոյսը կտրուած խորտակուած է:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏԱԲԱՐ,** մկ. Յուսահատի պէս:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏԱԿԱՆ,** անգ. Յուսահատին յատուկ:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏԵԼ,** Տ. Յուսահատեցնել:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏԵՑՆԵԼ,** անգ. ձեռն Յուսահատելի, յուսահատութեան մէջ ձգել:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏԵՅՈՒՑԻՉ,** անգ. Ինչ որ յուսահատեցնում է:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ,** գ. Յոյսը հասունելը:  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏՈՒԵԼ,** չբ. Յոյսը կտրուել:  
**Հոգեպէս լքուել:**  
**ՅՈՒՍԱՀԱՏՕՐԵՆ,** մկ. Յուսահատաբար, յուսահատ դրութեան մէջ:  
**ՅՈՒՍԱՊԱՏԱՐ,** անգ. Յոյսերով լի:  
**ՅՈՒՍԱՏՈՒ,** անգ. Յոյս տուող:  
**ՅՈՒՍԱՓՈՓԱԳ,** անգ. Յոյսով եւ փափագով լի:  
**ՅՈՒՍՈՎՆԱԼ,** չբ. Յոյսով լինել:  
**ՅՈՒՍՈՎՑՆԵԼ,** անգ. ձեռն Յուսովնալի:  
**ՅՈՒՐԱՆ,** գ. (Բուս.) Ծաղկի կոթուն:  
**ՅՈՒՐԱՆԱՒՈՐՆԵՐ,** գ. (Բուս.) Խոտագզի բոյսերի կարգի մի ցեղը:  
**ՅՍԱԿ,** անգ. Մաքուր, սուրբ: Կենդանի, աշխոյժ, պայծառ, պարզ:  
**ՅՍԱԿԱԲԱՆ,** անգ. Կանտնատր՝ դիրահասկանալի:  
**ՅՍԱԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ,** գ. Յստակաբան լինելը:  
**ՅՍԱԿԱՆՈՍ,** անգ. Յստակ՝ պարզ յօտող:  
**ՅՍԱԿԱՄԻՏ,** անգ. Յստակ՝ մաքուր միտք ունեցող:  
**ՅՍԱԿԱՄՈՒԼ,** անգ. Մոլորեան աստիճանի հասած յստակաբան:  
**ՅՍԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ,** գ. Յստակամոլ լինելը:

**ՅՍԱԿԱՊԱՏՈՒՄ,** անգ. Պարզ՝ հասկանալի կերպով պատմող:  
**ՅՍԱԿԱԶՈՒՐ,** անգ. Յստակ՝ մաքուր ջուր ունեցող:  
**ՅՍԱԿԱՏԵՍ,** անգ. Պարզ՝ պայծառ տեսնող:  
**ՅՍԱԿԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ,** գ. Պայծառ՝ սուր տեսողութիւն:  
**ՅՍԱԿԵԼ,** նբ. Յստակ՝ մաքուր դարձնել, յստակել: Պարզել:  
**ՅՍԱԿԵՑՈՒՄ,** գ. Յստակեցնելը՝ պարզաբանելը:  
**ՅՍԱԿՈՒԹԻՒՆ,** գ. Յստակ լինելը:  
**ՅՍԱԿՈՒՄ,** գ. Յստակելը, յստակուելը:  
**ՅՕՐ,** գ. Կասկ, շաղկապ: (Կազմախ.) Ոսկորի ծայր:  
**ՅՕՐԱԳԱՐ,** անգ. Յօդացաւով հիւանդ, յօդացաւոտ:  
**ՅՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ,** գ. Կազմախօսութեան մասը:  
**ՅՕՐԱԽԱՐԱՅ,** անգ. Յօդերը տեղից շարժած:  
**ՅՕՐԱԿԱՊ,** անգ. Յօդերով կապուած, յօդերը կապուած: (Քրկն.) ա, ե գրերը, որոնք բարդութեան մասերը կապում են իրար հետ:  
**ՅՕՐԱԿԱՊԱՅԻՆ,** անգ. Յօդակապին յատուկ:  
**ՅՕՐԱԿՈՏՈՐ,** անգ. Յօդերից կոտորուած:  
**ՅՕՐԱԿՑԵԼ,** նբ. Իրար հետ կապակցել:  
**ՅՕՐԱԶԱՅՆ,** անգ. Հնչիւն հնչիւնի հետ կցող:  
**ՅՕՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ,** գ. Յօդաձայն լինելը:  
**ՅՕՐԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ,** գ. Չափակցութիւն:  
**ՅՕՐԱԶԼԱՅԻՆ,** անգ. (կզմխ.): Յօդերի եւ ջրերի:  
**ՅՕՐԱՅԱՒ,** գ. Յօդերի (խաղերի) ցաւ:  
**ՅՕՐԱՅԱՒԱԿԱՆ,** անգ. Յօդացաւին յատուկ, վերաբերեալ:



**ՅՕՂԱՑԱՒՈՏ**, ան. *Յողացաւորեամբ հիւանդ:*  
**ՅՕՂԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Ընդհանուր անուն մի խումբ հիւանդութիւնների:*  
**ՅՕՂԱՒՈՐ**, ան. *Յողեր ունեցող:* (Քրկն.)  
*Քերականական յօդ ունեցող:*  
**ՅՕՂԱՒՈՐԵԼ**, նբ. *Հնչիւն հնչիւնի հետ կապակցել:*  
**ՅՕՂԵԼ**, նբ. *Կապել:*  
**ՅՕՂՈՒԱԾ**, գ. *Կապակցութիւն, շաղկապ: Հնչիւնների կապակցութիւն, բառ, խօսք, շարադրութիւն: (Հաշուապ.) Ամսակարկի մէջ՝ մուտքի եւ ելքի ստորաբաժանում ըստ տեսակի: Թերթի մէջ տպուած գրութիւն:*  
**ՅՕՂՈՒԱԾԱԳԻՐ**, գ. *Յօրուածը գրողը:*  
**ՅՕՂՈՒԱԾՈՅ**, ան. *Բաղադրուած, իրար հետ կցուած: Հկո. Պարգ:*  
**ՅՕՂՈՒԱԾՈՏԵՐ**, գ. (Կենդ.) *Կենդանիների տիպար:*  
**ՅՕՂՈՒՄ**, գ. *Յօդելը: Հնչիւններ իրար հետ կապելը:*  
**ՅՕԺԱՐ**, ան. *Պատրաստակամ, հաճ եւ հաւան:*  
**ՅՕԺԱՐԱԲԱՐ**, մկ. *Յօժար կամքով:*  
**ՅՕԺԱՐԱԿԱՄ**, ան. *Յօժար կամքով եղած:*  
**ՅՕԺԱՐԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Յօժարակամ լինելը:*  
**ՅՕԺԱՐԱԿԱՆ**, ան. *Յօժար, կամաւոր:*  
**ՅՕԺԱՐԱՄԻՏ**, ան. *Յօժար, յօժարակամ:*  
**ՅՕԺԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Յօժարամիտ լինելը:*

**ՅՕԺԱՐԱՆԱԼ**, Տ. *Յօժարել:*  
**ՅՕԺԱՐԱՊԷՍ**, մկ. *Յօժարաբար:*  
**ՅՕԺԱՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Յօժարասէր՝ սիրայօժար լինելը:*  
**ՅՕԺԱՐԱՓՈՅԹ**, ան. մկ. *Յօժար եւ փոյթ:*  
**ՅՕԺԱՐԵԼ**, չբ. *Յօժար լինել:*  
**ՅՕԺԱՐԸՆԹԱՅ**, ան. *Յօժարութեամբ ընթացող:*  
**ՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Յօժար լինելը:*  
*Ցանկութիւն: Կամակցութիւն:*  
**ՅՕԺԱՐՈՒԵԼ**, Տ. *Յօժարանալ: Հաւանիլ, համամտիլ:*  
**ՅՕՆԱԿՕՃ**, ան. մկ. *Յօնքերը ճօճող:*  
**ՅՕՆԵՂ**, ան. *Թաւ ու խոշոր յօնքեր ունեցող:*  
**ՅՕՆՔ**, գ. *Ակնակապիճների վերելի կողմում դուրս գցուած երկայնաձեւ ու կամարաձեւ մազեր:*  
**ՅՕՇ-ՅՕՇ**, մկ. *Պատառ-պատառ:*  
**ՅՕՇՈՏԵԼ**, նբ. *Պատառ-պատառ անել:*  
**ՅՕՏ**, գ. *Խաղողի որթի կմ այլ ծառերի էտած ճիւղ:*  
**ՅՕՐԱՋ**, գ. *Յօրանջելը:*  
**ՅՕՐԱՋԵԼ**, չբ. *Օղը խոր ներշնչել:*  
**ՅՕՐԱՋՈՒՄ**, գ. *Յօրանջելը:*  
**ՅՕՐԻՆԵԼ**, նբ. *Օրէնքով մի բան հաստատել: Կերտել, ստեղծագործել:*  
**ՅՕՐԻՆԻՉ**, ան. գ. *Յօրինող: Կերտող:*  
**ՅՕՐԻՆՈՒԱԾ**, գ. *Կարգաւորում, բարեկարգում: Շինուածք:*  
**ՅՕՐԻՆՈՒԱԾԱԿԱՆ**, Տ. *Պարբերաբար:*  
**ՅՕՐԻՆՈՒՄ**, գ. *Յօրինելը: Կերտելը:*

# Ն, ն

**Ն**, գ. Հայերեն այբուբենի քսաներկուերրորդ տառը է և տասներորդերորդ բաղաձայնը Թուայնական չորսարհարի համապատասխան:

**ՆԱԵԻ**, շղկ. Կապույտ է երկու խօսք՝ վերջինով լրացնելով առաջինը: Նմանապես, այլև:

**ՆԱԶ**, գ. Յարգանք, մեծարանք: Կոտրատրուելը: Քմայք, ոչ կամութիւն:

**ՆԱԶԱՆԻ**, ան. Շնորհալի, գեղեցիկ:

**ՆԱԶԱՆԶ**, գ. Օքթեքում:

**ՆԱԶԱՐԱՑԻ**, ան. (Կրօն.), Ուխտաւոր:

**ՆԱԶԱՔԱՅԼ**, մկ. ան. Նազելի քայլուածքով:

**ՆԱԶԵԼԱԲԱՐ**, մկ. Նազանքով:

**ՆԱԶԵԼԱԾՊԻՏ**, ան. Նազելի՝ շնորհալի ժպիտ ունեցող:

**ՆԱԶԵԼԱՃԵՄ**, ան. Նազելի՝ շնորհալի քայլուածք ունեցող:

**ՆԱԶԵԼԱՊԷՄ**, մկ. Նազելի՝ շնորհալի կերպով:

**ՆԱԶԵԼԱՔԱՅԼ**, ան. Նազանքով քայլելով:

**ՆԱԶԵԼԻ**, ան. Քնքոյշ, սիրելի:

**ՆԱԶԻԿ-ՄԱԶԻԿ**, ան. Նազելի, պչրասեր:

**ՆԱԶԼՈՒ**, ան. Չքնաղ, նազելի:

**ՆԱԶՈՎՐԵՅԻ**, ան. (Կրօն.) Նազարէթի քաղաքացի:

**ՆԱԶՈՒԿ**, ան. 1. Քնքոյշ, նուրբ, բարակ:  
2. Գայթալի մի տեսակ:

**ՆԱԺ**, գ. Մի տեսակ հիւանդութիւն:

**ՆԱԺԻՇ**, գ. Կին սպասաւոր, աղային:

**ՆԱՆ**, մկ. Ժամանակով մի ուրիշ բանից առաջ: Հկո. Ապա, յետոյ, վերջը:

**ՆԱՆԱՍՄԻՍ**, գ. Նախորդող ամիս:

**ՆԱՆԱԲԱԶՈՒԿ**, գ. Բազուկի՝ թելի առջելի մասը:

**ՆԱՆԱԲԱՆ**, ան. Տ. Առաջարան:

**ՆԱՆԱԲԱՐԲԱՆ**, ան. Առաջին ասուելիք:

**ՆԱՆԱԲԵՄ**, գ. (Թատր.) Բեմի առաջամասը:

**ՆԱՆԱԲՆԱԳԻՐ**, գ. Նախնական բնագիր:

**ՆԱՆԱԲՆԱԿ**, ան. գ. Առաջ կմ առաջուց մի տեղ բնակող:

**ՆԱՆԱԲՈՅՍ**, ան. Աւելի առաջ բուսած:

**ՆԱՆԱԳԱՀ**, ան. Առաջին գահը: Փոխ.

Նախապատիւ, պետութեան առաջին պաշտօնեան:

**ՆԱՆԱԳԱՀԱԿԱՆ**, ան. Նախագահին յատուկ:

**ՆԱՆԱԳԱՀԵԼ**, բ. Առաջին տեղը դնել:

**ՆԱՆԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախագահ լինելը:

**ՆԱՆԱԳԱՂԱՓԱՐ**, գ. Առաջին գաղափար:

**ՆԱՆԱԳԱՐԱՆԱՅԻՆ**, ան. Գարնան առաջընթաց:

**ՆԱՆԱԳԱԻԹ**, գ. Առաջին գաւիթ: Նախամուտք:

**ՆԱՆԱԳԻԾ**, ան. Առաջուց՝ սկզբնապես գծուած կմ գրուած: գ. (Ճարտար.) Շինութեան նկարագրութիւն գծագրութեամբ էլ խօսքերով, գների ցանկերով:

**ՆԱՆԱԳԻՏԵԼԻՔ**, գ. Սկզբնական գիտելիք: Տարրական գիտելիք:

**ՆԱՆԱԳԻՐ**, ան. գ. Նախ առաջ գրուած:

**ՆԱՆԱԳԻՏ**, ան. Առաջին գտնող՝ հնարող:

**ՆԱՆԱԳԾԵԼ**, բ. Նախագիծ կազմել մի բան անելու, ծրագրել:

**ՆԱՆԱԳԾՈՒՄ**, գ. Նախագծելը:

**ՆԱՆԱԳՆԵԼ**, բ. Առաջուց գնել:

**ՆԱՆԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախագոյ լինելը:

**ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿ**, ան. Նախապէս գուշակող: **Կռահող**:  
**ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿԵԼ**, բ. Գուշակել, նախապէս գիտենալ:  
**ՆԱԽԱԳՈՒՇԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախագուշակելը:  
**ՆԱԽԱԳՐԱՑՈՒՄ**, գ. Նախնական գրանցում:  
**ՆԱԽԱԳՐԵԱԼ**, ան. Առաջ գրում:  
**ՆԱԽԱՂԱՍ**, ան. Առաջ՝ առաջին տեղը դասած:  
**ՆԱԽԱՂԱՍԱԿԱՆ**, ան. Բառից առաջ դրուող:  
**ՆԱԽԱՂԱՍԵԼ**, բ. Առաջ կմ առաջին տեղում դասել:  
**ՆԱԽԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախադաս լինելը: (Քրկն.) Մի քանի բառից բաղկացած խօսք:  
**ՆԱԽԱՂԱՍ**, ան. Առաջուց դատող:  
**ՆԱԽԱՂԷՊ**, ան. Առաջ կմ առաջուց պատահած:  
**ՆԱԽԱՂՈՒՌ**,  
**ՆԱԽԱՂՈՒՌՆ**, գ. Տան կմ այլ շինութեան առաջին դուռը:  
**ՆԱԽԱՂԵԱԼ**, ան. Նախադրում: գ. (Տրամ.) Հաւաքաբանութեան երկու առաջին նախադասութիւններից ամէն մէկը:  
**ՆԱԽԱՂԵԼ**, բ. Առաջ կմ առաջուց դնել:  
**ՆԱԽԱՂՈՅԹ**, գ. Նախնական դրոյթ:  
**ՆԱԽԱՂՈՒՍ**, ան. Սկզբնապէս, նախապէս դրուատում:  
**ՆԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախադրելը: (Քրկն.) Նախադաս գործածուող կապ:  
**ՆԱԽԱՂՈՒՌ**, գ. 1. Շինութեան առաջին դուռը: 2. Որեւէ բանի սկզբնական շքրջանը:  
**ՆԱԽԱԵՐԿՐԱՇԱՐԺԵԱՆ**, ան. Մինչեւ երկրաշարժը եղած:  
**ՆԱԽԱԶԳԱԼ**, բ. Նախապէս զգալ:  
**ՆԱԽԱԶԳԱՑ**, ան. Նախապէս զգացող:  
**ՆԱԽԱԶԳԱՑՈՒՄ**, գ. Անորոշ զգա-

ցողութիւն:  
**ՆԱԽԱԶԳՈՒՇԱԿԱՆ**, ան. Նախազգուշացնող:  
**ՆԱԽԱԶԳՈՒՇԱՆԱԼ**, բ. Նախապէս՝ առաջուց զգուշանալ:  
**ՆԱԽԱԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ**, գ. Նախազգուշանալը:  
**ՆԱԽԱԶԳՈՒՇՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախապէս՝ առաջուց գործ դրում զգուշութիւն սպազայ որոշ չարիքի կմ պատահարի դէմ:  
**ՆԱԽԱԶՈՒԳԱՒՈՐՈՒՄ**, գ. Զուգաւորմանը նախորդող վիճակ:  
**ՆԱԽԱԹՈՌ**, ան. Առաջին աթորը գրուող:  
**ՆԱԽԱԹՈՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախաթոր լինելը:  
**ՆԱԽԱԺԱՄԱՆ**, ան. Առաջինը ժամանող:  
**ՆԱԽԱԺԱՄԱՆԱԿ**, ան. մկ. Ժամանակից առաջ եղած:  
**ՆԱԽԱԼԵԶՈՒ**, գ. Հին՝ սկզբնական՝ մայր լեզու:  
**ՆԱԽԱԼԵՆՍԱՅԻՆ**, ան. Նախալեռներին վերաբերող:  
**ՆԱԽԱՆԱԲ**, ան. (Կրօն.) Առաջին խաբող:  
**ՆԱԽԱՆԱՄԱԿԱՆ**, ան. Նախախնամութեանը վերաբերող:  
**ՆԱԽԱՆԱՄԵԼ**, բ. Խնամք ունենալ մէկի վրայ:  
**ՆԱԽԱՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախախընամելը, կարիքը նախատեսելով հոգալը:  
**ՆԱԽԱՍԱՂԻԿ**, գ. Առաջին ծաղիկ:  
**ՆԱԽԱՍԱՆՈԹ**, ան. Առաջուց ծանօթ՝ յայտնի:  
**ՆԱԽԱՍԱՆՑ**, ան. (Քրկն.) (Բառ), որ անանցական կմ բաղադրական մասնիկը կրում է սկզբից:  
**ՆԱԽԱՍԻՆ**, ան. Առաջ կմ առաջինը ծնում:

<b>ՆԱԽԱԾՆՈՂ</b> , ան. գ. (Կրօն.) Առաջին ծնող:	<b>ՆԱԽԱԶԵՌՆ</b> , ան. Առձեռն պատրաստ:
<b>ՆԱԽԱԿԱԶՄԵԼ</b> , բ. Նախապէս կազմել:	<b>ՆԱԽԱԶԵՌՆԱՐԿ</b> , ան. Առաջինը ձեռնարկող:
<b>ՆԱԽԱԿԱՊ</b> , գ. Առաջին կապը:	<b>ՆԱԽԱԶԵՌՆԵԼ</b> , բ. Առաջինը ձեռնարկել մի բանի:
<b>ՆԱԽԱԿԱՐԱՊԵՏ</b> , գ. Առաջին կարապետ:	<b>ՆԱԽԱԶԵՌՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. Նախաձեռնող լինելը:
<b>ՆԱԽԱԿԵՐՏ</b> , ան. Առաջ՝ սկզբում շինուած:	<b>ՆԱԽԱԶԵՌՆՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. Նախաձեռնելը:
<b>ՆԱԽԱԿԻՐԹ</b> , ան. Սկզբնական կրթութիւն ստացած:	<b>ՆԱԽԱԶԻԳ</b> , ան. Առաջ կմ առաջուց ձգուած:
<b>ՆԱԽԱԿՈՉ</b> , ան. (Կրօն.) Առաջինը կանչուած:	<b>ՆԱԽԱՃԱՆԱՊԱՐՀ</b> , գ. Նախաշաւիղ:
<b>ՆԱԽԱԿՈՐԾԱՆ</b> , ան. Առաջինը կործանուած:	<b>ՆԱԽԱՃԱՇ</b> , գ. Թեթեւ կերակուր:
<b>ՆԱԽԱԿՐԹԱՐԱՆ</b> , գ. Առաջին կրթարան:	<b>ՆԱԽԱՃԱՇԱԿ</b> , գ. Առաջին ճաշակելիք:
<b>ՆԱԽԱԿՐԹԵԼ</b> , բ. Առաջուց՝ սկզբից կրթել:	<b>ՆԱԽԱՃԱՇԵԼ</b> , բ. Նախաճաշ ուտել:
<b>ՆԱԽԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. Նախնական՝ սկզբնական կրթութիւն:	<b>ՆԱԽԱՃԱՇԻԿ</b> , գ. Փոքր՝ համեստ նախաճաշ:
<b>ՆԱԽԱԿՐՕՆ</b> , ան. Նախնական կրօնում եղած:	<b>ՆԱԽԱՄԱՅՐ</b> , գ. Եւա, Ս. կոյս:
<b>ՆԱԽԱՀԱՅՐ</b> , գ. Աղամ, ցեղապետ, նախնիք, պապեր:	<b>ՆԱԽԱՄԱՍՆԻԿ</b> , գ. Բառի սկզբից դրուող մասնիկ: Նախաձանց:
<b>ՆԱԽԱՀԱՅՐԵՆԻՔ</b> , գ. Վաղնջահայրենիք:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐԳԱՐԵ</b> , գ. (Կրօն.) Առաջին մարգարէ (ըստ ժամանակի):
<b>ՆԱԽԱՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. Նախահայր լինելը:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐԴ</b> , գ. Նախապատմական շրջանի մարդ:
<b>ՆԱԽԱՀԱՇԻ</b> , գ. Կատարուելիք ծախսերի եւ սպասուող եկամուտների հաշիւ:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐԴԿԱՅԻՆ</b> , ան. Նախամարդուն վերաբերող:
<b>ՆԱԽԱՀԱՐՈՒԱԾ</b> , գ. Առաջին հարուած:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐՏ</b> , գ. Առաջին կռիւ:
<b>ՆԱԽԱՀԱՐՑ</b> , գ. Առաջին հարց:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐՏԻԿ</b> , ան. գ. Նա որ առաջինը մտնում էր կռուի մէջ, նահատակ:
<b>ՆԱԽԱՀԱՍ</b> , ան. Առաջ հասնող:	<b>ՆԱԽԱՄԱՐՏԻՐՈՍ</b> , գ. (Կրօն.) Առաջին մարտիրոս: Տ. Նախավկայ:
<b>ՆԱԽԱՀԱՍԱԿ</b> , ան. Վաղահասակ:	<b>ՆԱԽԱՄԵՇԱՐ</b> , ան. Ուրիշներից աւելի մեծարուած:
<b>ՆԱԽԱՀՆԱՐ</b> , ան. Առաջին հնարող:	<b>ՆԱԽԱՄԵՇԱՐԵԼ</b> , բ. Ուրիշներից աւելի մեծարել:
<b>ՆԱԽԱՀՆԱՐԵԱԼ</b> , Տ. Նախահնար:	<b>ՆԱԽԱՄԵՂ</b> , ան. (Կրօն.) Առաջին մեղանչող:
<b>ՆԱԽԱՀՐԱՄԱՆ</b> , ան. Ինչ որ առաջին հրամանն է եղել:	<b>ՆԱԽԱՄՈՒՏ</b> , ան. Առաջինը մի բանի մէջ մտնող:
<b>ՆԱԽԱՀՐԱՇ</b> , ան. Գերահրաշ:	<b>ՆԱԽԱՄՈՒՏՔ</b> , Տ. Նախադուր:
<b>ՆԱԽԱԶԱՅՆ</b> , ան. Առաջ կմ առաջին անգամ ձայն հանող:	<b>ՆԱԽԱՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆ</b> , գ. Կանխաւ՝ առաջուց մտածելը:

**ՆԱԽԱՍՏՐՅԱՇՐՁԱՆԱՅԻՆ**, ան. (Մարզ.)  
 Մարզաշրջանին նախորդող:  
**ՆԱԽԱՍՏՐՅՈՑԹԱՅԻՆ**, ան. Մրցոյթին  
 նախորդող:  
**ՆԱԽԱՍՏՐՅՈՒՄՍՅՅԻՆ**, ան. Մրցում-  
 ներին նախորդող:  
**ՆԱԽԱՍՏՈՒՏՔ**, գ. Շինութեան առաջին  
 մուտքը:  
**ՆԱԽԱՅԱՅՏԱԲԱՐ**, մկ. Նախայայտ  
 կերպով:  
**ՆԱԽԱՅԱՆՑԱՆՔ**, գ. (Կրօն.) Առաջին՝  
 սկզբնական յանգանք:  
**ՆԱԽԱՅԱՐԱՊԱՐՈՑԿ**, ան. (Քրկն.)  
 (Բառ), որ պարոյկը կրում է վերջնութե-  
 ր վանկի վրայ:  
**ՆԱԽԱՅԱՐՁԱԿ**, ան. Նա որ առաջինն է  
 յարձակուում:  
**ՆԱԽԱՅԱՐՁԱԿՈՒՄ**, գ. Առաջին՝ սկզբի  
 յարձակումը:  
**ՆԱԽԱՅԱՓՇՏԱԿԵԼ**, բ. Առաջուց յա-  
 փըշտակել:  
**ՆԱԽԱՆԱՀՍԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախա-  
 նահատակելը:  
**ՆԱԽԱՆԴԱՄ**, գ. Առաջին անդամը:  
**ՆԱԽԱՆԻՍ**, գ. Ժողովի բացումէն ա-  
 ռաջ կատարուած նիստ:  
**ՆԱԽԱՆԻԹ**, Տ. Պրոտոպլազմ: Նիւթ մը  
 բաղադրութեան մէջ մտնող պարզագոյն  
 տարր: Հում նիւթ:  
**ՆԱԽԱՆԿԱՐ**, գ. Առաջին նկար:  
**ՆԱԽԱՆԿԱՐԻՉ**, ան. Նա որ նախա-  
 նրկարում է:  
**ՆԱԽԱՆՁ**, գ. Չարութեան զգացում,  
 սրտնեղութիւն:  
**ՆԱԽԱՆՁԱԲԵԿ**, ան. Նախանձից  
 բեկուող: Նախանձից ինքն իրեն ուտող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱԼԻՑ**, ան. Նախանձով լի:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՄՆԻՐ**, ան. Նախանձով՝  
 նախանձայուզութեամբ հետամուտ մի  
 բանի: Մեծ եռանդով մի բան պաշտ-  
 պանուող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՄՆԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նա-

խանձախնդիր լինելը:  
**ՆԱԽԱՆՁԱԿԻՑ**, ան. Ուրիշին նախան-  
 ձելով նրա հետ մրցող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՄԻՏ**, ան. Մտքումը նախան-  
 ձող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՆՔ**, գ. Նախանձ:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՌՈՒՄ**, Տ. Նախանձախնդիր:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՄԷՐ**, ան. Բարի նախանձ  
 ունեցող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱՐԿՈՒՄ**, ան. Նախանձ շար-  
 ժող:  
**ՆԱԽԱՆՁԱԻՈՐ**, ան. Բարի նախանձ  
 ունեցող:  
**ՆԱԽԱՆՁԵԼ**, բ. Չարանալ, սրտնեղել,  
 Բարի նախանձ զգալ:  
**ՆԱԽԱՆՁԵԼԻ**, ան. Նախանձ շարժող:  
**ՆԱԽԱՆՁԿՈՏ**, Տ. Նախանձոտ:  
**ՆԱԽԱՆՁՈՏ**, ան. Շատ կլ յաճախ նա-  
 խանձող:  
**ՆԱԽԱՆՁՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախանձոտ  
 լինելը:  
**ՆԱԽԱՆՁՈՐԴ**, ան. գ. Ուրիշի վրայ  
 նախանձող:  
**ՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախանձոտ լի-  
 նելը:  
**ՆԱԽԱՆՇԱՆ**, գ. Առաջին նշան:  
**ՆԱԽԱՆՑԵԱԼ**, ան. Շատ վաղուց ան-  
 ցած:  
**ՆԱԽԱՇԱՐ**, ան. Շարքի մէջ առաջինը:  
**ՆԱԽԱՇԱՐԺԻՉ**, ան. գ. Առաջինը շար-  
 ժող:  
**ՆԱԽԱՇԱԻՐ**, գ. Նախկին՝ առաջին  
 շաւիղ: Տարրական գիտելիք:  
**ՆԱԽԱՇԵՆ**, ան. Ամենից առաջ շինուած:  
**ՆԱԽԱՊԱՀԱԿ**, գ. (Ռազմ.) Առաջաւոր  
 պահակադիրը:  
**ՆԱԽԱՊԱՇԱՐԵԼ**, բ. Առաջուց պաշա-  
 րել:  
**ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՄՈՒՆՔ**, գ. Առանց ստոյգ  
 գիտութեան առաջուց կազմուած  
 թիւր կարծիք:  
**ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՈՒՄ**, գ. Նախապաշա-

րելը:

**ՆԱԽԱՊԱՇՏՊԱՆԱԿԱՆ**, ան. Նախապաշտպանության վերաբերեալ:  
**ՆԱԽԱՊԱՇՏՊԱՆԵԼ**, բ. Նախօրօք պաշտպանության միջոցներ ձեռք առնել:  
**ՆԱԽԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախապաշտպանությունը: Ատենախօսության նախնական պաշտպանությունը:  
**ՆԱԽԱՊԱՊ**, գ. Հօր կմ մօր պապը:  
**ՆԱԽԱՊԱՏԻՒ**, ան. Պատուով առաջին:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՃԱՌ**, գ. Առաջին պատճառը:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՍԱԿԱՆ**, ան. Պատմական ժամանակից առաջ եղած:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՆԷՇ**, գ. Առաջին շարքի պատնեշ՝ պատուար:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԱՐ**, գ. Առաջին շարքի պատուար: Պատնեշ, թումբ:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼ**, բ. Նախապատի դարձնել:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՈՒԵԼԻ**, ան. Նախապատի:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախապատի լինելը:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏ**, ան. Նախապատրաստում:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ**, ան. Նախապատրաստության վերաբերեալ:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԵԼ**, բ. Առաջուց պատրաստել:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԻՉ**, ան. Նա որ նախապատրաստում է:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նախապատրաստում նախապատրաստում լինելը:  
**ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ**, գ. Նախապատրաստելը:  
**ՆԱԽԱՊԱՐԻՄՊ**, գ. Առաջին՝ արտաքին պարիսպ:  
**ՆԱԽԱՊԷՍ**, մկ. Նախ, նախ եւ առաջ: Նախօրօք:  
**ՆԱԽԱՊՍԱԿ**, ան. Առաջինը պսակում:

**ՆԱԽԱՋՐՉԵՂԵՂԵԱՆ**, Տ. Անդրջրհեղեղեան:

**ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆԵԼ**, բ. Առաջուց սահմանել:  
**ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Նախասահմանելը:  
**ՆԱԽԱՍԱՌՈՅՑ**, ան. Առաջուց սառած: Սառոյցէն առաջ:  
**ՆԱԽԱՍԱՐԿԱԻԱԳ**, գ. (Եկեղ.) Առաջին սարկաւագ:  
**ՆԱԽԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Առաջուց ասելը ինչ որ յետոյ պետք է լինի:  
**ՆԱԽԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Առաջին սենեակը:  
**ՆԱԽԱՍԻՐԱՍ**, ան. Առանձին սէր, առաւելապէս սիրելի: Ամէնքէն աւելի սիրած:  
**ՆԱԽԱՍԻՐՏ**, գ. (Կազմախ.) Սրտի վերի երկու խորշերից ամէն մէկը:  
**ՆԱԽԱՍԿԶԲ**, գ. Առաջին սկիզբ, սկզբընապատճառ: (Կրօն.) Առաջնորդ, կարապետ:  
**ՆԱԽԱՍՊԱՆ**, ան. Նա որ որսի ժամանակ առաջինն է որս սպանում:  
**ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ**, ան. (Կրօն.) Ամէն բանից առաջ՝ առաջինը ստեղծում:  
**ՆԱԽԱՍՏԵՂԾՕՐԷՆ**, բ. Ի սկզբանէ:  
**ՆԱԽԱՍՐԱՀ**, գ. Առաջին սրահ:  
**ՆԱԽԱՎԱՆՃԱՆ**, գ. Առաջին վախճանում, վաղաժամ վախճանում:  
**ՆԱԽԱՎԱՆՃԱՆԵԱԼ**, ան. Նախկին մենած, ննջեցեալները:  
**ՆԱԽԱՎԱՃԱՌԵԼ**, բ. (Իրաւբ.) Պայմանագրերով մի բան վաճառել:  
**ՆԱԽԱՎԱՃԱՌՔ**, գ. (Իրաւբ.) Վաճառելու պայմանագիր:  
**ՆԱԽԱՎԱՍՏԱԿ**, ան. գ. Առաջին անգամ վաստակածը:  
**ՆԱԽԱՎԱՐՉԵԼ**, բ. Նախօրօք վարձել կմ նախօրօք վարձատրել:  
**ՆԱԽԱՎԵՐՋՆԹԵՐ**, ան. (Քրկն.) Նախավերջինից կմ վերջընթերից մի վանկ առաջ:

<p><b>ՆԱԽԱՎԵՐՁԻՆ</b>, ան. Վերջինից մեկով առաջ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՎԿԱՅ</b>, ան. գ. Առաջին վկայող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՎԿԱՅԵԼ</b>, բ. Առաջուց վկայել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, ան. գ. (Եկեղ.) Նախավկայ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՎՃԱՐ</b>, Տ. Կանխավճար:</p> <p><b>ՆԱԽԱՎՃԻՌ</b>, Տ. Կանխավճիռ: Առաջին վճիռ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍ</b>, գ. Նախատինք:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱԼԻՑ</b>, ան. Նախատական խօսքերով լի:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱԿԱՆ</b>, ան. Նախատինք պարունակող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱԿՈՑ</b>, ան. Խայտատակում:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱԼՔ</b>, Տ. Նախատինք:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱՐԵՐՔ</b>, գ. Նախնական, սկզբնական գիտելիքները:</p> <p><b>ՆԱԽԱՍԱՐՐ</b>, գ. Առաջին՝ սկզբնական տարր:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵԼ</b>, բ. Խօսքով կմ գործով ծանր վիրատրանք հասցնել: Հկր. Գովել, դրուատել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵԼԻ</b>, ան. Նախատինքի արժանի:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵՂԵԱԿ</b>, ան. Առաջուց տեղեակ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵՍ</b>, ան. Առաջուց տեսնող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵՍԱՐԱՆ</b>, գ. Թատրոնական բեմի առաջատր մասը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵՍԵԼ</b>, բ. Լինելիքը առաջուց տեսնել: Նախապես հաշուի առնել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԵՍՈՒՉ</b>, ան. Նախատեսող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԻՆՔ</b>, գ. Նախատելը, նախատուելը: Անօթանք տալը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԻՉ</b>, ան. գ. Նա որ նախատում է, նախատող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԻՊ</b>, ան. գ. Սկզբնական տիպ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏԻՐԵԼ</b>, բ. Առաջուց տիրել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՊԱԻՈՐԱԿԱՆ</b>, ան. Նախատիպ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՊՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Առաջուց տրպունած օրինակ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՐԱՍԱԴՐԵԼ</b>, բ. Սկզբից՝ կան-</p>	<p>խաւ տրամադրել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՐԱՍԱԴՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Սկզբից տրամադրում լինելը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՕՆԱԿ</b>, ան. Տօնից առաջ լինելիք, տօնին նախընթաց: գ. (Եկեղ.) Եկեղեցական հանդէս կմ պաշտամունք:</p> <p><b>ՆԱԽԱՏՕՆԵԼ</b>, բ. (Եկեղ.) Տօնի նախընթաց երեկոյին տօնել, նախատօնակ կատարել:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐ</b>, գ. Ընդարձակ գաւառի կմ նահանգի կառավարիչ: Հայ իշխանական տոհմերու գլխապետ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐ</b>, գ. Պետական կառավարման բարձրագոյն անդամ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐ</b>, ան. (Կրօն.) Նախ՝ ամենից առաջ արումած՝ ստեղծում, նախաստեղծ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐԱԳՈՒՆՆ</b>, գ. Նախարարների գունդը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Նախարարին յատուկ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐԱՊԵՏ</b>, գ. Նախարարների պետ: Վարչապետ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐԵԱՆ</b>, գ. Նախարարների կազմը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախարարի իշխանութիւն՝ իրաւունք:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄ</b>, գ. Սկզբնատրում:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐՄԱՏ</b>, գ. Նախնական արմատ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՐՇԱԻ</b>, ան. Առաջին արշաւանք:</p> <p><b>ՆԱԽԱՑՈՒՑԱԿ</b>, գ. Առաջին ցոյց տուող, առաջնորդ: Սկզբնական ցուցակ:</p> <p><b>ՆԱԽԱԻՈՐ</b>, ան. Նախնական:</p> <p><b>ՆԱԽԱՓԱՆՈՒՍՏ</b>, ան. Առաջին փախչող:</p> <p><b>ՆԱԽԱՓՈՐՉ</b>, գ. Առաջին՝ սկզբնական փորձ:</p> <p><b>ՆԱԽԱՔԱՅԵԼ</b>, գ. Առաջին քայլը: Առաջին փորձը:</p> <p><b>ՆԱԽԱՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ</b>, ան. Քրիստոնէութիւնից առաջ եղած:</p>
---	--

<p><b>ՆԱԽԴԻՐ</b>, ան. Նախադիր:  <b>ՆԱԽԵԼՈՒԶԱԿ</b>, գ. Անուանի գող:  <b>ՆԱԽԵՆԹԱԴԵԼ</b>, բ. Առաջուց ենթադրել:  <b>ՆԱԽԵՐԳ</b>, Տ. Նախերգություն: Նախերգանք:  <b>ՆԱԽԵՐԳԱԿ</b>, գ. Նախերգանք:  <b>ՆԱԽԵՐԳԱՆՔ</b>, գ. Երգի կմ երգեցողության ներածություն:  <b>ՆԱԽԵՐԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խօսքի՝ գրուածքի սկզբնատրություն:  <b>ՆԱԽԵՐՁԱՆԻԿ</b>, ան. Ամենաերջանիկ:  <b>ՆԱԽԸԼԹԱՅ</b>, ան. Առջեւից ընթացող՝ վազող՝ գնացող: Մի անցքից առաջ կատարուած:  <b>ՆԱԽԸԼԹԱՅԱԲԱՐ</b>, մկ. Նախընթաց կերպով:  <b>ՆԱԽԸԼԹԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Առաջ ընթանալը:  <b>ՆԱԽԸԼԹԱԿ</b>, գ. Թեթեւ կերակուր երեկոյեան դէմ:  <b>ՆԱԽԸԾԱՅ</b>, ան. Առաջին անգամ ընծայուած:  <b>ՆԱԽԸԿԱԼ</b>, ան. Նախ ընդունող, նախընդունակ:  <b>ՆԱԽԸՆՏԵԼ</b>, ան. Առաջուց ընտելացած:  <b>ՆԱԽԸՆՏՐԱԲԱՐ</b>, մկ. Նախընտրելով:  <b>ՆԱԽԸՆՏՐԵԱԼ</b>, ան. Սկզբից ի վեր կմ առաջուց ընտրուած:  <b>ՆԱԽԸՆՏՐԵԼ</b>, բ. Ընտրել իբրեւ առաջին:  <b>ՆԱԽԸՆՏՐԵԼԻ</b>, ան. Ինչ որ պէտք է նախընտրել: Գերադասելի:  <b>ՆԱԽԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախընտրելի լինելը:  <b>ՆԱԽԻՄԱՅ</b>, ան. Առաջուց իմացող:  <b>ՆԱԽԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախիմաց լինելը:  <b>ՆԱԽԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Կրօն.) Ծայրագոյն կմ բացարձակ իշխանություն (աստծու):  <b>ՆԱԽԻՐ</b>, գ. Խոշոր եղջերաւոր անասունների խումբ:</p>	<p><b>ՆԱԽԾԻՆ</b>, ան. Նախածին:  <b>ՆԱԽԿԻՆ</b>, ան. Բուն առաջին, սկզբի: Նախորդ:  <b>ՆԱԽՃԻՐ</b>, գ. Սպանդ:  <b>ՆԱԽՃԻՔ</b>, յոզն. գ. Որսի մէջ կոտորած, Պատերազմի մէջ կոտորած, արիւնահեղություն: Սպանդ, կոտորած:  <b>ՆԱԽՆԱԿԱՆ</b>, ան. Սկզբնական, ամենից առաջ եղած:  <b>ՆԱԽՆԱԿԵՐՏ</b>, ան. Սկզբում շինուած:  <b>ՆԱԽՆԻ</b>, ան. Առաջին, սկզբի, նախկին, վաղեմի:  <b>ՆԱԽՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Աւագություն:  <b>ՆԱԽՇ</b>, գ. Զարդանկար:  <b>ՆԱԽՇԱՂՈՒԱԳ</b>, ան. Նախշերով դրուագուած:  <b>ՆԱԽՇԵԼ</b>, բ. Նախշերով զարդարել:  <b>ՆԱԽՇՈՒՆ</b>, ան. Նախշերով զարդարուած:  <b>ՆԱԽՇՔԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նախշքարի արհեստը:  <b>ՆԱԽՈՐ</b>, ան. Սրանից առաջ եղած:  <b>ՆԱԽՈՐԵԼ</b>, բ. Մէկից կմ մի բանից առաջ լինել:  <b>ՆԱԽՈՐՄ</b>, գ. Պատին կմ պարսպին յենուած առաջաւոր պատ:  <b>ՆԱԽՈՐՈՇԵԼ</b>, բ. Նախապէս՝ առաջուց որոշել:  <b>ՆԱԽՈՐՈՇՈՒՄ</b>, գ. Նախորոշելը:  <b>ՆԱԽՈՒՍՏ</b>, ան. Սկզբից ի վեր:  <b>ՆԱԽՈՒՏԵՍՏԱՐԱՆ</b>, գ. Խորտկարան:  <b>ՆԱԽԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հիւանդությունների առաջն առնելը դեղերով կմ առողջապահական միջոցներով:  <b>ՆԱԽՐԱՊԱՆ</b>, գ. Նախիրը արածեցնող:  <b>ՆԱԽՐԱՏԱՓ</b>, գ. Տափ, որտեղ նախիրն արածում է:  <b>ՆԱԽՐԱՐԱՄՏ</b>, Տ. Նախրապան:  <b>ՆԱԽՕՐԵԱԿ</b>, գ. Մի անցքի՝ դէպքի նախընթաց օրը:  <b>ՆԱԽՕՐՕՔ</b>, մկ. Օր առաջ: Նախապէս:  <b>ՆԱԽՔԱՆ</b>, գ. Մի բանից առաջ:</p>
---	---



<p><b>ՆԱՀԱՆԳ</b>, գ. Մի պետութեան երկրի խոշոր բաժանումներից ամէն մէկը:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆԳԱԿԱՆ</b> } ած. Նահանգի վերա- <b>ՆԱՀԱՆԳԱՅԻՆ</b> } քերական:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆԳԱԳՆՈՒԻՄ</b>, S. Նահանգապետ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆԳԱՊԵՏ</b>, գ. Նահանգի քաղաքացիական պետ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆԳԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նահանգապետ լինելը:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆԴ</b>, ած. Յոգնած, դադարած:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆՁ</b>, գ. Յետ քաշուելը, տեղի տալը ուժեղի առաջ: (Ռազմ.) Անյաջող կրուից յետոյ զօրամասի յետ քաշուելը կանոնաւոր կերպով:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆՁԱՅԻՆ</b>, ած. Նահանջ տարուայ վերաբերեալ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆՁԵԼ</b>, բ. Յետ քաշուել, վանել, ընկրկել:</p> <p><b>ՆԱՀԱՆՁՈՒՄ</b>, գ. Նահանջելը:</p> <p><b>ՆԱՀԱՊԵՏ</b>, գ. Մի տոհմի՝ ցեղի նախահայրը:</p> <p><b>ՆԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. Նահապետներին եւ նահապետութեան յատուկ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նահապետ լինելը:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿ</b>, ած. գ. Կրուի մէջ առաջ վազող, առաջամարտիկ: (Եկեղ.) Հաւատի՝ եկեղեցու պաշտպանութեան համար կեանքը դնող, մարտիրոս:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿԱԿԱՆ</b>, ած. Նահատակին եւ նահատակութեան յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿԱԿԻՑ</b>, ած. Նահատակութեան ընկեր:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿԵԼ</b>, բ. (Եկեղ.) Հաւատի՝ եկեղեցու պաշտպանութեան համար սպանել կը տանջել:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿԵԼԻ</b>, ած. Նահատակութեան ենթակայ:</p> <p><b>ՆԱՀԱՍԱԿՈՒՄ</b>, գ. Նահատակուելը:</p> <p><b>ՆԱԴԱՇ</b>, գ. Նկարիչ:</p>	<p><b>ՆԱԴԱՐԱՅ</b>, գ. Արեւելեան երաժշտական փոքրիկ թմբուկ:</p> <p><b>ՆԱԴԻՇՏ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ տեսակի խոտ:</p> <p><b>ՆԱՄ</b>, ած. Խոնաւ, թացութիւն առած:</p> <p><b>ՆԱՄԱԶ</b>, գ. (Արաբ.-թրք.) (Կրօն.) Մահմետականի աղօթք:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿ</b>, գ. Գրուածք, գրութիւն: Հմմտ. Գահ-նամակ: Համառօտ գրութիւն: Երկու անձի միջեւ գրաւոր հաղորդակցութիւն:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՐԱՇԻՄ</b>, ած. գ. Նամակատան պաշտօնեայ, որ նամակները տանում տէրերին է յանձնում:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՐԵՐ</b>, ած. գ. Նամակը բերող:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԳԻՆ</b>, գ. Նամակի զինը:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԳԻՐ</b>, գ. Նամակը գրող անձը:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նամակ գրելը: Նամակներով հաղորդակցութիւն:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԴՐՈՇՄ</b>, գ. Պետական դրոշմաւոր փոքրիկ թուղթ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԹՈՒՂԹ</b>, գ. Նամակ գրելու թուղթ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՄՐԱՐ</b>, գ. Թղթէ ծրար՝ պահպանակ, որի մէջ դնում են նամակը:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱԿԻՐ</b>, ած. Նամակ տանող-բերող, սուրհանդակ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՆԻ</b>, գ. Նամակներ: Նամակաշար:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՆԻՇ</b>, S. Նամակաղբղում: Դրոշմանիշ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՆ</b>, S. Թղթատարական գրասենեակ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՏՈՒՓ</b>, S. Նամակներու յատուկ տուփ:</p> <p><b>ՆԱՄԱԿԱՅՐՈՒԲՉ</b>, ած. Նամակները գրուող:</p> <p><b>ՆԱՄԱՆԱՆԱՆ</b>, S. Մանաւանդ:</p> <p><b>ՆԱՄԱՐ</b>, ած. Երկչոտ, ժլատ: Հկո. Վեհանձն:</p> <p><b>ՆԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նամարդ լինելը, ցածրհոգի լինելը:</p>
--	--

<p><b>ՆԱՄԵՏ</b> } <b>ՆԱՄՈՏ</b> } ան. Նամ դիպած, քիչ խոնա- ւացած: Թրջուած, տամուկ: <b>ՆԱՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Խոնաւութիւն: Թաց: <b>ՆԱՅ</b>, ան. Խոնաւ: գ. Մեղմ արտա- սանուող հնչիւն: <b>ՆԱՅԱՂ</b>, գ. (Դիցար.) Յունական դիցա- բանութեան մէջ՝ հոսող ջրերի աստուա- ծուհի: <b>ՆԱՅԱՅ</b>, գ. (Կենդ.) Թունաւոր օձերի ցեղին պատկանող խոշոր ու սաստիկ վնասակար օձ: <b>ՆԱՅԵԼ</b>, բ. Հայեացքը մի կողմ կմ մի բանի վրայ ուղղել: Ուշադրութիւն դարձնել: Հետեւել մէկին: Սպասել, Դի- տել, Տնտղել, Աչքի անցընել, Փորձել՝ իմանալ, <b>ՆԱՅՈՂ</b>, ան. գ. (Մնտ.) Բախտ նայող, եղունգի նայող՝ բախտագուշակութեան համար: <b>ՆԱՅՈՒՄՕՔ</b>, գ. Նայելու կերպը: <b>ՆԱՆ</b>, գ. Մայր մայրիկ: <b>ՆԱՆԴՈՒ</b>, գ. (Կենդ.) Երեք մատնանի ջայլ(ե)ամ: <b>ՆԱՆԻԿ</b>, գ. (Մանկ.) Քուն: <b>ՆԱՆԻՐ</b>, ան. Ունայն, սին, դատարկ: <b>ՆԱՆԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ունայնախօ- սութիւն: <b>ՆԱՆԿ</b>, S. Սանկի տակ: <b>ՆԱՆՐԱԷԶՈՒ</b>, ան. Դատարկաբան, գրախօս: <b>ՆԱՆՐԱԽՈՂ</b>, ան. Պարապ մտածող, տղայամիտ: <b>ՆԱՆՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Դատարկ բա- նէրով գրադուելը: <b>ՆԱՆՐԱԿԱՆ</b>, ան. Նանիր: Դատարկա- յին, սին: <b>ՆԱՆՐԱՄԻՏ</b>, ան. Դատարկամիտ: <b>ՆԱՆՐԱՊԱՏԻՐ</b>, ան. Դատարկ բանէրով խաբող: <b>ՆԱՆՐԱՄԷՐ</b>, ան. Դատարկ՝ չնչին բա- նէր սիրող:</p>	<p><b>ՆԱՆՐԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նանրասէր լի- նէլը: <b>ՆԱՆՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նանիր՝ դատարկ՝ սնտոյի լինելը: <b>ՆԱՇ</b>, գ. Մեռելը հանգստարան տանելու պատգարակ: <b>ՆԱՉԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Անճարութիւն: <b>ՆԱՊԱՍՏԱԿ</b>, գ. (Կենդ.) Կրծողների կարգին պատկանող փոքր կենդանի: <b>ՆԱՊԽ</b>, <b>ՆԱՊՂ</b>, <b>ՆԱԲԿ</b>, գ. (Բուս.) Փշոտ ճիւղերով ծառ: <b>ՆԱՊՈԼԷՈՆ</b>, գ. Նապոլէոնի պատկերով ուկէ դրամ: <b>ՆԱՌ</b>, գ. Ուղտերի կարաւանի առաջ- նորդ: <b>ՆԱՏԻՐ</b>, գ. Երկնականարի ամենացած կէտը: Հկռ. Ջենիթ: <b>ՆԱՐ</b>, գ. (Պարս.) Տապալի (Թաւլոս): <b>ՆԱՐԿԱՏԱԽՏԱԿ</b>, գ. Նարդախաաղի տախտակ: <b>ՆԱՐԿՈՍ</b>, գ. (Բուս.) Հոտաւէտ ծաղիկ: <b>ՆԱՐԿՈՍՏԳՈՅՆ</b>, ան. Նարդոսի գոյն ունեցող: <b>ՆԱՐԿՈՍԱԿԱՆ</b>, ան. Նարդոսին յա- տուկ: <b>ՆԱՐԿՈՍԵԱՆ</b>, ան. Նարդոսի: <b>ՆԱՐԵԿ</b>, գ. Գր. Նարեկացու յորինած աղօթամատոյց գիրքը: <b>ՆԱՐԻՋ</b>, գ. Նարնջենիի պտուղը: <b>ՆԱՐԿԻՍՏՁՊԻՆԵՐ</b>, գ. (Բուս.) Միա- բլթակ տունկերի կարգ: <b>ՆԱՐՄԱՆԱԶՈՒԿ</b>, ան. Փափուկ մե- ծացած: <b>ՆԱՐՋԱԳՈՅՆ</b>, ան. Նարնջի գոյն ունե- ցող: <b>ՆԱՐՋԱԴԵՂՆԱԻՈՒՆ</b>, ան. Դեղինի երանգով նարնջագոյն: <b>ՆԱՐՋԱԾԱՂԻԿ</b>, գ. Նարնջենու ծաղիկ: <b>ՆԱՐՋԱՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նարինջ մշակելը: <b>ՆԱՐՋԱՆՈՑ</b>, գ. Նարնջենիների տըն- կարան:</p>
---	---

<p><b>ՆԱՐԱՋԱՋՈՒՐ</b>, գ. Նարնջի հիւթից պատրաստած ախորժեղի քաղցր ըմպելիք:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋԱՍՍԱՆ</b>, գ. Նարնջենիների այգի:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋԱՎԱՃԱՌ</b>, ան. գ. Նարինջ վաճառող:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋԵՆԻ</b>, գ. (Բուս.) Կիտրոնագոգիների ճեղին պատկանող մշտադալար միջակ մեծութեան շքեղ ծառ:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋԻ</b>, գ. Թունատր սումախ:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋԻՂ</b>, գ. Նարնջի կեղեւներից հանած իւղ:</p> <p><b>ՆԱՐԱՋՐԻ</b>, գ. Ոգելից ըմպելիք:</p> <p><b>ՆԱՐՏ</b>, (Պարսկ.) նշանակում է քուէ, զար:</p> <p><b>ՆԱՐՏԱԽԱՂ</b>, գ. Նարտիի խաղ:</p> <p><b>ՆԱՐԴԱՆ</b>, գ. (Բուս.) Անորոշ բոյս:</p> <p><b>ՆԱՐՏԵԼ</b>, բ. Նարտի խաղալ:</p> <p><b>ՆԱՐՏԻ</b>, գ. Նարտախաղի տախտակ, նարտախաղ:</p> <p><b>ՆԱՐՏՕՏ</b>, գ. Գոյնզգոյն թելերից ոլորած հաստ թել:</p> <p><b>ՆԱՐՏՍԱՆԵՐԿ</b>, գ. Նարտներ ներկող, թելեր կմ կտորները զանազան գոյներով ներկող:</p> <p><b>ՆԱԻ</b>, գ. Մեծ կմ փոքր կառուցուածք փայտից կմ մետաղից, մէջը փորոքով, որ ջրերի վրայով կարող է շարժուել:</p> <p><b>ՆԱԻԱԲԱՋՍՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւերի բազմութիւն, նաւատորմիդ:</p> <p><b>ՆԱԻԱԲԵՎ</b>, ան. Որի նաւը բեկուել՝ խորտակուել է:</p> <p><b>ՆԱԻԱԲԵՎՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւերի բեկում, նաւերի խորտակում:</p> <p><b>ՆԱԻԱԲԵՆ</b>, գ. Նաւի վրայ բարձած բերք:</p> <p><b>ՆԱԻԱԳԼՈՒԽ</b>, գ. Ջրաղացի նաւի գլուխը:</p> <p><b>ՆԱԻԱԳՆԱՅ</b>, ան. Նաւով գնացող, նաւով ճանապարհորդող:</p>	<p><b>ՆԱԻԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւով երթելու կողմնակալ կմ բեռների փոխադրութիւն:</p> <p><b>ՆԱԻԱՋ</b>, գ. Նաւի վրայ ծառայող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՋԵԼ</b>, բ. Աւազի տակ ծածկել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՋՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւազ լինելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւի բեռնաթափը:</p> <p><b>ՆԱԻԱԽԵՑԻ</b>, գ. (Կենդ.) Խեցեւորքների մի տեսակ:</p> <p><b>ՆԱԻԱԽԻՃ</b>, գ. Խիճ, որ անում են նաւի մէջ:</p> <p><b>ՆԱԻԱԽՂՈՒՆՋ ԱԿՕՍԱԻՈՐ</b>, գ. (Կենդ.) Խեցեւորքների մի տեսակ:</p> <p><b>ՆԱԻԱԽՈՒՄԲ</b>, գ. Նաւերի խումբ:</p> <p><b>ՆԱԻԱԽՑԻՎ</b>, գ. Խցիկ կմ շատ փոքր սենեակ նաւերում:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎ</b>, գ. Փոքր նաւ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՋՍ</b>, գ. Նաւի կազմածք:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՋԵՆ</b>, ան. Նաւակի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՍՈՒՐՋ</b>, գ. Կամուրջ, որ կազմուած է մի քանի իրար հետ կցուած նաւակներից:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՅԱՐԱՆ</b>, գ. Նաւակայան:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՌՈՅՑ</b>, ան. գ. Նաւ կառուցող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՏԷՐ</b>, գ. Նաւակի տէր:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՏԻՔ</b>, գ. Բացման հանդէս: (Եկեղ.) Վարդափառի, վերափոխման եւ խաչի տօների շաբաթ օրը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐԳ</b>, գ. Նաւերի կարգ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱԻԱՐ</b>, գ. Նաւակ վարող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԻՎ</b>, գ. Փոքր նաւակ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎՈՐԵԼ</b>, բ. Նաւի վրայ՝ ալեկոծութեան ենթարկուել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւի՝ ալեկոծութեան ենթարկուելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎՈՐՈՒՄ</b>, գ. Նաւակոծուելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎՈՐՈՅՄ</b>, ան. Նաւը խորտակող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՀԱՆԳԻՍՏ</b>, գ. Յամաքի մէջ առաջացած ծովախորշ: Փոխ. Հանգիստ՝ խաղաղ վիճակ:</p>
---	---

<p><b>ՆԱԻԱՀԱՆԳՍՏԱՅԻՆ</b>, ան. Նաւահանգրստին յատուկ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՀԱՆԴԷՊ</b>, ան. Նաւի դէմ, նաւի շարժման հակառակ ուղղութեամբ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՀԱՆԴԵՍ</b>, գ. Պատերազմական նաւերի հանդէս:</p> <p><b>ՆԱԻԱԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւը պարաններով գետն ի վեր ձգելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱԶԻԳ</b>, ան. գ. Նա որ պարանով նաւը ձգում է գետն ի վեր:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԱԿՈՅԿ</b>, գ. Մակոյկի ձեւ, նաւակ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԱՏՈՅՑ</b>, գ. Կառուցուածք նաւահանգստում:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԱՐՏ</b>, գ. Նաւերի պատերազմ իրար հետ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԱՐՏԻԿ</b>, ան. Նաւով կմ նաւի վրայ կրողող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՈՒՏ</b>, գ. Նաւ մտած՝ նաւ նստած մարդ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՅԻՆ</b>, ան. Նաւին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՆՈՐՈԳԱՆՈՑ</b>, գ. Նաւանորոգարան:</p> <p><b>ՆԱԻԱՇԷՆ</b>, ան. գ. Նաւ շինող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՇԻՆԱՐԱՆ</b>, գ. Նաւեր շինելու տեղ՝ արհեստանոց:</p> <p><b>ՆԱԻԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւ շինելու արուեստը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՊԱՇԱՐՈՒՄ</b>, գ. Նաւերով թշնամու նաւահանգիստը պաշարելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՊԵՏ</b>, գ. Նաւի պետը՝ գլխաւոր հրամանատարը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ան. Նաւապետին յատուկ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւապետ լինելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍԱՐԴ</b>, գ. Հայկական տոմարի առաջին ամիսը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԵԼ</b>, բ. Նաւը կառավարել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏԻ</b>, գ. Նաւի դեկավար:</p> <p><b>ՆԱԻԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւաստի լինելը:</p>	<p><b>ՆԱԻԱՎԱՐ</b>, գ. Նաւը վարող՝ կառավարող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐԱԿԱՆ</b>, ան. Նաւավարին յատուկ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐԵԼ</b>, բ. Նաւը վարել՝ կառավարել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐՁ</b>, գ. Այն գումարը, որ տըր-տում է նաւով ճանապարհորդելու համար:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւավար լինելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՎԱՐՈՒՄ</b>, Նաւակառավարում:</p> <p><b>ՆԱԻԱՏԷՐ</b>, գ. Նաւի տէրը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՏՈՍՄ</b>, գ. Նաւով ճանապարհորդելու համար տոմս:          ՆԱԻԱՏՈՐՄ } գ. Նաւերի տորմիդ:          ՆԱԻԱՏՈՐՄԻԴ }  <b>ՆԱԻԱՐԱՆ</b>, գ. Պատերազմական նաւեր շինելու եւ նորոգելու տեղ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿԵԼ</b>, բ. Նաւագնաց լինել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿԵԼԻ</b>, ան. Որի վրայ կարելի է նաւարկել:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿՈՒ</b>, ան. գ. Նաւող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւարկելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿՈՒՂԻ</b>, գ. Նաւարկելու ուղի:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. Նաւարկելը:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐՇԱԻ</b>, գ. Նաւերի արշաւ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՐՏԱԿ</b>, գ. Ծովահէն:</p> <p><b>ՆԱԻԱՅՈՒԿ</b>, գ. Նաւի ցռուկ:</p> <p><b>ՆԱԻԱՔԱՐՇ</b>, ան. Նաւը քարշող:</p> <p><b>ՆԱԻԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նաւը քարշողը:</p> <p><b>ՆԱԻԵԼ</b>, բ. Նաւով ճանապարհորդել:          ՆԱԻԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ } Տ. Նաւարկու-          ՆԱԻԸՆԹԱՑՔ }          թիւն:</p> <p><b>ՆԱԻԸՆԿԷՑ</b>, գ. Նաւ խորտակող (նաւական):</p> <p><b>ՆԱԻԹԱԲԵՐ</b>, ան. Նաւթ բերող:</p> <p><b>ՆԱՎԹԱԲՈՒՐԳ</b>, գ. Նաւթի բուրգ:</p> <p><b>ՆԱԻԹԱԼԻՆ</b>, գ. (Քիմ.) Ածխածնային ջրածին:</p>
--	---

**ՆԱԻԹԱԼԻՑ**, ան. Նաւթով լիքը:  
**ՆԱԻԹԱԽԱՆՈՒԹ**, գ. Խանութ, որտեղ նաւթ են վաճառում, նաւթի խանութ:  
**ՆԱԻԹԱՀԱՆՔ**, գ. Նաւթի հանք, նաւթ հանելու տեղ:  
**ՆԱԻԹԱՀՈՐ**, գ. Հոր, որը փորում են՝ գետնի՝ տակից նաւթ հանելու համար:  
**ՆԱԻԹԱՃՐԱԳ**, գ. Ճրագ, որ վառում է թորած նաւթով:  
**ՆԱԻԹԱՅԻՆ**, ան. Նաւթին յատուկ:  
**ՆԱԻԹԱՇԱՍ**, ան. Որտեղ նաւթը շատ է, նաւթալից:  
**ՆԱԻԹԱՇԽԱՐՀ**, գ. Այն աշխարհը՝ տեղը՝ քաղաքը, ուր նաւթի արդիւնաբերութիւնը շատ զարգացած է:  
**ՆԱԻԹԱՎԱՃԱՌ**, ան. գ. Նաւթ վաճառող:  
**ՆԱԻԹԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նաւթավաճառ լինելը:  
**ՆԱԻԹԱՍԱՐ**, ան. Նաւթ կրող:  
**ՆԱԻԹԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐԱՎԱՆ**, ան. Նաւթի արդիւնաբերութեան յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՆԱԻԹԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐՈՂ**, գ. Նաւթի արդիւնաբերութեամբ զբաղուող:  
**ՆԱԻԹԱՐԴԻՒՆԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նաւթի արդիւնաբերութիւն:  
**ՆԱԻԹՈՏ**, ան. Վրան նաւթ քուած:  
**ՆԱԻԹՈՏԵԼ**, ք. Նաւթ քսել:  
**ՆԱԻԹՈՒՂԻ**, գ. Նաւթի ճանապարհ (խողովակներով):  
**ՆԱԻՈՂ**, գ. Նաւթով ճանապարհորդող, նաւագնաց:  
**ՆԱԻՈՂԱՎԱՆ**, ան. Նաւորդին յատուկ:  
**ՆԱԻՈՒՂԻ**, գ. Ծովային ճանապարհ:  
**ՆԱԻՄԱՏ**, ան. Ընչաքաղց, ազահ:  
**ՆԱԻՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նաւ վարձելը:  
**ՆԱՓՈՐՏՆ**, գ. (Եկեղ.) Հոգեւորականի վերնաշապիկ:  
**ՆԱՓՈՐՏԱՊԱՏ**, ան. (Եկեղ.) Նափորտով պատած, կմ ինչ որ իբրեւ նափորտ

պատում է՝ ծածկում է:  
**ՆԱՔԱՐԱԿԻՏ**, գ. Հին փոքր դրամ:  
**ՆԳԱԾԱՂԻԿ**, գ. (Բուս.) Խոպոպաւորների կարգին պատկանող խոտեղէն բոյս:  
**ՆԳԵԼ**, ք. Նիզով խորտակել, քանդանդել:  
**ՆԳՈՅՐ**, գ. (Հնգ.) Փոքր տաշտակ:  
**ՆԵԱՐ**, գ. Տ. Ջիղ: (Բուս.) Նուրբ փայտեղէն թելեր:  
**ՆԵԱՐԱԼԵՁՈՒԱԲԱՆԱՎԱՆ**, գ. Նեար-դալեզուաբանութեանը յատուկ՝ վերաբերող:  
**ՆԵԱՐԱԿԵՐ**, ան. Նեարդեր քայքայող:  
**ՆԵԱՐԱՀՈԳԵԲՈՒԺԱՎԱՆ**, ան. Նեարդաբանական եւ հոգեբուժական:  
**ՆԵԱՐԱՍՍԱՇԿԱԲՈՐԲ**, գ. (բժշկ.): Մաշկի՝ նեարդային բնոյթի բորբոքում:  
**ՆԵԱՐԱՅԻՆ**, ան. Նեարդին յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՆԵԱՐԱՎԻՐԱԲՈՅԺ**, գ. Նեարդավիրաբուժութեան մասնագէտ:  
**ՆԵԱՐԱՎԻՐԱԲՈՒԺԱՎԱՆ**, ան. Նեարդավիրաբուժութեանը վերաբերող:  
**ՆԵԳՐ**, ան. գ. Մարդկային ցեղ սեւ գոյնով:  
**ՆԵՒ**, գ. Գործարանաւոր մարմինների քայքայում: Ապականում:  
**ՆԵՒԱԾ**, ան. Հոտած:  
**ՆԵՒԱԿԱՆ**, ան. Նեխուելու ընդունակ, նեխուող:  
**ՆԵՒԱՀՈՏ**, ան. Նեխածի հոտ ունեցող:  
**ՆԵՒԱՀՈՏԵԼ**, ք. Նեխելով հոտել:  
**ՆԵՒԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նեխահոտ ունենալը:  
**ՆԵՒԵԼ**, ք. Քայքայուել: Ապականիլ:  
**ՆԵՒԵԼԻ**, ան. Ինչ որ ընդունակ է նեխուելու:  
**ՆԵՒԻՉ**, ան. Նեխեցնող: Ապականող:  
**ՆԵՒՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նեխուելը:  
**ՆԵՒՈՒՄ**, գ. Նեխուելը: Ապականած:

**ՆԵՒՈՒՏ**, ան. Նեխման ենթարկուելու ընդունակ:  
**ՆԵԿՏԱՐ**, գ. Հստ յուն. դիցաբանության անմահություն պարզեւող ըմպելիք:  
**ՆԵԿՏԱՐԱԲԵՐ**, ան. Նեկտար բերող:  
**ՆԵՂ**, ան. Քիչ լայնություն ունեցող:  
**ՆԵՂ(Ա)ԲԵՐԱՆ**, ան. Նեղ բերան ունեցող:  
**ՆԵՂԱԾԻՐ**, ան. Նեղ ծիր ունեցող (երկաթուղի): Հկր. Լայնածիր:  
**ՆԵՂԱՀԱՅԵԱՑ**, ան. Նեղ աշխարհայեացքի տէր, կարճ մտածող:  
**ՆԵՂԱՀԱՒԱՏ**, ան. Խոր հաւատ չունեցող:  
**ՆԵՂԱՃԱԿԱՏ**, ան. Նեղ ճակատ ունեցող:  
**ՆԵՂԱՄԱՀ**, ան. մկ. Նեղութեան մէջ կմ նեղություններից մեռած:  
**ՆԵՂԱՆԱԼ**, բ. Նեղ դառնալ, նեղ գալ: Փոխ. Չարանալ:  
**ՆԵՂԱՆՁՈՒԿ**, ան. Նեղ եւ անձուկ:  
**ՆԵՂԱՆՑՔ**, գ. Նեղ արանք, անց:  
**ՆԵՂԱՉՔ**, ան. Նեղ աչքեր ունեցող:  
**ՆԵՂԱՄԱՍՏ**, ան. Նեղացած լինելով սաստող:  
**ՆԵՂԱՅԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նեղացած լինելը:  
**ՆԵՂԱՅՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ նեղացնում է, նեղացնող:  
**ՆԵՂԵԼ**, բ. Նեղություն պատճառել:  
**ՆԵՂԻՉ**, ան. գ. Նա որ նեղում է, նեղող:  
**ՆԵՂԼԻԿ**, ան. Շատ նեղ, փոքր:  
**ՆԵՂԿԵԿ**, ան. Բաւական նեղ:  
**ՆԵՂՍՈՐԹԵԼ**, բ. Վշտանալ:  
**ՆԵՂՆԱԼ**, Տ. Նեղանալ:  
**ՆԵՂՈՒԾԱՔ**, ան. գ. Բնակութեան համար նեղ, փոքր:  
**ՆԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նեղ նեղուածք լինելը: Փոխ. Չարչարանք:  
**ՆԵՂՍԻՐՏ**, ան. Փոքր անախորժությունից նեղացող:  
**ՆԵՂՍԻՐՏԱՆԻ**, ան. Նեղ սիրտ ունեցող:

**ՆԵՂՍԻՐՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նեղսիրտ լինելը:  
**ՆԵՄՆԵՄ**, գ. (Մանկ.) Ուտելիք:  
**ՆԵՅՏՐՈՆ**, գ. (Ֆիզ.) Ատումի կորիզի մէջ գտնուող մասնիկը:  
**ՆԵՆԳ**, գ. Գաղտնի չար դիտաւորություն մէկի դէմ: Հկր. Պարզ, անկեղծ:  
**ՆԵՆԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, Տ. Նենգախօսութիւն:  
**ՆԵՆԳԱԲԱՐ**, մկ. Նենգի պէս:  
**ՆԵՆԳԱԲԱՐՈՅ**, ան. Նենգ բարքով:  
**ՆԵՆԳԱԳՈՐԾԵԼ**, բ. Նենգութիւն գործել:  
**ՆԵՆԳԱԴԱԻ**, գ. Նենգ ու դաւադիր:  
**ՆԵՆԳԱԺՊՏԱԼ**, բ. Նենգօրէն ժպտալ:  
**ՆԵՆԳԱԼԻ**, ան. Նենգութեամբ լի:  
**ՆԵՆԳԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նենգախոհ լինելը:  
**ՆԵՆԳԱԽՕՍ**, ան. Նենգ կմ նենգութիւն խօսող:  
**ՆԵՆԳԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նենգախօս լինելը:  
**ՆԵՆԳԱՄԻՏ**, ան. Նենգ մտածող:  
**ՆԵՆԳԱՄՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նենգամիտ լինելը:  
**ՆԵՆԳԱՇԱՀ**, ան. Նենգ խարդախ առեւտուր անող:  
**ՆԵՆԳԱՊԱՏԻՐ**, ան. Խարէական, ստապատիր:  
**ՆԵՆԳԱՎԱՃԱՌ**, ան. Խարդախ վաճառող:  
**ՆԵՆԳԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Խարդախ վաճառում (ուրիշի իրի կմ գրաւ դրած իրի):  
**ՆԵՆԳԱԻՈՐ**, ան. Նենգ, նենգամիտ:  
**ՆԵՆԳԵԼ**, բ. Նենգութիւն անել մէկի դէմ, դաւաճանել:  
**ՆԵՆԳԻՉ**, ան. գ. Նա որ նենգում է, նենգող:  
**ՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նենգ լինելը, Խարդախութիւն:  
**ՆԵՊՈՒԿ**, գ. (Կենդ.) Օղակաւոր խեցեւորթների կարգին պատկանող փոքր

<p>ձուռաձե կենդանի:</p> <p><b>ՆԵՈ</b>, գ. Ներոն կայսրի անունից:</p> <p><b>ՆԵՍՏՈՐԱԲԱՐ</b>, մկ. (Եկեղ.) Նեստոր հերետիկոսի պէս:</p> <p><b>ՆԵՍՏՈՐԱԿԱՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Նեստորին յատուկ:</p> <p><b>ՆԵՍՏՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Նեստորի քարոզած վարդապետութիւնը:</p> <p><b>ՆԵՍՏՈՐԱՆՄԱՆ</b>, ած. (Եկեղ.) Նեստորի նման:</p> <p><b>ՆԵՏ</b>, գ. Բարակ ու կլոր փայտի կմ եղեգի ձող: (Օսովկար.) Կանգուն: Աղեղի արձակած սլաք:</p> <p><b>ՆԵՏԱԳԻ</b>, գ. (Կենդ.) Սրագի խեցեմորթների կարգին պատկանող խեցգետին:</p> <p><b>ՆԵՏԱԶԱՐԿ</b>, ած. Նետով զարկուած:</p> <p><b>ՆԵՏԱԼԻՑ</b>, ած. Նետերով լիքը:</p> <p><b>ՆԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. գ. Նետ արձակելու տեղ:</p> <p><b>ՆԵՏԱԿԱՄԱՐ</b>, ած. Նետի նման կամար ունեցող:</p> <p><b>ՆԵՏԱՀԱՐ</b>, ած. Նետով զարնող:</p> <p><b>ՆԵՏԱՀԱՐԵԼ</b>, բ. Նետով զարնել:</p> <p><b>ՆԵՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նետահարելը:</p> <p><b>ՆԵՏԱԶԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նետ արձակելը:</p> <p><b>ՆԵՏԱԶԵԻ</b>, ած. Նետի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՆԵՏԱԶԻԳ</b>, ած. Նետ ձգող, նետ արձակող:</p> <p><b>ՆԵՏԱՄՈՒՆ</b>, ած. Նետը միտուած:</p> <p><b>ՆԵՏԵԼ</b>, բ. Սկզբն. նշ. աղեղը նետով զինել: Նետը աղեղով արձակել: Հրացան արձակել: Դէն ձգել: Գոյնը տալ փոխել:</p> <p><b>ՆԵՏՈՂ</b>, ած. գ. Նա որ նետում է:</p> <p><b>ՆԵՏ ՈՒ ԱՂԵՂ</b>, գ. Նետ եւ աղեղ: Բուրդ զգելու աղեղ:</p> <p><b>ՆԵՏՕԶ</b>, գ. Օձի մի տեսակ:</p> <p><b>ՆԵՐ</b>, Տ. Նէր:</p> <p><b>ՆԵՐ</b>, Նէրս, Մասնիկ:</p> <p><b>ՆԵՐԱԲՆԱԿ</b>, ած. Ներսը բնակող:</p> <p><b>ՆԵՐԱԳԱՆԿ</b>, գ. (Կազմախ.) Գանկի զլիս սկաւառակի ներսի կողմը:</p>	<p><b>ՆԵՐԱԴԵՏ</b>, գ. Գործիք, որով դիտում են մարդու ներքին նեղ գործարանները, ինչպէս արգանդը, միզափամփուշտը եւն:</p> <p><b>ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ</b>, ած. Ներս տանող, դէպի ներս առաջնորդող: Փոխ. Նախապատրաստական:</p> <p><b>ՆԵՐԱԾԵԼ</b>, բ. Ներս բերել: Հկո. Արտահանել:</p> <p><b>ՆԵՐԱԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներս բերելը, ներս մտցնելը: Հկո. Արտածութիւն:</p> <p><b>ՆԵՐԱԾՈՒՄ</b>, գ. Ներածելը:</p> <p><b>ՆԵՐԱՄԲԻՈՆԱՅԻՆ</b>, ած. Ամբիոնի ներսի:</p> <p><b>ՆԵՐԱՄՍԵԱՅ</b>, ած. Մի ամսուայ:</p> <p><b>ՆԵՐԱՆՀԱՏԱԿԱՆ</b>, ած. Անհատի ներաշխարհում եղած:</p> <p><b>ՆԵՐԱՆՁ</b>, ած. Անձնատրուած, անձնատր:</p> <p><b>ՆԵՐԱՆՁԱԿԱՆ</b>, ած. Ներանձն, հոգեղէն, բանական:</p> <p><b>ՆԵՐԱՆՁԱԿԱՆԱՅՈՒՄ</b>, գ. Ներանձնական դատնալը դարձնելը լինելը:</p> <p><b>ՆԵՐԱՆՁԱՆԱԼ</b>, բ. Անձնատրուել:</p> <p><b>ՆԵՐԱՌԱՄՈՒԵԼԱԿԱՆ</b>, ած. Առասպելի մէջ պարունակուող:</p> <p><b>ՆԵՐԱՌԵԱԼ</b>, ած. մկ. Ներս առնելով, մէջը հաշուելով:</p> <p><b>ՆԵՐԱՌՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներս ընդունելը:</p> <p><b>ՆԵՐԱՐԿԵԼ</b>, բ. Սրակիչով մարմնի մէջ դեղ ջուր կմ այլ հեղուկ ածել:</p> <p><b>ՆԵՐԱՐԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներարկելը:</p> <p><b>ՆԵՐԱԻԱՐՏ</b>, ած. Աւարտին հասած, վերջին:</p> <p><b>ՆԵՐԲԱԿԱՅԻՆ</b>, ած. Բակերի ներսում եղած:</p> <p><b>ՆԵՐԲԱՆԱԳԱՅ</b>, ած. Նա որ քայլելիս յենուում է ամբողջ ներբանի վրայ: Հկո. Մատնագնաց:</p> <p><b>ՆԵՐԲԵՌՆԵԼ</b>, բ. Ներմուծել համակարգի կամ հեռախօսի մէջ:</p> <p><b>ՆԵՐԲԵՌՆՈՒՄ</b>, գ. Ներբեռնելը:</p>
--	---

<p><b>ՆԵՐԲՈՂ</b>, գ. Ներբողեան:  <b>ՆԵՐԲՈՂԱԲԱՆ</b>, ած. գ. Ներբող ասող, ներբողող:  <b>ՆԵՐԲՈՂԱԼԻ(Ց)</b>, ած. Ներբողով՝ գովեստով լի:  <b>ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Ներբող պարունակող, գովասանական:  <b>ՆԵՐԲՈՂԱՆՈՒՆ</b>, ած. Որի անունը ներբողում է:  <b>ՆԵՐԲՈՂԵԼ</b>, բ. Ներբողով հռչակել:  <b>ՆԵՐԲՈՂԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ ներբողում է, ներբողող:  <b>ՆԵՐԿԱՂԹ</b>, գ. Մի երկիր գաղթելը:  <b>ՆԵՐԿԱՍՑ</b>, ած. Տուեալ տարածքի սահմաններում նրա բնակիչների համար կազմակերպուող:  <b>ՆԵՐԿՈՑ</b>, ած. Մէջտեղում եղած՝ գտնուած, մէջը եղած:  <b>ՆԵՐԿՈՑԱԿԱՆ</b>, ած. Ներգոյ, մէջը եղած: (Քրկն.) Անուն մի հոլովի:  <b>ՆԵՐԿՈՑԱԿԱՆԱԿԵՐՏ</b>, ած. (Քրկն.) Ներգոյական հոլով կազմող:  <b>ՆԵՐԿՈՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Մէջը գոյութիւն ունեցող:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄԱԲԱՐ</b>, մկ. (Քրկն.) Ներգործականի նշանակութեամբ:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄԱԿԱՆ</b>, ած. Ներգործող:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներգործական լինելը:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄԱԿԻՑ</b>, ած. Միասին ներգործող, անբաժան գործակից:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄԵԼ</b>, եցի, բ. Մի բանի մէջը՝ խորը գործել:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներգործելը:  <b>ՆԵՐԿՈՐՄՈՒՆ</b>, ած. Ներգործող:  <b>ՆԵՐԿՐԱԻԵԼ</b>, բ. Գրաւել իր մէջ:  <b>ՆԵՐԿՐԱԻՈՒՄ</b>, գ. Ներս գրաւելը:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿ</b>, ած. մկ. Որի մէջ կայ ներդաշնակութիւն:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿԱՆ</b>, ած. (Երաժ.) Երաժըշտական եղանակ:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿԱՊԷՍ</b>, մկ. Ներդաշնակ</p>	<p>կերպով:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿԱԻՈՐ</b>, ած. Որի կազմիչ մասերն իրար հետ համաձայն են:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿԵԼ</b>, բ. (Երաժ.) Հիմնական եղանակի վրայ նրան համապատասխան երկրորդական եղանակներ յորինել:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿԻՉ</b>, ած. գ. Նա որ ներդաշնակում է, ներդաշնակող:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներդաշնակ՝ ախորժալուր լինելը: (Երաժ.) Երաժըշտական գիտութեան մի մասը: Ոճի ուսումնասիրութեան մի մասը:  <b>ՆԵՐՄԱՇԱԿՕՐԷՆ</b>, Տ. Ներդաշնակապէս:  <b>ՆԵՐՄՐՈՂ</b>, գ. Ներդրում կատարող:  <b>ՆԵՐՄՐՈՒՄ</b>, գ. Մի տեղ դնելը՝ մուծելը: Դրամական ներդրում:  <b>ՆԵՐԵԼ</b>, բ. Յանցանքը անտես անել, յանցանքի համար չպատժել, թողութիւն շնորհել: Պարտքից ազատ կացուցանել, հանդուրժել:  <b>ՆԵՐԵԼՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներելը:  <b>ՆԵՐԶՍՏԱԲԱՆ</b>, գ. Ներքին գեղձերի հիւանդութիւնների մասնագէտ՝ ներգեղձաբան:  <b>ՆԵՐԶԳԱՅԱԿԱՆ</b>, ած. Իր մէջ զգայական:  <b>ՆԵՐԶԳԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներքին զգայողութիւն:  <b>ՆԵՐԸՆՈՒՆԱԿ</b>, ած. Իր մէջ ընդունող:  <b>ՆԵՐԸՆՈՒՆԵԼ</b>, բ. Իր մէջ ընդունել:  <b>ՆԵՐԹԱԿՆ</b>, գ. Մեծ մուկ:  <b>ՆԵՐԺԱՅՈՒՅԻՆ</b>, ած. Ժայռերի ներսում գտնուող:  <b>ՆԵՐԻՇՄԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Մարդու ներսում իշխող, իշխանութեան ներսում:  <b>ՆԵՐԼԵԶՈՒԱԿԱՆ</b>, ած. Լեզուի մէջ:  <b>ՆԵՐԽՈՂԱՆՈՑԱՅԻՆ</b>, ած. (փխբ.) Հասարակութեանը անյայտ, ծածուկ, ոչ հանրայայտ:  <b>ՆԵՐԽՈՂԵՄԱԿԱՆ</b>, ած. Խոհական,</p>
--	---



զգաստ, զգայուն:

**ՆԵՐՒՈՒԺԵԼ**, բ. Ներս խուժել, ներս թափուել: Գրոհել:

**ՆԵՐՄՍԵԼ**, բ. Ներս ծծել:

**ՆԵՐՄՈՎԱՅԻՆ**, ած. Մովի մէջ եղած:

**ՆԵՐՄՈՒԱՏԵԼ**, բ. Ներսից ծուատել՝ քայքայել:

**ՆԵՐԿ**, գ. Գունատրիչ նիւթ:

**ՆԵՐԿԱԳՈՐԾ**, Տ. Ներկարար:

**ՆԵՐԿԱԼԵԼ**, բ. Բռնել եւ ներսը պահել:

**ՆԵՐԿԱԼՈՒՄ**, գ. Ներկալելը:

**ՆԵՐԿԱՄՈՅ**, ած. Ներկուած:

**ՆԵՐԿԱՄԱՆ**, գ. Ներկ պահելու աման:

**ՆԵՐԿԱՅ**, ած. Ժամանակակից: Մէջը՝ ներսը եղող: Հկո. Բացակայ, այժմեան: Հկո. Անցեալ: (Քրկն.) Բայերի այն ժամանակը, որ ցոյց է տալիս թէ գործողութիւնը տեղի է ունենում այն միջոցին, երբ ասողը խօսում է:

**ՆԵՐԿԱՅԱՆԱԼ**, բ. Առաջը գտնուել, պատահել: Դիմել:

**ՆԵՐԿԱՅԱՐԱՆ**, գ. Այն տեղը, որտեղ մէկը մէկին ներկայանում է:

**ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԵԼ**, անց. ձեւ Ներկայանալի: Պատկերացնել, խաղալ որեւէ թատերական խաղ

**ՆԵՐԿԱՅԱՅՈՒՄ**, գ. Ներկայացնելը:

**ՆԵՐԿԱՅԱՅՈՒՑԻՉ**, գ. Նա որ լիազօրուած է մէկի կողմից՝ նրան ներկայացնելու, Պատուիրակ:

**ՆԵՐԿԱՅԱՅՈՒՑՉԱԿԱՆ**, ած. Ներկայացուցչին յատուկ:

**ՆԵՐԿԱՅԱՅՈՒՑՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներկայացուցիչ լինելը:

**ՆԵՐԿԱՅԱՅՈՒՑՉՈՒՇԻ**, գ. Ներկայացուցիչ իզական սեռի:

**ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներկայ լինելը:

**ՆԵՐԿԱՆԻԹ**, գ. Նիւթ, որից ներկ է պատրաստուում:

**ՆԵՐԿԱՊՆԱԿ**, գ. Փոքրիկ բարակ տախտակ, որի վրայ նկարիչը բաց է անում ու խառնում ներկերը:

**ՆԵՐԿԱՎԱՃԱՆ**, ած. գ. Ներկի վաճառական:

**ՆԵՐԿԱՎԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներկավաճառ լինելը:

**ՆԵՐԿԱՏՈՒ**, ած. Ներկ տուող:

**ՆԵՐԿԱՏՈՒՆ**, գ. Ներկարարի գործավայր:

**ՆԵՐԿԱՏՈՒՆԿ**, գ. Տունկ, որից ներկ է ստացուում:

**ՆԵՐԿԱՐԱՐ**, ած. գ. Արհեստաւոր, որ թելեր՝ կտորներ է ներկում զանազան գոյներով:

**ՆԵՐԿԱՐԱՐԱԿԱՆ**, ած. Ներկարարին յատուկ:

**ՆԵՐԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներկարար լինելը:

**ՆԵՐԿԱՔՈՂԱՐԿՈՒՄ**, Զանազան բծերի ձեւով բազմերանգ գունաւորում:

**ՆԵՐԿԵԼ**, բ. Լուծուած ներկով ներկ քսելով գունաւորել:

**ՆԵՐԿՈՒԱԾ**, ած. կրաւ. անց. դերբ. Ներկելի:

**ՆԵՐԿՈՒՄ**, գ. Ներկելը:

**ՆԵՐԿՈՒՆՈՒՄ**, գ. Ներքուստ՝ ինքնին կրահում:

**ՆԵՐԿՈՂ**, գ. Ապրանք ներմուծող անձ:

**ՆԵՐՀԱԳԵՑԱԾ**, գ. Ներքուստ հագեցած:

**ՆԵՐՀԱԿ**, ած. Հակադիր, հակառակ ուղղութիւն:

**ՆԵՐՀԱԿԱԲԱՆ**, ած. Ներհակ՝ հակառակ խօսող:

**ՆԵՐՀԱԿԱԲԱՐ**, մկ. Իբրեւ ներհակ, հակառակ կերպով:

**ՆԵՐՀԱԿԱԴԻՐ**, ած. Հակընդդէմ, հակառակ:

**ՆԵՐՀԱԿԱԿԱՆ**, ած. Ներհակութիւն՝ հակառակ դիրք արտայայտող:

**ՆԵՐՀԱԿԱԿԻՐ**, ած. Իրար դէմ ներհակութիւն՝ հակառակութիւն կրող:

**ՆԵՐՀԱԿԱՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներհակամիտ լինելը:

**ՆԵՐՀԱԿԱՒՈՐ**, ած. Հակառակորդ ու-

<p>նեցող:</p> <p><b>ՆԵՐՀԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Հակադիր լինելը:</p> <p><b>ՆԵՐՀԱՄԱԿԱՐԳԱՅԻՆ</b>, ած. Համակարգի ներսին յատուկ:</p> <p><b>ՆԵՐՀԱՅԵՑՈՂԱԿԱՆ</b>, ած. Ներհայեցական, մտազննական:</p> <p><b>ՆԵՐՀԱՐԴԱՐԱՆՔ</b>, գ. Ներքին հարդարանք՝ զարդարանք:</p> <p><b>ՆԵՐՀԻՒՆԱՆԴԱՆՈՑԱՅԻՆ</b>, ած. Հիւանդանոցի ներսում եղող:</p> <p><b>ՆԵՐՀՍՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Կատարեալ հմտութեամբ:</p> <p><b>ՆԵՐՀՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Կատարեալ հմտութիւն:</p> <p><b>ՆԵՐՀՈՍԵՆ</b>, բ. Ներս հոսել:</p> <p><b>ՆԵՐՀՈՍՈՒՄ</b>, գ. Ներհոսելը:</p> <p><b>ՆԵՐՀՈՒՆ</b>, ած. Մինչեւ հունը հասած, խորամուխ:</p> <p><b>ՆԵՐՀՈՒՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներհուն՝ քաջահրմուտ լինելը:</p> <p><b>ՆԵՐՀՈՒԼՒՈՒՄ</b>, գ. Ներքին ձուլում:</p> <p><b>ՆԵՐՄՂՈՒՄ</b>, գ. (Ֆիզ.) Ներս մղուելը:</p> <p><b>ՆԵՐՄՈՐԹԱՅԻՆ</b>, ած. Մորթի տակի, մորթի տակ եղած:</p> <p><b>ՆԵՐՄՈՒԾԵՆ</b>, բ. Մէկին մի տեղ մտցնել: Արտասահմանից տուեալ երկիրը ապրանք փոխադրել:</p> <p><b>ՆԵՐՄՈՒԾՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներմուծուած բան:</p> <p><b>ՆԵՐՄՈՒԾՈՒՄ</b>, գ. Ներմուծելը:</p> <p><b>ՆԵՐՄՏԱՎՈՐ</b>, ած. Բառիմաստի ներսը թափանցող:</p> <p><b>ՆԵՐՄՆԱԿԱՆ</b>, ած. Ներշնչելու ընդունակ:</p> <p><b>ՆԵՐՄՆԱՐԱՆ</b>, գ. Ներշնչելու վայր: Ստեղծագործական աղբիւր:</p> <p><b>ՆԵՐՄՆՉԵՆ</b>, բ. Ներս շնչել, շնչառութեամբ օդը մտցնել թոքերի մէջ: Հկո. Արտաշնչել:</p> <p><b>ՆԵՐՄՆԻՉ</b>, ած. գ. Ներշնչող:</p> <p><b>ՆԵՐՄՆՈՒՄ</b>, Հոգեկան վիճակն այն մարդու, որ գտնուում է զերբնական ոյ</p>	<p>ժի ազդեցութեան տակ: Հոգու բարձր տրամադրութիւն: Քնարեութեան միջոցով մէկի կամքի ու մտքի վրայ ազդելը: Ստեղծագործութեան դրդում:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Ներողի, Աւելի ներող:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂԱՄԻՏ</b>, ած. Ներող միտք՝ բնատրութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂԱՍՏԱԲԱՐ</b>, մկ. Ներողամիտ լինելով:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂԱՍՏԱԽԱՈՆ</b>, ած. Ներողամրտութիւն արտայայտող:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂԱՍՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներողամիտ լինելը:</p> <p><b>ՆԵՐՈՂՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներող լինելը, Ներելը:</p> <p><b>ՆԵՐՈՐՈՎԱՅՆԱՅԻՆ</b>, ած. Որովայնի ներսի:</p> <p><b>ՆԵՐՈՅԺ</b>, ած. Ներսէն՝ մարդու ներաշխարհէն եկող ոյժ:</p> <p><b>ՆԵՐՈՒՄ</b>, գ. Ներելը, ներուելը:</p> <p><b>ՆԵՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Ներունակ լինելը: Ներքին կարողութիւն:</p> <p><b>ՆԵՐՉԱՓԱԿԱՆ</b>, ած. Իր մէջ չափ պարունակող:</p> <p><b>ՆԵՐՊԵՏԱԿԱՆ</b>, ած. Պետութեան մէջ ներսում:</p> <p><b>ՆԵՐՊՏԱԿԱՆ</b>, ած. Պտուղ պարունակող, պտղաբեր:</p> <p><b>ՆԵՐՄ</b>, գ. Մի բանի մէջը (իբրեւ տեղ): Հկո. Դուրս: Մէջը եղածը: մկ. Դէպի մէջը, դէպի ներս:</p> <p><b>ՆԵՐՄԱՀԵՆ</b>, բ. Ներս սահել, ներս սպրդել:</p> <p><b>ՆԵՐՄԻԴ</b>, գ. Ներսի դին, ներսի կողմը: Մարմնի ներսի մասերը:</p> <p><b>ՆԵՐՄՈՅՁ</b>, ած. Դէպի ներս սուզուած:</p> <p><b>ՆԵՐՄՏԵՂԾԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ած. Ստեղծաբանական ներքին շերտեր քննող:</p> <p><b>ՆԵՐՄՓՈՒՆՔ</b>, գ. Ներսը սփռուած:</p> <p><b>ՆԵՐԻ</b>, գ. (Լատ.-ֆրանս.) (Կազմախ.) Սպիտակ եւ կակուղ խողովակաւոր</p>
---	---

թել, հաստ կմ բարակ, որ գլխի եւ  
 ողնաշարի ուղեղից տարածուում է  
 մարմնի մէջ: Ջիդ:  
**ՆԵՐՏԱՂԱԿԱՆ**, ած. Տաղաչափական,  
 ոտանաւորի ձեւով:  
**ՆԵՐՏԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Գրուածք, ճառ:  
**ՆԵՐՏԱՐԱՍՏՇՐՁԱՆԱՅԻՆ**, ած. Տա-  
 րածաշրջանի ներսում եղող:  
**ՆԵՐՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներքին  
 տրամադրութիւն:  
**ՆԵՐՅԱՆՑԱՅԻՆ**, ած. Ցանցի ներսում  
 գործող:  
**ՆԵՐՓԱԿ**, S. Ներփակեալ: Միատեղ  
 փակած:  
**ՆԵՐՓԱԿԵԱԼ**, ած. Ներփակուած:  
**ՆԵՐՓԱԿԵԼ**, Բ. Մի բանի (նամակի) մէջ  
 մի բան դնել ու փակել:  
**ՆԵՐՓԱԿՈՒՄ**, գ. Ներփակելը:  
**ՆԵՐՔԱԳՈՅՆ**, S. Ներքսագոյն:  
**ՆԵՐՔԵՒ**, գ. Վարի կողմը: Հկո. Վերեւ,  
 վերը: Նախոր. Մի բանի տակ: մկ. Դէպի  
 վար: Ցած:  
**ՆԵՐՔԵՒԱԴԱՍ**, ած. Ստորադաս:  
**ՆԵՐՔԵՒԻ**, ած. Ներքեւը՝ վարը՝ տակն  
 եղած:  
**ՆԵՐՔԻՆ**, ած. Մի բանի մէջը եղած,  
 ներսի: Հկո. Արտաքին: Մի տան՝ մի  
 երկրի մէջ եղող: Տակը, խորքում եղող:  
**ՆԵՐՔԻՆԱՆԱԼ**, Բ. Ներքինի դառնալ:  
**ՆԵՐՔԻՆԱՊԵՏ**, գ. Ներքինների պետը՝  
 գլխաւորը:  
**ՆԵՐՔԻՆԻ**, գ. Տղամարդ, որ զրկուած է  
 սեռական կարողութիւնից:  
**ՆԵՐՔԻՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներքինի լինելը,  
 սեռական կարողութիւնից զրկուած  
 լինելը:  
**ՆԵՐՔԱԲՆԱԿ**, գ. Ներսի փոքր բակ  
 տան մէջ:  
**ՆԵՐՔԱԲԵՐԴ**, գ. Ներքեւի՝ վարի բերդ:  
 Հկո. Վերնաբերդ:  
**ՆԵՐՔԱԳՈՐԾ**, ած. Տակից գործող:  
 Հկո. Պարզ, անկեղծ:

**ՆԵՐՔԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մի հիմ-  
 նարկի կմ տան մէջ կատարուող խորա-  
 մանկ գործողութիւն:  
**ՆԵՐՔԱԼԵԶՈՒԱԿԱՆ**, ած. Լեզուի  
 տակ՝ մէջ եղած:  
**ՆԵՐՔԱՆԱՂ**, գ. (Երած.) Հին հայկա-  
 կան երաժշտութեան խաղերից մէկի  
 անունը:  
**ՆԵՐՔԱՆՍՈՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ներքին  
 խօսք՝ խօսակցութիւն:  
**ՆԵՐՔԱԿ**, գ. Տակից հագնելու շոր:  
 Հկո. Վերմակ:  
**ՆԵՐՔԱԿԱՅ**, ած. Ներսը կեցող, գիշե-  
 րօթիկ:  
**ՆԵՐՔԱԿՈՂՄ**, գ. Ներքեւի՝ վարի  
 կողմը: Հկո. Վերնակողմը:  
**ՆԵՐՔԱԿՈՒՏԱԿ**, ած. Ներսում կու-  
 տակուած:  
**ՆԵՐՔԱԶԻԳ**, գ. (Երկրաչ.) Ուղղանկիւն  
 եռանկիւնու այն կողմը, որ ընկնում է  
 ուղիղ անկիւնի դիմաց:  
**ՆԵՐՔԱՄԱՇԿ**, գ. Ծառի կեղեւի՝ բոյ-  
 սերի՝ սերմերի ներքեւի մաշկը:  
**ՆԵՐՔԱՅԱՐԿ**, գ. Շինութեան ներքեւի՝  
 ստորին յարկը:  
**ՆԵՐՔԱՇՐՁԱԶԳԵՍ**, գ. Շրջագգեստի  
 տակից հագնելու ներքնաշոր:  
**ՆԵՐՔԱՊԵՍ**, մկ. Ներսից:  
**ՆԵՐՔԱՍԵՆԵԱԿ**, գ. Ներքին սենեակ,  
 ննջարան:  
**ՆԵՐՔԱՎԱՐՏԻՔ**, գ. Ներքնահագուստ,  
 վարտիք:  
**ՆԵՐՔԱՏԱՐ**, ած. Դէպի ներաշխարհ  
 տանող:  
**ՆԵՐՔԱՏԵՍՕՐԷՆ**, Բ. Ներզգացողա-  
 բար, ենթագիտակցօրէն:  
**ՆԵՐՔԱՏՈՒՆ**, գ. Շինութեան՝ տան այն  
 մասը, որ գետնի մակերեւոյթից ցած  
 է ընկած, նկուղ:  
**ՆԵՐՔՈՒՂԻ**, գ. Գետնի տակով բացած  
 ուղի:  
**ՆԵՐՔՈՅ**, գ. ած. Տակի կողմը, ներքեւը:

<p><i>Տակ, ներքեւ: շկո. Արտաքոյ:</i>  <b>ՆԵՐՔՈՒՍՏ</b>, մկ. <i>Ներսից: շկո. Վերուստ:</i>  <b>ՆԵՐՔՍ</b>, գ. <i>Ներսը:</i>  <b>ՆԵՅՈՒԿ</b>, գ. <i>Ինչ որ դրուում է մի առարկայի տակ: Յենարան, փոխ. Պաշտպան, Օզնոդ, օզնական:</i>  <b>ՆՁՈՎՔ</b>, գ. (Կրօն.) <i>Քրիստոնէական եկեղեցիների բանադրանք: Երդում, ուխտ՝ մի բան գարշելի համարելու: Անէծք:</i>  <b>ՆՁՈՎԱԿԱՆ</b>, ած. <i>Նզովքին յատուկ:</i>  <b>ՆՁՈՎԱՆՔ</b>, յոգն. գ. <i>Նզովելը: Անիծելը:</i>  <b>ՆՁՈՎԵԼ</b>, բ. (Կրօն.) <i>Բանադրել, եկեղեցու հաղորդակցութիւնից զրկել: Անիծել:</i>  <b>ՆԷ</b>, գ. <i>Ներքնախաղի կրճատուած ձեւը՝ հայկական երաժշտութեան ձայնանիշներից մէկը:</i>  <b>ՆԷ</b>, Նա (իզական սեռի անհասունների համար):  <b>ՆԷՈՒԻԹ</b>, ած. գ. (Հնագր.) <i>Քարային շրջանի վերջին՝ նորագոյն ժամանակը. նորաքարեան:</i>  <b>ՆԷՐ</b>, գ. <i>Մի եղբոր կինը միւս եղբոր կնոջ նկատմամբ:</i>  <b>ՆԺԱՐ</b>, գ. <i>Կշեռքի ամէն մի թայթ:</i>  <b>ՆԺԴԵՂ</b>, ած. գ. <i>Օտար երկրներում ապրող, պանդուխտ:</i>  <b>ՆԺԴԵՂԱԿԻՑ</b>, Տ. <i>Պանդխտակից:</i>  <b>ՆԺԴԵՂԱՇՈՒՆՉ</b>, ած. <i>Գարեգին Նժդեհի շունչն ունեցող:</i>  <b>ՆԺԴԵՂԱՊԱՇՏ</b>, ած. <i>Նժդեհին պաշտող:</i>  <b>ՆԺՈՅԳ</b>, գ. ած. <i>Ընտիր հեծնելու ձի:</i>  <b>ՆԺՈՅԳԱՉԻԳ</b>, ած. գ. <i>Նժոյզը՝ սանձից բռնած ձգող՝ քաշող:</i>  <b>ՆԻԳ</b>, գ. <i>Երկայթէ կմ փայտէ ձող: Ծանր բաներ տեղահան հանելու՝ շարժելու լծակ:</i>  <b>ՆԻԳ</b>, գ. <i>Երկունքի ժամանակ ոյժ տալը:</i>  <b>ՆԻԶԱԿ</b>, գ. <i>Փայտէ երկայն կմ կարճ ձող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԲՈՒՆ</b>, գ. <i>Նիզակի բունը՝ կոթը:</i></p>	<p><b>ՆԻԶԱԿԱԴՈՇ</b>, գ. <i>Փոքրիկ դրօշակ նիզակի վրայ:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԽԱՂ</b>, գ. <i>Նիզակներով խաղ:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԽԱՂԱՅ</b>, ած. <i>Նիզակ խաղացնող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԽՈՅ</b>, ած. <i>Նիզակով խոցուած՝ վիրաւորուած:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՆՈՒՆ</b>, ած. <i>Նիզակախիտ:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԿԱԼ</b>, գ. <i>Նիզակի կոթ:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԿԻՐ</b>, ած. գ. <i>Նիզակ կրող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԿԻՑ</b>, ած. գ. <i>Կռուի ժամանակ կողք կողքի նիզակով կռուող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Նիզակակից լինելը:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՀԱՐ</b>, ած. <i>Նիզակով զարկուած:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՉԵՒ</b>, ած. <i>Նիզակի ձեւ ունեցող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՉԻԳ</b>, ած. <i>Նիզակ ձգող:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՃՈՃ</b>, ած. մկ. <i>Նիզակ ճօճող, նիզակ ճօճելով:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՄԱՐՏ</b>, գ. <i>Նիզակներով կռիւ:</i>  <b>ՆԻԶԱԿԱՄԱՐՏԻԿ</b>, ած. գ. <i>Նիզակով կռուող:</i>  <b>ՆԻԼՈՒՄ</b>, գ. (Հանք.) <i>Սովորաբար կապուտակ հանք:</i>  <b>ՆԻԿԻԱԿԱՆ</b>, ած. (Կրօն.) <i>Նիկիայի վերաբերեալ:</i>  <b>ՆԻԿԵԼ</b>, գ. (Հանք.) <i>Պարզ մետաղ:</i>  <b>ՆԻԿԵԼԵԼ</b>, բ. <i>Նիկելով զօծել:</i>  <b>ՆԻԿԵԼԻՆ</b>, գ. (Քիմ.) <i>Մետաղների խառնուրդ:</i>  <b>ՆԻՀ</b>, գ. <i>Սակ:</i>  <b>ՆԻՀԱՐ</b>, ած. <i>Լղար, վտիտ: Ազագուն:</i>  <b>ՆԻՀԱՐԱԿԱԶՍ</b>, ած. <i>Նիհար կազմուածք ունեցող:</i>  <b>ՆԻՀԱՐԱՆԱԼ</b>, Տ. <i>Նիհարել:</i>  <b>ՆԻՀԱՐԵԼ</b>, բ. <i>Նիհար դառնալ:</i>  <b>ՆԻՀԱՐԿԵԿ</b>, ած. <i>Փոքր ինչ նիհար:</i>  <b>ՆԻՀԱՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. <i>Նիհար լինելը:</i>  <b>ՆԻՀԱՐՈՒՄ</b>, գ. <i>Նիհարելը:</i>  <b>ՆԻՀԻԼԻԶՄ</b>, գ. (Լատ.-ֆրանս.) <i>Ամբողջ հաստի ժխտում: Ոչնչապաշտութիւն:</i></p>
--	--

**ՆԲՀԻԼԻՍՏ**, գ. (Լատ.-ֆրանս.) *Ոչնչական: Ոչնչապաշտ, ոչնչապաշտական:*  
**ՆԲՀԻԼԻՍՏԱԿԱՆ**, ած. *Նիհիլիստին էս նիհիլիզմին յատուկ:*  
**ՆԲՄՖԱՅ**, (Յուն.-լատին.) *Տ. Յաւերժահարս:*  
**ՆԲՆՁ**, գ. արմ. *Ննջելի, ննջում: Քուն:*  
**ՆԲՇ**, գ. *Տ. Նշան: Թուանշան, Երկրաչափական կէտ: Ձինուարական նշանաբան:*  
**ՆԲՇԵԼ**, բ. *Որեւէ նիշ՝ նշան դնել յիշողութեան համար:*  
**ՆԲՈՒՐՈՒՄ**, գ. (Հանք.) *Պարզ մետաղական մարմին:*  
**ՆԲՍՏ**, գ. *Նստելը, նստումածք: Միասին նստելը խորհրդակցութեան համար:*  
**ՆԲՍՏԱՎԱՐ**, գ. *Նիստը վարող:*  
**ՆԲՑԵԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Փիլ.) *Փիլիսոփայական յետադիմական ուղղութիւն, որ քարոզում էր ծայրայեղ անհատականութիւն:*  
**ՆԻԹԱՁԵՐՈՒ**, ած. *Նիւթից՝ նիւթականից գերծ, նիւթը շրջանցող:*  
**ՆԻԹԱՀԱՆԱՍՏ**, ած. *Նիւթը՝ նիւթականը դուրս մղող, հալածող:*  
**ՆԻԹԱՇԱՐ**, գ. *Նիւթերի շարք:*  
**ՆԻՐՀ**, գ. *Թեթեւ քուն, մրափ:*  
**ՆԻՐՀԵԼ**, բ. *Քունը տանել, թեթեւ քուն մտնել:*  
**ՆԻՐՀՈՒՄ**, գ. *Նիրհելը:*  
**ՆԻՐՎԱՆԱ**, գ. *Բուդդիայի վարդապետութեան մէջ եւ բուդդիայական կրօնում՝ երանելի վիճակը: Անգոյանալը: Քուն, մահ, նիւջ:*  
**ՆԻԹ**, գ. *Սկզբնական տարր, Որեւէ իր, որ ծառայում է մի բան շինելու, Գոյք, ստացումածք:*  
**ՆԻԹԱԿԱՆ**, ած. *Ինչ որ նիւթից է կազմուած, նիւթեղէն: Հկր. Հոգեկան: գ. Գոյք:*  
**ՆԻԹԱԿԱՆԱՆԱԼ**, բ. *Նիւթական՝ նիւթեղէն դառնալ:*

**ՆԻԹԱԿԱՆԱՊԷՄ**, մկ. *Նիւթով, դրամով:*  
**ՆԻԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նիւթական լինելը:*  
**ՆԻԹԱԿԻՑ**, ած. *Նիւթով ուրիշի նման:*  
**ՆԻԹԱՀԱՄԱՔ**, ած. *Նիւթեր հաւաքող:*  
**ՆԻԹԱՊԱՇՏ**, *Տ. Տարրապաշտ: Դրամապաշտ:*  
**ՆԻԹԱՊԱՇՏԱԿԱՆ**, *Տ. Դրամապաշտական նիւթը իբր գոյութեան մէկնակէտ ընդունող տեսութիւն:*  
**ՆԻԹԱՄՈՐ**, ած. *Նիւթից կազմուած:*  
**ՆԻԹԵԼ**, բ. *Նիւթ ստեղծել:*  
**ՆԻԹԵՂԷՆ**, ած. *Ինչ որ նիւթից է կազմուած:*  
**ՆԻՒՄ**, գ. (Ձիու) *կրնակը:*  
**ՆԿԱՆ**, գ. *Հաց:*  
**ՆԿԱՆԱԿ**, գ. *Քաղցր հացի տեսակ:*  
**ՆԿԱՆԱՄՈՐ**, ած. *Նկանի նման խորած:*  
**ՆԿԱՏ**, գ. (Եկեղ.) *Փոքրիկ բոլորշի եւ կոթաւոր փայտ:*  
**ՆԿԱՏ**, գ. *Նկատում:*  
**ՆԿԱՏԱՌԵԼ**, բ. *Նկատառում անել:*  
**ՆԿԱՏԵԼ**, բ. *Դիտել, տեսնել: Ուշադրութիւն դարձնել: Աչքովն ընկնել:*  
**ՆԿԱՏԵԼԻ**, ած. *Նկատող:*  
**ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Դիտողութիւն:*  
**ՆԿԱՏՈՒՄ**, գ. *Նկատելը:*  
**ՆԿԱՐ**, գ. *Մարդկանց՝ առարկաների՝ տեսարանների նմանութիւնը: Պատկեր:*  
**ՆԿԱՐԱԳԻՐ**, գ. *Դէմք, Վարք, բարոյական կողմի պատկեր:*  
**ՆԿԱՐԱԳՐԱԿԱՆ**, ած. *Նկարագրի կմ նկարագրութեան յատուկ:*  
**ՆԿԱՐԱԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նկարագրական լինելը:*  
**ՆԿԱՐԱԳՐԵԼ**, բ. *Նկարել, արտայայտել:*  
**ՆԿԱՐԱԳՐԻՉ**, ած. գ. *Նա որ նկարագրում է:*  
**ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նկարելը, գծագրելը:*  
**ՆԿԱՐԱԶԱՐԴ**, *Տ. Պատկերազարդ:*

**ՆԿԱՐԱԿԵՐՏ**, գ. Գոյնզգոյն՝ նկարէն գործուածքներ գործող:

**ՆԿԱՐԱԿԵՐՏԵԼ**, ք. Նկարակերտ դարձրնել:

**ՆԿԱՐԱՀԱՆՂԷՍ**, գ. Յուցահանդէս մի կմ մի քանի նկարիչների նկարների:

**ՆԿԱՐԱՀԱՆԵԼ**, ք. Նկարով հանել, նկարել:

**ՆԿԱՐԱՀԱՒԱՔ**, գ. Նկարներ հաւաքող անձ:

**ՆԿԱՐԱՀԻՍ**, ւծ. Հիւսածոյ նկարներով:

**ՆԿԱՐԱՊԱՃՈՅՃ**, ւծ. Նկարներով պաճուճուած: Չարդարել:

**ՆԿԱՐԱՊԱՏՈՒՄ**, գ. Նկարներով ըստեղծուած պատում, երկ:

**ՆԿԱՐԱՍԷՐ**, ւծ. Նկարներ կմ նկարչութիւն սիրող:

**ՆԿԱՐԱՎԱՃԱՌ**, գ. Նկարներ վաճառող:

**ՆԿԱՐԱՏԱՌ**, գ. Նկարագարողուած տառ:

**ՆԿԱՐԵԼ**, ք. Մի անձ, առարկայ կմ տեսարան ներկայացնել:

**ՆԿԱՐԵՂԷՆ**, Նկարների ամբողջութիւն:

**ՆԿԱՐԷՆ**, ւծ. Նկարուած:

**ՆԿԱՐՈՒՆ**, ւծ. Գոյնզգոյն դարձրած, նկարէն:

**ՆԿԱՐՉԱԳԵՂ**, ւծ. գ. Գեղանկարային:

**ՆԿԱՐՉԱԿԱՆ**, ւծ. Նկարչին կմ նկարչութեան յատուկ:

**ՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նկարիչ լինելը, նկարչի արհեստը:

**ՆԿԱՐՉՈՒՇԻ**, գ. Նկարիչ իգական սեռից:

**ՆԿՆԱՆՈՂ**, ւծ. Փոքրոցի:

**ՆԿՆԱՁԵՒ**, ւծ. Նկուն ձեւով: Կորածեւ:

**ՆԿՈՒՂ**, գ. Խոր՝ գետնափոր տեղ, փոս: Շինութիւնների ստորին յարկը:

**ՆԿՈՒՂԱՁԵՒ**, ւծ. Նկուղի ձեւ ունեցող:

**ՆԿՈՒՆ**, ւծ. Կոր, կորացած: Յած, կարճ: Անզօր, անճարակ, թոյլ:

**ՆԿՏԱԼ**, ք. Նուագել:

**ՆԿՏԵԼ**, ք. Չգտել մի բանի, ջանալ հասնել:

**ՆՀԱՆԳ**, գ. Անորոշ տեսակի ջրային ձիակերպ յափշտակիչ զագան:

**ՆՄԱՆ**, ւծ. Միեւնոյն յատկութիւններն ունեցող, Միեւնոյն կերպի, Նոյն կարգին՝ նոյն ցեղին պատկանող:

**ՆՄԱՆԱԲԱՆՏ**, ւծ. Իրար նման բախտ ունեցող:

**ՆՄԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մի խօսողի խօսուածքին ու ձեւերին նման խօսելի ու շարժուելը:

**ՆՄԱՆԱԲԱՐ**, մկ. Նմանութեամբ, նոյն կերպով:

**ՆՄԱՆԱԲՈՅԺ**, ւծ. գ. Նա որ հետեւում է նմանաբուծութեան համակարգին:

**ՆՄԱՆԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բժշկական համակարգ:

**ՆՄԱՆԱԳԻՐ**, գ. Գործիք, որով կարելի է փոքր դիրքով ճշտիւ գծագրել առարկաները:

**ՆՄԱՆԱԳՈՅՆ**, ւծ. Նոյն կամ նման գոյն ունեցողներ:

**ՆՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նմանը գրելը՝ գծագրելը:

**ՆՄԱՆԱՌՈՍ**, ւծ. Չայնր ուրիշի ձայնին նմանեցնող:

**ՆՄԱՆԱԿ**, ւծ. Նման:

**ՆՄԱՆԱԿԵՂՇՈՒՄ**, գ. Կեղծ՝ ձեւային ընդօրինակում, նմանեցնում:

**ՆՄԱՆԱԿԵՂՊ**, ւծ. մկ. Նման կերպ՝ կերպարանք ունեցող:

**ՆՄԱՆԱԿԵՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նմանակերպ լինելը:

**ՆՄԱՆԱՀԱՆ**, ւծ. Նմանը հանող, ճիշտ նկարող: Չայնր ուրիշի ձայնին նմանեցնող:

**ՆՄԱՆԱՀԱՆԵԼ**, ք. Որեւէ գծագրութիւն փոխադրել ուրիշ թղթի վրայ:

**ՆՄԱՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ճիշտ ընդօրինակութիւն:

<p><b>ՆՄԱՆԱՀԱՂԻՒՆ</b>, ան. Նման հնչյուն ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱԶԱՅՆ</b>, ան. Նման ձայն ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նմանաձայն լինելը:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱԶԵՒ</b>, ան. Նման ձեռն ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՄԱՍՆ</b>, ան. Որի ամեն մի մասնիկը նման է միւս մասնիկներին:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՅԱՆՔ</b>, ան. Նման յանգ՝ նման վերջաւորութիւն ունեցող (բառ):</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՅԱՆԳՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նմանայանգ լինելը:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՆԱԽԱՆՁ</b>, ան. Ուրիշի նման բարի նախանձ ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՉԱՐ</b>, ան. Նման չարութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՊԷՍ</b>, մկ. Նոյն կերպ:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՍԵՌ</b>, ան. Նոյն սեռին պատկանող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՍԻՊ</b>, ան. Նման կմ միեւնոյն տիպի, նմանակերպ:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՐԿՈՒՄ</b>, գ. Նման կերպ ներկայացում:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱՅԵՐ</b>, ան. Նման ցեղից կմ նոյն ցեղին պատկանող:</p> <p><b>ՆՄԱՆԱԻՈՐ</b>, ան. Նմանութիւն ունեցող:</p> <p><b>ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նման լինելը: Բանահիւստիւթեան մէջ՝ խօսքի ձեռն:</p> <p><b>ՆՄԱՆՕՐԻՆԱԿ</b>, ան. Նոյն տեսակի, այսպիսի:</p> <p><b>ՆՄԺՈՒԿ</b>, ան. Անձարակ:</p> <p><b>ՆՄՈՅՇ</b> } գ. Իբր օրինակ ծառայող փոքր քանակութիւն որեւէ իրի կմ նիւթի, որակի մասին: Փոքր հատում:</p> <p><b>ՆՄՈՒՇԱՌՈՒՄ</b>, գ. Նմուշափորձի համար հետազօտող նիւթից նմուշ վերցնելը:</p> <p><b>ՆՄՈՒՇԻ</b>, ան. Նման, օրինակի:</p> <p><b>ՆՆՁԱԹՈՐ</b>, գ. Երկայն աթոռ:</p> <p><b>ՆՆՁԱՆ</b>, բ. Քունը վրայ անցնել, մրափել:</p> <p><b>ՆՆՁԱՇԱՊԻԿ</b>, գ. Գիշերաշապիկ:</p>	<p><b>ՆՆՁԱՍԵՆԵԱԿ</b>, գ. Քնելու սենեակ:</p> <p><b>ՆՆՁԱՍՐԱՀԱՅԻՆ</b>, ան. Ննջասրահին վերաբերող:</p> <p><b>ՆՆՁԱՐԱՆ</b>, գ. Առհասարակ քնելու տեղ: Ննջասենեակ:</p> <p><b>ՆՆՁԵԼ</b>, բ. Տ. Քնել:</p> <p><b>ՆՆՁԵՑԵԱԼ</b>, գ. (Կրօն.) Մեռած, մեռել:</p> <p><b>ՆՆՁԵՑՆԵԼ</b>, անգ. ձեռն Քնեցնել:</p> <p><b>ՆՆՁՈՒՄ</b>, գ. Ննջելը, քնանալը:</p> <p><b>ՆՇԱԳԵՂՁ</b>, գ. (Կազմախ.) գ. (Կազմախ.) Նշաձեռն գեղձ:</p> <p><b>ՆՇԱԿԱԹ</b>, գ. Նշի կաթ, նշի իւղ:</p> <p><b>ՆՇԱԿԱՐԳ</b>, գ. Կողմ: Ծածկագրի համակարգ:</p> <p><b>ՆՇԱԿՆԻՔ</b>, գ. Որեւէ իրողութիւն հաստատող կնիք:</p> <p><b>ՆՇԱՀԱՄԱՆՔ</b>, գ. Կորնկանի մի տեսակ:</p> <p><b>ՆՇԱՀՈՏ</b>, գ. Նուշի հոտ:</p> <p><b>ՆՇԱԶԵՒ</b>, ան. Նշի տեսակ, նշի ձեռն ունեցող:</p> <p><b>ՆՇԱԶԵԹ</b>, գ. Նշի ձեռն:</p> <p><b>ՆՇԱՆ</b>, գ. Որեւէ գիծ, դրոշմ, նկար: Նշանադրութեան ժամանակ փետագույն եւ հարսնագույն փոխադարձաբար իրար տուած մատանի կմ այլ զարդ: Շքանշան: Որեւէ պայմանաւորուած գործողութիւն (շարժում, ձայն, լոյս, գոյն եւն), որով մի բան ազդարարում են: (Եկեղ.) Քրիստոսի խաչը իբրեւ դրօշակ քրիստոնէութեան:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԲԱՆ</b>, գ. Մի բան նշանի համար:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գիտութիւն նշանների մասին:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԲԵՐ</b>, ան. Նշանի մատանին բերող:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԳԻԾ</b>, Տ. Մեհենագիր:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԳԻՐ</b>, գ. Նշանով զօճազրութեամբ գիր:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նշանաբանութիւն:</p> <p><b>ՆՇԱՆԱԴՐԵԼ</b>, բ. Ամուսնութեան խօսք կապել երիտասարդի եւ աղջկայ մէջ:</p>
--	---

**ՆՇԱՆԱԴՐԷՔ**, S. Նշանդրէք: Նշանատուք կատարել:  
**ՆՇԱՆԴՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշան դնելը:  
**ՆՇԱՆԱԶԳԵՍՏ**, գ. Պաշտօնական զգեստ:  
**ՆՇԱՆԱՍՕՍ**, ած. գ. Նշանների միջոցով խօսող:  
**ՆՇԱՆԱՍՕՍԵԼ**, բ. Նշաններով՝ նշանացի խօսել:  
**ՆՇԱՆԱՍՕՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշաններով՝ նշանացի խօսելը: Նշանադրութեան կատարումիլը:  
**ՆՇԱՆԱԾ**, ած. Նշանուած:  
**ՆՇԱՆԱԿԱԼԻ** } ած. Նշանակութեամբ լի:  
**ՆՇԱՆԱԿԱԼԻՑ** }  
**ՆՇԱՆԱԿԵԼ**, բ. Նշան դնել, որեւէ նշանով մի բան որոշել: Որոշել, Ազդել, ծանուցանել:  
**ՆՇԱՆԱԿԵԼԻ**, ած. Ինչ որ պէտք է՝ արժանի է նշանակել:  
**ՆՇԱՆԱԿԵԼԻՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշանակելի լինելը:  
**ՆՇԱՆԱԿԷՏ**, գ. Նշան առնելու կէտ:  
**ՆՇԱՆԱԿԻՐ**, ած. գ. Իր վրայ որեւէ նշան կրող:  
**ՆՇԱՆԱԿՈՎԻ**, ած. մկ. Նա որ մի պաշտօնի վրայ նշանակուած է:  
**ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Ինչ որ բառը կմ խօսքը նշանակում է:  
**ՆՇԱՆԱԿՈՒՄ**, գ. Մի պաշտօնի նշանակելը:  
**ՆՇԱՆԱՀԱՐ**, ած. Նշանի ձողեր գետնի մէջ խփող, նշաններ տնկող:  
**ՆՇԱՆԱՀԱՐՈՒԵԼ**, բ. Նշանահար անել:  
**ՆՇԱՆԱՀԱՐՈՒՄ**, գ. Նշանահարելը:  
**ՆՇԱՆԱՑԱՅՏ**, ած. Որեւէ նշանով յայտնի, բնորոշ:  
**ՆՇԱՆԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Խաչի նշանը պաշտելը:  
**ՆՇԱՆԱՊԷՍ**, մկ. Նշանի՝ նշանագրի պէս:

**ՆՇԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշան առնելը:  
**ՆՇԱՆԱՌՈՒՄ**, գ. Նշան առնելը:  
**ՆՇԱՆԱՏԱՌ**, գ. Տառ, որ գործ է ածուում իբրեւ նշան:  
**ՆՇԱՆԱՍԵՐՈՒՄ**, գ. (լեզու.) Նշանի սերում՝ ծագում:  
**ՆՇԱՆԱՏԵՂ(Ի)**, գ. Նշանակուած՝ հաստատուն տեղ:  
**ՆՇԱՆԱՏՈՒՐ**, ած. գ. (Պատերազմական որեւէ գործողութիւն կատարելու) նշան տուող, զօրքի հրամանատար:  
**ՆՇԱՆԱՐՁԱԿ**, ած. Պատերազմական նշանը՝ դրօշակը բացած:  
**ՆՇԱՆԱՑԻ**, ած. մկ. Նշաններով, որեւէ շարժումով նշան տալով:  
**ՆՇԱՆԱԻՈՐ**, ած. Իր վրայ որեւէ նշան կրող: Հկո. Աննշան: Փոխ. Մի նշանով՝ յատկութեամբ ուրիշներից որոշուող, աչքի ընկնող:  
**ՆՇԱՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշանաոր լինելը:  
**ՆՇԱՆԱՐՁԷՔ**, գ. Նշանը դարձնելը:  
**ՆՇԱՆԴԷՔ**, գ. Նշան դնելը:  
**ՆՇԱՆԵԼ**, բ. Աղջկան մի երիտասարդի հետ կմ երիտասարդին մի աղջկայ հետ ամուսնացնելու խօսք տալ:  
**ՆՇԱՆՈՒՈՐՏ**, գ. (լեզվ.) Семнофера:  
**ՆՇԱՆՈՒՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նշանուած լինելը:  
**ՆՇԱՆՏՈՒՔ**, գ. Նշանի մատանին տալը:  
**ՆՇԱՆՕՐՀՆԷՔ**, (Եկեղ.) գ. Նշանի մատանիների օրհնութիւն:  
**ՆՇԱՆՕՐՀՆԵԼՉԷՔ**, գ. (Եկեղ.) Նշանօրհնէքի վարձը:  
**ՆՇԱՏԵՐԵՒ**, ած. Նշի տերեւի նման:  
**ՆՇԱՑԱՆԿ**, գ. Ցուցակ:  
**ՆՇԱԻԱԿ**, գ. Որեւէ իր, որ դրուած է երեւացող տեղ: Նման. Մարդ, որ ենթարկուած է յարձակումների, անարգանքի:  
**ՆՇԱԻԱԿԵԼ**, բ. Նշուակ դարձնել, խայտառակել:



<p><b>ՆՇԱԻԱԿԵԼԻ</b>, ան. <i>Ինչ որ պետք է նշանակել:</i></p> <p><b>ՆՇԱԻԱԿՈՒՄ</b>, գ. Նշանակելը, խայտառակելը:</p> <p><b>ՆՇԱԻՈՐ(Ի) ԿԱԻ</b>, գ. Բուժիչ յատկություն ունեցող կալ:</p> <p><b>ՆՇԱՓՈՅՑ</b>, գ. Նուշի փայտ:</p> <p><b>ՆՇԱՔԱՐ</b>, գ. (Հանքաբ.) Քար, որի մէջ ցրուած են այլ բաղադրութեան հանքային նիւթեր:</p> <p><b>ՆՇՂԱՐԻ</b></p> <p><b>ՆՇՂԱՐԵՆԻ</b> գ. (Բուս.) Բաժակաբերների կարգին պատկանող մեծ ծառ:</p> <p><b>ՆՇԵԼ</b>, բ. Նիշ` նշան դնել: Ընդգծել, շեշտել:</p> <p><b>ՆՇԵԼԻ</b>, ան. Աչքի զարնող:</p> <p><b>ՆՇԻ</b>, գ. (Բուս.) Կորիզապտուղների կարգին պատկանող ծառ:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐ</b>, գ. Մնացորդ որեւէ կերակրի, արօտի, հնձի եւն: Մասնատրապէս` հացի մնացորդ: (Եկեղ.) Տափակ ու բոլորակ փոքրիկ անխմոր հաց:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐԱԲՈՅՐ</b>, ան. Նշխարի բոյր ունեցող:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐԱՉԻԳ</b>, Տ. Հացու պանիր, Մոլոշ:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐԱՆՄԱՆ</b>, ան. Նշխարի նման:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐԱՏԻՊ</b>, գ. (Եկեղ.) Տիպ, տպիչ, որի վրայ տպում են նշխարը:</p> <p><b>ՆՇԽԱՐԱՏՈՒՓ</b>, գ. (Եկեղ.) Տուփ` որի մէջ պահում են նշխարները:</p> <p><b>ՆՇԿԱՏԱՊ</b>, գ. Նշածել գեղձերի տապ` բորբոքում:</p> <p><b>ՆՇՄԱՐԱՆՔ</b>, Տ. Նշմար:</p> <p><b>ՆՇՄԱՐԵԼ</b>, բ. Դիտել, մի բանի նայել: Հազիւ կմ աղօտ կերպով տեսնել: Նկատել հետք:</p> <p><b>ՆՇՈՅԼ</b>, գ. Շող, լոյսի ճառագայթ: Ճաճանչ:</p> <p><b>ՆՇՈՒՂԱՐՉԱԿ</b>, ան. Նշողներ արձակող:</p> <p><b>ՆՇՈՒՂԱՓՈՅԼ</b>, ան. Նշողներով փայլող:</p> <p><b>ՆՇՈՒՏ</b>, ան. գ. Որտեղ նուշ շատ կայ, նշենիներով առատ տեղ:</p>	<p><b>ՆՇՏԱՐ</b>, գ. Շատ սուր դանակ:</p> <p><b>ՆՇՏԱՐԱՉԵԻ</b>, ան. Նշտարի ձեւ ունեցող:</p> <p><b>ՆՇՏՐԱԿ</b>, գ. Վիրաբուժի կտրող գործիք:</p> <p><b>ՆՇՏՐԱԿԵԼ</b>, նբ. Վերք մը նշորակով բանալ:</p> <p><b>ՆՇՏՐԱՉՈՒԿ</b>, գ. (Կենդ.) Նրբասիրտ ձկների ցեղին պատկանող փոքրիկ ձուկ:</p> <p><b>ՆՇՕՇ</b>, գ. (Բուս.) Սագախտների կարգին պատկանող խոտ:</p> <p><b>ՆՈՒԱԶ</b>, գ. Արու այծ. քաղ, քօշ: Զոն (քառութեան):</p> <p><b>ՆՈՒԱԶԱՂԵՄ</b>, ան. Նոխազի դէմք` կերպարանք ունեցող:</p> <p><b>ՆՈՒԱԶՈՏ</b>, ան. Նոխազի ոտներ ունեցող:</p> <p><b>ՆՈՂԿ</b>, (արմ. Նողկալի), ան. Նողկալի, զարշելի:</p> <p><b>ՆՈՂԿԱԼ</b>, բ. Միրտը խառնուել: Գարշել:</p> <p><b>ՆՈՂԿԱԼԻ</b>, ան. Նողկանք յարուցանող, սաստիկ զգուելի:</p> <p><b>ՆՈՂԿԱՆՔ</b>, գ. Խիստ զարշանք: Զգուիլը:</p> <p><b>ՆՈՃ</b>,</p> <p><b>ՆՈՃԻ</b>, գ. (Բուս.) Կոնաբեր ծառերի կարգին պատկանող մշտադալար ծառ:</p> <p><b>ՆՈՃԱՍՏԱՆ</b>, գ. Նոճիներ տնկուած կմ բուսած տեղ:</p> <p><b>ՆՈՃԻԱՃԱՆ</b>, ան. Նոճիներով զարդարուած:</p> <p><b>ՆՈՅԵԱՆ</b>, ան. Նոյ նահապետին յատուկ, վերաբերեալ:</p> <p><b>ՆՈՅԵՄԲԵՐ</b>, գ. Լատինական հին տոմարի իններորդ ամիսը:</p> <p><b>ՆՈՅՆ</b>, ան. ցուց. դեր. երրորդ դէմքի: Առաջինին կմ առաջիններին բոլորովին նման: Հաւասար չափի` որակի:</p> <p><b>ՆՈՅՆԱԲԱՆ</b>, ան. Նոյն խօսքերն ասող:</p> <p><b>ՆՈՅՆԱԲԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. Նոյնաբանություն պարունակող, նոյնաբան:</p> <p><b>ՆՈՅՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Տարբեր բառերով միեւնոյն միտքը կրկնելը:</p> <p><b>ՆՈՅՆԱԲԱՐ</b>, մկ. Նոյն կերպով:</p>
--	--

**ՆՈՅՆԱԲՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Կրօն.) Նոյն բնութիւնն ունենալը:  
**ՆՈՅՆԱԳԻՐ**, ած. Միեւնոյն գրով սկըսուող:  
**ՆՈՅՆԱԳՈՅ**, ած. Միշտ՝ նոյնը եղող, անփոփոխելի:  
**ՆՈՅՆԱԴԱԻԱՆ**, ած. (Եկեղ.) Նոյն դասանութիւնն ունեցող: Հկր. Այլադասան:  
**ՆՈՅՆԱԴԵՄ**, ած. Նոյն դէմքն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱԶԱԻԱԿ**, ած. Որի համար ուրիշի որդին հարազատ զուակի պէս է:  
**ՆՈՅՆԱԶԳԻ**, ած. Նոյն ազգից, նոյնատեսակ:  
**ՆՈՅՆԱԺԱՍՆԱԿ**, ած. մկ. Միեւնոյն ժամանակում պատահած:  
**ՆՈՅՆԱՌՈՐ(Ր)Ն**, ած. Նոյն բանը մտածող, համախոհ:  
**ՆՈՅՆԱՌՈՐՀՈՒՐՆ**, ած. բ. Նոյն խորհուրդն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՌՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնախոհ լինելը:  
**ՆՈՅՆԱԿԱՆԱՑՈՒՄ**, Որեւէ բաների համընկման հաստատումը:  
**ՆՈՅՆԱԿԵՊ**, ած. մկ. Նոյն կերպի:  
**ՆՈՅՆԱԿԻՐ**, ած. Միեւնոյն կրքերն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՀՆՉԻՒՆ**, ած. Միեւնոյն հնչիւնն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՀՆՉԻՒՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնահնչիւն լինելը:  
**ՆՈՅՆԱԶԵԻ**, ած. մկ. Նոյն ձեւն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՅԱՆԳ**, ած. Միեւնոյն յանգն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՅԱՆԳՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնայանգ լինելը:  
**ՆՈՅՆԱՆԱԼ**, բ. Նոյնը դառնալ:  
**ՆՈՅՆԱՆԻՇ**, ած. Միեւնոյն նշանը կրող:  
**ՆՈՅՆԱՆՄԱՆ**, ած. Նոյն եւ նման:  
**ՆՈՅՆԱՆՇԱՆ**, ած. Միեւնոյն նշանն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՆՈՒՆ**, ած. Միեւնոյն անունն

ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՇԱՐԺ**, ած. Միանման շարժումն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՈՃ**, ած. Միեւնոյն ոճն ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՊԱՏԻԻ**, ած. Համապատիւ:  
**ՆՈՅՆԱՏԱՐՐ**, ած. Նոյն տարրեր ունեցող:  
**ՆՈՅՆԱՏԻՊ**, ած. Միեւնոյն տիպի:  
**ՆՈՅՆԵՐԱՆԳ**, ած. Միեւնոյն երանգն ունեցող, միեւնոյն գոյնի:  
**ՆՈՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնը՝ միեւնոյն լինելը: Անփոփոխ լինելը:  
**ՆՈՅՆՉԱՓ**, ած. մկ. Նոյն չափով:  
**ՆՈՅՆՊԵՍ**, մկ. Նոյն տեսակ, նոյն կարգով:  
**ՆՈՅՆՊԻՄԻ**, ած. Նոյն յատկութիւններն ունեցող:  
**ՆՈՅՆՊԻՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնպիսի՝ նման լինելը:  
**ՆՈՅՆՐԵՆ**, մկ. Նոյն կարգով:  
**ՆՈՅՆՐԻՆԱԿ**, ած. Նոյն տեսակի, նոյն կարգի:  
**ՆՈՅՆՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոյնօրինակ լինելը:  
**ՆՈՊԱԼ**, գ. (Բուս.) Կակտուսների կարգին պատկանող ծառ:  
**ՆՈՊԱՅ**, գ. (Բժշկ.) Որոշ տեսակ հիւանդութիւնների ժամանակ՝ հիւանդութեան նշանների պարբերաբար երեւան գալը:  
**ՆՈՐ**, ած. Այժմ առաջ եկած: Դեռ չըփորձուած, անփորձ: Քիչ առաջ, Էլի, դարձեալ, կրկին: (Եկեղ.) Չատկի կիրակիին յաջորդող առաջին կիրակիին:  
**ՆՈՐԱԲԱՆ**, ած. Նորաբանութիւններ շատ գործածող:  
**ՆՈՐԱԲԱՆԱԿԱՆ**, ած. Նորաբանութեան յատուկ:  
**ՆՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոր բառեր գործածելը:  
**ՆՈՐԱԲԱՅ**, ած. Նոր բացուած:  
**ՆՈՐԱԲԱԿ**, ած. Նոր բնակութիւն

<p><i>հաստատած:</i>  <b>ՆՈՐԱԲՈՂԲՈՋ</b>, ան. Նոր բողբոջող, նորաբոյս:  <b>ՆՈՐԱԲՈՅՍ</b>, ան. Նոր բուսած:  <b>ՆՈՐԱԲՈՐԲՈՔ</b>, ան. Նոր բորբոքուող:  <b>ՆՈՐԱԳԱԻԹ</b>, գ. Նոր գաւիթ:  <b>ՆՈՐԱԳԻՆ</b>, ան. Նոր գնուած:  <b>ՆՈՐԱԳԻՐ</b>, գ. (խմ.տորբ.): Նոր անդամագրրուած անձ:  <b>ՆՈՐԱԳԻՐԴ</b>, գ. Նոր գիւղ:  <b>ՆՈՐԱԳԻՐՏ</b>, ան. Նոր գտնուած:  <b>ՆՈՐԱԳՈՅՆ</b>, բաղդ. աստ. Աւելի նոր:  <b>ՆՈՐԱԳՈՐՄ</b>, ան. Նոր գործուած շինուած՝ ստեղծուած:  <b>ՆՈՐԱԳՈՐՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նորագործելը:  <b>ՆՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Գրելու նոր եղանակ:  <b>ՆՈՐԱԴԱՐՁ</b>, գ. Հաւատը նոր ընդունած:  <b>ՆՈՐԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Հեգն.) Մի կուսակցութիւնից ուրիշ կուսակցութեան անցնելը:  <b>ՆՈՐԱԴԷՊ</b>, ան. Նոր պատահած:  <b>ՆՈՐԱԴԻՏԱԿ</b>, ան. Նոր դիտուող:  <b>ՆՈՐԱԶՍ</b>, ան. Նոր ազատուած:  <b>ՆՈՐԱԶԱՐԹ</b>, ան. Նոր զարթնած:  <b>ՆՈՐԱԶԳԵՍՏ</b>, ան. Նոր զգեստներ հագած:  <b>ՆՈՐԱԶԷՆ</b>, S. Նորակոչիկ:  <b>ՆՈՐԱԹԱԳ</b>, S. Նորապսակ:  <b>ՆՈՐԱԺԱՄ</b>, ան. Նոր ժամանակի:  <b>ՆՈՐԱԼՈՒՄԻՆ</b>, գ. Նոր լուսին:  <b>ՆՈՐԱԼՈՒՐ</b>, գ. Նոր լուր:  <b>ՆՈՐԱՆԱՅՑ</b>, ան. Նոր խայծ ընկած:  <b>ՆՈՐԱՆՆԻՐ</b>, ան. Նոր բաներ փնտռող:  <b>ՆՈՐԱՆՈՂԽՈՂ</b>, ան. Նոր մորթուած:  <b>ՆՈՐԱՆՈՒՄԲ</b>, գ. Նոր խմբաւորում:  <b>ՆՈՐԱՄԻԼ</b>, ան. Նոր ծլած:  <b>ՆՈՐԱՄԻՆ</b>, ան. գ. Նոր ծնուած:  <b>ՆՈՐԱՄՆԱՅԻՆ</b>, ան. Նորածնի:  <b>ՆՈՐԱՄՆՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. (Եկեղ.) Մկրտութեան միջոցով նորից ծնուելը:  <b>ՆՈՐԱՄՆՈՒՆԵՐ</b>, ան. Նոր ծնուած:</p>	<p><b>ՆՈՐԱԿԱԶՄ</b>, ան. Նոր կազմակերպուած:  <b>ՆՈՐԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նորակազմ՝ նոր ձեւացած լինելը:  <b>ՆՈՐԱԿԱՌՈՅՑ</b>, ան. Նոր կատուցուած, նոր շինուած:  <b>ՆՈՐԱԿԱՏԱՐ</b>, ան. Նոր կատարելութեան հասնող: Նոր կատարուած:  <b>ՆՈՐԱԿԱՐ</b>, ան. Նոր կարուած:  <b>ՆՈՐԱԿԱՐԳ</b>, ան. Նորակոչ (գինուոր):  <b>ՆՈՐԱԿԵՐՏ</b>, ան. Նորակառոյց:  <b>ՆՈՐԱԿՈՉ</b> } ան. (Եկեղ.) Նոր կանչուած դէպի հաւատ, նորահաւատ, նորադարձ: ան. գ. Նոր կանչուած՝ գինուորական պարտականութիւնը կատարելու:  <b>ՆՈՐԱԿՐՕՆ</b>, ան. (Կրօն.) Նոր կրօնի հետեւող:  <b>ՆՈՐԱՀԱՄ</b>, ան. Նոր տեղ հասած: Նոր հասունացած: Դեռահաս:  <b>ՆՈՐԱՀԱՄԱԿ</b>, ան. Նոր հասակն առնող:  <b>ՆՈՐԱՀԱՄՏԱՏ</b>, ան. Նոր հաստատուած:  <b>ՆՈՐԱՀԱԻԱՏ</b>, ան. (Եկեղ.) Նոր դարձած, նոր հաւատի, նորադարձ:  <b>ՆՈՐԱՀԱՐՍ</b>,  <b>ՆՈՐԱՀԱՐՍՆ</b>, գ. Նոր հարսնացած, նորապսակ կին:  <b>ՆՈՐԱՀԻՄ</b>, ան. Նոր հիմնուած:  <b>ՆՈՐԱՀՆԱՐ</b>, ան. Նոր հնարուած:  <b>ՆՈՐԱՀՐԱՇ</b>, ան. Նոր եւ հրաշալի:  <b>ՆՈՐԱՁԵԻ</b>, ան. Նոր ձեւի, նոր կերպի:  <b>ՆՈՐԱՁԵԻԱՐԱՐ</b>, գ. Նորաձեւութեամբ զբաղուող մասնագէտ:  <b>ՆՈՐԱՁԵԻՈՒԹԻՒՆ</b>, գ. Նորաձեւ լինելը:  <b>ՆՈՐԱՁՈՅՆ</b>, ան. Նոր ձուլուած:  <b>ՆՈՐԱՂԱՆԵՐ</b>, ան. գ. (Եկեղ.) Նոր աղանդի հետեւող:  <b>ՆՈՐԱՂԱՆԱԿԱՆ</b>, ան. (Եկեղ.) Նորաղանդին կմ նոր աղանդին յատուկ վերաբերեալ:</p>
---	---

**ՆՈՐԱՃԱՇԱԿ**, ած. Նոր ճաշակ ունեցող:  
**ՆՈՐԱՍԱՐՁ**, ած. Նոր մարգուտը, նորավարժ:  
**ՆՈՐԱՍՈՅԾ**, ած. Կեանքի՝ գործածութեան մէջ նոր մտած:  
**ՆՈՐԱՍՈՒՏ**, ած. Նոր մտած, նոր:  
**ՆՈՐԱՍՇԱԿ**, ած. Նոր մշակուած:  
**ՆՈՐԱՅԱՅՏ**, ած. Նոր յայտնուած:  
**ՆՈՐԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Այդ ոլորտում նոր յայտնի դարձած իրողութիւն:  
**ՆՈՐԱՅՂԱՑ**, ած. Նոր յղացած:  
**ՆՈՐԱՆԱԼ**, S. Նորել:  
**ՆՈՐԱՆԿԱՆ**, ած. Նոր անկախութիւն ստացած:  
**ՆՈՐԱՆԿԱՐ**, ած. Նոր նկարուած:  
**ՆՈՐԱՆՇԱՆ**, ած. Նոր երևոյթ հանդիսացող, անսովոր:  
**ՆՈՐԱՆՈՐ**, ած. Իրար յաջորդող մի քանի նոր:  
**ՆՈՐԱՆՈՐՈԳ**, ած. Բոլորովին նոր:  
**ՆՈՐԱՆՈՒՄԱՃ**, ած. Նոր նուաճուած:  
**ՆՈՐԱՆՑԻԿ**, ած. Նոր անցած:  
**ՆՈՐԱՇԱԻՂ**, ած. Նոր ուղղութեամբ ընթացող:  
**ՆՈՐԱՇԷՆ**, ած. Նոր շինուած:  
**ՆՈՐԱՈՃ**, ած. Նոր ոճով:  
**ՆՈՐԱՊԱՃՈՅՃ**, ած. Նորահնար:  
**ՆՈՐԱՊԱՐԳԵՒ**, ած. Նոր պարգևուած:  
**ՆՈՐԱՊՍԱԿ**, ած. Նոր պսակուած՝ թագադրուած:  
**ՆՈՐԱՍԷՐ**, ած. Նոր բան՝ նորութիւններ սիրող:  
**ՆՈՐԱՍԻՐԱԿԱՆ**, ած. Նորասիրութեան յատուկ:  
**ՆՈՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նորասէր լինելը:  
**ՆՈՐԱՍԵՐՈՒՆՆ**, ած. Նոր, ջահել:  
**ՆՈՐԱՍԵՂԾ**, ած. Նոր ստեղծուած:  
**ՆՈՐԱՍՔԱՆՉՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նորասքանչ լինելը:  
**ՆՈՐԱՎԱՆՔ**, գ. Նոր վանք:

**ՆՈՐԱՎԱՐԺ**, ած. Նոր վարժեցրած:  
**ՆՈՐԱՎԱՐՁ**, ած. Նոր վարձուած:  
**ՆՈՐԱՎԷՊ**, գ. Փոքր ծաւալով գեղարուեստական գրուածք:  
**ՆՈՐԱՏԱՐԱԶ**, ած. Նոր տարազի:  
**ՆՈՐԱՏԵՍԱԿ**, ած. Նոր տեսակի:  
**ՆՈՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նորատեսիլ լինելը:  
**ՆՈՐԱՏՈՒՆԿ**, ած. Նոր տնկուած:  
**ՆՈՐԱՏՈՒՐ**, ած. Նոր տրուած:  
**ՆՈՐԱՐԱՐ**, ած. Նոր անող, նորոգող:  
**ՆՈՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նորարար լինելը:  
**ՆՈՐԱԻԱՆՆ**, ած. Նոր աւանդուած:  
**ՆՈՐԱԻԱՐՏ**, ած. Նոր աւարտած:  
**ՆՈՐԱՓԵՍԱՅ**, գ. Նոր փեսայացած:  
**ՆՈՐԱՓԵՏՈՒՐ**, ած. մկ. Նոր փետուր հանած:  
**ՆՈՐԱՓԹԻԹ**, ած. Նոր փթթած:  
**ՆՈՐԱՓՈՐ**, ած. Նոր փորուած:  
**ՆՈՐԱՔԱՅԼ**, ած. Նոր քայլել սկսած՝ սկսող:  
**ՆՈՐԳԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Ծառ, որ տարբեր կերպով են բացատրում աղբիւրները:  
**ՆՈՐԵԼ**, բ. Նոր դարձնել:  
**ՆՈՐԵԼՈՒԿ**, ած. Նոր էլած:  
**ՆՈՐԵԿ**, ած. Նոր եկած:  
**ՆՈՐԵԿՈՒՂԻ**, գ. Նորեկ կին:  
**ՆՈՐԶԵԼԱՆԴԱԿԱՆ**, ած. Նոր Ձելանդիայի:  
**ՆՈՐԸՆՏԱՅ**, ած. Նոր ընծայուած (Կրօն.) Նոր մկրտուած:  
**ՆՈՐԸՆՏԱՅԱՐԱՆ**, գ. (Եկեղ.) Եկեղեցու մօտ տուն կմ սենեակ: Ուր նոր ընծաները կը բնագին:  
**ՆՈՐԸՆԿԱԼ**, ած. Նոր ընդունած:  
**ՆՈՐԸՆԴԻՂ**, ած. Ընձիւղներ՝ ճիւղեր նոր արձակող:  
**ՆՈՐԸՆՏԻՐ**, ած. Նոր ընտրուած:  
**ՆՈՐԻՄԱՅ**, ած. Նոր իմացուած:  
**ՆՈՐԻՑ**, մկ. Դարձեալ:  
**ՆՈՐԿԵԿ**, ած. Բաւական նոր:

**ՆՈՐՀԱՐՄՆՈՒԿ**, գ. Անորոշ տեսակի բոյս:  
**ՆՈՐՈՁ**, ած. Նոր:  
**ՆՈՐՈՒՊԱԳԻՐ**, ած. Նոր գրուած:  
**ՆՈՐՈՒՊԱԶԱՐԴ**, ած. Նորոգ՝ նոր զարդարուած:  
**ՆՈՐՈՒՊԱՊԷՍ**, մկ. Նորապէս:  
**ՆՈՐՈՒՊԱՐԱՆ**, գ. Նորոգելու վայր:  
**ՆՈՐՈՒԳԵԼ**, բ. Հինը՝ մաշուածը նոր դարձնել: Վերյիշել, նորից արծարծել:  
**ՆՈՐՈՒԳԻՉ**, ած. գ. Նա որ նորոգում է, նորոգող:  
**ՆՈՐՈՒՂՈՒԹԻՒՆ**,  
**ՆՈՐՈՒՂՈՒՄ** գ. Հինը՝ մաշուածը նորոգելը:  
**ՆՈՐՈՅԹ**, գ. Նորութիւն:  
**ՆՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նոր լինելը:  
**ՆՈՐՈՒԿ**, ած. Նոր եւ սիրելի:  
**ՆՈՐՈՒՄ**, գ. Նորոգում:  
**ՆՈՐՈՒՍՈՒՄ**, ած. գ. Նոր ուսած, ուսումը նոր վերջացրած:  
**ՆՈՐՈՒՅ**, գ. Մանկական հասակին յատուկ հիւանդութիւն:  
**ՆՈՐՄԵՐՆԴԱԿԱՆ**, ած. գ. Նոր սերնդին պատկանող:  
**ՆՈՐՈՒԵԿԱԿԱՆ**, ած. Նորվեգիային յատուկ, վերաբերեալ:  
**ՆՈՐՈՒԵԿԱՅԻ**, ած. գ. Նորուեկացի բնիկ:  
**ՆՈՐՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. մկ. Նոր տարի:  
**ՆՈՐՕՐԻՆԱԿ**, ած. Նոր կերպի:  
**ՆՈՐՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նորօրինակ լինելը:  
**ՆՈՒ**, գ. Հարսը իր ամուսնու ազգականների վերաբերմամբ:  
**ՆՈՒԱԳ**, գ. Անզամ, հեղ: Երաժշտութիւն, եղանակ:  
**ՆՈՒԱԳԱԽՈՒՄԲ**, գ. Զանազան նուագարանների խումբ:  
**ՆՈՒԱԳԱԾՈՒ**, ած. գ. Նուագարան ածող՝ գործածող:  
**ՆՈՒԱԳԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուագարան

ածելը:  
**ՆՈՒԱԳԱԿԻՑ**, ած. Միասին նուագող:  
**ՆՈՒԱԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուագակից լինելը:  
**ՆՈՒԱԳԱՀԱՆ**, գ. Երաժշտութիւն յօրինող, երաժիշտ:  
**ՆՈՒԱԳԱՀԱՆԴԷՍ**, գ. Երաժշտական հանդէս մարդկային ձայներով եւ գործիքներով:  
**ՆՈՒԱԳԱՅԱՐԱՐ**, ած. Երաժշտական եղանակներ սարքող:  
**ՆՈՒԱԳԱՅԻՆ**, ած. Բարեհնչիւն, ներդաշնակ (լեզուի մասին):  
**ՆՈՒԱԳԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Բարեհնչիւն:  
**ՆՈՒԱԳԱՐԱՆ**, գ. Երաժշտական գործիք:  
**ՆՈՒԱԳԱՐԱՆԱՅԻՆ**, ած. Նուագարանին յատուկ:  
**ՆՈՒԱԳԵԼ**, բ. Նուագարան ածել՝ գործածել:  
**ՆՈՒԱԳԵԼԱՈՃ**, գ. Նուագելու ոճը:  
**ՆՈՒԱԳԻՉ**, ած. գ. Նուագող:  
**ՆՈՒԱԳՈՒՆ**, ած. Ներդաշնակ:  
**ՆՈՒԱԶ**, ած. Քիչ, սակաւ: Նուրբ, բարակ, թափանցիկ:  
**ՆՈՒԱԶԱԲԱՆ**, ած. Քիչ կմ կարճ խօսող, սակաւախօս:  
**ՆՈՒԱԶԱԳԻՏ**, ած. Քիչ կմ հազիւ գտնուող, սակաւագիւտ:  
**ՆՈՒԱԶԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի նուագ:  
**ՆՈՒԱԶԱԹԻ**, ած. Թուով նուագ:  
**ՆՈՒԱԶԱԿԱՆ**, ած. Նուագութիւն արտայայտող:  
**ՆՈՒԱԶԱՀՆՉՈՒՄ**, ած. Հնչումը՝ ձայնը նուագ:  
**ՆՈՒԱԶԱՄԻՏ**, Տ. Պակասամիտ:  
**ՆՈՒԱԶԵԼ**, բ. Պակասել:  
**ՆՈՒԱԶԵԼԻ**, ած. գ. (Թուաբ.) Այն թիւը, որը պէտք է նուագեցնել: Հկո. Հանելի:  
**ՆՈՒԱԶՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուագ լինելը:  
**ՆՈՒԱԶՈՒՄ**, գ. Նուագելը, պակասելը:

**ՆՈՒԱԶՈՒ**, ան. Նուագ, նուագություն:  
**ՆՈՒԱԼ**, բ. Յած ձայնով լալ, թնձալ:  
**ՆՈՒԱՆ**, ան. Նվագող:  
**ՆՈՒԱՆ**, գ. (Ծածկ.), Յետոյք:  
**ՆՈՒԱՂ**, ան. Թոյլ, տկար: Աղօտ, անոյժ:  
**ՆՈՒԱՂԱԿԱՆ**, ան. Նուաղած:  
**ՆՈՒԱՂԵԼ**, բ. Ուշքը գնալ, թալկանալ, մարել: Նման. Թառամել:  
**ՆՈՒԱՂԿՈՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուաղկոտ լինելը:  
**ՆՈՒԱՂՈՒՄ**, գ. Նուաղելը, թալկանալը:  
**ՆՈՒԱՃԵԼ**, բ. Դիմադրությունը ոյժով գալել: Իր իշխանության ենթարկել, հնազանդեցնել: Յաղթել:  
**ՆՈՒԱՃՈՂԱԿԱՆ**, ան. Նուաճելուն յատուկ:  
**ՆՈՒԱՃՈՒՄ**, գ. Նուաճուելը:  
**ՆՈՒԱՍՏ**, ան. Դիրքով՝ աստիճանով ցած, ստորին: Փոխ. Բարոյապէս ընկած:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՆ**, ան. Խոնարհ կերպով իւտող:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԲԱՐ**, մկ. Խոնարհաբար, ցած դիրք գրաւելով  
**ՆՈՒԱՍՏԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի նուաստ:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԽՈՂ**, ան. Չնչին բաներ մտածող:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԽՈՒՄԲ**, ան. Փոքրախումբ, սակաւամարդ:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԿԵՐՊ**, ան. Նուաստ՝ խոնարհ՝ խեղճ կերպարանք ունեցող:  
**ՆՈՒԱՍՏԱՄԻՏ**, Տ. Խոնարհամիտ:  
**ՆՈՒԱՍՏԱՆԱԼ**, բ. Նուաստ վիճակի հասնել: Ստորանալ:  
**ՆՈՒԱՍՏԱԶԱՆ**, ան. Նուաստ ջանքով եղած, չնչին:  
**ՆՈՒԱՍՏԱՅՈՒՄ**, գ. Նուաստանալը, նուաստացնելը: Ստորանալը:  
**ՆՈՒԱՍՏԱՅՈՒՑԻՉ**, ան. Նա որ նուաստացնում է:  
**ՆՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուաստ՝ ստորին վիճակ: Ստորացուցիչ բան: Ստոր

վարմունք:  
**ՆՈՒԱՐԽՈՏ** } գ. (Բուս.) Խաչաբերների  
**ՆՈՒԱՐՏԱԿ** }  
կարգին պատկանող խոտեղէն բոյս:  
**ՆՈՒԲԱՐ**, գ. Տարուայ առաջին պտուղ, երախայրիք:  
**ՆՈՒԷՐ**, ան. (զոհ, աղօթք, նուիրագործություն), գ. (Եկեղ.) Ջոհ, պատարագ:  
Ընծայ: Պարգեւ, ընծայ:  
**ՆՈՒԻԿ** } գ. (Բուս.) Յանցառ եւ մանր  
**ՆՈՒԻՃ** }  
տերեւներով կարճ բանջար:  
**ՆՈՒԻՐԱԲԵՐ**, ան. գ. (Եկեղ.) Տաճարին նուէր բերող: Ընդհանրապէս՝ նուէր բերող:  
**ՆՈՒԻՐԱԲԵՐԵԼ**, բ. (Եկեղ.) Եկեղեցուն նուէր մատուցանել: Նուէր տալ: Ընծայել:  
**ՆՈՒԻՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուիրաբերելը:  
**ՆՈՒԻՐԱԲԵՐՈՒՄ**, գ. Նուիրաբերելը:  
**ՆՈՒԻՐԱԳԻՐ**, գ. Գրքի ճակատին գրուած ձօն:  
**ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾ**, ան. գ. (Եկեղ.) Նուիրագործող:  
**ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾԵԼ**, բ. (Եկեղ.) Մատուցուած նուէրը կատարել, նուէրն օրհնել. ձեռնագրել: Սրբագործել:  
**ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.) Նուիրագործելը:  
**ՆՈՒԻՐԱԳՈՐԾՈՒՄ**, գ. (Եկեղ.) Նուիրագործելը:  
**ՆՈՒԻՐԱԴՐԱՍ**, գ. Իբրեւ նուէր տրուած դրամ, դրամական նուէր:  
**ՆՈՒԻՐԱԿ**, գ. Պաշտօնատար անձ, որ բարձրաստիճան անձի առջեւից գնալով՝ ազդարարում էր նրա գալուստը: (Եկեղ.) Բարձրաստիճան հոգեւորական, որ կաթողիկոսի կողմից ուղարկուում է իբրեւ պատգամատր օտար երկիր՝ նրա որոշ յանձնարարությունը կատարելու:

**ՆՈՒՒՐԱԿԱՆ**, ան. (Կրօն.) *Տաճարին կմ Աստծուն նուիրում:* (Կրօն.) *Նուիրագործում:* *Ինչ որ իբրև նուեր տրուում է յիշատակն անմոռաց պահելու համար:*  
**ՆՈՒՒՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նուիրական լինելը*  
**ՆՈՒՒՐԱԿԱՍԱՐ**, Տ. *Նուիրագործ:*  
**ՆՈՒՒՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.)  
*Նուիրակ լինելը:*  
**ՆՈՒՒՐԱՊԵՏ**, Տ. *Նուիրականապետ:*  
*Նուիրագործ:*  
**ՆՈՒՒՐԱՊԵՏԱԿԱՆ**, ան. (Եկեղ.) *Նուիրագործության՝ սրբազանագործության յատուկ:*  
**ՆՈՒՒՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. (Եկեղ.)  
*Սրբազանագործ եկեղեցականների դասակարգը, հոգևորականություն:*  
**ՆՈՒՒՐԱՏՈՒ**, ան. գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցուն նուեր տուող, նուիրաբեր:* *Դրամական նուեր:*  
**ՆՈՒՒՐԱՏՈՒՐ**, ան. (Եկեղ.) *Իբրև նուեր տրում:*  
**ՆՈՒՒՐԵԼ**, բ. *Նուեր տալ տաճարին կմ Աստծու:* *Կաթ, գինի կմ այլ ըմպելիք փոքր քանակությամբ թափել գետին ի պատիւ աստուածների:* *Չոհուել:* *Անձնատուր լինել, Գրքի ճակատին մէկի անունը տպագրել ի նշան յարգանքի կմ երախտագիտության:* *Պարգեել, ընծայել:*  
**ՆՈՒՒՐՈՒՄ**, գ. *Նուիրելը:*  
**ՆՈՒՎԱՆՈՑ**, ան. *Գինու կմ ձէթի կաւէ աման մի նուկի տարողությամբ:*  
**ՆՈՒՎԻ**, (արեւմտահայ լեզուում), գ. *Ծանրության չափ:* *200 կրամ:*  
**ՆՈՒՄԱՅԻ**, գ. *Նումայի ծառը:*  
**ՆՈՒՄԵՃԱՆԱԿ**, գ. *Նախարար:* *Հմմտ. Նամեսական:*  
**ՆՈՒՆՈՒԱՆ**, ան. *Նուագող:*  
**ՆՈՒՆՈՒՈՒՆ**, ան. *Նղնդուն:*  
**ՆՈՒՆՈՒՈՑ** } գ. *Երեխայի նուալը:*  
 ՆՈՒՈՑ }

**ՆՈՒՆՈՒՏԱՐ**, գ. (Բուս.) *Հարսնմատների կարգին պատկանող ջրային բոյս:*  
**ՆՈՒՆՁ**, գ. *Նինջ, քուն:*  
**ՆՈՒՇ**, գ. *Նշենիի պտուղը:*  
**ՆՈՒՇ** – **ԱՆՈՒՇ** } ան. մկ. *Անոյշ, քննքոյշ:*  
**ՆՈՒՊԱՐ**, ան. գ. *Մատակ գումէշ:*  
**ՆՈՒՌ**,  
**ՆՈՒՌՆ**, գ. *Նոնենիի պտուղը:* *Կաթնատու անասունի կուրծ:* *Աղջկայ ստինք:*  
**ՆՈՒՍ**, գ. *Բեռնակիր անասունի, մասնատրապէս ձիու կռնակ կմ գամակ:*  
**ՆՈՒՏՈՆ**, գ. *Երեւակայական չար ոգի:*  
**ՆՈՒՐԲ**, ան. *Նուազ հաստությամբ, Մեղմ, թեթեւ, Նեղ, անձուկ:* *Զգայուն, Խորագէտ, խորամանկ:* *Գողտրիկ, քնքուշ:*  
**ՆՈՒՐԻՆ**, գ. (Մտտ.) *Տիկնիկ, խամաճիկ:*  
**ՆՊԱՍՏ**, գ. *Օժանդակություն, աջակցություն:* *Օգուտ, շահ:* *Օժանդակիչ:*  
**ՆՊԱՍՏԱՀԱՒԱՔ**, ան. գ. *Նպաստ հաւաքող:*  
**ՆՊԱՍՏԱՍՏԱՑՈՅՑ**, ան. *Նպաստ մատուցանող բերող:*  
**ՆՊԱՍՏԱՌՈՒ**, ան. *Նպաստ առնող:*  
**ՆՊԱՍՏԱՌՈՐ**, ան. *Նպաստ տուող, շահաւէտ:*  
**ՆՊԱՍՏԱՌՈՐԵԼ**, բ. *Նպաստ տալ, օգնել:*  
**ՆՊԱՍՏԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նպաստելը, նպաստ տալը:*  
**ՆՊԱՍՏԵԼ**, բ. *Նպաստ տալ, օգնություն ցոյց տալ:*  
**ՆՊԱՍՏԸՆԿԱԼ**, Տ. *Նպաստառու:*  
**ՆՊԱՍՏԻՉ**, ան. գ. *Նա որ նպաստում է:*  
**ՆՊԱՍՏՈՒԹԻՒՆ**, գ. *Նպաստ:*  
**ՆՊԱՍԱԿ**, գ. *Թիրախ:* *Զգտումների կէտը:* *Դիտատրություն:*  
**ՆՊԱՍԱԿԱՄԻՐ**, գ. *Նպատակին հասնելու ուղի:*

**ՆՊԱՏԱԿԱԿԷՏ**, գ. Նշան առնելու կէտ:  
**ՆՊԱՏԱԿԱՍՂՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նը-  
 պատակամղուած լինելը, նպատակա-  
 մըդում:  
**ՆՊԱՏԱԿԱՅԱՐՄԱՐ**, ած. Նպատակին  
 հասնելու համար:  
**ՆՊԱՏԱԿԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նպա-  
 տակայարմար լինելը:  
**ՆՊԱՏԱԿԱՅԱՐՄԱՐՈՐԵՆ**, մկ. Նպա-  
 տակայարմար կերպով:  
**ՆՊԱՏԱԿԱՇԵՂ**, ած. Նպատակից շե-  
 դող:  
**ՆՊԱՏԱԿԱԻՈՐ**, ած. Որոշ նպատակով:  
**ՆՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ**, գ. Դիտելը, դիտելու  
 բան:  
**ՆՊԱՐ**, գ. Պարէն, ուտեստի բաժին, ոռ-  
 ճիկ:  
**ՆՊԱՐԱԿԵԼ**, բ. Պարենատրեյ, ճանա-  
 պարհի համար հարկաւոր ուտեստե-  
 դէնը մատակարարել:  
**ՆՊԱՐԱԿԻՉ**, ած. գ. Նպարակող:  
**ՆՊԱՐԱԿՈՒՄ**, գ. Նպարակելը:  
**ՆՊԱՐԱՎԱՃԱՌ**, գ. Նպարեղէն վաճա-  
 ռող:  
**ՆՊԱՐԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ**, գ. Նպարավա-  
 ճառի խանութ:  
**ՆՊԱՐԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նպարա-  
 վաճառ լինելը:  
**ՆՊԱՐԵՂԷՆ**, գ. Ուտեստի կմ կենսական  
 մթերքներ:  
**ՆՊԵՐՏ**, ած. Հպարտ, անձնահաճ:  
**ՆՌԱԼ**, բ. Չարացած կմ քթի տակին  
 ձայն հանել:  
**ՆՌՆԱԳՈՅՆ**, ած. Նռան գոյն ունեցող:  
**ՆՌՆԱԶԱՐ**, ած. Նռան պատկերներով  
 զարդարուած:  
**ՆՌՆԱԾԱՂԻԿ**, գ. (Բուս.) Խոտեղէն  
 փոքր բոյս:  
**ՆՌՆԱԿ**, գ. Ձեռքով նետելու պայթուցիկ  
 ռումբ: Նռնաձեւ:  
**ՆՌՆԱԿ**, գ. Անուածաղիկների քաղցրա-  
 համ զովացուցիչ պտուղը:

**ՆՌՆԱԿԱՆԵՏ**, Մերձամարտի նռնաձեւ  
 զէնք:  
**ՆՌՆԱԿԱԻՈՐ**, ած. գ. Նռնակ կրող՝  
 ունեցող:  
**ՆՌՆԱԿԱԻՈՐԵԼ**, բ. Նռնակով զինել:  
**ՆՌՆԱՀԱՏ**, գ. Նռան հատիկ:  
**ՆՌՆԱՁԵԻ**, ած. Նռան ձեւ ունեցող:  
**ՆՌՆԱՁԻԳ**, ած. Նռնակներ ձգող՝ նե-  
 տող: գ. Ձեռքի սարած, որով նռնակներ  
 են նետում թշնամու վրայ:  
**ՆՌՆԱՔԱՆԴԱԿ**, գ. Նռան պատկերով  
 քանդակ:  
**ՆՌՆԵՆԻ**, գ. (Բուս.) Մրտազգիների  
 կարգին պատկանող ծառ:  
**ՆՌՆԻԿ**, գ. Կլորիկ եւ կանաչագոյն  
 ձմեռ-  
 ուան տանձ:  
**ՆՌՆՈՍԱԼ**, բ. Մոմոյ: Կատուի նման  
 ձայն հանել քնի մէջ կմ մերձաւորու-  
 թեան ժամանակ:  
**ՆՄԵՄ**, ած. Աղօտ, մթին:  
**ՆՄԵՄԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի նսեմ:  
**ՆՄԵՄԱՆԱԼ**, բ. Խաւարել, մթնել: Աղօ-  
 տանայ: Անշքանայ:  
**ՆՄԵՄԱՏԱՐԱՓ**, ած. Մութ ամպերից  
 անձրեւող:  
**ՆՄԵՄԱՏԵՍԱԿ**, ած. Աղօտ, մութ, փոխ.  
 Անշուք: Հկո. Լուսատեսակ:  
**ՆՄԵՄԱՑՈՒՄ**, գ. Նսեմանայը:  
**ՆՄԵՄԱՑՈՒՑԻՉ**, ած. Նսեմացնող:  
**ՆՄԵՄԱՓԱԿ**, ած. Նսեմօրէն փակուած:  
**ՆՄԵՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Մթութիւն, խաւար:  
 Անշուքութիւն:  
**ՆՄԵՐՏ**, ած. Թոյլ, կակուղ:  
**ՆՄ-ՆՄԱՆ**, ած. մկ. Բոլորովին նման:  
**ՆՄՏԱԾ**, ած. Անց, դերբ. Նստելի: գ. Տ.  
 Նստուած:  
**ՆՄՏԱԿԱՆ**, ած. Նստող:  
**ՆՄՏԱԿԵԱՑ**, ած. Նա որ ապրում է՝ մի  
 տեղ հաստատ նստած, հաստատաբը-  
 նակ:  
**ՆՄՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նստակեաց



լինելը:  
**ՆՍՏԱԿԻՑ**, ան. Միասին կմ կողք կողքի նստող:  
**ՆՍՏԱՇՐՁԱՆ**, գ. Ժամանակի այն շքր-ջանը, որի ընթացքում մի խորհրդակցական կմ օրենսդրական մարմին հաւաքուած է լինում միասին նիստերի:  
**ՆՍՏԱՏԱՇ**, ան. Նիստերով տաշուած:  
**ՆՍՏԱՏԵՂ** } գ. Նստելու տեղ: Յետոյք,  
**ՆՍՏԱՏԵՂԻ** } նստուկ:  
**ՆՍՏԱՄԱՆ**, գ. Երկայնաձեւ աթոռ, որի վրայ մի քանի մարդ կարող են կողք կողքի նստել: Աթոռ՝ հետը կցուած սեղանով:  
**ՆՍՏԱՄԱՆԱԻՈՐ**, ան. Նստարան ունեցող:  
**ՆՍՏԵԼ**, բ. Տեղաւորուել կմ հանգստանալ: Հկո. Կանգնել: Հեծնել: Բշխանական աթոռ գրաւել, Նիստ կազմել: Դադարել, կանգ առնել մի տեղում: Բջնել: Տակը յատակը իջնել: Փոխ. Հանդարտել, Արժենալ: Ճիշտ չափով, յարմար գալ: Ըմբռնել, հասկանալ:  
**ՆՍՏԵԼԱՏԵՂ**, Տ. Նստատեղ:  
**ՆՍՏԵԼԻՔ**, ան. գ. Փորից դուրս գնալը, բնական կարիք:  
**ՆՍՏՈՂԱԿԱՆ**, ան. Նստական:  
**ՆՍՏՈՏԵԼ**, բ. Այս եւ այնտեղ նստել (շատերի):  
**ՆՍՏՈՒԱԾՔ**, գ. Նստելու ձեւը՝ եղանակը:  
**ՆՍՏՈՒԿ**, ան. մկ. Նստած: Յետոյք:  
**ՆՄԱՆ**, գ. Դաշոյն, խանչալ, սուսեր:  
**ՆՐԱՄԱՆ**, ան. Նուրբ խօսող. մանրազրնին խօսող:  
**ՆՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նրբաբան լինելը:  
**ՆՐԱՄԱՐ**, մկ. Նուրբ կերպով:  
**ՆՐԱԳԵՂ**, ան. Նուրբ գեղեցկութիւն ունեցող:  
**ՆՐԱԳԵՂՄ**, ան. Նուրբ գեղմ՝ բուրդ

ունեցող:  
**ՆՐԱԳԻԾ**, ան. Նուրբ գծագրուած:  
 Նուրբ գծերով (դէմք):  
**ՆՐԱԳՈՅՆ**, բաղդ. աստ. Աւելի նուրբ:  
**ՆՐԱԳՈՐԾ**, ան. Նուրբ գործուած, նուրբ շինուած:  
**ՆՐԱԶԳԱԾ** } ան. Նուրբ զգացմունք-  
**ՆՐԱԶԳԱՅ** } ներ ունեցող:  
**ՆՐԱԶԳԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նրբազգացութիւն:  
**ՆՐԱԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նրբազգաց լինելը:  
**ՆՐԱԶՆԻՆ**, ան. Նուրբօրէն գննող:  
**ՆՐԱԹԱԻՇԵԱՅ**, ան. Նրբաթաւշից կարուած:  
**ՆՐԱՄՆԻՐ**, ան. Նրբութիւններ փընտոող, մանր բաներ եւ մանրամասն քննող, մանրախոյզ:  
**ՆՐԱՄՈՍ**, ան. Նուրբ խօսող:  
**ՆՐԱԿԱԶՄ**, ան. Նուրբ կազմուածքով:  
**ՆՐԱԿԱԾԱՆ**, գ. Նուրբ կածան:  
**ՆՐԱԿԱՆՁ**, ան. Նուրբ ականջներ ունեցող:  
**ՆՐԱԿԵՐՏ**, Տ. Նրբագործ: Նուրբ կերտուածքով:  
**ՆՐԱԿՏՈՒՑ**, ան. Նուրբ՝ բարակ կտուց ունեցող:  
**ՆՐԱՀԱՅԵԱՅ**, ան. Նուրբ դիտող, նըրբազնին:  
**ՆՐԱՀԱՅՄ**, գ. Բարակ բացած խմոր:  
**ՆՐԱՀԱՍԱԿ**, Տ. Նրբակազմ:  
**ՆՐԱՀԱՅՆ**, ան. Բարակ՝ հազիւ լսելու ձայն ունեցող:  
**ՆՐԱՀԱՅՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նրբաձայն լինելը:  
**ՆՐԱԿԻՔ**, գ. Բարակ աղիք:  
**ՆՐԱՃԱՇԱԿ**, ան. Նուրբ՝ զարգացած ճաշակ ունեցող:  
**ՆՐԱՍԱՄՆՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նրբամասն լինելը:  
**ՆՐԱՍԵԾԱՐ**, ան. Նուրբ եւ քաղաքավարի:

**ՆՐԲԱՄԻՏ**, ան. Նուրբ մտածող, նուրբ խելքի տեր:  
**ՆՐԲԱՆԱԼ**, բ. Նուրբ՝ բարակ դառնալ:  
**ՆՐԲԱՆԻԹ**, ան. Նուրբ նիւթից պատրաստուած:  
**ՆՐԲԱՆՅՔ**, գ. Նեղ ու երկայն սենեակ շինութեան մէջ: Սրահներու կամ շինութիւններու միջեւ նեղանցք:  
**ՆՐԲԱՇԱՐ**, ան. Նուրբ շարուած:  
**ՆՐԲԱՄԱՀ**, ան. Նրբօրէն սահող:  
**ՆՐԲԱՍՏԵՂՆ**, ան. Նուրբ ստեղներ՝ ճիւղեր ունեցող:  
**ՆՐԲԱՍՐԻՆՔ**, գ. Փշողական երաժշտական գործիքի մի տեսակը:  
**ՆՐԲԱՍՐՏԵՐ**, գ. (Կենդ.) Թանձրափուշ ձկների կարգին պատկանող ձկների ցեղ:  
**ՆՐԲԱՏԵՍԱԿ**, ան. Նուրբ տեսակի: Հկո. Թանձրատեսակ:  
**ՆՐԲԱՏԵՐԵԻ**, ան. Նուրբ տերեւներ ունեցող:  
**ՆՐԲԱՅՈՒՄ**, գ. Նրբանալը:  
**ՆՐԲԱՓԱՅԼ**, ան. Նուրբ եւ փայլուն:  
**ՆՐԲԱՓՈՂՈՑ**, գ. Նուրբ՝ նեղ փողոց:  
**ՆՐԲԱՔԱՐՇ**, ան. Նուրբ՝ բարակ քաշած:  
**ՆՐԲԱՔԻԹ**, ան. Նուրբ քիթ ունեցող:  
**ՆՐԲԱՔԻՆ**, Տ. Նրբագին:  
**ՆՐԲԱՔՍՈՒՔ**, գ. Նրբացնող՝ փափկեցնող քուրք:  
**ՆՐԲԻԿ**, ան. Նուրբ:  
**ՆՐԲԻՄԱՑ**, Տ. Նրբամիտ:  
**ՆՐԲԵՆԻ**  
**ՆՐԲԻՆ** } Տ. Նուրբ:  
**ՆՐԲԻՄԱՍՏ**, ան. Նուրբ իմաստ պարունակող:  
**ՆՐԲՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նուրբ՝ բարակ լինելը:  
**ՆՐԲՈՒՂԻ**, ան. Նուրբ՝ նեղ ուղի ունեցող:  
**ՆՐԲՈՐԵՆ**, Տ. Նրբաբար:

**ՆՕԹԻ**, ան. Անօթի:  
**ՆՕԹՈՏ**  
**ՆՕԹՈՒՏ – ՆԵՐԿՈՒՏ** } ան. Դժգոհութիւնից երեսը կնճռոտած, նօթերը կիտած:  
**ՆՕՄ**, ան. մկ. Անօսը, ոչ խիտ, ցանցառ: Հկո. Խիտ, թանձր:  
**ՆՕՄԱԲՈՅՍ**, ան. Նօսը բուսած:  
**ՆՕՄԱԳՈՅՆ**, բաղդ. սասո. Աւելի նօսը:  
**ՆՕՄԱՀԵՐ**, ան. Նօսը մազեր ունեցող:  
**ՆՕՄԱՀՈՂ**, ան. Որի հողը նօսը է, հողի բարակ շերտով ծածկուած:  
**ՆՕՄԱՆԱԼ**, բ. Նօսը դառնալ, անօսրանալ:  
**ՆՕՄԱՍԱՆՏ**, գ. Նօսը աստամներով սանր:  
**ՆՕՄԱՅԱՆ**, ան. Նօսը ցանուած:  
**ՆՕՄԱՅՈՒՄ**, գ. Նօսրանալը:  
**ՆՕՄՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նօսը լինելը:  
**ՆՕՏԱՐ**, գ. Նշանադրող: Պաշտօնեայ, որի պարտաւորութիւնն է վաճառման, գրաւի, կտակի եւ նման իրաւաբանական գործողութիւններ կատարել:  
**ՆՕՏԱՐԱԳԻՐ**, ան. Նօտարի ձեռքով գրուած:  
**ՆՕՏԱՐԱԿԱՆ**, ան. Նօտարի ձեռքով կմ ներկայութեամբ կատարուած, վաւերական:  
**ՆՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ**, գ. Նօտար լինելը:  
**ՆՕՏ**, ան. Նօտարների գիր:  
**ՆՕՏԱԳԻՐ**, ան. Նօտար գրով գրուած:  
**ՆՕՏԱԳՐԵԼ**, բ. Նօտար գրով գրել:  
**ՆՔԱԼ**,  
**ՆՔԱՅՆԵԼ**, բ. Նքոց ունենալ:  
**ՆՔԹԵԼ**, բ. Անօթութիւնից ուժասպառ լինել:  
**ՆՔՈՒՄ**, գ. Նքթելը:  
**ՆՔՈՑ**, գ. Հիւանդագին երեւոյթ:  
**ՆՖԱԼ**, Տ. Տնքալ: